

Vô Hạn Tương Lai

Contents

Vô Hạn Tương Lai	6
1. Chương 1: Khởi Đầu	6
2. Chương 2: Mảnh Giấy Tiên Đoán Tương Lai!	9
3. Chương 3: Kiếp Trước, Kiếp Này	13
4. Chương 4: Nếu Ta Là Hiệp Khách, Thiện Ác Ta Sẽ Báo! (Nhất)	18
5. Chương 5: Nếu Ta Là Hiệp Khách, Thiện Ác Ta Sẽ Báo! (Nhị)	20
6. Chương 6: Nếu Ta Là Hiệp Khách, Thiện Ác Ta Sẽ Báo! (Tam)	22
7. Chương 7: Nghịch Lưu Cùng Mạnh Mối! (Nhất)	24
8. Chương 8: Nghịch Lưu Cùng Mạnh Mối! (Nhị)	26
9. Chương 9: Nghịch Lưu Cùng Mạnh Mối! (Tam)	27
10. Chương 10: Tình Cầm Rạn Nứt! (Nhất)	29
11. Chương 11: Tình Cầm Rạn Nứt! (Nhị)	31
12. Chương 12: Tình Cầm Rạn Nứt! (Tam)	33
13. Chương 13: Mảnh Phong Thần Bảng Thứ Ba (nhất)	36
14. Chương 14: Mảnh Phong Thần Bảng Thứ Ba (nhị)	38
15. Chương 15: Mảnh Phong Thần Bảng Thứ Ba (tam)	41
16. Chương 16: Ba Người Và Bóng Ma Phía Sau Lưng (Nhất)	43
17. Chương 17: Ba Người Và Bóng Ma Phía Sau Lưng (Nhị)	46
18. Chương 18: Ba Người Và Bóng Ma Phía Sau Lưng (Tam)	49
19. Chương 19: Lần Đầu Giao Phong (nhất)	51
20. Chương 20: Lần Đầu Giao Phong (nhị)	54
21. Chương 21: Giá Trị Thực Sự Của Phong Thần Bảng (Nhất)	58
22. Chương 22: Giá Trị Thực Sự Của Phong Thần Bảng (Nhị)	62
23. Chương 23: Giá Trị Thực Sự Của Phong Thần Bảng (Tam)	64
24. Chương 24: Vệ Sĩ Cùng Cường Giả! (nhất)	66
25. Chương 25: Vệ Sĩ Cùng Cường Giả! (nhị)	69
26. Chương 26: Vệ Sĩ Cùng Cường Giả! (tam)	71
27. Chương 27: Gặp Lại Phác Mỹ Chân! (nhất)	73
28. Chương 28: Gặp Lại Phác Mỹ Chân! (nhị)	75
29. Chương 29: Gặp Lại Phác Mỹ Chân! (tam)	77
30. Chương 30: Vô Hạn Thế Giới...và Tử Thần! (nhất)	79
31. Chương 31: Vô Hạn Thế Giới...và Tử Thần! (nhị)	83
32. Chương 32: Vô Hạn Thế Giới...và Tử Thần! (tam)	85
33. Chương 33: Bỏ Cục Của Lăng Tân! (nhất)	86
34. Chương 34: Bỏ Cục Của Lăng Tân! (nhị)	88
35. Chương 35: Bỏ Cục Của Lăng Tân! (tam)	90
36. Chương 36: Bỏ Cục, Trương Hằng, Bắt Giữ (nhất)	92
37. Chương 37: Bỏ Cục, Trương Hằng, Bắt Giữ (nhị)	94
38. Chương 38: Bỏ Cục, Trương Hằng, Bắt Giữ (tam)	96
39. Chương 39: Bỏ Cục, Bạo Tạc, Đại Biến (nhất)	98
40. Chương 40: Bỏ Cục, Bạo Tạc, Đại Biến (nhị)	101
41. Chương 41: Bỏ Cục, Bạo Tạc, Đại Biến (tam)	104

42. Chương 42: Bỏ Cục, Bạo Tạc, Đại Biến (tứ)	106
43. Chương 43: Bỏ Cục, Bạo Tạc, Đại Biến (ngũ)	109
44. Chương 44: Bỏ Cục, Bạo Tạc, Đại Biến (lục)	112
45. Chương 45: Tình Thế Hỗn Loạn, Giết Người, Thiện Cùng Ác (nhất)	116
46. Chương 46: Tình Thế Hỗn Loạn, Giết Người, Thiện Cùng Ác (nhị)	119
47. Chương 47: Tình Thế Hỗn Loạn, Giết Người, Thiện Cùng Ác (tam)	123
48. Chương 48: Tình Thế Hỗn Loạn, Giết Người, Thiện Cùng Ác (tứ)	127
49. Chương 49: Tình Thế Hỗn Loạn, Giết Người, Thiện Cùng Ác (ngũ)	131
50. Chương 50: Bệnh Tâm Thần, Tâm Ma, Ba Không (nhất)	136
51. Chương 51: Bệnh Tâm Thần, Tâm Ma, Ba Không (nhị)	138
52. Chương 52: Bệnh Tâm Thần, Tâm Ma, Ba Không (tam)	140
53. Chương 53: Phá Cục! (nhất)	142
54. Chương 54: Phá Cục! (nhị)	144
55. Chương 55: Phá Cục! (tam)	147
56. Chương 56: Phá Cục! (tứ)	149
57. Chương 57: Há Cục! (ngũ)	152
58. Chương 58: Phá Cục! (lục)	155
59. Chương 59: Phá Cục! (thất)	156
60. Chương 60: Phá Cục! (bát)	158
61. Chương 61: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (nhất)	160
62. Chương 62: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (nhị)	162
63. Chương 63: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (tam)	165
64. Chương 64: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (tứ)	167
65. Chương 65: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (ngũ)	169
66. Chương 66: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (lục)	172
67. Chương 67: Hiến Đấu, Chiến Đấu! (thất)	174
68. Chương 68: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (bát)	177
69. Chương 69: Người Không Ngờ Đến (nhất)	180
70. Chương 70: Người Không Ngờ Đến (nhị)	183
71. Chương 71: Người Không Ngờ Đến (tam)	185
72. Chương 72: Nước Mắt Trên Ga Tàu Điện Ngầm (nhất)	189
73. Chương 73: Nước Mắt Trên Ga Tàu Điện Ngầm (nhị)	192
74. Chương 74: Nước Mắt Trên Ga Tàu Điện Ngầm (tam)	196
75. Chương 75: Vô Hạn Khủng Bố Ngoại Truyện (nhất)	201
76. Chương 76: Vô Hạn Khủng Bố Ngoại Truyện (nhị)	204
77. Chương 77: Vô Hạn Khủng Bố Ngoại Truyện (tam)	205
78. Chương 78: Vô Hạn Khủng Bố Ngoại Truyện (tứ)	206
79. Chương 79: Á Thiên Vị (nhất)	208
80. Chương 80: Á Thiên Vị (nhị)	212
81. Chương 81: Nguy Cơ! Gạt Bỏ! (nhất)	218
82. Chương 82: Nguy Cơ! Gạt Bỏ! (nhị)	221
83. Chương 83: Nguy Cơ! Gạt Bỏ! (tam)	224
84. Chương 84: Căn Cứ Long Ẩn Cùng Khởi Đầu (nhất)	228
85. Chương 85: Căn Cứ Long Ẩn Cùng Khởi Đầu (nhị)	231
86. Chương 86: Người Xâm Nhập (nhất)	235
87. Chương 87: Người Xâm Nhập (nhị)	238
88. Chương 88: Hiệp Khách! (nhất)	243
89. Chương 89: Hiệp Khách! (nhị)	245
90. Chương 90: Hiệp Khách! (tam)	248
91. Chương 91: Hiệp Khách! (tứ)	251
92. Chương 92: Hiệp Khách! (ngũ)	253
93. Chương 93: Hiệp Khách! (ngũ)	256
94. Chương 94: Hiệp Khách! (lục)	258

95. Chương 95: Ác Ma Địa Ngục (nhất)	262
96. Chương 96: Ác Ma Địa Ngục (nhị)	264
97. Chương 97: Ác Ma Địa Ngục (tam)	266
98. Chương 98: Ác Ma Địa Ngục (tứ)	268
99. Chương 99: Bắt Đầu! (nhất)	271
100. Chương 100: Bắt Đầu! (nhị)	275
101. Chương 101: Bắt Đầu! (tam)	278
102. Chương 102: Uộc Tấn Công Từ Sao Hỏa - Mars Attacks (nhất)	281
103. Chương 103: Cuộc Tấn Công Từ Sao Hỏa - Mars Attacks (nhị)	283
104. Chương 104: Cuộc Tấn Công Từ Sao Hỏa - Mars Attacks (tam)	286
105. Chương 105: Kế Hoạch, Vô Mưu, Tập Kích (nhất)	288
106. Chương 106: Kế Hoạch, Vô Mưu, Tập Kích (nhị)	291
107. Chương 107: Kế Hoạch, Vô Mưu, Tập Kích (tam)	293
108. Chương 108: Chuẩn Bị Tập Kích (nhất)	296
109. Chương 109: Chuẩn Bị Tập Kích (nhị)	298
110. Chương 110: Chuẩn Bị Tập Kích (tam)	301
111. Chương 111: Chuẩn Bị Tập Kích (tứ)	303
112. Chương 112: Tập Kích! Trojan! (nhất)	305
113. Chương 113: Tập Kích! Trojan! (nhị)	308
114. Chương 114: Tập Kích! Trojan! (tam)	310
115. Chương 115: Tập Kích! Trojan! (tứ)	313
116. Chương 116: Đột Nhập (nhất)	315
117. Chương 117: Đột Nhập (nhị)	317
118. Chương 118: Đột Nhập (tam)	319
119. Chương 119: Ảo Ảnh (nhất)	322
120. Chương 120: Ảo Ảnh (nhị)	324
121. Chương 121: Ảo Ảnh (tam)	327
122. Chương 122: Ảo Ảnh (tứ)	330
123. Chương 123: Ảo Ảnh (ngũ)	332
124. Chương 124: Chủ Nhân Thế Giới (nhất)	334
125. Chương 125: Chủ Nhân Thế Giới (nhị)	337
126. Chương 126: Chủ Nhân Thế Giới (tam)	339
127. Chương 127: Phá Cục Cùng Kết Cục Của Sao Hoả (nhất)	341
128. Chương 128: Phá Cục Cùng Kết Cục Của Sao Hoả (nhị)	343
129. Chương 129: Nổ Tung Cùng Trở Về (nhất)	345
130. Chương 130: Nổ Tung Cùng Trở Về (nhị)	348
131. Chương 131: Nổ Tung Cùng Trở Về (tam)	350
132. Chương 132: Nổ Tung Cùng Trở Về (tứ)	352
133. Chương 133: Nổ Tung Cùng Trở Về (ngũ)	355
134. Chương 134: Trương Hằng (nhất)	359
135. Chương 135: Trương Hằng (nhị)	361
136. Chương 136: Trương Hằng (tam)	364
137. Chương 137: Trương Hằng (tứ)	366
138. Chương 138: Trương Hằng (ngũ)	368
139. Chương 139: Trương Hằng (lục)	371
140. Chương 140: Phong Thần Bảng (nhất)	373
141. Chương 141: Phong Thần Bảng (nhị)	375
142. Chương 142: Phong Thần Bảng (tam)	378
143. Chương 143: Trùng Kiền (nhất)	380
144. Chương 144: Trùng Kiền (nhị)	382
145. Chương 145: Trùng Kiền (tam)	385
146. Chương 146: Trùng Kiền (tứ)	387
147. Chương 147: Trùng Kiền (ngũ)	390

148. Chương 148: Trùng Kiến (lục)	392
149. Chương 149: Trùng Kiến (thất)	394
150. Chương 150: Tiến Nhập (nhất)	396
151. Chương 151: Tiến Nhập (nhị)	398
152. Chương 152: Tiến Nhập (tam)	400
153. Chương 153: Tiến Nhập (tứ)	402
154. Chương 154: Thực Lực Ban Đầu (nhất)	405
155. Chương 155: Thực Lực Ban Đầu (nhị)	407
156. Chương 156: Thực Lực Ban Đầu (tam)	409
157. Chương 157: Thời Khắc Sinh Tử (nhất)	411
158. Chương 158: Thời Khắc Sinh Tử (nhị)	413
159. Chương 159: Thời Khắc Sinh Tử (tam)	415
160. Chương 160: Mở Cơ Nhân Tỏa! (nhất)	417
161. Chương 161: Mở Cơ Nhân Tỏa! (nhị)	420
162. Chương 162: Trở Nền Mạnh Mẽ Cùng Tin Tức (nhất)	422
163. Chương 163: Trở Nền Mạnh Mẽ Cùng Tin Tức (nhị)	425
164. Chương 164: Đối Luyện, Nụ Hôn Trong Thoáng Chốc (nhất)	427
165. Chương 165: Đối Luyện, Nụ Hôn Trong Thoáng Chốc (nhị)	430
166. Chương 166: Đối Luyện, Nụ Hôn Trong Thoáng Chốc (tam)	432
167. Chương 167: Giương Cung, Tiễn Kỹ Bắn Rơi Mặt Trời (nhất)	434
168. Chương 168: Giương Cung, Tiễn Kỹ Bắn Rơi Mặt Trời (nhị)	436
169. Chương 169: Tìm Đường Sống Trong Cõi Chết (tam)	439
170. Chương 170: Cửu Tiễn Xạ Nhật! (nhất)	442
171. Chương 171: Tìm Đường Sống Trong Cõi Chết (nhất)	444
172. Chương 172: Tìm Đường Sống Trong Cõi Chết (nhị)	446
173. Chương 173: Tìm Đường Sống Trong Cõi Chết (tam)	449
174. Chương 174: Cửu Tiễn Xạ Nhật! (nhất)	451
175. Chương 175: Cửu Tiễn Xạ Nhật! (nhị)	453
176. Chương 176: Ta Lừa Người (nhất)	456
177. Chương 177: Ta Lừa Người (nhị)	459
178. Chương 178: Ta Lừa Người (tam)	460
179. Chương 179: Ta Lừa Người (tứ)	463
180. Chương 180: Ta Lừa Người (ngũ)	465
181. Chương 181: Ta Lừa Người (lục)	467
182. Chương 182: Ta Lừa Người (thất)	469
183. Chương 183: Điểm Thương (nhất)	472
184. Chương 184: Điểm Thương (nhị)	474
185. Chương 185: Điểm Thương (tam)	476
186. Chương 186: Điểm Thương (tứ)	478
187. Chương 187: Điểm Thương (ngũ)	480
188. Chương 188: Điểm Thương (lục)	482
189. Chương 189: Gặp Mặt (nhất)	484
190. Chương 190: Gặp Mặt (nhị)	487
191. Chương 191: Gặp Mặt (tam)	490
192. Chương 192: Gặp Mặt (tứ)	493
193. Chương 193: Chuẩn Bị (nhất)	494
194. Chương 194: Chuẩn Bị (nhị)	498
195. Chương 195: Chuẩn Bị (tam)	499
196. Chương 196: Chuẩn Bị (tứ)	503
197. Chương 197: Chuẩn Bị (ngũ)	504
198. Chương 198: Deep Rising (nhất)	506
199. Chương 199: Deep Rising (nhị)	509
200. Chương 200: Deep Rising (tam)	511
201. Chương 201: Bắt Đầu (nhất)	515

202. Chương 202: Bắt Đầu (nhị)	516
203. Chương 203: Bắt Đầu (tam)	518
204. Chương 204: Bắt Đầu (tứ)	521
205. Chương 205: Bắt Đầu (ngũ)	522
206. Chương 206: Xuất Phát (nhất)	525
207. Chương 207: Xuất Phát (nhị)	527
208. Chương 208: Xuất Phát (tam)	529
209. Chương 209: Xuất Phát (tứ)	531
210. Chương 210: Xuất Phát (ngũ)	534
211. Chương 211: Nhân Đạo (nhất)	536
212. Chương 212: Nhân Đạo (nhị)	538
213. Chương 213: Nhân Đạo (tam)	540
214. Chương 214: Nhân Đạo (tứ)	542
215. Chương 215: Súc Sinh Đạo (nhất)	544
216. Chương 216: Súc Sinh Đạo (nhị)	546
217. Chương 217: Súc Sinh Đạo (tam)	549
218. Chương 218: Súc Sinh Đạo (tứ)	551
219. Chương 219: Hồng Hoang Vạn Thú Trận (nhất)	554
220. Chương 220: Hồng Hoang Vạn Thú Trận (nhị)	556
221. Chương 221: Hồng Hoang Vạn Thú Trận (tam)	558
222. Chương 222: Hồng Hoang Vạn Thú Trận Vs Hồng Hoang Khai Thiên Tích Địa (nhất)	561
223. Chương 223: Hồng Hoang Vạn Thú Trận Vs Hồng Hoang Khai Thiên Tích Địa (nhị)	563
224. Chương 224: Hồng Hoang Vạn Thú Trận Vs Hồng Hoang Khai Thiên Tích Địa (tam)	566
225. Chương 225: Atula Đạo (nhất)	569
226. Chương 226: Atula Đạo (nhị)	571
227. Chương 227: Atula Đạo (tam)	574
228. Chương 228: Tiến Vào (nhất)	576
229. Chương 229: Tiến Vào (nhị)	579
230. Chương 230: Tiến Vào (tam)	581
231. Chương 231: Nhập Thành (nhất)	584
232. Chương 232: Nhập Thành (nhị)	586
233. Chương 233: Nhập Thành (tam)	588
234. Chương 234: Giết Chóc (nhất)	592
235. Chương 235: Giết Chóc (nhị)	594
236. Chương 236: Lý Cương Lôi Vs Lăng Tân (nhất)	598
237. Chương 237: Lý Cương Lôi Vs Lăng Tân (nhị)	600
238. Chương 238: Lý Cương Lôi Vs Lăng Tân (tam)	602
239. Chương 239: Lý Cương Lôi Vs Lăng Tân (tứ)	604
240. Chương 240: Lý Cương Lôi Vs Lăng Tân (ngũ)	607
241. Chương 241: Lý Cương Lôi Vs Lăng Tân (lục)	609
242. Chương 242: Lý Cương Lôi Vs Lăng Tân (thất)	611
243. Chương 243: Lý Cương Lôi Vs Lăng Tân (bát)	612
244. Chương 244: Liễu Mạng (nhất)	615
245. Chương 245: Liễu Mạng (nhị)	617
246. Chương 246: Liễu Mạng (tam)	618
247. Chương 247: Liễu Mạng (tứ)	621
248. Chương 248: Liễu Mạng (ngũ)	623
249. Chương 249: Liễu Mạng (lục)	624
250. Chương 250: Địa Ngục Đạo (nhất)	627
251. Chương 251: Địa Ngục Đạo (nhị)	630
252. Chương 252: Địa Ngục Đạo (tam)	632
253. Chương 253: Địa Ngục Đạo (tứ)	635
254. Chương 254: Địa Ngục Đạo (ngũ)	636
255. Chương 255: Trở Về (nhất)	639

256. Chương 256: Trở Về (nhị)	641
257. Chương 257: Trở Về (tam)	643
258. Chương 258: Trở Về (tứ)	646
259. Chương 259: Trở Về (ngũ)	648
260. Chương 260: Kết Thúc (nhất)	651
261. Chương 261: Kết Thúc (nhị)	653
262. Chương 262: Kết Thúc (tam)	656
263. Chương 262: Kết Thúc (tam)	658
264. Chương 263: Kết Thúc (tứ)	660
265. Chương 264: Kết Thúc (end)	663

Vô Hạn Tương Lai

Giới thiệu

Một mảnh nhỏ của Phong Thần bằng gợi ra hàng nghìn hàng vạn câu chuyện, tin tức về tương lai, ch

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-han-tuong-lai>

1. Chương 1: Khởi Đầu

La Phú Nhân hoảng hốt theo cầu thang chạy lên... không để ý thấy dưới chân hắn gần gần giảm vào khoảng không, đôi giày da hàng hiệu mấy nghìn dollar vì thế mà tuột mất một chiếc, nam nhân này vẫn không nao núng gì dù trên chân không còn một chiếc giày, hắn lao đảo liên tục chạy lên, ở phía dưới cầu thang liên tục truyền đến tiếng kêu réo, dường như có mười mấy người đang theo cầu thang đuổi tới. La Phú Nhân vừa chạy, vừa liên tục quay đầu nhìn hướng về phía tầng dưới, nơi này là đường thoát hiểm của tòa cao ốc, nên bề rộng cũng không thoải mái lắm, chỉ dự định khi khẩn cấp mới dùng đến, thường ngày mọi người ra vào trong tòa cao ốc đều đi bằng thang máy, thế nhưng La Phú Nhân cũng không dám đi thang máy, bởi vì... Bởi vì hắn đã thất bại, đối phương đã biết vị trí của hắn, chỉ cần hắn dừng lại lập tức sẽ bị giết trong nháy mắt!

- Ta không có thất bại! Ta không có thất bại! Chỉ thiếu vài phút nữa là có thể tra ra thân phận của người rồi... Ta chỉ thiếu vài phút nữa đã biết người là ai rồi! Tiến sĩ, người là nghịch lưu, ta là thuận lưu! Thời không làm sao có thể nào khiến ta thất bại... Ta không phục!

La Phú Nhân vừa chạy vừa lớn tiếng gào thét, tiếng của hắn vang khắp trong hành lang của tòa cao ốc, mà tiếng động phía tầng dưới vừa ngừng lại một chút, lập tức lại càng nhiều tiếng động lớn ồn ào vang lên. Cứ như vậy, La Phú Nhân dường như không biết mệt mỏi một chút nào, hắn chạy hết ba mươi tầng của tòa cao ốc đến tầng thượng, phía cuối cầu thang là một cánh cửa có khóa đóng, La Phú Nhân không chút nghĩ ngợi liền từ bên hông rút ra khẩu súng, đoàng, đoàng... Hai tiếng súng vang, khóa cửa bị bắn nát, La Phú Nhân đá một cước vào cánh cửa, hắn điên cuồng xông ra ngoài tầng thượng.

- Ta biết người đang quan sát ta, hoặc có lẽ trong tương lai người có thể quan sát thấy ta...

La Phú Nhân vừa đến tầng thượng liền la lên, bất quá sau khi hắn nói ra hai câu này, hắn mới phát hiện mình hết sức thảm hại, hắn là một thanh niên rất tuấn tú hai mươi bảy, hai tám tuổi, hắn bắt đầu sửa sang hoàn toàn lại tất cả từ dáng vẻ đến tóc của bản thân, phủi hết bụi bặm trên y phục của hắn, cho đến khi này hắn mới phát hiện mình chỉ còn lại một chiếc giày, nam nhân này liền cau mày, hắn dứt khoát vứt chiếc còn lại đi, mãi đến lúc này hắn mới đứng trên sân thượng lớn tiếng nói:

- Ta thất bại, bị bại tâm phục khẩu phục, ta không nghĩ tới người lại dùng loại biện pháp này khiến ta hiện thân, quả thực đó là nhược điểm duy nhất của ta, người nắm chặt nó rồi, đó là lý do ta bị bại tâm phục khẩu phục... Thế nhưng ta cũng không phục cái kết cục này! Người rõ ràng là chính là nghịch lưu, vì sao thời không lại để cho ta thua trận? Ta không phục...!

- Cho nên... Lúc này chỉ có thể rõ ràng một việc, đó chính là ta không phải người được thời không chủ định đánh bại người, thiên đạo và nhân vật chính, đều không phải là ta!

La Phú Nhân nói đến đây thì hắn chậm rãi từ trong ngực lấy ra nửa tờ giấy, phần viền tờ giấy bị xé rách ra, có thể thấy nửa tờ giấy này hắn còn có mảnh khác.

- Rất muốn đoạt được nó chứ?

La Phú Nhân cầm nửa tờ giấy này cười haha nói:

- Đoạt được nó, người sẽ có đầy đủ bốn mảnh, khi đó thế giới này không còn có thể hạn chế lực lượng của người, lực lượng của thời không đang gặp rắc rối kia cũng không làm nên chuyện gì, nói cho ta biết đúng hay không người thực sự rất muốn lấy được nó? Ha ha ha...

Trong khi đang nói chuyện, La Phú Nhân bỗng nhiên nắm tờ giấy trong lòng bàn tay rồi xé hai lần, đem 2 mảnh xé thành bốn phần, mỗi một mảnh là một phần tư của tờ giấy, cũng tức là 2 mảnh hợp lại thì sẽ có một nửa của tờ giấy. Cho đến lúc làm xong, La Phú Nhân mới cầm 4 mảnh giấy trên tay nói:

- Dục vọng của nhân loại thật sự là làm cho người ta ghê tởm... người biết không? Thứ này cho ta có tất cả, đồng thời cũng hủy diệt thế giới của ta, nếu như... Nếu như lúc trước người tìm được nó không phải là ta, có lẽ ta còn có thể ở một chỗ sống yên ổn cùng nàng...

Trong khi đang nói chuyện, La Phú Nhân chạy tới lan can, hắn cầm 4 mảnh giấy trong lòng bàn tay, tiếp đó hắn đưa tay về phía khoảng không, 4 mảnh giấy sẽ tùy ý bay ra, đây là tầng thượng, chỉ cần để 4 mảnh giấy bay ra ngoài như vậy, khi đó ai cũng đều không có khả năng tìm được tung tích của nó.

- Tiến sĩ, hiện tại lực lượng của thời không thuận lưu còn đang bảo vệ ta, thế nhưng chỉ cần ta buông tay, lực lượng thời không thuận lưu sẽ mất đi... Ta đã thất bại, cho nên cái gì cũng không quan hệ, chỉ là, lần này đối thủ chỉ có một người là ta, lần sau đối thủ của người rất có khả năng sẽ là 4 người chứ... Ha ha ha...

La Phú Nhân chậm rãi buông tay ra, những mảnh vụn của tờ giấy theo gió bay đi, 4 mảnh giấy trở thành thiếu khuyết, mỗi một mảnh đều chỉ là một phần tư trang giấy, 4 mảnh giấy cứ như thế theo gió nhẹ biến mất trong bóng đêm, cho đến khi La Phú Nhân rút cuộc không còn nhìn thấy 4 mảnh giấy nhỏ thì một đạo lôi điện đánh thẳng vào trên người hắn, trước mắt hắn nhất thời trở thành một mảng đen kịt...

Một câu chuyện xưa cũ quanh quẩn trong ý thức của La Phú Nhân, từ nhỏ đến lớn, cuộc sống hơn hai mươi năm của hắn quay ngược lại... Hắn là một đứa trẻ ở nông thôn, cha hắn cũng là con nối dõi của một thương nghiệp thế gia, thuộc loại nhị thế tổ ăn chơi trác táng tiêu chuẩn, bởi vì ở thành phố gây chuyện, trốn về nông thôn tránh né 2 năm, trong 2 năm thời gian đó, dựa vào vẻ ngoài đẹp trai và với trang phục lịch lãm bên ngoài, có tiền và có dáng, tán tỉnh một cô gái xinh đẹp trong thôn, thế nhưng cha hắn cũng là một người đàn ông không bằng cầm thú, làm cô gái ấy có mang, thời hạn 2 năm thời gian vừa hết cũng nói đi là đi, ngoại trừ lưu lại một cái tên, còn lại cái gì cũng không có lưu lại, cô gái ấy cũng đi vào thành phố tìm hắn vài lần, thế nhưng cô gái quê đó có khả năng tìm được sao, cuối cùng cô ấy tại nhà mình sinh ra La Phú Nhân...

La Phú Nhân sinh ra giữa hoàn cảnh như vậy, không ai thích hắn, bao gồm cả cha hắn, hơn nữa vì mang theo một người con của chồng trước, mẫu thân hắn không thể làm gì khác hơn là bị gả ột gã hơn 30 tuổi trong thôn, nên thời thơ ấu của hắn dù là bị nhục nhã, bị ngược đãi cũng đều đã trải qua, cho đến khi hắn

5 tuổi năm bị đánh gãy xương, trời sinh thông minh nên hẳn biết, tiếp tục nữa là đường cùng, vì thế năm 5 tuổi hẳn cùng với một đám trẻ trốn khỏi thôn đi lưu lạc, đi trên đoàn tàu vào phía Nam, hẳn đi tới Thâm Quyển...

Cuộc sống lưu lạc khi còn nhỏ tràn đầy chua xót cùng thống khổ, La Phú Nhân nhờ vào suy nghĩ cơ trí, thủ đoạn linh hoạt, hẳn còn có dáng dấp tuần tú hơn người, đến 12, 13 tuổi đã là tiểu đầu lĩnh của đám trẻ lưu lạc, tuy rằng bị một vài gã đại ca lưu manh khống chế, mỗi ngày đều ra ngoài đường làm một tên móc túi, thế nhưng dù sao hẳn cũng bí mật cất giữ một ít tiền. doc truyện tại . Năm 15 tuổi, La Phú Nhân mượn cơ hội lấy trộm một số tiền của bọn đại ca lưu manh, hẳn lập tức rời khỏi Thâm Quyển, đi tới một cái thị trấn nhỏ phía nam, số tiền này nhóm lưu manh định dâng cho tầng cao của đám xã hội đen làm phí bảo vệ, dĩ nhiên cũng hơn ba mươi vạn, hơn nữa La Phú Nhân còn mấy vạn, hẳn tại thị trấn đó thuê một căn nhà nhỏ sơ sài ở một thời gian, ăn uống tiết kiệm, hẳn mỗi tháng dùng không hết 800 đồng, mà tiền thừa La Phú Nhân đem mua sách, từ sách giáo khoa, đủ loại sách vỡ tri thức, còn có rất nhiều tri thức thông tin xã hội bên ngoài, trước giờ La Phú Nhân chưa từng đọc qua sách vở, hẳn ở trong phòng tự học kiến thức, một lần trong thời gian năm năm...

Năm năm thời gian, La Phú Nhân từ bắt đầu từ việc học chữ, thăng đến đại học, tiến sĩ thi qua hết mới thôi, hẳn đã hoàn toàn mang tất cả kiến thức nắm giữ trong đầu, hẳn rốt cục biết mình là thiên tài, thậm chí không cần kiểm nghiệm chỉ số IQ, hẳn biết chỉ số thông minh của bản thân chỉ ít cũng phải là 180 thậm chí càng cao hơn, hẳn là một thiên tài...

- Trời sinh ta có tài tất có dùng! Ta từ nhỏ đại nạn không chết, đã trải qua vô số cực khổ, ông trời nhất định muốn ta thành tựu một sự nghiệp lớn, không sai, ta chính là người trời đã nhận định, cùng loại với những người trong sử sách... ta có thiên mệnh!

La Phú Nhân tại giờ khắc này nhận định lý do được sinh ra của chính bản thân mình, hẳn vì sáng tạo ra kì tích mà sinh, hẳn có được thiên mệnh!

Tuy rằng nghe thật vớ vẩn, thế nhưng La Phú Nhân quả thực cho rằng là như thế, hẳn đi khỏi thị trấn nhỏ, nhờ vào hẳn vẫn còn 10 vạn, hẳn đi tới một thị trấn phồn hoa khác gần biển, lại dứt lốt được chỗ quản lý cục thuế, hẳn tự xưng là con của một thành viên hội đồng quản trị trong một công ty lớn, muốn tới đây hiệp đàm, hẳn khéo léo sắp đặt và hối lộ rất nhiều tiền, rất nhanh đạt được sự tín nhiệm của mấy công ty vừa và nhỏ, hẳn lại tiêu phí thêm hơn 20 vạn hối lộ, thuận lợi từ Trung Quốc đại lục đi tới Hồng Kông...

Phải thừa nhận, La Phú Nhân thật là thiên tài, hẳn tự học trong năm năm, pháp luật, thuế vụ tài chính... những kiến thức này hẳn đều thuộc lòng, hơn nữa La Phú Nhân cho rằng hẳn có thiên mệnh, hẳn không lo lắng mình sẽ thất bại, hẳn to gan không ai sánh được, lại có lượng tài chính trên trăm vạn làm hậu thuẫn, quả nhiên ở Hồng Kông liên tục lừa đảo thành công, hơn nữa hẳn lại dùng biện pháp... mượn gà đẻ trứng, lừa đảo tiền người này lại dùng để lừa đảo người khác, lừa đảo người này lại dùng đến làm chứng minh đi lừa đảo người quen của họ. Như vậy luân phiên chơi ném tuyết, đợi khi tài sản của hẳn hơn 1000 vạn thì hẳn lặng lẽ rời khỏi Hồng Kông. Mà mãi đến mấy tháng sau, Hồng Kông mới bắt đầu tra án, vụ lừa đảo bị bạo phát...

La Phú Nhân lúc này hai mươi bảy tuổi, chỉ trong thời gian bảy năm ngắn ngủi hẳn đã trở thành một người giàu có. Thế nhưng hẳn vẫn như cũ nghĩ vậy là chưa đủ, hẳn nghĩ giai đoạn chuẩn bị từ trước cũng đã đủ, kế tiếp nên bắt đầu cái mà hẳn gọi là kế hoạch thiên mệnh, vì vậy hẳn đi tới Thượng Hải, ý đồ ở đây sẽ là trung tâm để hẳn bắt đầu làm truyền kì thương nghiệp quốc gia, không hề còn lừa đảo, không còn gom góp tiền, mà là chân chính kinh doanh một đại sự nghiệp... Thế nhưng đúng lúc này nữa tờ giấy đã thay đổi hẳn...

La Phú Nhân trong lúc vô ý đã bắt được nửa tờ giấy, lúc ban đầu hẳn không biết nửa tờ giấy này có uy lực, nếu như không phải ngoài ý muốn, khả năng nửa tờ giấy này đã bị hẳn nhét vào thùng rác, thế nhưng một lần ngoài ý muốn, hẳn bỗng nhiên phát hiện cái tờ giấy này ngày tháng không thích hợp, đúng vậy tờ giấy này hiển thị ngày tháng của tương lai! La Phú Nhân rốt cục là đối với tờ giấy này sinh ra hứng thú, hẳn tỉ mỉ nghiên cứu một chút về sự huyền bí của tờ giấy, quả nhiên phát hiện sự bất đồng của tờ giấy này, mặt trên hiện tin tức chuyện xảy ra của tương lai một ngày sau, hơn nữa theo người giữ được nó có ý niệm thì sẽ cải biến tin tức, tờ giấy này có thể hiện lên tối đa là tin tức của bảy ngày sau, cũng tức là bản thân sở

hữu tin tức trong một tuần, như vậy người kiểm giữ tương đương với có năng lực tiên đoán toàn trí toàn năng, tiên đoán hoàn mỹ đối với thời gian bảy ngày sau...

La Phú Nhân kinh ngạc mừng như điên, hẳn cho rằng đây là lợi khí ông trời dành tặng cho thiên mệnh của hắn, muốn hắn cải biến thế giới này, cải biến toàn bộ thiên hạ... Hắn bỗng nhiên muốn làm hoàng đế, chỉ cần có vật này ở trên tay, bản thân có năng lực tiên đoán hoàn mỹ, như vậy hắn chính là hoàng đế tương lai của Trái Đất, là thần tượng lai của thế giới!

Thế nhưng kế tiếp hắn mới phát hiện ra tờ giấy cũng không phải đồ vật của thế giới này, có lẽ tờ giấy cũng không thuộc về thời đại này, nó thuộc về tương lai, thuộc về người nào đó đến từ một vị diện khác, hơn nữa bí mật của tờ giấy so với những gì hắn biết còn rất nhiều... Chỉ là thời điểm hắn biết điều này cũng đã quá muộn quá muộn.

- Sắp chết sao? Ta sắp chết sao? Tồi quá a, ta đã không còn nhìn thấy gì, tiền sĩ, có thể điều khiển được thời tiết sao? Mảnh giấy của ta không biết có làm được như vậy không... Thật đáng giận, ta lại có thể thất bại, ta rõ ràng thất bại, ta...

La Phú Nhân cả người cháy đen, hắn nằm vật trên sân thượng yên lặng nhìn bầu trời, ánh mắt vẫn như cũ mở thật to, hắn, chết không nhắm mắt! Mà bốn mảnh của tờ giấy, chúng nó vẫn như cũ phiêu đảng tại trong trời đêm, nặng nề di động, không biết sẽ bay về phương nào...

2. Chương 2: Mảnh Giấy Tiên Đoán Tương Lai!

Lăng Tân từ trên giường ngồi dậy, trong khoảng khắc đôi mắt hắn như bị mất hồn, lúc này hắn lặng lẽ mặc quần áo, chỉ là ngón tay thỉnh thoảng đụng tới vết bóng tên mặt, cảnh tượng trong mơ đêm qua thoáng hiện lên trong đầu hắn.

Lăng Tân là cô nhi, chuẩn xác mà nói từ lúc sinh ra đến bây giờ chưa bao giờ nhìn thấy cha mẹ của mình, cô nhi viện mà hắn ở là được chính phủ xây dựng, bên trong tất cả đều do chính phủ điều hành, nên không có việc những cô nhi bị ngược đãi và nhiều tình huống xấu khác tồn tại, thời thơ ấu của Lăng Tân tuy rằng không có bao nhiêu hạnh phúc nhưng xét cho cùng cũng coi như là yên bình, trong cô nhi viện cũng quen một đám trẻ em, thanh mai trúc mã, nếu như tiếp tục như thế nữa, có thể sau này hắn lớn lên, trong đầu cũng vẫn còn ký ức tốt đẹp lúc nhỏ...

Nhưng tất cả đã thay đổi năm hắn được mười tuổi, một trận lửa đã thiêu hủy hết tất cả cô nhi viện, cũng thiêu hủy hết ký ức thời thơ ấu của hắn, rất nhiều bạn bè của hắn đã chết cháy, sống sót hoặc bị người khác nhận nuôi hoặc do chính phủ sắp xếp chỗ ở cho đến khi trưởng thành, sau đó chính mình tự phải nuôi sống bản thân...

- Vẫn là giấc mộng kia...

Mười năm sau khi xảy ra biến động kia, Lăng Tân hiện tại đã 19 tuổi, cũng đã học đại học được một năm, là một đại học nào đó ở Thượng Hải, bản thân là cô nhi do chính phủ trợ cấp vì vậy chỉ cần chính phủ trợ cấp với học bổng hàng năm cũng để hắn sinh hoạt bình thường, thậm chí ở bên ngoài còn thuê nguyên một căn phòng nhỏ, hắn cũng không thích môi trường ồn ào, có thể do thời thơ ấu đã hình thành nên thói quen đó, hắn ưa thích yên tĩnh. Ngoại trừ... hai người bạn thân của hắn. Sau khi rửa mặt chải đầu sửa sang lại hoàn tất, Lăng Tân đẩy cửa đi ra ngoài, khi hắn vừa mở cửa ra thì bỗng nhiên phát hiện mảnh giấy tại khe cửa, mở cửa phòng ra thì mảnh giấy liền rơi xuống mặt đất.

- Mắc tại khe cửa? Ai đã làm chuyện này? Lăng Tân trong lòng hiếu kì, hắn liền nhặt mảnh giấy từ dưới đất lên, mảnh giấy này khoảng chừng nửa bàn tay, ghi thời gian là của ngày hôm nay, hắn là tờ giấy ban đầu bị xé thành hai mảnh, sau đó mỗi một nửa lại xé làm tư, cái mảnh giấy lớn chừng nửa bàn tay này, ước chừng chính là lớn tương đương một phần tám bản gốc a...

- Là tiếp thị, quảng cáo sao? Xé một mảnh nhét vào vào cửa phòng của mỗi người, để mỗi người nhìn thấy một ít nội dung... Thủ đoạn tiếp thị như vậy có thể thành công...

Lăng Tân trong lòng nhất thời ngạc nhiên, nhưng hắn không tin do gió hoặc cái gì đó có thể nhét vừa vặn mảnh báo này vào chính giữa khe cửa, sự trùng hợp thật sự là có chút khó tin, cho nên hắn dứt khoát đóng

cửa lại, sau đó hần nhìn cái khe nhỏ của cánh cửa, nhưng không thể đặt vừa một mảnh giấy nhỏ, thế thì vì sao cái khe đó lại có một mảnh nhỏ, tình huống như vậy lại càng làm Lăng Tân không thể nào nghĩ ra.

- Đây ý gì? Mảnh giấy nhỏ này góc bị xé rất thô, rõ ràng là có người lấy tay xé nó. Chẳng lẽ có người nào đó nhả lại cho ta cái gì?

Lăng Tân trong lòng cảm thấy kì lạ càng thêm hứng thú, hần liền đọc chữ trong trang giấy, cầm lật qua lật lại, đọc qua nội dung bên trên mảnh giấy, ngoài một chút chuyện không quan trọng bên ngoài, dường như làm người khác chú ý chỉ có một chuyện, trước cổng trường đại học của hần có vụ tai nạn xe cộ, thế nhưng trong đó hần không có phát hiện ra bất cứ mật mã nhả lại hoặc tiếng lóng ghi lại... Lại lật mảnh giấy này thật có chút đáng ngờ.

- Trước mắt để đó cái đã, tí nữa đến trường học hỏi xem có phải bọn hần bày ra trò này hay không, chẳng lẽ đây là phương thức khảo nghiệm ta sao?

Lăng Tân trời sinh tính cách cởi mở, thoải mái, không nghĩ ra chuyện gì thì sẽ không để ý nữa, hần liền cầm mảnh giấy tùy ý nhét vào cặp, rồi tiếp tục đi đến lớp học. Lăng Tân thân hình thoát nhìn rất cân xứng, cao khoảng chừng một mét tám, dù không phải cả cơ thể đều cơ bắp thể nhưng thoát nhìn coi như thân hình cũng cường tráng, nhưng trên mặt hần còn có dấu vết bị bỏng, làm khuôn mặt hần toàn bộ đều phá hủy, nếu không có dấu vết đó, gương mặt hần cũng rất đẹp trai, góc cạnh nếu nhìn nghiêng qua rất có một loại mị lực hấp dẫn với nữ giới.

Chỗ ở của Lăng Tân cách cổng chính trường học không xa, lúc đầu hần thuê phòng ở đây cũng vì nó gần trường, vài bước là chạy đến nơi, Lăng Tân còn thuận tiện ăn một bữa điểm tâm, nhưng hần có cảm giác kì quái, chính là không có ai nói chuyện về vụ tai nạn xe cộ trước cổng trường học, có cảm giác mọi người đều không quan tâm.

- Cảm giác hình như có chút gì đó không đúng.

Lăng Tân trong lòng cũng không có suy nghĩ nhiều, hần ăn xong điểm tâm, liền đi về cổng chính của trường đại học, nhưng điều làm cho hần có cảm giác ngoài ý muốn là cổng trường không hề có vết tích đánh dấu của vụ tai nạn xe cộ, thậm chí một vết máu cũng không có, tình huống như vậy thật sự là có chút không thể hiểu nổi, hoặc là mảnh giấy đó chứa tin tức giả, hoặc là nó được giải quyết lập tức, trước khi mọi người chú ý đến thì mọi dấu vết đã được xóa.

- Làm sao có khả năng, trừ phi người bị đụng phải làm chức vụ lớn ở trung ương, chỉ là như vậy thì sự việc có khi lại càng huyền ảo hơn một chút... Tin tức giả? Như vậy còn đưa cho ta làm gì?

Lăng Tân lẩm bẩm một mình, hần cảm giác không biết nên khóc hay nên cười, sáng sớm vừa ngủ dậy liền gặp phải một chuyện lạ, không biết người nào lại bày ra trò đùa này nữa, làm ra một phần tám mảnh giấy để lừa gạt hần. Nếu như không phải đã chính mắt nhìn thấy không phải, xem ra cái mảnh giấy kia thật đúng giống như sự thật vậy. Nghĩ tới đây, Lăng Tân cũng không nghĩ đến chuyện mảnh giấy giả nữa, cũng không có ý định sẽ xé nó đi, dù sao cũng là đồ vật do người khác cố ý làm ra, nếu như xé nát nó đi ngược lại không có ý tứ gì, chỉ bằng giữ lại, nhìn xem người kia còn thủ đoạn gì không rồi tính tiếp, nếu như không có mà nói, chỉ một mảnh giấy này muốn tìm ra người kia thật không có khả năng nào.

Để những chuyện này lại phía sau, Lăng Tân liền đi đến phòng học, tất cả những ai đã học qua đại học đều biết, cuộc sống đại học kì thực rất tự do, nếu là chủ nhiệm môn học không điểm danh vậy người có đi hay không đều được, vì thế tất cả sinh viên đại học trên cơ bản đều là hai cực phân hóa, một bên toàn là nghỉ học và một bên là đi học, mà Lăng Tân là người hay đi học, chỉ là hần đặc biệt thông minh, đọc một... mà hiểu ba, nhưng hần không phải đeo kính giống mấy tên luôn chúi đầu vào sách vở, cảm giác hần thường ngày tự do tự tại ngược lại có chút giống như nghỉ học.

- Lăng Tân người lại là đi tay không sao?

Một tiếng nói trong trẻo của con gái vang lên từ phía sau Lăng Tân, hần khỏi cần quay đầu lại cũng biết người đến là ai, khéo miệng bắt tri bắt giác lộ ra nụ cười. Cô gái này tên là Vĩ Thi Thi, cũng là một trong những người bạn hồi đó của hần tại cô nhi viện, là một trong hai người thân thiết duy nhất còn bên cạnh hần, từ sau vụ hỏa hoạn mười năm trước, bọn họ ba người được chính phủ trợ cấp tiền mà sống đến bây giờ, ngay cả tương lai bọn họ cũng quyết định cùng nhau đi làm, cho nên hần và Vĩ Thi Thi cùng nhau học

ngành chính trị và pháp luật, mà người còn lại là học ngành tài chính, hẳn quyết định làm luật sư, Vĩ Thi Thi lại vào bộ phận cơ quan quan trọng của chính phủ, người còn lại là ra biển làm ăn cố gắng thực hiện thành lập một công ty đa quốc gia, ba người sẽ giúp đỡ nhau cho đến khi họ đạt thành nguyện vọng mới thôi, từ sau vụ hỏa hoạn mười năm trước mộng tưởng đã bị chôn sâu, hoặc có thể nói là tín niệm...

Vĩ Thi Thi cao ước chừng một mét bảy, thoát nhìn thân hình duyên dáng, đặc biệt cặp đùi rất đẹp, dài nhỏ thẳng tắp, thân hình cả người rõ ràng là một mỹ nữ, dù chỉ là ăn mặc áo thun dài tay và quần short ngắn, thế nhưng bốn phía cả trai lẫn gái đều đưa ánh mắt nhìn theo cặp đùi đẹp đang đi về phía trước, về phần dung mạo của nàng thì tuyệt đối không tầm thường, khuôn mặt trái xoan, miệng nàng mỉm cười, chỉ là cũng không phải là giống như nữ sinh mỉm cười ngọt ngào mà là mỉm cười tự tin kiên định, làm cho người khác nhìn qua có chút cảm giác hình tượng nữ lãnh đạo cao ngạo mỹ lệ.

Vĩ Thi Thi sau khi gọi một tiếng, liền chạy tới bên người Lăng Tân, nàng cũng không quan tâm xung quanh mọi người đang hướng ánh mắt về nàng, đứng đối diện với Lăng Tân nói

- Này, ta van người người có thể nghiêm chỉnh cho ta có được hay không? Lần nào đi học cũng không mang sách vở, người thật tưởng rằng bằng vào một ít thông minh của người có thể coi như ngày nghỉ vậy sao? Người biết Trần Hạo Thao gần đây làm gì không? Hắn đã bắt đầu cùng với một số người chung vốn đầu cơ cổ phiếu rồi, người thì sao?

Lăng Tân xoa nhẹ huyệt thái dương, hắn lẩm bẩm nói:

- Mới sáng sớm không nên cứ riu rít như vậy nói một hồi liên tục, người nghĩ một sinh viên còn chưa tốt nghiệp ngành chính trị và pháp luật có thể đi tiếp nhận vụ án làm luật sư sao? Ngành tài chính có khả năng thực tập sớm, đây là hai ngành khác nhau hoàn toàn người có biết không?

- Thế nhưng người cũng có thể chọn đọc tài liệu những vụ án kinh điển vẫn được mà, như vậy không phải cũng có thể trợ giúp người sao...

Vĩ Thi Thi mới nói được đến đây, bỗng nhiên từ phía sau hai người truyền đến một tiếng nổ, hai người bị chấn động làm cho sững sốt, tiếp theo bọn họ mỗi người đồng thời quay đầu lại, lúc này bọn họ cách cổng chính trường học không xa, hầu như tất cả mọi người đều hướng về bên ngoài trường học chạy ra, mỗi người đều vội vã muốn phải mau chân đến xem bên ngoài cuối cùng đã xảy ra chuyện gì, Lăng Tân và Vĩ Thi Thi liếc mắt nhìn nhau, bọn họ cũng không hẹn mà cùng hướng cổng chính chạy đi, thế nhưng khi đang chạy, Lăng Tân trong đầu bỗng nhiên chợt hiện ra một cái suy nghĩ, tới cũng nhanh mà đi cũng nhanh, chợt lóe rồi hoàn toàn biến mất, thậm chí hắn cũng không hồi tưởng lại được suy nghĩ này.

- Chúng ta sẽ không thể trở lại được thời điểm mỹ hảo này nữa rồi, rốt cuộc...

Bên ngoài cổng trường, một chiếc xe con đâm vào một chiếc xe tải, chiếc xe con bị đụng nát vụn, chỗ lái xe ngồi xuất hiện huyết nhục không rõ, mà ở phía sau chiếc xe con còn có hai xe khác theo sau, đều tránh né nhau, cho nên hai bên đường phố đều vì hai chiếc xe tránh né tiếp tục va chạm vào nhau, có mấy người đi đường tránh không kịp bị đâm chết, rõ là xe ô tô liên hoàn đâm nhau gây tai nạn, người ngồi trên xe ô tô con và xe tải đều bị đâm chết trước tiên. Chỉ có duy nhất trên một chiếc xe, một cô bé chừng bảy, tám tuổi được mẹ ôm vào ngực, thoát nhìn bị thương không nặng, người mẹ thì đầu đập vào cửa sổ xe đã bị nát bét, đã chết, cô bé thì khóc lay lay người mẹ như muốn mẹ sống lại.

Đây là tình huống Lăng Tân đến hiện trường trước tiên nhìn thấy, tai nạn liên hoàn đã chết mười mấy người mà những người này nhiều người chân tay đã bị cụt, nát thậm chí chiếc tay cụt còn bị văng ra ngoài, chạy tới đến nơi đây thì Vĩ Thi Thi trước tiên bị nôn ọe, thiếu chút nữa đem tất cả những gì có trong bụng nôn hết ra, nàng cũng không dám nhìn nữa, vội vã quay người sang chỗ khác hít sâu, tay của nàng hoàn toàn bám chặt vào góc áo của Lăng Tân, nữ hài lộ vẻ kiêu hãnh lúc này cả người run rẩy đứng lên.

Lăng Tân cười khổ một cái, cũng bất chấp nhìn hiện trường tai nạn xe cộ, cũng không nhớ đến mảnh giấy không trọn vẹn trong ví, chỉ nhẹ nhàng vỗ nhẹ sau lưng Vĩ Thi Thi, làm tâm tình trong lòng nàng bình tĩnh lại, thế nhưng khi hắn thấy chiếc xe cuối cùng còn một cô bé còn sống thì hắn cảm thấy toàn bộ tình tào, dường như một kí ức về trận hỏa hoạn năm mười tuổi hiện ra, bên tai vẫn còn mơ hồ tiếng gọi âm ỉ.

- Ca ca,.. doc truyện tại . Ca ca tới cứu ta...

Lúc này chiếc xe con thứ nhất và thứ hai đột nhiên bốc lửa, lửa bốc lên theo hướng chiếc xe thứ ba, chiếc xe này đầu xe đã bị vỡ, xăng chảy đầy ra mặt đất, chỉ trong chốc lát ngọn lửa đã tới, thậm chí đã bùng cháy lớn, nhiệt độ đủ để dẫn cháy bình xăng này, cuối cùng chiếc xe thứ ba trong nháy mắt bị ngọn lửa bao trùm hết, cô bé lần này tuyệt đối sẽ chết, mà những người xung quanh cố kỵ hai chiếc xe bị bốc lửa kịch liệt phía trước, ai cũng không dám tiến lên. Từ trong vọng ra tiếng của cô bé, kéo cô bé ra khỏi xe, thế nhưng có khả năng sao? Trước tiên không nói đến bị thương nghiêm trọng, tuổi nhỏ mà mẹ mới chết thảm, gặp biến đổi lớn. Vậy còn có khả năng như người trưởng thành tự mình cứu mình sao?

Lăng Tân bỗng nhiên cắn răng một cái, thoát khỏi bàn tay nhỏ bé của Vĩ Thi Thi đang nắm góc áo, cả người đã hướng về chiếc xe cuối cùng xông qua, khi hấn lao ra khỏi đám người, xung quanh đang yên tĩnh mọi người liên kêu, tiếp theo tất cả mọi người đều la to lên, có người kêu hấn không nên đi chịu chết, có người kêu nguy hiểm, có người thì lớn tiếng nói không rõ ý nghĩa từ ngữ, Lăng Tân lúc này chỉ cảm thấy đầu óc đầy máu nóng, căn bản không nghe được người xung quanh nói cái gì, thậm chí phải cứu cô bé này ra đi cấp cứu, đến gần chiếc xe con thì đầu xe bốc lên ngọn lửa, rốt cục hấn vọt tới chỗ cô bé ở ngồi phía sau xe gần cửa sổ.

Cho đến lúc này Vĩ Thi Thi mới quay đầu, nàng liếc mắt liền thấy Lăng Tân đang ở ngoài cửa sổ xe mãnh liệt đập vào cửa kính, mà ngọn lửa đang lan tới cực nhanh, sau vài nhịp thở ngọn lửa đã bốc lên cao, bên trong xe nhiệt độ tăng cao. Còn có các loại khí sinh ra khi các loại đồ vật bị thiêu đốt, cô bé lập tức ho khan kịch liệt, tối đa vài giây, cô bé này sẽ rơi vào trạng thái hôn mê hít thở không thông, lúc đó trên cơ bản đã chết chắc rồi.

Lăng Tân dùng khuỷu tay liên tục mãnh liệt đập vào thủy tinh, tuy bởi đầu mẹ cô bé đập vào cửa sổ làm biến dạng nhưng đây dù sao cũng không phải loại thủy tinh phổ thông, ngoài ra độ mềm dẻo dai cũng hơn các loại thủy tinh thông thường rất nhiều, khi khuỷu tay Lăng Tân phá vỡ được cửa kính, cô bé cũng đã không còn động tĩnh, hấn trong lòng hoảng hốt, liền đưa tay vào làn khói đặc tới chỗ ngồi phía sau. Tìm kiếm, rốt cục cũng thấy, hấn cũng không dám chần chờ đem cô bé kéo ra ngoài cửa sổ, ôm vào trong ngực vội vàng chạy đi, mới vừa chạy được mười bước, phía sau chợt nghe... Ầm... Ầm hai tiếng nổ, chiếc xe thứ nhất và thứ hai phát nổ, vô số mảnh vỡ bắn về bốn phía, những người đứng gần có mấy người té trên mặt đất, mà hai bên trái phải những người vây xung quanh liền chạy tứ tán về phía xa hơn.

Bất quá Lăng Tân coi như may mắn, chiếc xe cách hấn gần nhất vẫn chưa phát nổ, mấy mảnh vỡ cũng không làm thương tổn đến hấn, giúp hấn vọt một mạch tới đoàn người, nhất thời đoàn người xung quanh hơi tản ra chút, nhìn người anh hùng vừa mới chịu khổ cứu cô bé, mọi người bốn phía nhất thời đều im lặng không lên tiếng, chỉ có Lăng Tân nhẹ nhàng vượt ngực cô bé làm sơ cứu, đến khi chiếc xe thứ ba cũng phát nổ thì cô bé mãnh liệt ho khan một tiếng, lúc này mới khóc òa lên, mà những người xung quanh cũng thở phào nhẹ nhõm, trong lúc nhất thời những người xung quanh bắt đầu tán thưởng việc làm của Lăng Tân.

Cùng lúc đó, cách cổng chính không xa, tại phòng ở lầu một tòa nhà, một nam một nữ hai người phân biệt nhìn chăm chú vào vụ tông xe trước cổng chính cho đến khi mấy cái xe con đều nổ tung, mà người trước cổng thì ngày càng tập trung nhiều, nam tử kia sờ vào chỗ ngực, thì thào nói:

- Ngày hôm nay tông xe, tại cổng trường... Còn có nửa mảnh giấy này... Tương lai sao? Có thể thay đổi hay không thể thay đổi?

Nam tử thở ra nói, tiếp theo trên mặt hấn sự nghiêm túc dần dần thay bằng sự lãnh đạm, khóe miệng xuất hiện một tia mỉm cười, thoát nhìn thực sự là vừa anh tuấn vừa có khí chất, hoàn mang theo một loại mị lực tà dị, nam tử quay đầu lại, hướng về ngoài phòng học đi ra, cho đến khi đi ra khỏi cửa phòng học thì mới nhìn thấy mấy nữ sinh vội vàng chạy đi, trong đó có một nữ sinh vừa nhìn thấy nam tử đó liền đỏ mặt lên, nhưng nàng vội vàng nói rằng:

- Bạn Trần Hạo Thao, ngoài cửa trường xảy ra vụ tông xe liên hoàn, chúng ta cùng đi xem đi.

- Ân, được, cùng đi xem sao.

Trần Hạo Thao mỉm cười, đi theo mấy nữ sinh, mà có hấn đi cùng, mấy nữ sinh này dường như cũng không có vội vàng đi nữa, ngược lại cùng với hấn nói chuyện rất nhiều, hấn cũng không có gì phải sốt ruột, liền nói chuyện vui vẻ với mấy nữ sinh, bất tri bất giác hấn đã đi ra khỏi tòa nhà dạy học. Ở tòa nhà dạy học trên tầng vẫn còn nữ nhân kia đứng đó, khuôn mặt nàng vẫn một mực lạnh đạm, trong mắt nàng cũng một

mực yên lặng nhìn xem ánh lửa từ vụ nổ, người ngoài căn bản không thể biết được nàng đang nghĩ gì, sau nửa ngày cho đến khi mấy người nam sinh tới thì nàng lúc này mới xoay người lại, mà mấy nam sinh này dường như nhận thức nàng, trong đó có một người nam sinh nói rằng:

- Lớp trưởng, hôm nay giờ học khả năng bị muộn, vừa nãy tựa hồ các giáo sư đều chạy ra ngoài xem vụ tông xe liên hoàn rồi, cũng chỉ còn mấy người chúng ta trong lớp học... Đúng rồi, người từ cửa sổ nhìn ra cổng chính, như vậy cũng có thể thấy rõ sao?

-...Thấy rõ đại khái.

Nữ sinh nói xong liền hướng cửa phòng học đi tới. Người nam sinh vội vã hỏi:

- Sở tuyết, bạn đi ra chỗ đó?

- Đi ra cổng, nhìn kết cục của vụ tai nạn xe cộ...còn có...Tương lai...

3. Chương 3: Kiếp Trước, Kiếp Này

-... Vậy sao? Ta thất bại... Tình cảm... Là cái gì?

Một người nam tử vô lực giãy dụa, thế nhưng cuối cùng vẫn không thoát khỏi kết cục hóa thành tro bụi, chỉ là không biết nguyên nhân gì, ý thức vẫn như cũ lưu lại. Đây là một thế giới rộng lớn vô hạn kì diệu dị thường, thế giới này kì diệu không gì sánh được, có đủ loại phim kinh dị và kì ngộ, ở nơi này người có thể cường hóa thành siêu nhân, cũng có khả năng trong lúc vô ý bị zombie cắn nát, các loại nguy hiểm khiêu chiến, thế giới đó tên là Luân Hồi Thế Giới.

Lăng Tân tồn tại ở cái thế giới đó là một người vô cùng cường đại, hắn tên là Sở Hiên, tựa như vậy nhìn thấy những sự việc Sở Hiên từng trải qua, mỗi lần bỏ cục thần diệu khó lường, mỗi một lần kinh tâm động phách chiến đấu, dường như tất cả đều khắc sâu tận linh hồn, sâu trong tâm trí nhớ lại... Cũng hết sức rung mình, nam nhân này còn là nhân loại sao? Loại trí tuệ này đã khiến người ta không thể dùng lời nói mà hình dung được, vượt qua cực hạn của con người, đi đến đâu đều mang đến sự sợ hãi, làm cho địch nhân phải sợ hãi. Nhưng dù cho là một nam nhân như thế, hắn vẫn thất bại, thua trên tay người giống hắn như đúc, chỉ là người kia hắn có được tình cảm.

- Vậy sao? Ta thất bại... Tình cảm... Là cái gì?

- Trương Tiểu Tuyết, dùng Phong Thần bảng đem linh hồn ta chia làm hai phần, một phần ký thác trên thân thể mới... một... phần khác thì tìm kiếm một người trong kế hoạch Long Hồng để tiến hành ký thác, nhất định phải đem người chứa linh hồn của ta và nguyên chủ thể ý thức tiến hành dung hợp, sau đó khi linh hồn ấy được mười năm tuổi, dùng Phong Thần bảng xoay chuyển nhân quả, khiến cho hắn... Sau đó sẽ tiến hành kế hoạch này, đến lúc đó đem Phong Thần bảng chia ra, cho đến lúc đó... Khi hắn có cảm tình cùng tín niệm, ta sẽ hấp thu hắn... Nếu như có nguy hiểm gì thì có thể để ta tỉnh lại, tuy rằng cũng không có người nào hoặc sự tình đáng giá chờ mong thế nhưng “Hắn” nhất định sẽ không để cho kế hoạch hoàn mỹ của ta tiến hành đến cùng, cho nên đến lúc đó thì...

Lăng Tân trong mơ nghe đoạn đối thoại bị gián đoạn, rất nhiều phần cũng không hoàn toàn nghe rõ, thế nhưng lời nói đến đây thì hoàn toàn biến mất, tiếp theo cảnh vật thay đổi, Lăng Tân bỗng nhiên thấy hai mắt mình một mảng mờ mịt, cả người sinh ra một loại khí chất băng lãnh, trên hai tay hắn cầm hai khẩu súng lục kiểu dáng rất lạ, ở trước mặt hắn Trần Hạo Thao và Vĩ Thi Thi hai người đã gục ngã, trước trán bọn họ có một lỗ máu, trên khuôn mặt tràn đầy ngạc nhiên và sợ hãi, ở phía sau bọn họ là biển máu địa ngục vô tận, vô số người cùng xương khô trầm luân trong đó, trời và đất đều biến thành huyết sắc, trong toàn bộ thế giới chỉ có hắn một người băng lãnh đứng đó, giống như thần, giống như ma...

- Không muốn!

Lăng Tân mãnh liệt từ trên giường ngồi dậy, hắn đồng thời cảm thấy đầu óc mơ hồ, trong lúc nhất thời cũng không có suy nghĩ cẩn thận vì sao đột nhiên thức tỉnh, đồng thời còn kêu to như thế, nhưng trong mơ tựa hồ thấy cái gì đó, hơn nữa dường như cùng với kiếp trước của mình có quan hệ.

- Kiếp trước? Thực sự là một giấc mơ không thể hiểu được, hơn nữa vừa tỉnh lại liền quên, như vậy cũng như không có mơ.

Lăng Tân xoay người thấy cả người đau nhức, trong đầu không khỏi hồi tưởng lại chuyện ngày hôm qua, bởi vì trong lúc xúc động mà cứu cô bé kia, lúc đó vốn dự tính rời đi, thế nhưng ai biết những người xung quanh ngăn cản, đến khi đài truyền hình tới mới thôi, tiến hành phỏng vấn đối với hắn, người của cục công an nói cấp khen thưởng cho hắn dám làm việc nghĩa, nhiều vô số, làm hắn cả ngày hôm qua được một trận rất mệt mỏi, không chỉ xuất hiện trên TV, hơn nữa hình như ngay cả trong trường học cũng kinh động đến mức còn muốn hắn trước toàn bộ giáo sư báo cáo một lần...

Nói ngắn lại, khi tới qua hắn về nhà thì thậm chí cả thay y phục cũng không làm, cả người một bước ngã lên giường ngủ. Trên thực tế, về sự kiện tông xe ngày hôm qua, hắn trong lòng còn có rất nhiều nghi hoặc muốn giải đáp, đầu tiên là... Mảnh giấy đó vì sao lại xuất hiện sớm sự kiện tông xe liên hoàn? Có hay không sự kiện tông xe đó do người phía sau bày ra trước một bước rồi đưa tin tức cho hắn, muốn khiêu khích sao? Tìm kiếm kích thích sao?

Nghĩ tới đây, Lăng Tân nhất thời hưng phấn hẳn lên, sự thực từ nhỏ đến lớn hắn thích đọc sách, mục tiêu lớn nhất của hắn không phải làm luật sư gì cả, bất quá chính là do lý tưởng trong lòng hắn không có cách nào thực hiện được, cho nên mới tìm kiếm một cái biến tướng để an ủi bản thân, hắn thật sự muốn làm một hiệp khách, không phải là cái loại đại hiệp vì nước vì dân, gần kề chỉ là hào hiệp đầy nhiệt huyết thôi, không thích những việc bất bình.

Lăng Tân nghĩ tới đây, lúc này lập tức đem mảnh giấy trong ví lấy ra, thế nhưng khi hắn xem lại mảnh báo thì cả người nhất thời trở nên lạnh lẽo, vì.... mảnh giấy này không hề ghi sự kiện tông xe, mà lộn xộn rất nhiều tin tức nhỏ, nhưng lại đều là về những người gần vị trí hắn ở hoặc một số sự tình, ví dụ như bác gái nào đó mua rau cải thì mua phải giá đắt, hoặc là học sinh nào đó đến trường thì bị té ngã, các loại chuyện, mảnh giấy đã không hề còn tin tức của ngày hôm qua nữa.

Phản ứng đầu tiên của Lăng Tân là hướng cửa phòng chạy đi, nắm lấy cánh cửa, cửa phòng vẫn đóng kín, hơn nữa ngày hôm qua hắn về, vào nhà cũng cố sức đem cánh cửa đóng lại, cái này cũng chưa tính, hắn có tính cách cẩn thận từ khi sinh ra cùng một loại cảm giác không an toàn, khiến cho hắn từ nhỏ đến lớn đều có một thói quen, mỗi khi về chốt cửa phòng thì hắn đều đã nhét một mảnh giấy rất nhỏ tại khe cửa phòng. Nó chỉ bằng một nửa cái móng tay, người thường nào lại đi chú ý chuyện đó? Hơn nữa khi hắn nhét đã dùng móng tay khê tìm nơi vị trí ột chút. Lăng Tân liền mở cửa phòng thì trang giấy quả nhiên từ chỗ đó rơi xuống, có thể cơ bản khẳng định là ngày hôm qua sau khi hắn đi ngủ, không có ai đi vào phòng này.... Trừ khi là người nọ can đảm can trọng đến trình độ không thể tưởng tượng nổi, trong bóng đêm ngay cả một chút mảnh giấy nhỏ cũng nhìn thấy rõ ràng, chỉ là người như vậy còn có thể gọi là người sao?

- Nói cách khác, không có khả năng có người thừa dịp ta ngủ lén đổi đi mảnh giấy này, nhưng mà nội dung trên nó vì sao lại thay đổi vậy? Nếu không có ngoại lực ảnh hưởng tới mà thay đổi... Chẳng lẽ bản thân tờ giấy có vấn đề?

Lăng Tân lại một lần nữa lấy mảnh giấy ra nhìn kĩ, ngoại trừ nội dung biến đổi ở ngoài ra, phía trên cũng hiện lên ngày tháng của hôm nay, hơn nữa ngay phía sau còn có một vài con số, hôm qua tuyệt đối không có những con số này, mà hôm nay lại đột ngột xuất hiện ở đó, ở trước con số lại còn có ba chữ tồn tại: điểm Nhân Quả.

- Điểm Nhân quả?

Tổng cộng có một vạn hai ngàn bảy trăm điểm, đây là ý gì?

Lăng Tân đối với lai lịch mảnh giấy này, và các nội dung trong đó lại càng cảm thấy khó hiểu. Đúng lúc này, trong lòng hắn bỗng nhiên sinh ra ý nghĩ muốn đi tìm hai người Trần Hạo Thao và Vĩ Thi Thi, đem chuyện mảnh giấy này nói cho hai người bọn họ biết thì bỗng nhiên trên chữ trên tờ báo dần dần nhạt đi, tiếp theo hiện lên vị trí của Trần Hạo Thao cùng Vĩ Thi Thi, đồng thời hiện giờ bọn họ đang làm gì đều hiện ra, mà con số một vạn hai ngàn hơn bảy trăm điểm Nhân Quả điểm cũng sinh ra biến hóa, từ một vạn hai ngàn hơn bảy trăm biến thành một vạn hai ngàn hơn năm trăm, giảm bớt 200.

- Đây là... Điểm nhân quả?

Lăng Tân sờ sờ ngón trên giường không nhúc nhích, sau hơn nửa ngày mới run rẩy cầm lấy mảnh giấy, nhưng trong lòng cảm giác rung mình như thế nào cũng không ngăn được. Đây thật không thể tưởng tượng nổi, cũng quá khó để hình dung! Phải biết rằng, đây là thế giới hiện thực, không cần nói cũng biết Lăng Tân từ nhỏ tiếp xúc tất cả mọi thứ hay các loại sách, tin tức, biết rõ hết tất cả, trên cơ bản có thể phủ định tất cả quỷ quái thần ma, người ngoài hành tinh, đặc dị công năng hoặc các loại siêu nhiên nào đó, đều khó có khả năng tồn tại, cho dù có những hiện tượng cá biệt cũng có thể dùng nghiên cứu khoa học để giải thích, nhưng cái này thì các ngành nghiên cứu còn không đủ trình độ để giải thích.

Mười chín năm nhận thức chỉ trong nháy mắt hoàn toàn bị phá vỡ, vì những điều xảy ra trước mặt Lăng Tân quá mức siêu nhiên, một phần mảnh giấy có thể đoán trước được tương lai, mà thứ này thì đại biểu cho cái gì, kì thật ý nghĩ tự nhiên là không cần nói cũng biết, Lăng Tân hẳn không phải là kẻ ngu dốt, ngược lại hẳn tương đối thông minh, một tờ giấy có thể đoán trước tương lai như vậy đối với hẳn xem ra... Không thể nghi ngờ đó chính là chìa khóa nắm giữ toàn bộ thế giới, một câu này không chút khoa trương, vì tin tức tương lai bao hàm rất nhiều điều, thí dụ như tiền tài, thí dụ như khoa học kĩ thuật, thí dụ như nhân tâm, chỉ cần người có thể biết trước được chuyện xảy ra trong tương lai, như vậy chỉ cần chậm nhất trong vòng một năm là người có thể phá hủy toàn bộ trung tâm giao dịch cổ phiếu, lấy đi hàng tỉ đô la, hơn nữa người không phải lo lắng về tính mạng của mình, nó có thể dự báo trước tương lai cho người, không có bất kì thủ đoạn nào có thể giết được người... Trừ khi sử dụng vũ khí sát thương quy mô trên khu vực lớn, bằng không cũng không thể nào giết người!

Nắm giữ tương lai cũng tương đương nắm giữ thế giới! Mà mảnh giấy này là chìa khóa của thế giới! Nghĩ đến đây, Lăng Tân trở lại yên tĩnh, hẳn yên lặng nhìn mảnh báo này, trong đầu không ngừng nghĩ qua các sự tình.

- Tỉnh táo lại, nhất định phải tỉnh táo lại đầu tiên, ta muốn xác định rõ lai lịch của mảnh giấy này... Là ai, hoặc là lực lượng nào giao cho ta? Là thần sao? Hay là người ngoài hành tinh? Hay là chúa tể hắc ám?

Lăng Tân yên lặng, trầm tư nhìn mảnh giấy, theo bản năng hẳn lau sống mũi, nhưng là thấy một mảng trống không, hẳn lúc này mới mạnh mẽ tỉnh lại, bản thân cũng kinh ngạc tại sao phải đột nhiên làm ra động tác này, bất quá trong đầu hẳn đang suy nghĩ không ngừng.

- Có ba loại khả năng, kì thực có thể quy kết ra một loại, đó chính là cái này đã vượt ra khỏi phạm trù tưởng tượng của con người cho nên tạm thời không phải lo lắng, về phần cái khác bởi vì thông tin còn không đủ không thể suy luận, nhưng mà cũng nên như vậy, dù sao mảnh giấy siêu nhiên như vậy, khoa học kĩ thuật tự nhiên sẽ không thể nào biết được lai lịch của nó... Hoặc là nó không phải khoa học kĩ thuật của thời đại này.

Lăng Tân nghĩ đến đây vuốt vuốt đầu, sự tình phức tạp tựa hồ vượt quá sự tưởng tượng của hẳn, nhưng hẳn vẫn từng bước một phân tích.

- Nói cách khác, mảnh giấy này đã không thể nào nghiên cứu, vậy tạm thời bỏ qua lai lịch, mang nó sử dụng tiến hành một số phân tích cái đã, có thể nhìn thấy tương lai, cái điểm nhân quả kia hẳn là mấu chốt của vấn đề, điểm nhân quả có thể giải thích những chuyện đã xảy ra, mà hơn một vạn điểm nhân quả, đây chính là do ta và bọn họ phát sinh nhân quả mà thu thập được, đây là giải thích hợp lý cuối cùng, mà liên hệ với ngày hôm qua ta có được mảnh giấy này sau đó chuyện mới phát sinh, như vậy có thể khẳng định, nhân quả này tức là cùng với thế giới này hoặc là người trong thế giới này phải sinh ra liên quan thì mới có thể lấy được, cũng tức là cùng với người phát sinh quan hệ dẫn đến sinh ra số lượng nhân quả điểm.

Lăng Tân nghĩ tới chính mình ngày hôm qua cứu một cô bé, cho dù người ngoài thấy không vấn đề gì nhưng khi hẳn bắt đầu cứu cô bé đó thì vận mệnh của cô bé đã biến đổi, hẳn đã ảnh hưởng đến kết quả là cô bé có thể chết, hơn nữa đài truyền hình phỏng vấn, trong trường học trong tương lai có thể làm báo cáo, đủ loại sự kiện, hẳn ảnh hưởng đến nhiều người vô cùng, trong đó rất có thể một phần là vì hành động này của hẳn, mà thay đổi đường đi của lộ tuyến nhân sinh tương lai, nói cách khác, điểm nhân quả là chỉ tổng số trình độ phát sinh quan hệ cùng người khác.

- Điểm nhân quả tồn tại đã được xác định, tiếp theo là về cách sử dụng điểm nhân quả, trước mắt nhìn lại một số thông tin, tờ giấy tự nhiên hiện lên một vài tin tức về người hoặc sự kiện xung quanh với khoảng cách ước chừng vài dặm, điều này không cần tiêu hao điểm nhân quả, và không có mục đích gì hết, ngẫu

nhân tin tức của một số người hiện ra, đương nhiên cũng có thể tại nơi đó đạt được điểm nhân quả, ví dụ như phía trước có một học sinh ngã, nếu ta đỡ hấn dậy như vậy có thể thay đổi tình huống thể trạng của hấn ngay hôm nay, đây cũng là nhân quả điểm, tiếp tục ví dụ như sự việc đâm xe liên hoàn ngày hôm qua. Đó cũng là đạt được một lượng lớn điểm nhân quả... Như vậy nên sử dụng điểm nhân quả như thế nào đây? Nếu có thể đạt được thì nhất định có thể sử dụng, lúc trước ta cầm mảnh giấy lên, suy nghĩ đem chuyện này nói cho Trần Hạo Thao và Vĩ Thi Thi liền tiêu hao mất hai trăm điểm nhân quả, hơn nữa còn đạt được tin tức vị trí của bọn họ, đây chính là đặc thù riêng của tìm kiếm tương lai sao? Lăng Tân nghĩ đến đây, hấn liền vội vàng lấy ra trong ngăn kéo một chồng giấy trắng, rút ra trong đó một tờ giấy trắng, hấn lấy bút vẽ lên trên tờ giấy trắng mấy vòng tròn.

- Đầu tiên, mảnh giấy đến từ nơi này, ban đầu đây là một tờ hoàn chỉnh, nói cách khác, trừ ta có một mảnh, còn có người khác cũng đạt được mảnh giấy này, cũng có thể còn hai, ba người có được nó, ít nhất hé mở thông tin tờ giấy này có bốn phần, như vậy làm sao lại xé đi? Có thể ảnh giấy bị xé như vậy là do chủ nhân trước bị bắt đem tờ giấy xé thành bốn phần... Đúng rồi... chủ nhân trước... Lăng Tân trong lòng giật mình, hấn rút cục cũng hiểu rõ mảnh báo này đại biểu cho điều gì, đồng thời trên tờ giấy hấn vẽ một vòng tròn viết lên ba chữ “chủ nhân trước”.

- Có thể là như vậy, mảnh giấy này ban đầu đầy đủ, mà có thể hiện ra nội dung nhiều hết mức, có thể biết trước được tương lai càng xa, nhưng không hiểu vì sao tờ giấy chia thành mấy phần, hoặc chia làm hai phần, chia ra khác nhau hoặc là nhiều người đạt được mà bọn hấn sẽ rất mau chóng biết được sự thần diệu của mảnh báo, dưới tình huống như vậy sẽ xuất hiện chuyện gì chứ? Cũng có thể là đánh nhau, song phương đều muốn đạt được, sau đó có thể tạo thành bản hoàn chỉnh nhất, muốn biết một chút tình huống kia, hoặc cuối cùng là vì cái gì dưới tình huống như thế nào hoặc bởi vì chiến bại hoặc là nguyên nhân khác, hấn đã đem tờ giấy này xé làm bốn mảnh mà ta đạt được một mảnh... Nếu chiếu theo suy luận, như vậy còn có mấy người giống nhau biết tờ giấy tồn tại, mấy người này bọn hấn đang tìm mảnh giấy còn lại mà người khác lấy được,... Nghĩ đến đây, trên đầu Lăng Tân đã hơi đổ mồ hôi, nhưng mà hấn cũng không có lau đi mồ hôi, trong đầu hấn nghĩ về mảnh giấy còn lại, một lúc sau trên mảnh giấy cũng không có như trước xuất hiện tin tức của các mảnh khác, ngược lại ngay cả văn tự trên mặt báo đều biến mất, trở nên hỗn loạn mơ hồ, mặt trên ngoài điểm nhân quả ra, không ngờ một chữ cũng không có.

- Điểm nhân quả, điểm nhân quả... Hay là mảnh giấy không chỉ biểu hiện tương lai mà còn có thể xoay chuyển nhân quả sao? Nếu đúng như vậy... Ta nên như thế nào tìm được người giữ các mảnh khác.

Lăng Tân yên lặng buông mảnh giấy xuống, hấn xoay người về đầu giường chụp một cái khung thủy tinh, đây là mấy chục bảy tám tuổi nam hài nữ hài lớn nhỏ chụp ảnh chung, chỉ là hình ảnh đã bị mờ đi, tướng mạo nhân vật bên trong cũng có chút mơ hồ...

Ngay lúc Lăng Tân đang suy nghĩ về mảnh giấy trên tay hấn, thì giờ phút này tại cục công an, tại một tổ trọng án ở Thượng Hải, có mấy người đàn ông trong đầu đều đang buồn bực đứng hút thuốc, tất cả mọi người đều trầm lặng, không biết bao lâu sau, một người trung niên béo mập bỗng nhiên mở miệng nói:

- Thật sự cần gọi cái tên kia tới sao? Hấn là kẻ không tôn trọng thượng cấp, tùy ý làm loạn, không tuân thủ kỷ luật, nhưng lại...

- Ngươi cục trưởng, nhịn một chút đi, tên kia dù sao cũng là bộ đội đặc chủng, tuy rằng trên hấn không có thể lực gì. doc truyện tại . Nhưng dù sao hấn cũng có tài năng thật sự, lại đã cùng cảnh sát quốc tế phá án và bắt giam mấy tên buôn thuốc phiện nguy hiểm, chúng ta thật sự không nên điều hấn đi, điều hấn xuống cục giao thông coi như đã vứt bỏ hấn...

Một người nam tử trẻ tuổi hít một hơi thuốc lá, lúc này mới thản nhiên nói.

- Vứt bỏ đi thì cũng thôi, nhưng bây giờ lại muốn gọi hấn về, các người có còn mặt mũi không hă, ta không có ý định mở miệng đâu.

Những người còn lại đều cười khò không dứt, theo lời bọn họ thì hấn tên là Hà Thiên Đạo, là một bộ đội đặc chủng đã giải ngũ, nhưng không biết vì nguyên nhân gì, cấp trên lại xếp hấn vào trong cục công an Thượng Hải, người này thật sự có năng lực, cùng cảnh sát quốc tế liên tục phá án và bắt giam một vụ án buôn lậu thuốc phiện lớn, nhưng là làm gì đi chẳng nữa hấn cũng tựa hồ không quan tâm gì đến chuyện quan trường, kết quả chẳng những không được thăng chức mà trái lại bởi một ít vấn đề nhỏ bị người khác

chỉ trích là nhân phẩm có vấn đề, sau đó bị điều xuống cục giao thông, dù sao truyền thống Trung Quốc là không hỏi chân tướng sự thật miễn người kia có quyền cao, là có thể vờ đũa cả nắm, một đòn chết chắc, cho nên hắn chỉ có thể cùng mấy người nhân viên cảnh sát trẻ tuổi cùng nhau quản lý cái cục giao thông thôi.

- Nhưng mà nói lại, Ngưu cục trưởng lần này không phải vừa đúng lúc sao? Dù sao cũng có thể dùng vụ án đâm xe liên hoàn để mở miệng, để cho hắn tham dự vào vụ án đâm xe này, cũng đều là vấn đề của bên giao thông thôi mà, nếu thành công thì công lao đương nhiên do tổ trọng án chúng ta hưởng, nếu không thành công, thì hắn vẫn bị tiếp tục ở đó, thậm chí chúng ta còn có thể...

Người nam tử kia nở nụ cười hắc hắc rất dị rồi nói:

- Được cứ theo lời nói mà làm, đem hắn từ cục giao thông điều đến đây đi, người này quả thật có tài, chỉ là nhân phẩm không tốt... Nếu như không được, trách nhiệm này ta còn có thể đảm nhiệm... Cứ như vậy đi, Tiểu Lưu, đi gọi hắn đến đây!

Ở giữa cục công an đều hết sức im lặng, mấy người trẻ tuổi đều bận rộn đi tới đi lui, trên thực tế, nhiệm vụ hàng ngày của cục giao thông vô cùng thoải mái, cũng không phải đi làm việc hoặc tới chỉ huy giao thông, đó là nhiệm vụ của đại đội cảnh sát giao thông, mà chỉ có khi nào phát sinh ra vụ án giao thông nghiêm trọng thì cục giao thông mới có việc để làm, mặc dù là quản lý hơn mười tuyến đường, chuyện xảy ra như vậy cũng rất ít, dù sao nếu bên cạnh người mỗi ngày đều lái xe đâm chết người, như vậy thế giới chỉ có một số ít người dũng cảm mới biết lái xe hay sao, cho nên cục công an quản lý giao thông so với đại đội cảnh sát giao thông, đây thuộc loại cơ quan nhẹ nhàn, nhàn rồi, lại không có tiền.

Một nam tử ước chừng hai bảy, hai tám tuổi đang ngồi ở vị trí đội trưởng, hắn cúi đầu xem xét đồng tài liệu, ngoài miệng thuận tiện không ngừng nói:

- Tiểu Lý, danh sách truy nã tại Thượng Hải đem sửa lại rồi đưa xuống, đúng rồi thuận tiện hỏi một chút kho hàng có việc gì không... lão Vương ngày hôm qua đi xem con đường tắc nghẽn thế nào? Duy trì trong năm giờ liên tục, có chuyện gì phát sinh sao? Còn Tiểu Hứa...

Người trung niên ánh mắt trầm ổn thấy vậy, hắn thiếu chút nữa thất thanh nở nụ cười, cũng không có để ý những người còn lại nhìn về phía ánh mắt của hắn, khi đến trước bàn, hắn dùng sức gõ bàn rồi nói:

- Hà Thiên Đạo, người vẫn như vậy, có rảnh không... Thực mệt mỏi a, người tìm ra được nhiều chuyện như vậy, nếu là ta sợ là đã sớm ngủ luôn rồi.

Hà Thiên Đạo ngẩng lên, tóc của hắn một mảng rối tung, cũng không biết buổi sáng khi ngủ dậy có chải đầu quá mức không nữa, nhưng mà hắn cũng được cái là thường tắm sạch sẽ khi xuất hiện, trên áo sơ mi của hắn còn vết dầu loang lổ, cũng không biết cái áo sơ mi này mặc bao lâu rồi, cứ như vậy mà còn mặc được trên người.

- Lão Lưu à, tới tìm ta làm gì?

Hà Thiên Đạo cũng không khách khí, hắn một tay cầm tài liệu, một tay xoa đầu loạn thành một đồng tóc, rồi mới mở miệng nói.

Lão Lưu kia tự hồ biết cá tính của hắn, cũng không có tức giận, lấy ra một bao thuốc lá, đưa cho hắn một điếu, rồi mới lên tiếng:

- Tìm người thì tất nhiên là có việc, đi thôi, vừa đi vừa nói chuyện...

Hà Thiên Đạo tiếp nhận thuốc lá cũng không nói gì thêm, một tay quơ lấy chiếc áo khoác trên ghế, tùy tiện mặc lại trên người, tiếp theo hắn cùng lão Lưu đi ra phía cửa chính cục giao thông, vừa cách cửa chính không xa, lão Lưu liền thấp giọng nói:

- Huynh đệ, các ca ca lần này xong rồi, Ngưu cục trưởng đem người điều đi rồi, lại điều cái tên nhị thế tổ có quan hệ làm đội trưởng, trước đó không có phải giải quyết khó khăn gì, lần này thì khác liên tục chết mấy chục người, trong đó có mấy người là thương nhân giàu có, cấp trên phát ra mệnh lệnh, trong vòng ba tháng phải phá được án, bằng không toàn bộ tổ trọng án chúng ta phải thay người, giúp đỡ các huynh đệ đi.

Hà Thiên Đạo hít một hơi thuốc lá thật sâu mới gật đầu nói:

- Đi, đi trước vào phòng họp nói sau, thuận tiện đem bộ tài liệu cho ta xem.

Hơn mười phút đồng hồ sau, trong phòng họp đầy khói thuốc, Hà Thiên Đạo cẩn thận xem qua tài liệu vụ án, tiếp theo đó hắn từ trong ngực lấy ra một cái hộp sắt nhỏ, trong hộp sắt chỉ còn lại ba điều thuốc, hắn lấy ra một que diêm châm thuốc rồi hút, sau khi hút xong hắn mới hồi tưởng lại tài liệu vụ án lần nữa, lúc sau hắn hút tiếp điều thứ hai.

-...Theo hiện trường vụ án, ông chủ, hắc đạo La Phú Nhân chết trên tầng thượng cao ốc, hơn nữa còn bị sét đánh chết.

Hà Thiên Đạo đến khi hút xong điều thứ hai mới mở miệng nói. Người nào quen hắn đều biết người này có một thói quen cổ quái, khi phải phá án và gặp chỗ khó thì liên tục hút thuốc, tổng cộng ba điều thuốc trước mặt hắn nhiều nhất chỉ hút hai điều là phá được án, mà chuyện lần này làm hắn đã hút hai điều, có thể thấy điểm đáng ngờ không ít. Hà Thiên Đạo cũng không để ý đến, cứ như thế nói:

- Đầu tiên, chúng ta xác định thời gian mấy ngày trước La Phú Nhân chết ở trên tầng thượng cao ốc. Sau đó hắn đã chuyển hết lượng lớn tài sản cho người khác, nhưng hắn cũng chỉ có một người con gái duy nhất, người này có mẹ đẻ cũng không phải là vợ hắn, cho nên con gái hắn là người có thể kế thừa lượng lớn tài sản, tiếp theo ngày hôm sau buổi sáng thì con gái của La Phú Nhân ngồi xe phát sinh ra vụ xe đâm liên hoàn, mẹ của cô bé chết, mà cô bé dường như được người ta cứu, trước mắt đây là toàn bộ những gì chúng ta biết, là như vậy?

Những người còn lại đều buồn bã gật đầu, nam tử trẻ tuổi kia nói:

- Chính là như vậy thì như thế nào? Vụ đâm xe liên hoàn rõ ràng đã có người sắp đặt sẵn kế hoạch, muốn giết con gái La Phú Nhân, rồi chiếm đoạt tài sản, cấp trên mệnh lệnh truyền xuống là tìm ra người sắp đặt vụ đâm xe, hơn nữa đem thể lực hắc đạo sau La Phú Nhân nhổ tận gốc, bọn hắc đạo bảo hộ phía sau đã điên cuồng lâu lắm rồi, trong nước của chúng ta không nên tồn tại mấy tổ chức hắc đạo này!

- Không... Ta muốn nói rất đúng...

Hà Thiên Đạo bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hắn nhìn nam tử trẻ tuổi kia rồi nói:

- Ta muốn nói rất đúng, vụ án đâm xe này tựa hồ rất trùng hợp... Nhưng mà điều ta có cảm giác tò mò chính là, kẻ giết chết La Phú Nhân, hắn dựa vào cái gì đem con gái La Phú Nhân dẫn vào vụ đâm xe trùng hợp đến vậy? Hoặc đổi lại người cũng có thể nghĩ... Hắn dựa vào cái gì mà biết nơi đó sẽ phát sinh ra tai nạn? Mà người này là ai đây?

4. Chương 4: Nếu Ta Là Hiệp Khách, Thiện Ác Ta Sẽ Báo! (Nhất)

- Hứa đại thúc, Hứa đại thúc kể cho chúng ta chuyện xưa đi.

Một đám nhóc ước chừng bảy tám tuổi nhao nhao hoan hô, bọn nhóc vây quanh ông lão đầu bạc, ông lão này mặc một bộ đồ lao động màu xanh biếc, đầu đội một chiếc mũ lông, ông lão cười một cái khuôn mặt hiện lên nhiều nếp nhăn, nhưng mà nếp nhăn như có thể nói rằng ông lão rất hiền lành, ông ta không ngừng vỗ về những đứa bé ở nhóm đầu, đồng thời cũng từ trong túi bất ngờ lấy ra một gói kẹo, làm cho tiếng hoan hô của bọn nhóc càng thêm vang dội.

- Được, được, đừng chen chúc, mọi người ngồi xuống nào, hôm nay Hứa đại thúc kể một chuyện cũ ọi người về hiệp khách...

Hứa đại thúc là giáo viên về hưu sống gần cô nhi viện, nguyên nhân bởi vì thích ở cùng trẻ con, ông lại thường mang kẹo đến đây, nên rất nhanh ông ta cùng với bọn trẻ trong cô nhi viện tạo nên một thứ tình cảm quen thuộc, hơn nữa Hứa đại thúc này kiến thức rất uyên bác, tính cách cũng rất tốt, mỗi khi nói về những chuyện tương lai sau này hoặc những câu chuyện xưa cũ, lại không ngừng dạy bọn trẻ về giá trị của nhân sinh, thấy việc này viện trưởng cô nhi viện cũng không quan tâm, cứ để mặc hắn, mà hôm nay là ngày Hứa đại thúc lại đến, đám trẻ đều mong chờ hắn kể chuyện a.

-... Hiệp khách, thật ra là một loại tinh thần, một thứ vĩnh viễn không nói đến hai từ thất bại, tinh thần đối nghịch với trời... Những lời này nói với các người còn quá sớm đó, haha, kì thật hiệp khách chính là những

người tốt, nói như vậy tuy rằng là nghĩa hẹp, nhưng đại khái là như vậy. Tại những đất nước cổ đại thời Xuân Thu Chiến quốc, lúc đó rất nhiều hiệp khách hành tẩu giữa các quốc gia, vì đạo nghĩa, vì tín niệm mà chiến đấu, hôm nay ta sẽ kể cho các người một câu chuyện về hiệp khách thời Xuân Thu Chiến quốc, một người tên là Đường Sư hiệp khách đi sứ nước Tần...

Đám nhóc này đều cực kì thông minh, mới tiếp xúc với đám nhóc đó thì Hứa đại thúc lúc đầu còn dùng truyện nhi đồng để kể, nhưng một sau thì mới biết trí tuệ của bọn chúng đã sớm vượt qua đám bạn đồng trang lứa, gần như có thể gọi là thiên tài, nhưng nhiều như vậy mà lại cùng tập hợp một chỗ, nhiều cô nhi thiên tài như vậy khiến người ngoài phải đổ kị, cho nên lão ta sợ rất những thiên tài này sẽ đi lầm đường, như vậy lúc ấy sẽ tạo thành không biết bao nhiêu uy hiếp cho xã hội? Lúc này lão ta không ngừng tiếp cận đám nhóc, hơn nữa lại dùng những câu chuyện cũ dẫn đường cho đám nhóc hiểu được giá trị của nhân sinh.

Tần Vương hỏi Đường Sư:

- Người có biết cơn tức giận của thiên tử.

Đường Sư lắc đầu tỏ vẻ bản thân mình không biết, tiếp theo Tần vương nói:

- Thiên tử tức giận thì trăm vạn thi thể, máu đỏ ngàn dặm, vậy đúng là kinh khủng, thiên tử tức giận chính là quốc gia diệt vong, không phải là cơn tức giận của trời hay sao?

- Thế có biết Đường Sư trả lời sao không?

Hứa đại thúc hiện hậu nhìn đám nhóc xung quanh, trong đó có mấy đứa phản ứng nhanh đã bắt đầu trầm tư suy nghĩ, mà phần lớn còn lại thì chăm chú nhìn lão hi vọng sẽ mau chóng nói ra đáp án.

Đường sư nói:

- Đại vương biết cơn giận của kẻ mặc áo vải không?

Tần vương có chút khinh thường, hần nói:

- Cơn giận của kẻ mặc áo vải chẳng qua là khoa tay múa chân đại náo, sau đó đập đầu xuống đất mà thôi, cái này thì có gì đáng để nhắc tới?

Đường Sư lắc đầu nói:

- Đại vương nói chẳng qua là cơn tức giận của người thường, còn không phải là cơn tức giận của hiệp khách, hiệp khách tức giận cũng như Đồng Chuyên Chư đâm Vương Liêu, Niếp Chính đâm Hàn Khôi, Yếu Ly đâm Khánh Kỵ, đây chính là cơn giận của hiệp khách, nhân chuyện con người không thể nhẫn nhịn, sau đó một kích báo thù, trời đất sẽ lại thanh tịnh.

Hứa đại thúc tiếp đó lại giải thích về Đồng Chuyên Chư đâm Vương Liêu, Niếp Chính đâm Hàn Khôi, Yếu Ly đâm Khánh Kỵ, ba vị hiệp khách, cho đến sau khi nói xong, lão ta lúc này hơi ngẩng đầu nhìn lên trời:

- Hiệp khách, hiệp khách, hiệp khách của chúng ta đã bị đoạn tuyệt mấy ngàn năm, từ sau khi Nho gia độc tôn Hán triều, hiệp khách liền bị loại bỏ, không còn hào hùng, nhiệt huyết, gặp việc bất bình rút đao tương trợ, đám tiểu tử à, ta bây giờ nói các người có thể còn không hiểu, vậy chờ các người trưởng thành tiếp tục từ từ nghiền ngẫm đi. Hiệp khách cái trọng yếu không phải là võ công, mà là theo đuổi giấc mơ của mình, chiến đấu, vì bảo vệ niềm tin của bản thân mà sống sót, đúng vậy lão muốn nói cho đám tiểu tử các người biết rằng phải giữ tín niệm của bản thân đến cùng, bất kể tương lai của các người có tài giỏi hay không, thì hãy nhớ rõ lời ta nói hôm nay... tín niệm của người... thông suốt chưa?

Bọn nhóc đều trầm mặc, mặc kệ bọn nó thông minh cỡ nào, nhưng dù sao cũng chỉ là trẻ con mà thôi, giờ phút này bọn nó làm sao có thể hiểu được những đạo lý to lớn kia, thật sự là quá sớm, trừ một số ít đang trầm tư suy nghĩ, những đứa còn lại thì đang to nhỏ với nhau.

- Hứa đại thúc, tín niệm của người là cái gì đây?

Bỗng nhiên, một đứa bé trai lớn tiếng hỏi, Hứa đại thúc cười vuốt vuốt tóc cậu bé này nói:

- Lăng Tân à, người là người thông minh nhất trong đám, mau chóng tìm ra tín niệm của người đi. Tín niệm của Hứa đại thúc kỳ thật rất đơn giản...

- Thiện ác có báo, đây chính là tín niệm của ta.

Thiện ác có báo... bốn chữ của tín niệm... Lăng Tân còn đang suy nghĩ về ý nghĩa bốn chữ này, thì thấy Hứa đại thúc đã đứng dậy, đi về phía cổng ra vào của cô nhi viện. doc truyện tại . Đám con nít cũng rất thích ông lão thân thiện này, bọn nó vây quanh Hứa đại thúc ríu rít làm ầm ĩ lên, không ngừng hỏi Hứa đại thúc lần sau khi nào thì đến, lúc này mọi người đã đi tới cửa cô nhi viện, ở bên ngoài là một con đường quốc lộ, bọn trẻ chỉ có thể đứng ở bên trong cô nhi viện lặng lẽ vẫy tay hướng ra ngoài, đột nhiên một chiếc xe con tông mạnh vào lưng ông lão, làm ông lão bay xa hơn mười thước, cả người té ra đất không rõ sống chết...

- Viện trưởng, nghe nói gì chưa? Cái tên lái xe đụng phải lão Hứa hóa ra là con của thị trưởng, còn người đàn bà bên cạnh hẳn cũng có lai lịch rất lớn...

-... Lão Hứa khổ quá, lúc chết mà cũng phải chịu đau khổ, hồi trước lão vất vả dạy sinh viên đại học, ngoài ra lão còn đem hết số tiền dành để dưỡng lão toàn bộ đem giúp học sinh khó khăn, sau khi chết một cái quan tài cũng không có... nghe nói người đụng phải lão đã được thả rồi, còn ngược lại còn vu cho lão Hứa là không tuân thủ luật lệ giao thông, nhưng mà người đã chết nên cũng không hề phạt tiền...! Nghe nói người nhà Lão Hứa dưới quê đến nhưng còn chưa tới tòa án, đã bị một đám đánh cho bể đầu, chảy máu, trực tiếp ngồi xe lửa đi về luôn, nhưng mà hình như vẫn lấy được một khoản tiền, con người a, ngay cả thân nhân cũng không thể nhận được tiền...

Đó là năm, Lăng Tân tám tuổi...

- Hứa đại thúc, đây là thiện ác có báo mà người nói đến sao.

Lăng Tân nắm trong tay mảnh giấy nhỏ, hẳn đã hiểu rõ ràng uy lực của mảnh giấy này, sau đó hắn bắt đầu tự hỏi mình rốt cục nên làm gì với mảnh giấy này? Tiền tài? Quyền lực? Nữ nhân? Hay là thống nhất thế giới? Suy nghĩ rất rất nhiều, trong lúc bất tri bất giác, sâu trong trí nhớ của Lăng Tân bỗng tràn đầy hình ảnh nụ cười hiền từ lên nếp nhăn của ông lão, còn có câu nói kia.

- Thiện ác có, đây là tín niệm của ta!

- Đúng!!

Lăng Tân cắn răng mạnh một cái, rồi giống như điên khùng lớn tiếng la to, lúc này mới lẩm bẩm:

- Thiện ác không có báo, Càn Khôn tất loạn! Đúng, đây chính là tín niệm của ta, ta sẽ chiến đấu vì tín niệm đến chết! Ta là hiệp khách, thiện ác ta sẽ báo! Hứa đại thúc, người sẽ thấy, thiện ác có báo! Nhất định có báo!

5. Chương 5: Nếu Ta Là Hiệp Khách, Thiện Ác Ta Sẽ Báo! (Nhị)

Sau khi nghĩ thông suốt, Lăng Tân nhất thời giống như ăn được Đại Hoàn đan, tâm trí đều thư thái vô cùng, hít vào trong ngực một hơi, cả người đều có một cảm giác rất tiêu sái, hắn cầm mảnh giấy ở trong phòng đi lại vài bước, lúc này mới dần dần trầm tĩnh lại, đồng thời nhìn lên mảnh giấy yên lặng suy tư.

- Nhân quả, nhân quả, từ hai chữ nhân quả có thể còn nhiều thông tin khác liên quan đến nó nữa, có trời mới biết cái mảnh giấy nhỏ này ngoài dự đoán tương lai còn có năng lực gì khác không? Mà điểm nhân quả đạt được rất dễ dàng hay là khó khăn đây? Lập tức đạt được hơn vạn điểm nhân quả, thoát nhìn tựa hồ đạt được rất đơn giản. Lăng Tân nghĩ đến đây, trong lòng rung động, liền tập trung nhớ lại vụ đâm xe liên hoàn ngày hôm qua, quả nhiên trên mảnh giấy hiện lên còn nói rõ tường tận tình huống đâm xe, mà nhân quả điểm chỉ khấu trừ có mười điểm mà thôi. Vụ đụng xe lớn như vậy nhưng cũng không có gì kì lạ, chẳng qua là tài xế xe tải khi uống nước đánh rơi cái cốc nhựa ở trong buồng lái đến gần trường đại học đã giảm tốc độ, hắn hãm phanh lại cúi xuống nhặt cái cốc nhựa, nhưng bởi vì cái cốc nhựa mắc lại ở phía dưới, hắn hơi dùng sức cúi xuống ngược lại biến thành đạp chân ga, kết quả thảm kịch xảy ra, một hồi liên hoàn chết rất nhiều người, tuy rằng sự việc quả thật quá trùng hợp, nhưng như vậy cũng không phải là không có, cho nên Lăng Tân cũng không có quá ngạc nhiên, làm cho hắn ngạc nhiên chính là điểm nhân quả bị khấu trừ chỉ có mười điểm.

- Chẳng lẽ là bởi vì chuyện này đã xảy ra, cho dù ta biết sự việc đã xảy ra cũng sẽ không tạo thành thay đổi gì lớn, nên điểm nhân quả tiêu hao phi thường ít, chắc là như thế? Vậy nếu ta muốn thay đổi nhân quả tương lai, ví như ảnh báo hiện lên vị trí bảo tàng, ách cái này, để ảnh báo hiện lên vị trí mà hiệp khách cổ đại lưu lại bí tịch võ công như thế nào nhỉ? Không nói đến tu tiên, chỉ sợ là vị trí của một quyển công pháp bình thường, vậy cũng...

Lăng Tân vừa nghĩ tới điều này thì mảnh báo kia nhất thời trở nên hỗn độn mơ hồ, ngay tại lúc hấn thất vọng thì bỗng nhiên trên mảnh giấy hiện lên văn tự, hơn nữa điểm nhân quả giảm liền một lúc bảy nghìn điểm, chỉ còn thừa hơn năm nghìn năm trăm điểm, lần này làm cho Lăng Tân thiếu chút nhảy dựng lên, nhưng hấn lập tức cũng bình tĩnh trở lại, vội vàng đem văn tự này nhìn lại một lần, tiếp theo hấn bỏ mảnh giấy vào trong ngực, lấy ví ra cẩn thận đếm số tiền còn lại bên trong, sau đó hấn cắn chặt răng đẩy cửa liền đi ra ngoài. Chữ viết xuất hiện trên mảnh báo là ở một phố buôn bán đồ cổ trong chợ, tại cửa hàng số bảy, một quyển Đạo Đức Kinh bên trong có dấu công pháp nội tu luyện nội công chính tông, Lăng Tân biết được tình huống liền đến đó xem, ở trong Thượng Hải quả thật có một khu phố chuyên bán đồ cổ, chẳng qua hấn cũng không hiểu gì về đồ cổ, nên thường ngày cũng không có đi xem qua, lần này muốn đi mua đồ thì có chút phiền phức.

- Đầu tiên vấn đề là tiền, nhiều nhất lấy một ít tiền tiết kiệm ra thôi, mấu chốt là không để người khác hoài nghi đến ta, tuy rằng hôm nay là ngày cuối tuần, nhưng ta cũng không có thói quen đến phố buôn bán đồ cổ, lần này đột ngột đi đến thế này, nếu bị người khác biết được, vậy khó tránh khỏi sơ hở, hơn nữa cũng có thể lưỡng lự như vậy còn khiến cho sơ hở càng lớn hơn nữa...

Lăng Tân trong lòng mỉm cười suy tư, lúc này hấn từ trong ngân hàng lấy ra năm nghìn dollar, tiếp theo liền gọi taxi đi đến phố buôn bán đồ cổ kia, trong lòng hấn đã có chủ ý, cứ thế mà làm thôi. Bởi vì ngày hôm qua hấn cứu cô bé kia, hơn nữa hấn cũng biết cô bé đang nằm ở bệnh viện nào nên hấn mượn cơ hội này đi dạo qua phố đồ cổ, mua một khối ngọc bình thường, tiếp theo hấn sẽ đem miếng ngọc này đến cho cô bé, như vậy cũng có thể xóa đi nhân quả việc hấn đi đến phố đồ cổ, mặc dù có người chú ý hấn đến phố đồ cổ, căn bản cũng không đem hai chuyện mua miếng ngọc và Đạo Đức Kinh liên hệ vào với nhau.

- Mặc dù là chỉ có một phần vạn khả năng, nếu quả thật có nội công trong truyền thuyết, lại phối hợp với mảnh giấy có thể biết trước, thậm chí cải biến tương lai này, hơn nữa trí tuệ của ta cũng sẽ không thua người khác, như vậy tín niệm của ta tự nhiên thật sự có thể quán triệt đến cùng...

Lăng Tân trong lòng ngày càng lo lắng, bề ngoài nhìn qua thì thấy hấn đang bình thường, hấn xuống taxi sau đó đến cửa hàng bên cạnh mua chai nước khoáng, ánh mắt như có như không nhìn bốn phía xung quanh, vừa uống nước hấn vừa đi vào phố đồ cổ, đây là lần đầu tiên hấn đến nơi này, cũng không biết thường ngày ở đây có bao nhiêu người, khi hấn tiến vào trong khu chợ đồ cổ mới phát hiện ra bên trong có rất nhiều người, nơi này vốn là chợ đồ cổ lớn nhất Thượng Hải, hơn nữa hôm nay là ngày cuối tuần nên bên trong căn bản là mọi người phải chen chúc nhau, nếu như ném một quả bom vào giữa thì chỉ cần một phát nổ cũng chết hơn trăm người như thường, có thể tưởng tượng được lượng người vào đây rất đông.

Lăng Tân cũng không hề bối rối lo lắng, mà ngược lại là chậm rãi vừa đi vừa xem, mỗi một cửa hàng bán ngọc đều vào xem bên trong, thứ nhất thăm dò giá cả của đồ cổ, thứ hai có thể đảo lộn nhân quả tránh cho người khác nhìn thấy hấn, cũng không thể biết được mục đích của hấn là gì. đọc truyện tại . Cứ như vậy, Lăng Tân chậm rãi đi vào cửa hàng thứ bảy, đây là một chỗ độc quyền về... tiền cổ, ngọc bội cổ, còn có một ít dụng cụ cổ, còn có hơn mười bốn quyển sách đính chỉ vàng buộc vào cùng nhau. Lăng Tân tiến vào cũng bắt chước theo mấy tay chơi đồ cổ cứ như vậy tiến lại chỗ đóng ngọc bội kia, dù sao đây cũng không phải là mục đích chính, dù nó nhiều tiền cũng chẳng sao cả, mục đích thực sự của hấn là đồng sách kia, đến mãi khi hấn hỏi giá tiền của ngọc bội, chọn đồng chọn tây mãi cuối cùng cũng chọn được một miếng ngọc bội màu xanh giá cả vừa phải, nhưng cũng mất hơn hai nghìn dollar, nhưng mà bởi vì đồng sách vô giá kia, ngọc bội vốn cũng không phải là đồ cổ nổi tiếng gì, ngay cả phẩm chất cũng thật sự là không được tốt lắm, cho nên cái giá tiền này cũng coi như là nhường cho chủ quán kiếm lời. Sau đó, Lăng Tân lại xem những đồ vật còn lại, lúc này mới quay lại chỗ đóng sách, mà chủ cửa hàng cũng nhìn ra hấn là sinh viên, liền mở miệng nói:

- Những sách này đều là mới xuất bản thôi, cũng không phải là sách cổ gì, cũng là sao chép lại bản cũ, coi như còn có chút giá trị, nếu người muốn mua một trăm dollar một quyển cứ thế mà cầm đi.

Lăng Tân giờ này tìm đập kịch liệt, bởi vì hấn từ trong đồng sách tìm được một quyển màu vàng ghi là Đạo

Đức Kinh, hắn cũng không chần chừ, đem quyển Đạo Đức Kinh để qua một bên, thuận tay lấy ra ba bản khác, tiếp theo quay lại chủ quán nói:

- Người xem ta là một sinh viên, những quyển sách này cũng chỉ là xem qua một chút mà thôi, mà khối ngọc bội kia ta tốn cũng không ít tiền, những quyển sách này bán một trăm đồng một quyển vẫn là đắt, như vậy đi chiết khấu cho ta, năm mươi dollar một quyển, tổng cộng ta mua bốn quyển hai trăm dollar, thế nào?

Chủ quán hơi nhú mồm, tiếp theo liền cười rộ lên nói:

- Được, tiểu huynh đệ lúc trước mua ngọc bội cũng không có cầm lên đặt xuống, nhìn tiểu huynh đệ cũng là người hào sảng, vậy đi hai trăm dollar, sau này huynh đệ nhớ tới chiều cổ việc buôn bán của ta a.

Lăng Tân tuy rằng trong lòng lo lắng, nhưng bề ngoài càng tỏ vẻ thoải mái, hắn cười cười cũng không đáp lời, lấy ra trong ví hai trăm dollar đưa cho chủ quán, thậm chí còn để chủ quán bọc lại bốn quyển sách này rồi mới từ cửa hàng đồ cổ đi ra ngoài, trong lúc này động tác của hắn tự nhiên vô cùng, nhìn cũng không ra một chút gì lo lắng trên mặt hắn, cùng tâm lý của hắn có gì biến hóa.

- Nội công, thật sự có nội công sao? Ta đây... có thể học nội công sao?

Lăng Tân về đến nhà, hắn cũng không lấy Đạo Đức Kinh ra đọc mà ngược lại lấy ra mảnh giấy lằng lằng nhìn, hơn nửa ngày sau, hắn mới cầm Đạo Đức kinh lên xem...

6. Chương 6: Nếu Ta Là Hiệp Khách, Thiện Ác Ta Sẽ Báo! (Tam)

“Đạo khả đạo, phi thường đạo; danh khả danh, phi thường danh. Vô danh thiên địa chi thủy; Hữu danh vạn vật chi mẫu...”

Đây là đoạn Đạo Đức Kinh mọi người đều quen thuộc, cái này cũng không làm cho Lăng Tân cảm thấy đặc biệt, hắn nhìn kĩ bên trong mỗi chương cùng văn tự, văn tự cũng không có ám hiệu hoặc đánh dấu gì cả, mà trong sách cũng không có tồn tại ngăn bí mật, dù sao quyển sách này cũng trải qua mấy thế hệ, có hay không ngăn bí mật lấy tay sờ là có thể phát hiện, đến cả bìa ngoài cũng chẳng có gì dị thường, quyển sách này căn bản chỉ là Đạo Đức Kinh bình thường mà thôi.

Lăng Tân biết, nếu Đạo Đức Kinh thật sự có giấu đồ vật, như vậy có thể dùng mảnh giấy nhẹ nhàng tra ra rõ ràng, nhưng lần này có nên hay không sử dụng điểm nhân quả? Đối với tầm quan trọng của điểm nhân quả hắn đã biết, hơn nữa đạt được điểm khó hay dễ hắn cũng bước đầu xác định được, trước khi trở về hắn có làm vài thực nghiệm, thử nhất đem chai nước đặt ở dưới đất sau đó có người cầm nó ném vào thùng rác, mảnh báo cũng không hề tăng giảm điểm nhân quả, nói rõ hắn không thể ảnh hưởng đến chuyện gì, lần thứ hai thuận tiện cùng tài xế taxi nói chuyện, như về giáo dục, về cổ phiếu...v.v và nhiều tình huống khác nữa, lúc sau xuống xe cũng không thấy điểm nhân quả tăng, cho đến khi hắn về nhà một lúc, đem tờ một trăm dollar “vô ý” làm rơi trên mặt đất, lần này điểm nhân quả tăng lên thêm một chút...

Cái tỷ lệ này có thể có chút dọa người, nếu một ít điểm nhân quả đổi một trăm dollar, như vậy Đạo Đức Kinh của hắn giá khoảng bảy mươi vạn dollar, đây là nếu như mỗi một trăm dollar nhất định có thể đổi nhân quả điểm, nếu không thì cũng không có chỉ số này. Cho nên điểm nhân quả cực kỳ trọng yếu, hơn nữa cũng rất khó kiếm điểm, đây là kết luận của Lăng Tân, đồng thời hắn nhận ra một kết luận khác... Cô bé kia có gì đó cổ quái! Nếu không hắn làm sao có thể đạt được hơn một vạn điểm nhân quả? Cho dù các loại báo chí, truyền hình đưa tin tức cũng không có thể đạt được như vậy, duy nhất có thể là... Cô bé kia có quan hệ trọng đại đến điều gì đó, ít nhất ảnh hưởng tới tương lai của rất nhiều người, cho nên cứu cô bé, cũng là gián tiếp thay đổi tương lai của rất nhiều người. Những thứ này tạm thời không nói, vì hắn ý thức được tầm quan trọng của điểm nhân quả nên hắn quyết định đặt ra tiêu chuẩn, chỉ khi nào vượt quá tiêu chuẩn này thì hắn mới sử dụng điểm nhân quả, tận lực tích góp điểm nhân quả, nói không chừng tương lai ngược lại có thể cứu hắn một mạng, giống như tìm kiếm bí ẩn của quyển sách hoặc vấn đề liên quan văn tự, hắn phải tính toán thử thêm một chút nữa.

- Nếu không có ngăn bí mật hoặc là ám hiệu, như vậy khả năng lớn nhất là dùng chất lỏng đặc thù viết, cũng có thể dùng nước hoặc dùng lửa để làm hiện nó lên, nhìn Đạo Đức Kinh này rách nát đã lâu, như vậy

thử dùng sức nóng hơn một lúc, nếu không cách nào đúng như vậy, khi đó mới dùng điểm nhân quả, về phần dùng nước làm hiện nó lên thì thôi, nếu không hủy hoại nó mất đến lúc hồi hận cũng không kịp.

Trong lòng đã định, Lăng Tân vội vàng lấy từ trong ngăn kéo ra một ngọn nến, châm ngọn lửa lên, sau khi lấy ra sợi chỉ trắng buộc quyển Đạo Đức Kinh, hẩn đem từng tờ Đạo Đức Kinh lên cẩn thận hơn, từng tờ từng tờ mang ra thử, lần này không làm hẩn thất vọng, trong đó ước chừng có mười chương kinh vẫn đang dần dần nhạt đi, xuất hiện một số văn tự khác. Những thứ này là do hai người viết, một người trong đó tự xưng là Bát Hoang Cư Sĩ, hẩn viết chính là miêu tả nội lực, trong đó nhiều đoạn lấy đan đạo cùng kinh văn để miêu tả, thoát nhìn huyền diệu khó giải thích, trừ mấy hình vẽ, những văn tự miêu tả kia làm cho Lăng Tân nghi hoặc, thậm chí còn có suy nghĩ đó không thể nào là nội công. Đến người thứ hai này thì miêu tả đơn giản hơn nhiều, tuy rằng vẫn là cổ văn nhưng lại có nhiều ngữ pháp cận đại hơn, người này tự xưng Hải Ngoại Du Tử, là một trong số ít sinh viên từ nước ngoài trở về, hẩn cảm thán vận khí thật tốt, trong lúc vô tình chiếm được truyền thừa của thượng cổ chân nhân, đặc biệt về nội công khoa học thời kì cận đại cũng có thể lý giải, cũng so với Bát Hoang kia còn toàn diện hơn nhiều, ở dòng văn tự cuối cùng, hẩn lại nhắc tới Bát Hoang Cư Sĩ, theo dòng văn tự kia trước đây Trung Quốc đúng là có võ công, chẳng qua nội công tâm pháp thất truyền nhiều, nhiều điều khó giải thích với nội công khiến ọi người xuất hiện sự hoài nghi, đến cuối cùng nội công hoàn toàn biến mất, mọi người rất cực hoàn toàn phủ nhận nội công tồn tại.

- Căn cứ theo lời trên này, cái gọi là “Khí” kì thật đó chính là máu huyết tuần hoàn, bởi vì trong máu huyết chứa đựng năng lượng, hoặc có thể nói trong cơ thể con người có chứa năng lượng, đại bộ phận năng lượng này thông qua máu huyết để tiến hành tuần hoàn, mà bước đầu tiên chính là rèn luyện thân thể, đem thân thể rèn luyện đến lúc có thể khống chế máu huyết lưu động mới thôi, tiếp theo phải lấy hô hấp, và máu huyết lưu động, rèn luyện thân thể, ba cái kết hợp, để cơ thể sinh ra khí cảm, từ đó khống chế năng lượng cơ thể sinh ra nội lực... doc truyện tại . nghe giải thích còn hiểu, so với cái đan đạo huyền diệu kia thật khó giải thích không phù hợp để nghiên cứu.

Lăng Tân âm thầm gật đầu, hẩn đem mấy cái hình vẽ phụ này nhớ hết, tiếp đó là mấy cái chú ý khi rèn luyện, cùng tiết tấu hô hấp, quy luật vận hành máu, còn phương thức rèn luyện sinh ra khí cảm, cũng như chi tiết cách khống chế nội lực, nhắc tới cũng thấy vô cùng kì quái, hẩn từ lúc sinh ra đã thông minh dị thường, đã gặp qua là không có thể quên được, căn bản chỉ cần nhớ kĩ, vô luận lâu thế nào cũng không quên được, đây có lẽ cũng là thiên phú của hẩn. Đột nhiên hẩn nhớ lại tên của môn nội công này thiếu chút nữa bật cười, không ngờ tên lại là công pháp Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn, tên cũng thật rất chi khí phách nhưng tên này rõ ràng từng xuất hiện qua ở trong một quyển tiểu thuyết, hay vị tác giả kia cũng từng luyện qua môn nội công này sao?

Lăng Tân đem tất cả nhớ lại, ngồi yên lặng một lúc nhớ lại, xác nhận không có quên một chi tiết nào, tiếp theo mang Đạo Đức Kinh đốt thành tro bụi, cho đến lúc này hẩn mới thả lỏng người, từ lúc hẩn đi mua Đạo Đức Kinh này đến sau khi thử từng tờ một, tinh thần của hẩn lúc đó đều căng thẳng đến cực độ, bất cứ lúc nào cũng phải xác nhận rằng không có ai tìm tới cửa, lại còn có thể bị thất vọng vì không tìm thấy nội công, cho đến khi nội công đã đạt được thì hẩn mới buông lỏng, nhưng mà thần kinh thả lỏng công việc của hẩn lại không hề chấm dứt!

- Tất cả chứng cứ đã xóa đi, ngày mai sẽ đi đến trường xin phép gặp cô bé kia, như thế mới có thể hoàn toàn giấu diếm người khác, cái ngọc bội hai ngàn dollar này cũng phù hợp với gia cảnh của cô bé kia, vậy mới không có vẻ đến đột ngột, vừa lúc cũng có thể thử xem cô bé đó tại sao lại có thể thay đổi tương lai của nhiều người như vậy... Cô bé đó rốt cục có bí mật gì đây?

Lăng Tân trong lòng yên lặng suy tư, nghĩ không ra điểm này, hẩn dứt khoát đem ý nghĩ này hoàn toàn vứt bỏ, tiếp theo hẩn cầm mảnh giấy kia lên thì thào nói:

- Nếu đó là một bảo bối, luôn gọi là mảnh giấy thì không thích hợp cho lắm... Dứt khoát gọi là Phong Thần bảng đi, trong truyền thuyết Phong Thần diễn nghĩa tồn tại Phong Thần bảng cũng có thể xoay chuyển nhân quả, đảo lộn càn khôn, tuy rằng mảnh giấy này không có năng lực lớn như vậy, nhưng mà cũng không sai biệt lắm... Được, sau khi gọi người là Phong Thần bảng, người còn giúp ta có được công pháp chân chính, chuyện như vậy nghĩ lại có chút làm người ta không tin tưởng được. Chẳng qua là...

Lăng Tân bỗng nhiên hơi nhú mày, hẩn âm thầm nghĩ:

- Chẳng qua là nội công tâm pháp này muốn tu luyện sẽ phải mất rất nhiều năm, mới có thể dần dần luyện thành, cái khác không nói, chỉ mình vấn đề không chế máu lưu động trong cơ thể cũng không phải đơn giản, hơn nữa còn có hô hấp, lưu thông máu, rèn luyện thân thể ba cái kết hợp mới có thể sản sinh ra khí cảm, từ đó trong cơ thể năng lượng tập trung sinh ra nội lực, nhưng không biết cần thời gian bao nhiêu lâu... Trong đó khó khăn nhất là sinh ra cảm giác về khí, nếu Phong Thần bằng có biện pháp sinh ra khí cảm thì tốt rồi.

Nghĩ tới đây, Phong Thần bằng trên tay của Lăng Tân, điểm nhân quả lại tiếp tục thay đổi, cho đến khi xuất hiện hơn ba nghìn điểm, ba nghìn điểm chợt lóe lên, Lăng Tân cũng chỉ liếc mắt một cái nó đã hoàn toàn biến mất không thấy đâu nữa, giống như chưa bao giờ từng xuất hiện... Mà cũng chính lúc đó, Lăng Tân cảm thấy vùng đan điền có một luồng khí ấm áp, mà từ luồng khí ấm áp này sinh ra, hần cảm thấy toàn thân của mình máu cũng dần dần ấm áp lên...

7. Chương 7: Nghịch Lưu Cùng Mạnh Mới! (Nhất)

Lăng Tân nhìn trên Phong Thần bằng điểm nhân quả đã biến thành số âm, còn không hiểu rõ tại sao lại thành âm điểm thì, trong cơ thể xuất hiện luồng khí ấm áp đã làm hần phải tập trung hết thấy, loại cảm giác này cũng không khó chịu, ngược lại có cảm giác mình đang ngâm trong nước ấm, cả người ấm áp thật dễ chịu.

Theo dòng khí này xuất hiện, Lăng Tân giống như có thể dùng mắt thường chứng kiến máu huyết trong thân thể lưu động, không, nói là chứng kiến cũng không thích hợp, chẳng qua cảm giác rất tuyệt vời, hần có thể cảm giác được trong cơ thể hần có năng lượng tồn tại, loại năng lượng này tồn tại bên trong tế bào, là do chất béo hoặc đường phân chia mà sinh ra, trong đó chủ yếu đều biến thành nhiệt năng, một bộ phận tiến vào bên trong tế bào, một bộ phận được máu huyết truyền đi đến khắp nơi trong cơ thể, có ít nhất năm thành năng lượng đã bị lãng phí trên đường máu tuần hoàn, mà nhiệt năng hóa năng lượng, đại bộ phận đều bị mất đi đã đạt tới quá bảy thành, chính xác con người cũng chỉ có thể hấp thụ một phần nhỏ năng lượng mà thôi.

Lăng Tân rốt cục cũng hiểu được vì cái gì mà Hải Ngoại Du Tử nói khí chính là máu huyết lưu động, bởi vì loài người đối với cảm giác thân thể thật ra cũng không có nhạy cảm như vậy, theo hần đoán tu luyện sâu hơn nữa, loài người có thể đem cảm giác đến từng chút da, thịt, nếu tiếp tục có thể tiến vào máu và xương rồi, nhưng sẽ không biết phải mất bao nhiêu năm rèn luyện đây, hoặc cần phải có thiên phú võ thuật may ra mới hiểu được, người bình thường mà nói võ pháp có thể cảm giác được máu huyết của chính mình, mà cảm nhận được máu huyết lưu thông thì cũng chưa chắc cảm nhận được năng lượng lưu động, nếu không phải do hần mượn ngoại lực tác động có thể cảm nhận được năng lượng, thì cho dù luyện đến mức nào mà không thể cảm nhận được vậy, năng lượng trong người thật sự có cũng như không, vì thế nội công ngày càng thất truyền cũng không phải không có đạo lý.

Kì thật “Khí” cũng không phải là máu huyết lưu động, mà là cỗ năng lượng kia, ở giữa cơ thể phát ra nhiệt lượng cũng mang theo luồng khí này, còn không hiểu sao luồng khí này tiêu hao nhiều năng lượng vậy, người thường cảm nhận được máu huyết lưu động đã là thiên tài rồi, còn nếu tiếp tục cảm nhận được trong cơ thể tiêu hao năng lượng, hơn nữa đem ngưng tụ nén ép xuống mới thực sự là nội lực, cũng là công pháp chân chính!

Cho tới nay, Lăng Tân giấc mơ của hần chính là làm Hiệp Khách, cho nên từ nhỏ hần đã tìm hiểu sách và tư liệu về võ công, nội công, nội lực linh tinh, nhưng làm hần thất vọng chính là, toàn bộ tài liệu cơ hồ đều phủ nhận tồn tại nội lực, tuy nói có võ công chân chính, nhưng mà đó là rèn luyện, cái gọi là luyện da, luyện thịt, luyện gân, luyện cốt nó đã xâm nhập vào xương tủy của thời gian, những người tu luyện này đều là nhất đại tông sư, nhưng không phải nội công bí quyết gì cả, cho nên sự thật võ thuật đem nội lực miêu tả thành ám kình, đó cũng không phải nội lực chân chính

- Đúng rồi, nội lực là năng lượng, mà ám kình là lực lượng vật lý, đó là khi thân thể rèn luyện nhiều sẽ sinh ra lực lượng, đây là hai hình thái hoàn toàn bất đồng...

Lăng Tân nhờ vào Phong Thần bảng trợ giúp một lần liền vượt qua mấy chục năm rèn luyện thân thể, trực tiếp cảm thấy được máu huyết lưu động, mà lại càng tiến thêm một bước, đem thân thể phát ra nhiệt năng vận chuyển năng lượng tiêu hao đều có thể cảm nhận thấy, cho đến bước này, trong công pháp tu luyện bước gian nan nhất đã bị hắn vượt qua, hắn trong lòng cũng cảm thấy rất may mắn, vội vàng theo phương thức của công pháp Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn tu luyện, đem cảm giác năng lượng theo quy luật vận hành, lúc đầu còn hơi khó khăn nhưng giờ phút này hắn hoàn toàn có thể cảm nhận được năng lượng tồn tại, giống như là dùng mắt nhìn một vật, hắn lại dùng ngón tay đưa lên, tuy rằng động tác ngón tay còn không lưu loát, nhưng trên thực tế năng lượng đã theo ý niệm của hắn vận hành, cho đến khi qua mấy vòng tuần hoàn, một ít năng lượng đã được giữ lại, hơn nữa tính chất ngày càng tăng thêm một bậc, so với lúc trước năng lượng mỏng manh ngưng tụ lại không biết hơn bao nhiêu lần, tuy lần này chỉ biến hóa một chút thôi, nhưng cũng đã xuất hiện được một tia năng lượng trong đan điền.

Năng lượng mới này cũng không có tiêu tán, ngược lại, nó tự nhiên khống chế tiêu hao mất đi năng lượng trong cơ thể, dựa theo quy luật từ từ vận hành, một tia năng lượng không ngừng sinh ra, chậm rãi tiến vào đan điền, cũng không biết bao lâu, đến khi Lăng Tân đói bụng hắn mới cảm giác giật mình tỉnh lại, bên trong cảm giác tất cả biến mất không thấy gì nữa, ngoài tia năng lượng mới kia có thể cảm ứng ra, tất cả đều giống như nằm mơ.

Lăng Tân chợt giật mình, hắn vội vàng cảm ứng tia năng lượng mới trong cơ thể kia, tia năng lượng hoàn toàn có thể dựa vào ý niệm của hắn tùy ý sử dụng, hơn nữa vẫn như cũ không ngừng vận hành, cũng không có theo trạng thái kia biến mất, hắn bây giờ hoàn toàn có thể cảm ứng được tia năng lượng

- Tốt, nội lực luyện ra cũng không có mất đi khống chế... Ta đã biết, nội lực cần dựa theo quy luật nào để vận hành, quy luật này chính là trái tim, dạ dày, đại tràng, gan... còn có thật nhiều khí quan khác nữa, những khí quan này đang tiêu hao năng lượng kịch liệt, tiêu hao ngày càng nhiều, cái gọi là nội lực, nguyên lai chính là ngưng tụ bù lại khoảng thiếu hụt năng lượng đó, mà nội lực không ngừng vận hành đó chính là lộ tuyến của năng lượng...

Thì ra là thế, Lăng Tân trong lòng tỉnh ngộ, rồi đột nhiên nghĩ tới vấn đề khác, nếu nội lực tồn tại, hơn nữa còn có thể dùng khoa học để giải thích, như vậy trong truyền thuyết xa xưa cổ đại, lấy phi kiếm giết người, thần tiên lãng không phi hành, nội lực trong truyền thuyết càng thêm hấp dẫn, tu chân giả... chẳng lẽ thật sự tồn tại? Nhưng có thể dùng khoa học để giải thích sao?

Nghĩ đến đây Lăng Tân trong lòng ngăn không được sự hiếu kỳ, nhưng là tại sao phía trên Phong Thần bảng đã không có điểm nhân quả nữa, hắn muốn biết nhưng thật sự không có biện pháp, hơn nữa vừa nghĩ như thế vì muốn đạt được cảm giác về khí, mà Phong Thần bảng khấu trừ hơn ba nghìn điểm, vì cái gì mà Phong Thần bảng điểm nhân quả lại âm điểm vậy? Hay là Phong Thần bảng giống như cái thẻ tín dụng, âm tiền vẫn có thể sử dụng? Nếu quả thật như vậy, nếu không đúng thời hạn trả lại điểm nhân quả thì không biết sẽ gặp phải chuyện gì nữa...

Lăng Tân nghĩ đến đây liền đứng dậy, bụng hắn thật sự là rất đói, hơn nữa từ cửa sổ nhìn ra, lúc này trời đã tối đen, cũng chẳng biết lúc này hắn ngưng tụ nội lực mất bao nhiêu thời gian, bây giờ đi nấu cơm thì không kịp, chẳng thà xa xỉ một hôm đi ăn chút gì đó thật ngon, coi như đó là khao chính mình đạt được nội công, cách tín niệm của mình chỉ một bước nữa thôi. đọc truyện tại . Nghĩ như vậy Lăng Tân liền muốn đi tắm rửa, người hắn bây giờ toàn mùi hôi, không biết có phải ngưng tụ nội lực tiết ra độc tố hay không, tóm lại loại hương vị này thật khó ngửi, hắn chuẩn bị đi tắm rửa rồi đi ăn cơm. Lúc này hắn đang trong phòng tắm, xả nước xuống, một cảm giác mát mẻ không lạnh lắm a, đang lau chùi mồ hôi quanh người, bỗng nhiên một tiếng động không lường trước phát ra, có vật gì đó rơi xuống, dây cáp đột nhiên cuốn lấy cổ Lăng Tân.

Lăng Tân bỗng cảm thấy cổ mình hơi đau, đoạn dây cáp này làm thế nào lại cuốn vào cổ hắn, mặc dù không có chảy máu nhưng làm hắn kinh ngạc một hồi, lúc này mắt của hắn đang bị bọt xà phòng che lại, căn bản không thể mở mắt xem xung quanh bị sao mà cái dây kia quấn vào cổ hắn làm hắn cả kinh lùi về phía sau nửa bước, lại không nghĩ cái chai kia bị sợi dây làm đổ ra sàn, hắn lùi về phía sau mới dẫm lên cái chai cả người chợt ngã xuống, làm cho sợi dây trên cổ hắn xiết mạnh. Trong nháy mắt cả khuôn mặt Lăng Tân căng lên bởi một màu đỏ sẫm, sắp bị ngạt thở đến nơi...

8. Chương 8: Nghịch Lưu Cùng Mạnh Mới! (Nhị)

Trong thời khắc nguy cấp, Lăng Tân vẫn còn giữ được một tia tỉnh táo, hắn cố dùng lực kéo cái dây kia, nhưng sợi dây cáp bên trong bằng thép, lại đóng trên trần nhà, đỉnh vững chắc vô cùng, bằng sức người trong lúc vội vàng sao có thể kéo đứt được? Hắn cũng chỉ phí sức lực thôi, Đến lúc này Lăng Tân chỉ còn chút ý thức mơ hồ thì trong cơ thể hắn có một tia nội lực đang không ngừng tuần hoàn hướng lên phía trước, bắt đầu theo dung nhập vào kinh mạch trong thân thể hắn, Lăng Tân lập tức trở nên tỉnh táo, thân thể giống như có được nguồn lực lượng vô cùng lớn, trong cổ họng hắn phát ra tiếng gào thét, hai tay bắt được cái dây thép dùng sức kéo đứt nó ra, một lực lượng khổng lồ bạo phát, hắn kéo cả sợi dây và trần nhà xuống, mảng xi măng cũng bị kéo hết xuống, trên trần nhà xuất hiện một lỗ hổng to bằng nắm đấm.

Cho đến khi dây cáp hoàn toàn cởi ra, Lăng Tân liền điên cuồng hít thở, cả người ngồi phịch xuống bồn tắm, không có nhúc nhích, sau mấy phút đồng hồ hắn mới vuốt cổ chậm rãi đứng lên! Lăng Tân quả nhiên cảm thấy may mắn, nghĩ lại mà sợ, cho đến bây giờ hắn biết sử dụng phong thần bảng sẽ có hậu quả, đây cũng chỉ là suy đoán mà thôi. Lúc sau Lăng Tân tắm rửa qua loa một chút, bắt đầu kiểm tra sợi dây cáp kia, cái dây cáp này đoạn đầu bị vỡ ra, nhìn qua hình như là thường xuyên bị nước ngấm vào, mà chỗ ít sơn này bị mài mòn, qua nhiều năm cái đoạn đầu này đã bị mòn hơn phân nửa, đặc biệt là khi hắn tắm rửa, hơi nước và nước đã làm cho tấm vải che này nặng thêm vài phần, đã rất nhiều lần như vậy nên cái dây cáp kia nhất thời không chịu được lực bị đứt đoạn, sau đó tình huống mới phát sinh.

- Đầu tiên, lần này trong lúc nguy hiểm ta gặp mấy việc trùng hợp, cái việc trùng hợp đầu tiên là, lần nguy hiểm này xảy ra khi ta vừa mới sử dụng Phong Thần bảng, sau đó ta vừa mới gội đầu bọt che mắt thì dây cáp lại mắc trên cổ ta, đúng lúc lại giẫm phải chai dầu gội từ trên rơi xuống, làm cho ta bị dây cáp cuốn lấy, trong chuyện này thật sự là trùng hợp quá nhiều, căn bản không thể gặp việc trùng hợp đúng lúc như vậy, nếu không phải là ta mới ngưng tụ nội lực thì lần này chết chắc rồi...

Lăng Tân tắm rửa xong cũng không dám lập tức ra ngoài, mà vội vàng lấy mấy quyển sách từ trên giá xuống, những quyển sách này đều là sách hắn thường tự học, trong đó còn có lý luận về lượng tử cùng thuyết tương đối, hắn lục lọi một ít nội dung trong đó, sau đó trầm tư.

- Nếu nói nhân quả, có thể cho là bắt đầu cùng kết quả, như vậy theo quan điểm của lý luận về lượng tử, bất cứ chuyện gì trước khi bắt đầu nó đã có kết quả nhất định, thực nghiệm nổi tiếng nhất là hạt nhân xuyên qua chướng ngại, đầu tiên làm hạt nhân đi với vận tốc ánh sáng, thậm chí tốc độ còn nhanh hơn nữa đi đến một điểm khác trong chân không thì ở mấy điểm đồng thời cũng xuất hiện hạt nhân này, hơn nữa liền lập tức đạt tới điểm cuối cùng, ở vị trí bắt đầu hạt nhân này vẫn tồn tại ở như cũ, nói cách khác, hạt nhân đi tới điểm cuối này như đã được định trước, nhưng nó đạt đến điểm cuối không chỉ có một, nếu như điểm cuối đủ xa thì thậm chí có thể chứng kiến vô số hạt khác cùng trên một đường đi...

- Cho nên, cũng có thể cho rằng đã có một kết quả nhất định, đây là một định lý lượng tử cho con người, nếu tương lai đã có kết quả nhất định, vậy chúng ta cố gắng thay đổi thì sao? Nếu tương lai có thể sáng tạo ra cỡ mấy thời gian, một người trở lại tương lai, hắn muốn giết chết chính mình để thay đổi tương lai, như vậy chỉ cần một cái vỏ chuỗi cũng có thể giết chết hắn, cho nên hắn bất kể là như thế nào cũng không thể thay đổi tương lai, lý luận trượt vỏ chuối, cũng gián tiếp cho rằng tương lai không thể thay đổi...

Lăng Tân nghĩ đến đây liền thở dài, hắn đem quyển sách gấp lại, lặng lẽ lầu bầu nói:

- Vũ trụ mới đầu chỉ là một điểm nhỏ, sau khi có Bigbang mới xuất hiện cả vũ trụ, nếu đem cái điểm nhỏ là một con số hoàn mỹ thì sau vụ nổ mạnh liền xuất hiện một, hai, ba, bốn... rất nhiều biến hóa, nói cách khác, vũ trụ trở nên phức tạp không có thứ tự, tức là vũ trụ trở nên phức tạp tăng lên gấp nhiều lần, ví dụ như nước trở nên lạnh, băng bị hòa tan, quá trình này không thể thay đổi, nếu muốn thay đổi phải cần một nguồn năng lượng rất mạnh, nhân quả cũng như vậy, nếu có thể đem tương lai cho là “quả” thì như vậy muốn thay đổi tương lai thì phải thay đổi nhân quả, điểm trên Phong Thần bảng có nghĩa là như vậy sao? Ta thay đổi chuyện sẽ phát sinh, cho nên đạt được điểm nhân quả, có thể nói là Phong Thần bảng trong đó có chứa đựng năng lượng, nó có thể nghịch chuyển số mệnh, đem việc không có lại biến thành có, cũng tức

là có thể không chế tương lai, vì thế ta sử dụng Phong Thần bảng tiêu hao điểm nhân quả, chiếm được nội công tâm pháp cùng có thể lĩnh hội cảm nhận được khí... Mà đồng thời, ta thì sẽ...

- Bị cái vũ trụ này loại trừ sao? Bởi vì ta thay đổi, số mệnh không có thành có? Mà lúc này chính là hậu quả của việc bị vũ trụ bài xích? Nói cách khác... Ta sẽ trở nên cực kì xui xẻo?

Lăng Tân lặng lẽ đứng lên, hần đi lại trong phòng vài bước, lúc này mới âm thầm gật đầu nói:

- Dù vậy, tín niệm của ta không hề dao động, thì sợ gì bị vũ trụ bài xích, hiện tại vẫn cần phải xác định đó là có hay không chỉ cần đang còn điểm nhân quả thì Phong Thần bảng đem vũ trụ bài xích che chắn lại? Hay là bao giờ cũng có bài xích liên tục? Nếu bởi vì ta dùng hết ba nghìn điểm nhân quả mới bị bài xích, thì điều đầu tiên quan trọng nhất là ta phải có được điểm nhân quả, nếu là khả năng thứ hai... doc truyện tại . Như vậy ta phải tu luyện với tốc độ nhanh nhất để trở nên mạnh mẽ hơn, có thể mới chịu được vũ trụ bài xích... Nhưng mà muốn mạnh hơn, có lẽ cũng phải cần đến điểm nhân quả mới được, trước mắt quan trọng vẫn là kiếm được một lượng lớn điểm nhân quả.

Lại qua mấy phút, Lăng Tân đem hết tất cả mọi chuyện cẩn thận suy nghĩ, lúc này hần mới chỉnh lại y phục, mặc áo khoác, cẩn thận mở cửa phòng đi ra ngoài... Giờ phút này hần rất đói, đặc biệt sau lần đầu tiên sử dụng nội lực, hần cảm giác bây giờ mình thật sự có thể ăn hết một con trâu a...

9. Chương 9: Nghịch Lưu Cùng Mạnh Mới! (Tam)

Phong Thần bảng có các đặc điểm, thứ nhất là có thể biết trước được tương lai, không có điểm nhân quả chỉ có thể biết trước sự việc hoặc một số người gần đây khoảng vài dặm, những việc này có thể thay đổi tương lai, nếu thay đổi được tương lai thì sẽ đạt được điểm nhân quả, thay đổi ảnh hưởng tới càng nhiều người thì càng được nhiều điểm nhân quả.

Thứ hai có thể biết được tình hình trong phạm vi riêng biệt, tin tức bao gồm cả tin tức đã xảy ra rồi và cả tương lai, tình báo này sau khi bị người sử dụng biết, đối với thay đổi tương lai càng lớn thì tiêu hao điểm nhân quả càng nhiều.

Thứ ba, có thể xoay chuyển nhân quả, ví dụ như có thể đạt được một thứ gì đó không tồn tại trong thế giới này, thậm chí có thể có tác dụng cho cơ thể con người, như hồi phục vết thương, đến cảm nhận khí,... cũng có thể sáng tạo ra đồ vật nào đó, nhưng thay đổi ảnh hưởng càng lớn thì mất đi điểm nhân quả càng nhiều.

Trải qua một đêm tìm tòi thí nghiệm, đêm qua Lăng Tân vội vã lấy được mấy trăm điểm nhân quả rồi một lần xài hết, vì lấy được những điểm nhân quả này, hần đã cố ý đem mấy vạn dollar chia ra gửi cho các tổ chức từ thiện đưa ười mấy học sinh ở vùng núi nghèo khổ, mà mấy vạn dollar chỉ lấy được có mấy trăm điểm nhân quả, xem ra điểm nhân quả thật đáng giá a.

Bất quá có mấy trăm điểm nhân quả này, Lăng Tân làm mấy cái thí nghiệm nữa, ví dụ như hần dùng con dao nhỏ làm bị thương ngón tay, sử dụng Phong Thần bảng trị liệu liền mất một chút ít điểm nhân quả, tiếp theo như hần xem xét người khác đang làm gì đó, một vài người khác không quen biết chỉ cần vài điểm nhân quả, xem một vài người quen biết thì hần cần tới mấy chục điểm, từ việc này suy ra, quan hệ cùng với hần càng chặt chẽ thì càng mất nhiều điểm, hần thử nghiệm tạo ra một đồ vật, hần tạo ra một chiếc đỉnh thì chỉ cần một chút điểm, nhưng tạo ra một số vàng thì cần tới mười điểm, cũng giống với các thí nghiệm, càng có thể thay đổi tương lai điều gì đó thì càng tiêu hao nhiều điểm, kết quả cuối cùng điểm nhân quả của hần sử dụng một lần hết sạch.

Đêm qua hần thí nghiệm tiêu phí mất mấy vạn dollar, nhưng hần cuối cùng tổng kết xong hơn ba quy luật sử dụng Phong Thần bảng, cũng bước đầu tìm được công hiệu của Phong Thần bảng... Chỉ cần có đủ điểm nhân quả, thì nó có thể thay đổi cả thế giới! Thậm chí biến hần thành thần...

Lăng Tân buổi sáng trước khi xuống giường liền cẩn thận mang Phong Thần bảng đặt ở bên trong túi áo, sau khi chải đầu, rửa mặt xong liền đi học, không bao lâu hần đã đến cổng trường đại học, bây giờ có không ít sinh viên đi vào cổng trường, trong trường đại học cũng có rất nhiều sinh viên trọ ở ngoài, đặc biệt những đôi yêu nhau càng phải như vậy. Đứng đến nỗi lấm dẫu vết của vụ tông xe xóa sạch, còn lại chẳng qua là vết đen của vụ nổ, ngoài ra nơi này không còn dấu vết của vụ tai nạn.

Lăng Tân thở dài liền đi đến trước cửa trường, nhưng mà làm hắn có cảm giác ngoài ý muốn chính là ở gần cổng trường có một nam một nữ, nam thì anh tuấn, trên mặt còn mang theo một nụ cười tà dị, còn nữ thì thân hình cao ráo điệu đà, một cặp đùi thon nhỏ đẹp thẳng tắp, khiến người xung quanh đều không ngừng nhìn về phía nàng.

- Hạo Thao, Thi Thi...

Lăng Tân nhìn hai người hưng phấn kêu lên, đồng thời hắn cũng mau chạy đến chỗ hai người. Hai người đồng thời cũng nhìn thấy Lăng Tân, bọn hắn trên mặt đều lộ vẻ mỉm cười tự nhiên, Trần Hạo Thao tiến gần vỗ nhẹ chụp hờ lên vai hắn nói:

- Sáng qua đến nhà tìm người, cũng không biết người đang ở chỗ nào? Người cũng có tâm tư đi dạo phố sao?

Lăng Tân trong lòng khẽ động, tối qua hắn quyết định tạm thời không đem chuyện Phong Thần băng nói cho hai người bọn họ, hai người bọn họ đều là người thường, nếu đem chuyện Phong Thần băng nói cho bọn họ, người đang giữ mảnh còn lại mà biết, vậy là đã đem bọn họ vào chỗ chết rồi, cho nên thà chờ hắn giải quyết người cầm mảnh Phong Thần băng còn lại xong, lúc này mới đem chuyện đó nói ra, cho nên hắn cười rồi nói:

- Không có việc gì đặc biệt, còn nhớ hôm trước ta cứu một cô bé không? Mẹ cô bé mới chết, hơn nữa lại bị chấn động lớn vậy, cho nên ta đi mua cho nàng một miếng ngọc đeo cổ trấn an.

Vĩ Thi Thi lúc này cũng đi tới, nàng khẽ cười nói:

- Chúng ta cũng không có nhiều tiền giống như người, thi nhập học đứng đầu bảng, lại đạt giải nhất toán học cấp quốc gia, người học bổng so với chúng ta thiệt là nhiều hơn...

Lăng Tân nhìn về phía Vĩ Thi Thi ôn nhu cười mà không nói gì cả, hắn quay đầu về phía Trần Hạo Thao, người này tính cách thế nào hắn đều biết, nếu không có chuyện gì quan trọng, hắn cũng không tập hợp hai người bọn họ, cho nên hắn nhất định có chuyện muốn cùng hai người bàn bạc. Quả nhiên, Trần Hạo Thao gật đầu nói rằng:

- Chúng ta đi tìm một chỗ để nói chuyện một chút đi.

Hai người cũng không có phản đối, theo sau hắn tới một hoa viên sau trường học, tùy ý tìm một cái ghế đá rồi ngồi xuống, Trần Hạo Thao cũng không khách khí, hắn mở miệng nói đầu tiên:

- Ta tính ta sẽ tạm nghỉ học... đọc truyện tại . Lý do cụ thể ta đã nói với Vĩ Thi Thi ngày hôm qua, vốn định tính cùng hai người bàn bạc một chút nhưng vì người đi vắng, cho nên hôm nay có ý cùng người bàn bạc.

- Vì cái gì?

Lăng Tân vội vàng nhìn về phía Vĩ Thi Thi, nữ tử này yên lặng gật đầu, hắn lúc này mới tin là thật, nhìn về phía Trần Hạo Thao hỏi:

-... Kỳ thật chúng ta ba người đều là thiên tài, đây tuyệt đối không phải là ta khoe khoang, tri thức trong đại học, thậm chí là thạc sĩ chúng ta cũng đã học xong, tiếp tục ở lại trường thì cũng không có ý nghĩa gì cả, vậy lấy văn bằng đối với chúng ta là có ý nghĩa sao?

Trần Hạo Thao yên lặng quay đầu đi, hắn tiếp tục nói:

- Còn nhớ rõ một năm trước người cho ta mượn mười vạn dollar? Ta từ đó đến bây giờ đã kiếm được hơn năm mươi vạn, ta quyết định dùng năm mươi vạn này ra ngoài rèn luyện một lần, nếu còn ở trong trường học thì ta bị trói buộc quá, cho nên ta quyết định tạm thời nghỉ học, cũng có thể là nghỉ học luôn, còn nhớ giấc mộng của chúng ta không? Ta muốn đi đến một bước cuối cùng này...

- Thay đổi thế giới này sao? Lăng Tân nở nụ cười khổ, khi hắn mười tuổi, cô nhi viện xảy ra hỏa hoạn, đối với trận hỏa hoạn hắn mất nhiều hơn một vết bỏng... mà đối với Trần Hạo Thao mà nói...Thì là tâm hồn vĩnh viễn bị bỏng, cho đến ngày chết vẫn không có thể khỏi hẳn...

- Không đúng, có vấn đề!

Lăng Tân đang muốn mở miệng nói chuyện thì, trong đầu hắn bỗng vang lên âm thanh như vậy, chính hắn cũng có chút không giải thích được, nhưng ngay sau đó hắn liền có phản ứng:

- Quả thật có vấn đề! Năm mươi vạn nói nhiều cũng không nhiều, nói ít cũng không ít, nếu lấy trí tuệ của Trần Hạo Thao đi ra ngoài làm thì chỉ sau hai mươi năm có thể thành đại sự nghiệp, nhưng trước mắt mà nói, hắn cũng không cần phải tạm nghỉ học, phải biết rằng trong trường học còn có hắn và Vĩ Thi Thi, bọn họ chính là người thân duy nhất của hắn, hắn thực sự muốn bỏ người thân của hắn để đi gây dựng sự nghiệp sao? Trừ phi có vấn đề khó khăn nào đó khiến cho hắn không thể không rời đi, như vậy cái khó khăn ấy là gì đây?

Trong nháy mắt trong đầu Lăng Tân suy nghĩ sôi trào, suy nghĩ bao nhiêu cũng không có khả năng, cho đến khi một đạo ánh sáng hiện lên trong suy nghĩ của hắn, làm hắn suýt nữa kêu thành tiếng... Phong Thần bảng!

Hắn suy nghĩ trong một thời gian ngắn, Trần Hạo Thao hỏi hắn hôm qua đi đâu, khi hắn biết đáp án thì thở phào nhẹ nhõm... Thậm chí lúc này muốn rời trường học, còn năm mươi vạn kia cũng không phải là tin tức gì lớn... Tất cả chuyện này đều tổng hợp lại, khả năng lớn nhất có thể là Trần Hạo Thao cũng chiếm được mảnh Phong Thần bảng, hơn nữa cũng biết phương thức sử dụng Phong Thần bảng, cũng đoán được có thể có người đoạt được mảnh còn lại của Phong Thần bảng, cho nên hắn mới tính toán rời trường học, không cho nguy hiểm đến với Lăng Tân cùng Vĩ Thi Thi.

- Khả năng Trần Hạo Thao lấy được mảnh Phong Thần bảng ít nhất là bảy thành trở lên...

10. Chương 10: Tình Cảm Rạn Nứt! (Nhất)

- Ta không tán thành!

Lăng Tân hít một hơi thật sâu, tiếp theo chăm chú nhìn Trần Hạo Thao nói:

- Lý do người đưa ra có chút gì đó không đúng! Người nhất định vì lý do gì đó mà nhất định phải rời xa bọn ta! Ta quá hiểu tính cách của người, huynh đệ của ta, chúng ta ở cùng một chỗ đã mười mấy năm, người không có khả năng sẽ dễ dàng rời khỏi trường đại học như vậy, nơi này còn có ta cùng Vĩ Thi Thi, người sẽ thực sự rời bỏ bọn ta để đi? Nói đi, lý do cuối cùng của người là gì? Là gặp chuyện gì nguy hiểm sao? Sợ hãi vì chuyện này sẽ đem nguy hiểm đến cho chúng ta sao?

Trần Hạo Thao quay đầu đi, hắn cũng không nhìn hai người Lăng Tân cùng Vĩ Thi Thi, ngược lại yên lặng nhìn về phía bầu trời, cho đến một lúc sau mới lên tiếng:

- Thật xin lỗi, ta không thể đem điều này nói cho các người biết, ta phải rời khỏi trường đại học này.... Các người là người thân duy nhất của ta, vĩnh viễn là vậy, nếu như có thể nói... Được rồi, như vậy tạm biệt, khi ta đem thể này biến đổi thành thể giới mà chúng ta muốn, người thân của ta, khi đó chúng ta sẽ gặp lại!

Nói xong hắn liền xoay người đi ra ngoài.

- Người còn coi chúng ta là người thân của người sao?

Lăng Tân cắn chặt răng một cái, hắn vọt tới trước mặt Trần Hạo Thao, đưa tay vòng qua vai, đồng thời hét lớn:

- Có sự việc gì mà không thể cùng nhau đối mặt? Người sợ liên lụy Vĩ Thi Thi, liên lụy đến ta? Có ta trợ giúp người, không phải giấc mộng của người sẽ thực hiện tốt hơn sao? Tại sao lại muốn một mình đối mặt? Nói cho chúng ta biết đi!

Xin người.... thân nhân của ta, đem sự tình của Phong Thần bảng nói cho chúng ta biết đi, dù phải liều tính mạng, ta cũng sẽ mang mảnh Phong Thần bảng trợ giúp người, giúp người sáng tạo giấc mộng kia, chúng ta cùng nhau cố gắng! Trần Hạo Thao mở miệng như muốn nói cái gì, nhưng thật lâu, hắn rốt cục thở dài nói:

- Không được! Chỉ có mình ta là người được lựa chọn, cho nên mình ta đi hoàn thành giấc mộng, vậy là đủ rồi, sau khi ta hoàn thành giấc mộng này, ta nghĩ chúng ta sẽ có thể gặp lại...!

“Bốp!” Lãng Tân tức giận đấm một quyền vào mặt Trần Hạo Thao, đem gương mặt anh tuấn kia đánh bay ra hơn hai thước, sự tức giận của hắn vẫn chưa ngừng, hắn lao về phía trước túm lấy Trần Hạo Thao, cùng lúc đó Vĩ Thi Thi choáng váng kêu lên một tiếng, nữ tử này chạy về phía trước kéo Lãng Tân ra, hơn nữa đem Trần Hạo Thao che lại phía sau.

- Trần Hạo Thao! Chúng ta chẳng lẽ không phải là bạn thân sao? Người vì cái gì không tin chúng ta, bỏ mặc chúng ta ở đây? Cái gì mà không được lựa chọn, ta nói cho người biết ta....

Cũng có mảnh Phong Thần bảng!... Lãng Tân đang muốn đem mấy chữ này nói ra thì, Trần Hạo Thao bỗng nhiên nâng tay đấm một quyền vào mặt hắn, nhất thời trước mắt hắn tối sầm, theo bản năng liền lùi lại, để cho Trần Hạo Thao đi ra.

- Ta chịu người đủ rồi! Lãng Tân, người từ nhỏ thông minh hơn so với chúng ta! Người từ nhỏ cái gì cũng biết! Người từ nhỏ đều tràn đầy khí chất lãnh đạo tài hoa! Nhưng chúng ta cũng giống nhau đều là thiên tài! Dựa vào cái gì mà từ nhỏ người đều giỏi hơn chúng ta? Dựa vào cái gì mà người trong trường đều đạt hạng nhất? Cái giấc mộng này là của ta, mặc kệ ta chết hay là thất bại! Cái giấc mộng này vẫn là của ta, đã hiểu sao? Ta sẽ đi thay đổi thế giới này, dùng hai tay của ta thay đổi, cho đến khi nàng luân hồi chuyển sang kiếp khác ở thế giới này mới thôi! Ta sẽ vì nàng sáng tạo ra, ta sẽ tạo ra một thế giới trong sạch, Lãng Tân! Giấc mộng của ta tuyệt đối không thể cho người nhúng tay vào!

Trần Hạo Thao điên cuồng gào lớn lên, hắn đồng thời đẩy mạnh Vĩ Thi Thi ra, đứng ở trước mặt Lãng Tân nhìn chằm chằm vào hắn. Lãng Tân ngạc nhiên, hắn thậm chí không biết nên nói cái gì nữa, cho dù hắn so với bất kỳ ai đều thông minh hơn, nhưng không có nghĩa hắn có thể hiểu được nhân tâm, đối với tình huống này hắn cũng không biết phải làm thế nào mới tốt, thật lâu sau, hắn mới cay đắng hỏi:

- Chúng ta không phải thân nhân sao?

- Đúng là thân nhân! Nhưng chính vì là người thân cho nên ta không muốn nói cho người! Ta có hai tay, ta có thực lực, khi nào ta thực lực không đủ mới cần đến sự giúp đỡ của người, chúng ta hợp sức có thể tới gần giấc mộng kia hơn... Nhưng một mình ta có thể thực hiện giấc mộng kia vì sao ta phải để cho người đến chỉ huy ta? Trả lời ta!

Trần Hạo Thao sờ khuôn mặt đang bị sưng của mình, hắn xoay người đi ra, vừa đi hắn vừa nói...

- Ta là một người kiêu ngạo, Lãng Tân, giấc mộng của ta do ta tự mình đi thực hiện, bởi vì ta là người được lựa chọn! Còn nữa, không được ngăn cản ta hoàn thành giấc mộng, nếu không dù người là thân nhân của ta, ta cũng nhất định đem người trừ bỏ!

Lãng Tân hồn bay phách lạc nhìn theo Trần Hạo Thao đã đi xa, cho đến khi không còn thấy nữa, hắn vẫn chưa có lấy lại được tinh thần, trong đầu không ngừng nhớ lại, người bạn thân mến cùng nhau chơi đùa, cùng nhau học tập, cùng nhau đối mặt chín năm sau trận hỏa hoạn, cổ vũ lẫn nhau, tựa sát nhau để sống tiếp, cho đến bây giờ đều cùng ở một chỗ... Vì cái gì mà lại trở thành một con người khác?

- Ta sai lầm rồi sao? Từ trước đến nay đều coi hắn là đệ đệ của mình, muốn cùng hắn đi hoàn thành giấc mộng kia.... Ta sai rồi sao?

Lãng Tân ngồi lên ghế đá, hắn tự lẩm bẩm nói một mình, không ngừng tự hỏi chính mình, hắn thật sự sai lầm rồi sao? Vĩ Thi Thi bây giờ mới khóc lên, nàng không biết làm sao khi nhìn hai người một người thì đi xa, nàng không biết làm thế nào chỉ biết đứng đó khóc, đến khi nàng nghe được Lãng Tân hỏi mình thì lúc này mới đến bên cạnh hắn:

- Không, người không sai, sai chính là hắn... Hắn nhất định có điều gì đó uất ức, hoặc là không muốn liên lụy hai người chúng ta, cho nên mới nói như vậy....

- Không... không phải như vậy, hắn thật sự nghĩ như vậy...

Lãng Tân chưa xót nỗi nụ cười, hắn không ngừng lắc đầu, thật lâu sau mới lên tiếng:

- Ta hiểu rõ hần, hần là một người kiêu ngạo, khi hần mượn của ta mười vạn dollar, có lẽ hần phải chấp nhận đổi mất sự thật mới nhận tiền của ta, bởi vì nếu không có mười vạn dollar, hần sẽ không có cách nào gom góp tiền bạc, ở trong lòng hần, sáng tạo ra thế giới trong sạch so với tính mạng của hần còn quan trọng hơn nhiều lắm, niềm kiêu ngạo thứ hai còn lại là hần muốn theo đuổi giấc mộng này, hần đã suy nghĩ rồi... Ta từ lúc nào lại biến thành áp lực cho hần? Là từ lúc cho hần mượn mười vạn dollar? Hay là suốt chín năm sau vụ hỏa hoạn...

Lăng Tân ngồi yên trên ghế đá không biết đang suy nghĩ cái gì, Vĩ Thi Thi rút cục cũng phục hồi tinh thần trở lại, nàng bỗng nhiên mở miệng nói

- Chúng ta đi tìm gọi hần quay trở lại đi, ta là người ngang bướng, đi nói chuyện với hần, nhất định....

- Vì sao phải nói chuyện với hần?

Lăng Tân bỗng nhiên hỏi ngược lại. Nói tới đây thì trong lồng ngực của Lăng Tân có một cỗ khí phách hào hùng mãnh mẽ đang lên, hần lớn tiếng nói:

- Dựa vào cái gì mà chỉ có hần mới được kiêu ngạo? Ta cũng có sự kiêu ngạo của ta! Nếu hần khinh thường sự trợ giúp của ta, từ đây ta cũng sẽ không mặt dày đi giúp hần nữa, ta cũng không phải là thánh nhân! Hần muốn sáng tạo ra thế giới trong sạch của hần, ta cũng có tín niệm của ta, dựa vào cái gì mà phải đi nghênh đón hần? Một khi đã như vậy, thì dựa vào bản lãnh của mình đi, ta cũng sẽ không thua hần một phần nào cả!

Nói xong câu này hần mạnh mẽ đứng dậy, đi tới trước mặt Vĩ Thi Thi, đưa tay vuốt lên mặt nàng, Vĩ Thi Thi vừa rồi bị câu nói của hần làm cho kinh sợ, bây giờ lại bị hần vuốt lên mặt, cũng chưa lấy lại được tinh thần, chỉ nghe hần tiếp tục nói:

- Thi Thi, ta luôn thích người, người chắc cũng biết, Hạo Thao có tình cảm cũng giống như ta... Nhưng mà từ trước tới nay người chưa bao giờ đối đãi khác nhau với bọn ta, hiện tại người có thể lựa chọn, Ta... hay là hần? Thiên hạ không có bữa tiệc nào mà không tàn... doc truyện tại . Ta.... hay là hần.... bọn ta.... cũng đến lúc phải phân ly...

11. Chương 11: Tình Cảm Rạn Nứt! (Nhị)

Lăng Tân chăm chú nhìn Vĩ Thi Thi, mà Vĩ Thi Thi hình như bị lời tuyên bố của hần làm cho choáng váng, thật lâu sau mới hơi quay đầu đi, khuôn mặt thoát khỏi bàn tay của hần, nữ tử này lau nước mắt trên mặt, thì thào nói:

- Vì sao muốn nói những chuyện đó lúc này, chúng ta...

- Không cần phải nói.

Lăng Tân thở dài, hần xoay người đi vừa đi vừa nói một mình:

- Ta đã biết lựa chọn của người, Thi Thi... doc truyện tại . Ta sau này vẫn xem hai người là thân nhân của ta, nhưng ta xin các người đừng làm ảnh hưởng đến tín niệm của ta, đây là điều duy nhất ta cầu xin các người, vĩnh viễn không nên làm ảnh hưởng tín niệm của ta, vĩnh viễn....

Quay lưng về phía Vĩ Thi Thi, Lăng Tân trong mắt đã chứa đầy nước mắt, nhưng hần thủy chung không để nước mắt rơi xuống, ngược lại bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười, cho nên khi nước mắt biến mất trong vành mắt của hần, hần đã cách Vĩ Thi Thi rất xa. Trong kí ức của hần, trong cô nhi viện Vĩ Thi Thi là người thân nhất với hần, giống như chị giống như em, từ nhỏ đã là thanh mai trúc mã... Khi hần mười tuổi, trong trận hỏa hoạn năm ấy, Vĩ Thi Thi từ trong đồng lửa kéo hần ra ngoài, nếu không chẳng phải là chỉ bị một vết sẹo trên mặt, ngay cả tính mạng của hần cũng sẽ không còn... Mà Vĩ Thi Thi trên cánh tay cũng có dấu vết bị bỏng, nên từ đó nàng không hay mặc qua áo ngắn không có ống tay... cho nên hần luôn cảm thấy thiếu nợ nàng...

- Tình thân cuối cùng không chống lại được sự thật tàn khốc... Có lẽ từ trước tới nay ta đều sai lầm rồi sao? Là trí tuệ của ta quá mức hồ báo dọa người, cuối cùng là ta không thể nào biết được tâm tư của những người này...

Lăng Tân trong lòng buồn khổ không thôi, cái loại cảm giác này làm hắn cảm thấy giống như bị ngạt thở, nếu không có trải qua việc bị thân nhân thù địch, thì tuyệt đối không thể hiểu được sự thống khổ này, huống chi là cả hai thân nhân duy nhất trên đời này, một người cùng chung chí hướng, một người là thanh mai trúc mã, nhưng lúc này, trong bọn họ lại có hai người đạt được mảnh Phong Thần bảng, bọn hắn đã không thể nào trở về như trước kia sống yên bình, nhưng không biết tương lai... Tương lai bọn họ có trở thành kẻ địch...

- Đi uống rượu a.

Lăng Tân trong lòng buồn khổ không thôi, mặc kệ ngày thường hắn biểu hiện cơ trí kiểu nào, nhưng cuối cùng hắn vẫn là một con người mà thôi, tuy rằng ngày hôm nay tính toán là đi tặng ngọc bội cho cô bé nhân cơ hội tìm hiểu xem, tại sao hắn cứu cô bé kia lại được nhiều điểm nhân quả vậy, nhưng kế hoạch biến hóa nhanh, ai mà biết sẽ phát sinh ra chuyện như vậy? Bây giờ ngay cả lý trí của hắn, cũng không còn thuộc về hắn nữa giống như coi khinh tâm tư của chính mình, lúc này buồn khổ như vậy không thích hợp đi thăm người bệnh, hơn nữa nếu như cô bé kia cùng người cầm mảnh Phong Thần bảng khác có quan hệ, như vậy hắn với trạng thái này mà đi thăm nàng, ngược lại có thể lại đem chuyện mình cũng sở hữu mảnh Phong Thần bảng lộ ra, nên thôi đi uống rượu giải sầu cũng tốt.

Có chủ ý nhất định, Lăng Tân cũng chẳng quản thời gian sớm hay muộn, đi ra ngoài cổng trường, bắt cái taxi hướng tới quảng trường mà đi, đi được hơn mười phút, hắn đã đến trung tâm giải trí của Thượng Hải, ngày thường hắn cũng chưa bao giờ đến chỗ này, chủ yếu ở chỗ này là quán bar, câu lạc bộ đêm..., cũng có nhiều người ngoại quốc sống ở Thượng Hải thường đến khu vực này, nhưng mà giờ phút này hắn cũng chẳng để ý đến việc đó, tùy tiện tìm một cái quán bar đi vào.

- Tiên sinh, chúng ta còn chưa mở cửa. Lăng Tân đi vào trong quán bar, bên trong có mấy nhân viên đang quét dọn sạch sẽ, hiện tại nhiều lắm cũng mới tám giờ sáng, thậm chí còn chưa đến chín giờ, các quán bar bình thường đều buôn bán đến lúc rạng sáng, sau đó nhân viên làm ca đêm quay về ngủ, buổi sáng nhân viên lại bắt đầu quét dọn, bình thường mà nói, gần giữa trưa mới mở cửa, nhưng thông thường đều phải đến xế chiều hoặc buổi tối mới có khách hàng đến, buổi sáng thì chỉ có ít người đến thôi.

- Không có việc gì, ta chỉ uống rượu mà thôi.

Lăng Tân tính tình mang một vẻ tiêu sái, đặc biệt khi có được nội lực thì hắn càng kiên định tín niệm của mình, hắn đối với một ít điều lễ tiết thông thường đã không thêm để ý, cho nên hắn không nói nhiều, trong ví lấy ra tờ trăm dollar, trực tiếp ném cho vài tên nhân viên và nói:

- Cho các người tiền boa, lấy nhiều rượu cho ta, ta tùy tiện tìm một chỗ vắng ngồi uống rượu là được.

Mấy tên nhân viên kia buổi tối làm việc trắng đêm, ngày thường cũng chẳng có thù lao gì béo bở, ngoài việc phải dọn sạch sẽ ra, sau đó quản lý sàn buổi chiều và buổi tối, cho đến rạng sáng bọn hắn mới giải tán, ngày thường ngoài tiền lương tháng, tiền boa có thể lấy. Tuy rằng mấy trăm dollar không quá nhiều nhưng người này cũng chỉ là uống rượu mà thôi, dù sao cũng không thêm để ý xem bọn họ có quét dọn sạch sẽ hay không, cho nên trong đó có một người nhìn qua giống quản lý gạt đầu, đem trăm dollar này cất vào trong người, nói tiếp:

- Tiên sinh đi lên quầy bar ngồi đi, ta lấy rượu cho tiên sinh.... Tiên sinh muốn uống cốc tai hay rượu tinh khiết?

- Cũng chỉ cần say là được.

Lăng Tân cũng không nói nhiều, trực tiếp ngồi gần người trên quán bar, cho đến khi quản lý kia lấy ra mấy bình rượu, đang định hỏi hắn uống gì, hắn đã túm lấy mấy bình rượu, ngón tay khê túm ở trên nắp, nhẹ nhàng vận nội lực, oành vài tiếng trực tiếp đem nắp mở ra, quản lý cùng mấy người xung quanh há hốc mồm, hắn cầm một bình rượu lên nốc ừng ực ừng ực, tiếp theo là đến bình thứ hai, bình thứ ba, đến khi hắn uống chỉ còn sót lại một bình thì mọi người xung quanh muốn rót mắt ra hết rồi, người quản lý kia liền kéo cánh tay của hắn nói:

- Tiên sinh, ách... Rượu này rất quý, uống chậm một chút.

Lăng Tân trong lòng ảm áp, hắn biết người quản lý này cũng không muốn hắn uống rượu mà xảy ra sự cố,

người quản lý cũng hảo tâm, đến nỗi nói là rượu này đắt tiền, nhưng hắn còn hơn mười vạn đang gửi trong ngân hàng, hơn nữa còn có Phong Thần bằng trong tay, tiền tài thế tục đối với hắn mà nói ý nghĩa đã không còn quan trọng, thích thì biết trước tin tức thị trường chứng khoán, mấy trăm, mấy ngàn vạn dollar kiếm rất dễ dàng

-...Ta sẽ uống chậm một chút, cảm ơn người.

Lăng Tân thở dài nói, bình rượu cuối cùng này, hắn chậm rãi uống từng ngụm nhỏ, trong đầu hắn đang nhớ lại kỉ niệm quá khứ với hai người Trần Hạo Thao cùng Vĩ Thi Thi. Quản lý kia cũng thu tay về, nhưng không hiểu sao mấy bình rượu kia bị uống hết, thế mà Lăng Tân một chút biểu hiện say cũng không có, cái này làm cho bọn họ thán phục, đặc biệt hai ngón tay mở nắp bình, cái lực lượng này làm cho bọn họ thật sự cảm thấy kinh hồn, cho nên hắn cũng không dám nói gì thêm khi thấy Lăng Tân uống từng chút rượu. Không thể không nói, trong lúc này nội lực thật là thần diệu, tuy rằng trong cơ thể Lăng Tân chỉ có một tia nội lực tồn tại mà thôi, nhưng đã làm cho hắn có thể ngàn chén không say, rượu vào bụng vừa làm cơ thể nóng lên một chút thì đã bị nội lực phân giải, chẳng những chưa làm hắn say mà có vẻ như nội lực của hắn từ từ tăng lên, tuy sự biến đổi này rất nhỏ nhưng cũng có chút đề cao.

- Khó trách, truyền thuyết hiệp khách cổ đại đều thích uống rượu, thì ra uống rượu còn có thể rèn luyện nội lực, chuyện như vậy thật là...

Lăng Tân có chút dở khóc dở cười, thực ra hắn chỉ muốn được say thôi, ai mà biết say rượu thật khó cầu, ngược lại làm cho nội lực của hắn tăng thêm chút ít, kết quả như vậy... Thật có chút Tái ông mất ngựa, họa phúc khôn lường a, việc lấy được ngựa với ý định ban đầu của hắn chẳng có chút liên hệ gì cả. Thời gian chậm rãi trôi qua, thấm thoát thời gian đã đến chiều, mà Lăng Tân ngồi ở chỗ kia đã hết hai vạn dollar tiền rượu, tuy nói rượu này thực sự quý nhưng mà hơn hai vạn dollar con số vẫn thực đáng sợ, thể tích của đồng chai rượu kia so với thân thể hắn còn lớn hơn, làm cho hắn đi WC đã vài chục lần, mặc dù vậy cũng không làm hắn bị say, thậm chí trên mặt cũng chỉ là hơi hồng hồng một tí thôi, tửu lượng như thế thật kinh người, không có từ nào để diễn tả, quá khoa trương hoặc dùng từ kì tích để hình dung.

Quán bar này việc làm ăn hôm nay xem ra rất tốt, từ chiều đã bắt đầu liên tục có người tới, mà Lăng Tân vẫn ở trong đám người uống rượu, hắn uống rất nhiều, rốt cục hắn cũng có một chút say, không biết có phải do một chút hơi say hay không... Hắn cảm giác Phong Thần bằng chỗ lồng ngực khẽ nóng lên, tiếp theo là một cảm giác bị nhìn trộm truyền đến, loại cảm giác này từ bốn phương tám hướng, giống như có ngàn vạn ánh mắt từ một nơi bí mật gần đó yên lặng nhìn chăm chú, theo dõi mọi nhất cử nhất động của hắn...

12. Chương 12: Tình Cảm Rạn Nứt! (Tam)

Bị Phong Thần bằng thăm dò sao? Lăng Tân cũng không ngẩng đầu lên xem xét bốn phía, hắn coi như không có gì cả, đem nội lực phân tán ra khắp toàn thân, cả người thả lỏng vẫn ngồi uống rượu, thậm chí cả đầu cũng không nâng lên hạ xuống, đến khi hắn uống hết cốc rượu này thì cảm giác bị nhìn trộm cũng dần dần nhạt đi, cuối cùng phẳng phất như tất cả mọi việc lúc này chỉ là ảo giác.

- Là ai đây? Trần Hạo Thao sao? Hắn là hắn, bởi vì trừ hắn ra trước mắt ta còn không biết ai khác có được Phong Thần bằng, hơn nữa chỉ có ta cùng hắn có quan hệ, kẻ giữ mảnh Phong Thần bằng khác cũng không biết được sự tồn tại của ta, nhưng nếu như không phải hắn, thật sự là kẻ giữ mảnh Phong Thần bằng tra xét ta, chỉ có ba khả năng...

- Trừ cứu người mà được lên tin tức trên ti vi, còn ở trong trường học đạt thành tích tốt được học bổng, danh tiếng của ta ở cái thế giới này cũng chẳng là gì, cũng không có cùng người khác kết thành nhân quả, cho nên nếu không phải Trần Hạo Thao thăm dò tin tức của ta, thì chỉ có ba khả năng... Thứ nhất, kẻ giữ mảnh Phong Thần bằng khác cùng với cô bé kia có quan hệ, hoặc hắn là kẻ sắp đặt vụ đâm xe liên hoàn, thứ hai người này cùng trường với ta, hơn nữa cũng biết sự tồn tại của ta, hắn bắt đầu kiểm tra những người có danh tiếng nhất trong trường học, thứ ba người này có lẽ ngay tại quán rượu này, chứng kiến ta uống rượu này giờ, cho nên mới chú ý đặc biệt điều tra ta...

Lăng Tân yên lặng uống tiếp một ngụm rượu, hắn cũng không ngẩng đầu lên nhìn bốn phía xung quanh, trong lòng suy nghĩ không ngừng một chút nào cả.

- Trần Hạo Thao có khả năng lớn nhất, nhưng mà cũng không phải một trăm phần trăm, lấy cá tính kiêu ngạo của hắn, mặc dù có suy nghĩ cũng không nhớ tới ta nhanh như vậy, nếu là Vĩ Thi Thi giữ Phong Thần bảng, đúng thật có thể bởi vì lo lắng cho ta mà tra xét tung tích của ta, nhưng căn bản không thể nào... các khả năng còn lại, khả năng lớn nhất, vụ đâm xe liên hoàn vốn rất kì lạ, ta cứu cô bé được rất nhiều điểm nhân quả, thân thể của cô bé đáng được cân nhắc, xem ra ngày mai ta phải đi đến chỗ nàng một chuyến... Về phần người đó đang trong quán rượu này, nhưng trùng hợp như vậy vừa đúng lúc chúng ta gặp nhau, khả năng này chỉ chiếm khoảng chừng một, hai thành, vậy ta thử thí nghiệm đi...

Lăng Tân đem bình lên uống một ngụm rượu, tiếp theo hắn hướng quầy bar đi đến, giờ phút này quán rượu có rất nhiều người, trời bên ngoài có lẽ đã tối đen, Lăng Tân liên tục uống rượu cũng không có chú ý bây giờ là mấy giờ rồi, mắt nhìn thấy số lượng người xung quanh đang tăng nhiều, xem ra hiện tại cũng không còn sớm nữa, hắn chậm rãi đi đến quầy bar, khi đi ngang qua một đám thanh niên đang ngồi vây quanh những thiếu nữ, thì hắn cố ý đi chậm lại.

Đám thiếu nữ này ăn mặc thật là sắc sỡ, tóc tai thì đủ loại màu sắc, trong đó mấy người nam nhân nhiều tuổi trên cánh tay có hình xăm, khuôn mặt cũng dữ tợn, vừa nhìn đã biết đám này không phải du côn thì cũng là lưu manh, mấy người thiếu nữ kia nhìn qua cũng không phải người đứng đắn, đám người kia đúng là có thể để cho hắn làm thí nghiệm, để nhìn xem trong quán rượu này có phải có người giữ mảnh Phong Thần bảng.

Lăng Tân đi tới gần thì thân thể bỗng nhiên xiêu vẹo, giống như không chịu nổi cơn say, lúc này hắn uống nhiều như vậy, người toàn mùi rượu, hắn xiêu vẹo cứ như vậy đụng phải một nam tử, tóc nửa xanh nửa bạc, mà người này thì đang cười to uống rượu, bị Lăng Tân từ phía sau lưng va chạm, cả khuôn mặt nhất thời đập phải chén rượu, miệng phun ra toàn rượu, mọi người xung quanh bàn rượu nhất thời đều ngậy ngẩn ra, tiếp theo người nam tử bị Lăng Tân đụng đứng lên túm lấy áo hắn.

- Được rồi, được rồi, xin lỗi, dưới chân bị, bị vấp vào nhau rồi...

Lăng Tân cà lăm nói, trên người hắn có mùi rượu, ngửi qua đúng là tửu quỷ thứ thiệt, nhưng người kia không khách khí, một quyền đâm vào mặt Lăng Tân, đem Lăng Tân hung hăng đánh ngã trên mặt đất.

- Được rồi? Xin lỗi? Con mẹ mày, người có biết lão tử là ai không? Dám đến gây sự với Tứ ca ta, hôm nay ông cho người làm phé nhân vào làm bạn với bệnh viện, để cho người biết viết tên của Tứ ca ta.

Nam tử này vẻ mặt đỏ lên, vừa rồi hắn phun rượu ra một ít phóng lên cô gái trước mặt thật mất hết phong độ, hơn nữa lại còn phun tới nam tử có cái hình xăm trên người, khi nhìn thấy vẻ mặt của nam tử kia hơi tái nhợt, thì trên mặt càng thêm tức giận, hắn hung hăng đá vào bụng Lăng Tân vài cái ác độc, đưa tay thuận tiện cầm lấy chai rượu, hướng tới sau gáy Lăng Tân đập xuống. Tên hình xăm nam tử mặt hơi hơi nhú lại, nói:

- Tiểu Tứ, đủ rồi, đánh hắn một trận là được rồi, không cần phải gây ra phiền phức, một tên tửu quỷ mà thôi...

Nói xong liền ngăn cản hắn đập vào gáy của Lăng Tân. Lại không nghĩ rằng Lăng Tân té trên mặt đất hai chân “vô ý” đá vào trên đùi Tiểu Tứ, làm Tiểu Tứ không đề phòng ngã lăn ra đất, bình rượu kia cũng rơi vào trên người hình xăm nam tử, rượu rót đầy vào người hắn, trong nhất thời mọi người đều im lặng, mà hình xăm nam tử kia thì tức giận, một cái bạt tai vào mặt Tiểu Tứ, tiếp theo hắn vọt tới trước mặt Lăng Tân, một đá, hai đá cứ thế nhắm đầu Lăng Tân mà đá vào, thế này còn chưa đã, hắn một tay đưa vào ngực. Hai người hình xăm nam tử khác vội vàng kéo hắn ra, hướng xung quanh nhìn, phát hiện người xung quanh đều im lặng nhìn bọn hắn, lúc này hắn mới thấp giọng nói:

- Không nên ở chỗ này, bắt hắn, kéo ra ngoài ngõ hẻm phía sau.

Nói xong, hắn và tên còn lại cùng hình xăm nam tử đi ra ngoài, còn lại mấy gã đàn em ở lại thanh toán, sau đó nâng Lăng Tân cùng đi ra ngoài, mấy thiếu nữ kia phản ứng cũng thật nhanh, các nàng không nghĩ ngợi lập tức đi theo sau đám người này ra ngoài, mà nhân viên quản lý cũng không dám nói gì, rõ ràng mấy người kia rất có thể lực, thậm chí ngay cả báo cảnh sát cũng không có, mặc cho bọn hắn đem Lăng Tân đi.

-... Không có Phong Thần bảng điều tra, nhìn xem có người nào theo sau không đã rồi tính tiếp.

Lăng Tân toàn thân mềm nhũn như không còn sức lực, hắn cũng không mở mắt, cứ như vậy mặc cho đám người nâng hắn đi ra ngoài, ra ngoài quán bar có gió lạnh thổi qua, hắn bỗng nhiên cảm giác được cả người thật sự sáng khoái, giống như buổi sáng oi bức muốn phát tiết ra hết, trong lồng ngực chỉ còn sự im lặng, không còn cảm giác khó chịu.

Giờ phút này đám người kia vác hắn đến một con hẻm nhỏ gần đây, tiến vào trong ngõ hẻm, đám tiểu lưu manh vứt hắn xuống rồi đánh, hắn thì đem nội lực phát ra khắp toàn thân, chỉ còn cảm thấy một chút đau nhức, trên người hắn không có tổn thương cũng không bị sưng, thậm chí một vết máu tụ cũng không có, cứ mặc cho đám lưu manh này đánh cho đến khi, hình xăm nam tử kia bảo dừng tay hắn mới ngã nằm trên mặt đất.

- Còn không có người đến, cũng không có điều tra của Phong Thần bằng, dựa theo thời gian đi lúc này, nơi này cách quán bar mấy phút đồng hồ, kể bên quá hẻo lánh, người nọ nếu không phải luôn luôn ở trong ngõ hẻm, cũng chỉ có thể dùng Phong Thần bằng tra ra vị trí của ta, trừ phi là người giữ mảnh Phong Thần bằng căn bản không biết tác dụng của điểm nhân quả, bằng không hắn nhất định sẽ tới cứu ta, dù sao cứu một mạng người sẽ được điểm nhân quả, không thể nghi ngờ là tình huống ảnh hưởng tới người khác đạt được điểm nhân quả nhiều nhất... Cứu ta một mạng, khuyên bảo giải thích với những người còn lại, cái này ít nhất cũng phải mấy trăm điểm, hơn nữa còn có thể điều tra ta...

- Cho nên, lúc này vẫn không có người đến, cũng tức là không có ai trong quán rượu giữ Phong Thần bằng, xác suất này đã hơn tám thành.

Lăng Tân trong lòng rõ ràng, đồng thời hắn cũng nghe hình xăm nam tử gọi đàn em nâng hắn lên, hắn hơi hơi mở mắt. Thế nhưng chứng kiến hình xăm nam tử từ trong lòng ngực cầm ra một con mã tấu Thụy Sĩ, cũng không dài, so với chủy thủ bình thường dài hơn một tí, nam tử này cứ như vậy cầm con mã tấu Thụy Sĩ nhìn hắn.

- Tiểu tử chúng ta vốn không thù, nhưng mà ai bảo ngươi không có mắt đụng vào ta? Đây là ta dạy bảo người một tí, ca ca cũng không làm gì khác, phết một tay của ngươi thôi...

Hình xăm nam tử cứ thế nói, sau khi hắn nói xong, hắn nâng mã tấu lên dĩ nhiên là đâm tới Lăng Tân. doc truyện tại . Lăng Tân một tay vừa động, bẻ tay một tên tiểu lưu manh, tiếp theo túm được cổ tay tên cầm mã tấu.

- Bằng hữu, cho qua đi? Lúc này đụng vào các ngươi quả thật là ta không nên, vừa rồi cũng đã để cho các ngươi đánh rồi? Phết một tay của ta? Trong lòng ngươi còn có pháp luật sao?

Lăng Tân liếc mắt một cái nhìn nam tử này, hắn thản nhiên nói.

- Mẹ nó, ngươi giả say? Lừa gạt các huynh đệ ta? Vậy càng phải phết của ngươi thêm một tay nữa, pháp luật? Thực lực của ta chính là pháp luật, tiền tài chính là pháp luật, con mẹ nó ngươi còn dám cùng ta đàm đạo pháp luật? Lão tử...

Nam tử có hình xăm trước tiên ngăn người ra, hắn không nghĩ một người đang hôn mê bất tỉnh lại đột nhiên tỉnh lại, nhưng mà liền bắt lấy cổ tay của hắn, hắn khí thế hung ác đại bộc phát, cũng không quan tâm cổ tay của mình, giơ chân lên liền hướng chỗ hạ thân của Lăng Tân đá vào, chung quanh mấy người sửng sốt một chút, cũng đồng thời lao vào đánh Lăng Tân.

-... Thiện ác tất có báo, hôm nay nếu như ta là người bình thường, thì đã mất nửa cái mạng trên tay các ngươi, rất có thể sẽ biến thành tàn phế... cũng tốt, coi như đây chính là việc thiện ác đầu tiên do ta báo đi.

Lăng Tân thần sắc lạnh lùng, hắn cũng không phải là thiện nam tín nữ, từ nhỏ trong lòng hắn đã có một loại cảm giác không nói nên lời, coi thường nhân tính cùng nhân mạng, nhưng cũng theo năm tháng năm dần dần lớn mà giảm đi, hơn nữa hắn từ nhỏ đã mơ được giống như hiệp khách, càng làm cho hắn đối với thiện ác có nhận thức, giờ phút này hắn thấy đám người hung ác dị thường, trong lòng hắn sự hung ác cũng bạo phát, trên người nội lực vận hành toàn thân, tốc độ cùng lực lượng vượt xa mấy tên côn đồ này không biết bao nhiêu lần, khi một cước của hình xăm nam tử đá đến, hắn buông cổ tay đang cầm mã tấu kia ra, hai tay bắt lấy một cái chân, tiếp theo dùng sức vặn, chỉ nghe ba một tiếng vang giòn, chân của hình xăm nam tử đã bị vặn gãy từ trên, mà hắn lại càng không ngừng, dưới chân dùng sức một bước, thừa dịp hình

xăm nam tử còn không có ngã mạnh mẽ xông lên phía trước nhấc cổ hấn lên, ngăn ngừa một hai giây hấn đem “tay cầm mã tấu” của hình xăm nam tử phé đi...

13. Chương 13: Mảnh Phong Thần Bảng Thứ Ba (nhất)

Lăng Tân túm ngang cổ hình xăm nam tử, nâng hấn rời khỏi mặt đất, tên nam tử này thoảng cái trở nên hiền lành, dù tay chân bị gãy rất thống khổ nhưng hấn không có giây dựa tí nào vì hấn đã ngắt, chỉ nằm im một chỗ, bọn người xung quanh cũng phục hồi lại tinh thần, hiểu ý cùng nhau xông về phía Lăng Tân, dẫn đầu là đám côn đồ, bọn hấn mấy người đánh một người nên rất hung hăng, xông lên rất tích cực. Lăng Tân xách theo tên nam tử kia nhảy ra ngoài, một tên lao đến, Lăng Tân ra sức đá một cước nhất thời hấn bị bay ra ngoài hôn mê bất tỉnh. Những người còn lại trong lúc nhất thời chưa phục hồi tinh thần, vẫn còn lao tới, Lăng Tân túm hình xăm nam tử trong tay dùng hết sức vùng, đập vào mấy người, làm bọn hấn ngã hết trên mặt đất, Lăng Tân cũng không khách khí, xông tới túm được một người, dùng sức bẻ cánh tay hấn một cái, chỉ nghe ba một tiếng rợn tóc gáy, cánh tay của tên côn đồ đã bị bẻ gãy, tiếp theo là tên thứ hai cũng đồng dạng như vậy.

- Tốc độ đề thăng khoảng chừng hai lần, lực lượng tăng gấp từ ba đến năm lần, với lực lượng như thế này sợ rằng quyền vương cũng chưa chắc cùng ta so sánh được... hơn nữa lực lượng cũng không có tiêu hao, không hổ là nội lực trong truyền thuyết...

Lăng Tân động tác trên tay không ngừng chút nào, nhưng nội tâm lại vô cùng tĩnh táo, đây là một loại tĩnh táo không cách nào hình dung, hấn giống như một người đang đứng xem, lấy lý trí tiếp đãi đối phương, thậm chí liên tục xoay gãy cánh tay, làm cho đối phương bị gãy xương, lý trí lúc này đã thao túng hấn không phải suy nghĩ nhiều... dùng lý trí của mình đáp trả đối phương thật đáng sợ. Đợi đến khi Lăng Tân lao đến người thứ ba, tên này sợ quá khóc rống lên, hấn không ngừng kêu xin lỗi, xin lỗi, không ngừng chạy về phía sau, nhưng mà Lăng Tân còn chưa cho hấn chạy, liền túm lấy cánh tay của hấn chưa làm gì tên này đã hôn mê bất tỉnh, lúc này hấn mới vận gãy cánh tay của hấn.

Lúc này, hai người hình xăm nam tử còn lại cùng những người xung quanh sợ nổi cả da gà, bọn họ cùng mấy tên côn đồ khác nhau, bọn họ đã trải qua nhiều năm, mặc dù cũng chỉ được coi như mấy tên côn đồ, nhưng dù sao cũng là người trong hắc đạo, đến bây giờ còn chưa thấy qua người có máu lạnh như thế, bẻ cánh tay người như bẻ một thanh gỗ, nhẹ nhàng, dứt khoát. Phải biết xương một người vô cùng cứng rắn, chỉ cần không phải trẻ em cùng người già, cầm cánh tay một người trưởng thành bình thường vận chỉ làm da thịt bị thương thôi, đây cũng không phải xương sụn, làm thế nào có thể vận gãy? Mà Lăng Tân vận gãy tay người không có chút lưỡng lự, một tiếng trực tiếp vận gãy, khí lực trên tay hấn đầu chỉ hơn mười cân. Cánh tay lực lượng ít nhất cũng phải hai trăm cân, đừng nói là cánh tay, chỉ sợ cổ cũng dễ dàng bị người kia vận gãy. doc truyện tại . Chỉ nhìn lực lượng mà nói, hai người xăm hình nam tử cũng đã gặp qua vài người võ thuật gia có lực lượng, cũng tốc độ, ví dụ như một số người biến thái đánh hắc quyền, lực lượng bọn họ không thua gì người thanh niên trước mặt, nhưng người thanh niên này có sự lãnh đạm làm bọn họ sợ khiếp vía... nói thật hắc đạo chém nhau, giết người bọn họ cũng đã nhìn thấy, nhưng những người này tích lũy một loại tâm tình vào trạng thái điên cuồng, nhưng người thanh niên trước mặt này hoàn toàn tĩnh táo vận gãy tay người, giống như nhặt giấy vụn trên đất, hoặc là như mở một bình rượu, cái thái độ lãnh đạm này, bẻ tay một người xong tiếp tục đến kẻ khác, đây mới là chuyện khiến người ta cảm thấy rợn người.

Lúc Lăng Tân vừa nhảy lên một cái đuổi theo tên côn đồ đã chạy ra mấy mét, đồng thời vận gãy tay hấn xong liền nhìn về phía hai tên hình xăm nam tử còn lại, thì hai người này toát mồ hôi không ngừng quay ngược lại, bọn hấn thật sự cũng không dám chạy trốn, mới vừa rồi Lăng Tân biểu hiện tốc độ nhanh kinh người, nếu bọn họ quay người chạy trốn, nhiều nhất trong mấy mét sẽ bị hấn đuổi theo, khi đó cho dù bọn hấn có nói gì đi nữa thì nhất định sẽ biến thành tàn phế.

- Bằng, bằng hữu, người xem đều là hiểu lầm thôi, người trêu chọc chúng ta trước mà, không bằng chuyện này coi như đến đây kết thúc được không... Để an ủi bằng hữu, mấy người chúng ta sẽ cấp cho huynh đệ một khoản tiền, người xem thế nào?

Trong đó một người hình xăm nam tử vội vã lấy lại bình tĩnh, thừa dịp Lăng Tân còn chưa đi tới hấn mở miệng nói.

- Là ta tới chọc giận các người, nhưng nói thiện ác có báo, các người đánh ta một trận, ta đã không đánh trả... nhưng nếu các người tính toán phé một tay của ta, như vậy có nhân ắt có quả, ta cũng muốn phé đi một tay của các người, nếu như ta là một người bình thường, ta sẽ như thế nào, như vậy các người sẽ làm gì?

Lăng Tân hít một hơi thật sâu đem cái lý trí kia đè ép xuống, rồi hấn mới hướng hai người nói. Hai người này trong lòng đều khẩn trương, bọn hấn liếc mắt nhìn nhau một cái, đều thấy sự sợ hãi trong mắt đối phương, một người lớn tiếng nói:

- Lão tử là thành viên của nhân nghĩa bang, người nếu dám đụng đến ta! Nhân nghĩa bang nhất định sẽ tập trung giết cả nhà người.

Lăng Tân trong lòng giận dữ, hấn cũng không nói, dưới chân bước đi đập một phát vọt ngay tới trước mặt nam tử này, mặc cho hấn đá tới một cước, né qua một chút, làm cho nam tử này nửa quỳ trên mặt đất, sau đó hướng về phía bắp đùi của hấn dùng sức vạy một cái, nam tử này như heo bị chọc tiết, kế tiếp hấn đem hai cánh tay cùng bắp đùi còn lại bẻ gãy hết, cả người hấn tứ chi đều bị phé bỏ. Nhưng vẫn chưa xong, hấn xông về phía trước nhặt lấy mã tấu Thụy Sĩ, lại xông tới tên nam tử kia vạch hai đao, xong hai con mắt, thừa dịp tên kia kêu thảm thiết, hấn kéo đầu lưỡi ra cắt một nhát, một đao thành hai đoạn...

- Thiện ác có báo, người muốn giết cả nhà ta, ta liền phé toàn thân người! Sau này cứ thế mà sống, muốn chết cũng không được!

Lăng Tân trong lòng ngực rất giận dữ, hấn nhìn về phía hình xăm nam tử nói. Nói xong hấn liền nhìn về phía hình xăm nam tử còn lại, cái tên kia đã bị hấn dọa cho tới mức quỳ xuống đập đầu vào đất, tè cả ra quần, Lăng Tân nhìn về phía hấn một lúc, hấn điên cuồng đập đầu, lại bị sợ đến ngay cả nói cũng không thể nói được gì. Lăng Tân cũng không nói nhiều, trực tiếp cầm mã tấu đưa hấn nói:

- Tự phé đi một cánh tay, chuyện hôm nay nếu cảnh sát hỏi thì không được nói cho cảnh sát, chính người rõ hơn ai hết, nếu ta gặp phải chuyện gì, người liền trở thành giống như hấn, muốn sống cũng không được, muốn chết cũng không xong.

Hình xăm nam tử kia thở phào nhẹ nhõm, cả người nhất thời quỳ xuống trên mặt đất, nhưng sau vài giây hấn liền phục hồi lại tinh thần, hấn cũng dứt khoát, trực tiếp cầm thanh mã tấu, không nói hai lời cắt vào gân tay của mình, lúc này mới ôm cổ tay la lớn lên. Lăng Tân quay đầu đi cũng không thèm nhìn hấn, kể cả đám côn đồ đang nằm dưới đất rên rỉ cũng không quan tâm, hấn trực tiếp nhìn về mấy thiếu nữ đang đứng trong góc kia, mấy người này nhìn thấy cảnh tượng đó thì kinh sợ, quên mất cả gào thét hay chạy trốn, cho tới khi Lăng Tân đến gần, một nữ tử thoát nhìn có vẻ đánh đá lớn tiếng nói:

- Nhìn cái gì vậy, đừng tưởng rằng có thể đánh nhau thì...

Lăng Tân căn bản không cho nàng có cơ hội nói xong, trực tiếp túm lấy cánh tay, dùng sức vạy một cái trực tiếp bẻ gãy, ngay cả kêu thảm cũng không thể, đau quá liền hôn mê bất tỉnh. Còn lại mấy thiếu nữ khác lúc này mới sợ hãi khóc to lên, trong đó một người ăn mặc lộ liễu nhất nói:

- Không liên quan gì đến chúng ta, chúng ta cũng chưa nói muốn phé tay của người, tất cả đều do bọn hấn giở trò, chúng ta chỉ là qua đây chơi thôi...

- Đúng vậy chẳng qua các người chỉ nhìn thôi, cho nên các người nghĩ các người không có trách nhiệm gì sao? Hắc, nếu các người không phải là đồng bọn thì các người có tư cách gì mà đứng đó nhìn? Như thế nào, không nói gì sao? Tự mình là không sai hả? Như vậy các người cũng là đồng bọn, ta sẽ công bằng với các người! Là nữ nhân thì làm sao? Đáng chết là giết, đáng phé là phé, các người một người đều không trốn thoát!

Lăng Tân cười lạnh nói, đồng thời dùng sức, lại phé bỏ tay của một người, còn thừa lại hai người đang khóc không ngừng, một người la lớn:

- Ngưu Lệ, nàng là con của cục trưởng cảnh sát, người làm như vậy đối với nàng, người nhất định sẽ bị bắn chết!

Lăng Tân sững sốt một chút, rồi phá lên cười, không thèm quan tâm hai người la hét, đem hai cánh tay bẻ gãy, rồi đi ra ngoài ngô hém.

- Thiện ác có báo! Cho dù là Thiên hoàng cũng là như vậy! Ta còn sợ một cục trưởng cảnh sát sao? Muốn trách thì tự trách mình chơi với hắc đạo, muốn chơi đùa khác người hử! Tín niệm của ta các người sao có thể hiểu? Nếu cục trưởng cảnh sát thẩm vấn tra án, vậy còn không sao, nếu như vì con báo thù, ta cũng không phải quả hồng mềm, sao có thể để mặc cho các người vuốt ve?

Lăng Tân chỉ cảm thấy tức giận trong lòng mình đã biến mất, hẳn thật sự cao hứng hận không thể hát vang một tiếng, trong lồng ngực vạn tượng hào hùng, thành hiệp khách nên là như thế, giận dữ giết người, năm bước máu rơi! Có thể là con cục trưởng cục cảnh sát, chẳng biết tính cách thế nào nhưng ít nhất cũng không có giáo dục được con, nếu hẳn thật sự muốn vì con báo thù, thì Lăng Tân cũng không ngại cho hẳn một đao, hiệp khách chân chính, sao lại phải lưu tâm quyền thế áp bức?

- Nếu ta là hiệp khách, thiện ác sẽ do ta báo! Nếu mộng tưởng và thân nhân đã chia lìa, như vậy từ hôm nay trở đi ta sẽ đi thực hiện tín niệm của ta!

14. Chương 14: Mảnh Phong Thần Bảng Thứ Ba (nhị)

Đêm đó Lăng Tân về nhà không nói một câu nào, an tĩnh vô mộng ngủ thẳng cho đến khi trời hửng sáng, nhưng khi hắn tỉnh ngủ bỗng nhiên có một loại cảm giác, giống như hắn yên lặng nhìn thế giới này, lãnh đạm không hề có nhân tính, tâm tình, cảm tình không hề tồn tại, chỉ còn là một người đứng nhìn thế giới này...

-...Trước đây đều chưa từng mơ như vậy.

Lăng Tân im lặng từ trên giường ngồi dậy, hắn thì thầm tự nói với mình, rồi bắt đầu mặc quần áo. Trước đây Lăng Tân thường mơ thấy phần lớn là chuyện cũ ở cô nhi viện, còn sau trận hỏa hoạn năm hắn mười tuổi cho đến khi lấy được mảnh Phong Thần bảng, trong cơ thể hắn giống như có một tư tưởng chưa thức tỉnh, như hôm qua lãnh đạm đối phó với mấy tên côn đồ một loại cảm giác lãnh đạm như không phải của mình, tuy loại cảm giác này khá tốt nhưng bản thân của hắn không thể nhận thức được. Người dù sao cũng không phải là máy móc, dù cho có lại vô tình lãnh đạm này, một người dù cường đại đến đâu, thế nhưng không có tín niệm duy trì, loại cường giả này chỉ là hoa trong gương, trăng trong nước mà thôi, khi đạt đến giới hạn thì... cuối cùng sẽ bị kiểm chế tín niệm, bị người cùng loại lực lượng tương đồng đánh bại...

- Những cái này tạm thời không nói đến, Trần Hạo Thao đã đi thực hiện mộng tưởng của hắn, dựa theo tính cách của hắn, nhất định lập tức dùng mảnh Phong Thần bảng dự đoán thị trường chứng khoán, sau đó kiếm nhiều tiền rồi xây dựng tập đoàn công ty... Đương nhiên, nếu như hắn có thể suy luận ra năng lực của Phong Thần bảng, hơn nữa có số điểm nhân quả đủ để sáng tạo ra vật nào đó không thuộc thế giới này thì sẽ khác, mục tiêu của hắn sẽ tập trung vào những mảnh còn lại của Phong Thần bảng, đồng thời cố gắng tìm kiếm nhiều điểm nhân quả, dù sao cũng còn hơn tài phú ở thế giới này, lực lượng trên tay này càng đáng sợ hơn nhiều...

Lăng Tân vừa nói một mình vừa mặc quần áo, rồi hắn lấy nước lạnh rửa mặt, nhất thời cảm thấy mát lạnh sáng khoái, tiếp theo hắn liền lấy mảnh Phong Thần ra nhìn kĩ. Trên mảnh Phong Thần bảng có hơn tám trăm điểm nhân quả, còn nhiều hơn tối qua một trăm điểm, xem ra đêm qua có tình huống khác xuất hiện sau khi hắn giải quyết xong a.... ví như con của cục trưởng cảnh sát có chuyện gì đó, hay mấy tên lưu manh kia nói ra cái gì đó giúp tăng thêm điểm, việc này khẳng định vẫn chưa xong...

- Xem ra ngày hôm qua thí nghiệm đã thành công, điểm nhân quả đạt được bất luận là thiện ác không quan trọng, chỉ quan tâm đến nhân quả, điểm này với trong sách theo như lời của thiên đạo rất giống, không quan tâm thiện ác hay đạo lý, với nhân quả chỉ có bắt đầu và kết quả, đúng là thiện và ác chẳng có quan hệ gì ở đây cả... Thôi hôm nay đi thăm cô bé kia cái đã, nàng cũng thật đáng thương, tận mắt thấy mẫu thân chết bên cạnh, phỏng chừng so với ta là cô nhi càng đáng thương hơn, dù sao cô nhi thì đã không có bố mẹ, từ nhỏ đã không có cảm nhận qua tình thương của cha mẹ. Nàng lại tận mắt thấy mẫu thân chết thảm...

Lăng Tân thở dài, lại nghĩ một chút về lộ trình hôm nay, tiếp theo hắn mở cửa phòng đi đến trường đại học, bởi vì ngày hôm qua nghỉ, hôm nay lại muốn xin phép nghỉ học tiếp, thì cũng phải giải thích với giáo viên chủ nhiệm mới được. Nhưng mà dù sao Lăng Tân cũng là Trạng Nguyên của trường đại học, lại nhiều lần đi thi nhận giải thưởng lớn, quan tâm gì đến việc hắn không đến trường, với trí tuệ và tri thức của hắn, cũng

đủ tham gia thi thạc sĩ, tiến sĩ rồi. Thật ra trong trường đại học cũng tốt, giống như Lăng Tân vậy, hắn có rất nhiều đặc quyền, hắn rất dễ dàng khi được phụ đạo ôn thi xin nghỉ ở nhà cũng được chỉ cần không quá một tháng, giáo viên cũng chẳng có gì tức giận hắn cả, ngược lại nói trước tình huống đi thi cho hắn, hi vọng hắn có thể đem về giải nhất...

Lăng Tân đến trường học thì cũng đã hơn mười rưỡi, giáo viên phụ đạo chỉ nói những thứ trọng yếu trong kì thi, làm hắn phát mệt, nhưng mà hắn cũng chẳng nói gì cả, chỉ gật đầu, vâng vâng dạ dạ, mới miễn cưỡng làm vui lòng giáo viên, chấp thuận cho hắn nghỉ, từ lúc xin phép đến khi xong, giáo viên phụ đạo này nói mất ba tiếng, công lực người này rất là thâm hậu a.

Lăng Tân gọi xe taxi rồi hướng bệnh viện Thượng Hải đi, ở trong taxi, lỗ tai của hắn có vẻ như còn nhức nhức, không biết làm sao được, hắn cũng chỉ có thể cười khổ không ngừng. Đến khi taxi đi vào bệnh viện, Lăng Tân mới phục hồi tinh thần lại, tiếp sau đó ở trước cổng bệnh viện mua chút hoa quả, lúc này mới đi đến phòng bệnh có bảo vệ ở ngoài, còn chưa tới phòng bệnh, hắn liền thấy mấy người mặc âu phục thân hình vạm vỡ đứng ở trước cửa phòng bệnh, ngoại trừ mấy người mặc âu phục này ra, chắc chắn còn có cảnh sát ngồi cách đó không xa, tình cảnh như thế làm Lăng Tân ngẩn cả người, nhưng mà hắn cũng bình tĩnh, đi lại chỗ phòng bệnh.

- Chờ chút, người tìm ai.

Lăng Tân còn chưa đi đến phòng bệnh thì đã bị một người đàn ông lực lưỡng ngăn lại trước mặt.

- Xin chào, ta là Lăng Tân, ta là người cứu cô bé ở vụ tai nạn, ta muốn tới thăm nàng.

Lăng Tân mỉm cười, đồng thời đem giỏ hoa quả giao cho hắn này. Mấy người đàn ông này rõ ràng được huấn luyện rất quy củ, hắn tiếp nhận giỏ hoa quả liền kiểm tra một chút, rồi gật đầu đưa lại giỏ hoa quả cho Lăng Tân và nói:

- Ta muốn đi vào hỏi mấy người cảnh sát, bọn họ có ghi chép vụ tai nạn, chắc chắn nhận ra người, nếu không có vấn đề gì thì người sẽ được vào.

Nói xong hắn liền đi vào trong phòng bệnh. Lăng Tân cũng không nói gì cả, hắn đứng ở đó tò mò nhìn vào, cho đến khi người đàn ông này đi lại phía sau đến chỗ hai nhân viên cảnh sát, trong đó một người trung niên cảnh sát nhìn Lăng Tân nói rằng:

- Đúng vậy, chính là thiếu niên này làm việc nghĩa, ta còn tưởng người ngày hôm qua sẽ đến thăm, không nghĩ thiên tài này, bài vở bọn bề quá nhỉ? Nghe nói người là người học giỏi nổi tiếng trong trường đại học, tốt lắm.

Lăng Tân ngại ngần cười cười, người đàn ông lực lưỡng kia cũng gật đầu nói:

- Được rồi, ta lục soát thân thể người nữa là được. Đừng trách móc, nhiệm vụ của ta chính là bảo vệ an toàn khách hàng.

Lăng Tân cũng không nói gì, hắn dang hai tay ra mặc cho người đàn ông này lục soát, rồi hắn mới cùng hai người cảnh sát đi vào trong phòng bệnh. Phòng bệnh Vip này là của người có tiền ở, trừ người bệnh ở trong phòng ra, còn có một phòng tiếp khách cùng người hầu đứng ở trong phòng, giờ phút này ở phòng khách đang có mấy người người nam tử mặc âu phục, cùng vài cảnh sát, sở dĩ Lăng Tân nhận ra đó là cảnh sát mặc thường phục vì trên người họ đều đeo thẻ công tác, hiển nhiên muốn vào phòng bệnh này họ phải xuất ra thẻ chứng minh thân phận của mình. Mấy người cảnh sát này đều là người trung niên, chỉ có người cảnh sát nhìn Lăng Tân thì mới hơn hai mươi tuổi, nhìn qua vị cảnh sát này hình tượng cũng quá tệ hại, đầu tóc rối xù, cũng không biết buổi sáng ngủ dậy xong có chải đầu không nữa, trên áo sơ mi thì toàn vết dầu, thậm chí còn mấy hạt cơm dính trước mặt, nhưng xem ra hắn cũng sáng sủa, coi như là thiếu niên khôi ngô.

- Các vị, chúng ta đã nói rất rõ ràng, vụ đâm xe liên hoàn cùng tập đoàn La thị có quan hệ rất lớn, thậm chí La Phú Nhân chết cùng với vụ tai nạn xe này đã chỉ ra có người sắp đặt, chúng ta phải để người giám thị bên cạnh, nhất định phải điều tra được ai đã làm việc này.

Một người cảnh sát bụng phê lạnh giọng nói. Vài người mặc âu phục kia thoạt nhìn cũng chỉ mới hai mươi, hai mươi tuổi, xem bộ dạng cũng anh tuấn, nhưng mà thần sắc có chút gian xảo, một người nam tử trong đó liền cười lạnh:

- Đây là việc của tập đoàn La Thị, không có lý do gì mà các vị phải quan tâm, Kỳ Kỳ là người thừa kế duy nhất của tập đoàn La Thị, tất nhiên sẽ có rất nhiều người đến gây phiền phức, nhưng mà chúng ta sẽ toàn lực bảo vệ an toàn cho nàng, ở bên ngoài đều là người của tập đoàn bảo vệ nổi tiếng, còn hơn mười người phân bố ở khu vực gần bệnh viện, cho dù là ai cũng không thể làm tổn thương Kỳ Kỳ, cũng không phiền đến mấy người quan tâm... Hay là, mục đích của các người không phải là tên tội phạm bí ẩn kia, mà là muốn điều tra tập đoàn La Thị của chúng ta?

- Người.

Mấy người cảnh sát đều tức giận quát một tiếng, nhưng mà vị cảnh sát bụng phệ kia phát tay làm cho bọn họ bình tĩnh trở lại, tiếp theo hắn mới lên tiếng:

- Lần trước có tình huống tố cáo tập đoàn La thị, trong lòng các người cũng đã biết rõ thông tin ta cũng không nói thêm gì cả... Đây là văn kiện đó, các người không thể cự tuyệt, bằng không chúng ta trở lại điều tra các người, nửa năm, một năm, để xem không còn đầu óc La Phú Nhân thì các người còn có thể làm được gì? Tóm lại chuyện này cứ như vậy đi, nơi này ngoài trừ mấy nhân viên cảnh vệ ra, vị này là đội trưởng Hà Thiên Đạo, có việc gì có thể cùng hắn thương lượng là được.

Lăng Tân đứng bên cạnh nghe hai bên nói chuyện, trong lòng hắn bỗng có chút cảm giác tỉnh ngộ, La Phú Nhân danh tiếng hắn cũng đã nghe qua, nghe nói danh tiếng có gì đó không trong sạch, nhưng không biết là điều gì, khi hắn đi đến Thượng Hải làm giàu, những chứng cứ chứng minh phạm tội của hắn lúc trước đột nhiên biến mất, cái này cũng chưa nói, sau đó cục kiểm sát tố cáo hắn, hơn nữa còn phái tổ điều tra trực tiếp vào điều tra tập đoàn La thị của hắn, bản thân của hắn đã bị bắt, xem ra cả tập đoàn La thị sắp xong rồi. Nhưng không ai biết lúc đó chuyện tình thế nào, trong khi La Phú Nhân bị giam thì tổ điều tra lại nảy sinh ra một chuyện, trong đó mấy người nhận hối lộ của hắc đạo bọn đối địch với tập đoàn La thị, tư liệu này bị rơi vào tay của trung ương, tiếp tục là việc thị trưởng Thượng Hải trốn ra nước ngoài, chuyện này làm huyền nào, người ngoài căn bản là không thể tưởng tượng được, chuyện này đã được xác nhận, cộng thêm việc cáo trạng tố cáo La Phú Nhân bị rất nhiều người điều tra vì nhận tiền của hắc đạo mà làm sai sự thật, tiền này đến từ địch nhân của La Phú Nhân, trên giới thượng lưu lại lưu truyền rằng La Phú Nhân giúp đỡ rất nhiều học sinh nghèo khó, đưa trẻ lang thang... đọc truyện tại . rất nhiều việc tập hợp lại, đến cuối cùng La Phú Nhân dành được thắng lợi... Hắn chiếm được nhân hòa, thiên thời, địa lợi tất cả sau đó tập đoàn La Thị phát triển rất nhanh, chỉ trong một năm ngắn ngủi số lượng tài sản đã lên tới một tỷ dollar, tất cả chuyện này đều nói lên La Phú Nhân là một con người truyền kì. Nhưng nhân vật truyền kì đó, không lâu sau bị sét đánh chết trên tầng thượng, chuyện này làm cho Thượng Hải chấn động, Lăng Tân không nghĩ tới, hắn cứu cô bé kia lại chính là cứu con của La Phú Nhân, khó trách vì sao lại được nhiều điểm nhân quả vậy. Lăng Tân trong lòng không ngừng suy nghĩ, hắn chợt thấy cái tên Thiên Đạo đội trưởng đội trọng án nhìn hắn một cái, hắn liền giật mình, lúc này mới bình tĩnh cười nói:

- Chào mọi người, ta là người cứu cô bé kia, ta đến thăm nàng...

Nói còn chưa xong, mấy người đàn ông mặc âu phục đều nhíu mày, trong đó hai người còn có thần sắc xem thường, người đứng đầu đám người kia nói:

- Đúng rồi, còn chưa có cảm tạ việc nghĩa của người, người đã đến đây, như vậy ta kí cho người chi phiếu mười vạn dollar xem như cảm tạ người...

Lăng Tân bỗng nhiên nở nụ cười nói:

- Vị tiên sinh này xin tự trọng, ta mặc dù là sinh viên, nhưng lúc cứu nàng cũng không biết thân phận của nàng thế nào, cũng không có nghĩ tới việc lấy số tiền kia, tuy ta không có nhiều tiền, nhưng cuộc sống vẫn còn tốt chán, cho nên cũng không làm phiền đến chi phiếu mười vạn này, ta chỉ muốn tới thăm nàng xem nàng có bình an hay không mà thôi.

Sau khi Lăng Tân nói xong những lời này, trong đám cảnh sát, có một người trung niên nói:

- Mấy người các người đừng tưởng rằng mình nhiều tiền mà có thể vũ nhục người khác, người chính là Trương Nguyên sinh của trường đại học XX, đi thi trong nước với quốc tế đều đạt hạng nhất, mỗi lần đạt giải nhất giải thưởng cũng được mấy vạn? Người này, đúng là không phải vì chi phiếu mười vạn mà tới.

Lúc này mấy người mặc âu phục mới lộ vẻ hơi kinh ngạc, nhưng mà bọn hắn cũng không nói thêm điều gì, người đứng đầu đám mặc âu phục nói:

- Vào xem Kỳ Kỳ đi, nhưng mà cũng đừng có quá lâu, nàng gần đây cảm xúc không ổn định.

Lăng Tân mỉm cười, xoay người đi vào trong phòng bệnh, ở trong gian phòng đó, một cô bé đang quay lưng về phía cửa sổ, cô đơn ngồi trên giường bệnh, nhìn bộ dáng của nàng tựa hồ muốn xem cái gì đó. Lăng Tân trong lòng thở dài, đối với tiểu cô nương này càng thêm vài phần thương cảm, hắn ho nhẹ một tiếng làm tiểu cô nương này phục hồi lại tinh thần, lúc này hắn mới nhìn thấy một khuôn mặt nhỏ nhắn, khả ái, không đợi hắn mở miệng, tiểu cô nương này bỗng nhiên nhảy xuống giường bệnh, khi hắn còn đang kinh ngạc thì tiểu cô nương đã nhào tới ngực hắn.

- Hu hu, ca ca, mẹ ta đã chết rồi, bọn hắn nói mẹ ta chết rồi...

Tiểu cô nương ở trong lòng ngực hắn mấy giây, chợt oa khóc không ngừng, nước mắt nước mũi dính hết vào ngực Lăng Tân.

- Vậy sao? Cha mẹ nàng đều đã chết... nàng, cũng là cô nhi.

Lăng Tân trong lòng càng thương cảm, nhẹ nhàng vuốt tóc của nàng, cứ như vậy, thật lâu sau, tiếng khóc mới dần dần nhỏ xuống, nhưng mà bàn tay nhỏ bé của nàng vẫn nắm chặt lấy áo hắn, mặc dù khóc đến ngủ rồi vẫn không có buông ra.

- Đúng rồi, chợt thấy mẹ chết bên cạnh, ta lại là người cứu nàng ra, khi tỉnh dậy thấy ta đầu tiên, khó trách đối với ta sinh ra cảm giác ỷ lại... Hơn nữa nhìn mấy đám đàn ông bên ngoài đối với nàng cũng không tốt đẹp gì, tiền, quyền lực a, ai....

15. Chương 15: Mảnh Phong Thần Bảng Thứ Ba (tam)

Lăng Tân vuốt tóc tiểu cô nương, đang định ôm nàng đặt lên trên giường bệnh, ai ngờ vừa động, tiểu cô nương này lập tức bị đánh thức, nàng ngay tức khắc khẩn trương nhìn xung quanh, khi thấy Lăng Tân ở trước mặt thì tiểu cô nương liền nhào tới người hắn, tiếp theo ngã vào ngực hắn không chịu xuống. Lăng Tân cười không cũng không đẩy nàng ra, làm cho tâm tình của nàng buông lỏng xuống không còn kích động nữa, trong lòng lại âm thầm nghĩ chính mình cũng sẽ có ngày lại bị loli nhào tới. Sau mấy phút đồng hồ, tiểu cô nương này mới hồi phục tinh thần, nàng ngượng ngùng cười, thanh thúy nói:

- Ca ca tên là Lăng Tân sao? Ta nghe những cảnh sát thúc thúc nói về người, ta tên là La Kỳ Kỳ, ca ca cứ gọi ta là Kỳ Kỳ đi.

- Kỳ Kỳ sao? Tên thật đáng yêu... Năm nay bao nhiêu tuổi?

Lăng Tân mỉm cười hỏi, đồng thời tay hắn cũng nhẹ nhàng vuốt đầu Kỳ Kỳ, đem nội lực trong cơ thể chậm rãi đưa vào cơ thể Kỳ Kỳ. Quả nhiên, khi nội lực đưa vào, tinh thần của Kỳ Kỳ ngày càng tốt, tuy rằng trên đôi mắt vẫn còn quầng thâm đen, rõ ràng là ngủ không đủ giấc, nhưng tinh thần không còn uể oải giống lúc trước, nội lực quả nhiên trị liệu hiệu quả như truyền thuyết a, nhưng mà Lăng Tân nội lực hiện tại còn yếu, còn không thể thần diệu giống như nội lực trong truyền thuyết.

Lăng Tân nhẹ nhàng truyền nội lực, một lúc sau tinh thần, áp lực của Kỳ Kỳ giảm bớt bắt đầu ríu rít đem chuyện cũ của nàng không ngừng nói ra, theo lời nàng nói ban đầu nàng sống ở thị trấn nhỏ, rồi sau một người đàn ông xa lạ đến nhà nàng, nói là phụ thân của nàng, tiếp theo nàng cùng phụ thân mẫu thân tới Thượng Hải, sau khi phụ thân chết, mẫu thân luôn khóc, rồi đến mẫu thân chết, mấy cậu của nàng bắt đầu trước mặt nàng làm âm ỉ lên, muốn đem tập đoàn La Thị làm như thế này, thế kia...

- Tốt lắm, Kỳ Kỳ không cần thương tâm, ca ca bây giờ còn chưa có điện thoại, trước kia luôn luôn không thích dùng di động, cảm tưởng nên có một loại công cụ trao đổi thông tin khác so với di động... Được rồi,

ngày mai ca ca đi mua điện thoại di động, sau đó đem số di động của ta cho Kỳ Kỳ, Kỳ Kỳ sau này cảm thấy cô đơn, tĩnh mịch, liền gọi cho ca ca biết không?

Lăng Tân ôn nhu xoa đầu Kỳ Kỳ, lúc này hắn định truyền tiếp nội lực vào, vừa rồi đưa vào được một lúc thì hắn cảm thấy cơ thể yếu dần, điều này cho thấy rõ nội lực đã giảm đi một chút. La Kỳ Kỳ chợt kéo góc áo của Lăng Tân, nhưng cô bé này cũng nhu thuận, nàng kéo vài giây sau, rồi cắn môi buông góc áo của Lăng Tân ra, cố gắng cười nói:

- Ca ca chắc là rất bận rộn? Ba ba lúc nào hắn cũng bận rộn như vậy, cho dù về đến nhà cũng vẫn nhìn vào tờ giấy, chưa bao giờ chủ động đến ôm ta...

- Tờ giấy... sao?

Lăng Tân trong lòng thoáng giật mình, hắn lại ôm lấy Kỳ Kỳ nhẹ nhàng hỏi.

- Ân, Đúng vậy a, ba ba hắn mỗi lúc trời tối là một mình ngồi trong thư phòng mở tờ giấy ra xem, hơn nữa hắn còn không cho phép ta đụng vào, hừ, có một lần ta không cẩn thận làm rơi tờ giấy xuống đất, hắn tí nữa đã đánh ta... Còn có cậu cũng thế, hắn cũng cầm một mảnh giấy nhỏ đứng ở trong gian phòng đó không ngừng xem, hừ, nghĩ Kỳ Kỳ thực đang ngủ sao? Kỳ Kỳ mỗi lúc trời tối đều phải mẹ ôm mới có thể ngủ được...

Nói tới đây tiểu cô nương này lại hơi khóc lên, nhưng mà nước mắt cũng chỉ đảo quanh mắt không có rơi xuống. Lăng Tân cũng không hỏi cái gì nhiều hơn nữa, hắn cười xoa xoa khuôn mặt của tiểu cô nương, rồi mới lên tiếng:

- Tiểu nha đầu phải dưỡng bệnh cho tốt, người trong người hít phải khí độc, nên dưỡng bệnh cho tốt, sau này cảm thấy cô đơn, buồn chán thì gọi điện cho ca ca, ca ca ngày mai sẽ đưa người số điện thoại... Yên tâm đi, chúng ta hữu duyên, ca ca sau này nhất định làm cho người sống thật vui vẻ.

Tiểu cô nương ngừng đầu nhìn về phía Lăng Tân, thật lâu sau nàng mới lên tiếng:

- Ca ca, sau này người thật sự thường xuyên đến thăm ta sao? Nhưng cậu ta, bọn hắn nói ta sau này phải chú ý an toàn, trở thành người duy nhất thừa kế tập đoàn La thị, không thể đi học, cũng không có thể tiếp tục thường xuyên đi dạo phố, đại khái sẽ luôn luôn ở trong biệt thự... Ca ca, người thật sự sẽ thường xuyên đến thăm ta sao?

Lăng Tân trong lòng giận dữ, hắn nhìn thấy ý đồ của mấy người đàn ông kia rất rõ ràng, tài sản lớn như vậy đối với bọn hắn còn có ý đồ gì nữa, La Phú Nhân nghe nói cả đời cũng chưa từng kết hôn, mà con gái là hắn tuyên bố thừa nhận, cho nên nàng là người duy nhất có quyền thừa kế... mà mấy người cậu kia muốn nắm được tài sản, vậy thì bọn họ nhất định nắm giữ được tiểu cô nương... Tốt nhất đem nàng giam cầm, lại cam đoan an toàn, lại không cần lo lắng sẽ bị người khác bắt cóc, hơn nữa chính là cũng không cần học kiến thức gì, tương lai đợi nàng trưởng thành cũng luôn luôn phải ở trong biệt thự, mặc cho bọn hắn nắm giữ? Đám người kia... Mất đi nhân tính như vậy còn gọi gì là tình thân, vì tiền, vì quyền, chuyện như vậy đối với bọn hắn chỉ là chuyện thông thường.

- Yên tâm đi, tiểu nha đầu... Sau này người buồn, cô đơn hoặc bị ủy khuất, hoặc muốn đi chơi, hãy gọi điện thoại nói cho ta biết... đọc truyện tại . Người là tiểu cô nương thiện lương, thế giới này luôn có ánh mặt trời soi sáng cho người, ca ca cam đoan là như vậy.

Lăng Tân lại lặng lẽ xoa đầu tiểu cô nương, sau đó hắn xoay người đi ra ngoài, mà Kỳ Kỳ theo bản năng muốn nắm lấy góc áo hắn, nhưng bàn tay đưa đến một nửa lại rút về, tiểu cô nương này thực là nhu thuận, sau đó chu cái miệng nhỏ nhắn yên lặng nhìn Lăng Tân rồi đi một câu ngăn cản đều không có nói ra. Đợi cho Lăng Tân ra khỏi phòng xong, ngoài kia mấy nam tử cùng cảnh sát vẫn đang giằng co nhau, khi mấy ầu phục nam tử thấy Lăng Tân đi ra, một người trong số họ tiến vào phòng bệnh nhìn Kỳ Kỳ, sau đó liền gật gật đầu với những người còn lại, trong đó người cầm đầu mở miệng nói:

- Lăng tiên sinh, gần đây La gia ta đột nhiên gặp biến cố, Kỳ Kỳ tinh thần của nàng không được tốt, ta nghĩ nàng cũng không thích hợp gặp người ngoài, sau này nếu không có chuyện gì, người cũng nên ít tới một chút sẽ tốt hơn, người cảm thấy thế nào? Lăng tiên sinh?

- Ta tự nhiên biết mình nên làm cái gì.

Lăng Tân bỗng nhiên nở nụ cười, hần cười đến sáng lạn, tuy nhiên hần còn không liếc mắt nhìn mấy người âu phục nam tử, ngược lại nhìn về phía mấy người cảnh sát, nhất là kẻ lôi thôi vô cùng Hà Thiên Đạo của tổ trọng án... Không biết vì cái gì, người nam nhân này luôn yên lặng nhìn mọi người, đến bây giờ hần một câu cũng không nói, nhưng người này lại cho Lăng Tân một loại áp lực... Một loại giống như là áp lực của kỳ phùng địch thủ. Lăng Tân liếc mắt nhìn Hà Thiên Đạo, Hà Thiên Đạo cũng bất giác ngẩng đầu lên, nhưng mà hần vừa mới ngẩng đầu lên, Lăng Tân đã quay đầu đi ra cửa lớn rồi

- Quả nhiên... Kỳ Kỳ là nhân vật mấu chốt, phụ thân nàng là La Phú Nhân có được tờ giấy... Cũng tức là người đã xé Phong Thần bảng thành bốn phần, sự việc đó và suy luận ban đầu của ta rất gần, nhưng La Phú Nhân đã chết, hơn nữa thực kì quái lại bị sét đánh chết trên tầng thượng, nói cách khác... Có phải hay không hần chiến đấu với người cầm tờ Phong Thần bảng, bị thua mà chết?

- Sau đó, Phong Thần bảng trên tay hần đã đi đâu đây? Là bị người giữ được Phong Thần bảng kia chiếm được hay là... Bị hần cất giấu rồi? Nếu là cất giấu tại sao Phong Thần bảng lại xuất hiện nơi này?... Hay là hần không cam lòng thất bại, cho nên đem Phong Thần bảng xé nát, thành bốn mảnh Phong Thần bảng?

Lăng Tân vừa đi trong lòng không ngừng suy nghĩ, thậm chí còn nghĩ đến những người hình xăm nam tử hần gặp hôm qua, hần cũng không thấy rõ vấn đề, nhưng cảnh giác trong lòng hần vẫn chưa biến mất, sững sờ nhớ lại hần thấy mấy người nam tử kia đều xăm hình trên cơ thể, nhưng có một gã mặt trắng nhìn như quan chức nhân viên tồn tại ở đó, xem cùng bộ dạng luật sư có chút tương tự.

- Đúng rồi, nghe nói La Phú Nhân ở Thượng Hải vẫn ngấm ngấm tranh đấu với một vị lão đại hắc bang, nếu có Phong Thần bảng trong tay, hần có thể xem chuyện này coi là bình thường... Cũng có thể là do người này ý chí kiên định, nếu không làm sao có thể chỉ trong vòng vài năm đạt được trình độ như vậy, nếu là ý chí kiên định, hần thất bại nhất định không cam lòng, không để ý tới sống chết, cũng không thể để cho địch nhân hần sống dễ chịu, hơn nữa hai bên tranh đấu, Phong Thần bảng che giấu không cho người ngoài phát hiện thật sự là khó khăn, cho nên khả năng lớn nhất là hần xé Phong Thần bảng này, tiếp theo dưới sự trùng hợp, ta có một mảnh, Trần Hạo Thao một mảnh, trong đám người mặc âu phục kia có một người giữ một mảnh, đã có ba mảnh xuất hiện...

Lăng Tân nghĩ đi nghĩ lại, hần đi tới cửa lớn của bệnh viện, bỗng nhiên hần lao nhanh vào WC, vừa đi vào một gian trong nhà vệ sinh, hần lấy ra mảnh Phong Thần bảng cầm trên tay, cái loại cảm giác bị thăm dò lại xuất hiện, mà Lăng Tân vội vàng nghĩ về lộ trình lúc trước, những chuyện phát sinh hoàn toàn giống nhau chỉ có việc Kỳ Kỳ nói đến tờ giấy là hoàn toàn biến mất, lúc sau cảm giác thăm dò biến mất không thấy gì nữa, trên Phong Thần bảng lúc này mất hơn hai trăm điểm, còn có Lăng Tân biết suy luận của hần quả nhiên chính xác.

- Quả nhiên là như thế... nếu là địch nhân của La Phú Nhân gây ra vụ đâm xe, cũng chính là người có mảnh Phong Thần bảng khác giữ trò quỷ, nếu như vậy bệnh viện này đã bị hần giám thị, hoặc là hần đang đợi người mắc câu, để chờ đợi mấy người có được mấy mảnh Phong Thần bảng kia tìm đến, dù sao bốn mảnh kia cũng là do La Phú Nhân xé rồi vứt ra ngoài, hần không tìm được nên định ôm cây đợi thỏ... Nói cách khác bệnh viện này chính là manh mối lớn nhất, mặt khác còn một người giữ mảnh Phong Thần bảng là cậu của Kỳ Kỳ.

- Như vậy có thể nói... Chuyện sau này còn nhiều thú vị, xem ai tìm ra được đối phương trước, xem mảnh Phong Thần bảng cuối cùng là của ai.

16. Chương 16: Ba Người Và Bóng Ma Phía Sau Lưng (Nhất)

Lăng Tân từ WC đi ra, cả người nhìn không ra biểu hiện dị thường, hần cứ như thường bắt xe taxi hướng về nhà của mình mà đi, trên đường qua một cái siêu thị bỗng nhiên hần xuống xe, tiếp theo từ trong siêu thị mua thật nhiều đồ ăn, lại bắt xe taxi đi tiếp về nhà, cho đến khi đã vào trong nhà, hần đem đủ thức ăn kia toàn bộ bỏ vào bếp, cũng không sắp xếp lại, lập tức đem Phong Thần bảng ra, lại bắt đầu suy nghĩ tưởng tượng trong đầu là mình đang ở nhà ăn cơm, sau đó theo thói quen đọc sách làm bài, cho đến mười một giờ mới lên giường đi ngủ, khi hần đem chuyện này tưởng tượng xong, Phong Thần bảng liền mất đi hai trăm điểm, hần lúc này mới thay đổi mặc một cái áo khoác, trùm kín đầu, mở cửa phòng trực tiếp đi ra ngoài. Bằng vào năng lực giả thuyết của Phong Thần bảng, cũng chỉ đối phó được với người đồng dạng giữ

Phong Thần bằng trên người mà thôi, nếu có người dùng Phong Thần bằng tìm kiếm hấn thì sẽ bị đoạn giả thuyết này đem giấu diếm, không bị lộ ra hấn đang làm gì đó, nhưng nếu có người mở cửa phòng tiến vào thì, vừa xem là hiểu ngay, hấn cũng không có mặt trong phòng này, cho nên loại năng lực này cũng chỉ để dùng đối kháng lại người giữ mảnh Phong Thần bằng mà thôi.

- Điểm nhân quả dùng sắp hết, nếu thành điểm âm, có thể sẽ gặp phải những chuyện ngoài ý muốn như tử vong. Nếu không muốn vậy phải kiếm nhiều điểm nhân quả mới an toàn.

Lăng Tân trong lòng suy nghĩ không ngừng, đồng thời hấn cũng bắt đầu suy tư nên dùng biện pháp gì để đạt được lượng lớn điểm nhân quả, nếu cần ảnh hưởng đến người khác mới được điểm nhân quả thì trong sinh tử cứu được mạng của người nào đó, nhưng nơi nào có thể tùy thời cho người cứu mạng người sao? Chẳng thà ấy quả bom vào chỗ náo nhiệt, lập tức chết chục đến vài trăm người, tuyệt đối sẽ được mấy vạn điểm nhân quả, bởi vì chuyện này sẽ ảnh hưởng rất lớn, có thể ảnh hưởng đến quốc gia khác hoặc tổ chức khác, như vậy lập tức... Lăng Tân bỗng nhiên giật mình, hấn có chút kinh ngạc với ý tưởng vừa rồi của hấn, hấn khi nào lại trở nên lãnh huyết như vậy? Là từ khi đạt được mảnh Phong Thần bằng sao? Hay khi bắt đầu có nội lực? Bởi vì có được lực lượng cường đại mà mất đi phương hướng, bản tính của mình sao? Lúc trước cùng bọn côn đồ đánh nhau cũng là như thế này, cái loại cảm giác hoàn toàn không có cảm tình, lãnh đạm...

- Không, ta không sai, tín niệm của ta đã gắn chặt vào ý chí, thiện ác do ta báo, ta không sai, nếu có lực lượng đủ sức, ta có thể báo thiện ác với nhiều loại người khác, cho nên nổ chết vài trăm người đi, như vậy ta càng có thêm lực lượng cường đại, cũng vì thực hiện tín niệm của ta a... Lăng Tân trong đầu bỗng lóe lên cái ý niệm đó trong đầu, nhưng mà ý nghĩ này làm hấn toàn thân đầy mồ hôi lạnh, hấn vội vàng ngừng ngay ý nghĩ này lại, trực tiếp từ trong người lấy ra Phong Thần bằng xem xét dị thường của mình. Đúng vậy, hấn muốn xác định bản thân mình đã xảy ra chuyện dị thường nào, giống như trong đầu ngoại trừ chính hấn ra, còn có tư tưởng của một người khác tồn tại tương thông, cái tư tưởng không thuộc của mình, giống như lãnh đạm, không chính, không tà, thuần túy chỉ xem xét những góc độ ảnh hưởng xung quanh nào tác động đến hấn, để cho hấn ngày càng cố chấp vào tín niệm, thậm chí vì cần đến lực lượng, trong ý tưởng đặt bom vài trăm người cũng có thể suy nghĩ đến, cái này tuyệt đối không phải tư tưởng của hấn, tuyệt đối không bình thường chút nào!

- Đây là chuyện gì? Hay là sử dụng Phong Thần bằng còn có tác dụng phụ khác sao? Ví như làm người ta ngày càng cố chấp... giống như bị nhập ma.

Đúng vậy, Lăng Tân trong giây lát kết luận rằng bản thân mình bị nhập ma, trước mắt tình trạng của hấn với nhập ma giống nhau, không còn chút nhân tính nào, ngay cả khi hấn vốn kiên trì tiêu chuẩn thiện ác cũng đã giảm đi, trong đầu chỉ tồn tại lợi ích mà thôi, đây tuyệt đối không phải hấn! Tuyệt đối không phải!

- Không, sai, đâu là sai! Có lẽ biện pháp này nháy mắt cho ta lực lượng cường đại nhưng ta bỏ qua luôn luôn phải kiên trì với tín niệm của mình, ta phải kiên trì chính là hiệp khách, mà không phải là ma! Cũng không phải là thần! Thiện ác do ta báo là tín niệm, cũng không phải là mục đích!... bọn họ đều vô tội, ta có tư cách gì làm tổn thương bọn họ? Ngay cả bọn họ có sai, tội cũng không đáng chết! Lực lượng như vậy cũng không cần!

Lăng Tân cảm thấy trong đầu xuất hiện loại cảm giác hấp dẫn chậm chạp không có biến mất, hấn mạnh mẽ cắn đầu lưỡi một cái, một cảm giác đau nhức nhối hiện lên, trong đầu cũng vậy, sâu trong trí nhớ hiện lên Hứa lão đầu tràn đầy nếp nhăn khuôn mặt tươi cười.

- Có gì sai sao? Không, đúng vậy, thiện ác có báo, ta so với tất cả kẻ khác địa vị đều cao hơn hấn, bởi vì ta có thể phán xét bọn hấn, cho nên đứng ở đạo đức tối cao chính là ta, ta tự nhiên có thể đạt được loại lực lượng này, điều này chẳng lẽ có gì sai sao? Phải biết rằng tín niệm của ta tuyệt đối đúng, thiện ác có báo! Bất kì thiện hay ác nào đều phải có báo!

- Không, đây là sai... Nhưng tín niệm của ta không sai, cho nên cũng là đúng, không đây là sai... nhưng tín niệm của ta đúng.. cho nên...

Lăng Tân trong giây lát chỉ cảm thấy đầu đau nhức nhối vô cùng, hai loại tư tưởng không ngừng quay cuồng sôi trào, biết rõ đó là sai, nhưng lại còn nói đến kiên trì tín niệm, nhưng tín niệm rõ ràng không có sai?

Thiện ác có báo sao lại sai? Vì cái gì lại cảm thấy mâu thuẫn như vậy? Sai lầm rồi sao? Đúng vậy, sai lầm rồi sao? Đúng vậy...

- Aa...a...

Lăng Tân mạnh mẽ gào to một tiếng, tiếp theo đem đầu của mình đập vào một cây to, đập vào cây không ngừng, trên trán hần máu chảy đầm đìa, thanh âm trong đầu liền có hơi chút ngừng lại rồi dần dần phai nhạt đi, mặc dù vậy, Lăng Tân vẫn cảm thấy được sự cưỡng ép trong đầu, đừng nói đến suy nghĩ logic, hiện tại hần muốn mở miệng nói cũng khó khăn.

- Vị tiên sinh này, người không thể như vậy...

Đúng lúc này, một giọng nữ thanh thúy từ phía sau Lăng Tân truyền tới, giờ phút này trong não Lăng Tân mơ hồ, căn bản không có tư tưởng suy nghĩ gì, chỉ có thể theo bản năng nhìn lại hướng giọng nói truyền tới.

- Tiên sinh, người không thể như vậy không có thương tiếc của công, phá hoại tài sản chung là hành vi đáng xấu hổ.

Cho đến khi những lời này truyền đến Lăng Tân thì trong đầu có chút suy nghĩ, nhưng mà ý nghĩ đầu tiên có chút quái lạ, cô gái này bị bệnh thần kinh hay sao? Chứng kiến người ta đập đầu chảy cả máu, nàng lại còn dám trách cứ người đầu đang bị chảy máu là không thương tiếc của công, cái này cũng giống như chân của người bị bánh xe của ta chèn qua, ta xuống đem bánh xe lau sạch giống nhau a, làm cho người ta không hiểu được cùng cùng vốn là lưu manh ngôn luận. Lăng Tân lắc lắc đầu nói:

- Ta có bệnh về não, có đôi khi đau đầu không khống chế được mình, xin lỗi.

Cô gái kia không có rời đi, trái lại nhìn về phía vết máu trên thân cây nói:

- Đầu người cũng thật cứng rắn a, xem đi, vỏ cây này bị vỡ hết, thật là không có đạo đức công cộng gì cả.

Lúc này Lăng Tân mới nhìn rõ bộ dạng của cô gái, đầu tiên đập vào mắt là ánh mắt như một đôi trăn châu đen, giống như một viên bảo thạch trong sáng, nàng đang mở to hai mắt nhìn hần, cái nhìn đó không giống như đang nhìn một người bị thương, mà đang nhìn một người có bệnh thần kinh... Hần thừa nhận hành động vừa rồi quả thật là có chút bệnh thần kinh, nhưng nữ nhân này chẳng lẽ một chút đồng tình cũng không có sao? Trước tiên ngược lại là đi quan tâm cái cây như thế nào... Nữ nhân này có tật xấu. Lăng Tân cho ra kết luận này, hần cũng không có ý định cùng nữ nhân xinh xắn nói thêm cái gì, xoay người liền định rời khỏi nơi này. Lại không nghĩ rằng nữ nhân này bỗng nhiên mở trừng hai mắt, đã kéo hần lại, đồng thời nói:

- Chờ một chút, người cứ như vậy mà đi sao?

Lăng Tân trong lòng giận dữ, hần cũng không biết gần đây tại sao mình dễ nổi giận, cảm xúc này đã đến mức thường xuyên, nhưng quả thật là hần có chút tức giận, lúc này nói:

- Vậy người còn muốn thế nào? Muốn giết chết ta bởi thường cái cây này sao?

Nữ nhân kia liền nháy mắt, ngạc nhiên nói:

- Như thế nào sao? Mặc dù là của công nhưng dù thế nào cũng chỉ là một thân cây, tánh mạng của người so với cây quý giá hơn nhiều lắm... Trán người bị thương không sao chứ? Ta có xe, ta đưa người đi bệnh viện thế nào?

Lăng Tân lúc này mới nhìn đến cách đó không xa có hai bảo an đứng đó, mà bên đường có một chiếc xe thể thao màu đỏ, không nhìn ra, cô gái xinh đẹp mặc quần áo bình thường này lại là một đại tiểu thư.

- Không cần, ta đây đáng đời, cũng không nhọc đến sự hỗ trợ của người!

Lăng Tân cười lạnh, bỏ ống tay áo xuống định rời đi. Ai biết cô bé này lại một lần nữa bắt được ống tay áo của hần, cũng không đợi hần nói chuyện, cô bé này lấy ra một cái khăn trắng tinh đưa cho hần, đồng thời nói:

- Người cái người này thật sự đáng ghét, nếu như là công nhân xí nghiệp của gia tộc ta, ta nhất định khai trừ người, bằng bỏ vết thương của người đi, đừng dùng tay che vết thương lại, nhiễm trùng bây giờ!

Lăng Tân ngây ngẩn cả người, thật lâu sau hắn mới hồi phục lại tinh thần, còn cô bé kia đứng ở trước mặt hắn dùng ánh mắt ngây thơ như hai viên bảo thạch nhìn hắn, cho đến khi hắn theo bản năng lấy khăn băng bó vết thương thì cô bé mới nở nụ cười, đồng thời nhéo tai hắn nói:

- Lần sau đừng có đập cây nữa, cần yêu quý của công, biết chưa?

Lăng Tân nhú mày vốn định đẩy cánh tay kia ra, nhưng nhìn ánh mắt ngây thơ của cô bé, hắn rốt cục tỏ dãi, mặc cho nàng nắm, hơn nữa lâu sau mới lên tiếng:

- Vì sao phải tới giúp ta? Ta cùng người đâu có quan hệ gì...

- Người khăng định không có bằng hữu, rất kiêu ngạo nên bị tổn thương, làm bằng hữu của người nhất định mệt chết đi, làm người tại sao lại nghĩ nhiều vậy chứ? Mình mở lòng thì tốt rồi, người không biết là giúp người là việc vui vẻ của bản thân sao?

Cô gái nắm lỗ tai của hắn khê cười nói. Lăng Tân sững sốt một chút, hắn nhịn không được hỏi:

- Nhưng ta vạn nhất là người xấu thì làm sao bây giờ? Vậy người không phải giúp một người xấu sao? Đó là người đã làm việc ác rồi a!

- Ha ha, thế giới này ở đâu cũng đều có thiện và ác? Người lương thiện vì muốn làm việc thiện mà tạo thành hậu quả xấu, ác nhân cũng có thể là cũng đối với cha mẹ lại là người lương thiện, ngay cả học sinh tiểu học cũng biết đạo lý này!

Cô gái vừa nói vừa buông tai Lăng Tân ra, nàng nháy mắt nhìn về phía Lăng Tân nói tiếp:

- Ta là Phác Mỹ Chân, sau này cũng không còn cơ hội gặp lại người, cho nên sau này phải biết yêu quý của công, trong đầu người châu Á các người có điểm này là không tốt, không biết yêu quý của công bên cạnh mình.

Nói xong, cô bé này giống như công chúa cao ngạo vậy, không thèm quan tâm tới lý lẽ của Lăng Tân, liền xoay người đi lên xe thể thao rồi đi.

- Nữ nhân ngoại quốc đều là vậy sao? Có thể dạy bảo người khác mà không quan tâm người khác nghĩ gì, người khác nói gì...

Lăng Tân có chút dở khóc dở cười, nhưng mà trong nội tâm hắn thật ra bị câu nói kia làm cho chấn động.

- Không tuyệt đối có thiện và ác... Tín niệm của ta, thiện ác này làm sao báo đây? Hơn nữa, thật sự tuyệt đối không có thiện và ác sao? Thật không có sao...

Nhìn cô bé kia lên xe thể thao rồi đi, hắn vẫn đứng tại chỗ ngây ngốc nghĩ, trong đầu suy nghĩ ngày càng phức tạp.

- Thiện và ác.... doc truyện tại . Thiện ác sẽ có báo, đúng rồi... Vậy tiêu chuẩn thiện ác là gì? Chỉ cần là tâm ta nhận thức sao? Thiện ác có báo thật sao, nếu một người vừa thiện vừa ác, thật sự sẽ nên làm như thế nào... Cuối cùng, giới hạn của thiện ác là gì? Xem ra... lúc ta tìm ra tín niệm của mình còn rất xa, cái tín niệm đó mới đáng để cho ta dùng mạng sống của mình để bảo vệ...

17. Chương 17: Ba Người Và Bóng Ma Phía Sau Lưng (Nhị)

Lúc này ở trong bệnh viện, mấy cảnh sát của tổ trọng án và vài nhân viên cảnh sát bình thường đang ngồi vây quanh ở trong phòng, trước mặt là một nồi lẩu hải sản, mấy người ăn uống rất thoải mái, nhất là Hà Thiên Đạo, càng không để ý đến hình tượng của mình, kết quả áo sơ mi của hắn sớm đã dính rất nhiều dầu mỡ.

- Hà tổ trưởng, người rất cục đã trở lại, hắc, tên nhị thế tổ kia lần này vút hết thể diện xuống sàn, trước đó hắn còn nói cái gì mà trong vòng một năm vượt qua người, còn chủ động liên lạc với cảnh sát quốc tế, kết quả nhận được vài câu lạnh nhạt xong thì cúp máy, thật mất hết thể diện với nước ngoài.

Một cảnh sát ngồi trong đám cười hắc hắc nói, đồng thời hắn gấp một con cua biển lớn vào bát của hắn. Hà Thiên Đạo cũng không khách khí, cũng không có chút gì uy nghiêm, hắn cười hắc hắc đưa không ngừng di chuyển, cua biển Hà Thiên Đạo gấp thiệt nhiều a, miệng không ngừng ăn, cùng nhả vỏ, làm mấy nhân viên cảnh sát bình thường sợ tới mức quá sức tưởng tượng, nhưng mà mấy cảnh sát thường phục kia giống như không kinh sợ gì cả, bọn họ quá quen với chuyện này rồi, không ngừng hưởng đến nỗi tranh nhau gấp. Chỉ chốc lát, đám người kia cuối cùng đã ăn uống no đủ, một cảnh sát trong đó lôi ra bình rượu, hắn tấm tắc khen nói:

- Vẫn là quan hệ con người với nhau a, bọn tư bản thật đúng là mục nát, cho cảnh sát chúng ta ăn hải sản, hắc hắc hay là bọn hắn muốn đem chúng ta cũng ục nát luôn...?

Hà Thiên Đạo cũng không nói nhiều, đưa tay tóm lấy bình rượu nói:

- Hảo hảo hưởng thụ đi, người khác mục nát chúng ta hưởng thụ, vừa lúc cũng muốn bóc lột bọn này một ít, đáng tiếc rượu ngoại uống hơi khó chịu, nếu như là mao đài thì tốt rồi.

- Thôi, ta nói, Hà tổ trưởng...

Người cảnh sát mặc thường phục kia cũng cầm một bình rượu khác nói:

- Người chính là được đi theo các quan chức trung ương, từng được uống rượu mao đài chân chính a, bọn ta thì đừng nói tới rượu mao đài, ngay cả các loại rượu kém hơn Mao Đài một chút cũng chưa từng uống thử, đây chính là rượu tốt nhất, chỉ có thể phân phối ột bộ phận nhỏ, người cho rằng ai cũng có thể được như người sao?

Hà Thiên Đạo tính cách rất hiền hòa, hắn cười hắc hắc cũng không nói gì cả, một tay nắm lấy nắp bình rượu, dùng sức kéo ra, oành một tiếng liền nhỏ cái nắp bình rượu ra, lần này làm ấy nhân viên cảnh sát bình thường kia trợn mắt há hốc mồm.

- Đừng choáng váng, không uống được thì uống ít đi một chút, còn phải làm nhiệm vụ đấy, Hà tổ trưởng trước kia là cao thủ đó, từng làm cận vệ Trung Nam Hải... chúng ta không thể nào so sánh được đâu... Uống nào, gây ra đó làm cái gì?

Một cảnh sát mặc thường phục không hề kinh sợ khi thấy cảnh này, cầm lấy chai rượu đổ vào chén, đồng thời hắn nhìn về phía mấy nhân viên cảnh sát bình thường nói. Mấy nhân viên cảnh sát bình thường lúc này mới phục hồi lại tinh thần, bọn hắn cũng từ từ uống một chút rượu ngoại, một lúc lâu sau, một nhân viên cảnh sát bình thường mới tò mò hỏi:

- Hà tổ trưởng trước kia là cận vệ Trung Nam Hải? Nhưng như thế nào.. doc truyện tại . Ách, nhưng như thế nào lại...

- Nhưng như thế nào lại có hoàn cảnh thế này hả?

Người cảnh sát mặc thường phục liền nhận ra câu hỏi của hắn, người này cũng thở dài, hắn vỗ vai Hà Thiên Đạo nói:

- Hà tổ trưởng à, không phải bọn ta nói gì người, người là người có năng lực, nhưng tại sao lại không biết cách làm người? Rõ ràng Ngưu cục trưởng bên trên có người nâng đỡ, người vì cái gì mà mấy lần cứ phải cố tình va chạm với lão ta làm gì? Nếu như đã bị giáng chức đến nơi này, vậy thì người thay đổi suy nghĩ đi chứ, thực ra Ngưu cục trưởng cũng muốn chỉ khoe khoang, lão ta muốn lấy công lao của người để lên thêm bước nữa, dù sao người cũng không mất gì cả, nhường cho lão ta một chút cũng được, nhưng mà người cũng giỏi thật, chẳng những không cho lão ta, mà còn làm mất hết mặt mũi của lão ta, người đấy, thật đúng không hề biết cách làm người mà.

Hà Thiên Đạo cũng không nói gì, hắn lấy bình rượu, ngửa đầu lên uống cả bình, cho đến khi trong bình không còn tí rượu nào nữa, lúc này vừa nắc vừa nói:

- Ở đây cũng tốt, ít nhất cũng có thu nhập ổn định, hơn nữa phần thu nhập này cũng không ít, nếu phá được vụ án có tình huống đặc biệt lại nhận được tiền thưởng, lần này nếu có thể phá án trong vòng ba tháng, mọi người ở đây phải được thưởng đến mấy vạn dollar... Ta còn phải đi mua máy, gần đây có một trò game online tương đối hay.

Xung quanh mấy người cảnh sát mặc thường phục đều thở dài, bọn họ cũng không biết nên nói gì cho tốt, nói Hà Thiên Đạo không có chí tiến thủ sao? Người ta trước kia làm cận vệ Trung Nam Hải, thậm chí đã từng ở vị trí rất cao, không có chí tiến thủ quả thật thôi không phải, nói người ta đắm chìm trong trụy lạc sao? Nhưng mà người ta có tài, có năng lực, đã phá nhiều vụ án lớn với cảnh sát quốc tế, làm sao có thể nói không có năng lực chìm đắm đây? Nghĩ đến đây, bọn họ cũng chỉ có thể thở dài cho qua chuyện.

Lúc này, điện thoại di động của Hà Thiên Đạo vang lên, hắn vội vàng buông bình rượu xuống, từ trong ngực lấy ra chiếc điện thoại, rồi đi tới chỗ cửa sổ nói chuyện, hắn nói mấy câu thì bỗng nhiên vẻ mặt vui mừng, sau đó hắn dùng tiếng anh nói chuyện cùng người trong điện thoại, sau mấy phút đồng hồ, hắn mới cất điện thoại, đồng thời hắn lại chỗ trong góc cầm laptop lên, mở máy ra tiếp theo hắn vào hộp thư email của mình.

- Thì ra là như vậy.

Hà Thiên Đạo im lặng nhìn vào tài liệu trong mail, mấy người cảnh sát cũng tò mò vây quanh, thì phát hiện toàn bộ tài liệu này đều viết bằng tiếng anh, bọn họ liền nhíu mày, nơi này cũng có cảnh sát biết tiếng anh, nhưng dù sao cũng không phải chuyên học tiếng anh, cùng lắm chỉ hiểu được vài từ, ra trường đại học đã nhiều năm như vậy, bọn họ đã sớm quên sạch rồi, nhìn thấy tài liệu tiếng anh dài như vậy, có xem thì căn bản là cũng không thể hiểu được.

- Đội trưởng, tài liệu này nói chuyện gì đó, vừa rồi còn cuộc điện thoại kia nữa... chẳng lẽ cảnh sát quốc tế cấp tư liệu cho anh?

Một người cảnh sát mặc thường phục mở miệng hỏi. Hà Thiên Đạo gật đầu nói:

- Ủ, là bạn cũ, trước kia giúp cô ấy một chút, cho nên lần này ta nhờ cô ấy tìm giúp tài liệu về La Phú Nhân.

- Tổ trưởng, anh sẽ không cho rằng vụ tại nạn xe liên hoàn kia là ngoài ý muốn chứ?

Một cảnh sát mặc thường phục cau mày hỏi. Hà Thiên Đạo gật đầu, hắn vừa nhìn tài liệu vừa nói:

- Vụ việc kia rất có thể là ngoài ý muốn, bởi vì theo camera gắn ở đường ngã tư ghi lại, lúc ấy lại người lái xe tải đang cúi xuống nhặt một cái gì đó, tiếp theo xe tải đột nhiên tăng tốc, đại khái có thể là hắn vì nhặt vật kia mà đạp phải chân ga, khi hắn ngẩng đầu lên thì đã chạy lệch khỏi đường xe đang chạy, sau đó thì xảy ra vụ tại nạn đâm xe liên hoàn... Nếu nhìn kĩ đoạn này có thể phát hiện, ở giây cuối cùng của vụ đâm xe, khuôn mặt của lái xe này đang kinh ngạc...

- Nếu như xem các tài liệu khác, thì gia đình của lái xe này rất trong sạch, luôn luôn đi vận chuyển hàng hóa đường dài, mà mấy người lái xe con cũng đều là người có danh tiếng, ở hiện trường thì không tìm được dấu vết của đạn hay một vụ nổ bom, nếu theo suy luận mà nói, đây là một sự việc ngoài ý muốn...

Mấy người xung quanh nghe nhưng không hiểu gì cả, một cảnh sát mặc thường phục hỏi:

- Nếu là ngoài ý muốn, vậy tại sao anh lại muốn bọn ta cùng đến nơi này theo dõi La Kỳ Kỳ?

- Sự việc là ngoài ý muốn... Nhưng La Kỳ Kỳ bị tập kích lại tuyệt đối không phải ngoài ý muốn, suy luận kĩ một chút, loại trừ toàn bộ những khả năng không thể xảy ra, nhưng dù cho việc kia không thể nào tưởng tượng nổi thì nhất định vẫn chính là đáp án cuối cùng... Dù cho đáp án của vụ đâm xe liên hoàn có phải... là ngoài ý muốn hay không, nhưng La Kỳ Kỳ bị tập kích tuyệt đối là sự thật, chỉ có một điều ta hơi tò mò một chút, người muốn giết La Kỳ Kỳ kia, vì sao có thể biết trước nơi đó sẽ có chuyện xảy ra ngoài ý muốn?

Hà Thiên Đạo nói tới đây rồi cũng không nói gì nữa, ngược lại đem tất cả sự tập trung vào tài liệu trên Laptop, thật lâu sau, khuôn mặt hắn cau mày suy tư, mọi người xung quanh đều im lặng, một nhóm bắt đầu nhanh chóng thu dọn bàn ăn, cho đến khi, Hà Thiên Đạo bỗng mở miệng nói:

- Nếu có người biết trước được tương lai... Người đó sẽ làm gì?

- Đúng vậy, biết trước tương lai. Hà Thiên Đạo trầm tư nói

- Nếu như La Phú Nhân biết trước được tương lai, như vậy mọi chuyện về hắn có thể giải thích được, nhưng làm sao hắn có thể biết trước được tương lai đây? Là suy luận, là bói quẻ, hay là khoa học kỹ thuật đây? Nếu như không phải biết trước được tương lai thì vụ án này thật đáng sợ, có thể là một người che giấu sâu xa hoặc là một tổ chức có thực lực vô cùng lớn, ở phía sau La Phú Nhân điều khiển hết tất cả mọi chuyện này, nhưng như vậy thì so với việc biết trước tương lai những khả năng này tỉ lệ rất nhỏ...

Xung quanh vài người giống như đang được nghe sách do thần tiên viết, một lúc lâu sau, Hà Thiên Đạo bỗng nhiên hỏi:

- La Kỳ Kỳ ngày kia ra viện?

- A? Vâng đúng vậy, là ngày kia.

Một cảnh sát mặc thường phục nói.

- Đúng sao? Nói vậy... Muốn có cơ hội giết cô bé tốt nhất chính là ngày mai, nếu không một khi La Kỳ Kỳ bị giam trong biệt thự, khi đó muốn giết cô bé sẽ rất khó khăn, cho dù có thể giết chết cũng không thể làm được mà không gây ra động tĩnh gì, cho nên... Chính là ngày mai, người ẩn dấu phía sau lưng hoặc là thế lực nào đó, muốn tìm ra bọn hắn, ngày mai chính là cơ hội tốt nhất!

Hà Thiên Đạo im lặng đi tới cửa sổ, nhìn thấy bên ngoài quảng trường, ánh sáng rực rỡ của bóng đèn nê ông, trên mặt hắn hưng phấn từ trước đến nay chưa từng có... Một loại hưng phấn khi gặp được kỳ phùng địch thủ...

18. Chương 18: Ba Người Và Bóng Ma Phía Sau Lưng (Tam)

- Thật sự... Tại sao lại là người?

Lúc này ở ngoài bệnh viện trở đang đổ cơn mưa nhỏ, trong bóng đêm từ từ bay lất phất, bây giờ thời tiết đã sang mùa thu, nhưng trong bóng đêm mưa bay lất phất làm cho người ta sinh ra một loại cảm giác vắng lặng, dù không lạnh nhưng làm ột số người cảm thấy tâm tư lạnh lẽo... Một người thanh niên đang đứng ở trên một tòa nhà phía xa, hắn mặc trên người một cái áo mưa trong suốt, cả người giống như tượng sáp đứng im lặng một chỗ, lúc lâu sau, hắn mới bỗng nhiên thở dài, tiếp theo hắn xoay người đi tới góc bên cạnh, cứ như vậy ngồi xuống chỗ đó.

Trần Hạo Thao đã canh giữ ngoài bệnh viện cả ngày, hắn có được Phong Thần bảng so với Lăng Tân còn lâu hơn, tuy rằng không có lâu hơn là bao nhưng cũng đủ cho hắn nắm giữ thông tin về Phong Thần bảng, ví dụ như tác dụng của Phong Thần bảng, công năng, điểm nhân quả... nhưng mà hắn cũng không có may mắn giống như Lăng Tân, không thể nào vừa đạt được Phong Thần bảng liền đạt được hơn một vạn điểm, nên đối với điểm nhân quả hắn rất quý trọng, phương diện thí nghiệm để có được thông tin về Phong Thần bảng so với Lăng Tân lại càng nhiều hơn. Ví dụ như, Phong Thần bảng có thể thay đổi thực tại, làm cho điện ở nơi nào đó bỗng nhiên bị chập mạch, hoặc làm cho người nào đó đang đi bỗng nhiên bị ngã, đó là một số chi tiết nhỏ, nếu như tác dụng ở thời gian hoặc ở địa điểm đặc biệt, sẽ có thể phát sinh ra những chuyện thú vị... như vụ đâm xe liên hoàn chẳng hạn. Đúng vậy, sau khi có được Phong Thần bảng, Trần Hạo Thao hắn dùng hết tất cả các thủ đoạn để thí nghiệm công năng, hắn và Lăng Tân bắt đầu không chỉ một chút... Tín niệm của hắn như đã khắc sâu vào xương tủy, xâm nhập vào linh hồn, từ vụ hỏa hoạn chín năm trước đã khắc sâu lời thề!

- Mang nàng trọng sinh luân hồi đến thế giới này, đem thế giới này biến thành thiên đường, làm cho nàng có được hạnh phúc!

Hắn không phải Lăng Tân... Mặc dù hắn cố gắng bao nhiêu, mặc dù mỗi ngày hắn chỉ ngủ sáu đến tám tiếng, mặc dù hắn giống như điên tìm kiếm các cơ hội bổ sung hoặc tăng cường năng lực cho bản thân, nhưng sự thật tàn khốc, sự thật thế giới này không tồn tại cái gọi là kì tích... Nơi này thật sự không có kì tích! Cho đến khi hắn đạt được Phong Thần bảng này thì hắn mới hiểu rõ một điều, đó là trời cao cuối cùng cũng

hiếu được tín niệm của hắn, cho hắn trở thành người được chọn... Một người có thể thay đổi thế giới này, một người có thể xác định lại quy tắc của thế giới này!

Đúng vậy, chỉ cần Phong Thần bảng trong tay, thì sáng tạo ra một thiên đường không còn là giấc mộng, nhất định phải làm cho nàng chuyển từ kiếp khác trọng sinh sống trở lại, sáng tạo ra thiên đường hạnh phúc cho nàng! Thí nghiệm công năng của Phong Thần bảng, hắn có được thông tin và tiếp tục thí nghiệm, đạt được điểm nhân quả lại tiếp tục thí nghiệm, có được rất nhiều thông tin hữu dụng hơn... Từ ngày hắn lấy được Phong Thần bảng, cho tới bây giờ hắn cũng chưa có từng ngủ, hắn không biết những chuyện này có phải là một giấc mơ hay không và hắn sợ cảm giác mình sẽ bị mất đi mảnh Phong Thần bảng này... Cho đến khi Lăng Tân một quyền đánh hắn tỉnh lại, làm cho hắn hiểu thế giới này vẫn đang chuyển động, sẽ không vì cái chết của hắn mà dừng lại, hắn muốn đem toàn bộ thế giới nắm trong lòng bàn tay... đọc truyện tại . Đây là biện pháp duy nhất sáng tạo ra thiên đường của hắn, cũng là tín niệm kiếp này của hắn!

Lăng Tân... là huynh đệ của hắn, là một trong hai người thân nhất của hắn, hắn chỉ có hâm mộ mà không hề ghen tị... Nhưng đây là tín niệm của hắn, vì điều này hắn có thể trả giá bằng sinh mạng của mình, nên cũng chỉ có hắn đi hoàn thành việc này, Lăng Tân tuy thông minh, nhưng hắn không thể trở thành người sáng tạo ra thế giới mới... Từ ngày đó hắn vẫn như cũ, ra sức tìm kiếm các loại tài liệu, muốn tìm ra lai lịch của Phong Thần bảng như thế nào, ở trong lịch sử có ghi chép về nó hay không, nhưng thật sự thất vọng, trong sử sách không có bất kỳ cái gì viết về Phong Thần bảng, mặc dù có một ít thần thoại về một số đồ vật tương tự, nhưng không có công năng đầy đủ như Phong Thần bảng, ngoại lệ chỉ có Phong Thần bảng trong Phong Thần diễn nghĩa kia, lấy nhân quả mà quyết định mạng người...

Vì thế cũng không biết là trùng hợp hay ý trời, Trần Hạo Thao cũng đặt tên là Phong Thần bảng. Hắn đang không có cách nào tìm kiếm tin tức trong lịch sử, nên hắn bắt đầu tìm kiếm các loại sự kiện phát sinh ở Thượng Hải, do mảnh Phong Thần bảng trong tay hắn cũng không có hoàn chỉnh, mặc dù có thể nhìn thấy tin tức rõ ràng, nếu mảnh Phong Thần bảng này bằng một phần tư trong suy nghĩ của hắn, như vậy còn ba phần tư mảnh Phong Thần bảng tồn tại, còn nếu coi nó là một tờ giấy hoàn chỉnh, như vậy còn có bảy phần tám mảnh Phong Thần bảng tồn tại... Nói cách khác, còn có người có được Phong Thần bảng! Hơn nữa người này hoặc đám người này rất có thể là kẻ địch của hắn!

Hắn liên tục tìm kiếm các loại thông tin về các sự kiện xảy ra ở Thượng Hải trong vòng năm năm, đầu tiên hắn xác định được một người chính là La Phú Nhân, người này thật sự quá nổi bật, một thời gian trước hắn là một truyền kì, sáng tạo truyền kì như tập đoàn ở Trung Quốc duy nhất do hắc đạo phía sau bảo vệ... Người như vậy có khả năng đạt được Phong Thần bảng nhất! Nhưng hắn đã chết, mà cái chết còn rất kì quặc, không ngờ hắn bị sét đánh chết, hay là hắn đang cùng một người nào đó không liên can nói chuyện trên sân thượng mà bị sét đánh chết. chuyện như vậy thật không thể suy luận giải thích nổi, duy nhất chỉ có khả năng: Phong Thần bảng... Trần Hạo Thao cùng Lăng Tân bất đồng... Hắn không có tư chất cao như vậy, vì vậy chỉ có thể dùng siêng năng để bù lại, còn có một điều khác nhau lớn nhất, tín niệm của hắn từ nhỏ đã không hề thay đổi, không quan tâm sống chết hoặc là mất tất cả, tín niệm của hắn chính là tính mạng của hắn!

- Nhưng mà... Tại sao lại là người? Lăng Tân...

Lúc chia tay ở trong trường đại học, mặc dù hắn đã nói ra như vậy nhưng trong nội tâm của hắn, hắn vẫn coi Lăng Tân và Vĩ Thi Thi là hai người thân duy nhất, đây là một loại trói buộc từ nhỏ đến lớn, đặc biệt khi trải qua vụ hỏa hoạn chín năm trước, loại trói buộc này không phải cứ nói hai từ là nó thể loại bỏ, nếu như nói Trần Hạo Thao kiên định tín niệm, hắn có thể không tiếc hủy diệt toàn bộ thế giới, vậy hai người may mắn có thể thoát nhất định là Lăng Tân cùng Vĩ Thi Thi... Hắn thật sự không hi vọng hai người kia sẽ là địch nhân của hắn. Nhưng sáng hôm nay Lăng Tân đã là cho hắn có cảm giác không ổn, Lăng Tân mặc dù đã rời đi, và hắn cũng dùng Phong Thần bảng kiểm tra nhất cử nhất động của Lăng Tân, quả nhiên là ở nhà ăn cơm, sau đó đọc sách làm bài, giống như ngày thường Lăng Tân không hề có gì khác biệt, thế nhưng khi hắn gọi điện cho Vĩ Thi Thi, bảo nàng đến gọi Lăng Tân đi gặp nhau thì không lâu sau Vĩ Thi Thi gọi điện cho hắn nói là trong nhà Lăng Tân một người cũng không có....

- Cũng là sử dụng Phong Thần bảng tạo chứng cứ giả sao? Quả nhiên không hổ là Lăng Tân, nhanh như vậy đã tìm được phương thức sử dụng Phong Thần bảng, nhưng lại có thể làm được mà không hề sơ hở... Nếu như người không phải là người quen của ta, nếu như không phải ta vẫn đứng ở đây, nếu như không

phải có Vĩ Thi Thi tồn tại... quá nhiều nếu như, nếu không có những việc này, vậy người có thể giấu diếm ta tất cả mọi thứ... Tại sao có thể là người? Vì cái gì người giữ Phong Thần bằng lại là người?

Trần Hạo Thao ngồi ở chỗ kia tự nói thì thào, hẳn cũng không biết nên đối mặt với chuyện này như thế nào, giết Lăng Tân sao? Không nói đến việc Lăng Tân có hay không làm cản trở tín niệm của hắn cho là thật sự cản trở tín niệm của hắn, nhưng đối phương là một trong hai người thân của hắn, tình cảm của bọn hắn không cần phải nói rất vững chắc, mười mấy năm ràng buộc... Đã đến thời điểm đoạn tuyệt sao?

- Đầu tiên không thể xác định Lăng Tân có phải là người giết La Phú Nhân hay không, nếu đúng là vậy, trong tay Lăng Tân không phải chỉ có một phần tám của tờ Phong Thần bằng, một phần của Phong Thần bằng đã có năng lực như vậy, nếu gom đủ các mảnh thì công năng có lẽ càng cường đại hơn, gần như là chắc chắn, nói cách khác, nếu Lăng Tân là người giết La Phú Nhân thì lực lượng của hắn so với ta cường đại hơn nhiều... Nhưng hẳn là người này chỉ là khả năng nhỏ nhất, bởi vì vụ án đâm xe liên hoàn có thể khẳng định vấn đề này, trên Phong Thần bằng có ghi, do người lái xe bắt cần mới gây ra tai nạn, nếu do sử dụng Phong Thần bằng, thì loại khả năng trùng hợp này xác suất cực kì thấp, mà trong tai nạn kia lại có con gái của La Phú Nhân, cho nên... Trần Hạo Thao ngồi ở chỗ kia yên lặng tự hỏi mình, hẳn ngồi thẳng tắp, giống như tư thế ngồi thông thường của một quân nhân.

- Cho nên Lăng Tân giết La Phú Nhân xác suất cực thấp, nếu không hẳn cũng không cứu con gái của La Phú Nhân, đương nhiên có thể là hắn định mượn con gái của La Phú Nhân, ý đồ tìm kiếm Phong Thần bằng ở chỗ La Phú Nhân... Ngoài ra, khả năng kia lớn hơn, ngoại trừ ta và Lăng Tân còn có người khác giữ Phong Thần bằng, là hắn giết chết La Phú Nhân, sau đó hắn lại có ý đồ muốn giết con gái của La Phú Nhân, mà Lăng Tân trùng hợp ngăn cản hắn, nếu đúng như suy luận này... Như vậy trong mấy ngày tiếp theo hắn sẽ tới giết chết con gái của La Phú Nhân, nếu không một khi cô bé đó ra viện trở lại biệt thự, lúc đó muốn giết nàng sẽ khó khăn hơn.

Trần Hạo Thao bỗng nhiên lấy từ trong ngực ra một mảnh giấy nhỏ, đây là Phong Thần bằng của Trần Hạo Thao, hắn yên lặng nhìn lên mảnh Phong Thần bằng, trong đầu không ngừng suy nghĩ.

- Phong Thần bằng có thể ở vị trí cực xa tiến hành điều khiển, nhưng lại cần tiêu hao một lượng lớn điểm nhân quả, hơn nữa có thể vì nhân quả của một số người bên cạnh thay đổi, như vậy làm cho điều khiển xác suất thành công trở nên thấp, ví dụ như không thấy được tình huống trong bệnh viện lại làm cho người nào đó bị té ngã, chuyện như vậy rất khó khăn... Nếu như là mắt thường nhìn qua, thay đổi một ít biến động nhỏ, mượn việc ngoài ý muốn giết chết người nào đó, thì điểm nhân quả tiêu hao cực thấp, điểm nhân quả tiêu hao tùy vào độ khó khăn của tình huống mà tăng lên.

Trần Hạo Thao nghĩ đến đây lại nhìn về phía bệnh viện.

- Nói cách khác, người này muốn tiếp tục giết con gái của La Phú Nhân, thì hắn nhất định phải tới gần nơi này mới có thể, dù không cần trực tiếp dùng mắt thường chứng kiến tình huống tại hiện trường, nhưng hắn muốn giết người ít nhất phải biết được vị trí của con gái La Phú Nhân, đây là điều kiện cơ bản... Tuy rằng có thể bằng vào Phong Thần bằng biết được vị trí, nhưng khi giết người cần nhìn thấy mục tiêu, vô luận là dùng thiết bị chụp ảnh hay là giám sát, bất kể cự ly xa đến đâu, chỉ cần nhìn thấy là được... Chỉ cần người kia giết người là sẽ bị lộ ra một tia sơ hở nhỏ, dù cho người sử dụng thiết bị chụp ảnh, ta đều có thể tìm ra người! Không nên quên...

- Ở hiện trường vụ đâm xe, tuy rằng lúc đó rất nhiều người, nhưng chỉ cần người xuất hiện lần thứ hai, bằng vào vị trí người sắp đặt đứng ở hiện trường vụ đâm xe lúc đó, đủ để ta tìm ra người! Trần Hạo Thao hít một hơi thật sâu, vẫn yên lặng ngồi ở chỗ cũ, thân thể hắn thẳng tắp, giống như quân nhân thông thường trầm tư, an tĩnh ngồi trên nóc nhà, yên lặng nhìn về phía bên ngoài bệnh viện phía xa, vẻ mặt kiên định vô cùng...

19. Chương 19: Lần Đầu Giao Phong (nhất)

Lúc này Lăng Tân đang ngồi taxi đi đến bệnh viện, hắn liền dừng lại ở ngã tư rồi vào trong một tiệm mì, thời gian lúc này đã là giữa tối, hắn cũng không dám trực tiếp xuống xe gần bệnh viện, bởi vì như vậy quá

mức công khai, bất luận thời gian, địa điểm, nhân vật, hẳn đều tiến vào đối tượng bị hoài nghi... Hơn nữa gần như là khẳng định hoài nghi hẳn cùng với Phong Thần bảng có liên quan.

- Như vậy đem sự việc từ đầu suy luận lại một lần nữa, đầu tiên là đã xác định La Phú Nhân cầm một phần hai tờ Phong Thần bảng thật sự, tiếp theo cùng với người cầm nửa tờ Phong Thần bảng còn lại chiến đấu bị thất bại, mà một phần hai tờ Phong Thần bảng đã bị xé thành bốn phần, ta được một phần, nói cách khác, ta cầm có một phần tám Phong Thần bảng.

- Tiếp theo là bước thứ hai suy luận... Nghi hoặc lớn nhất trước mắt là vì cái gì mà kẻ giết La Phú Nhân kia, hẳn nhất định phải giết chết con gái của La Phú Nhân nữa? Khả năng lớn nhất... chẳng lẽ là bởi vì điểm nhân quả sao? Lãng Tân nhất thời nhíu mày, hẳn đột nhiên cảm giác được giống như có một số việc từ khi bắt đầu hẳn đã suy luận sai, hẳn ngay từ đầu cảm thấy được người kia muốn nhử cò tận gốc, nhưng lập tức hẳn phủ định giả thuyết này, bởi vì đối với người có được Phong Thần bảng như bọn hắn, nhử cò tận gốc cũng không hề có ý nghĩa gì, đối phương ra tay là ai cũng không biết được thì cần gì phải đề phòng bị báo thù? Chuyện như vậy không có khả năng xảy ra. Kế tiếp Lãng Tân biết được cậu của La Kỳ Kỳ giữ một phần tư mảnh Phong Thần bảng, hẳn vừa cho rằng kẻ kia muốn lấy được một phần tư mảnh Phong Thần bảng từ cậu của La Kỳ Kỳ, nhưng điểm đáng ngờ lại phát sinh ra từ đó, vì sao lại muốn giết chết La Kỳ Kỳ đây? Mặc dù có thể nhờ vào cô bé đó mà cậu của cô bé sẽ để lộ ra mảnh Phong Thần bảng, nhưng cái này có thể nói là rất phí sức lực, có rất nhiều loại biện pháp trực tiếp đạt tới mục đích tốt hơn...

Nhưng nếu là nhân quả thì có thể đem việc này giải thích rõ ràng, đây cũng là điều nghi hoặc của Lãng Tân đối với Phong Thần bảng, trên Phong Thần bảng là điểm nhân quả, hai chữ nhân quả này tồn tại, nếu chỉ để dùng điểm nhân quả khởi động năng lượng mà nói như vậy cách gọi này có thể đúng, nhưng nếu nó chỉ nhân quả thì như vậy Phong Thần bảng không chỉ là một món vũ khí mà thôi.

- Nếu lấy nhân quả để giải thích... doc truyện tại . thì Phong Thần bảng này do ta được chọn nên mới có được nó, một lực lượng đang tồn tại bên trong đã để cho ta cuối cùng có được mảnh Phong Thần bảng này, mà cái gọi là nhân quả, cũng có thể hiểu rõ là La Kỳ Kỳ cùng cha cô bé có liên hệ với Phong Thần bảng, có lẽ là La Phú Nhân sử dụng quá nhiều điểm nhân quả, làm cho nó có sự liên lạc vô cùng sâu đậm, cho nên những người chiếm được bốn mảnh Phong Thần bảng, liền dần hội tụ đến nơi này, mà người giết chết La Phú Nhân, hẳn đang muốn ôm cây đợi thỏ, đợi ở chỗ này làm cho tất cả mảnh Phong Thần bảng thất lạc, tập hợp lại thành Phong Thần bảng chân chính.

Lãng Tân nghĩ đến đây nhất thời có cảm giác hiểu ra, đúng lúc này người phục vụ tiệm mì đưa thực đơn cho hắn, hắn cũng không khách khí, gọi liền tiếp hai bát tái chín, sau đó cũng không nghĩ đến chuyện ở bệnh viện nữa, cứ thế đợi bát tái chín bưng lên, mọi người xung quanh đều lộ vẻ kinh ngạc, hắn cầm hai bát tái chín bắt đầu ăn. Lãng Tân sau khi đạt được nội lực, nên hẳn đối với đồ ăn tiêu hao ngày càng lớn, giống như mỗi ngày hắn có thể ăn lượng đồ ăn gấp hai lần người thường, không có giống như trong truyền thuyết nội lực càng cao thì càng ăn ít đồ ăn... Nói đúng ra nội lực đang không ngừng hấp thu năng lượng dư thừa trong người hắn, hắn cũng cần phải ăn nhiều đồ ăn để bổ sung bộ phận năng lượng này.

- Nội lực lại ngày càng tinh thâm, ta so sánh với người bình thường sẽ vượt qua rất nhiều, nếu có thể đạt tới trạng thái không e ngại súng đạn bình thường thì cho dù hơn chục người cầm súng cũng không thể làm gì được ta, khi đó mới thật sự là lực lượng, cho nên cũng khó trách Phong Thần bảng cần tiêu hao nhiều điểm nhân quả như vậy... Nếu chỉ là thay đổi bình thường, như làm người nào đó ngã, một đồ vật gì đó rơi xuống đất, những thay đổi đó chỉ cần vài chục điểm hoặc trên một trăm điểm là có thể làm được, nhưng mà nội lực của ta tiêu tốn thật nhiều điểm nhân quả, rất có thể vì vậy mới vài lần cứu được tính mạng của ta.

Lãng Tân lúc này đã ăn xong, hắn trả tiền rồi ra khỏi tiệm mì, giờ phút này hắn yên lặng ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trời đang mưa phùn không ngừng, cũng không ướt người nhưng có thể cảm giác được.

- Trần Hạo Thao người cũng ở gần bệnh viện sao? Vô luận là vì lực lượng của nhân quả, hay là người cũng muốn chiếm được những mảnh Phong Thần bảng còn lại, có được lực lượng cường đại để hoàn thành giấc mộng, bất luận là như thế nào, người... cũng ở gần đây sao?

Lãng Tân tìm một mái nhà mưa không rơi vào đứng vào trong góc, sau đó hắn lấy Phong Thần bảng từ trong lồng ngực ra, bên trên còn có hơn bảy trăm điểm, lúc này hắn tính sơ bộ lại toàn bộ điểm nhân quả... Cũng đủ để ứng phó trận chiến đấu tối nay, chỉ cần hắn bố trí xong.

- Vậy thì đến đi, người ẩn giấu phía sau muốn giết Kỳ Kỳ... Vậy trước tiên để cho người ra tay, ta muốn người hiện nguyên hình.

Lăng Tân không ngừng hồi tưởng lại bố cục của bệnh viện, tuy rằng có thể sử dụng Phong Thần bằng trực tiếp làm hiện ra bố cục nơi đó, nhưng sẽ phải tiêu hao rất nhiều điểm nhân quả, hơn nữa vẫn tự hiện ra bố cục, không thể không có thiếu sót, dù sao vẫn tự miêu tả cũng kém hơn nhìn thấy bằng mắt thường, cho nên ngày hôm nay hắn ở trong bệnh viện không ngừng dùng trí nhớ để nhớ tất cả các nơi của bệnh viện, lúc này chính là lúc cho hắn phát huy.

- Lần này bố cục có dính líu hơi lớn, nhưng mà theo phương thức này thì sẽ không có người chết, chẳng qua là có thể tạo thành một chút kinh sợ, dù sao vẫn còn tốt hơn bọn họ bị liên lụy vào chuyện của Kỳ Kỳ, nhìn thủ đoạn làm việc của kẻ kia, căn bản hắn không thèm để ý người bên cạnh, để đạt được mục đích hắn có thể giết hết, vụ đâm xe liên hoàn chết cũng không ít người, nếu như hắn ở trong bệnh viện đi ra, vậy... Được! Cứ bố cục như vậy, để xem người có thủ đoạn như thế nào!

Lăng Tân cầm Phong Thần bằng lặng lẽ đứng im, sau một lát trên Phong Thần bằng điểm nhân quả đã mất hết, lại còn âm hơn một nghìn điểm, tình huống như vậy khiến cho Lăng Tân chỉ có thể cười khổ, nhưng mà hắn cũng không biết làm sao, nếu phải cứu người trong bệnh viện, thì phải đem mục tiêu trong bệnh viện rời ra ngoài mới được, mà đây là điểm quan trọng nhất trong bố cục của hắn. Cùng lúc đó, trong bệnh viện ở trên tầng cao nhất một số đèn đường bỗng nhiên lóe một cái, tiếp theo bóng đèn phụt tắt, cái này rõ ràng là bị cháy bóng, nhưng mà khi bóng đèn vừa tắt, ở dưới bóng đèn gần chỗ ổ điện bỗng nhiên lóe lên tia lửa, mà trùng hợp ổ điện chỗ này cách chậu nhựa cảnh vô cùng gần, làm tia lửa điện bùng lên bốc cháy ổ điện, lửa bén vào chậu nhựa cây cảnh, không bao lâu cây cảnh cũng bị cháy lên. Mặc dù bị cháy, nhưng phần lớn bồn cảnh ở giữa mới có cây, nhựa bên ngoài chậu cảnh là cháy nhiều nhất, bị dẫn cháy tỏa ra một lượng lớn khói đen, gần đó nhìn thấy khói mịt mù, cuộn cuộn, cảm giác trông rất kinh khủng, nhưng thực chất chỉ có bồn cảnh bị cháy, nhưng ngọn lửa vô tình, không ai biết nó sẽ biến hóa thành như thế nào, bồn cảnh bỗng nhiên cháy to hơn, cạnh bồn cảnh vách tường ốp gỗ cũng bắt đầu bén lửa, trên vách tường những bức điêu khắc đã cháy... tầng này vốn dành cho người giàu, có nhóm bảo vệ phòng bệnh cho nên trang trí cũng đẹp hơn nhiều, bốc cháy thì càng dễ dàng hơn các tầng phía dưới. Cho đến khi vách tường làm bằng gỗ điêu khắc này bốc cháy toàn bộ thì mới có ý tá lớn tiếng kêu lên, nhưng không thể ngăn được ngọn lửa đang cháy to, tất cả bồn cảnh cùng một ít trần nhà ốp gỗ đã cháy, hơn nữa ngày càng tỏa ra xung quanh, đến lúc một số người, bác sĩ, cùng ý tá đi tới thì ngọn lửa đã đem căn phòng hoàn toàn bao phủ, nhất thời những người này lớn tiếng kêu lên, trừ hai người chạy lại mở cửa nơi chứa bình chữa cháy, lấy ra mấy bình chữa cháy định dập tắt lửa, còn những người còn lại thì chạy xuống tầng dưới, hoặc chạy về phòng bệnh của mình, mang theo người thân của mình cùng nhau thoát ra, trong lúc nhất thời các tầng trong tòa nhà đều âm ỉ mở cửa ra. Lúc này ở trong phòng bệnh của La Kỳ Kỳ, mọi người cũng nghe tiếng ồn ào bên ngoài, ba gã vệ sĩ phản ứng nhanh nhất, đang ngồi trên ghế, bọn họ mở to mắt lên nhìn nhau, ánh mắt trao đổi vài giây, một người trong phòng liền chạy ra, mà hai người còn lại thì đẩy cửa phòng đi lại chỗ của La Kỳ Kỳ, trong gian phòng đó trừ La Kỳ Kỳ còn người cậu của cô bé đang ngủ trên ghế.

- Lâm tiên sinh, bên ngoài xảy ra chuyện, xin giữ bình tĩnh, chúng ta sẽ bảo hộ hai người an toàn.

Một người vệ sĩ lay tỉnh cậu của La Kỳ Kỳ rồi mở miệng nói. Vị họ Lâm này còn chưa kịp mở miệng hỏi chuyện gì, chợt nghe của phòng có nhiều tiếng bùm bùm, bên ngoài dây điện bỗng nhiên cháy nổ sạch, nhất thời điện giúp đỡ lửa, làm ngọn lửa mạnh mẽ bùng cháy to hơn, hơn nửa hành lang đều bị ngọn lửa bao vây. Cùng lúc đó, trên một mái nhà cách bệnh viện rất xa, còn có tại nơi cách bệnh viện mấy ngã tư, ở dưới hiên nhà, hai thanh niên đều nghĩ đến Phong Thần bằng trong tay mình cười, đồng thời nhìn ở tầng cao nhất bệnh viện chỗ ngọn lửa cháy qua cửa sổ thể nhưng có thể dùng mắt thường chứng kiến, trong lòng hai người nhất thời đều nhảy dựng lên.

- Đến đây! Kẻ bí ẩn phía sau kia.

- Bố cục của ta bị lợi dụng sao? Như vậy kế tiếp...

20. Chương 20: Lần Đầu Giao Phong (nhị)

Khi hỏa hoạn phát sinh, đồng thời trong bệnh viện vài tên cảnh sát viên cùng với mấy cảnh sát tổ trọng án đang nói về đề tài nhạy cảm, chắc là tình cảm trai gái abcxzy, tuy đều là cảnh sát, nhưng cũng không phải mỗi ngày đều đi phá các loại án, như thế được gọi là nhân vật trong tiểu thuyết, đối với bọn họ cũng chẳng có quan hệ gì, đang lúc mấy người nói đến đoạn cao hứng thì bỗng nhiên Hà Thiên Đạo dùng mũi ngửi ngửi rồi nói:

- Giống như có cái gì đó bị đốt.

Hắn vừa dứt lời, bỗng nhiên bên ngoài đường đã có mấy người hô cháy, mấy người cả kinh chạy ra ngoài, chỉ có Hà Thiên Đạo vượt qua chỗ ngoặt hướng về phòng của La Kỳ Kỳ, vào đến nơi hắn thấy hai vệ sĩ và người đàn ông họ Lâm đang ở đây, mà La Kỳ Kỳ cũng bình yên vô sự, rốt cục hắn nhẹ nhàng thở ra rồi nói:

- Lâm tiên sinh, bên ngoài hình như đang xảy ra hỏa hoạn, hai vị vệ sĩ chuyên nghiệp có đề nghị gì không?

Hai vệ sĩ đề phòng nhìn lên Hà Thiên Đạo, nghe vậy liền thật nhanh nói:

- Mau rời khỏi nơi này, chúng ta không thể loại trừ đây là do kẻ thù của Lâm tiên sinh cố ý phóng hỏa, sau đó mượn cơ hội che dấu tấn công vào chúng ta, cũng không thể loại trừ bên ngoài còn có kẻ mai phục, nhưng mà nếu còn tiếp tục ở đây, chúng ta sẽ bị chết cháy, cho nên bất kể là như thế nào rời khỏi nơi này rồi nói sau.

Người đàn ông họ Lâm kia bây giờ mới giật mình tỉnh lại, thoát nhìn hắn cũng không có hoảng loạn, có thể nghe rõ vệ sĩ và cảnh sát nói, ngược lại hắn hỏi:

- Vậy chúng ta nên đi đến nơi nào? Bên ngoài chính là đường lớn, nếu có súng ngắm thì không xong, chỉ bằng chúng ta xuống tầng hầm bệnh viện thôi?

Hai vệ sĩ đồng thời nhú mày, Hà Thiên Đạo thì hắc hắc nở nụ cười, bọn họ có thể xem là người ăn dạn thay cơm, tự nhiên là hiểu người này chắc xem phim thấy súng ngắm rất nhiều rồi, đầu tiên muốn tập kích thành công không phải có thể dễ dàng bồi dưỡng đào tạo, trừ mười người sát thủ xếp hạng trên thế giới hoặc là nhân tài trong quân đội của các quốc gia, cũng chỉ có một ít tổ chức đánh thuê có thể tập kích tốt, ngoài ra nếu sử dụng súng ngắm hoặc có thể nói là tay súng bắn tỉa thì số lượng lại càng ít, bọn hắn có thể trong vài trăm mét bắn trúng mục tiêu, xa hơn một chút tuyệt đối không thể bắn trúng mục tiêu, đánh lên ngoài đường xá không thể nghĩ đơn giản như vậy. đọc truyện tại . Hơn nữa nơi này là Trung Quốc, vấn đề khác không dám nói, nhưng đối với súng ống quân chế tuyệt đối, có thể nói là trong vấn đề này quốc gia nghiêm khắc nhất, ít nhất loại súng ngắm này chỉ có thể nhập trái phép mới vào trong đại lục được. Trốn trong tầng hầm thật càng khô hài, ở trong hoàn cảnh như vậy, thậm chí là phong tỏa cửa ra vào, giết hết bọn hắn tuyệt đối là một việc dễ dàng.

- Không thể đi xuống tầng hầm, chỉ bằng lên xe cảnh sát đi vào trong cục cảnh sát, hoặc là đi đến biệt thự của Lâm tiên sinh cũng được.

Hà Thiên Đạo dùng cười lạnh, vội vàng hướng đến người đàn ông họ Lâm nói.

Người đàn ông họ Lâm này hình như mới hồi phục lại tinh thần, hắn vội vàng nói:

- Được rồi, dùng xe cảnh sát, so với xe con bình thường tốt hơn một ít, sau đó đến cục cảnh sát, không, đến biệt thự của ta, đến cục cảnh sát lại sẽ không hay.

Người đàn ông họ Lâm này, tuy rằng không phải hoàn toàn không chịu nổi, nhưng biểu hiện như vậy có thể dùng bao cổ để hình dung, ở đây có ba người, hai vệ sĩ cùng Hà Thiên Đạo đều từng nghe qua truyền kỳ về La Phú Nhân, giờ phút này so sánh với bộ dáng của người đàn ông họ Lâm này, bọn hắn trong lòng đều thở dài, cũng hiểu được tập đoàn La Thị sợ rằng cũng không có tương lai gì, nhưng mà hai vệ sĩ này vẫn tập trung hết trách nhiệm, trong đó có một người cắt ngang lời của họ Lâm kia nói:

- Lâm tiên sinh, cá nhân ta đề nghị đi cục cảnh sát là tốt nhất, tạm thời còn không rõ lắm đối phương có bao nhiêu người, có thật sự phục kích chúng ta hay không, nếu có cảnh sát hỗ trợ, ta nghĩ chúng ta sẽ được an toàn hơn.

Người đàn ông họ Lâm nghe thấy vậy liền gật đầu, tiếp theo hắn xoay người ôm lấy Kỳ Kỳ rồi đi ra ngoài, vừa đi hắn vừa nói:

- Bảo vệ tốt cho ta cùng Kỳ Kỳ.

Hai vệ sĩ kia quả thật là tận hết trách nhiệm, lập tức một trước một sau đem họ Lâm và Kỳ Kỳ đi vào giữa, mà Hà Thiên Đạo thì đi phía sau bọn họ, vừa đi vừa không ngừng gãi đầu.

- Thực có cảm giác kì quái, vì sao lại có đám cháy lại xảy ra ở trên tầng cao nhất của bệnh viện? Lại là người hay tổ chức giết chết La Phú Nhân đến phóng hỏa sao? Không đúng, trong bệnh viện này rõ ràng cũng có hệ thống phun nước phòng cháy, thế nhưng ngọn lửa lớn vậy lại không có khởi động hệ thống này? Hơn nữa tầng cao nhất chính là khu vực của nhà giàu, tuyệt đối sẽ không có tồn tại người theo dõi, người kia sẽ không sợ tiết lộ thân phận của mình sao?

Hà Thiên Đạo trong lòng càng nghĩ càng cảm thấy cổ quái, lần này cả đám vọt tới bãi đỗ xe ở tầng dưới của bệnh viện, Hà Thiên Đạo bỗng nhiên nói với một nhân viên cảnh sát bên cạnh:

- Lát nữa người nghe ta chỉ huy lộ tuyến, dọc theo đường đi chú ý cùng các xe khác tạo ra khoảng cách, vừa nhìn thấy xe khác vọt tới gần xe chúng ta thì lập tức quay đầu hoặc né tránh, hiểu chưa?

Người nhân viên cảnh sát kia tuy rằng không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng Hà Thiên Đạo thì hắn đã nghe nói qua, hiện tại là người lãnh đạo trực tiếp của hắn, cho nên nhân viên cảnh sát này liền gật đầu đáp ứng. Đợi cho tất cả mọi người lên ba chiếc xe cảnh sát, Hà Thiên Đạo, một người vệ sĩ, họ Lâm, cùng La Kỳ Kỳ, còn có một người cảnh sát lái xe, năm người ngồi trong chiếc xe này, dẫn đầu chạy ra ngoài, mà hai nhóm cảnh sát trên hai chiếc xe cũng bắt đầu đi theo, ba chiếc xe không bao lâu liền chạy ra trên đường lớn, hơn nữa bắt đầu đi về hướng cục cảnh sát.

Bên kia Phong Thần bằng Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao cầm trong tay cũng biến hóa, một ít tin tức bắt đầu hiện lên trên Phong Thần bằng, đầu tiên là tầng cao nhất của bệnh viện bị cháy, hơn thế nữa lửa đã bắt đầu lan ra, may mắn là cuối cùng cũng đã khống chế được tình huống, bệnh viện cũng không có ai bị thương vong, đây là tin tức chính yếu hiện lên, mà tin tức thứ hai chính là ở quảng trường phát sinh xe cảnh sát va chạm vào nhau, tình huống cụ thể không rõ ràng lắm.

- Chính là chỗ này! Người đứng phía sau kia ở chỗ này!

Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao đồng thời từ chỗ ẩn nấp bắt đầu chạy, bọn hắn ở ngoài quảng trường bắt một chiếc taxi, tiếp theo liền đi đến chỗ xảy ra tại nạn trên Phong Thần bằng, chẳng qua là bọn họ lựa chọn hai con đường khác nhau đi qua ngã tư gần đó, nếu đối phương là người có Phong Thần bằng, khẳng định sẽ không muốn cho ai phát hiện ra sự tồn tại của mình, như vậy trực tiếp đi đến quảng trường, đạo lý đơn giản như vậy bọn hắn có thể tự nhiên hiểu được. Cùng lúc đó, ở trên xe cảnh sát, Hà Thiên Đạo trong đầu không ngừng suy nghĩ về điều gì đó, đợi cho đến khi xe cảnh sát rẽ đến một cái ngã rẽ, rồi rẽ qua chỗ ngoặt là có thể theo đường lớn đi đến cục cảnh sát mà hắn thì bỗng nhiên chỉ một con đường khác cho nhân viên cảnh sát, đồng thời hắn nói:

- Lâm tiên sinh, chúng ta lái xe đi trên đường lớn rất có thể là bị tấn công... Còn nhớ vụ đâm xe liên hoàn không? Có thể ở trên đường lớn sẽ phát sinh ra chuyện như vậy. Người đàn ông họ Lâm bây giờ đã bị dọa có chút không làm chủ được tinh thần, hắn vội vàng gật đầu nói:

- Đúng, đúng, không nên đi đường lớn, chúng ta đi theo đường nhỏ đến cục cảnh sát, chúng ta nên đi đường nhỏ ít xe...

Người vệ sĩ hơi nhíu mày, nhưng mà hắn cũng không có nói gì, nếu khách hàng đã mở miệng nói, chỉ cần không phải liên lụy đến tính mạng hay ảnh hưởng đến nhiệm vụ, vậy thì hắn cũng không có tư cách phát biểu, cho dù đi con đường nào đối với hắn cũng không có gì khác nhau. Hà Thiên Đạo gật đầu, hắn nói với nhân viên cảnh sát:

- Chúng ta đi đường XX... Nhân viên cảnh sát sững sờ một chút, hắn mới vừa rồi muốn mở miệng nói. nhưng lại phát hiện Hà Thiên Đạo quay đầu nhìn về phía trước, hắn cũng đành chịu, chỉ có thể tiếp tục lái xe đi, nhưng trong lòng cũng buồn bực.

- Đến đây đi, cho ta xem người rót cục dùng biện pháp gì có thể nào tạo ra đám xe liên hoàn... Rót cục có dạng lực lượng gì có thể làm tắt hệ thống phun nước tự động, cái dạng lực lượng gì... Có thể trước mặt đuổi giết chúng ta, đến đây đi, cho ta xem lực lượng siêu việt tưởng tượng.

Xe cảnh sát tiếp tục đi về phía trước, Hà Thiên Đạo chỉ huy xe hướng về đường XX càng ngày càng gần, cho đến đi toàn bộ ba chiếc xe cảnh sát lên đường XX mới thôi, Hà Thiên Đạo bỗng nhiên cầm lấy di động mở điện thoại, đồng thời hắn cũng không dừng chỉ huy xe cảnh sát đi về hướng đó, cứ như vậy càng đi sâu vào phía trong mà trên đường xe ngày càng ít, cho đến khi trên đường một chiếc xe tải cũng không có, họ Lâm này giờ lo lắng cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, đồng thời hắn cũng theo bản năng sờ lồng ngực của mình, động tác này tuy rất nhỏ nhưng Hà Thiên Đạo lại nhìn rất chăm chú qua kính chiếu hậu, lúc này gã đội trưởng lồi thoi hơi hơi nhú nhú mày, cũng không có nói cái gì. Giờ phút này Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao đang ngồi trên taxi, bỗng nhiên từ trong Phong Thần bảng lại hơi hơi nóng lên, hai người đều ngồi ở chỗ ngồi phía sau taxi, bọn hắn đều bí mật lấy ra Phong Thần bảng nhìn lên, lúc trước xe cảnh sát va chạm với nhau ở quảng trường, ngoài ra lại có một xe cảnh sát đụng phải, hơn nữa vị trí là theo con đường này đi về phía trước, đầu tiên là một chiếc xe cảnh sát bị va chạm ở quảng trường, tiếp tục lúc sau là trên đường XX có một xe cảnh sát bị va chạm, cứ như vậy, xe cảnh sát bị va chạm liên phân bố trở thành một đường thẳng tắp, đây chính là lộ tuyến của chiếc xe cảnh sát chở La Kỳ Kỳ.

- Đúng rồi, bọn hắn từ bệnh viện đi ra đã định đi tới cục cảnh sát, nhưng bởi vì lo lắng gặp vụ đám xe liên hoàn lần nữa hoặc là tính toán dẫn ra tên tội phạm cho nên trên đường liên tục vòng quanh, lúc sau thông qua đường XX trở lại cục cảnh sát, kết quả trên đường đi vòng quanh bị người cầm Phong Thần bảng đánh lén, xe cảnh sát liên tục bị va chạm, mà vị trí bọn họ giờ phút này hẳn là đường XX mới đúng...

Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao đều có chung một suy nghĩ, vì thế hai người còn sử dụng Phong Thần bảng đoán trước vị trí của La Kỳ Kỳ, quả nhiên là đường XX, Lăng Tân vì vậy mà hao phí mất mấy chục điểm nhân quả, nhưng mà giờ này hắn cũng không quan tâm nhiều, nhiều nhất là trải qua vài lần nguy hiểm mà thôi, mục tiêu lớn nhất hiện tại là tìm ra người cầm nửa tờ Phong Thần bảng kia, hắn mới là kẻ nguy hiểm nhất!

- Lái xe, đi sang đường XX.

Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao đều bảo lái xe quay sang đường XX, dọc đường hai người không ngừng sử dụng Phong Thần bảng đoán trước vị trí của Kỳ Kỳ, làm cho người khác thật ngạc nhiên là, xe cảnh sát chở La Kỳ Kỳ đến giờ phút này vẫn hoàn hảo, không bị tổn hao gì cả, chẳng lẽ người cầm Phong Thần bảng kia thủ hạ lưu tình sao? Hoặc là hắn còn mục đích khác. Không biết vì cái gì, đột nhiên cảm thấy có cái gì đó không đúng. Trần Hạo Thao còn không có phản ứng gì, cách hắn một quãng đường trong lòng Lăng Tân liền nhảy dựng lên, giống như có một cảm giác bị đè nén, nhưng cẩn thận nghĩ lại thì không phát hiện sơ hở gì, dù sao mấy chiếc xe cảnh sát quả là cùng đụng vào nhau, vì thế hắn còn bảo lái xe mở radio, bên trong quả nhiên cũng có tin tức liên quan xuất hiện, hơn nữa La Kỳ Kỳ quả thật là đang ở đường XX, rốt cục có chỗ nào không thích hợp đây? Hai chiếc xe taxi không ngừng theo hướng đường XX đi, dần dần, hai chiếc xe taxi đồng thời xuất hiện ở đường giao nhau, song phương đều nhìn xuyên qua cửa sổ thấy được đối phương, mà phương hướng của bọn hắn cũng giống nhau đi thẳng vào đường xx.

- Trần Hạo Thao... Người quả nhiên đã ở gần bệnh viện sao?

- Lăng Tân... Người quả nhiên cũng lấy được Phong Thần bảng sao?

Hai người xuyên qua cửa sổ thấy được lẫn nhau, không biết vì cái gì, trên mặt hai người đều lộ ra vẻ tươi cười, giống như kẻ địch, giống như bằng hữu, cũng không rõ ràng, sau đó hai người đều quay đầu lại, nói với hai lái xe hướng đi.

- Tài xế, đi vào trong con đường này.

Hai người đều nói, nhưng hai lái xe trả lời làm bọn hắn bỗng nhiên giật mình.

- Không được đâu, con đường này có khí ga rò rỉ, hiện đang được sửa chữa, từ tối hôm nay sau chín giờ bắt đầu phong tỏa, chúng ta mấy giờ trước nhận được tin tức này. Hai người lái xe nói giống nhau, mà lời này vừa nói ra, Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao trong lòng giật mình, bọn họ biết chỗ này có cạm bẫy, rốt cục cũng biết người cầm Phong Thần bảng kia tính toán cái gì... Tất cả chuyện này đều là cạm bẫy, không phải

là cạm bẫy nhằm vào La Kỳ Kỳ, mà là đối với hai người bọn họ.... Hoặc là cạm bẫy cho kẻ giữ mảnh Phong Thần bảng...

- Quay lại phía sau!

Tài xế, lập tức quay xe đi ra ngoài. Hai người đều vội vàng kêu lớn lên, nhưng phía sau quảng trường trên mấy con đường nhỏ, ánh sáng bỗng nhiên chói lòa, hơn mười chiếc xe cảnh sát không biết đã dừng ở đó khi nào, liền chặn lại đầu đường, mà tại đường XX cũng có ba chiếc xe cảnh sát đi ra, đúng là đám người Hà Thiên Đạo đang ngồi trên chiếc xe. Đúng vậy! Quả thật phát sinh xe cảnh sát va chạm nhau! Nhưng đó là xe cảnh sát chạy đến bệnh viện! mà không phải xe cảnh sát đám người Hà Thiên Đạo đang ngồi, hai người có thể tra ra hai xe cảnh sát va chạm nhau, có thể tìm ra vị trí của Kỳ Kỳ, nhưng bọn hắn lại không cách nào tra ra xe cảnh sát nào bị va chạm, bởi vì bọn hắn không thể biết mỗi người trong cục cảnh sát! Đây cũng là điều thiếu sót nhất của bọn hắn, cũng có thể nói là cực hạn của Phong Thần bảng, thông tin là sinh mệnh!

Hà Thiên Đạo kế hoạch cũng không có phức tạp, bởi vì hắn phong tỏa đường XX, mấy giờ trước mang tin tức này thông báo ra ngoài, hắn có thể nhớ rõ, nhưng thậm chí rất nhiều nhân viên trong cục cảnh sát còn không nhớ được, như vậy trừ phi thể lực hoặc sát thủ là lái xe taxi, hoặc là nhân viên trong nội bộ cảnh sát, nếu không sẽ không thể biết được đường XX đã bị phong tỏa, cho dù chỉ là một phần vụn, nếu có khả năng khác lớn hơn, như vậy hắn cũng sẵn lòng thử một lần, xe của hắn và hai chiếc xe cảnh sát còn lại đi vào đường XX, mà các xe cảnh sát còn lại thì mai phục sẵn ở bên ngoài đường XX, chỉ cần có chiếc xe nào có ý đồ tiến vào con đường này, đều như vậy dù có nghi vấn hay không cứ bắt cái đã rồi tính sau! Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao bởi vì tin tức không đủ, lại thêm tin tức giả từ chiếc xe cảnh sát bị va chạm kia, kết quả... Rất cục đã bị vây hãm trong cục!

- Lợi hại, một lần này thua tâm phục khẩu phục!

Lăng Tân hung hăng cắn răng một cái, nghĩ thông suốt xong hắn cũng không đợi cảnh sát tiến lại gần, hắn rất nhanh đã đem Phong Thần bảng bỏ vào trong ví tiền cũng chỗ với mấy tấm vé, những cái này hắn đã sớm chuẩn bị từ trước, sau khi làm xong, hắn liền xuống xe taxi, đồng thời hắn cũng đưa hai tay qua đầu. Cùng với hắn đang xuống xe còn có Trần Hạo Thao, nhưng mà người này thì vẻ mặt xanh mét, hắn vừa ra khỏi xe cũng đồng thời giơ tay lên. Nhưng mà ánh mắt của hắn lại nhìn về phía bầu trời, trong mắt lộ vẻ cương quyết.

- Ta vậy mà lại thua! Người này cuối cùng là ai? Tại sao ta có thể thất bại? Lần sau... Nếu ta còn sống sót! Lần sau ta nhất định phải cho người ném thử mùi vị thất bại!

Giờ phút này, cách đường XX rất xa, trên tầng thượng của một tòa nhà, một cô gái yên lặng đứng trong mưa, xem bộ dáng của nàng thì là người đã từng xuất hiện ở trường đại học Sở Tuyết, nàng lúc này đeo một chiếc kính, thoát nhìn về mặt rất lạnh đậm.

- Bốn phần mười, còn chưa hợp quy cách... Trương Tiểu Tuyết, bọn hắn cách mục tiêu của ta thật sự rất xa, phương thức sử dụng Phong Thần bảng chưa rõ, bố cục suy luận rất nhiều sơ hở, vả lại không nói đến tình cảm cùng tín niệm bọn hắn như thế nào, một bước này thì bọn hắn còn cách mục tiêu của ta rất xa... Ta cần tiếp tục ngủ say, lần này đối với bọn họ đã kiểm tra xong, kế tiếp người cùng bọn họ giao chiến, cho bọn họ thời gian một tháng thu thập đủ điểm nhân quả, nếu chết trong tay người... thì liền vứt bỏ bọn họ, sống sót mới là người chiến thắng, thua thì liền thất bại, không đủ ưu tú, linh hồn như vậy ta không cần, nếu tiếp tục thua dưới tay người, thì xóa bỏ bọn họ.

Sở Tuyết lạnh nhạt lắm nhảm nói, tiếp theo nàng ngã xuống đất, cho đến mấy phút sau nàng mới chậm rãi ngồi dậy, người thiếu nữ này nhẹ nhàng tháo kính mắt xuống, cẩn thận để vào trong người, sau đó người thiếu nữ này mới nhìn từ trên tầng cao xuống đường XX, nơi đó sáng chói ánh đèn, hơn mười chiếc xe cảnh sát đang xếp hàng...

(Hết quyển một)

21. Chương 21: Giá Trị Thực Sự Của Phong Thần Bảng (Nhất)

- Thật sự không nghĩ đến... Hai người chúng ta có thể chân thành nói chuyện với nhau lại ở nơi như thế này. Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao cùng ngồi ở trong phòng giam, cũng không biết cảnh sát cố ý hay là có âm mưu gì khác, bắt bọn họ xong lại không hề đưa bọn họ đi thẩm vấn, ngược lại đem hai người nhốt lại cùng một chỗ, tình huống như vậy cũng đã được hơn mười hai tiếng, mà cũng không thể xác định xem xung quanh có camera ghi hình lại hay không, hai người cũng không dám nói chút gì về Phong Thần bảng, cho nên cùng im lặng ngồi im. Cho đến hơn mười giờ có người đưa cơm đến, Trần Hạo Thao nói cần thuốc đau dạ dày, bởi vì hẳn trước kia thường thức đêm học bài, nên bị mắc căn bệnh đau dạ dày, trên lý lịch của hắn cũng có viết, vì thế sau khi cảnh sát đến trường đại học thẩm tra lý lịch của hắn, đối với việc này cũng không thể tránh được, chỉ có thể cho hắn đi mua thuốc đau dạ dày. Thừa dịp đang chọn thuốc đau dạ dày, Trần Hạo Thao không biết dùng biện pháp gì sử dụng Phong Thần bảng, sau khi ăn xong hắn uống thuốc, đợi cho cảnh sát rời đi hắn liền quay lại nói chuyện với Lăng Tân. Lúc nói chuyện, ngón tay hắn đặt ở trước mặt Lăng Tân nhẹ nhàng làm động tác, ở trong mắt Lăng Tân liền xuất hiện một ít ý nghĩa một dòng văn tự.

- Nơi này không có camera theo dõi, nhưng có máy nghe lén, cho nên không được nói ra điều gì về Phong Thần bảng.

Lăng Tân trọng lòng khẽ động, hắn liền mở miệng nói:

- Đúng vậy, từ sau khi chúng ta tách ra, không nghĩ lại có thể nói chuyện với nhau ở trong này:

Đồng thời ngón tay của hắn cũng nhẹ nhàng làm động tác.

- Người cũng gọi nó là Phong Thần bảng sao? Người có bao nhiêu phần của tờ Phong Thần bảng?

Trần Hạo Thao ngoài miệng cũng nói:

- Đúng vậy... Ta muốn làm chuyện gì người cũng không biết, ta làm sao có thể nói toàn bộ cho người biết đây? Bởi vì ta muốn tiêu diệt hết hậu hoạ, chuyện đó cũng không có quan hệ gì với người, tại sao phải nói cho người biết chứ?

- Ước chừng một phần tám.

- Người muốn làm gì!

Lăng Tân bỗng nhiên hét to một tiếng, nhưng hắn rất nhanh điều chỉnh tâm lý lại, ngoài miệng nói:

- Căn bản không phải người làm chuyện đó, người rốt cục muốn làm gì?

- Người muốn làm gì? Hay là người muốn thừa nhận chuyện giết La Phú Nhân là do người làm sao? Ngươi ngốc a! Có chuyện gì chúng ta cùng nhau nghĩ biện pháp! Người bỏ đi như vậy để làm gì? Không cần tiếp tục nói lung tung nữa.

Trần Hạo Thao cũng không nói chuyện, trên ngón tay hắn không ngừng cử động.

- Bởi vì ta cả đời này không hề thay đổi tín niệm... Hay là người còn kiên trì với cái tín niệm nghĩa hiệp kia? Tĩnh lại đi, thế giới này không tồn tại cái gọi là kì tích, chỉ có lực lượng là sự thật! Phong Thần bảng này người có thật sự hiểu được ý nghĩa đại biểu của nó không? Chỉ cần có đủ điểm nhân quả, lực lượng trên thế giới này trong mắt chúng ta chỉ là mây bay mà thôi! Trọng yếu chỉ có lực lượng, chỉ có điểm nhân quả! Chúng ta so với cái kẻ sắp đặt sau lưng kia... thực lực của chúng ta còn yếu nhiều lắm!

Lăng Tân đang muốn phản bác lời nói của hắn, lại không nghĩ có một thanh âm vang lên, làm hai người hoảng sợ, bên ngoài phòng giam, một người cảnh sát hai mắt vô thần đứng đó.

- Đúng, Trần Hạo Thao nói rất đúng, Phong Thần bảng này so với các người tưởng tượng càng cường đại hơn rất nhiều, nó là vũ khí xác suất nhân quả cường đại nhất, cũng là vật duy nhất có thể đột phá tạo ra chiếc hộp tạo hóa nên mọi vật...

Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao hai người tách nhau ra, cả hai đều làm động tác đề phòng, Lăng Tân mở miệng nói trước:

- Khó trách có thể xác định sự việc xe cảnh sát va chạm nhau, vốn dĩ người là cảnh sát, tất cả những chuyện này là do người đứng ở phía sau? Là người có được nhiều mảnh Phong Thần bảng nhất?

- Cũng là ta, mà cũng không phải ta...

Khi nói chuyện người cảnh sát này cũng không nháy mắt lấy một lần, hần giống như bị thất thần nói:

- Hệ thống nghe lén nơi này đã bị ta chặn, chỉ nghe được một ít lời nói vô nghĩa, tạm thời sẽ không có ai đến quấy rầy chúng ta, kẻ cảnh sát này bị ta thôi miên, tạm thời có thể thay thế ta nói chuyện với các người... Trước tiên nói vào chuyện trọng yếu đi, ta cho các người thời gian một tháng, một tháng này ta sẽ không công kích các người, trong một tháng này các người phải nghĩ hết các biện pháp kiểm soát nhiều điểm nhân quả, một tháng sau, ta sẽ bắt đầu công kích giết các người, hoặc nói đúng hơn, là người giữ Phong Thần bảng, nếu các người không thể sống sót... Nhất định sẽ phải chết.

- Vì cái gì?

Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao đồng thời hỏi, tiếp theo bọn hắn liếc mắt nhìn nhau, cả hai lựa chọn im lặng, để cho đối phương có quyền nói, cứ như vậy hai bên đều im lặng vài giây, Lăng Tân thở dài vỗ vai Trần Hạo Thao. Trần Hạo Thao cũng không khách khí, hần khê gật đầu rồi hỏi:

- Vì sao phải nói cho chúng ta biết điều đó, vì sao không giết chúng ta luôn, vì cái gì mà Phong Thần bảng lại ở trên người của chúng ta, còn có... vì sao người biết sự hiện hữu của chúng ta, ta nói là trước khi chúng ta bị bắt, đều không để lộ dấu vết, người vì sao lại biết sự hiện hữu của hai chúng ta?

- Hôm nay ta đến chính là muốn nói cho các người biết một việc, bởi vì thực lực của các người quá yếu, cho nên các người cần trở nên mạnh mẽ, như vậy các người mới có quyền biết mọi chuyện... Đầu tiên ta trả lời trước tại sao lại nói cho các người biết việc này, bởi vì thực lực các người còn quá yếu, vô luận là trí lực, hay thực lực của bản thân, hay đối với cách sử dụng Phong Thần bảng, thực lực của các người yếu đến nỗi làm ta không thể tiếp nhận trình độ như vậy, cho nên vì đề cao thực lực của các người hôm nay ta xuất hiện ở trước mặt các người.

Người cảnh sát kia thần thái không có một tia thay đổi, nói liên tục mà ngữ khí không hề biến hóa, hần tiếp tục tường thuật lại:

- Một số việc ta không thể nói nhiều cho các người biết, nếu muốn biết chân tướng, vậy hãy dùng lực lượng của mình để biết đi, hiện tại bản thân ta muốn hỏi các người, cái gì là lực lượng?

Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao nhìn nhau, Lăng Tân bỗng nhiên mở miệng nói:

- Lực lượng chính là sức mạnh kinh tế, quan hệ xã hội, địa vị xã hội, nếu tính cả Phong Thần bảng trong đó thì, bố cục của cá nhân, trình độ suy luận, năng lực phân tích tương lai, những thứ này là bộ phận tạo thành lực lượng của cá nhân.

Trần Hạo Thao nghe vậy cũng gật đầu, không nghĩ đến cảnh sát kia lại nói:

-... Khó trách các người lại thất bại, các người chỉ là sinh mệnh tại thế giới thực tế các người lớn lên mà thôi, cho dù có được Phong Thần bảng, suy nghĩ của các người cũng chỉ đến cực hạn ở trình độ người bình thường tại thực tế này thôi, ta bây giờ sẽ nói cho các người biết lực lượng chân chính... đọc truyện tại . Người cảnh sát này bỗng nhiên chìa ra một ngón tay, không nghĩ ngón tay kia lóe lên luồng hồ quang, đem song sắt phòng giam cắt gãy đứt đoạn, bang... song sắt rơi xuống đất phát ra tiếng, làm cho Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao giật mình.

- Đây mới thực sự là lực lượng, hoặc là bộ phận chân chính tạo thành lực lượng....

Người cảnh sát tiếp tục nói:

- Cái gọi là lực lượng chân chính, đó là lực lượng của chính bản thân mình, còn có trí lực bày ra mưu kế, bố cục, thiết kế phân tích phương diện của lực lượng, cùng lực lượng bên ngoài bản thân mà mình có thể sử dụng, lực lượng là do ba bộ phận này tạo thành, các người suy nghĩ như trên đã sai lầm rồi, ví dụ như ngày hôm qua khi đối mặt với hơn mười chiếc xe cảnh sát nếu các người có thể giống như siêu nhân, không sợ đạn, có thể phi hành, lực lượng cường đại, như vậy các người sẽ không có khả năng bị bắt, cho dù có phái ra cả một đội quân cũng không thể bắt được các người, nếu có lực lượng thì sự sắp đặt ngày hôm qua của

các người cũng không có hiệu quả, lực lượng cường đại coi thường hết tất cả trình độ mưu kế, dù các người sở hữu suy luận, bố cục, với khả năng phân tích tương lai, tất cả chỉ là chuyện cười mà thôi.

- Giống như, các người có được thực lực toàn diện cả trí lực và lực lượng trong người, thì có thể coi thường các lực lượng cường đại khác tồn tại, ví như các người lấy được mật mã không chế đạn hạt nhân, bom kinh khí của một số quốc gia, như vậy có thể trực tiếp ném bom khu vực này, cho dù người có thể phi hành cũng chết chắc rồi, đây là trí lực tương đối tạo thành một bộ phận, Phong Thần bảng trên tay các người, chỉ cần có đủ điểm nhân quả, các người có thể giống như ta vậy, thôi miên người khác, cũng có thể lấy ra suy nghĩ trong đầu người khác, thậm trí có thể đem bản đồ khu vực này hoặc là nhân vật nào đó liên kết vào trong đầu óc của mình, khi đó có thể điều khiển từ xa, căn bản không cần phải đến hiện trường mạo hiểm, cho dù tìm ra người giữ mảnh Phong Thần bảng khác cũng thật sự đơn giản, các người chỉ biết là Phong Thần bảng có thể che chắn, nhưng Phong Thần bảng cũng có thể giải trừ che chắn, chẳng qua như vậy sẽ hình thành mật mã hoặc từ ngữ tượng hình tạo thành ngôn ngữ, cần chính các người giải được mật mã, như vậy chỉ cần có điểm nhân quả nhiều hơn so với đối phương, sớm muộn cũng tìm ra!

- Như siêu nhân vậy sao?

Trần Hạo Thao cười lạnh một tiếng nói:

- Người đang nói đùa sao? So sánh như vậy thì, trái lại mưu trí càng có uy lực hơn, ít nhất vẫn chân thực hơn cái điều kia nhiều lắm.

Lăng Tân bỗng nhiên vỗ vai Trần Hạo Thao nói:

- Không, ta nghĩ ta hiểu ý tứ của hần...

Nói xong, Lăng Tân bỗng nhiên cầm cây sắt bị gãy trên mặt đất, vận hành nội lực, cây sắt này dễ dàng bị hần xoay tròn, cái lực lượng này không phải người thường có thể có được... Hoặc ít nhất là người như Lăng Tân không thể có được.

- Đã hiểu chưa? Ta đã có được nội lực, chính là lấy được từ Phong Thần bảng...

Trần Hạo Thao hoàn toàn ngây ngẩn cả người, thật lâu sau hai mắt sáng lên nói:

- Ta nghĩ ta hiểu được! Cái Phong Thần bảng này quả nhiên thần diệu vô cùng! Chúng ta ngay từ khi bắt đầu đã sai lầm rồi, dự đoán tương lai, có được thông tin, đối với giá trị chân chính của nó mà nói không có gì đáng kể, nếu có nhiều điểm nhân quả... Làm bản thân không ngừng trở nên mạnh mẽ, cho đến khi siêu việt, một khi bỏ qua được lực lượng phạm tục này, như vậy kế hoạch duy nhất cũng chỉ có...

- Đúng vậy.

Người cảnh sát kia gật đầu nói:

- Dịch nhân chân chính kỳ thật cũng chỉ có những người cầm Phong Thần bảng như chúng ta mà thôi... Bây giờ nói những thứ này với các người còn quá sớm, những gì quan trọng các người có thể biết ta cũng đã nói cho các người biết, những việc không thể nói rõ, phải tự các người tìm ra chân tướng... Phong Thần bảng này so với các người tưởng tượng càng thần diệu hơn nhiều lắm, trí lực... Là trí và lực kết hợp thì mới được gọi là trí lực, Phong Thần bảng này cần có đủ trí tuệ mới sử dụng được, mà muốn sử dụng toàn bộ công năng thì các người phải tăng cường thực lực của bản thân, chân chính lực lượng là trí và lực hợp nhất... Mặt khác cũng thuận tiện nói cho các người biết một chút, Phong Thần bảng trên tay các người có điểm nhân quả, là tự bản thân các người mang theo điểm nhân quả, mà không phải là điểm nhân quả của Phong Thần bảng, quan hệ này hai người cần phải hiểu rõ... Thời gian một tháng, một tháng sau ta sẽ bắt đầu chính thức tìm giết, nếu các người còn không trở nên mạnh mẽ, như vậy sẽ chết đi, kẻ yếu là không thể được tha thứ...

Người cảnh sát nói tới đây hần liền ngã ra, nằm trên mặt đất, mà Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao cũng biết người giữ một nửa tờ Phong Thần bảng đã rời đi.

- Như vậy, cứ như vậy đi, nếu đã biết cách vận dùng chân chính của Phong Thần bảng, kế tiếp không thể ngu ngốc giống như trước nữa, ta sẽ trở nên mạnh mẽ hơn, mạnh đến mức đủ để hoàn thành tín niệm của ta mới thôi...

Trần Hạo Thao nói tới đây liền đứng lên, hần nhìn thật sâu Lăng Tân một cái rồi nói:

- Ta sẽ đi tìm bộ hạ của ta, nếu Phong Thần bảng là căn cứ theo tùy người mà có số điểm nhân quả khác nhau, như vậy ta sắp có được một đám bộ hạ cùng chí hướng với ta... Ta biết, Lăng Tân người chắc chắn sẽ không trở thành bộ hạ của ta, nhưng ta cũng hi vọng người không phải địch nhân của ta, bởi vì người cùng nòng là người thân duy nhất của ta, ta không muốn đem dao nhắm vào các người, cho nên... Cho dù người có được Phong Thần bảng, Lăng Tân, ngàn vạn lần không được đối nghịch trước mặt ta.

Lăng Tân thở dài nói:

-... Hi vọng người cũng không làm điều gì trái với tín niệm của ta, thiện và ác mặc dù không có ranh giới tuyệt đối, nhưng uy hiếp rất nhiều tính mạng con người thì đó là ác... Ta không muốn có một ngày cùng người đứng đối lập nhau, thân nhân của ta... Người bây giờ tính toán vượt ngục sao? Sau đó lấy thân phận bị truy nã đi kiểm điểm nhân quả?

- Ủ, đúng vậy, thân phận người bình thường đối với ta chẳng còn bao nhiêu ý nghĩa, còn nhớ La Phú Nhân không? Không phải ta không thừa nhận hần là một thiên tài, một người có được Phong Thần bảng làm được đến trình độ như vậy, hần cũng ngu ngốc, cùng chúng ta phạm vào một sai lầm, đem lối suy nghĩ cực hạn ở phạm trù người bình thường, chúng ta chiếm được Phong Thần bảng... Đã là thần, là thần giáng xuống thế giới này!

Trần Hạo Thao cũng không để ý, hần từ trong lòng ngực lấy ra Phong Thần bảng sau liền đứng im bất động, tiếp đó một đạo hồ quang quét về hướng cửa sắt, đem cửa sắt làm vài đoạn, hần lúc này mới gật đầu nói:

- Quả nhiên có thể từ Phong Thần bảng sáng tạo ra phương thức công kích như vậy... Cũng không biết có thể đỡ được đạn công kích hay không, cứ như vậy đi... Lăng Tân, lần sau gặp lại hi vọng chúng ta không phải là địch nhân.

Lăng Tân im lặng ngồi bất động, hần thực sự không phải lo lắng tình huống sau khi vượt ngục, trên thực tế từ lúc hần đạt được Phong Thần bảng, thì cuộc sống người thường đối với hần không còn có bao nhiêu ý nghĩa, có hay không trốn trại đối với người cầm được Phong Thần bảng cũng không có gì quá uy hiếp, chỉ cần cẩn thận một ít, không bị cảnh sát đuổi bắt đánh gục, như vậy chắc chắn sẽ không bị cảnh sát bắt được, tuyệt đối nắm giữ tin tức đối với cảnh sát bình thường mà nói... Cái kia chính là ưu thế áp đảo, cái kia và biết trước, thấy trước là một đạo lý, hần sợ đi không chạy trốn, là bởi vì lúc trước Trần Hạo Thao nói ra dự trù kế hoạch với hệ thống nghe lén, hiện tại Trần Hạo Thao lại chạy trốn, cho dù hần chạy trốn cùng lắm bị nhiều người lùng bắt mà thôi tuy rằng có thể như vậy đạt được một số điểm nhân quả, nhưng đối với Lăng Tân mà nói mất sẽ nhiều hơn được. Bởi vì hần cùng La Kỳ Kỳ có quan hệ, nếu như làm tốt... Hần có thể đạt được thêm một mảnh Phong Thần bảng so với Trần Hạo Thao, đây chính là nguyên nhân hần ở lại.

- Đúng không? Phong Thần bảng ghi chép điểm nhân quả, là căn cứ nhân quả của mỗi người mà ghi lại, mà không phải là điểm của Phong Thần bảng, nói cách khác, nếu tìm được đồng bọn có thể tin tưởng, cùng tín niệm thiện ác có báo, như vậy tạo được một đội ngũ mà nói, không phải có thể làm lực lượng của chúng ta tăng lên thật lớn sao? Đúng rồi, còn có một cái thí nghiệm... Có thể xé Phong Thần bảng rồi hợp hai lại thành một được không?

Lăng Tân không ngừng suy nghĩ đến những tin tức người kia nói cho bọn hần, trong đó ngoại trừ cường hóa bản thân và đạt đến mức suy nghĩ vượt ra ngoài giới hạn, còn một việc quan trọng nhất, mỗi người đều có hệ thống điểm nhân quả bất đồng, như vậy, chỉ cần cho bọn họ cầm chút xiu mảnh Phong Thần bảng trong người, sau đó lại đi hoàn thành các loại sự tình, có thể đạt được điểm nhân quả, rồi trở lại bên cạnh hần cường hóa, như vậy một đám người cùng chí hướng... Dem trở thành một đội ngũ, một đội ngũ có thể thay trời hành đạo!

- Thiên tâm không đủ, ta tâm sẽ bù thêm... Thành lập đội ngũ như vậy, trong thế giới còn một chút trong sạch, để cho người thiện lương không sống nổi kia lấy được công bằng, để cho những kẻ quyền thế, ác nhân phải nhận lấy trừng phạt, đúng vậy, ta muốn thành lập đội ngũ như vậy.... như vậy sẽ đặt tên là Thiên Đạo Đội!

22. Chương 22: Giá Trị Thực Sự Của Phong Thần Bảng (Nhị)

Lúc Trần Hạo Thao chạy trốn, thì giờ phút này, ở phòng họp của tổ trọng án, một đám người đang rất cao hứng, ngay cả Ngưu cục trưởng bụng béo cũng đang đi tới đi lui, không ngừng khích lệ người này rồi khích lệ người kia, thậm chí cả người không vừa mắt hắn, là Hà Thiên Đạo cũng bị hắn khen ngợi nhiều lần, cho đến cuối cùng hắn đang muốn tổng kết vụ án thì Hà Thiên Đạo mới bỗng nhiên mở miệng nói:

- Rất kì quái... Phi thường kì quái!

Mọi người xung quanh đều chảy đầy mồ hôi, cả đám đều cúi đầu, bởi vì nhiều lần phá án và bắt giam bọn buôn lậu thuốc phiện quốc tế xong, Hà Thiên Đạo cũng nói như vậy trước mặt Ngưu cục trưởng, không nghĩ lần này hắn còn muốn nói lại một lần nữa. Ngưu cục trưởng sắc mặt tái mét, hắn lấy điều thuốc lá vừa châm vừa nói:

- Hà đội trưởng, anh có điều gì muốn nói thì nói ra ọi người cùng nghe đi!

Hà đội trưởng lặp lại hai câu kia một lần nữa. Hà Thiên Đạo lúc này cũng không hề nhìn qua nét mặt của Ngưu cục trưởng, hắn chỉ ngồi gãi cho đầu tóc rối mù lên, rồi mới lên tiếng:

- Ta cảm thấy bọn hắn có đồng phạm, hoặc có thể nói là thủ phạm chính còn chưa bắt được.

Những người xung quanh thở phào nhẹ nhõm, tiếp theo mọi người liền bắt đầu trao đổi, thậm chí cả Ngưu cục trưởng vẻ mặt liền cười hơn hở, chỉ cần Hà Thiên Đạo không làm mất mặt hắn vì không cho hắn công lao, thì chuyện khác đều có thể từ từ thương lượng được, người này dù sao cũng là một nhân tài mà, sau này quả thật có thể trọng dụng. doc truyện tại . Ngưu cục trưởng mặt mày hơn hở cười nói:

- Cho dù không bắt được thủ phạm chính, thì vụ án này chúng ta cũng đã có phá án và bắt đầu tìm ra manh mối, haha, Hà đội trưởng à, người quả thật không hổ là ngôi sao của ngành cảnh sát, cảnh sát hình sự quốc tế cũng rất bội phục người, lần này người coi như là đã lập được công lớn, chỉ bằng người lãnh đạo tổ trọng án tra tìm thủ phạm chính luôn đi?

Hà Thiên Đạo cũng không từ chối, hắn gật đầu nói:

- Khi nào có tiền thưởng đưa xuống vậy? Ta nghĩ ta sẽ mua chiếc máy tính mới.

Ngưu cục trưởng cùng mấy người xung quanh lặng đi một chút, sau đó bọn họ đều nở nụ cười, Ngưu cục trưởng lại càng nói thêm:

- Ngày mai đi, ta lấy tiền trong quỹ ứng trước xem như là tiền thưởng, rồi mang tiền đưa cho người, và cả tổ trọng án sẽ đều có, kể tiếp.... Hà đội trưởng, người cảm thấy tổ trọng án nên làm cái gì kể tiếp bây giờ? Người là đội trưởng nha, sau này phải cố gắng nhiều hơn, dựa vào tài năng của người, có thể lên chức cao hơn mới đúng.

Mọi người xung quanh liền nở nụ cười ngay tức khắc, chỉ có một tên cảnh sát trẻ hừ một tiếng âm thanh thật kì quái nói:

- Hà đội trưởng định làm gì với hai kẻ bị tình nghi đây? Bắt xong lại không lục soát người, thậm chí thẩm vấn bọn họ cũng không làm, không biết đội trưởng cuối cùng muốn làm gì đây?... Có lẽ là... Hà đội trưởng biết tin tức gì? Bằng không tại sao lại nói rằng thủ phạm chính chưa bắt được?

Mọi người xung quanh liền im lặng không lên tiếng, mọi người ở chỗ này đều biết người trẻ tuổi này vừa bị mất chức đội trưởng tổ trọng án, hắn là kẻ có thù tất sẽ báo, là một kẻ nhị thế tổ có người nâng đỡ ở phía sau, nói thật người như vậy có thể nói là tiểu nhân, nhưng biết làm sao được? Người khác không cần quan tâm các người trong lòng nghĩ thế nào, da mặt dày cũng là một điểm mấu chốt, người nâng đỡ lại là mấu chốt ở phía sau. Người trẻ tuổi kia liền cười lạnh rồi nói. Hà Thiên Đạo cũng nhìn về người thanh niên trẻ tuổi này rồi cười lạnh hắc hắc, tiếng cười không ngừng làm cho người thanh niên này trong lòng run lên, lúc này Hà Thiên Đạo mới lên tiếng:

- Nếu quả thật La Phú Nhân do hai người này giết, ngay sau đó tại sao lại tạo ra được xảy ra vụ đâm xe liên hoàn, ta cũng chỉ tò mò một chút... Lúc chúng ta vây bắt bọn hắn, cục cảnh sát phải ra mấy chiếc xe

cảnh sát vì sao lại có mấy chiếc xe bị va chạm, chuyện này ta rất tò mò muốn biết. Người trẻ tuổi kia liền cười lạnh một tiếng rồi nói:

- Người bị ngu ngốc sao? Mấy chiếc xe cảnh sát kia rõ ràng là do người điều khiển nóng vội, chính mình tạo ra vụ tai nạn, cũng có thể do chiếc xe kia đổi phương lái xe tránh né không tốt, người cho rằng vụ đụng xe cách xa kẻ phạm tội kia những mấy con phố có liên quan sao? Vậy hẳn thật là thần thông quảng đại, theo ý của ta, nên lập tức thẩm vấn bọn họ, lục soát tất cả đồ trên người bọn họ, sau đó thẩm vấn cả đêm rồi cũng có thể tìm ra điều mà chúng ta cần biết.

- Đâu có đơn giản như vậy, hơn nữa...

Hà Thiên Đạo cúi đầu không nói một lời, trong phòng họp liền lập tức rơi vào im lặng. Đúng lúc này, bỗng nhiên chuông báo khẩn vang lớn, tất cả mọi người giật mình nhanh chóng đứng lên, chỉ có Hà Thiên Đạo ngồi nguyên tại chỗ, cho đến khi có một nhân viên cảnh sát từ bên ngoài chạy vào báo cáo có một nghi phạm bị tình nghi đã chạy trốn, thì gần như tất cả mọi người đều chạy nhanh ra bên ngoài, chỉ có toàn bộ mấy người ở tổ trọng án đều đang nhìn về phía Hà Thiên Đạo, thậm chí cả Ngưu cục trưởng và người thanh niên đều nhìn về phía hắn.

- Đã bắt đầu, nếu muốn tìm ra thủ phạm thực sự, như vậy mọi người hành động thôi nào.

Hà Thiên Đạo hơi đưa tay ra sau lưng vươn vai, hẳn lúc này mới đứng lên nói với những còn lại. Giờ phút này, ở phòng giam mấy tên nhân viên cảnh sát đứng ngoài cửa sắt, bọn hắn đang tiến vào trong cổng hai tay của Lăng Tân lại, cho đến khi những người còn lại đều chạy tới thì chuông báo vẫn kêu lên không ngừng. Chờ đến khi mọi người trong tổ trọng án đến nơi này thì đầu tiên nhìn thấy cửa sắt đã bị cắt, sau đó mới nhìn đến người bị khóa trong phòng giam là Lăng Tân, lúc này trên mặt Lăng Tân đã bị trầy da, lúc này hắn bị cảnh sát đánh đập, hắn bị đẩy tới vách tường đập khuôn mặt vào đó. Cũng không có người nào nhìn Lăng Tân, mọi người đều tập trung chú ý vào cửa phòng giam bị cắt nát, đây chính là dấu vết bị một thứ cực nóng cắt nát trong nháy mắt, nếu muốn so sánh thì cũng giống như hàn điện cắt, nhưng mà độ nóng của thứ này cao hơn nhiều hàn điện, bởi vì chỗ đứt gãy ngay cả giọt thép văng ra xung quanh đều không có, nhìn qua đúng là hoàn chỉnh vô cùng.

- Hà đội trưởng, người cảm thấy đây sẽ là do vật gì tạo thành đây?

Một người cảnh sát mặc thường phục nhìn kĩ lên vết cắt, rồi hắn nhìn về phía Hà Thiên Đạo tò mò hỏi:

-...Tia laser? Hàn điện siêu cao áp? Hoặc là một cái gì khác, ta cũng không biết chính xác, tình huống như vậy lần đầu tiên ta thấy, nhưng mà...

Hà Thiên Đạo bỗng nhiên đi tới chỗ cắt nhìn kĩ. Ngưu cục trưởng liền vội vàng hỏi:

- Nhưng mà cái gì? Phạm nhân chạy rồi, hơn nữa lại chạy thoát ra từ trong cục cảnh sát, chuyện như vậy thật là sự sỉ nhục của cảnh sát chúng ta... Người xem rốt cục đã xảy ra điều gì?

Hà Thiên Đạo quay đầu nhìn về phía mọi người, hắn lẩm bẩm nói:

- Có người dùng một thứ nào đó từ bên ngoài cắt cửa phòng giam, sau đó giao cho người bên trong, phạm nhân từ bên trong cắt cửa sắt này trốn ra.

- Tại sao? Người xem qua đã nhìn ra?

Người thanh niên trẻ bên cạnh người thanh niên mặc thường phục, một lần nữa nhăm vào Hà Thiên Đạo cười lạnh nói.

- Vị trí mấu chốt, cùng phương hướng mấu chốt...

Hà Thiên Đạo cũng không để ý đến hắn, tiếp tục nói:

- Trên đoạn song sắt phía trên hẳn là không có quá nhiều liên quan, ý của ta là người bên ngoài thí nghiệm công cụ cắt kia, sau đó hắn đem công cụ này giao cho người bên trong... Điểm này làm cho ta suy nghĩ một chút, cái công cụ kia to bao nhiêu? Có thể xuyên qua khe hở của song sắt thì xem ra sẽ không lớn hơn đầu chiếc điện thoại di động là bao nhiêu, đương nhiên, cũng có thể tương đối dài nhưng không rộng, thể nhưng cái công cụ đó có thể mang vào cục cảnh sát, nếu như công cụ có thể lắp ghép vậy thì cũng có thể...

Người thanh niên kia không nhin được, trực tiếp cắt ngang lời hắn nói:

- Người nói nhiều suy đoán của mình vậy làm gì? Người trước tiên nên nói một chút về vấn đề, tại sao có thể xác định lỗ hổng này từ bên trong cắt ra?

Hà Thiên Đạo liền nói:

- Mặt cắt nghiêng hướng khác nhau... Nếu như cắt theo hướng bên ngoài, như vậy mặt cắt này sẽ hướng xuống từ trong ra ngoài, nên chỗ gãy của song sắt sẽ nghiêng ra ngoài, nếu như cắt từ trong ra ngoài thì vị trí vết gãy sẽ ngược lại, điều suy luận đơn giản, có thể nhận định là Trần Hạo Thao tự mình từ trong phòng giam chạy thoát, trí tuệ của người bình thường a...

Hà Thiên Đạo lại đem ánh mắt nhìn về phía phòng giam nói:

- Tình huống cơ bản là như vậy....Vậy thì kế tiếp, mau chóng phát lệnh truy nã Trần Hạo Thao, đồng thời đem tư liệu của hắn phân phát cho các phân cục còn lại... Tất cả mọi việc đều bắt đầu làm đi, sau đó hắn là có thể...

Hà Thiên Đạo im lặng lướt qua đám người đi ra ngoài, vừa đi hắn vừa lẩm bẩm tự nhủ:

- Mọi chuyện rốt cục đã bắt đầu...

23. Chương 23: Giá Trị Thực Sự Của Phong Thần Bảng (Tam)

Trần Hạo Thao chạy trốn khiến ột loạt phản ứng xảy ra, lệnh truy nã hắn trong một khoảng thời gian ngắn ban bố khắp Thượng Hải, hắc bạch lưỡng đạo đều nhận được mệnh lệnh của cấp trên, không tiếc giá nào cũng phải bắt sống được Trần Hạo Thao... Trên người hắn còn có một món đồ gì đó.

Thực ra cái trọng yếu nhất vẫn là trên người hắn có món đồ gì đó, hắn dùng nó làm phát sinh ra tình huống trong cục cảnh sát, còn Hà Thiên Đạo suy luận dựa theo những phát hiện chính xác tại hiện trường rồi nộp báo cáo lên, cấp trên xem xét trong thời gian ngắn liền đáp ứng, cần nhanh chóng bắt được Trần Hạo Thao, phải bắt sống hắn, và tịch thu tia laser cỡ nhỏ hoặc hàn điện siêu cao áp trên người hắn, đây là thông báo của cấp trên.

Nhưng Thượng Hải lớn như vậy, cho dù phong tỏa cả Thượng Hải, tại mỗi con đường ra vào đều đặt trạm kiểm tra, cũng không thể nào trong thời gian ngắn tìm được Trần Hạo Thao, bởi vì Trần Hạo Thao vốn là người Thượng Hải, từ nhỏ hắn đã sống ở cái thành phố này, tất nhiên hắn sẽ có nhiều biện pháp ẩn nấp mà không cho người ngoài biết, dù huy động toàn bộ lực lượng cảnh sát của Thượng Hải, đối với hơn trăm vạn nhân khẩu ở trong đô thị này mà nói, toàn bộ lực lượng cảnh sát ném vào giữa thì ngay cả một cái bọt nước cũng không nổi lên.

Việc này tạm thời không đề cập tới, lại nói bởi vì Trần Hạo Thao chạy trốn, nên sự hiềm nghi Lăng Tân phạm tội được hạ xuống thấp nhất, hơn nữa mấy nghe lên ghi lại lời Trần Hạo Thao tự nhận mình phạm tội, như thế thì Lăng Tân gần như sẽ không có động cơ phạm tội và chứng cứ phạm tội, nhưng vụ án đâm xe liên hoàn cùng với việc La Phú Nhân bị giết có liên hệ với nhau rất lớn, cho nên cục cảnh sát vẫn phái một tổ đến thẩm vấn hắn đến lúc nhốt hắn đủ hai bốn giờ mới thôi, nếu không tìm thấy chứng cứ hoặc loại bỏ được nghi vấn, khi đó thả hắn cũng chưa muộn.

... Ta đã nói rất nhiều lần rồi, ta cảm thấy hành động của hắn có chút kì lạ, cho nên mới muốn đi tìm hắn, lúc trước ta gọi điện cho hắn, hắn luôn cúp máy, mãi đến buổi tối hôm qua ta tiếp tục gọi điện cho hắn thì, hắn bỗng nhiên nhận điện thoại của ta, sau đó hắn nói không rõ ràng lắm, bảo ta đến đường XX chờ hắn, cũng không biết hắn muốn làm gì, cho đến khi ta đến đường XX thì bị mấy người bắt được.

Lăng Tân bình tĩnh ngồi trên ghế, hắn bị ánh sáng chiếu vào mặt nhưng không ngờ hắn cũng không hề nháy mắt. So với Lăng Tân tinh thần vẫn còn tỉnh táo thì mấy tên thẩm vấn hắn đang buồn ngủ, liên tục thẩm vấn mấy giờ liền, người bị tình nghi thì giống như máy móc trả lời mấy lần có đúng hai câu nói, tinh thần cũng không biểu lộ ra gì cả, tình huống như vậy tuyệt đối sẽ làm cho người thẩm vấn cảm thấy khó chịu không thôi, bọn hắn đã hút hết mấy bao thuốc, nhưng đầu óc thì vẫn có cảm giác choáng váng buồn ngủ...

Bọn hắn cảm giác giống như mình mới là người đang bị thẩm vấn. Một nhân viên cảnh sát dùng sức vỗ bàn rồi nói:

- Nói những lời này người định lừa ai thế hả? Căn cứ vào tài liệu chúng ta có, người cùng Trần Hạo Thao là người ở cô nhi viện lớn lên, từ nhỏ các người đã giống như anh em, hắn làm chuyện gì chẳng lẽ người lại không biết? Nói thật cho người biết, chúng ta đã có đầy đủ chứng cứ xác định người cũng tham gia vào vụ án đâm xe liên hoàn, cho nên người hãy thành thật....

-... Ta đã nói rất nhiều lần rồi, ta cảm thấy hành động của hắn có chút kì lạ, cho nên mới muốn đi tìm hắn, lúc trước ta gọi điện cho hắn, hắn luôn cúp máy, mãi đến buổi tối hôm qua ta tiếp tục gọi điện cho hắn thì, hắn bỗng nhiên nhận điện thoại của ta, sau đó hắn nói không rõ ràng lắm, bảo ta đến đường XX chờ hắn, cũng không biết hắn muốn làm gì, cho đến khi ta đến đường XX thì bị mấy người bắt được.

Lăng Tân một lần nữa lặp lại lời của hắn, mấy nhân viên cảnh sát trước mặt không nhin được nữa, một người trong đó đột nhiên đứng dậy, bắt đầu đi lại chỗ Lăng Tân. Bạo lực tra tấn chuyện ấy ở tất cả các quốc gia đều có, đây là một loại hiện tượng phổ biến, đến cả nước Mỹ tôn sùng nhân quyền thế mà cũng có... Thôi không bàn về việc này. Người nhân viên cảnh sát càng ngày càng gần Lăng Tân, mà trên mặt Lăng Tân thần sắc dần dần biến mất, khuôn mặt hắn không chút biểu cảm, lạnh nhạt giống như không phải đang đối mặt với bạo lực, trong mắt hắn tất cả đều lạnh như băng, yên lặng nhìn người cảnh sát đang đi đến gần.

- ... Muốn chết phải không?

Lăng Tân trong lòng chỉ nghĩ như vậy, có lẽ ở cục cảnh sát này thì hắn không dám động thủ phản kháng, nhưng nếu mấy người này thật sự tra tấn bức cung... doc truyện tại . Thì hắn cũng sẽ không để ý đến cục cảnh sát mà sẽ ra tay thu dọn mấy tên sâu một này, không dùng được lại sẽ giết người.

- Tốt lắm.

Đúng lúc này, bỗng nhiên cánh cửa phòng mở ra, Hà Thiên Đạo cùng mấy tên mặc thường phục đi vào, Hà Thiên Đạo hình tượng vẫn lôi thôi, đầu tóc thì rối mù, quần áo thì dầu mỡ bẩn, trừ khuôn mặt trắng trẻo ra, cả người hắn không khác gì mấy kẻ đàn ông nhếch nhác. Tên nhân viên cảnh sát kia liền lập tức đứng lại, đồng thời nhìn về phía Hà Thiên Đạo kêu một tiếng đội trưởng, mà Hà Thiên Đạo cũng không để ý đến hắn, liền đi tới trước mặt Lăng Tân rồi nói:

- Người đã không có vấn đề gì, đi thôi.

Nói xong, hắn từ trong áo móc ra cái ví, đây là đồ lục soát được trên người Lăng Tân, hắn trực tiếp vứt cho Lăng Tân tiếp theo hắn xoay người đi ra ngoài. Cái tên nhân viên cảnh sát thẩm vấn kia nhất thời ngây cả người, trong đó một nhân viên cảnh sát bỗng nhiên mở miệng nói:

- Hà đội trưởng, Hứa phó đội trưởng hắn nói....

- Người đó à?

Hà Thiên Đạo cũng không quay đầu lại nói:

- Hắn từ ngày hôm nay đã rời khỏi cục cảnh sát.

Lời này còn chưa nói xong, hắn đã đi ra ngoài mất rồi. Tất cả mọi người có chút sững sờ, không giống Hà Thiên Đạo ngày bình thường chút nào cho đến khi Hà Thiên Đạo đã đi ra ngoài, người cảnh sát kia mới thấp giọng nói:

- Các người có cảm giác ra sao? Giống như Hà đội trưởng gần đây trở nên uy nghiêm hơn rất nhiều?

- Không phải là uy nghiêm, mà là đứng ở bên cạnh anh ta giống như có chút cảm giác đáng sợ...

Mấy người kia thấp giọng nói với nhau vài câu, lúc này Lăng Tân mới đứng dậy, bọn hắn cũng không nói thêm với Lăng Tân cái gì nữa, một đám bắt đầu thu thập đồ trên bàn, chỉ có một người trong đó mở miệng nói:

- Người đi đi, người không có chuyện gì cả.

Lăng Tân nhẹ nhàng cười, rồi xoay người đi ra ngoài cửa, mà ví tiền xem ra cũng không có việc gì liền bỏ vào trong ngực mình, hắn không biết Phong Thần bằng của mình có bị tìm thấy không, nhưng nghĩ đến khả năng bị tìm thấy cũng không quá lớn, bằng không hắn cũng chẳng nhẹ nhàng như vậy rồi đi... Nhưng mà, cái tên Hà Thiên Đạo đội trưởng kia hắn thật không có phát hiện ra điều gì sao? Vì sao lúc rời đi ánh mắt của hắn... hàm ý sâu xa như vậy? Lăng Tân trong lòng suy nghĩ không ngừng, đi ra khỏi cục cảnh sát thì hắn cũng không đi bộ nữa, bắt một cái taxi trực tiếp về tới nhà mình... Nhưng mà cái nhà này cũng chỉ ở tạm thời thôi, nhiều nhất là vài ngày sau, có thể hắn sẽ không bao giờ về lại nơi này nữa, cho đến khi hắn thực hiện được tín niệm của hắn mới thôi.

- Phong Thần bằng không có bị tìm thấy, vẫn kẹp giữa một chỗ cùng hai tấm vé, cái này cũng không có vấn đề gì... Hiện tại vấn đề quan trọng nhất là ta thật sự quá yếu, bất kể là trí hay lực so với người bí ẩn phía sau kia ta thật giống như một con kiến, chưa nói là so với Trần Hạo Thao... ý chí tựa hồ kiên định hơn ta nhiều lắm, ít nhất hắn chắc chắn sẽ không ngại sinh tử, thiện ác, chỉ quan tâm đến mục đích của bản thân, ta thì vẫn còn do dự giữa cái gì mới là thiện và mới là ác... Ta còn quá yếu a.

Lăng Tân yên lặng ngồi trên giường, hắn cầm mảnh Phong Thần bằng lặn qua lộn lại nhìn bên ngoài vài lần, bỗng nhiên hắn mạnh mẽ đánh một quyền vào đầu giường, một quyền của hắn vô ý đã dùng tới nội lực, một lực lượng thật lớn đã làm cho đầu giường thành những mảnh gỗ nhỏ, tiếp theo xuyên thấu qua đánh vào vách tường, nắm tay chứa nội lực chỉ có chút ửng đỏ, mà trên vách tường bị lõm vào vài cm...

- Ta thật sự là quá yếu, ta muốn trở nên mạnh hơn! Bất kể là trí hay lực, còn tín niệm của ta nữa, ta nhất định phải trở nên càng mạnh, ta phải quán triệt được thiện ác tín niệm trong nội tâm... Ta nhất định không thể thua nữa!

Lăng Tân đứng lên hít một hơi thật sâu, hắn yên lặng mở cửa rồi đi ra ngoài.

- Nếu ta đã thua hắn, như vậy hiện tại phải vẫn hồi thể yếu, đúng vậy, trước tiên phải đi giành lấy mảnh Phong Thần bằng, Phong Thần bằng có được càng nhiều, hắn là năng lực sẽ càng nhiều thêm, còn... có thể lấy được “thể”! Nếu phương diện khác đã không thể so được với đối phương, thậm chí cả sự tồn tại của ta đối phương cũng biết rõ, vậy trọng yếu thì trước mắt ngoài điểm nhân quả ra, thì đó chính là “thể”!

- Kỳ Kỳ... còn có tập đoàn La Thị? Còn có hắc bang do tập đoàn La Thị khống chế... Còn có một phần tám Phong Thần bằng. Như vậy muốn đột phá trước tiên chọn tập đoàn La Thị, hơn nữa nơi đó còn có mảnh Phong Thần bằng, người bí ẩn phía sau nói trong vòng một tháng không ra tay với chúng ta, nhưng chưa nói sẽ không ra tay với mảnh Phong Thần bằng này, ta sẽ tìm ra người là ai trước một tháng!

24. Chương 24: Vệ Sĩ Cùng Cường Giả! (nhất)

- Vệ sĩ? Người muốn làm vệ sĩ của Kỳ Kỳ? Ha ha ha...

Tại tòa nhà của tập đoàn La Thị, Lăng Tân thông báo tên mình, thuận lợi đi tới phòng làm việc của chủ tịch, ngoài trừ cậu của La Kỳ Kỳ ở nơi này, còn có mấy người vệ sĩ đứng hết phía sau hắn, nhìn qua nơi này giống như phòng của lão đại xã hội đen... Đương nhiên, bọn hắn kế thừa đại bộ phận tài sản của La Phú Nhân, thì cũng là lão đại phía sau của xã hội đen ở Thượng Hải rồi. Lăng Tân cũng không xấu hổ đối với một tiếng cười này, hắn gật đầu trực tiếp thừa nhận nói:

- Đúng vậy, ta muốn làm vệ sĩ riêng của La Kỳ Kỳ, bởi vì từng là bằng hữu của Trần Hạo Thao kẻ giết La Phú Nhân, ta biết hắn nhất định sẽ giết La Kỳ Kỳ diệt khẩu, nói cách khác, La Kỳ Kỳ bây giờ rất nguy hiểm, ta phải có trách nhiệm bảo vệ tốt cô bé... Ta muốn ngăn cản bằng hữu của ta.

- Giết như thế nào? Giết bằng ý nghĩ sao? Ha ha ha...

Nam tử này cười ha ha nói.

Người đàn ông này thực sự không phải là người đàn ông họ Lâm hôm qua gác đêm, tuy rằng đều họ Lâm, nhưng cũng không có tận mắt chứng kiến những chuyện hôm qua phát sinh, mặc dù theo tin tức từ cảnh sát thì cũng biết đại khái, hắn cũng không cho rằng Trần Hạo Thao có năng lực giết chết La Kỳ Kỳ dưới sự bảo vệ đồng đẳng thế này, vì thế hắn mới không ngại gì cười ha ha, theo suy nghĩ của hắn, người thanh

niên trước mặt chẳng qua là chỉ muốn lừa một khoản tiền mà thôi, chuyện như vậy đối với tập đoàn La Thị cũng đã gặp nhiều rồi. Lăng Tân lắc đầu nói:

- Ta không biết bằng hữu ta thuộc tổ chức nào hoặc có năng lực gì, nhưng ngày hôm qua hắn đuổi giết La Kỳ Kỳ thì có bốn chiếc xe cảnh sát bị va chạm, đều do một chiếc xe vọt tới đâm vào xe cảnh sát, vì vậy mà đã chết ba người cảnh sát... Chuyện này người có thể điều tra, xem ta có nói lung tung hay không? Người đàn ông này cũng không phải người ngu ngốc, nghe thấy vậy sắc mặt nhất thời trở nên nghiêm túc, hắn nhìn chằm chằm vào Lăng Tân một lúc lâu sau, rồi hắn rút điện thoại di động ra hỏi thăm vài câu, khi hắn nói xong vừa tắt điện thoại hắn lại nhìn chằm chằm tiếp vào Lăng Tân, trong khoảng thời gian này hai bên đều im lặng không nói gì cả, cho đến khi qua mấy phút đồng hồ có một cuộc điện thoại gọi đến, người đàn ông này tiếp tục yên lặng nghe điện thoại.

- Được rồi, ta thừa nhận người nói đúng sự thật, nhưng điều này có thể chứng minh cái gì đây? Cũng có thể ngoài ý muốn, hoặc là do vội vã bắt phạm nhân... Người biết chút ít điều gì sao?

Người đàn ông này nhìn chằm chằm vào Lăng Tân hỏi.

- Ta cái gì cũng không biết, cũng không hiểu vì sao hắn làm được tất cả điều đó, không biết hắn có phải là người của tổ chức nào đó hay không... Nhưng ta biết La Phú Nhân thực sự không tầm thường, ta nghĩ mấy người đều biết người kế thừa di sản của ông ta, như vậy ông ta đụng đến nhân vật như thế này còn có thể là bình thường sao? Nếu không, ta cũng sẽ không mạo hiểm tính mạng đến bảo vệ cho Kỳ Kỳ, ta cùng cô bé này có duyên.

Lăng Tân gật đầu nói.

- Có duyên? Ta làm sao biết được người có cùng một nhóm với hắn hay không? Mà cho dù người có muốn bảo vệ Kỳ Kỳ thì người có năng lực gì để bảo vệ cơ chứ? Nói đùa sao?

Người đàn ông này cười lạnh nói, đồng thời hắn châm một điếu xì gà, mang ánh mắt coi thường nhìn về phía Lăng Tân. Lăng Tân bỗng nhiên nở nụ cười, hắn nói:

- Ta cái khác có thể không làm được, nhưng năng lực đánh nhau cũng có chút nắm chắc, chỉ bằng như vậy đi, ông ấy vệ sĩ của ông cùng ta đánh một trận? Ta cũng muốn cho Lâm tiên sinh nhìn xem ta có năng lực bảo vệ Kỳ Kỳ hay không?

Người đàn ông này không cười nữa, hắn nhìn về phía mấy người vệ sĩ, trong đó có một người vệ sĩ lên tiếng nói:

- Lâm tiên sinh, ta không cảm thấy hắn có năng lực đánh ngã bất cứ người nào trong số chúng ta, tuy rằng đánh giá thực lực một người từ bên ngoài không quá chuẩn xác, nhưng bất kể là tu luyện võ thuật, hay kỹ năng chiến đấu thành thạo, đều khiến cho đáng người có một hình thái nhất định, nói thật... Hắn chỉ là người thường mà thôi.

Lăng Tân trực tiếp cắt ngang nói:

- Vậy tại sao không lại đây thử xem thế nào? Haha, nếu như ta là người thường, mấy người có thể rất dễ dàng đánh ngã ta? Thế thì chúng ta thử một chút xem sao...

Người đàn ông họ Lâm gật đầu nói:

- Cũng được, thử hắn một chút, cho hắn biết hắn hoàn toàn không có hi vọng gì... Không được làm chết người là được, thuốc men đã có ta lo.

Mấy người vệ sĩ không biết làm thế nào đành thở dài, nhưng mà vẫn phải nghe theo khách hàng, cho nên một tên vệ sĩ bước ra lại gần trước mặt Lăng Tân nói:

- Đến đây đi, ta cho người tấn công trước, lát nữa bị thương thì đừng trách...

Lăng Tân bỗng nhiên từ trên ghế salon đứng lên lao nhanh về phía tên vệ sĩ, nhẹ nhàng vỗ một chưởng vào ngực của hắn, sau đó lùi lại mấy bước rồi nói:

- Được, đã nhường, nào bắt đầu đi, ta cũng có một lời giống như vậy, lát nữa bị thương cũng đừng trách...

Mấy người vệ sĩ sắc mặt đại biến, bọn hắn cũng không phải là người thường giống họ Lâm kia, bọn họ chính là vệ sĩ quốc tế, mặc dù phần lớn bộ phận nghiệp vụ tập trung ở châu Á, nhưng kiến thức của bọn hắn đã vượt qua người thường rất nhiều, đặc biệt về phương diện chiến đấu, cho dù là súng ống hay cận chiến, bọn họ đều biết, giống như vừa nãy, Lăng Tân ngồi im lặng đến khi bạo phát phát ra tốc độ này, cơ hồ đã vượt qua cực hạn của bọn hắn, lúc trước bọn hắn còn cho rằng chỉ là một người thanh niên bình thường, không nghĩ lại có thực lực chiến đấu kinh người như vậy, đúng là nhìn lầm rồi...

Tên vệ sĩ đang đối mặt với Lăng Tân sắc mặt liền trở nên nghiêm túc, hắn vừa mới bước về phía trước nửa bước mà thôi, Lăng Tân bỗng nhiên trực tiếp lao tới chỗ hắn, hắn liền nghiêng thân thể né tránh khi tay Lăng Tân đánh về phía động mạch ở cổ của hắn, hắn vừa mới nghiêng người né tránh hai tay cũng không kịp nâng lên che chắn, Lăng Tân vỗ tiếp vào bụng của hắn, ngay lập tức tên vệ sĩ này nằm nghiêng trên mặt đất, hắn la lên âm thanh phát ra thật lớn, ngay cả họ Lâm kia cũng nghe được, tên vệ sĩ này cũng không bị ngắt, nhưng bắt đầu không ngừng nôn mửa, xem ra rất đau đớn.

- Một người đánh với ta thật sự là không đủ, như vậy đi, cả ba người cùng lên một lượt đi.

Lăng Tân bỗng nhiên vẫy tay với ba người kia, hắn nói chuyện có vẻ như không e dè ai cả, kì thực trong lòng hắn đang rất bình tĩnh, nội lực trong cơ thể đã bắt đầu từ từ vận lên, không vì cùng với mấy người kia đánh nhau mà dao động. Người đàn ông họ Lâm cũng nhận thấy tình huống trước mắt, mấy người vệ sĩ này là do mình chọn lựa, nên hắn cũng biết bọn họ không phải chỉ có hư danh, bọn họ đúng thật là vệ sĩ hạng nhất ngang hàng với lính đánh thuê, nhưng trước mặt người thanh niên này một người trong bọn họ đâu không lại một chiêu, thực lực so sánh như vậy thật kinh người, thế nên cho dù Lăng Tân lên tiếng cũng không làm hắn giật mình. Mấy người vệ sĩ kia... ánh mắt sắc bén chợt lóe lên, nhưng bọn họ vẫn đứng yên một chỗ, đợi mệnh lệnh kế tiếp của họ Lâm kia.

- Không cần cùng bọn họ so tài nữa, bọn họ là hộ vệ của ta, nếu tất cả bị người đánh gục, vậy còn ai để bảo vệ ta nữa? Người muốn giết ta lúc đó nhiều nhất cũng chỉ mất có hai giây, ta không thể mạo hiểm như vậy.

Người đàn ông họ Lâm kia cuối cùng vẫn chưa phải là người ngu ngốc, ít nhất so với người em ở bệnh viện ngày hôm qua của hắn thì hắn mạnh mẽ hơn rất nhiều, hắn cúi đầu trầm tư suy nghĩ một lát, lúc này mới mở miệng nói tiếp.

- Đi gọi La Cách Tư tới đây, thuê hắn cũng không phải luôn để hắn nhàn rỗi thế? Nói cho hắn biết, có đánh nhau.

Họ Lâm bỗng nhiên nói với người vệ sĩ bên cạnh. Người vệ sĩ kia gật đầu, cũng không nhìn Lăng Tân, trực tiếp khi ra khỏi phòng làm việc, mà họ Lâm nhìn về phía Lăng Tân nói:

- Thật kì lạ, lực lượng cùng tốc độ... Người có phải là người tu luyện võ thuật hay không? Ta cũng đã thấy qua hắc quyền có một ít võ giả có chút giống, nhưng tốc độ của người hình như nhanh hơn một ít.

Lăng Tân cũng chỉ cười không trả lời, ngược lại nhàn nhã ngồi xuống ghế salon, thấy hắn như thế, họ Lâm kia cũng không hề tức giận, lại còn đem một điều gì đó đưa cho hắn rồi nói:

- Ta rất tán thưởng nhân tài, cho dù là hạng người gì cũng được, người xưa có nói có mệnh thường quân nuôi muôn vạn người, ta cũng muốn có khí độ như vậy... đọc truyện tại . Ta biết các người đều muốn như thế nào, La Phú Nhân đúng là một người mạnh mẽ, nói thật, anh ta là một truyền kì, gần gũi trong mấy năm đã tạo nên một vùng đất riêng ĩnh, mà còn là một người chống đối lại chính phủ, người thắng cuối cùng lại là anh ta, nói thật, ta làm thủ hạ dưới tay anh ta cũng không phải là chuyện gì khó chịu... Nhưng anh ta đã chết, hiện tại tập đoàn La Thị do ta và anh em của ta cùng quản lý, thế cho nên cũng không cần phải nhớ lại người đã chết làm gì, anh ta đã chết, cho nên anh ta là người thua, ta tuy rằng không thể so sánh về khí độ hay sự tài giỏi với La Phú Nhân, nhưng ta nghĩ giữ lấy những cái gì đang có cũng không có vấn đề gì?... Thế nào? Gia nhập tập đoàn La thị đi, ta đối đãi với nhân tài rất thoải mái.

Lăng Tân khẽ cười một cái, trong lòng hắn cũng mới vừa nhận biết người này, vẫn còn chưa biết rõ, nhưng bản thân cũng đã có chút rõ ràng, tuy rằng không phải là boss mafia gì đó, nhưng bảo vệ ột cơ nghiệp nhỏ này cũng không có vấn đề gì... Dù hắn không có lực lượng bên ngoài, hắn là hắn cũng có thể giữ đến năm bảy mươi tuổi cũng không sao.

- Không được, ta không hứng thú gia nhập tập đoàn La Thị, mục đích duy nhất của ta là ngăn chặn bằng hữu của ta, nhân tiện bảo vệ tốt cho Kỳ Kỳ, trong khoảng thời gian này, coi như ta là người của tập đoàn La Thị đi.

Lăng Tân khẽ cười nói. Họ Lâm khoát tay rồi nói:

- Vấn đề này nói sau cũng được, nếu như người có thể đánh thắng La Cách Tư, như vậy người sẽ là vệ sĩ của Kỳ Kỳ, đồng thời, cũng nhờ người tiện thể bảo vệ cho ta và mấy cậu của Kỳ Kỳ, dù sao chúng ta cũng xem cô bé như người thân duy nhất.

Trong lòng Lăng Tân cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng vẫn khẽ gật đầu, lúc này, cửa phòng làm việc mở ra, một người đàn ông to lớn, đầy mùi rượu cùng mùi thơm của nữ nhân bước vào, dừng lại nhìn, rồi đi vào hẳn liền ngã vào ghế salon rồi nói:

- Lâm tiên sinh, có chuyện gì phiền toái mà phải cần đến ta đây? Mấy người kia không bảo vệ tốt cho người sao?

Họ Lâm mỉm cười trên mặt rồi nói:

- Cũng không phải là chuyện gì phiền phức lắm, người cùng người thanh niên này đánh một trận đi, ta muốn xác nhận thực lực của hắn.

Tên người da trắng La Cách Tư kia quay đầu lại nhìn Lăng Tân, lại nhìn quanh trong phòng làm việc, hắn cười hắc hắc rồi nói:

- Võ giả Đông Phương sao? Đem thân thể rèn luyện không kém hơn mở cơ nhân tỏa, như vậy phương thức rèn luyện cũng được rồi... Cũng tốt, lần trước ta cùng một võ giả đánh nhau một lúc lâu, cuối cùng vẫn bị thua, gãy cả xương mũi, lần này do người nhận lại đi...

- Cơ nhân tỏa? Cái gì vậy?

Lăng Tân trong lòng chợt giật mình, hắn đối với người đàn ông da trắng trước mặt có một chút chú ý, mấy chữ cơ nhân tỏa kia hắn cũng chưa từng nghe nói qua, nghe thật giống như là võ thuật gì đó, càng giống như là kết quả của công nghệ cao, chẳng lẽ lấy thuốc tăng cường thể chất? Hơn nữa, từ lúc hắn có được nội lực liền luôn muốn tìm hiểu về sự thật chuyện của các võ giả, thật sự có võ giả tồn tại sao, cũng không biết có nội lực hay không nên hắn cũng không dám khẳng định, nhưng người da trắng này có thể cùng người võ giả kia chiến đấu lâu như vậy, cuối cùng bị gãy xương mũi, thực lực đương nhiên sẽ không thấp... Vậy thì lấy hắn làm người để so sánh với thực lực của võ giả đi!

- Như vậy... tới đi...!

25. Chương 25: Vệ Sĩ Cùng Cường Giả! (nhị)

Lăng Tân lặng lẽ đứng dậy, chứng kiến hắn nghiêm túc như vậy, họ Lâm kia cũng nhẹ nhàng thở ra, bởi vì giá tiền hắn thuê mấy người vệ sĩ này, tất cả còn không bằng một phần năm La Cách Tư kia, hắn chỉ muốn được yên tâm, cho nên hắn không hi vọng bỏ tiền ra thuê được mấy người vệ sĩ chỉ là nước bỏ đi... Hắn cũng muốn chứng kiến thực lực của Lăng Tân, nếu ngay cả Lăng Tân cũng nghiêm túc như vậy, thì La Cách Tư tuyệt đối không kém hơn, ít nhất cũng không làm hắn mất tiền oan.

La Cách Tư vẻ mặt cũng rất nghiêm túc, hắn bỗng nhiên thấp giọng rống lên, khi hắn gầm rú, ánh mắt cũng mờ mịt, giống như mắt không còn tiêu cự nữa, lại có chút giống với người cảnh sát bị Phong Thần bảng khống chế mà Lăng Tân đã thấy qua, vẫn có chút khác biệt, La Cách Tư tuy hai mắt mờ mịt nhưng mang lại cảm giác rất nguy hiểm, đó là một loại cảm giác theo bản năng, hắn liền lao về phía La Cách Tư. Hai người cách xa nhau chừng mấy thước, Lăng Tân đem nội lực tản ra khắp toàn thân, toàn lực tấn công, chỉ khoảng chưa đầy một giây đã vọt tới trước mặt La Cách Tư, dường như mắt thường khó mà thấy được, hắn định dùng tốc độ nhanh nhất cùng lực lượng mạnh nhất của mình đánh bại La Cách Tư trong nháy

mắt, nhưng ai mà biết được một nắm tay lao thẳng vào mặt hắn, oành một tiếng vang nhỏ, hắn chỉ kịp thời lấy hai tay che mặt lại, một nắm đấm này khiến cho hắn lặn lại một vòng. Nhưng La Cách Tư cũng không lao đến, mặc dù một quyền đánh ngã Lăng Tân, nhưng một quyền này lại không đánh trúng, nắm tay chạm vào người của Lăng Tân bị lực lượng rất lớn phản lại ngoài dự đoán của hắn, đẩy lui hắn vài bước, hơn nữa trên tay hắn có cảm giác hơi đau, điều này làm cho La Cách Tư cắn chặt răng kinh ngạc, hai mắt vẫn mờ mịt như cũ lao về phía Lăng Tân.

- Không đúng...

Lăng Tân bị đánh ngã lặn, trong nháy mắt hắn dùng lực đánh một quyền trên mặt đất, nhờ vào lực đạo này lùi lại thật xa, gạch men sứ ở dưới mặt đất thì bị hắn đập nát, khi Lăng Tân vừa lộn một vòng thật xa thì La Cách Tư cũng đã lao tới chỗ hắn, hai người cùng lúc vừa lui, vừa tiến, trong nháy mắt, Lăng Tân đã gần đụng phải cái bàn uống nước, dưới chân liền dùng sức đạp xuống, cả người nhảy ra bên cạnh, rốt cục hắn cũng có thể đứng dậy, mà lúc đó La Cách Tư một quyền hung hăng đánh vào cái bàn uống nước. - Cơ hội tốt...

Lăng Tân mạnh mẽ cắn răng một cái, dùng chân đạp xuống đất, một đạp làm nát khối gạch men lao về phía La Cách Tư, nhưng không biết thế nào, La Cách Tư một lần nữa quay đầu lại, một cước đá về phía Lăng Tân đang lao tới, bởi vì khoảng cách hai bên gần như vậy, Lăng Tân dù tốc độ cùng lực lượng mạnh hơn người thường rất nhiều cũng không phản ứng kịp, liền dùng cánh tay ngăn cản một cước này, tiếp theo hắn và La Cách Tư đồng thời lùi về phía sau mấy bước.

- Là tốc độ phản ứng sao? Bao gồm cả thị giác cùng suy nghĩ...

Lăng Tân trong đầu suy nghĩ lướt qua, hắn đại khái đã hiểu được thực lực của La Cách Tư, nếu nhìn qua tốc độ cùng lực lượng mà nói, quả thật kém hơn hắn rất nhiều, dù những người vệ sĩ kia cũng mạnh hơn người thường không ít, nhưng so với một người mang nội lực như hắn còn chưa đủ, chân chính mạnh hơn hắn là cái loại thị giác cùng suy nghĩ này, cũng có thể nói là lực phản ứng, như một người có thể ở cách xa mười thước chứng kiến hai người đánh nhau, mỗi người một quyền, mỗi người một động tác chân, thế nhưng khi một người đứng trước mặt người kia đánh hắn thì không phải ai cũng có thể chứng kiến nắm tay lao tới để né tránh, rất có thể khi người kia đang phục hồi lại tinh thần thì lại bị một quyền nữa đánh trúng, đây cũng là một đạo lý, đó là tốc độ phản ứng. Cũng không phải giống như trong phim, như siêu cấp anh hùng Mỹ quốc, chợt có được vận tốc của âm thanh, xưng là hiệp sĩ âm tốc, hắn rất có thể sẽ bị đụng chết khi lao vào tường hoặc một cái gì khác tương tự, bởi vì tốc độ quá nhanh, cũng không có nghĩa là hắn có phản ứng với xung quanh khi đang chạy, như mọi người phản ứng trong hai giây, như vậy nếu người kia phản ứng trong một giây thì hắn nhìn người xung quanh giống như đang đi chậm chạp không khác nhau là mấy, thế thì chỉ cần hắn có thể phản ứng kịp thời, Lăng Tân sẽ không thể nào đánh trúng hắn! Huống hồ, La Cách Tư này phản ứng không chỉ hơn người bình thường một nửa mà thôi...

- Nguyên nhân là ở cơ nhân tỏa sao? Cái gọi là cơ nhân tỏa kia có thể nâng cao tốc độ, còn không chỉ là tốc độ phản ứng, hắn mỗi lần đánh trả ta hoặc công kích ta đều giống như là động tác theo bản năng... doc truyện tại . Giống như trực giác của một con dã thú?

Lăng Tân dùng tốc độ tránh né vài lần công kích của La Cách Tư, cuối cùng thì hắn cũng phải dừng lại để hít thở, nắm đấm của La Cách Tư tiếp tục lao về phía hắn, thế nhưng lần này hắn nhắm mắt lại... phản ứng, lấy phản ứng của hắn thì cũng không có cách nào lại gần được để công kích, hắn cũng không có trải qua huấn luyện chiến đấu tay đôi bao giờ, phản ứng tốc độ lại càng thế, cho nên hắn cũng không nhìn nữa... Chẳng thà không nhìn thấy, dù sao tốc độ cùng lực lượng của hắn cũng hơn La Cách Tư nhiều lắm!

Oành hai tiếng, La Cách Tư một cước đá vào bụng Lăng Tân thì một quyền với tốc độ không thể tưởng tượng mãnh liệt đâm vào bả vai của La Cách Tư, tuy rằng La Cách Tư tính toán định né tránh một quyền này nhưng đáng tiếc một quyền này nhanh hơn công kích lúc trước của Lăng Tân nhiều lần, lực lượng tập trung vào một chỗ rất lớn, Lăng Tân gần như đã dồn hết nội lực vào đó, chẳng những đánh trúng bả vai La Cách Tư, mà còn làm hắn đánh bay ra ngoài, bay thẳng ra mấy thước, đập vào một cái ngăn tủ, lúc này mới dừng lại, nhìn bả vai vụn vụn của hắn, có lẽ đã bị trật khớp vai rồi. Lăng Tân cũng không chịu nổi, bởi vì nội lực đều tập trung trên tay, cho nên nội lực còn lại của hắn chỉ có một ít lưu lại trên thân thể, một cước toàn lực của La Cách Tư, nhất thời từ yết hầu của hắn trào lên, bên khóe miệng thiếu chút nữa đã

chảy máu, nhưng mà hắn đem đồng máu đó nuốt xuống, ngoại trừ sắc mặt hơi khó coi ra, cả người không có biến hóa gì lớn.

- Lợi hại quá, không nghĩ đến thế giới này còn có người đấu lại được với nội lực của ta, hơn nữa nghe trong lời nói của hắn tựa hồ hắn đã từng thua trong tay một võ giả, hay là võ giả Trung Quốc có thể bằng cách gì đó đạt đến trình độ nội lực? Hoặc... Nội lực của ta quá yếu sao? Chẳng hạn nếu ta mạnh mẽ đến mức hoàn toàn coi thường công kích của La Cách Tư, tốc độ cùng lực lượng của ta vượt qua cực hạn... Còn nữa, nếu như ta có được cái gọi là cơ nhân tỏa, lại phối hợp nội lực công kích, như vậy sẽ trở nên mạnh như thế nào đây.

Lăng Tân trong đầu thoáng hiện lên suy nghĩ, mà lúc này, họ Lâm chạm tay vào hắn mới làm cho hắn chú ý tới phòng chủ tịch đã bị hắn làm cho nát bét, họ Lâm kia cũng không trách móc cái gì, ngược lại vui sướng nói:

- Hai người đều rất lợi hại à, như vậy vị Lâm tiên sinh này, hoan nghênh người bảo vệ Kỳ Kỳ... Ta nghĩ cô bé gặp được người nhất định sẽ rất vui vẻ, hơn nữa tập đoàn La Thị luôn rộng mở chào đón người, ta nhớ người hình như là thiên tài ở trường đại học đúng không? Khi nào muốn đến tập đoàn La Thị làm việc ta cũng đều rất hoan nghênh.

Lăng Tân nghe vậy nhất thời thở nhẹ ra, hắn cũng không nói nhiều, lặng lẽ đi lại gần La Cách Tư, kéo hắn ra, rồi mở miệng nói:

- Người thật sự lợi hại lắm, thế nào? Có rảnh cùng ta uống một chén không? Ta mời khách.

La Cách Tư bị trật khớp, rất đau đớn, nhưng nghe được lời Lăng Tân nói thế, hắn cũng cười hắc hắc hào sảng nói:

- Uống một chén thì miễn, uống mấy bình đi, ta phụng bồi, ôi, người thật lợi hại, tốc độ cùng lực lượng giống như quái vật, haha...

- Được rồi, giăng hòa thành công... Bước tiếp theo phải lấy được lai lịch của khóa gen...

26. Chương 26: Vệ Sĩ Cùng Cường Giả! (tam)

- Cơ nhân tỏa? Cái này...

Không thể không thừa nhận, La Cách Tư này tính cách thật phóng khoáng, tuy rằng mới cùng Lăng Tân đánh nhau một trận, làm hắn bị trật khớp cả vai, dù rất đau nhưng nhìn dáng vẻ của hắn rất bình thường, không sao cả, ánh mắt cũng khôi phục lại trạng thái, hắn liền kéo Lăng Tân chạy đến phòng khách đi uống rượu. Trong phòng khách còn có mấy mỹ nữ mặc y phục hơi thiếu vải, phòng trong giống như còn có tiếng động gì, nơi này có chuyện gì Lăng Tân không cần nhìn cũng biết, xem ra là nơi ở của mấy người họ Lâm trong tập đoàn La Thị, phía trong còn có xã hội đen, có lẽ bọn hắn có ý chiêu mộ một đám người mới a. Hắn cũng đã nhận biết được thực lực bản thân mình từ trận đấu với La Cách Tư, bây giờ hắn cận chiến đã mạnh như vậy, mười người bình thường cũng không thể chạm được vào người hắn rồi, như vậy nếu có thêm súng cùng với lực phản ứng của hắn nữa, đối phó chừng một trăm người xã hội đen giống như đi chơi... Đây mới chính là thực lực. Hai người giống như có cảm giác mới quen đã thân, La Cách Tư bảo mấy người con gái kia vào phòng trong xong, lúc này hắn mới cầm bình rượu lên rót cho Lăng Tân, vừa làm vừa nói lúc này Lăng Tân rất lợi hại, không mở cơ nhân tỏa cũng có thể đánh bại mình, thực lực này thực sự rất cường hãn, hắn thật tâm phục khẩu phục.

- Võ giả Đông Phương các người thật là cường hãn, chẳng những mở cơ nhân tỏa dễ dàng, cho dù không mở cơ nhân tỏa thực lực cũng rất đáng sợ, các người rốt cục rèn luyện thế nào mà thành? Bình thường nhìn qua giống như thư sinh yếu ớt, nếu mà đã động thủ thì lực lượng và tốc độ mạnh đến dọa người... doc truyện tại . Thật sự không tưởng tượng nổi.

La Cách Tư cười lớn nói. Lăng Tân nở cười uống xong một chén rượu lớn, rồi hắn mới lên tiếng:

- Nói thật, võ thuật của ta cũng trùng hợp mà có được, đây cũng không phải là chuyện đáng tự hào gì... Nhưng mà ta chưa từng nghe qua cơ nhân tỏa gì đó, rốt cục nó là cái gì vậy?

- Cơ nhân tảo sao? Cái kia a...

La Cách Tư lại uống vài ngụm rượu, rồi nói:

- Đây là cách nhóm của ta xưng hô với nó, cũng có thể gọi nó là nguồn gốc chìa khóa của thân thể con người, hoặc nó còn có rất nhiều cách gọi khác, ở trên chiến trường sống chết trước mắt, có một số ít người có thể đạt tới trình độ mở cơ nhân tảo, cũng như người từng thấy qua vậy, hai mắt trở nên mờ mịt, tiếp theo giống như có vô cùng tận ý thức chiến đấu tiến vào trong não người, người cứ như vậy tự nhiên công kích địch nhân, thậm chí một vài người rất mạnh ở mở được cơ nhân tảo cấp cao hơn, còn có thể thấy được quỹ tích viên đạn bay, đây là cơ nhân tảo... Nhưng mà mở cơ nhân tảo thật sự có rất ít người làm được, mà có thể sống sót lại càng ít.

- Có thể sống sót là sao?

Lăng Tân tò mò hỏi.

- Ân... Có thể sống sót, nếu như trong chiến trường có một trăm lính đánh thuê, sống chết chiến đấu, có thể một người vô ý mở được cơ nhân tảo, nhưng cả một trăm người mở được cơ nhân tảo, có thể sống sót một hai người là tốt lắm rồi, bởi vì mở cơ nhân tảo tầng thứ nhất chính là khiêu chiến với cực hạn sinh mệnh của cơ thể, tuy rằng lúc đó sẽ rất mạnh, nhưng cơ thể không chịu nổi cực hạn mà chết đi, cho đến khi đội ngũ quân y giải phẫu thi thể thì mới biết được, hình như là do các chất trong thận, và não bị kích thích tăng lên, tạm thời có thể đạt trình độ mở cơ nhân tảo, nhưng thân thể không thừa nhận nổi kích thích kịch độc như vậy, do đó mà tử vong... Có điều trình độ võ thuật của người tốt, thân thể các người tố chất so với chúng ta tốt hơn mấy lần, hẳn là có thể sống sót qua tầng thứ nhất, có thể đến tầng thứ hai của cơ nhân tảo đó.

La Cách Tư thở dài nói. Lăng Tân trong lòng lúc này mới rõ ràng, hẳn đại khái đã hiểu được mở cơ nhân tảo là cái gì, hẳn là con người có một loại phương thức mở ra tiềm lực của bản thân, tiềm lực của con người kì thật rất là lớn, nếu như nói một người bình thường dùng một phần lực lượng, thì người đánh nhau hoặc chiến đấu, khi tiềm lực hoàn toàn bộc phát thì ít nhất có thể sử dụng sáu đến bảy mươi phần, khi tiềm lực bùng nổ lớn như vậy, bản thân sẽ không cách nào chịu đựng được, trừ một số ít người may mắn ra, đại bộ phận sẽ bị chết khi tiềm lực bùng nổ, hơn nữa nghe ý tứ của La Cách Tư, khóa gen không phải lần đầu tiên mở cơ nhân tảo là rất nguy hiểm, còn có lần thứ hai, rồi lần thứ ba sẽ rất nguy hiểm, nhưng mà số lần mở cơ nhân tảo tăng lên thì số lần nguy hiểm cũng sẽ giảm bớt, hẳn là ý này.

- Hiểu rồi, trước ranh giới sống và chết, mạnh mẽ mở ra tiềm lực của bản thân, đây chính là cơ nhân tảo, chuyện như vậy ở trên Tv hình như cũng đưa tin nhiều lần, như trong lúc nguy cấp một tay giơ lên cây cột nặng cả tấn, cứu tính mạng con mình, sau đó chính mình bị chết, hoặc một bà lão, nâng xe tải lên cứu cháu mình, rồi sau đó cũng chết, hẳn là có cùng một đạo lý... Như vậy ta cần phải mở cơ nhân tảo bằng cách nào?

Lăng Tân có được thông tin này thì không ngừng suy nghĩ, tiếp theo hẳn liền lập tức khẳng định chính mình cần phải mở cơ nhân tảo, phối hợp với nội lực của hắn, thực lực hắn sẽ tăng cao thêm bao nhiêu lần nữa, tuy rằng cũng chưa có thể nhìn thấy quỹ tích viên đạn, nhưng đối với súng ống bình thường mà nói, hẳn tuyệt đối không sợ bất cứ kẻ nào công kích, đây là phương pháp giữ mạng, cùng một dạng với Phong Thần bảng, thêm nhiều thực lực thì vẫn tốt hơn. Sau khi có được thông tin hữu dụng, Lăng Tân cũng không tiếp tục uống rượu nữa, hắn nói dừng uống với La Cách Tư, mà La Cách Tư cũng một nam nhân hảo sảng, cười haha xong cũng không có giữ hắn lại, thậm chí đứng dậy đưa tiễn cũng không, chỉ hướng về phía Lăng Tân phất tay mà thôi. Lăng Tân đang rời khỏi gian phòng liền xoay đầu lại nói với La Cách Tư:

- Thiếu của người một nhân tình... Nếu còn có thể gặp lại, nhất định ta sẽ trả người nhân tình này...

Nói xong liền đi về phía phòng chủ tịch. Mà trong phòng chủ tịch lúc này, đồ dùng bị đánh nát, gạch men đã sửa lại sắp xong, khi Lăng Tân đi vào, họ Lâm kia cũng thân thiết đi tới, hắn lôi kéo Lăng Tân rồi nói:

- Lăng tiên sinh, sau này chúng ta coi như là người cùng hướng, an toàn của Kỳ Kỳ giao cho người đừng để chúng ta thất vọng nha.

Lăng Tân khẽ cười, hắn cũng không chối từ, trực tiếp nói rằng:

- Ta tự nhiên sẽ bảo vệ tốt cho Kỳ Kỳ, hơn nữa ta cũng muốn ngăn cản sai lầm của bằng hữu... Lâm tiên

sinh, xin hỏi khi nào thì ta có thể đến bên cạnh Kỳ Kỳ đây? Ta nghĩ cần mau chóng bắt đầu bảo vệ cô bé, bởi vì không biết khi nào thì Trần Hạo Thao sẽ tập kích...

Người đàn ông họ Lâm cũng gật đầu nói:

- Như vậy cũng tốt, vậy trước hết người xuống bãi xe ngầm chờ một lát, để ta bảo thư ký đưa người đến biệt thự, bắt đầu từ hôm nay người sẽ bảo vệ Kỳ Kỳ.

Lăng Tân đồng ý xong liền xoay người đi, mà vẻ mặt của họ Lâm thì tươi cười, cho đến khi Lăng Tân đã rời phòng một lúc lâu sau hần gọi điện thoại cho thư kí, sau đó hần lại gọi điện thoại ột người khác.

-... Ta muốn toàn bộ tài liệu về Lăng Tân và Trần Hạo Thao, từ trước đây cho đến bây giờ, còn cả tài liệu về thân nhân của bọn hần nữa... Mặt khác cho vài người trong biệt thự âm thầm giám thị hần, ta hoài nghi hần và Trần Hạo Thao dường như có liên hệ, mấu chốt nhất chính là, xem hần có thể tìm ra được cái đồ vật mà La Phú Nhân để lại hay không...

- La Phú Nhân có nửa tờ giấy vì cái gì lại không tìm thấy? Ta hoài nghi hần và Trần Hạo Thao đều biết đến nửa tờ giấy kia, có lẽ bọn hần biết một chút thông tin gì đó, cho nên tạm thời không cần làm kinh động hần, để cho hần chờ trong biệt thự cũng tốt, cho đến khi hần có được tờ giấy... Đem hần giết chết, sau đó đem nửa tờ giấy cho ta cất giữ, hiểu không?

Người đàn ông họ Lâm kia nhẹ giọng nói chuyện qua điện thoại một lúc, sau đó mới cúp điện thoại ngồi xuống ghế, vẻ mặt của hần lạnh lẽo, trong mắt toát ra sát khí, cho đến lâu sau hần mới khôi phục lại bộ dáng ban đầu, nhìn qua giống như người bình thường không có đặc điểm gì đặc biệt.

- La Phú Nhân à... Người luôn xem thường mấy người chúng ta, đến chết cũng không có đem lực lượng giao cho chúng ta, chúng ta cần gì phải bảo vệ huyết mạch cuối cùng của người? Lấy con gái người làm mồi đi ý này tựa hồ rất không tồi...

27. Chương 27: Gặp Lại Phác Mỹ Chân! (nhất)

Lăng Tân đương nhiên không biết được những lời nói lúc sau và cả những tính toán của họ Lâm, bình thường đang ở bên ngoài Lăng Tân tuyệt đối không sử dụng Phong Thần bảng, hơn nữa cho dù có sử dụng, hần cũng không bao giờ đem điểm nhân quả quan trọng như vậy để xem thông tin về người đàn ông họ Lâm ngu ngốc kia... doc truyện tại . Hần cũng sợ lại trúng phải người có Phong Thần bảng, hần tin không cần dùng đến Phong Thần bảng cũng có thể tìm ra người đó là ai. Lúc này Lăng Tân đang ngồi trên một chiếc xe con cao cấp, chỗ ngồi lái xe được ngăn cách với chỗ ngồi phía sau bởi thủy tinh, nên cho dù phía sau nói gì thì phía trước cũng không nghe thấy gì, chỗ ngồi phía sau lại còn có hai hàng ghế đệm đối diện, ở trước cái ghế đệm còn có cả tivi và tủ lạnh loại nhỏ, nhìn qua chiếc xe sang trọng này chắc hẳn là xe của họ Lâm kia thường dùng đi ra ngoài. Ngồi bên cạnh Lăng Tân còn có một mỹ nữ rất hấp dẫn, tuổi khoảng chừng hai bốn, hai lăm, đáng vẻ bề ngoài rất xinh đẹp và thành thực, mỹ nữ này cao gần một thước bảy, đôi chân đẹp mang một cặp tất đen, cô gái này quả thực là một mỹ nhân khó gặp, đôi lông mày ở giữa dựng lên hàm ý xuân tình, tuy rằng trước mặt Lăng Tân cũng không có hành động gì đặc biệt, nhưng từ khuôn mặt xuân tình, Lăng Tân cũng có thể nhận ra cô gái này chắc là lấy sắc để có được vị trí thư kí, về việc có chính xác hay không, cái này cũng không có quan hệ gì đến hần.

- Hôm nay lấy được tin tức rất trọng yếu, sự việc về khóa gen kia rất quan trọng, còn việc nữa là thái độ của mấy người họ Lâm kia với La Kỳ Kỳ... Có thật bọn hần để ta làm vệ sĩ cho Kỳ Kỳ, như vậy... bọn hần đang dẫn dụ kẻ địch xuất hiện sao?

Lăng Tân đang im lặng suy nghĩ, nữ thư kí mang dáng vẻ yêu mị bỗng nhiên cười nói:

- Ngài là Lăng tiên sinh đúng không nhỉ? Ngài có muốn uống chút gì không, nhìn bộ dáng ngài nặng nề quá, có phải ngài đang lo lắng cho an nguy của tiểu thư Kỳ Kỳ? Không cần đâu, bên cạnh tiểu thư Kỳ Kỳ còn hơn mười người vệ sĩ, hơn nữa khu biệt thự kia luôn có người tuần tra bảo vệ trị an, Lăng tiên sinh không cần lo lắng như vậy?

Lăng Tân cũng không nói một câu nào, chỉ mỉm cười rồi im lặng nhắm mắt lại dưỡng thần, mà nữ thư kí kia cũng sững sốt một chút, không nghĩ người thanh niên trước mặt không hề giống những người thanh niên

trẻ tuổi háo sắc, ngược lại hắn cũng không thèm nhìn tới nàng mà nhắm mắt dưỡng thần, hoặc cố ý làm ra bộ dạng kia để nàng chú ý, hoặc lòng dạ của hắn thâm sâu không lường được, nhất thời nàng cũng không tìm được đề tài nào để nói chuyện, xem ra họ Lâm kia giao cho nàng dò xét thử Lăng Tân có lẽ không cách nào hoàn thành được.

-...Ngay cả một người thư kí mà cũng biết tình huống trong biệt thự của La Kỳ Kỳ, hoặc là nàng nhận mệnh lệnh của họ Lâm dò xét ta, còn có thể là mấy cậu của La Kỳ Kỳ thật sự đem nàng ra làm mồi dụ người bí ẩn kia... Mấy tên đáng chết, chiếm đoạt tài sản không nói đến, hiện tại ngay cả tính mạng của cô bé cũng không có ý định bảo vệ sao?...

Trong lòng Lăng Tân hết sức không thoải mái, nhưng mà giờ phút này hắn cũng không có ý định làm vóng động chuyện này, sự việc nặng nhẹ hắn vẫn phân biệt rõ ràng, trước mắt quan trọng nhất vẫn là đến bên cạnh La Kỳ Kỳ, chưa nói đến việc có cơ hội tìm ra người bí ẩn phía sau, thì việc đầu tiên là cướp được một mảnh Phong Thần bảng trong tay cậu của La Kỳ Kỳ vẫn là quan trọng nhất, bước đầu tiên nhất định phải đến bên cạnh La Kỳ Kỳ... Còn về sau này, thiện ác cuối cùng sẽ có báo ứng!

Đang suy nghĩ như vậy, chiếc xe sang trọng đã tiến vào khu biệt thự cao cấp nhất trong Thượng Hải, La Kỳ Kỳ lúc này đang ở trong một tòa biệt thự, bằng vào địa vị lúc ấy của La Phú Nhân tại Thượng Hải, hơn nữa nắm giữ Phong Thần bảng, hắn gần như hoàn toàn có thể coi thường lực lượng thế tục này, cho dù có mua toàn bộ khu biệt thự này cũng làm được, cho nên chỗ ở của La Kỳ Kỳ đương nhiên chiếm diện tích lớn nhất, cũng là một tòa nhà xa hoa nhất, từ rất xa khu biệt thự đã có thể thấy được. Chiếc xe dừng lại cho người gác cổng xác minh thân phận xong, liền đi thẳng vào khu đỗ xe, xe còn chưa vào trong thì Lăng Tân nhìn ra bãi cỏ ngoài cửa kính đã thấy La Kỳ Kỳ đang ngồi đó vẽ tranh, nhưng mà bên cạnh ngoài vệ sĩ ra, còn có thêm một cô gái, người con gái kia hắn cũng đã gặp qua, chính là lúc hắn đập đầu vào cây đã gặp một cô gái thần kinh, hình như tên gọi là Phác Mỹ Chân.

- Thật đúng là có duyên a.

Lăng Tân trong lòng sinh ra một chút cảm giác không biết phải làm sao, nhưng mà trước khi đạt được mục tiêu, cuối cùng hắn không có khả năng vì một người nữ nhân mà thay đổi sao? Mặc dù cô gái thần kinh kia thật sự làm cho hắn hết cách nhưng mà cô gái này còn một chút tốt bụng, cho nên nếu ở cùng nàng thật ra thì cũng không có khó chịu giống như trong tưởng tượng. Chờ đến khi Lăng Tân đã đi xa, ngoài dự liệu của hắn là, người đầu tiên xoay lại không phải là người vệ sĩ hay La Kỳ Kỳ, ngược lại chính là cô gái Phác Mỹ Chân người đang xem La Kỳ Kỳ vẽ tranh, nàng quay sang nhìn, khi thấy Lăng Tân cùng mấy người ngồi phía sau thì nàng lúc này mới nở nụ cười từ xa. Mấy người cùng Lăng Tân còn chưa đi lại gần, La Kỳ Kỳ đang vẽ tranh theo bản năng thấy tiếng động liền quay lại nhìn, khi thấy Lăng Tân xuất hiện, cô bé liền hoan hô một tiếng rồi chạy về phía Lăng Tân, nhưng vừa chạy được vài bước, thì bị Phác Mỹ Chân giữ lại.

- Tiểu thư La Kỳ Kỳ, đang lúc vẽ tranh sao có thể làm như vậy được?

Phác Mỹ Chân đem Kỳ Kỳ kéo đến trước người, nàng mang vẻ mặt thành thật nói với Kỳ Kỳ:

- Tiểu thư La Kỳ Kỳ phải nghiêm túc chứ, vẽ tranh là do bản thân tiểu thư Kỳ Kỳ yêu cầu, cũng không thể bỏ giữa chừng như thế, vì vậy xin tiểu thư hoàn thành bức tranh này xong mới được tự do đi lại, bây giờ tiểu thư tiếp tục vẽ tranh đi.

- Đạt tỷ tỷ... Một lát cũng không được sao? Hơn nữa Đạt tỷ tỷ gọi em là Kỳ Kỳ cũng không được sao? Không nên gọi em là tiểu thư Kỳ Kỳ nữa...

La Kỳ Kỳ cúi đầu nhỏ giọng nói. Phác Mỹ Chân đưa tay lên véo nhẹ khuôn mặt nhỏ nhắn của La Kỳ Kỳ, rồi mới lên tiếng:

- Cái này không thể được đâu, tiểu thư La Kỳ Kỳ người trước hết hãy hoàn thành bức tranh này rồi nói tiếp, ta ghét nhất người khác không giữ lời, còn nữa nè, tiểu thư La Kỳ Kỳ vì sao phải gọi ta là Đạt tỷ tỷ vậy? Tên của ta là Phác Mỹ Chân, còn cái kia chỉ là danh hiệu mà thôi, sau này cũng không thể xưng hô với ta như thế nữa nha.

Lúc nói chuyện, Phác Mỹ Chân có vẻ cười cười, nhưng mà làm La Kỳ Kỳ cả người run lên bần bật, tiếp theo tiểu cô nương này ngoan ngoãn ngồi xuống trên cỏ tiếp tục vẽ tranh. Lúc này Lăng Tân cũng đã đến gần, hắn vừa kịp nghe được một tiếng Đạt tỷ tỷ, trong lời nói cũng nghe được một chút ít, nhưng mà lại

chúng kiến La Kỳ Kỳ ngoan ngoãn ngồi xuống bên cạnh vẽ tranh, phía sau hẳn thì thư ký cùng lái xe đi tới chỗ bọn vệ sĩ nói gì đó, đại ý là Lăng Tân trở thành vệ sĩ của La Kỳ Kỳ, mà chức vụ của mấy người bọn hẳn không thay đổi, vẫn là bảo vệ La Kỳ Kỳ, nói cách khác, cũng chính là thêm vào một người vệ sĩ không thuộc bọn hẳn chỉ huy. Mấy tên vệ sĩ này đều cau mày, bọn hẳn không biết thực lực Lăng Tân như thế nào, chỉ nhìn một cách đơn giản, từ động tác đến thể hình cũng chỉ tốt hơn người bình thường một chút mà thôi, như vậy một người bình thường đột nhiên được cài vào làm vệ sĩ, bọn hẳn cũng không biết sau lưng còn có bí mật gì nữa, nhưng làm nghề vệ sĩ mà nói, bọn hẳn đầu tiên là phải lo lắng an toàn cho khách hàng, cho nên ngay tức thì có hai tên vệ sĩ mở miệng cự tuyệt. Lại không nghĩ đến, Lăng Tân cũng không chưa nói gì, thì Phác Mỹ Chân đã mở miệng lên tiếng:

- Mấy vị tiên sinh này, thật xin lỗi vì cắt đứt lời của các người, nhưng so sánh mà nói... Một mình anh ta còn mạnh hơn so với mấy người cộng lại không ít nha, ít nhất dưới tình huống không cần súng ống, có anh ta bảo hộ Kỳ Kỳ, ta nghĩ đối với Kỳ Kỳ sẽ an toàn hơn, hơn nữa các vị cũng sẽ an toàn hơn mới đúng!

Mấy tên vệ sĩ kia không nói lại gì, vẫn tiếp tục cũng thư kì và người lái xe tiếp tục nói chuyện, Lăng Tân ngược lại đối với Phác Mỹ Chân cảm thấy có hứng thú, người con gái này ngồi trên bãi cỏ nhìn qua cảm thấy rất giống một quý tộc, thân thể ngồi đoan chính, thậm chí ngay cả chân đưa ra cũng rất có phép tắc vô cùng, nhưng lúc trước nàng giữ chặt tay La Kỳ Kỳ động tác nhanh vô cùng, thậm chí Lăng Tân thiếu chút nữa đã không thấy rõ, tốc độ như vậy có thể là người thường sao, như vậy đã rõ ràng, nàng là ai...? Vì cái gì lại quen La Kỳ Kỳ, chẳng lẽ là người tình của La Phú Nhân sao? Hoặc là do La Phú Nhân dùng Phong Thần bảng cường hóa tạo ra một người để bảo vệ cho La Kỳ Kỳ?

Phác Mỹ Chân mỉm cười nói:

- Ta là Phác Mỹ Chân chủ tịch thương nghiệp Trọng Hoa của Hàn Quốc, lần trước đã được gặp mặt, cũng chưa có hỏi tên của tiên sinh là gì... Bởi vì ta đại diện cho tập đoàn Trọng Hoa đến đây cùng tập đoàn La Thị thảo luận một ít vấn đề về xí nghiệp, nhìn thấy bộ dạng cô đơn của tiểu cô nương này, cho nên ta ở lại biệt thự cùng cô bé, tiên sinh Lăng Tân còn có vấn đề gì muốn hỏi không?

Lăng Tân khẽ lắc đầu, không biết vì cái gì, đây cũng là một loại trực giác không thể diễn tả, hẳn luôn cảm giác người con gái này bề ngoài thì biểu hiện lễ phép thành thực, nhưng từ lần đầu tiên hẳn thấy biểu hiện của cô gái này... Nàng giống như có một tính cách khác rất đáng sợ, cũng không biết người con gái này xuất hiện đối với kế hoạch của hẳn có ảnh hưởng gì... Có lẽ Phong Thần bảng cũng có điểm thiếu sót, ít nhất đó là nhìn không thấu được nhân tâm, cũng nhìn không ra được ảnh hưởng tương lai từ nhân tâm, như hẳn chẳng hạn, hay như Trần Hạo Thao, còn có người trước mặt là Phác Mỹ Chân.

Phong Thần bảng... Có lẽ cũng không phải là vạn năng a.

28. Chương 28: Gặp Lại Phác Mỹ Chân! (nhị)

Rốt cục thì cũng giải quyết xong với mấy người bên cạnh La Kỳ Kỳ, Lăng Tân thở nhẹ ra đồng thời suy nghĩ cũng đã đến lúc bắt đầu hành động bước tiếp theo, nhưng Phác Mỹ Chân này lại vốn không có trong kế hoạch của hẳn, ít nhất bây giờ cứ theo kế hoạch đi cái đã... Trong biệt thự lúc mười một giờ đêm.

...Ta nói, ta mệt lắm rồi, ta rất buồn ngủ.

Lăng Tân sắc mặt có chút xanh mét nói, thực tế bây giờ hẳn cần thực hiện hành động kế tiếp theo kế hoạch, nhưng bây giờ đã là mười một giờ tối rồi. Bởi vì thân phận đặc thù của Lăng Tân, đặc biệt hẳn lại có tình cảm tốt với La Kỳ Kỳ, cho nên phòng của hẳn cũng được bố trí gần với phòng của La Kỳ Kỳ, việc này cũng không sao cả, cùng với kế hoạch ban đầu của hẳn không có gì mâu thuẫn, nhưng mà hẳn không nghĩ đến chính là... cô gái Hàn Quốc lại khó dây dưa đến vậy.

- Lăng Tân tiên sinh xin anh có chút tôn nghiêm của đàn ông được không? Việc anh buồn ngủ so với việc cùng cô bé chơi đùa trọng yếu nhiều hơn lắm sao?

Phác Mỹ Chân mặc bộ áo ngủ rộng thùng thình, hoa văn đốm nhỏ ánh trắng là bộ quần áo này nhìn như quần áo của con nít, cùng với gương mặt của Phác Mỹ Chân hơi giống một đứa trẻ, dù dáng người trong áo ngủ không nhìn thấy được, nhưng nhìn nàng bây giờ vô cùng kiều mỹ, đặc biệt là đôi mắt kia, trắng đen rõ

ràng, màu đen của con người giống như trên châu chóp động, làm người ta nhìn vào ánh mắt của nàng đều có cảm giác bị hấp dẫn. Chẳng qua là Lăng Tân cũng không có chú ý tới ánh mắt của nàng, hẳn lúc này đang sôi gan, lạnh giọng nói:

- Đã trễ thế này còn chơi cái gì nữa? Ta thấy không phải Kỳ Kỳ muốn chơi đùa, mà là người muốn chơi mới đúng a?

La Kỳ Kỳ ở bên cạnh cúi đầu tay không ngừng kéo vạt áo của Phác Mỹ Chân, cô bé này cũng mặc một bộ quần áo ngủ, hoa văn cũng có một ít nhân vật trong phim hoạt hình, La Kỳ Kỳ cũng là một nửa mỹ nhân rồi, tuổi tuy rằng còn nhỏ, nhưng nhìn tư thái cũng có nét đáng yêu, xem bộ dạng đáng thương của cô bé, thật sự là ngay cả người bằng sắt cũng phải chảy ra. Lăng Tân quả nhiên cũng không thể tránh được, hẳn chỉ có thể ngồi xuống nói với La Kỳ Kỳ.

- Kỳ Kỳ muốn chơi gì nào, ca ca cũng chỉ có thể cùng người chơi một lát, thời gian đã muộn rồi, mặc dù trước mắt Kỳ Kỳ không cần đi học, nhưng đã muộn với giấc ngủ của con gái rồi, hay là Kỳ Kỳ muốn mắt mình có vành đen sao?

La Kỳ Kỳ khó xử mấp máy miệng, nhưng Phác Mỹ Chân đứng bên cạnh nhìn sang thì cô bé này lại khẽ run lên, vội vàng lắc đầu lại gật gật, đứng nép ở phía sau Phác Mỹ Chân không nói nên lời. Lửa giận trong lòng Lăng Tân lại càng tăng thêm cũng không hề nhắm vào người La Kỳ Kỳ bộc phát, mà lửa giận tập trung vào người của cô gái Phác Mỹ Chân xinh đẹp này, không biết cô gái này uy hiếp La Kỳ Kỳ cái gì, nhưng xem ra cũng không có bị ngược đãi, mà lại dính chặt lấy cô gái này, cho nên hẳn cũng không có phát tác, hẳn lập tức hít một hơi thật sâu, lúc này mới khẽ cười nói:

- Vậy được rồi, chúng ta sẽ cùng chơi một lát, bất kể Kỳ Kỳ muốn như thế nào cũng phải ngủ trước mười hai giờ, nếu được thì chúng ta cùng chơi, nếu không thì thôi đó nhé!

La Kỳ Kỳ nghe vậy liền nở nụ cười, nàng liên tục gật đầu, sau đó liền kéo theo Phác Mỹ Chân chạy đi đến gian phòng của mình, mà Phác Mỹ Chân vẫn duy trì bộ dạng đáng yêu và vẻ mặt lễ độ của mình, chậm rãi đi theo Kỳ Kỳ vào phòng của nàng, hai người một lớn một nhỏ cùng ngủ ở một phòng, cho nên cùng Kỳ Kỳ chơi thì Phác Mỹ Chân cũng sẽ đứng bên cạnh. Bây giờ Lăng Tân nhìn thấy người con gái này liền không nhận được sự tức giận bộc phát ra, mặc dù không có thù oán gì nhưng cái loại phần nộ này cũng không thể ngăn lại nó bộc phát ra trong lòng, hẳn liền hít sâu vào vài lần, rồi tiến vào trong phòng của Kỳ Kỳ, đầu tiên đập vào mắt là một cái cái phía trên có treo TV LCD, phía dưới là một cái máy chơi game.

-...Muộn như vậy rồi còn chơi game sao?

Lăng Tân cố gắng bình tĩnh hỏi.

- Đương nhiên, Lăng Tân tiên sinh à, cố gắng thỏa mãn yêu cầu không tùy hứng của trẻ nhỏ, đây mới là tôn nghiêm của đàn ông nha...

Phác Mỹ Chân ngồi trên ghế salon đối diện với Lăng Tân cười nói, đồng thời cũng chỉ vào cái máy chơi game kia, ý là bảo hẳn đến chơi cùng với Kỳ Kỳ. La Kỳ Kỳ cũng ngoan ngoãn, nàng ngọt ngào kêu lên một tiếng ca ca, thanh âm kia lại vừa mảnh mai lại vừa ngọt, tiếp theo cô bé kéo Lăng Tân ngồi xuống ghế chơi game trước, đem một cái tay cầm game cho hẳn, và chính mình cũng cầm một cái tay cầm lên, sau đó bật công tắc khởi động máy chơi game, trên màn hình LCD liền hiện ra hình ảnh trò chơi.

- Thật sự là không thú vị... Không! Có điều gì kì lạ!

Lăng Tân trong lòng vốn cảm thán trò chơi này không thú vị gì cả, nhưng khi khước mắt hẳn chứng kiến bộ dạng ngồi của Phác Mỹ Chân thì trong lòng hẳn hiện lên một điều suy nghĩ trong đầu, đồng thời hẳn cũng nhớ lại lúc mà Phác Mỹ Chân mang theo Kỳ Kỳ đến gõ cửa phòng hẳn, tất cả quá trình cho đến lúc hẳn ngồi chỗ này cho đến khi cùng La Kỳ Kỳ chơi trò chơi, trong đó bất cứ một chi tiết gì hẳn cũng ghi nhớ tỉ mỉ trong đầu, khi tất cả đều nhớ lại hẳn liền nảy sinh ra một kết luận trong lòng... Phác Mỹ Chân này đang dò xét hẳn.

- Đúng rồi, từ trước lúc gõ cửa, không, phải là lúc ta mới đến căn biệt thự này thì nàng liền có ý vô tình ngăn cản Kỳ Kỳ đến gần ta, mặc dù mỗi lần đều lễ phép, quy củ, còn cái gì mà tôn nghiêm của đàn ông, tuy không có một chút sơ hở nào, nhưng cẩn thận suy nghĩ lại, từ lúc ta tới đây hình như Kỳ Kỳ chưa tới

gần ta một chút nào cả, điểm này chắc chắn có vấn đề... Đúng rồi, nữ nhân chắc là phòng bị ta, cho dù họ Lâm kia có phải người, hay là người thần bí kia phải tới, hoặc là đồng lõa của Trần Hạo Thao cũng thế, nếu ta có ác ý, như vậy nếu để Kỳ Kỳ ở gần ta quả thật quá mức nguy hiểm.

Lăng Tân nghĩ đến đây, tư duy đã triệt để rõ ràng, sau khi hắn đến biệt thự, một loạt sự việc coi như đã giải đáp rõ ý nghĩ đó, trước mắt cô gái này không ngờ lại thận trọng đến vậy, mặc dù không nói ra việc lo lắng về lai lịch của hắn, nhưng theo các sự việc đã xảy ra nên cẩn thận đề phòng hắn, hơn nữa cũng có thể thấy nàng quả thật muốn chăm sóc La Kỳ Kỳ chu đáo, nếu không cũng không có thể ngủ cùng phòng với cô bé, chỉ là cố bày ra một tư thế quý tộc đáng ghét trên bãi cỏ mà thôi.

- Như vậy điểm nghi vấn lớn nhất đã xuất hiện... Cô gái đó dựa vào cái gì cho rằng thực lực của nàng có thể chống lại ta? Cho dù nàng không biết chân chính thực lực của ta như thế nào, bề ngoài nhìn ta giống như người thường, nhưng tốt xấu gì ta cũng là một người đàn ông, hơn nữa nếu như trong tay ta có súng thì làm sao? Cô gái này có thật nghĩ rằng nàng mạnh hơn ta rất nhiều sao? Trong tình huống khoảng cách gần như vậy, có thể ngăn cản ta giết La Kỳ Kỳ sao?

Trong lòng Lăng Tân đối với người con gái này cực kì tò mò, cuối cùng có phải ngây thơ thật không? Hay là thực lực thật sự mạnh đến vậy? Nếu như ngây thơ, như vậy giả thuyết ngồi im bất động bảo vệ Kỳ Kỳ không thể thuyết phục được, người ngây thơ như vậy còn có thể suy nghĩ đảm bảo trước sau chu toàn đến thế sao? Lại có thể ngồi im dò xét hắn, thậm chí còn làm cho vệ sĩ xung quanh lui hết đi, nếu như thật sự hắn có ác ý, hoàn toàn có thể giết chết hai người con gái này rồi bỏ đi mà không ai biết, việc làm như vậy rõ ràng chính là lỗ mãng và ngây thơ hết mức... Căn bản không phù hợp với hành động của nàng lúc trước.

Như vậy thực lực của cô gái này là như thế nào đây? Hoàn toàn không thể nào hiểu được, cho dù mở cơ nhân tỏa, với thân hình gầy yếu của nàng, cũng gần như không thể đối kháng với hắn mới đúng... đọc truyện tại . Hơn nữa còn là một Đại tiểu thư giàu có, còn là con gái được dạy bảo tử tế, như thế nào có thể mở cơ nhân tỏa đây? Lăng Tân thực sự là rất tò mò, phàn phất như có hàng nghìn con mèo đang cào gãi thông thường, ánh mắt hắn vốn đang bình tĩnh lại lấp lóe ánh hào quang, nội tâm hắn thật sự đã rất muốn cởi bỏ khúc mắc này, cho nên hắn lập tức giơ tay lên hướng vào đầu của Kỳ Kỳ, đúng lúc hắn giơ tay lên, Phác Mỹ Chân đã vọt lại phía sau hắn, tốc độ cùng lực lượng kia đã vượt qua hắn rất nhiều, sau đó mỹ nhân này đã chụp được tay của hắn vật lại, nhưng cái vỗ này của hắn không có lực gì cả, cho nên Phác Mỹ Chân nhất thời khiến hắn văng lộn ra ngoài, rơi ra phía sau khoảng hai thước mới dừng lại.

-...Thì ra thế giới này lại nhiều điều phấn khích đến vậy, có nhiều người cường đại tồn tại, quả nhiên...Từ khi ta giữ Phong Thần bảng cùng không nên lấy tâm nhìn của người thường đối với thế giới này, có thể nói... Thế giới này từ khi bắt đầu đã không phải cái dạng kia giống như ta suy nghĩ, thế giới này còn có càng nhiều bí mật nữa sao?

Lăng Tân bị ném đi trong nháy mắt, trong đầu hắn bỗng nhiên xuất hiện một đoạn suy nghĩ, mà suy nghĩ cuồng nhiệt kia cũng đã giảm bớt, hắn bắt đầu suy nghĩ kế tiếp nên giải thích vấn đề này như thế nào...

29. Chương 29: Gặp Lại Phác Mỹ Chân! (tam)

Phản ứng của Lăng Tân cũng không chậm, trước khi rơi xuống đất đã suy nghĩ xong vấn đề, sau khi rơi xuống hắn xoay người lại về mặt phần nộ nhìn về phía Phác Mỹ Chân, dù hắn không có làm một hành động gì cả, nhưng có thể nhìn ra hắn thật sự đang rất tức giận. Phác Mỹ Chân hình như cũng rất kinh ngạc, nàng cũng nhìn bàn tay của mình, một lúc sau mới lên tiếng:

- Rõ ràng đã đến đẳng cấp chiến sĩ... Đã đến thời điểm rồi sao?

Lăng Tân nhìn thấy phản ứng của Phác Mỹ Chân kỳ quái vô cùng, theo hắn đoán, Phác Mỹ Chân lập tức sẽ nhận mình sai, hoặc là tiếp tục tấn công hắn, hoặc là không có chuyện gì cả, nhưng ai mà biết được phản ứng của cô gái này lại như vậy, làm cho người khác cảm giác thật kì lạ, đúng vậy, không phải ngạc nhiên hay là cái gì khác, chỉ cảm thấy rất kì lạ mà thôi.

Phác Mỹ Chân bỗng nhiên hì hì nở nụ cười, cặp mắt đen bóng nháy nháy, nước mắt cũng không ngừng từ trong mắt chảy ra, cuối cùng người con gái xinh đẹp này không để ý đến bộ dạng cứ thế khóc lóc, cũng không thèm quan tâm Lăng Tân té ngã trên mặt đất với vẻ mặt tức giận, ngay cả bảo vệ hình tượng quý tộc

cũng không để ý, chỉ ngồi một chỗ khóc không ngừng, lần này cũng làm Lăng Tân không biết phải làm thế nào. La Kỳ Kỳ ngoan ngoãn, vừa nhìn thấy Phác Mỹ Chân khóc lên, tuy rằng không biết chuyện gì xảy ra nhưng cô bé cũng buông tay cầm xuống, chạy lại không ngừng lau nước mắt cho Phác Mỹ Chân, mà Phác Mỹ Chân khóc ngày càng lớn, nhưng mà cho dù nàng khóc như thế nào, cũng không làm khó chịu xung quanh, điểm này đều hơn so với những cô gái khác. Thấy vậy, Lăng Tân trong lòng sinh ra một cảm giác dở khóc dở cười, hẳn cũng không biết nên nói cái gì với Phác Mỹ Chân đây, mặc dù là thử dò xét, nhưng hẳn cũng không nghĩ tới sẽ làm cô gái này khóc, hơn nữa phản ứng lại như thế này, thật không biết tại sao nàng lại như thế nữa, thật sự không hiểu sao cả.

-... Ta đi trước đây, Kỳ Kỳ, ngủ sớm đi nhé, ngày mai ca ca sẽ đến tìm hai người.

Lăng Tân liếc mắt nhìn Phác Mỹ Chân một cái, lại phát hiện cô gái này vừa khóc vừa dùng khăn lau nước mắt, nước mắt nước mũi dính hết lên trên khăn, mà trên bộ đồ ngủ lại không dính một tí gì, biểu hiện như vậy càng làm cho nàng giống một cô bé nhỏ nhắn, càng thêm một chút đáng yêu, ít nhất so với hình tượng quý tộc lúc trước thì tốt hơn rất nhiều.

Lăng Tân lại lắc đầu, lúc này hẳn chậm rãi đi về phía phòng của mình, bây giờ hẳn mới cảm giác được trên cánh tay hơi đau, một động tác nhẹ nhàng, thế nhưng làm cho cánh tay của hắn phát đỏ lên, nhìn giống như bị một thanh gậy đập trúng, phải biết rằng hành động kia của hắn không dùng lực gì, nhưng hắn đã phát nội lực bảo vệ cánh tay, chỉ nhẹ như vậy đã làm tay hắn bị đỏ, nếu một tay kia phát toàn lực tiếp, tác dụng ngược lại, cánh tay của hắn không phải sẽ bị gãy trong nháy mắt sao?

- Sức mạnh thật đáng sợ, loại sức mạnh này là gì đây? Nội lực sao? Nàng cũng là người có nội lực sao? Hoặc có thể là người do La Phú Nhân cường hóa? Trình độ sức mạnh như vậy... Đã không thể bị vũ khí lạnh uy hiếp gì nữa, quá mức đáng sợ, sau này nếu trở thành kẻ địch của nàng, nhất định phải dùng tầm xa đánh lên để giết chết nàng.

Lăng Tân trong lòng như có một tảng băng, chân đã bước nhanh hơn vài phần, khi hắn đi vào gian phòng của mình, trước tiên cũng không có lấy Phong Thần bảng ra, ngược lại bình tĩnh tự nhiên cởi áo khoác, sau đó đi vào trong toilet, lúc hắn đi vào toilet một chân phía dưới bỗng nhiên va vào cánh cửa, cả người liền ngã lộn trên mặt đất, sau khi hắn đứng dậy, hắn giống như đang rất tức giận với cánh cửa, cứ như vậy ngồi tại cánh cửa nhìn mép cửa.

- Bên trong không có máy quay cùng với máy nghe lén, cũng không có cái gì giám sát nơi này, tốt lắm... Kỳ thật Lăng Tân ngồi xuống liền len lén lấy ra Phong Thần bảng, dùng thân thể đang ngồi che lại, bốn phía, các góc tầm mắt đều khó mà thấy được, cho đến lúc này hắn mới dám sử dụng Phong Thần bảng, mà từ tin tức trên Phong Thần bảng thì mới khiến hắn thở phào nhẹ nhõm, trong phòng này không có máy giám sát hay nghe lén cả, điều này cũng có nghĩa ở trong phòng, hắn có thể thoải mái sử dụng Phong Thần bảng. Nhưng mà điều duy nhất ngoại lệ là điểm nhân quả trên Phong Thần bảng, hắn nhớ rõ từ cục cảnh sát đi ra hắn còn có hơn mười điểm nhân quả mà thôi, lúc sau hắn đến tập đoàn La Thị đánh nhau La Cách Tư, và biết được thông tin cơ nhân tỏa, lại cũng mới đến biệt thự một thời gian ngắn, vậy mà trong khoảng thời gian này hắn đã tích lũy được hơn một nghìn điểm nhân quả. Số điểm nhân quả này làm sao mà có được đây? Chẳng lẽ là có được thông tin về cơ nhân tỏa? Thông tin về cơ nhân tỏa thật đáng nhiều điểm nhân quả như vậy sao?

- Hoặc cũng có thể ta nghĩ sai hướng, thực tế đạt được nhiều điểm nhân quả không phải là do biết được thông tin về cơ nhân tỏa... doc truyện tại . Mà do tương lai của La Kỳ Kỳ quan trọng phi thường, đến bên cạnh bảo vệ cô bé, cải biến tương lai nên mới được nhiều điểm nhân quả như vậy sao?

Lăng Tân cầm Phong Thần bảng vừa nhìn vừa suy nghĩ, ngoài trừ hai giả thuyết trên, trong lòng hắn còn suy nghĩ... người quan trọng trong tương lai là Phác Mỹ Chân, cô gái có thực lực mạnh mẽ này, nàng có lẽ mới là một biến số lớn nhất.

- Tóm lại cô gái này còn nhiều điều mơ hồ lắm, không đoán ra được lai lịch của nàng, thực lực, thậm chí cả mục đích, điều này đối với bố cục sau này của ta sẽ có nhiều bất lợi, ít nhất đối với ta mà nói, nàng là một biến số quá lớn, cấp độ sức mạnh này của nàng trong đầu trí ở khoảng cách gần đã có ưu thế áp đảo... Được rồi, nhìn xem lai lịch cùng thân phận của nàng.

Lăng Tân nhìn lên điểm nhân quả của Phong Thần bảng, thế nhưng hắn có một chút do dự, dù sao đây

cũng là lần đầu tiên hắn dùng Phong Thần bảng điều tra toàn tư liệu của một người, hắn không biết sẽ có mất nhiều điểm nhân quả hay không, hắn còn nhớ rõ lúc hắn bị bắt vào cục cảnh sát cũng đã bị âm hơn một nghìn điểm nhân quả, mà lần đó âm điểm nhân quả vẫn chưa xảy ra điều gì nguy hiểm, một lần âm điểm cũng có thể bị tử vong ghé thăm, hiển nhiên là điểm nhân quả âm càng nhiều tử vong tới thì uy lực của lại càng nguy hiểm hơn gấp bội, nếu cần sử dụng nhiều điểm nhân quả vậy thì... Hắn bị âm điểm nhân quả một lần nữa thì làm sao bây giờ?

- Nhưng mà điều này cũng có thể tính là một điểm trong bố cục, muốn làm xuất hiện người cậu của Kỳ Kỳ đang giữ Phong Thần bảng thì nhất định phải làm ấy người bọn họ có cảm giác bị uy hiếp, chỉ có cảm giác bị uy hiếp mới khiến hắn sử dụng Phong Thần bảng, chỉ cần sử dụng là có thể tìm ra manh mối, ta đang trong biệt thự còn là vệ sĩ của La Kỳ Kỳ, vậy nếu như ta bị công kích kì quái nào đó ngoài ý muốn, ta tự nhiên có thể đổ cho người bí ẩn phía sau kia. Mà thứ công kích kỳ lạ ngoài ý muốn kia, cũng sẽ làm ấy người cậu của La Kỳ Kỳ sợ hãi, khi mà đám người này sử dụng Phong Thần bảng, thì nhất định có thể tìm ra mảnh Phong Thần bảng thất lạc kia, như thế cũng tốt...

Nghĩ đến đây, Lăng Tân toàn lực tập trung suy nghĩ sử dụng Phong Thần bảng, điểm nhân quả chột nhảy một con số, làm cho Lăng Tân toát mồ hôi lạnh, âm năm nghìn điểm, âm hơn năm nghìn điểm... dù thế nào hắn cũng biết Phác Mỹ Chân này rất kì lạ nhưng không nghĩ sẽ đến mức này... Dù thế nào cũng phải tiêu hao điểm nhân quả, nhưng thân thể của nàng có cái gì mà tiêu hao hơn sáu nghìn điểm nhân quả, tin tức đến mức này, trừ phi là Lăng Tân có thể thay đổi tương lai, nếu không với việc âm hơn năm nghìn điểm nhân quả thì sẽ không biết bị tử vong tập kích có dạng gì nữa đây.

- Đạt Vân Hi, cha là Đạt Vân Dương, mẹ là Mộ Dung Nghệ Tâm, cha mẹ đều đến từ một vị diện khác, đi vào thế giới này sinh ra Đạt Vân Hi, bởi vì thực lực nhỏ yếu không thể thừa nhận trùng kích thời không nghịch lưu, cho nên bị Đạt Vân Dương đem nàng gửi cho hai vị lão nhân, tại địa điểm thành phố XX, Hàn Quốc, sau đó... Đến khi Đạt Vân Dương rời đi, Đạt Vân Hi đối với cha mẹ rất phẫn nộ, mà lấy tên họ cha mẹ nuôi của nàng, là Phác Mỹ Chân. Lăng Tân yên lặng ngồi đọc hết toàn bộ tư liệu này, sau đó nhắm mắt lại, mà trên Phong Thần bảng một lần nữa lại biến thành một mảnh giấy, phía trên một chữ cũng không có.

- Phải không? Còn có một không gian vũ trụ khác, từ những điều trên thế giới song song quả nhiên tồn tại, như vậy còn một không gian vũ trụ khác ngoài không gian này, vũ trụ của chúng ta quả nhiên không phải một mình tồn tại độc lập... Nhưng mà vấn đề lớn nhất là không gian vũ trụ của chúng ta là gì đây? Đạt Vân Dương!? Ma pháp thế kỷ? Đáng chết, tiểu thuyết vốn ta đã xem qua a. Ta lại có thể cùng người trong tiểu thuyết chạm mặt nhau tại thế giới thật sự này sao? Nói đùa gì vậy... Hoặc là, ta cũng đang ở trong tiểu thuyết sao?

30. Chương 30: Vô Hạn Thế Giới...và Tử Thần! (nhất)

Đêm đó Lăng Tân không ngủ được, cho đến mãi ba bốn giờ sáng mới chợp mắt ngủ say, tám giờ sáng đồng hồ báo thức ở đại sảnh gõ vang lên, hắn nhanh chóng mở mắt ngồi thẳng lên, sau đó hắn liền cất Phong Thần bảng vào bên trong túi áo, cả căn phòng này hơi tối mang một cảm giác nặng trĩu, tám giờ sáng rồi mà không có ánh sáng mặt trời chiếu vào, chỉ có chút ánh sáng mờ mờ của buổi sáng sớm. Lăng Tân mặc xong quần áo sau đó yên lặng đi xuống đại sảnh, ở đại sảnh lúc này có hai vệ sĩ đang ngồi trên ghế salon, hai người này nghe được tiếng bước chân, đều đồng thời mở mắt ra nhìn về phía Lăng Tân đang đi tới, đợi đến lúc thấy Lăng Tân bọn họ mới trầm tĩnh lại, nhưng ánh mắt không ngừng nhìn theo chuyển động của Lăng Tân, bọn họ vẫn cẩn thận đề phòng cũng không vì đó là người đã biết mà thả lỏng, cho đến khi Lăng Tân đi ra khỏi biệt thự thì mới nhắm mắt lại một lần nữa. Lăng Tân cũng không để ý đến bọn họ, đi một mình từ trong biệt thự ra ngoài bãi cỏ, hắn cứ như vậy nhắm mắt đứng đó, lúc này tuy rằng còn sớm, nhưng bên ngoài biệt thự đã có không ít xe con đi trên đường, chỉ là căn biệt thự lớn nhất này bên trong yên tĩnh vô cùng.

-... Phải không ngừng cố gắng!

Lăng Tân thấp giọng nhắc nhở mình một câu, sau đó hắn đem nội lực tản ra khắp toàn thân, bắt đầu thử rèn luyện không chế nội lực, động tác của hắn nhìn qua hơi giống thái cực quyền, mỗi chiêu mỗi thức đều vô cùng chậm rãi, nhưng làm người ta cảm thấy kì quái là, từng luồng khí đang xoay tròn xung quanh khi

tay và chân hần di động, mỗi một quyền đánh ra rất nhẹ nhàng, lại làm cho có cảm giác giống như lực đạo vận quân xông lên, giống như một ngọn núi nham thạch cầm trong tay.

- Nội lực phân bố đều lại trên cơ thể, có thể làm cho tổ chất thân thể gia tăng thêm mấy lần, thậm chí có thể tưởng tượng được sau này, nội lực đạt tới trình độ nhất định ta có thể hoàn toàn né tránh thậm chí đỡ viên đạn, đều có thể được... Nhưng mấu chốt là để cho lượng và chất chuyển hóa, thân thể đạt được trình độ đó thì cần phải cần luyện ít nhất ba mươi năm, đương nhiên, nếu lấy Phong Thần bằng cường hóa thì thời gian có thể ngắn hơn rất nhiều...

Lăng Tân khống chế nội lực, tay và chân nhẹ nhàng vận nội lực lên, bỗng nhiên hần đem toàn bộ nội lực, chuyển dời lên chân trái đồng thời bước một bước ra, cả bãi cỏ liền xuất hiện một dấu chân, đây không phải là bãi lầy mà là đất cứng thật sự, một bước chân sâu như thế này, làm cho người bình thường khó mà tưởng tượng nổi. Nhưng mà lần này nội lực hăng hái vận hành, Lăng Tân cảm giác kinh mạch trong cơ thể mình có một chút đau đớn, hần vội vàng theo quỹ tích tự nhiên trong cơ thể vận hành chậm lại, dần dần, nội lực tản ra kinh mạch bị đau, thân thể lại khôi phục cảm giác bình thường, lúc này Lăng Tân đã đứng trên bãi cỏ được nửa giờ.

- Quả nhiên, mở cơ nhân tỏa là một việc rất quan trọng, đáng tiếc điểm nhân quả quá ít, không thể dùng Phong Thần bằng cường hóa được, bây giờ còn bị âm mấy nghìn điểm nhân quả, có trời mới biết lần này ta sẽ gặp tình trạng tử vong kiểu gì, cho nên việc mở cơ nhân tỏa phải đợi một thời gian nữa... cơ nhân tỏa không mau chóng mở được, như vậy không cần nóng vội với việc của Đạt Vân Hi... Mà có gấp cũng không được.

- Đạt Vân Hi, không phải, thật sự trọng yếu không phải là Đạt Vân Hi, mà là cha mẹ của nàng, Đạt Vân Dương cùng Mộ Dung Nghệ Tâm, hai cái tên này cũng có thể người trong hiện thực lấy tên là như vậy, nhưng đây là người xuyên qua từ không gian vũ trụ kia, cả hai đồng thời còn là vợ chồng, mà cô gái Đạt Vân Hi lại mạnh mẽ như vậy, thật đúng chỉ có tiểu thuyết Ma pháp thể kể miêu tả về nhân vật chính lại phù hợp với mấy người đó.

Đó là lúc Lăng Tân học trung học cơ sở đã từng nhìn qua một quyển tiểu thuyết trên mạng, nói về một câu chuyện xưa, nhân vật chính bên trong tiểu thuyết là Đạt Vân Dương, có một loại năng lực đặc biệt, chính là thời không tọa tiêu, có thể xuyên qua giữa các không gian này với không gian khác, đi vào các thế giới khác nhau, hơn nữa năng lực này là ở cuối quyển tiểu thuyết mới sử dụng được, bên trong tiểu thuyết nói là Đạt Vân Dương dùng năng lực này để mang hai thê tử tiến vào thời không khác.

- Cái này vốn là trong tiểu thuyết, vì sao nhân vật chính trong tiểu thuyết lại xuất hiện ở thế giới hiện thực này? Chưa nói đến cái thời không tọa tiêu kia vốn chỉ là trong tiểu thuyết hư cấu mà thôi, giống như trong quyển tiểu thuyết kia sức mạnh với hệ thống ma lực là vô nghĩa... Không, cũng có giả thuyết khác, ma lực kia chính là nội lực, hoặc ma lực và nội lực đều chỉ là một hình thức của năng lượng, như ta hiện có nội lực trong người, vậy vì cái gì không có khả năng có thể tồn tại ma lực đây? Còn rất nhiều loại năng lượng hay các kĩ năng trong truyền thuyết, có lẽ đều tồn tại... Nhưng nếu đều tồn tại, vậy các thần thoại cổ đại trong truyền thuyết đều có thật không?

Lăng Tân suy nghĩ không ngừng, đây cũng là thói quen từ nhỏ của hần, không có lúc nào là không tự hỏi một mình, đối với hần, tự hỏi cũng là phương thức nghỉ ngơi, điều này làm hần và những đứa trẻ khác ở trong cô nhi viện càng thêm khác nhau.

-...Thật sự là thông tin không đủ, không thể suy luận bước tiếp theo, trước mắt chi tiết tình huống chỉ có như vậy, trong không gian của chúng ta tồn tại cả tiểu thuyết, như vậy rất có thể còn có một vũ trụ song song, nó phù hợp với lý luận thực tế của không gian vũ trụ, theo khoa học hoàn toàn có thể hiểu được, bởi vì thế giới song song là vô cùng tận, cho nên cái thế giới này tồn tại cũng là vô cùng tận, thậm chí chỉ cần một suy nghĩ trong đầu, ý nghĩ này của bản thân mình cũng là một không gian vũ trụ, cũng rất có thể sự tồn tại của ta đối với không gian vũ trụ khác chỉ là một quyển tiểu thuyết hoặc là một bộ phim, hoặc một trò chơi...

- Tạm thời bỏ qua suy nghĩ này, trước mắt nếu như Đạt Vân Hi quả thực là nhân vật trong tiểu thuyết là con gái của Đạt Vân Dương, thế thì sức mạnh của nàng chính là hệ thống sức mạnh của tiểu thuyết kia... Ma lực, một thứ cùng loại với nội lực, giống nhau là đều có thể nâng cao thể chất, sức mạnh, vậy ta nên

làm thế nào để lấy được lực lượng từ chỗ nàng đây? Còn nữa, nếu như ngay cả tiểu thuyết đều có thể là hình chiếu của thế giới song song, như vậy có thể hay không có cái vũ trụ chứa không gian truyền thuyết cổ xưa? Như thần, tiên, ma ta có thể lấy được những lực lượng đó sao?

- Lăng Tân tiên sinh, người đang đánh quyền sao?

Lúc này, một giọng nữ tử trong trẻo từ phía sau truyền tới, làm cắt đứt ngang suy tư của Lăng Tân, người từ cửa biệt thự đang đi chính là Đạt Vân Hi, nàng vì hận cha mẹ bỏ rơi nàng lại cái thế giới này, cho nên mới đổi tên là Phác Mỹ Chân... Nói thật, cái tên Đạt Vân Hi thật sự dễ nghe hơn.

Lăng Tân quay đầu hướng về phía nàng mỉm cười, cũng không nói gì, vẫn ở chỗ cũ vận tay chân. Đạt Vân Hi cũng không thêm để ý, nàng mỉm cười đi lại phía Lăng Tân rồi đứng lại cách đó không xa, mở miệng nói:

- Đây là lực lượng của Lăng Tân tiên sinh sao? Nội lực trong truyền thuyết phải không? Sức mạnh rất tuyệt, gần như có thể thấy được năng lượng đang quay xung quanh người của Lăng Tân tiên sinh, nhưng mà lực lượng này quá mức... Ách, nhỏ yếu đó, haha, chất lượng thì rất tốt, nhưng số lượng thì quá ít, cho nên Lăng Tân tiên sinh cần thời gian rất lâu để rèn luyện đó.

-...Còn lực lượng của cô thì thế nào? Là ma lực sao?

Lăng Tân cũng không quay đầu lại nói.

- Ân, đúng vậy, ma lực...Cha ta trước khi đi đã để lại trong cơ thể ta một lực lượng bảo mệnh, ông ta nói cho ta biết, khi vận mệnh mở ra thì lực lượng sẽ trở nên mạnh mẽ, ta đã ở cấp bậc tu sĩ hơn mười năm rồi, không nghĩ tới đến lúc gặp được tiên sinh Lăng Tân mới đột phá được, Lăng Tân sử dụng Phong Thần bảng sao?

Đạt Vân Hi khẽ cười nói, nhìn một dạng của nàng không một chút kinh ngạc hay xấu hổ hiện lên, mà là một loại thần thái rất tự nhiên. Lăng Tân đột nhiên quay đầu lại nhìn về phía nàng nói:

- Cô có tâm linh năng lực sao? Cô có thể biết ta đang nghĩ gì? Đáng chết... Biết rõ trong tiểu thuyết có miêu tả, Đạt Vân Dương có năng lực tâm linh, không nghĩ tới cô lại cũng có...

- Không có đâu, hơn nữa Lăng Tân tiên sinh tức giận với con gái như vậy, thật không có chút tôn nghiêm của đàn ông tí nào cả...

Đạt Vân Hi cười hì hì nói, không biết có phải là ảo giác hay không, nhưng hôm nay nhìn qua hình như đã vui vẻ rất nhiều, tuy rằng vẫn lấy cái loại lễ phép nói chuyện, nói tôn nghiêm với Lăng Tân chẳng hạn, nhưng ít nhất nụ cười của nàng không có cái loại lễ phép này, mà có vẻ hồn nhiên. Đạt Vân Hi tiếp tục nói:

- Cha của ta sau khi xuyên qua thế giới này, ông ta liền thấy được sự liên quan của mình với thế giới trong tiểu thuyết Ma pháp thế kỷ, thậm chí còn tìm được tác giả của quyển tiểu thuyết, nhưng tác giả này chỉ là người thường mà thôi, quyển tiểu thuyết này hẳn viết hoàn toàn vì kiếm tiền nuôi gia đình mà thôi, cha ta thậm chí dùng cả năng lực tâm linh dò xét ý thức của tác giả, lấy được đáp án vẫn như thế, cho nên thế giới trong tiểu thuyết miêu tả này, rất có thể chính là thế giới kia, đây là đáp án đầu tiên của cha ta...

- Đáp án đầu tiên?

Lăng Tân lặng đi một chút, hẳn liền vội vàng hỏi:

- Như vậy còn một đáp án khác là gì đây?

- Đáp án khác chính là vô số thế giới song song, kì thật chúng ta đều ở một quyển tiểu thuyết hoặc là một bộ phim, hoặc là một nhân vật trong trò chơi, còn người sáng tạo ra tiểu thuyết, điện ảnh, trò chơi, người đó là ai, cha ta sẽ không nói cho ta biết.

Đạt Vân Hi khoát tay áo, vừa cười hì hì vừa nói. Lăng Tân trong lòng thở dài, đáp án này cùng với suy luận của hắn là một, nếu sự thật là nhân vật chính trong tiểu thuyết có thể đến đây là sự thật, như vậy chứng minh rằng ngoài thế giới của hắn còn thế giới song song nữa, nếu là thế giới song song, ai mà khẳng định được, thế giới của hắn không phải là một quyển tiểu thuyết đây? Nếu là tiểu thuyết, như vậy còn nói rõ một vấn đề khác... Là ai sáng tạo ra tiểu thuyết? Có lẽ còn vô số quyển tiểu thuyết khác chẳng?

- Ta nhớ được một lý luận nói rất đúng về trí thông minh nhân tạo, nếu trí thông minh nhân tạo có thể sáng tạo, như vậy trí thông minh nhân tạo này sinh ra và tồn tại trong máy vi tính, nếu dùng máy vi tính thiết kế theo trình tự thành một thế giới riêng biệt, mà sinh vật mang trí thông minh nhân tạo sẽ ở trong thế giới đó phát triển, tiến hóa, khi bọn họ ở trong đó đạt được khoa học kỹ thuật hoặc bản thân có lực lượng tới một trình độ nhất định thì bọn họ có thể phát hiện mình đang ở trong một thế giới của máy vi tính, đó là lý luận cái hộp... doc truyện tại . Bọn họ ở trong hộp lại sáng tạo ra một thế giới có trí thông minh nhân tạo khác. Đây chính là sinh vật trong hộp sáng tạo ra một cái hộp khác... Có lẽ, chúng ta cũng đang ở trong một cái hộp.

Lăng Tân thở dài nói. Nói xong lời này, Lăng Tân bỗng nhiên quay lại nhìn Đạt Vân Hi tiếp tục hỏi:

- Cô vẫn chưa trả lời vấn đề của ta, vì sao mà cô có thể biết ta có Phong Thần bảng? Hơn nữa còn biết ta sử dụng nó... Cô cũng có năng lực tâm linh ư?

Đạt Vân Hi lắc đầu, nài nỉ cười:

- Cha ta nói cho ta biết, nếu muốn hoàn toàn phá vỡ từng tầng của chiếc hộp Vô Hạn thế giới này, như vậy nhất định phải có Phong Thần bảng... Ông ta còn nói cho ta biết, chỉ có Phong Thần bảng mới có thể đột phá ra bên ngoài, còn đột phá như thế nào, cái gì là Phong Thần bảng, và ai có được Phong Thần bảng, cha ta cũng không nói cho ta biết, sau đó không bao lâu ông ta cùng với mẹ ta và đi cùng nhau rời khỏi thế giới này... Cha mẹ thật sự rất đáng giận.

- Đúng rồi, trong ma pháp thế kỷ Đạt Vân Dương là nhân vật chính, thực lực của ông ta trong tiểu thuyết đó là một trong những cường giả mạnh nhất, bài sơn đảo hải, hủy diệt đại lục cũng rất dễ dàng, nếu những gì trong tiểu thuyết không phải hư cấu mà thật sự tồn tại, thì tại thế giới này chính là một nhân vật thần thoại đỉnh cấp nhất, đã gần như trong số những người mạnh nhất, chắc cũng có thể biết rất nhiều sự việc, ngay cả Phong Thần bảng cũng có thể biết trước tương lai, nhân vật cường đại như vậy tất nhiên cũng có thể biết trước tương lai... Nếu thực lực đã không thể tưởng tượng, có thể xem như ông ta là người mạnh nhất tồn tại. Lăng Tân nghĩ đến đây nhất thời tò mò hỏi:

- Cha cô nếu là người cường đại như vậy... Cô nên biết rằng, một quyển tiểu thuyết và còn là nhân vật chính lực lượng khủng khiếp trong tiểu thuyết xuất hiện ở thế giới hiện thực, ít nhất đối với ta và cô mà nói thì nó cường đại tới mức nào đây, cô cũng sinh sống tại thế giới này cô chắc cũng phải hiểu ý ta nói chứ? Vậy tại sao ông ta không muốn đột phá ra ngoài chiếc hộp này xem một chút? Đến cuối cùng là cái gì đang giám sát chúng ta?

- Không có biện pháp đâu...

Đạt Vân Hi khoát tay nói:

- Cha của ta là một người thất thường, ta nghĩ người đã xem qua Ma pháp thế kỷ hẳn là hiểu được, chính xác mà nói, ông ta làm cái gì cũng tùy hứng, lại không có phân biệt tốt xấu, rất thích những trò đùa dai, còn thích không có việc gì cũng cứ đi tìm việc để làm, không ngừng điên cuồng biến thái... Hừ, mắng chửi ông ta thật thoải mái hơn nhiều... Tóm lại, cha ta là một sinh vật đơn bào, khi ông ta vào trong thế giới này tìm được bản thảo của ma pháp thế kỷ, phản ứng đầu tiên của ông ta là bản thảo kia miêu tả ông ta một chút đáng khinh và kém trí tuệ, ông ta liền cầm rất nhiều tiền đi bảo tác giả kia sửa lại bản thảo... Người cảm thấy người ngu ngốc như vậy sẽ muốn xông ra ngoài xem chiếc hộp sao?

Lăng Tân nghe lời nói liền sững sờ một chút, lúc mà hắn đang sững sờ thì Đạt Vân Hi nở nụ cười nói tiếp:

- Nhưng mà ta thực sự có hứng thú a, ta rất muốn ra bên ngoài chiếc hộp này xem đi đến đâu, chỉ có điều dừng cao hứng vội, cho rằng ta sẽ làm mình hữu với người... Cha ta nói cho ta biết, có vài người giữ Phong Thần bảng, bọn họ cũng có thể một lần trở thành nhân vật chính, dừng hỏi ý tứ của cha ta là gì, tóm lại theo chuyện ông ta kể rằng, những người này đều có thể trở thành nhân vật chính, mà người có được đầy đủ Phong Thần bảng thì chỉ có một, cũng không nhất định là người đầu nha, cho nên Lăng Tân tiên sinh à, nếu muốn ta làm mình hữu của người thì người nhất định phải biểu hiện được thực lực của mình mới được a, Lăng Tân tiên sinh cho dù là trí lực cũng được, lực lượng cũng được, tín niệm cũng được... Cho ta xem thực lực như thế nào đi.

Nói xong, nàng xoay người đi về phía biệt thự.

- Tiểu thuyết cùng thế giới thật sự.... Cái hộp sao? Vai chính sao? Vai chính mới có được Phong Thần bảng.... Vậy những người cầm mảnh Phong Thần bảng khác thì sao đây? Chỉ có một con đường chết sao? Hạo Thao... Huynh đệ của ta, ta nên làm thế nào để đối mặt với người đây? Nếu quả thật có ngày đó... Ta nên đối mặt với người ra sao đây?

31. Chương 31: Vô Hạn Thế Giới...và Tử Thần! (nhị)

Lăng Tân cho rằng việc gặp được Đạt Vân Hi và tìm ra được thân thể của Đạt Vân Hi ảnh hưởng đến hắn rất lớn, đầu tiên, hắn xác nhận được thế giới này và cả hệ thống lực lượng đều không phải là thế giới trong nhận thức ban đầu, từ khi Phong Thần bảng xuất hiện hắn liền bắt đầu tự hỏi vấn đề này, nếu ngay cả Phong Thần bảng cũng tồn tại thần kì như thế, như vậy những truyền thuyết thần thoại khác cũng có thể thật sự tồn tại hay không?

- Trước mắt tin tức quá ít, nếu như có một đoạn lịch sử nói lên việc tranh đoạt Phong Thần bảng, vậy dù thế nào cũng phải tìm ra lịch sử thần thoại không thể có của thế giới này, xem thế giới này có phải cũng là thế giới chân thật hay không...

Lăng Tân cũng không vì biết được những lời của Đạt Vân Hi mà kinh sợ, ngược lại hắn càng bình tĩnh với kế hoạch tương lai, không biết vì cái gì, hắn cảm giác từ lúc mình có được Phong Thần bảng bắt đầu càng trở nên bình tĩnh, không, dùng từ bình tĩnh để hình dung không thỏa đáng, chẳng bằng nói là càng thêm lãnh đạm thì đúng hơn, đối với tâm tình của hắn cũng thế, không có một chút áp lực gì cả, hắn có thể không quan tâm đến chương ngại căn cứ tình huống lúc ấy đến quyết định tâm tình của mình, như phần nộ, hay vui vẻ, những việc như vậy hắn cũng không biết nên vui vẻ hay lo lắng mới đúng, hoặc ngay cả hai cái loại cảm xúc này cũng có thể đè nén lại.

Sáng sớm, sau khi đánh xong quyền, trong cơ thể Lăng Tân nội lực tiêu hao rất nhiều, nhưng mà nội lực này lại thần diệu vô cùng, người càng rèn luyện tiêu hao càng nhiều thì chất càng thêm cô đọng, tùy theo nội lực tự vận hành lượng ở bên trong cũng phải tự động vận hành theo, vì thế hắn cũng không có lo lắng quá mức, buổi trưa liền cùng La Kỳ Kỳ vui vẻ đi ăn cơm, trước mắt hắn cũng không tiếp tục đến trường nữa, nên buổi chiều cũng nhàn rãi chẳng có việc gì.

- Lăng Tân ca ca, cùng em đi vẽ tranh nhé.

Ăn xong cơm trưa, mọi người vừa mới nghỉ ngơi một lát, Đạt Vân Hi đã dẫn La Kỳ Kỳ cầm dụng cụ chuẩn bị đi ra ngoài bãi cỏ vẽ tranh, tiểu loli này quả thật rất ngoan ngoãn, lúc nàng nhìn thấy Lăng Tân ngồi một mình nhàm chán trên ghế salon, liền lại gần kéo cổ tay Lăng Tân, tươi cười nói với Lăng Tân. Đúng là tiểu loli này thật ngoan ngoãn làm động lòng người, lại còn hiểu được người khác đang ưu sầu và biết khuyên nhủ, thực ra Lăng Tân đang nghĩ lại một số chuyện đã phát sinh, trong khoảng thời gian ngắn ngủi có vài ngày, hắn từ một thân phận người bình thường trải qua rất nhiều chuyện, Phong Thần bảng, huynh đệ tranh đấu, người bí ẩn phía sau, các nhân vật trong tiểu thuyết xuất hiện, đến việc tự tìm ra lực lượng của bản thân có quan hệ với việc tâm tính bản thân thay đổi, còn rất nhiều cái khác sợ là với tâm tính cùng tư duy của hắn, đầu óc cũng phải bị choáng váng, sau này sẽ thật vất vả tìm ra được đầu mối, những hệ thống lực lượng, những thế giới kì lạ kia với hắn quả thật rất xa xôi, sự uy hiếp gần ngay trước mắt là người bí ẩn giữ nửa tờ Phong Thần bảng kia, trong vòng một tháng, đúng một tháng này chính là thời gian hắn liều mạng tìm kiếm con đường sống, trong một tháng này hắn nhất định phải lấy được mảnh Phong Thần bảng trong tay của cậu La Kỳ Kỳ, sau đó kiếm một lượng lớn điểm nhân quả, chỉ có như vậy hắn mới có thể chống lại công kích của người bí ẩn kia. Đúng là đang suy nghĩ nên nhìn Lăng Tân có vẻ gì đó cô độc, La Kỳ Kỳ cảm thấy hắn cô độc ngồi đó, nên mới bắt ép, kéo hắn cùng đi vẽ tranh, nhưng mà Lăng Tân cũng không có chuyện gì vì thế cùng hai người La Kỳ Kỳ cùng Đạt Vân Hi đi tới bãi cỏ, mấy người bảo tiêu kia cũng có trách nhiệm đi theo sau ba người. Bộ dáng La Kỳ Kỳ vẽ tranh thật sự chăm chú vô cùng, bức tranh này là một bức tranh vẽ theo kiểu của phương Tây, phong cách phác họa chân thật nổi tiếng, tuy rằng La Kỳ Kỳ cầm bút hơn cứng nhắc, nhưng với tuổi của nàng thì quả thật trong người có tế bào của nghệ thuật, Lăng Tân nhìn qua mấy lần, trong lòng liền có suy nghĩ, hắn cũng không nhìn kĩ bức tranh, mà nhìn vào Đạt Vân Hi ngay trước mặt hỏi:

- Lực lượng trong thân thể của cô là độc nhất vô nhị sao? Hay là trên thế giới này cũng có tồn tại?

- Về ma lực hả?

Không biết có phải do nói chuyện buổi sáng hay không, hoặc là do hôm qua nàng khóc, thái độ của Đạt Vân Hi đối với Lăng Tân đã tốt hơn trước rất nhiều, ít nhất biểu hiện của nàng trước mặt Lăng Tân đã giống như một người bình thường.

- Cha của ta từng nói với ta, kỳ thật lực lượng của toàn bộ các thế giới đều giống nhau, chẳng qua là ông ấy không nói cho ta biết rõ tỉ mỉ chi tiết thôi, người cũng có thể làm cho ta có được nội lực a, bởi vì ta sinh ra ở thế giới này, căn cứ theo không gian thì kì thật ta cũng có thể xem như là thân thể sinh mệnh của thế giới này, ta cũng có thể học được nội lực mới đúng... Theo sức mạnh hiện tại của ta thì ta có thể đánh tay không với một trăm người bình thường, đúng rồi, theo ta biết thì trên thế giới này cũng có một số ít người rất lợi hại.

Đạt Vân Hi suy nghĩ rồi nói.

-Ví dụ như ai?

Lăng Tân trong lòng khẽ động, hắn đang nhớ lại khi ở trong cục cảnh sát đã từng nghĩ đến một điều, bởi vì Phong Thần bằng căn cứ mỗi người khác nhau mà tính toán vì điểm nhân quả, cho nên nếu hắn có thể tìm được một số người bạn cùng chung chí hướng với hắn, thì có thể đem điểm nhân quả cường hóa bọn họ, làm thực lực của cả đội ngũ mạnh mẽ lên, hình thành một đội ngũ thay trời hành đạo, có thể lấy tên là Thiên Đạo Đội, mà lựa chọn người ban đầu tốt nhất là lực lượng không tề, bọn họ có tài năng người bình thường không thấy, cũng biết rất nhiều điều người bình thường không biết, nếu có thể tập hợp bọn họ cùng một chỗ chỉ cần tâm tính không có vấn đề, như vậy đội ngũ có thể phát huy được sức chiến đấu rất mạnh.

- Như sát thủ này, thế giới sát thủ mười người top đầu tiên đều rất mạnh, còn cái khác thì ta cũng không rõ lắm. Trước kia bởi vì chuyện làm ăn, có một tên sát thủ bài danh thứ chín đến ám sát ta, đầu tiên là sử dụng súng ngắn, nhưng mà do ta vận khí tốt nên tránh né được, sau đó hắn liền hóa trang thành nhân viên công ty để lại gần ám sát, dù khi ấy ta có cấp bậc là tu sĩ, trình độ cận chiến cũng chỉ có thể đánh nhau với mười người thường, nhưng thiếu chút nữa bị hắn giết chết, cho đến khi cha nuôi của ta đuổi tới thì chúng ta cùng hợp lực xử lý hắn mới được, mà người như vậy chỉ đứng hàng thứ chín, có trời mới biết người đứng phía trước hắn còn mạnh tới mức nào nữa.

Đạt Vân Hi cười hì hì nói lại. Lăng Tân chìm trong suy nghĩ chốc lát, sau đó mới nói với Đạt Vân Hi:

-...Tương lai cô định tính toán như thế nào? Cô đã biết Phong Thần bằng tồn tại, liên quan đến điểm nhân quả, cô cuối cùng đã không thể thoát khỏi đoạn nhân quả này, còn người giữ Phong Thần bằng sớm hay muộn cũng sẽ bắt cô làm mục tiêu... Cha cô lại không ở thế giới này, nói tới thực lực của cô cũng không cường đại, ít nhất đối mặt với người có vũ khí nóng cũng có thể bị thương hoặc bị chết, vậy cô nên bảo vệ chính mình như thế nào đây?

Đạt Vân Hi mỉm cười chỉ đầu của mình, một bộ dáng tươi cười thật hấp dẫn người khác, sau đó nàng lên tiếng:

- Tinh thần lực của ta vừa mới ra đời đã mạnh hơn so với người thường rất nhiều, tuy rằng không thể giống như cha ta có thể nhìn thấu nhân tâm, nhưng ta có thể cảm giác được những biến hóa trong suy nghĩ, chẳng hạn như sát khí... Hơn nữa ta có thể hơi cảm giác được người và vật cách xa ngàn thước, dù không rõ rệt nhưng dùng để tránh né vũ khí nóng cũng không vấn đề gì, nhưng còn người thì sao...

- Ta sao? Ta có Phong Thần bằng trong người, hơn nữa còn có nội lực, trí tuệ và mưu lược của ta cũng không thua kém bất cứ người nào, ta sẽ có chuyện gì đây?

Lăng Tân tò mò hỏi.

- Không phải chuyện đó... doc truyện tại . Ta không thể nhìn thấy được nội tâm, nhưng có thể cảm giác được nội tâm, nội tâm của người là một mảnh lạnh như băng, không phần nộ, kích động, vui vẻ, hoặc là có thể nói người không hề có một chút tình cảm của con người.... Thật kì quái a, tại sao người lại có thể phần nộ và vui vẻ được nhỉ? Do người không ngừng bắt chước cảm xúc sao? Rất kì quái...

Đạt Vân Hi cau mày nói. Ngay lúc Lăng Tân đang sững sờ, thì đồng thời trên đoạn đường cách bãi cỏ không xa, một chiếc xe con bất chợt nổ tung mãnh liệt...

32. Chương 32: Vô Hạn Thế Giới...và Tử Thần! (tam)

Ngay lúc vừa nảy Lãng Tân và Đạt Văn Hi đang nói chuyện, La Kỳ Kỳ ngồi bên cạnh im lặng vẽ tranh, thì một chiếc xe con chạy trên đường bên ngoài biệt thự, vừa chạy đến bãi cỏ cuối hàng rào chắn thì chiếc xe này bỗng nhiên chết máy, người lái xe kia cũng không hiểu được vì sao cả, hắn liên tục khởi động nhiều lần đều không thể khởi động máy, một lát sau hắn cảm thấy không thích hợp liền từ trên ghế đi xuống xe. Nói đến cũng thật trùng hợp, đúng lúc một đội tuần tra bảo vệ trị an đi qua nơi này. Khi người lái xe này vừa mới bước ra khỏi xe thì các nhân viên an ninh cũng đi đến bên cạnh, người cầm đầu đám bảo vệ này liền hỏi người lái xe:

- Lão Vương, xe chết máy sao?

Người lái xe kia quay đầu lại nhìn mấy tên bảo vệ trị an, hắn cũng không kiểm tra xe, ngược lại hắn lấy ra một bao thuốc lá phát ôi tên bảo vệ trị an, lúc này hắn châm điếu thuốc lên, vừa hút vừa nói:

- Đúng vậy, cái xe chết tiệt này, hôm trước chở ông chủ đi một chuyến xuống nông thôn nên làm cho chiếc xe này bị hư hỏng, kết quả là sau hai, ba ngày bắt đầu xuất hiện trục trặc, cũng chẳng biết chiếc xe rốt cuộc đã xảy ra vấn đề gì nữa... doc truyện tại . Thế nào? Lại đi tuần tra sao?

Mấy tên bảo vệ trị an đều châm thuốc lên hút, một tên bảo vệ vừa rít một hơi rồi nói:

- Quy định cũ thôi, ngoài việc mỗi giờ tuần tra một lần, còn phải đột xuất đi kiểm tra nữa, lần này là đi đột xuất à... Nơi này đều là những người có tiền ở, thực sự nếu có chuyện gì xảy ra, cấp trên cũng không thể chịu trách nhiệm nổi, cho nên cũng chỉ có thể làm khổ sở đám nhân viên như bọn ta thôi, ha ha, lão Vương này? Lại đi đón ông chủ sao?

- Đón ông chủ cái rắm...

Lão Vương cười haha, rồi mới lên tiếng:

- Ta phải đi đón một minh tinh điện ảnh, nàng muốn đến đây vào cuối tuần, người hạ tầng như chúng ta thật là khổ a...

Mấy người lại nói chuyện vài câu, sau đó đám nhân viên bảo vệ kia vứt thuốc lá tiếp tục đi tuần tra ở nơi khác, còn lão Vương cũng vừa vứt điếu thuốc lá đi liền bắt đầu mở nắp xem động cơ có xảy ra vấn đề gì không, nhưng mà kiểm tra một lúc thấy động cơ không có hư hỏng gì cả, cuối cùng là xảy ra vấn đề gì đây?

Lúc này, bình xăng dưới gầm xe xuất hiện một khe hở rất nhỏ gần như không thể nhìn thấy, xăng đang không ngừng chảy xuống theo khe hở tạo thành một bãi lớn, đúng lúc đó một trận gió nhẹ thổi qua, mấy tàn thuốc cách đó không xa lăn nhanh trúng vào hướng của chiếc xe, trong đó có một tàn thuốc chưa tắt lửa, tàn thuốc này vừa tiếp xúc với xăng liền bốc cháy, ngọn lửa không ngừng thiêu đốt bình xăng, cho đến khi làm bình xăng bốc cháy, cả bình xăng sôi sục lên. Nói thì chậm nhưng xảy ra thì nhanh, chiếc xe con liền nổ tung, lão Vương đứng gần chiếc xe không kịp hừ lên một tiếng đã bị nổ tung cả người, xung động vụ nổ mãnh liệt xé chiếc xe làm nhiều mảnh, một số rào chắn bị nổ văng ra, sau đó sóng xung kích cuộn cuộn cuốn tất cả theo, mượn lực lượng của sóng xung kích biến những mảnh rào chắn nhỏ thành những mũi tên lao về phía mấy người ở xa.

Khi tiếng nổ vang lên, trong nháy mắt Đạt Văn Hi nhanh chóng kéo La Kỳ Kỳ về sau, tiếp theo những người vệ sĩ cũng phản ứng, trước tiên liền chạy hướng về phía của ba người, Lãng Tân đứng sau Đạt Văn Hi nhưng tốc độ còn nhanh hơn nữa, còn so sánh với tốc độ của vụ nổ thì thật chẳng thấm vào đâu, chỉ vài giây sau tiếng nổ những mảnh vỡ này đã lao đến chỗ hai người, Đạt Văn Hi liền dùng sức chân đạp xuống mặt đất, trên mặt đất liền xuất hiện bốn năm cái dấu chân, nàng dựa vào lực phản chấn này nhảy ra hơn mười thước. Lãng Tân phản ứng nhanh chóng, nội lực toàn thân hắn ngưng tụ lại, tuy rằng năng lực phản ứng không tăng lên là mấy nhưng tốc độ của thân thể hắn cũng nhanh đến cực điểm, trước khi mảnh vỡ lao đến, hắn đã lộn một vòng ra ngoài, mà phía sau hắn hai tên vệ sĩ kia bị mảnh vỡ hàng rào xuyên thấu, lập tức liền ngã gục xuống sống chết không rõ.

Trong lòng Lãng Tân chấn động dữ dội, vừa rồi mấy mảnh vỡ còn cách xa hắn khoảng vài thước, với tốc độ bay vút đến như vậy dừng nói là né tránh, ngay cả mắt cũng không thể nhìn thấy được gì, cũng may hắn còn có nội lực trong người, tốc độ và lực lượng do bản thân hắn khống chế nên mạnh hơn nhiều, theo

bản năng lẫn một vòng chạy trốn, thế nhưng đúng lúc mãnh võ như tử thần lao đến, mang theo cảm giác tử vong, mặc dù rất bình tĩnh nhưng Lăng Tân cũng cảm thấy lạnh phía sau lưng, làm cho hắn ngã xuống mặt đất thở dốc kịch liệt.

- Coi chừng a!

Bỗng nhiên, cách đó không xa Đạt Vân Hi hét to lên, cái thanh âm này làm cho Lăng Tân đang thở dốc phải phục hồi tinh thần trở lại, hắn mới phát hiện một bóng đen lớn đang bay từ trên trời lao đến hắn, không ngờ là một bộ phận của chiếc xe bị nổ tung, ngọn lửa đang thiêu đốt khối sắt đó, lần này Lăng Tân quả nhiên cảm chắc cái chết rồi, cho nên hắn dùng hết khí lực tập trung vào hai bàn tay, dùng sức vỗ mạnh vào mặt đất, cả người mạnh mẽ nhảy về phía sau, rốt cục thì trước khi khối sắt rơi xuống cũng thoát ra an toàn, nhưng mà... Lăng Tân bỗng rùng mình, đây giống như một loại cảm giác trước khi chết, như thần chết đang đứng phía sau hắn chỉ cần hắn tiếp tục bước về phía sau thì hắn sẽ bị chết, không thể giải thích nổi cảm giác này từ phía sau, từ sâu trong nội tâm hắn liên tục trào ra không ngừng, làm cho hắn gần như tin là thật, chỉ cần tiếp tục lùi về phía sau chính là vực sâu cho người chết đi vào, nhưng mà giờ phút này hắn muốn dừng cũng không thể, vừa rồi tránh né khối sắt hắn đã dùng hết sức mạnh, lần này căn bản là không thể dừng lại.

- Dừng lại đi! Xin dừng lại đi! Ta không muốn chết...Ta còn không thể chết, tín niệm của ta... về mặt tươi cười của Hứa đại thúc, trước khi chết vẫn tin chắc vào thiện ác sẽ có báo, tất cả chuyện này... Ta còn chưa hoàn thành a!!

Lăng Tân giống như điên rồi đem hết nội lực quán chú vào đôi chân, hắn điên cuồng muốn dừng lại chỗ này, nhưng mà quán tính vẫn không dừng lại được cứ tiến tục lùi về phía sau, trong nháy mắt giống như trải qua vô số năm, trong đầu hắn không ngừng hiện ra tất cả ký ức, đặc biệt là Hứa đại thúc... Ông lão nói thiện ác bao giờ cũng có báo, trên mặt chói lọi như một vị anh hùng, hắn nhất định phải thực hiện tín niệm này, cho dù là chết... Cũng phải thực hiện tín niệm này!

- A! Thiện ác... Có báo!

Phía sau lưng Lăng Tân đau đớn kịch liệt, hai mắt của hắn bỗng nhiên mờ mịt, động tác dưới chân từng bước một không ngừng giảm xuống đất, trong thời gian nháy mắt, hai chân của hắn liền hoàn toàn xuyên qua trong đất, quán tính cũng bị triệt tiêu, lúc này phía sau lưng hắn đã bị một thanh sắt xuyên qua một nửa. Vốn lúc trước những mảnh sắt này phóng tới đều đâm xuyên qua hai tên vệ sĩ kia, nhưng lại cắm vào trong bức tường đầu nhọn hướng về phía Lăng Tân, đến khi mũi xe bay về phía Lăng Tân, theo bản năng hắn lùi lại nhưng khiến cho hắn lao về thanh sắt kia, đến khi hai mắt hắn không rõ nữa, chân đạp sâu vào đất thì thanh sắt đã đâm xuyên qua phần lưng của hắn, cách tim hắn cũng chỉ có một centimet mà thôi...

- Không thể chết được! Ta nhất định phải sống sót! Tín niệm của Hứa đại thúc, tín niệm của ta... Ta nhất định phải sống để thực hiện nó!

33. Chương 33: Bó Cục Của Lăng Tân! (nhất)

Lăng Tân mạnh mẽ dừng lại, trong nháy mắt, hai chân của hắn đã hoàn toàn cắm sâu vào trong đất kìm hãm lực lại, cuối cùng làm triệt tiêu hết quán tính, nhưng thanh sắt kia cũng đã xuyên qua cơ thể hắn một nửa, cách tim hắn cũng chỉ khoảng vài centimet mà thôi, may mà nó đã dừng lại, tính mạng của hắn cũng được đoạt lại từ tay tử thần. Cho đến lúc này, mọi người xung quanh mới hồi phục lại tinh thần, vài tên vệ sĩ cũng kêu to tên mấy người trong nhóm bọn hắn chạy đến, hai tên trong nhóm bọn hắn bị đâm xuyên lúc này đã chết, một người bị xuyên qua lồng ngực, một người thì bị xuyên qua yết hầu, hai người này vận khí thực sự quá kém, những vết đâm xuyên đều vào những chỗ trí mạng, khó có thể sống, mà Đạt Vân Hi cùng Kỳ Kỳ thì nhanh chóng chạy lại về phía Lăng Tân, La Kỳ Kỳ trước tiên rất lo lắng liền chạy đến, Đạt Vân Hi vội vàng tùm cô bé lại.

- Tiểu thư Kỳ Kỳ, cho dù vội vàng đến mấy, cũng phải chú ý tôn nghiêm của nữ nhân nha...

Đạt Vân Hi trước tiên răn dạy và trách La Kỳ Kỳ một câu, sau đó nhíu mày nhìn về phía Lăng Tân.

- Yên tâm đi, Lăng Tân tiên sinh còn chưa chết đâu.

- Vậy cái gì là tôn nghiêm của nữ nhân, theo lời nàng tôn nghiêm là cái gì?

Lăng Tân trong lòng vừa có ý nghĩ này thì đồng thời lại thấy Đạt Vân Hi tiến lên nắm lấy hai vai hắn, cười nói:

- Lăng Tân tiên sinh... có thể có chút đau nha.

- Hả?

Lăng Tân vừa mới nói một câu như vậy, Đạt Vân Hi liền kéo mạnh hắn ra ngoài, đau đớn kịch liệt thiếu chút nữa khiến Lăng Tân ngất đi, nhưng mà lúc này hai mắt hắn chỉ có một mảng mờ mịt, từ trong đầu hắn bản năng khẽ động, đem sự đau đớn này che đi hơn phân nửa, kết quả như vậy làm cho Lăng Tân hơi ngây ngẩn cả người.

- A? Người mở cơ nhân tảo? Như vậy nguy hiểm của người...

Đạt Vân Hi lúc này mới phát hiện ra hai mắt mờ mịt của Lăng Tân, nàng vốn dĩ đang mỉm cười nhất thời liền cau mày lại, đồng thời đi ra sau nhìn về thương trên lưng của hắn, cái miệng vết thương kia sâu thấy cả xương, màu máu đỏ sẫm không ngừng chảy ra, chỉ vài giây đồng hồ, máu đã làm hai cánh tay nàng nhuộm đỏ.

- Thật may, chỉ là tĩnh mạch bị thương... người nhịn một chút đi.

Đạt Vân Hi vừa nói dứt lời, cũng không để ý phản ứng của Lăng Tân thế nào, nàng đưa bàn tay trắng nhỏ nhắn ra, thẳng tắp đưa bàn tay áp vào vết thương sau lưng của hắn, không chỉ thế, lại dùng sức xoay, đau đớn thế này Lăng Tân cũng không chịu nổi nữa, há to miệng điên cuồng kêu lên. doc truyện tại . Nhưng mà không biết Đạt Vân Hi đã làm gì, trong lúc cánh tay nhỏ bé tiếp tục xoay trên miệng vết thương kia, miệng vết thương đã ngừng chảy máu, tuy rằng cũng không có lành được, nhưng dù sao cũng đã ngừng chảy máu, điều này làm cho Lăng Tân tạm thời không còn lo lắng đến tính mạng.

- Ta đã làm áu tạm thời đã ngừng lại, dùng ma lực phong bế miệng vết thương, nhưng không thể vượt qua nửa giờ, trong lúc đó nhất định phải đưa người đến bệnh viện làm phẫu thuật... Nhưng thật ra không có vấn đề gì, việc khó khăn nhất là khi người mở cơ nhân tảo sẽ rất dễ dàng bị tử vong, sợ là dù người có nội lực hộ thể, tỉ lệ tử vong cũng vượt qua 70 %... chờ vận may đi, ta thật ra vốn rất mong đợi cùng người mạo hiểm, nếu như người thật sự không chết...

Lăng Tân cũng không thể nghe rõ lời của Đạt Vân Hi nói, cũng không phải vì hắn mất máu quá mà làm hắn bị hôn mê, nhưng toàn thân hắn bây giờ bộc phát ra một cảm giác đau nhức không thể hình dung nổi, giống như có người đang nhổ gân cốt của hắn, cái loại cảm giác đau đớn vào linh hồn này quả thực không phải người thường có thể chịu đựng được, hắn ước gì bị hôn mê lập tức thì thật tốt, thế nhưng cảm giác đau đớn này không cho hắn lựa chọn, cả hôn mê cũng không thể được, cho dù tính cách hắn kiên nghị đến thế nào cũng không thể ngăn hắn hét lên điên cuồng, thanh âm kia làm cho La Kỳ Kỳ run rẩy liên tục, nhưng mà cô bé này cũng ngoan ngoãn, đứng một bên cầm vạt áo, cũng không chạy ra xa bị tai, hai mắt lo lắng nhìn lên Lăng Tân.

Mà mấy tên vệ sĩ cũng đã hồi phục tinh thần, bọn hắn vừa thu dọn hai thi thể của hai đồng bọn, vừa biến sắc nhìn Lăng Tân, vì công ty vệ sĩ của bọn hắn cũng có danh tiếng trên quốc tế, nên bọn hắn cũng đã từng nghe qua về cơ nhân tảo, chỉ là không biết rõ ràng về nó thôi, tất nhiên bọn hắn cũng kém hơn rất nhiều so với La Cách Tư đang bảo vệ họ Lâm kia, bọn hắn không mở khóa gien, cũng chỉ là người thường mà thôi. Đạt Vân Hi cau mày nói:

- Chịu đựng đi, ngàn vạn lần cần phải đứng vững trước sự đau đớn này, vì tôn nghiêm của người cũng được tuyệt không thể buông bỏ... Nếu không, người thật sự chết chắc rồi!

Lăng Tân cắn chặt răng, khe hở hàm răng của hắn đều là máu, nhưng lý trí của hắn vẫn còn chưa mất, cũng không có cắn đứt môi, bằng không với lực lượng của hắn cắn đứt môi cũng có thể, cảm giác thống khổ này tuy rằng làm cho hắn gần như ngạt thở, nhưng hắn vẫn cố dùng nghị lực thôi thúc nội lực, hơn nữa đem nội lực vào miệng vết thương, làm xong việc này, hắn cảm giác được mình đang bị nâng lên. Mấy vệ sĩ nghe theo Đạt Vân Hi phân phó, đưa hắn nâng lên trên một cái đệm, sau đó mấy người bọn họ mang hắn hướng về phía gara xe, Đạt Vân Hi cùng La Kỳ Kỳ cũng theo sau bọn họ đi về phía gara. Phía sau xe, hai

người Đạt Vân Hi và Kỳ Kỳ ngồi cạnh Lăng Tân đang nằm, trừ một người lái xe, còn mấy tên vệ sĩ khác thì sang một chiếc xe thứ hai, hai chiếc xe này liền chạy về phía bệnh viện. Lăng Tân bây giờ thống khổ đến mức sắp hôn mê, thế nhưng hắn vẫn cố gắng cắn răng chống đỡ, đợi cho khi trong xe chỉ còn hai người con gái thì hắn mới dùng hết khí lực mở miệng nói:

- Đạt Vân Hi, giúp đỡ ta...

Đạt Vân Hi nghe vậy liền sững sốt một chút, cô gái này cũng rất thông minh, nàng biết đến lúc này Lăng Tân mới mở miệng chắc chắn có bí mật nàng đó muốn nói với nàng, cho nên lập tức ghé sát đầu lại nghe Lăng Tân nói.

- Hai chuyện, thứ nhất Phong Thần bảng của ta ở trong áo, ngàn vạn lần hãy giữ kĩ nó... Điểm thứ hai nếu cậu Kỳ Kỳ có hỏi, thì hãy nói việc bị tấn công lần này là nhắm vào Kỳ Kỳ, hơn nữa là ta cứu Kỳ Kỳ, việc này rất quan trọng, người nhất định phải nói như vậy!

Lăng Tân dùng hết khí lực vừa nói xong câu này, cả người hắn thiếu chút nữa đã hoàn toàn hôn mê. Đạt Vân Hi ngăn cả người, vài giây sau nàng mới nói:

- Vì sao phải nói như vậy? Có quan trọng gì sao? Người cũng không thiếu tiền...

... Bó cục của ta!

Bốn chữ này vừa mới rời khỏi miệng, Lăng Tân liền nhắm mắt lại toàn tâm tập trung vào Phong Thần bảng trước ngực, từng dòng tin tức tiến vào trong đầu hắn, cùng một đoàn tin tức được phát ra, cho đến khi tất cả việc này làm xong, cả người hắn đã lâm vào hôn mê, chỉ là vẫn phải chịu cảm giác đau đớn khi mở cơ nhân tỏa, cả người như cũ không ngừng run rẩy...

34. Chương 34: Bó Cục Của Lăng Tân! (nhị)

Ngay sau khi Lăng Tân được đưa lên trên xe, mấy tên vệ sĩ liền gọi điện thoại ngay cho họ Lâm kia, chỉ là bọn hắn đứng ở phía sau, lại có hai tên vệ sĩ bị thanh sắt đâm chết, cho nên cụ thể là xảy ra việc gì bọn hắn cũng không rõ lắm, nhưng mà vẫn báo cáo lại hậu quả, lúc này mấy người anh em họ Lâm kia đang cùng nhau tập trung họp, bàn bạc với nhau về tổ chức, các sự việc của La thị tập đoàn, cho đến khi nghe được cú điện thoại, bọn họ đều có chút sững sờ.

- Kỳ Kỳ bị người ta tấn công.

Người nghe điện thoại rõ ràng là lão đại trong đám người họ Lâm, hắn nghe xong cú điện thoại khuôn mặt liền trầm ngâm nhìn về phía mọi người xung quanh, tiếp theo hắn đưa những chuyện nghe được nói ra, mấy người còn lại liền bắt đầu ồn ào bàn luận, mấy người đều bàn luận tự nói theo ý của mình, cho đến khi lão đại người ngồi chủ vị trong nhóm kia vỗ mạnh xuống bàn, tất cả mọi người mới yên lặng trở lại. Người đàn ông ngồi chủ vị này, chính là người đã gặp Lăng Tân ở trong tòa nhà này, đương nhiệm chủ tịch tập đoàn La thị, bây giờ hắn trầm giọng nói:

- Bất kể mọi chuyện là như thế nào, quả thật là Kỳ Kỳ bị tấn công, nhưng vẫn chưa biết được tình huống cụ thể ra sao, có hai vệ sĩ chết tại đó, một vệ sĩ đang kiểm tra giấu vết vụ nổ, cụ thể sự việc ta nghĩ phải hỏi Phác Mỹ Chân, cô ta đến Thượng Hải cùng chúng ta nói chuyện hợp tác làm ăn ngoài ra liền luôn luôn ở bên cạnh Kỳ Kỳ, rất có thể cô ta biết những việc mà chúng ta chưa biết...

- Đại ca, anh nói là... Nửa tờ giấy?

Một người trong đám họ Lâm liền vội vàng nói. Lão đại họ Lâm kia liền gật đầu, hắn nói:

- Rất có thể là vật kia, chúng ta cũng biết, trước kia La Phú Nhân gặp chuyện quan trọng gì hắn liền thích đợi ở thư phòng, cả chúng ta vào báo cáo hắn cũng không cho phép, thật vất vả đi theo Kỳ Kỳ nào biết được hắn cầm nửa tờ giấy đang nhìn mọi việc, chúng ta bí mật vào thư phòng tìm kiếm cũng không phát hiện ra được tờ giấy kia, hơn nữa sau lần đó La Phú Nhân liền đẩy chúng ta về nông thôn, ta cảm thấy vật kia chính là mấu chốt khiến hắn thành công... Nhưng mà hắn đã chết, nửa tờ giấy kia cũng không thấy, dù cho chúng ta đã trở lại thư phòng tìm kiếm cũng không tìm được, ta dám khẳng định, mảnh giấy kia đã bị hắn giấu mất rồi, mà manh mối nhất định có trên người Kỳ Kỳ, các người nghĩ xem, Phác Mỹ Chân cũng

đến bên cạnh Kỳ Kỳ, cái tên sinh viên Lăng Tân kia cũng muốn đến bên cạnh Kỳ Kỳ, rất có thể bọn họ đều phát hiện ra manh mối gì đó, có thể giờ phút này đang tìm kiếm chẳng?

Những người còn lại đều gật đầu, chỉ có một người đàn ông trẻ nhất trong nhóm đang sờ lồng ngực của mình, nhưng mà phản ứng của hắn cũng không có sơ hở gì, rốt cục cũng không chế được cảm xúc của mình, cũng phụ họa gật đầu theo.

- Như vậy việc này đã rõ ràng, chúng ta chỉ cần phái người giám sát bên cạnh Kỳ Kỳ, nhất định có thể tìm ra manh mối về tờ giấy, đồng thời...

Đúng lúc này, bỗng nhiên oành 1 tiếng vang lên, làm tất cả mọi người hoảng sợ, ai cũng đều chấn động cả người, sau đó đều nhìn ra bên ngoài cửa sổ, chứng kiến một con chim bồ câu đập vào kính rơi xuống, nhưng cũng làm vỡ ra một cái khe, máu của con chim bồ câu dính ở ngoài cửa sổ thủy tinh.

- Con bồ câu chết tiệt.

Mỗi người thẫn mẩn trong lòng một câu, tiếp theo bọn hắn quay đầu lại thì thấy lão đại đang thống khổ nắm lấy chân của mình sau khi ngã xuống đất, nguyên lai vừa rồi bồ câu va chạm, thân thể hắn bị chấn động, làm cho chiếc ghế ngồi bằng gỗ bị gãy, cũng không biết là do chiếc ghế này bị lỗi khi mang đến đây hay có nguyên nhân gì khác, nghiêng xuống dưới làm hắn bị ngã sang bên. Lão đại họ Lâm này vốn là người thường, hắn chỉ có thể theo bản năng chống bàn tay về phía trước, nhưng trong lúc vội vàng không thể nắm bắt được lực, làm cho cổ tay bị trật khớp, đau nhức, hắn lại theo bản năng buông lỏng tay ra, tiếp theo một chân bị va chạm cũng bị trật luôn, vì thế sau khi hồi phục tinh thần trước mặt mọi người hắn liền bồng bế tay chân, mặc dù không có la hét gì, nhưng nhìn hắn đau đớn đến ngay cả mồ hôi cũng chảy ra đầm đìa, có thể tưởng tượng được sự đau đớn này không phải khó chịu bình thường.

- Đại ca?

- Đại ca người không sao chứ?

Ba người họ Lâm bên cạnh liền khẩn trương lên, tất cả đều vây lại nhìn về phía lão đại, mà lão đại cũng chỉ lắc đầu nói:

- Không có việc gì, vừa rồi bị con bồ câu kia làm hoảng sợ, cái ghế này cũng có vấn đề, phải hỏi cái tên ngu ngốc nào mua cái ghế này, khẳng định hắn đã thu không biết bao nhiêu tiền hoa hồng, đem hắn khai trừ đi... Các người đến phòng cứu thương kêu bác sĩ đến đây.

Ba người lúc này mới yên tâm lại, trong đó người nhỏ tuổi nhất trong đám anh em họ Lâm gật đầu nói:

- Đại ca, đi gọi bác sĩ.

Nói xong, hắn liền chạy ra khỏi phòng họp, mấy người còn lại thì đều tự tìm một vị trí ngồi xuống, lại bắt đầu nói chuyện. đọc truyện tại . Nói đến người nhỏ tuổi nhất trong đám họ Lâm kia, hắn vừa ra khỏi phòng họp, sắc mặt nhất thời trắng bệch, hắn có một phần tám mảnh Phong Thần bảng, đây là lúc hắn trông Kỳ Kỳ trong bệnh viện trong lúc vô ý bắt được mảnh nhỏ bên ngoài cửa sổ, lúc đầu hắn định vứt đi, nhưng trong đầu chợt nhớ tới La Phú Nhân có nửa tờ giấy, cho nên ma xui quỷ khiến thế nào hắn cầm một phần tám mảnh Phong Thần bảng nhìn qua, vừa nhìn thấy hắn liền xác nhận suy đoán của mình... Nếu một phần tám Phong Thần bảng quả thật là mảnh giấy giống của La Phú Nhân, ít nhất là một bộ phận trong đó, bởi vì nó có ghi chuyện ngày mai phát sinh, như La Thị sẽ phát tin tức mời dự buổi trình diễn thời trang, các quyết định của chủ tịch, buổi nói chuyện, trước mắt đều ghi lại lên đó... Người trẻ tuổi họ Lâm này nhất thời mừng như điên, hắn rốt cục đã biết tại sao La Phú Nhân lại có được thành công khoa trương như vậy, thoát nhìn giống như những kì tích bình thường, nhưng là nếu như hắn có thể biết trước được tương lai, cái dạng kì tích này cũng có thể hoàn toàn lý giải...

Trên thực tế, hắn còn cho rằng nếu hắn lấy được cái này thì hắn có thể thể đạt được kì tích to lớn hơn nữa. Cho nên, từ lúc có được Phong Thần bảng đến nay, hắn sẽ không nói cho bất cứ kẻ nào, thậm chí ngay cả với huynh đệ của hắn cũng không hề nhắc tới, đây là tương lai lớn nhất mà hắn có thể dựa vào, hắn muốn nắm chặt lực lượng này ai cũng không thể cướp đoạt. Mà lúc bệnh viện bị đốt, sau khi cảnh sát bắt được hai người trẻ tuổi kia mới thôi, lúc đó Phong Thần bảng của hắn thường nóng lên, mỗi lần nóng lên là xung quanh hắn sẽ phát sinh ra sự việc gì đó, cho nên hắn cũng khẳng định nóng lên hắn là người cầm mảnh

Phong Thần bằng khác đang tiến hành công kích hắn, những người cầm được ba mảnh Phong Thần bằng khác vẫn có thể tiến hành công kích đối với hắn.

Vừa rồi trong phòng họp, hắn cảm thấy mảnh Phong Thần bằng trước ngực nóng lên, hắn biết chuyện vừa rồi xảy ra trong phòng họp hội nghị không đơn giản, sợ dĩ hắn cần chạy nhanh rời khỏi đó do hắn sợ hãi có gì đó dị thường trong phòng, chẳng thà rời khỏi phòng họp, đây là ý tưởng của hắn. Người này tính cách thực là tự đại và ngu ngốc, hắn cũng không hề cẩn thận ngẫm lại, nếu thật có người không cần xuất hiện có thể tấn công hắn, như vậy hắn rời khỏi phòng họp có thể tránh né việc bị tấn công hay sao? Đối phương công kích cũng không phải là phòng họp mà là bản thân hắn! Tại La thị tập đoàn có bảy thang máy, trong đó thang máy đầu tiên chỉ có quản lý cấp ới có thể đi, mà phòng chủ tịch ở trên tận tầng thượng, thang máy này dừng lại tại phòng họp, cách đó không xa, người đàn ông trẻ tuổi kia đi ra khỏi phòng họp liền lập tức hút một điếu thuốc, trên tay hắn còn có chút run rẩy, tiếp theo hắn liền đi đến trước cửa thang máy, đợi một lát, thang máy liền mở cửa ra, bên trong một người cũng không có.

- Đi đến phòng cứu thương tầng dưới.

Người đàn ông này vừa định bước vào thang máy, nhưng mà mảnh Phong Thần bằng trước ngực hắn lại nóng lên, trong lúc sửng sốt hắn liền nhanh chóng lui ra khỏi thang máy, vừa rời khỏi thang máy mới chỉ có mấy giây thôi, chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, cả thang máy liền trượt xuống dưới, tiếp theo một lát truyền tới một tiếng ầm, thang máy đã nổ tung dưới tầng cuối cùng của tòa nhà. Cho đến lúc này, người đàn ông này mồ hôi lạnh chảy đầm đìa ra ngoài, cả người hắn nằm ngã trên mặt đất, giữa đống quần cũng thấm nước bắt đầu chảy ra...

35. Chương 35: Bỏ Cục Của Lăng Tân! (tam)

- Ta còn sống?

Lăng Tân mở mắt ra nhìn thấy trần nhà màu trắng, hắn cố gắng cử động thân thể nhưng đáng tiếc là không thể được, ngay cả cổ hắn, hay thậm chí là một ngón tay đều không thể nhúc nhích, cảm giác như vậy hắn liền nghĩ đến hai chữ tê liệt.

- A, người còn sống sao, Lăng Tân tiên sinh.

Thanh âm của Đạt Vân Hi bỗng nhiên vang ở bên tai hắn, tuy rằng Lăng Tân không thể chứng kiến, nhưng đại khái hắn vẫn có thể tưởng tượng một cô gái đôi mắt đen có chút rụt rè cười, tuy rằng đẹp thì đẹp vô cùng, nhưng lại làm cho người quen thuộc nàng như hắn hận đến nghiến răng.

- Ta bị liệt sao?

Lăng Tân mỉm cười trầm ngâm nói, lúc này hắn mới mở miệng hỏi.

- Thân thể tuy không bị liệt, nhưng dây thần kinh của ngươi bị tê liệt.

Đạt Vân Hi khẽ cười nói:

- Nguyên lý của cơ nhân tảo ta cũng biết đại khái, mặc dù ta chưa có bị gặp nguy hiểm đến mức làm cho ta mở được cơ nhân tảo, nhưng cũng đã xem qua tư liệu về vấn đề này, cơ nhân tảo thực ra là tiềm lực siêu việt trong cơ thể con người khi cạn kiệt hết năng lực sẽ đem tiềm lực vô cùng phát huy ra, tuy vậy thân thể chịu đựng được tiềm lực đó cũng có hạn, đặc biệt là lần thứ nhất và lần thứ hai mở ra cơ nhân tảo là đáng sợ nhất, nếu trị liệu không kịp thì sẽ chết chắc rồi, cho dù người đó còn sống sót thì cũng vì dây thần kinh hoạt động quá sức mà xảy ra tình trạng bị tạm thời tê liệt, cần phải có nghị lực mới có thể vượt qua được trạng thái tê liệt này, còn những lần tiếp theo sau đó, số lần mở cơ nhân tảo càng nhiều, loại tổn thương này càng thấp đi, dù vậy cũng không thể mở cơ nhân tảo liên tục trong thời gian ngắn, hoặc là mở ra cơ nhân tảo trong thời gian quá lâu, như vậy cũng sẽ...

- Có nghĩa là, ta còn chưa bị liệt hẳn sao? Còn... mấy cậu của Kỳ Kỳ thế nào rồi?

Lăng Tân cắt đứt lời của nàng, lại hỏi tiếp. Đạt Vân Hi oán trách nói:

- Lăng Tân tiên sinh, tại sao người lại ra lệnh cho ta thế? Tôn nghiêm của đàn ông đâu rồi? Đối đãi ân nhân cứu mạng với thái độ như vậy sao?

Nói xong, nàng thậm chí còn nắm lấy lỗ tai của Lăng Tân. Lăng Tân chỉ cảm thấy lỗ tai của mình bị tê dại, thậm chí cảm giác cũng chẳng có, hẳn kệ cho Đạt Vân Hi nghịch lỗ tai mình, tuy trong lòng hấn hơi bức tức, nhưng ngẫm nghĩ lại Đạt Vân Hi cứu tính mạng hấn, lại còn đưa hấn vào bệnh viện, phần ân tình này thật sự là không thể không báo, nhiều nhất sau này hấn sẽ cứu nàng một mạng... Suy nghĩ một chút, chịu đựng động tác của nàng một chút cũng không khiến người ta khó chịu, khó chấp nhận. Đạt Vân Hi kéo nhẹ tai Lăng Tân một lúc, sau khi thỏa mãn nàng mới nói:

- Người muốn làm gì vậy? Mới vừa đem người đến bệnh viện không lâu, mấy cậu ngu ngốc của Kỳ Kỳ liền gọi điện thoại đến hỏi sự việc cụ thể, ta nói theo lời của người, sau đó bọn họ liền như điên lên, hiện tại tất cả hắc đạo tại Thượng Hải đều đã hành động, bọn hấn đang dốc sức tìm kiếm một người tên là Trần Hạo Thao, thậm chí cả cục cảnh sát cục tham gia, xem ra tập đoàn La thị có thế lực rất lớn.

Lăng Tân cười lạnh một tiếng rồi nói:

- Đó là một tập đoàn hơn một tỷ dollar, bản thân tập đoàn đó còn thoát khỏi tay chính phủ một lần, đã từng có người lãnh đạo giỏi, tập đoàn như vậy chắc chắn còn phải có rất nhiều tham quan tham gia nhập vào, từ xưa đến nay chính trị và thương nghiệp luôn kết hợp với nhau, một bên có quyền, một bên có tiền, nếu như La Phú Nhân còn tồn tại thì thế lực kia sẽ rất đáng sợ, nhưng bây giờ tập đoàn này chỉ còn lại mấy con côn trùng đang nhảy, việc bị hủy hoại đã ở ngay trước mắt. doc truyện tại . Lần này đã bố cục tốt rồi, kế tiếp sẽ đợi thừa cục, sau đó là phá cục, ta rất muốn thấy... những kẻ hậu nhân kia làm thế nào để ứng phó!

Đạt Vân Hi liếc liếc trông mắt nháy vài cái, nàng không ngừng nghĩ lại sự việc phát sinh từ lúc bị tấn công đến khi vào bệnh viện, nàng nghĩ mãi mà không ra bố cục nó nằm ở chỗ nào cả, hơn nữa tập toàn La thị bắt đầu tìm kiếm Trần Hạo Thao, điều này có quan hệ gì đến việc sự việc kia, nàng thật sự không biết được trong đó có chỗ nào có thể tạo ra kết quả tiếp theo, cho nên kéo tai Lăng Tân lại hỏi:

- Rốt cục là bố cục gì thế, thần bí như vậy hì hì, nói ra đi, người phân tích cho ta nghe...

- Trí tuệ của người bình thường...

Lăng Tân cười lạnh nhắc tới một câu này, nhưng mà hấn liền ngẩn người ra, miệng lẩm bẩm lại câu này vài lần, tự hồ chính mình nói ra những chữ này làm hấn không tin được. Mà Đạt Vân Hi nghe được những chữ này, nhất thời nhũn đôi mắt xinh đẹp lại, ôn nhu cười nói:

- Lăng Tân tiên sinh thật là không có phong phạm tôn nghiêm của đàn ông nha, lại có thể đem những lời này nói với ân nhân cứu mạng của mình, bây giờ Lăng Tân tiên sinh muốn ta kéo người khiêu vũ sao? Không mặc quần áo khiêu vũ...

Lăng Tân cũng không để ý nàng, hấn chỉ thấp giọng nói:

- Phong Thần bảng gần như có vạn năng, điều duy nhất không thể chỉ có một... đó chính là hiểu thấu nhân tâm, giống như bàn cờ vua hoặc cờ vây, cô rõ ràng có thể nhìn thấy những nước đi của ta, nhưng đến cuối cùng lại thất bại, đối với Phong Thần bảng cũng vậy, có thể cho là một bàn cờ người, những hành động của quân cờ làm ọi chuyện biến hóa, thế cục hiện lên, đó gọi là vạn vật đều là quân cờ, có thể coi ta là người chơi cờ, ta có thể nói ra mỗi nước nhỏ trong bố cục của ta, nhưng lại không thể nói ra cho người biết ta đang muốn làm gì...

- Đạt Vân Hi, ta mặc kệ trong lòng người muốn như thế nào, nhưng lần này ta thiếu người một mạng, cho nên ta có thể giúp người một việc chỉ cần không làm trái ý niệm của ta là được, thậm chí là muốn ta cứu người một mạng, nhưng có điều ta muốn nói với người, đừng đem sự nhàn nại coi như yếu đuối, nhàn nại cực hạn là tôn nghiêm, nếu người chà đạp tôn nghiêm của ta, ta nhất định sẽ giết người!

Đạt Vân Hi vốn đang mỉm cười liền biến thành khế tươi cười, nàng vẫn vuốt ve cái tai của Lăng Tân, động tác cũng không thô bạo tí nào, nàng cười nói:

- Lời nói này mới có tôn nghiêm của đàn ông chứ, xem ra Lăng Tân tiên sinh cũng đang dần dần phát triển lên nha... Hì Hì, yên tâm đi, điểm mấu chốt tôn nghiêm của Lăng Tân tiên sinh là điều gì, ta muốn biết điểm

máu chốt bên trong, tuyệt đối sẽ không vượt qua giới hạn a, tín niệm của Lăng Tân tiên sinh lần đầu ta mới được nghe, vậy Lăng Tân tiên sinh có thể nói cho ta biết tín niệm đó là gì không?

- Tín niệm của ta sao?

Lăng Tân yên lặng nhắm mắt lại, hơn nửa ngày sau hần mới lên tiếng:

- Tín niệm của ta là thiện ác có báo, còn có làm thế giới này trong sạch, cái gọi là đạo đức, pháp luật, tiền tài, quyền thế áp bức, làm cho đã không sống nổi, tôn nghiêm đã bị chà đạp, tín niệm đã bị phá vỡ, sinh mệnh đã bị uy hiếp, cho bọn họ có một chút hi vọng... Đúng vậy, là hi vọng, đây là một thế giới không có kỳ tích, bất cứ chuyện gì đều có thể suy luận đến cùng kỳ thật đều là tất nhiên, giống như người giàu sẽ áp bức người nghèo, bọn quan viên đại bộ phận đều giống nhau, đó là một trong rất nhiều điều tất nhiên... Mà cái ta muốn làm là phá vỡ những cái ác tất nhiên này, chỉ còn lại thiện công bằng.

Đạt Văn Hi buông tai hần xuống, sau đó bĩu môi suy nghĩ, lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Lăng Tân tiên sinh nói có sơ hở a, người phân định thiện ác, vậy ai đến phán xét? Do người sao? Pháp luật sao? Nhóm người xấu kia sao? Hay là đại bộ phận người? Còn một điều... vị trí của Lăng Tân tiên sinh là đâu? Người là thánh nhân đứng ở vị trí đạo đức tối cao nhìn đến mọi người? Hay là Minh vương thẩm phán đứng tại vực sâu của tội ác?

36. Chương 36: Bó Cục, Trương Hằng, Bắt Giữ (nhất)

Tập đoàn La thị rối loạn...

Đây không phải cái gì nói ngoa, thậm chí là ngay cả rất nhiều dân chúng bình thường đều có thể cảm giác được rõ ràng, toàn bộ thành phố Thượng Hải hắc đạo cơ hồ bạo phát, tình hình như vậy nếu là ở nước Mỹ còn có thể, nhưng là tại Trung Quốc thì cơ hồ tương đương với khôì hài, hoàn toàn không có khả năng, Trung Quốc phương diện khác tạm thời không nói chuyện, nhưng là đối với hắc đạo, áp chế chưa bao giờ đình chỉ cùng buông lỏng. Mặc dù có thể có hắc đạo tham quan ô dù tồn tại, nhưng là tuyệt đối không có khả năng tồn tại hiển nhiên như vậy như Thượng Hải hiện tại, đây là một loại hiện tượng đặc biệt kỳ dị. Nếu một cái hắc bang có vũ khí vượt qua uy lực bom nguyên tử vạn lần, ví dụ như bom hủy diệt địa cầu các loại, như vậy cái hắc bang này tuyệt đối sẽ thay thế chính phủ, trở thành kẻ thống trị quốc gia chính thức, đương nhiên, cái tập đoàn thống trị này thời gian thống trị dài hay ngắn, khả năng thống trị ưu tú đến mức nào những... này tạm thời không bàn đến, nhưng là trên thế giới hết thấy kỳ thật đều rất đơn giản.

La thị tập đoàn nếu như chỉ là một cái tập đoàn đơn giản, cho dù là đã khống chế một ít hắc đạo thế lực, cũng tuyệt đối không có khả năng tại trong khu vực Trung Quốc đạt đến trình độ trước mắt, nhưng vấn đề máu chốt nhất là, La thị tập đoàn dưới sự khống chế trong cuộc đời một người, La Phú Nhân đã lấy thân phận cá nhân khiêu chiến cơ quan quốc gia, tuy nhiên không phải dùng phương thức bạo lực tới khiêu chiến, nhưng là kết cục nhưng lại không thể tưởng tượng, cơ hồ dùng thân phận cá nhân đạt được toàn thắng, kết quả như vậy khiến người khác khó có thể tưởng tượng, do đó về sau, hần bắt đầu trở thành truyền kỳ, gia tộc giàu có nhất Trung Quốc, lão đại xã hội đen Thượng Hải, hần đạt được thêm những danh hiệu như vậy tuyệt đối không sai, mà thắng cho tới bây giờ, tuy rằng La thị tập đoàn đã thay đổi người lãnh đạo, nhưng những ảnh hưởng xây dựng nên trước kia vẫn còn, phen này động tác lớn như vậy, toàn bộ Thượng Hải hắc bạch lưỡng đạo đều lập tức sôi trào.

- Có thể hữu dụng như vậy sao? Ta vẫn là không rõ a, người đến cùng có cái gì không thể nói a!

Đạt Văn Hi nắm lỗ tai Lăng Tân, không ngừng đứng đó lải nhải. Lăng Tân chỉ là lắc đầu không nói, từ khi hần mở ra cơ nhân tỏa lần thứ nhất về sau, đã nằm trên giường bệnh hai ngày hai đêm, trong hai ngày này hần không ngừng dùng nội lực kích thích toàn thân, mà Đạt Văn Hi cũng truyền ma lực vào cho hần, theo cảm giác cá nhân hần mà nói, cái ma lực này cùng nội lực cực kỳ tương tự, chỉ là ma lực khả năng linh động lớn hơn một ít, nhưng là lực ngưng tụ so ra lại kém nội lực, đương nhiên, trong cơ thể Đạt Văn Hi tổng sản lượng ma lực nhiều gấp mười mấy lần so với hần, với trợ giúp của nàng, sau hai ngày hai đêm thời gian cũng làm cho hần về khống chế được thân thể trở lại, cuối cùng có thể ngồi trên giường bệnh rồi.

Lăng Tân cũng không để ý tới động tác néo lỗ tai hần của Đạt Vân Hi, dù sao đối phương là ân nhân cứu mạng, chuyện như vậy hần cũng chỉ có thể mặc kệ, chỉ là dứt khoát nói

- Bố cục trình tự có thể nói cho người biết, đơn giản là muốn làm ấy cậu của Kỳ Kỳ chó cùng đường rút giậu, lấy ra Phong Thần bảng mà ta muốn... Ta tin rằng mảnh Phong Thần bảng càng lớn, công dụng của nó cũng lại càng lớn, theo trước mắt mà nói, điểm Nhân Quả tiêu hao cùng đạt được có quan hệ trực tiếp, mỗi một lần sử dụng đều tiêu hao lượng lớn Nhân Quả điểm, dưới tình huống như vậy không cách nào trong thời gian ngắn đạt được một lượng lớn Nhân Quả điểm, do vậy ta phải thay đổi phương thức sử dụng để gia tăng công hiệu Nhân Quả điểm, chính là giảm bớt số lượng sử dụng Nhân Quả điểm, hơn nữa trong tình huống tương lai cũng đồng dạng đang thay đổi, cho nên ta phải có được một phần tám mảnh Phong Thần bảng kia... Sự tình khác tạm thời không thể nói cho người biết, bây giờ là giai đoạn bày bố cục, cho nên ta cần... Người cho ta mượn một trăm triệu dollar Mỹ.

Đạt vân Hi vừa cười vừa nói:

- Tốt, ta đối với kế hoạch tiếp theo của Lăng Tân tiên sinh rất có hứng thú, Lăng Tân tiên sinh muốn dùng một trăm triệu dollar Mỹ này để làm gì đây? Dùng để tập kích vào thị trường chứng khoán của La thị tập đoàn sao? Cái này không khỏi cũng quá...

- Không, cái tập đoàn La thị này vốn chính là bọn hần lăng không mà có được, dù có phải mất đi cũng sẽ nhất định không dám liều mạng, cho nên xét đến cùng thay vì nói là bọn hần sợ hãi mất đi tài phú, có thể nói là sợ hãi mất đi tính mạng thì chính xác hơn, đối với loại người như vậy mà nói, sau khi đã có tài phú trong tay, bọn hần nhất định muốn tiếp tục củng cố địa vị của chính mình cùng tài phú, mà như vậy bọn hần nhất định trước tiên phải giữ được tính mạng... Cho nên ta quyết định tìm sát thủ đi giết bọn hần.

Lăng Tân gật đầu nói.

- Sát thủ sao?

Đạt vân Hi nghĩ nghĩ rồi tiếp tục hỏi:

- Một trăm triệu dollar Mỹ có thể không tìm được sát thủ xếp hạng Top 10 đâu, bọn hần cơ hồ đều có phần cổ quái, giống như: bình thường nhiệm vụ đều cần phải có tính khiêu chiến thì mới ra tay, một trăm triệu dollar Mỹ này đoán chừng...

Lăng Tân lại tiếp tục lắc đầu nói:

- Không cần tìm những cái... kia xếp hạng top 10 thế giới sát thủ, ta chỉ cần tìm nhị lưu sát thủ là được, phải có xác suất thành công nhất định, nhưng lại không cần tính áp đảo ưu thế tuyệt đối, mấu chốt nhất chính là, cho dù giết chết một hai người trong đám bọn hần cũng không sao, có thể giảm bớt mấy mục tiêu là người giữ Phong Thần bảng, đồng thời lại có thể đe dọa bọn hần, thẳng đến lúc bọn hần vì sợ hãi mà phạm phải sai lầm mới thôi...

- Đánh rần động cỏ? Như vậy có thể không cần phiền toái như vậy, còn có thể có rất nhiều những biện pháp khác làm được một bước này...

Đạt vân Hi y nguyên rất có chút khó hiểu mà hỏi.

- Không, không có đơn giản như vậy, bố cục của ta... Hiện tại vẹn vẹn là bày bố thế cục mà thôi, còn có cuối cùng phá cục, hơn nữa mục tiêu không riêng gì Phong Thần bảng, đối tượng chính thức là người kia...

Lăng Tân lại nhắm mắt trầm tư, mà Đạt Vân Hi vốn thông minh, chỉ sau một lát nàng cầm một cái Laptop tới, sau đó nói với Lăng Tân:

- Ta đã chuyển trước một trăm triệu dollar Mỹ đến cái website sát thủ này, người tự mình tìm kiếm sát thủ nào hợp ý a. doc truyện tại . Nhưng mà thuê sát thủ do bản thân chỉ định, cần phải nộp 10% tiền hoa hồng, dù sao chỉ có một trăm triệu dollar Mỹ a, hơn nữa ta cũng không có ý định cho người mượn thêm đâu, một trăm triệu dollar Mỹ dùng để xem một tường kịch đã là cái giá rất đắt rất đắt...

- Yên tâm đi... Ta sẽ cho người xem một hồi các trò hay cực đặc sắc, một cái đế quốc kinh doanh bị tiêu diệt, một cái hắc đạo truyền thuyết bị kết thúc, còn có... Một cái do người nắm giữ Phong Thần bảng tranh đấu lẫn nhau triển khai đại thời đại, người nhất định có thể chứng kiến...

Lăng Tân nói ra những lời này, sau đó bắt đầu rất nghiêm túc theo trên website sát thủ chọn lựa lấy sát thủ mà hắn nhận thức là thích hợp, từ tam lưu đến nhị lưu, giá tiền cần bỏ ra cũng đang không ngừng tăng ột cách điên cuồng, nhị lưu sát thủ cũng đã mấy trăm vạn cho đến cao nhất là hơn một ngàn vạn đô-la Mỹ, đây đã là một khoản tiền rất lớn rồi, đương nhiên, đối với sát thủ xếp hạng nhất lưu cùng siêu nhất lưu mà nói, khoản tiền như vậy cũng chưa tính là cực lớn, mà nhất lưu cùng siêu nhất lưu sát thủ toàn bộ cộng lại cũng không quá đáng hơn năm mươi người mà thôi, trong đó trên cơ bản đều là dùng ngàn vạn làm đơn vị trở lên, mà xếp hạng Top 10 siêu nhất lưu sát thủ càng là có thể tự mình chọn lựa nhiệm vụ, cho nên một trăm triệu mỹ kim nói là nhiều cũng không nhiều, nói ít cũng không ít.

-...Xác suất thành công 72%, trong tỉ lệ thất bại có cực đại bộ phận đều là vì các loại không thể tưởng tượng nguyên nhân mà thất bại, nhị lưu cấp sát thủ... Chính là người, danh hiệu là Trương Hằng sao? Nghe giống như là tên thật hơn...

- Tốt! Như vậy chọn người, Trương Hằng!

37. Chương 37: Bô Cục, Trương Hằng, Bắt Giữ (nhị)

Đây là một gian phòng ước chừng hơn mười mét vuông, kín đáo cùng oi bức, ngoại trừ một cái cửa sổ được đóng kín, cả gian phòng phẳng phất tối tăm mờ ảo: không có bất kỳ một chỗ nào ánh sáng có thể xuyên qua, mà trong phòng cũng không có bất kỳ điều hòa hoặc các loại thiết bị làm hạ nhiệt độ, chỉ có một cái quạt điện nhỏ cũ đang quay chậm chậm, bên trong căn phòng nhỏ này cũng không có nhiều nội thất, ngoại trừ một cái giường cùng một cái bàn dài, khắp nơi là một số đồ vật lộn xộn, mà một thanh niên đang ngồi bên cạnh chiếc bàn dài cẩn thận xem Laptop.

-... 2000 vạn dollar Mỹ nhiệm vụ? Giết chết chủ tịch hiện tại tập đoàn La Thị cùng huynh đệ của hắn, Lâm Vĩ, Lâm Chính, Lâm Dân Dư, Lâm Thiếu Gia Thiên, giết chết mỗi một người đạt được 500 vạn đô-la Mỹ, nhiệm vụ như vậy sao?

Người thanh niên này yên lặng ngẩng đầu lên, xem bộ dáng hắn vẫn còn xem như anh tuấn, bất quá trên trán của hắn đã có nhiều vết sẹo, thoát nhìn phẳng phất giống như còn chưa tỉnh táo, tuổi ước chừng hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, là thuần khiết phương đông da vàng nam tử, làn da hơi có chút ngăm đen, vành mắt càng là có thêm màu đen dày đặc, giống như không ngủ đã lâu. Thanh niên ngẩng đầu nhìn chung quanh, sau đó lại nhìn kỹ tư liệu trên Laptop, kỳ thật cái gọi là tư liệu cũng không có cái gì đặc biệt trọng yếu, ước chừng chỉ là chút ít Lâm gia Tứ huynh đệ danh tự, đặc thù, ảnh chụp các loại, tư liệu cá nhân khác thì không có, đây cũng là lý do làm cho thanh niên nhủ mày...

- Khó trách giá tiền cao như vậy, La thị tập đoàn sao? Ta cũng đã từng nghe qua, bất quá chủ tịch tập đoàn La thị không phải là họ La sao? Hơn nữa tư liệu gì cũng đều không có, còn yêu cầu phải trong vòng ba đến năm ngày tiến hành ám sát lần thứ nhất, yêu cầu như vậy thật sự phải...

Thanh niên lại ngẩng đầu nhìn bốn phía, hắn lúc này mới thở dài đứng lên, đồng thời từ trong lồng ngực mãnh liệt móc ra một khẩu súng chỉ hướng về phía trước, trên thực tế cái hướng kia không có cái gì, cũng chỉ là một vách tường mà thôi.

- Nữ nhân chết tiệt, có gan người lần này lại đến phá hư ám sát của ta a, lão tử lần này nhất định phải đem người đánh thành hai cái tiểu bánh bánh!

Thanh niên mắng nhỏ một tiếng, sau đó hắn liền quay người hướng đồng vật dụng lộn xộn sắp xếp lại cùng tìm một số thứ, một ít giấy chứng nhận cùng công văn, còn có một bao vải to ở bên trong lấy ra một ít dollar Mỹ, bất quá chính là có một cái hộp dài, lúc này, thanh niên động tác bỗng nhiên trở nên ôn nhu, hắn nhẹ nhàng thu thập chỉnh tề vật này lại, sau đó để toàn bộ vào trong một cái túi du lịch lớn. Tiếp đó thanh niên lại lấy ra vài bộ y phục bình thường, còn có một chút vật dụng hàng ngày các loại, khi cái túi du lịch này chất đầy ước chừng ba phần tư tả hữu, lúc đó hắn mới lôi kéo túi du lịch đẩy cửa mà đi...

Ngay sau khi Lăng Tân ban bố nhiệm vụ này, hắn cứ vậy an tâm ở lại trong bệnh viện trị thương, trong lúc đó toàn bộ Thượng Hải càng bắt đầu rung chuyển thêm... mà không biết vì duyên cớ gì, chính quyền lại không có chút phản ứng nào, để mặc cho những...hắc đạo này trở mình bốn phía náo loạn, mà phe cảnh sát thì rất ăm ỹ cùng tìm kiếm cái gì đó, phẳng phất giống như toàn bộ Thượng Hải đã hoàn toàn biến thành

lãnh địa tư nhân của La thị tập đoàn, lúc này cách thời điểm Lăng Tân tuyên bố nhiệm vụ đã một ngày một đêm, dựa theo hán tính toán, tên sát thủ kia hoặc là đang trên máy bay bay đến Thượng Hải, hoặc là đã đến một nơi nào đó tại Thượng Hải rồi, đang chờ cơ hội ám sát bốn người Lâm gia.

- Người không đi bảo hộ Kỳ Kỳ sao? Một mực đợi ở bên cạnh ta làm gì?

Lăng Tân rất có chút bực bội hướng về phía nữ nhân bên cạnh hỏi, nữ nhân này tự nhiên là cái thần thần bí bí Đạt Vân Hi rồi, trong mấy ngày này nàng vậy mà ở lại trong bệnh viện 24 tiếng đồng hồ làm bạn với hần, tuy ngẫu nhiên nghĩ đến cũng làm cho lòng hần có chút rung động, nhưng là mỗi khi nghĩ đến lúc cái nữ nhân này làm những chuyện như vậy, hần sẽ đột nhiên cảm giác thấy đầu óc muốn nổ tung, thật sự là đau đầu cực kỳ. Nữ nhân này tuy vẻ mặt cười một cách quý tộc, các loại lễ nghi cũng thực hiện phẳng phất như thuộc lầu sách giáo khoa, nhưng là hành vi của nàng bản chất cũng không có chút nào thay đổi, ví dụ như thường xuyên lắc lắc lỗ tai hần nói chuyện, cái này coi như có thể nhịn được, nhưng mà nàng thích nhất là bắt người khác múa, hành vi như vậy quả thực là đang khiêu chiến đến tận máu chốt tôn nghiêm của hần, thật sự là làm cho người muốn phát điên lên được! Đạt Vân Hi khẽ cười nói:

- Lăng Tân tiên sinh này, xin chú ý tôn nghiêm nam nhân của người a, đối đãi ân nhân của người như vậy, vô luận là ân nhân cứu mạng cũng được, hay là ân nhân bảo vệ của người cũng được, hoặc là ân nhân trợ giúp thân thể người mau chóng phục hồi như cũ cũng được, thái độ như vậy thật sự là làm cho tôn nghiêm nam nhân của người bị tổn hại nha.

-... doc truyện tại . Ta cảm thấy, tôn nghiêm nam nhân của ta đã hoàn toàn bị xóa đi trên tay người rồi...

Giờ phút này Đạt Vân Hi đang từ sau lưng Lăng Tân lôi kéo cánh tay của hần không ngừng múa qua, múa lại đồng thời cũng đem ma lực của nàng không ngừng truyền vào trong cơ thể hần, dựa theo thuyết pháp của nàng, làm như vậy có thể cho thần kinh vận động của hần đạt được rèn luyện rất tốt. Càng làm thích ứng hơn cho gánh nặng thân thể của hần mở ra cơ nhân tỏa tiếp theo, hơn nữa cũng có thể khôi phục tình huống thân thể bị tổn hại lần trước nhanh hơn, nói tóm gọn, cách làm như vậy của nàng quả thực chính là vì thân thể Lăng Tân a!

Đương nhiên, nếu thật sự là như thế, Lăng Tân cũng hiểu được đây là thiếu nàng một phần nhân tính, dù sao ma lực cũng giống như nội lực đều là một bộ phận năng lượng trong cơ thể, làm như vậy sẽ khiến a lực bình thường nàng tích lũy bị giảm bớt, cũng coi như là làm nàng tăng cường trình độ chính mình một cách chậm rãi, nhưng là... Xin người, đừng có trước mặt mọi người nhảy như vậy múa như vậy a, hơn nữa còn là do nữ nhân ở sau lưng điều khiển lấy nhảy qua múa lại, cho dù là Lăng Tân gần đây cảm giác được tình cảm của mình đang trở nên càng ngày càng lạnh nhạt, nhưng là vừa nhìn thấy bộ dáng người chung quanh cười hi hi, còn có mơ hồ truyền đến thanh âm nói chuyện, hần đã cảm thấy phát sốt trên mặt, thật muốn tìm một cái lỗ dưới đất chui vào.

- Ta sớm nên nghĩ đến chuyện này, nàng là con gái Đạt Vân Dương, người nam nhân này dùng tính cách ác liệt làm mục đích sinh tồn mà tồn tại, con gái hần sinh ra cũng tuyệt đối sẽ không có khả năng là người bình thường, ta sớm nên nghĩ đến đó a, vì cái gì trước kia ta còn cảm thấy nàng rất khả ái đây... Nhưng là lại không biết phải đối với nàng thế nào, dù sao cũng là nàng đã cứu ta một mạng, lại giúp ta đảm bảo Phong Thần bảng, cũng không có ý muốn lấy mất cái đồ vật đủ để cải biến tương lai này, hơn nữa hiện tại nàng cũng là đang hảo tâm giúp ta khôi phục thực lực. Nhưng... Dùng phương thức như vậy, ta thật sự là muốn lập tức chết thì tốt hơn...

Lăng Tân rốt cục khẳng định, chỉ cần có nữ nhân này ở bên cạnh, cho dù sự thật là hần tình cảm càng ngày càng lạnh nhạt, cũng tuyệt đối sẽ bị khiến cho tình cảm lập tức bắt đầu trở nên dồi dào... hần cơ hồ dám khẳng định suy luận như vậy, không, suy luận cái gì, đây rõ ràng là việc dùng mắt thường cũng có thể chứng kiến!

- Đạt Vân Hi... Người tốt nhất cầu nguyện đừng để rơi vào tay của ta, bằng không thì ta nhất định...

Lăng Tân âm thầm nảy sinh ác độc lắm lắm.

- Hi hi, Lăng Tân tiên sinh này, người nên một mực nhớ rõ thời khắc tôn nghiêm nam nhân của người nha...

Đạt Vân Hi tức thì hi hi vừa cười vừa nói, cái ngữ điệu ôn nhu cùng thanh âm rất nhỏ này, phẳng phất giống như là đôi tình nhân ở đây lắm lắm. Ngay lúc hai người đang không ngừng nhảy múa, bỗng nhiên

theo lối nhỏ đi tới mấy tên cảnh sát cùng hai gã mặc y phục thường, bọn hắn cũng không hỏi thăm người khác, trực tiếp liền hướng chỗ phòng bệnh này đi tới, tiếp bọn hắn đẩy cửa phòng ra liền đi vào trong phòng bệnh, khi bọn hắn chứng kiến lúc hai người đang múa, tất cả mọi người lập tức đều ngây ngẩn cả người, vài giây sau, một người mặc y phục thường mới lên tiếng:

- Người chính là Lăng Tân? Rất tốt, người bị tình nghi tội cố ý tổn thương người khác, tội giết người không thành, hành vi phạm tội độc ác, hiện tại mời người đi đến cục cảnh sát hiệp trợ điều tra, đi, mang đi.

Nói xong, hắn hướng về nhân viên cảnh sát sau lưng phát phát tay. Vài tên nhân viên cảnh sát kia lập tức xuất ra còng tay đi về hướng Lăng Tân, mà ngoài Lăng Tân dự kiến chính là, Đạt Vân Hi vậy mà trước tiên chắn trước mặt hắn, cái nữ hài thoát nhìn ôn nhu yếu ớt này giương tay ngăn cản ở trước mặt hắn, phảng phất khi còn bé lúc chơi đùa hầu bắt con gà con, người dẫn đầu bảo hộ người phía sau lưng, tình cảnh trong nháy mắt này, phảng phất đem trong lòng Lăng Tân hung hăng chấn động một cái, một loại cảm giác nói không ra lời tràn ngập trong lòng hắn, ê ẩm chua chua chất chất, phảng phất trong chua xót mang theo một tia ngọt ngào, không biết là dạng cảm xúc gì, vậy mà lại khiến cho Lăng Tân không thể mở miệng, chỉ có thể sững sờ nhìn xem bóng lưng Đạt Vân Hi, nhu nhược mà xinh đẹp...

38. Chương 38: Bố Cục, Trương Hằng, Bắt Giữ (tam)

Lăng Tân tuy trong nội tâm xuất hiện một loại rung động khó hiểu, nhưng là đầu óc của hắn y nguyên đang không ngừng tự hỏi, khi hắn nghe được mấy cái tội trạng, trong nội tâm đã đem đại khái tình huống cho suy nghĩ thông hiểu thấu triệt, hắn ban đầu ở trong quán rượu vì thăm dò người giữ Phong Thần bằng, mà cố ý đi trêu chọc những cái...tên côn đồ kia, về sau mấy gã lưu manh làm đến quá phận, hắn chỉ đơn giản lấy gây ông đập lưng ông, trong lúc đó tựa hồ có một thiếu nữ tên là Ngưu Lệ, nghe nói cha nàng là cái cục trưởng cục công an nào đó.

(Thì ra là thế, là sai lầm của ta, vậy mà đem việc bỏ quên, khi đó không biết Phong Thần bằng còn có rất nhiều cách sử dụng thế này, cho nên khó tránh khỏi sẽ có chút ít sai lầm, hiện tại cùng hệ thống cảnh sát sinh ra xung đột thế này thật là không hay...) Lăng Tân hiện tại tại bố cục vừa xong giai đoạn bày bố, thậm chí ngay cả bày bố thế cục đều còn có chút miễn cưỡng, tuy hắn không cần đi điều khiển cái gì, nhưng là có một cái mấu chốt lại cần hắn đi hoàn thành, rồi sau đó dẫn phát phá cục, khi đó mới có thể kết thúc toàn bộ công sức bỏ ra, trong lúc đó hắn phải bảo trì thân phận trong sạch của chính mình, hơn nữa cảnh sát sở dĩ bắt bố hắn cũng là vì chuyện khác, cùng những sự tình hắn làm trước mắt hoàn toàn không liên quan gì, cho nên đúng lúc này hắn ngàn vạn không thể cùng cảnh sát sinh ra xung đột.

- Đạt Vân Hi, yên tâm đi, ta theo bọn hắn đi hiệp trợ điều tra một thoáng, người ở đây giúp ta một chút, nếu như còn muốn xem kịch vui mà nói..., như vậy tất yếu tại trong thời gian ngắn phải đem ta ra khỏi đó.

Lăng Tân vỗ vỗ bả vai Đạt Vân hi, sau đó hắn lại bước qua Đạt Vân Hi một mình đối mặt vài tên cảnh sát này. Mấy tên cảnh sát này vừa rồi thật sự là bị hoảng sợ, vốn bọn hắn vẫn chỉ là dựa theo lệ cũ bắt người mà thôi, căn cứ trên tình báo mà nói, người bị tình nghi này trước mắt đang nằm trong viện, tựa hồ thân thể phương diện gần như tê liệt, cho nên bọn hắn căn bản không có cho rằng người này sẽ có nguy hiểm gì, nhưng khi Đạt Vân Hi bỗng nhiên ngăn cản tại trước mặt bọn họ, vẻ lạnh như băng cùng sát ý cơ hồ làm bọn hắn lập tức bị chấn trụ, phảng phất giống như cảm giác bản năng, chỉ cần bọn hắn dám đi động thoáng một phát, vậy thì tuyệt đối là máu tươi nằm bước kết cục, loại cảm giác này là chân thật như vậy, thế cho nên bọn hắn mồ hôi lạnh lập tức chảy xuống, mãi cho đến khi Lăng Tân ngăn trước mặt Đạt Vân Hi, bọn hắn mới có một cảm giác rốt cục có thể hô hấp. Vài tên nhân viên cảnh sát lập tức bắt đầu lau mồ hôi, mà hai gã mặc y phục thường lúc này, lập tức gắt gao nhìn chăm chăm vào nữ hài đứng sau lưng Lăng Tân, mà Đạt Vân Hi giờ phút này cũng rốt cục bắt đầu hơi nở nụ cười, cái loại mỉm cười này hoàn toàn là tươi cười kiểu quý tộc, mỉm cười tự nhiên một chút cũng không có giống như lúc trước đứng chắn trước Lăng Tân.

- Mấy vị cảnh sát tiên sinh, ta biết rõ một ít xấu xa bên trong hệ thống cảnh sát của quý quốc đây, hơn nữa các người lúc tới đều mang theo sát ý, bằng hữu của ta đi vào khó tránh khỏi sẽ bị các người hạ độc thủ, cho nên tại đây ta nói trước ấy vị cảnh sát tiên sinh một câu, ra tay không nên quá tàn độc a, bằng hữu của ta mất một tay, trong các người: nhất định chết một người, mất hai tay, như vậy các người tự toàn bộ phải chết, tứ chi đều mất, hoặc là chết người, cả nhà các người đều sẽ được chôn theo, đúng rồi, tên Hàn

quốc của ta là Phác Mỹ Chân, có thủ tục nhập cảnh, các người có thể điều tra thoáng một cái xem ta là ai, từ đó quyết định đối đãi bằng hữu của ta như thế nào, nếu như vậy bằng hữu của ta sẽ cảm ơn các người đã chiếu cố.

Đạt Văn Hi hướng về mấy tên cảnh sát hơi khẽ cười nói, cái kia đáng vẻ thật sự là nói không nên lời cao nhả. Nhưng là vài tên cảnh sát xem ra, nữ nhân này không thể nghi ngờ đồng dạng đáng sợ như là Ác Ma. đọc truyện tại . Vài tên cảnh sát vừa rồi đã cảm thấy Đạt Văn Hi khủng bố, cái thế giới này kỳ thật rất đơn giản, cường lực áp nhỏ yếu, nói đến kỳ thật chỉ là mấy chữ này mà thôi, nếu là người bình thường dám đối với bọn họ nói lời nói này, như vậy tự nhiên là mời đến cục cảnh sát uống mấy thứ gì đó rồi, không thể cho người uy hiếp cảnh sát a? Nhưng đối phương nếu là so sánh với cảnh sát mạnh hơn nhiều, vô luận là tiền quyền hoặc là bản thân thực lực cũng được, như vậy những...cảnh sát này tại trước mặt hắn cũng thật sự là so với người bình thường không khá hơn bao nhiêu, cho nên sau đó bọn hắn cũng không để ý tới Đạt Văn Hi, chỉ là tiến lên cầm tay Lăng Tân, lôi kéo hắn đi ra ngoài.

- Yên tâm đi, trong vòng ba ngày nhất định sẽ cứu người ra.

Đạt Văn Hi lúc này mới nhìn về phía Lăng Tân, nụ cười của nàng vậy mà lại trở nên tự nhiên, tuy lời nói này thanh âm không lớn, nhưng lại khiến cho Lăng Tân trong lòng lại hơi rung động, hắn cũng không tự chủ được mỉm cười lại với nàng, sau đó thì theo vài tên cảnh sát cùng rời đi. Vài tên cảnh sát này mới vừa rồi bị Đạt Văn Hi hung hăng cảnh cáo một phen, tuy không biết nữ nhân này chi tiết rốt cuộc là như thế nào, nhưng là vẫn khiếp sợ trận uy thế vừa rồi, giờ phút này cũng không dám đối với Lăng Tân làm ra chuyện gì, chỉ là một mực im lặng mang hắn lên xe cảnh sát, mãi đến khi trên xe cảnh sát đã chạy trên đường, một người mặc y phục thường mới hướng Lăng Tân nói

- Ta còn nhớ rõ người, thấy việc nghĩa hăng hái làm cứu người? Người xung đột với người nào không biết, lại hết lần này tới lần khác đi xung đột với những cái...kia tiểu nữ nhân, các nàng thế nhưng mà có thù tất báo, hơn nữa những nữ nhân kia nếu không có thế lực hậu thuẫn cũng không ai dám kiêu ngạo như vậy... Ngươi cục trưởng lần này thế nhưng mà nổi giận, người nên chuẩn bị sẵn sàng.

Lăng Tân mỉm cười gật gật đầu, tình huống trước mắt hắn cũng có đánh giá qua, lớn nhất có thể là tại trong cục cảnh sát trực tiếp bị phẩy, nếu như hắn là người bình thường mà nói... lần này đoán chừng là chết chắc, trừ phi hắn cũng có hậu thuẫn mới được, mà mấy viên cảnh sát rõ ràng cho là hậu thuẫn của hắn chính là Đạt Văn Hi rồi, cho nên đối với hắn coi như là hơi chút khách khí. Tên mặc y phục thường kia lại cùng hắn nói chuyện với nhau một lúc, từ đó hỏi thăm về Đạt Văn Hi tình huống, Lăng Tân cũng không có giấu diếm, nói thẳng ra thân phận của nàng, mà mấy viên cảnh sát biểu lộ thoát nhìn tựa hồ là nhẩn nhẩn khẩu khí, đối với Đạt Văn Hi thân phận giống như rất là cổ kỳ, trong một lúc bọn họ ngay cả lời nói đều bất hòa.

(Đúng rồi, một trong các quy tắc của thế giới này, tiền quyền như vậy là có thể trao đổi được, cái khác không dám nói, nếu như Đạt Văn Hi thật sự muốn, bóp chết cái mấy viên cảnh sát này thật sự là nhẹ nhàng vô cùng... Cái này tạm thời không nói, ta nhớ lúc ấy cái nữ hài bị ta bẻ gãy tay tên gọi là Ngưu Lệ a, Ngưu cục trưởng này hẳn đúng là cha nàng, như vậy đãi ngộ trong cục của ta có thể hình dung rồi, hiện tại thân thể trên cơ bản đã khôi phục sáu thành đến bảy thành, đối phó với mười mấy người bình thường còn không có vấn đề gì, nhưng là có súng ống thì lại có chút phiền toái, bất quá cũng sẽ không cùng bọn họ phát sinh xung đột gì, chỉ chịu đánh là được, có Đạt Văn Hi cảnh cáo, ta thấy ít nhất sẽ không xuất hiện khả năng sẽ phẩy thân thể gì của ta...)

Lăng Tân trong nội tâm đã định, hắn tiếp đó lại bắt đầu nghĩ đến khả năng phát triển bố cục của chính mình, lại nghĩ tới tất cả loại tình huống sẽ phát sinh kế tiếp, lần bố cục này là hắn dùng thân phận người giữ Phong Thần bảng, lần đầu tiên đứng tại vai trò người đánh cờ đến điều khiển sự tình, tuy là lần đầu tiên tiến hành bố cục như vậy, nhưng là phẳng phất hẳn trời sinh chính là người như vậy, mỗi một chi tiết, tỉ mỉ cùng mỗi một nhân vật đều tự nhiên như vậy mà khác trong đầu hắn, trong khi suy nghĩ bố cục, hắn hoàn toàn không giống như sinh mạng thể, chỉ dùng xác suất đánh giá tất cả sự vật, hoàn toàn không mảy may mang theo ý kiến chủ quan, trong bố cục này... Hắn chính là thần!

(...Ta chính là thần sao? Cái phương thức suy luận đang tiến đến dừng mãnh sâu trong não bộ... Đây quả thật là ý nghĩ của ta sao?)

39. Chương 39: Bồ Cục, Bạo Tạc, Đại Biền (nhất)

Lăng Tân vừa đến cục cảnh sát liền trực tiếp bị dẫn tới phòng thẩm vấn, bắt quá kế tiếp rõ ràng không có người đến thẩm vấn hắn, hắn là hai gã y phục thường kia đem Đạt Văn Hi sự tình nói ra, hiện tại hắn là ngư cụ đang phiền não nên đối đãi hắn như thế nào a.

(Nhưng vẫn nên điều tra thoáng một phát hiện tại tình huống như thế nào, lúc này ngàn vạn lần không được có một chỗ sơ suất, nếu là ta bị phế đi, như vậy trong thời gian ngắn tựu thật sự không cách nào khôi phục sức chiến đấu, cũng tựu không cách nào tham dự đến bước tiếp theo Phong Thần bảng tranh đoạt, đây cũng là uy hiếp lớn nhất của ta...)

Lăng Tân nhẹ nhàng sờ soạng ngực thoáng một phát, đem chú ý lực tập trung vào Phong Thần bảng bên trong, cảm thụ được từ đó truyền ra các loại tin tức. Đây cũng là Lăng Tân khi đã bị thời không đảo ngược, thiếu chút nữa chết mất mới phát hiện cách dùng Phong Thần bảng, hoàn toàn có thể đem tin tức Phong Thần bảng do thám biết đến trực tiếp truyền vào đến trong đầu, như phỏng phất là xem phim đồng dạng, có thể tinh tường chứng kiến tin tức Phong Thần bảng chỗ do thám biết đến, chỉ là kể từ đó lại cần tiêu hao so với tin tức bình thường hơn gấp rưỡi lần Nhân Quả điểm, có được có mất, chính là như thế.

-... Lâm Đồng, Lăng Tân xác thực đã bắt được, còn chưa có cảm ơn các người cung cấp manh mối trọng yếu như thế.

Một trung niên nam tử tử bụng bự, ngồi trong phòng làm việc gọi điện thoại, hắn vốn là khách sáo một lúc, sau đó mới nói ra lời nói này. Đầu bên kia điện thoại thanh âm hồi đáp

- Ngư cụ, việc nhỏ cũng không cần cảm ơn, gần đây sự tình bất liên hoàn tông xe án tại thành phố Thượng Hải kẻ nghi vấn lớn nhất Trần Hạo Thao, cũng mong người hao phí tâm sức nhiều hơn một chút, thượng diện quan hệ tiếp tục chuẩn bị cho tốt, lúc trước đã đưa cho người 5000 vạn dollar Mỹ, cho dù người chi tiêu tiền, nếu không đủ thì cứ hỏi lại đệ đệ của ta... Chỉ là phải nhanh một chút bắt lấy hắn, sống hay chết đều được, Ngư cụ nha... tuổi người cũng đã lớn, không thể một mực đợi tại vị trí cục trưởng nhỏ nhoe nơi này. Chuyện lần này nếu như làm tốt, như vậy tập đoàn La Thị chúng ta đối với cấp trên cũng có chút quan hệ, người sẽ có thể có một số vị trí tốt hơn để tới...

- Dạ dạ.

Ngư cụ liên tục gật đầu, phỏng phất như điện thoại của đối phương có thể trông thấy hắn, cho đến lúc này hắn mới tiếp tục nói

- Thế nhưng mà Lâm Đồng a, những chuyện này lại là không sao, cấp trên một mực không có ngăn cản, xem ra bọn hắn cũng là rất muốn bắt tên Trần Hạo Thao này... Chỉ là tên Lăng Tân kia a, sau lưng của hắn tựa hồ có một nữ nhân Hàn Quốc tên gọi là Phác Mỹ Chân làm chỗ dựa, Lâm Đồng, người xem việc này...

- Phác Mỹ Chân sao?

Điện thoại bên kia tựa hồ im ắng một phen, rồi mới lên tiếng

- Đó là đối tác phía buôn bán của tập đoàn chúng ta, tại Trung Quốc thế lực ứng thuận không quá lớn, kỳ thật điểm ấy không có gì trọng yếu, người nhanh một chút đem bản án của Lăng Tân làm thành án tử, thậm chí trước tiên có thể phế bỏ hắn, tóm lại Ngư cụ cũng sẽ nhanh thăng chức cấp cao rồi, chỉ cần bắt được tên Trần Hạo Thao này, như vậy Ngư cụ sớm ly khai Thượng Hải đi đến trung ương hoặc là địa phương khác, năng khi đó sao còn tìm được người? Ám sát sao? Ha ha, tại Trung Quốc mà có thể ám sát?

Ngư cụ nghe vậy cũng nở nụ cười, hắn liền vội vàng gật đầu nói

- Như vậy xin Lâm Đồng hỗ trợ ngăn chặn nữ nhân kia một chút, vô luận như thế nào cũng không thể để cho nàng trong thời gian ngắn tìm được biện pháp cứu Lăng Tân ra, khi đó đợi đến lúc cái bản án này đã kết thúc, nàng tìm được biện pháp cũng là đã muộn... Như vậy không quấy rầy Lâm Đồng nữa, người bên này của ta đã phái đi toàn bộ tìm kiếm Trần Hạo Thao rồi, nghe nói hắn còn có một người bạn gái ở trong đại học, hơn nữa tên Lăng Tân này tựa hồ cũng là huynh đệ của hắn, chúng ta chính là dễ dàng đem Lăng Tân cũng quy đến bên trong liên hoàn tông xe án kia, mượn hắn để bắt lấy Trần Hạo Thao...

Nghe đến đó, Lăng Tân đã không cần sử dụng tiếp Phong Thần bảng rồi, hắn cũng không muốn lại lãng phí Nhân Quả điểm, đây là thứ nhất, thứ hai nguyên nhân chính lại sát ý trong lòng hắn đã đại thịnh, không thể tưởng được chính là Ngưu cục trưởng này rõ ràng còn là tay sai của mấy huynh đệ Lâm gia, lúc trước trong bệnh viện Ngưu cục thoát nhìn còn thật sự là hiên ngang lắm liệt, không nghĩ tới toàn bộ đều là giả vờ... Hơn nữa Vĩ Thi Thi a, hắn và Trần Hạo Thao từ sau khi đạt được Phong Thần bảng vậy mà lại đồng loạt mỗi người một hướng, chỉ khổ Vĩ Thi Thi còn một thân một mình... Nàng là trong ba người không có được... cô đơn một mình đã đủ rồi, không nghĩ tới bây giờ rõ ràng còn muốn liên lụy tới nàng.

(Thật muốn giết người...)

Lăng Tân lửa giận trong lòng, sát ý thật sự là ngăn không được cuồng mãnh tiến ra, tuy nhiên trên cổ tay hắn đeo còng tay, hơn nữa thân thể đang trong trạng thái suy yếu sau khi mở ra cơ nhân tỏa, ngay cả bảy thành thực lực thời kỳ toàn thịnh đều không đạt được, bất quá hắn có được nội lực, quản chi chỉ có bảy thành thực lực, cũng đủ để giết chết bất luận người bình thường nào đứng ở trước mặt hắn một cách đơn giản rồi... Hắn quả nhiên là rất muốn giết người!

(Tham quan ô dù, xem mạng người như cỏ rác, nếu là người bình thường đụng phải những... người có quyền thế này, vậy bọn họ không phải ngay cả tính mạng của mình đều không được bảo đảm sao? Không, đừng nói cái gì tính mạng, nếu vậy thì muốn sống không thể, muốn chết cũng không xong, xã hội bây giờ tuy rằng liêu mạng nói cái gì nhân quyền cùng pháp chế, nhưng bất kỳ quốc gia nào bất kỳ địa phương nào đều khó có khả năng đạt được công bằng, cái gọi là công bằng bất quá là công bằng giữa người bình thường với người bình thường, công bằng giữa người quyền thế đối với người cũng có quyền thế, cho đến bây giờ chính là không có công bằng gì giữa người có quyền thế với người bình thường...)

Lăng Tân cắn răng để cho chính mình tỉnh táo lại, hắn biết rõ hiện tại mình chính là ở trong cục cảnh sát, còn không phải do hắn giương oai, nếu không vài chục khẩu súng có thể đem hắn bắn thành tổ ong vò vẽ, hơn nữa quản chi thật sự là chạy thoát ra ngoài, một khi hắn thân phận trong sạch ở thời điểm này bị hoen ố, như vậy giai đoạn thừa Cục cùng phá cục kế tiếp hắn sẽ không còn có thể dựa vào cái gì rồi... đọc truyện tại . Hắn nhất định phải nhịn xuống a, chẳng cho đến khi Đạt Văn Hi cứu hắn ra mới thôi, như vậy hắn có thể chính thức tập bộ nhất sát...

(Phàm là kẻ nào hôm nay đụng đến ta, ta nhất định muốn hắn chết!)

Lăng Tân cúi đầu yên lặng ngồi tại trên ghế, đợi một lát không bao lâu, quả nhiên từ bên ngoài phòng thẩm vấn đi vào mấy cái cảnh sát cùng hai gã mặc y phục thường, bọn hắn vừa tiến đến trước hết đóng cửa lại, sau đó một người mặc y phục thường đem một tập công văn đặt ở trước mặt hắn, trong công văn bao gồm kể cả tin tức chính miệng hắn cung cấp, trợ giúp Trần Hạo Thao trừ tính liên hoàn tông xe án như thế nào, sau đó lại hành hung đánh nhau bên đường như thế nào, *** thiếu nữ, ý đồ tiếp cận La Kỳ Kỳ như thế nào, ý đồ tiếp tục bắt cóc giết người, trên khẩu cung này thật sự là rõ ràng rành mạch như ban ngày.

- Ký a.

Tên mặc y phục thường kia đợi hắn đem công văn cho nhìn hơn phân nửa, lúc này mới cười lạnh đối với hắn nói ra.

Lăng Tân y nguyên cúi đầu không nói, hắn cũng không nói chuyện, chỉ là yên lặng đem nội lực dần trải toàn thân, đồng thời trong lòng của hắn cũng muốn dứt khoát lợi dụng Phong Thần bảng đem cục cảnh sát này phóng hỏa chút ít hoặc là gây ra sự tình nho nhỏ, có thể kéo kéo dài bao lâu thì kéo dài bấy lâu. Nhưng là nghĩ lại, nếu quả thật tại cục cảnh sát khi thẩm vấn hắn xảy ra chuyện gì, như vậy người kiểm giữ Phong Thần bảng trong mấy cái họ Lâm nam tử kia, khẳng định sẽ đem ánh mắt hoài nghi hoàn toàn đến trên đầu hắn, đây cũng là được không bù mất, cho nên trước mắt hắn thật đúng là không cách nào có thể như ý muốn.

“BA~!”

Ngay lúc Lăng Tân cúi đầu không nói, cái gã mặc y phục thường cũng không nói nhiều, trực tiếp một quyền đánh vào tai trái Lăng Tân tai trái, lập tức lỗ tai bị đánh máu tươi chảy đầm đìa, mà Lăng Tân tức thì bị một quyền quật ngã trên mặt đất, cho đến lúc này, vài tên nhân viên cảnh sát kia mới đi đến bao vây, bọn hắn cũng không dùng chân đá hắn, ngược lại là đưa hắn dựng trên mặt đất, toàn bộ nhắm đến trên

bụng cùng lưng hấn mà đánh, cứ thế mà đánh không cần gặp chỗ mềm trên người, một người vô cùng độc ác nhất trong đó, thậm chí dùng chân đá vào hạ thân hấn vài cái, mặc cho Lăng Tân là có nội lực hộ thể, mấy cước này y nguyên đau đến làm hấn thiếu chút nữa đã hôn mê, chính là mấy cước như vậy, đã khiến cho hấn thiếu chút nữa muốn trực tiếp từ bỏ ý định, giết chết mấy người trước mắt.

(Chuyện nhỏ không nhân Đại mưu sẽ bị loạn... Không được động đây! Ngàn vạn không được động đây!)

Lăng Tân gắt gao cắn răng, lấy thân thể cứng ngắc đem những...toàn bộ những đánh đập này nhận lấy, thẳng đến lúc gã nhân viên cảnh sát kia lại định muốn đá vào hạ thân hấn, linh quang trong óc hấn lóe lên, bỗng nhiên đem lực chú ý cưỡng ép phân ra một bộ phận đến Phong Thần bảng, nghĩ muốn triệt tiêu tổn thương từ mấy cước này. Quả nhiên, gã nhân viên cảnh sát này rõ ràng đá vào chỗ hạ thân hấn, tuy nhiên lại không đau không tổn thương, mấy cước này phảng phất nhẹ như lông hồng, điều này lại làm cho Lăng Tân mừng rỡ trong lòng, chỉ là trong lòng của hấn lập tức lại nhảy lên một cái, không biết tiêu trừ tổn thương này cần tiêu hao bao nhiêu Nhân Quả điểm, giờ phút này hấn lại không nhìn được con số tiêu hao trên Phong Thần bảng, nếu là tiêu hao quá nhiều mà nói..., như vậy kế tiếp sẽ là càng ngày càng khủng bố thời không nghịch lưu, hai lần nghịch lưu trước đã thiếu chút nữa đã lấy mạng của hấn, nếu như hiệu ứng tiếp tục trở nên mạnh mẽ hơn nữa, vậy hấn thật sự là có chín cái mạng cũng không đủ dùng.

(Như vậy chỉ triệt tiêu tổn thương tại bộ phận khẩn yếu, những chỗ khác vẫn dùng thân thể ngạnh kháng a...)

Lăng Tân căn bản không mở miệng nói chuyện, mặc ấy người kia không ngừng đánh đập hành hạ hấn, thời gian cứ như vậy đi qua hơn 10' sau, tuy hấn có nội lực hộ thể, nhưng bị đánh đến lúc này vẫn là thổ huyết, nội tạng đã bị tổn thương, mặc dù mấy nhân viên cảnh sát kia cẩn thận tránh được bộ mặt của hấn, giờ phút này hấn thoát nhìn cũng tuyệt đối không khác gấu trúc cho lắm, thậm chí còn thâm hại hơn mới đúng, mặt mũi tràn đầy bầm tím cùng vết máu, thậm chí ngay cả những... nhân viên cảnh sát kia cũng đều đã đánh đến mệt mỏi, bắt đầu thở dốc.

Hai gã y phục thường nhìn hấn một cái, bọn hấn đồng thời hô ngừng, một người mặc y phục thường lại cầm công văn đi đến trước mặt hấn, túm đầu hấn đang vùi trên mặt đất mặt giờ lên nói.

- Ký tên a, nói thật nói với người, con gái Ngưu cục cái tay kia xem như phế đi, người ra tay không khỏi tâm địa quá độc ác chút ít a? Hiện tại người cũng đừng nghĩ sẽ thuận lợi đi ra ngoài, làm việc cũng nên có báo mới đúng...

- Đúng vậy a...

Lăng Tân nhổ ra một ngụm huyết, bỗng nhiên vừa cười vừa nói:

- Làm việc cũng nên có báo mới đúng, nữ nhi của hấn lúc ấy có thể cao hứng bưng bưng xem ta bị những tên... lưu manh kia phế bỏ một tay, như vậy nàng nên có giác ngộ bởi vì thể lực hoặc là lực lượng của ta so với bọn hấn càng lớn hơn, phế đi của nàng một tay, Nhân Quả báo ứng quả nhiên khó chịu, hôm nay ta bởi vì yếu thế so với các người, cho nên bị đánh bị phế cũng là nên như vậy, các người tốt nhất cũng suy nghĩ cẩn thận, đến có một ngày rơi vào tay của ta, khi đó các người muốn chết thực sự khó khăn...

“BA~!”

Cái gã mặc y phục thường này bỗng nhiên một cước đá vào miệng của hấn, thoáng cái làm cho bờ môi hấn phá nát, ngay cả một chiếc răng nanh đều bị đá rụng ra, tiếp đó hấn lại liên tục mấy cước dẫm nát trên mặt Lăng Tân, lúc này mới nói với những người còn lại.

- Đe dọa cảnh sát, tội trạng của người lại tăng thêm một, như vậy tiếp tục đánh đi, thuận tiện phế một tay của hấn!

Vài tên nhân viên cảnh sát lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau, trong đó một người nhỏ giọng đối với gã mặc y phục thường này nói:

- Thế nhưng mà Mã tổ trưởng, Hà tổ trưởng đã từng phát hạ mệnh lệnh xuống, hấn nói hết thấy dựa theo chương trình mà làm việc, nói là...

- Chương trình? Cái này là chương trình?

Tên mặc y phục thường kia biến sắc, lớn tiếng quát nói.

- Bộ phận hấn quản lý chính là tổ trọng án, chúng ta là bộ phận thẩm vấn thì có chuyện gì? Hơn nữa cái tên Hà Thiên Đạo kia a... Ngươi cục lẩn này nếu là xử lý bản án tốt, hấn sớm muộn sẽ còn thăng tiến, cái tên gia hỏa không biết làm người này, hấn có tư cách gì quản đông quản tây? Tiếp tục phá án, chúng ta bây giờ làm chính là đúng chương trình!

Vài tên nhân viên cảnh sát liếc mắt nhìn nhau, bọn hấn vội vàng hướng cái này tên mặc thường phục cần thận nở nụ cười, tiếp đó lại là hai người dựng Lăng Tân lên, một vòng ẩu đả mới lại bắt đầu rồi...

(Thiên ác có báo... Các người những... nhóm sâu mọt này, đám các người, rất nhanh thôi... Ta muốn các người muốn chết cũng khó!)

Trong lúc Lăng Tân thân bị giam trong cục cảnh sát cần răng chịu đau chịu khổ, ở bên kia, một thanh niên đang vác một cái túi du lịch đi qua tòa nhà cao ốc của tập đoàn La thị, hấn hướng về một tòa cao ốc nào đó đối diện tập đoàn La thị đi đi, vừa đi hấn còn vừa lẩm bẩm:

- Không có mùi nước hoa cam, không có mùi nước hoa cam... Thật tốt quá, lần này sẽ không bị thất bại...

40. Chương 40: Bỏ Cục, Bạo Tạc, Đại Biễn (nhị)

Trương Hằng khi còn bé chưa bao giờ nghĩ đến chuyện chính mình khi trưởng thành sẽ là sát thủ, lý tưởng của hấn là làm thầy thuốc hoặc là luật sư, luôn muốn nhả nhận chút ít mới tốt, hơn nữa hấn cũng thích đọc sách, từ truyện tranh đến tiểu thuyết võ hiệp, từ manga đến tạp chí khoa học, từ tiểu thuyết đến **AV... Khúc, lạc đề chút ít, tóm lại giấc mộng của hấn là làm một người có tri thức có văn hóa, tùy thời xuất nhập xã hội thượng lưu, làm một thân sĩ nói chuyện đều là nhả nhận có lý, đây là mộng tưởng của hấn từ khi còn bé cho đến nay, tuy vậy cuối cùng cũng là vì theo trên sách báo thấy nam nhân như vậy mới có thể hấp dẫn đủ loại mỹ nữ, trên thực tế, đây cũng thật sự là giấc mộng của hấn, cho đến khi...

Ngày đó đến... Tiết kiệm tiền tiết kiệm tiền tiết kiệm tiền, tích trữ đầy đủ tiền tài, sau đó mua được tình báo của muội muội hấn, biết nàng ở đâu, tìm được nàng... Sau đó triệt để thoát ly giới sát thủ này, hy vọng có thể mang theo muội muội đến một thành thị nhỏ rất xa xôi khai mở một tiệm sách, sau đó muội muội cũng sẽ có người yêu, mà hấn cũng có thể tìm được một nữ hài hiền lành ôn nhu, có hai tiểu hài tử, nghe tiếng ồn ào của bọn hấn cùng âm thanh chơi đùa chậm rãi già đi, đến lúc chết nắm tay người yêu cùng một chỗ nhắm mắt xuôi tay... Sinh hoạt đơn giản mà bình thường, cùng thế giới tồn tại trước mặt hấn phẳng phất xa như cả một cái vũ trụ vậy, hơn nữa muội muội của hấn cũng vẫn y nguyên không biết tung tích...

(Lần này giết chết bốn người, từ đó đạt được mấy ngàn vạn dollar Mỹ, trên cơ bản lại có thể tìm kiếm tiếp manh mối lần trước lấy được rồi, hi vọng manh mối lần này không phải lại đem đến kết quả trống rỗng...)

Trương Hằng đứng tại sân thượng yên lặng không nói, cách hơn nửa ngày sau hấn mới thở dài, tiếp theo từ trong hành trang của mình lấy ra một cái hộp sắt, trong cái hộp sắt này có một số khối gỗ thoát nhìn khó hiểu, thân gỗ ngăm đen, một đường vân nhỏ cũng không có, hơn nữa từng cái khối gỗ đều không có chút tương tự nào, phẳng phất giống như gỗ xếp hoàn toàn bất đồng bình thường. Hấn đem những... khối gỗ này từng bước từng bước liên tiếp kết nối ghép lại, thời gian dần trôi qua, một cái mô hình hình cung nở xuất hiện trước mặt hấn, cái thanh cung nở này tạo hình thoát nhìn giống như nở. Nhưng dây cung lại cũng không phải là do cò bóp điều khiển, mà là do người kéo mũi tên trên dây cung, bởi như vậy tự biến thành vũ khí lạnh rất quý dị nửa cung nửa nở kiểu mới. Trương Hằng rõ ràng đối với vũ khí này quen thuộc dị thường, bất quá một hai phút ngắn ngủi đã đem cung nở cho tổ hợp hoàn tất, tiếp đó hấn thử kéo dây cung nhúc nhích một chút, nghe dây cung truyền đến thanh âm bật ra thanh thúy, hấn lúc này mới thì thào lẩm bẩm:

- Đúng vậy, 300 vạn phí cải tạo không có uổng phí, cái thiết mộc hạch tâm này chế thành cung nở thật sự là so với sắt thép còn muốn mềm dai cùng cứng rắn hơn, tơ kim loại tạo thành dây cung cũng hoàn toàn có

thể thừa nhận sức kéo của ta, như vậy mũi tên bắn ra, với khoảng cách không quá xa chắc chắn hoàn toàn có thể xuyên thấu thép hợp kim hoặc là thủy tinh chống đạn, ha ha ha, ta là vô địch thiên hạ...

Trương Hằng cười to vài tiếng khoa trương, hơn nửa ngày sau hắn mới hồi phục lại tinh thần, đồng thời cũng lấy kính viễn vọng ra nhìn hướng về phía dưới tầng trệt, tìm kiếm đối tượng lần này hắn muốn ám sát. Kỳ thật chính thức nếu bàn về tính thuận tiện ám sát, vậy nhất định là súng ngắm tốt hơn so với các loại cung nỏ, đó chính là không thể nghi ngờ. Nhưng là không biết vì cái gì, Trương Hằng từ nhỏ đã có mặc cảm không gì sánh kịp đối với cung nỏ, phảng phất giống như chỉ cần kiểm giữ cung nỏ có thể có được vô hạn lực lượng, tính cách hắn bình thường tuyệt đối không có khoa trương như vậy, chỉ có sau khi kiểm giữ cung nỏ, hắn mới phảng phất là nhân cách phân liệt đồng dạng cũng có được cái tính cách tiêu sái dương quang này.

- Ha ha, nữ nhân chết tiệt, người tốt nhất không nên xuất hiện tại trong tầm bắn cung nỏ của ta, ta mặc kệ cái mùi nước hoa cam gì của người, mỗi lần người thấy mùi đó ta đã cảm thấy đau đầu, nếu là người lại xuất hiện ở trước mặt ta, ta sẽ phải bắn cho người thành hai cái tiểu bánh bánh mới thôi!

Trương Hằng cứ đứng ở chỗ đó lăm bầm lăm bầu, mà theo thời gian trôi qua, thời gian cũng đã đến xế chiều lúc Lâm gia huynh đệ rời khỏi cao ốc của tập đoàn La Thị, đặc biệt là trong mấy ngày gần đây nhất, không biết vì cái gì bọn hắn luôn đợi cùng một chỗ, tựa hồ là phòng bị người nào tập kích, mà Trương Hằng đứng là cố ý trình sát thoáng một phát quy luật hành động của bọn hắn, lúc này mới quyết định phương án ngắm bắn ám sát lần này.

- Xe bọn hắn ngồi là Lincoln phiên bản dài, bất quá chiếc xe khẳng định do chuyên gia xếp đặt thiết kế đặc thù, cửa sổ xe hẳn là sử dụng thủy tinh chống đạn, mà vỏ xe cũng có thể sử dụng hợp kim khác chế tạo, tuy có thể là giá hơi ột chút, nhưng đối với tập đoàn La thị lớn như vậy mà nói, những... món tiền nhỏ con con này còn thật sự không cần để tâm, nếu là muốn triệt để xuyên thấu tầng vỏ xe này, loại súng ngắm bình thường nhất định là không được, cần phải dùng loại súng ngắm chống khí tài mới được... Nhưng nơi này là Trung Quốc đại lục, sao có khả năng đem vũ khí vận chuyển vào dễ dàng như vậy? Thật may ta dùng chính là cung nỏ...

Trương Hằng thì thảo tự nói, lúc này một chiếc Lincoln phiên bản dài màu tuyết trắng xuất hiện ở bên trong kính viễn vọng của hắn, đang từ bãi đỗ xe trong tòa cao ốc của tập đoàn La thị chạy nhanh ra, trước sau đều có một chiếc xe con màu đen chạy theo, đem chiếc Lincoln này hoàn toàn bao vây quanh vào giữa, mắt thấy vậy, Trương Hằng lại bỗng nhiên đem kính viễn vọng đặt xuống, hắn thở sâu hít vào một hơi, trong giây lát, cặp mắt của hắn trở thành một mảnh mơ hồ, mà tay phải càng là hơi có chút biến hình bành trướng, phảng phất giống như cơ bắp đột nhiên phồng lớn lên, tay trái hắn cầm cung nỏ, tay phải kéo dây cung, một mũi tên kiểu đinh ốc đã được tay phải hắn đặt ở trên dây cung. Mắt Trương Hằng tuy là một mảnh mờ mịt, nhưng cũng không phải là tầm mắt hắn cũng là một mảnh mờ mịt, cái này phảng phất giống như là thiên chất trời sinh, tầm mắt hắn bắt đầu từ cực xa cực độ thu nhỏ lại, toàn bộ tầm mắt hoàn toàn đặt vào chiếc Lincoln này, từng bộ phận đều khắc ở trong đầu hắn.

Giờ phút này hắn cách chiếc Lincoln này ước chừng hơn một ngàn mét, khoảng cách này đã xem như trung viễn trình ám sát rồi, cho dù là sát thủ nhất lưu sử dụng súng ngắm cũng không dám cam đoan mỗi phát đều trúng, cơ hồ là tay run một li, viên đạn bắn ra sẽ lệch mấy mét, thậm chí còn có tốc độ gió, các loại lực lượng yếu khác cũng sẽ ảnh hưởng đến vị trí bắn trúng, đó còn là dùng súng ống hiện đại xạ kích tạo thành kết quả, mà vũ khí lạnh xạ kích thì... cơ hồ đều không thể bắn tới khoảng cách xa như vậy, ngoại trừ chỉ có cái cung nỏ đặc chế trên tay Trương Hằng. Trương Hằng tay phải cứ như vậy kéo dây cung, toàn bộ cung nỏ phát ra thanh âm đáng sợ, loại thanh âm này phảng phất như là có lực lượng của một con voi đang cưỡng ép làm kim loại biến dạng, trên tay phải của hắn cơ bắp đã là nổi hết lên, mạch máu xanh hồng sắc thấy vô cùng rõ ràng, tiếp đó tay phải của hắn mãnh liệt buông ra, cái dây cung kia mãnh liệt đàn hồi trở lại, lực lượng cực lớn ể rằng vô pháp tưởng tượng xuyên qua mà đi, giúp mũi tên bay thẳng về phía chiếc Lincoln ở cực xa xôi bên ngoài, theo tầm mắt Trương Hằng cái mũi tên này, phảng phất lướt qua không gian cùng thời gian, hơn nữa giống như có một bàn tay vô hình đang chỉ dẫn phương hướng cho nó, ngăn ngừa không phẩy mấy giây sau, BA một tiếng nổ, mũi tên đã hoàn toàn xuyên thấu vào phía trước ngay bộ phận phun xăng EFI của chiếc Lincoln, dường như không hề sai biệt chút nào bắn xuyên trọn cái động cơ này.

- Dừng lại a...

Trương Hằng thì thảo tự nói, tay phải hấn chụp tới, lại từ trong hành trang lấy ra thêm một mũi tên, tầm mắt hơi phóng đại lên một chút, đem hai chiếc xe con màu đen kia cũng đặt vào hoàn toàn trong đó, mà vị trí bắn chính xác của mũi tên lúc trước kia quả nhiên khiến cho chiếc Lincoln nghiêng trái nghiêng phải, sau đó thoảng cái đâm vào chỗ rào chắn bên đường, mà cùng lúc đó, hai chiếc xe con cũng mãnh liệt ngừng lại, mấy tên vệ sĩ mặc đồ đen vội vàng từ trong ghế xe chạy ra.

“BA~!” “BA~!”

Liên tục hai mũi tên, thời gian kéo cung giữa mỗi mũi tên chênh lệch không hơn một giây, mà hai gã vệ sĩ đã bị bắn thủng tim trực tiếp ngã xuống đất, cái mũi tên uy lực cực lớn này tạo thành một cái lỗ thủng lớn trước ngực bọn hắn, một cái lỗ to như cái bát trực tiếp xuyên thấu qua thân thể bọn hắn, uy lực như vậy đã đạt đến uy lực của súng ngắm phản khí tài. doc truyện tại . Vài tên vệ sĩ này rõ ràng cũng có chút kiến thức, bọn hắn lúc này chính là trốn tại phía sau cùng bên trong xe mình, cũng không dám thò đầu ra một chút, mà Trương Hằng cũng không hề quan tâm bọn hắn làm gì, chỉ là điều chỉnh tầm mắt gần hơn một lần nữa, hoàn toàn chăm chú vào chiếc Lincoln, bên trong chiếc Lincoln kia cũng không có ai thò đầu ra, hấn lại cũng không có mắt nhìn xuyên. Không thể nhìn thấu tình huống bên trong, cho nên cũng không biết mấy cái nam tử họ Lâm kia rốt cuộc là trốn ở chỗ nào bên trong xe...

- Thật sự là khó chơi a...

Trương Hằng giờ phút này nắm cung nỏ, tính cách của hấn hoàn toàn không có khả năng có bất kỳ không quả quyết, quyết định thật nhanh, hấn lại liên tục bắn mấy mũi tên về phía chỗ thùng xe, mà chiếc Lincoln này quả thật là dùng vật liệu hợp kim gia cố, mũi tên tuy rằng là bắn xuyên vào vỏ xe, nhưng uy lực của nó đã bị hạ thấp rất nhiều, vậy mà không có xuyên thấu đi ra từ bên kia xe, bởi như vậy, Trương Hằng cũng không cách nào phán đoán bắn trúng người hay không, thậm chí không cách nào phán đoán được bắn bọn hấn bị thương hay chưa, tình huống như vậy thật sự là làm hấn vô cùng buồn bực.

-... Một mũi một trăm vạn dollar Mỹ sao? Mẹ nó, lão tử xem như phá sản rồi...

Trương Hằng miệng cần nhả rất là không cam lòng, bất quá động tác của hấn ngược lại là cực nhanh từ trong hành trang lấy ra một mũi tên thân màu đỏ máu, mũi tên này là kết quả hấn nhờ người dùng một cái giá đắt đỏ đặc chế tạo công nghệ cao, mỗi một mũi giá trị khoảng một trăm vạn dollar Mỹ, hấn tổng cộng cũng chỉ dám chế tạo mười mũi, loại mũi tên này trước lúc xạ kích cùng trong khi xạ kích hoàn toàn không có chút nào khác so với mũi tên bình thường, nhưng là sau khi xạ kích lúc đã dừng lại, mũi tên có thể dùng uy lực cực lớn tự bạo, uy lực cực lớn thậm chí có thể so sánh với đạn pháo nổ mạnh loại nhỏ, cho nên Trương Hằng từ lúc mua mũi tên này về sau tựu chỉ sử dụng có một lần, còn lần này hấn là lần thứ hai a.

Sau đó lại là kéo cung khai mở dây cung, đem cái mũi tên màu đỏ như máu này cẩn thận đặt lên dây cung, tầm mắt tiêu cự Trương Hằng ngưng tụ một lần nữa, hấn còn cố ý tìm một chỗ có lỗ mũi tên đã xuyên qua, tiếp đó thả dây cung ra, một mũi tên màu đỏ như máu này dùng tốc độ cực nhanh hướng cái lỗ kia mãnh liệt chui vào, mà trong nháy mắt này, trên mặt Trương Hằng tựa hồ sắp lộ ra buồng lỏng biểu lộ. Nhưng lại tại trong nháy mắt như vậy, lúc cái mũi tên màu đỏ như máu kia sắp đến gần chiếc Lincoln, bỗng nhiên bị mấy viên đạn trước một bước chặn lại, hơn nữa trên mấy viên đạn càng là có kèm theo một tầng lực đạo kỳ dị mắt thường không thể hiểu, tuy rằng uy lực viên đạn xa xa không sánh bằng cái mũi tên đỏ như máu này, nhưng là hai bên va chạm, vậy mà lại thật sự làm cho cái mũi tên đỏ máu ngừng lại, thẳng đến khi viên đạn cùng mũi tên đồng thời rơi xuống đất, một vụ bạo tạc nổ tung kịch liệt vô cùng mãnh liệt xuất hiện, làm chiếc Lincoln cách đó không xa bay ra hơn mười mét, mà cái chỗ này đã triệt để sa vào đến trong biển lửa bạo tạc nổ tung.

Tầm mắt Trương Hằng vội vàng dịch chuyển, hấn vừa hay nhìn thấy tại góc rẽ đầu đường, một người thiếu nữ xinh đẹp ăn mặc rất thời trang mỉm cười nhìn về phía hấn, cái thiếu nữ cực xinh đẹp này phảng phất có thể nhìn thấy hấn từ cách ngoài ngàn mét, lại còn gơ tay hướng hấn vẫy vẫy vài cái, sau đó mới yên lặng đi vào đám người biến mất không thấy gì nữa.

- Nước hoa cam... Sát thủ xếp hạng đệ tam thế giới, người vì cái gì luôn nhất định phải phá hỏng công việc của ta a?

41. Chương 41: Bô Cục, Bạo Tạc, Đại Biễn (tam)

Trương Hằng coi như là quyết đoán, vừa phát hiện nữ nhân kia xuất hiện, hắn lập tức giải khai cung nỏ đặt vào lại trong hộp, sau đó hăng hái hướng phía dưới cao ốc mà đi, lúc này mấy người ở bên trong Lincoln, bọn hắn cũng là bị văng ra đang choáng váng đầu óc, trong lúc nhất thời mấy người còn không biết rằng sát thủ đã ly khai, trên thực tế từ khi mũi tên đầu tiên đâm thủng vỏ xe, sau đó bắn trúng cánh tay một gã nam tử họ Lâm, bọn hắn đã sợ tới mức không biết nên làm gì cho tốt rồi, mà giờ khắc này bọn hắn y nguyên vẫn còn lâm vào trong trạng thái lo lắng sợ hãi rồi.

Đồng thời bên kia, Lăng Tân đã bị đánh đến sắp hôn mê, trong thời gian ngắn không ngừng đánh đập, nếu đổi lại là người bình thường mà nói thật đúng là sẽ bán sống bán chết, hơn nữa hai gã cảnh sát cầm cánh tay của hắn không ngừng vặn vẹo. Nhưng là lúc đạo như thế này căn bản không đủ để áp đảo Lăng Tân có được nội lực, cho nên sau mấy lần vặn vẹo đều không thể thành công, bọn hắn dứt khoát không ngừng đá kích chỗ các đốt ngón tay của Lăng Tân, ý đồ đập nát các đốt ngón tay hắn, mà Lăng Tân cũng chỉ có thể đau khổ chịu đựng, mấy lần đều nhờ vào Phong Thần băng miễn cưỡng bảo trụ các đốt ngón tay, cho nên cho đến lúc này hắn rốt cục còn chưa có chỗ nào bị phế.

Tiếng thở dốc của mấy nhân viên cảnh sát này so với Lăng Tân còn nặng nề hơn, trên thực tế đánh tới mức độ này, bọn hắn cũng là đã đánh đến mức sợ hãi, trước kia bọn hắn cũng từng thăm vắn qua một ít kẻ buôn ma túy quốc tế các loại, trong những người đó cũng có người rần rở, nhưng là đại bộ phận vẫn là sẽ phải chịu khuất phục, sau một trận đánh hoặc là trực tiếp đe dọa, biết bản thân không thể tiếp tục may mắn thoát được nên bọn hắn trực tiếp nhận tội rồi, thậm chí có một số không phải tội của bọn hắn cũng đều nhận cho hết, người cứng rắn như Lăng Tân vậy bọn hắn thật đúng là chưa từng gặp qua, hơn nữa chẳng những là ý chí cứng cỏi vô cùng, trình độ chịu đựng của hắn cũng đã vượt quá tưởng tượng, đánh tới mức độ này, ngược lại chính là bọn hắn càng thêm sợ hãi.

Không nói đến vài tên nhân viên cảnh sát, thậm chí hai gã mặc y phục thường kia cũng đã bắt đầu hút thuốc... Trong nội tâm bọn hắn không ngừng bồn chồn, cùng âm thầm nghĩ đến một ít đồn đãi về Lăng Tân, ngoại trừ một cái tỷ phú Hàn Quốc nữ nhân làm chỗ dựa, còn lại cũng chỉ có Lăng Tân là thủ khoa đại học, hơn nữa cũng chỉ còn sự tình một lần thấy việc nghĩa hăng hái làm, tin tức còn lại khác cơ hồ không có, hắn không phải là kẻ buôn ma túy, cũng không phải xã hội đen gì cả, chuẩn xác mà nói ngoại trừ bởi vì phế đi một tay của con gái cục trưởng, hắn trên cơ bản xem như một thanh niên đại học rất bình thường, mà một người như vậy lại có thể chịu đòn đến mức độ này, hơn nữa ý chí cũng cứng rắn vô cùng... Hắn là người này còn bối cảnh nào đó mà bọn hắn không biết?

Hai gã mặc thường y nhìn nhau, bọn hắn đều nhìn ra lo lắng của lẫn nhau, nhưng là sự tình đã đến mức độ này, bọn hắn cũng cơ bản không thể nào có khả năng cùng Lăng Tân hoà giải, đừng nói là cái gì hoà giải rồi, bọn hắn hiện tại cũng là đâm lao phải theo lao, Ngưu cục còn đang chờ báo cáo của bọn hắn, cái này có thể quan hệ đến tương lai tiền đồ của bọn hắn a... Không thể nói gì nữa, cần phải trở lại làm triệt để ác nhân.

- Nâng hắn lên...

Một gã mặc thường phục mãnh liệt ném điều thuốc lá xuống đất, tiếp đó lạnh lùng nói với đám nhân viên cảnh sát còn lại. Mấy nhân viên cảnh sát này đều thở hổn hển, bọn hắn nghe được phân phó vội vàng dùng tay lại, nâng Lăng Tân bị đánh cho không còn nhận ra nhân dạng lên, gã mặc thường phục không hề nói chuyện cùng Lăng Tân, chỉ là đem công văn cầm lên đặt trên bàn, sau đó nháy mắt ra dấu cùng mấy cái nhân viên cảnh sát, ý bảo bọn hắn đem Lăng Tân nhắc đem qua đây, sau đó hắn trực tiếp lấy ngón tay cái của Lăng Tân đặt lên cái công văn này, vốn trên tay Lăng Tân đã mang theo nhiều vết máu, một cái đè nén xuống lập tức sẽ in dấu vân tay lên trên cái công văn này, bất quá khiến người khác cảm thấy ngoài ý muốn chính là, hắn một mực không nhận tội vậy mà lúc này lại không phản ứng chút nào, để mặc cho gã mặc thường y cầm ngón tay hắn đặt tại trên tờ công văn.

- Sớm như vậy thì tốt rồi, dễ tiện, không đánh không được, thật đúng là không thấy quan tài thì vẫn không đổ lệ...

Gã mặc thường y cau mày mắng một câu, sau đó hắn cầm lấy công văn liền xoay người đi đến hướng bên ngoài phòng thẩm vấn

- Đúng vậy a, thật sự là dễ tiện... Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ...

Thẳng đến lúc Lăng Tân cử động cái ngón tay vừa in dấu, mấy nhân viên cảnh sát mới ném hắn xuống mặt đất, mà Lăng Tân cứ như vậy co quắp trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, hắn chỉ là ngoài miệng lạnh lùng nói. Mấy người xung quanh vậy mà thần kỳ không có tiếp tục đánh hắn, ngược lại là mỗi người đều toàn thân rất nhỏ run lên, không biết vì cái gì, khi Lăng Tân nói ra lời này, bọn hắn từ tận trong đáy lòng cảm thấy lạnh buốt, khiến cho động tác của bọn hắn nhanh hơn rất nhiều, không bao lâu, mấy nhân viên cảnh sát cũng thường y lần lượt rời đi, toàn bộ phòng thẩm vấn cũng chỉ còn có một mình Lăng Tân yên lặng nằm trên mặt đất.

Lăng Tân tổn thương kỳ thật cũng không có nhiều như biểu hiện ra ngoài nặng đến vậy, bởi vì có nội lực hộ thể, ngoại trừ nội tạng đã bị chấn động bên ngoài cơ thể thật sự không có thương tổn quá lớn, mà cho dù là nội tạng thật sự bị thương tổn, tổn thương như vậy đối với nội lực của hắn mà nói cũng là không có ý nghĩa gì, chỉ cần điều dưỡng một thời gian ngắn là có thể phục hồi hoàn toàn như cũ... Chính thức bị thương cũng không phải nội lực, mà là nghĩa hiệp trong lòng hắn...

(Bọn hắn không phải cảm thú ác ma gì, cũng không phải cái gì thánh nhân đạo đức... Bọn hắn chỉ là người bình thường mà thôi, nhưng là người bình thường có thể không cần phân biệt thiện ác cứ vậy làm ra rất nhiều sự tình sao? Bản án của ta bọn hắn ưng thuận cũng biết a, nói thật cũng không quá đáng là vụ án dân sự mà thôi, tối đa khép ta vào một vụ ẩu đả làm người khác bị thương, nhưng là trên công văn kia có vài tội trạng cũng muốn khép vào tội của ta cùng một lúc, còn có *** thiếu nữ vị thành niên cùng lên kế hoạch gây liên hoàn tông xe án, đây rõ ràng là bức ép muốn khiến ta phải chết...)

Lăng Tân yên lặng xoay đầu nhìn về phía trần nhà, hắn cũng mặc kệ trên sàn nhà có dơ bẩn hay không, chỉ là yên lặng tại đó trầm tư cái gì.

(Trong nội tâm bọn hắn không có một tí tẹo lương tri cơ bản sao? Chỉ cần có lý đối với bản thân, cho dù là sự việc không có sai cũng thành sai trái, cho dù là phải hại chết người vô tội cũng đồng dạng cho là không sai sao... Là xã hội, không, là cái thế giới này ảnh hưởng đến bọn hắn, hoặc là bản tính nhân loại chính là như thế? Kỳ thật hết thảy đều là dùng sự tồn tại của mình làm mục đích cáo nhất, là như thế này sao? Vậy ta còn kiên trì cái gì hiệp chi đạo làm gì? Còn cần phải muốn cái gì thiện ác có báo để làm cái gì? Bởi vì... doc truyện tại . trong tầm mắt ta nhìn thấy, tất cả đều chỉ có ác mà thôi...)

Lăng Tân yên lặng vươn tay ra, cố gắng duỗi cánh tay hướng về phía trước, phảng phất là muốn bắt được cái gì đó, lại phảng phất là không nữa...

(... Làm hoen ố tín niệm của ta, là thế giới này sai lầm rồi sao? Hoặc là tín niệm của ta sai rồi sao? Nếu như cái thế giới này tất cả đều là ác như vậy... Suy nghĩ thiện ác có báo của ta căn bản chính là vui đùa mà thôi... Là ta sai lầm rồi sao?)

Trong đầu Lăng Tân phảng phất giống như có một thanh âm, không ngừng hướng dẫn phương thức tư duy của bản thân hắn, Từ lúc hắn bị đưa về cục cảnh sát, lại đến về sau bị vu oan cùng đánh đập, một loạt sự tình này đều không ngừng hiện lên trong đầu hắn, hơn nữa cái thanh âm này còn đang không ngừng hướng dẫn hắn, nói cho hắn biết nhân tính bản ác, trong thiên địa kỳ thật cũng không có cái gọi là công bằng, cái gì thiện ác có báo tín niệm bất quá chỉ là tưởng tượng của tiểu hài tử ngây thơ mà thôi...

(Không đúng! Nếu như nhân chi sơ tính bản ác, như vậy Hứa đại thúc thì sao? Như vậy la Kỳ Kỳ thì sao? Như vậy Đạt Vân Hi thì sao? Như vậy Trần Hạo Thao cùng vi Thi Thi thì thế nào? Bọn hắn đều có thiện lương của chính mình, bọn hắn tuyệt đối sẽ không làm hoen ố tín niệm của ta... Đúng vậy, không phải thế giới này sai, thế giới này nhất định còn có tồn tại thiện lương ta không có phát hiện, cho nên tín niệm của ta là đúng, thiện ác có báo cũng là đúng... Là những người này sai rồi, còn có Ngưu Cục kia cũng sai rồi, cái ác của các người nhất định sẽ chịu phạt, người làm hoen ố tín niệm của ta... các người nhất định phải chết!)

Lăng Tân mãnh liệt nắm chặt nắm đấm, rồi mới từ mặt đất ngồi dậy, một cổ buồn bực ư rằng không cách nào giải tỏa trong nội tâm, cũng không phải do hắn bị đánh lúc này, nhân quả hoàn lại, lúc trước hắn đã đánh người, như vậy lần này bị đánh coi như là nên như thế, chỉ là tín niệm trong lồng ngực hắn phảng

phát giống như bị cái gì đó đè nén, loại cảm giác này thật sự là khiến cho người ta cảm thấy cực kỳ bị đè nén, cho dù hẳn tự nói với mình thế giới này là có thiện có ác. Nhưng ở sâu trong nội tâm vẫn là có nghi hoặc cùng khó hiểu... Hẳn vẫn là cảm thấy bị đè nén vô cùng.

Đúng lúc này, bỗng nhiên từ bên ngoài phòng thẩm vấn truyền đến từng đợt tiếng ồn ào, âm thanh này cực lớn thậm chí ngay cả hẳn thân ở trong phòng thẩm vấn đều nghe được vô cùng rõ ràng, mơ hồ trong đó phảng phất hẳn còn nghe được cái gì vụ nổ lớn, các loại từ ngữ sống với chết, lúc này hẳn cũng không suy nghĩ cái tình huống áp lực tâm lý kia thêm nữa, chỉ là đem chú ý lực tập trung vào Phong Thần bảng, mà tình hình toàn bộ cục cảnh sát đã lập tức xuất hiện ở trong đầu hẳn.

(... Đúng thế, tuần cảnh bên kia đã đến xác nhận, chủ tịch tập đoàn La Thị cùng mấy huynh đệ của hẳn bị tập kích rồi, người tập kích bọn hẳn tựa hồ còn sử dụng các loại vũ khí sức nổ lớn, một khu vực đã bị nổ tan nát, may mắn không có người thường nào bị thương vong, chỉ là sự việc này bị rất nhiều quần chúng nhìn thấy, còn có nhiều phóng viên ở bên đó làm báo cáo hiện trường trực tiếp...)

(... Lập tức phong tỏa hiện trường? Nhưng bên cạnh đó là khu vực phần hoa trung tâm thành phố, hơn nữa ngay tại bên ngoài cao ốc tập đoàn La Thị, căn bản không có biện pháp phong tỏa... mấy huynh đệ Lâm gia tựa hồ cũng đi bệnh viện rồi, bọn hẳn chưa có ai tử vong, chỉ là thế lực phía dưới của bọn hẳn đã vây quanh ở phụ cận bệnh viện, cái này đã tạo thành hiệu ứng ảnh hưởng rất không hay, Ngưu cục, người sẽ nói như thế nào a...)

-... Ngưu cục, bí thư thành ủy gọi điện thoại đến...

Một người trung niên nam tử bụng bự đứng ở đó không ngừng lau mồ hôi, hẳn làm sao biết chỉ trong ngắn ngủi một hai giờ, sự tình tựa đã xảy ra biến hóa cực lớn như vậy chứ? Lần này đừng nói là phi tang dấu vết, căn bản là muốn che dấu sơ qua một ít cũng không thể, đây cũng không phải địa phương nào của nước ngoài, cho dù thật sự là quốc gia phương Tây phát đạt, xuất hiện vụ án nổ bom khổng lồ như vậy cũng tuyệt đối không có khả năng che dấu được, hơn nữa mấu chốt nhất chính là xảy ra chuyện như vậy ngay quảng trường phần hoa nhất, nói thật, có thể không chết người thường nào đã xem như tương đối may mắn rồi...

- Đem điện thoại nhận được vào phòng làm việc của ta...

Ngưu cục có chút trầm tĩnh lại, hẳn vừa lau mồ hôi vừa nói với những người còn lại, đồng thời hẳn cũng đi tới phòng làm việc của mình, chỉ là đáng đi thoát nhìn thấp phần vội vàng, nội tâm của hẳn nhất định cũng là lo lắng vô cùng.

(Không tệ, sự tình phát triển đến một bước này, mặc dù hơi dự đoán của ta một chút... Bất quá so với kết quả trông đợi trước kia càng tốt hơn, như vậy kế tiếp... xem người ra chiêu như thế nào, người đứng phía sau...)

42. Chương 42: Bó Cục, Bạo Tạc, Đại Biến (tứ)

Vụ án nổ bom cực lớn, làm cho cả thành phố Thượng Hải đều triệt để chấn động, đây cũng không phải là nổ khí gas khí thiên nhiên cái gì, mà là vụ án bom đạn nổ thật sự, vụ án tập kích nhằm vào chủ tịch tập đoàn La thị cùng với mấy huynh đệ, hơn nữa còn là phát sinh tại quảng trường thành phố Thượng Hải phố xá sầm uất, rất nhiều dân chúng trực tiếp chứng kiến trận phát sinh bạo tạc nổ tung này, may mà điểm bom nổ là ở trên đường phố, hơn nữa trước khi bom nổ tung đã bởi vì có tông xe mà phân tán bớt dòng người cùng xe cộ, cho nên trong trận nổ lớn này vậy mà không có ảnh hưởng đến dân chúng, đây cũng là trong cái rủi có cái may, nhưng cho dù là như vậy, vẫn gây ra chấn động đến toàn bộ thành phố Thượng Hải.

Trung Quốc cũng không phải nước Mỹ, cũng không có bá đạo gây thù oán khắp nơi, cho nên khủng bố tập kích cơ hồ sẽ không thể nào tìm tới Trung Quốc, cho dù là những cái...người chủ nghĩa phân liệt cũng sẽ không có ý định làm khủng bố tập kích trong nội địa, bởi vì cơ quan đặc vụ Trung Quốc tuyệt đối không phải loại ăn không ngồi rồi, tính nguy hiểm quá lớn, quản chế súng ống, còn có đủ loại hạn chế, khiến cho khủng bố tập kích tại nội địa Trung Quốc cơ hồ không có khả năng phát sinh, nhưng chính là ngay tại vùng

nội địa này, thành phố Thượng Hải vậy mà thật sự bị khủng bố tập kích... Mà bất luận là nhằm vào cá nhân, hay là nhằm vào số đông dân chúng, tóm lại vụ án nổ lớn lần này vẫn bị quy về khủng bố tập kích, từ khi vụ án phát sinh về sau trong vòng không đến một giờ, toàn bộ thành phố Thượng Hải, hệ thống công an lập tức bắt đầu khởi động..., không chỉ như thế, một ít bộ đội cảnh sát vũ trang cũng hướng thành phố Thượng Hải xuất phát đến, chắc chắn trong thời gian ngắn bắt được nghi phạm là không thể.

So với cảnh sát thành phố Thượng Hải, bốn huynh đệ Lâm gia càng là thấp thỏm lo âu, bọn hắn căn bản không biết mục đích lần tập kích này là cái gì, bọn hắn cũng không phải La Kỳ Kỳ, vì cái gì cũng sẽ dẫn tới bị tập kích đây? Nếu như nói trước kia tập kích là vì La Kỳ Kỳ mà liên quan đến bọn hắn còn dễ hiểu một chút, lần tập kích này nhưng lại quá rõ ràng rồi, mục tiêu trực chỉ bọn hắn, muốn chính thức giết chết bọn hắn, uy hiếp như vậy không khỏi quá lớn, có thể nói, mục tiêu của đối phương chính là bọn họ!

- Làm sao bây giờ? Đại ca, đối phương đã diên rồi muốn giết cả chúng ta, vì sao biện pháp để cho Kỳ Kỳ ở một chỗ không hiệu quả, hay là phải cẩn thận tránh né, biện pháp như vậy căn bản không dùng được a, làm sao bây giờ? Đại ca, hắn là chúng ta nên ngồi chờ chết sao?

Một nam tử họ Lâm lớn tiếng gầm thét quát hỏi. Bốn huynh đệ Lâm gia, ngoại trừ một người bị thương cánh tay, ba người còn lại chỉ là trên đầu cùng mặt có chút ít tổn thương do va đập, toàn thân thoát nhìn vẫn còn là không sao, nhưng là lần này tập kích lại làm cho bốn người tâm thần đều quá căng thẳng rồi, bọn hắn chưa bao giờ cách tử vong có một khắc gần như vậy, nếu là nhắc tới những chuyện ngoài ý muốn trước kia, còn có thể nói là ngẫu nhiên mà thôi, dù sao không có bạo tạc nổ tung các loại uy hiếp xuất hiện bên cạnh, trong nội tâm còn nghĩ có chút may mắn, mà thẳng đến khi uy hiếp chính thức tới, bọn hắn mới rốt cục minh bạch được uy hiếp tử vong là cái gì... Chính là giống như đứng tại bên vách núi hướng phía dưới nhìn ra xa, chỉ cần một bước chệnh lẹch vậy chắc chắn sẽ chết.

Lâm gia Tứ huynh đệ vốn chính là người bình thường, bọn hắn dưới sự trùng hợp nhân duyên mới nhận được địa vị trước mắt, lại không có thiên phú như La Phú Nhân, cũng không có trải qua tranh đấu gì lớn, có thể nói tâm tính bọn hắn y nguyên vẫn là như người bình thường, cho dù là không chịu thua kém nhất Lâm gia lão đại, gặp loại tình huống này cũng quả thực là không có bất kỳ biện pháp nào, cả người hắn phảng phất ngậy ra giống như một gã ngậy ngốc bình thường ngồi ở chỗ kia, thẳng đến vừa rồi khi người nọ lại gầm thét một tiếng, hắn lúc này mới dùng sức vỗ bàn một cái.

- Ổn rồi, tỉnh táo lại, hiện tại có gì giống như lời người nói? Không nên để bị phóng viên thấy được kéo chê cười bốn người huynh đệ Lâm gia chúng ta, nói chúng ta là đồ nhà quê đến từ nông thôn... Cứ như vậy đi, trước tiên phát cho Ngũ cục một ít tin tức, lại để cho hắn phái chút ít cảnh sát đến bảo hộ chúng ta, sau đó lại từ trong thể lực phía dưới tuyển ra một số người linh hoạt cùng có thể đánh nhau, trang bị cho bọn hắn một ít súng ngắn, thuận tiện mai phục tại chung quanh...

Lão Đại vượt vượt huyết Thái Dương của chính mình, hắn rốt cục ra quyết định hành động kế tiếp, tuy nói chỉ là kế hoạch chung chung, nhưng tốt xấu cũng làm cho hai người còn lại bình tĩnh lại. Gã nam tử họ Lâm bị thương kia là lão Tam, mà lão Đại, lão Nhị, lão Tứ ba người thì bình yên vô sự, giờ phút này thấy lão Đại cùng lão Nhị quyết định hành động tiếp theo, lão Tứ vội vàng hướng bọn hắn nói

- Ta đi toa-lét WC, các người trông coi Tam ca.

Hai người cũng không có nghi ngờ gì, đều gật đầu nhẹ đối với hắn, lão Tứ lúc này vội vã hướng WC chạy đi, vài tên vệ sĩ cũng tận trách nhiệm đi theo phía sau hắn, một đoàn người vội vã chạy vào toa-lét WC, sau đó lão Tứ một mình đi vào trong một căn phòng, hắn cẩn thận đóng kỹ cửa về, sau đó đem Phong Thần bảng lấy ra.

(Đến cùng là người nào công kích chúng ta? Nói cho ta biết, rốt cuộc là ai công kích chúng ta?)

Phong Thần bảng theo ý niệm nam tử họ Lâm mà thay đổi, văn tự phía trên lập tức trở nên một mảnh mờ hồ, tiếp đó một ít tin tức về Trương Hằng xuất hiện ở bên trên, ví dụ như thế giới sát thủ xếp hạng vị thứ mấy, giới tính, tuổi, danh tự, còn có thời gian hắn công kích... những cái này tất cả đều hiện ra, chỉ là thân thể kỳ càng hơn nữa các loại cũng không có hiện, thậm chí ngay cả kẻ chủ mưu phía sau.. những cái này cũng đồng dạng không có hiện lên. Nam tử họ Lâm thấy chỉ có những tin tức này, hắn lập tức cả người bắt đầu khẩn trương..., dốc sức liều mạng không ngừng hỏi đến cùng là ai công kích bọn hắn, mà mỗi một lần lấy được đáp án đều là giống nhau, người này nhưng là như thế nào cũng thật sự không ngờ là phương thức

mình hỏi, hoặc là ngôn ngữ hỏi có chút không đúng, còn đáp án chân chính cũng như cũ không có hoàn toàn hiện ra.

(Mẹ nó, thứ này không phải có thể hiện ra tương lai cùng sở hữu tất cả tin tức khác sao? Vậy tại sao không biểu hiện ra tất cả thông tin của người công kích chúng ta? Hoặc là nói... lần tập kích này, cũng là đồng dạng do người có được thứ này đứng phía sau? Đúng rồi, chỉ có khả năng này mới có thể nói rõ vấn đề, nhất định là người kia đem bản thân mình che chắn, cho nên như vậy mới không cách nào tìm được hắn, nhất định là như vậy... Vậy làm sao bây giờ a? Cái Điểm nhân quả này đạt được cực kỳ gian nan, chỉ là tra duyệt xem xét một chút tin tức cũng phải tiêu hao lượng lớn Điểm nhân quả, đối phương rõ ràng còn có thể xếp đặt thiết kế ngoài ý muốn đến giết ta... Ta nhưng lại ngay cả đối phương là ai cũng không biết, có thể làm sao bây giờ ?)

Nam tử họ Lâm càng nghĩ càng nóng vội, hắn giờ phút này đã là đầu đầy mồ hôi, thật không biết nên làm thế nào cho phải, vừa muốn phòng bị sát thủ đối phương thuê, vừa muốn phòng bị đối phương xếp đặt thiết kế ngoài ý muốn, đây thật sự là ranh giới sống và chết, tinh thần hăng hái trước kia khi đạt được Phong Thần bảng rốt cuộc là đã không còn thấy chút nào, hắn không nghĩ rằng kiếm giữ vật này khó khăn như thế, cho dù là hắn còn không có dùng vật này cải biến cái gì hoặc là đạt được cái gì, cũng đã đưa tới họa sát thân, không biết kết cục của hắn sẽ là cái gì... Hắn là cũng như La Phú Nhân đồng dạng bị chết thảm vô cùng?

(Không! Ta không muốn chết, còn có nhiều sự tình như vậy vẫn chờ ta đi làm, vinh hoa phú quý thế giới này ta căn bản còn chưa hưởng thụ hết, đúng rồi, còn vô số mỹ nữ kia, còn có tài phú vô biên, ta còn phải đứng tại đỉnh cao nhất của toàn bộ thế giới... Đúng vậy, chỉ cần ta sống sót là được, cho nên ta nhất định phải sống sót, mẹ nó, nhất định phải trước tiên bắt lấy cái tên sát thủ Trương Hằng này, hắn nhất định biết rõ người đứng sau màn bày ra việc này là ai, người đã có thể sử dụng thứ này che giấu tất cả tin tức, ta đây phải dựa vào lực lượng quyền thế thực tế đến tìm được người, ta cũng không tin người tại trong hiện thực có thể càng có tiền có quyền hơn so với tập đoàn La thị!)

Nam tử họ Lâm trong nội tâm âm thầm nảy sinh ác độc, đồng thời hắn liền định đẩy cửa mà ra, nhưng đồng thời hắn cũng nghĩ đến vấn đề khẩn yếu khác... Đó chính là nên như thế nào mới có thể đem tin tức của Trương Hằng nói cho người khác biết đây? Định nhân chính là người cầm Phong Thần bảng kia ngược lại là không sao, nhất định đã biết rõ hắn có được Phong Thần bảng rồi. Nhưng người khác thì không biết a, cho dù là ngay cả huynh đệ của hắn cũng đồng dạng không biết, dưới loại tình huống này, hắn nên như thế nào đem tin tức về Trương Hằng nói cho người khác biết đây?

(Không thể nói, ta căn bản không cách nào mở miệng, ta nên làm như thế nào để nói cho người khác biết là tên Trương Hằng này tập kích chúng ta đây? Chết tiệt, loại tình huống này căn bản mới đúng là khó giải a!)

Nam tử họ Lâm lập tức lại bắt đầu oán trời oán người..., hắn khẳng định tất cả mọi người đều sẽ không có biện pháp giải quyết vấn đề hắn gặp trước mắt, thậm chí là ngay cả nói ra tin tức đều không thể làm được, nói ngắn lại hắn gặp nan đề lớn nhất của chính mình từ trước tới nay rồi. Muốn sinh tồn... hay là muốn thủ hộ bí mật thăng quan tiến chức cấp tốc trong tương lai của bản thân?

(Được! Đã đối phương cũng đồng dạng có được đồ vật giống ta, lại còn dùng để xếp đặt thiết kế một số sự việc ngoài ý muốn định giết chết chúng ta, ta có được vật này, vì cái gì không thể đồng dạng xếp đặt thiết kế chút ít ngoài ý muốn đây? Chỉ cần xếp đặt thiết kế chút ít sự tình ngoài ý muốn khiến cho Trương Hằng bộc lộ ra thân phận sát thủ của hắn, như vậy cảnh sát tự nhiên là sẽ chú ý tới hắn rồi... Còn có, cũng có thể sau đó lại làm cho Ngưu cục phái thêm một số cảnh sát cùng một chỗ vây bắt hắn, chỉ cần bắt được tên sát thủ này, như vậy người phía sau màn cũng sẽ biết được rõ ràng vô cùng rồi...)

Nam tử họ Lâm nghĩ đến lúc sắp nát óc, hắn rốt cục nghĩ ra một phương pháp xử lý như vậy, bất quá cá nhân hắn lại cho rằng thật sự là kẻ hay kỳ diệu, như vậy thoảng cái đã giải quyết nan đề lớn nhất trước mắt hắn, cũng không cần phải lo lắng người chung quanh sẽ biết hắn kiếm giữ Phong Thần bảng... doc truyện tại . Chỉ là không biết Điểm nhân quả tiêu hao nhiều hay không? Hắn trước mắt chỉ có hơn một ngàn Điểm nhân quả, có trời mới biết có thể sản sinh sự tình ngoài ý muốn khiến cho Trương Hằng bộc lộ hay không.

(Trương Hằng hiện tại đang ở phố XX ăn linh tinh gì đó, phụ cận có vài tên cảnh sát đang đi tuần, khoảng

cách đến chỗ Trương Hằng nhưng lại hơi xa một tí, cần bọn hắn đến gần hơn một chút nữa mới được...)

Nam tử họ Lâm dùng Phong Thần bảng đã tìm được vị trí của Trương Hằng, hắn cũng không biết Phong Thần bảng có thể trực tiếp đem tin tức hình ảnh nhập vào trong đại não, cho nên hắn chỉ có thể nhìn văn tự phía trên để hình dung tưởng tượng tình hình của Trương Hằng, bất quá cũng may Trương Hằng lúc này đang đình chỉ bất động tại khu vực này, cho nên văn tự ngược lại cũng có thể miêu tả rõ ràng tình huống phụ cận Trương Hằng, vì vậy tin tức nam tử họ Lâm đạt được lần này cũng không phải cái gì vô dụng.

(Như vậy, làm cho hắn sản sinh vấn đề, làm cho hắn sản sinh vấn đề...)

Ngay tại lúc nam tử họ Lâm cầm Phong Thần bảng khẩn cầu nguyện vọng, Trương Hằng giờ phút này quả nhiên là ngồi trong một tiệm mì ăn mì, hắn đã nhiều năm chưa có trở lại Trung Quốc, đại bộ phận thuê ám sát đều là phát sinh ở nước ngoài, phương diện Trung Quốc cũng có nhưng trên cơ bản là tại Hồng Kông, Macao, Đài Loan ba cái địa phương này chiếm đa số, bên đại lục này quản chế vẫn là rất chặt chẽ, sát thủ như hắn vậy trên cơ bản không có thị trường nào đáng nói, cho nên khó tránh khỏi rất lâu rồi mới trở lại tổ quốc một lần, hắn vì thế rất muốn ném thử đồ ăn của quê hương.

- Mì sợi a, rất lâu rồi không ăn... Còn có món cay Tứ Xuyên, món ăn Quảng Đông những thứ... này, ai...

Trương Hằng thì thảo tự nói, hắn một phen rất cảm thán nhìn một đĩa thịt cá trước mắt, tiếp đó hắn tách đôi dưa ra để chuẩn bị ăn mì. Nhưng là ai ngờ lúc hắn tách đôi dưa ra vậy mà dùng sức quá mạnh, làm ột chiếc dưa bị gãy mất một nửa, mà một nửa khác đã bị cỡ lực đạo này ném thẳng bay ra ngoài. BA một tiếng vang nhỏ đánh trúng vào trên ngực một thiếu nữ cách đó không xa. Người thiếu nữ kia lại ăn mặc lộ liễu một ít, hở ra ngoài một phần phía trên của bộ ngực nhỏ trắng như tuyết, lại bị sức của mảnh vỡ chiếc dưa va trúng, khiến cho phần da trắng như tuyết kia lộ ra một điểm hồng hồng, người thiếu nữ này cũng sờ nhìn bộ ngực của mình, mà một số khách hàng nam đang ăn mì cùng nữ khách hàng cũng đều nhìn về bộ ngực của nàng.

Vài giây sau người thiếu nữ này đã xấu hổ sắc mặt đỏ ửng lên, lúc này nàng cầm một chiếc dưa ném về hướng Trương Hằng, mà Trương Hằng giờ phút này cũng là xấu hổ đến nỗi ngay cả nói không nên lời, nếu là trúng vào bộ phận bình thường nào cũng may, chỉ một câu xin lỗi cơ bản có thể xong việc, lần này nhưng lại va trúng vào vị trí mẫn cảm của người khác, hơn nữa người thiếu nữ này ăn mặc hơi chút lộ liễu, lần này điểm hồng kia đã lộ ra rõ ràng nhất rồi, khiến cho hắn ngay cả giải thích cũng khó khăn, mà người thiếu nữ này ném xong chiếc dưa, tiếp đó liền bỏ tiền lên bàn rồi quay người liền hướng bên ngoài chạy ra, mà Trương Hằng lại chính là đuổi theo giải thích cũng không đúng, mà ngồi ở chỗ này tiếp tục ăn mì cũng không đúng, hắn cũng chỉ có thể bất đắc dĩ bỏ tiền lên trên bàn, sau đó cũng ra khỏi tiệm mì theo thiếu nữ kia.

- Mẹ nó! Ai bảo cái ngoài ý muốn này à?

Nam tử họ Lâm một mực theo Phong Thần bảng chú ý đến nhất cử nhất động của Trương Hằng, đến lúc hắn xem hoàn toàn bộ chuyện đã xảy ra xong, lúc này liền không nhịn được chửi ầm lên, lần này lại khiến cho đám vệ sĩ đứng ngoài cửa toa-lét nghe được đều không hiểu gì cả.

43. Chương 43: Bố Cục, Bạo Tạc, Đại Biến (ngũ)

Bất kể nói thế nào, cho dù Nam tử họ Lâm này thật sự là kẻ ngu ngốc, trải qua trường kỳ thí nghiệm cùng không ngừng phân tích, hắn cuối cùng cũng hiểu được một bộ phận về phương pháp sử dụng Phong Thần bảng, tuy còn không được đầy đủ toàn diện, nhưng dù sao cũng đang phát triển chậm rãi... Chỉ là loại phát triển này không có chút chỗ nào hay cái gì đáng để chờ mong...

(Đã minh bạch, muốn sinh ra vấn đề mà nói..., vậy thì cần nghĩ kỹ sinh ra cái ngoài ý muốn gì mới được... Mẹ nó, ta làm sao biết cần sinh ra cái gì ngoài ý muốn mới được, ví dụ như để cho hắn ngã một phát? Nói đùa gì vậy, chuyện như vậy không tận mắt thấy làm sao có thể khiến cho hắn sinh ra cái gì ngoài ý muốn?)

Nam tử họ Lâm yên lặng mắng chửi, bất quá hấn lập tức bắt đầu bình tĩnh đại ngộ..., vì cái gì hôm đó Trần Hạo Thao lại một mực đi theo phía sau hấn, thẳng đến khi bị bắt mới thôi, nguyên lai là muốn nhìn thấy hấn để có thể xếp đặt thiết kế ngoài ý muốn. Nhưng nếu là như vậy, hôm đó thang máy đột nhiên rơi xuống lại là xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ là trong công ty có... gian tế khác hay sao? Nam tử họ Lâm nghĩ đồng nghĩ tây, suy nghĩ cơ hồ sa vào đến trong trạng thái hỗn loạn, khi hấn phục hồi lại tinh thần, Phong Thần bẳng theo dõi cho thấy Trương Hằng đã gặp qua vài tên cảnh sát đi tuần tra rồi, chỉ cần lại để cho Trương Hằng cùng mấy tên tuần cảnh này tách ra quá xa, khi đó cho dù xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn cũng không cách nào dẫn dụ được hoài nghi của đám cảnh sát...

(Còn có biện pháp nào, trời ạ, đến cùng còn có biện pháp nào có thể xác nhận hấn là sát thủ a, mẹ nó, nếu như có thể khiến hấn trực tiếp nổ súng giết cảnh sát thì tốt rồi, khi đó..., khoan, súng? Sát thủ? Ha ha, ta có biện pháp rồi!)

Nam tử họ Lâm lập tức bắt đầu cao hứng bừng bừng..., giống như thí sinh tìm được đáp án chính xác trong kỳ thi, hấn cầm lấy Phong Thần bẳng cẩn thận suy nghĩ, trong đầu không ngừng nghĩ đến khiến cho súng của Trương Hằng lúc này cụp cò, lập tức cụp cò, cụp cò a cụp cò...

Giờ phút này, Trương Hằng quả nhiên đi ngang qua người mấy tên tuần cảnh, hấn nhưng lại tâm không sợ mặt không đỏ, tốt xấu hấn coi như là thâm niên sát thủ rồi, ở trên bẳng xếp hạng sát thủ thế giới thực sự có danh hiệu của hấn, tuy rằng là nhị lưu sát thủ, lại là vì nữ nhân kia từ trước đến nay đối nghịch hấn, nếu bàn về năng lực sát thủ thực sự của hấn mà nói..., hấn đoán chừng rất tiếp cận top 10 sát thủ, mà cảnh sát bình thường tại đây làm sao có thể biết được hấn là ai? Chỉ cần không chính mình dọa mình là được, cho nên hấn đi trên đường ngược lại là rất thoải mái, cả người thoát nhìn như sinh viên một trường nào đó, một điểm bất thường gì cũng không có.

Ngay khi hấn và vài tên tuần cảnh gặp thoáng qua, bỗng nhiên hấn trượt chân một cái, cả người lập tức mất cân bằng, bất quá lực phản ứng của thân thể hấn lại nhanh đến kinh người, cho nên chỉ trong chớp mắt hấn đã khôi phục bình thường, chỉ là thân thể của hấn dao động mãnh liệt khi bị vấp, BA~ một tiếng, trong lúc vấp vậy mà lại làm cho súng ngắn của hấn trong lòng ngực khai hỏa, sự tình không thể tưởng tượng được như vậy lại xảy ra, tỷ lệ phát sinh không thể nghĩ ngờ nhỏ đến kinh người, có thể trong một phần vạn khả năng cũng chưa chắc sẽ xảy ra, nhưng là một phát súng này xác thực là cụp cò rồi, lập tức viên đạn này xuyên thấu y phục của hấn bắn ra, bắn trúng đùi một gã tuần cảnh bên cạnh.

Sau khi tiếng súng nổ, Trương Hằng cùng mấy tên tuần cảnh kia đều là ngơ ngác sững sờ, song phương đều ngậy ngốc nhìn về phía đối phương, thẳng đến lúc tên tuần cảnh bị bắn trúng đùi kia kêu thảm té trên mặt đất, vài tên tuần cảnh còn lại bên cạnh mới lớn tiếng kêu, bối rối rút súng lục bên hông ra, mà người đi đường xung quanh càng là thét vang lên chói tai chạy loạn bốn phía, thậm chí còn chắn giữa Trương Hằng cùng đám tuần cảnh, đợi cho đến lúc mấy tên tuần cảnh rút súng lục ra xong, Trương Hằng bị bao phủ trong đám người rối cuộc cũng đã biến mất không thấy.

- Mẹ nó, bọn ngu ngốc nhận tiền không làm được việc gì này!

Nam tử họ Lâm dùng Phong Thần bẳng tiếp tục xem đến cuối cùng, sau khi chứng kiến Trương Hằng đơn giản đào thoát, hấn lập tức lớn tiếng la mắng lên, mà đám vệ sĩ ngoài cửa lại một lần nữa nghe mà không hiểu gì cả...

(Bất quá cũng tốt, tồn tại của Trương Hằng hiện tại xem như triệt để bại lộ, chỉ cần làm cảnh sát đem hành tung của hấn báo cáo ra, ta có thể danh chính ngôn thuận phái các huynh đệ phía dưới đi bắt hấn, đồng thời cũng có thể gấp rút thúc giục lực lượng cảnh sát tiếp tục đuổi bắt, như vậy chính là nhất cử lưỡng tiện rồi... doc truyện tại . Chỉ là ngoại trừ một tên Trương Hằng này, ai biết người đứng phía sau còn có thể phái ra càng nhiều sát thủ nữa hay không đến ám sát chúng ta đây?)

Nam tử họ Lâm nghĩ đồng nghĩ tây lại cũng không ra đáp án, hướng hồ một phen tưởng tượng lúc trước đã khiến cho hấn kiệt sức, lần này chỉ cảm thấy đầu như muốn nứt ra, hơn nữa hấn đã ngồi ngậy ngốc trong nhà cầu hơn mười phút đồng hồ, tiếp tục như vậy khó tránh khỏi sẽ làm cho người khác hoài nghi, cho nên hấn chỉ có thể hậm hực đem Phong Thần bẳng vò vào trong ngực, sau đó mới đẩy cửa toa-lét WC đi ra ngoài. Khi hấn trở lại trong phòng bệnh, quả nhiên trông thấy lão Đại đang nghe điện thoại, đợi đến sau khi lão Đại để điện thoại xuống, hấn lập tức mở miệng hỏi.

- Đại ca, có chuyện gì à? Nhìn dáng vẻ của người tựa hồ có chút cao hứng.

Lão Đại cười hắc hắc, lúc này hắn mới nói tin tức lấy được từ chỗ cảnh sát ấy người, nguyên lai là súng ngắn của Trương Hằng cướp cò, làm bị thương đùi của tên tuần cảnh đi ngang qua, mà hành tung của Trương Hằng cũng bởi vậy bại lộ ra, mấy tên tuần cảnh lúc này sẽ đem sự tình Trương Hằng có giữ súng ngắn báo cáo lên cấp trên, mà trong cục cảnh sát tự nhiên cũng có người ăn tiền của tập đoàn La thị, cho nên tin tức này cũng rất nhanh truyền đến Lão đại của Tứ huynh đệ Lâm gia.

- Các tiểu đệ phía dưới của chúng ta cũng đều chỉ có hỏa dược, súng hơi, súng bắn chim linh tinh, súng ngắn là thuộc về súng ống bị quản chế, tự nhiên không thể nào là tiểu đệ phía dưới của chúng ta đi ra ngoài gây sự tình, người này phi thường khả nghi, rất có thể hắn chính sát thủ quốc tế lần này tập kích chúng ta, cấp trên đã cho gọi mấy tên tuần cảnh đó trở về miêu tả hình dáng kẻ tình nghi rồi, sau đó giao cho nhân viên tình báo đi thăm dò tìm kiếm, đến lúc đó có thể xác nhận người đó có phải là sát thủ quốc tế hay không... Các người cảm thấy việc này đáng tin cậy sao?

Lão đại nói xong nói xong nhũu mầy, hiển nhiên hắn cũng phát hiện sơ hở của chuyện này, hoặc nói là chỗ không hợp lý, một sát thủ đường đường, súng ngắn của hắn sao lại có thể cướp cò trên đường? Hơn nữa khéo bắn trúng tuần cảnh, trùng hợp như vậy là chỉ có thể phát sinh ở trong tiểu thuyết, làm sao có thể là chuyện phát sinh trong hiện thực? Hắn nghĩ đi nghĩ lại thậm chí hoài nghi có thể là cảnh sát muốn lừa gạt hắn để lấy tiền thưởng, đoán chừng cung cấp tin tức giả.

Lâm gia lão Tứ trẻ tuổi nhất, chính là kẻ dùng Phong Thần bảng xếp đặt thiết kế như vậy dẫn đến bạo lộ thân phận của Trương Hằng, hắn vội vàng há hốc mồm muốn nói gì đó, bất quá lập tức hắn phản ứng qua, lúc này ngàn vạn lần không thể biểu hiện quá nóng nảy trong lòng, bằng không sẽ gây ra hoài nghi, cho nên hắn liền cố ý điềm nhiên như không có việc gì nói

- Đại ca người không bằng trực tiếp đi hỏi Ngưu cục, xem việc này có phải thật vậy hay không, lại nói tiếp thật đúng là quá mức trùng hợp, trùng hợp như vậy mà nói ta cũng không tin, những cảnh sát kia nếu như không phải ngu ngốc mà nói..., đoán chừng cũng sẽ soạn ra một ít tình báo càng hợp lý hơn để gạt tiền a?

Lão Đại nghe vậy liên tục gật đầu, hắn lại vội vàng bấm số điện thoại Ngưu cục, sau một phen trò chuyện, hắn cũng từ chỗ Ngưu cục nhận được đáp án khẳng định, lúc này trong nội tâm bốn người đều là trấn tĩnh xuống, lão Đại càng là gọi điện thoại cho đám tiểu đệ phía dưới không ngừng phân phó, sau khi cục cảnh sát có bản miêu tả sát thủ, bọn hắn nhất định phải phái ra nhân thủ tìm kiếm cho bằng được người này, tầm quan trọng của người này cùng tên Trần Hạo Thao kia tương đương, chỉ cần bắt được một tên bất kỳ trong bọn hắn, là bọn hắn đã đạt được một số tiền thưởng vượt qua bọn hắn tưởng tượng. Vì vậy... Toàn bộ hắc đạo Thượng Hải càng rối loạn...

Sau khi tập đoàn La thị phát ra tin tức 5000 vạn nhân dân tệ tiền hoa hồng truyền ra, một số tổ chức hắc đạo không phải do tập đoàn La thị khống chế, hoặc là một số đám côn đồ tinh thông tin tức, bọn hắn cũng đều điên cuồng lên, cả đám đều tìm kiếm bốn phía trên đường phố, hoặc là đến một số quán bar hỏi han tin tức tình báo, nhiều vô số không thể nói hết, lúc này cách khi phát sinh vụ án bạo tạc nổ tung bất quá vài giờ mà thôi, cách lúc Lăng Tân bị bắt, đưa đến cục cảnh sát cũng không quá đáng vài giờ, tại một chỗ yên tĩnh trong quán rượu nhỏ, một thanh niên đẹp trai trẻ tuổi cầm tờ báo chiều cùng ngày vừa xem vừa uống rượu.

- Vụ án nổ bom... Sát thủ, còn có chủ tịch hiện tại của tập đoàn La Thị cùng huynh đệ nhập viện, tại sao lại xuất hiện bọn hắn đây?

Người thanh niên này sau khi xem hết tờ báo yên lặng ngẩng đầu lên, hắn chính là Trần Hạo Thao đã bị truy nã, chỉ là hắn cũng không có giống như chó nhà có tang như vậy trốn trốn núp núp, ngược lại là ngênh ngang qua lại trong đám đông, hắn có Phong Thần bảng như vậy thật sự là không sợ cảnh sát đuổi bắt, chỉ cần không phải do bản thân chủ quan, vậy hắn cũng không có khả năng bị hệ thống cảnh sát bắt được.

- Mục đích ngay từ đầu của người đứng phía sau là tiểu nữ hài tên là La Kỳ Kỳ, thẳng đến khi ta và người đều kiềm giữ Phong Thần bảng, hơn nữa tham gia đến bên trong bố cục của người phía sau, hắn mới xoay đầu lại nhằm vào chúng ta, nói một cách khác, từ khi mới bắt đầu hắn là cũng không biết chúng ta tồn tại, hoặc là nói ngay từ đầu hắn cũng không có đem chúng ta trở thành địch nhân, bởi vì người không có Phong Thần bảng chúng ta trong mắt hắn đoán chừng giống như con sâu cái kiến mà thôi... Tình huống kế tiếp

cũng khiến cho ta rất khó hiểu, tại sao hần phải muốn để cho chúng ta tăng cường lực lượng đây? Bởi như vậy, uy hiếp với hần không phải cũng sẽ tăng cao hay sao? Có lẽ là hần đứng ở vị trí cao cao tại thượng, trí tuệ tuyệt đỉnh siêu việt nhân loại, muốn tìm một đối thủ cân xứng sao?

Trần Hạo Thao lạnh lùng cười cười, cho dù là hần ngồi ở trong quán rượu, thân thể vẫn là thẳng tắp, phẳng phất giống như một gã quân nhân hợp cách, hơn nữa cái nụ cười lạnh lùng này, lập tức làm cho nhóm thiếu nữ một mực chăm chú nhìn hần cách đó không xa, đám bọn họ hai mắt tỏa ánh sáng, trong đó mấy thiếu nữ càng là chậm rãi chuyển động cơ thể về phía trước, tựa hồ giống như là muốn lại gần nói chuyện với hần vậy.

-... Vô luận suy luận vừa rồi chính xác hay không, người phía sau màn ít nhất theo trí tuệ mà nói tuyệt đối không thể nào là người bình thường, thậm chí có thể cho là hần là phi nhân... Như vậy tự không khả năng bố trí bố cục lớn như thế để đối phó bốn tên ngu ngốc, bốn tên chỉ nhờ vào quan hệ bảm vấy đàn bà đạt được quyền lực cùng tiền tài, muốn giết chết bọn hần có rất nhiều biện pháp, tùy ý một sự việc ngoài ý muốn có thể không kinh động bất luận kẻ nào tiêu diệt bọn hần, nói một cách khác, bố trí bố cục lần này này là có dụng ý sâu xa khác, mục đích căn bản của hần tuyệt đối không phải bốn người này, trừ phi...? Người đứng phía sau khẳng định trong vòng một tháng sẽ không đối phó với chúng ta, như vậy mục tiêu của bố cục tự nhiên không thể nào là ta hoặc Lăng Tân...

Trần Hạo Thao nhẹ nhàng vỗ tay một tiếng, một cái khả năng bỗng nhiên hiện lên trong đầu hần...

- Là người làm ra hết thảy đây sao? Lăng Tân? Nếu như không phải người giữ Phong Thần bảng khác trừ tính hết thảy những chuyện này, như vậy khả năng lớn nhất là người đã làm ra hết thảy những chuyện này... Mục đích của người là gì đây?

Trần Hạo Thao nghĩ tới đây rốt cục hơi nở nụ cười, khuôn mặt lãnh tuấn đột nhiên trở nên ôn nhu, biến hóa như thế một lần nữa lại làm cho những... thiếu nữ hai mắt tỏa ánh sáng kia nhìn thấy mà ngây dại, mà Trần Hạo Thao sẽ không để ý đến những người này... trong mắt của hần chỉ là con sâu cái kiến mà thôi, hần chỉ là bỏ tiền lên bàn rồi xoay người rời đi, hần còn có một số thứ cần phải đi xác nhận, đồng thời cũng phải chú ý đến sự phát triển của bố cục này, mặt khác tìm chỗ hẻo lánh rèn luyện lực lượng hần mới lấy được... Một lực lượng phi thường thích hợp với hần, một lực lượng do hoán đổi với Phong Thần mà ra...

44. Chương 44: Bố Cục, Bạo Tạc, Đại Biến (lục)

- Lăng Tân! Người không sao chứ?

Một giọng nữ truyền đến từ bên ngoài phòng phỏng vấn, đánh thức Lăng Tân đang nhắm mắt điều tức, tiếp đó cửa chính phòng thẩm vấn mở ra, Đạm Vân Hi cùng mấy nam tử mặc âu phục tử cùng bước tới. Đạm Vân Hi vừa tiến vào liền thở phào một tiếng nở nụ cười, nàng đi tới bên người Lăng Tân lấy ra một cái khăn tay, vậy mà không quan tâm người bên ngoài bắt đầu lau lau mặt mũi cho Lăng Tân... Tuy rằng động tác thoạt nhìn thật sự là ôn nhu, nhưng không biết có phải ảo giác hay không, Lăng Tân cảm giác, ngón tay của nàng đang xoa bóp chỗ mấy vết bầm tím của hần, đau đớn kịch liệt lập tức lại bạo phát ra.

-... Người cái nữ nhân này tính tình tại sao lại phải ác liệt như vậy?

Lăng Tân rốt cục nhận không được thấp giọng quát hỏi.

- Hi hi, Lăng Tân tiên sinh, đây là thái độ người đối đãi ân nhân cứu mạng sao? Phải nhớ được tôn nghiêm nam nhân của người nha...

Đạm Vân Hi cười hi hi nói. Không đề cập đến hai người đang nói mấy thứ gì ở đó, người cầm đầu trong mấy người nam tử mặc âu phục sắc mặt đại biến, hần lúc này liền nói với bọn cảnh sát sau lưng.

- Ta hoài nghi các người dùng bạo lực bức cung nghi phạm, thân chủ của ta gần kề chỉ là người bị tình nghi, nhưng các người lại áp dụng bạo lực tra tấn, cho nên ta...

- Đã xong.

Lăng Tân bỗng nhiên cắt đứt lời nói của luật sư..., hần quay đầu nói với Đạt Vân Hi:

- Lập tức đem ta đi ra khỏi đây, sự tình khác để hồi sau lại nói tiếp...

Đạt Vân Hi ngoài miệng y nguyên nói:

- Xin nhớ rõ tôn nghiêm nam nhân của ngươi, thái độ cầu khẩn người khác là như thế này sao?

Tuy nói như vậy, nàng vẫn hướng tới gã kia luật sư kia phất phất tay. Luật sư cùng mấy nam tử mặc âu phục đều gật đầu tỏ vẻ minh bạch, bọn hần liền cùng với đám cảnh sát vừa nói vừa đi ra, lập tức trong toàn bộ phòng thẩm vấn chỉ còn lại có hai người Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi, Đạt Vân Hi giờ phút này đã đem vết máu trên mặt hần lau sạch đi, xong rồi nàng mới lên tiếng:

- Làm sao vậy? Tình cảm của ngươi ngoại trừ lạnh như băng còn mang theo vô biên sát ý cùng một tia tuyệt vọng... Ngươi cảm thấy tuyệt vọng đối với tín niệm của chính mình sao?

-... Ân a.

Lăng Tân cũng không giấu diếm, hần cúi đầu một chút rồi đáp:

- Đúng vậy, nếu như cái thế giới này gần kề chỉ là ác mà thôi..., như vậy tín niệm thiện ác có báo của ta trên căn bản là sai lầm, không, phải nói căn bản chỉ là tư tưởng chủ nghĩa khủng bố mà thôi... Bởi vì đối tượng ta muốn phản đối chính là toàn bộ thế giới a, nếu như cái thế giới này không có thiện mà nói...

Đạt Vân Hi cười hì hì nói:

- Kỳ thật không phải như ngươi nói vậy, ta biết rõ tín niệm của ngươi cái gì gọi là nghĩa hiệp? Loại người này, vô luận tại hoàn cảnh gì, cũng đều kiên trì bản tâm thiện ác của chính mình, kỳ thật thế giới này rất đơn giản thôi, những nhóm...người giàu có, họ cũng có quyền như mọi người, bọn họ tự nhiên là hi vọng hết thảy dùng pháp luật, thế giới sinh tồn hết thảy dùng quy củ quy định, bởi vì đây là bọn hần đặt ra pháp luật cùng quy củ, cũng đồng dạng như hoàng đế tuyệt đối không hi vọng hiệp khách tồn tại, bởi vì không cần pháp luật, không cần quyền quý, chỉ quan tâm đến thiện ác, chỉ quan tâm đến bản tâm nghĩa hiệp, đó chính là khiêu chiến đối với pháp luật cùng quy củ, mà những nhóm người nhỏ yếu...bị áp bách dưới pháp luật cùng quy củ kia, khi bọn họ trong hoàn cảnh tuyệt vọng cùng đường tuyệt lộ, tự nhiên là hi vọng người có đại năng lực xuất hiện trợ giúp, cho nên thế giới này rất đơn giản... Hoặc là cũng có thể cho rằng tuyệt đối không đơn giản, không có tuyệt đối thiện, cũng không có tuyệt đối ác...

Lăng Tân trầm mặc một lát, hần rốt cục mở miệng nói:

- Ta hiểu được ý tứ ngươi nói, nhưng ta không cách nào minh bạch... Ta cần phải tận mắt nhìn thấy, nhìn xem cái thế giới này rốt cuộc là cần hiệp khách hay không khi đó ta mới có thể thần nhiên trả lời ngươi, có lẽ vậy, tín niệm của ta so với Trần Hạo Thao, tín niệm trong lòng của hần đã ăn sâu vào linh hồn cùng quan trọng hơn cả tính mạng... Ta thật sự vẫn quá yếu.

Đạt Vân Hi cũng không phản bác hần, chỉ là cười hì hì nói:

- Như vậy kế tiếp ngươi chuẩn bị làm gì? Bố cục đã tới đâu rồi?

-... Khi tất cả quân cờ cùng manh mối đã xuất hiện, ta chỉ cần chờ đợi kết quả là được, hiện tại ta đã không thể nhúng tay vào được nữa, bất quá nói về bố cục, còn một việc khác ta phải đi thực hiện ngay lập tức.

Lăng Tân từ mặt đất đứng lên, hần sửa sang lại quần áo, vuốt vuốt vết máu đã cứng lại trên người, sau đó ngồi trên ghế không nhúc nhích. Kỳ thật bộ dáng Lăng Tân cũng rất đẹp trai, chỉ là trên mặt của hần có một vết bỏng, do đó phá hủy sự tuấn tú trên khuôn mặt hần, giờ phút này hần mặt mũi bầm dập, lại còn bày ra một loại tư thế ngồi cùng loại với quần nhân, thoát nhìn thật sự là quỷ dị nói không nên lời. Đạt Vân Hi một mực ở bên cạnh nhìn hần, đến khi chứng kiến tư thế hần ngồi, lúc này mới tò mò hỏi:

- Ngươi mới trải qua huấn luyện quân sự không bao lâu sao? Hì hì, xem ra ngươi ngược lại là người sinh hoạt theo quy luật, ngay cả tư thái lúc huấn luyện quân sự đều bảo tồn lại, ta nghe nói cho dù là quần nhân, nếu như trong thời gian một năm đều sinh hoạt như người bình thường, những tư thái quần nhân này cũng sẽ dần dần mất đi đấy...

Lăng Tân vô ý thức hồi đáp:

- À, chúng ta từ nhỏ cho tới nay đều là tư thái như thế này... Hả?

Khi nói đến đây, trong lòng hắn bỗng nhiên mãnh liệt cả kinh, cả người thiếu chút nữa nhảy dựng lên, câu nói trong lúc vô tình này bỗng nhiên lại làm hắn nghĩ tới một sự kiện, đó chính là người bên cạnh hắn, hoặc là nói ba người còn sống trong cô nhi viện kia, hắn, Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi, tư thế bọn hắn ngồi, đi đường, sắp đặt trong nhà những... thứ này, tựa hồ cũng đều có dấu vết của cách sống quân nhân, đây thật sự là một sự tình rất quỷ dị, hắn mơ hồ nhớ, trước kia khi cô nhi viện vẫn tồn tại, tựa hồ đồng bạn hắn cũng đều có được hoặc nhiều hoặc ít dấu vết cách sống quân nhân, loại dấu vết này phẳng phất giống như trời sinh, từ nhỏ đã có, chỉ là người càng thông minh loại tư thái này càng rõ ràng, mà trong đó hắn và Trần Hạo Thao có loại dấu vết này rõ ràng nhất... Lại nói tiếp, cô nhi viện kia cũng không có bất kỳ hoạt động huấn luyện quân sự, hơn nữa phương thức quản lý cũng không phải quân quản, như vậy loại dấu vết này là từ đâu mà có đây?

(Hắn là... Cô nhi viện có vấn đề, không, chuẩn xác mà nói, hắn là bản thân chúng ta có vấn đề?)

Khiếp sợ trong lòng Lăng Tân càng ngày càng lớn, bất quá dưới tình huống không có chút tình báo nào, hắn cũng không cách nào suy đoán ra sự tình của cô nhi viện, về phần sử dụng Phong Thần bảng... Có trời mới biết bí mật này cần tiêu hao bao nhiêu điểm nhân quả? Vạn nhất một lần tiêu hao mất một vạn điểm nhân quả, vậy hắn còn không phải là chết chắc sao?

(Như vậy có cơ hội nhất định phải trở về cô nhi viện xem xét một chút, hơn nữa chuyện phát sinh khi ta mười tuổi năm đó cũng thật khả nghi, nhất định phải điều tra thêm về thân thể của ta...)

Lăng Tân nghĩ tới đây liền quyết định, cũng đem chuyện này giấu sâu trong nội tâm, cho đến lúc này, hắn mới phát hiện Đạt Vân Hi cũng ngồi ở một bên yên lặng nghe nhạc, nữ tử này sau khi an tĩnh lại, thoát nhìn thật là vô cùng điềm đạm nho nhã, uyển chuyển hàm xúc, khuôn mặt của nàng có một loại cổ điển mỹ nữ phong vị, chột nhìn lướt qua đã cảm thấy rất thoải mái, mà sau đó càng nhìn ngắm gương mặt của nàng, càng là cảm thấy khuôn mặt này xinh đẹp vô cùng, thuộc vào loại càng nhìn ngắm càng thấy hấp dẫn hơn.

- Đạt Vân Hi... Người vì cái gì giúp ta nhiều như vậy? Không nên nói cho ta chỉ là do hiếu kỳ bố cục của ta, lúc trước người cứu ta một mạng, lần này lại đến giúp ta thoát ra khỏi cục cảnh sát, nhân tình ta thiếu nợ của người đã đủ lớn rồi... Nói cho ta biết, mục đích của người rốt cuộc là cái gì?

Lăng Tân nghĩ nghĩ, rốt cục nhìn không được mà hỏi. Đạt Vân Hi liếc liếc mắt nhìn hắn mấy cái, mị lực trong ánh nhìn thực sự là không cách nào hình dung, khiến cho trong nội tâm Lăng Tân cũng là mãnh liệt nhảy lên, nàng nhìn sang sau đó lại quay đầu đi, chỉ là vừa nghe nhạc vừa thì thào nói ra:

- Rất tịch mịch a... Nếu như ta là một người bình thường, không biết cha mẹ của ta nguyên lai đều là nhân vật trong tiểu thuyết, như vậy ta rất có thể sẽ sống rất vui vẻ, cho dù là cha mẹ bỏ ta mà đi, ta cũng có thể trên thế giới này sống thoải mái, dạo phố, nuôi thú cưng, đi du lịch các kỳ quan thắng cảnh một phen, tiền cha ta để lại cho ta có thể cung cấp cho ta sống xa xỉ hơn mười đời rồi, nếu như gặp được đối tượng mình ngưỡng mộ trong lòng, thì có thể vui đùa bên nhau... một bên thăm dò một bên kết giao, tương lai cũng không phải không thú vị như vậy... Chỉ là rất tịch mịch a.

Đạt Vân Hi thở dài tiếp tục nói:

- Nếu như cha mẹ ta đều là nhân vật bên trong tiểu thuyết, như vậy ai dám khẳng định đây chính thể giới thật sự? Ai dám khẳng định tác giả đã viết ra thế giới tiểu thuyết chỗ của cha mẹ ta, hắn nhất định thật sự là tác giả đây? Ta cũng không phải tính cách giống như cha ta vậy, nếu như tương lai của ta từ khi vừa mới bắt đầu đã bị người khác thiết lập xếp đặt sẵn rồi, ví dụ như hiện tại ta nói lời nói gì, có động tác gì, tiếp theo ta nói cái gì, có động tác gì, thậm chí ta gặp được người nào, thích người nào, cho dù đó là một tên ác ôn hoặc là một tên côn đồ rất sợ chết, chẳng lẽ ta cũng phải cam tâm tình nguyện đi hoàn thành sao? Cảm giác như vậy thật là rất cô đơn lạnh lẽo a, không ai có thể hiểu được những lời này, cũng không có ai minh bạch ta đến cùng đang sợ cái gì... Người cho rằng không tịch mịch sao?

- Thật tịch mịch.

Lăng Tân gật đầu nói:

- Trong lý luận lượng tử giả thiết khiến cho người ta tuyệt vọng nhất, chính là hết thấy tương lai kỳ thật đã sớm được quyết định, chỗ chúng ta cho rằng là cải biến kỳ thật đều chẳng qua là trong tương lai kia đã sớm quyết định như thế, nếu quả thật là vậy, như vậy xác thực phi thường tịch mịch a... Nhưng mà cái đó và người giúp ta có quan hệ gì chứ? Ta không hiểu là trong đó có liên hệ gì.

Đạt Vân Hi lại liếc mắt nhìn hắn, hơn nữa nữ tử này phảng phất còn cảm thấy rất không hài lòng, lại duỗi tay nắm lỗ tai của hắn nói:

- Bởi vì Phong Thần bảng này a... doc truyện tại . Nếu như tương lai đã định, như vậy thứ Phong Thần bảng có thể cải biến là tương lai, tuy rằng ta cũng có thể đạt được Phong Thần bảng cùng sử dụng nó, nhưng là bởi như vậy, người không biết là ta đã tiến vào đến trong nội dung cốt truyện sao? Nói không chừng đây là do tác giả kia xếp đặt thiết kế nội dung cốt truyện rồi, làm cho ta lấy được Phong Thần bảng, sau đó dẫn xuất ra vô hạn nội dung cốt truyện, sự tình ngu ngốc như vậy ta không thể làm, hi hi, ta muốn chính là nhìn xem người cái hồ điệp này không ngừng trở nên mạnh mẽ, sau đó vỗ cánh tạo ra vòi rồng, đem quấy rầy tác giả nội dung cốt truyện kia, như vậy không được sao?

(... Nàng là người ngốc nghếch vậy sao? Nếu như nói tình huống người lấy được Phong Thần bảng là do người khác xếp đặt thiết kế nội dung cốt truyện, như vậy đồng dạng cũng có thể cho rằng, những chuyện người suy nghĩ cùng thực hiện bây giờ cũng là đã được thiết kế nội dung cốt truyện... Hắn là nàng là một kẻ lỗ mãng đầu đầy cơ bắp sao?)

Lăng Tân âm thầm lẩm bẩm trong nội tâm, lại không ngờ lỗ tai hắn bỗng dưng đau mãnh liệt, Đạt Vân Hi rõ ràng càng tăng thêm lực nhéo lỗ tai của hắn.

- Lăng Tân tiên sinh, tôn nghiêm nam nhân của người đâu? Hắn là trong lòng đang nghĩ một nữ nhân xinh đẹp là kẻ lỗ mãng? Đây là thái độ người đối với ân nhân sao?

Đạt Vân Hi híp mắt ôn nhu cười cười, chỉ là lực tay lại càng lúc càng lớn. Lăng Tân trong nội tâm rất muốn tức giận, nhưng là không biết vì cái gì, khi đối mặt với nữ nhân hắn có đại ân tình, hắn đột nhiên cảm giác được bản thân khí lực để nổi giận cũng không có, cho nên cũng chỉ có thể rất bất đắc dĩ trầm mặc. Khi Đạt Vân Hi tùy ý đùa bỡn lỗ tai Lăng Tân, mấy nam tử mặc âu phục từ lối nhỏ đi tới, người cầm đầu hướng Đạt Vân Hi gật gật đầu, ý bảo hết thấy đã giải quyết xong, Lăng Tân hiện tại có thể ly khai cục cảnh sát rồi. Lăng Tân không chút nghĩ ngợi liền đứng lên, sau đó kéo theo Đạt Vân Hi đang vuốt ve lỗ tai hắn hướng đến ngoài phòng thẩm vấn mà đi, thẳng đến khi đi khỏi cục cảnh sát mới thôi, hắn một câu cũng không nói, mà Đạt Vân Hi phảng phất cũng thấy không vui, nàng thu tay lại rồi hậm hực hỏi:

- Ta thế nhưng mà giúp người bao nhiêu việc như vậy, hiện tại nói cho ta biết nội dung bố cục lần hai của người đi? Dù sao người nói hay không cũng sẽ không ảnh hưởng đến đại cục mà.

-... Phong Thần bảng có thể đoán trước tương lai, chỉ cần không phải là người cũng giữ Phong Thần bảng, như vậy có thể căn cứ tương lai bố trí vô số bẫy rập, đối với một cái quái vật khổng lồ như tập đoàn La thị vậy, dưới tình huống người lãnh đạo cũng có được Phong Thần bảng, chỉ bằng vào một mình ta muốn giết chết bọn hắn, lại còn muốn tìm ra người nắm giữ Phong Thần bảng trong bọn họ, hơn nữa cướp đoạt một phần tám Phong Thần bảng này, không cho hắn chết theo trong khi mấy người còn lại bị giết, khó khăn như vậy đã rất lớn rồi, ta không có bất kỳ chỗ dựa nào, “Thế” vô luận là nhân lực, vật lực, tiền tài lực, thậm chí là thực lực, cũng có thể coi như một bộ phận của Thế, ta ngoại trừ một ưu thế duy nhất là thân đứng trong chỗ tối thì không còn chút Thế nào nữa, cho nên để có thể đoạt được một phần tám Phong Thần Bảng, như vậy nhất định phải làm ấy Nam tử họ Lâm chó cùng rứt giậu, khiến cho bọn hắn cũng mất đi Thế, chỉ có như vậy ta mới có thể đạt được một phần tám Phong Thần bảng này.

Lăng Tân vừa đi vừa thì thầm nói, thanh âm rất nhỏ, nhưng thực sự lại để cho hắn và Đạt Vân Hi nghe được rõ ràng, mà cho đến lúc này, hắn mới hít một hơi thật sâu nói ra:

- Sau khi ta gặp người trong biệt thự không bao lâu, đã dùng Phong Thần bảng dự đoán một ít đại sự vài ngày sau... Trong đó sự kiện tối trọng yếu nhất là, chính phủ đã sớm muốn đối phó với thế lực hắc đạo của tập đoàn La thị rồi, chỉ là lần trước giao phong do La Phú Nhân có được Phong Thần bảng mà thất bại, sau đó chính phủ liền ám nội tình bên trong phái ra tiểu tổ hành động bí mật, tại thành phố Thượng Hải thu thập tội trạng của tập đoàn La thị, cùng với những bại hoại trong nội bộ cấu kết cùng bọn hắn... đại tá Hà Thiên Đạo là tổ trưởng trong chiến dịch này, ngày mai sẽ bắt đầu hành động!

- Khi đó, chính là thời điểm ta cướp đoạt Phong Thần bảng... Còn có một quân át chủ bài là sát thủ Trương Hằng, ta sẽ sử dụng hắn... Để bức ra người đứng phía sau! Dùng lực lượng chính phủ đến làm hết thấy cho ta...
- Tình huống cơ bản là như vậy, đó chính là bố cục của ta...

45. Chương 45: Tình Thế Hỗn Loạn, Giết Người, Thiện Cùng Ác (nhất)

Hà Thiên Đạo vẽ mặt bất lực ngồi trên ghế, trên thực tế tư thế hắn ngồi rất chuẩn mực, thật sự là tư thế ngồi điển hình của quân nhân, chỉ là nét mặt của hắn lại làm cho hình tượng của hắn rối tinh rối mù, nam nhân lỗi thời này thoát nhìn thật sự giống như đám đương không nổi đại tràng diện, cho dù là ai chứng kiến biểu lộ cùng bộ dáng này, đại khái trong nội tâm đều sẽ nghĩ như vậy.

- Tình huống cơ bản là như vậy, các người đừng có lúc nào cũng làm phiền ta như thế, ta đã vài ngày không có chơi game rồi, đoán chừng đoàn đội trong game sẽ đá ta ra khỏi a.
- ... Đại tá, nhưng người kế hoạch gì cũng đều chưa nói cho chúng ta.

Trước mặt Hà Thiên Đạo còn có mấy tên trẻ tuổi cùng một người trung niên, mấy người này thoát nhìn dung mạo hoặc anh tuấn hoặc bình thường, không chỗ nào quá mức đặc dị, chỉ có ánh mắt của bọn hắn sáng rõ, phẳng phất như mắt của hải nhi, không chút tỳ vết, thân thể tuy tràn đầy cơ bắp nhưng lại khiến người khác cảm thấy rất mềm mại, không phải là loại trắng hăn cơ bắp toàn thân là sắt thép, mà giống như là cao su, bèn dẻo mười phần.

Người trung niên cùng mấy tên trẻ tuổi đều quy củ ngồi trước mặt Hà Thiên Đạo, tư thế ngồi của bọn họ lại là tùy ý, không giống như tư thế ngồi chuẩn mực phẳng phất quân nhân của Hà Thiên Đạo, mặc dù vậy biểu lộ đối lập của hai bên lại khiến ấy nam tử này càng giống quân nhân hơn so với Hà Thiên Đạo. Hà Thiên Đạo cứ như vậy yên lặng nhìn mấy người trước mắt, hơn nửa ngày sau, hắn rốt cục bắt đầu nói:

- Vốn cũng không có kế hoạch gì, các người rốt cuộc muốn phiền ta tới khi nào mới đi?

Mấy người này lập tức nhìn nhau, bọn họ đều thấy mờ mờ trên mặt đối phương, trên thực tế, bọn họ đã quá mức quen thuộc Hà Thiên Đạo, trước khi đến đại khái đã dự tính đến loại tình huống trước mắt... Chỉ là, lần hành động này cơ hồ liên quan đến toàn bộ Thượng Hải..., thậm chí còn lan đến mấy thành phố xung quanh thậm chí một số quan viên trong nội bộ trung ương, hắn thật sự dám không có kế hoạch mà bắt đầu hành động sao?

- ... Đại tá, đã không có kế hoạch, vậy người tại sao lại quyết định ngày mai bắt đầu hành động? Phải biết đây là thủ tướng tự mình ra lệnh, phải tra ra những quan viên bị tập đoàn La thị hối lộ cùng mua chuộc... Mấu chốt nhất chính là, nhất định phải tìm ra tổ chức cùng thế lực đứng phía sau, sự tình La Phú Nhân lần trước tuyệt đối không thể tái diễn lần nữa, Hà đại tá, người cần phải thận trọng!

Trung niên nam tử rốt cục nhịn không được mở miệng nói, tuy vậy dáng vẻ của hắn thật sự là đang bối rối chứ không hề có chút nóng giận.

- Không có tổ chức hoặc là thế lực nào đứng sau.

Hà Thiên Đạo ngồi yên trên ghế, hắn nhìn mấy người trước mắt thì thào nói:

- Phỏng đoán trước kia của chúng ta trên căn bản là đã sai rồi, tập đoàn La thị gần kề chỉ là tập đoàn La Thị mà thôi, không có siêu cấp thế lực nào mưu toan dùng tập đoàn La thị làm bàn đạp, đạt tới mục đích xâm lấn cùng hủ hóa quốc gia của chúng ta, bởi vì trong suy luận của chúng ta thiếu mất một người... La Phú Nhân.
- La Phú Nhân?

Mấy người chung quanh đều tò mò hỏi, nam tử trung niên kia càng là trực tiếp mở miệng nói:

- Người này coi như là một đại nhân vật, từ hai bàn tay trắng làm ra một sự nghiệp lớn như vậy, nhưng nếu không có tổ chức nào đứng phía sau hậu thuẫn về tài chính, vậy hẳn lúc đầu cũng không có khả năng phát triển được? Sau này khi hắn bị bắt giam vào ngục, tổ chức bí ẩn kia mới làm ra một loạt hành động, chẳng những ám sát nhiều quan viên trong đảng ta, mà còn làm bại lộ ra một số tham quan ra làm ảnh hưởng đến dân ý, bằng không thì La Phú Nhân chỉ sợ là đã phải ngồi trong tù đến hết đời rồi?

-Nếu như ta nói...

Hà Thiên Đạo khoát khoát tay nói:

- Hết thấy những chuyện đó đều là do La Phú Nhân làm ra, kể cả tử vong ngoài ý muốn của một số quan viên, kể cả những chứng cứ tham quan bị tìm ra, kể cả ảnh hưởng tới dư luận cùng quần chúng, đây hết thấy đều là một mình hắn làm thì thế nào? Nếu quả thật là như vậy... Vậy thì khi có La Phú Nhân tập đoàn La thị mới đáng để chúng ta thận trọng, mà khi không có La Phú Nhân thì tập đoàn La thị, ngay lập tức hoàn toàn chỉ còn là hồ giấy mà thôi, thoát nhìn dọa người, nhưng có thể nhẹ nhàng một chiêu đâm xuyên, người chính thức đáng sợ của tập đoàn La thị chỉ là La Phú Nhân a, không, nói như vậy cũng không đúng, thay vì nói hắn đáng sợ, chi bằng nói là hắn có được đồ vật đáng sợ mới đúng...

Mấy người chung quanh nghe mà không hiểu gì cả, bọn họ nhìn nhau, thật sự là không hiểu nổi Hà Thiên Đạo đến tột cùng đang nói cái gì. Mà Hà Thiên Đạo nói xong lời này, hắn lại yên lặng trầm tư, cách hơn nửa ngày mới tiếp tục nói:

- Các người có thích tưởng tượng không? Trong đầu sinh ra vô số tưởng tượng kỳ quái, giống như là những tiểu thuyết khoa học viễn tưởng, hoặc là điện ảnh, thậm chí là những tiểu thuyết huyền ảo thịnh hành mấy năm gần đây, tưởng tượng thấy vô cùng vô tận thế giới hoặc là sự vật, người ngoài hành tinh, công nghệ cao tương lai, nội lực, tu chân, thần tiên, ma quỷ... Rất nhiều rất nhiều vật phẩm, các người có thích tưởng tượng không?

Mấy người kia lại lần nữa nhìn nhau, nam tử trung niên lau mồ hôi trên trán xong mới lên tiếng:

- Hà đại tá, người nói quá thâm ảo rồi, hay là nói trắng ra đi a, bằng không thì chúng ta nghe không hiểu.

Hà Thiên Đạo cũng không để ý tới hắn, chỉ là tiếp tục nói:

- Ta từ khi rất nhỏ còn ở cô nhi viện, đã bắt đầu tưởng tượng, không, phải nói là có một thanh âm tưởng tượng không hiểu thấu xuất hiện, ta không biết là ý thức của mình tưởng tượng ra thanh âm này, hay là thanh âm này đã khiến cho ta dẫn phát ra vô số tưởng tượng, tóm lại ta nghĩ đến vô hạn thế giới, khoa học viễn tưởng... những thứ này, mỗi ngày đều phảng phất như chính mình ở trong đó vượt qua, không ngừng tưởng tượng, cho đến một ngày ta đi khỏi cô nhi viện, cái thanh âm kia bỗng nhiên nói cho ta biết, tại thời điểm bắt đầu của một đại sự tình, tìm cơ hội giúp hắn lấy được một kiện đồ vật, giao cho hắn... Sau đó hắn cho ta trí tuệ tiếp cận nhất với mức độ siêu việt người bình thường, bắt đầu từ ngày đó, ta biết rõ ta không hề bình thường...

- Sau đó gần mười năm, ta nương tựa theo cái trí tuệ tiếp cận nhất với mức độ siêu việt người bình thường này, dần dần càng đi càng xa, mà thanh âm kia lại phảng phất như đã biến mất, làm ta chính thức cho rằng đó bất quá là ảo giác của ta, thẳng đến vài ngày trước đây mới thôi... doc truyện tại . Thanh âm kia lại xuất hiện lần nữa, nói cho ta biết, thời gian đã đến...

Hà Thiên Đạo chậm chậm nói, hai mắt trống rỗng, phảng phất chỉ là lầm bầm lầu bầu giống như kẻ điên, tình huống như vậy khiến ấy người trước mắt cũng lo lắng, nam tử trung niên cau mày nghiêm túc hỏi:

- Hà Thiên Đạo đại tá, ta hoài nghi trạng thái của ngươi xảy ra vấn đề, đoán chừng không thích hợp chủ trì tiểu tổ hành động bí mật, ta sẽ lập tức liên hệ với cấp trên, tạm thời hủy bỏ hành động ngày mai, chờ cấp trên phái thêm...

- Phái thêm người mới đến sao? Những.. kẻ gọi là sự thành công của kế hoạch Long hồng à?

Đôi mắt Hà Thiên Đạo lại một lần nữa khôi phục thanh minh, hắn vuốt vuốt huyệt thái dương nói:

- Ta sẽ liên hệ cùng cấp trên, đem suy luận của ta nói cho bọn hần biết, mặt khác ta cũng nhắc nhở người một câu... kế hoạch Long hồng đã thất bại, người mới người nói sẽ phải đến... là những... máy tính hình người tùy thời sẽ phát cuồng hay là nói đến những vật thí nghiệm không thành hình, nhìn như mấy khối thịt? Sự thành công duy nhất của kế hoạch Long hồng chỉ có ta mà thôi, vĩnh viễn nhớ kỹ câu nói này, các người về đi thôi...

- Mặt khác... Ngày mai bắt đầu hành động

Mà lúc này, Lăng Tân mới được Đạt Vân Hi cứu từ trong cục cảnh sát ra, tuy rằng hần đã bị ép in dấu vân tay lên công văn, nhưng cũng không biết Đạt Vân Hi đến tột cùng dùng phương pháp gì, đã dọn dẹp xử lý xong chuyện, khiến cho Ngưu cục trưởng không khỏi không nhầm mắt cho qua, mặc cho Lăng Tân đi ra khỏi cục cảnh sát, bất quá tốt xấu cũng đã cho Lăng Tân một châu giáo huấn hiểm ác, trong nhận thức của Ngưu cục chuyện này cơ bản xem như chấm dứt, hai bên đều có thể lực, một bên thì con gái đã bị đánh gãy tay, bên kia chỉ là bị đánh đập giáo huấn hiểm ác một lần, hần cho rằng mình mới là người bị lỗ vốn, cho nên Ngưu cục cũng không có ý thức được tử vong đã dần dần đến gần... giờ phút này hần đang phiền não vì một sự tình khác, tập đoàn La thị tựa hồ có động tĩnh lớn.

Ngưu cục cũng không đại thể lực gì chống đỡ, sau lưng hần ngoại trừ tập đoàn La thị thì không còn gì nữa, đừng nói gì đến người trên trung ương, quan trên các loại, trên thực tế hần chỉ là một quan chức nhỏ nắm giữ cơ cấu quyền lực cảnh sát tại địa phương thôi, có lẽ đối với bá tánh bình dân mà nói hần cũng đã là quan viên rất lớn rất lớn. Nhưng xét từ cơ cấu quốc gia mà nói, người này thật sự là rất nhỏ bé quan viên, hần tự nhiên không có khả năng nghe được các loại động tĩnh, đến khi nghe được tin tức đoán chừng cũng là thời điểm sự tình đã phát sinh.

Có thể hần không ngốc, người có thể đạt tới cấp bậc này cũng sẽ không ngốc, hần vừa mới tức giận cho đám Lăng Tân đi khỏi, lão Đại của bốn huynh đệ Lâm gia đã gọi điện thoại tới, không đợi hần nhắc đến sự tình Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi, lão Đại Lâm gia đã trước một bước mở miệng nói chuyện, lời lẽ trong đó dĩ nhiên là khiến cho người khác phải chấn động... Bọn hần cần súng, không phải súng dùng hỏa dược bình thường hoặc súng hơi, mà là muốn súng ngắn quân dụng thậm chí là súng trường bắn đơn giản, yêu cầu như vậy quả thực có thể nói là hoang đường.

Nơi này chính là Trung Quốc a, quản chế súng ống vô cùng nghiêm khắc thậm chí đã muốn quản lý đến cả súng dùng hỏa dược cùng súng hơi, đừng nói là súng trường, trên người người chỉ cần có đem theo súng ngắn mà nói..., nếu không phải là cảnh sát hoặc là người có quân chức, như vậy người được phép giữ cần có giấy chứng minh mình là vệ sĩ, nếu như ngay cả vệ sĩ cũng không phải... Như vậy chỉ có thể là tội phạm hoặc xã hội đen, trong khu vực Trung Quốc nơi nào có thể tìm ra nhiều súng như vậy? Đây không phải là hoang đường? Thực cho rằng giống như trong những bộ phim kia sao? Một tổ chức xã hội đen có thể cầm AK đối kháng cùng cảnh sát? Tại một số tiểu quốc ở nước ngoài còn có thể, tại Trung Quốc thì tuyệt đối không có khả năng!

Ngưu cục lúc này liền trực tiếp cự tuyệt, hần cũng nói cho dù bản thân thực sự nguyện ý cung cấp súng, cũng không có năng lực hoặc là không có cách nào cung cấp được nhiều súng như vậy, hần cũng không phải quan chức quân đội, hần chỉ một cục trưởng trong hệ thống cảnh sát mà thôi.

-... Ta không cần người cung cấp quá nhiều súng, trừ người ra, ta còn có thủ đoạn khác để cung cấp súng, chỉ là bên cục cảnh sát của người khẳng định cũng có một ít súng tồn kho, bất kể là súng cũng được, đạn cũng tốt, tóm lại ta đều cần, cho dù là súng ngắn cũng được, người tối đa bị nói là không làm tròn trách nhiệm mà thôi, chỉ cần người đáp ứng, 5000 vạn dollar Mỹ lập tức sẽ chuyển đến tài khoản nước ngoài của người, đảm bảo người nửa đời sau không cần phải lo... Nếu người không đáp ứng, sự tình trước kia người xử lý không trong sạch, nhận bao nhiêu tiền, những tài liệu này ngày mai sẽ sẽ đến tay các quan chức thanh tra Ban kỷ luật... Người suy nghĩ thật kỹ đi, chậm nhất trước rạng sáng phải cho ta một câu trả lời thuyết phục, nếu không ngày mai người cáo biệt người nhà đi vô ngục giam đi, mặt khác nói cho người biết... Con gái của người tựa hồ cũng khá xinh đẹp đúng không? Một tiểu thư chơi bởi hư hỏng, nếu như bị bán sang Châu Phi cả đời làm kỹ nữ, người cảm thấy như thế nào? Dù sao nàng cũng thích lên giường cùng nhiều nam nhân khác nhau? Tóm lại... Người suy nghĩ thật kỹ một lúc đi.

Một phen như vậy, làm cho Ngưu cục cả người lập tức toát hết mồ hôi lạnh, hơn nữa hần cũng lập tức hiểu được, tập đoàn La thị nhất định là đã xảy ra đại biến cố, nếu không không có khả năng vội vã cần đại lượng

súng ống, nhưng bọn hắn đến cùng là muốn làm gì đây? Tổ chức khủng bố sao? Nhưng vậy thì không đúng, những...súng ống này nếu là giết giết bình dân coi như cũng được, nhưng hiệu quả tuyệt đối là vô dụng nếu muốn khủng bố Thiên An Môn, hơn nữa mấy huynh đệ Lâm gia đều từ bình dân bình thường trong giấy lát nhận được đại tài phú đại quyền quý, bọn hắn cũng không có khả năng nguyện ý mạo hiểm tính mạng đi làm khủng bố tập kích? Chẳng lẽ là... Bọn hắn có phương pháp nào đó nghe được tin tức cơ mật, chính phủ đã chuẩn bị triệt để xử lý tập đoàn La thị rồi sao?

(Nhưng ta nên làm cái gì bây giờ? Nếu như tập đoàn La thị sụp đổ, ta cũng không sai biệt lắm xem như đã xong, cho dù không bị nhà nước điều tra, chỉ sợ kể từ bây giờ cũng khó giữ được vị trí này, cái này cũng chưa tính... Nếu thật sự đem súng ống trong kho dự trữ ra ấy huynh đệ Lâm gia, bọn hắn nếu là dùng bạo lực chống đối pháp luật, ý định bắt cóc con tin đào thoát, như vậy cấp trên tra xét, tội của ta chỉ có thể lớn đến không còn gì để nói... Nhưng nếu như không đáp ứng, mấy huynh đệ Lâm gia hiện tại chính là sói mất đồ, gặp ai cũng có thể cắn một ngụm, tính mạng của ta cùng người nhà đoán chừng cũng khó bảo vệ... Đến cùng nên làm cái gì bây giờ a?)

Ngươi cục lằn này rốt cuộc đứng ngồi không yên, hắn lập tức cởi đồng phục cảnh sát trực tiếp lái xe về nhà, hắn muốn lập tức chứng kiến người nhà của mình mới an tâm, hơn nữa hắn cũng có thể suy nghĩ trên đường đến cùng nên làm thế nào vượt qua cửa ải khó khăn trước mắt.

(Thật sự là ngu xuẩn a, cho dù năm đó La Phú Nhân cương quyết như vậy, cũng chỉ là im lặng đợi trong tù mặc cho thế lực sau lưng thu xếp cho hắn, tại Trung Quốc đại lục sao có thể có khả năng dùng vũ lực đối kháng pháp luật? Đừng nói là một tập đoàn La Thị nhỏ nhỏ, sợ là nước Mỹ cùng Liên Minh Châu Âu EU, quốc gia hoặc là tập đoàn quốc gia cường đại như vậy, cũng tuyệt đối không có nửa phần dùng vũ lực uy hiếp Trung Quốc, mấy tên ngu ngốc các người, thật sự cho là mình so với La Phú Nhân còn cương quyết hơn sao? Mẹ nó, sớm biết như vậy khi La Phú Nhân vừa chết liền thoát thân, lần này thật sự là bị các người những...tên ngu ngốc này làm hại cho xuống địa ngục rồi...)

Ngươi cục giờ phút này thật sự là vừa hối hận lại vừa sợ, trong nội tâm bồn chồn cùng kinh hoàng không ngừng, xe của hắn đã đạp hết chân ga chạy như gió bão suốt dọc đường, không ngừng chạy hướng về vị trí nhà hắn.

Mà cùng lúc đó, hai người Lăng Tân đang cùng Đạt Vân Hi đang ngồi ở một chỗ trong quán trà, Đạt

Vân Hi là yên tĩnh pha trà uống trà, mà Lăng Tân lại cầm Phong Thần bảng nhìn thật kỹ, một lát sau hắn mới bỏ Phong Thần bảng xuống nói với Đạt Vân Hi:

- Hai kẻ mặc thường phục, bốn nhân viên cảnh sát, ngoại trừ một người mặc thường phục trong bọn hắn là tốt nghiệp từ trường cảnh sát, còn lại tất cả đều là ác ôn nhận tiền không trong sạch của tập đoàn La Thị, dựa vào thế lực của Ngươi cục gia nhập vào cục cảnh sát, làm cho nhân nghĩa bang tìm được ô dù cảnh sát che chở, ngay cả người tốt nghiệp trường cảnh sát kia cũng thu nhận rất nhiều tiền không trong sạch, đã làm ra rất nhiều sự tình trái lương tâm... Ác ôn cùng cặn bã như vậy, đáng chết!

46. Chương 46: Tình Thế Hỗn Loạn, Giết Người, Thiện Cùng Ác (nhị)

Đạt Vân Hi mắt liếc liếc nhìn Lăng Tân, cái nhìn phong tình này thật sự là mê người, ngay cả Lăng Tân thấy cũng có chút nhảy dựng trong lòng, bất quá nội tâm cùng ý chí của hắn bất đồng so với người khác, không biết là do lãnh đạm hay do lý trí, tóm lại hắn đè nén một hồi tim đập này lại đồng thời hỏi:

- Ngươi có cái gì muốn nói sao?

- Không có.

Đạt Vân Hi hì hì nở nụ cười nói:

- Chỉ là cảm thấy ngươi quá đáng cười mà thôi, lúc trước ngươi lộng quyền thiện ác quá mức, nhưng bây giờ lại là quá mức không quả quyết, kỳ thật từ xưa đến nay hiệp khách thường có hai loại, một loại là người

dùng công đạo làm tâm hiệp của mình, hai là người dùng bản tâm bù đắp cho thiên tâm làm tâm hiệp, người thì sao? Người thuộc loại nào? Đã muốn dùng bản tâm bù đắp cho thiên tâm, lại muốn dùng công đạo, không phải là quá mức không quá quyết sao?

-... Bởi vì ta còn chưa có xác định rõ ràng tiêu chuẩn thiện cùng ác trong lòng, cũng chưa có xác định thể giới này là thiện hay chỉ là ác mà thôi.

Lăng Tân trầm mặc thoáng một chút, hần gật gật đầu rồi mới hồi đáp.

Đạt Vân Hi tận lực bồi tiếp cười mà không nói, chỉ là im im lặng lặng ngồi đó, cái miệng nhỏ nhắn thoát nhìn giống như đang uống trà, kỳ thực trông mắt đang chuyển động không ngừng, bộ dạng nàng tựa hồ cảm thấy rất hứng thú với sự tình nào đó. Lăng Tân đột nhiên cảm thấy đầu có chút đau, Đạt Vân Hi thoát nhìn giống như đại tiểu thư quý tộc rất lễ phép, kỳ thực lại là một nữ nhân rất có chủ kiến... Tiểu nữ nhân, đúng thế, không phải là loại nữ cường nhân, nữ nhân này đoán chừng cẩn thận đến từng đường tơ kẽ tóc, đồng thời có thể hình dung suy nghĩ của nàng lại cũng rất nhỏ hẹp... đọc truyện tại . Không biết vì lý do gì, bỗng dưng trong lòng Lăng Tân lại định nghĩa Đạt Vân Hi như vậy.

- Lần giết người này không thể mang người theo được, đây là cơ hội tốt nhất để ta nhìn rõ tín niệm của chính mình, tuyệt không thể cho phép người ngoài nhúng tay vào... Nếu như nhân chi sơ tính bản thiện, như vậy tín niệm hiệp khách của ta nhất định có thể kiên trì, ta hoàn toàn tin tưởng điều này không chút nghi ngờ... Nhưng nếu như là nhân chi sơ tính bản ác, căn bản không tồn tại sự lương thiện ta hy vọng, như vậy...

Lăng Tân lẩm bẩm nói. Đạt Vân Hi lập tức hiểu kỳ, nàng trực tiếp hỏi:

- Sẽ như thế nào? Khi đó người sẽ làm gì?

- Ta sẽ hóa thành trăm ác chi kiếm, đại thanh tẩy thế giới này lần thứ hai... Trước kia Thượng đế dùng đại hồng thủy thanh tẩy toàn bộ thế giới, chỉ còn lại người lương thiện cùng động vật thuần khiết thân thiện... Như vậy ta sẽ dùng đao kiếm tẩy trừ toàn bộ thế giới, chỉ lưu lại động vật thuần khiết thân thiện, chỉ có như vậy mới hoàn toàn phù hợp với đạo nghĩa hiệp khách của ta...

Lăng Tân đứng dậy, lúc hần nói ra những lời này hai mắt càng ngày càng lạnh nhạt, thoát nhìn cả người phẳng phất giống như không có chút nào tình cảm nào, hơn nữa cũng không đợi Đạt Vân Hi trả lời, hần đem Phong Thần bảng bỏ vào trong ngực, quay người liền hướng bên ngoài quán trà đi ra.

- Người cực đoan quá mức rồi, Lăng Tân tiên sinh, nhân tâm thực tế rất phức tạp, tuyệt đối không có mối quan hệ nhân quả chỉ có đơn thuần thiện cùng ác đơn giản như vậy, không có tuyệt đối thiện, cũng không có tuyệt đối ác, chỉ cần còn có nhân tâm tồn tại... Như vậy chắc chắn tuyệt đối không có khả năng có thuần túy thiện cùng thuần túy ác...

Thanh âm của Đạt Vân Hi loáng thoáng từ trong phòng một mực truyền đến, mà Lăng Tân không phản ứng chút nào, hần từ trong quán trà đi ra một mình, sau đó mua một tờ báo từ quầy bên đường, vừa nhìn tờ báo vừa canh chừng xung quanh lấy Phong Thần bảng ra, cứ như vậy đặt trên tờ báo chăm chú quan sát.

(Ngoại trừ hai nhân viên cảnh sát đang sửa sang lại bản thảo còn chưa rời khỏi cục cảnh sát, mấy người khác đều đã trở về nhà mình... Như vậy cũng tốt, trước tiên một bước giết một người, sau đó cuối cùng đi giết Ngưu cục, ác nhân như vậy phải giết chết toàn bộ!)

Lăng Tân trong lòng âm thầm nghĩ như vậy, chân vẫn liên tục tiến đến không ngừng chút nào, ở gần đây có một gã nhân viên cảnh sát chỉ cách vài con phố, nhân viên cảnh sát này là cộc lột, kỳ thực chính là thành viên nhân nghĩa bang, coi như là một tên xã hội đen, buổi tối tự nhiên là không thể nào yên tĩnh về nhà ngủ, ý nghĩ đầu tiên chính là đi đến hộp đêm của nhân nghĩa bang tìm chút vui vẻ, mà giờ khắc này hần chính là đang chậm rãi hướng đến những chỗ đó.

Bất quá mấy phút đồng hồ mà thôi, Lăng Tân đã đến trước mặt tên nhân viên cảnh sát này, càng lúc càng đến gần, mà nhân viên cảnh sát này tuy rằng đang ngắm mỹ nữ xung quanh, nhưng trước tiên vẫn thấy sự tồn tại của Lăng Tân, Lăng Tân hiện tại bám tím khắp mặt mũi, cả người thoát nhìn giống như bị rất nhiều người hành hung... Trên thực tế cũng đúng là như vậy, hần xác thực là bị hành hung vài trận, không chỉ nhân viên cảnh sát này, ngay cả người đi đường bốn phía cũng không ngừng chăm chú nhìn hần.

Tên cảnh sát lúc chứng kiến Lăng Tân lập tức ngây ngẩn cả người, sau đó hắn mãnh liệt nhìn về bốn phương tám hướng, hiển nhiên là đang tìm đồng bọn của Lăng Tân, hắn vốn là xuất thân từ hắc đạo, cho nên tự nhiên cũng cho rằng Lăng Tân tìm hắn gây chuyện, sẽ gọi người mai phục hắn tại đây, tự nhiên là hợp lực tấn công, như vậy mới hợp đạo lý.

Lăng Tân căn bản lại không để ý tới hắn, trực tiếp đi tới bên cạnh quàng tay ôm cổ hắn, thoát nhìn giống như bằng hữu cũ quen biết đã lâu, chỉ là nội lực tập trung hoàn toàn trên tay, lực lượng khổng lồ phảng phất giống như muốn bóp chết tên nhân viên cảnh sát này, mặc cho hắn giãy dụa như thế nào cũng không thoát được, mà từ bên ngoài nhìn vào phảng phất là hai bằng hữu cũ đang đi cùng nhau, chỉ là đi tới trước xong liền hướng vào một ngõ hẻm nhỏ bên đường.

Tên nhân viên cảnh sát này trong nội tâm thấy rõ hồng bét, không biết làm thế nào mà lực đạo trên tay Lăng Tân thật sự là lớn đến mức đáng sợ, mặc cho hắn như giãy dụa như thế nào cũng không nhúc nhích chút nào, lực lượng khổng lồ này phảng phất như con voi đang đè con chuột vậy, khiến hắn cứ như vậy bị dẫn đi theo, thẳng đến khi đi vào sâu trong cái hẻm nhỏ này, Lăng Tân mới mãnh liệt ném hắn xuống đất.

Tên nhân viên cảnh sát này vừa rơi xuống đất liền lăn qua bên cạnh, nhưng Lăng Tân cũng không có lập tức công kích, lúc này hắn mới cẩn thận đứng lên, đồng thời cầm một tấm ván gỗ cạnh tường, sau đó mở miệng quát:

- Người không nên làm xằng bậy, đánh lén cảnh sát chính là trọng tội!
- Hừ, người mà tính là cảnh sát cái gì, bất quá là nội ứng tập đoàn La Thị nhét vào hệ thống cảnh sát mà thôi... Hiện tại ta hỏi người vài sự tình, trung thực trả lời ta.

Lăng Tân cười lạnh thanh âm, hắn cũng mặc kệ cái này nhân viên cảnh sát cầm tấm ván gỗ, hắn chỉ là mở miệng hỏi:

- Địa vị của người trong nhân nghĩa bang không cao, lúc trước để gia nhập nhân nghĩa bang, người đem bạn gái trước kia cho lão đại, một kẻ tên là Lý Đồng Quý, bạn gái của người vốn không muốn. Nhưng bị người đánh đập bắt tuân theo, về sau người cũng biết nàng trải qua nhiều khổ thiết, chẳng những bị thủ hạ Lý Đồng Quý đem làm trò chơi, hơn nữa nhiễm bệnh lây qua đường tình dục, người thì sao? Người đã giúp nàng như thế nào?

- Có giúp, có giúp... Ta đương nhiên đã giúp rồi, sau đó ta phát đạt, lấy rất nhiều tiền đem cho nàng!

Tên nhân viên cảnh sát sắc mặt càng lúc càng tái nhợt, địa vị hắn ở cục cảnh sát cùng nhân nghĩa bang đều không cao, lúc đánh Lăng Tân cũng chỉ là mơ hồ biết hắn đắc tội với Ngưu cục, về phần đến cùng là chuyện gì, hoặc là Lăng Tân là ai đều không rõ lắm, giờ phút này mắt thấy Lăng Tân quen thuộc đối với hắn như vậy, hắn lập tức đã biết rõ người thanh niên trước mắt này tuyệt đối không đơn giản, rất có thể là người có đại thế lực... Nếu như hắn xử lý không tốt, lần này thật sự có thể là nguy rồi, cho nên hắn lập tức lớn tiếng hô lên như vậy.

- Vậy sao? 5000 dollar cũng gọi là rất nhiều tiền?

Lăng Tân cười lạnh nhìn về phía hắn, lúc này mới tiếp tục nói:

- Chút tiền ấy nàng ngay cả chữa bệnh cũng không đủ... Người có từng nghĩ tới cuộc sống của nàng? Người có từng vì chuyện đó mà hối hận, khi không có ai, vì những chuyện bản thân đã làm mà sám hối?

Tên nhân viên cảnh sát này đã không dám nói thêm nữa, hắn không biết Lăng Tân vì cái gì ngay cả việc hắn chỉ đưa 5000 dollar đều nắm rõ. Nhưng xác thực là Lăng Tân có thế lực lớn, nói dối chút ít đã không có ý nghĩa, hắn chỉ có thể rống lớn nói:

- Mẹ nó, nàng cũng không quá đáng chỉ là một nữ nhân không biết xấu hổ mà thôi, lúc trước đi theo ta còn không phải bởi vì ta đẹp trai, có thể đánh nhau, có tiền, lăn lộn bên ngoài, làm cho nàng có mặt mũi trước mặt chị em nàng, mẹ nó, trước khi đi theo ta cũng đã có mấy nam nhân khác, cho nên lại đem nàng cho người khác thì sao? Hơn nữa nàng tựa hồ còn lấy việc ngủ cùng Lý lão đại làm vẻ vang, vì vậy đi khoe khoang khắp nơi thì sao, nữ nhân như vậy người muốn ta thế nào? Còn muốn ta đem nàng làm bảo bối gì

sao? Mẹ nó, người nói sự tình cần phải có công bằng a? Lão tử không có làm sự tình gì đại gian đại ác cả, bắt quá chỉ là đem một nữ nhân thấp hèn cho ngủ cùng lão đại mà thôi, người làm gì...

- Người sở dĩ không có làm sự tình thương thiên hại lí, chẳng qua là vì người còn không có năng lực để làm mà thôi...

Lăng Tân lắc lắc đầu nói:

- Trong lòng người chỉ có ác, làm chuyện gì đều chỉ là vì có lợi cho chính mình, người có thể vì lấy tiền đi mời người ăn uống, để dễ dàng gia nhập nhân nghĩa bang, mà về nhà đánh đập cha mẹ cướp đoạt tiền họ gửi ngân hàng, cũng có thể vì để làm vui lòng lão đại, mà lấy tiền cướp được đem cho đồng bọn cùng người quen của hắn, thậm chí có thể đem nữ nhân bên cạnh người cho người khác, gần kề bởi vì lão đại của người nhìn qua nàng vài lần... Cho dù là người xuất ra 5000 dollar, cũng chẳng qua là vì muốn thể hiện người rộng lượng trước mặt người khác mà thôi, thật sự là một ác nhân triệt để... Để tránh việc người nói ta bất công, chỉ cần người có thể tìm ra một chuyện tốt bản thân làm, cho dù là việc nhỏ như dắt người mù qua đường, ta cũng sẽ tha chết cho người, nói đi.

Khi Lăng Tân nói đến đây, cả người cũng chậm chậm bước hướng về phía tên nhân viên cảnh sát, mà nhân viên cảnh sát này bắt quá là một người bình thường mà thôi, cho dù là xã hội đen đã từng lẫn lộn, cũng tối đa dừng khí cùng vô lại nhiều hơn chút ít so với người bình thường, thật sự xét về đánh đấm mà nói..., tuyệt đối không có khả năng so sánh được với Lăng Tân, hơn nữa hắn bắt quá là một nhân viên cảnh sát bình thường, trên người không có khả năng giữ súng ngắn, mắt thấy Lăng Tân càng bước càng gần, lại nghĩ tới lực lượng khổng lồ lúc trước Lăng Tân biểu hiện, hắn lập tức toàn thân phát run, giờ phút này làm sao còn có thể trả lời được nửa chữ? Quay người liền hướng ngõ nhỏ phía sau chạy đi.

Nhưng mà hắn vừa chạy được mấy bước mà thôi, một đạo kinh phong từ sau lưng thẳng tiến mà đến, BA~ một tiếng giòn vang, Lăng Tân đá một cước vào một bên người hắn, khiến hắn trực tiếp bị đá bay ra ngoài, liên tục đâm vào vách tường bên cạnh ngõ nhỏ.

- Không nên thử chạy trốn hoặc là hô hoán gọi người, ta giết người bắt quá chỉ như bóp chết một con sâu cái kiến, tuyệt đối trước khi có người đuổi tới đã trực tiếp giết chết người, giống như người vậy ác nhân còn nhận mình là cảnh sát, một số người bởi vì bị người vợ vét tài sản không thành, lúc tra tấn đã bị người phế bỏ tay chân, tuy rằng bọn họ đa phần là ác nhân hoặc là tội phạm, nhưng nếu để cho người nắm giữ quyền lực lớn, đó mới thật sự là thiên tâm bất công, người bình thường một ngày nào đó sẽ bị người chà đạp trên đầu, thiên tâm không đủ ta sẽ bù đắp... Chỉ cần người có thể nói ra một sự việc không trái với lương tâm, bằng bản tâm làm việc thiện, ta sẽ chữa lại cho người một con đường sống!

Lăng Tân nhìn nhân viên cảnh sát té trên mặt đất, hắn lạnh lùng nói.

Nhân viên cảnh sát giờ phút này đang trong cơn đau đớn kịch liệt, hơn nữa hắn chính là một tên lưu manh từ khi còn bé, việc thiện các loại hoàn toàn không dính dáng đến hắn, một người ngay cả cha mẹ mình cũng có thể đánh đập cướp đoạt tài sản, người có thể hi vọng hắn làm việc thiện gì đây? Cho nên giờ phút này hắn thật sự là á khẩu không trả lời được, chỉ có thể lớn tiếng mắng, vừa mắng vừa quát:

- Mẹ nó, người cho rằng người là ai, người là quan toà sao? Dựa vào cái gì đến phán xét những chuyện ta làm? Ngay cả pháp luật đều không quản ta, người thì tính là cái gì? Hơn nữa cho dù ta thực sự làm những việc đó, còn lúc trong cục cảnh sát đánh đập người một trận, nhưng tội cũng không đáng chết, người dựa vào cái gì đến phán xét ta? Chẳng lẽ người bao giờ làm ra chuyện gì sai hoặc chuyện gì ác sao?

-... Đương nhiên ta đã từng làm ra chuyện sai cùng chuyện ác.

Lăng Tân lại bắt đầu chậm rãi đi tới, vừa đi vừa nói:

- Nhưng là ta không làm trái với bản tâm của mình, ta không làm ô danh của chính mình, vô luận là lấy học bổng hay là tiền thưởng thi đấu đi viện trợ khu vực bị thiên tai, hoặc là gửi tiền cho học sinh nghèo khó, hoặc là quyền tiền nạc danh cho hiệp hội chữ thập đỏ, những chuyện ta làm như vậy đâu chỉ cao thượng gấp người trăm vạn lần? Ta xác thực là không có tư cách gì phán xét hoặc là định tội của người... Nhưng người nói sai một điểm rồi, không phải là vì pháp luật không định tội của người, mà người là vô tội, pháp

luật chỉ là căn cứ vào đại bộ phận yêu cầu cần thiết của người dân mà đề ra quy định, nhưng tội cùng ác lại thật sự là có tồn tại, không phải bởi vì chưa xác định hoặc là không có pháp luật phán xét mà vô tội!

- Thiện ác nếu không báo, cần khôn tất loạn... nếu pháp luật là cần khôn, ta sẽ báo tội cùng ác của người thoát được khỏi cần khôn như ngươi!

Khi nói đến đây, Lăng Tân bước tới trước mặt tên nhân viên cảnh sát, mà tên cảnh sát thì đang ôm cánh tay đứt rời của mình, không ngừng vừa lui vừa quát tháo:

- Ngươi không thể giết ta, ta là cảnh sát... Đúng thế, ta là cảnh sát a, ngươi giết ta chính là phạm pháp!

- Nếu như phạm pháp mà báo được thiện ác... Ta vì vậy mà phạm pháp thì như thế nào? Tín niệm hiệp khách của ta chính là thiện ác có báo, pháp luật sao có thể phân định?

Lăng Tân cắn răng lạnh lùng quát, sau đó dưới chân dùng sức đạp một cái, cả người phảng phất giống như vòi rồng cuốn qua, tốc độ cực nhanh cơ hồ đã vượt qua khả năng thị giác của tên nhân viên cảnh sát, chỉ nghe được BA~ một tiếng vang nhỏ, Lăng Tân đã đá một cước vào cổ tên nhân viên cảnh sát này, lực lượng khổng lồ truyền đến, khiến cho cổ hắn ngoẹo hẳn sang một bên, xương sống cũng đã bị cắt thành vài đoạn, chết đến không thể chết hơn.

- Còn sáu người... Cho ta xem xem có đúng như lời Đạt Vân Hi không có tuyệt đối thiện, cũng không có tuyệt đối ác, nếu thực sự là chỉ có tuyệt đối ác, ta sẽ hóa thành trăm ác chi kiếm, thanh tẩy toàn bộ thế giới!

- Còn sáu người...

47. Chương 47: Tình Thế Hồn Loạn, Giết Người, Thiện Cùng Ác (tam)

Lăng Tân là một người rất đơn giản... Cũng không phải nói hắn là kẻ lỗ mãng, mà là nói tư tưởng của hắn đơn thuần và trực tiếp, tuy từ nhỏ hắn đã có trí tuệ cực cao, nhưng đi kèm với trí tuệ này lại cũng không phải là tính cách tư tưởng phức tạp, ngược lại là tính cách đơn thuần mà trực tiếp, tình huống như vậy ngay cả bản thân Lăng Tân cũng cảm thấy khó hiểu, bởi vì như vậy là không phù hợp một số quan điểm của tâm lý học, nhưng tính cách đơn thuần của hắn là sự thật, trí tuệ cực cao cũng là sự thật.

Không chỉ tính cách của hắn là thuần túy, thậm chí ngay cả những người sống sót trong cô nhi viện, hơn nữa còn sống đến khi trưởng thành, hai người Trần Hạo Thao cùng với Thi Thi tính cách cũng là rất thuần túy, một khi nhận thức sự tình là đúng, như vậy nhất định sẽ quán triệt hơn nữa làm đến cùng, điều này cũng là bất đồng với trí tuệ của mỗi người, là một việc khiến cho người khác cảm thấy không thể nào hiểu nổi.

Trên thực tế... Càng là người tính cách đơn giản, tín niệm cùng tình cảm của người đó cũng càng thêm thuần túy cùng mãnh liệt, đây chính là nguyên nhân bọn họ đơn thuần... Lăng Tân cũng không muốn nghĩ nhiều đến những điều này, bởi vì toàn bộ trong đầu hắn hiện tại là tín niệm hiệp khách cùng ranh giới thiện và ác... Hoặc là nói, trong suy nghĩ của hắn thiện cùng ác đã sắp sụp đổ.

Mấy nhân viên cảnh sát kia cùng hai gã mặc thường phục cũng không phải người tốt lành gì, những kẻ do nhân nghĩa bang cài vào cục cảnh sát còn dễ nói, bọn hắn trời sinh là hắc đạo lẩn lộn, hơn nữa bởi vì tồn tại của La Phú Nhân, toàn bộ Thượng Hải cơ hồ trở thành mảnh đất màu mỡ cho tội ác, tại đây dường như trở thành một thế giới khác thoát ly ra khỏi Trung Quốc đại lục, tuy còn chưa phát triển đến mức độ thành phố tội ác như New York xưa kia, nhưng tại đây thế lực hắc đạo vẫn là tăng cao chưa từng có, những kẻ lẩn lộn trong giới hắc đạo gần như không hề kiêng nể gì, ngoại trừ không giết người cướp của giữa ban ngày ban mặt ra, những sự tình khác không hề có chút kị kỵ nào, ví dụ như vợ vét tài sản bằng phí bảo kê, ví dụ như buôn lậu thuốc phiện, thậm chí bức ép người làm kỹ nữ, cho vay nặng lãi, nhiều vô số, không biết hại chết bao nhiêu người vô tội, mà đây cũng chính là phần lớn mặt hàng của những tên dựa vào thế lực gia nhập

vào cục cảnh sát kia, trong đó ngoại trừ một tên tốt nhất đối đãi với cha mẹ coi như hiếu thuận, mỗi tháng đem về cho cha mẹ hơn một vạn dollar, mọi hành động của bọn hắn đã có thể xem như mất hết nhân tính.

Còn tên mặc thường phục kia cũng không phải là người tốt, hắn cũng là kẻ rất âm mưu tính toán, lúc trước theo đuổi thê tử hiện tại cũng vì nàng có người nhà trong cục cảnh sát, mục đích là vì hy vọng sau này có một chức vụ tốt, sau thời gian vài năm nhờ không ngừng được bộ đỡ, còn có nhạc phụ hỗ trợ, rốt cục có được chức vụ hiện tại. Nhưng với hắn như vậy còn chưa đủ, cho nên vẫn tiếp tục tìm kiếm cơ hội tiến thêm một bước, mà cơ hội hắn thấy thích hợp nhất chính là hiện tại tập đoàn La thị đang càng trở nên kiêu ngạo, do đó không tiếc gì làm ra một số sự tình vui vẻ cho tập đoàn La Thị, tóm lại cũng là kẻ đáng chết.

(Tóm lại là nên giết, nếu không giết kẻ ác như thế, vậy thì ai mới là người đáng chết đây?)

Lăng Tân vốn cho rằng, đại hiệp giết người là phải hào tình vạn tượng, phảng phất sẽ làm vui đi muộn phiền trong lòng. Nhưng khi hắn giết người lại cảm thấy càng lúc càng buồn phiền, trên người những kẻ này hắn dường như không thấy bất cứ biểu hiện thiện lương nào, những kẻ này có tính phức tạp gì? Căn bản không giống như lời của Đạt Vân Hi... trên người bọn họ chỉ có tuyệt đối ác mà thôi!

(Tín niệm của ta sai lầm rồi sao?)

Lăng Tân tự vấn trong lòng, bản thân thật sự sai lầm rồi sao? Hành động theo những câu chuyện Hứa đại thúc kể lại, tư tưởng hiệp khách phản kháng hết thảy sự tình bất bình... Hắn thật sự sai lầm rồi sao?

Lăng Tân đã giết sạch tất cả thành viên nhân nghĩa bang gia nhập vào cục cảnh sát, mỗi khi giết chết một người, cũng hỏi cùng một câu, yêu cầu đối phương tìm ra việc thiện từng làm cho dù rất nhỏ, chỉ cần có một, hắn cũng có thể để cho đối phương sống sót. Nhưng hoàn toàn không có, những người này hoặc là tuyệt vọng dốc sức liều mạng, hoặc là chạy trốn, hoặc là miệng đầy mê sảng, tóm lại không ai tìm ra cho dù một việc thiện rất rất nhỏ... Người như vậy, cũng có tư cách sống sót sao?

Kỳ thật thay vì nói Lăng Tân cho bọn hắn tìm ra việc thiện để cứu vớt tánh mạng của mình, có thể nói là Lăng Tân muốn lấy đó làm cái cớ để cứu vãn tín niệm của chính mình... Hắn cảm giác như mình đang dần dần rơi xuống vực sâu không đáy, nếu quả thật tín niệm của hắn trên căn bản hoàn toàn sai lầm, vậy hắn còn kiên trì để làm cái gì? Chi bằng hóa thành đao kiếm thanh tẩy toàn bộ thế giới thì tốt hơn...

(Nếu như ta hóa thành đao kiếm thanh tẩy toàn bộ thế giới mà nói..., không biết Trần Hạo Thao với ý muốn sáng tạo tân thế giới... Hắn sẽ tới ngăn cản ta hay không?)

Lăng Tân đã bắt đầu đi về hướng kẻ mặc thường phục cuối cùng, chỉ cần giết xong hắn, như vậy cũng chỉ còn lại có Ngươi cục trưởng có thể giết, sau đó hắn nhất định phải quyết định con đường tương lai của chính mình, là quán triệt tín niệm hiệp khách của chính mình, hay là hóa thành đao kiếm thanh tẩy toàn bộ thế giới... Là hiệp khách hay ma thần, đều ở trong một ý niệm duy nhất, không, hắn là đều phụ thuộc ở hai người còn lại này thiện và ác như thế nào.

Tên mặc thường phục cuối cùng này thực sự tốt nghiệp từ trường cảnh sát chính thức, cho nên Lăng Tân xem hắn là mục tiêu đếm ngược thứ hai, nhờ tin tức Phong Thần bằng chỉ dẫn, Lăng Tân tìm được địa điểm hắn sống một cách đơn giản, sau đó hắn gõ cửa chính mấy cái, tên nhân viên cảnh sát này đang mặc một bộ quần áo thoải mái đứng ở cửa ra vào, trên tay hắn còn ôm một tiểu nữ hài xinh xắn tầm ba bốn tuổi. Lăng Tân còn chưa kịp mở miệng nói, gã mặc thường phục đã trước một bước nói chuyện:

- Đừng nói ở chỗ này, chúng ta đi ra bên ngoài nói đi.

Nói xong hắn liền đem tiểu nữ hài trong ngực đặt xuống mặt đất, đồng thời nói với phòng trong bảo mình đi ra ngoài có việc, nói mẹ con các nàng hãy ăn cơm trước, sau đó hắn trực tiếp đi qua cửa phòng phía sau Lăng Tân mà ra.

Lăng Tân cũng không ngăn cản, chỉ là yên lặng đi theo sau lưng nhân viên cảnh sát sau lưng này,

hai người cứ như vậy theo cầu thang đi tới sân thượng một căn nhà, gã mặc thường phục mới lên tiếng:

- Ngươi là tới giết ta sao? Vừa rồi ta đã nhận được điện thoại trong cục cảnh sát rồi, có vài nhân viên cảnh sát đã chết trong hẻm nhỏ bên đường, nói muốn chúng ta ăn cơm xong lập tức trở về cục cảnh sát, việc này huyền não rất lớn, đoán chừng ngày mai sẽ lập án bắt đầu hành động...

- Đúng vậy, là ta giết.

Với Lăng Tân đó cũng không phải là chuyện gì ngoài ý muốn, lúc mấy tên nhân viên cảnh sát bị hắn giết, mấy người trong đó khi chết đều điên cuồng gào thét, thanh âm đó đủ để dẫn người qua đường tìm đến, cho nên cái chết của bọn hắn căn bản không che giấu được bao lâu, mà Lăng Tân thông qua Phong Thần bảng biết rõ không có mai phục gì tại đây, lúc đó mới một thân một mình đến đây, nếu không hắn cũng sẽ không hiện ngang đến như vậy, dù sao hắn hiện tại còn chưa đạt tới trình độ không bị súng đạn ảnh hưởng.

- Là trả thù sao? Lẽ ra từ sớm đã phải biết ngươi không phải người bình thường... Quả nhiên thật sự là có quả báo.

Nam tử này cười khổ lắc đầu, rồi mới lên tiếng:

- Ta tên là Vu Khiêm, tên của ngươi là Lăng Tân? Ngươi biết làm như vậy hậu quả là gì không?

- Lúc trước ta đã nói, làm người phải chịu trách nhiệm với những chuyện do bản thân làm ra, chuyện giết các người ta tự nhiên là một mình gánh chịu, tuyệt đối sẽ không đổ tội lên đầu người khác, các người đã dám có tâm tư tàn ác, như vậy giờ phút này bị ta tìm tới tận cửa, các người cũng nên có giác ngộ... Nói đi, nói một việc thiện ngươi từng làm, cho dù chỉ là một việc rất nhỏ, ta cũng sẽ tha chết cho ngươi.

Lăng Tân lắc đầu, hắn trực tiếp mở miệng nói, vừa nói chuyện vừa càng lúc càng đến gần Vu Khiêm. Vu Khiêm sững sốt một chút, hắn còn chưa hoàn toàn phục hồi tinh thần, chỉ tiếp tục nói:

- Ngươi sẽ không thể trốn khỏi trừng phạt của pháp luật, chúng ta lúc trong cục cảnh sát có lẽ có chút quá phận, nhưng chúng ta là vì phá án. Nhưng còn ngươi thì sao? Ngươi lại giết người...

Bành!

Lăng Tân cũng không muốn nói nhiều, một cước đá vào cánh tay hắn, một cước làm tên nhân viên cảnh sát bị đá bay ra hơn mấy mét, đồng thời hắn vẫn tiếp tục nói:

- Cứ như vậy sao? Pháp luật trừng phạt ta căn bản vốn không có ý định trốn tránh, nếu như sự kiện lần này kết quả khiến cho ta triệt để thất vọng, ta sẽ hủy diệt tất cả pháp luật thế giới này có thì thế nào? Có lẽ ngay cả nhân loại cũng đều không còn tồn tại, pháp luật còn dùng làm gì? Nói nhanh lên, nếu như ngươi chưa từng làm một việc thiện nào, như vậy ngươi sẽ chết...

Lời nói này lãnh đạm vô cùng, ngay cả ánh mắt Lăng Tân cũng là lạnh như băng không có một tia ấm áp, Vu Khiêm giờ phút này chỉ cảm thấy cánh tay đau nhức vô cùng kịch liệt, một đá nhẹ nhàng như vậy, đã khiến cho cánh tay của hắn cho gãy đoạn, hắn không phải là người của xã hội đen, hắn tốt nghiệp trường cảnh sát chính tông, kiến thức tốt xấu cũng coi như có một ít, Lăng Tân thoát nhìn bất quá chỉ là một thanh niên bình thường, nhưng một cước vừa rồi rất nhiều quân nhân hoặc võ sư đều không thể đá ra, vô luận là uy lực hay tốc độ, đều viễn siêu lực phản ứng của hắn, căn bản là ngay cả nhìn cũng chưa thấy đã bị đá trúng... Hắn trước kia còn tưởng rằng Lăng Tân kêu gọi một đồng đảng tử xã hội đen đến báo thù, hiện tại xem ra, bọn họ chọn phải loại người tuyệt đối không nên dây vào, cá nhân thực lực vô cùng cường đại...

- Đó là Ngưu cục trưởng bắt chúng ta làm, chúng ta bất quá là nhân viên cảnh sát nhỏ bé vì kiếm miếng cơm manh áo mà thôi, nếu chúng ta kháng lệnh, như vậy lập tức sẽ tạm thời cách chức, tự nhiên là có người khác tiếp tục đến thẩm vấn cùng đánh đập người, người vì cái gì không đi tìm thủ phạm chính, lại đem sai lầm quy kết đến những người không thể kháng lệnh chúng ta? Không công bằng!

Vu Khiêm vừa rú thắm vừa lớn tiếng kêu lên, đồng thời tay kia của hắn lạng lẽ sờ bên hông. Lăng Tân lắc đầu, đạp dưới chân một cái lại mãnh liệt xông tới, hai tay ra sức vặn vẹo tay của Vu Khiêm, đem cánh tay này uốn éo 180°, mức độ này cơ hồ là hoàn toàn phế bỏ, đau đớn kịch liệt lập tức khiến cho Vu Khiêm lại một lần nữa rú thắm. Nhưng hắn hết lần này tới lần khác không cách nào hôn mê, Lăng Tân vậy mà cầm cánh tay của hắn không ngừng truyền nội lực, làm cho hắn muốn hôn mê cũng không thể, hoàn toàn cảm nhận nổi thống khổ cao độ.

- Đáp án như vậy không phải là cái mà ta muốn, nếu như chỉ vì nhận lệnh mà là vô tội..., như vậy thế giới này cũng chỉ có rất ít kẻ ác, khi đó làm sao có thể có xã hội đen hoặc là tổ chức khủng bố? Tất cả mọi người đều là người vô tội rồi, cho nên, vì tiền đồ của mình làm ra sự tình ác độc, cần có giác ngộ sẽ phải gánh chịu quả báo, không thể vì nhận mệnh lệnh mà cho rằng sự việc không liên quan đến mình, nếu là như thế,

như vậy người vô tội bị các nhận mệnh lệnh làm hại gây thương tích, họ có thể nói với ai mình là người vô tội? Thiên đạo sao? Hay là cái gọi là pháp luật... Ta sớm đã nói rồi, lúc ta bị đánh đã có giác ngộ, nhân quả hoàn lại, hiện tại ta giết chết các người cũng là như vậy... Nói đi, người có làm việc thiện gì, nếu không đúng sự thật, vậy người đi chết đi...

Trong mắt Lăng Tân cũng đã không còn thấy chút tình cảm nào nữa, hắn cứ như vậy dẫn theo Vu Khiêm nửa quỳ trên mặt đất, mắt nhìn vào mắt Vu Khiêm, tay kia nhẹ nhàng chụp vào trên yết hầu Vu Khiêm.

Vu Khiêm lần này rốt cuộc vô cùng sợ hãi, hắn từng chứng kiến mắt rất nhiều người phạm tội, hoặc là cùng hung, hoặc là cực ác, hoặc là điên cuồng, hoặc là tuyệt vọng, nhưng chưa từng có một đôi mắt nào như hiện tại, lạnh như băng, vô tình, phảng phất trước mắt hết thấy chỉ là bọt nước, căn bản không giống như ánh mắt nhân loại nên có, hai mắt này phảng phất như cửa thần... Đứng cao hơn tất cả, siêu thoát tất cả xem xét thế gian thiện cùng ác... Hắn rốt cuộc sợ hãi triệt để, chủ nhân đôi mắt này, căn bản không có khả năng bị pháp luật hù dọa ngăn cản, hắn nói muốn giết, vậy thì thật sự sẽ giết, giống như những tên cảnh sát kia, hắn chết chắc rồi...

-... Tha cho ta đi, ta sẽ từ chức, ta đem tiền thu được hiến tặng cho xã hội, ta rút cuộc...

- Đã muộn.

Ngón tay Lăng Tân chậm rãi bóp lại, trên ngón tay đã quán chú nội lực, phảng phất như có lực đạo ngàn quân, mà dưới áp bách của ngón tay, yết hầu Vu Khiêm cũng bắt đầu chậm rãi bị thắt chặt, tối đa một hai giây về sau, yết hầu hắn sẽ bị bóp nát hít thở không thông mà chết, khí tức tử vong lập tức tràn đầy đầu óc hắn...

Phảng phất người trước khi chết đều sẽ nhớ lại tất cả quá khứ của chính mình, trong đầu Vu Khiêm không ngừng thoáng hiện ra chuyện đã trải qua từ nhỏ đến lớn, cha của hắn là một thầy giáo, hơn nữa là giáo viên rất hợp cách, có tôn nghiêm có đạo đức nghề nghiệp, hơn nữa học thức cực kỳ phong phú, nguyện vọng lớn nhất là học hỏi từ khắp nơi trên thế giới. Nhưng do trường học kiếp văn hóa cận đại Trung Quốc xảy ra, chết trong một cuộc biểu tình...

Khi đó Vu Khiêm còn rất rất nhỏ, chỉ nằm trong tã lót bị mẹ ôm trong ngực, mà những sự tình này đều là khi hắn lớn hơn một chút nghe mẹ chậm rãi kể lại, từ đó trở đi, hắn muốn có tiền có quyền... Sở dĩ cha bị chết, là vì ngoại trừ học thức ra còn lại không có cái gì, nếu như hắn có thể có tiền có quyền, như vậy sẽ không chết, mà quốc gia này để cực kỳ có quyền thế không thể nghi ngờ gì chính là gia nhập vào trong bộ máy chính phủ, mà sau khi có quyền, tự nhiên cũng sẽ có tiền... Dốc sức liều mạng học tập, nhưng tư chất thiên bẩm thật sự có hạn, hắn thi không đậu nhân viên công vụ... đọc truyện tại . Vào trường cảnh sát, hắn liều mạng rèn luyện thân thể mình cùng học tập tri thức, trong nhà không có gì có thể hậu thuẫn cho hắn, thân thể cũng thật sự không quá khả quan, ngoại trừ khuôn mặt khi trưởng thành coi như anh tuấn, hắn không có cái gì, vì vậy, tìm một nữ nhân tương mạo kém một chút, nhưng có hậu thuẫn sau lưng...

Gia nhập cục cảnh sát, nguyên lai thế giới này hóa ra phức tạp như vậy, thủ trưởng, đồng nghiệp, thậm chí còn liên hệ cùng với người của xã hội đen, không có hậu thuẫn lớn làm vốn liếng, sẽ không có tư cách xử lý các vụ án lớn, cũng sẽ không có công lao có thể lên chức, thế giới này thật sự là như thế, đây là một thế giới không có kỳ tích, muốn thành công... Cần phải bán đứng linh hồn mình sao?

Vì vậy, hắn bắt đầu thói quen xã giao, bắt đầu có thói quen tiếp nhận tiền không trong sạch, bắt đầu quen nghe theo mệnh lệnh của thủ trưởng làm một ít chuyện sai trái, bắt đầu quen... Bắt đầu quen thuộc với cái thế giới này...

Không nghĩ tới, thê tử hơi xấu của hắn rõ ràng sinh ra con gái xinh đẹp như thế, hắn mới mãnh liệt phát hiện, khi bản thân ra ngoài xã giao, vui đùa điên đảo cùng một ít mỹ nữ, là lúc thê tử ở nhà giặt giũ sạch sẽ quần áo của hắn, một ngày một ngày ở nhà chờ đợi hắn tan tầm, bàn tay ôn nhu vuốt vuốt vầng trán hơi có nếp nhăn của hắn... Từ đó trở đi, hắn lần đầu tiên chân tình hôn đôi môi của thê tử mình, hóa ra đôi môi nàng nguyên lai xinh đẹp như vậy...

Còn có con gái, mỗi lần chứng kiến con gái khuôn mặt tươi cười vui tươi hơn hờ, từ sâu trong nội tâm hắn cũng cảm giác được ôn hòa... Chẳng bao lâu sau, hắn bắt đầu thích ở nhà, mà ở sâu trong nội tâm thực sự có chút ít chán ghét phải đến cục cảnh sát... Ta muốn gặp lại thê tử cùng con gái một lần... Hai giọt nước

mắt chảy ra từ nơi khoe mắt của Vu Khiêm, mà cùng lúc đó, ngón tay của Lăng Tân bỗng nói lỏng ra một chút...

48. Chương 48: Tình Thế Hỗn Loạn, Giết Người, Thiện Cùng Ác (tứ)

- Vì sao lại khóc?

Lăng Tân buông lỏng ngón tay ra một chút, hần thì trào hỏi:

- Bởi vì sợ hãi tử vong sao?

Không biết vì cái gì, khi nước mắt từ hai mắt Vu Khiêm chảy xuống, trong lòng Lăng Tân hơi động một chút, hần nhẹ nhàng buông lỏng ngón tay ra một ít, sau đó mới mở miệng hỏi.

Vu Khiêm lập tức ho khan kịch liệt, vài giây sau, hần mới dần dần dừng ho, bất quá nam nhân lúc trước đang la hét lớn tiếng này giờ phút hiện tại lại trầm mặc, đến khi ngón tay Lăng Tân lần nữa chậm rãi dừng sức, hần mới bỗng nhiên mở miệng nói:

-... Ta biết ngươi sẽ không làm thương hại vợ con của ta, bởi vì cái người chú trọng chính là nhân quả có báo?

- Là thiện ác có báo, ta tự nhiên sẽ không làm thương hại đến bọn họ...

Lăng Tân trầm mặc thoáng một chút rồi tiếp tục nói:

- Không có gì khác để nói nữa sao? Người bình sinh chưa làm qua việc thiện gì không hổ thẹn với lương tâm sao?

Vu Khiêm sững sốt một chút, hần há miệng muốn nói gì đó, nhưng lại chứng kiến vẻ mặt thản nhiên cùng nghiêm túc của Lăng Tân đang nhìn hần, ánh mắt kia sát ý vô luận như thế nào cũng không che giấu được, hần lúc này mới lắc đầu nói:

- Ta biết ngươi nhất định là sẽ giết ta, cho nên nói những lời giả dối kia còn có ý nghĩa gì? Ta sẽ nói cho ngươi biết, ta bình sinh tuy rằng đã làm rất nhiều chuyện tốt, nhưng những chuyện tốt đó đều là có mục đích, hoặc là vì thanh danh, hoặc là vì lấy lòng thủ trưởng, dạng như vậy... Ở thế giới này, ta ngay cả ý chí của mình đều không thể nắm giữ, làm sao còn có tâm tư đi làm việc thiện gì nữa đây? Người động thủ đi...

Ngón tay Lăng Tân lại hơi hơi xiết chặt, tuy vậy lại đang nghĩ đến trong nháy mắt Vu Khiêm rơi lệ vừa rồi, hần phảng phất cảm giác được người nam nhân này cũng quyền luyến, mà đối tượng quyền luyến chính là thế tử cùng con gái của hần... Người như vậy, rõ ràng là làm ra rất nhiều sự tình ác độc. Nhưng sâu trong nội tâm lại quyền luyến như thế đối với một số thứ... Chẳng lẽ hần không biết sao? Hần làm những sự tình ác độc kia, hủy diệt gia đình của người khác, người khác không lẽ lại không quyền luyến hay sao...

- Người thật sự yêu thế tử cùng con gái của ngươi sao?

Lăng Tân bỗng nhiên mở miệng hỏi. Vu Khiêm vốn đã nhắm mắt lại, sau khi nghe nói như thế hần lại mãnh liệt mở mắt ra, cứ như vậy nhìn chằm chằm vào Lăng Tân nói:

- Không nên động đến họ, người đã đáp ứng với ta...

- Ta đổi ý rồi.

Lăng Tân bỗng nhiên tàn khốc cười rộ lên nói:

- Người cũng đã từng đáp ứng một số người, nhưng sau đó lại hoàn toàn phản bội bọn họ, còn nhớ có một lần ngươi vì để thăm vấn được một vài tin tình báo hữu dụng, cho nên người đáp ứng đối với người đó chỉ cần nói ra toàn bộ, sau đó sẽ cho hần một số tiền lớn để trốn thoát. Nhưng sau đó người cũng đổi ý, đem hần giao cho nhân nghĩa bang, kết quả người lấy được lòng cả hai bên, mà người cung cấp thông tin cho

người cũng bị nhân nghĩa bang thủ tiêu, vì cái gì muốn ta thực hiện điều đã đáp ứng người? Ta muốn đem thê tử cùng con gái người toàn bộ giết chết... Cũng cho người một lựa chọn, nếu như trong hai người chỉ một người có thể sống, người lựa chọn ai? Không, là trong ba người các người chỉ một người có thể sống, kể cả người trong đó, nếu như hai người bọn họ chết... như vậy người có thể sống sót, lựa chọn đi, người chọn ai?

Nói xong lời này, Lăng Tân vậy mà buông Vu Khiêm ra, sau đó phối hợp xoay người lại đi về hướng cầu thang, nhìn như muốn đi giết chết hai nữ nhân kia, kỳ thật là hắn quay người lấy ra Phong Thần bảng từ trong lồng ngực.

Vu Khiêm sắc mặt kịch biến, hắn vốn tự cho là hắn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng ai ngờ lại có thể xuất hiện tình huống ngoài ý muốn như vậy, mà tình huống ngoài ý muốn này lại chính là tình huống hắn không muốn chứng kiến nhất, mắt thấy Lăng Tân đã hướng cầu thang càng đi càng xa, hắn lập tức gào rú một tiếng hướng Lăng Tân cắn tới... Hai cánh tay của hắn đã gãy đoạn, súng ngắn cũng không cách nào sử dụng, vũ khí duy nhất còn lại cũng chỉ có hàm răng này mà thôi.

- Không cần trả lời, ta đã biết đáp án... Nhớ rõ tâm tình hiện tại của người, nếu như sau này khi liên

quan đến tính mạng cùng tương lai của người khác, tưởng tượng mình ở trong hoàn cảnh đó, ngẫm lại thời điểm khi người gặp được thê tử cùng con gái của mình, họ sẽ bị như thế nào, người sẽ làm sao...

Lăng Tân bỗng nhiên xoay người nâng đầu Vu Khiêm lên, cũng thật kỳ quái, rõ ràng Vu Khiêm lại lần nữa tấn công hắn. Nhưng trên mặt Lăng Tân lại mang theo một chút mỉm cười, ánh mắt lạnh như băng kia cũng bớt đi rất nhiều, khi hắn nói xong lời này sau liền đánh một cái vào sau gáy Vu Khiêm, làm người nam nhân này trực tiếp hôn mê bất tỉnh, sau đó hắn mới một lần nữa bỏ Phong Thần bảng vào trong ngực, quay người đi xuống cầu thang.

(Đây chính là không có tuyệt đối thiện, cũng không có tuyệt đối ác sao? Câu trả lời cuối cùng của hắn chính là giết chết hắn, buông tha cho người nhà của mình. Nhưng từ tin tức của Phong Thần bảng, hắn rõ ràng là kẻ rất sợ chết, ham muốn quyền lực cùng tiền bạc, thậm chí vì thế mà làm ra rất nhiều sự tình vi phạm lương tâm cũng không hối hận. Người như vậy, sâu trong nội tâm cũng có thiện lương tồn tại...)

Lăng Tân trong nội tâm không ngừng nghĩ, không biết vì sao, một loại vui vẻ rất kỳ quái xuất hiện trong nội tâm hắn, phảng phất như là có gánh nặng rất lớn bỗng đứt xuống, tâm tính lúc trước một mực để tâm vào tiểu tiết cũng bỗng nhiên phóng khoáng, lúc này hắn mới mãnh liệt cảm giác mình tựa hồ từ sau khi bị đánh trong cục cảnh sát, giống như vẫn bị ma thuật khống chế, trong đầu luôn có một thanh âm không ngừng ảnh hưởng đến hắn, khiến cho hắn đem chú ý lực không ngừng tập trung vào những chuyện như vậy... Tư tưởng nhân loại sao có thể sẽ đơn giản như vậy? Chỉ dùng thiện ác mà nói, có thể một người cả đời làm việc thiện, trong nội tâm cũng sẽ có tà ác cùng xấu xa, có thể một kẻ giết người như ngóe, lý tưởng nội tâm lại thực sự cao thượng, đó căn bản là không thể phán xét chỉ dựa trên một phía...

- Hắn là ta có bệnh tâm thần sao? Chúng cố chấp? Hoặc là đa nhân cách?

Lăng Tân cũng cảm thấy có chút không hiểu nổi bản thân, bất quá so với trạng thái cố chấp gần như điên cuồng kia, sau khi Vu Khiêm sắp chết biểu hiện ra phản ứng lương thiện, hắn bỗng nhiên khôi phục lại bình thường, đối với hiệp khách tín niệm trong nội tâm cũng lý giải được sâu hơn trước một tầng... Loại cảm giác này, thật sự rất tốt, so với cái gọi là trả thù mà giết người thật sự là không biết sướng khoái gấp bao nhiêu lần.

- Trạng thái tinh thần của ta nhất định có vấn đề, bất quá hiện tại cũng không phải thời điểm thắc mắc về bản thân, có Phong Thần bảng trong tay, chỉ cần có đủ điểm nhân quả tùy thời đều có thể biết được... Còn có Ngưu cục trưởng, người cũng tốt nghiệp từ trường cảnh sát, càng trải qua nhiều sự tình hơn so với Vu Khiêm, người cũng có con gái cùng thê tử, như vậy cho ta xem xem, thiện lương của người ở đâu? Sâu trong nhân tâm đã có ác, cũng sẽ có thiện, nhân tâm như vậy, mới thực sự chính là nhân tâm mà ta muốn...

Sau khi Lăng Tân từ sân thượng đi ra, gió mát thổi trước mặt, chỉ cảm thấy giận dữ xuất hiện từ khi ra khỏi cục cảnh sát đã tiêu tán, một loại cảm giác hân hoan tràn ngập trong lồng ngực, tuy rằng đây không phải là đáp án tốt nhất, nhưng đáp án này lại làm cho tín niệm trong lòng hắn có thể tồn tại, loại cảm giác bảo hộ được tín niệm của chính mình thật sự là quá tuyệt vời, phảng phất không thua gì được sinh ra lần

nữa, hắn không biết mình lần này nếu như tuyệt vọng có thể thật sự biến thành ma vương vô tình hủy diệt toàn bộ thế giới hay không, nhưng hắn biết tín niệm để hắn sống sót sẽ hoàn toàn tan biến...

- Được rồi, đi đến nơi ở của Ngưu cục... Còn lại một người a, người cũng không nên để cho ta thất vọng mới được.

Mà giờ phút này Ngưu cục lại không có chút giác ngộ nào giống như Lăng Tân, phẳng phất như cảm giác được giải thoát, giờ phút này hắn chỉ cảm thấy giống như trời đất đều sắp sụp đổ, từ sau khi nhận điện thoại từ bốn huynh đệ Lâm gia của tập đoàn La thị, hắn liền dùng mạng lưới quan hệ tình báo của mình hỏi thăm bốn phía xem có động tĩnh gì. Nhưng kết quả lấy được lại là không biết, hắn căn bản không có biện pháp đạt được bất luận tin tức cơ mật gì, khiến cho hắn càng vừa nghi ngờ vừa sợ hãi, cũng càng thêm hoài nghi ý định của tứ huynh Lâm gia.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì? Đã không có bất kỳ động tĩnh, ngay cả bộ đội cảnh sát vũ trang cũng không có dấu vết điều động, như vậy mấy người các người đến cùng là sợ cái gì đây? Trong thời gian ngắn yêu cầu lượng lớn súng ống, các người muốn làm gì?

Ngưu cục gần như đã điên cuồng, hắn không ngừng đập phá các loại vật dụng trong phòng, toàn bộ thư phòng đã trở nên rối tinh rối mù, mà ở ngoài cửa một mỹ phu nhân trung niên thì đang khó xử nhìn cánh cửa phòng, muốn gõ cửa rồi lại chần chờ, hơn nửa ngày sau, mỹ phu nhân này mới thở dài đi về đại sảnh dưới lầu.

Mà trong đại sảnh, một thiếu nữ ăn mặc đẹp đẽ ngồi đó rung đùi đắc ý nghe nhạc, tuy tay nàng một mực còn treo băng gạc và bị thạch cao bao bọc, nhưng nhìn bộ dáng của nàng vẫn là ở đó lắc lư, giống như là đang nhảy múa.

- Mẹ, đã đến hỏi cha chưa? Kể tên là Lăng Tân đã bị bắt giam vào ngục chưa vậy?

Thiếu nữ vừa nhìn thấy mỹ phu nhân xuống, nàng lập tức cao giọng hỏi. Mỹ phu nhân thở dài, đi tới chỗ thiếu nữ ngồi trên ghế salon nói:

- Ngưu Lệ, phụ thân ngươi hôm nay tâm trạng rất buồn phiền, ngươi không nên làm phiền ông ấy, lát nữa về phòng đi ngủ đi, ngươi cứ ở nhà như thế này cũng không phải biện pháp tốt, hay là ngày mai đi học...

- Mẹ...

Thiếu nữ lập tức làm nũng nói:

- Xương tay của ta gãy nát rồi, làm sao có thể đến trường học? Vạn nhất bị người không cẩn thận đụng phải thì làm sao bây giờ? Để cho ta ở nhà nghỉ ngơi thêm một thời gian ngắn a.

Mỹ phu nhân lại là thở dài, nàng rồi mới lên tiếng:

- Ngưu Lệ, không phải ta đã nói ngươi, không nên ở cùng một chỗ với những đám tiểu côn đồ kia sao, lần này nói thật cũng trách chính ngươi, nếu như không phải ở cùng một chỗ với bọn họ, ngươi cũng sẽ không...

- Minh ca bọn họ không phải là tiểu côn đồ.

Thiếu nữ lập tức phản bác nói:

- Tóm lại mẹ không biết gì cả, yên tâm đi, ta cũng sẽ không dính đến thuốc phiện các loại, chỉ là ở cùng một chỗ với bọn họ rất thú vị, hơn nữa những tên một sách ngu ngốc trong trường học cũng siêu cấp sùng bái ta, mẹ, ngươi cứ yên tâm đi, con gái của ngươi không phải kẻ ngu ngốc đâu.

Nói xong, thiếu nữ lại bắt đầu nhắm mắt nghe nhạc..., cũng không hề nói thêm gì với mỹ phu nhân. Mỹ phu nhân thật là có chút bất đắc dĩ, nàng còn muốn nói gì đó với nữ nhi của mình, nhưng lời nói đến miệng rồi lại biến thành một tiếng thở dài, không biết mình nên nói cái gì mới tốt, chỉ có thể đi về hướng phòng bếp, bắt đầu chuẩn bị cơm tối hôm nay.

Mà trong thư phòng Ngưu cục càng lúc càng bức bối, hiện tại thời gian mặc dù còn sớm chưa đến 12h, nhưng không bao lâu nữa hắn buộc phải ra quyết định, tiền đồ của chính mình, thân nhân, hay là kho dự trữ súng ống? Hắn nên quyết định như thế nào?

- Bọn hần đến cùng muốn làm gì a... Hần là thật sự muốn tiến hành tập kích khủng bố một lần sao?

Mặc dù không đúng, cũng thật sự không phải là sai... Không thể không nói, nam tử họ Lâm kiếm giữ Phong Thần bảng chỉ là một người bình thường... Nhưng là một người bình thường điên cuồng, từ sau khi hần vạch trần ra thân phận sát thủ của Trương Hằng, đối với giá trị cùng cách sử dụng của Phong Thần bảng cũng đã có một phần nhận thức, chẳng những có thể biết trước tương lai, càng có thể cải biến hiện thực, một khi có thật sự giống như thần, hần thậm chí có thể có được toàn bộ địa cầu trong tương lai, đây tuyệt đối không phải nói ngoa, ví dụ như không chế tổng thống một quốc gia, điều này rất đơn giản, chỉ cần nắm giữ chứng cứ phạm tội của người đó, hơn nữa hối lộ đại lượng tài chính, còn có Phong Thần bảng điều khiển uy hiếp giết người, vậy không có ai có thể thoát khỏi không chế của hần, muốn bắt hần lại càng không có khả năng, hần có thể đoán được tương lai a! Có thể có quân đội hoặc là lính đánh thuê nào thoát khỏi giám thị cùng tiên đoán của hần được?

Thậm chí khơi mào chiến tranh hai nước, chỉ cần dùng Phong Thần bảng không chế đạn hạt nhân tùy tiện phóng ra một quả là được... Về phần có gây ra chiến tranh hạt nhân hay không, những điều này hần không có cân nhắc, dù sao trong đầu của hần giờ phút này đã bị hưng phấn lấp đầy. Trong đầu tưởng tượng ra sau khi bản thân không chế địa cầu, làm ra sự tình gì, đây trong đầu là mỹ nữ tiên tài quyền thế, thẳng đến hần khi dùng Phong Thần bảng xem xét tình huống mấy ngày sắp tới, một tin tức xuất hiện mới làm cho hần triệt để chấn kinh.

- Trung ương muốn xử lý tập đoàn La thị rồi? Mẹ nó! Bên ta căn bản chưa chuẩn bị tốt, vì cái gì sẽ tới nhanh như vậy?

Nam tử họ Lâm kế tiếp lại là sợ hãi hoảng loạn cả lên, lúc trước vì để cho Trương Hằng bạo lộ thân phận, điểm nhân quả của hần đã chỉ còn lại có hơn 300, lần này đoán trước tương lai lại tiêu tốn 300 điểm, còn lại hơn mười điểm nhân quả đoán chừng ngay cả cá nhân đều không thể điều tra, giờ phút này hần cũng không biết điểm nhân quả có thể sử dụng đến âm, đương nhiên, hần cũng không biết sau khi âm điểm nhân quả sẽ phát sinh chuyện gì, cho nên hần chỉ cho là không có Điểm nhân quả, Phong Thần bảng cũng chỉ tương đương với tờ giấy trắng bình thường, nếu như bị chính phủ bắt, vậy hần căn bản là không có lực phản kháng, còn chưa kịp sử dụng Phong Thần bảng đã giam vào ngục, vậy hần thật đúng là cũng như đã chết, hần nên làm thế nào đây?

-... Làm thế nào đạt được điểm nhân quả?

Nam tử họ Lâm đã làm một sự tình rất nhiều người đều không thể tưởng tượng được, hần rõ ràng đem vấn đề này đi hỏi chính Phong Thần bảng, nhưng trên Phong Thần bảng lại hiện ra đáp án mà hần cần, mà gần kề chỉ khẩu trừ mười điểm Nhân Quả của hần mà thôi.

- Cải biến, cải biến tương lai trình độ càng lớn, cải biến nhân số càng nhiều, lập tức lấy được càng nhiều điểm nhân quả...

Cải biến sao? Nam tử họ Lâm tuy rằng không phải người trí tuệ siêu quần, nhưng hần cũng không phải kẻ dần, hần suy ngẫm một lúc về điều này, rất nhanh đã hiểu ý tứ trong đó muốn biểu đạt, đó chính là cải biến tương lai hoặc là bản thân nhân loại, ví dụ như giết... Đúng vậy, hần rút cuộc hiểu rõ cách đạt được điểm nhân quả như thế nào rồi, lần đầu hần lấy được điểm nhân quả là khi trừng phạt mấy tên nhân nghĩa bang, lúc đó đã chặt đứt tay chân bọn hần, hần nghĩ chỉ cần gây thương tích cho người khác như vậy có thể đạt được một số lớn điểm nhân quả. đọc truyện tại . Nhưng nên làm như thế nào để đạt được đại lượng điểm nhân quả đây? Mấy ngàn điểm nhân quả hần không quan tâm, như vậy căn bản không đủ để đối kháng một quốc gia, thì càng đừng đề cập đến điều khiển toàn bộ thế giới, cho nên hần muốn chính là mấy vạn, thậm chí hơn mười vạn điểm nhân quả, tốt nhất có thể giết chết toàn bộ người Thượng Hải mới tốt... Nhưng nên làm như thế nào đây?

Nam tử họ Lâm lúc xế chiều liền lấy một cái cốc, nói là đến nhân nghĩa bang chọn lựa chút ít người linh hoạt cùng có thể đánh nhau đến bảo hộ bốn huynh đệ bọn hần, sợ đám thuộc hạ khi chọn lựa không kỹ, cái cốc này hợp tình lại hợp lý, cho nên Lâm gia lão đại cũng đồng ý với thuyết pháp của hần.

Mà nam tử họ Lâm cũng lập tức xử trí mấy kẻ không thuận mắt trong nhân nghĩa bang, tùy tiện chọn một vài cái cốc để giết, mà giết người quả nhiên lấy được rất nhiều điểm nhân quả, giết mỗi người cho hần 1500 đến 3000 điểm nhân quả, điểm đạt được từ mỗi người đều bất đồng, bất quá hần cũng không dám cuồng

giết một mục như vậy, không cần phải nói, người chung quanh cũng sẽ lập tức hoài nghi, cho nên hắn chỉ giết bốn năm người, gom góp đủ một vạn điểm nhân quả liền đình chỉ giết người, sau đó chọn một vài người cùng hắn đi đến bệnh viện.

Khi hắn ngồi trên xe một mình một chỗ, liền khiến cho Phong Thần bằng giả tạo ra một ít tin tức, những tin tức này nói là bộ đội cảnh sát vũ trang lần cận đang hướng về Thượng Hải tập hợp, đồng thời cũng sử dụng Phong Thần bằng giả tạo ra một giọng một viên quan chức bị tập đoàn La Thị mua chuộc, gọi một cú điện thoại cho Lâm gia lão đại, nhắc nhở hắn chuyện ngày mai sẽ phát sinh, hơn nữa cố ý nói đến mệnh lệnh cấp trên là nhất định phải bắt giữ bốn huynh đệ Lâm gia, nếu như chạy trốn liền trực tiếp giết chết.

Bởi như vậy, tin tức thực sự là giả, ngày mai xác thực cũng là thời điểm tiểu tổ bí mật bắt đầu hành động, nhưng là đối với bốn huynh đệ Lâm gia cũng không có trực tiếp giết chết, trên thực tế bốn huynh đệ Lâm gia không có tội trạng gì có thể tuyên cáo, cơ hồ đều là sự tình do La Phú Nhân làm ra, nói như vậy, bắt quá lại khiến cho ba người Lâm gia còn lại lo sợ.

Cái này cũng chưa tính, hắn càng là giả tạo ra một tin tức khác, phát tin tức tới một tổ chức lính đánh thuê, nói có một đội lính đánh thuê quốc tế nhân số không rõ tiến vào Thượng Hải, trang bị kỹ càng, chuẩn bị ngày mai tập kích bốn người bọn họ, yêu cầu thì là giết chết bọn hắn.

Hơn nữa lúc trước Trương Hằng tập kích, tin tức giả thoát nhìn lại giống thật chín mươi chín phần trăm, thẳng đến khi hắn trở lại bệnh viện, ba người còn lại đã sắp sa vào trong điên cuồng rồi, hơn nữa hắn như có như không gây xích mích cùng dụ dỗ, rốt cục khiến cho Lâm gia lão đại hạ quyết tâm chạy trốn, mà đầu tiên bọn hắn cần đại lượng súng ống để trang bị cho chính mình, để chống đỡ tập kích đuổi giết của đội lính đánh thuê kia, bất quá chính là tìm thuyền chạy khỏi Thượng Hải, hoặc là đến khu vực nông thôn tránh né một thời gian, tóm lại người lẫn chó cùng rút giậu, tính toán của bọn hắn là trong ngày hôm nay phải thu thập đủ súng ống, sau đó rạng sáng bắt đầu chạy trốn, bởi vì La Phú Nhân ở nước ngoài còn có trên trăm triệu dollar Mỹ gửi ngân hàng, khoản tiền bí mật gửi ngân hàng này bọn họ cũng nắm giữ, cho nên cho dù là vứt bỏ tập đoàn La thị cùng thế lực hắc đạo, bọn hắn nửa đời sau y nguyên vẫn có thể sống sung túc, sao có thể cam tâm ngồi tù như vậy?

(Đại ca, nhị ca, tam ca, xin lỗi vì thành toàn đại kế hoạch của ta, vì để cho ta tương lai có thể nắm giữ toàn bộ địa cầu, vì để cho Lâm Gia chúng ta trở thành kẻ chi phối địa cầu, chỉ có thể hi sinh các người... Chỉ chờ đến khi chúng ta lấy được súng ống, sứ mạng của các người đã hoàn thành, khi đó tại Thượng Hải đại rối loạn, chết bốn năm người thì được hơn vạn điểm nhân quả, nếu như một lần chết mất trên vạn người thì sao? Nếu như là mười vạn người thì thế nào? Ha ha ha...)

Người nam tử họ Lâm này trong mắt đều là điên cuồng, tay chân của hắn đều run nhẹ, phảng phất bằng vào Phong Thần bằng trong ngực, hắn đã làm được bước trở thành kẻ thống trị cao nhất địa cầu, giấc mộng của hắn đang dần trở thành hiện thực... Quả thực đúng như vậy sao?

49. Chương 49: Tình Thế Hỗn Loạn, Giết Người, Thiện Cùng Ác (ngũ)

Trong lúc Lăng Tân đi đến bên ngoài khu biệt thự của Ngưu cục, giờ phút này Ngưu cục đang gọi điện thoại năn nỉ bốn gã nam tử họ Lâm. Nhưng đối phương trả lời lại cực kỳ kiên quyết, chỉ nói nếu rạng sáng không có chứng kiến kho vũ khí súng ống, vậy sẽ để Ngưu cục vô ngục giam ngồi, còn khiến cho hắn nhất định phải đi nhặt xác vợ và con gái, tóm lại bốn người nam tử họ Lâm ngay cả trì hoãn thời gian một chút cũng không cho.

(Nguyên lai là như vậy, bốn huynh đệ Lâm gia quả nhiên là chó cùng rút giậu rồi... Không, là kẻ kiềm giữ Phong Thần bằng chó cùng rút giậu rồi, mục đích của hắn hắn là muốn khiến cho rối loạn, sau đó thừa cơ hội giết chết số lượng lớn bình dân, dùng phương thức này đạt được đại lượng điểm nhân quả, kẻ ngu xuẩn này, ác nhân như vậy nhất định phải giết chết!)

Lăng Tân trong nội tâm âm thầm nghĩ, nhưng vừa nghĩ đến đây hần lập tức toàn thân chấn động, mồ hôi lạnh toàn thân mãnh liệt chảy ra, bởi vì vừa rồi trong nháy mắt hần suy nghĩ, phảng phất trở về trạng thái để tâm vào tiểu tiết lúc trước, hần thật sự bị bệnh tâm thần sao? Hơn nữa trạng thái này cũng càng ngày càng nghiêm trọng.

(Xem ra cần lập tức giải quyết những chuyện này, sau đó trở lại chỗ Đạt Vân Hi để nàng làm bảo hộ cho ta, dùng Phong Thần bảng chữa cho dứt điểm căn bệnh này...)

Lăng Tân chủ ý đã định, liền định lên vào nhà Ngưu cục, bất quá hần vẫn là hiếu kỳ dùng Phong Thần bảng giám sát hiện ra cuộc đối thoại của Ngưu cục và bốn huynh đệ Lâm gia, hần rất hiếu kỳ... Ngưu cục cuối cùng sẽ trả lời như thế nào, điểm mấu chốt thiện lương của hần ở đâu?

Ngưu cục giờ phút này xác thực là buồn rầu vạn phần, hần cũng không phải là một người chí công vô tư, trên thực tế, hần và Vu Khiêm thật sự không có khác biệt quá lớn, cũng là vì quyền vì tiền. Vì đó mà bán đứng đại bộ phận linh hồn của chính mình, khác biệt duy nhất là hần có được gia thế có hậu thuẫn, cho nên có thể chọn người mình yêu lấy làm vợ, vì vậy hần có thể đạt được vị trí hiện tại, có thể thuận lợi trở thành đầu mối liên kết với tập đoàn La Thị. Tóm lại trước kia hần xác thực may mắn hơn so với Vu Khiêm, nhưng khi xảy ra chuyện, trào càng cao, té xuống cũng có thể càng thảm hại hơn.

- Ta nên làm cái gì bây giờ? Ta đến cùng nên làm cái gì bây giờ a...

Ngưu cục vẻ mặt chán nản ngã ngồi trên ghế salon, hai mắt vô thần nhìn về phía vách tường, hơn nửa ngày sau hần bỗng nhiên rống lớn kêu lên, vừa hét lớn vừa không ngừng dùng tay đánh vào đầu mình, gào thét gào thét, người nam nhân này vậy mà khóc lớn thành tiếng, cả người khóc lóc đến rồi tỉnh rồi mù, sách vở trên bàn đều bị văng hết xuống đất, giờ phút này hần cũng không có tâm tình quan tâm đến những thứ đó, cả người chỉ là chìm dần trong ảo não cùng với vô cùng hối hận.

- Mẹ nó.

- Vì cái gì nhiều người cũng ăn hối lộ như ta lại không sao? Vì cái gì ta gặp những sự tình này?

- Ta chưa từng làm chuyện gì thương thiên hại lí, bất quá là thu chút ít hối lộ mà thôi, những chuyện xấu xa kia đều là làm giúp nhân nghĩa bang cùng tập đoàn La Thị, ngày thường ngay cả một người ta cũng chưa từng đánh, ông trời tại sao phải đối xử với ta như vậy? Không công bằng!

- Thiên Đạo bất công!

Ngưu cục khóc lóc một lúc bỗng nhiên trở nên điên cuồng, hần không ngừng lớn tiếng gầm thét, lật tung chiếc bàn trước mặt, lại một cước đạp ngã ghế sofa, cái này cũng chưa tính, hần tiếp tục điên cuồng đập phá bất luận cái gì có thể cầm được trong tay, toàn bộ thư phòng lập tức bị hần làm cho rối tinh rối mù, sau đó hần càng lần lượt xé từng bức tranh treo trên vách tường... thẳng đến khi một tay cầm lấy một bức thư pháp chuẩn bị xé, hần bỗng nhiên toàn thân chấn động, sau đó nắm bức thư pháp ghi chữ Khổ khóc rống lên.

Ông của Ngưu cục năm đó là một trong những chiến sĩ Hồng vệ binh đầu tiên, đi theo cách mạng, tham gia các loại khởi nghĩa cùng chiến tranh kháng Nhật, thậm chí còn có chiến tranh giải phóng, về sau khi kháng chiến với viện binh Mỹ, đã được phong quân hàm đại tá, cấp bậc sư đoàn trưởng. Nhưng tuổi đã lớn, thân thể càng là do một loạt chiến tranh lúc trước làm suy yếu, cho nên không tham gia chiến tranh Triều Tiên, cuối cùng không có được quân hàm tướng, đây cũng là tiếc nuối cả đời của ông. Sau này đến đời cha Ngưu cục, dùng thân phận binh lính tình nguyện tham gia chiến tranh Triều Tiên, càng là lập được nhiều chiến công trong chiến tranh, về sau lại tham gia chiến tranh Trung Ấn, thẳng đến khi hi sinh trong một trận phản kích chiến đấu, cũng lấy được quân hàm đại tá, chức vụ cấp bậc sư đoàn trưởng, chỉ không biết vị quân nhân đã hi sinh trong chiến trận này, trong lòng có còn tiếc nuối hay không.

Ngưu cục chính là xuất thân trong một gia đình như vậy, trước khi cha hần chết vẫn tiến hành giáo dục theo phương thức quân nhân cho hần. Bởi vì gia đình là quân nhân nhiều thế hệ, cho nên khi xảy ra trường hợp kiếp văn hóa cũng không bị ảnh hưởng quá lớn, mà hần cũng nhận được giáo dục đảng hoàng, mẹ của hần thuộc gia đình nhà giáo, chẳng những có giáo dục đạo đức quân nhân của cha, còn có giáo dục văn hóa của mẹ, theo đạo lý mà nói, tương lai hần khẳng định cũng là sẽ trở thành quân nhân... Cho đến khi tin cha hần chết trong chiến trận truyền đến, tất cả đã triệt để thay đổi.

Khi đó Ngưu cục cũng không hơn mười mấy tuổi, chuẩn bị đến tuổi tham gia tòng quân, tin tức về cái chết của cha đã làm biến đổi quan niệm nhân sinh của hắn, bởi vì ông hắn là chết do mang bệnh trong chiến tranh, cha cũng đã chết trong chiến trận, lúc này hắn đã là trưởng gia tộc nhà họ Ngưu rồi. Tuy trong lòng vẫn luôn nghĩ đến vinh quang cùng tương lai làm quân nhân, nhưng mẹ hắn vô luận như thế nào cũng không đồng ý thỉnh cầu của hắn, càng nói là nếu như hắn tòng quân, như vậy sẽ đoạn tuyệt quan hệ mẫu tử, Ngưu cục tuy rằng rất quật cường trong những chuyện khác, nhưng hắn vẫn là một đại hiếu tử, khi chứng kiến nước mắt lăn dài của mẹ, hắn rút cục từ bỏ mộng tưởng gia nhập quân đội, chỉ có thể vào làm trong ngành cảnh sát. Những chuyện này chính là những chuyện hắn đã trải qua trước khi làm cảnh sát, mà mẹ Ngưu cục sau cái chết của cha hắn tầm mười năm, cũng buồn khổ mà chết, đến lúc mẫu thân hắn chết, hắn đã trở thành một thành viên trong cục cảnh sát, khi đó... Đúng lúc Trung Quốc cải cách mở cửa, phát sinh nhiều kịch biến Trung Quốc trước nay chưa từng có, phát sinh tại chính quốc gia lâu đời này...

Trận cải cách này triệt để cứu vớt Trung Quốc khỏi trường hạn kiếp văn hóa, tuy rằng cải cách luôn mang theo đủ loại đau khổ khó khăn, nhưng hai mươi năm sau trận cải cách quay đầu nhìn lại, trận cải cách này xác thực là sách lược đúng đắn, nếu không Trung Quốc rất có thể vẫn còn ở trong tình huống như Triều Tiên hiện tại. Chính trong giai đoạn cải cách mở cửa này, Ngưu cục nhờ có bằng hữu của ông và cha trước kia trợ giúp, rút cục từng bước một tiến lên trong cục cảnh sát. Nhưng khi kinh tế tại Thượng Hải đại tăng trưởng, lối sống xa hoa truy lạc bắt đầu ảnh hưởng sâu rộng... Tư tưởng của Ngưu cục lại một lần nữa biến hóa. Không có tiền, sẽ không có quyền, mà không có quyền, thì càng không có tiền... Không biết từ lúc nào, Ngưu cục đã quên mất những điều cha từng giáo dục, cũng quên đi những lời khuyên bảo của mẹ, hắn chỉ còn nhìn thấy địa vị rất cao cùng rất nhiều tiền tài. Một người bán trà, bán trứng muối, bán hàng rong còn có thể cầm điện thoại động trò chuyện, vậy mà phó cục trưởng lại ngay cả một chiếc điện thoại cơ bản nhất cũng không có...

Cho đến khi một người đã từng là cấp dưới trở về từ Thâm Quyển nay lái xe thể thao, mà hắn chỉ có thể mỗi ngày đi bộ trên đường lúc tan tầm... Cho đến khi một tên lưu manh đã từng bị hắn bắt mua vài căn biệt thự, bao ăn ở nhiều nữ sinh cùng một lúc, mà vợ hắn ngay cả muốn mua chút ít đồ trang điểm bình thường đều cần cẩn thận cân nhắc tiết kiệm tiền lương tháng... Cho đến khi nữ nhi của hắn về nhà khóc, nói muốn mua một cái túi xách in hình nhân vật cổ tích, hắn mới mãnh liệt phát hiện mình đang hút hai điều thuốc lá rẻ tiền...

Mở cửa cải cách mới bắt đầu, còn quá nhiều mê mang quá nhiều thứ giá trị bất định. Tri thức có làm được cái gì? Còn không sánh bằng bán trà, bán trứng muối, bán dạo bên đường... đọc truyện tai . Tuân theo luật pháp có làm được cái gì? Còn so ra kém phí bảo hộ một tháng của những tên tiểu lưu manh... Những điều từng truy cầu thật sự sai lầm rồi sao? Ông cùng với cha mình suốt đời truy cầu chính là quân hàm tướng quân... Thật sự là ngây thơ của bọn hắn sao? Bản thân muốn trở thành quân nhân cảnh sát... Cũng là ngây thơ của chính mình thôi sao?

Ngưu cục trải qua mê mang, trải qua suy nghĩ sâu xa, trải qua phẫn nộ, thậm chí trải qua tuyệt vọng...

Thẳng đến khi hắn lần đầu cầm những đồng tiền không trong sạch, cho vợ mua đồ trang điểm cao cấp, cho con gái mua những thứ văn phòng xinh xắn cùng sách báo, cho bản thân mua điện thoại di động, hắn đột nhiên cảm giác được mình phẳng phất đã tìm thấy đúng con đường của bản thân, đúng vậy, tiền cùng quyền... Tiền! Cùng quyền!

-... Nhi tử, nhớ kỹ, con người khi còn sống kỳ thật chính là chịu khổ, chịu đủ loại khó khăn... Sinh ra

là khổ cực, cho nên muốn khóc, vấp ngã là khổ cực, cho nên muốn khóc, học tập là khổ cực, cho nên muốn khóc, thậm chí làm đại đội trưởng cũng là khổ cực, cho nên cũng muốn khóc...

Cha Ngưu cục là người rất có học vấn, tuy ông hắn không biết chữ, nhưng những gì cha mẹ không có, nhi tử nhất định phải có, cho nên cha Ngưu cục từ nhỏ đã bị ông của hắn mời người đến dạy dỗ thật tốt, hơn nữa lúc ấy nền cộng hòa Trung Quốc mới thành lập, đối với giáo dục cũng cực kỳ coi trọng, vì vậy cha Ngưu cục thật sự là chữ nghĩa đầy mình, đối với thư pháp càng là cực kỳ ưa thích, bức thư pháp ghi chữ khổ này chính là do cha Ngưu cục viết năm hắn mười mấy tuổi.

- Thế nhưng chính bởi vì chịu đựng cực khổ, cho nên con người sau khi thống khổ sẽ phát triển, bởi vì khó nhọc sinh ra, cho nên con người tồn tại trên thế giới này, bởi vì khổ nhọc vấp ngã, cho nên con người biết

cách bước đi, bởi vì khổ nhọc học tập, cho nên con người có tri thức có đạo đức, bởi vì khổ nhọc trong quá trình lớn lên, cho nên con người có tín niệm có truy cầu... Nhi tử, ta không cần người là

anh hùng, là tướng quân, ta chỉ hi vọng người có thể tiếp nhận cực khổ, từng bước một phát triển thành nam tử hán đầu đội trời chân đạp đất, tựa như ông cùng cha của người, cho dù là cực khổ nhiều đến thế nào đi nữa cũng đều dám gánh chịu, đều kiên trì giữ lấy điểm mấu chốt cuối cùng của mình... Con người không sợ khổ cực, chỉ sợ không dám gánh chịu cực khổ, cho nên bộ thư pháp này ta lưu lại, đến lúc người cảm thấy mê mang, khi người không cách nào quyết định tương lai, hãy suy nghĩ một chút đến lời hôm nay cha nói cho người.

- Nhớ kỹ, nhi tử, con người luôn phải có điểm mấu chốt, cho dù cực khổ nhiều đến đâu cũng không thể để điểm mấu chốt bị lay động, người như vậy, mới là người có được can đảm gánh chịu khổ cực...

Sau đó, cha đi chiến tranh luân phiên, về sau hi sinh tại một mảnh đất người thủ vệ...

- Ông, cha... Oa, cha...

Ngưu cục ôm bức thư pháp khóc lớn lên, nước mắt nhuộm vào giấy Tuyên Thành, ngay cả chữ khổ trên bức thư pháp cũng bắt đầu trở nên mơ hồ, chỉ là chữ khổ trong lòng hần lại trở nên càng rõ ràng...

- Lâm tổng sao? Ta hiện tại hồi âm cho các người, những thứ... sủng ông kia... Không thể nào cho các người! Ta không biết các người muốn làm gì, nhưng những thứ sủng ông kia nếu lưu lạc ra ngoài sẽ chết không biết bao nhiêu người, điều này trong nội tâm ta và người đều biết rõ... Một cục trưởng nho nhỏ như ta không thể làm gì được các người, nhưng ta chỉ muốn nói cho các người biết, điểm mấu chốt làm người của ta chính là cái này, tương lai của ta thế nào không cần các người lo, hiện tại ta liền mang theo thể tử cùng con gái đi tự thú, ta biết các người cần sủng ông một cách vội vã như vậy, nhất định là chính phủ bắt đầu chấn chỉnh lại tập đoàn La thị cùng cả tập đoàn tham quan Thượng Hải, hiện tại ta đi tự thú, đem tất cả những chuyện ta biết đều khai ra, hiện tại ta khuyên nhóm các người: tốt nhất không...

Ngưu cục ôm bức thư pháp ngồi yên lặng trên mặt đất, sau đó hần bật điện thoại dưới đất lên, yên lặng bấm số điện thoại di động của Lâm gia lão Đại. Nhưng mới nói được mấy câu, đối phương đã cúp máy, lúc này Ngưu cục mới vô cùng kiên định đẩy cửa thư phòng ra, đi hướng về đại sảnh tầng một. Giờ phút này tại lầu một trong đại sảnh, nữ nhi của hần Ngưu Lệ vẫn y nguyên giậm lắc đầu theo nhạc, mà vợ của hần đang bẽ bộn dưới bếp chuẩn bị cơm tối, thẳng đến khi hần từng bước một từ lầu hai đi xuống, vợ hần mới mỉm cười đi về hướng hần... Vợ Ngưu cục trước kia cũng là một đại mỹ nữ, cho dù là hiện tại cũng vẫn mang theo vẻ thủy mị. Nhưng nàng thật sự cũng đã bắt đầu già rồi, ngay cả nếp nhăn nơi khóe mắt cũng đã hiện rõ, nữ nhân ôn nhu hiền lành này đã một mực ở cùng hần gần hai mươi năm rồi, từ nay về sau, rất có thể sẽ cách xa nhau một căn phòng giam, đến lúc lại có thể đối mặt với nàng, rất có thể đã là hai lão nhân tóc trắng xóa rồi...

-... Nếu như có kiếp sau, ta nhất định bù đắp thật tốt cho người.

Ngưu cục ôn nhu vuốt tóc vợ mình, sau đó liền đi tới hướng nữ nhi của mình. Thiếu nữ này bộ dáng thực sự xinh đẹp, nhưng đáng tiếc phương thức trang điểm lại làm cho người khác lắc đầu ngao ngán, bất quá phản ứng như thế lại làm cho nàng cảm thấy hài lòng, động tác cùng tư thế ngồi cũng giống như đám tiểu cô nhi, càng làm cho Ngưu cục nhủ mày không ngừng.

- Ngưu Lệ, hôm nay là lần cuối cùng ta nói chuyện cùng người rồi... Tắt nhạc đi.

Ngưu cục cau mày nói. Ngưu lệ mở mắt ra liếc thấy cha nàng đang nhìn, sau đó vô tình nói:

- Cha, người cứ như vậy nói tiếp đi, ta vẫn nghe được...

BA~!

Ngưu cục đánh một bạt tai vào trên mặt Ngưu Lệ, một tát này một chút lưu tình cũng không có, làm cho tai nghe trên tai nàng đều bị đánh bay ra ngoài, khuôn mặt cũng sưng lên, ngay cả khóe miệng đều mang theo tơ máu, lần này khiến cho Ngưu Lệ thực sự ngơ ngác, ngay cả tiếng khóc cũng không có, mà vợ Ngưu cục đang đứng sau hần cũng ngơ ngác không kém, không hề có phản ứng tiến lên ngăn cản gì.

- Ta sẽ đi tự thú.

Ngưu cục liên tục thở dài, hần lúc này mới nói với Ngưu Lệ:

- Con gái, người không phải kẻ ngu ngốc, người ứng thuận cũng nhìn ra được những đám côn đồ kia sớm muộn sẽ bị xã hội đào thải, ta biết người chỉ là cảm thấy thú vị, bởi vì ta quá bận rộn, không có thời gian quản giáo người, mẹ của người lại quản không được người, cho nên cho người cảm thấy cô độc cùng tịch mịch, do đó mới lẩn lộn cùng một chỗ với đám người kia... Con gái, người phải biết, những tên côn đồ kia sở dĩ không đụng tới người, không có chơi khăm người, không chuốc thuốc mê người, không đem bán người vào những làng chơi, toàn bộ là vì cha của người là cục trưởng cục cảnh sát, bằng không thì người cũng không thể nào lẩn lộn cùng đám bọn họ... Hôm nay cha người chuẩn bị đi tự thú rồi, về sau sẽ không còn người làm chỗ dựa sau lưng, cho nên... kiểm chế nội tâm a, con gái, đọc sách thật nhiều, tương lai hãy trở thành một người hữu dụng.

Ngưu lệ lại đột nhiên hoảng hốt, nằng căn bản bắt chấp mình bị đánh một bạt tai, lớn tiếng khóc nói:

- Cha, người điên rồi sao? Không làm cục trưởng cục cảnh sát, đi tự thú cái gì chứ? Người điên rồi sao? Cha!

Ngưu cục lại là thở dài, chuyện đã đến mức này, hần cũng không giấu diếm gì nữa, đem chuyện bản thân nhận tiền không trong sạch, còn rất nhiều đang gửi ngân hàng nước ngoài, còn cả việc mấy huynh đệ Lâm Gia muốn hần làm đều nói ra, sau đó hần mới đứng lên nói:

- Đi thôi, chúng ta cùng đi tự thú, trong mấy ngày này chính phủ muốn chấn chỉnh lại tập đoàn La thị cùng cả Thượng Hải, như vậy tin tình báo do ta tự thú cũng có thể bảo hộ các người...

Ngưu Lệ lập tức kêu khóc ôm lấy Ngưu cục, thiếu nữ này khóc lớn hét lên:

- Cha, người không muốn sống nữa sao? Người nhận nhiều tiền như vậy, khẳng định là sẽ bị xử bắn, không bằng chúng ta đem những súng ống trong kho dự trữ cho bọn họ, không, như vậy cũng không được, chính phủ đã chấn chỉnh lại, như vậy súng ống chúng ta giao nhất định sẽ bị điều tra ra, khi đó lại thêm một tội lớn... Không bằng chúng ta ra nước ngoài a, đi đến tỉnh thành khác ngay trong đêm nay, sau đó lên máy bay lập tức ra nước ngoài, đã có lượng tiền khổng lồ như vậy gửi ngân hàng nước ngoài, chúng ta ở đó tùy tiện như thế nào cũng có thể lấy được thẻ xanh (thẻ sử dụng cho những người định cư ở nước ngoài), sau đó không phải có thể tiếp tục vinh hoa phú quý sao? Cha, chúng ta đi thôi...

- Không thể đi rồi... Tập đoàn La thị không có đơn giản như người tưởng tượng ta hợp tác cùng tập đoàn này đã lâu như vậy, lúc trước La Phú Nhân truyền kỳ như thế nào ta cũng đã tận mắt chứng kiến, không thể đi được, đoán chừng bọn hần đã phái người đến nhà chúng ta, nếu muốn ra khỏi thành phố Thượng Hải, giờ phút này cửa khẩu bên ngoài Thượng Hải đều đã bị bao vây cùng cảnh giới nghiêm ngặt, còn mấy cục cảnh sát khác cũng có thể ngăn chúng ta lại, đến lúc đó rơi vào tay tập đoàn La thị càng là sống không bằng chết... Ngưu Lệ, làm người cả đời dù sao cũng phải có một điểm mấu chốt, cực khổ lần này sẽ do một mình ta gánh trên vai, trước kia ta có lên lút gửi trong ngân hàng nước ngoài một khoản 200 vạn dollar, chi phiếu ở trong bụng con búp bê cha tặng người lúc sinh nhật, mật mã là ngày sinh của người cùng mẹ người... Cha biết rõ người rất thông minh, chỉ là một mực không có sử dụng trí thông minh vào đúng chỗ, về sau cái nhà này sẽ phải nhờ cậy vào người, nếu tập đoàn La thị còn không bị triệt để thanh lý sạch sẽ, người cùng mẹ người trước hết đến ở trong khu căn cứ quân sự đi, người ở đó còn có thể bảo hộ các người...

Lăng Tân một mực đứng yên bên ngoài biệt thự, dùng Phong Thần bảng xem xong toàn bộ quá trình này, ngay cả lai lịch bức thư pháp, cùng những điều cha của Ngưu cục từng nói qua cũng rất rõ ràng, đến giờ phút này, phần vui vẻ không cách nào lý giải trong lòng hần lại trở nên rất rõ ràng, khiến cho cả người hần phảng phất đều có một chút run rẩy.

Nhân tâm... sao? Không có tuyệt đối thiện, cũng không có tuyệt đối ác, thế giới như vậy... thật tốt.

50. Chương 50: Bệnh Tâm Thần, Tâm Ma, Ba Không (nhất)

Lăng Tân sử dụng Phong Thần bảng tìm được vị trí Đạt Vân Hi một cách đơn giản, cô gái này vẫn ở trong quán trà không rời đi, có trời mới biết nàng uống nước trà chẳng lẽ bị nghiện luôn rồi sao? Tiếp đó Lăng Tân bắt một chiếc taxi đi về hướng quán trà, khi hắn đi vào phòng, nữ nhân này dĩ nhiên là rất không có hình tượng nằm trên bàn, trên bàn còn có mấy bình trà, xem ra lúc trước nàng thực sự đã uống hết rất nhiều nước trà.

-... Đã về, Lăng Tân tiên sinh, người một chút xiu tôn nghiêm của nam nhân cũng không có hay sao? Vậy mà lại để ột cô nương chờ người ở đây lâu như vậy, người biết ăn uống không đúng giờ sẽ có hậu quả gì sao?

Đạt Vân Hi bộ dạng vốn đang như mây trôi nước chảy hững hờ, vừa nhìn thấy Lăng Tân trở về lập tức phảng phất như có tinh thần, nàng liền đứng lên, tốc độ mặc dù nhanh, nhưng thân hình vẫn bảo trì đáng vẻ như cũ, cứ như vậy tùy ý đi tới bên cạnh Lăng Tân, mỉm cười giơ tay về hướng lỗ tai của hắn nói.

Lăng Tân nghiêng nghiêng đầu một chút, như có như không tránh qua, né tay của nàng nói:

- Đi thôi, chúng ta tìm một chỗ yên tĩnh ăn thứ gì đó, cũng thuận tiện nói với người tình hướng trước mắt...

Nói xong, hắn không đợi Đạt Vân Hi phục hồi tinh thần lại, quay người liền phối hợp đi ra ngoài. Đạt Vân Hi tay chụp không trúng, nhưng trên mặt lại nở nụ cười, nàng cũng không chụp lỗ tai Lăng Tân thêm nữa, ngược lại là nhu thuận đi theo sau lưng Lăng Tân, bộ dạng như vậy thật sự giống như cô vợ nhỏ hiểu chuyện. Nhưng không biết vì cái gì, Lăng Tân cảm thấy rất lạnh sau lưng, cảm thấy nữ nhân này nhất định sẽ làm gì đó bất cứ lúc nào.

-... Tình huống cơ bản chính là như vậy, giết năm người, thả hai người, hai người kia có thiện có ác, tội không đáng chết, cho nên coi như là cho bọn hắn một cơ hội hối cải để làm người, những...chuyện này là chuyện nhỏ... Người cảm thấy vấn đề của ta có lớn không?

Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi ngồi đối diện trên sân thượng, hai người vừa nãy đã mua một ít thực phẩm chế biến sẵn cùng hai chai nước, cứ như vậy vừa ăn vừa nói chuyện, đây cũng là yêu cầu của Đạt Vân Hi, nàng nói muốn vừa ăn tối vừa ngắm nhìn những vì tinh tú, Lăng Tân không còn cách nào khác chỉ có thể đồng ý với yêu cầu này của nàng, liền đi mua một ít thực phẩm thuận tiện mang theo, sau đó tìm một tòa cao ốc leo lên đến sân thượng, lúc này mới có hắn mới có thời gian miêu tả kỹ càng những chuyện phát sinh.

Đạt Vân Hi có lẽ không phải một nữ nhân ôn nhu hiền lành, nhưng không thể phủ nhận nàng lại là một người nghe rất hợp cách, lúc Lăng Tân nói chuyện, nàng cũng không tùy ý nói chen vào, chỉ là im im lặng lặng vừa ăn vừa nghe, đợi đến lúc Lăng Tân hoàn toàn kể xong quá trình giết người, nàng mới mở miệng hỏi:

- Vấn đề gì? Ý người là sự tình tranh đoạt Phong Thần bảng ngày mai sao?

- Không phải... Ta nói là ta rất có thể có bệnh tâm thần, ách, người nghe nói đến chứng ức chế tiềm ẩn bao giờ chưa?

Lăng Tân nghĩ nghĩ rốt cục mở miệng nói.

- Low Latent Inhibition? Chứng ức chế tiềm ẩn?

Khuôn mặt Đạt Vân Hi vốn đang một mực bình tĩnh tươi cười rốt cục lộ ra một tia kinh ngạc, nàng lập tức rất nghiêm túc nhìn về phía Lăng Tân, cho đến lúc Lăng Tân liên tục gật đầu xác nhận, nàng lúc này mới thở ra một hơi nói:

- Khó trách, vẫn cảm thấy trạng thái tinh thần của người có chút vấn đề, nếu là người bình thường... sao có thể sẽ chấp nhất tại ranh giới thiện cùng ác như vậy chứ? Cũng chỉ có thể là loại người có bệnh này mới có thể như vậy.

Chứng ức chế tiềm ẩn, là một loại triệu chứng mà đại não mất năng lực điều tiết nhất định, cẩn thận hình dung mà nói thì người có loại bệnh này, thường thường sẽ rất dễ bị ảnh hưởng bởi hoàn cảnh xung quanh.

Một người bình thường tồn tại trong thế giới thực tế, đều luôn luôn tiếp thụ đủ loại tin tức ở mọi thời khắc, ví dụ như mắt thấy màu sắc của sự vật, độ lớn, vị trí, cấu tạo, thậm chí sẽ biến hóa như thế nào trong tương

lai gần..., đó là tin tức từ các loại sự vật, còn có các loại âm thanh tai nghe được, nơi phát ra, độ mạnh yếu vân vân... những tin tức này cũng đồng dạng được đại não tiếp nhận, cho nên đại não có một loại kết cấu ức chế tên là Latent Inhibition, sẽ khiến cho tin tức không quan hệ đến việc đang làm bị cách ly hoặc là xóa bỏ khỏi lực chú ý, do đó đại não sẽ chỉ tiếp thụ tin tức chủ động tiếp nhận, đó chính là cơ chế làm việc của đại não người bình thường.

Mà người có chứng ức chế tiềm ẩn, tức là Low Latent Inhibition, như vậy hiệu quả của loại cơ cấu ức chế này sẽ bị suy giảm một mức độ lớn thậm chí hoàn toàn biến mất, do vậy đại não mỗi thời mỗi khắc đều phải tiếp thụ hơn nữa xử lý vô số tin tức, tình huống như vậy sẽ khiến cho ý thức người bệnh hoàn toàn đổ vỡ, cho nên nói chung, người có chứng Low Latent Inhibition chỉ có hai loại tình huống: kẻ điên, hoặc là thiên tài.

Người có chỉ số IQ ở mức trung bình trở xuống nếu có Low Latent Inhibition, đại não sẽ không cách nào xử lý nổi vô cùng vô tận tin tức, làm cho trạng thái suy nghĩ rơi vào trạng thái hỗn loạn mà suy sụp, còn nếu như là người có chỉ số IQ cao bị Low Latent Inhibition, đại não sẽ đem những tin tức vô cùng vô tận này phân loại cùng lựa chọn, rất có thể bởi vì những tin tức này kích thích mà bộc phát tư chất thiên tài, cho nên người có bệnh này chia làm hai loại hoặc là người điên, hoặc chính là thiên tài như Einstein, Leona Davinci...

Lăng Tân theo từ khi còn rất nhỏ đã là một thần đồng, đây là sự thực có thể thấy được từ những kinh nghiệm của Lăng Tân năm mười mấy tuổi, nhưng trước kia hắn cũng không cảm thấy mình bị Low Latent Inhibition, bởi vì trước khi lấy được Phong Thần bảng Lăng Tân có một thói quen, chính là sự tình nào không nghĩ ra sẽ tạm thời bỏ qua, cho đến khi có thể nghĩ thông suốt sẽ lại cẩn thận suy xét, nhờ vậy suy nghĩ tránh được tình trạng rơi vào vòng lặp vô hạn, nhưng sau khi hắn có được Phong Thần bảng, loại bản năng tạm thời bỏ qua này lại đột nhiên biến mất, tận lực để tâm đến các loại vật vãn, chỉ vì một chút xiu tin tức mà suy nghĩ đến cùng, đủ loại biểu hiện đều cho thấy hắn rất có thể là đang bị hội chứng ức chế tiềm ẩn, sự ức chế của đại não đã suy yếu hoặc là biến mất.

-... Vậy người muốn thế nào?

Đạt Vân Hi nghe Lăng Tân tự thuật xong, nàng bỗng nhiên mở miệng hỏi.

- Chữa trị hoàn toàn loại bệnh tâm thần này, hoặc phong ấn nó lại, dựa vào khả năng của Phong Thần bảng, vấn đề này xác thực rất dễ giải quyết.

Lăng Tân thở ra một hơi nói ra. doc truyện tại . Chỉ có Đạt Vân Hi lại là lắc lắc đầu nói:

- Lăng Tân, về ý nghĩ này của ngươi, ta cho rằng vẫn cần phải suy xét thật cẩn thận mới được... Ngươi có cho rằng chỉ số IQ đại biểu cho thiên tài không?

Lăng Tân lập tức ngắt ngang cả người, hơn nửa ngày sau hắn mới lắc đầu nói:

- Không thể, chỉ số thông minh chỉ là trình độ cùng tốc độ não lý giải sự vật sự việc mà thôi, có rất nhiều người IQ cao lại tầm thường vô vị, cho nên chỉ số thông minh chỉ có thể đại biểu cho khả năng cùng tốc độ não suy nghĩ, quan hệ với thiên tài xác thực không lớn... Ta minh bạch ý của ngươi, chỉ số thông minh chỉ là thuộc tính cơ bản của não, mà hình thức tư duy mới là thứ tối trọng yếu nhất, ta là người có chỉ số IQ cao, nhưng nếu không có Low Latent Inhibition, có thể ta cũng sẽ là một người tầm thường vô vị? Bởi vì một khi phương thức tư duy của ta mất đi, chỉ số thông minh dù cao cũng không có đất dụng võ, ý của ngươi là như vậy sao?

Hình thức biểu hiện lớn nhất của loại bệnh Low Latent Inhibition này, chính là vô cùng vô tận tin tức không ngừng tràn vào đại não, người có IQ cao có thể dựa vào những tin tức này phân tích ra rất nhiều sự tình, ví dụ như tiến hành suy luận phân tích như thám tử vậy, đều dựa vào những chi tiết rất nhỏ để tiến hành phân tích, cho nên Lăng Tân mới nói như vậy.

- Ngươi minh bạch là tốt rồi... Như vậy ta hỏi ngươi, nếu như đem Low Latent Inhibition chữa trị hoàn toàn hoặc phong ấn mất... Vậy ngươi còn có thể là người sao? Ngươi còn có năng lực phân tích cùng khả năng sắp xếp bố cục như bây giờ sao? Ngươi còn có thể đối kháng với người giữ Phong Thần khác được sao? Ngươi...còn có thể tiếp tục quán triệt lực lượng của mình sao?

Đạt Vân Hi nhấp nháy đôi mắt, phảng phất như trên châu đen, nàng cứ như vậy lẳng lẳng nhìn Lăng Tân...

51. Chương 51: Bệnh Tâm Thần, Tâm Ma, Ba Không (nhị)

Vấn đề này thật sự khó có thể trả lời, phảng phất như muốn sinh tồn, hay là muốn hủy diệt, Lăng Tân cũng minh bạch rất rõ, sau khi hắn có được Phong Thần bảng, liên quan đến rất nhiều nhân quả, đã hoàn toàn không có khả năng trở lại cuộc sống bình thường trước kia, hoặc là hắn không ngừng trở nên mạnh mẽ, không ngừng đoạt được Phong Thần bảng trong tay người khác, cho đến lúc đứng trên đỉnh cao, hoặc là người khác trở nên mạnh mẽ, cuối cùng giết chết hắn cướp lấy Phong Thần bảng, ngoài ra không còn con đường nào khác, muốn sinh tồn, hay là muốn hủy diệt...

Chỗ dựa lớn nhất của Lăng Tân hiện tại căn bản không phải nội lực, có lẽ vài chục năm nữa, nội lực tăng trưởng đến mức không sợ vũ khí nóng, hắn có thể bỏ qua phần lớn lực lượng thể tục, nhưng cũng sẽ tuyệt đối không thể bỏ qua được người giữ Phong Thần bảng khác, chỗ dựa lớn nhất của hắn là trí tuệ thiên phú, còn năng lực bố cục và phân tích, nếu như không có năng lực phân tích cùng bố cục này, như vậy hắn sau đó cũng không quá đáng chỉ có thể đau khổ vùng vẫy, cuối cùng vẫn là không thể thoát khỏi viễn cảnh bị người giữ những mảnh Phong Thần bảng còn lại tiêu diệt, cho nên nếu như nói Low Latent Inhibition là ngọn nguồn phương thức tư duy của hắn, như vậy thật đúng là không thể nào chữa trị hoặc phong ấn.

- Hiện tại ta có hơn 6000 điểm nhân quả, là đến từ việc giết chết những tên nhân nghĩa bang nguy cảnh sát kia, nói chung, tiêu hao trong khoảng 3000 điểm nhân quả, thời không nghịch lưu sinh ra ta còn có thể miễn cưỡng chống chọi, nhưng nếu như tiêu hao nhiều điểm nhân quả hơn mức đó, như vậy có thể sẽ rất nguy hiểm...

Lăng Tân thì thảo lảm bầm lầu bầu, nói xong hắn nhúu mày, vừa vuốt vuốt sống mũi vừa thì thảo nói:

- Ta không biết căn bệnh Low Latent Inhibition này đối với ta mà nói đến cùng là cái gì, nếu như chữa trị cùng phong ấn nó tạo thành ảnh hưởng rất lớn đến cuộc sống của ta, như vậy rất có thể từng này điểm nhân quả căn bản không đủ...

- Nhưng mà cho dù như thế nào! Chủ ý của ta đã định, nhất định phải chữa trị cùng phong ấn hoàn toàn Low Latent Inhibition, bởi vì ta không muốn tín niệm của bản thân bị thanh âm giả dối hư ảo này ảnh hưởng!

Sau khi Lăng Tân nói xong lời này, hắn lập tức cầm Phong Thần bảng lên chuẩn bị hành động. Mà Đạt Vân Hi lại thò một tay đến kéo hắn lại nói:

- Thanh âm giả dối hư ảo gì vậy? Ngươi có chuyện gì chưa nói cho ta biết sao?

Lăng Tân dừng lại một chút, hắn cũng không chậm trễ, liền nói ra thứ khiến hắn một mực để tâm vào những chuyện thiện ác vật vãn kia, mỗi lần phảng phất đều do thanh âm này dẫn dắt, sau đó tư duy lập tức rơi vào vòng lặp vô hạn, không ngừng nghĩ đến một số vấn đề kỳ thực rất đơn giản, không ngừng suy nghĩ cùng phân tích, nhưng lại không cách nào đạt được đáp án chính xác, ví dụ như loại ảo tưởng về thiện cùng ác kia, kỳ thật bất kỳ người trưởng thành bình thường nào cũng biết, trên đời này làm sao có người thuần túy ác cùng thiện? Nhất niệm thành Phật, cũng có thể nhất niệm thành ma, kẻ ác có thể bởi vì phải làm trái với lương tâm mà rơi lệ, người lương thiện cũng có thể vì lợi ích mà giết người, nhiều vô số, nhưng tổng kết lại mà nói, con người chính là tập hợp thể của thiện cùng ác, sao có thể phân chia ra thuần túy thiện cùng thuần túy ác? Đó chính là lúc tư duy của hắn rơi vào vòng lặp vô tận...

- Rất giống như rơi vào... tâm ma a.

Sau khi Đạt Vân Hi nghe xong lời Lăng Tân thuật lại, nàng nhúu đôi mi thanh tú lại kỳ quái nói.

- Tâm ma?

- Đúng vậy a, hình dung giống như một số đạo gia hoặc là phật gia trong điển tịch, tại thời điểm trọng yếu trước khi người đó thành phật hoặc là thành tiên, tư tưởng cuồng bạo sẽ xâm lấn tâm trí, nếu là người ý chí không kiên cường nhất định sẽ thất bại, tình hình người như vậy thật rất giống, hơn nữa căn cứ theo lời người, tựa hồ sau khi có được Phong Thần bảng mới xuất hiện Low Latent Inhibition... Có khi nào là do Phong Thần bảng dẫn phát loại bệnh này? Cũng có thể... doc truyện tại . đây căn bản không phải bệnh, mà là tâm ma của người đang tác quái, chỉ là bản thân không nhận thức được mà thôi.

Đạt Vân Hi gật gù đầu hồi đáp.

Lăng Tân lập tức lại nhíu mày, hẳn không ngừng suy nghĩ về tâm ma cùng tất cả các loại tình huống, trạng thái như vậy giằng co khoảng mấy giây, Đạt Vân Hi lúc này mới thở dài vỗ vỗ vai hắn, nói:

- Vô luận là Low Latent Inhibition, hay là tâm ma tác quái, ý chí của người còn chưa đủ kiên định, còn chưa đủ để chịu đựng được phương thức tư duy như vậy, nếu như ý chí của người đủ mức độ kiên định, có thể tâm không lay chuyển sử dụng phương thức tư duy này, như vậy rất có thể sẽ còn mạnh hơn người hiện tại mấy lần, bất quá người cũng không cách nào triệt để loại bỏ hình thức tư duy này? Bằng không tương lai làm sao có thể tranh đấu cùng người khác được? Cho nên đề nghị của ta là..

- Đem trạng thái Low Latent Inhibition của người độc lập xuất hiện đi, tức là tạo ra thêm một nhân cách giả, nhân cách chính là người hoàn toàn không có phương thức tư duy Low Latent Inhibition hoặc trạng thái tâm ma, chỉ có tư tưởng cùng ý chí bản thân người, vô luận là quán triệt tín niệm hiệp khách của người, hay là tiếp nhận, đối mặt thế giới này cũng được, nhân cách chủ có đủ tất cả tư tưởng cùng cảm tình người sở hữu, về phần nhân cách giả được tạo ra, bởi vì muốn sử dụng Low Latent Inhibition cùng đối mặt với tâm ma, cho nên dứt khoát không cho hắn có tình cảm cùng cảm giác, nếu không lại sẽ bị loại phương thức tư duy này cùng tâm ma ảnh hưởng, nói đơn giản một chút, nhân cách chủ chính là người, kế thừa tất cả tình cảm cùng cảm giác, mà nhân cách giả của người ngoại trừ có phương thức tư duy Low Latent Inhibition, tình cảm và cảm giác đều không có, sẽ không bị Low Latent Inhibition ảnh hưởng, nhờ vậy, người không phải vừa bảo lưu được Low Latent Inhibition, vừa không bị nó quấy rối sao?

Đạt Vân Hi vừa nói xong, Lăng Tân lập tức hai mắt sáng ngời, biện pháp này thật sự vô cùng tốt, dễ dàng giải quyết tình huống khẩn cấp trước mắt, vừa giúp cho hắn không bị Low Latent Inhibition quấy nhiễu, lại không mất đi lực lượng đến từ Low Latent Inhibition, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện, điểm duy nhất cần lưu ý là có khả năng nhân cách giả cường đại quá mức, cuối cùng có thể sẽ cắn nuốt sạch nhân cách thực, hoặc là nhân cách giả không có bất kỳ quan niệm thế nào là đúng thế nào là sai, đến cuối cùng có thể phạm phải sai lầm không thể tha thứ, những điều này đều là sự tình chi tiết, tỉ mỉ hắn cần phải lưu ý.

- Biện pháp này rất tốt! Bất quá còn có thể cải tiến thêm một chút, không sử dụng nhân cách giả, dùng chính ta làm nhân cách chủ, đem nhân cách phân liệt thành hai phần, một phần là nhân cách chủ kế thừa tình cảm cùng tín niệm, một phần là nhân cách phụ kế thừa phương thức tư duy Low Latent Inhibition, hai loại nhân cách đều là chính mình, sẽ không bởi vì một nhân cách ngủ say, một nhân cách khác xuất hiện làm xảy ra vấn đề gì, hơn nữa cũng giải quyết được điểm bất ổn ta thấy, biện pháp này thực sự tốt! Về phần phân liệt nhân cách như thế nào, tốt nhất là loại phân liệt nhân cách rất nhỏ, đợi đến khi tương lai ta hoàn toàn có thể quán triệt tình cảm cùng tín niệm, không sợ phương thức tư duy Low Latent Inhibition quấy nhiễu nữa, khi đó sẽ đem hai loại nhân cách hợp lại làm một, biện pháp này tốt!

Lăng Tân lập tức kinh hỉ nói, đồng thời hắn cũng cầm Phong Thần bảng lên, cẩn thận suy nghĩ phân liệt nhân cách như thế nào, phân phối cảm giác, tín niệm, phương thức tư duy như thế nào... sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng toàn bộ, hắn mới tiến hành lần trị liệu triệt để này. Chỉ là Lăng Tân cũng không biết, hợp lại nhân cách chủ có đủ tình cảm cùng cảm giác, cùng nhân cách phụ có phương thức tư duy Low Latent Inhibition, đó chính là một việc khó khăn đến mức nào... Khó khăn đến mức ngay cả Phong Thần bảng cũng không thể làm được...

Có thể thay đổi nhân quả, có thể xoay chuyển càn khôn... Thứ duy nhất không cách nào cải biến, nhìn có vẻ như nhỏ yếu, kỳ thật lại vô cùng cứng cỏi, nhân tâm...

Đợi sau khi Lăng Tân đem tất cả chi tiết, tỉ mỉ đều hoàn toàn suy tính cẩn thận xong, rốt cục mới sử dụng Phong Thần bảng, lần trị liệu này không vô thanh vô tức giống mấy lần sử dụng trước, theo ý niệm của Lăng Tân, điểm nhân quả trên Phong thần bảng không ngừng thay đổi, đến khi trừ hơn 6000 điểm mới đình

chỉ, mà một đạo hào quang sáng mãnh liệt vô cùng bạo phát ra từ trong thân thể hần.

Đạo hào quang này vô cùng sáng lạn, tuy không quá mức chói mắt, nhưng sắc thái trong đó lại không cách nào dùng ngôn từ diễn tả được, Đạt Vân Hi quả thực nhìn đến mức nhập thần, nàng lần đầu tiên cảm thấy vốn từ của bản thân không đủ, sắc thái trước mắt này so với cầu vồng còn đẹp hơn vô số lần, đoán chừng chính là ánh sáng do tất cả sắc thái trên thế giới tập hợp lại mà thành.

Bất quá ánh sáng này bộc phát chỉ ngắn ngủi mấy giây, đến khi ánh sáng hoàn toàn tan biến, Lăng Tân y nguyên hoàn hảo không tổn hao gì đứng nguyên tại chỗ, chỉ là nét mặt của hần không còn vẻ kinh hãi cùng thận trọng trước kia, thứ duy nhất còn lại chỉ có vẻ mặt lạnh nhạt, không vui vẻ không sợ hãi, không đau đớn không thống khổ, trên mặt hần không còn chút mây may biểu lộ nào tồn tại.

-... Ta là Lăng Tân.

52. Chương 52: Bệnh Tâm Thần, Tâm Ma, Ba Không (tam)

Từ sau khi Lăng Tân sử dụng Phong Thần bảng chỉ nói duy nhất một câu, sau đó hần vẽ mặt một mực lạnh nhạt ngồi ven sân thượng tòa cao ốc, cũng không để ý tới ánh mắt hiếu kỳ của Đạt Vân Hi, chỉ yên lặng ngắm nhìn cảnh vật Thượng Hải ban đêm, hồi lâu cũng không hề nói ra nửa chữ.

- Cái gì? Ta biết rõ ngươi là Lăng Tân a, nói một câu như vậy? Không phải là chữa trị Low Latent Inhibition không được, ngược lại biến thành kẻ ngốc nghếch ngây dại chứ?

Đạt Vân Hi thật sự là hiếu kỳ đến chết đi được, nàng cứ như vậy nhìn xem Lăng Tân hơn nửa ngày, rốt cục nhìn không được giờ tay nhéo tai Lăng Tân. Phản ứng của Lăng Tân lại ngoài dự liệu của nàng, trước kia Lăng Tân tuy rằng do mắc nợ ân tình với nàng, cho nên đều làm như không thấy những hành động của nàng, kỳ thật trong nội tâm vẫn có chút phản kháng, mỗi lần bị nhéo tai hần đều là cau mày, thậm chí phát sinh cảm xúc phản nộ... doc truyện tại . không tính trường hợp cá biệt, nhưng tổng quát mà nói luôn có chút ít cảm xúc phản kháng, vậy mà hiện tại, hần bị nhéo tai lại hoàn toàn không có chút cảm xúc phản kháng nào, điểm này Đạt Vân Hi thông qua tinh thần lực của bản thân, cảm giác được thật sự rất rõ, trước mắt Lăng Tân ngay cả một chút cảm xúc đều không hề có.

-... Lỗ thùng rất lớn.

Lăng Tân bỗng nhiên mở miệng nói.

- Hả...? Lỗ thùng gì cơ?

Phản ứng của Đạt Vân Hi thật sự là cực kỳ đáng yêu, nàng vậy mà thoáng cái lập tức nhìn phía trước ngực của mình, bất quá quần áo nàng mặc gần đây đều mang kiểu dáng khá cổ điển, đừng nói đến áo hở ngực, ngay cả cổ áo cũng cao kín tận cổ, chỉ lộ ra một chút xíu phần da trắng mịn như tuyết, vô luận như thế nào nhìn từ phía trên cũng sẽ không lộ ra chút gì, cho nên động tác này của nàng lại lộ ra vẻ rất đáng yêu cùng nét cẩn thận, nhưng mà rất rõ ràng, Lăng Tân giờ phút này căn bản không hề nhìn chút gì về phía ngực của nàng.

- Bố cục có lỗ thùng rất lớn...

Lăng Tân vô ý thức nắm thứ gì đó trước mắt, phảng phất như trên mắt hần có đeo kính mắt vậy, chỉ là cái nắm này lại không trúng thứ gì, hần rõ ràng sưng sốt một chút, sau đó cũng không để ý chút nào nhìn về phía Đạt Vân Hi nói:

- Đi thôi.

- Đi đâu cơ?

Đạt Vân Hi bị biểu lộ vô cảm của Lăng Tân làm cho có chút kinh ngạc, lúc này nghe hần nói đi thôi, lập tức vô ý thức hỏi.

- Đi mua đồ ăn...

Lăng Tân nói xong lời này, liền quay người đi xuống cầu thang.

- Đồ ăn?

Đạt Vân Hi lần này lại càng cảm thấy ngu ngơ, nàng hơi có chút ngây ngốc nhìn đồng hồ ăn bày ra đầy trên mặt đất, lại thì thào nhắc hai chữ đồ ăn nhiều lần, lúc này mới ngây ngốc đi theo Lăng Tân, đây là lần đầu tiên nàng ăn đến bội thực với nam nhân khác ngoại trừ cha mình, vừa nghĩ tới hai chữ bội thực, nàng lập tức hận đến ngứa răng ngứa lợi. Nhưng vừa nghĩ tới bản mặt người chết của Lăng Tân, nàng lập tức lại cảm thấy có chút ử rữ... Nếu quả thật là đã tạo ra nhân cách phụ, hoàn toàn không tình cảm không cảm giác mà nói... như vậy khi dễ hẳn hoàn toàn chính là sự tình không có chút ý nghĩa nào.

(Luôn phải giữ gìn phong thái mới được... Ách, cần phải rụt rè, phải bảo trì mỉm cười của hảo nữ nhân mới được, đúng vậy, cười lên a...)

Đạt Vân Hi lập tức lại hơi nở nụ cười, ôn nhu cùng bình thản, nụ cười xinh đẹp làm dung nhan của nàng thật sự giống một nữ hài nhu thuận đáng yêu, chỉ là cặp mắt như trân châu đen đang không ngừng chuyển động, phẳng phất giống như đang suy nghĩ sự tình gì đó...

- Nếu như loại phương thức tư duy này thật sự xuất phát từ Low Latent Inhibition mà nói... như vậy thời điểm suy nghĩ bởi vì lấy được đại lượng tin tức, đại não cần phải liên tục được bổ sung năng lượng, không phải năng lượng như nội lực hoặc là ma lực, mà chỉ là năng lượng cùng chất dinh dưỡng cần thiết cho cơ thể, ví dụ như đường glu-cô, a xít amin các loại...

Lăng Tân vừa ăn táo vừa nói những lời này.

- Những điều này ta cũng biết...

Những điều này Đạt Vân Hi cũng biết rất rõ, nàng trời sinh trí nhớ tốt đến kinh người, hơn nữa sức ghi nhớ đối với một số chuyện kỳ quái lại càng tốt, cho nên những chuyện kỳ quái thường được ghi nhớ như in trong đầu nàng, về chi tiết của Low Latent Inhibition, cũng là một bộ phận được nàng ghi nhớ một cách tỉ mỉ, ví dụ như người có được loại bệnh này, trí lực cao sẽ là thiên tài, trí lực trung bình mà nói sẽ trở thành người điên, vì vô số tin tức từ môi trường bên ngoài không ngừng đi vào trong não, nếu như trí lực không cao, rất dễ dàng bị vô cùng vô tận tin tức này vùi lấp, ví dụ người có chứng Low Latent Inhibition chứng kiến một người khác đang đi tới, trong mắt hẳn rất có thể không phải chỉ thấy một người, mà là thấy một đồng máu thịt cùng với khung xương đang đi tới, sự di động của máu, nơi chịu lực giữa các khớp xương..., mặc dù những ví von này hơi khoa trương một chút, nhưng mà trạng thái tinh thần của người bệnh Low Latent Inhibition chính là như vậy, một chút tin tức đều được phân tích ra vô số dữ kiện, cho nên hoặc là thiên tài, hoặc là người bệnh tâm thần.

Ngoài ra, người có chứng Low Latent Inhibition nếu không trở thành kẻ điên, khắc phục được sự quấy nhiễu của chứng bệnh này, dần dần nắm giữ phương pháp xử lý phân tích vô số tin tức này, như vậy khi hẳn lợi dụng vô số tin tức để phân tích cùng suy luận, sẽ cần phải ăn đồ ăn để bổ sung năng lượng, ví dụ như hoa quả, ví dụ như các loại đồ ăn ngọt, những thứ này đều là để bổ sung sự tiêu hao năng lượng kịch liệt của não khi phân tích suy luận. Không thể nghi ngờ, giờ phút này Lăng Tân đúng là như vậy, chỉ là đồ ăn hẳn lựa chọn cũng hơi kỳ quái một chút, chỉ mua duy nhất một loại là táo với số lượng lớn.

-... Nhưng người không phải chỉ cần ăn táo như vậy chứ? Uống chút đồ uống chứa a xít amin không phải tốt hơn sao?

Đạt Vân Hi hiểu kỳ nói.

- Thói quen... Là thói quen sao?

Lăng Tân có chút nhú mày, bất quá hẳn lập tức nhìn về phía Đạt Vân Hi nói:

- Ngày mai Thượng Hải sẽ đại biến, bố cục của ta có một chút lỗ hổng, hiện tại đi sửa chữa những lỗ hổng kia đã không còn kịp, cho nên chỉ có thể nhờ cậy người, đến tối ngày mai, nhân cách chính của ta sẽ đem giao tin tức còn lại cho người... Khi đến lúc người sẽ cần phải chờ ở chỗ đó, hết thấy xin nhờ cậy người rồi, chỉ cần có thể ngăn cản hẳn 30 phút là được.

Đạt Vân Hi dùng ngón tay chỉ chỉ cặp môi đỏ mọng của mình, nàng hơi nở nụ cười nói:

- Cái này không có vấn đề gì, nhưng mà người nên cảm tạ ta như thế nào đây? Trời ạ, Lăng Tân tiên sinh này, chợt phát hiện thấy người đã mắc nợ ta rất nhiều thứ a, các khoản nợ đó đều không định trả sao? Cho nên muốn nhắc người cho người nhớ một chút, người thiếu nợ rất nhiều nha.

-... Như vậy chúng ta nói tiếp bố cục lần này.

Lăng Tân cắn một quả táo, không để ý tới lời Đạt Vân Hi, chỉ nói:

- Có một số việc phải nói cho người biết trước khi nhân cách này của ta ngủ say, bởi vì một người có hai loại tính cách như vậy, tiêu hao đối với đại não quá lớn, cho nên mỗi 24 tiếng đồng hồ ta có thể xuất hiện tối đa 12 tiếng đồng hồ, nếu như vượt quá thời hạn này, ta rất có thể sẽ không chịu nổi lượng tin tức quá lớn liên tục mà sa vào trạng thái tâm thần bất ổn, cho nên thừa dịp đang sử dụng phương thức tư duy của nhân cách phụ, nhất định phải đem chi tiết một số hành động kế tiếp của ta nói cho người biết...

- Đây, Lăng Tân tiên sinh, tôn nghiêm nam nhân của người đây sao? Nói sang chuyện khác là biểu hiện nên có của nam nhân hay sao?

Đạt Vân Hi sửng sốt một chút, nàng hơi chút tức giận bất bình nói, bắt quá trên mặt nàng lại mang theo một tia vui vẻ cùng hiếu kỳ.

-... Tình huống cơ bản chính là như vậy, đầu tiên cần xác định thực lực tối đa của người, nếu như muốn bố cục hoàn hảo mà nói... lực lượng phe mình nhất định phải hiểu rõ, tiếp theo ta cần một lượng tiền lớn, ước chừng khoảng 1 tỷ dollar, phương diện này cần phải làm phiền người, sau đó...

Lăng Tân đem Phong Thần bảng từ trong lồng ngực ra nói:

- Đây là giao dịch rất công bằng, người giúp ta lấy được ít nhất một nửa của Phong Thần bảng, ta giúp người hoàn thành nguyện vọng... Trở lại bên cha mẹ người, người cảm thấy giao dịch này thế nào?

53. Chương 53: Phá Cục! (nhất)

Lúc Lăng Tân tỉnh lại, đã là hơn chín giờ sáng, hắn cứ như vậy nằm trên giường không nhúc nhích, trong đầu vẫn còn nhớ đến cảm giác vô cùng huyền diệu ngày hôm qua, sau khi hắn sử dụng Phong Thần bảng, trong cơ thể, không, hắn là từ sâu trong linh hồn lập tức xuất hiện một loại lực lượng kỳ dị, loại lực lượng này thật sự là huyền diệu vô cùng, so với bất luận là nội lực hay ma lực đều càng huyền diệu hơn, phẳng phất như trời sinh đã tồn tại ở trong linh hồn hắn.

-... Chỉ cần tin tưởng là có thể làm được sao? Tín niệm lực? -drive?

Lực lượng này dĩ nhiên là huyền diệu vô cùng, nhưng thứ thực sự làm cho Lăng Tân mê mẩn, vẫn là trải nghiệm từ nhân cách phụ, bởi vì hai nhân cách đều là một người, cho nên trải nghiệm của nhân cách phụ hắn cũng hoàn toàn có thể cảm giác được, đó là một dạng cảm giác gì, không, dùng cảm giác để hình dung đã không hề chính xác, khi đó hắn không tình cảm không cảm giác không biểu lộ, cũng có thể gọi là trạng thái ba không, trong trạng thái này, phẳng phất như tất cả bí mật đều không còn là bí mật nữa, mọi chuyện cần thiết, nhân vật quan trọng, quan hệ giữa mỗi người đều rất rõ ràng trong đầu hắn, từng manh mối, từng suy luận đều tự nhiên mà sinh ra, trong trạng thái này... Hắn chính là thần!

- Hoàn toàn bỏ qua cảm giác cùng tình cảm cá nhân, mọi chuyện đều đứng trên lập trường của người ngoài cuộc xem xét sao? Nhân cách phụ thật là đáng sợ...

Lăng Tân mãnh liệt từ trên giường nhảy dựng lên, tâm tình kích động quá mức khiến hắn cười ha ha vài tiếng, sau đó liền mặc quần áo vào rồi đi ra khỏi cửa phòng. Đêm qua sau khi nhân cách phụ nói cho Đạt Vân Hi tất cả chi tiết, hai người đi tới nơi ở của Đạt Vân Hi tại Thượng Hải, một tòa biệt thự, sau khi hắn bước vô phòng mình, nhân cách phụ liền ngủ say, toàn bộ thân thể cũng đồng thời ngủ say trên giường, một đêm không mộng寐, cho đến sáng hôm nay Lăng Tân mới tỉnh lại.

- Cảm giác như vậy thật sự là quá tuyệt vời!

Lăng Tân không ngừng vận hành nội lực, tốc độ di chuyển cũng càng lúc càng nhanh, rất nhanh hắn đã ra khỏi biệt thự, bước lên bãi cỏ bên ngoài, đến lúc này, hắn rốt cuộc nhìn không được lớn tiếng điên cuồng hét lên, kích động cùng vui sướng trong lòng mới dần dần dừng lại, không biết vì cái gì, từ sau khi sử dụng Phong Thần bảng giao Low Latent Inhibition cho nhân cách phụ, hắn cảm giác thấy một loại nhẹ nhõm không cách nào hình dung, phẳng phất toàn bộ xương cốt đều nhẹ như không khí, cả người như muốn bay lên vậy.

Trong đầu Lăng Tân không còn vô số tư tưởng quỷ dị kia nữa, cũng không hề khổ sở với tín niệm hiệp khách, không phải nói hắn đã từ bỏ tín niệm của mình, chỉ là giờ phút này phương thức suy nghĩ của hắn lại hoàn toàn bất đồng, thiện ác vốn là đồng thời tồn tại, sao có khả năng cường hành phân biệt ra thiện và ác? Giống như một con dao, trong sinh hoạt hằng ngày có thể dùng để cắt đồ ăn, nhưng cũng có thể dùng để giết người cướp của, nếu trong nội tâm một hiệp khách vốn là ác, như vậy hắn có thể là ma đầu, nếu trong nội tâm là công bằng lương thiện, như vậy hắn rất có thể trở thành đại hiệp. Đồng dạng, tín niệm hiệp khách của hắn chỉ cần kiên trì là được, việc thiện thì thưởng, việc ác thì phạt, mặc kệ người khác nói hắn dựa vào cái gì để phạt.

- Lăng Tân tiên sinh này, lúc trước người chưa phong ấn Low Latent Inhibition có thể xem như vẫn là người bình thường, vì cái gì hiện tại lại biến thành một người điên rồi?

Một thanh âm truyền đến từ cửa lớn của biệt thự, Đạm Vân Hi đang đứng đó mặc một bộ đồ ngủ kiểu dáng của trẻ em rất đáng yêu, nàng vừa ngáp vừa cười hỏi, nhìn bộ dáng của nàng tựa hồ là mới bị tiếng cười lớn của Lăng Tân đánh thức.

- Ha ha, trong nội tâm hiện tại rất thoải mái nên mới cười như vậy, vì cái gì còn phải quá cố kỵ nữa chứ?

Lăng Tân nhìn về phía Đạm Vân Hi nói, khi thấy biểu lộ còn chưa tỉnh ngủ của Đạm Vân Hi, hắn lúc này mới lắc lắc đầu, bắt quá lập tức lại nói tiếp:

- Ngày hôm qua nhân cách phụ của ta có nói đúng không? Ta và người nên giao đấu một lúc, để xác định thực lực của người như thế nào, khi đang ở phong độ tốt nhất, như vậy dứt khoát chính là hiện tại a.

- Hiện tại?

Đạm Vân Hi hơi ngẩn ra một chút, nàng bắt quá vừa mới bị tiếng cười lớn của Lăng Tân đánh thức dậy, cho nên mới ra xem có chuyện gì, ai ngờ Lăng Tân lại muốn giao đấu với nàng ngay lập tức... Những thứ khác chưa nói, cái trước mắt chính là hiện tại nàng vẫn còn đang mặc đồ ngủ cơ mà.

- Đúng vậy! Ngay lúc này!

Lăng Tân cười hắc hắc, nội lực lập tức bắt đầu khởi động, đồng thời lòng hắn khê động, lực lượng sâu trong linh hồn kia cũng bị hắn vận hành, chỉ là hiệu quả như thế nào còn cần có thời gian nghiên cứu cùng thử nghiệm.

- Tăng cường nội lực, tăng cường nội lực, tăng cường nội lực...

Trong nội tâm Lăng Tân không ngừng lặp lại bốn chữ này, nội lực trong cơ thể lập tức như bị cái gì đó kích thích, thật sự bắt đầu tăng cường mãnh liệt... đọc truyện tại . một lượng nội lực gấp mấy lần lập xuất hiện trong thân thể hắn, chỉ là cùng lúc đó, từ sâu trong linh hồn hắn cảm thấy một loại mệt mỏi phảng phất như mất đi một chút sinh lực, nhưng giờ phút này Lăng Tân đang toàn lực vận hành nội lực, sao còn chú ý được đến loại mệt mỏi kia, chỉ thấy hắn đem nội lực quán chú toàn thân, đồng thời cả người đã lướt về hướng Đạm Vân Hi đang đứng.

Đạm Vân Hi đứng tại cửa biệt thự thật sự là tiến cũng không được, lùi cũng không xong, nàng còn chưa kịp nói lời cự tuyệt khiêu chiến, ai ngờ Lăng Tân thật sự đã bắt đầu công kích, đây thật sự là tình huống nàng chưa nghĩ đến... Ai biết sau khi phân liệt Low Latent Inhibition, biến đổi của Lăng Tân lại lớn như vậy, nhân cách phụ lãnh khốc vô tình, hoàn toàn không có chút nào tình cảm cùng cảm giác một sinh mạng thể nên có, nhân cách chủ lại hào sảng không gì ràng buộc được, hoàn toàn giống như tinh thần hào hiệp tự nhiên của hiệp khách xưa kia, thật sự khó có thể tưởng tượng, một người vậy mà lại đồng thời có hai loại tính cách này.

Lăng Tân có nội lực tăng cường, tốc độ cùng lực lượng đều nhanh hơn rất nhiều, khoảng cách giữa hai người hơn bốn mét, hần bắt quả chỉ cần một hai giây đã lướt đến trước mặt Đạt Vân Hi, đồng thời đưa tay đánh một chưởng hướng về phía bờ vai của nàng, tiếng gió kịch liệt, lực lượng một chưởng này dĩ nhiên là rất lớn. Đạt Vân Hi cũng không lùi không tránh, nàng cau mày nhẹ nhàng đánh về phía trước một chưởng, bàn tay nàng nhỏ nhắn trắng nõn, hơn nữa một chưởng này cũng không phát ra tiếng động gì, cảm giác rất nhẹ nhàng. Nhưng vậy mà khi chưởng của hai bên chạm nhau lại phát ra tiếng nổ lớn, giống như tiếng sấm sét, tiếp đó Lăng Tân liền điên cuồng lui về sau hơn mười bước, mà Đạt Vân Hi chỉ hơi lùi về phía sau nửa bước, mặt đất chỗ hai người đứng đã tan nát.

- Đã minh bạch, khó trách những cao thủ võ giả, hiệp khách trong tiểu thuyết đều dùng chưởng đánh người, theo đạo lý mà nói nắm đấm có lực sát thương lớn hơn so với chưởng, nguyên lai hóa ra không phải dựa vào lực lượng và tốc độ mà là dựa vào bản thân nội lực, mặt tiếp xúc giữa nắm đấm cùng người bị đánh nhỏ, lượng nội lực truyền qua không nhiều, mà mặt tiếp xúc giữa chưởng và người bị đánh lại lớn nhất, lượng nội lực được truyền qua cùng lực sát thương cũng sẽ càng lớn, ha ha, tiếp tục!

Lăng Tân sững sờ nhìn chưởng của mình, vài giây sau hần bỗng nhiên kinh hỉ nói, sau đó lại nhìn về phía Đạt Vân Hi, đang định lại xông về hướng Đạt Vân Hi lần nữa, không nghĩ tới Đạt Vân Hi lại trực tiếp quay người mà đi, vừa đi còn vừa nói:

- Lăng Tân tiên sinh, chuyện lần này ta sẽ không tha thứ ngươi, bộ y phục này là một trong những bộ đồ ngủ ta thích nhất, vậy mà đã bị ngươi đánh hỏng mất... Lăng Tân tiên sinh, ta sẽ suy nghĩ thật kỹ xem nên phạt ngươi như thế nào, không bằng, lát nữa trên đường đi, ngươi nhảy múa bồi tội cho ta xem?

Lăng Tân lúc này mới bình tĩnh lại, toàn thân run lên, không đợi hần kịp nói gì, Đạt Vân Hi đã đi vào trong biệt thự, mà hần cũng không thể làm gì, tâm tình hần hiện tại lại hoàn toàn bất đồng trước kia, cảm giác đối với Đạt Vân Hi cũng không giống như chỉ là ân tình, trái lại còn có thêm một loại tình cảm không thể nói rõ...

- Ai, lần này đã lỡ gây họa rồi... Mà thôi, tìm thời điểm thích hợp bồi tội với nàng là được, chuyện trọng yếu nhất trước mắt chính là... Phá cục!

Lăng Tân hít một hơi thật sâu, lúc này hần ngẩng đầu lên nhìn về phía bầu trời.

- Một khi tiểu đội hành động bí mật của Hà Thiên Đạo bắt đầu hành động, bốn huynh đệ Lâm gia tất sẽ phản kháng đến cùng, khi đó... Chính là thời điểm ta phá cục!

- Chỉ là... Trần Hạo Thao, người thật sự sẽ xuất hiện với phương thức kia giống như nhân cách phụ của ta đã suy luận sao?

54. Chương 54: Phá Cục! (nhị)

Trong khi Lăng Tân đang ngủ một giấc vô cùng say sưa, bốn huynh đệ Lâm gia lại càng lúc càng lo lắng khổ sở, sự tình khác tạm thời không nói, chỉ là vừa nghĩ tới ngày mai sẽ bị chính phủ xét xử, loại tâm tình này thật sự là khó có thể hình dung, bọn hần đã quyết định được ăn cả ngã về không, vốn từ tầng lớp bình dân trong nháy mắt xoay người trở thành tỉ phú thế giới, bọn hần thực sự không thể từ bỏ tiền bạc cùng quyền lực hiện tại.

Trước kia khi không có tiền cùng quyền như bây giờ, tiền lương mỗi tháng hơn ngàn dollar đã khiến cho bọn hần cảm thấy rất sung sướng rồi, trong một thị trấn nông thôn nho nhỏ, không phải thành phố lớn như Thượng Hải, sao có thể có rất nhiều phồn hoa? Mỗi tháng nhận được hơn ngàn dollar tiền lương, sau đó tụ tập với huynh đệ uống một ít rượu, hoặc là đánh đánh bài, chơi đùa trò gì đó, đối với bọn hần mà nói chính là những trò giải trí tốt nhất, cho tới khi La Phú Nhân đến đón muội muội của bọn hần đi, nhờ vào quan hệ với muội muội, rốt cục đến Thượng Hải, lần đầu tiên tiếp xúc với khía cạnh ly kỳ đầy mê hoặc của thế giới, cứ như vậy... bọn hần ngày càng sa đọa.

Mỹ nữ, rượu ngon, bài bạc, quyền thế, tất cả những thứ đó bọn hán đều say mê không dứt, sinh hoạt bình thường trong thị trấn nhỏ trước kia phẳng phất như chuyện đã trải qua từ kiếp trước, thứ duy nhất khiến cho bọn hán cảm thấy tiếc nuối chính là, người đem đến tất cả những điều này, vẫn không danh chính ngôn thuận cưới muội muội của bọn hán làm vợ, nếu như có một ngày muội muội không còn được sủng ái nữa thì sao? Tất cả vinh hoa phú quý sẽ bỏ bọn họ mà đi, khi đó... chẳng lẽ phải sống cuộc sống giống như trong thị trấn trước kia sao? Điều đó không thể nghĩ ngờ giống như cực hình lăng trì, còn kinh khủng hơn cái chết.

Cho đến khi La Phú Nhân chết, bọn hán mới mãnh liệt giết mình, nguyên lai phú quý cùng quyền thế cách bọn họ gần như vậy, tập đoàn La thị đã rơi vào tay, chỉ cần có thể sống sót, như vậy mấy đời cũng hưởng thụ không hết vinh hoa phú quý. Nhưng đã tâm sao có thể có điểm giới hạn? Sau khi biết đến sự tồn tại của mảnh giấy từ La Kỳ Kỳ, một ý nghĩ đột ngột xuất hiện trong lòng bọn hán, đoạt được mảnh giấy thần kỳ của La Phú Nhân, sẽ có được càng nhiều quyền lực cùng tiền bạc!

- Chưa từng có được, thì không cách nào minh bạch quyền lực cùng tiền tài có sức mê hoặc như thế nào... Nhị đệ, tam đệ, tứ đệ, dù sao nếu chúng ta bị bắt, hoặc là ngồi trong ngục giam cả đời, hoặc là mất đi tất cả tài sản, chẳng thà liều một phen, trước khi tiểu đội bí mật kia bắt đầu hành động, chúng ta trước một bước trốn ra nước ngoài, tài sản trong nước bị tịch thu hết cũng không sao, còn mấy tỷ dollar đang gửi ngân hàng nước ngoài, tất cả đều là của La Phú Nhân bí mật tồn trữ trước kia, chỉ cần có số tiền đó, cho dù chúng ta không làm gì cũng đủ để hưởng thụ nửa đời sau...

Lão đại Lâm gia vẻ mặt nghiêm túc nhìn ba người còn lại, cặp mắt của hán tràn đầy tơ máu, cả người thoát nhìn tiêu tụy vô cùng, mà không chỉ hán, ba người Lâm gia còn lại cũng như vậy, một đêm không ngủ là một phần, phiền muộn lo lắng trong lòng cùng tinh thần bất ổn mới là nguyên nhân lớn nhất gây ra vẻ tiêu tụy này. Sau khi Lão đại Lâm gia nói xong, lão Nhị Lâm gia cũng mở miệng:

- Lão đại, tên Ngưu cục trưởng căn bã kia thật sự đáng chết. Dứt khoát phải bọn đàn em tay chân đi bắt vợ cùng con gái hán làm nô lệ đi. Mẹ nó, thường ngày nhận nhiều tiền của chúng ta như vậy, lần này rõ ràng dám khai ra toàn bộ chúng ta, hơn nữa cũng không lấy được một khẩu súng hay một viên đạn từ chỗ hán, sự uất ức này ta thật sự là nuốt không trôi.

- Được rồi.

Lão đại Lâm gia cười lạnh một chút, hán lại lắc đầu nói:

- Tạm thời bỏ qua đi, chờ sau khi chúng ta trốn ra nước ngoài an toàn, tất cả người tham gia truy bắt chúng ta lần này đều dừng hồng trốn thoát... Con mẹ nó, một kẻ cũng không tha! Mấy tỷ dollar Mỹ, tùy tiện xuất ra một trăm triệu dollar cũng có thể giết cả nhà bọn hán rồi, chuyện của Ngưu cục hiện tại tạm thời bỏ qua, sau này phải đem vợ cùng con gái hán bán sang Châu Phi làm kỹ nữ cả đời, bằng không thì thật đúng là không thể nuốt trôi lần uất ức này!

Lão nhị muốn nói thêm mấy câu, mà lão đại cũng không để ý tới hán, tiếp tục nói:

- Mật báo thông báo tình hình cho chúng ta, muốn để chúng ta phải người đi giải quyết trước hậu quả, ai ngờ còn chưa tới mười hai giờ, đã không liên lạc được, chắc chắn là đã bị tiểu đội hành động bí mật khống chế, không biết đội trưởng đội hành động bí mật lần này là ai, bằng không thì trước một bước bắt lấy hán, sau đó khi thế cục hỗn loạn, chúng ta thừa dịp loạn chạy trốn, so với hiện tại còn có khả năng lớn hơn... Lão tam, đội thuyền chuẩn bị như thế nào rồi?

- Mười giờ, theo như phân phó, nhất định không thể tìm tàu thuyền của tập đoàn chúng ta, cho nên tùy tiện chọn một đội thuyền của một công ty du lịch, sau khi lên thuyền chúng ta sẽ giành quyền khống chế, giết chết tất cả người trên thuyền, như vậy đội thuyền sẽ do chính chúng ta khống chế.

Lão tam vừa nghe thấy đại ca hỏi, hán vội vàng đem việc mình phụ trách nói ra. Lão đại lập tức suy nghĩ một lúc, rồi mới lên tiếng:

- Cứ làm như vậy, giết hết toàn bộ người có mặt, sau đó đi ven theo bờ biển, trên đường đi cần giả bộ giống như đoàn thuyền lữ hành, sau đó trốn đến một vùng hẻo lánh, lúc cảnh sát và quân đội truy lùng khẳng định đã qua ba bốn ngày, khi đó chúng ta sớm đã trốn đi rất xa rồi, đoạn đường này đều có chỗ ẩn náu bí mật do La Phú Nhân bố trí trước kia, chỉ cần đi theo lộ tuyến này, cần thận một chút sớm muộn sẽ đến được Vân Nam, sau đó tiếp tục đi đến biên giới trốn ra nước ngoài. doc truyện tại . Khi đó rồng về với biển

lớn, hổ vờ với núi sâu, sao còn lo sợ thế lực chính phủ? Chỉ là bước trốn chạy đầu tiên này hơi phiền toái một chút, hiện tại nhất định là không thể đi máy bay tàu xe gì được rồi, chỉ hi vọng đoạn đường này thuận lợi, không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn...

Sau khi lão đại nói xong lời này, hắn lại nhìn về phía lão tứ hỏi:

- Lão tứ, nhân nghĩa bang một mực do người quản lý, tình huống bây giờ như thế nào rồi? Có người nào biết được động tĩnh gì không?

Lão Tứ cười khổ một cái nói:

- Lão đại, đến cả chúng ta cũng đến tận hôm qua mới nghe được chút động tĩnh, những tên côn đồ kia làm sao có phương pháp nào? Hiện tại bọn họ đang âm thầm chuẩn bị, ta đã tìm được trên trăm tên mới ra tù sẵn sàng liều mạng, đã giao súng ống cho bọn họ, chỉ nói là ngày mai xã hội đen Nhật bản Yakuza sẽ đại quy mô tập kích nhân nghĩa bang, những người này bình thường đều là thành phần cặn bã của quốc gia, bất quá vừa nghe đến Nhật Bản lập tức lại trở nên hưng phấn, bọn hắn nói ngày mai nhất định sẽ cho Nhật Bản một trận đẹp mắt. Những thứ súng ống kia cũng không phải đồ trang trí, một khi tình huống ngày mai có gì bất ổn, nếu chúng ta bị cảnh sát bao vây, những người này tùy thời có thể gây rối loạn bốn phía, ta cũng làm cho tổ chức lính đánh thuê của tập đoàn La Thị công kích bọn hắn, tức khắc bọn hắn sẽ cho rằng đúng là xã hội đen Nhật Bản đến tập kích, khi đó hai phe náo loạn bắn giết, toàn bộ Thượng Hải sẽ bắt đầu đại loạn... chúng ta cũng có thể thừa dịp hỗn loạn trốn đi.

Thật sự mà nói, bốn huynh đệ Lâm gia mặc dù tư chất kém cỏi một chút, nhưng vẫn có đầy đủ tâm ngoan thủ lạt, sau khi tin tức trung ương muốn xử lý tập đoàn La thị cùng truy bắt bốn huynh đệ Lâm gia truyền đến, nếu là người ngu ngốc bình thường tự nhiên là cuống cuống chạy trốn ngay trong đêm, hoặc là lập tức lôi kéo quan hệ bốn phía, muốn nhờ mạng lưới quan hệ thoát tội, nhưng sự tình sao có khả năng đơn giản như vậy? Từ sau khi liên bang Xô Viết giải thể, các quốc gia phát triển trên thế giới đều tập trung chú ý vào Trung Quốc, không ngừng khiêu khích, ngoại trừ việc không dùng vũ lực trực tiếp can thiệp cùng xâm lược, chính phủ vẫn rất nhẫn nhịn, điểm ấy xác thực đáng để người khác phải khâm phục. Nếu như bị khiêu khích một chút lập tức liền phản ứng, như vậy bất quá là mẫn phu mà thôi, chính vì mưu toan tính toán nhiều, cho nên mới có thể nhẫn nhịn khuất nhục, tới hiện tại, Trung Quốc rốt cục đã có thể hành động ở phạm vi thế giới. Đó chính là thứ lấy được sau nhiều năm kiên trì nhẫn nhịn... Tôn nghiêm cùng thực lực!

Sở dĩ nhẫn nhịn, là vì mưu toan tính toán... Đối với việc xử lý bốn huynh đệ Lâm gia lần này cũng là như vậy, lúc trước La Phú Nhân làm ra bao nhiêu chuyện, phảng phất như tát một tát vào mặt các quan chức chính phủ, nhưng những người này lại không có biện pháp bắt được hắn, bởi vì La Phú Nhân có những chiến lược quá mức thần kỳ, đồng thời rất nhiều quan viên bị chết vì chuyện ngoài ý muốn, hơn nữa khoảng cách giữa mỗi người còn cách xa nhau hàng ngàn kilomet, thậm chí còn có người được rất nhiều người bao vây canh chừng cũng chung số phận, chuyện như vậy quả thực giống như truyện thần thoại, cho nên không có kẻ sách, chính phủ chỉ có thể nhẫn nhịn, tuy có phái tiểu đội bí mật đến điều tra, nhưng lại không có bất kỳ biện pháp trói buộc nào đối với tập đoàn La Thị. Mãi cho tới bây giờ, sau mấy năm điều tra tình báo, hơn nữa La Phú Nhân đã chết, như vậy hành động kế tiếp của chính phủ chắc chắn là một cú trời giáng, trong vòng một ngày sẽ tiêu diệt triệt để tất cả lực lượng của tập đoàn La Thị, kể cả nhân nghĩa bang lẫn tổ chức lính đánh thuê, về bốn huynh đệ Lâm gia mà nói, bọn hắn trước mắt là người nắm quyền tập đoàn La Thị, sao có thể có thể chạy thoát được khỏi Thượng Hải một cách đơn giản?

Chỉ sợ xe vừa lên đến đường cao tốc, lập tức sẽ bị chặn đường tra khảo. Trong bốn huynh đệ, lão đại là người có đầu óc tốt nhất, hắn cũng đã suy nghĩ cẩn thận đến những tình huống này, cho nên mới bác bỏ kế hoạch lập tức chạy trốn trong đêm của lão nhị lão tam, tiếp nhận kế hoạch do lão tứ đề xuất, nơi này là Thượng Hải, tạm thời vẫn là sân nhà, như vậy dứt khoát lợi dụng ưu thế sân nhà, trong khi tất cả vẫn chưa rõ có chuyện gì phát sinh sẽ gây ra đại hỗn loạn, sau đó thừa dịp loạn mà trốn. Trốn chạy bằng đường biển...

55. Chương 55: Phá Cục! (tam)

Thời gian có đôi khi trôi qua rất nhanh, đảo mắt một cái đã qua hơn mười năm, từ thiếu niên đến thanh niên, từ thanh niên trở thành người già, lúc con người đã hoàn toàn khác xưa, mới giật mình phát hiện đã lâu như vậy, nhưng đôi khi thời gian lại trôi qua thật chậm, trong thời khắc chới giữa làn ranh sinh tử, phẳng phất như trải qua cả một đời, từng đợt sóng ngầm bắt đầu nổi lên tại toàn bộ thành phố Thượng Hải, thời gian lúc này đối với một số người mà nói chính là trôi chậm chạp như vậy.

Hơn chín rưỡi sáng, cục cảnh sát đã bắt đầu làm việc, nhân viên nào giờ này chưa đến trụ sở, ngoại trừ là người đang bận xử lý nhiều vụ án bên ngoài, cơ bản có thể coi như là đã đến trễ. Mà Hà Thiên Đạo giờ phút này chính là đang đường hoàng bước đến cục cảnh sát, bộ y phục lôi thôi lếch thếch của hắn thật sự khiến cho người khác thấy phải nhíu mày, chưa đợi Hà Thiên Đạo bước vào văn phòng làm việc của tổ trọng án, một người thanh niên trẻ tuổi đã cao giọng nói:

- Tư thế thật là đỉnh đặc, Hà tổ trưởng, tựa hồ đã trễ. Không lẽ hôm qua người có một giấc mơ xuân tươi đẹp gì hay sao vậy?

Người trẻ tuổi này chính là tên nhị thế tổ bị mất chức tổ trưởng tổ trọng án vào tay Hà Thiên Đạo gần đây, có chút thể lực hậu thuẫn, hắn rất không cam lòng đối với chuyện xảy ra, thể lực cùng người nhà của hắn vẫn đang tìm biện pháp giúp đỡ chưa xong, tạm thời vẫn chưa thể làm gì được Hà Thiên Đạo, cho nên hiện tại hắn chỉ có thể nói cạnh nói khỏe mà thôi, hoặc là đôi lúc ném đá giấu tay chơi, lúc này hắn đang suy nghĩ làm thế nào lợi dụng lần Hà Thiên Đạo đến muộn, cho nên dứt khoát ám chỉ nói Hà Thiên Đạo hôm qua đến làng chơi, như vậy có thể bôi nhọ được thanh danh của hắn.

Hà Thiên Đạo lại là căn bản không để ý, trực tiếp đi tới văn phòng tổ trọng án của mình, sau đó nói với những người đang sửa sang giấy tờ sổ sách:

- Bỏ tài liệu các người đang làm xuống, đeo súng vào, triệu tập tất cả nhân viên cảnh sát cục cảnh sát, ta muốn các người phối hợp với những người còn lại, cùng với cả quân đội cảnh sát vũ trang... 10 phút sau bắt đầu phong tỏa tòa cao ốc của tập đoàn La thị, tuyên bố lệnh truy nã bắt những thành viên trọng yếu của nhân nghĩa bang, đồng thời bắt chủ tịch tập đoàn La thị cùng những nhân viên cao cấp còn lại, trọng điểm là bốn huynh đệ Lâm gia, tình huống cơ bản chính là như vậy, ta muốn thấy các người hoàn thành cho tốt những việc này trong vòng mười phút.

Tất cả mọi người lập tức đều ngậy ngẩn cả người, bọn hắn đều nhìn về phía Hà Thiên Đạo như nhìn kẻ điên, trong lúc nhất thời không có bất kỳ tiếng nói nào, đương nhiên, cũng không ai có bất kỳ hành động gì, người làm trong cục cảnh sát tại Thượng Hải sao có khả năng không biết đến tập đoàn La thị cùng với nhân nghĩa bang? Từ sau khi La Phú Nhân quật khởi, hai thế lực một trong một ngoài này có thể coi như đã chiếm giữ toàn bộ thành phố Thượng Hải, mà trung ương chính phủ phẳng phất cũng xem như không thấy gì cả, để cho hai thế lực này lộng hành, dần dà, những nhân viên cảnh sát này cũng cho rằng tập đoàn La thị cùng nhân nghĩa bang có thể lực lớn ở bộ máy chính phủ, ai ngờ hiện tại một tổ trưởng tổ trọng án nhỏ nhỏ vậy mà lại muốn xử lý dọn dẹp tập đoàn La Thị cùng với nhân nghĩa bang? Đây quả thực là nói đùa sao?

Tên thanh niên trẻ tuổi lập tức như có cơ để gây chuyện, hắn trực tiếp đi tới trước mặt Hà Thiên Đạo cười lạnh nói:

- Hà tổ trưởng, người bị điên rồi sao? Dám nói những lời ngu ngốc như vậy ở đây? Ai cho người quyền tiến hành tất cả những việc này? Người có quyền lực gì để điều động hệ thống cảnh sát? Ta cảm thấy tinh thần người có vấn đề, giữ súng bên người quá mức nguy hiểm, không bằng người đem súng cùng thẻ chứng nhận cảnh sát giao ra đây, về nghỉ ngơi vài ngày thì thế nào?

Hà Thiên Đạo vẫn không để ý tới hắn, hắn bỗng nhiên lại xoay đầu nói tiếp với những người còn lại:

- Đúng rồi, mấy người các người tùy thời tiếp nhận mệnh lệnh của ta, tiến hành bắt giữ đối với những quan viên chính phủ tại Thượng Hải... Nếu như không có chuyện gì khác, như vậy mau đi chuẩn bị đi.

Tất cả mọi người vẫn không hề có bất cứ động tĩnh gì, chỉ là ánh mắt của bọn hắn lại nhìn về phía tên thanh niên trẻ tuổi, mà tên này lại giống như nhận được cổ vũ, hắn xông về phía trước muốn cướp khẩu súng lục

bên hông Hà Thiên Đạo. Nhưng hắn còn chưa chạm đến người Hà Thiên Đạo, một lực đạo rất mạnh đã đánh vào sau lưng hắn, khiến hắn trực tiếp bị đánh bay ra hơn mấy mét, lúc này mọi người mới nhìn rõ hai người trẻ tuổi đi theo sau lưng Hà Thiên Đạo, hai người này đang đứng rất nghiêm sau lưng hắn, trên người tản phát ra một loại áp lực.

- Dám vô lễ với đại tá?

Người vừa đá bay tên nhị thế tử kia cười lạnh nói, đồng thời hắn lấy ra một tờ giấy chứng nhận cùng một phần văn kiện từ trong ngực áo, nói tiếp:

- Chúng ta là lực lượng phòng số 9 cục quốc an, đây là trưởng phòng Hà Thiên Đạo đại tá, mệnh lệnh chính phủ truyền xuống cục quốc an, người nào bất tuân lệnh đều bắt giam với tội danh phản động cùng đe dọa an ninh quốc gia... Còn nữa, công văn này cho phép xử lý bắn hạ tại chỗ, ta biết rõ phần lớn trong các người đều nhận tiền không trong sạch từ tập đoàn La Thị, những sự tình này tạm thời bỏ qua không truy xét, nhưng nếu như không hành động hoặc là cố ý dung túng tội phạm, như vậy chúng ta có thể trực tiếp xử bắn đối với tất cả mọi người ở đây, mệnh lệnh này ngang cấp với quân lệnh, còn không mau hành động?

Không phải không thừa nhận, Hà Thiên Đạo toàn thân lời thôi lách thếch thật sự không có chút uy thế nào như người thanh niên này, mấy mệnh lệnh hắn nói lúc này căn bản không có người nào chịu chấp hành, nhưng khi người thanh niên này vừa lấy ra tài liệu văn bản cùng giấy chứng nhận, mấy người trong tổ trọng án xem xong những giấy tờ chứng nhận này, lập tức vội vã bắt đầu chuẩn bị làm theo, toàn bộ tổ trọng án, không, toàn bộ cục cảnh sát đều loạn cả lên... Không chỉ cục cảnh sát này, mà toàn bộ tất cả cục cảnh sát tại Thượng Hải đều giống như vậy loạn cả lên.

Cùng lúc đó, quân đội cùng cảnh sát vũ trang bộ sớm đóng tại bên ngoài phạm vi Thượng Hải đã bắt đầu tiến vào chiếm đóng, mà thời khắc này cách mười giờ còn có chừng hai mươi phút, bốn huynh đệ Lâm gia vẫn còn trong biệt thự nhà mình cũng đồng thời nhận được rất nhiều cuộc điện thoại từ thành viên nhân nghĩa bang gọi tới, tai mắt của bọn hắn đều phát hiện thấy số lượng lớn cảnh sát không ngừng đi ra từ cục cảnh sát, bắt đầu đi về hướng những địa bàn nhân nghĩa bang chiếm giữ.

- Cảnh sát bắt đầu hành động, tiểu đội hành động bí mật đoán chừng đã nắm giữ toàn bộ hệ thống cảnh sát Thượng Hải, chúng ta cũng bắt đầu xuất phát về hướng bến cảng...

Lão đại Lâm gia thở ra một hơi, hắn lúc này mới trầm giọng nói với ba người còn lại. Năm đó, sau khi La Phú Nhân giao đấu cùng chính phủ giành được thắng lợi, đã thành lập một tổ chức lính đánh thuê tinh nhuệ, dựa vào Phong Thần bảng hắn tìm ra những phương pháp tu luyện cường hãn, tuy không có khả năng đem nội lực, ma lực... những lực lượng trong truyền thuyết giao cho bọn họ, dù sao cũng chỉ là người ngoài, không ai muốn có ngày sẽ bị cản ngược lại một cái, bất quá phương pháp huấn luyện đó cũng là công pháp rèn luyện tổ chất thân thể cao cấp, người bình thường dựa theo những phương thức rèn luyện này tập luyện một hai năm, hiệu quả cũng đã rất kinh người, kém cỏi nhất cũng có thể làm võ sư, càng đừng đề cập đến những lính đánh thuê chuyên nghiệp được La Phú Nhân bỏ rất nhiều tiền ra thuê, tổ chất thân thể cùng ý thức chiến đấu vốn đã cao hơn người bình thường nhiều, sau khi sử dụng những phương thức huấn luyện, thực lực càng được đề cao hơn trước đến bảy tám phần, giống như La Cách Tư lúc trước đối kháng cùng Lăng Tân, tuy trước khi rèn luyện đã từng mở cơ nhân tỏa, nhưng nhờ vào phương thức huấn luyện đặc biệt của La Phú Nhân mới giúp hắn hoàn toàn nắm giữ loại lực lượng này, nếu như giao đấu với bộ đội đặc chủng, trong tình huống song phương tay không đối chiến, một mình hắn đánh bảy tám người vẫn không thành vấn đề, lúc trước là do Lăng Tân nhờ công hiệu của nội lực gắt gao áp chế hắn mà thôi. Đội lính đánh thuê này có hơn bảy mươi người, trong đó mạnh ngang tầm La Cách Tư cũng có bốn người, ngoại trừ phái ra hai mươi người tập kích những kẻ cầm súng của nhân nghĩa bang, tạo thành đại rối loạn, còn lại năm mươi người khác cùng bốn cường giả đều bảo hộ bên cạnh bốn huynh đệ Lâm gia, hộ tống bọn hắn một đường hướng về bến cảng.

Khi bốn huynh đệ Lâm gia xuất phát từ biệt thự, thời gian ước chừng khoảng tầm chín giờ năm mươi phút, vừa ra khỏi biệt thự, lão đại liền ra lệnh cho lão tứ phát mệnh lệnh tập kích, bắt đầu gây hỗn loạn toàn bộ Thượng Hải... doc truyện tại . lão tứ cũng rất nghe lời, hắn trực tiếp cầm điện thoại ra lệnh, sau đó lập tức lấy cớ đi toa-lét WC.

- Kế tiếp chính là đến hành động của ta rồi... Thứ này quả nhiên thật sự là vạn năng, chỉ cần dựa theo kế

hoạch của ta mà làm, như vậy cảnh sát căn bản không thể nghi ngờ, đồng thời còn có thể đạt được vô số điểm nhân quả từ đại loạn tại Thượng Hải, ha ha, ta quả nhiên là một thiên tài, chỉ cần giải quyết hoàn mỹ chuyện lần này, ta sẽ là chúa tể thế giới rồi... Không, ta sẽ trở thành thần, một vị thần hiện thế, vô địch và vạn năng, ha ha ha...

Lão tứ Lâm gia vừa trở lại biệt thự liền không nhịn được hắc hắc nở nụ cười, sau khi có được Phong Thần bảng, tư tưởng hắn đã càng ngày càng điên cuồng cùng cực đoan, giờ phút này đã hoàn toàn bất chấp sống chết của huynh đệ mình, có lẽ đối với hắn mà nói, giết chết huynh đệ của mình thật sự là kết quả tốt nhất, như vậy người biết rõ thân phận mình sẽ giảm đi mấy người, mà Phong Thần bảng do hắn giữ càng được thêm an toàn, cho nên, ba người bọn họ chết đi thật là tốt...

Lão tứ Lâm gia đi vô phòng vệ sinh, khi hắn mở cửa ra, đã có một tên lính đánh thuê hai mắt đỏ dẫn đứng đó, người này đã bị hắn dùng Phong Thần bảng thôi miên, hình thể cùng chiều cao tương đương với hắn, chỉ thấy hắn lấy ra Phong Thần bảng gắt gao nhìn chăm chăm vào tên lính đánh thuê, chỉ trong vòng vài cái nháy mắt, bộ dạng tên lính đánh thuê đã trở nên hoàn toàn giống hắn như đúc, mà hình dạng bản thân hắn lại đang dần dần biến hóa, cuối cùng biến thành gương mặt tên lính đánh thuê này.

Sau khi hai người đổi quần áo, tên lính đánh thuê đã hoàn toàn biến thành lão tứ Lâm gia, mà lão tứ Lâm gia thì biến thành lính đánh thuê, sau đó cùng đoàn lính đánh thuê ra khỏi biệt thự, mà hắn thì yên tâm thoải mái ngồi trên nắp bồn cầu, trong nội tâm bắt đầu ghi đến tương lai tươi đẹp như chuyện thần thoại.

- Việc còn lại chỉ có mật báo cho cảnh sát mật báo thôi, đợi đến lúc cảnh sát bao vây đại ca cùng nhị ca và tam ca, kích hoạt gây nổ... Trái bom dưới sàn xe do người bị ta thôi miên đặt sẽ phát huy công dụng, như vậy, chứng cứ xác nhận ta đã chết sẽ ở ngay trước mặt đám cảnh sát, khi đó... Chính là thời điểm ta thu hoạch vô số điểm nhân quả rồi, ha ha ha...

56. Chương 56: Phá Cục! (tứ)

-... Nói một cách khác, người giữ Phong thần bảng trong số bốn huynh đệ Lâm gia sẽ làm như vậy, bình thường sẽ có vài loại phương thức trốn thoát, nếu như hắn thông minh một chút, biết âm thầm ấn núp trong bóng tối không để lại dấu vết, như vậy trừ những người giữ Phong thần bảng như chúng ta có thể gây ra uy hiếp, lực lượng thế tục căn bản không có khả năng bắt được hắn, mà cách làm ngu xuẩn nhất, chính là dẫn phát toàn bộ Thượng Hải đại loạn, dùng phương thức này để đạt được đại lượng điểm nhân quả, cách làm như vậy thật sự là muốn chết.

Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi ngồi trong xe, đang đi về hướng về bến cảng, đương nhiên, vì chiến đấu sau đó cùng với che giấu sự việc, cho nên Đạt Vân Hi không đem theo một vệ sĩ nào, trên thực tế bản thân nàng vốn lợi hại gấp trăm lần những vệ sĩ kia, chỉ có điều ngày bình thường muốn giấu diếm thực lực của mình mà thôi, cũng vì dự phòng những chuyện phiền phức nhỏ, cho nên mới hay đem theo hai vệ sĩ bên cạnh.

Trên đường đi, Lăng Tân tuy rằng vẫn trong trạng thái tư duy của nhân cách chủ, nhưng dù sao nhân cách chính và phụ đều cùng là một người, cho nên đối với chi tiết kế hoạch lần này cũng vô cùng tinh tường, khi Đạt Vân Hi hỏi về ý định của bốn huynh đệ Lâm gia, hắn lập tức nói ra khả năng lớn nhất về ý định của bọn hắn, bởi vì Phong Thần bảng dự đoán sẽ phát sinh kịch chiến tại bến cảng, bốn người Lâm gia đều sẽ chết tại đó, cho nên khả năng lớn nhất của bọn hắn là định là chạy trốn bằng thuyền.

- Ý định của bốn huynh đệ Lâm gia xác thực không tệ, lợi dụng ưu thế sân nhà, khi thế cục còn chưa rõ ràng sẽ làm toàn bộ Thượng Hải bị đảo loạn, điều này cũng giải thích tại sao lúc trước bọn hắn tìm mọi cách vơ vét súng ống đạn dược từ chỗ Ngưu cục trưởng, cần có một lượng lớn súng ống, để bắt đầu gây rối loạn trong toàn bộ phạm vi Thượng Hải.... Kể từ đó, cảnh sát cũng sẽ bị những sự việc hỗn loạn thu hút triệt để chú ý lực, mà lúc trước vì để giữ bí mật, quân đội cùng cảnh sát vũ trang bộ cũng đến hôm nay mới tiến vào Thượng Hải, Hà Thiên Đạo lại bất quá là một viên cảnh sát nhỏ mà thôi, toàn bộ hệ thống cảnh sát cùng chính phủ Thượng Hải cơ hồ đều bị tập đoàn La Thị mua chuộc khống chế, cho nên tiểu đội hành động bí mật sao có khả năng nắm được tin tức một cách rõ ràng trong thời gian ngắn? Đợi đến lúc

bọn hắn ổn định được thế cục hỗn loạn, bốn huynh đệ Lâm gia đã sớm chạy trốn không còn tung tích, cho nên... Nhất định có người tiết lộ tin tức cho bọn hắn.

Lăng Tân mỉm cười nói với Đạt Vân Hi. Đạt Vân Hi lúc này đang vừa lái xe vừa liếc mắt nhìn về phía Lăng Tân, khi chứng kiến nụ cười tự tin của Lăng Tân, nàng cũng hơi cười lên nói:

- Là ai mật báo chứ? Người Lăng Tân tiên sinh nói chính là kẻ tên là Trần Hạo Thao sao?

- Không, Trần Hạo Thao và ta đều biết đến sự tồn tại của Phong Thần bảng, trong loại cháy nổ lớn như thế này, một người cũng không thể sống sót, có thể sẽ tạo thành loại hư hại nào đó cho Phong thần bảng, vì vậy cơ bản không thể nào là Trần Hạo Thao làm, cho dù bốn huynh đệ Lâm gia đều chết trong bố cục, không đoạt được Phong Thần bảng đối với chúng ta mà nói cũng là đã thất bại, bốn huynh đệ Lâm gia bất quá chỉ là tôm tép nhãi nhép, thứ chính thức quan trọng chính là Phong Thần bảng... Cho nên, ta cùng Trần Hạo Thao đều không có khả năng mật báo, hình dung theo cách khác, bất luận là ai giữ Phong Thần bảng, đều tuyệt đối muốn tránh làm Phong Thần bảng lâm vào trong loại cháy nổ như vậy.

Lăng Tân thở ra một hơi, hắn tiếp tục nói:

- Chính vì vậy, người duy nhất có khả năng mật báo... doc truyện tại . Là một trong trong bốn người Lâm gia đang giữ Phong Thần bảng.

Đạt Vân Hi kinh ngạc quay đầu nhìn hắn một cái, sau đó vội vàng quay đầu tiếp tục lái xe, nàng cũng đồng thời tò mò hỏi:

- Người này ngu ngốc đến vậy sao, tiết lộ hành tung của chính mình? Hơn nữa người nói bốn người Lâm gia đều sẽ chết trong trận cháy nổ? Hắn có vấn đề thần kinh sao? Hay là suy nghĩ không được bình thường?

- Cũng không phải, chuẩn xác mà nói, một bước này kỳ thật coi như hợp lý, nếu không phải có những người giữ Phong Thần bảng chúng ta mà nói... vậy hắn rất có thể sẽ thành công...

Lăng Tân cười lạnh tiếp tục nói:

- Lúc trước ta đã nói, Phong Thần bảng có thể nói là toàn tri toàn năng, như vậy thay đổi dung mạo cá nhân, thôi miên một vài người ý chí không quá kiên định, những lực lượng đối nghịch với người có Phong Thần bảng mà nói đều là đồ chơi con nít, tại sao hắn lại phải mật báo? Bởi vì hắn muốn sử dụng biện pháp này, thoát khỏi tai mắt của cảnh sát cùng chính phủ, chỉ cần chết trong lúc tất cả mọi người đều nhìn thấy, như vậy với tư cách một trong bốn người Lâm gia, thân phận này của hắn cũng chính thức được xác nhận triệt để tử vong, sau đó sẽ ẩn núp trong bóng tối tích lũy lực lượng, tương lai có thể quay lại tiêu diệt những thứ hắn muốn... Nếu như không có những người giữ Phong Thần bảng chúng ta tồn tại..., vậy hắn thực sự là có thể thành công...

Đạt Vân Hi suy nghĩ cẩn thận về ý tứ trong lời nói của Lăng Tân, sau một lát mới lên tiếng:

- Xác thực, nếu dùng thủ đoạn như vậy, bốn người bọn họ người xác thực có thể ẩn nấp trốn tránh...

- Không.

Lăng Tân lại cười lạnh một tiếng, hắn tiếp tục nói:

- Hắn làm sao có thể lấy Phong Thần bảng của bản thân cho các huynh đệ cùng sử dụng? Nếu như ba người còn lại cũng biết đến Phong Thần bảng mà nói..., như vậy bọn hắn không có khả năng chạy trốn như vậy, chỉ cần có Phong Thần bảng, bất kỳ một căn phòng nào cũng có thể dùng làm nơi ẩn nấp, lực lượng thế tục sao có khả năng tìm ra? Sở dĩ muốn chạy trốn bằng đường biển, là vì bọn hắn căn bản không biết đến tồn tại của Phong Thần bảng... Người nghĩ một kẻ độc ác ích kỷ, sẽ lo lắng về người nào nhất? Đáp án dĩ nhiên là người bên cạnh, hắn lo sợ ba huynh đệ còn lại của mình, sợ bọn họ cướp lấy Phong Thần bảng, sợ bọn họ biết rõ bí mật của hắn, cho nên vì phòng ngừa vạn nhất, hắn nhất định trước tiên sẽ tiêu diệt ba người kia.. Ba người là thật, một người là giả, chỉ đợi đến lúc bên cạnh phát sinh cháy nổ, ba người kia của Lâm gia tuyệt đối sẽ chết chắc.

Đạt Vân Hi suy tư một lúc, sau đó nàng mới cười hì hì nói:

- Không tệ, tuy rằng đã chia phương thức tư duy Low Latent Inhibition cho nhân cách phụ, nhưng có vẻ như trí tuệ của người vẫn không suy yếu đi, dường như người lời to rồi nha.

Lăng Tân lập tức nở nụ cười khổ nói:

- Chuyện sao có thể đơn giản như vậy? Sự thật tuyệt đối nhất của thế giới này đó là muốn được bao nhiêu thì cần phải mất đi bấy nhiêu, tuy rằng ta vẫn là chính mình, nhưng ta cảm thấy suy nghĩ hiện tại bị thiếu đi cái gì đó, lúc trước rất nhiều tin tức rất nhiều manh mối tự nhiên mà có từ đó cũng nghĩ ra vấn đề nhanh hơn, nhưng bây giờ thì cần có thêm nhiều thời gian hơn nhiều công sức hơn mới nghĩ ra được đáp án, tuy tạm thời còn có vẻ chưa khác gì, nhưng khi gặp tình huống cần bày bố thế cục lớn, đoán chừng ta sẽ không bằng trước kia...

- Có thể là do trí tuệ nhân cách phụ của người lại mạnh hơn nhiều so trước kia à? Đúng rồi, còn vấn đề cuối cùng, nam tử họ Lâm giữ Phong Thần bảng đã thay đổi dung mạo, lại đang ẩn náu, các người có biện pháp nào tìm ra hắn chứ? Không phải Phong Thần bảng không cách nào điều tra người cũng giữ Phong Thần bảng sao?

Đạt Vân Hi lại một lần nữa tò mò hỏi.

- Đại khái là như thế này, cho nên ta mới nói người này thật sự là ngu xuẩn.

Lăng Tân lắc đầu, hần cười lạnh không ngừng nói:

- Phương pháp sử dụng Phong Thần bảng đến giờ vẫn không rõ, tên ngu ngốc này thật sự là chết chưa hết tội... Ngoại trừ tình huống điểm nhân quả bị âm, đạt được điểm nhân quả cũng đồng dạng sẽ khiến thời không nghịch lưu xảy ra, chỉ là loại thời không nghịch lưu này khác một chút so với khi bị âm điểm nhân quả, sẽ trở nên rất xui xẻo liên tục, hơn nữa không chỉ là hần xui xẻo, mà tất cả những người liên quan đến hần, thân nhân, bằng hữu, đồng bọn, còn có người ở gần hần cũng đều sẽ trở nên rất xui xẻo, ví dụ như lấy được một vạn, hoặc mấy vạn điểm nhân quả thì sự xui xẻo chỉ là khi uống nước bị sặc một cái, như vậy nhận được hơn mười vạn điểm nhân quả có thể sẽ liên tục té ngã các loại gãy hết tay chân, nếu như nhận được hơn trăm vạn điểm nhân quả thì thế nào? Nói không chừng người vừa đi vào nhà hàng liền xảy ra đại hỏa hoạn, vừa đi tới đường chính liền bị tông xe, bản thân càng lúc sẽ càng xui xẻo...

- Muốn đạt được bao nhiêu nhất định phải mất đi bấy nhiêu, đạt được điểm nhân quả sao có thể đơn giản như hần nghĩ? Nếu thật sự là phá hủy giết hại một thành phố có thể đạt được hơn trăm triệu điểm nhân quả, vậy tại sao trước kia La Phú Nhân không làm như thế? Cho dù chỉ là bí mật giết chết vài trăm người, đó cũng là một lượng điểm nhân quả rất lớn, đối với La Phú Nhân khi đã bị ép đến tuyệt cảnh lúc trước, chính là vật cứu mạng. Nhưng hần cũng không làm như vậy, là vì hần muốn bảo hộ vợ cùng con gái của mình...

- Cho nên, âm điểm nhân quả là vì Phong Thần bảng mất đi nguồn năng lượng, tạm thời mất đi hiệu lực, cho nên không còn Phong Thần bảng bảo hộ, thời không nghịch lưu sẽ gây ảnh hưởng trong một lần duy nhất, mà trong thời gian ngắn lấy được một lượng lớn điểm nhân quả, là do Phong Thần bảng hoạt động quá tải, cũng sẽ tạo ra ảnh hưởng của thời không nghịch lưu, chỉ là loại ảnh hưởng này có tính liên tục, lại còn gây ra vận xui cho cả những người xung quanh, người suy nghĩ thử một chút là được, khi toàn bộ Thượng Hải bắt đầu đại loạn..., rất nhiều người qua đường vô tội bị tử vong, rất nhiều cảnh sát bị bắn chết trong khi giao chiến, tương lai của không biết bao nhiêu người sẽ bị cải biến, như vậy người làm ra chuyện này, nam tử họ Lâm, điểm nhân quả của hắn sẽ tăng lên liên tục, khi đó mặc kệ hần ẩn núp sâu xa như thế nào, hần cũng sẽ giống như một chiếc đèn đỏ mang theo tai họa vậy, do đó vị trí của hần cũng sẽ bị phát hiện rất rõ ràng... Khi đó, chính là thời điểm chúng ta ra tay cướp lấy Phong Thần bảng.

Một bộ phận trong bố cục của Lăng Tân chính là như vậy, thuê Trương Hằng đến ám sát khiến cho bốn người Lâm gia hốt hoảng lo sợ, người giữ Phong thần bảng trong đó tự nhiên sẽ bắt đầu sử dụng Phong Thần Bảng điều tra, sau đó chính phủ muốn triệt để xử lý tập đoàn La Thị, lập tức sẽ dồn hần vào tuyệt lộ, lên trời không có đường, xuống đất cũng không có cửa, người này chỉ cần không phải người có được trí tuệ cao tuyệt đỉnh, ít nhất có bảy thành sẽ bước vào con đường điên cuồng, muốn đạt được số lượng lớn điểm nhân quả để bảo hộ an toàn cho bản thân, thậm chí dùng điểm nhân quả để thực hiện dã tâm. Mục đích của Lăng Tân chính là khiến cho người giữ Phong thần bảng trở nên điên cuồng, đầu tiên dùng Phong Thần bảng gây ra uy hiếp tử vong, sau đó đến vụ ám sát ngàn cân treo sợi tóc của

Trương Hằng, sau đó đến chính phủ bắt đầu hành động, từng bước một, rốt cục dẫn tới tình trạng trước mắt...

57. Chương 57: Há Cục! (ngũ)

- Mặc dù có dự đoán của Phong Thần bằng, khiến cho xác suất thành công của bố cục tăng cao, nhưng người giữ Phong Thần bằng thì không cách nào dự đoán được, nhân tâm lại càng khó lường, trong lúc này chỉ cần xảy ra một việc ngoài ý muốn cũng sẽ khiến cho toàn bộ bố cục sụp đổ, mà việc ngoài ý muốn này chính là Trần Hạo Thao... Ta đã có thể lập ra kế hoạch như thế này, vậy Trần Hạo Thao có mảnh Phong Thần bằng tự nhiên cũng có thể dự đoán được một số việc, dù sao hắn cũng có thể là người có Low Latent Inhibition, cho nên khi thời điểm tranh đoạt Phong Thần bằng cuối cùng đến, hắn nhất định sẽ tham dự, khi đó nhiệm vụ của người chính là cầm chân hắn, chỉ cần trong thời gian mười phút, ta sẽ có thể cướp được Phong Thần bằng sau đó đến gặp người.

Lăng Tân nói khẽ với Đạt Vân Hi. Đạt Vân Hi nhu thuận gật đầu, đối với phân phó này của Lăng Tân nàng cũng không hề có chút giận dữ gì, bất quá lòng hiếu kỳ của nàng tựa hồ lại khá lớn, nàng mở miệng hỏi:

- Đúng rồi, tác dụng của Trương Hằng chỉ là ám sát bốn huynh đệ Lâm gia sao? Hôm qua người lại liên lạc trên mạng với hắn làm gì nữa vậy?

- Đó là ta một bộ phận khác trong bố cục của ta, cần phải do Trương Hằng thu hút sự chú ý của cảnh sát mới có thể thành công... Đây chỉ là hoài nghi cùng suy đoán của cá nhân ta mà thôi, tạm thời vẫn không thể nói với người...

Lăng Tân gật đầu nói. Đạt Vân Hi lại càng cảm thấy khó hiểu, nàng lại rất hiếu kỳ hỏi:

- Thế nhưng mà nam tử họ Lâm kia đã không có chuyện gì, còn cần dẫn dụ cảnh sát đến bắt hắn sao?

- Không phải nhằm vào nam tử họ Lâm, mà là nhằm vào bước thứ hai của bố cục... Đó ước chừng cũng chỉ là một suy đoán, không nhất định là sự thật, nhưng sau khi bỏ qua tất cả khả năng không thể xảy ra, khả năng duy nhất còn lại cho dù là nhỏ, cũng cần phải thử nghiệm một chút...

Nói đến đây, Lăng Tân phảng phất như cũng không có ý định tiếp tục nói nữa, hắn quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, mà bàn tay của hắn đã nắm lại thành nắm đấm thật nhanh.

(Những người chết trong lần đại loạn tại Thượng Hải này, ta còn quá yếu quá yếu, thật sự là không có lực lượng tới cứu các người, ta sẽ không nói cái gì muốn trách thì trách người gây ra hỗn loạn, sự bất lực hiện tại của ta chính là bất lực, giống như lúc cô nhi viện phát sinh đại hỏa hoạn khi ta mười tuổi, giống như cái chết của Hứa đại thúc lúc ta còn bé, ta đã có quá nhiều lần bất lực...)

- Đây là một thế giới không có bất cứ kỳ tích nào, bất kỳ chuyện gì đều là từng bước hoàn thành, bất cứ chuyện gì cuối cùng đều đã sớm được quyết định cùng an bài, không có cái gọi là kỳ tích...

Lăng Tân tự thì thảo với mình, hắn vừa nói vừa sờ lên ngực, sau đó mới tiếp tục nói ra:

- Cho nên muốn siêu thoát khỏi thế giới này... vậy thì nhất định phải trở nên mạnh mẽ, vô luận là lực lượng hay là tín niệm của ta, đều phải mạnh mẽ đến mức siêu thoát khỏi thế giới, khi đó ta mới có thể tạo ra kỳ tích, phá vỡ thế giới không tồn tại kỳ tích lạnh lẽo như băng này...

Đạt Vân Hi vốn đang định nói gì đó, nhưng sau khi nghe Lăng Tân nói, nàng cũng lập tức trở nên trầm mặc, chỉ an tĩnh lái xe, trong lúc nhất thời hai người đều trầm mặc trấn áp lại tất cả tư tưởng đang kích động trong lòng mình...

Thời gian đã dần tới mười giờ, tiểu đội của Hà Thiên Đạo đã nắm giữ toàn bộ hệ thống cảnh sát tại Thượng Hải, chia ra làm mấy hướng bắt đầu bắt các nhân vật trọng yếu, trong đó có toàn bộ thành viên ban giám đốc tập đoàn La thị, thậm chí ngay cả những quan viên chính phủ tại Thượng Hải cũng có rất nhiều người đã bị bắt, ngoài ra còn có những đầu lĩnh lớn nhỏ của nhân nghĩa bang, bởi vì tập đoàn La Thị lộng hành, nhân nghĩa bang có thể ngang nhiên buôn bán thuốc phiện, cho vay nặng lãi, tổ chức đường dây mua bán

phụ nữ, thậm chí còn có buôn bán nội tạng... Trong mấy năm vừa qua, có xác rất nhiều trẻ em, thanh thiếu niên trôi dạt vào bờ biển, nội tạng trong cơ thể đều bị lấy mất, mà những bộ phận này đem bán trong chợ đen cho người có nhu cầu đem lại một số tiền rất lớn, có thể nói thành viên nhân nghĩa bang đã không còn chút lương tâm.

Tiểu tổ bí mật của Hà Thiên Đạo mấy năm nay thu được rất nhiều tin tức tình báo cụ thể, nếu như dựa vào đó mà xét xử, tất cả những tên đầu lĩnh nhân nghĩa bang đều đáng bị lăng trì, mà những kẻ này cũng biết điều chờ đợi khi bị bắt sẽ là cái gì, cho nên càng thêm bầu vú chặt vào tập đoàn La thị, dù sao đã đi vào con đường này, những kẻ xấu xa cặn bã trong nhân nghĩa bang đều luôn có phần cảnh giác, cho nên khi bốn huynh đệ Lâm gia phân phát súng ống, những tên đầu lĩnh này đã mơ hồ có một chút lo lắng, cho tới hôm nay khi toàn bộ hệ thống cảnh sát Thượng Hải đại biến, bọn hắc lập tức đã nghĩ đến tình huống xấu nhất, sau đó bốn huynh đệ Lâm gia hành tung không rõ, đại bộ phận đầu lĩnh lập tức đều đã hiểu ra... Trung ương chính phủ bắt đầu xử lý tập đoàn La Thị rồi!

Dù sao cũng là chết, theo tội trạng của bọn hắc, bị bắt căn bản không thể nào sống sót, vô luận lấy bao nhiêu tiền đi đút lót đều khó có khả năng, trái phải đường nào cũng là cái chết, chẳng thà điên cuồng một lần cuối cùng, nếu như vận khí tốt, khiến cho toàn bộ Thượng Hải rối loạn, nói không chừng bọn hắc có thể nhờ dịp hỗn loạn trốn thoát. Mang theo ý nghĩ như vậy, khi số lượng lớn cảnh sát tiến vào mấy khu vực địa bàn do nhân nghĩa bang chiếm cứ, những tên có súng ống lập tức đã bắt đầu xạ kích, chẳng những bắn về phía cảnh sát, ngay cả rất nhiều người đang đi gần đó cũng đều bị liên quan, khi tiếng súng đầu tiên vang lên, chỉ trong vòng mấy phút ngắn ngủi, trong khu vực này đã chết trên trăm người, thậm chí số lượng vẫn đang tiếp tục tăng lên...

Sau đó khi hơn hai mươi lính đánh thuê bắt đầu công kích nhân nghĩa bang, lập tức bộc phát hai bên bắn giết lẫn nhau tại khu vực đông dân cư, số người bị liên lụy mà tử vong liên tục nhảy vọt, mấy trăm, hơn một ngàn người, thậm chí còn nhiều hơn đã nằm trong vũng máu, mà đám cảnh sát xưa nay chưa từng thấy hỗn loạn chết chóc nhiều như vậy lập tức bắt đầu sợ hãi..., bọn hắc trước đến giờ sao có khả năng thấy được tình huống như vậy? Bình thường đều chỉ bắt những tên trộm, truy bắt những kẻ côn đồ, cho dù là tổ trọng án đi nữa cũng không quá đáng chỉ là bắt một vài tên tội phạm giết người, hoặc là thành viên tổ chức buôn lậu quốc tế, nhưng những kẻ đó sao có thể có súng? Mà nếu có người có thì cũng được bao nhiêu? Hiện tại chỉ trong nhân nghĩa bang đã có hơn trăm khẩu, ngoại trừ một ít súng ống tự chế, thậm chí còn có súng lục cùng súng trường quân dụng chính quy, chỉ xét về mặt hỏa lực mà nói, phe cảnh sát dĩ nhiên là không bằng.

Kỳ thật chỉ cần bất kỳ một người nào cầm súng tiểu liên đi đến những khu vực đông đúc náo nhiệt, cứ như vậy nã súng vào đám đông, tối đa trong mấy phút đồng hồ đã có thể giết chết hơn trăm người, huống chi là tình huống các phe giao chiến bằng súng đạn kịch liệt như vậy, hơn nữa còn là đồng thời phát sinh tại rất nhiều khu vực quảng trường đông đúc trên phạm vi toàn bộ Thượng Hải, có thể hình dung được sẽ chết bao nhiêu người. Toàn bộ Thượng Hải thật sự đã trở nên đại hỗn loạn...

- Hà Thiên Đạo! Lần này lớn chuyện rồi! Lúc trước ta đã nói, hành động một cách từ từ thôi, tốt nhất là dùng bộ đội đặc chủng tinh nhuệ tiến hành bí mật bắt giữ, như hiện tại, người có biết đã chết mất bao nhiêu người rồi không? Mẹ nó, người có lời nào để nói thì nói ra xem!

Bên ngoài một chiếc xe cảnh sát, một người trung niên sắc mặt đỏ gay, hắc giận dữ nắm chặt cổ áo Hà Thiên Đạo, vừa chất vấn vừa lôi kéo cổ áo của hắc không ngừng run rẩy, chuyện lần này thật đúng là chuyện lớn rồi, vô luận như thế nào cũng không cách nào che giấu được tin tức, chẳng những nước ngoài khăng định sẽ chú ý, các tỉnh thành còn lại của Trung Quốc cũng sẽ tuyệt đối không yên, đáng sợ hơn chính là một số tổ chức khủng bố ở gần biên giới... Có trời mới biết sự tình hỗn loạn lần này tại Thượng Hải sẽ tiếp tục dẫn phát ra những tình huống như thế nào nữa...

- Bí mật bắt giữ? Người cho rằng phái ra bộ đội đặc chủng có thể tiến hành bí mật bắt những nhân vật trọng yếu sao? Hắc là tới bao nhiêu chết bấy nhiêu thì đúng hơn...

Hà Thiên Đạo sắc mặt không hề thay đổi, trên tay hắc còn cầm một cái đùi gà, vừa ăn vừa nói.

- Tại sao lại nhất định tới bao nhiêu chết bấy nhiêu? Vậy người cảm thấy tình huống như thế nào là tốt? Cho dù là tạm thời nhẫn nhịn bỏ qua tập đoàn La thị, cũng tốt hơn rất nhiều so với tình huống hiện tại đã chết hơn ngàn người dân thường. Đây quả thực là còn đáng sợ hơn so với khủng bố, mẹ nó, người còn ăn

uống cái gì! Chẳng lẽ người không có chút nhân tính nào sao? Nhìn xem hiện tại đã chết biết bao nhiêu người a!

Nam tử trung niên nghe thấy những lời lạnh nhạt của Hà Thiên Đạo, hần liền giống như nổi cơn tam bành, lúi cổ Hà Thiên Đạo về phía trước, tay kia thì hướng về phía chiếc đùi gà, dường như định dẹp bỏ những đồ ăn của Hà Thiên Đạo. Nhưng mà trong khoảnh khắc khi hần vừa hành động, ánh mắt Hà Thiên Đạo đột nhiên trở nên sắc sảo, cũng không biết hần đã làm gì, người xung quanh chỉ nghe thấy một tiếng BA~ giòn vang, tiếp đó một cơn gió mạnh chợt thổi, đến khi những người xung quanh mở mắt ra nhìn sang, nam tử trung niên đã nằm trên mặt đất không nhúc nhích, không biết là hôn mê hay đã chết.

- Không có mệnh lệnh, ta không có nghĩa vụ phải chịu công kích của người... Trí tuệ của người bình thường, người vẫn thật sự chưa hiểu sao? Đám lãnh đạo cao tầng, điều bọn họ thật sự muốn là tiêu diệt tập đoàn La thị? Không, điều bọn hần muốn chính là...

Hà Thiên Đạo nói mấy câu xong, ánh mắt hần lại lần nữa trở nên mặc kệ hết thảy, không để ý tới ánh mắt vừa phẫn nộ vừa sợ hãi của mấy kẻ đang đứng phía sau, hần chỉ cần một cái đùi gà nói:

- Đến bến cảng, dựa theo địa điểm được cung cấp lúc trước từ cuộc điện thoại bí ẩn kia, mặt khác ra lệnh cho bộ đội cảnh sát vũ trang bắt đầu trấn áp tất cả thành viên nhân nghĩa bang, trực tiếp bắn hạ người nào cầm súng, không cần nộp vũ khí đầu hàng nữa... doc truyện tại . Mặt khác tất cả thành viên phòng số chín phân bố ra toàn bộ Thượng Hải, sau khi hành động trấn áp nhân nghĩa bang kết thúc, một khi phát hiện nổ súng, nổ bom, hoặc là tình huống kỳ lạ nào khác, ví dụ như liên hoàn tông xe, đại hỏa hoạn... tất cả đều phải lập tức báo cáo...

Nói xong, hần trực tiếp ngồi vào trong xe cảnh sát.

- Đã khai mạc rồi, đại thời đại sắp đến... Thanh âm trong đầu ta, rốt cuộc người muốn thứ gì? Người rốt cuộc muốn ta lấy thứ gì cho người? Còn có... Người là ai?

Khi Hà Thiên Đạo cùng một số thành viên tiểu đội hành động bí mật, cộng với rất nhiều quân đội cảnh sát vũ trang hướng về phía bến cảng, giờ phút này ba huynh đệ Lâm gia di nhiên nắm được thế cục toàn bộ Thượng Hải, quả nhiên đã xảy ra đại loạn như đoán trước, đại lượng cảnh sát bị hấp dẫn lực chú ý, tính cả quân đội tiến vào Thượng Hải cũng đều không có tinh lực đuổi bắt bọn hần, chỉ cần có thể thuận lợi đến được bến cảng, khi đó nhất định có thể chạy thoát khỏi Thượng Hải. Chỉ cần cảnh sát không biết hành tung hiện tại của bọn hần là được...

- Lão tứ, người không sao chứ? Bây giờ người không nói câu nào chỉ ngồi một chỗ buồn bực hút thuốc liên tục.

Lão đại là người đầu tiên phá vỡ bầu không khí trầm mặc, hần ân cần hỏi lão Tứ, mà lão Tứ lại chỉ trầm thấp đáp một tiếng, dường như tâm tình đang rất phiền muộn, lão đại thấy vậy cũng không hỏi thêm gì nữa, chỉ có thể thở dài, sau một lúc mới mở miệng nói:

- Các huynh đệ, chỉ cần gắng gượng qua cửa ải này, sau khi ra đến nước ngoài trời đất rộng lớn còn không phải do chúng ta tự do tung hoành? Khoản tiền lớn La Phú Nhân dự trữ đủ để cho chúng ta sống giàu sang quyền quý cả đời như hoàng đế, so với những tỉ phú dầu mỏ còn sung sướng hơn gấp trăm lần, vạn lần... Cho nên ngàn vạn lần không nên nản chí, ra đến nước ngoài, mỹ nữ, tiền tài, muốn cái gì sẽ có cái đó!

Vừa dứt lời, bỗng nhiên phía trước truyền đến một tiếng vang thật lớn, một chiếc xe chở vệ sĩ hộ tống đã bị lật tung, không đợi mấy người nam tử họ Lâm phục hồi lại tinh thần, BANG một tiếng, một mũi tên đã xuyên một nửa vào nóc chiếc xe bọn hần đang ngồi, mặc dù không hoàn toàn xuyên thấu, nhưng uy lực vô cùng của mũi tên đã xuyên qua nóc xe làm bằng hợp kim siêu cao cấp, hàn quang lóe lên khiến cho những người ngồi trong xe run lên sợ hãi... Đúng vậy, Trương Hằng đã bắt đầu công kích.

58. Chương 58: Phá Cục! (lục)

Thực lực Trương Hằng tuyệt đối không giống như vị trí của hắn trên bảng xếp hạng, trên thực tế, nếu không do nữ sát thủ đệ tam thế giới một mực quấy nhiễu các nhiệm vụ hắn được giao, rất có thể Trương Hằng đã được xếp vào hàng ngũ những sát thủ đứng đầu thế giới, tuyệt kỹ cung nỏ của hắn hoàn toàn có thể thay thế súng ngắm trong hầu hết tình huống, hơn nữa hắn có thể đem theo vũ khí di chuyển một cách thuận tiện mà không làm người khác nghi ngờ, đây chính là ưu thế lớn nhất của Trương Hằng.

Khi mấy mũi tên bắn vào ghế chiếc xe đầu tiên, mũi tên đặc chế xuyên qua tầng sắt thép của nóc xe một cách đơn giản, một gã bảo vệ đang ngồi ở tay lái lập tức chết tại chỗ, sau đó chiếc xe con này đâm về phía trước, trúng một chiếc xe khác, hai chiếc xe đã nằm ngang giữa đường, mà Trương Hằng lại không dừng lại một chút nào tiếp tục xạ kích về phía chiếc xe dài nhất, quả nhiên như hắn dự đoán trước, chiếc xe này cũng là một chiếc limousine đã được cải tạo hoàn toàn.

- Mẹ nó, người có tiền trong nước đã nhiều như vậy sao? Ở nước ngoài đều chưa thấy có nhiều tỉ phú đại gia mua loại xe này, không ngờ về nước chưa bao lâu, đã gặp tới hai chiếc... Còn có để cho người khác sống nữa hay không...

Trương Hằng mắng lớn một tiếng, sau đó chuẩn bị sử dụng mũi tên đặc chế phát nổ siêu mạnh. Nhưng hắn mới rút mũi tên ra được một nửa lại chần chờ, sợ nữ nhân kia lại xuất hiện lần nữa, như vậy sẽ có thể lại lãng phí thêm một trăm vạn dollar a... Tuy nói khách hàng của hắn coi như đạo nghĩa, đã lại chuyển cho hắn 500 vạn dollar làm chi phí dự phòng, nhưng cũng không nên lãng phí đến vậy, các khoản hắn cần tiền để trả thực sự rất nhiều...

- Dứt khoát sẽ chờ người ở bên trong xuất hiện đi, dù sao khách hàng đã nói, chỉ cần có thể kéo dài bọn hắn đến khi cảnh sát kéo tới, coi như là ta hoàn thành nhiệm vụ. Cứ như vậy đi, cũng tiết kiệm một trăm vạn dollar...

Trương Hằng cần nhằn mấy câu, khi trên tay có cung tính cách hắn trở nên rất tiêu sái, cùng vẻ ngại ngùng thường ngày cực kỳ bất đồng, hắn vừa liên tục bắn tên vừa bắt đầu hùng hùng hổ hổ..., dù sao hắn cũng không nóng vội, chỉ cần hoàn thành yêu cầu của khách hàng là được, trì hoãn đối tượng đến khi cảnh sát tới, khi đó hắn nhẹ nhàng trốn thoát là được, yêu cầu như vậy hoàn toàn không có gì khó khăn.

Cứ như vậy, chiếc limousine này lại lần nữa bị bắn thủng động cơ, lập tức toàn bộ đoàn xe phải dừng lại giữa đường, trong ghế xe có khá nhiều lính đánh thuê cùng vệ sĩ, tất cả đều bị tên bắn xuyên mà chết. Vị trí của Trương Hằng cách đại lộ ít nhất hơn 1500m, nhưng thiên phú của hắn lại đủ để nhìn rõ ràng bất luận người nào từ khoảng cách xa như vậy, thậm chí là từng hòn đá từng đồ vật lớn nhỏ, độ chính xác cùng tốc độ xạ kích, kể cả lực xuyên thấu cùng lực sát thương của mũi tên đều đủ để so sánh với súng ngắm, chỉ trong mấy chục giây ngắn ngủi, đã giết chết hơn mười tên vệ sĩ cùng lính đánh thuê.

- Lỡ rồi, lần này giết chết quá nhiều người, xem ra khách hàng cũng đã tính toán rất kỹ...

Trương Hằng vừa không ngừng bắn tên vừa lẩm bẩm một mình, hắn đã làm sát thủ nhiều năm, đối với máu cùng người chết sớm đã quen thuộc, một lượt xạ kích liên tục, giết chết hơn mười người mặt cũng không hề biến sắc, như vậy xác thực có thể xứng đáng xưng là người làm nghề sát thủ.

Mà đám lính đánh thuê đang ở trong xe cùng ba người Lâm gia đều thất kinh, bọn hắn hiện tại đang chạy trốn giữ mạng, lại bị người khác tập kích ám sát, hơn nữa đã xảy ra tai nạn xe cộ, có trời mới biết cảnh sát khi nào sẽ đến, khi đó bọn hắn một người cũng chạy không thoát, cục diện hỗn loạn dày công sắp xếp căn bản là không tác dụng gì, bởi vì bọn hắn đã bị vây ở chỗ này không thoát được...

- La Cách Tư, bốn người các người ra tay nhanh lên a, nếu không tất cả chúng ta sẽ cùng nhau Game Over!

Lão đại Lâm gia lập tức hét lớn vào máy liên lạc. Kể cả La Cách Tư, bốn người đều là cường giả đã mở cơ nhân tỏa, bọn hắn giờ phút này đang không ngừng cau mày. đọc truyện tại . Không thể so với phản ứng kiểu newbie của bốn huynh đệ Lâm gia, bọn hắn sớm đã bắt đầu quan sát tình huống bên ngoài, uy lực cùng độ chính xác của mũi tên đều không thể bắt bẻ, theo phương hướng cùng góc độ của mũi tên bắn tới, có thể thấy mũi tên này bắn ra từ những tòa nhà cao tầng cách đây ít nhất nghìn mét, có thể bắn tên từ

khoảng cách xa như vậy, hơn nữa uy lực còn có thể xuyên thấu qua tầng sắt thép, chuyện như vậy cơ hồ là mới nghe lần đầu, cho nên trong lúc nhất thời đều có chút ít do dự.

Phải biết rằng đây chính là vũ khí lạnh, căn bản không phải các loại vũ khí nóng như súng ngắm, có thể bắn xa 500m lại còn có thể gây ra thương tích cho người khác, đã chỉ có những loại nỏ cơ giới dùng kỹ thuật hiện đại chế tạo mới được, căn bản chưa từng nghe nói có loại nỏ nào mà có thể bắn xa hơn ngàn mét cùng với xuyên thấu sắt thép như vậy... Căn bản là khoa trương!

... Nhưng tiếp tục đợi ở đây cũng chỉ có chết, đã nhận tiền thì phải đối diện với khả năng bị giết, lúc này phải dốc sức liều mạng rồi.

Bốn người này đều là lính đánh thuê đỉnh cấp, tự nhiên cũng có đạo đức nghề nghiệp, đã nhận tiền của người khác, thời khắc mấu chốt không có khả năng bán đứng khách hàng hoặc là lâm trận bỏ chạy, nếu không sẽ phạm vào nguyên tắc tối kỵ của lính đánh thuê, về sau sẽ không bao giờ có khách hàng nào nữa, cho nên bốn người này liếc mắt nhìn nhau một cái, sau đó đều chọn lựa loại súng phù hợp, La Cách Tư là người đầu tiên lần từ trên xe xuống.

BA~!

Một mũi tên bắn tới với tốc độ cực nhanh, nhưng dù sao tầm bắn cũng từ xa hơn nghìn mét, khi bắn tới nơi La Cách Tư lần xuống, cần ít nhất không thấy mấy giây, mà chỉ trong nháy mắt như vậy, La Cách Tư đã hai mắt mờ mịt tránh khỏi, đây cũng là mũi tên thất bại đầu tiên.

- Ồ?

Trương Hằng hơi sững sờ, đồng thời tường xi-măng bên trái chỗ sân thượng hần đứng bị bắn ra một lỗ nhỏ, rõ ràng người của đối phương đã bắn về phía hần, có thể từ khoảng cách xa như vậy bắn tới, gần kề chỉ lệch vài mét, người vừa bắn phe đối phương cũng tuyệt đối không phải hạng xoàng, chuẩn xác mà nói đối phương rất có thể cũng là một xạ thủ, chỉ là trong lúc ra tay vội vã không kịp nhắm trúng mà thôi.

- Mẹ nó, mở cơ nhân tỏa sao... Thiệt rồi, phi vụ lần này thật sự không có lời, đối phương rõ ràng có tới mấy người mở cơ nhân tỏa làm vệ sĩ, người ta cần giết lần này là ai? Người giàu nhất thế giới sao?

Trương Hằng lập tức nghiêng người chạy về phía bên phải, đồng thời lại bắn ra mấy mũi tên. Nhưng mà mấy mũi tên này cũng không bắn trúng bất cứ người nào, toàn bộ bốn gã mở cơ nhân tỏa đã bình yên vô sự ra khỏi xe, cầm súng điên cuồng bắn liên tục về phía Trương Hằng, trong lúc nhất thời song phương lâm vào thế cực giằng co.

Trong khi hai bên đang một tên một súng đối kháng lẫn nhau, tại ven một con đường, một mỹ nữ ăn mặc rất hợp thời trang đang chậm rãi đi về hướng cao ốc của Trương Hằng, mà Trương Hằng giờ phút này đang hết sức tập trung bắn tên về phía mấy gã mở cơ nhân tỏa của đối phương, sao còn để ý được đến sự xuất hiện của mỹ nữ này? Cho nên nàng cứ thế bước vào tòa cao ốc, mà Trương Hằng vẫn đang đứng tại chỗ hùng hổ kéo cung, không hề có dấu hiệu ngừng lại.

Lúc này, từ mấy quảng trường, xe cảnh sát đang chạy như bay đến hướng bến cảng, phía sau mấy chiếc xe này, còn có hai chiếc xe vận tải quân dụng chạy theo, trên xe là quân đội cảnh sát vũ trang mới tiến vào Thượng Hải.

59. Chương 59: Phá Cục! (thất)

Trương Hằng giờ phút này thật sự là âm thầm than thở trong lòng, có trời mới biết vì sao một nhiệm vụ vốn có thể hoàn thành không chút khó khăn, kết quả lại có thể biến thành như vậy, hần thật sự đã đụng phải quỷ hay sao? Đối phương có đến bốn người mở cơ nhân tỏa, phải biết trong mười vạn người cũng không nhất định có một người mở được cơ nhân tỏa, cho dù là trong giới sát thủ và lính đánh thuê, hoặc là binh sĩ trong quân đội, tỉ lệ này cao hơn, nhưng liên tiếp gặp bốn người, tình huống như vậy hần cũng là mới nghe

lần đầu, đối tượng cần ám sát rốt cuộc là ai? Hẳn là như suy đoán lúc trước, nhân vật quan trọng hàng đầu của chính phủ? Hay là tỉ phú cấp thế giới? Nhiệm vụ lần này thù lao không ít, nhưng mà cho dù thế nào cũng không thể từ bỏ dễ dàng được, giới sát thủ đều có quy củ riêng, trước khi bắt đầu tập kích ám sát, có thể trả tiền đặt cọc ôi giới, sau đó thoải mái cự tuyệt nhiệm vụ, nhưng một khi đã bắt đầu tập kích ám sát, tình huống nhất định phải là không chết không ngừng, trừ phi người thừa nhận không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ ám sát đối phương, khi đó thanh danh cùng vị thứ trên bảng xếp hạng sát thủ thế giới đều sẽ rơi xuống rất thấp, cần phải phấn đấu nỗ lực trong bốn năm năm trời liên tục mới có thể vượt qua được lần thất bại hổ thẹn.

Trương Hằng đã ám sát thất bại mấy lần do bị người khác phá đám, hẳn lại đang cần một số tiền lớn, cho nên lần này thật sự là không thể nào thất bại, nếu không hẳn cũng không còn là nhĩ lưu sát thủ, mà sẽ triệt để trở thành sát thủ đứng hàng thứ ba, khi đó hẳn chỉ có thể kêu trời, cho nên Trương Hằng dứt khoát lấy ra một mũi tên giá một trăm vạn dollar, lập tức bắn hướng về phía đối phương.

Mũi tên này có uy lực nổ siêu mạnh, tuy rằng cũng như mấy mũi tên vừa rồi không bắn trúng bất luận kẻ nào, nhưng khi mũi tên vừa chạm đất, liền mãnh liệt nổ tung, uy lực vụ nổ lập tức khiến hai tên lính đánh thuê bị nổ thành mảnh vụn, mà hai tên lính đánh thuê này đều là người mở cơ nhân tảo, lập tức lượng đạn có khả năng uy hiếp Trương Hằng giảm đi một nửa.

Chưa dừng lại ở đây, thừa dịp lúc mũi tên phát nổ gây ra khói bụi mù mịt, đồng tử của Trương Hằng chợt co rút lại, hết sức chăm chú nhìn xuyên qua màn khói bụi, tuy chỉ thấy được một bóng mờ, dây cung trên tay hắn lập tức đã bắn ra một mũi, phía xa truyền đến một tiếng BA~, lại thêm một gã mở cơ nhân tảo bị bắn xuyên ngực, trên ngực có một lỗ lớn xuyên thấu từ trước ra sau, đã chết đến không thể chết hơn.

Lần này liên tiếp bắn chết ba người, chỉ còn lại một tên mở cơ nhân tảo đã núp sau xe, trong lúc nhất thời Trương Hằng không bắn thêm phát nào, dù sao chỉ duy nhất một lần đã giết chết ba cường giả mở cơ nhân tảo, Trương Hằng cũng cảm thấy hài lòng với thực lực của bản thân, khi hắn cầm cung chuẩn bị tiếp tục xạ kích, bỗng nhiên có một thứ gì đó lạnh lẽo chạm vào sau đầu hắn, đồng thời mũi hắn cũng ngửi thấy mùi nước hoa vị cam nhàn nhạt, trong lòng hắn lập tức giật nảy lên một phát.

- Hi hi, Trương Hằng, lần này ngươi còn định chạy trốn sao? Tránh né ta lâu như vậy, vừa mới truy ra người hóa ra ẩn núp trong một thành phố ở Việt Nam, không nghĩ tới ngươi vậy mà lập tức đã quay trở lại Trung Quốc một lần nữa, thật là làm ta đỡ mất công tìm kiếm.

Sau lưng Trương Hằng chính là mỹ nữ ăn mặc hợp thời, nàng đứng đó vừa cười hi hi vừa dùng súng vuốt vuốt tóc Trương Hằng, mà Trương Hằng đã đứng yên tại chỗ cử động một chút cũng không dám... Nói nhảm, có người nào đó dùng súng kê sau đầu ngươi, chỉ cần không phải đám máu nóng ngu ngốc, cũng không phải nhân vật chính như thần trong phim, dưới tình huống này bất luận kẻ nào cũng không dám nhúc nhích một chút.

- Nay, ta và ngươi không thù không oán, hơn nữa lúc trước ta đã cứu ngươi một lần, tuy lúc ấy ta không biết vị thứ trên bảng xếp hạng sát thủ thế giới của ngươi, có thể trong lời nói không quá tôn kính với ngươi. Nhưng ngươi cũng không cần phải quần quít chặt lấy ta, một mục phá hỏng công việc ám sát của ta a? Còn muốn giết chết ta? Giết chết ân nhân cứu mạng?

Trương Hằng tuy không dám cử động thân thể, nhưng miệng vẫn không ngừng nói nhỏ, rất có tư thế xưng tội với đức cha. Mỹ nữ dùng tay kia vuốt đôi môi đỏ mọng, môi của nàng xinh xắn đáng yêu, mặc dù không hề bôi son cũng có màu đỏ hồng dịu dàng, thoạt nhìn thật sự vô cùng đáng yêu, nàng vừa cười vừa nói:

- Ngươi thật sự rất kỳ quái đó Trương Hằng, trước khi cầm cây cung nổ hình dạng cổ quái này, tính cách của ngươi có chút ngại ngùng, lại còn rất lễ phép, giống như tính cách một tiểu nam hài hướng nội. Nhưng sau khi ngươi cầm thứ vũ khí kỳ dị này, lại trở nên hùng hổ cùng nói nhiều, trong lời nói cũng có chút không tôn kính người khác... đọc truyện tại . Ngươi cảm thấy ta có nên đánh gãy tay cầm vũ khí của ngươi hay không? Khiến cho ngươi sau này không cầm nổi vũ khí mới tốt.

Trương Hằng lại càng hoảng sợ, hắn vội vàng buông lỏng tay, mặc cho cây cung rơi xuống mặt đất, mà khi cây cung nổ kỳ quái kia vừa rời khỏi tay, lập tức cơ bắp căng phồng trên cánh tay hắn bắt đầu thu nhỏ, khôi phục lại như cánh tay người bình thường, mà lúc này Trương Hằng rốt cuộc không còn thao thao bất tuyệt nữa, chỉ có thể lẩm bẩm nói:

- Ta xác thực không trêu chọc gì người, thật sự nhất định phải giết chết ta sao?

Mỹ nữ nhìn thấy Trương Hằng bỏ cung xuống, nàng cũng mỉm cười thu hồi lại súng lục, lúc này mới mỉm cười đi tới trước mặt Trương Hằng:

- Chỉ là không cho người giết chết những người phía dưới mà thôi. Sớm ly khai khỏi giới sát thủ cho ta, trừ phi người làm ra những sự tình ta không muốn thấy, lúc đó ta sẽ thật sự giết chết người nha.

- Sự tình người không muốn thấy? Ví dụ như cái gì?

Trương Hằng thở dài, hắn vẫn không dám tùy tiện nhúc nhích, một khi đã không cầm lấy vũ khí, tổ chức thân thể của hắn chỉ mạnh hơn người bình thường một ít mà thôi, cũng không cách nào mở cơ nhân tỏa một cách thuận lợi như trước, mặt đối mặt với sát thủ đệ tam thế giới uy lực khó đoán, cho dù hắn cầm súng cũng không nhất định đánh thắng được nàng sử dụng tay không... Cho nên tốt nhất vẫn là không nên tùy tiện phản ứng.

Khuôn mặt của mỹ nữ đột nhiên hơi đỏ lên, bất quá giờ phút này Trương Hằng tâm sự nặng nề, cũng không chú ý tới, hắn chỉ nghe thấy mỹ nữ nói:

- Ví dụ như đi đến những nơi không nên đến, hoặc là làm một số sự tình không nên làm... Tóm lại người không được phép cầm thanh vũ khí này lên nữa, cầm vũ khí này lên sẽ gặp rất nhiều nguy hiểm, nhiều lần người đều đã bị đẩy đến biên giới sống chết rồi.

Trương Hằng đang nghĩ những nơi nào không nên đến, hoặc là sự tình nào không nên làm, nhưng mà thực sự trong đầu chỉ tràn đầy dấu chấm hỏi, hắn cũng không thể làm gì khác, chỉ có thể thấp giọng nói:

- Người để cho ta giết chết người phía dưới được không, nhiệm vụ lần này đối với ta rất trọng yếu, xin người, coi như đền đáp cho lần ta cứu mạng người, từ nay về sau chúng ta không ai nợ nhau gì nữa, được không?

Mỹ nữ vốn đang mỉm cười, khi nghe được câu nói cuối cùng của Trương Hằng, khuôn mặt nàng lập tức phát lạnh, liền đánh vào phần bụng Trương Hằng một cái, khiến cho cả người Trương Hằng đều khom lên, lúc này nàng mới lạnh lùng nói:

- Lại còn nói không nợ lẫn nhau cái gì... Tóm lại sau này người không được làm sát thủ nữa, làm việc gì khác ta mặc kệ người, chỉ cần người làm sát thủ một ngày, ta sẽ đến quấy rối một ngày, người suy nghĩ cho kỹ đi, hừ...

Trương Hằng nghe vậy chỉ có thể than thở trong nội tâm, không thể nói ra thêm lời nào, tiếp tục đứng yên lặng, rất không đành lòng nhìn về phía dưới, khói bụi mù mịt đã tan, đoàn xe đang dần dần chạy đi.

Ngay khi Trương Hằng đang thất vọng, cảm thấy nhiệm vụ lần này thật sự đã hỏng bét, khóe mắt hắn lại thấy được liên tiếp rất nhiều xe cảnh sát chạy tới từ bên đường, còn có xe quân đội theo sau cũng thấy rõ ràng, lúc này trong nội tâm hắn xuất hiện một niềm vui mãnh liệt khó tả, cảnh sát đã đến. Như vậy nhiệm vụ của hắn có thể tính là đã hoàn thành, thật không dễ dàng a, nhiệm vụ rất cực hoàn thành!...

Trong lúc Hà Thiên Đạo dẫn đầu cảnh sát đi tới chỗ đoàn xe ba người họ Lâm, Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi cũng đang ngồi trên xe dừng tại một bãi đất trống ven đường, Lăng Tân đã lấy Phong Thần bảng ra yên lặng quan sát tình huống tại hiện trường, kể cả vị trí của Trương Hằng, chỉ đợi ba người Lâm gia vừa chết, sau đó sẽ chính là thời điểm Trương Hằng lên sân khấu... Hậu chiêu lớn nhất của bố cục lần này, chuẩn bị triển khai!

60. Chương 60: Phá Cục! (bát)

Mũi tên của Trương Hằng có uy lực phát nổ thực sự rất lớn, đoạn đường chính này đã bị nổ cho rối tinh rối mù, mấy chiếc xe đều bị chấn động của vụ nổ ảnh hưởng, lính đánh thuê bên trong người thì chết, người thì trọng thương, cộng thêm ba cường giả mở cơ nhân tỏa đã chết, trong nội tâm những người còn lại đều xuất hiện lo lắng sợ hãi, ngay cả ba người Lâm gia đang một mực chú ý đến cục diện cũng sợ tới mức toàn thân run cầm cập, một lúc lâu sau ngay cả một câu cũng nói không nên lời.

Cùng lúc đó, xe cảnh sát bên kia đường cũng điên cuồng chạy về phía bên này, chỉ mấy chục giây ngắn ngủi, khi bụi mù tiêu tán, đám lính đánh thuê đều nhìn thấy rõ đoàn xe cảnh sát cách đó không xa, lập tức trong lòng tất cả đều cảm thấy gấp rút, bọn hắn lập tức cầm máy liên lạc vội vàng hỏi ba người Lâm gia xem kế tiếp nên làm gì. Ba người Lâm gia sớm đã bị dọa đến mức thất thần, vẫn là Lão đại Lâm gia phục hồi tinh thần lại đầu tiên, hắn mãnh liệt cầm lấy máy liên lạc hét lớn:

- Xông ra, giết sạch những cảnh sát này, sau đó chúng ta chạy hết tốc lực đến bến cảng, ở đó có thuyền của chúng ta đang chờ, khi đó tất cả mọi người có thể tìm được đường sống, nổ súng a!

Một tiếng ra lệnh, đám lính đánh thuê lập tức cầm lấy vũ khí của từng người bắn quét về phía đoàn xe cảnh sát, tiếng súng nổ một hồi không dứt, chiếc xe cảnh sát đi đầu tiên lập tức bị bắn thành tổ ong, trên thân xe tất cả đều là lỗ đạn, bất quá chiếc xe này dù sao cũng là xe cảnh sát, không xuất hiện tình cảnh xe bị bắn phát nổ, nhưng liên hoàn bắn phá này lập tức khiến ấy chiếc xe cảnh sát va đụng vào nhau, chỉ có những chiếc xe vận tải quân dụng phía sau là dừng lại một cách từ từ, không bao lâu, mấy đại đội cảnh sát vũ trang liền từ trên xe đi xuống, mà những cảnh sát vũ trang này đều sử dụng súng trường tấn công, dường như Hà Thiên Đạo trước đó thật sự đã chuẩn bị rất chu toàn. Tình huống hai bên bắn giết lẫn nhau thật sự là không có gì đặc sắc, đều là người bình thường, lại không có mở cơ nhân tỏa, cũng không có năng lực gì đặc biệt, bất quá là dùng vũ khí nóng bắn nhau mà thôi.

Mà hai người Trương Hằng lúc này vẫn y nguyên đứng trên đỉnh tòa nhà cao tầng, chỉ là ánh mắt Trương Hằng một mực nhìn về giao chiến giữa hai phe phía dưới, mà ánh mắt mỹ nữ thì lại một mực chăm chú nhìn trên mặt Trương Hằng.

- Trương Hằng... Nghe nói người dùng rất nhiều tiền mua tin tức tình báo? Người đang tìm muối muối của người sao?

Mỹ nữ nhấp nháy mắt mấy cái, nàng muốn thu hút sự chú ý của Trương Hằng, cho nên sau khi suy nghĩ một chút, liền nói như vậy.

- Hả... Đúng vậy? Làm sao người biết?

Trương Hằng vốn chỉ trả lời một câu lơ đãng, sau khi nghe xong lời này, hắn mới mãnh liệt nhìn về phía mỹ nữ, đồng thời trên mặt tràn đầy cảnh giác mà hỏi. Mỹ nữ tự nhiên cười nói, nhìn nàng không giống như là sát thủ, mà giống như những tiểu thư xinh đẹp mỹ lệ, nàng cười hì hì nói:

- Thân phận của ta là sát thủ đệ tam thế giới, vì sao ta lại không biết chứ? Người đúng là một kẻ ngu ngốc, người biết không? Người dùng giá tiền cao gấp mười lần người khác mới đổi được một ít tin tình báo, những kẻ thu thập mua bán tin tức tình báo kia thấy người không có kinh nghiệm nên mới ra giá như vậy, khó trách người thật sự cần rất nhiều tiền, theo cách người dùng tiền mà nói, tiền nhiều gấp bội cũng không đủ cho người sử dụng...

Trương Hằng lại nở nụ cười khổ tâm, một lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Nếu như có thể tìm được tin tức về muối muối ta, cho dù khiến ta cả đời làm sát thủ ta cũng nguyện ý...

Bành!

Khuôn mặt mỹ nữ bỗng nhiên lại trở nên lạnh lùng, nàng lại đánh một phát vào bụng Trương Hằng, sau đó nàng mới bực tức nói:

- Ta đã nói rồi a, sau này người không được làm sát thủ nữa, hừ, dù sao mặc kệ người muốn giết ai, ta đều sẽ xuất hiện ngăn cản người, khiến cho người một chút tiền cũng không có, người cứ thử mà xem, hừ...

Trong nội tâm Trương Hằng thật sự là vừa khổ vừa giận, nhưng mà thực lực thua kém, hắn thật sự không có biện pháp bắt nàng ngừng lại, đợi đến khi bụng đỡ đau một chút, hắn lúc này mới cẩn thận hỏi:

- Dù sao người cũng phải nói cho ta biết, tại sao người phải làm như vậy? Ta thề ta thật sự là chưa từng trêu chọc gì người.

Mỹ nữ há to miệng muốn nói cái gì đó, bất quá khuôn mặt nàng lại hơi đỏ lên, làm cho nàng vô ý thức quay đầu đi, rồi mới lên tiếng:

- Tóm lại người không được làm sát thủ nữa, về phần tin tức muội muội của người cứ giao cho ta, ta có nhiều cơ hội cùng phương pháp tốt hơn người nhiều... Chỉ cần tìm được nơi muội muội người đang ở là được đúng không? Nếu như chỉ tìm thấy xác thì thế nào?

Ánh mắt Trương Hằng đột nhiên trở nên sắc bén, bộ dạng như vậy thực giống như là muốn đánh người, tuy vậy vài giây trôi qua hắn cũng không nhúc nhích tay chân, sắc mặt dần dần hòa hoãn, hắn nói:

- Muội muội ta còn chưa chết... Ta cùng nàng từ nhỏ đã có một loại cảm ứng tâm linh, mặc dù không nhạy cảm đến mức như sinh đôi. Nhưng ta lại có thể cảm giác được nàng còn chưa chết, cho nên ta nhất định phải tìm được nàng, nhất định phải để cho nàng được sống một cuộc sống hạnh phúc...

- Hừ, người tên yêu muội muội quá mức này...

Mỹ nữ nhỏ giọng nói, bất quá do khiếp sợ khí thế vừa rồi của Trương Hằng, lời nói này của nàng lại rất nhỏ. Hai người cứ như vậy nói chuyện một lúc, tuy cũng không có lời lẽ thân mật gì, nhưng về lạnh nhạt cùng địch ý lúc đầu của Trương Hằng đối với nàng đã giảm đi rất nhiều. Đọc truyện tại . Ngay lúc mỹ nữ đang âm thầm cảm thấy vui vẻ trong nội tâm, đột nhiên phía dưới truyền đến một tiếng nổ lớn kịch liệt, hai người đều vô cùng kinh ngạc, chẳng lẽ cảnh sát Trung Quốc còn dám sử dụng cả vũ khí hạng nặng hay sao? Lúc hai người vừa định nhìn thăm dò xem tình hình phía dưới, trong lòng mỹ nữ đột nhiên cảm thấy rất không ổn, một loại cảm giác nguy hiểm không cách nào hình dung bao phủ trong lòng, loại cảm giác này đã từng cứu mạng nàng vô số lần, cho nên nàng căn bản không chút nào chần chừ, lập tức ôm lấy Trương Hằng điên cuồng chạy lui về phía sau, khi mỹ nữ vừa ôm Trương Hằng chạy đi được hơn mười mét, một mũi tên nổ siêu mạnh trong balô bỗng nhiên lóe lên ánh sáng kịch liệt, vài mũi tên khác trong đó cũng phát nổ theo, vụ nổ này mạnh đến mức nào, một phần tư tầng trên cùng tòa cao ốc đã bị san bằng, giống như bị một quả đạn đạo loại nhỏ bắn phá, tất cả mọi người dưới mặt đất đều không tự chủ được ngẩng đầu nhìn lên.

Tiếng nổ lúc trước Trương Hằng cùng mỹ nữ nghe được, là do chiếc limousine bốn huynh đệ Lâm gia đang ngồi bỗng nhiên mãnh liệt phát nổ, chiếc limousine này ở phía sau đoàn xe con, đạn trong lúc giao chiến không thể bắn trúng chiếc xe này, vụ nổ thật sự là xuất hiện đột ngột, trong nháy mắt mà thôi, bốn huynh đệ Lâm gia đã bị chết trong lúc nổ tung, lập tức, hai bên đều dừng súng, mỗi người đều vô cùng kinh ngạc nhìn về phía ánh lửa của vụ nổ.

Mà cùng lúc đó, hai mắt một mực quan sát Phong Thần Bảng của Lăng Tân mãnh liệt mở lớn, hắn thấp giọng nói bắt đầu, sau đó lập tức khiến ừ tên của Trương Hằng phát nổ, đương nhiên, hắn vẫn chú ý tới vị trí cùng khoảng cách của hai người đến chỗ mũi tên, vụ nổ lớn này vẫn sẽ không cách nào giết chết hai người, bất quá bị thương một vài chỗ lại khó tránh khỏi... Tuy vậy, tốc độ cùng phản ứng của mỹ nữ kia lại nằm ngoài dự đoán của hắn, có thể nhảy cao hơn mười mét, trình độ như vậy căn bản không phải là chuyện người bình thường có thể làm được... Nhưng mà cũng tốt, Trương Hằng có thể sẽ lại càng có khả năng hấp dẫn sự chú ý của cảnh sát.

- Đi thôi, Đạt Văn Hi, bước cuối cùng của phá cục đã sắp đặt xong, chỉ cần Trương Hằng tới trường đại học lúc trước của ta, khi đó chính là thời điểm người đứng phía sau có khả năng hiện hình, cũng là thời điểm hắn yếu nhất. Tuy vậy trước đó, chiến đấu của chúng ta cũng chuẩn bị bắt đầu, cuộc chiến tranh đoạt một phần tám của Phong Thần bảng...

61. Chương 61: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (nhất)

Hướng đi của hai người Lăng Tân tạm thời không nhắc tới, lại nói về hai người Trương Hằng bị ảnh hưởng của mũi tên phát nổ, tuy đã cách xa hơn mười mét, nhưng sóng xung kích vẫn thổi bay hai người, ngay lúc hai người bị nhắc bay lên, hai mắt của mỹ nữ đã trở thành một mảng mờ mịt, nàng biết rõ Trương Hằng lúc này không khác biệt gì lớn so với người bình thường, cho nên lập tức dùng thân mình che chắn phía trước Trương Hằng.

Mỹ nữ thực tế cũng có nỗi khổ riêng, từ khi được Trương Hằng cứu do xảy ra việc ngoài ý muốn, nàng đã có lòng hiếu kỳ đối với nam nhân có hai loại tính cách này, bằng vào mạng lưới tình báo của nàng, rất dễ dàng đã tìm ra cùng tra xét lai lịch của Trương Hằng. Sau đó tiếp tục âm thầm quan sát điều tra, thời gian trôi qua tâm hồn của thiếu nữ dần rung động, chỉ là... nàng từ khi còn nhỏ đã là sát thủ rồi, nào biết yêu đương là gì, tuy rằng ăn mặc rất hợp thời, nhưng tính cách của nàng lại có chút bảo thủ, lời lẽ yêu đương ngọt ngào thực sự không nói nên lời, còn do từ nhỏ đã sống trong mặt tối của thế giới, cho nên nàng chỉ có thể dùng phương thức quấy nhiễu nhiệm vụ ám sát của Trương Hằng để tiếp cận hắn.

Khi Trương Hằng không có cung trong tay, thực lực thậm chí không bằng một sát thủ bình thường, không cách nào so sánh với thực lực tầm cỡ hàng đầu thế giới của hắn khi có vũ khí trong tay, cho nên khi sóng xung kích truyền tới, phản ứng đầu tiên của mỹ nữ là bảo vệ Trương Hằng, thậm chí vô ý thức mở cơ nhân tỏa, nhưng mà mở cơ nhân tỏa cũng không phải vạn năng, hai người vẫn bị sóng xung kích đẩy bay lên, lướt qua sân thượng bay về phía ngoài tòa cao ốc.

(Kết thúc... Nhưng còn chưa có tìm được muối muối, ta cứ như vậy đã chết rồi sao? Không, ta không muốn chết!)

Khi vừa bay ra khỏi sân thượng, đồng tử của Trương Hằng mãnh liệt thu nhỏ lại, rất tương tự với ánh mắt khi hắn cầm cung xạ kích, sau đó hai mắt trở thành một mảng mờ mịt, chỉ là sự mờ mịt này chỉ xảy ra trong khoảnh khắc mà thôi, cặp mắt của hắn đã lại lần nữa khôi phục bình thường, nháy mắt sau lại tiếp tục trở nên mờ mịt, cứ như vậy chuyển đổi không ngừng giữa bình thường và mờ mịt.

Mỹ nữ đã ngăn cản được hơn nửa sức ảnh hưởng từ sóng xung động, phản ứng đầu tiên sau đó của nàng là lại nhìn về phía Trương Hằng, muốn xem xem hắn có bị vết thương trí mạng gì không, khi nàng chứng kiến hai mắt Trương Hằng trở nên mờ mịt, lập tức lại chuyển hóa làm ánh mắt thanh minh, trong nội tâm nàng lập tức rất lo lắng.

(Tốc độ của hắn thật sự là không tệ, tuy không có cầm vũ khí, vậy mà cũng mở được cơ nhân tỏa... Tuy vậy nhìn dáng vẻ của hắn dường như còn chưa khai mở được hoàn toàn, kế tiếp là thời điểm nguy hiểm nhất... Có thể chịu đựng được sự thống khổ cực độ sau khi mở cơ nhân tỏa không?)

Mỹ nữ đã từng âm thầm quan sát Trương Hằng rất lâu, nàng phát hiện chỉ cần Trương Hằng cầm thứ vũ khí cổ quái này, như vậy hắn có thể đủ tùy ý chuyển đổi giữa trạng thái bình thường và trạng thái mở cơ nhân tỏa, thậm chí đã đạt đến trạng thái mở cơ nhân tỏa cấp tiến hóa, đây chính là đẳng cấp chỉ có rất ít rất ít cường giả trên thế giới mới có thể đạt tới. Nhưng một khi đã mất đi vũ khí, lực phản ứng của Trương Hằng, cảm giác đối với sự nguy hiểm, thậm chí tốc độ cùng lực lượng, những tố chất thân thể đều giảm xuống rất lớn, chỉ mạnh hơn người bình thường một chút, cho nên mỹ nữ lúc này mới xác nhận hắn kỳ thật không thể mở cơ nhân tỏa, trạng thái biến hóa kỳ quái khi cầm vũ khí này, hoặc là vũ khí có vấn đề, hoặc là chính bản thân hắn trời sinh có vấn đề.

Vì thế, mỹ nữ còn cố ý lén vào nhà hắn cầm thử thanh vũ khí, một vũ khí lạnh nửa giống cung nửa giống nỏ, ngoài ra không có điểm nào bất thường, cho nên hắn là Trương Hằng có thiên phú trời sinh... Một khi có vũ khí trong tay liền trở thành cường giả mạnh mẽ, một khi mất đi lại trở thành người bình thường sao? Như vậy khi mở cơ nhân tỏa lần chính thức đầu tiên, phản ứng của hắn cũng sẽ giống như là người bình thường vậy?

Trong nội tâm mỹ nữ càng lúc càng cảm thấy không ổn, lúc này nàng mới nhận ra điểm nguy hiểm, mở cơ nhân tỏa là chuyện cực kỳ nguy hiểm, tỉ lệ tử vong bình thường đều hơn tám mươi phần trăm... Nếu như sau khi mở cơ nhân tỏa liền nhanh chóng trị liệu, như vậy tỉ lệ nguy hiểm có thể giảm xuống rất nhiều. Nhưng mà giờ phút này bọn họ còn có thời gian đi trị liệu sao? Vụ nổ lớn đã hấp dẫn lực chú ý của cảnh sát phía dưới, đoán chừng tầng dưới cùng của tòa cao ốc đã bắt đầu bị bao vây, dù sao cảnh sát cũng cách tòa nhà này quá gần, nói một cách khác, bọn họ chỉ có thể dốc sức liều mạng chạy trốn, sao có khả năng đến bệnh viện trị liệu?

- Trương Hằng, chúng ta nhất định phải sống. Thật vất vả mới gặp được người, ta sao có thể để cho người chết...

Mỹ nữ thấp giọng quát một tiếng, bốn phía thân thể của nàng hiện ra từng vòng chấn động trong suốt mắt thường có thể thấy được, thời gian dần trôi qua, tốc độ hai người rơi xuống càng ngày càng chậm, đợi đến

khi tốc độ đã chậm đến mức có thể tiếp nhận được, mỹ nữ một tay đánh tới một chưởng, chấn động lập tức nổ tung, một lực đạo rất lớn lập tức đẩy hai người bay đi, sau đó hai người liền xuyên qua cửa sổ một nhà dân, BA~ một tiếng, hai người đã vào bên trong nhà dân.

- Niệm động lực... Mỗi lần sử dụng đều cảm thấy rất hao tổn sức lực.

Mỹ nữ lẩm bẩm nói một chút, sau đó nàng liền tranh thủ đặt Trương Hằng xuống đất, mà giờ khắc này hai mắt Trương Hằng đã khôi phục bình thường, chỉ là cơ bắp toàn thân lại bắt đầu dần dần co rút..., đau đớn thống khổ kịch liệt sau khi mở cơ nhân tỏa bắt đầu xuất hiện.

- Đau quá, thật quá khó chịu...

Trương Hằng điên cuồng giãy dựa trên mặt đất, hơn nữa còn dốc sức dùng tay cào cấu da dẻ trên cơ thể, xoẹt một tiếng, một mảng da thịt đã bị hằn kéo rách. doc truyện tại . Mỹ nữ hơi khẽ cau mày, nàng cũng nghiêm túc nắm hai cánh tay Trương Hằng đang run lên liên tục, làm cho hai tay Trương Hằng dần ổn định lại, sau đó nàng lại dùng sức tát một cái vào trên mặt Trương Hằng:

- Trương Hằng, ta biết ngươi còn có tâm nguyện muốn tìm ra muối muối chưa hoàn thành, cho nên ngươi không được chết. Nhất định không được buông lỏng, toàn tâm toàn ý đem chú ý lực tập trung vào chỗ sâu nhất trong tinh thần, giống như tự thôi miên bản thân... quên đi sự đau đớn kịch liệt... Xin ngươi, xin ngươi ngàn vạn lần không được chết, ta... ta thật vất vả mới tìm được ngươi, xin ngươi hãy sống sót cùng với ta đi.

Nói xong, nàng lại công Trương Hằng lên chạy tới cửa phòng, mà sau lưng nàng một vết máu dài còn lưu lại trên mặt đất... Không phải vết máu của Trương Hằng, mà là khi nàng thay Trương Hằng ngăn cản sóng xung kích, một khối đá nhỏ bị nổ bay đã xuyên thấu thân thể nàng...

Trương Hằng sắp đau đớn thống khổ đến mức điên cuồng, nhưng sau khi nghe được những lời của mỹ nữ, hắn chỉ có thể cắn chặt răng chịu đựng, hàm răng đều giống như muốn bị cắn nát, máu trong miệng không ngừng chảy ra, trong đầu hắn chỉ còn ý niệm duy nhất là sống sót... Sống sót, tìm được muối muối, làm cho nàng được sống hạnh phúc... Giống như cha mẹ đã từng bảo vệ ta lúc nhỏ, vì thế khiến uội muối bị bọn họ bắt đi, cho dù khi gặp lại muối muối, nàng cảm hận ta cùng cha mẹ... Ta cũng nhất định phải đền bù cho nàng!

(Xin trời, để cho ta sống sót, ta muốn sống sót a!)

62. Chương 62: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (nhị)

Cái gọi là mở cơ nhân tỏa, là chỉ tiềm năng cơ bản nhất ẩn trong cơ thể con người, trong gien có một bộ phận rất lớn những đoạn gien gần không được sử dụng, những đoạn gien này khắc họa con đường tiến hóa trước kia của sinh mạng thể, từ nguyên thủy nhất là sinh mạng thể đơn bào, đến đa bào, đến loài cá, bò sát... đến nhân loại, rất nhiều chủng loại gien có thể tìm được trong những đoạn gần đó, thậm chí còn có một số gien nhân loại không biết rõ nguồn gốc lai lịch... Cái gọi là mở cơ nhân tỏa, chính là chỉ việc bắt đầu sử dụng những đoạn gien này, phá vỡ tiềm năng cực hạn trong cơ thể, mà có cái gọi là hăng quá hoá dở, khi một giới hạn bị phá vỡ, tất nhiên sẽ kẻ phá vỡ sẽ bị giới hạn này trừng phạt. Mà trừng phạt của mở cơ nhân tỏa chính là tính mạng... Bình quân mà nói, kỳ thật trên tám mươi phần trăm nhân loại đều có tiềm chất mở cơ nhân tỏa, đó chính là khả năng cảm thụ nguy hiểm, hơn nữa sử dụng loại nguy hiểm này kích thích tiềm năng thân thể, nếu như không chết trong hoàn cảnh tối nguy hiểm, như vậy người này cách việc mở cơ nhân tỏa rất gần, nếu như tổ chất thân thể tốt một chút, như vậy người này rất có thể trong giây phút sống chết trước mắt mở ra cơ nhân tỏa, đó chính là cái gọi là lực lượng đột nhiên bộc phát trong tình huống khẩn cấp, trong hiện thực có rất nhiều ví dụ, ví dụ như một bà lão vì cứu cháu mình mà nhấc lên một chiếc xe, ví dụ trong cơn động đất người mẹ vì cứu con mình mà khiêng nửa cây cột, sự tình như vậy kỳ thực rất nhiều, nhưng những người này sau khi bộc phát ra lực lượng như vậy đều toàn bộ tử vong, y học suy đoán cho rằng là do đột tử, trên thực tế mặc dù tính chính xác của suy đoán không gần, cũng

không xa, chính là do gien không chịu đựng nổi lực lượng sau khi đột phá giá trị giới hạn, cho nên sau khi mở cơ nhân tỏa chính là tử vong...

Mỹ nữ vốn là một cường giả mở cơ nhân tỏa thâm niên, nàng tự nhiên biết rõ uy hiếp phải đối mặt khi mở ra cơ nhân tỏa, đó chính là uy hiếp sống hay chết chân chính, lần đầu tiên mở ra cơ nhân tỏa, cường ép phá vỡ giá trị giới hạn của gien, có thể nói là khiến cho gien bị phá vỡ, nếu không chịu đựng nổi thì chỉ có một kết cục là tử vong...

- Tổ chất thân thể của người kỳ thực rất tốt, nhưng mà chỉ có khi người cầm được thứ vũ khí kỳ quái kia mới có thể hoàn toàn phát huy, tuy không biết vì nguyên nhân gì, nhưng có thể khẳng định, tổ chất thân thể của người nhất định có thể chịu đựng được tác dụng phụ của việc mở cơ nhân tỏa...

Mỹ nữ lưng công Trương Hằng chui ra khỏi căn phòng, nàng vừa chạy vừa nói với Trương Hằng, đồng thời nàng cũng cần rằng chịu đựng chỗ đau đớn sau lưng, tuy rất muốn băng bó tại chỗ một chút, hơn nữa kiểm tra sơ qua tình huống của Trương Hằng như thế nào, nhưng mà nàng biết giờ phút này căn bản không thể dừng lại, cảnh sát đã ở phía dưới...

Tuy nói dựa vào thực lực của nàng phối hợp với niệm động lực trời sinh, đối phó cảnh sát cầm súng ống cũng có thể đột phá vòng vây một cách đơn giản, nhưng còn có thêm một người nữa là Trương Hằng, tình huống lúc đó hẳn sẽ không tốt. Đây cũng không phải điểm trọng yếu, mấu chốt là phía dưới ngoại trừ cảnh sát còn có quân đội cảnh sát vũ trang được huấn luyện nghiêm ngặt, uy lực giữa súng ngắn bình thường cùng súng trường quân dụng chênh lệch rất lớn, nàng có thể ngăn cản xạ kích của mật độ súng ngắn dày đặc một cách đơn giản, tuy vậy lại không ngăn được xạ kích liên tục của súng trường quân dụng, nếu như còn có thêm một người, diện tích phòng hộ của niệm động lực phải tăng lớn, vậy thì càng không được...

(Có biện pháp nào có thể thoát khỏi đây? Khoảng cách đến tòa nhà đối diện bất quá tầm trăm mét, khoảng cách này có thể nhảy qua, chỉ là cảnh sát ở ngay phía dưới, có thể nhìn thấy ta, bọn hắn chỉ cần tiếp tục bao vây quanh tòa nhà đối diện kia là được, căn bản không làm nên chuyện gì...)

Mỹ nữ không ngừng nhìn cùng đánh giá hoàn cảnh chung quanh, nhưng càng quan sát bốn phía, trong đáy lòng nàng lại càng cảm thấy thất vọng, lần này nàng vốn cho là chỉ tới gặp Trương Hằng mà thôi, sao có thể ngờ sẽ bị cảnh sát phát hiện cùng vây bắt? Lại vừa đúng lúc chính phủ Trung quốc thanh lý thể lực hắc ám tại Thượng Hải, nếu như sát thủ xếp hạng đệ tam thế giới, thật sự chết trong khi bị cảnh sát đuổi giết mà nói... doc truyện tại . không biết có bao nhiêu người sẽ cười đến rụng răng, tuy vậy thực ra cũng không đến nỗi quá tệ, vì nàng có thể chết chung một chỗ cùng hắn...

- Ô? Hoả hoạn? Cơ hội tốt!

Trong nội tâm mỹ nữ tuy đang nghĩ chết cùng một chỗ với Trương Hằng kỳ thật cũng không tệ, nhưng với tư cách sát thủ, bản năng khiến cho nàng không ngừng nhìn quanh bốn phía, bỗng nhiên phía dưới tòa cao ốc đối diện vậy mà không ngừng toát ra từng đoàn từng đoàn khói đen đặc, xem ra là khu vực dân cư xảy ra hỏa hoạn rồi, không ngừng có người chạy ra từ trong tòa cao ốc, tình huống như vậy thật sự là cơ hội trời cho, trong lòng mỹ nữ lập tức mừng rỡ, nàng dùng sức đem hai tay Trương Hằng quàng qua trên vai, sau đó nói:

- Kiên trì một chút, Trương Hằng, ta lập tức mang người rời khỏi đây!

Nói xong, mỹ nữ liền nhảy hướng về phía lối đi bên ngoài, cả người nhảy ra khỏi tòa nhà. Khi mỹ nữ vừa mới nhảy ra ngoài lối đi nhỏ bên ngoài, cặp mắt của nàng đã trở thành một mảng mơ hồ, tiếp đó chỉ trong thời gian không thấy mấy giây, cặp đùi xinh đẹp dài nhỏ của nàng bỗng nhiên nổi lên rất nhiều cơ bắp, thoát nhìn khác xa phần thân thể còn lại của nàng, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, sau đó nàng mãnh liệt đạp một cước vào vách tường bên ngoài tòa nhà, BA~ một tiếng, lực lượng phát ra lớn đến mức nào, đã phá nát một khối vách tường lớn, mà nàng nhờ lực đạo này bay thẳng về phía tòa cao ốc cách trăm mét kia.

Nhưng cho dù lực đạo nàng phát ra lớn đến mức nào, cũng không thể khiến cho sức nặng của hai người một lần lướt qua khoảng cách trăm mét, ước chừng khi nhảy ra gần được hai mươi mét, hai người cũng bắt đầu rơi xuống, mỹ nữ cần rằng một cái, xung quanh thân thể nàng lập tức lại xuất hiện từng vòng chấn động trong suốt mắt thường có thể thấy, chỉ nghe thấy liên tục mấy tiếng nổ vang vọng, tốc độ hai người lại lần

nữ trở nên nhanh hơn, rớt cục bay qua khoảng cách trăm mét, tiếp đó mỹ nữ lần nữa công Trương Hằng trên lưng phá vỡ một cánh cửa sổ, lại một lần nữa nhảy vào trong một căn nhà dân.

Đây là một gian phòng của trẻ em, chỉ là trong phòng không có ai, cũng có thể là chủ nhà đã chạy trốn hoả hoạn, sau khi hai người phá vỡ cửa sổ liền đâm sầm vào bức tường đối diện, mỹ nữ trong nháy mắt đã lách mình một cái, đem bản thân trở thành đệm thịt che chắn cho Trương Hằng hoàn toàn khỏi vách tường... Không nói đến thái độ cùng cách làm trước kia của nàng đến cùng như thế nào, chỉ nói đến những động tác vô thức này của nàng, có thể thấy được nàng thật tâm thích Trương Hằng.

Mỹ nữ vừa rơi xuống đất liền mãnh liệt nhỏ ra một ngụm máu tươi, nàng cố gắng muốn đứng lên, nhưng do liên tục sử dụng niệm động lực, cộng thêm mất máu quá nhiều cùng bị va đập mạnh vào tường, những thương thế này đã làm nàng suy yếu rất nhiều, làm cho nàng giờ phút này vô luận như thế nào cũng không đứng lên nổi, trong lòng lập tức tràn ngập một loại thất vọng.

(Thật vất vả mới gặp được người mình yêu, không nghĩ tới lại không cách nào cùng hắn sống đến lúc già...)

Mỹ nữ cười khổ một cái, khi nàng đang muốn quay đầu nhìn về phía Trương Hằng, lại phát hiện một đôi cánh tay đang bế nàng lên, lọt vào trong tầm mắt nàng đúng là Trương Hằng đang hai mắt mờ mịt.

- Nữ nhân, vừa rồi ngươi cứu ta mấy lần, ta hiện tại cũng cứu ngươi một lần... Ồ, nhìn không ra, ngươi vậy mà thật sự rất đầy đặn, là D sao? Không, hẳn là E cup mới đúng...

Trương Hằng vừa nói chuyện vừa ôm lấy mỹ nữ chạy tới phía ngoài, đến lúc này mỹ nữ mới nhìn thấy trên cổ Trương Hằng treo một cây cung bằng nhựa... Thật đúng là quỷ dị, xem ra chỉ cần là đồ vật có quan hệ với cung nỏ, bất kể là đồ chơi hay vũ khí thực sự, chỉ cần chạm vào liền có thể khiến hắn sử dụng được lực lượng của bản thân... Chuyện như vậy thật đúng là giống như nhân vật chính trong tiểu thuyết miêu tả, mỹ nữ che miệng cười thầm, bất quá giờ phút này bị Trương Hằng ôm vào trong ngực, trong lòng nàng lập tức chậm rãi buông lỏng, một loại cảm giác có thể dựa dẫm vào người khác cũng tràn ngập trong nội tâm.

- Xem ra thế giới này thật đúng là rất lớn, có rất nhiều thứ ta cũng không biết... Đạt Vân Hi, ngươi thấy sức mạnh vừa rồi nữ nhân kia sử dụng sao? Từng vòng chấn động, hơn nữa loại chấn động này lực lượng còn lớn đến dọa người, có thể đẩy sức nặng của hai người ra xa hơn trăm mét, nếu như đánh vào vật thể, đủ để đánh một chiếc xe tải thành hai đoạn... Xem ra thực lực nữ nhân này thập phần đáng sợ a.

Lăng Tân vừa cầm Phong Thần bảng vừa không ngừng cảm thán. Đạt Vân Hi có chút không cho là đúng, nàng vuốt vuốt cái miệng nhỏ nhắn rồi nói:

- Là do ngươi kiêu căng tự cho là cái gì mình cũng biết thôi. Theo những tình huống ta từng biết, rất nhiều thứ trong truyền thuyết đều có thực, ví dụ như nội công, ví dụ như vu thuật, thậm chí còn có ma pháp phương Tây ta cũng được chứng kiến, tuy rằng uy lực rất nhỏ, chỉ có thể sinh ra dòng điện khoảng một ngàn vôn, nhưng tốt xấu gì cũng đã chứng minh được sự tồn tại của ma pháp, đúng rồi, vampire cùng người sói đều có, có điều đều là con lai với nhân loại rồi, chỉ mạnh hơn người bình thường một chút, ngươi cho rằng ta nhiều năm qua làm gì, ta đã đi một vòng quanh thế giới, tìm kiếm lực lượng cùng truyền thuyết không thuộc về thế tục khắp nơi a...

- Đúng rồi, lâu nay còn chưa kịp hỏi tuổi của ngươi, nghe nói ma lực có thể làm chậm quá trình lão hóa cùng bảo trì dung nhan, sống mấy trăm tuổi cũng không thành vấn đề, năm nay ngươi bao nhiêu tuổi vậy?

Lăng Tân giống như bỗng nhiên nhớ tới cái gì đó, hắn lập tức hiếu kỳ nhìn về phía Đạt Vân Hi. Mà khuôn mặt Đạt Vân Hi bỗng nhiên đỏ lên, nàng lập tức tức giận nói:

- Lăng Tân tiên sinh, xin nhớ đến tôn nghiêm nam nhân của ngươi a, có thể trực tiếp hỏi tuổi của thiếu nữ như vậy sao? Đây là một việc rất bất lịch sự, ngươi muốn ta khiến ngươi phải nhảy múa khỏa thân trên đường sao? Hoặc là đứng hát trên mui xe?

- Xem như lúc trước ta không hỏi gì cả...

Tuy vậy trong nội tâm Lăng Tân lại đang âm thầm suy đoán, hẳn là Đạt Vân Hi đã hơn mấy trăm tuổi sao? Bằng không tại sao nàng lại biết nhiều chuyện như vậy? Chỉ dựa vào bề ngoài thật sự là nhìn không ra...

- Lăng Tân tiên sinh! Nếu như ngươi lại đoán tuổi của ta, hoặc là cố ý cho rằng ta già, ta lập tức sẽ đuổi ngươi xuống xe, Phong Thần bằng cái gì mặc kệ ngươi đi tìm một mình.

Đạt Vân Hi tức giận oán trách nói.

- Ta không đoán được, chỉ là không ngờ những người bình thường trên thế giới này, rõ ràng cũng đặc sắc như vậy, nhưng mà lại nghĩ hiện tại ta cũng không tính là người bình thường gì nữa rồi, đoán chừng...

Lăng Tân thật sự là có chút cảm thán nói, nhưng hắn còn chưa dứt lời, bỗng nhiên lại cảm Phong Thần bằng lên rất nghiêm túc mà nói:

- Có biến, tại phố XX phát sinh liên hoàn đại tông xe, tại một hiệu sách cuối đường còn xảy ra hỏa hoạn, đúng vậy, ngay tại đây! Nam tử họ Lâm giữ Phong Thần bằng đang ở ngay gần chỗ này!

63. Chương 63: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (tam)

Lão tứ Lâm gia giờ phút này đang rất cao hứng, hắn đã thành công đưa ba huynh đệ của mình vào Địa phủ, hơn nữa điểm nhân quả trên Phong thần bằng đã đạt tới con số hơn mười vạn, lại còn đang không ngừng tăng lên với tốc độ rất nhanh, tình huống như vậy thật sự là khiến cho hắn mừng rỡ, cả người đều cảm thấy bay bổng, phảng phất như toàn bộ địa cầu đã bị hắn nắm trong tay, đến hiện tại, hắn chỉ cần vừa đợi trong khách sạn vừa dự đoán thời điểm đại loạn chấm dứt, sau đó chính là lúc hắn triển khai đại kế hoạch.

- Ha ha ha, thế giới này sắp nghênh đón chủ nhân của nó. Ta! Một vị thần chân chính vĩnh hằng bất diệt, ha ha ha...

Tư duy lão tứ Lâm gia đã bị tràn ngập bởi dã tâm, thời điểm ba huynh đệ còn lại bị nổ chết hắn không có chút thương tâm hoặc là chần chờ nào, trong đầu chỉ còn lại sự nhẹ nhõm muốn làm gì thì làm, giờ phút này dung mạo hắn đã không còn là của lão tứ Lâm gia, mà đã triệt để chuyển đổi thành bộ dáng của một tên vệ sĩ làm việc cho hắn lúc trước, cho nên hắn có thể ngang nhiên đi lại trên đường lớn, không khiến cho người khác hoài nghi chút nào.

BA~!

Dưới chân lão tứ Lâm gia bỗng nhiên giống như đạp phải cái gì đó, lập tức mất trọng tâm, ngã xuống đất theo tư thế chó đớp cứt, máu mũi cũng xịt ra, chạt vật như vậy tự nhiên là khiến cho hắn lửa giận ngút trời. Nhưng khi hắn cúi đầu nhìn về phía mặt đất, lại thấy mặt đất hoàn toàn bằng phẳng, chỉ có dây giày bị tuột, bình thường vấp dây giày hắn không có khả năng ngã sấp như vậy mới đúng.

- Mẹ nó, sau này lão tử thống trị thế giới, nhất định phải tiêu huỷ toàn bộ loại giày buộc dây, dám khiến cho người thống trị thế giới trong tương lai bị ngã.

Trong nội tâm lão tứ Lâm gia thật sự là sôi sục lửa giận, tuy vậy cũng không thể làm gì được, hắn không thể đem đôi giày của mình bầm thây vạn đoạn cho hả giận. Cho nên cũng chỉ có thể buộc lại dây giày, sau đó tiếp tục đi về hướng khách sạn. Tuy bị ngã chỉ là một việc nhỏ ngẫu nhiên... nhưng sau khi xảy ra bảy tám lần “việc nhỏ ngẫu nhiên”, kẻ ngốc cũng sẽ cảm thấy có gì kỳ quái. Khi lão tứ Lâm gia đang vừa đi vừa rất cẩn thận quan sát đường xá, bỗng nhiên từ phía sau một lon nước có ga đập vào trên lưng hắn, khiến cho hắn vô ý thức quay đầu lại, bàn chân vẫn tiếp tục bước về phía trước, vừa vận dẫm trúng một lon nước có ga khác lần trên mặt đất, BA~ một tiếng, hắn lại té xuống đất, hơn nữa lần này ngay rằng cửa cũng gây mất một chiếc.

- Mẹ nó, lại xảy ra chuyện gì?

Lão tứ Lâm gia vừa đứng lên liền giống như phát điên nhìn quanh bốn phía, rốt cuộc thấy một tiệm tạp hóa nhỏ ven đường, không biết vì nguyên nhân gì, mái dù che nắng của tiệm tạp hóa toàn bộ sụp xuống, làm đổ quầy hàng của tiệm, mà lúc này chủ tiệm vừa mới xếp một thùng nước có ga lên quầy, vì vậy hắn mới giẫm trúng một lon nước ngọt, ngã một phát.

(Có người đang tính toán sắp đặt những chuyện xảy ra với ta sao? Nhất định là có người giữ mảnh giấy khác đang sắp đặt tính toán ta, hừ, ta không sợ các người, hiện tại ta có hơn mười vạn điểm nhân quả phòng thân, thậm chí có thể tăng lên đến trăm vạn, chỉ cần không lập tức chết tại chỗ, ta có thể phục hồi lại chỗ bị thương, hơn nữa các người chỉ cần dám tới gần ta, lượng lớn điểm nhân quả này không phải để làm cảnh, lập tức điện áp trăm vạn vôn sẽ đánh xuống, ta không tin các người cũng có rất nhiều điểm nhân quả! Hay là ngay lập tức đi đến khách sạn, khi đó trước một bước tìm ra các người sau đó giết chết?... doc truyện tại .)

Nghĩ tới đây, bước chân của lão tứ Lâm gia càng lúc càng nhanh, đương nhiên, hắn cũng có một chút thông minh, từ sau khi phát sinh liên hoàn tông xe, mặc dù taxi hắn ngồi không sao, nhưng hắn vẫn xuống khỏi xe, chỉ kiên trì đi bộ, hắn không tin đi bộ còn có thể gặp tai nạn mà chết...

-... Cho nên, khả năng lớn nhất là hắn cho rằng có người giữ Phong Thần bảng đang sắp đặt tính toán với hắn, như vậy sau khi đến được địa điểm an toàn, chuyện hắn muốn làm đầu tiên là tìm ra chúng ta.

Lăng Tân nói với Đạt Vân Hi đang lái xe. Đạt Vân Hi cảm thấy rất hiếu kỳ đồng thời hỏi:

- Không phải người nói, Phong Thần bảng không cách nào dự đoán được người giữ Phong Thần bảng khác sao? Vậy hắn làm sao tìm ra được các người?

- Vấn đề này à...

Lăng Tân suy nghĩ một chút, tiếp đó hắn lấy ra Phong Thần bảng rồi yên lặng nhìn trong chốc lát, sau đó hắn liền đưa Phong Thần bảng cho Đạt Vân Hi xem, phía trên xuất hiện một loạt văn tự.

- Tựa như hoa nhưng không phải hoa, giống như sương nhưng không phải sương, hoa ẩn trong sương mờ, rắc rối đã kết thúc nhưng...

- Thơ sao? Nhưng không cụ thể, câu này diễn tả điều gì? Miêu tả hoa và sương sao?

Đạt Vân Hi vốn cũng là một cô gái thông minh và hiểu chuyện, sau khi nàng đọc đoạn văn tự liền yên lặng suy nghĩ một lúc, lúc này mới nghi hoặc khó hiểu mà hỏi.

- Vừa rồi ta dự đoán người giữ mảnh Phong thần bảng cuối cùng là ai, dự đoán từng người giữ Phong Thần bảng đều căn cứ vào chênh lệch thực lực cùng điểm nhân quả của hai bên mà tính toán, kết quả mỗi lần tính toán sẽ chuyển hóa thành số điểm nhân quả cần bỏ ra, nếu như chênh lệch càng lớn, thì điểm nhân quả cần bỏ ra cũng càng nhiều, cái này cũng chưa phải điểm mấu chốt, cái chính là Phong Thần bảng căn bản không cách nào cho thấy rõ đối phương cụ thể là ai, chỉ hiện lên một số câu thơ hoặc văn tự khó hiểu, lần trước ta dự đoán cũng không hiện lên mấy câu thơ cổ như thế này, mà lại giống như sấm truyền của phương tây. Trên đó hiện ra như thế này:

- Hoa hồng đen cuối cùng cũng nở, tình yêu đến cùng tuyệt vọng, máu tươi thấm đẫm trên những mũi gai, đến khi thức tỉnh sẽ hóa thành bùn...

- Cả hai lần đều có nhắc đến hoa, cho nên người này rất có thể là nữ, mà hoa hồng có gai, lại có máu cùng tuyệt vọng... nữ nhân này hẳn là bề ngoài xinh đẹp, nhưng trong nội tâm có mờ ám, thậm chí có thể là bề ngoài dịu dàng, kỳ thật trong lòng mang theo dã tâm, bất quá ta chỉ có thể phỏng đoán đến mức đó, quá nhiều tin tức không rõ, không thể biết người này là ai.

Lăng Tân lắc đầu cười khổ. Tròng mắt Đạt Vân Hi đảo qua đảo lại mấy cái, nàng bỗng nhiên nở nụ cười nói:

- Đưa Phong Thần bảng cho ta mượn một chút.

Lăng Tân hiếu kỳ nhìn về phía nàng, nữ nhân này hiện tại lại bắt đầu dùng điệu bộ quý tộc kết hợp với vẻ mặt rụt rè cùng nụ cười tươi rất đáng yêu, tuy vậy người quen thuộc với nàng hẳn sẽ không vì điệu bộ này mà dao động, bản tính của nàng thực sự hơi quá ác liệt. Mặc dù nói như vậy, Lăng Tân vẫn đưa Phong Thần bảng qua cho nàng.

Đạt Vân Hi một tay cầm Phong Thần bảng, tay kia thì điều khiển tay lái, một lát sau nàng nhìn thật kỹ những chữ trên Phong Thần bảng, đồng thời cũng đưa trả lại cho Lăng Tân nói:

- Âm hơn sáu trăm điểm nhân quả, chênh lệch thực lực của chúng ta không phải rất lớn sao?
  - Chênh lệch thực lực cũng phải xem xét dựa trên nhiều phương diện, kể cả trí cùng lực, còn có thiên thời địa lợi nhân hòa... Khoan đã! Đây là cái gì?
  - Người đứng giữa ranh giới thiện cùng ác, sở hữu đồng thời cả ánh sáng và bóng tối, lai lịch thân thể siêu việt vị diện, nắm giữ phương hướng của tương lai, khi bị bóng tối vùi lấp, lãng quên ánh sáng trong tim... Đây là nói ta sao?
- Lăng Tân cẩn thận đọc đoạn văn này, nghi hoặc bắt đầu lớn dần trong nội tâm.
- Ủm, ta dùng Phong Thần bảng tiên đoán về người, không phải người nói điểm nhân quả của mỗi người là độc lập sao? Ta dùng điểm nhân quả của mình, không có khiến người bị âm điểm nhân quả đâu.
- Đạt Vân Hi vừa cười vừa nói.
- ... Người đứng giữa ranh giới thiện cùng ác, tín niệm của ta là hiệp khách, cho nên đứng giữa thiện cùng ác coi như có thể hiểu được, người có được đồng thời cả ánh sáng và bóng tối, có thể là nói nhân cách của ta đã phân liệt thành hai, về phần lai lịch thân thể siêu việt vị diện, điều này nghe thật khó có thể tưởng tượng, nếu như chỉ dựa vào từ ngữ mà lý giải, chẳng lẽ ta cũng là hậu duệ của người đến từ thế giới khác? Không thể tưởng tượng được, trừ phi ta không phải là người của thế giới này... Câu tiếp theo nắm giữ phương hướng của tương lai, có thể cho là ta lấy được toàn bộ Phong Thần bảng, hợp tất cả các mảnh lại thành một, cho nên ta nắm giữ tất cả tương lai. Nhưng khi bị bóng tối vùi lấp, nếu như nói ta đã nắm giữ tương lai, bóng tối làm thế nào vùi lấp ta đây? Về ánh sáng trong tim...
- Lăng Tân ghi nhớ kỹ những lời tiên đoán này, nghi hoặc trong nội tâm càng lúc càng lớn, hắn cũng không biết những lời này đến tột cùng là có ý gì.
- Đúng rồi, người không phải có một đồng bạn từ nhỏ cũng có Phong Thần bảng sao? Tiên đoán về hắn thử xem.
- Đạt Vân Hi dường như rất thích thú với trò này, nàng lại muốn mượn Phong Thần Bảng của Lăng Tân để tiên đoán, bất quá Lăng Tân lại thờ dài nói để hắn tự sử dụng.
- Người đã âm điểm nhân quả rồi, lần này để cho ta tiên đoán là được...
- Lăng Tân thờ dài, sau đó nhắm mắt suy tư, khi hắn mở mắt ra, trên Phong Thần bảng đã có những văn tự khác hiện lên.
- Thiên đường dường như cao tận chín tầng trời, nhìn như xa xôi nhưng thực ra rất gần, cho tới bây giờ vẫn luôn trong lòng, ngẩng đầu cúi mắt đều không thể thấy...

64. Chương 64: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (tứ)

- Mộng tưởng của Trần Hạo Thao...

Sau khi Lăng Tân cảm thán một chút thì im lặng không nói gì nữa, một mực nhìn qua cửa sổ về phía ngoài xe, trong lòng hắn có một loại cảm giác vừa đắng cay vừa chua chát, hắn vốn vô cùng quen thuộc Trần Hạo Thao, mấy chục năm giao tình thân thiết đâu phải chuyện đùa, hắn thật sự đã quá hiểu Trần Hạo Thao, trong lòng người nam nhân này có một thứ tên là tín niệm, đó là mộng tưởng của hắn kể từ sau khi cô nhi viện phát sinh đại hỏa hoạn... Sáng tạo ra một tân thế giới, một Thiên đường trong tâm tưởng hắn.

Tín niệm này thật sự thích hợp sao? Hoặc là có thể nói thế giới sẽ cho phép giấc mộng này trở thành sự thật sao? Không, không có khả năng, tín niệm này thuần túy chính là một lối suy nghĩ phá vỡ thực tại, điên cuồng cải tạo thiên địa, so với chúa dùng đại hồng thủy thanh tẩy thế giới càng thêm không có khả năng... Nhân gian chính là nhân gian, sao có khả năng biến thành Thiên đường? Vĩnh viễn không có khả năng...

Nhưng sau khi Trần Hạo Thao có được Phong Thần bảng, điều không thể đã trở thành có thể, Phong Thần bảng, vật này có thể thay đổi nhân quả, đảo ngược càn khôn, người sở hữu nó có thể dùng ngữ điệu cổ xưa để so sánh, đó chính là thoát khỏi Tam giới, không thuộc Ngũ hành nữa rồi, ngay cả tương lai của mình cũng không cách nào dự đoán, hẳn là không cách nào dự đoán, mà khi cưỡng ép thay đổi chân lý, địa vị của Trần Hạo Thao cũng sẽ do đó mà chuyển biến, hoặc là thần sáng tạo tân thế giới, hoặc là ma thần hủy diệt tất cả sinh mạng... Chỉ có thể là một trong hai.

-... Bởi vì ta hiểu rõ hậu quả có thể xảy ra, cho nên ta tuyệt đối không thể liên hợp cùng với hắn, cho dù hắn và ta là thân nhân. Đạo bất đồng, không thể chung đường, trong tương lai cách làm của hắn nhất định sẽ mâu thuẫn với tín niệm hiệp khách của ta, thế giới này có thiện có ác, nhân tâm không hoàn toàn nghiêng về thái cực nào cả, điều này rất tốt, ta rất hài lòng với thế giới như vậy, giống như là Ngưu cục trưởng cùng với Vu Khiêm, ta có thể trừng phạt những chuyện ác bọn họ gây ra, nhưng ta tuyệt đối không làm tổn thương phần lương thiện bọn họ bảo vệ, là người thân, hoặc là di ngôn của cha Ngưu cục. Những gì lương thiện, nhất định cần phải bảo vệ, người tốt sẽ có quả ngọt, người tốt sẽ không bị thương tổn!

Lăng Tân vẫn nhìn về phía ngoài xe, những lời hắn vừa nói là để giải thích vấn đề Đạt Vân Hi mới hỏi, vì sao hắn và Trần Hạo Thao không liên hợp lại, vận dụng trí tuệ cùng lực lượng của cả hai để đối kháng với người đứng sau.

- Trong nội tâm của ta có sự kiên định của mình, cũng có tín niệm của bản thân. Tuy tín niệm này vẫn chưa được thuần thực vững chắc, nhưng ta nhất định sẽ thủ hộ bảo vệ nó...

Lăng Tân lẩm bẩm nói.

- Vậy sao? Vậy chuyện xảy ra với Trương Hằng và nữ sát thủ kia là thế nào? Bởi vì bố cục cùng kế hoạch của người, khiến cho hắn và nữ sát thủ gặp cừu tử nhất sinh, đó chính là thủ hộ tín niệm của người đó sao?

Trông mắt Đạt Vân Hi lại bắt đầu chuyển động, dường như nàng đang lấy việc bắt bẻ Lăng Tân làm niềm vui, cố ý nhắc đến chuyện của Trương Hằng cùng nữ sát thủ lúc trước.

- Phong thần bảng có thể tiên đoán tương lai, chỉ là tương lai càng xa xôi càng mơ hồ, điểm nhân quả cần bỏ ra cũng càng nhiều, bố cục lần này chẳng những không khiến bọn họ phải chết, ngược lại còn có thể tạo thành một đoạn nhân duyên, đó cũng là ta đền bù tổn thất do bố cục gây ra cho họ, bằng không thì hiện tại giữa hai người vẫn sẽ có khoảng cách nhất định, không biết đến khi nào mới có thể hòa hợp với nhau...

Lăng Tân lắc đầu, hắn lại tiếp tục nói:

- Hơn nữa lần này là khảo nghiệm của bọn họ, hai người đều là người có tình nghĩa, mặc dù là sát thủ, nhưng cũng không động thủ lung tung đối với phụ nữ và trẻ em vô tội, đối tượng ám sát trước kia không phải thương nhân giàu có thì cũng là chính khách các nước, nữ sát thủ kia vẫn luôn giúp đỡ rất nhiều cô nhi trên toàn thế giới, mà Trương Hằng cũng lấy một phần số tiền hắn kiếm được gửi cho những trẻ em vùng núi xa xôi, hai người đều có điểm mấu chốt kiên định trong nội tâm, ta cảm thấy bọn họ rất hợp ý, cho nên lần này cũng là một khảo nghiệm... Nếu có thể thông qua khảo nghiệm, ta sẽ cho bọn họ gia nhập Thiên Đạo đội, với tư cách là những thành viên đầu tiên...

Nói đến đây, Lăng Tân bỗng nhiên cười lạnh sau đó nói:

- Lại có một siêu thị xảy ra hỏa hoạn rồi, liên hoàn tông xe, tiệm cơm xảy ra hỏa hoạn, siêu thị xảy ra hỏa hoạn, nắp cống ngầm cạnh cao ốc bỗng nhiên mở ra khiến cho người đi đường rơi vào trong đường cống ngầm... một loạt sự kiện này đều xảy ra ở những địa điểm rất gần phố XX, nếu như phân tích sắp xếp lại thời điểm những sự kiện này xảy ra, ta có thể thấy một lộ tuyến thẳng tắp từ vị trí này đến vị trí kia...

Trong khi nói chuyện Lăng vẽ lên bản đồ đại khái của phố XX, sau đó hắn vẽ ra một đường thẳng trên bản đồ, đến lúc này, hắn mới gạt đầu một cái nói:

- Khách sạn XX Thượng Hải, hệ thống thang máy của khách sạn bỗng nhiên không hoạt động, mặc dù thang máy không rơi, nhưng người trong thang máy cũng bị nhốt chặt, các sự kiện lúc trước đều chỉ phát sinh hai bên đường đi hoặc là trên đường phố, không có bất kỳ sự kiện nào xảy ra ở độ ười mét, mà lần này thang máy ở độ ười mét lại không hoạt động. Hẳn chính là ở trong khách sạn này.

Lăng Tân nói với vẻ khẳng định, đồng thời cũng lấy Phong thần bảng ra, không chút nghĩ ngợi liền xé ra một mảnh Phong thần bảng nhỏ cỡ một chiếc móng tay, hắn đưa cho Đạt Vân Hi rồi nói:

- Mảnh Phong thần bảng này mặc dù nhỏ, nhưng cũng có thể tích lũy điểm nhân quả cho người, cũng có thể che chắn dò xét cùng tiên đoán từ Phong thần bảng khác, người cất kỹ bên trong ngực...

Đạt Vân Hi vốn là đang cầm lấy mảnh Phong thần bảng tử tay Lăng Tân, nhưng khi nghe được hai chữ trong ngực nàng lập tức xấu hổ đỏ mặt nói:

- Lăng Tân tiên sinh, xem ra người không muốn ta trợ giúp người nữa sao? Nói cái gì trong ngực với một cô gái... đó là lời nam nhân nên nói ra khỏi cửa miệng sao chứ? Người nhất định khiến cho ta phải nổi nóng mới được sao?

Nói xong, nàng giật mảnh Phong thần bảng này khỏi tay Lăng Tân rồi bỏ vào trong túi áo. Lăng Tân thấy vậy thì dở khóc dở cười, hắn đành phải nói một cách cẩn thận:

- Mảnh Phong thần bảng này có thể kết hợp với Phong thần bảng trong tay ta, khi đó lượng điểm nhân quả người nhận được sẽ dung nhập vào chủ thể Phong thần bảng, đến lúc đó người cũng có thể hoàn thành điều mình muốn, hoặc là cường hóa bản thân, tóm lại nhất định phải giữ gìn cẩn thận, nếu không mảnh Phong thần bảng này rút mất thì khó có thể tìm lại được. Tóm lại cần tuyệt đối cẩn thận.

Đạt Vân Hi hừ một tiếng, cổ tình làm lơ hắn, khuôn mặt nàng lúc này vẫn còn hồng hồng, làn da có thể so với thiếu nữ mười một mười hai tuổi, bộ dáng Đạt Vân Hi hiện tại thực sự xinh đẹp đến mê người. Lăng Tân nhìn thấy cũng không thốt nên lời, chỉ có thể tiếp tục dặn dò:

- Lát nữa khi chúng ta đến bên ngoài khách sạn, trước tiên sẽ ẩn nấp ở đầu phố... ta sẽ dẫn dụ cảnh sát làm một chuyện, nếu như thuận lợi... sẽ tìm ra được vị trí của nam tử họ Lâm bên trong khách sạn, đồng thời chúng ta cũng có thể tránh được xung đột trực tiếp với hắn, dù sao hơn mười vạn điểm nhân quả thậm chí có thể càng nhiều hơn thật sự không an toàn, nếu như hắn bộc phát hung ác, nói không chừng sẽ xuất hiện một cột sét đánh chết ta và người. Sắp tới tất cả mọi chuyện cũng chỉ có thể thuận theo tự nhiên, ta sẽ nghĩ biện pháp đoạt được Phong thần bảng, còn người cần phải đứng bên ngoài khách sạn chờ Trần Hạo Thao đến, nhớ kỹ, tất cả ảo ảnh, tàng hình, thay hình đổi dạng, hoặc là thôi miên, chỉ cần là do Phong thần bảng tạo ra, mục tiêu nếu như không phải là nhắm vào người, như vậy sẽ không thể mê hoặc người cũng có Phong Thần bảng, cho nên người nhất định có thể nhìn thấy Trần Hạo Thao xuất hiện, bởi vì cách làm của hắn có khả năng lớn là thôi miên tất cả mọi người xung quanh, nhưng người có một mảnh Phong Thần bảng, cho nên người sẽ miễn dịch tuyệt đối với phương thức hắn sử dụng... đọc truyện tại . Khi đó, nhiệm vụ của người chính là ngăn cản hắn, cho đến lúc ta lấy được Phong thần bảng trên người nam tử họ Lâm mới thôi...

- Mười phút, người chỉ cần ngăn cản hắn trong thời gian mười phút là được, những ngày gần đây lượng điểm nhân quả hắn đạt được nhất định nhiều hơn ta rất nhiều, cho nên hắn có thể đã cường hóa kỹ năng đặc thù nào đó, nếu như tình huống nguy cấp, người nhất định không được liều mạng ngạnh chiến, chỉ cần kéo dài thời gian là đủ... Nhớ lấy nhớ lấy...

Lăng Tân cẩn thận dặn dò Đạt Vân Hi một lúc, tiếp đó hắn ần ần lên huyết thái dương, khi hắn bỏ tay xuống, biểu lộ ân cần lúc trước đã hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại vẻ mặt lạnh nhạt, không tình cảm, không cảm giác, không biểu lộ...

65. Chương 65: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (ngũ)

- Sẽ rất nguy hiểm sao? Người rõ ràng bắt đầu dùng nhân cách phụ?

Đạt Vân Hi kinh ngạc nhìn vẻ mặt lạnh nhạt của Lăng Tân, người nam nhân này bỗng nhiên từ biểu lộ ân cần nghiêm túc biến thành bản mặt người chết, trong nội tâm nàng cũng xuất hiện chút ít sợ hãi.

-... Không, không có nguy hiểm gì.

Lăng Tân nói với vẻ khẳng định, chỉ là lúc nói chuyện hần lại quay đầu về phía cửa sổ xe.

- Tuy nói như vậy, nhưng tại sao người lại nhìn sang chỗ khác?

Đạt Vân Hi vừa lái xe vừa không ngừng hỏi, không biết vì cái gì, nàng cảm thấy đùa giỡn với trạng thái này của Lăng Tân sẽ rất vui, khiến ột người biết vui buồn trở nên tức giận, cùng với khiến ột người căn bản không viết vui buồn trở nên tức giận, rõ ràng làm được điều thứ hai càng có cảm giác thỏa mãn hơn, nghĩ tới đây, hứng thú trêu chọc người khác của Đạt Vân Hi bỗng nhiên giống như thức tỉnh.

- Ta cảm thấy tò mò một chút.

Lăng Tân lại là căn bản không trả lời câu hỏi của Đạt Vân Hi... chỉ nhìn ra bên ngoài cửa sổ xe lẩm bẩm nói:

- Vì cái gì Hà Thiên Đạo sẽ an bài như vậy, sử dụng tiểu đội hành động bí mật của hần, hơn nữa phân bố đến mọi góc ngách của Thượng Hải, một khi có địa điểm nào xảy ra tai nạn hoặc chuyện kỳ quái liên tục, phải lập tức cấp báo cho hần, an bài như vậy rõ ràng giống như là... Hần biết được sự tồn tại của Phong Thần băng, tuy trước kia cũng có một số dấu hiệu, hơn nữa La Phú Nhân làm nên những chuyện khó tin, xác thực khiến cho chính phủ sinh ra hiếu kỳ đối với lực lượng hần có, nhưng Hà Thiên Đạo hần cũng không thể biết rõ chi tiết về Phong thần băng như vậy mới đúng, hoặc là cũng có thể có một giả thiết khác... Hần là người đứng phía sau toàn bộ mọi chuyện này sao?

- Hà Thiên Đạo? Đội trưởng tiểu đội hành động bí mật.

Đạt Vân Hi cũng không đùa giỡn gì Lăng Tân nữa, nàng vốn rất hiếu kỳ, một khi đã nghe được những tin tức nội tình này, nàng lập tức biểu hiện giống như một nữ hải tử nhu thuận, không hề còn thần thái giáo huấn cùng với thái độ đùa dai lúc trước.

- Là đội trưởng tiểu đội hành động bí mật, nhưng những chuyện hần làm trước mắt lại không quan hệ đến chức vụ này, một là hần không quan tâm đến đại hỗn loạn của Thượng Hải, hai là hần căn bản không chú tâm đuổi bắt bốn người Lâm gia, cũng như bắt giữ những tên đầu lĩnh của nhân nghĩa bang cùng tập đoàn La Thị, những chuyện hần làm trước mắt... Càng giống như là đang tập trung chú ý đến Phong Thần băng.

Lăng Tân vuốt vuốt sống mũi một chút, tiếp tục nói.

- Ô, vậy người sẽ làm thế nào? Lần này lại có thêm một kẻ cản trở rồi.

Đạt Vân Hi lập tức nở nụ cười, nàng cười hì hì nhìn về phía Lăng Tân hỏi.

- Vấn đề đã đến ngõ cụt, như vậy nhất định phải có thêm tin tức mới có thể tiếp tục suy luận phân tích. Như vậy lấy Trương Hằng làm mỗi thử nghiệm một chút đi, rất nhanh thôi, sẽ có thể rõ ràng mục đích thực sự của Hà Thiên Đạo là cái gì.

Lăng Tân nói xong lời này liền cầm Phong thần băng trong tay, lập tức nhắm hai mắt lại yên lặng trầm tư. đọc truyện tại . Cùng lúc đó, Trương Hằng đã ôm mỹ nữ chạy ra khỏi tòa cao ốc, giờ phút này hần đã mở ra cơ nhân tỏa, thừa dịp bên ngoài tòa nhà khói đen bốc lên cuộn cuộn, còn có rất nhiều người dân ào ào chạy trốn ra ngoài, hần cùng nữ sát thủ cũng quần một cái chặn quanh người lao ra, một là che dấu vết máu trên người, hai là khiến cho hai người giống với cư dân trong tòa nhà, thậm chí vì để giống thật hơn, tấm chắn cũng được xả rất nhiều nước lạnh, thoát nhìn thật đúng là giống với dân thường đang chạy ra khỏi hiện trường hỏa hoạn. Cứ như vậy, hai người xuyên ra khỏi vòng vây cảnh sát, giờ phút này biểu hiện của Trương Hằng rất trấn tĩnh ổn định, hần không chút hoang mang, chỉ ôm mỹ nữ chậm rãi đi theo đám người, cứ như vậy tiến về phía trước, chỉ cần ra khỏi con đường này, hai người có thể xem như đã tìm được đường sống rồi, tùy tiện tìm một chỗ ẩn nấp bằng bó vết thương, không phải lo bị những cảnh sát kia phát hiện. Ý tưởng thật sự rất tốt, nhưng sự thật lại cũng tàn khốc không kém, khi hai người đã đi càng lúc càng xa, sắp đến cuối ngã tư đường, bỗng nhiên một tên cảnh sát đột nhiên quay đầu lại, hần trực tiếp la lớn:

- Hai người đang quần chặn kia, các người dừng lại một chút!

Nói xong, tên cảnh sát này liền chạy về hướng hai người. Không chỉ Trương Hằng cùng mỹ nữ ngây ngẩn cả người, ngay cả những cảnh sát xung quanh cũng vậy, bọn họ đều không hiểu tên cảnh sát này muốn làm

gì, nhưng vẫn chạy theo sau, lập tức đã có bảy tám cảnh sát chạy về phía Trương Hằng, tên cảnh sát lúc trước còn vừa chạy vừa quát:

- Giơ tay lên! Vứt chẵn xuống đất! Ta ngửi thấy trên người các người có mùi máu!

Trương Hằng cùng mỹ nữ đều than thầm trong lòng, chỉ cần bỏ tấm chắn này xuống, vết máu trên người cả hai sẽ bị phát hiện, khi đó đám cảnh sát này tuyệt đối sẽ bắt hai người lại, nếu như bị tổng giam vào trong cục cảnh sát, khi đó chỉ có thể chạy đằng trời. Tên cảnh sát này là chó hay sao chứ? Rõ ràng từ khoảng cách xa như vậy còn có thể ngửi thấy mùi máu trên người bọn họ? Hai người âm thầm liếc mắt nhìn nhau, mỹ nữ khẽ gạt đầu một cái, hai mắt Trương Hằng lập tức lại trở thành một mảng mơ hồ, hắn đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích, để những cảnh sát kia dần dần tới gần, hắn vừa ra vẻ muốn giơ tay lên, vừa nói:

- Đồng chí cảnh sát, vợ ta bị thương trong lúc hoả hoạn, ta còn đang ôm nàng, làm sao có thể giơ tay lên được?

Những cảnh sát đi theo cũng phát hiện người thanh niên đang quán chắn này còn đang ôm một người khác, cho nên ánh mắt bọn họ lập tức nhìn về phía tên cảnh sát kia, tuy vậy động tác dưới chân vẫn không hề dừng lại, tức tốc chạy tới cạnh Trương Hằng, mà tên cảnh sát lúc này không chút khách khí, hắn giơ tay muốn trực tiếp kéo tấm chắn ra, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, trong chớp mắt Trương Hằng đã đâm một quyền vào ngực hắn, bành một tiếng trầm đục, tên cảnh sát này lập tức bay ra hơn bảy tám mét. Tiếp đó, động tác của Trương Hằng thật sự rất lão luyện, khi những tên cảnh sát xung quanh còn đang chưa kịp phục hồi tinh thần, hắn đã đánh một đòn vào người mỗi tên, cơ bắp cánh tay của Trương Hằng phồng lên, một tay ôm mỹ nữ, cánh tay còn lại như một cây chùy sắt đánh tới, không ai trong đám cảnh sát có thể chịu được lực lượng của Trương Hằng, hơn nữa lực phản ứng cũng của đám cảnh sát cũng không đủ, chỉ nghe được mấy tiếng trầm đục liên tục, toàn bộ đám cảnh sát đã nằm gục trên mặt đất.

Tốc độ Trương Hằng lúc này cực nhanh, sau khi đánh ngã cảnh sát xung quanh hắn lập tức không chậm trễ chạy về phía trước, trực tiếp chạy tới trên đường cái, hắn nhìn về một chiếc xe đang chạy tới, đồng thời nói với mỹ nữ:

- Dừng niệm động lực của người đi, dừng chiếc xe này lại.

Mỹ nữ liếc nhìn Trương Hằng một chút, sau đó yếu ớt giơ tay lên, một vòng chắn động trong suốt như chất lỏng hiện ra, tài xế chiếc xe lúc này đã đạp phanh, nhưng chiếc xe vẫn theo quán tính lao về phía Trương Hằng, nhưng khi vừa chạm đến vòng chắn động này, liền giống như đâm vào trong chất lỏng vô cùng đậm đặc, tốc độ chậm dần, khi đến trước mặt hai người, chiếc xe này rốt cục triệt để dừng lại.

Người lái xe nhẹ nhàng thở ra một hơi, sau đó hắn lập tức hồi phục lại tinh thần chuẩn bị nổi cơn tức giận. Nhưng Trương Hằng lúc này sao còn cho hắn cơ hội kịp tức giận? Phía sau đang có mấy đám cảnh sát khác cầm súng đuổi theo, hắn không nói lời nào liền xách cổ áo tên tài xế lên, trực tiếp ném ra khỏi cửa sổ, sau đó ôm mỹ nữ thuận thể nhảy vào, đạp chân ga hết cỡ điên cuồng phóng đi.

Bên kia, đám cảnh sát thấy có người đang chạy thực mạng, hơn nữa trên mặt đất còn có bảy tám tên cảnh sát đang nằm, liền vội vàng chạy về hướng bên này. Nhưng vừa chạy ra đến đường chính đã thấy Trương Hằng chui vào đến trong ghế xe, bọn hắn còn chưa kịp nổ súng, Trương Hằng đã lái xe chạy mất hút, lúc này muốn đuổi theo hoặc là nổ súng đều đã không kịp, cho nên chỉ có thể chạy trở về báo cáo lại tình huống.

-...Ồ? Người nói là người ngửi thấy mùi máu trên người bọn họ?

Hà Thiên Đạo cẩn thận tra hỏi chuyện đã trải qua, triệu tên cảnh sát lúc trước phát hiện nghi phạm tới, khi hắn nghe được chuyện tên cảnh sát này ngửi thấy mùi máu tươi, lập tức nét mặt hắn trở nên rất quý dị.

- Đúng thế, lúc ấy ta ngửi thấy trên người bọn họ có mùi máu.

Viên cảnh sát gạt đầu khẳng định nói.

- Mùi máu sao?

Hà Thiên Đạo hít hít vài cái, toàn bộ trong không khí chỉ có các loại mùi cháy khét, còn có mùi thuốc súng bắt đầu tan đi... Mùi máu?

- Hiện tại người còn ngửi được mùi gì khác không?

Hà Thiên Đạo đợi mấy giây, sau đó hắt lại đột nhiên hỏi. Tên cảnh sát này liền hít lấy hít để, một lúc lâu sau mới lắc đầu nói:

- Không có mùi gì khác, chỉ có mùi cháy khét do hoả hoạn.

Hà Thiên Đạo nghe vậy liền nói với các thành viên trong tiểu đội hành động bí mật:

- Gọi tài xế chiếc xe vừa rồi lại tra hỏi một chút, yêu cầu mô tả kỹ càng hình dạng xe, sau đó thông báo lại tình huống về chiếc xe này cho các đơn vị khác, phong tỏa mấy khu phố xung quanh, nếu phát hiện chiếc xe này thì lập tức tiến hành vây bắt... Mùi máu sao? Khứu giác bị người khác áp đặt, hay là hai người bọn họ thật sự rất xui xẻo? Bị phát hiện mùi máu từ khoảng cách rất xa, nếu nói như vậy...

66. Chương 66: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (lục)

Lúc đầu Hà Thiên Đạo ra mệnh lệnh, một khi trong phạm vi thành phố Thượng Hải phát hiện được bất kỳ khu vực nào xuất hiện tai nạn hoặc chuyện kỳ quái liên tục, như vậy lập tức điều động quân đội cảnh sát vũ trang từ khu vực phụ cận qua, hơn nữa trước tiên phải báo cáo cho hân, nhưng sau khi hai người Trương Hằng bị phát hiện, chiến tuyến vốn đã bố trí thống nhất lại xuất hiện một loại rối loạn, giờ phút này một bộ phận cảnh sát đã bị Hà Thiên Đạo điều đi chặn đường Trương Hằng, một bộ phận lực lượng cảnh sát còn lại thì đang hướng về nơi phát sinh liên hoàn tông xe tại phố XX.

- Đại tá, tám bản đồ này người đã lật đi lật lại mấy lần rồi, kết quả đến cùng là cái gì?

Trong một chiếc xe cảnh sát, Hà Thiên Đạo đang ngồi cùng một chỗ với mấy tên thanh niên, dung mạo mấy tên thanh niên này tuy không giống nhau, nhưng hai mắt bọn họ đều sáng ngời, cả người cơ bắp tuy vậy lại không gây cảm giác cứng như sắt mà có vẻ mềm dẻo linh hoạt. So sánh với đám thanh niên, Hà Thiên Đạo ăn mặc quần áo lôi thôi lếch thếch thực sự trông có phần lạc lõng, tuy vậy không có bất kỳ người nào dám lộ ra biểu lộ xem thường gì, trên thực tế... những nhân viên nội bộ biết rõ thực lực người nam nhân này, đối với hân trong lòng chỉ có cảm giác sợ hãi mà thôi...

Người vừa hỏi lúc này là người lớn tuổi nhất trong đám, ước chừng hai tám hai chín tuổi, thái độ cùng động tác của hân đối với Hà Thiên Đạo đều rất cẩn thận, đầu ra dấy. Hà Thiên Đạo vẫn đang cầm bản đồ Thượng Hải xem xét kỹ, vừa xem xét hân vừa xé một lỗ xuống từ những vị trí nhất định, chỉ sau một lát, trên bản đồ đã đầy những lỗ lớn nhỏ.

- Hai tuyến đường hoàn toàn bất đồng sao?

Hà Thiên Đạo thì thào tự nói một câu, sau một lúc hân mới nói với mấy người thanh niên này:

- Vừa rồi có điện thoại của cấp trên sao? Nói gì vậy?

Tên thanh niên cầm đầu vội vàng nói:

- Chủ tịch không hài lòng với việc người đánh Lý đội trưởng bị thương, mặc dù là trong khi làm nhiệm vụ, cũng không thể tùy ý tiến hành công kích với người trong đội ngũ, mặt khác chủ tịch cũng đồng ý với phân tích suy đoán, hy vọng có thể thấy người thật vật thật... Muốn chúng ta chấm dứt tình hình hỗn loạn tại Thượng Hải trong vòng hai tiếng đồng hồ, còn muốn viết một bản báo cáo chi tiết kỹ càng, thứ đại tá nhắc đến lúc trước cũng phải trình diện lên...

Hà Thiên Đạo gãi gãi đầu, hân bắt mắt thầm nói:

- Đám lão gia hỏa này thật sự là tham lam a, rõ ràng chỉ là một suy đoán mà thôi. Vậy mà bọn hân đã liều mạng phát động truy tìm... Dục vọng của nhân loại thật sự là làm người ta ghê tởm, các người biết không? Trước tiên muốn có tiền tài, sau đó muốn có quyền thế điều khiển vận mệnh của người khác, nếu như đều đã có, vậy thì vẫn phải đối mặt với phán quyết công bằng cho tất cả, không ai có thể trốn tránh, lão hóa cùng tử vong... Nếu như có thể thoát khỏi phán quyết này mà nói... dục vọng của nhân loại còn có thể phóng đại đến mức nào đây?

Mấy tên thanh niên trong xe lập tức nhắm mắt nhắm mũi, ngồi im không nhúc nhích, phảng phất như vừa rồi Hà Thiên Đạo chỉ là nói nhảm vậy, nếu như có thể mà nói, bọn hắn thật sự là hận không thể che lỗ tai của mình lại... Có một số việc có thể nghe, nhưng cũng có một số việc nghe xong sẽ khiến chết người a, bọn hắn cũng không phải Hà Thiên Đạo, không thể nào đủ khả năng để nghe những chuyện cực kỳ cơ mật này...

- Thật sự là một đám phàm nhân a... Có người muốn trường sinh, có người đã nghe lại giả bộ như không nghe thấy, có người lại đau khổ giãy dụa vì miếng cơm manh áo, thế giới như vậy thật sự là không thú vị chút nào...

Hà Thiên Đạo thở ra một hơi, hắn lấy ra một chiếc đũa gà từ chiếc túi trên bàn, vừa cắn đũa gà vừa nói:

- Như vậy tiếp tục phong tỏa phố XX, điều động bảy mươi phần trăm cảnh sát cùng quân đội vũ trang qua đó, khi cần có thể yêu cầu quân đội phải ra trực thăng chiến đấu, yêu cầu dưới danh nghĩa phòng số 9 cục quốc an... Mặt khác toàn bộ lực lượng cảnh sát còn lại theo tuyến đường này, đuổi theo hai người bị tình nghi, nhất định phải bắt cho bằng được.

Trong lúc Hà Thiên Đạo nói chuyện, đã vẽ ra một tuyến đường trên bản đồ, mà đó cũng chính là lộ tuyến của Trương Hằng hiện tại. Những tên thanh niên lập tức thở ra một hơi nhẹ nhõm, chỉ có người thanh niên cầm đầu vẫn hơi không yên tâm một chút:

- Huy động toàn bộ? Tuy đã trấn áp được phần lớn đối tượng có súng, nhưng thật sự không lưu lại chút lực lượng dự bị nào sao? Nếu như có đối tượng sử dụng súng gây náo loạn vậy chúng ta căn bản sẽ không đến kịp...

- Không cần. đọc truyện tại . Những kẻ gây bạo loạn đó chỉ muốn chạy trốn giữ mạng thôi, cho dù có kẻ chạy thoát khỏi Thượng Hải cũng không sao, sau này sẽ có rất nhiều thời gian săn lùng truy bắt. Cái lớn chính thức mà chúng ta muốn bắt là ở chỗ này... hoặc là chỗ này!

Hà Thiên Đạo dùng ngón tay chỉ về một chỗ trên phố XX, chỗ đó đúng là khách sạn lão tứ Lâm gia đang ở, mà một chỗ khác chính là lộ tuyến Trương Hằng đang chạy trốn.

- Cho ta xem thử xem, thứ này rốt cuộc là cái gì, vì sao có thể dẫn phát liên hoàn tông xe, có thể phóng hỏa tại bệnh viện, có thể biết trước tương lai... À, còn có vì sao có thể biết được số điện thoại của tiểu đội hành động bí mật...

Hà Thiên Đạo nhắm mắt yên lặng, hắn thì thào nói, bàn tay lúc trước cầm chiếc đũa gà vô ý thức chạm vào ngực áo, vì vậy, bộ y phục trên người càng lúc càng lòi thoi hơn...

- Quả nhiên.

Lăng Tân một tay cầm Phong Thần bảng, tay kia cầm một quả táo đỏ, hắn vừa ăn táo vừa nói:

- Hà Thiên Đạo quả nhiên đã biết được điều gì đó, mục đích của hắn tuyệt đối không chỉ đơn thuần là muốn bắt bốn người Lâm gia cùng với tiêu diệt tập đoàn La thị, có lẽ trước khi Phong thần bảng xuất hiện, nhiệm vụ của hắn xác thực là những chuyện này, nhưng nhiệm vụ hiện tại của hắn có lẽ đã biến thành đoạt được Phong thần bảng rồi...

Đạt Văn Hi vừa lái xe vừa liếc nhìn Lăng Tân, khi thấy Lăng Tân lại đang ăn táo, nàng mới đột nhiên hỏi:

- Lúc trước ta đại khái còn có thể đoán được người định làm cái gì, nhưng bây giờ lại thật sự không cách nào đoán được, người rốt cuộc muốn dẫn Trương Hằng cùng nữ sát thủ kia đến nơi nào? Cảnh sát cũng đã bao vây phố XX, người có thể làm gì khiến cho nam tử họ Lâm bại lộ vị trí? Thật là khó hiểu.

-... Trí tuệ của người bình thường.

Lăng Tân cũng không tức giận:

- Ta muốn dẫn Trương Hằng tới trường đại học trước kia, đó là phục bút cho bước tiếp theo, tạm thời không cần đề cập tới, chuyện quan trọng nhất trước mắt vẫn là tranh đoạt Phong Thần bảng, về phần làm thế nào khiến cho nam tử họ Lâm tự lộ ra vị trí... ta không cần làm gì cả, chỉ cần vòng vây cảnh sát càng ngày càng nhỏ, vị trí của hắn sẽ tự bại lộ... Đến lúc đó, chính là thời điểm chúng ta cần phải chiến đấu...

Cùng lúc đó, cách vị trí của hai người Lăng Tân rất xa, trong một quán rượu có hai nam tử trẻ tuổi đang ngồi, một người dáng ngồi toàn thân thẳng tắp, tư thế thật sự là không có chút khuyết điểm nào, phẳng phất giống như một quân nhân, mà một nam tử trẻ tuổi khác thì tư thế ngồi giống như của lưu manh côn đồ, hơn nữa chân hần còn vểnh tới vểnh lui, thật sự là không có chút nào đứng đắn.

-... Ta căn bản không cần ra tay, khi vòng vây cảnh sát càng lúc càng thu hẹp, nam tử họ Lâm tự nhiên sẽ nhịn không được sử dụng Phong Thần bảng. Giống như nhận được một lượng lớn điểm nhân quả trong thời gian ngắn sẽ gây ra xui xẻo liên tục, sử dụng một lượng lớn điểm nhân quả cũng sẽ tạo thành thời không nghịch lưu, chỉ là loại thời không nghịch lưu này có chút khác biệt, đột ngột và chí mạng... Lúc trước ta cũng đã có nói, chúng ta không cần trực tiếp đối mặt với nam tử họ Lâm, bởi vì trên mười vạn điểm nhân quả xác thực quá kinh khủng, ngay cả ta cũng không dám chính diện lấy cứng đấu cứng, cho nên, lợi dụng cảnh sát, khiến cho hần sử dụng Phong thần bảng mà tự tử vong, khi đó chính là thời điểm người đi cướp Phong Thần bảng.

Thanh niên ngồi nghiêm túc lạnh lùng nói. Tên thanh niên giống như côn đồ kia thì quát khê một tiếng, sau đó hần mới thấp giọng nói:

- Trần Hạo Thao, người rút cuộc là lớn lên trong hoàn cảnh như thế nào mà có thể có trí tuệ như vậy? Những chuyện này đều bị người phân tích suy đoán ra, ta nghe mà cảm thấy giống như đúng thật sự là có chuyện như vậy, hắc hắc, có thể gặp được người thật sự là quá tốt, Thiên đường trong tâm tưởng của ta... Đúng rồi, vì sao người không tự mình đi lấy Phong Thần bảng? Cứ để cho ta ngăn chặn Lăng Tân không được sao?

- Bởi vì ta muốn gặp hần một lần...

Người thanh niên có tư thế ngồi nghiêm túc mang khí chất quân nhân này chính là Trần Hạo Thao, hần cúi đầu thì chào nói:

- Mấy chục năm thân tình sao có thể dễ dàng vứt bỏ như vậy? Tuy tín niệm bất đồng, nhưng chẳng lẽ không thể tìm ra được điểm chung, tạm bỏ cái bất đồng qua một bên sao? Cho nên trước khi ta và hần thực sự trở thành kẻ địch, ta nhất định phải gặp lại hần một lần... Huống hồ, chỉ dựa vào trí tuệ biểu hiện dựa trên bố cục lần này của hần, cũng khiến cho ta cần phải đi gặp hần một lần rồi, sau khi ta cùng hần liên hợp lại, thực lực của chúng ta tuyệt đối không phải đơn giản chỉ là một cộng một bằng hai, nếu như có hần trợ giúp ta mà nói..., chúng ta nhất định có thể vượt qua kẻ đứng phía sau tất cả mọi chuyện này... Cho nên, ta nhất định phải gặp hần một lần.

Nam tử côn đồ lắc lắc đầu nói:

- Thật sự là khó có thể lý giải cái các người gọi là tình thân, thế giới này có cái gọi là tình thân sao? Hắc hắc, đều chỉ là dối trá mà thôi, thế giới này căn bản không có cái gọi là tình thân đâu, có lẽ... Có lẽ chỉ có khi chúng ta đã sáng tạo ra Thiên đường, tình thân mới có thể thực sự xuất hiện...

Trần Hạo Thao sau khi thở ra một hơi liền đứng lên, hần đi về hướng cửa quán rượu, vừa đi hần cũng vừa nói:

-Đi thôi, đi đoạt lấy lực lượng có thể giúp chúng ta sáng tạo Thiên đường, đi hoàn thành mộng tưởng của chúng ta...

- Thiên Đường...

67. Chương 67: Hiến Đấu, Chiến Đấu! (thất)

Ý định của hai người Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao rất đơn giản, chính là dùng sự xuất hiện của cảnh sát để bức bách tâm lý nam tử họ Lâm, khiến cho hần càng lúc càng lo sợ, hơn nữa không ngừng có các loại tình huống không may bên cạnh, khiến cho hần càng tưởng rằng có người đang không ngừng âm mưu tính

toán hần, khiến cho hần tự nhiên mà sử dụng một lượng lớn điểm nhân quả, từ đó sẽ chịu ảnh hưởng của thời không nghịch lưu càng lúc càng lớn cho đến khi thật sự tử vong mới thôi.

Trên thực tế, nam tử họ Lâm đúng thật sự là đang làm như vậy, khi số lượng lớn cảnh sát không xuất hiện trên đường phố, hơn nữa giới nghiêm toàn bộ khu vực phố XX, toàn bộ Thượng Hải có bao nhiêu cảnh sát? Cho dù lần này chỉ huy động bảy mươi phần trăm số lượng cảnh sát đến bao vây, cộng thêm một bộ phận quân đội vũ trang, cũng thật sự là một số lượng rất lớn, quảng trường phía dưới đã bị phong tỏa chằng chịt, mà lượng xe cảnh sát vẫn còn không ngừng liên tục chạy đến.

- Mẹ nó, có chuyện gì? Tại sao cảnh sát phải phong tỏa con đường này? Không thể nào... Đúng rồi, nhất định là có người mật báo vị trí của ta cho cảnh sát, nhưng rốt cuộc là ai?

Lão tứ Lâm gia đang ở trong căn phòng cao cấp nhất của khách sạn, phòng cho tổng thống, lo lắng đi tới đi lui, căn phòng rất lớn này đã trở thành nơi cho hần phát tiết sự lo lắng trong lòng, những vật dụng trong tầm tay đều đã bị hần ném lăn lóc, cả căn phòng đã trở nên vô cùng lộn xộn, tuy vậy tâm tình hần vẫn không ổn định lại được chút nào, trái lại, càng lúc càng thêm lo lắng hoảng sợ.

- Mảnh giấy này không phải vạn năng sao? Vì sao không thể hiện lên những người sở hữu khác? Hoa hồng trước buổi hoàng hôn cuối cùng, mang đến bóng tối kết thúc cùng tĩnh lặng? Đây là ý gì? Ta không muốn đọc thơ, ta muốn biết những kẻ sở hữu còn lại! Bọn hần có công kích ta hay không, hiện tại đang làm gì, ta muốn biết những thứ này a!...

Lão tứ Lâm gia điên cuồng gầm thét, trên tay hần chính là một phần tám Phong Thần bảng, từ khi bắt đầu gặp đủ loại chuyện xui xẻo, hần đã cho rằng người cũng giữ mảnh giấy giống mình đang âm mưu sắp đặt mọi chuyện xảy ra, muốn sử dụng những chuyện ngoài ý muốn giết hần, nhưng vì hần có số lượng lớn điểm nhân quả trong tay, cho nên nhờ Phong thần bảng trong tay bảo vệ, nên những sự việc ngoài ý muốn đều lan đến người bên cạnh, chủ ý lão tứ Lâm gia quyết định là đi đến khách sạn, sau đó dựa vào mảnh giấy này tìm ra những kẻ sở hữu khác, rồi giết chết toàn bộ. Ví dụ như triệu hồi một cột sét làm phương thức công kích, lúc trước La Phú Nhân không phải đã chết do bị sét đánh sao...

Cách nghĩ này cũng không tệ, nhưng mà hần lại không có năng lực để thực hiện. Bởi vì hần căn bản không biết đối phương là ai, mảnh giấy này lúc trước có thể thực hiện hoàn mỹ toàn bộ những điều hần yêu cầu, từ yêu cầu nhỏ đến yêu cầu lớn, thậm chí những yêu cầu kỳ quái... Nhưng lần này khi hần muốn tìm ra những kẻ sở hữu khác, lại liên tục hiện lên những câu thơ, văn vô nghĩa khó hiểu... Hần căn bản không nghĩ ra biện pháp tìm ra đối phương là ai.

- Mẹ nó, nếu thật sự không tìm ra được lão tử sẽ triệu hồi vô số cột sét. Giết chết tất cả mọi người phía dưới là được, hoặc là... ta hủy diệt toàn bộ Thượng Hải cũng không sao, dù sao tất cả mọi thứ trên thế giới này đều là tài sản riêng của ta, sau này cuối cùng cũng sẽ đều thuộc về ta, hiện tại cứ muốn là hủy diệt, sau này tái tạo lại là được...

Trong nội tâm lão tứ Lâm gia nảy sinh ác độc, hần cầm Phong thần bảng lên nhìn chăm chăm, dáng vẻ của hần thật sự là đã gần như điên cuồng. Ý niệm khê động, thiên địa tất có cảm ứng, chỉ là ý niệm của người bình thường không khỏi rất yếu nhược, nhưng nếu như là bậc đế vương có ý niệm, lập tức có khả năng khiến áu chảy thành sông, khiến cho lịch sử chuyển biến. Mà giờ phút này lão tứ Lâm gia cũng có thực lực như vậy, có Phong Thần bảng, hơn nữa còn có mấy chục thậm chí trăm vạn điểm nhân quả, chỉ cần thực hiện một ý niệm, sẽ tạo thành đại uy hiếp cho cả thế giới. Nhưng mà bởi vì sẽ tạo thành đại uy hiếp cho cả thế giới, cho nên chỉ cần trong lòng hần sinh ra một ý niệm, cho dù còn chưa chính thức thực hiện, sự bài xích của vũ trụ cũng sẽ càng ngày càng lớn. Cho đến khi hần không thể chống chọi lại được mới thôi, hoặc là bị xóa bỏ sự tồn tại, hoặc là bị trục xuất khỏi thế giới này...

Theo ý nghĩ trong lòng lão tứ Lâm gia càng lúc càng điên cuồng, trong một căn phòng không người cách phòng cho tổng thống hần ở không xa, một cơn gió thổi vào từ cửa sổ, thổi bay lên một tờ báo đặt gần cửa sổ, tờ báo này bị thổi như vậy, bay về phía một chiếc đèn bàn nhỏ, tờ báo bị gió cuốn khiến ở rộng ra, cộng thêm sức gió đẩy tới, khiến cho chiếc đèn bàn này rơi xuống, sau đó cơn gió này biến mất một cách khó hiểu, chỉ có chiếc đèn bàn này treo lơ lửng sắp rơi xuống đất.

Chiếc đèn bàn này lay động một lát, khi lay động yếu dần, lực lôi kéo cũng tương ứng mà yếu đi, nhưng trước khi nó hoàn toàn bất động, chiếc đèn bàn này đã lôi kéo chỗ phích cắm điện ra hơn phân nửa, ổ điện

lúc này nửa kín nửa hở, lập tức dòng điện bắt đầu rò rỉ xuống đất, mà không may, trong gian phòng phủ một tấm thảm lông dày, đây cũng không phải lông thú thực sự, mà là lông thú nhân tạo, ổ điện bị lộ ra, một ít lông thảm cũng vươn vào đến trong lỗ cắm điện, lập tức, một bộ phận lông thảm bắt đầu bị dòng điện đốt cháy, thời gian dần trôi qua, khói bắt đầu tràn ngập trong phòng... doc truyện tại . Chỉ là trong gian phòng này không có một người, ai có thể phát hiện đám khói này đây? Cho nên, chỗ lông thảm bị cháy dần dần biến thành ngọn lửa nhỏ, mà ngọn lửa nhỏ cũng sắp chuẩn bị chuyển thành ngọn lửa lớn...

Lúc này tại một vị trí cách khách sạn XX vài con phố, Lăng Tân mãnh liệt mở ra hai mắt, hấn bỏ Phong thần bảng vào lại trong ngực, sau đó nói với Đạt Vân Hi:

- Đã đã tìm được vị trí của hấn, tại một trong ba căn phòng 7 8 9, lầu 27, khách sạn XX, trong ba căn phòng này có một phòng là 'phòng cho tổng thống', dựa trên tính cách của nam tử họ Lâm này, hấn nhất định sẽ ở trong căn 'phòng cho tổng thống', cho nên chúng ta đi đến phòng số 9 tầng 27, có bảy mươi phần trăm khả năng hấn đang ở đó...

Đạt Vân Hi giờ phút này đang buồn chán, khi Lăng Tân nói ra lời này, cả người nàng lập tức hưng phấn lên, nàng liền hỏi:

- Cứ trực tiếp tới tìm hấn như vậy hay sao? Lúc hấn vào đến phòng khách sạn đã không để Phong thần bảng trong người nữa rồi à?

- Không, trong phòng số 8 xảy ra hỏa hoạn, có thể thấy hiệu ứng thời không nghịch lưu đã càng lúc càng nghiêm trọng, cho dù hấn chưa sử dụng lượng lớn điểm nhân quả, thời không nghịch lưu này vẫn là hiệu ứng mãn tính, không biết hấn đã làm nên trò gì, hoặc là có ý định làm gì, thời không nghịch lưu đột nhiên trở nên kịch liệt, bắt đầu trực tiếp hướng về phía hấn, căn phòng không người này xảy ra hỏa hoạn chính là vì như vậy, đoán chừng trước khi chúng ta đến đó, hấn đã vì đủ loại nguyên nhân ngoài ý muốn mà chết...

Lăng Tân đẩy cửa xe ra, hấn vừa xuống xe vừa nói.

- Hả? Người định làm gì thế?

Đạt Vân Hi nhìn thấy Lăng tân bước xuống xe, lập tức kỳ quái hỏi.

- Đi bộ đến khách sạn, so ra chỉ che chắn cho hai người, cùng với che chắn cho cả hai người và một chiếc xe... hiển nhiên chỉ che chắn cho hai người sẽ tiêu hao ít điểm nhân quả hơn.

Lăng Tân vừa đi vừa nói, khi nói dứt lời hấn đã đi được hơn mười mét, mà Đạt Vân Hi không có cách nào khác chỉ có thể chạy nhanh theo sau, hai người một trước một sau đi về hướng khách sạn XX. Ngay lúc hai người Lăng Tân bắt đầu đi, cách họ vài con phố cũng có hai người đang đi về hướng khách sạn XX, hai người này là Trần Hạo Thao cùng nam tử trông giống côn đồ, vừa đi tên nam tử còn đồ không ngừng hỏi liên tục:

- Làm thế nào người đoán ra nam tử họ Lâm kia nhất định ở trong phòng số 9 tầng 27? Phòng số 8 xảy ra hỏa hoạn, cũng có thể là hấn ở phòng nào đó khác trong tầng này chứ?

-... Bởi vì nguyên lý tăng dần, giờ phút này điểm nhân quả của hấn vẫn đang không ngừng tăng lên, cho dù vì hấn sử dụng lượng lớn điểm nhân quả mà giảm bớt, lúc đó mức độ thời không nghịch lưu cũng chỉ có thể càng lúc càng lớn, một bên là vận xui xẻo liên tục, một bên là thời không nghịch lưu đột ngột và chí mạng, cả hai đều là thời không nghịch lưu, cho nên vụ hỏa hoạn này chỉ có thể càng lúc càng gần vị trí của hấn.

Trần Hạo Thao có chút hơi không kiên nhẫn giải thích. Sau đó, hấn lại nói với nam tử côn đồ:

- Như vậy lát nữa người trực tiếp đi đến căn phòng đó, theo xu hướng này, đoán chừng khi người đến gian phòng đó, nam tử họ Lâm này đã chết do hiệu ứng thời không nghịch lưu, mà ta sẽ đi chặn đường Lăng Tân, kéo dài thời gian tới khi người lấy được Phong thần bảng mới thôi.

Nam tử côn đồ thực sự là có tố chất bà tám, hấn nghĩ nghĩ một chút rồi lại hỏi tiếp:

- Vạn nhất Lăng Tân không đến gặp người thì làm sao? Nếu như hấn ần núp gần đó chặn đánh ta, người chờ ở bên ngoài khách sạn không phải chỉ tổ phí công sao?

- Không có khả năng...

Trần Hạo Thao lắc lắc đầu nói:

- Nếu như hấn biết ta sẽ đợi bên ngoài khách sạn mà nói... hấn thà rằng phải bỏ qua một phần tám Phong thần bảng trong tay nam tử họ Lâm cũng nhất định sẽ tới gặp ta, khi đó cho dù là ta và hấn chiến đấu cũng được, hay là đàm phán hoà bình cũng được. Tóm lại có thể tạo ra một khoảng thời gian cần thiết đủ để cho người đi lấy được mảnh Phong thần bảng, đây là tính cách cố hữu của hấn, luôn muốn phân định thiện ác rõ ràng, nếu dựa trên tính cách của hấn để suy luận, hấn nhất định sẽ tới gặp ta...

Nếu thật sự là tính cách vốn có của Lăng Tân mà nói...

- Sở dĩ phải chuyển đổi thành nhân cách phụ, là vì nhân cách chủ của ta sẽ làm ra một số quyết định sai lầm trong thời điểm này, khiến cho kế hoạch vốn thuận lợi không cách nào thực hiện đến cùng. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Trần Hạo Thao cũng không biết thực lực cá nhân của người như thế nào, so với hấn vẫn một mực bị truy nã, điểm nhân quả của ta hoàn toàn không thể so sánh được, cho nên mặc dù hấn có thể suy đoán ta có đồng bọn, nhưng cũng nhất định sẽ cho rằng thực lực đồng bọn của ta rất yếu, bởi vì ta không có dư điểm nhân quả để cường hóa cho người.

Lăng Tân giải thích vấn đề cho Đạt Vân Hi, nàng lại hỏi vì sao hấn phải chuyển đổi sang nhân cách phụ, trong lúc vừa đi Lăng Tân vừa giải thích vấn đề đơn giản này cho Đạt Vân Hi.

- Từ sau khi ta và hấn cùng bị nhốt trong nhà giam một tháng trước, trên phạm vi toàn bộ Thượng Hải căn bản không có chuyện nào có thể gây ra ảnh hưởng lớn nữa, cho nên hấn cho rằng điểm nhân quả của ta vẫn ở mức rất thấp, điểm này xác thực cũng là sự thật, nhưng số điểm nhân quả ta có trước đó hay ta cường hóa thuộc tính gì, hấn cũng không biết rõ. Cho nên tính toán của Trần Hạo Thao, chính là dùng chính bản thân hấn đến cầm chân ta, nếu như vẫn ở trạng thái nhân cách chủ của ta mà nói, nhất định sẽ đến đối mặt với hấn...

68. Chương 68: Chiến Đấu, Chiến Đấu! (bát)

- Nếu như hấn đã không biết thực lực của ta như thế nào, như vậy vì sao không dứt khoát để ta đến cướp đoạt mảnh Phong thần bảng kia, còn người thì đến cầm chân hấn? Thực lực của ta siêu việt hơn xa những gì hấn tưởng tượng, như vậy không phải bỏ cục của hấn có lỗ thủng rất lớn sao...

Đạt Vân Hi nghĩ nghĩ một chút rồi hỏi.

- Không, chính là bởi vì như vậy, cho nên mới càng chỉ có thể do ta đi lấy mảnh Phong Thần bảng. Bởi vì dự phòng thực lực đồng bọn của ta, cho nên hấn nhất định sẽ sử dụng Phong thần bảng tạo ra những chuyện ngoài ý muốn, gây quấy nhiễu hoặc là giết chết người, cho nên biện pháp giải quyết tốt nhất là do người giữ chân hấn, với tư cách là nhân cách phụ ta không có lý do để nhất định phải đối mặt hấn, mà Phong thần bảng trong tay ta tự nhiên có thể hóa giải bất luận loại bẫy nào của hấn, dù sao cũng chỉ là tổn một ít điểm nhân quả mà thôi, điểm chính thức nằm ngoài dự liệu của hấn không phải là thực lực của người mạnh hay yếu, hoặc là điểm nhân quả của ta bao nhiêu, sai lầm lớn nhất của hấn... chỉ là dự đoán sai về phương thức hành động của ta mà thôi... Tình huống cơ bản chính là như vậy.

Khi nói xong câu này, hai người Lăng Tân và Đạt Vân Hi đã xuất hiện trước khu vực phong tỏa của cảnh sát, còn có rất nhiều người dân bình thường đang từ bên trong đi ra, hiển nhiên ý định của cảnh sát là phong tỏa hoàn toàn triệt để phố XX.

- Đi thôi.

Lăng Tân bỗng nhiên cầm tay Đạt Vân Hi, khi nàng còn đang kinh ngạc chưa phục hồi lại tinh thần, hấn đã cất bước đi vào khu vực phong tỏa. Cũng thật kỳ lạ, những viên cảnh sát tại đây giống như không hề nhìn thấy hấn, tùy ý để Lăng Tân nắm tay Đạt Vân Hi đi qua, sau đó hai người chậm rãi tiếp tục đi, những cảnh sát gặp trên đường đều không hỏi hai người một câu.

- Công dụng thôi miên đơn giản, cho dù bọn họ có thể nhìn thấy ta và người, nhưng Phong thần bảng lại khiến cho bọn họ giống như nhìn thấy hòn đá ven đường, không có ai lại sẽ cẩn thận quan sát từng hòn đá bên đường, cho nên bọn họ cũng trực tiếp bỏ qua không để ý đến chúng ta, nhưng mà chúng ta lúc này cũng không phải đang tàng hình, nếu như có camera quay lên, chúng ta vẫn sẽ xuất hiện trong đó...

Lăng Tân vừa đi vừa giải thích, bất quá hắn vừa nói xong, Đạt Vân Hi bỗng nhiên lại giơ tay đến nhéo nhéo tai hắn.

- Lăng Tân tiên sinh! Lấy cớ giỏi lắm, lấy cớ như vậy để nắm tay thiếu nữ, không ngờ người lại sử dụng tính cách ba không này thuần thục như vậy, rất tốt, người không nghĩ là nắm tay của ta dễ dàng như vậy chứ?

Đạt Vân Hi nhéo nhéo tai Lăng Tân, vừa cười vừa nói chuyện, bất quá nàng cũng không dùng lực thoát khỏi tay Lăng Tân. Bởi vì nàng không biết sau khi thoát khỏi tay Lăng Tân có làm mất đi công hiệu che chắn không. Cho nên chỉ có thể mặc cho do Lăng Tân tiếp tục nắm bàn tay nhỏ bé, tuy nàng không ngừng cười lạnh, cùng với nói ra những lời châm chọc hờn dỗi, nhưng khuôn mặt nàng lại nhin không được dãn trở nên hồng hồng như thoa son, thoát nhìn thật là đáng yêu.

-... Trí tuệ của người bình thường.

Lăng Tân không hề quan tâm, cứ mặc nàng tiếp tục nhéo lỗ tai của mình. So ra phản ứng của nhân cách và nhân cách chủ hoàn toàn bất đồng, sau khi nhéo qua nhéo lại một lúc, thấy Lăng Tân căn bản không phản ứng gì cả, Đạt Vân Hi cũng cảm thấy chán, cho nên dứt khoát dừng tay lại, trong khi nàng đang suy nghĩ đến những biện pháp để che lấp sự xấu hổ khác thì một tên cảnh sát đã đi tới trước mặt, cách hai người một khoảng gần mười mét, cau mày chăm chú nhìn.

-... Lăng Tân. Hắn nhìn thấy được chúng ta sao? Hắn chính là Trần Hạo Thao à?

Đạt Vân Hi nhỏ giọng hỏi, đồng thời nàng lại muốn tiếp tục giãy dụa thoát khỏi bàn tay Lăng Tân, nếu như bí mật bị nắm tay phản ứng của nàng là xấu hổ cùng hờn dỗi nho nhỏ, như vậy khi bị nắm tay trước mặt mọi người, phản ứng của nàng chính là vô cùng xấu hổ liều mạng muốn thoát khỏi tay Lăng Tân.

- Không phải Trần Hạo Thao, đoán chừng người này là thuộc về thiếu số không thể bị thôi miên. Thế giới này có vài tỷ người, trong đó gần cùng trạng thái tinh thần của mỗi người đều hoàn toàn khác nhau, trên thế giới tuyệt đối không cách nào tìm ra hai người hoàn toàn giống nhau. Cho nên trong đó có một số người có tố chất thân thể đặc biệt, ví dụ như không thể bị thôi miên, cũng có thể gọi là kháng thôi miên thể. Đây là so sánh với người bình thường, bởi vì người bình thường thực tế rất dễ bị thôi miên, chỉ cần khiến cho tinh thần buông lỏng, không còn gánh nặng tâm lý, như vậy rất nhẹ nhàng có thể thôi miên, trong đó có một số người cực dễ dàng bị thôi miên, thậm chí chỉ cần người bình thường lăm bắm bên tai một lúc, đều có thể khiến tinh thần họ bị ảnh hưởng, vô ý thức đã bị thôi miên... Còn có một loại người cực đoan hiếm gặp khác, chính là kháng thôi miên thể, vô luận như thế nào cũng sẽ không bị thôi miên, trình độ tâm lý rất cứng cỏi, không ngờ chúng ta rõ ràng cũng gặp phải một người như vậy.

Lăng Tân cũng hơi hơi nhíu mày, bất quá hành vi của hắn lại rất kỳ quái, động tác không dư thừa một chút nào, kéo tay Đạt Vân Hi trực tiếp đi tới trước mặt tên cảnh sát. Sau đó BA~ một tiếng đánh vào bụng của hắn, một đám này còn mang theo nội lực, khiến cho tên cảnh sát trực tiếp lăn ra đất hôn mê bất tỉnh, tên cảnh sát này đáng thương đến nỗi ngay cả một câu hỏi thăm đều chưa kịp nói.

-... Hành vi của người không khỏi quá trực tiếp a?

Đạt Vân Hi âm thầm kinh hãi, nàng vội mở miệng nói:

- Người không sợ khi hắn tỉnh lại sẽ báo cáo lại chuyện xảy ra cho toàn bộ lực lượng sao? Lúc đó có thể người sẽ bị truy nã, hay là người định sẽ giết chết hắn?

- Không giết hắn, nếu không sẽ không thể dung hòa với tín niệm hiệp khách của nhân cách chủ.

Khi Lăng Tân nói ra lời này hắn nhíu mày một chút, sau đó mới tiếp tục nói:

- Truy nã gì cũng không quan trọng, trước kia cần bảo trì thân phận trong sạch là vì bố cục kế tiếp chỗ Trương Hằng mà thôi, lúc này đánh hắn ngất xỉu, khi tỉnh lại sự tình đã hoàn tất, khi đó truy nã ta cũng không vấn đề gì, ngược lại sẽ tăng thêm điểm nhân quả cho ta mà thôi...

Nói xong, hắn cũng mặc kệ tên cảnh sát đang nằm trên mặt đất, chỉ kéo tay Đạt Vân Hi tiếp tục đi thẳng về phía trước. Thực sự cũng là như vậy, người có được Phong Thần bảng, chỉ cần không phải quá mức ngu ngốc, đều sẽ không quan tâm đến việc bị truy nã hay không.

- Trên thực tế, chúng ta đã sắp siêu việt lực lượng thể tục, như công năng thời miên này chẳng hạn, chỉ cần có thể đoạt được bản Phong thần bảng đầy đủ, đánh bại tất cả những người giữ Phong thần bảng còn lại, như vậy sáng tạo ra Thiên đường trong tâm tưởng của chúng ta là chuyện dễ như trở bàn tay...

Hai người Trần Hạo Thao cũng đang tiến đến vị trí khách sạn XX giống Lăng Tân, chỉ là hai người không có tay cầm tay thân mật mà đi... Nam tử còn đồ cũng có Phong thần bảng để tích lũy điểm nhân quả của bản thân, tuy chỉ là một mảnh rất nhỏ. doc truyện tại . Bất quá mảnh nhỏ này vẫn có thể thực hiện công năng thời miên đơn giản, nhờ vậy cũng tránh được tình cảnh dễ buồn nôn, dù sao hai nam nhân ngang nhiên tay trong tay bước đi, hình tượng như vậy thật sự không nên xuất hiện...

Nam tử còn đồ lúc này đang mắt tròn xoe hết nhìn trái rồi lại đến nhìn phải, giống như trước kia hắn chưa từng có cơ hội trải nghiệm khả năng tàng hình, cho nên nhìn dáng vẻ của hắn thật sự rất hiếm kỳ, hận không thể đến nhảy nhót qua lại trước mặt những đám cảnh sát kia. Tuy vậy khi Trần Hạo Thao nhẹ nhàng ho khan một tiếng, hắn vội vàng tập trung tinh thần lại, biết điều đi theo Trần Hạo Thao.

- Chú ý nghe ta nói, ta không biết Lăng tân có đồng bọn hay không, bất quá vì phòng ngừa vạn nhất, chúng ta cứ giả định hắn có mang theo đồng bọn, theo như suy luận của ta, hắn sẽ không tiến hành cường hóa cho đồng bọn, bởi vì tính toán như thế nào, hắn cũng không thể có quá ba mươi nghìn điểm, cường hóa các loại thuộc tính mạnh mẽ, điểm nhân quả cần bỏ ra cũng cần từ ba đến năm vạn, cho nên dù hắn thực sự có đồng bọn, đoán chừng cũng chỉ là người bình thường, nhiều nhất là có mang theo súng ống các loại, đối với người mà nói có thể rất nhẹ nhàng giải quyết rồi.

Trần Hạo Thao hơi nhíu mày.

- Hắc hắc, đó là chắc chắn.

Nam tử còn đồ cười hắc hắc:

- Hiện tại ta đối phó với mười mấy người cầm súng đều không thành vấn đề, thuộc tính cường hóa của ta chính là chuyên nhằm vào người cầm súng ống, cũng là thuộc tính để trợ giúp người sau này tiến hành đối kháng với chính phủ thế giới, sau này ta chính là bảo vệ chuyên nghiệp của người mà.

- Đúng vậy, thuộc tính cường hóa của người chuyên để đối phó với các loại vũ khí nóng cùng các loại xạ thủ ám sát, điểm ấy ta rất yên tâm, hơn nữa tổ chất thân thể người đã cường hóa đã đến trạng thái gấp ba lần người bình thường, đối phó với người bình thường coi như rất đơn giản, bất quá có thể như vậy vẫn chưa đủ, ta sẽ dùng Phong thần bảng chú ý đến người, một khi người thật sự không địch lại, ta sẽ tiến hành cứu viện, nhớ một điểm... Người có thể chết, nhưng mảnh Phong thần bảng tuyệt đối không thể để mất, đây là cầu thang dẫn đến mộng tưởng của chúng ta.

Trần Hạo Thao lắc đầu tiếp tục nói.

- Allah Allah.

Nam tử còn đồ lập tức lại cười ha hả, hắn vừa đi vừa nói:

- Bất quá thật đáng tiếc, lần này người rõ ràng có thể rất nhẹ nhàng giết chết Lăng Tân, thuộc tính cường hóa của người lợi hại như vậy, tuy nhất định phải có Phong thần bảng phụ trợ mới có thể sử dụng hoàn mỹ, nhưng vẫn lợi hại đến đáng sợ, nếu như giết chết Lăng Tân chúng ta đã có thể có ba phần tám Phong Thần bảng, chẳng lẽ người không muốn biết mảnh Phong thần bảng càng lớn, công năng có thể đến mức nào sao?

- Không cần nói nhiều về chuyện này nữa.

Sắc mặt Trần Hạo Thao khẽ biến thành hơi ảm đạm, hắn khoát khoát tay nói:

- Ta cũng có điểm mấu chốt kiên trì của mình. Ta căn bản đã không quan tâm chút nào đến thế giới này, chỉ là một thế giới đã hoàn toàn mục nát mà thôi, ta không có chút quyền uy nào đối với thế giới, nhưng... đối với thân nhân trước kia, ta không cách nào quên, vô luận như thế nào ta sẽ thử một lần cuối, hi vọng

hắn có thể trợ giúp ta cùng nhau sáng tạo Tân thế giới, nếu như thật sự không được, ta cũng sẽ để cho hắn rời đi, chỉ cần không ảnh hưởng đến mộng tưởng của ta là được, nếu không...

Nếu không... Khi đó sẽ phải dứt bỏ thân tình ràng buộc vài chục năm này... Cách đó không xa, khách sạn XX đã ngay trước mắt, Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi, Trần Hạo Thao cùng nam tử còn đó, song phương đều đã nhìn thấy lẫn nhau...

69. Chương 69: Người Không Ngờ Đến (nhất)

Cả Lăng Tân cùng Trần Hạo Thao đều nhìn thấy lẫn nhau, đây là một loại ràng buộc khó có thể hình dung, cho dù là cách xa nhau mấy ngàn thước, trước tiên sẽ phát hiện đối phương.

(Người quả nhiên là phát hiện ra bố cục của ta, muốn đạt được lực lượng càng lớn... Dùng lực lượng đó để sáng tạo ra Thiên đường trong tâm tưởng của người sao?)

Lăng Tân như có như không thở dài, giờ phút này là do nhân cách phụ ba không đang khống chế tư duy cùng hành động, nhưng dù là trong trạng thái như vậy hắn cũng vẫn biết thở dài, điều này khiến cho Đạt Vân Hi bên cạnh vô cùng kinh ngạc, có trời mới biết trạng thái này vốn khi Lăng Tân thiết lập sẽ không hề có tình cảm không có cảm giác không biểu lộ, vậy mà rõ ràng cũng biết thở dài?

Mà ở phía xa Trần Hạo Thao cũng đồng dạng đang thở dài, hai bên đã đến lúc phải đối đầu với nhau như thế này... Có lẽ, chỉ cần còn có Phong Thần bảng, chỉ cần mỗi người tiếp tục chiến đấu vì tín niệm của bản thân đến cùng, không chỉ lần đối lập này, tương lai có thể sẽ còn có nhiều lần đối lập khác...

- Ai, Tiết Hi, người đi lấy mảnh Phong Thần bảng, cẩn thận nữ nhân đang đi theo bên cạnh Lăng Tân, nếu như là người bình thường mà nói... cố gắng tới đa không làm hại đến tính mạng nàng, ta cùng Lăng Tân còn không phải trong tình trạng quyết đấu sinh tử, mục tiêu là đánh bại nhưng không được giết đối phương, đi thôi...

Trần Hạo Thao nói khẽ với nam tử còn đó bên cạnh, sau đó hắn bước nhanh về phía hai người Lăng Tân. Tiết Hi gật đầu nhẹ một cái, không nói lời nào liền chạy về hướng khách sạn XX, nhìn dáng vẻ của hắn tựa hồ là định trước một bước cướp đoạt mảnh Phong Thần bảng, mặc kệ nữ nhân kia, dù sao nàng cũng chỉ là người bình thường mà thôi...

Thế nhưng tình huống kế tiếp lại nằm ngoài dự liệu của hai người, Lăng Tân quay người liền chạy về hướng khách sạn, chỉ để lại Đạt Vân Hi đến đối mặt với Trần Hạo Thao, tình huống như vậy hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Trần Hạo Thao, bởi vì đó căn bản không thể nào là việc Lăng Tân có thể làm. Lăng Tân sao có thể chọn không đối mặt với hắn? Không có khả năng!

- Tại sao phải lựa chọn như vậy? Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì quan trọng ta không biết sao? Không có khả năng...

Trần Hạo Thao vô cùng kinh ngạc nhìn Lăng Tân càng lúc càng xa, hắn vô ý thức muốn đuổi theo, nhưng vừa nhấc chân chạy được mấy bước mà thôi, một hòn đá nhỏ bay thẳng tới, BA~ một tiếng đập vào mặt đất trước mặt hắn, uy lực của hòn đá nhỏ vậy mà ngang với uy lực một viên đạn, phá ra một cái hố nhỏ trên mặt đất, thoạt nhìn thật sự giống như mặt đất vừa bị đạn bắn.

- Hi hi, không thể đi a, ta đã đáp ứng với Lăng Tân tiên sinh nhất định phải ngăn chặn người trong mười phút. Trần Hạo Thao tiên sinh, ta xưa nay vô cùng coi trọng chữ tín, cho nên nhất định phải ngăn chặn người trong vòng mười phút mới được...

Chẳng biết từ lúc nào, Đạt Vân Hi vốn còn cách xa ngàn mét đã đứng ở một chỗ trước mặt hắn hơn hai trăm mét. Thiếu nữ thanh tú rung động lòng người này đang đứng đó, trong tay còn nắm một ít đá vụn không biết nhặt từ đâu ra, có thể đoán được hòn đá vừa rồi hẳn chính là do nàng ném đến.

- Vậy sao? Người chính là đồng bọn mới của Lăng Tân? Người cũng dùng Phong thần bảng để cường hóa sao?

Trần Hạo Thao nhìn xem Lăng Tân lúc này đã cách rất xa, hiện tại muốn đuổi theo cũng đã không còn kịp, hắn chỉ có thể thở dài nhìn về phía Đạt Vân Hi, thiếu nữ này quả thực là xinh đẹp cùng đáng yêu đến không thể nói nên lời. Chỉ là hòn đá vừa mới bắn đến lúc trước, lại khiến cho trong vẻ đáng yêu cùng xinh đẹp này mang theo nguy hiểm.

- Những chuyện riêng tư cá nhân này... Sao có thể nói cho người biết được đây?

Đạt Vân Hi hì hì cười cười, nàng dùng sức đạp mạnh dưới chân, mãnh liệt lao như tên bắn về phía Trần Hạo Thao, tốc độ của nàng thật sự là nhanh vô cùng. Khoảng cách trăm mét chỉ cần hai ba giây mà thôi, chỉ trong vòng vài giây ngắn ngủi, nàng đã tới khoảng cách mười mét trước mặt Trần Hạo Thao. Sau đó đột ngột đứng yên tại đó, từ đang di động với tốc độ rất nhanh chuyển thành đứng yên không nhúc nhích, quá trình chuyển đổi này lại vô cùng tự nhiên, chỉ dựa vào những động tác này, đồng tử của Trần Hạo Thao đã mãnh liệt co lại, lúc này hắn mới biết bản thân đã phạm phải nhiều sai lầm. Hắn đã hoàn toàn đoán sai lực lượng của Lăng Tân, không chỉ về phương diện trí, còn có phương diện lực cũng giống như vậy...

- Là ta đã đoán sai. Người vốn đã mạnh hơn so với người bình thường sao? Cho dù người thật sự là cường hóa thuộc tính nào đó mà ta không biết, ví dụ như sức mạnh cơ bắp, tốc độ phản xạ... Nhưng cũng không có khả năng trong thời gian rất ngắn như vậy thuần thực đến trình độ này...

Trần Hạo Thao thở dài nói.

- Đúng vậy, trước khi ta gặp được Lăng Tân tiên sinh, đã mạnh hơn người bình thường rất nhiều rồi nha.

Đạt Vân Hi hơi nở nụ cười. Nàng nói tiếp:

- Khoảng cách giữa chúng ta là mười mét. Trong phạm vi như vậy, ta có thể tiến hành công kích trước khi người có bất kỳ phản ứng nào. Cho nên không cần có hành vi quá khích gì, tuy ta đã đáp ứng với Lăng Tân không làm người bị thương, nhưng không có nói sẽ không đánh người bất tỉnh, cứ như vậy đi, đợi đến khi Lăng Tân thu hồi được Phong thần bảng mới thôi, trong khi đó chúng ta đứng đây tâm sự, người cảm thấy thế nào?

Trần Hạo Thao cũng bỗng nhiên mỉm cười, khi hắn không cười đều có một loại khí chất quân nhân tồn tại. đọc truyện tại . Nhưng một khi mỉm cười, biểu lộ của hắn lại mang theo một tia tà dị, mang theo một loại mị lực rất hấp dẫn với nữ giới, hơn nữa vóc dáng hắn cũng rất anh tuấn, tuyệt đối có thể so sánh với người mẫu, lúc trước trong trường học, đã có vô số nữ nhân bị nụ cười mỉm ôn nhu vô bì của hắn hấp dẫn.

- Thật vô cùng có lỗi, thiếu nữ xinh đẹp này, yêu cầu nhỏ như vậy mà ta lại không thể đáp ứng người, bởi vì đồng bọn kia của ta hữu dũng vô mưu, sức lực tay chân coi như cũng được, nhưng muốn hắn đối phó với Lăng Tân lại là chuyện tuyệt đối không thể... Cho nên ta phải đánh bại người nhanh một chút, sau đó đuổi theo trợ giúp đồng bọn của ta, rất xin lỗi, người xác thực là nữ nhân đầu tiên ta ra tay đánh, thực xin lỗi...

Một tay Trần Hạo Thao run lên, một phần tám Phong thần bảng đã xuất hiện ở trên tay hắn, lúc hắn vừa mới lấy Phong thần bảng ra, bỗng nhiên thân ảnh thiếu nữ trước mắt lóe lên, Đạt Vân Hi đã xuất hiện ở trước mặt hắn, một bàn tay nho nhỏ ấn thẳng vào ngực hắn, nhìn giống như đang vuốt ve thú cưng vậy, chỉ là Trần Hạo Thao lại cảm thấy một áp lực cực lớn đánh thẳng tới, áp lực từ bàn tay nhỏ bé trắng nõn này vậy mà ép hắn không thể thở nổi, có trời mới biết đánh vào người sẽ như thế nào, Trần Hạo Thao thực sự là ngay cả nệm thử một chút cũng không muốn.

- Gương...

Tốc độ công kích của Đạt Vân Hi cực nhanh, chỉ trong chớp mắt đã đến trước mặt Trần Hạo Thao, mà Trần Hạo Thao chỉ vừa mới lấy ra Phong thần bảng mà thôi, hắn chỉ kịp thấp giọng đọc lên một chữ gương, sau đó đã bị Đạt Vân Hi đánh một chưởng vào trên ngực, Xoảng~ một tiếng, cả người Trần Hạo Thao giống như gương vỡ vụn ra, những mảnh này sau khi rơi xuống mặt đất toàn bộ đều biến thành mảnh gương vỡ, mà Trần Hạo Thao cũng đã biến mất không tung tích.

- Đã sớm nghĩ tới ngày hôm nay, Phong thần bảng có vô số khả năng, ngoại trừ có thể có được rất nhiều tin tức tình báo, còn có thể xếp đặt thiết kế những sự việc ngoài ý muốn để giết người, nhưng những tác dụng

này cũng chỉ là để đối phó với người bình thường mà thôi...

Trần Hạo Thao chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện ở cách đó mười mét, hắn vẫn một tay cầm Phong Thần bảng, trên mặt vẫn mỉm cười, toàn thân không có chút dấu vết bị Đạt Vân Hi đánh trúng nào.

- Trước kia ta đã tra cứu rất nhiều tài liệu, sau đó lại tiêu tốn số lượng lớn điểm nhân quả để chứng thực, quả nhiên là giống như ta suy đoán, đã có thể có vật không thể tượng nổi như Phong thần bảng thật sự tồn tại, như vậy vì sao lại không có khả năng tồn tại những thứ trong thần thoại truyền thuyết khác? Đúng vậy, nội lực quả thực tồn tại, trên thế giới có một số lượng cực nhỏ người có được nội lực, còn có ma pháp phương tây, thậm chí là quỷ hút máu, người sói các loại, vậy mà cũng có sinh sống tại một vài chỗ trên thế giới. Thế giới này quả thực rộng lớn, có vô cùng vô tận những thứ siêu việt tưởng tượng, cho nên chỉ dựa vào xếp đặt ngoài ý muốn để giết người, cứ như vậy sao có thể đủ để lấy một địch lại hàng trăm các cường giả đây? Lực là công cụ của trí, trí là nguồn gốc của lực, chỉ có trí cùng lực kết hợp mới là vương đạo...

Trần Hạo Thao cầm Phong thần bảng rất nghiêm túc nói, cùng lúc đó, Đạt Vân Hi lại một lần nữa lao về hướng hắn, chỉ sau mấy giây mà thôi, nàng lại đánh một chưởng vào bên hông hắn, biến Trần Hạo Thao thành mảnh vỡ. Trần Hạo Thao lại lần nữa biến mất không tung tích, nhưng thanh âm nói chuyện của hắn vẫn không ngừng truyền tới.

Chẳng biết từ lúc nào, đã có hai Trần Hạo Thao đứng cạnh Đạt Vân Hi, hình dạng hai người hoàn toàn giống nhau, thậm chí thần thái cùng động tác cũng đều giống nhau, giống như là mấy cái bóng trong gương, không chỉ như vậy, Trần Hạo Thao càng lúc càng xuất hiện tại khắp bốn phía. Chỉ sau vài giây, đã có bảy tám Trần Hạo Thao xuất hiện, đến lúc này, lại chính là Đạt Vân Hi bị Trần Hạo Thao bao vây.

(... Thật là phiền phức a, còn muốn cầm chân mười phút sao? Không ngờ Trần Hạo Thao hóa ra lại lợi hại như vậy, không biết kỹ năng này rốt cuộc là cái gì. Ảo giác sao? Thôi miên sao? Hay là cái gì khác?)

Trong khi Đạt Vân Hi đánh một kích không trúng, ngược lại bị Trần Hạo Thao bao vây, Lăng Tân cùng nam tử còn đồ đã một trước một sau chạy vào đến trong khách sạn XX. Khách sạn này hiện tại gần như không còn một bóng người, sau khi cảnh sát bắt đầu phong tỏa, nhân viên khách sạn cũng đi ra ngoài toàn bộ, chỉ còn lại một vài khách say ngủ trong phòng không biết tình huống đang xảy ra mà thôi. Không biết vì sao, cảnh sát chỉ phong tỏa con đường mà thôi, không vào đến trong khách sạn, cũng không bày bố phong tỏa gần cửa khách sạn, tóm lại, chiến trường này nhờ vậy sẽ không bị người ngoài nào tới quấy rầy.

- Này, tên chạy phía trước kia, người chính là Lăng Tân sao? Nói người đó, đừng làm như không nghe thấy, người rõ ràng không dám đến gặp Trần Hạo Thao, tại sao phải làm như vậy? Người rõ ràng khiến cho phỏng đoán của Trần Hạo Thao bị thất bại, chuyện như vậy không thể dễ dàng tha thứ!

Không biết vì cái gì, vẻ mặt nam tử còn đồ này bưng bưng lửa giận, hắn vừa chạy theo sau lưng Lăng Tân, vừa điên cuồng lớn tiếng gầm thét, nhìn dáng vẻ của hắn giống như muốn một phát xé tươi Lăng Tân ra làm hai, chỉ có điều tốc độ chạy của hai người không chênh lệch bao nhiêu, cho nên trong lúc nhất thời hắn cũng không đuổi kịp Lăng Tân, chỉ có thể vừa chạy vừa gào thét, chỉ cần Lăng Tân hơi chậm lại một ít, hắn liền định bỏ nhào tới đánh một cái.

- Lời Trần Hạo Thao đã nói làm sao có thể sai? Đúng vậy, Trần Hạo Thao không thể nào sai lầm, người nhất định không phải là Lăng Tân! Người nhất định là người khác cải trang, ta muốn đánh gục người sau đó mang đến trước mặt Trần Hạo Thao, phỏng đoán của Trần Hạo Thao vẫn đúng, chỉ do người cải trang nên mới thất bại, đúng vậy, Trần Hạo Thao vĩnh viễn chính xác tuyệt đối!

Nam tử còn đồ này càng nói càng bất hợp lý, đến mấy câu cuối cùng, hắn đã phảng phất như đang nói trong mơ, chẳng những lời lẽ không hề trật tự, trong mắt cũng chỉ còn có bóng lưng Lăng Tân, hắn đã sớm quên mục tiêu ban đầu, chỉ có duy nhất một ý nghĩ là đánh cho Lăng Tân một trận, sau đó đưa đến trước mặt Trần Hạo Thao, Trần Hạo Thao vĩnh viễn không thể nào sai...

(Hoang tưởng sao? Xác thực, một tín đồ của bản thân chính là đồng bọn tốt nhất có thể nắm giữ, khi vứt bỏ có thể trở thành công cụ hoàn mỹ, có lẽ ta cũng nên tìm kiếm người như vậy làm thành viên Thiên đạo đội... Chỉ là, vì cái gì ta lại cảm thấy ý nghĩ này có vấn đề? Đồng bọn... Là công cụ sao?)

Lăng Tân hiện tại đang trong trạng thái nhân cách phụ, không hề vì những lời lẽ nhục mạ sau lưng mà tức giận, chỉ vừa chạy vừa không ngừng tự hỏi, lúc hắn định mở cánh cửa dẫn đến lối thoát khẩn cấp, sau đó

theo lối đi này chạy lên, cánh cửa vốn có thể đẩy nhẹ liền mở ra giờ phút này lại nặng như trăm nghìn tấn, dùng sức đẩy như thế nào cũng không hề xô dịch một chút. Lăng Tân chỉ vừa dừng, nam tử còn đồ phía sau đã quát to một tiếng đánh tới, đá một cước về phía lưng Lăng Tân...

70. Chương 70: Người Không Ngờ Đến (nhị)

Lần công kích này kỳ thật cũng không quá bất ngờ, lúc trước Lăng Tân vẫn luôn đề phòng nam tử còn đồ sau lưng, chỉ cần hắn lấy súng ra lập tức sẽ sử dụng Phong thần bảng tiến hành bảo vệ. Nhưng ngoài dự liệu của hắn là, tên nam tử còn đồ này chỉ không ngừng xông về trước mà thôi, không rút súng hay vũ khí nóng tiến hành công kích gì cả, cho nên gặp tình huống như vậy, Lăng Tân chỉ là cùng hắn giữ một khoảng cách, chỉ cần chạy vào đến lối thoát khẩn cấp, như vậy tự nhiên có biện pháp đánh bại hắn, sau đó đi tìm mảnh Phong thần bảng là được.

Thế nhưng ai ngờ cánh cửa này bị đẩy thế nào cũng không nhúc nhích, trong lúc vội vàng cả người Lăng Tân thiếu chút nữa thì đâm sầm vào cửa, cho nên khi nam tử còn đồ sau lưng đá một cước tới, hắn không có biện pháp ngăn cản, chỉ có thể miễn cưỡng quán chú một ít nội lực lên thân thể, ngạnh kháng một cước này. Bành một tiếng trầm đục, cả người Lăng Tân đều bị đá văng về phía trước, nhưng khi hắn vừa văng vào cánh cửa dẫn lên lối thoát khẩn cấp, cánh cửa lúc trước đóng chặt như chết lại mở ra một cách đơn giản, Lăng Tân lúc này chỉ có thể nằm té một cách khó coi trên mặt đất.

-... Người đã sử dụng Phong thần bảng để cường hóa bản thân?

Lăng Tân đánh một chưởng vào trên mặt đất, dựa vào lực đạo này xoay người đứng dậy, hắn cũng không vội công kích, chỉ dùng nội lực bắt đầu tập trung về chỗ đau đòn bên hông.

- Đúng vậy, kỹ năng của ta là thứ người không cách nào tưởng tượng được, thế giới vốn không tồn tại loại kỹ năng này... Nói xem, ngươi muốn bị ta đánh một trận rồi lôi ra ngoài, hay là tự ngươi đi theo ta ra ngoài?

Nam tử còn đồ không vội vã tấn công nữa, hắn đứng tựa vào cửa, cứ như vậy nhìn Lăng Tân, nhìn dáng vẻ của hắn giống như đang nghĩ có thể đánh thắng Lăng Tân một cách dễ dàng.

- Quả nhiên... Theo Phong thần bảng xuất hiện, một số lực lượng không thuộc về thế giới này cũng không ngừng xuất hiện, tình huống như vậy... Chính là Thiên đường mà ngươi muốn sao? Trần Hạo Thao...

Lăng Tân lẩm bẩm vài câu, sau đó hai mắt hắn đột ngột trở thành một mảng mờ mịt, lao về phía nam tử còn đồ. Nam tử còn đồ này lại có chút ngây thơ, hắn không biết vì sao hai mắt Lăng Tân lại trở nên mờ mịt như vậy, trong trạng thái như thế cũng có thể đánh người được sao? Trong một phút thất, Lăng Tân đã vọt tới bên cạnh hắn, bị đánh một quyền trúng ngực, lực đạo cực lớn khiến cho cả người hắn bay vút lên, nhưng Lăng Tân căn bản là không có ý định để cho hắn bị văng ra xa, trong chớp mắt đã chụp tay của hắn kéo lại, sau đó xách hắn áp sát vào vách tường đánh liên tục. Lực đạo trong mỗi đấm đều rất mạnh, hơn nữa sau khi mở cơ nhân tỏa, giờ phút này Lăng Tân đã hoàn toàn có thể phát huy tốc độ ra đòn lớn nhất từ sau khi có được nội lực, mỗi lần ra quyền đều giống như đánh vỡ không khí phát ra tiếng nổ, sức mạnh rất lớn chẳng mấy chốc đã đánh cho nam tử còn đồ phun ra mấy ngụm máu, vách tường sau lưng cũng đã gần như hoàn toàn vỡ nát. Khi Lăng Tân hét lên một tiếng, một quyền đánh tới đã mang theo tia sáng chói lọi, nội lực quán chú vào một quyền này đã gấp mấy lần bình thường, đánh vào mảng tường bên cạnh nam tử còn đồ. Trực tiếp khiến cho vách tường sụp đổ. Một quyền này nếu như đánh trúng thân người, vậy còn không phải là trực tiếp biến người thành thịt nát sao?

- Thực lực mạnh mẽ, không chỉ dựa vào kỹ năng hay lực lượng mạnh mẽ, thứ thực sự quyết định thực lực mạnh hay yếu, lại chính là người sử dụng cùng phương pháp sử dụng... Ta không phủ nhận kỹ năng của ngươi có lẽ uy lực rất lớn. Nhưng trước tiên cần phải giải quyết đối phương, làm tiêu tán hoàn toàn chiến lực của đối phương mới là trọng điểm trong chiến đấu.

Trên mặt Lăng Tân vẫn một mực lạnh nhạt, mặc dù đang mở cơ nhân tỏa, nét mặt của hắn cũng vẫn không có chút biến đổi nào, sau khi nói xong lời này, hắn liền quay người chạy về hướng lối đi khẩn cấp, không

thèm nhìn lại một cái.

Tổ chất thân thể của nam tử côn đồ thực sự mạnh hơn so với người bình thường rất nhiều, một loạt đòn tấn công của Lăng Tân tuyệt đối sẽ giết chết người bình thường ngay tức khắc. Nhưng nam tử côn đồ chỉ bị đánh ngất xỉu mà thôi, tuy tổ chất thân thể như vậy đã rất mạnh nhưng vẫn không thể nào so sánh được với Lăng Tân sử dụng nội lực, lại mở cơ nhân tỏa, trong mấy phút ngắn ngủi đã bị đánh gục, cho dù là trong lúc hôn mê hẳn cũng thấy vô cùng không cam lòng...

(Sao có thể thua như vậy? Ta đã đáp ứng với Trần Hạo Thao đại nhân, ta muốn cùng hắn sáng tạo ra Thiên đường... Ta sao có thể cứ như vậy mà thua? Ta không thể nào thua!)

Nam tử côn đồ mãnh liệt cắn đứt đầu lưỡi, đau đớn kịch liệt kích thích cả người hắn thanh tỉnh lại một chút, hắn cố gắng đứng dậy từ trên mặt đất. Nhưng vô luận như thế nào cũng không thể đứng dậy, đả kích của một loạt đòn vừa rồi xác thực quá kinh khủng, cho nên hắn chỉ có thể vô lực chỉ về hướng lối đi khẩn cấp, cứ như vậy chỉ vào vị trí Lăng Tân đang chạy lên.

-... Xuống đây!

Nam tử côn đồ thấp giọng quát, theo cánh tay hắn từ giữa không khí kéo xuống dưới, toàn bộ lối thoát khẩn cấp đều rung lên kịch liệt, cốt thép cùng kim loại trong vách tường đều đồng thời xuyên ra, nam tử côn đồ dùng cánh tay trong không khí ra sức như đang lôi kéo cái gì đó, những cây thép trong tường hoặc dài hoặc ngắn mấy trăm cân này vậy mà phá ra khỏi trói buộc của lớp bê tông, toàn bộ nhanh chóng bay hướng về phía dưới. Lăng Tân lúc này đang trong lối đi khẩn cấp cũng phát hiện có gì đó không đúng, cầu thang dưới chân hắn đang bắt đầu biến hình vặn vẹo, tình hình như vậy thoát nhìn thật sự là rất quỷ dị, Lăng Tân chỉ có thể đập mạnh ra sức chạy lên thật nhanh, nhưng tốc độ chạy lên thật sự không vượt qua được tốc độ sắt thép đang đồng loạt giải thể, chỉ mới chạy được thêm vài mét mà thôi, cầu thang dưới chân đã hoàn toàn sụp đổ, khiến Lăng Tân rơi xuống phía dưới. Rầm rầm một hồi kịch liệt, cầu thang dành cho khẩn cấp này đã hoàn toàn bị sụp đổ từ phía dưới cho đến độ cao khoảng tầng năm tầng sáu, dưới mặt đất đã bị phủ đầy bê tông sắt thép cùng gạch đá vụn, nhìn hiện trường có chút giống như tình cảnh sau khi vừa xảy ra động đất, bên cạnh nam tử côn đồ cũng có gạch đá văng vào, nhưng một ít sắt thép lơ lửng bên cạnh hắn đã ngăn cản tất cả những gạch đá bay tới. Nam tử côn đồ cứ như vậy yếu ớt ngồi dựa vào một mảng tường, máu trong mũi và miệng vẫn đang không ngừng chảy ra, hắn chỉ là đang dựa vào nghị lực cố gắng cưỡng ép chèo chống mà thôi.

- Lăng Tân, liều lĩnh lúc trước là lỗi của ta, hiện tại mới chính thức bắt đầu chiến đấu... Nếu như ngươi có thể lại gần ta, như vậy chính là ta đã thua.

Nam tử côn đồ nhìn về phía trước hữu khí vô lực nói, hắn miễn cưỡng nhắc lên một cánh tay, hai mắt cũng là cưỡng ép mở ra, nếu không có nghị lực chèo chống, theo thương thế của hắn hiện tại sớm đã hôn mê. Lăng Tân giờ phút này dù sao cũng đang mở cơ nhân tỏa, hơn nữa lại có nội lực hộ thể, tốc độ, lực phản ứng... đều vượt qua người bình thường, khi cầu thang dưới chân sụp đổ, Lăng Tân vậy mà trong khi rơi đã nhảy lên trên những khối gạch đá đang rớt xuống, ngoại trừ bị mấy viên gạch đá nhỏ đụng trúng, những thứ kim loại cốt thép đều không hề đụng trúng người hắn, chỉ là lúc rơi xuống đất bị tro bụi mù mịt bốc lên, khiến cho có vẻ hơi chật vật một chút mà thôi. Khi Lăng Tân đã hoàn toàn đứng dậy mới phát hiện xung quanh thân thể nam tử côn đồ đang lơ lửng một số cây sắt, cho đến lúc này, hắn mới hiểu rõ kỹ năng của nam tử côn đồ, khó trách lúc trước cánh cửa sắt kia đẩy như thế nào cũng không chịu nhúc nhích... Nguyên lai là như vậy, kỹ năng của nam tử côn đồ này quả nhiên là khổng chế kim loại! Giống như Magneto trong phim X-men, hẳn cũng có thể khổng chế kim loại!

- Không chế kim loại sao? Nhưng cũng không hoàn toàn, vì sao ngươi không dung hợp biến hình những kim loại này? Hình dáng cây sắt như thế này tuy thuận tiện cho việc tấn công, nhưng lại sơ hở trăm ngàn chỗ khi phòng thủ. Hoặc là có thể suy luận... doc truyện tại . ngươi chỉ có thể khổng chế kim loại di động, mà không cách nào khổng chế kim loại dung hợp biến hình?

Lăng Tân nhìn xem động tác của nam tử côn đồ, hắn cau mày hỏi.

- Đúng vậy, ta còn không thuần thục với kỹ năng khổng chế kim loại này, nếu quả thật có thể thuần thục khổng chế mà nói... ta đại khái có thể trực tiếp khổng chế tất cả kim loại trong phạm vi khách sạn này, lúc đó ngươi sao có thể có cầu thang nào để lên? Hắc hắc...

Nam tử còn đồ vô lực cười một tiếng, giờ phút này hẳn lại rất tỉnh táo không còn chút thần thái như muốn phát điên lúc trước, chỉ thấy một tay hẳn khê vẩy, mấy cây thép bên người giống như phi lao bay về phía Lăng Tân, tiếng gió vừa rít lên, những cây thép này cũng đã đâm tới trước mặt Lăng Tân.

Lăng Tân giờ phút này vẫn trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, trong lúc nghìn cân treo sợi tóc đã né được tất cả cây thép đang lao tới, khi hẳn đang định phóng tới chỗ nam tử còn đồ, những cây thép sau lưng lại một lần nữa từ sau phóng tới, rơi vào đường cùng Lăng Tân chỉ có thể tập trung tránh né. Nhưng vừa mới tránh xong một lần như vậy, những cây cột sắt thép kia lại lần nữa bay vụt tới, liên tục không ngừng đâm tới, cho dù độ chính xác thật sự không ra gì, nhưng cũng làm cho hẳn mệt mỏi, căn bản là ngay cả một chút thời gian để phản kích cũng không có.

- Hắc, với tư cách cận vệ duy nhất trong tương lai của Trần Hạo Thao đại nhân, làm sao có thể sẽ đơn giản bị người đánh bại như vậy? Muốn đi lấy Phong Thần bảng, vậy phải bước qua xác của ta trước!

Nam tử còn đồ cười hữu khí vô lực, trong khi nói chuyện, cũng tiếp tục khống chế kim loại từ đồng sụp đổ bay ra, cứ như vậy, Lăng Tân cùng hẳn chỉ có thể bắt đầu giằng co...

(Thật sự là khó chơi, quả nhiên không hổ là đội viên do chính Trần Hạo Thao lựa chọn, mặc dù có chút lỗ mãng, nhưng tính cách cũng rất thẳng thắn, cũng có đầy đủ kiên trì cùng nghị lực, đội viên như vậy thực sự là khó kiếm...)

Lăng Tân bắt đầu tập trung lực chú ý đến trên người nam tử còn đồ, dù sao trong chỗ này cũng không có người nào, cho nên tạm thời không quản nam tử họ Lâm, trước tiên phải giải quyết tên quần dai như đĩa này.

-... Như người mong muốn, trước tiên sẽ giải quyết người, lúc trước không giết người, là sai lầm của ta...

Lăng Tân mặt không biểu tình nhìn về phía nam tử còn đồ, khi nói đến đây, sát ý trong mắt hẳn đã thế nào cũng không che dấu được. Lăng Tân đã thực sự động sát tâm!

- Đến đây đi, giết chết ta! Bước qua xác ta đã rồi mới có thể đi lấy Phong thần bảng, ha ha ha...

Trong lúc nam tử còn đồ cười to, Lăng Tân lại đây đưa cùng với những cây cột thép, tránh tránh né né, không biết khi nào mới có thể thoát... Trong lối thoát khẩn cấp phía bên kia của khách sạn, một thiếu nữ đang cầm một mảnh giấy nhỏ vừa đi vừa xem, thời gian dần trôi qua, nàng đã càng lúc càng tiếp cận tầng 27...

71. Chương 71: Người Không Ngờ Đến (tam)

Song phương dây dưa lẫn nhau, khiến cho Lăng Tân cùng nam tử còn đồ, Trần Hạo Thao cùng Đạt Vân Hi đều không còn tinh lực đi lấy Phong Thần bảng, chiến đấu của hai bên tiêu tốn khá nhiều thời gian, bất quá may mắn chính là đám cảnh sát kia không biết vì duyên cớ gì, vẫn chỉ phong tỏa ở phía xa, cho nên trong lúc mấy người chiến đấu đều không cần đề phòng bị cái gì quấy nhiễu.

-... Người thật sự là đồng bọn của Lăng Tân sao?

Trong lúc đang chiến đấu, hơn mười Trần Hạo Thao giống nhau như đúc bỗng nhiên mở miệng hỏi.

- Tại sao phải hỏi như vậy? Ta có chỗ nào nhìn không giống như là đồng bọn của Lăng Tân à?

Đạt Vân Hi cười hì hì hỏi, trong khi nói chuyện, nàng lại đánh nát một Trần Hạo Thao, thêm một lần nữa biến hẳn thành những mảnh gương vỡ trên mặt đất.

- Bởi vì người rất tỉnh táo...

Trần Hạo Thao thở dài nói:

- Ta đã quá quen thuộc với Lăng Tân, tuy rằng hẳn rất thông minh, trí tuệ cũng mạnh hơn so với ta, nhưng trong lòng hẳn lại có một loại nhiệt huyết người ngoài khó có thể tưởng tượng, nhiệt huyết đối với người,

niệt huyết đối với sự việc bất bình. Hắn là một người rất đơn thuần, luôn kỳ vọng thế giới này cũng đơn thuần giống như hắn, nhưng mà đơn thuần như vậy sẽ dễ bị tổn thương... Thế giới này cũng không như hắn tưởng tượng vậy, đây là một thế giới tràn đầy đáng ghê tởm, cho nên ta vẫn luôn rất lo lắng sau khi hắn đạt được lực lượng sẽ đi quán triệt chính nghĩa trong lòng hắn, sau đó sẽ thất vọng rồi tuyệt vọng, cuối cùng đi về hướng cực đoan... Nhưng mà người rất tinh táo, hiện tại ta đã có thể yên tâm, hắn không đến gặp ta, có thể cũng là do chủ ý của người sao?

Đạt Vân Hi mỉm cười, nàng vừa cười vừa nói:

- Theo người đoán thì thế nào?

Nói xong, nàng lại lần nữa vọt đến trước mặt một Trần Hạo Thao, nhẹ nhàng một chưởng đánh nát.

- Không có tác dụng đâu...

Trần Hạo Thao khẽ lắc đầu nói:

- Có lẽ người rất tinh táo, nhưng dù sao người cũng không phải Lăng Tân, người sẽ không thể tìm ra sơ hở chiêu thức này. Theo đạo lý mà nói, người như Lăng Tân không thể nào xem người với tư cách đồng bọn, cho dù thực lực người có mạnh đến đâu đi nữa, đoán chừng cũng sẽ không, nhưng người xác thực là đang vì hắn mà chiến đấu, đây cũng là chỗ ta suy đoán sai. Thật sự vẫn muốn chiến đấu đến cùng sao? Nếu vậy ta sẽ phải bắt đầu đánh trả nha...

- Hi hi, đương nhiên là phải đánh trả, bằng không thì còn gọi gì là chiến đấu a.

Đạt Vân Hi khẽ cười nói, tuy vậy nàng lại không tiếp tục công kích về thân ảnh Trần Hạo Thao bốn phía. Ngược lại nàng yên yên lặng lặng đứng im một chỗ, chờ đợi Trần Hạo Thao bắt đầu phản kích. Nàng vốn có dị năng tinh thần lực, tìm không được Trần Hạo Thao thực sự, như vậy khi hắn tiến hành công kích, không có khả năng sử dụng ảnh gương tiến hành công kích a? Khi đó chính là thời cơ tốt nhất để tìm ra chân thân của hắn...

- Đã như vậy... Người cũng nên có giác ngộ có thể sẽ bị thương hoặc nguy hiểm đến tính mạng mới được.

Trần Hạo Thao khẽ lắc đầu, sau đó một tay hắn lại cầm lên Phong Thần bảng, ngay lập tức, Đạt Vân Hi chỉ cảm thấy trước mắt bỗng tối sầm, không gian bốn phía giống như lập tức biến mất, toàn bộ thế giới chỉ còn là một mảnh hắc ám. Trong thế giới này chỉ còn lại có nàng cùng mười Trần Hạo Thao tồn tại.

- Vỡ...

Xoảng một tiếng, giống như tiếng vỡ của thủy tinh, thế giới hắc ám mơ hồ lập tức sụp đổ, không gian nứt vụn ra thành từng mảnh giống như thủy tinh. Mà thân thể của Đạt Vân Hi cũng tách ra thành từng mảnh giống như mảnh vỡ thủy tinh, cả người bể từng khối từng khối...

Cùng lúc đó, bên kia Lăng Tân cùng nam tử còn đồ vẫn đang chiến đấu, nhưng Lăng Tân đã chiếm thế thượng phong, tuy kỹ năng khống chế kim loại thực sự rất mạnh. Nhưng một là nam tử còn đồ này không thuần thực với kỹ năng của bản thân, không thể khống chế chính xác cùng với trong phạm vi lớn như Magneto trong X-men, thứ hai là nam tử còn đồ ngay từ đầu đã bị đánh trọng thương, giờ phút này toàn bộ đều nhờ nghị lực chèo chống mà thôi. Dưới tình huống như vậy, những cột sắt thép đâm tới dần dần mất đi tốc độ cùng độ chính xác, dù sao muốn đâm trúng người cũng cần dùng mắt chứng kiến mới được, hiện tại nam tử còn đồ ngay cả mắt cũng là gắng gượng mở ra, cho nên trong lúc giằng co. Lăng Tân đã càng lúc càng đến gần hắn.

(... Tốc độ cùng chuẩn độ không đủ sao? Không ngờ ta lại phải chết ở chỗ này, Thiên đường trong tâm tưởng của ta a, ta sắp phải dừng bước nhưng Thiên đường vẫn còn cách thật xa...)

Nam tử còn đồ cố gắng cười, mặc dù đau đớn đã khiến cho hắn ngay khi lực để cười cũng không có, Nhưng hắn vẫn y nguyên ngồi đó cố gắng cười, nhìn Lăng Tân cách hắn đã càng lúc càng gần. Trong mắt hắn mang theo một loại quyết tuyệt. Một loại kiên trì.

Ầm!

Lăng Tân đánh một chưởng mãnh liệt vào một cây thép, đánh cây thép này văng ra xa cắm vào bên trong chỗ phế tích. Sau đó dưới chân đạp một cái, cả người đã lao tới trước mặt nam tử còn đồ, mà nam tử còn đồ lại không hề sợ hãi, ánh mắt vô cùng thanh minh, thậm chí ngay cả một chút xiu sợ hãi cũng không có, chỉ yên lặng nhìn bàn tay cách đầu của hắn càng lúc càng gần.

-... Không!

Khi bàn tay còn cách đầu của nam tử còn đồ chỉ vài centimet, ánh mắt mờ mịt, biểu lộ lãnh đạm của Lăng Tân lại bỗng nhiên biến đổi, tay kia của hắn mãnh liệt đánh bàn tay của mình văng ra ngoài, khiến ột chưởng này đánh vào vách tường sau lưng nam tử còn đồ, ầm một tiếng, một dấu bàn tay thật sâu in lên trên tường, mà giờ phút này Lăng Tân đã không còn biểu lộ ba không, nét mặt của hắn tràn đầy kinh ngạc cùng trầm mặc.

- Không sợ chết sao? Vì sao đến cuối cùng cũng không nhận thua?

Lăng Tân thu tay về, hắn nhìn về phía nam tử còn đồ mà hỏi.

- Chết có gì phải sợ, cái ta sợ chính là mất đi mộng tưởng của mình... Thật vất vả mới có thể tìm được cầu thang trèo lên Thiên đường, ta sao có thể chỉ vì một việc nhỏ tí xiu như sợ chết, mà làm ô uế nó?

Nam tử còn đồ cười lớn tiếng, hắn vừa cười vừa cố gắng ngẩng đầu lên, muốn nhìn vào mắt Lăng Tân mà nói.

- Mộng tưởng của ngươi là cái gì?

Lăng Tân bỗng nhiên cúi xuống khiêng nam tử còn đồ lên, cứ như vậy khiêng hắn đi về hướng đại sảnh.

-... Sáng tạo ra Thiên đường, một Thiên đường có thể cho con người có được hạnh phúc.

Nam tử còn đồ cũng trầm mặc, hắn không biết Lăng Tân làm như thế là có ý gì, bất quá chỉ sau chốc lát, hắn vẫn mở miệng nói:

- Ta vẫn luôn luôn tìm kiếm Thiên đường trong tâm tưởng của mình, nhưng đây là một thế giới không có kỳ tích, trong cái thế giới này tất cả mọi chuyện đều đã sớm bị quyết định, sao có thể có Thiên đường nào tồn tại? Đau khổ tìm kiếm chỉ là tự mình lừa gạt mình mà thôi... Nhưng sau đó ta đã gặp được Trần Hạo Thao đại nhân, hắn và Phong thần bảng của hắn có thể thực hiện được mộng tưởng của ta, chúng ta có thể sáng tạo, tạo ra Thiên đường thật sự!

- Sao có thể dễ dàng như vậy. Nơi tâm hồn có thể bình yên chính là nhà, cái nhà này chính là Thiên đường trong mộng tưởng của ngươi, kỳ thật ngươi cũng chỉ là tìm kiếm nơi để có bình yên trong tâm hồn mà thôi.

Lăng Tân thở dài, hắn khiêng nam tử còn đồ đi tới đại sảnh, sau đó đặt hắn lên trên ghế salon, lúc này mới tiếp tục nói:

- Mỗi người đều có mộng tưởng của mình, đều có Thiên đường của chính mình, nếu như là Thiên đường của người bình thường, có lẽ sẽ rất dễ dàng thực hiện. Nhưng Thiên đường của Trần Hạo Thao... Hắn có được Phong Thần bảng, sáng tạo ra Thiên đường, đối với những người khác mà nói không phải là địa ngục sao?

Nam tử lập tức muốn tiến hành phản bác, nhưng Lăng Tân đã phát phát tay cắt đứt lời hắn mà nói:

- Không muốn cùng ngươi tranh luận về tín niệm của mỗi người, điểm giới hạn kiên trì của mỗi người đều bất đồng, ta cũng không có ý định dùng tín niệm của ta áp đặt cho ngươi, nhưng mà xin ngươi nhớ rõ một điểm, khi các ngươi sáng tạo ra Thiên đường, xin hãy nhìn xem chung quanh của các ngươi... Có phải là có những người bị Thiên đường áp bách dưới chân, bởi vì Thiên đường luôn tương đối mà tồn tại. Đã có Thiên Đường, vậy thì nhất định sẽ có địa ngục, Thiên đường của các ngươi, có phải là đã đẩy một số người vào đến địa ngục hay không? Có lẽ tương lai chúng ta còn có thể gặp mặt. Có lẽ còn có thể trở thành địch nhân, tôn trọng địch nhân chính là tôn trọng chính mình, ta đồng ý với tín niệm của ngươi, cho nên hãy sống sót, tương lai... Tương lai hãy cho ta thấy thứ ngươi vẫn kiên trì đến cùng là đúng hay sai.

Nói xong, Lăng Tân liền quay người chạy về hướng một lối thoát khẩn cấp khác. Nam tử còn đồ muốn lập tức giữ Lăng Tân lại, nhưng mà những lời nói này đã đâm thật sâu vào trong nội tâm của hắn, khiến cho hắn chần chờ, không có nín giữ Lăng Tân, hắn nằm trên ghế sofa bắt đầu trầm mặc, một lúc sau, chỗ

hắn và Lăng Tân chiến đấu lúc trước bỗng nhiên toàn bộ sụp đổ, nếu như hắn còn tiếp tục ở đó, lần này chắc chắn sẽ bị ép thành thịt nát rồi.

(Thiên đường trong tâm tưởng của ta... Lại là địa ngục của những người khác sao?)

Thiên Đường, địa ngục... Ai có thể nói rõ ràng được đây? Mà cùng lúc đó, trên tầng 27 sương khói mù mịt, trong phòng số 8 sớm đã bị khói bao phủ, lượng khói còn lại thông qua khe cửa phòng chui ra, vì vậy làm cho cả tầng 27 đều có khói cuộn cuộn. Mà ở trong phòng số 9, nam tử họ Lâm đang bức bối bất an đi tới đi lui. Giờ phút này hắn cũng không dám đi đâu, không biết vì cái gì, một loại bản năng bất an bao phủ trong nội tâm hắn, giống như có gì đó vô cùng nguy hiểm sắp đến. đọc truyện tại . Dùng Phong thần bảng dự đoán lại không thấy gì, rơi vào đường cùng hắn chỉ có thể đứng tại cửa sổ không ngừng nhìn về các hướng xung quanh, nhìn xem những cảnh sát ở phía xa đang phong tỏa đường đi, hắn vẫn chưa quyết định được bước tiếp theo đến cùng nên làm thế nào, hắn là thực sự nên giết sạch đám cảnh sát trước mặt sao?

- Con mẹ nó, dám chọc giận ta, ta sẽ cho nổ toàn bộ Thượng Hải, là do các người bức ta a!

Nam tử họ Lâm lớn tiếng gầm thét, không ngừng đập phá đồ vật trong phòng, bỗng nhiên khé mắt hắn lóe lên, chợt thấy một chiếc trực thăng bay ngang qua, sự tình như vậy khiến cho trong lòng hắn mừng rỡ, bởi vì hắn đã biết có thể dùng Phong thần bảng thôi miên người khác, như vậy cũng có thể thôi miên những... người điều khiển chiếc trực thăng, khách sạn này đã không còn an toàn, nên lập tức đi đến nơi khác thì tốt hơn, vậy thì lên chiếc trực thăng này rời khỏi khách sạn a. Nghĩ đến liền làm, nam tử họ Lâm vội vàng sử dụng Phong thần bảng thôi miên những thành viên có mặt trên trực thăng, sau đó ra lệnh cho bọn họ điều khiển trực thăng bay về hướng khách sạn XX, thấy những chuyện này đều đã làm tốt, nam tử họ Lâm đã không còn chút tâm lý hoang mang nào, hắn an nhàn ngồi trên ghế sa lon uống một ly rượu đỏ, chỉ là hắn căn bản không biết trạng thái hiện tại của chính mình, trong trạng thái chịu ảnh hưởng của thời không nghịch lưu gần như cực độ lại tiếp tục sử dụng Phong Thần bảng... Lý do này đúng là lý do hắn đáng chết.

Khi trực thăng bay về hướng cửa sổ phòng hắn, sau đó chuẩn bị bắt đầu bay về phía sân thượng, nam tử họ Lâm cũng đứng dậy sửa sang lại quần áo, sau đó chậm rãi đẩy cửa đi ra khỏi phòng số 9. Nhưng mà trong hành lang lúc này tràn ngập khói đen khiến cho hắn ho khan lên, vô ý thức sử dụng Phong thần bảng làm tiêu tán lớp sương khói, mà cho đến lúc này, hắn mới nhận thấy tầng lầu này có gì đó không ổn, cho nên hắn bước đi thật nhanh. Lúc hắn vừa bước đến phòng số 8, cánh quạt của trực thăng bỗng nhiên trực trặc, cả chiếc trực thăng bắt đầu nghiêng ngả về bốn phía, mà bởi vì lúc này trực thăng đang cách tường ngoài của khách sạn quá gần, cánh quạt lập tức cắt vào vách tường, hướng thẳng xuống phía dưới, phá vỡ cửa sổ thủy tinh phòng số 8.

Trong một căn phòng kín xảy ra cháy lớn, rất dễ hình thành hiện tượng cháy kín, tức là lửa cháy trong phòng cũng không quá lớn, nhưng một khi bỗng nhiên mở cửa, khiến cho lượng lớn oxy tràn vào, như vậy trong nháy mắt... Sẽ nổ tung! Toàn bộ phòng số 8 mãnh liệt nổ tung, mà giờ phút này nam tử họ Lâm vừa mới bước đến cửa phòng, uy lực của vụ nổ lập tức phá nát cánh cửa bằng gỗ, sóng xung kích mang theo mảnh gỗ vỡ toàn bộ găm vào thân thể, không chỉ như vậy, còn đẩy hắn bay ra thật xa, trực tiếp văng tới gần lối thoát khẩn cấp, một mảnh gỗ vỡ đâm xuyên qua cổ hắn, những mảnh khác thì đâm thủng các bộ phận còn lại, khiến nam tử họ Lâm tuy còn chưa chết, nhưng cũng đã cách cái chết không bao xa.

(Mảnh giấy của ta, dùng mảnh giấy phục hồi lại thân thể của ta như cũ, chỉ cần cầm được mảnh giấy ta sẽ thắng lợi rồi...)

Lúc bị vụ nổ tập kích bất ngờ, mảnh Phong thần bảng vốn một mực trong tay hắn cũng bay ra ngoài, rơi cách cửa lối thoát khẩn cấp vài bước, hai mắt nam tử họ Lâm muốn nứt ra nhìn về phía mảnh Phong Thần bảng, liều mạng vươn tay muốn nắm lấy. Nhưng lúc này cửa lối thoát khẩn cấp bỗng nhiên mở ra, một thiếu nữ xinh đẹp mười bảy mười tám tuổi bỗng đi ra từ bên trong, nàng rõ ràng cũng rất kinh ngạc khi thấy tình hình tại hiện trường, tuy vậy phản ứng của nàng lại vẫn rất nhanh, nhẹ nhàng cầm lên mảnh Phong thần bảng trên mặt đất, người thiếu nữ này lập tức hơi nở nụ cười, nụ cười thoát nhìn thật là xinh đẹp.

- Tên ta là Vi Thi Thi, cảm ơn vì Phong thần bảng của người, người thật sự là hào phóng quá, còn có... Chúc người chết vui vẻ.

72. Chương 72: Nước Mắt Trên Ga Tàu Điện Ngầm (nhất)

Lúc Lăng Tân sắp giết chết nam tử côn đồ, hắn mãnh liệt chuyển từ nhân cách phụ thành nhân cách chủ, sau lưng đầy mồ hôi lạnh, hắn không biết mình có thể máu lạnh như vậy, tuy lúc trước hắn đã từng giết chết vài người, nhưng chưa hề giết một người vô tội... Đây là điểm kiên trì với tín niệm hiệp khách của hắn. Nam tử côn đồ này cũng có tín niệm của chính mình, cũng có mộng tưởng hắn vẫn luôn kiên trì. Chỉ cần một người dám tin tưởng vững chắc một tín niệm cho dù phải hy sinh tính mạng, cho dù tín niệm này có thể là sai, đó cũng là một người xứng đáng nhận được sự tôn kính, tôn kính người khác, cũng chính là tôn kính mình...

- Đây chính là vật cực tất phản sao? Vốn định dùng nhân cách phụ để có thể tỉnh táo phân tích, tỉnh táo bố cục, tỉnh táo mà gánh chịu nhiều sự tình... Nhưng không ngờ lại có chút không kiểm soát nổi, có lúc nhân cách phụ hoàn toàn trái nguyên tắc xử sự của ta, có điều nghĩ lại mà nói thì cũng nên như thế, nếu không thì cũng không phải là một nhân cách phụ thực sự rồi, nhưng nên làm như thế nào để có thể cân đối giữa nhân cách phụ vô tình vô cảm cùng với nguyên tắc xử sự của ta đây?

Lăng Tân âm thầm trầm tư. Hắn là người rất có nguyên tắc, rất xem trọng nguyên tắc của bản thân, ngay cả chết cũng không thể làm trái, trong đó không giết chết người vô tội càng là một nguyên tắc trọng yếu, cho dù hiện tại nam tử côn đồ là địch nhân của hắn, nhưng cũng chỉ là hai bên tranh nhau cướp đoạt một món đồ vật mà thôi, còn chưa tới mức cần phải giết chết đối phương, nếu như chỉ vì vậy mà giết chết đối phương... vậy hắn thật sự là sẽ hối hận cả đời.

- Người nam nhân kia thực thích hợp làm đồng đội a, kiên trì tín niệm của chính mình cho dù phải đánh đổi bằng cả tính mạng...

Nói thật, Lăng Tân có chút hài lòng với nam tử côn đồ, tôn kính từ tận đáy lòng với thái độ kiên trì của hắn, giống như là anh hùng đồng dạng thương tiếc anh hùng vậy, bản thân đã là loại người kiên trì tín niệm của mình đến mức cực đoan, như vậy đối với người cũng một mực kiên trì tín niệm sẽ thấy rất hài lòng. Tương đối mà nói... đối với Đạt Vân Hi một mực mang thái độ như đang tham gia trò chơi khi chiến đấu, Lăng Tân lại không quá muốn cho nàng trở thành đội viên Thiên đạo đội, không phải nói nàng vấn đề gì, chỉ là có một điểm khiến cho Lăng Tân cảm thấy không vừa ý cho lắm... nàng chẳng qua chỉ xem tất cả như một trò chơi mà thôi.

- Đội viên tốt khó tìm a.

Lăng Tân cảm thán một chút, sau đó tăng tốc chạy nhanh lên phía trên. Đúng lúc này, bỗng nhiên từ tầng trên truyền đến một tiếng nổ mạnh kịch liệt, Lăng Tân nhận thấy tình huống có gì đó bất thường, lập tức lấy ra Phong thần bảng nhưng lại không dự đoán được điều gì xảy ra, như vậy hiển nhiên sự tình ở tầng trên có liên quan đến người giữ mảnh Phong Thần bảng, nam tử họ Lâm rất có thể đã chết... doc truyện tại . Phong thần bảng đâu? Cho dù hắn chết, Phong thần bảng cũng không thể bị phá hủy như vậy chứ?...

Lúc Lăng Tân định vận hành nội lực gia tốc chạy lên thật nhanh, không ngờ lại nhìn thấy một thiếu nữ chậm rãi đi từ trên lầu xuống, lập tức Lăng Tân kinh ngạc đứng yên tại chỗ, hắn thật sự là kinh ngạc không thôi. Nữ nhân này căn bản không nên xuất hiện ở chỗ này mới đúng, lúc này Lăng Tân mới thốt ra được một câu:

- Vĩ Thi Thi? Tại sao ngươi lại xuất hiện ở đây?

- Các ngươi vì cái gì ở chỗ này, thì ta cũng vì cái đó mà đến đây thôi.

Vĩ Thi Thi cười nhẹ, lướt qua hắn sau đó xoay người đi xuống, mà Lăng Tân cũng nhìn thấy trong tay nàng nắm giữ hai mảnh Phong Thần bảng, lập tức hiểu ra nàng đã lấy được Phong thần bảng trong tay nam tử họ Lâm, như vậy trước mắt nàng hắn là người có mảnh Phong thần bảng lớn nhất..., ngoại trừ người đứng sau... Không ngờ ba người là đồng bọn từ nhỏ, rõ ràng đều là người có được Phong Thần bảng. Hai người chậm rãi theo lối thoát khẩn cấp đi hướng về phía dưới, trên đường đi hai người cũng không nói chuyện, cho đến lúc sắp đi vào đại sảnh lầu một, Vĩ Thi Thi lại bỗng nhiên mở miệng nói:

- Trong mắt hai người các người chỉ có Phong thần bảng tồn tại, bất kể việc gì khác cũng không để ý tới sao? Những cảnh sát kia, có thể do các người tùy ý đánh bán sống bán chết như vậy ư? Hai người các người, biểu hiện ngày bình thường rất rất thông minh, vì cái gì đột nhiên lại trở nên ngu ngốc như thế chứ?

Lăng Tân lập tức cười khỏ, một lúc sau mới lên tiếng:

- Kỳ thật ta cùng Trần Hạo Thao đều biết hai bên muốn cướp đoạt Phong Thần bảng, cho nên đều cố ý dẫn cảnh sát tới nơi này. Một là muốn cho nam tử họ Lâm chó cùng rút giậu, sử dụng Phong thần bảng sau đó bị thời không nghịch lưu giết chết, mặt khác là định dùng cảnh sát đến cầm chân đối phương, hoặc là cố ý tạo ra tình huống khó có thể giao chiến, để cho chúng ta không thể tiến hành dùng lực đối chiến... Kỳ thật ta và hắn đều không muốn giao chiến cùng đối phương, cho nên mới sử dụng thủ đoạn như vậy, để cho chúng ta không cách nào xúc phạm tới lẫn nhau, nhưng mà người đã làm như vậy, lại chính là khiến cho chúng ta phải giao chiến càng thêm kịch liệt rồi...

Khuôn mặt Vĩ Thi Thi hơi đỏ lên một chút, nhưng đồng thời nàng cũng cười lạnh mà nói:

- Hừ, người lại còn có mặt mũi mà nói ta? Hai người các người, người cùng Trần Hạo Thao, rõ ràng từ lúc bắt đầu có được Phong Thần bảng, ngay cả một chút tin tức cũng không lộ ra cho ta, ngược lại là hai người tuyệt giao sau đó mỗi người đi theo một phương, để ta một mình đau khổ dày vò ở lại trong trường đại học, các người coi ta là cái gì hả? Hay là sau khi các người có được Phong Thần bảng, sẽ không còn xem ai là người thân nữa?

Lăng Tân cũng không dám phản bác, chỉ có thể gật đầu liên tục, một lúc lâu sau khi thấy Vĩ Thi Thi phát tiết đã đủ, lúc này mới nhỏ giọng nói:

- Kỳ thật chúng ta đều là sợ liên lụy đến người, Phong thần bảng không thể giống như những chuyện khác, nhân quả nhân quả, cái quan trọng chính là nhân quả, mà người là người cực kỳ quan trọng đối với cả hai chúng ta, nếu như người không có Phong Thần bảng, mà lại có quan hệ với cả hai người chúng ta, chúng ta sợ người sẽ bị thương tổn...

- Hừ, nói xạo!

Vĩ Thi Thi tuy nói như thế, nhưng sắc mặt của nàng lại dễ chịu hơn rất nhiều, vẫn tiếp tục đi về hướng đại sảnh, nam tử còn đồ lúc trước vốn nằm trong đại sảnh lại không thấy bóng dáng, mà từ bên ngoài đi tới một thiếu nữ toàn thân vết máu loang lổ, nàng mỉm cười đứng đó, nhìn về phía Lăng Tân, khi nàng thấy Vĩ Thi Thi cùng Lăng Tân cùng lúc xuất hiện, chỉ là hơi bất ngờ một chút, nụ cười tươi trên mặt càng thêm sáng lạn.

- Ô, Lăng Tân tiên sinh, người lấy được một phần tám Phong thần bảng khác rồi sao?

Người thiếu nữ này chính là Đạm Vân Hi, nàng dùng dáng vẻ quý tộc thức tươi cười nhìn về phía Lăng Tân, đồng thời cũng liếc mắt về phía Vĩ Thi Thi, mà Vĩ Thi Thi thì cười lạnh nhìn nàng một cái, sau đó không hề để ý, đi ra khỏi cửa khách sạn. Lăng Tân lại có chút hơi xấu hổ, tuy hắn cũng nói không nên lời loại xấu hổ này do nguyên nhân nào mà ra. Từ lúc hắn ở cô nhi viện vẫn thầm mến Vĩ Thi Thi, đặc biệt là sau khi trải qua chuyện lúc hắn mười tuổi, đều chỉ đặt hình bóng Vĩ Thi Thi trong lòng, tuy đã từng bị nàng cự tuyệt, nhưng tình cảm từ nhỏ đến lớn trong lòng cũng không dễ dàng vứt bỏ như vậy. Đối với Đạm Vân Hi, trong lòng của hắn cũng có một loại tình cảm không nói nên lời, dù sao mấy lần đều nhờ nàng cứu cùng với trợ giúp, hơn nữa nhờ ý tưởng của nàng hắn mới có thể phân liệt ra nhân cách phụ, Low Latent Inhibition xuất hiện độc lập với nhân cách chủ, mà tính tình Đạm Vân Hi kỳ thật không kỳ lạ như biểu hiện bên ngoài của nàng. Nàng cũng là một cô gái tốt, ở chung một chỗ lâu như vậy, Lăng Tân đối với nàng cũng nảy sinh chút tình cảm... Khi nữ hài hắn vẫn thầm mến từ nhỏ, cùng nữ hài hiện tại hắn có cảm tình trong lòng chạm mặt, từ đáy lòng bỗng không tự chủ được sinh ra xấu hổ.

(Lúc này, quả nhiên là nên do nhân cách phụ của ta ra mặt a...)

Lăng Tân tuy vậy nhưng lại chính là một newbie trên tình trường, chính xác ra hắn căn bản là chưa từng yêu đương, tuy trên mặt hắn có một vết bỏng, nhưng thân hình vẫn rất cân đối cùng hấp dẫn. Cho nên trong trường học cũng có rất nhiều nữ hài thầm thổ lộ tình cảm với hắn, chỉ là lúc đó tinh thần hắn đều tập trung tại Vĩ Thi Thi, sao còn có tâm tư để ý đến những nữ hài khác? Cho nên tới bây giờ Lăng Tân một lần yêu đương cũng chưa từng có, khi gặp phải loại tình huống như hiện tại dĩ nhiên là không biết nên

làm thế nào. Chần chờ không biết nên làm như thế nào nói chuyện với Đạt Vân Hi, cũng không biết là có nên đi theo sau Vĩ Thi Thi hay không, xem xem Trần Hạo Thao hiện tại như thế nào.

- Thấy ngốc chưa? Nhân cách chủ của Lăng Tân chính là một người đơn thuần như vậy, nghĩ cái gì đều hiện trên mặt, chỉ cần là người hơi quen thuộc với người một chút đều có thể nhìn ra được...

Đạt Vân Hi lại không thêm để ý đến chuyện vừa này. Nàng đi tới bên cạnh Lăng Tân, nhìn biểu lộ của nàng giống như là không chút nào để ý đến vẻ cười lạnh của Vĩ Thi Thi, ngược lại là đi đến an ủi Lăng Tân, tiếp đó nàng dùng khăn tay của mình lau đi tro bụi trên người Lăng Tân, thuận tiện ấn ấn vào mấy chỗ bầm tím tụ máu trên người hắn, do lúc trước chiến đấu cùng với khi rơi xuống từ lối thoát khẩn cấp, vừa lau lau ấn ấn vừa cười rất vui vẻ...

(... Rõ ràng là lấy ta làm vật trút giận a.)

Lăng Tân cũng rất bất đắc dĩ, hắn chỉ có ngẩng cao đầu cố gắng chịu đựng, cho đến một lúc sau khi Vĩ Thi Thi từ ngoài cửa đi tới. Đạt Vân Hi mới mỉm cười thu lại chiếc khăn tay, mà Lăng Tân sớm đã đau đến mức trợn mắt méo miệng.

- Hạo Thao đã đi rồi, người đánh đồng bọn của hắn trọng thương sao? Người thật đúng là tốt, từ lúc nào lại trở nên bạo lực như vậy? Lăng Tân này, ta nói cho người biết, người cùng Hạo Thao đều là người thân quan trọng nhất với ta. Ta không muốn thấy các người lại đối chiến vì Phong thần bảng lần nữa. Các người không biết là làm như vậy rất ngu xuẩn sao? Rõ ràng là người thân của nhau vậy mà...

Vĩ Thi Thi giống như không hề nhìn thấy Đạt Vân Hi, nàng trực tiếp đi tới bên cạnh Lăng Tân nghiêm túc nói.

- Là thân nhân. Hiện tại cũng vẫn vậy...

Lăng Tân thở dài, hắn vừa xoa những chỗ bầm tím, vừa trả lời:

- Ta vẫn luôn xem người cùng hắn là thân nhân quan trọng nhất, nhưng người phải biết một chuyện, lúc đầu người muốn quán triệt ý chí của riêng mình cũng không phải ta, mà là Trần Hạo Thao, là hắn muốn bước lên một con đường như vậy, mà ta cũng có mảnh Phong thần bảng của mình, chẳng lẽ ta nhất định phải trở thành lực lượng trợ giúp cho tín niệm của hắn sao? Như vậy tín niệm ta không cách nào thực hiện được, cho nên ta cũng bắt đầu quán triệt tín niệm của ta, chuyện này chẳng lẽ có gì sai sao?

Thần sắc Vĩ Thi Thi âm trầm một chút, nàng đứng yên lặng, chỉ có thể lắc đầu, lại gật gật đầu, một lúc lâu sau mới tiếp tục nói:

- Tóm lại, vô luận tương lai phát sinh chuyện gì, ta đều không hi vọng lại thấy các người đối chiến lẫn nhau, hai mảnh Phong thần bảng này ta vốn định ổi người các người một phần, nhưng bây giờ lại không thể làm như vậy, ta muốn làm người đứng giữa các người, duy trì cân bằng giữa hai người... Lăng Tân, đáp ứng ta được không? Bất kể như thế nào cũng không được làm thương tổn Hạo Thao, người cũng biết, bởi vì chuyện xảy ra với muội muội của hắn mười năm trước, cho nên tư tưởng của hắn mới hơi cực đoan như vậy...

Thần sắc Lăng Tân lập tức cũng trở nên âm trầm, hắn yên lặng gật đầu xong mới lên tiếng:

-... Nếu như hắn không làm ra chuyện ta không thể nào tha thứ nổi, ta đều sẽ tha thứ hắn hơn nữa trợ giúp cho hắn... Câu trả lời như vậy đã là cực hạn của ta rồi, Thi Thi, không nên ép ta.

Vĩ Thi Thi lại thở dài, nàng nói:

- Ta muốn đi gặp mặt Trần Hạo Thao một chuyến, cứ như vậy đi, người mau chóng đi mua một cái điện thoại di động, chúng ta đã không còn là người bình thường, như vậy cũng bỏ cái thói quen xấu đó của người đi, mua một cái điện thoại a, chúng ta sẽ có việc liên lạc với người...

Nói xong, nàng liếc nhìn Lăng Tân thật sâu, lại như có như không nhìn nhìn Đạt Vân Hi, sau đó đi ra khỏi cửa. Cho đến lúc Vĩ Thi Thi đã đi thật xa, Đạt Vân Hi bỗng nhiên hì hì cười nói:

- Còn không mau đuổi theo, người trong mộng của người muốn đi gặp một nam nhân khác kia...

-... Đạt Vân Hi, xin nhờ người một chuyện.

Lăng Tân quay đầu lại, hẩn nhìn về phía Đạt Vân Hi nói:

- Mấy người chúng ta đều có Phong Thần bảng, không thể dự đoán được vị trí cùng hành động của đối phương, cho nên nhờ người dùng công năng đặc biệt của tinh thần lực, nói vị trí của hai người bọn họ cho ta biết... Ta cũng muốn đi gặp bọn họ một lần, xin nhờ người.

73. Chương 73: Nước Mắt Trên Ga Tàu Điện Ngầm (nhị)

Đạt Vân Hi ngây ngốc nhìn Lăng Tân. Một lúc lâu sau mới chỉ vào chính mình nói:

- Người muốn ta giúp người đi tán gái?

-... Không phải tán gái a, ta cũng muốn đi gặp bọn họ một lần.

Lăng Tân rất là bất đắc dĩ. Đối mặt với chất vấn của Đạt Vân Hi hẩn không biết nên trả lời như thế nào. Sau khi suy nghĩ một lát, chỉ có thể nói như vậy.

- Không cần giải thích. Không cần giải thích gì cả...

Đạt Vân Hi hì hì nở nụ cười. Nàng nói:

- Ta rất ủng hộ người đuổi theo thiếu nữ vừa rồi. Dáng vẻ thật sự rất xinh đẹp. Xác thực là hợp đôi với Lăng Tân tiên sinh. Chỉ là... Trong lòng nàng có chút áp lực cùng nặng nề. Không, hẩn là mang theo chút ít hắc ám...

- Hoa hồng đen sao?

Lăng Tân thở dài nói:

- Kỳ thật cũng không thể trách nàng... Ba người chúng ta đều là trải qua một trận ác mộng tại cô nhi viện mười năm trước, trong lòng khó tránh khỏi có không tin cùng một chút ác niệm đối với thế giới này... Ví dụ như tín niệm hiệp khách của ta. Tuy là trừng phạt ác tuyên dương thiện, nhưng tóm lại là vẫn có ý muốn trừng phạt nhiều hơn. Mà tín niệm của Trần Hạo Thao là muốn cải biến thế giới, biến thành Thiên đường, còn về phần Vĩ Thi Thi, ta lại thực sự không rõ...

Đạt Vân Hi cũng không nói thêm gì nữa. Nàng chỉ nhắm mắt lại yên lặng đứng tại chỗ. Sau khi nàng nhắm mắt lại không bao lâu, một loại uy áp lập tức xuất hiện xung quanh, gây nên hiệu quả chấn nhiếp cho Lăng Tân, đây là một loại uy áp rất khó có thể hình dung. Phảng phất như là trời đất đều đang nhìn hẩn. Tồn tại của một cá nhân, đối với tồn tại của toàn bộ trời đất tự nhiên là cực kỳ nhỏ bé. Dưới dạng uy áp này, Lăng Tân cảm giác mình giống như đang bị một bàn chân vô cùng lớn dẫm lên. Toàn thân đều bị đè ép, tuy trên thân thể cũng không có bất kỳ áp lực nào truyền đến, nhưng tinh thần lại bị ép tới mức muốn hôn mê. Cảm giác này chỉ thoáng qua, khi Đạt Vân Hi mở mắt ra mỉm cười đối với hẩn, loại cảm giác này lập tức biến mất không còn tung tích, chỉ là Lăng Tân đã đầu đầy mồ hôi lạnh, cả người giống như muốn hự thoát, đứng yên không chút nhúc nhích.

- Vừa rồi là thứ gì...

Hai mắt Lăng Tân trở thành một mảng mờ mịt, cho đến khi hẩn mở cơ nhãn tảo, di chứng của uy áp lúc trước mới hoàn toàn biến mất. Mà cho đến lúc này, hẩn mới có thể thốt nên lời. Câu nói đầu tiên là hỏi Đạt Vân Hi vừa rồi đã sử dụng thứ gì.

- Tinh thần ấn ký a...

Đạt Vân Hi tiếp tục cười, kéo Lăng Tân chạy ra khỏi khách sạn, mà vừa chạy ra khỏi khách sạn hai người liền thấy đám cảnh sát phía xa đang nhón nháo, hoặc là lái xe, hoặc là sửa sang lại vũ khí, có vẻ như đang bắt đầu tới bao vây khách sạn XX. Dù sao một chiếc trực thăng cũng đã rơi cạnh khách sạn. Chuyện như vậy phát sinh ở Trung Quốc chính là một việc nghiêm trọng rồi.

- Đi thôi, ta đã phát hiện vị trí hai người bọn họ.

Hai người lại sử dụng công năng thôi miên của Phong Thần bảng, đơn giản thoát ra khỏi vòng vây đang càng lúc càng dày đặc của cảnh sát, cho đến lúc này, Đạt Văn Hi mới bắt đầu chậm rãi giải thích lực lượng nàng sử dụng lúc trước. Bởi vì linh hồn của mỗi người đều bất đồng, giống như là gien của mỗi người khác nhau, linh hồn cũng tuyệt không giống nhau. Mà ở nơi sâu thẳm nhất trong linh hồn của mỗi người, còn sâu hơn so với tiềm thức, tầng sâu ý thức, thậm chí còn sâu hơn cả tầng ý thức cuối cùng. Ở đó mỗi người đều có lực lượng đặc biệt của mình, loại lực lượng này gọi là ánh sáng tâm linh.

- Cha ta là người có kỹ năng xuyên qua không gian thời gian, đã từng đi qua vô số thế giới. Phát hiện từng thế giới đều giống như những cái hộp xâu chuỗi với nhau, giống như bộ quy tắc hiện tại đang phổ biến Dungeon & Dragon. Trong quy tắc này hư cấu nên một thế giới quan về các loại vị diện: vị diện chủ, vị diện cấp cao, vị diện cấp thấp, vị diện song song, vị diện nguyên tố, bán vị diện... Đa nguyên vũ trụ thực tế cũng giống như trong loại quy tắc này, cũng là do vô số vị diện cấu thành. Mà cha ta phát hiện ra một loại quy tắc trong tất cả những thế giới này, đó chính là cho dù thế giới đó có khác biệt như thế nào, cho dù là thế giới người máy như Transformers, sinh mạng thể trong đó cũng nhất định có tinh thần cá nhân, cùng với cả tinh thần thế giới...

Đạt Văn Hi vừa đi vừa giải thích với Lăng Tân. Lăng Tân giờ phút này đã chuyển thành nhân cách phụ, hần yên lặng nghe xong liền lập tức hỏi:

- Tinh thần cá nhân... Như vậy tinh thần thế giới là cái gì? Đại xà sao?

- Đúng, chính là đại xà. Cũng có thể gọi là Gaia...

Loại tinh thần thể này Lăng Tân biết rõ, không, hẳn là biết rõ lý luận về loại tinh thần thể trong truyền thuyết này. Đó chính là ý thức của trái đất, hoặc có thể gọi là đại tập thể ý thức, có phần giống như là kiến hay là ong mật vậy. Một con kiến hoặc là ong mật duy nhất tồn tại thật sự là không có ý nghĩa, ngay cả năng lực sinh tồn thấp nhất cũng không có, nhưng một đám kiến hoặc là một đám ong mật, lại có thể làm ra việc khiến cho con người phải thán phục cùng sợ hãi. Lực lượng quần thể, cả bầy kiến hoặc là đàn ong mật có thể coi như một sinh mạng thể, chỉ huy từng cá thể trong đó, chính là cái gọi là ý thức Gaia, chỉ là đây thuộc về ý thức Gaia loại nhỏ. Trong lý luận này cho rằng, toàn bộ địa cầu cũng tồn tại một đại tập thể ý thức. Tập hợp ý thức này chính là Gaia, chỉ cần sinh mạng thể tồn tại trên trái đất không gây ra uy hiếp ảnh hưởng đến bản thân trái đất, như vậy loại ý thức này vẫn sẽ trong tình trạng ngủ say. Những thiên tai như núi lửa, động đất, sóng thần... kỳ thật đều là hành động vô thức của Gaia. Nhưng một khi xuất hiện sinh mạng thể có khả năng uy hiếp đến toàn bộ trái đất, gây nguy hiểm cho phần lớn sinh mạng thể khác trên trái đất, ý thức Gaia sẽ thức tỉnh, dùng các thiên tai thảm họa tự nhiên để hủy diệt sinh mạng thể này...

- Đã hiểu, tồn tại của thời không nghịch lưu... Hóa ra là như vậy...

Lăng Tân gật gật đầu, hần cắn một miếng táo sau đó nói với vẻ khẳng định:

- Phong thần bảng đủ để uy hiếp đến sự tồn tại của bản thân trái đất, thậm chí đến cả vũ trụ. Khi có vô số điểm nhân quả, có thể sáng tạo ra một sinh mạng thể siêu việt, sinh mạng thể này chính là Thần có đủ đại năng, khi đó ý thức Gaia tuyệt đối sẽ không để cho sinh mạng thể nguy hiểm như vậy tồn tại. Cho nên sử dụng Phong thần bảng sẽ phải đối mặt với thời không nghịch lưu, nhưng vì nguyên nhân nào đó, Phong thần bảng có công năng triệt tiêu đại bộ phận thời không nghịch lưu. Không, nói như vậy cũng không chính xác, có thể nói là che chắn... Đúng, che chắn!

- Che chắn? Tức là sao?

Đạt Văn Hi tò mò hỏi.

- Người nghĩ phương thức hành động của Gaia là như thế nào? Cũng tức là làm thế nào phát hiện ra đối tượng uy hiếp?...

Lăng Tân cũng không quay đầu lại, chỉ hỏi một câu như vậy.

- Ủm, Gaia là ý thức cả trái đất. Như vậy chỉ cần sinh mạng thể này ở trên địa cầu, vậy thì rất dễ dàng phát hiện a? Giống chúng ta dùng mắt nhìn vậy thôi...

- Đúng, dùng mắt nhìn, hoặc là dùng bất kể thủ đoạn nào khác để cảm giác được sinh mạng thể trên toàn bộ trái đất, cho nên Phong thần bảng che chắn sự tồn tại của người nắm giữ, khiến cho ý thức Gaia không thể phát hiện ra chúng ta, cho nên không sinh ra uy hiếp với người giữ Phong thần bảng. Nhưng một khi Phong thần bảng bị sử dụng quá tải, hoặc là nguồn năng lượng cung cấp quá tải... điểm nhân quả. Như vậy tác dụng cùng hoạt động của Phong thần bảng nhất định suy giảm, nhờ vậy ý thức Gaia có thể phát hiện ra người giữ Phong Thần bảng, khi đó, chính là lúc ý thức Gaia bắt đầu tiến hành gạt bỏ. Âm điểm nhân quả, khiến Phong thần bảng trực tiếp dừng hoạt động, Gaia nhìn thấy được người sử dụng một cách rõ ràng, vì vậy tiến hành gạt bỏ trực tiếp. Mà khi nguồn năng lượng cung cấp cho Phong thần bảng quá lớn trong thời gian ngắn, thì sẽ khiến cho tác dụng cùng hoạt động của Phong thần bảng bị suy giảm, cho nên Gaia chỉ có thể thấy một cách tương đối phạm vi của người sử dụng, vì vậy phạm vi xung quanh người sử dụng Phong thần bảng đều bị liên quan, bắt đầu không ngừng xuất hiện thời không nghịch lưu. Đây là chân tướng tại sao Phong thần bảng mang đến hiện tượng thời không nghịch lưu... Ý thức Gaia chính là Thiên Đạo. Chỉ như vậy.

Lăng Tân lạnh nhạt nói.

- Thiên Đạo sao? Ví von này rất hợp lý, chỉ là Thiên Đạo... Thiên Đạo... Trên Thiên Đạo sẽ tự nhiên phải có Đại Đạo a? Như vậy người cho rằng Đại Đạo là cái gì? Ý thức toàn bộ vũ trụ sao?

Đạt Văn Hi lại hỏi lần nữa. Lăng Tân lắc đầu nói:

- Không. Ý thức toàn bộ vũ trụ cũng chỉ là Thiên Đạo phóng lớn lên mà thôi, không thể xem là Đại Đạo. Thời xưa có câu: Đại Đạo vô hình, Thiên Đạo vô tình, nếu như Gaia là Thiên Đạo vô tình, như vậy Đại Đạo chính là “Hắn”...

Đạt Văn Hi càng nghe càng không hiểu. Nàng không tự chủ được mà hỏi:

- “Hắn”? Ai cơ?

- Thế giới cùng những sự việc của cha ngươi trải qua không phải là được miêu tả trong một cuốn tiểu thuyết tên là Ma pháp thế kỷ sao? Những sự vật sự việc trong một quyển tiểu thuyết lại là lịch sử chân thật tại một vị diện khác, như vậy cũng có thể giải thích rất rõ lai lịch của Đại Đạo...

Lăng Tân nói đến đây thì cũng không nói thêm gì nữa, chỉ là nhìn về phía Đạt Văn Hi nói:

- Như vậy người tiếp tục nói đến chuyện lúc trước đi. Giải thích về tinh thần cá nhân.

Đạt Văn Hi tuy vẫn không hiểu “Hắn” đến tột cùng là ai. Nhưng vẫn nhu thuận gật đầu giải thích:

- Ừm, bởi vì sinh mạng tại từng vị diện đều có tồn tại tinh thần. Cho nên cha ta làm ra một số thí nghiệm, mục đích muốn dẫn xuất ra lực lượng tinh thần tồn tại trong chỗ sâu nhất của ý thức. Mà loại thí nghiệm này cuối cùng đã nhận được thành công, những lực lượng ở tầng sâu nhất này, gọi là ánh sáng tâm linh, ý là lực lượng huy hoàng tại nơi sâu nhất trong tâm linh. Đúng rồi, trong một số manga hoặc là anime cũng có đề cập tới, như Neon Genesis Evangelion, trường lực AT chính là ánh sáng tâm linh. Chỉ là những người bị dẫn xuất ra ánh sáng tâm linh này... Mà tinh thần ẩn ký cũng là một loại ánh sáng tâm linh. Chỉ là loại ánh sáng tâm linh này đã được cải biến một mức độ nhất định so với ánh sáng tâm linh bình thường.

- Chờ một chút...

Lăng Tân bỗng nhiên cắt đứt lời của nàng nói:

- Những người bị dẫn xuất ra ánh sáng tâm linh đến cùng như thế nào? Người còn chưa nói xong...

Đạt Văn Hi bắt đầu dĩ khoát tay nói:

- Chết, phát cuồng, nhập ma... Ánh sáng tâm linh là lực lượng ở sâu nhất trong ý thức mỗi cá nhân, loại lực lượng này ẩn giấu ở chỗ sâu nhất trong ý thức con người, có thể gọi là ở tầng dưới cùng của biển ý thức. Chỉ khi tinh thần một người rèn luyện đến cường độ nhất định, trải qua vô số chiến đấu, phát triển, trở nên mạnh mẽ, thân thể cùng tinh thần mới đủ để chịu đựng được lực lượng lớn như vậy. Nếu như dùng phương thức cưỡng ép dẫn xuất ra ánh sáng tâm linh, những người này phần lớn sẽ lạc lối trong biển ý thức, rơi vào trạng thái cuồng bạo giết chóc, rốt cuộc không tìm lại được bản tâm của chính mình, đó chính là kết cục của những người kia...

Lăng Tân gật gật đầu, hần tiếp tục nói:

- Như vậy giải thích thoáng qua về tinh thần ẩn ký của người đi, thực lực của người không quá mạnh. Cũng không trải qua vô số chiến đấu dần dần phát triển, vì cái gì người lại có ánh sáng tâm linh?

Đạt Vân Hi đành phải lại tiếp tục nói:

- Bởi vì cha ta phát hiện, điểm khác nhau lớn nhất của tinh thần ẩn ký so với ánh sáng tâm linh... Tinh thần ẩn ký là đem ánh sáng tâm linh của bản thân gửi vào không gian hư vô, không phải là trực tiếp sử dụng ánh sáng tâm linh. Cho nên một khi ánh sáng tâm linh chuyển hóa thành tinh thần ẩn ký, như vậy sẽ không phải lo về tâm ma phức tạp. Bởi vì ánh sáng tâm linh lúc này không còn ở trong thân thể, mà ở trong không gian hư vô. Giống như tên gọi chính là đem dấu ấn tinh thần đặc biệt của mỗi cá nhân khắc họa vào không gian hư vô trong vũ trụ. Làm cho lực lượng của trời đất đều hóa thành lực lượng của bản thân, từ đó tuy không thể sử dụng ánh sáng tâm linh, nhưng có thể mượn sự tồn tại của ẩn ký ánh sáng tâm linh trong không gian hư vô mà phát huy đại uy năng của trời đất, giờ tay nhắc chân đều xuất hiện đại uy lực, đây cũng là đặc thù của tinh thần ẩn ký. Chỉ là lực lượng tinh thần ẩn ký sử dụng là đại uy năng của trời đất, không thể biểu hiện ra vô cùng vô tận biến hóa khác nhau của linh hồn mỗi người như ánh sáng tâm linh.

Lăng Tân bỗng nhiên trầm tư một lúc, hơn nửa ngày sau mới lên tiếng:

- Ta đang suy nghĩ, khả năng tồn tại thần tiên yêu ma quỷ quái rốt cuộc lớn đến bao nhiêu. Kết quả nói cho ta biết, khả năng tồn tại trên tám mươi phần trăm, ánh sáng tâm linh chính là lực lượng có được sau khi đột phá tâm ma giống như trong những tiểu thuyết tu chân sao? Tu chân giả muốn thành tiên nhân, cửa ải cuối cùng nhất định là tâm ma, chỉ có vượt qua tâm ma mới có thể thành tiên nhân, mà không thành công thì sẽ rơi vào tâm ma, điên cuồng giết chóc... doc truyện tại . Sự xuất hiện của thiên kiếp cũng có thể giải thích, là di chứng sẽ xuất hiện sau khi bắt đầu sử dụng ánh sáng tâm linh. Gaia không phải sẽ tiến hành gạt bỏ đối với người có lực lượng cường đại quá mức sao? Lực lượng càng lớn, thiên kiếp cũng càng nguy hiểm. Mà trong tiểu thuyết cũng có nói làm nhiều việc thiện sẽ giảm bớt mức độ nguy hiểm của thiên kiếp, Gaia nhận thấy sinh mạng thể này không uy hiếp phạm vi lớn tính mạng, cho nên có phần trợ giúp, vì vậy mức độ nguy hiểm của thiên kiếp cũng thấp xuống, thì ra là vậy... Thì ra là như vậy!

Nói đến đây, biểu lộ vốn lạnh nhạt như nước của Lăng Tân bỗng nhiên phát sinh biến hóa. Ánh mắt hần bỗng trở nên sắc bén, hai mắt hần tràn đầy cuồng nhiệt nhìn về phía Đạt Vân Hi mà nói:

- Người có tinh thần ẩn ký đặc biệt của bản thân sao? Người có thể chống chế đại uy năng trời đất sao?

-... Không biết vì sao, đột nhiên ta cảm thấy bộ dáng người thật là đáng sợ.

Đạt Vân Hi bước ra cách Lăng Tân vài bước, rồi sau đó mới lên tiếng:

- Ta cũng không có tinh thần ẩn ký đặc biệt của bản thân, phải biết rằng tinh thần ẩn ký cũng chính là một dạng ánh sáng tâm linh. Đầu tiên cần dẫn xuất ra ánh sáng tâm linh, sau đó đem ánh sáng tâm linh gửi vào không gian hư vô. Như vậy mới không sợ tâm ma cùng thiên kiếp, ta làm sao có thể đạt tới thực lực đó chứ? Tinh thần ẩn ký này là do cha ta tách của bản thân ra một chút đặt vào chỗ sâu nhất trong tâm linh của ta, cho nên ta mới có thể có được một bộ phận tinh thần ẩn ký...

Kỳ thật nàng còn một câu cũng chưa nói ra. Mỗi lần nàng sử dụng tinh thần ẩn ký đều phải chịu đựng gánh nặng rất lớn, nếu như sử dụng trong thời gian dài...

- Như vậy đã đủ rồi... Phong thần bảng có thể dẫn xuất ra ánh sáng tâm linh, điều đáng lo duy nhất chính là tinh thần cùng thân thể bản thân không trải qua thiên chuy bách luyện, vô số chiến đấu, cho nên không thể chịu đựng được ánh sáng tâm linh. Nhưng đã có tinh thần ẩn ký tồn tại, như vậy có thể giải quyết vấn đề này dễ dàng hơn rồi... Nếu như ta cũng có tinh thần ẩn ký thì sẽ thế nào?

Trong mắt Lăng Tân tràn đầy cuồng nhiệt nhìn xem hai tay của mình, mà đủ loại số liệu cùng suy đoán đã xuất hiện ở trong đầu của hần... Tinh thần ẩn ký nhân tạo, cũng có thể gọi là... Phương pháp an toàn sử dụng ánh sáng tâm linh!

74. Chương 74: Nước Mắt Trên Ga Tàu Điện Ngầm (tam)

Nhân cách chính cùng nhân cách phụ của Lăng Tân quả nhiên là hoàn toàn bất đồng, nhân cách chính lúc này đang lo lắng về hai người Trần Hạo Thao cùng Vĩ Thi Thi, mà nhân cách phụ lại đột nhiên sinh ra hứng thú đối với lực lượng của Đạt Văn Hi. Hơn nữa nhìn dáng vẻ của hắn rất giống như muốn lập tức tiến hành thí nghiệm. Đạt Văn Hi vừa cười vừa hỏi:

- Còn vị trí của hai người bọn họ thì sao? Họ đã sắp gặp mặt rồi?

Nhân cách phụ lập tức lộ ra biểu lộ khó xử, hiển nhiên ý định của nhân cách chủ hiện tại đang mâu thuẫn với suy nghĩ trước mắt của hắn. Giờ phút này nhân cách phụ đang thầm nghĩ muốn lập tức thí nghiệm về chuyển biến của ánh sáng tâm linh, ngoài ra bất kể là chuyện gì khác hắn cũng không hề cảm thấy hứng thú, nhưng nhân cách chính lại đang rất quan tâm đến hai thân nhân của mình. Tuy có thể sử dụng đồng thời hai nhân cách, nhưng vì phương thức suy nghĩ như vậy khiến hắn sinh ra chần chờ. Hiện tại Lăng Tân chính là đang tự mình mâu thuẫn với chính mình.

- Như vậy lập tức...

Lăng Tân mặt không biểu tình đang chuẩn bị nói chuyện, nhưng không ngờ nắm đấm của hắn lại đột nhiên tự động đánh vào trên mặt hắn một phát, khiến cho nước mắt cũng thiếu chút nữa chảy ra, sau đó hắn lớn tiếng mắng:

- Mẹ nó. Chẳng lẽ lực lượng còn trọng yếu hơn so với thân nhân của mình hay sao?...

-... Người thật sự là thú vị đó, Lăng Tân tiên sinh. Ta còn chưa từng thấy có người chính mình chửi mình, lại còn động thủ đánh chính mình...

Đạt Văn Hi đứng cạnh nhìn thấy như vậy thật là có chút dở khóc dở cười. Nàng chỉ có thể vừa cười khúc khích vừa nói. Lăng Tân vuốt vuốt mũi một chút. Sau đó hắn mới lên tiếng:

- Quá mức lý trí có vẻ cũng không phải chuyện tốt, không phân định rõ ràng cái gì mới là thứ trọng yếu nhất, chỉ nghĩ đến lực lượng, bố cục, thực lực... Đi thôi, đến chỗ bọn họ.

Đạt Văn Hi cũng chỉ có thể mỉm cười dẫn hắn đi về một hướng khác, càng đi tới, đám đông càng lúc càng dày đặc, đây đã không phải là nơi cảnh sát phong tỏa, cho nên dĩ nhiên là có rất nhiều người đi đường. Mà những người đi đường này phần lớn đang thảo luận về việc phát sinh hỗn loạn tại Thượng Hải hôm nay. Có người nói là phần tử khủng bố tập kích, có người nói là toán cướp đối kháng với cảnh sát, thậm chí còn có người nói là giặc ngoại xâm. Tóm lại thảo luận đến mức hỗn loạn, ai cũng không biết tin tức chân thật đến cùng là như thế nào, chỉ là ai nấy đều bàng hoàng, thần thái mọi người đều mang vẻ khẩn trương. Đạt Văn Hi giờ phút này vẫn đang mặc một bộ y phục loang lổ vết máu, tuy không quá nhiều, nhưng cũng làm cho người xung quanh nhìn về phía nàng. Mà nàng cứ như vậy bình tĩnh nhìn về phía Lăng Tân, không còn cách nào khác Lăng Tân đành phải lại sử dụng Phong Thần bảng, xóa sạch vết máu trên quần áo của nàng. Thấy vậy, Đạt Văn Hi lập tức bắt đầu cười tươi... nàng nhìn quần áo của mình với dáng vẻ rất đắc ý.

-... Người có rất nhiều tiền mà? Trực tiếp mua một bộ mới không được sao?

Lăng Tân có chút bất đắc dĩ hỏi, đồng thời hắn cũng đau lòng vì điểm nhân quả của chính mình, tiêu hao trong lần bố cục vừa rồi khiến hắn đã sắp tới tình trạng âm điểm nhân quả rồi. Vậy mà rõ ràng còn phải dùng điểm nhân quả làm biến mất những vết máu trên trang phục của Đạt Văn Hi, hắn thật sự là có chút phiền muộn. Đạt Văn Hi trừng lớn đôi mắt đẹp của mình, nàng trực tiếp nói:

- Sao có thể như vậy được? Ta không phản đối sinh hoạt xa hoa một chút. Nhưng mà khi không cần thiết lại lãng phí, người không biết là rất đáng xấu hổ sao? Lăng Tân tiên sinh...

Lăng Tân cảm thấy có chút bó tay, một lúc lâu sau hắn mới ủy khuất mà nói một câu:

-... Vậy còn điểm nhân quả của ta thì thế nào? Không tính là lãng phí hay sao?

Đạt Văn Hi lại rất đương nhiên mà nói:

- Dĩ nhiên không tính là lãng phí rồi, những vết máu này chính là vì người mới có. Không lẽ người cho rằng tự ta có thể... làm những vết máu này dính lên như vậy sao ? Còn không phải đều là vì người? Cho nên người phải chịu trách nhiệm mới đúng...

Lăng Tân nhất thời cảm thấy đầu óc muốn nứt ra. Hiện tại bọn họ đang đi ngang qua khu vực phố xá sầm uất, Đạt Vân Hi vừa nói ra lời này liền khiến cho nhiều người xung quanh nhìn về phía hai người, mà Đạt Vân Hi dường như cũng phát hiện nghiã khác trong câu nói của mình. Khuôn mặt xinh đẹp của nàng lập tức đỏ hồng lên vì xấu hổ, bộ dạng như vậy lại càng khiến cho người xung quanh thêm khăng định phỏng đoán trong lòng, vì vậy tất cả mọi người đều dùng ánh mắt trách móc nhìn hướng về phía Lăng Tân...

-... Chúng ta đi nhanh lên một chút a.

Lăng Tân không dám đề cập chút nào đến điểm nhân quả nữa, chỉ kéo tay Đạt Vân Hi đi thật nhanh về phía trước, cho đến lúc đã cách đám người kia rất xa, Lăng Tân mới thở khò khè cười nói:

- Xin người luôn, sau này không nên nói ra những lời dễ gây hiểu lầm như vậy. Còn cả hai chữ tôn nghiêm thường treo trên miệng người cũng thế...

- Hừ. Tóm lại lần này là ta không đúng. Lần sau sẽ không như vậy nữa.

Đạt Vân Hi vội vàng giãy ra khỏi tay Lăng Tân sau đó lập tức nói. Tiếp đó nàng lại bắt đầu không ngừng vỗ vỗ lên má, giống như muốn làm tan đi sắc đỏ trên mặt mình vậy. Hành động này khiến cho nàng lại càng giống như một đứa trẻ, cũng làm cho sự xấu hổ lúc nãy trong nội tâm Lăng Tân tiêu tán bớt, chỉ còn một cảm giác khó nói nên lời. Một lát sau Lăng Tân mới đột nhiên hỏi:

- Đúng rồi, quần áo của người không bị rách, trên người cũng không có bất kỳ thương thế nào, làm sao có thể có nhiều vết máu như vậy dính vào chứ? Những vết máu đó là của Trần Hạo Thao sao?

- Không, là của ta.

Đạt Vân Hi quay mặt về hướng khác, không cho Lăng Tân nhìn thấy biểu lộ trên mặt của nàng. Tuy vậy nàng vẫn giải thích:

- Không biết Trần Hạo Thao cường hóa kỹ năng gì. Tuy làm ta bị thương, nhưng trên thân thể lại không có bất kỳ vết thương nào. Tất cả thương thế đều trong thân thể, cả quần áo cũng không bị phá rách, nhưng máu lại dính vào trang phục. Thật sự là một loại kỹ năng công kích kỳ diệu a.

Nói xong, nàng liền miêu tả lại tình huống lúc đối chiến với Trần Hạo Thao, cho đến lúc nàng bị nhốt trong không gian hắc ám, sau đó toàn bộ không gian hắc ám sụp đổ thành những mảnh vỡ, bản năng nàng lập tức nhận thấy nguy hiểm, tinh thần ẩn ký mãnh liệt bộc phát, lúc này mới trong khi Trần Hạo Thao bị chấn nhiếp mà chạy trốn ra khỏi không gian hắc ám kia... Lăng Tân đang lắng nghe tình tiết một cách rất cẩn thận, Đạt Vân Hi lại bỗng nhiên không nói tiếp, hần nhẹn không được liền hỏi:

- Sau đó thì thế nào?

Đạt Vân Hi lại chỉ hướng về một lối đi xuống trước mặt hai người. Nàng mỉm cười nói với Lăng Tân:

- Sau đó nha... Người muốn nghe chuyện tiếp tục chiến đấu như thế nào? Hay là muốn đi gặp hai người bọn họ đây? Bọn họ đang ở chỗ ga tàu điện ngầm phía dưới...

Lăng Tân chần chờ một chút liền đi về hướng ga tàu điện ngầm, vừa đi hần còn vừa nói:

- Việc này quan trọng hơn một chút. Như vậy khi ta quay lại sẽ tiếp tục nghe người nói...

-... Được rồi, ta sẽ chờ ở chỗ này.

Đạt Vân Hi mỉm cười nói. Nàng nhìn thân ảnh Lăng Tân càng lúc càng hướng xuống phía dưới, cho đến lúc hoàn toàn đi khỏi tầm mắt của mình mới thôi. Lúc này Đạt Vân Hi mới khẽ thở dài một tiếng, đồng thời trong mắt nàng cũng hiện lên vẻ cô đơn... không, hần là vẻ tịch mịch mới đúng... Lăng Tân lại không hề biết về những biểu hiện này của nàng. Giờ phút này hần đã đi xuống, đang mua một vé tàu điện ngầm, sau đó men theo các cây cột ở ga tàu đi thẳng về phía trước. Sau một lúc lâu, hần liền nhìn thấy hai người Vĩ Thi Thi và Trần Hạo Thao đang đứng chung một chỗ phía ngoài xa. Hai người bọn họ đều đang nhìn về phía khác, quay lưng về hướng hần, cho nên khi Lăng Tân tới gần hai người cũng không phát hiện ra. Lăng

Tân thấy vậy cũng không đến gần thêm nữa, chỉ dựa lưng vào cột đá đứng im không nhúc nhích, dùng cột đá ngăn cản ánh mắt của Trần Hạo Thao và Vĩ Thi Thi, sau đó vận hành nội lực toàn thân, tập trung nghe cuộc đối thoại.

-... Quả thực không có cách nào sao? Chúng ta có thể tác chiến cùng nhau, ta trợ giúp người. Như vậy chúng ta sẽ có ba mảnh Phong Thần bảng. Nhất định có thể chiến thắng người đứng phía sau toàn bộ mọi chuyện mà người nói!

Vĩ Thi Thi vẻ mặt lo lắng nhìn Trần Hạo Thao, nàng nói xong lời này liền muốn kéo tay áo Trần Hạo Thao, chỉ là Trần Hạo Thao lại hơi lùi lại một chút, khiến cho phát kéo này của nàng rơi vào khoảng không.

Trần Hạo Thao chăm chú nhìn về phía Vĩ Thi Thi rồi nói:

- Đây là mộng tưởng của ta, đây là tín niệm của ta. Ta cũng không có ý định cho người tham dự, đã hiểu chưa? Thi Thi, người không nên tham gia vào trong cuộc tranh đấu này, giao Phong thần bảng cho ta là được, hoặc là giao cho Lăng Tân cũng được. Tóm lại chuyện này không liên quan gì đến người, hi vọng người có thể tránh tham gia vào những việc không liên quan đến mình...

Vĩ Thi Thi đột nhiên trở nên kích động. Nàng lại lôi kéo tay áo Trần Hạo Thao nói:

- Tránh? Tránh như thế nào? Hạo thao, ta vẫn luôn luôn yêu người, người cũng đã biết từ lâu, nhưng tại sao người không hồi đáp lại tình cảm của ta? Bởi vì Lăng Tân sao? Bởi vì hắn thích ta, cho nên người lãng tránh tình cảm của ta đối với người sao? Người thật là ngu ngốc a, chúng ta sẽ cùng hắn nói rõ ràng, Lăng Tân không phải là người không hiểu đạo lý, hắn nhất định sẽ chúc phúc cho chúng ta mà...

Trần Hạo Thao lập tức nhú mày, hắn nhìn tay áo mình một lúc lâu không nói gì. Sau đó mới lên tiếng:

- Thật xin lỗi, Thi Thi, có phải là ta đã làm gì đó khiến người hiểu lầm? Ta chưa bao giờ yêu người, chỉ có tình cảm ca ca đối với muội muội mà thôi. Người cũng biết, ta xưa nay đều xem người như em gái của mình, mà tình cảm của người đối với ta kỳ thật cũng chỉ là sùng bái đối với ca ca mà thôi...

- Sùng bái?

Vĩ Thi Thi nở nụ cười khổ, nàng lắc đầu nói:

- Sùng bái? Vì cái gì ta không sùng bái Lăng Tân, hắn còn thông minh hơn so với người... Ta từ rất lâu về trước đã thích người rồi, Lăng Tân, tính cách của hắn quá mơ hồ, luôn không rõ mình đang làm gì. Người thì không như vậy, người đã quyết định việc gì nhất định sẽ làm tới cùng, nhưng Lăng Tân lại khác, hắn không ngừng cảm thấy mê mang đối với sự tình do chính mình nhận định, không chắc chắn, giống như một đứa trẻ không bao giờ lớn lên...

Trần Hạo Thao nghiêm túc nhìn nàng một cái. Sau đó quay đầu nhìn về phía bên kia nói:

- Hắn là Lăng Tân... Là thân nhân duy nhất trên đời của chúng ta, người nói hắn như vậy ta không cách nào đồng ý. Hắn sở dĩ còn không kiên định, là vì hắn còn chưa thực sự tìm được tín niệm đáng để hắn dùng tính mạng đến bảo vệ... Tín niệm hiệp khách của hắn quá to lớn quá bao la rồi, hắn chỉ là một cá nhân mà thôi, tín niệm lớn như vậy hắn không thể nào dung nạp được. Cho đến lúc hắn thực sự tìm được tín niệm đáng để phó thác tính mạng, hắn tuyệt đối sẽ trở thành một nam nhân đáng để làm chỗ dựa. Điều này ta tuyệt đối tin tưởng vững chắc, người cũng có thể tin tưởng mới đúng...

- Ta mặc kệ tin hay không tin! Vì cái gì ta nhất định phải tin?...

Trong mắt Vĩ Thi Thi đã rưng rưng nước mắt. Nàng tiếp tục lôi kéo áo Trần Hạo Thao nói:

- Ta không yêu hắn, tại sao ta phải quan tâm hắn sẽ biến thành người như thế nào? Ta chính là ta, ta chỉ yêu người, Hạo Thao! Ta chỉ yêu người a, tại sao người phải cố kỵ cảm thụ của Lăng Tân, nhưng lại để cho ta đau khổ chứ?

Trần Hạo Thao thở dài, hắn đẩy tay Vĩ Thi Thi đang nắm tay áo mình ra, sau đó mới lãnh đạm nói:

- Ta đã nói rất rõ ràng. Ta đối với người chỉ là tình cảm ca ca dành uội muội. Đối với tình cảm ta xác định rất rõ ràng, cho dù thực hiện lý tưởng trong lòng là lý do sinh tồn của ta, cũng sẽ không vì vậy mà động

thủ đối với thân nhân của mình. Nhưng bắt ta phải trái với lương tâm nói yêu người, tha lỗi cho ta không thể làm theo... Thi Thi, nếu như người bỏ lỡ Lăng Tân, ta tin người nhất định sẽ hối hận...

Nói xong, Trần Hạo Thao liền bỏ đi về một hướng khác, bước chân không ngừng lại chút nào, không hề có một chút chần chờ. Vì Thi Thi rất cục nịnh không được khóc nức lên, nàng chạy tới lại nắm lấy tay áo Trần Hạo Thao nói:

- Dừng đi, xin người dừng đi. Ta thật sự yêu người a, đã từ lâu như vậy đến nay vẫn một mực vui dẫu trong lòng, vì ta biết người cố kỵ cảm thụ của Lăng Tân. Nhưng người lại chưa từng cố kỵ cảm thụ của ta. Ta đem hai mảnh Phong thần bảng đều cho người được không? Xin người dừng đi a...

- Buông ra, Thi Thi...

Trần Hạo Thao lại thở dài một tiếng, hần nặng nề nói:

- Ta không phải là Lăng Tân, không có bởi vì thích người mà trở nên mờ mắt... Người là nữ nhân rất có tâm kế. Thi Thi, lúc trước người trách móc chúng ta, vì sao không nói chuyện Phong thần bảng cho người? Người sở dĩ muốn trách móc như vậy, chẳng qua là vì để che dấu việc người cũng không có nói chuyện người sở hữu Phong thần bảng cho chúng ta biết. Hơn nữa lợi dụng bố cục của chúng ta mà lấy được thêm một mảnh Phong Thần bảng. Chuyện thực tế là vậy, bởi vì người trách mắng trước một bước, chúng ta do đó sẽ không có lời nào để nói. Người cũng muốn lấy được Phong Thần bảng? Đã người cũng muốn gia nhập vào trò chơi này, khuyến cáo lúc trước của ta coi như vô dụng, vậy thì cứ tham gia, bất quá ta muốn nói cho người biết trước một điều... Người đứng phía sau không có đơn giản như người tưởng tượng. Càng sử dụng Phong Thần bảng, ta cũng càng thêm cảm thấy kính sợ cùng hiếu kỳ với sự tồn tại của hần, đó là điểm người vĩnh viễn không cách nào hiểu được...

Trần Hạo Thao dùng sức thoát khỏi tay Vì Thi Thi. Hần nhìn thật sâu vào mắt Vì Thi Thi mà nói:

- Tự giải quyết cho tốt, mặt khác khuyên người một câu, không nên làm tổn thương Lăng Tân. Hần là người tâm tư rất đơn thuần, sẽ không chịu đựng nổi tổn thương từ nữ nhân có tâm kế như người... Đã không yêu hần, vậy cứ trực tiếp cự tuyệt, tránh phiền phức lâu dài. Người cũng tự giải quyết cho tốt, thân nhân của ta... Đến khi gặp lại, hi vọng chúng ta không phải là kẻ địch của nhau.

Nói xong, hần xoay người rời đi, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, không cho Vì Thi Thi cơ hội kịp phản ứng, trực tiếp đi vào trong lối nhỏ biến mất không tung tích. Vì Thi Thi lập tức ngây ngốc đứng đó không ngừng rơi nước mắt, cho đến một lúc lâu sau mới thì thào nói:

- Tất nhiên, đều là vì Lăng Tân, đều là vì Lăng Tân, bởi vì người không muốn làm hần bị tổn thương, cho nên mới cự tuyệt tình cảm của ta... Lăng Tân, đều là vì người, nếu như người không tồn tại mà nói... Lăng Tân, ta hận người!

Nói xong, nàng ngồi xổm xuống vui đầu khóc lớn không dứt, khiến cho rất nhiều người cách đó không xa đều nhìn lại. Trong lúc nhất thời toàn bộ ga tàu điện ngầm ngoại trừ tiếng nhạc, cũng chỉ còn lại có tiếng khóc của Vì Thi Thi.

Lăng Tân yên lặng dựa vào cột đá, trong lòng chua chát, một loại cảm giác mất mát khó có thể hình dung tràn đầy tại trong nội tâm, thật sự là muốn cũng không lý giải nổi, tâm tình rối loạn, khiến cho hần nịnh không được muốn hét lớn lên. Nhưng mà Vì Thi Thi đang ở ngay phía sau, hần chỉ có thể cố gắng nhẫn nại, cả người dựa vào cột đá, toàn thân vô lực đứng đó.

- Ô, nguyên lai vẫn là cuộc tình tay ba, chuyện tình như vậy thực sự là rất máu chó à nha.

Bỗng nhiên một âm thanh truyền tới từ một cột đá khác. Lăng Tân mãnh liệt nhìn lại, liền thấy Đạt Vân Hi đứng đó nháy nháy mắt. Đạt Vân Hi có một đôi mắt vô cùng xinh đẹp, phẳng phất giống như trân châu đen, nàng gian xảo chỉ chỉ cái miệng nhỏ nhắn của chính mình, lúc trước nàng nói chuyện vậy mà không hề mở miệng, chỉ là dùng ma lực chấn động không khí bên cạnh tai Lăng Tân, cho nên Lăng Tân nghe được, mà người xung quanh lại hoàn toàn không nghe được bất kỳ âm thanh gì. Lăng Tân bắt đầu dĩ khoát khoát tay, ý bảo nàng không nên quấy rối. Bởi vì hần vẫn chưa thật sự vận dụng nội lực thuần thực, hơn nữa trình độ cũng không cường đại đến mức có thể chấn động không khí. Cho nên hiện tại chỉ có Đạt Vân Hi có thể nói chuyện, hần ngay cả hét một tiếng cũng không làm được.

- Ô? Người khóc sao? Thật sự là ngốc mà. Không ngờ Lăng Tân tiên sinh lại thực sự là người ngây thơ như vậy, rõ ràng vì yêu mà khóc.

Đạt Vân Hi bỗng ngạc nhiên chỉ về hướng mắt Lăng Tân mà nói. Lăng Tân cũng vô ý thức sờ về phía mắt của mình, chợt phát hiện bên khóe mắt một mảng ướt át, hắn ngay cả mình đã khóc lúc nào cũng không biết... doc truyện tại . Đoán chừng là khi biết rõ hình tượng của mình trong lòng người khác, đoán chừng là khi biết nàng là nữ nhân có tâm kế như vậy, đoán chừng là khi biết đồng bọn từ nhỏ đều không đơn thuần như mình, mà bản thân lại không hề phát hiện ra... Hóa ra thực sự chỉ có bản thân là người đơn thuần, hóa ra thế giới này không hề giống như mình mong muốn. Hắn căn bản là ngay cả người bên cạnh mình cũng không hiểu, nhân tâm thật phức tạp...

Một lúc lâu sau, Vĩ Thi Thi thút thít nỉ non rồi cục chậm rãi rời đi, mà đầu của nàng một mực cúi xuống, người ngoài cho dù như thế nào cũng không nhìn thấy nét mặt của nàng. Chỉ là hai tay của nàng nắm lại vô cùng chặt, giống như là trong nội tâm đang nảy sinh ác độc...

- Chúng ta cũng đi thôi... Đạt Vân Hi, ta quả thực là người đơn thuần như vậy sao?

-... Ừm. Lăng Tân tiên sinh là một người rất đơn thuần nha.

- Vậy sao?

Một hồi một đáp, hai người lập tức trầm mặc. Cho đến một lát sau Đạt Vân Hi mới chậm rãi mở miệng nói.

-... Bất quá đơn thuần vẫn tốt hơn. Lăng Tân tiên sinh, không nên vì một nữ nhân mà trở nên phức tạp, Lăng Tân tiên sinh vĩnh viễn đơn thuần như vậy mới tốt, cho đến lúc gặp nữ hài khác thích người đơn thuần như vậy mới thôi. Ta nghĩ nàng nhất định sẽ bảo vệ tốt sự đơn thuần của Lăng Tân tiên sinh. Nhất định.

-... Có lẽ. Tương lai... tương lai sẽ không ai biết được.

(Hết quyển hai)

- Mẹ nó, Sở Hiên, người điên rồi sao? Người đã có Phong Thần bảng, muốn trở lại Chủ Thần không gian là chuyện rất đơn giản, tại sao còn muốn kéo toàn bộ thế giới Luân Hồi vào đến vị diện này? Người thật sự điên rồi!

- Bọn họ không có cổng không gian trường lực AT giống như của ta, cho nên chỉ có thể dùng goblin glider dần bay tới, ước chừng còn hơn một giờ nữa mới có thể đến, hay là trước tiên cứ nói về kế hoạch của người đi, ta rất ngạc nhiên với kế hoạch người đề xuất, cũng muốn biết... người đến cùng còn chênh lệch đến mức nào so với đội trưởng?...

- Thánh Quang Khí, ánh sáng tâm linh của ta, thời cổ đại thường bị con người cho là thiên sứ sinh mạng thể...

- Lăng Tân đã là thành viên Trung Châu Đội, chuyện hắn không muốn làm, các người không nên vọng tưởng dùng võ lực bắt buộc hắn phải làm, cứ như vậy đi, chuyện này dừng tại đây...

- Đạt Vân Hi! Đã tỉnh lại sao? Nhanh lên, chữa trị thương thế cho ba người các người!

- Cùng đi, sau trận chiến đấu này... ta sẽ nói cho người biết tất cả, chỉ cần người có thể tiếp nhận ta, Anna, ta thề, chúng ta sẽ nắm tay nhau, vĩnh viễn không bao giờ buông, bên cạnh nhau đến khi già, chết cùng một chỗ, lời thề này muôn đời muôn kiếp không thay đổi!

- Cửu tiễn xạ nhật... Chỉ có thể phát huy được một thành uy lực, nhưng cũng đủ để kích phá hành tinh nhỏ như Nguyệt cầu rồi...

- Chịu đựng a, Lý Cương Lôi, người còn phải báo thù, người còn phải tiếp tục sống sót! Làm thế nào có thể chịu thua gien của bản thân như vậy chứ? Người là trí giả do ta thiết lập a, người là đồng bọn của ta!

- Tại đây xưng tên, theo tập tục tộc của ta, người có giác ngộ chết trận có quyền biết rõ tên của đối thủ. Ta là Kỳ Lân chi Vương, Hỏa kỳ lân - Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc. Hôm nay, ta nguyện hy sinh! Hy vọng của Kỳ lân tộc chúng ta... tuyệt đối không thể bị người hủy diệt!

Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, triệu hồi tứ thần, vạn thú tề tụ! Lập! Hồng Hoang vạn thú trận!

- Tất Khắc Duy Nhĩ Đặc! La Cam Đạo! Nhanh lên phá hủy tượng Phật kia! Nhất định phải cứu Trịnh Xá ra! Nếu không chúng ta nhất định sẽ phải chết! Ta còn có thể giam cầm hán năm giây!

Vishnu! cảm giác làm thương tổn đồng bọn của ta thật thoải mái sao? Hồng Hoang...Khai thiên tích địa!

75. Chương 75: Vô Hạn Khủng Bố Ngoại Truyện (nhất)

-...Ta muốn năm mươi tỷ dollar Mỹ! Lúc nào tiền được gửi đến tài khoản tại ngân hàng Thụy Sĩ của ta, khi đó ta liền giao thứ này cho người, không nên có ý đồ tìm kiếm ta, cũng không nên có ý định đánh cắp “thứ đó”, ta biết về thần tiên đạo tặc đoàn của các người, đại danh Thần chi tổ của Adam người ta cũng biết, thế nhưng nói thật cho các người biết, thứ đó không có ở trên người ta, nếu như các người có ý đồ uy hiếp ta để đạt được thứ đó, vậy hãy chuẩn bị nhất phách lưỡng tán, nếu như người của thích khách thế gia muốn chết, các người không thể nào cản được...

Từ bên trong điện thoại truyền đến giọng trầm thấp của một nam nhân, mà nam tử đang cầm điện thoại di động thì thần nhiên cười một tiếng rồi nói:

- Âm thanh vừa rồi... là tiếng còi tàu biển sao? Hiện tại bên ta đang là buổi tối, chuẩn xác mà nói, là nửa đêm rạng sáng, thế nhưng bên kia của người tuy rằng yên lặng, lại liên tiếp truyền đến hai ba lần tiếng còi tàu, nói một cách khác, nơi người đang ở hiện tại là ban ngày, không, hẳn là giữa trưa hoặc là buổi chiều? Cho nên, người hẳn là đang ở Châu Á? Hàn Quốc? Nhật Bản? Trung Quốc? Đông Nam Á? Hoặc là trên một hòn đảo nào đó?

Nam nhân bên kia đường dây điện thoại trầm mặc một lát, sau đó bỗng nhiên hét lớn nói:

- Người muốn làm gì? Người tin hay không ta sẽ ngay lập tức phá hủy thứ đó, dù sao không có khoản tiền này, ta phỏng chừng cũng sẽ chết chắc rồi, chỉ bằng nhất phách lưỡng tán, nếu như ta chết, người cũng đừng vọng tưởng sẽ lấy được!

Nam tử cầm di động lại một lần nữa nở nụ cười nói:

- Như vậy để ta đoán thêm một chút, đầu tiên, người nói nếu như người của thích khách thế gia muốn chết, người khác sẽ không có cách nào ngăn cản sao? Như vậy nếu như người ngăn cản người cũng là người của thích khách thế gia thì thế nào? Khi đó có lẽ người muốn chết cũng khó? Huống hồ, thứ đó vốn cũng chỉ là một suy đoán, một giả thiết, hoặc có thể nói là một thứ trong truyền thuyết mà thôi, nếu không sao người không trực tiếp tiến vào “chỗ đó”, tại sao phải bán đi lấy mấy chục tỉ dollar? Cho nên ta tuyệt đối không có khả năng giao trước năm mươi tỉ dollar cho người.

Nam nhân bên kia đầu dây điện thoại lại lần nữa trở nên trầm mặc, không biết bao lâu sau, nam nhân này mới yếu ớt nói:

- Vậy người muốn thế nào? Nói trước, ta tuyệt đối không chấp nhận giao dịch mặt đối mặt, điểm giới hạn của ta là... có thể đưa trước một bộ phận tin tức cho người, thế nhưng người nhất định phải đưa trước một nửa tiền cho ta, đây là giới hạn của ta, bằng không mà nói, đây sẽ là lần tiếp xúc cuối cùng của chúng ta.

Nam tử cầm di động nhàn nhã cầm lên một ly cà phê từ trên bàn, uống một ngụm, sau đó mới nói:

- Được, ta có thể chuyển trước cho người một nửa tiền, thế nhưng người nhất định phải giao trước một bộ phận tin tức cho ta. Như vậy có thể giao dịch ngay lập tức chứ?

Nam nhân bên kia đầu dây điện thoại lại một lần nữa trầm mặc, tuy vậy lần trầm mặc này cũng không lâu, sau đó hán liền nói:

- Cho ta thời gian bảy ngày, bảy ngày sau chúng ta sẽ lại dùng số điện thoại này tiến hành giao dịch, cứ như vậy đi, hi vọng giao dịch giữa chúng ta sẽ không có gì sai sót...

Sau khi nói xong lời này, bên kia đầu dây đã ngắt đường dây, trong di động chỉ còn truyền đến từng tiếng tút tút. Nam tử cầm điện thoại nhẹ nhàng đặt điện thoại lên trên bàn, đến lúc này, hắn mới hơi nhú nhú mày, giống như đang tự hỏi chuyện gì đó rất trọng yếu, trong phòng này ngoại trừ hắn, còn có một nam nhân khác, mà người còn lại này đang vô tư há to miệng ăn beefsteak.

- Hạo Thiên, từ ngày mai chúng ta sẽ không gặp mặt một thời gian, không đơn giản là không gặp mặt, tốt nhất người nên trở lại Trung Quốc đi.

Nam tử ăn beefsteak đang ngồi đối diện, hắn nhú mày một lúc sau đó mới kinh ngạc nói:

- Adam, người có ý gì? Chẳng lẽ, là “hắn” muốn xuất động sao?

Adam gật gật đầu nói:

- Không sai. Nếu như những lời của đối phương là thật, như vậy rất có khả năng “hắn” sẽ ra khỏi căn cứ quân sự Long Ẩn, chung quy thích khách thế gia trong bộ máy chính phủ trên toàn thế giới đều có người đại diện, hơn nữa tầm quan trọng của chuyện này ta nghĩ cũng không cần phải nói gì nữa. Tuy rằng chỉ là sản phẩm phục chế, nhưng thích khách thế gia tuyệt đối sẽ phái ra lượng lớn thành viên tiến hành đuổi bắt cùng tiêu hủy, một khi tin tức bị lộ ra, không riêng gì người đang chạy trốn này chết chắc rồi, cả người tham dự cùng hắn là chúng ta cũng sẽ gặp nguy hiểm, hơn nữa mối nguy hiểm chân chính lớn nhất không phải thích khách thế gia, mà là “hắn”...

Hạo Thiên vươn tay ra xa, một chai rượu từ giá sách phía xa bỗng dần bay đến, giống như có một bàn tay vô hình đang cầm chai rượu này vậy, trực tiếp bay một đường thẳng tới trên bàn ăn, Hạo Thiên cũng không khách khí, hắn thuận tay cầm lấy chai rượu, mở nắp rồi uống liền mấy ngụm lớn, sau đó khà một tiếng sáng khoái, xong hắn ném dao nĩa xuống rồi nói:

- Tốt lắm, như vậy chiều nay ta sẽ lập tức lên máy bay trở về, haiz, người vừa nhắc đến “hắn”, trong lòng ta liền cảm thấy sợ hãi... Tuy vậy vẫn nên nói trước, nếu như người để ta trở về Trung Quốc, như vậy nếu như “hắn” muốn ta đến đối phó người, ngoại trừ sẽ không để lộ tin tức của người ra, khi chiến đấu ta tuyệt đối sẽ không thể lưu tình a.

Adam mỉm cười nói:

- Điều này là dĩ nhiên, nếu như làm bộ chiến đấu, như vậy “hắn” nhất định sẽ nhận ra. Cho nên, nên làm như thế nào thì cứ làm như vậy, người chính là con bài chưa lật cuối cùng của ta, nếu không phải có thể trăm phần trăm đánh bại “hắn”, như vậy ta tuyệt đối sẽ không sử dụng người.

Hạo Thiên cười khổ một chút nói:

- Không cần nói ta đến mức giống như là công cụ vậy, ngữ khí quá giống “hắn”, hể nghĩ tới một chút sẽ lại khiến trong lòng phát lạnh... Tốt, không nói nhiều, việc này không nên chậm trễ, ta sẽ lập tức trở về, tuy vậy vẫn muốn hỏi, kế tiếp người tính toán sẽ làm gì? Nói cho ta nghe đại khái một chút đi, để ta tận lực tránh xa người ra một ít.

Adam cũng cầm chai rượu lên, tuy vậy hắn cũng không trực tiếp uống từ miệng bình, mà cầm lấy một cái ly từ trên bàn, rót từ trong chai ra hơn nửa ly rượu vang đỏ như máu, nhẹ nhàng uống một ngụm rồi mới nói:

- Ta dự định sẽ đến Hongkong một chuyến, vừa rồi không phải ta nhắc tới tiếng còi tàu sao? Từ điểm đó có thể phỏng đoán ra vị trí đại khái của đối phương, hắn là tại châu Á bên kia bán cầu, mà tiếng còi tàu lại đại biểu cho đối phương đang ở gần bờ biển hoặc là sông lớn, nếu là như vậy mà nói, mục tiêu sẽ rất nhiều. Cho nên từ cơ bản nhất suy luận, đầu tiên, hắn phản bội thích khách thế gia sau đó chạy trốn, hơn nữa khi chạy trốn còn mang theo một thứ vô cùng quan trọng, điều này nói lên hai điểm.

- Thứ nhất, thực lực hắn không tệ, rất có khả năng là cá nhân có thực lực nổi bật trong thế hệ Không, thậm chí có khả năng đạt tới trình độ mở khóa gien như người, địa vị của hắn trong thích khách thế gia hắn cũng không kém, như vậy liên kết lại, ta có thể nghĩ đến ba người có khả năng lớn nhất: Triệu Anh Không, Triệu Chuế Không, Triệu Ngự Không, ba người này là thành viên xuất sắc nhất trong thế hệ Không, hơn nữa địa

vị của mỗi người trong thích khách thế gia cũng là tối cao, tuy tin tức tình báo của ta cũng chỉ biết được tên của ba người này, nhưng mà cái tên Triệu Anh Không rất có khả năng là đại biểu ột nữ hài, tuy rằng giọng trong điện thoại của đối phương có khả năng đã được biến đổi, thế nhưng phong cách nói chuyện cũng không giống như của nữ nhân, cho nên người này có thể là Triệu Ngự Không, hoặc là Triệu Chuế Không, khả năng này ước chừng trên bảy mươi phần trăm.

- Thứ hai, tình cảnh trước mắt của hần rất nguy hiểm, tùy thời đều có khả năng tử vong, thậm chí so với tử vong còn đáng sợ hơn, nói cho cùng bốn chữ thích khách thế gia này đại biểu cho ý nghĩa gì, người và ta đều biết. Như vậy hần cần tiền, hơn nữa còn là khoản tiền lớn tới năm mươi tỷ dollar, trong thời gian vô cùng cấp bách, chung quy chỉ cần còn ở trong thế giới này, muốn thoát khỏi truy sát của thích khách thế gia sẽ không có nhiều khả năng, cơ hội duy nhất cũng chỉ có thể là đi đến “chỗ đó”, đương nhiên, ta chưa nhìn thấy “thứ đó”, không biết được trên đó đến cùng viết cái gì, “chỗ đó” đến cùng là nơi như thế nào ta cũng không biết được, dùng biện pháp gì đến được “chỗ đó” ta cũng không biết, cho nên tạm thời có thể cho rằng hần nhất định phải dùng năm mươi tỷ dollar Mỹ mua các loại thiết bị cần thiết, mới có thể tới “chỗ đó”, đây là một khả năng có thể.

- Tổng hợp hai điểm trên, đầu tiên, hần cần chạy trốn, bởi vì thích khách thế gia đang truy lùng hần, thế nhưng lại không thể đi đến nơi hoang vu không người, bởi vì lúc đó hần có tiền cũng không mua được thiết bị cần thiết, cho nên vị trí hiện tại của hần khẳng định là ở nơi giao thông đông đúc, có nhiều vật phẩm chỉ cần có tiền sẽ mua được, hơn nữa còn là ở trong thành thị đông người. Thêm một điểm nữa, lực lượng chính phủ ở đó tương đối bạc nhược, bởi vì lúc trước ta cũng nhắc tới, thích khách thế gia trong bộ máy chính phủ trên toàn thế giới đều có người đại diện, cho nên trước mắt mà nói, những thành phố lớn ở châu Á có những đặc điểm trên, chỉ có Hongkong là phù hợp nhất.

Hạo Thiên xoa xoa huyết thái dương, hần suy nghĩ một lúc rồi mới nói:

- Người và “hần” đều là quái vật, ha ha, ngay cả ta cũng là quái vật, bất quá ta chung quy không so được với các người. Mấy điểm trước đều còn có thể lý giải, thế nhưng tại sao hần lại chọn nơi đông người chứ? Điều này có ý nghĩa gì sao? Thích khách thế gia sẽ không vì đông người mà có chút do dự nào, hơn nữa bọn họ có lực lượng ẩn giấu siêu việt hiện thực, cho dù là không thể bại lộ trước mặt công chúng, muốn giết một người cũng rất dễ dàng mà?

Adam nhất thời nở nụ cười nói:

- Cho nên mới có điểm thứ nhất lúc trước, thực lực hần rất không tệ, chính là cái gọi là kẻ tài cao gan cũng lớn, xen lẫn trong nơi đông người cũng có thể bảo hộ chính mình, chỉ cần không bị triệt để bại lộ là được, cho nên đối với hần mà nói, người càng nhiều ngược lại càng có thể lẫn trốn tốt hơn.

Hạo Thiên gật gù đầu nói:

- Đã rõ, Hongkong sao? Không, hần là toàn bộ phạm vi ven biển châu Á đều rất nguy hiểm, là như vậy phải không? Như vậy... ta sẽ đi châu Âu, sau đó lập tức tới núi Alpes thăm mấy muội muội tóc vàng, ai quan tâm tới chiến đấu giữa quái vật các người chứ, dù sao kỳ hạn nghỉ phép của ta còn ba tháng, chúc các người vui đùa thống khoái.

Nói xong, hần phát phát tay rồi đi ra.

Adam nhẹ nhàng lắc ly rượu, mỉm cười nói:

- Như vậy... ta tất nhiên sẽ không phụ kỳ vọng của người, nhất định sẽ có một trường chiến đấu thú vị, đúng rồi, thuận tiện nói một chút... tóc vàng chocolate kia hình như đang ở châu Âu tính toán kế hoạch gì đó, nếu như người thuận tay, xử lý hần đi, tuy rằng hần sẽ không thể làm gì được ta, thế nhưng hết lần này đến lần khác quấy rối, sau đó lại trốn thoát rất nhanh, cũng thật là phiền phức.

Hạo Thiên cũng không quay đầu lại chỉ phát phát tay, tiếp đó liền đóng cửa phòng lại, lúc này trong phòng chỉ còn có Adam đang nâng ly rượu, cả người giống như đang suy nghĩ chuyện nào đó đến mức nhập thần, một lúc lâu sau, hần mới thả ly rượu ra, mà ly rượu lại không rơi thẳng xuống mặt đất, chỉ lảo đảo lơ lửng giữa không trung, sau đó chậm rãi rơi xuống mặt bàn, loại trình độ lơ lửng này không thể so sánh với khả năng khống chế chai rượu lúc trước của Hạo Thiên, tốc độ, mức độ ổn định đều không cùng một đẳng cấp.

Adam thở ra một hơi, thì thào nói:

- “Chỗ đó” rốt cuộc là nơi thế nào? Ngọn nguồn của “Không” kế hoạch sao? Siêu việt thế giới này sao? Thật sự là... thú vị, nếu như có thể đánh bại “hắn” tiếp đó hủy diệt toàn bộ nhân loại, sau khi xong sẽ tiến vào, hoặc là trước hết đến “chỗ đó”, sau khi trở về sẽ hủy diệt toàn thể giới...

76. Chương 76: Vô Hạn Khủng Bố Ngoại Truyện (nhị)

Tại một nơi nào đó trên trái đất, trong một tòa kiến trúc khổng lồ cổ phác, một thiếu nữ đang chậm rãi đi ra từ một gian phòng, mái tóc ngắn đen bóng, dung mạo xinh đẹp tuyệt trần, lại có một loại tuấn mỹ trung tính, bên cạnh nàng là một thanh niên đang mỉm cười ôn nhu, dung mạo người này vô cùng anh tuấn, tóc dài đến vai, cao khoảng một mét tám, vóc dáng tuyệt đối có thể so sánh với người mẫu, không, người mẫu bình thường so ra còn thua xa, tuyệt đối thật sự là một lãng tử sát thủ có thể hạ gục vô số nữ nhân.

- Được rồi, Anh Không, người không nên đoán mò lung tung nữa, ta đã nói rồi, Ngự Không đã đi châu Phi làm nhiệm vụ ám sát dư đảng phát xít trốn trong một căn cứ quân sự, nhiệm vụ này cần thêm nhiều người, ngày mai ta sẽ cùng mọi người đi hoàn thành nhiệm vụ.

Nam tử ôn nhu cười nói, đồng thời dùng tay vỗ nhẹ lên đầu thiếu nữ. Thiếu nữ phảng phất giống như có chút không quen bị vỗ đầu, thần thái nàng vô cùng băng lãnh, tuy vậy giờ phút này vẫn lộ ra vẻ quan tâm nói:

- Không có gì quan trọng? Chuế Không ca ca, thật sự cần thêm chín người sao? Hơn nữa Ngự Không ca ca đã đi, thêm huynh và Minh Không tỷ tỷ, Nỵ Không muội muội... không phải là mười người rồi sao? Đây phải là nhiệm vụ quy mô siêu lớn mới đúng.

Nam tử tên là Chuế Không vẫn mỉm cười ôn nhu mà nói:

- Cũng đúng, đây là một nhiệm vụ quy mô lớn, thể lực dư đảng phát xít kia cũng rất đáng sợ, muốn đột nhập thật sự rất khó, hơn nữa đối phương còn liên kết cùng thích khách phản bội của thích khách thế gia châu Âu, cho nên lần này cần phải đi mười người mới được.

Trên mặt thiếu nữ lộ ra biểu tình sửng sốt, nàng suy nghĩ hồi lâu rồi mới nói:

- Là bác sĩ lang sói kia sao? Nghe nói hắn ở châu Âu đã làm ra rất nhiều việc đáng sợ, hơn nữa cũng rất lợi hại?

Nam tử mỉm cười một chút rồi nói:

- Anh Không, muội không cần lo lắng đâu, chẳng lẽ muội không tin tưởng vào thực lực của ta? Đừng nói là ta, chỉ cần Ngự Không cũng có thể dễ dàng giải quyết hắn rồi, đây cũng coi như là để rèn luyện những tân nhân mới thôi, vì vậy mới là một nhiệm vụ quy mô lớn... Đúng rồi, Anh Không, muội thích quà gì? Sau khi ta làm xong nhiệm vụ sẽ đem quà về uội.

Thiếu nữ lắc đầu, nàng nhìn nam tử tóc dài nghiêm túc nói:

- Muội tự nhiên tin tưởng vào thực lực của Chuế Không ca ca, món quà duy nhất muội muốn... Xin hãy đưa tất cả mọi người trở về cùng nhau, được không?

Nam tử lại nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu thiếu nữ nói:

- Điều này là dĩ nhiên, bọn họ cũng là đồng bọn của ta, cho nên muội cứ yên tâm, ta sẽ đưa mọi người cùng nhau bình an trở về.

Nói xong, hắn lại mỉm cười ôn nhu với thiếu nữ. Thiếu nữ gật gật đầu, nàng yên lặng nhìn nụ cười của thanh niên bên cạnh... Không biết vì cái gì, trong lòng nàng bỗng sinh ra một loại dự cảm, lần này... có lẽ là lần cuối cùng nàng được nhìn nụ cười mỉm ôn nhu này, lần sau khi tái kiến Chuế Không ca ca, sẽ không còn thấy nụ cười sủng nịnh như vậy...

Thiếu nữ lắc lắc đầu mấy cái thật mạnh, đuổi ý tưởng hoang đường này ra khỏi đầu, tiếp đó nàng liền kéo kéo cánh tay nam tử, đi cùng hắn, hướng về phía đại sảnh bên ngoài, lúc này đã là gần hoàng hôn, hai người cùng nhau yên lặng đi trong tòa kiến trúc cổ đại thanh lịch, càng đi càng xa...

77. Chương 77: Vô Hạn Khủng Bố Ngoại Truyện (tam)

~Rắc!

Thanh niên tóc vàng ngồi trên ghế sofa hung hăng cắn gãy đoạn chocolate trong miệng, hắn vừa ăn chocolate vừa nói:

-... Như đã nói, động thái của bang phái đối phương chỉ là để phô trương thanh thế, bởi vì hành động lúc trước, bọn họ đã tổn thất thảm trọng, hơn nữa con bài chưa lật của họ là phó thị trưởng cũng vì kế hoạch lần trước của chúng ta mà bị phơi bày trước công chúng, trong thời gian ngắn, ít nhất trong vòng một hai tháng hắn sẽ tuyệt đối không muốn bị bại lộ những chuyện mờ ám của bản thân một lần nữa, huống hồ cuộc tuyển cử năm tới... vì vậy ta cho rằng...

- Thời cơ đã chín muồi, có thể thu hoạch, chúng ta cần một kế hoạch quy mô lớn, một đòn liên triệt hạ phe đối phương, về phần phó thị trưởng thì chỉ cần chuyển cho hắn ba trăm vạn Euro, cứ như vậy, tuy đối phương lớn mạnh, nhưng lại đang trong thời điểm tối suy yếu, chúng ta có thể giành được toàn thắng!

Trong gian phòng này tất cả đều là nam tử âu mỹ da trắng, bọn họ mặc âu phục, hoặc là mặc y phục thường ngày, thậm chí có người cởi trần, bộ dáng mỗi người cũng không giống nhau, có người tao nhã, có người mặt mũi dữ tợn, có người thoát nhìn gầy yếu không chịu nổi, giống như hút thuốc phiện lâu năm, nhưng mặc kệ quần áo hoặc là diện mạo của mỗi người như thế nào, giờ phút này tất cả bọn họ đều mang một vẻ hưng phấn, chỉ kém mức đứng lên hoan hô mà thôi.

Sau khi thanh niên tóc vàng nói xong, nhóm người này mới thở mạnh ra một hơi, cảm đầu là một nam tử béo mập tầm năm mươi tuổi, hắn bỗng nhiên cười ha ha lớn tiếng, vừa cười vừa bước lại gần, đồng thời dùng lực vỗ vỗ vai thanh niên tóc vàng:

- Ha ha ha, Nyos, người quả nhiên không thể nào tính sai, lần này thật sự may mắn nhờ có ngươi, có thể triệt hạ bang phái đã chiếm lĩnh phần lớn địa bàn thành phố ba mươi năm qua, cứ như vậy, thị phần buôn bán thuốc phiện của mấy bang phái chúng ta, địa bàn giao dịch, còn có mấy câu lạc bộ đêm, quán bar... đều tăng lên vài lần so với hiện tại, tốt lắm, người quả là tay sai hàng đầu của chúng ta!

Trong khi nói chuyện, nam tử béo mập này đã đến trước mặt thanh niên tóc vàng, thuận tay cầm lấy một thanh chocolate từ trên bàn, nhưng hắn còn chưa kịp nhắc thanh chocolate lên xong, lập tức đã bị thanh niên tóc vàng giật văng ra lại khỏi tay. Thanh niên tóc vàng lạnh lùng liếc mắt nhìn một cái, tiếp đó cầm lấy thanh chocolate, bóc lớp vỏ bọc, chậm rãi đưa vào miệng, cắn mạnh một cái, rắc một tiếng, thanh chocolate bị gãy làm đôi, sau đó hắn mới nói:

- Bỏ tay của ngươi ra, đầu tiên, ta sẽ đính chính lại mấy điểm, ta không phải tay sai hàng đầu của các ngươi, mà là người được lợi lớn nhất, dựa theo hiệp nghị lần trước, chiến lợi phẩm đoạt được lần này ta sẽ lấy bốn mươi phần trăm, còn sáu mươi phần trăm còn lại các ngươi tự chia nhau, đây là điều kiện tiên quyết lúc đầu, cho nên đừng dùng chút lời lẽ hăm dọa ta, tiếp theo... Ta không thích người khác lấy chocolate trước mặt ta, những lời này ta chỉ nói một lần, hãy nhớ cho rõ.

Nam tử béo mập hơi kinh ngạc nhìn về phía thanh niên tóc vàng, hắn lại cười ha ha, che giấu chút xấu hổ, sau đó mới nói:

- Sáu mươi phần trăm... nhưng chúng ta có bảy bang phái, sáu mươi phần trăm thì chia như thế nào đây? Hơn nữa cần phải cẩn thận thương lượng, chung quy người cũng chỉ là người mới đến thành phố này không lâu, không có chúng ta, kế hoạch của ngươi sẽ không thể thực hiện được, cho nên định mức phân phối của mỗi bên cần phải cẩn thận thương lượng lại, không phải sao? Ha ha ha...

Thanh niên tóc vàng lại bỏ thêm một mảnh chocolate vào miệng, hắn vừa ăn vừa nói:

- Đầu tiên, ước định chính là ước định, không thể xâm phạm, tiếp theo, quy tắc của trò chơi chính là quy tắc, nếu người không có năng lực tự mình không chế trò chơi, như vậy tốt nhất nên tuân thủ quy tắc, hiện tại... Ta không muốn nói thêm với người nữa, người có thể đi, còn chuyện phần trăm người nhận được... ta sẽ phái người thông báo lại sau.

Sắc mặt nam tử béo mập dần dần trở nên xanh mét, hắn nhìn đông nhìn tây về phía những người còn lại, nhưng xung quanh chỉ có biểu lộ sung sướng khi thấy có kẻ gặp họa, sau một lát hắn chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, không nói câu nào, xoay người đi ra khỏi cửa phòng. Sau khi hắn ra khỏi phòng, bảy tám tên cao to cơ bắp mới từ xa chạy tới vây quanh, đồng thời một chiếc xe dài cũng chạy đến từ bên kia đường, dừng trước mặt hắn.

Nam tử béo mập vẻ mặt giận dữ ngồi trên xe hơi, hắn không đợi cửa xe đóng xong, trực tiếp nói với một thanh niên cao gầy ngồi đối diện:

- Garl, lập tức gọi người xử lý hắn, hừ, một tên chỉ dựa vào đầu óc kiếm cơm, vậy mà cũng dám chiếm bốn mươi phần trăm lợi nhuận thu hoạch? Lại còn cùng sáu bang phái còn lại áp bức ta? ***, lão tử muốn giết hắn!

~Đùng!

Nam tử tên là Garl này cầm một khẩu súng lục trong tay, hòng súng còn đang bốc khói xanh, mà nam tử trung niên béo mập thì vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc, ngay trung tâm trán còn có một vết đạn, sau đó, máu tươi từ giữa trán phụt ra...

- Người đã trái với quy tắc của trò chơi.

Garl yên lặng thu hồi súng lục, hắn liếc mắt nhìn nam tử béo mập, sau đó trực tiếp bước xuống xe, đi về hướng phòng họp.

Mà tất cả mọi người trong phòng, bọn họ tự nhiên cũng nghe thấy tiếng súng truyền đến từ bên ngoài, lập tức gần như tất cả đều vội vàng đứng lên, thế nhưng sau tiếng súng duy nhất vừa rồi bên ngoài lại trở nên yên tĩnh, một tiếng ồn cũng không có, thậm chí... nhóm tay sai thủ hạ của bọn họ nửa điểm phản ứng cũng không có... nhất thời, sắc mặt tất cả đều trở nên xanh mét, bọn họ liếc mắt nhìn nhau, sau đó đều yên lặng ngồi xuống, nhìn về phía thanh niên tóc vàng đang bóc vỏ thanh chocolate.

~Rắc!

Thanh niên tóc vàng lại một lần cắn gãy thanh chocolate, sau đó mới nói:

- Như vậy ước định vẫn có hiệu lực như cũ? Ta nhận được bốn mươi phần trăm, là như vậy đúng không?

Những người còn lại liếc mắt nhìn lẫn nhau, sau đó chỉ có thể gật đầu, cho đến lúc này, thanh niên tóc vàng mới nhẹ nhàng nở nụ cười.

- Như vậy, sự tình bên này đã hoàn tất. Adam, người chuẩn bị tốt chưa? Lần này chính là một động thái lớn a.

Thanh niên tóc vàng mỉm cười ném miếng chocolate vào miệng, sau đó liền đứng dậy từ trên ghế sofa, yên lặng đi ra khỏi phòng...

78. Chương 78: Vô Hạn Khủng Bố Ngoại Truyện (tứ)

Tại một nơi nào đó ở Trung Quốc...

Một thanh niên đeo kính mặc quân trang vẻ mặt lạnh nhạt yên lặng ngồi trên ghế, trước mặt đặt một chồng giấy lớn, rất nhiều trang đã viết đầy chỉ chút vô số những công thức toán học, hắn vẫn đang cầm bút tính

toán liên tục trên giấy, bên cạnh, bảy tám tên quân nhân từ già đến trẻ cũng đang ghi chép cái gì đó, không biết bao lâu sau, thanh niên đeo kính mới bỏ bút xuống nói:

- Tình huống cơ bản chính là như vậy, số hạng thứ ba mươi bảy sau chữ số thập phân có một sai sót, kéo theo hệ thống tính toán kế tiếp bị phá vỡ, bất quá có thể thấy, hàng số tính ra dựa trên một thực nghiệm là chính xác, như vậy dựa theo hàng số này tiến hành suy ngược lại, có thể tìm ra số liệu chính xác.

- Rồi.

Một thiếu nữ mặc quân trang vội vàng ghi lại những lời này, những người còn lại thì nhanh chóng thu thập lại đồng giấy lớn đã được viết kín. Thanh niên yên lặng đẩy kính mắt, vẻ mặt không chút thay đổi nhìn về thiếu nữ phía trước, thiếu nữ này lập tức hốt hoảng, vội vàng nhìn về phía cặp văn kiện ôm trước ngực, sau giấy lát, nàng liền vội vàng báo cáo:

- Phòng thí nghiệm lò phản ứng vi tụ hợp số ba xuất hiện trục trặc mới, hi vọng đại tá giải quyết vấn đề trước ngày mai, nếu không chu kỳ hồi phục của lò phản ứng sẽ phải lùi lại đến mười bảy ngày sau, nhiệm vụ của phòng thí nghiệm số ba có khả năng phải bị trì hoãn, mặt khác, về phòng thực nghiệm vũ khí Gauss số tám, xuất hiện tình huống nòng súng phát nổ, theo phỏng đoán ban đầu, rất có khả năng là do...

- Tiếp theo có những việc gì?

Thanh niên đeo kính vẫn như cũ mặt không biểu tình, chỉ nói với thiếu nữ một câu như vậy. Thiếu nữ trong lòng càng hoảng hốt, nàng không chút nghĩ ngợi lập tức nói:

- Vấn đề quan trọng, Diệp tướng quân thưa nay đã đến căn cứ, ngài ấy hi vọng có thể tự mình gặp đại tá, chỉ là lúc đó đại tá đang trong quá trình suy luận công thức hóa học của ác quy công suất cao, cho nên dựa trên điều lệ của căn cứ, đã tiến hành tạm hoãn, tuy vậy chỉ có thể tạm hoãn trong hai mươi bốn giờ. Hiện tại đại tá có muốn đến gặp Diệp tướng quân không?...

Thanh niên đeo kính yên lặng liếc mắt nhìn thiếu nữ, sau đó xoay người nói:

- Diệp tướng quân? Bằng hữu tốt của cha? Như vậy... trước tiên đến gặp ông ta đi.

Nói xong, hắn liền bắt đầu bước ra khỏi phòng. Cho đến sau khi thanh niên đeo kính đã ra khỏi, những người còn lại trong gian phòng này mới thở ra một hơi, đặc biệt là thiếu nữ ôm cặp văn kiện, nhìn giống như đã căng thẳng đến sắp ngất xỉu, nàng vội vàng kéo một chiếc ghế lại rồi ngồi xuống, đồng thời lau mồ hôi lấm tấm trên trán.

- Thật sự là quái vật...

Đột nhiên có một người thì thào nói ra một câu như vậy, tất cả những người còn lại đều đổ dồn ánh mắt về phía hắn, đây là một quân nhân trẻ ước chừng hai tám hai chín tuổi, hắn nhìn thấy ánh mắt đổ dồn của mọi người thì hơi sững sốt, vội vàng nói:

- Các người không nghĩ như vậy sao? Công thức vô cùng phức tạp này nếu dựa vào siêu cấp máy tính tính toán cũng cần hơn ba giờ, hơn nữa mỗi lần đều sẽ xuất hiện sai sót tại chữ số thứ ba mươi sau dấu thập phân, thế nhưng hắn chỉ dùng một buổi chiều tiến hành suy luận ngược mà thôi, các người cảm thấy đó là năng lực mà sinh mạng thể nên có sao chứ?

Những người còn lại người đều trở nên trầm mặc, hơn nửa ngày sau, một người quân nhân tầm sáu mươi tuổi trong đó mới nói:

- Tiểu Dương, thời gian ngươi tới nơi này còn chưa lâu, sau này sẽ thành thói quen thôi, bất quá hiện tại ngay lúc này ta cần trình trọng nói cho người biết một điều... Những lời này nói trong căn cứ, thậm chí nói trước mặt “hắn” cũng không sao, thế nhưng trăm ngàn lần không được phép nói đến khi ở ngoài căn cứ, nếu không...

- Trường biến cố cách đây hai mươi năm người có từng nghe đến chứ? Nguyên nhân vì sao thì ta không thể nói, nhưng khi đó tổng cộng hơn một ngàn ba trăm người rơi vào danh sách thanh tủy, chiếm hơn một nửa nhân viên nghiên cứu của toàn bộ căn cứ, đó còn là do cha “hắn” khi đó vẫn khỏe mạnh, hiện tại đã chỉ còn có “hắn”, nếu lại phát sinh một lần như vậy, chỉ sợ ngay cả ta cũng sẽ... Cho nên, họa từ miệng mà ra, cứ hiểu như vậy là được.

Cùng lúc đó, trong một căn phòng khác, một lão quân nhân hơn sáu bảy chục tuổi đang ngồi ngay ngắn trên một chiếc ghế, trên vai người quân nhân này là quân hàm trung tướng, tuy rằng tuổi đã tương đối cao, nhưng khí chất quân nhân lại không hề suy giảm, ngược lại càng có một loại khí chất đặc biệt do thời gian lắng đọng. Thanh niên đeo kính không hề có chút khách sáo nào, đến ngồi trước mặt vị quân nhân cao tuổi, trực tiếp hỏi:

- Nhiệm vụ?

Lão quân nhân nhìn thanh niên thật sâu vài lần, sau đó thở dài nói:

- Người vẫn là như vậy... Nếu như cha người còn sống, phỏng chừng hấn cũng sẽ thở dài... Chúng ta cần người bắt sống một người, không được để hấn chết, nhất định phải bắt sống, đồng thời mang về phần văn kiện trong tay hấn, đạo cụ, thậm chí là sinh mạng thể, nói tóm lại, trong tay người này đang có một thứ chúng ta không biết cụ thể là gì, nhưng nó vô cùng quan trọng, dù cho người này đã chết, thứ đó cũng nhất định phải được mang về, đó chính là nhiệm vụ của người.

Thanh niên yên lặng đẩy mắt kính một chút rồi nói:

- Số lượng nhân viên, mức độ trợ giúp, cấp độ quyền hạn ta có thể sử dụng, tất cả những thông tin đã biết về đối phương?

Lão quân nhân lấy một phần văn kiện ra từ trong ngực áo rồi nói:

- Chúng ta sẽ điều đại đội số một, hai, ba đến, người có thể vận dụng tất cả lực lượng cần thiết ngoại trừ của tam đại căn cứ quân sự, tuy vậy giới hạn mức độ điều động từ một ngàn người trở xuống, hơn nữa không sử dụng vũ khí trên cấp độ tên lửa đạn đạo, không tạo ra ngộ thương ột ngàn người trở lên, không giết chết thị trưởng và các viên chức cấp cao, không gây phát sinh chiến tranh với quốc gia khác, ngoài những điều này còn lại đều tùy người, đây là những tin tức tình báo thu thập được về nhiệm vụ lần này, mặt khác, có một điểm không được ghi trên báo cáo, cần phải do chính ta nói cho người... Về mục tiêu của nhiệm vụ, trước mắt có một thể lực rất lớn đang truy tìm đuổi giết hấn, nhất định phải bắt giữ được mục tiêu sớm hơn so với thể lực này, nếu như có thể, tiêu diệt toàn bộ lực lượng truy lùng của thể lực nguy hiểm này.

Thanh niên đeo kính cầm phần văn kiện vừa được lấy ra, hấn cũng không nhìn kỹ, chỉ đứng lên sau đó quay đầu bước đi, vừa đi vừa nói:

- Đây là nhiệm vụ thứ hai, như vậy còn lại một lần cuối cùng...

Nói xong, thanh niên đeo kính đã bước ra, trong phòng lúc này chỉ còn lại có một mình lão quân nhân. Đến sau khi thanh niên đeo kính đã đi khỏi, lão quân nhân cao tuổi mới lấy ra một bao thuốc lá từ trong ngực áo, rút ra một điếu, châm lửa rồi đặt ở mép bàn, tiếp đó lại rút ra thêm một điếu nữa, châm lửa rồi đưa lên miệng, sau khi hút vài hơi thật sâu, lúc này lão quân nhân mới ngẩng đầu nhìn về phía hư không thì thào nói:

- Lão bằng hữu, con của người thoát nhìn đã rất muốn chết, các loại khoa học kỹ thuật siêu hiện đại, ước định ba lần giao nhiệm vụ, những thứ này đều đã không còn trói buộc được hấn...

- Con trai người, Sở Hiên.

79. Chương 79: Á Thiên Vị (nhất)

Sau khi kết thúc quá trình tranh đoạt mảnh Phong thần bảng thứ tư, thời gian đã qua được hai ngày hai đêm, mà Lăng Tân phảng phất giống như không có chuyện gì xảy ra. Ban ngày sử dụng nhân cách chủ, còn buổi tối thì đổi thành nhân cách phụ, suốt ngày chỉ ngồi lì trong biệt thự của Đạm Vân Hi, không biết đang làm những gì. So với Lăng Tân, phản ứng của Đạm Vân Hi có thể xem là bình thường, mỗi ngày nàng đều sưu tầm tin tức về tất cả các loại tình huống, một là về ảnh hưởng sau lần đại loạn tại Thượng Hải, hai là về bước cuối trong bố cục của Lăng Tân... Trương Hằng.

Bởi vì Lăng Tân sử dụng Phong thần bảng sắp đặt một số sự việc trên đường chạy trốn của Trương Hằng cùng nữ sát thủ khiến hai người rút cuộc chạy đến trường đại học. Đó là một khu các trường đại học rộng lớn, sau khi hai người tiến vào trong đó, cảnh sát cũng không dám trắng trợn tiến hành lùng bắt lục soát, dù sao trong đại học có rất nhiều con cháu quan chức, đại gia, lỡ như xảy ra chuyện gì thì bọn họ khó mà gánh chịu được trách nhiệm. Nhưng mà những cổ kị như thế này lại hoàn toàn không có ý nghĩa gì với Hà Thiên Đạo, hẳn thậm chí không hề nghĩ ngợi, trực tiếp điều động cảnh sát vũ trang giới nghiêm toàn bộ khu vực. Đường như nhất định phải bắt được Trương Hằng cùng nữ sát thủ bằng mọi giá. Hành động như vậy lập tức lại gây chấn động tại Thượng Hải, lực ảnh hưởng không thua gì đại loạn lúc trước, vì vậy chấn động bắt đầu lan dần về phía trung ương chính phủ, mọi người lần này dường như có chút há hê xem Hà Thiên Đạo bị xử lý khiển trách như thế nào...

Tuy vậy kết quả lại nằm ngoài dự đoán, trung ương ban bố mệnh lệnh là toàn bộ thành phố Thượng Hải phải tiến vào trạng thái giới nghiêm, mà Hà Thiên Đạo thì lập tức trở thành người phụ trách bắt kẻ chủ mưu cùng đối tượng tình nghi gây ra đại rối loạn, nói một cách khác, sau khi mệnh lệnh này vừa ban ra, Hà Thiên Đạo đã trở thành người đứng đầu lực lượng quân đội cảnh sát Thượng Hải. Vì thế lúc này càng không có bất kỳ thế lực nào có thể hạn chế hắn, lực lượng cảnh sát lập tức bắt đầu tiến hành chiến dịch lùng bắt trong phạm vi toàn bộ khu đại học, đây là tin tức Đạt Vân Hi tìm được một ngày trước.

- Sau đó thì sao? Lăng Tân, người sẽ làm như thế nào?

Đêm khuya Đạt Vân Hi thử đi vào trong phòng Lăng Tân, có trời mới biết hắn đã hoán đổi thứ gì ra từ Phong Thần bảng, trong toàn bộ tầng hầm tất cả đều là vô số vật dụng máy móc dây điện... còn có một cỗ máy vi tính cực lớn chiếm hơn nửa căn phòng, mà Lăng Tân thì đang ngồi trước máy vi tính gõ phím không ngừng. Khi Lăng Tân nghe thấy tiếng mở cửa, hắn cũng không quay đầu, chỉ hỏi:

- Tình hình khu vực đại học thế nào rồi? Hà Thiên Đạo đã bắt đầu tiến hành lùng bắt chưa?

Đạt Vân Hi gật gù đầu, vừa đi về phía hắn vừa nói:

- Ừm, Hà Thiên Đạo đã bắt đầu tiến hành truy lùng, chỉ là vẫn chưa phát hiện ra chỗ ẩn nấp của hai người Trương Hằng. Kế hoạch của người bắt đầu tiến hành được chưa?

Lăng Tân vẫn vui đùa tại chỗ nhún nhún không ngừng. Hắn vừa gõ bàn phím vừa nói với Đạt Vân Hi:

-... Không sao, ngày mai sẽ bắt đầu, kế hoạch này đã có thể tiến hành, nhưng trước đó còn có hai chuyện nhất định phải làm.

Đạt Vân Hi vốn đang có chút không đếm xỉa tới Lăng Tân, tuy vậy khi nàng thấy trên màn hình máy tính hiện lên mấy dòng chữ, lúc này liền không nhịn được mà hỏi:

-... Báo cáo mức độ khả thi Á Thiên Vị? Đây là cái gì a?

- Báo cáo mức độ khả thi Á Thiên Vị.

Lăng Tân mặt không biểu tình nhìn về phía nàng, sau đó đột ngột trở nên tràn đầy cuồng nhiệt nói:

- Đối với vấn đề ánh sáng tâm linh người nhắc đến, ta xác thực đã hoán đổi ra đầy đủ tư liệu từ Phong Thần bảng, ánh sáng tâm linh là chỉ lực lượng cụ thể hóa ra từ linh hồn, cho nên ánh sáng tâm linh của mỗi người đều khác nhau. Mà cái gọi là tâm ma, thực tế là bản năng, tất cả tư tưởng dục vọng ước muốn vô thức được phóng đại đến cực độ, phóng đại vô hạn, bởi vì ánh sáng tâm linh là thể hiện của bản ngã, cho nên khi mất đi hạn chế của bản ngã, bản năng sẽ mở rộng không giới hạn, cho nên mới có tâm ma tồn tại.

Đạt Vân Hi cẩn thận suy nghĩ về ý tứ trong lời nói của Lăng Tân, cái gọi là bản năng (id), bản ngã (ego), siêu ngã (superego), là chỉ ba loại trạng thái tâm thức. Bản năng là chỉ dục vọng của bản thân, là phần nhân cách tối tăm nằm hoàn toàn dưới biển ý thức. Mà bản ngã thì là trạng thái suy nghĩ lý trí, có vai trò trung gian hòa giải giữa những ham muốn bản năng và những tiêu chuẩn nhân cách và xã hội. Về phần siêu ngã, có thể cho rằng là phần thiện lương nhất, đạo đức nhất, bộ phận thủ vững tín niệm cùng hi vọng, là sự thăng hoa vượt trội của bản ngã, hoạt động tinh thần của một người chính là chia làm ba bộ phận này: bản năng, bản ngã, siêu ngã.

Đạt Vân Hi suy nghĩ một lúc lâu, sau đó mới nói ra nghi hoặc trong nội tâm:

- Theo như người nói, căn bản không cách nào trốn thoát khỏi bản năng, bởi vì bản ngã tạo thành ánh sáng tâm linh, bản năng tà ác từ đó sẽ tự nhiên mà xuất hiện, như vậy theo đạo lý mà nói hẳn là không ai có thể khai mở ánh sáng tâm linh nha? Vậy tại sao theo ta biết, vẫn có rất nhiều người thành công khai mở ánh sáng tâm linh? Thậm chí ngay cả người hoàn toàn nắm giữ ánh sáng tâm linh cũng có thể tồn tại.

--- Bởi vì siêu ngã.

Lăng Tân nói với vẻ khẳng định:

- Bản ngã tạo thành ánh sáng tâm linh, bản năng tạo thành tâm ma, mà siêu ngã chính là lực lượng chính thức hạn chế tâm ma. Nhưng siêu ngã của một người vốn cũng không rõ ràng, cơ bản mà nói chính là nhỏ bé đến nỗi ngay cả bản thân cũng không cách nào phát hiện, như vậy sao có khả năng hạn chế được tâm ma? Chính vì vậy cho nên mới cần có rèn luyện đầy đủ cùng trải qua vô số kinh nghiệm, để cho siêu ngã từng bước một phát triển, vô luận là thực lực hay tinh thần, cho đến khi có thể hoàn toàn nắm giữ lực lượng khổng lồ trong linh hồn mới thôi, đây là con đường thực sự để vượt qua tâm ma từ đó hoàn toàn nắm giữ ánh sáng tâm linh.

Lăng Tân nói đến đây thì dừng lại một chút, sau đó hẳn lại hưng phấn mà tiếp tục:

- Nhưng tinh thần ẩn ký lại thay đổi con đường này, bày ra trước mắt một con đường khác... Đó chính là dùng Thiên tâm làm bản tâm, ý tứ đại khái là như vậy. Cũng tức là khi bản ngã của một người hoàn toàn hiện hóa thành ánh sáng tâm linh, bản năng bắt đầu khống chế thân thể cùng tư duy, nếu như người này còn chưa có được siêu ngã ở mức độ cường đại, rất có thể sẽ rơi vào trạng thái tâm ma. Nhưng nếu như lúc này có ý thức cường đại thay thế bản ngã đã hóa thành ánh sáng tâm linh mà nói... sẽ đủ để áp chế trạng thái tâm ma xuống. Ý thức này ta gọi là Thiên Tâm, cũng chính là tinh thần ẩn ký. Lăng Tân vừa nói nói vừa không ngừng nhấn bàn phím, trên màn hình máy tính lập tức xuất hiện một loạt nội dung mới. Trong đó phân tích ra nguyên lý của tinh thần ẩn ký.

- Khi ánh sáng tâm linh dung nhập vào trời đất, nhìn có vẻ như đã hoàn toàn mất đi ánh sáng tâm linh, nhưng thực tế là vừa được vừa mất, quy luật nhân quả, mất đi ánh sáng tâm linh, từ đó nhận được tinh thần ẩn ký. Kỳ thực cái gọi là tinh thần ẩn ký chính là phiên bản thu nhỏ của ý thức Gaia, mà phiên bản ý thức thu nhỏ như vậy cũng hoàn toàn đủ để ngăn chặn trạng thái tâm ma một cách đơn giản. Dục vọng bản năng của một cá nhân căn bản không thể so sánh với ý thức của trời đất. Mà ý thức này cũng có đại năng giống như ý thức Gaia, ví dụ như sử dụng lực lượng khổng lồ trong trời đất, giống như ý thức Gaia có thể dò xét tại chỗ rất xa, đây đều là công năng cùng lực lượng của tinh thần ẩn ký. Sử dụng tinh thần ẩn ký, tuy mất đi vô cùng vô tận hình thái bất đồng của ánh sáng tâm linh, nhưng lại nhận được lực lượng khổng lồ. Chỉ thuần túy so sánh dựa vào lực lượng lớn nhỏ, tinh thần ẩn ký có thể đã vượt qua ánh sáng tâm linh.

Đến lúc này Lăng Tân mới nhìn thẳng vào Đạt Vân Hi mà nói:

- Nhưng mà bản thân ta không có dẫn xuất ra ánh sáng tâm linh, cũng không rõ làm như thế nào dùng Thiên tâm hỗ trợ ánh sáng tâm linh. Cho nên tuy đã minh bạch những lý luận tri thức này, nhưng bất kỳ điều kiện nào trong đó ta cũng không có, tình huống như vậy tự nhiên chỉ là nói suông, do đó cần phải có trợ giúp của người rồi.

Đạt Vân Hi đối với mấy lý luận tri thức này rõ ràng chỉ có nghe mà không có hiểu. Cho nên khi Lăng Tân nói cần sự trợ giúp của nàng, nàng mới cảm thấy hiểu kỳ.

- Trợ giúp của ta? Ví dụ như cái gì?

Lăng Tân nhìn Đạt Vân Hi nói rất nghiêm túc:

- Tinh thần ẩn ký... Ta cần tinh thần ẩn ký. Cho dù chỉ có một tia tinh thần ẩn ký rất nhỏ cũng được, ít nhất phải để cho ta biết rõ tinh thần ẩn ký là như thế nào, tiếp đó ta sẽ dùng Phong thần bảng tạm thời chuyển hóa ánh sáng tâm linh của bản thân làm tinh thần ẩn ký, dùng tinh thần ẩn ký này sử dụng đại năng lực trong trời đất... Nhưng trong đó có hai vấn đề khó khăn không nhỏ, một là trước hết phải có được tinh thần ẩn ký, cho dù chỉ có một tia cũng được, hai là gánh nặng của bản thân đối với tinh thần ẩn ký, nếu như không thể chịu đựng được gánh nặng từ đại uy năng này, cơ thể ta sẽ bị xé thành mảnh nhỏ.

Đạt Vân Hi thoát nhìn vẫn y nguyên đang cảm thấy rất khó hiểu. Nàng lại tiếp tục hỏi:

- Vấn đề khó khăn thứ hai còn dễ nói, người xác thực nếu có thể chịu đựng gánh nặng từ đại uy năng này mới có thể sử dụng nó. Nhưng vấn đề khó khăn thứ nhất thì thế nào? Người có Phong Thần bảng, chẳng lẽ không thể tự sáng tạo ra tinh thần ấn ký? Đó là thứ vạn năng cơ mà.

Lăng Tân gật đầu với vẻ khẳng định:

- Đúng vậy, Phong thần bảng có thể xem là máy tính siêu cấp toàn tri toàn năng. Nhưng máy tính chung quy vẫn là máy tính, nó không có khả năng thay thế não người... Nếu như ta biết rõ tinh thần ấn ký là cái gì, hoặc là bản thân ta có được tinh thần ấn ký, như vậy tự nhiên có thể sử dụng Phong thần bảng đem ánh sáng tâm linh của ta tạm thời chuyển hóa thành tinh thần ấn ký. Nhưng mà bản thân ta cũng không biết tinh thần ấn ký đến tột cùng là cái gì, vậy ta cũng sẽ không cách nào dùng Phong thần bảng để sáng tạo ra. Cái này giống như là trong máy vi tính có vô cùng vô tận tài liệu, nhưng là lại để ột người phải tự mò tìm trong kho dữ liệu vô cùng vô tận, tự nhiên là không thể nào tìm được đồ hần muốn tìm. Do vậy chỉ có thể là ta trước tiên phải có một tia tinh thần ấn ký, sau đó lại để cho Phong thần bảng đem ánh sáng tâm linh tiến hành chuyển đổi dựa theo hình thức của tinh thần ấn ký.

- Vậy cũng tức là nói... Trước hết người phải có được tinh thần ấn ký rồi?

Biểu tình của Đạt Vân Hi lúc này thoát nhìn thật sự là có chút khó coi. Không biết vì cái gì, nàng giống như có chút ý muốn kháng cự với việc phân tách tinh thần ấn ký của mình, cho nên lúc hỏi trong mắt nàng còn mang theo một tia kỳ vọng cuối cùng, hi vọng Lăng Tân có thể tìm được biện pháp khác để giải quyết vấn đề. Tuy vậy sự thật thì thường tàn khốc, Lăng Tân trực tiếp khẳng định mà nói:

- Tất nhiên, nhất định phải có một tia tinh thần ấn ký, nếu không kế hoạch á Thiên Vị của ta sẽ không cách nào thành công.

Đẳng cấp Thiên Vị này chính là hệ thống đẳng cấp thực lực trong thế giới của cha Đạt Vân Hi, từ Á Thiên Vị rồi đến Tiểu Thiên vị, Đại Thiên Vị, Túc Thiên Vị, cuối cùng thì là đột phá Thiên Địa mà thành Thần Thiên Vị, mục đích thí nghiệm trước mắt của Lăng Tân thí nghiệm đúng là để cho thực lực của hần đạt tới trình độ Á Thiên Vị. Nghe có vẻ như chỉ là đẳng cấp có thực lực nhỏ yếu nhất trong hệ thống Ma pháp thế kỷ, nhưng kỳ thực đẳng cấp này thực lực đã rất khó lường, giờ tay nhắc chân cũng đủ để phá hủy bất luận lực lượng quân cảnh nào, Á Thiên Vị dù sao cũng là lực lượng trong tiểu thuyết, một khi xuất hiện ở thế giới thực sự, thật đúng là mạnh mẽ ngất trời...

- Từ quá trình chiến đấu trong lần tranh đoạt Phong thần bảng này có thể thấy, trí cũng cần lực để thực hiện. Nếu như chỉ có trí, đối với những người cũng có được Phong thần bảng còn lại mà nói, chỉ là một loại chiến lược mang tính phương hướng, đối với phương diện chiến thuật, vẫn là cần dùng lực, nếu không có lực trí sẽ không thể có tác dụng gì đáng nói.

Những lời này của Lăng Tân khiến cho Đạt Vân Hi phải hạ quyết tâm, chỉ thấy nàng cắn chặt môi đỏ mọng đứng trước mặt Lăng Tân, cứ như vậy nhìn thật sâu vào Lăng Tân rất lâu. Mà Lăng Tân giờ phút này đang trong trạng thái nhân cách phụ không tình cảm không cảm giác không biểu lộ, hần sao có thể nhìn ra được vẻ giãy dụa trong mắt Đạt Vân Hi, chỉ dùng vẻ mặt lạnh nhạt mà nhìn về phía Đạt Vân Hi. Hai người cứ như vậy nhìn nhau một lúc, sau đó Đạt Vân Hi mới thở dài, nhẹ lắc đầu, tiếp đó lấy một tay đặt trên trán Lăng Tân, ngay lập tức, khuôn mặt hồng hào xinh đẹp của Đạt Vân Hi trở nên tái nhợt, trắng giống như tuyết, mà Lăng Tân đã tiếp nhận tinh thần ấn ký lại càng thâm hại hơn nhiều, hần đã trực tiếp hôn mê. Đạt Vân Hi nhìn Lăng Tân nằm té trên mặt đất khẽ lắc đầu, nàng cũng mặc kệ hần như thế nào, chỉ bước đi lên lầu, không biết vì sao, nước mắt từ khóe mắt nàng chậm rãi chảy xuống. Cho đến khi nước mắt hóa thành một giọt trên mặt đất, nàng đã đi khỏi tầng hầm ngầm...

- Cha, mẹ, dì...

Lăng Tân cảm thấy mình giống như đang ở trong mơ, rõ ràng có thể nhìn thấy rõ tất cả mọi thứ xung quanh, nhưng mà lại không thể nhìn thấy sự hiện hữu của mình. Hần giống như chỉ là một đôi mắt cùng đôi tai, chỉ có thể nhìn và nghe, còn lại không cách nào đụng chạm thay đổi thứ gì trong thế giới này... Hần là đang nằm mơ? Lăng Tân cẩn thận suy nghĩ một chút tại sao mình lại đến đây, liền phát hiện bản thân đã khôi phục lại trạng thái nhân cách chủ, nhân cách phụ bởi vì nguyên nhân nào đó không rõ mà đã ngủ

say, cho nên hẳn chỉ nhớ là khi đó vừa tiếp nhận tinh thần ấn ký của Đạt Vân Hi, tiếp đó liền hôn mê, sau đó thì hẳn xuất hiện ở nơi này, xem chừng là do tinh thần ấn ký mà ra.

Đây là một ngôi làng nhỏ đẹp như tranh vẽ, dáng vẻ cũng không phải là ở thời cổ đại, hẳn là một ngôi làng nhỏ của thế kỷ hai mươi trong những năm 60-70, cũng có điện, có nước máy, còn có TV trắng đen. Nhưng mà đây cũng không phải là nơi thu hút tầm mắt của Lăng Tân, trong ngôi làng nhỏ này có một tòa nhà cổ kính lớn nhất, tầm mắt của Lăng Tân chính là đang tập trung vào chỗ này. Bề ngoài tòa nhà này xác thực là mang màu sắc cổ xưa, rất có hương vị kiến trúc Trung quốc thời nhà Minh và nhà Thanh, nhưng khi vừa bước vào tòa nhà này lập tức sẽ khiến người khác phát giác có gì đó không đúng... Bởi vì toàn bộ sàn nhà được lát một lớp gạch men láng bóng, đây cũng chưa phải chuyện kỳ quái, tòa nhà này lại còn có tầng ngầm, một thang máy màu trắng bạc đưa người xuống mặt đất, phía dưới là một phòng thí nghiệm siêu hiện đại, trình độ khoa học kỹ thuật ở đây còn cao cấp hơn rất nhiều so với thế kỷ hai mươi mốt. Nhìn tới đây tầm mắt Lăng Tân lúc này lại tập trung vào một bé gái bảy tám tuổi đáng yêu, nhìn quá trình nàng từ hai ba tuổi lớn dần đến bảy tám tuổi, đợi đến khi hẳn phục hồi lại tinh thần, tiểu cô nương này đã lớn tầm mười hai mười ba tuổi, trên khuôn mặt ngây thơ cũng dần xuất hiện vẻ xinh đẹp tao nhã.

- Cha... Các người sẽ không bỏ ta lại một mình mà đi chứ?

Tiểu cô nương ôm một nam tử có khuôn mặt mơ hồ, sau lưng nam tử này còn có hai nữ tử cũng có vẻ mơ hồ. Hiện tại đúng là do tiểu cô nương đang dò hỏi nam tử này, hẳn nỡ nụ cười sau đó vuốt vuốt tóc tiểu cô nương mà nói:

- Yên tâm đi, Vân Hi. Chúng ta tuyệt đối sẽ không rời đi bỏ người ở lại một mình, nếu như phải đi, vậy nhất định là chúng ta cùng nhau mà đi...

Tiểu cô nương lúc này liền bắt đầu cười vui vẻ... nàng kéo cánh tay nam tử rồi nói:

- Chúng ta ngoắc tay thề, trong một trăm năm không cho phép đi khỏi đây.

- Được, ngoắc tay. Trong một trăm năm không cho phép đi, dùng tôn nghiêm nam nhân của Đạt Vân Dương ta mà thề, nếu như phải đi, nhất định sẽ mang theo Vân Hi đi cùng...

- Ủm! Cha là tuyệt vời nhất...

Lăng Tân yên lặng mở ra hai mắt, giấc mơ vừa rồi chỉ đến đó liền dừng lại. Tiếp đó cảnh vật liền quay lại với hiện thực, hẳn y nguyên vẫn còn nằm ngã trên mặt đất. Mà Đạt Vân Hi sau khi truyền cho hẳn một tia tinh thần ấn ký đã đi ra khỏi phòng không còn thấy tung tích.

-... Đó là trí nhớ của người sao? Đạt Vân Hi... Tôn nghiêm...

80. Chương 80: Á Thiên Vị (nhị)

Chuyện về tinh thần ấn ký hai người Lăng Tân và Đạt Vân Hi đều không nhắc tới thêm nữa, nhưng giữa hai người lại cảm giác thân mật hơn lúc trước một ít. Tuy chỉ là một loại cảm giác không rõ ràng, nhưng thật sự hai người đều cảm thấy vậy. Lăng Tân vừa ăn điểm tâm vừa hỏi Đạt Vân Hi:

- Đạt Vân Hi, tại sao phải trợ giúp ta? Trước kia cũng từng hỏi người rồi, nhưng câu trả lời của người là vì tịch mịch cùng nhàm chán. Hiện tại ta lại hỏi người thêm một lần nữa, tại sao lại trợ giúp ta... Là vì muốn gặp lại cha mẹ sao?

Hôm nay đã là ngày thứ ba sau khi Hà Thiên Đạo bao vây phong tỏa khu đại học, cũng là thời điểm Lăng Tân quyết định triển khai kế hoạch, mà Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi đều dậy sớm hơn thường lệ, vừa ăn điểm tâm vừa bàn luận về bước tiếp theo. Trong lúc đang bàn luận, Lăng Tân lại đột nhiên hỏi tới vấn đề như vậy, lập tức lại khiến cho vẻ mặt mỉm cười của Đạt Vân Hi trở nên trầm mặc.

-... Thay vì đợi bọn họ quay lại thế giới này tìm ta, hoàn thành lời hứa tôn nghiêm không biết đến khi nào mới có thể thực hiện, chẳng thà để ta tự tìm đến, mặt đối mặt hỏi bọn họ tại sao lại vứt bỏ ta...

Đạt Vân Hi quay mặt đi, nói với giọng rất khẽ.

- Đã minh bạch. Ta nhất định thực hiện nguyện vọng này cho người, nếu như ta không chết...

Lăng Tân nuốt xong đồ ăn trong miệng, tiếp đó liền cười haha mà nói, sau đó hắn đi ra khỏi biệt thự, bước lên bãi cỏ bên ngoài, đứng yên lặng một mình ở đó. Đạt Vân Hi thấy vậy cũng đi theo hắn bước đến bãi cỏ, khuôn mặt nàng đã khôi phục lại biểu tình mỉm cười vui vẻ đáng yêu.

- Đúng rồi, còn chưa hỏi người, thí nghiệm Á Thiên Vị thành công không? Ta nhớ người đã nhận được rất nhiều điểm nhân quả? Lần này dẫn Trương Hằng đến khu vực đại học, phong tỏa toàn bộ khu vực, mặc dù không khiến ai chết, nhưng điểm nhân quả do cải biến tương lai đều thu về tay người, chẳng lẽ còn không đủ cường hóa lực lượng Á Thiên Vị sao?

Lăng Tân yên lặng đứng trên bãi cỏ, hắn nhắm hờ hai mắt chậm rãi nói:

- Thí nghiệm đã thành công, nhưng thân thể ta không thể chịu đựng được gánh nặng từ đại uy năng này. Dựa trên số liệu Phong thần bảng lấy được cho thấy, tối đa sau bốn giây ta sẽ bị sức lực to lớn của trời đất xé thành mảnh nhỏ. Cho nên trước khi có thể sử dụng lực lượng mới lấy được, ta phải tăng cường sức chịu đựng của bản thân đến mức độ lớn nhất... Biện pháp tốt nhất hẳn là tu luyện Bát hoang lực hợp duy ngã độc tôn để tăng cường nội lực, nội lực có hiệu quả trực tiếp đối với việc đề cao tổ chất thân thể. Chỉ cần nội lực trở nên cường đại, thời gian ta có thể chịu đựng được tinh thần ấn ký cũng sẽ tăng lên. Khi đó thậm chí có thể dựa vào Phong thần bảng gia tăng đẳng cấp của tinh thần ấn ký, đạt tới trình độ Tiểu Thiên Vị, Đại Thiên Vị...

- Hả? Nhưng làm thế nào có thể tăng cường nội lực trong thời gian rất ngắn đây?

Đạt Vân Hi vừa hỏi xong một câu lại bỗng nhiên cảm thấy toàn thân Lăng Tân đang không ngừng run rẩy với biên độ rất nhỏ. Tuy vậy tần số run rẩy lại cao đến mức khó có thể tưởng tượng. Trong mỗi giây ít nhất cũng phải run rẩy mấy chục lần, ngay cả toàn thân hắn cũng trở nên mơ hồ không rõ. Sau mấy chục giây, Lăng Tân bỗng nhiên toàn thân đầy mồ hôi ngả xuống trên mặt đất. Nhìn dáng vẻ của hắn giống như vừa trải qua chiến đấu kịch liệt hoặc là vận động không ngừng trong thời gian dài. Cả người giống như mới bị dội nước, thấm đẫm mồ hôi, nhưng sắc mặt lại hồng hào dị thường, tinh thần cũng có vẻ rất minh mẫn sáng khoái.

-... Tăng cường nội lực cần phải chậm rãi tích lũy từ từ theo thời gian. Tuy có thể dùng Phong thần bảng trong nháy mắt cho ta có nội lực gấp mấy lần. Nhưng kết quả sẽ chính là ta không thể khống chế lượng nội lực như vậy, bởi vì đó dù sao cũng không phải thứ do tự mình rèn luyện có được. Rất có thể ngược lại sẽ gây thương tổn cho bản thân, chỉ có thứ do chính mình rèn luyện đạt được mới là của mình... Như vậy không bằng thay đổi phương thức suy nghĩ, nếu như có đầy đủ thời gian, ta tự mình rèn luyện ra nội lực cường đại thì thế nào?

Lăng Tân thở ra một hơi, hưng phấn mà nói:

- Đây là lần đầu ta thí nghiệm, dùng Phong thần bảng đem tốc độ trao đổi chất cùng tốc độ vận hành nội lực đề cao gấp trăm lần. Tuy chỉ một hai phút, cũng đã tương đương với ta rèn luyện nội lực trong một hai giờ rồi, chỉ là loại rèn luyện như thế này cũng không thể làm liên tục quá nhiều, dù sao sức chịu đựng của thân thể có hạn. Cứ tiếp tục như vậy, tối đa trong nửa tháng, nội lực của ta có thể đạt tới trình độ người bình thường rèn luyện vài chục năm mới có. Khi đó, sử dụng nội lực cường hóa bản thân, đủ để ta chịu được tinh thần ấn ký trong thời gian dài. Đó mới là thời điểm ta tiến hành bước tiếp theo của thí nghiệm...

Đạt Vân Hi hơi có chút thất vọng nói:

- Hả? Nửa tháng? Vậy bố cục kế tiếp của người thì làm thế nào? Không phải muốn tra ra người đứng sau mọi chuyện này là ai sao?

- Ừm đúng vậy, dĩ nhiên là muốn tra ra người đứng sau mọi chuyện là ai...

Lăng Tân gật đầu khẳng định mà nói:

- Nửa tháng này vẫn có đầy đủ thời gian, người đứng sau cho chúng ta kỳ hạn là một tháng. Lần tranh đoạt một phần tám Phong thần bảng vừa rồi, hắn cũng không có chút dấu hiệu ra tay nào, cho nên có thể thấy

rõ một điểm, hẳn tuyệt đối sẽ chờ sau khi thời gian một tháng trôi qua mới ra tay với chúng ta. Mà khoảng thời gian này đã đủ cho chúng ta bày bố thế cục cùng với trở nên mạnh mẽ rồi, cho nên điểm ấy không cần lo lắng, chỉ cần trước khi kết thúc thời hạn một tháng tìm ra hẳn là ai là được.

Đạt Vân Hi lập tức hơi nở nụ cười nói:

- Thật sự là không thể tưởng tượng được, người lại có thể nghĩ ra phương pháp như vậy để trở nên mạnh mẽ, thật sự là nằm ngoài dự đoán của ta... Kế tiếp chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Lăng Tân suy nghĩ một chút liền nói:

- Lực lượng mạnh hay yếu, là căn cứ vào phương thức sử dụng cùng với người sử dụng khác nhau mà có vô số biến hóa, cho dù là Phong Thần bảng, cũng sẽ căn cứ vào tùy người mà có được vô số phương pháp sử dụng... Bước tiếp theo của chúng ta, đi đến khu phế tích của cô nhi viện!

Từ sau khi Lăng Tân có được Phong Thần bảng, từng việc từng việc cứ không ngừng mà đến, khiến cho hắn căn bản không có thời gian yên tĩnh suy nghĩ cẩn thận một chuyện, ví dụ như phương pháp sử dụng Phong Thần bảng, ví dụ như lai lịch Phong Thần bảng, ví dụ như người đứng sau mọi chuyện rốt cuộc là ai? Đủ loại nghi hoặc, những điều này đều là vấn đề ngay cả Phong thần bảng cũng không thể giải đáp, bởi vì đều quan hệ đến bản thân Phong Thần bảng. Giống như là không cách nào dự đoán được người cũng có Phong Thần bảng, những vấn đề này không thể có đáp án, nhưng mà trong vô số vấn đề còn chưa sáng tỏ, Lăng Tân thực sự rất muốn biết được một vấn đề... Đó chính là vấn đề về lai lịch của ba người: hắn, Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi.

Vì sao các mảnh của Phong thần bảng đều do ba người bọn họ lấy được? Tỷ lệ như vậy thật sự là quá nhỏ quá nhỏ. Nếu như chỉ một hoặc hai trong số ba người có được, như vậy còn có thể nói là do cơ duyên, nhưng mà cả ba người bọn họ mỗi người đều có một phần của Phong Thần bảng, hơn nữa cũng đều là người xuất thân từ trong cô nhi viện kia mà ra... Nếu như đào sâu vấn đề hơn nữa, ba người bọn họ đều là người vốn có trí thông minh tuyệt đỉnh, một số thói quen của bản thân cũng giống nhau, ví dụ như phong thái quân nhân... Ba người sống sót trong cô nhi viện, tất cả đều có được Phong Thần bảng. Bất kể suy nghĩ thế nào, cô nhi viện đều hẳn phải có chôn dấu bí mật thật lớn...

-... Thừa dịp trước mắt còn ở trong thời gian một tháng an toàn, đến điều tra rõ ràng về tình huống của cô nhi viện. Hơn nữa ta hoài nghi về thân thế của ba người chúng ta, bí mật về cô nhi viện, còn có người đứng sau... nhất định có gì đó liên quan với nhau mà ta không biết, có lẽ đây chính là con đường duy nhất để tìm ra thân phận người đứng sau sắp đặt tất cả mọi chuyện này.

Lăng Tân ngồi ở vị trí kế bên chỗ ngồi của tài xế, hắn giải thích với Đạt Vân Hi, mà trong khi đang nói chuyện, hắn giống như đột nhiên nhớ tới điều gì đó liền hỏi:

- Đúng rồi, những ngày này người một mực theo ta đi khắp nơi, công ty của người thì làm thế nào? Chủ tịch của một tập đoàn lớn không phải cần giải quyết rất nhiều việc quan trọng sao.

- Không vấn đề gì cả.

Đạt Vân Hi vừa cười vừa nói:

- Dù sao tập đoàn này từ khi vừa mới bắt đầu thành lập đã là vì có ý đồ... Lúc ấy cha mẹ để ta lại Hàn Quốc, phó thác ta ột đôi vợ chồng già, tâm địa họ vốn rất nhân từ, nuôi ta từ nhỏ đến lớn, nhưng sau vài năm, con gái của họ biết có một số tiền rất lớn được cha ta để lại để nuôi dạy ta, vì vậy tìm cơ hội hại chết hai vợ chồng già này, sau đó lại âm mưu mưu hại ta. Sau đó khiến cho ta phải đem bọn họ giết chết toàn bộ, nhưng việc này lại làm cho chính quyền Hàn Quốc tuyên bố tài sản của hai vợ chồng đã nuôi dưỡng ta phải thuộc về chính phủ, thực tế là do những quan viên tại địa phương đều muốn chiếm đoạt số tiền này, kỳ thực quan viên tại các quốc gia trên thế giới cũng đều là như vậy.

Lăng Tân nhìn về phía nàng nói với vẻ ngạc nhiên:

- Vậy vì sao người còn muốn lấy tên là cái gì mà Phác Mỹ Chân (Park Sung Hyo)? Hơn nữa còn thành lập một tập đoàn lớn như vậy ở Hàn Quốc chứ?

Đạt Vân Hi vừa cười hìhì vừa nói:

- Đó đương nhiên là vì để trả thù rồi, hừ, tuy đã giết chết những người cần giết, nhưng chính phủ thì lại không thể trả thù công khai. Thành lập một tập đoàn lớn như vậy, đương nhiên là để trở thành tập đoàn quy mô lớn nhất Hàn Quốc, nắm giữ vai trò thật lớn trong nền kinh tế xã hội, sau đó sẽ Oanh một tiếng khiến cho toàn bộ tập đoàn sụp đổ, làm cho kinh tế quốc gia phải thụt lùi mười năm... Dù sao ta muốn bao nhiêu tiền cũng có thể có một cách đơn giản, một tập đoàn như vậy đối với ta mà nói chỉ là trò chơi mà thôi.

Lăng Tân bỗng nhiên cảm thấy toàn thân rùng mình một cái. Hắn lại càng thêm minh bạch hơn về tính tình Đạt Vân Hi rồi. Ghi thù, nhớ oán, thích bày trò đùa dai, lại cũng lương thiện từ đáy lòng, nữ nhân tính tình hỗn hợp như vậy, thật đúng là một yêu tinh khiến cho người khác phải đau đầu. Trong khi hai người nói chuyện, xe đã ra khỏi phạm vi nội thành của Thượng Hải, hướng về vùng ngoại ô. Con đường này Lăng Tân cũng đã nhiều năm không đặt chân đến, từ sau trận đại hỏa hoạn tại cô nhi viện năm đó, ba người sống sót đã được chính phủ chuyển vào sống trong nội thành Thượng Hải. Tuy sau đó một hai năm Lăng Tân cũng cùng hai người Trần Hạo Thao và Vĩ Thi Thi ngẫu nhiên quay trở lại vài lần, nhưng mỗi lần như vậy khi chứng kiến khu phế tích đều khiến ọi người nhớ tới lúc trước, cho nên dần dần cũng không quay trở lại thêm nữa, tránh việc tức cảnh sinh tình.

Sau khi xe chạy được hơn một giờ, đã từ đường cao tốc chạy đến một con đường nông thôn, con đường này cũng rất gọn gàng sạch sẽ, không khác gì so với đường phố trong nội thành Thượng Hải, hai bên đường là những căn nhà lầu được xây dựng chỉnh tề, còn có rất nhiều biệt thự loại nhỏ ở phía xa, nhìn từ trên xe, tại đây thực sự rất giống như một khu biệt thự nghỉ dưỡng.

- Mấy năm trước nơi này đã bị chính phủ cải tạo lại thành khu biệt thự, tiếp tục đi tới còn có vài trung tâm an dưỡng, chỉ không biết vì sao, khu phế tích cô nhi viện vẫn một mực giữ lại, theo đạo lý mà nói lẽ ra nên sớm san bằng để xây dựng kiến trúc mới. Nhưng đã nhiều năm như vậy rồi, khu phế tích vẫn còn nguyên không nhúc nhích, trước kia còn không biết là có gì bất thường, nhưng bây giờ nghĩ đến lại thấy rõ ràng rất kỳ quái, cô nhi viện này nhất định phải có gì gì đó bất thường mới đúng.

Lăng Tân vừa nhìn khu biệt thự xung quanh vừa nói với Đạt Vân Hi đang lái xe. Cứ như vậy, chiếc xe tiếp tục chạy nhanh về phía trước. Chỉ sau hơn mười phút đồng hồ, rốt cục đã tới khu phế tích của cô nhi viện trước kia, khu phế tích này cũng nằm ven đường, bốn phía đều là biệt thự hoặc khu nghỉ dưỡng được xây dựng mới rất đẹp, chỉ có một chỗ này là phế tích có dấu vết do đại hỏa hoạn gây ra, hoàn toàn không phù hợp với cảnh vật bốn phía.

- Nghe người nói như vậy, mới phát hiện chỗ này xác thực là rất kỳ quái.

Đạt Vân Hi bước xuống xe, nàng cũng nhìn qua cô nhi viện đã bị thiêu đốt thành một mảng phế tích mà nói. Tuy vậy Lăng Tân lại không hề trả lời, sau khi hắn xuống xe liền yên lặng đi về hướng phế tích, sau đó nhắm mắt đứng yên trên khu đất trống của phế tích, yên lặng nhớ lại từng chuyện đã xảy ra lúc xưa tại cô nhi viện, bạn bè lúc nhỏ, cùng nhau bày trò chơi đùa vui vẻ, có khi lại gây xích mích rồi khóc lóc thút thít, còn có rất nhiều rất nhiều kỷ ức lúc nhỏ ùa về...

- Rốt cuộc đã không thể trở về lại thời điểm lúc đó...

Lăng Tân cảm thán một câu, sau đó quay đầu về hướng Đạt Vân Hi mà nói:

- Ta có tra xét một số tư liệu tại tòa thị chính Thượng Hải, cô nhi viện này là do chính phủ thành lập, quyền sở hữu đất đai đều thuộc về chính phủ. Năm ta được mười tuổi, cũng tức là tám năm về trước, tại cô nhi viện đã xảy ra đại hỏa hoạn, tổng cộng chết 67 cô nhi, ba người duy nhất may mắn còn sống sót phân biệt là ta, Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi. Sau này chính phủ đã nhiều lần lập kế hoạch muốn trùng kiến cô nhi viện, hoặc là xây dựng kiến trúc khác, nhưng sau khi đề ra kế hoạch mấy ngày đều tự động hủy bỏ, thậm chí ngay cả bản kế hoạch cũng đều biến mất. Rõ ràng cho thấy có người bên trong gây ra, mà cách thức sử dụng cũng cho thấy đó là người giữ Phong Thần bằng.

Lăng Tân không đợi Đạt Vân Hi đưa ra nghi vấn, hắn lại nói tiếp:

- Ta đã sử dụng Phong thần bằng trực tiếp tra ra đoạn tin tức này, nhưng khi muốn điều tra người đã hủy bỏ những kế hoạch này lại không thu về được bất kỳ thông tin nào, cho nên người đó khẳng định cũng có Phong Thần bằng. Mà dựa theo trình tự thời gian đến suy luận, người đó tuyệt đối không thể nào là La Phú Nhân, bởi vì hắn mấy năm trước còn chưa đặt chân đến Thượng Hải, cho nên, người này chỉ có thể

là người đứng phía sau đang giở trò quỷ, theo manh mối này tiếp tục tiến hành suy luận mà nói... đại họa hoạn tại cô nhi viện, thậm chí sự thành lập của cô nhi viện cũng có thể đều liên quan đến hắn. Như vậy vấn đề thứ nhất xuất hiện... bản thân cô nhi viện cùng những cô nhi trong đó, đến cùng có tác dụng gì đối với người đứng phía sau? Tại sao hắn lại phải lập ra cô nhi viện?

Đạt Vân Hi ở bên cạnh bỗng nhiên nói:

- Có khi nào là vì bồi dưỡng thân tín cùng thủ hạ? Giống như là người lựa chọn Trương Hằng vậy. Là vì chọn lựa ra người thích hợp sử dụng Phong Thần bảng?

Lăng Tân gật gật rồi lại lắc đầu nói:

- Theo tình huống hiện tại xác thực là có khả năng này, bởi vì ba người chúng ta đều đã nhận được Phong Thần bảng, hơn nữa người đứng phía sau lại cho chúng ta thời gian một tháng để trở nên mạnh mẽ. Cho nên thật sự giống như là đang thí nghiệm thực lực cùng trí lực của chúng ta, nhưng mà khả năng này cũng không lớn, bởi vì hắn biết rõ tình cảm của chúng ta đối với cô nhi viện, trận hỏa hoạn tám năm trước, đã giết chết toàn bộ thân nhân lúc nhỏ của chúng ta. Chuyện như vậy... căn bản không thể nào tha thứ, nếu quả thật là do hắn mà ra, chúng ta chỉ có thể là không chết không ngừng, tuyệt đối không có khả năng trở thành đồng bọn cùng thuộc hạ của hắn.

Đạt Vân Hi suy nghĩ một lúc lâu cũng không ra đáp án, lúc này mới hỏi:

- Vậy chứ là vì nguyên nhân gì?

-... Ta không biết.

Lăng Tân lại nói rất thẳng thắn:

- Ta không biết là do nguyên nhân gì, những việc còn lại phải nhờ vào nhân cách phụ suy luận rồi. Ta và hắn đã phân chia lĩnh vực chuyên biệt của mỗi người, ta là chiến đấu cùng với sinh hoạt, lĩnh vực của hắn là bố cục cùng nghiên cứu. Không ai can thiệp ai, đây là phân định hợp lý nhất khi hai nhân cách cùng tồn tại.

Nói xong, Lăng Tân yên lặng nhắm hai mắt lại, sau một lát lại lần nữa mở ra. Biểu tình trên mặt hắn lúc này đã trở nên hoàn toàn lạnh nhạt.

-... Là một loại thí nghiệm sao?

Nhân cách phụ của Lăng Tân yên lặng đứng nguyên tại chỗ một lúc lâu, sau đó mới thì thào nói ra một câu như vậy. Sau đó hắn lại nhìn về phía Đạt Vân Hi hỏi:

- Người đã từng đối chiến cùng với Trần Hạo Thao, đối với người này, người có cảm giác như thế nào?

Đạt Vân Hi hơi sững sốt một chút, nàng vừa nghĩ vừa nói:

- Đây là một người rất nghiêm túc, cho người khác cảm giác giống như là một quân nhân vậy, tuy thế lại không có vẻ thiết huyết, mà lại có một loại cảm giác phần Thanh, ách, đó chính là cảm giác hắn gây ra trong lòng người khác a.

- Đúng vậy, thói quen quân nhân... Cái này tựa hồ là đặc tính chung của tất cả mọi người trong cô nhi viện.

Lăng Tân gật đầu nói:

- Như vậy tổng kết lại có thể kết luận một điểm, thói quen đặc thù. Mọi người đều cùng sở hữu một thói quen đặc thù, đây là thứ nhất. Thứ hai... hiện tại ta, tức là nhân cách phụ, cũng có một số thói quen đặc thù, ví dụ như trong khi suy nghĩ vấn đề, ta đều muốn giơ tay lên giống như để đẩy gọng kính mắt, đây là một loại thói quen hắn phải trải qua thời gian rất lâu mới có thể tạo thành, nhưng ta lại chưa bao giờ đeo kính, mặc dù chỉ là một chi tiết nhỏ, nhưng tổng kết lại cùng thói quen quân nhân kia, có thể kết luận một điểm... chúng ta đều có những thói quen chính mình cũng không biết.

Đạt Vân Hi nghe mà không hiểu gì cả. Nàng lại hỏi:

- Nếu vậy thì thế nào? Những đặc tính này... đại biểu cho cái gì?

- Đại biểu chúng ta rất có thể bị áp đặt cái gì đó... là trí nhớ sao? Hoặc là thân thể, thậm chí càng có thể là... ghen?

Nhân cách phụ của Lăng Tân nhìn hướng về khu phế tích rồi nói:

- Dựa theo tình huống trước mắt, chúng ta có thể tổng kết ra mấy điểm sau, thứ nhất, cô nhi viện này là do chính phủ thành lập, trên thực tế khi chúng ta còn bé tuyệt đối chưa từng trải qua bất luận ngược đãi gì, điều này và thực tế trong xã hội hiện tại hoàn toàn không phù hợp, càng là cô nhi viện do chính phủ thành lập, khả năng cô nhi trong đó bị ngược đãi lại càng lớn. Thứ hai là tất cả cô nhi trong cô nhi viện đều không có bất kỳ người nào tàn tật, dị dạng, nhược trí... Trái lại, trí lực của tất cả chúng ta đều vượt qua người bình thường. Thứ ba, trận đại hỏa hoạn tới thật có chút trùng hợp, hơn nữa toàn bộ cô nhi đều chết chỉ còn lại có ba người chúng ta. Từ ba điểm này có thể quy kết lại làm một khả năng... Chúng ta là những thí nghiệm thể. Cô nhi viện này thật ra là vì nguyên nhân nào đó mà thành lập.

- Thí nghiệm? Thí nghiệm con người? Bắt những hài tử các người làm thí nghiệm?

Đạt Vân Hi kinh ngạc nói ra. Lăng Tân gật đầu nói:

- Khả năng đã trên bảy mươi phần trăm, nếu như dùng khả năng này đến giả thiết, như vậy tất cả điểm đáng ngờ đều có thể giải thích rõ ràng, vì cái gì chúng ta đều có thói quen quân nhân, vì cái gì chúng ta đều có một số đặc tính vốn không thuộc về bản thân, còn có vì cái gì mà tất cả cô nhi đều rất thông minh, tại sao phải phát sinh trận đại hỏa hoạn tám năm trước, những điều này đều có thể giải thích. Hình dung một giả thiết như thế này, chính phủ hoặc là một tổ chức nào đó phát hiện ra phương pháp có thể khiến cho hài nhi trở nên rất thông minh, có thể là trực tiếp thay đổi cấu tạo gen, như vậy khi đó chính phủ hoặc là tổ chức sẽ tiến hành thí nghiệm trên quy mô lớn, mà loại thí nghiệm này cần phải giấu diếm xã hội, biện pháp tốt nhất là tiến hành trong căn cứ quân sự nào đó. Nhưng nếu như số lượng thí nghiệm thể quá lớn thì thế nào? Biện pháp tốt nhất chính là đem những thí nghiệm thể này đặt vào trong một cô nhi viện, khiến cho đại lượng hài tử có thể tập trung cùng một chỗ, lại khiến cho bọn hắn cơ bản bị ngăn cách với xã hội, biện pháp như vậy thật sự là rất tốt.

- Tiếp đó lý do trận đại hỏa hoạn phát sinh cũng có thể giải thích, đó chính là do thí nghiệm thất bại, hoặc là thí nghiệm này bị chính phủ phản kháng, hoặc là cơ cấu quyền lực trong tổ chức kia thay đổi, khiến cho thí nghiệm triệt để phá sản. Như vậy để che giấu sự tồn tại của thí nghiệm, thủ đoạn tốt nhất là giết chết tất cả thí nghiệm thể. Như vậy đại hỏa hoạn tại cô nhi viện cũng có thể giải thích rõ ràng, chỉ là trong giả thiết này có một điểm mù duy nhất: vị trí của người đứng phía sau là gì? Rốt cuộc hắn có vai trò gì trong những sự kiện này?

Lăng Tân nói đến đây thì ngừng lại, hắn lấy ra một quả táo từ trong lồng ngực, đứng đó vừa ăn táo vừa suy nghĩ. Mà Đạt Vân Hi thì có chút im lặng nhìn xem bộ dáng hắn ăn táo... Nàng căn bản không phát hiện hắn móc quả táo ra từ chỗ nào, túi áo trong trang phục hắn có thể chứa một quả táo lớn như vậy sao? Một lát sau Đạt Vân Hi mới bỗng nhiên mở miệng hỏi:

- Có khi nào là do suy luận của người sai lầm thì sao? Từ khi mới bắt đầu đã sai lầm, không có thí nghiệm gì, cũng không có ai là thí nghiệm thể, mà người đứng phía sau cũng không hề quan hệ gì với những chuyện này?

Lăng Tân lắc lắc đầu nói:

- Trên cơ bản không tồn tại khả năng như vậy... Bởi vì người nên biết, trên thế giới này bất cứ chuyện gì Phong thần bảng cũng có thể tra duyệt ra. Thậm chí ngay cả lai lịch thân thể của người thân thể cũng vậy, sự tình lý kỳ như vậy cũng có thể biết. Nhưng khi ta muốn tra duyệt kỹ càng về kế hoạch thí nghiệm tại cô nhi viện, Phong thần bảng lại không thể hiện lên được thông tin nào, cho nên chỉ có thể có hai khả năng: một là suy đoán của ta đã sai, căn bản không có thí nghiệm cô nhi viện, hai là người đứng phía sau đã che giấu tất cả mọi chuyện liên quan, chỉ có Phong thần bảng mới có thể hạn chế Phong Thần bảng...

- Cho nên ta lại dùng phương thức khác hỏi Phong thần bảng một lần nữa... Mục đích cô nhi viện này thành lập là vì cái gì? Nếu như suy đoán của ta sai lầm, như vậy mục đích thành lập của cô nhi viện chỉ có thể là vì nuôi dưỡng những trẻ em mồ côi, một đáp án rất đơn giản, Phong thần bảng tuyệt đối có thể hiện ra một đáp án đơn giản như vậy. Nhưng nếu như suy luận của ta là đúng, mục đích cô nhi viện thành lập thật

ra là vì thí nghiệm, như vậy thí nghiệm bị che đậy sẽ khiến trên Phong thần bảng không hiện ra tin tức gì cả... Kết quả là suy luận của ta quả thật đã đúng, trên Phong thần bảng không hề hiện ra tin tức nào, mục đích chúng ta tồn tại quả nhiên là vì một thí nghiệm nào đó. Mà tất cả chuyện này đều có liên quan đến người đứng phía sau, thí nghiệm này rốt cuộc là cái gì? Vì sao người đứng phía sau lại có liên quan đến chính phủ? Tại sao phải phát sinh trận đại hỏa hoạn tám năm trước? Vì cái gì ba người còn sống chúng ta đều có được mảnh Phong Thần bảng?

Khi Lăng Tân nói đến đây thì dừng lại một chút, hắt lại vô ý thức đưa tay lên sống mũi của mình, nhưng mà ở đó cũng không hề có cặp kính mắt nào tồn tại, hắt lại hơi sững sốt một chút rồi mới tiếp tục nói:

- Tình huống cơ bản chính là như vậy. Bỏ qua tất cả khả năng không thể, đáp án còn lại cho dù không thể tưởng tượng đến mức nào, đó cũng chính là đáp án chính xác duy nhất... Mà ta từ trong một loạt vấn đề này lấy được một đáp án duy nhất là: người đứng phía sau là người tạo ra thí nghiệm, còn ba người chúng ta rất có thể là người được chủ định đánh bại hẳn.

- Đợi... đợi một chút a.

Đạt Vân Hi càng nghe càng thấy khó hiểu, nàng nhịn không được mà hỏi:

- Người nói rõ hơn một chút được không? Làm thế nào đột nhiên từ trong mấy vấn đề này liền suy ra được đáp án? Phương hướng suy luận của người là như thế nào? Ta nghe mà hoàn toàn chẳng hiểu gì cả.

Lăng Tân liếc mắt nhìn nàng một cái rồi nói:

- Trí tuệ của người bình thường... Đây là nhờ may mắn mà do người từng nói cho ta biết: đó chính là về ý thức Gaia, nếu như trái đất có ý thức tập thể của chính mình, nói một cách khác, ý thức này nhất định có thể minh bạch Phong thần bảng có uy lực lớn đến mức nào. Đó là một thứ vũ khí đủ để phá hủy trái đất một cách đơn giản, chỉ cần đủ điểm nhân quả, trái đất cũng chỉ không hơn một khối thiên thạch là bao, mà khi đối mặt với uy hiếp như vậy, ý thức Gaia tuyệt đối không có khả năng bó tay chịu trời, phản ứng có khả năng lớn nhất của nó là gạt bỏ người gây ra uy hiếp... Nhưng mà người đó có Phong thần bảng trong tay, ý thức Gaia không thể làm cách nào để gạt bỏ được, trong tình huống như vậy, khi người phía sau mất đi một bộ phận Phong Thần bảng, như vậy nó cũng sẽ không tìm cách hủy diệt một bộ phận Phong thần bảng này, mà sẽ đem giao ột hoặc nhiều người có khả năng uy hiếp được người đứng phía sau, nhờ vào lực lượng của họ đến đối kháng với người đứng sau. Đó là cố gắng lớn nhất mà ý thức Gaia có thể làm để tiêu diệt người giữ Phong thần bảng, mà ba người chúng ta có lẽ là nhân tuyển do Gaia lựa chọn: ta, Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi.

- Về phần người đứng phía sau, chỉ có thể là do thí nghiệm này có quan hệ với hẳn, do đó mới bị che đậy, điều này đã được Phong thần bảng chứng thực, không thể nghi ngờ, cho nên trước mắt đạt được hai kết luận: một là thí nghiệm tại cô nhi viện có quan hệ với người phía sau, hai là ba người chúng ta đều sẽ đối kháng với hẳn...

Khi nói đến đây, Lăng Tân hơi dừng lại suy nghĩ một chút rồi mới tiếp tục:

- Chỉ còn lại có một vấn đề duy nhất, mục đích của thí nghiệm tại cô nhi viện đến tột cùng là gì?... Lý do chúng ta tới khu phế tích cô nhi viện này là để dùng Phong thần bảng tiến hành hồi tưởng, xem lại những việc đã từng phát sinh tại đây mười mấy năm trước, hoặc là có những ai từng ra vào cô nhi viện, sau đó thông qua quá trình điều tra cẩn thận về những người này để phân tích từng bước ra thân phận người đứng sau. Chỉ cần xác nhận hẳn có quan hệ nào đó với thí nghiệm tại cô nhi viện, như vậy đã bắt đầu có manh mối dẫn đến thân phận của hẳn, điều tra phân tích từng bước từng bước... Hẳn sẽ trốn không thoát!

81. Chương 81: Nguy Cơ! Gạt Bỏ! (nhất)

Đạt Vân Hi không thể không bội phục Lăng Tân, chỉ từ một chút điểm bất thường tại cô nhi viện, đã có thể thông qua Phong thần bảng phân tích ra nhiều chi tiết như vậy, thậm chí còn có thể liên kết những chi

tiết này với người đứng sau, mà một loạt phân tích này đều không có chút gượng ép nào, một bước tiếp một bước, không ngừng liên kết các dữ kiện rồi cuộc đật được kết luận trước mắt, tìm ra manh mối về người đứng phía sau mọi chuyện.

Đạt Vân Hi vội vàng nói:

- Quá tuyệt vời a, Lăng Tân! Không ngờ người nhanh như vậy đã tìm ra được manh mối về người phía sau, chỉ cần dựa theo manh mối này tiếp tục điều tra, rất nhanh sẽ có thể tìm được thân phận hắn.

Lăng Tân lại lắc lắc đầu nói:

- Không, không dễ dàng như vậy. Đầu tiên cần phải tìm ra được những tin tức còn sót lại chưa bị che đậy. Tiếp theo là hành động này của chúng ta thật ra chính là đang đùa với lửa...

- Đùa với lửa?

- Đúng vậy... Rất có thể sẽ khiến người phía sau ra tay công kích, bởi vì chúng ta làm như vậy rất có thể sẽ gây ra uy hiếp đến hắn, đặc tính của cuộc chiến Phong thần bằng là vậy, người nào tìm ra kẻ kia trước, như vậy người bị tìm ra sẽ phải chịu âm mưu cùng những công kích trí mạng, nếu như chúng ta tìm được hắn, vậy sẽ khiến hắn rơi vào tình thế bị uy hiếp, cho nên ta lo hành động lần này sẽ khiến cho hắn ra tay công kích trước thời hạn một tháng. Đương nhiên, đây chỉ là có khả năng, nếu như có thể làm sáng tỏ một điểm nghi ngờ cuối cùng, như vậy lập tức có thể biết hắn sẽ lập tức tiến hành công kích với chúng ta hay không.

Lăng Tân bỗng nhiên xoay đầu lại nhìn về phía Đạt Vân Hi hỏi:

- Dưới tình huống như thế nào người sẽ tha cho đối thủ cạnh tranh với công việc kinh doanh tập đoàn của người, mặc dù có ưu thế mang tính áp đảo cũng không đuổi tận giết tuyệt?

Đạt Vân Hi nghĩ nghĩ một chút rồi nói:

- Ủm, nếu như là có ưu thế mang tính áp đảo cũng không đuổi tận giết tuyệt, trừ phi là việc đuổi tận giết tuyệt đối thủ sẽ khiến cho tập đoàn của ta gặp nhiều phiền phức, ví dụ như sẽ bị chính phủ ngăn trở chống đối, hoặc là sẽ dẫn xuất ra thế lực sau lưng đối thủ cạnh tranh... Tóm lại nếu như ta có ưu thế mang tính áp đảo nhưng lại không đuổi tận giết tuyệt, như vậy mục đích hắn sẽ không phải là vì tha cho đối thủ mà rất có thể là vì nguyên nhân khác nào đó...

- Đúng, là vì có nguyên nhân khác nào đó...

Lăng Tân gật đầu nói:

- Cho nên mục đích của người phía sau hắn không phải là vì Phong thần bằng trong tay chúng ta, bởi vì hắn có rất nhiều cơ hội cướp lấy Phong thần bằng nhưng cũng không hề ra tay, ngược lại là đem điểm quan trọng về công dụng của Phong thần bằng nói cho chúng ta biết. Tình huống như vậy thực sự chỉ có thể phát sinh trong tiểu thuyết, cường giả đứng ở vị trí đỉnh uẩn tìm đối thủ cân xứng, đối với thực tế mà nói căn bản là chuyện không thể nào. Nhưng mà hắn lại quả thực đã làm như vậy, căn cứ vào suy luận lúc trước, ba người chúng ta cùng các cô nhi khác trong cô nhi viện là những thí nghiệm thể, mà thí nghiệm này rất có thể có liên quan mật thiết với người đứng sau. Nếu quả thực như vậy đáp án đã rất rõ...

- Đáp án? Đáp án như thế nào cơ?

Đạt Vân Hi rất là tò mò hỏi.

- ... Thân thể, hoặc là gien của chúng ta. Bởi vì đó là thứ người đứng sau cần, cho nên hắn để cho chúng ta dần phát triển, giống như là để cho thú nuôi lớn lên dần dần, mà cuộc chiến tranh giành Phong thần bằng thì là nhân tố để chúng ta có thể trở nên mạnh mẽ. Nếu như dùng kết luận này đến giải thích, vậy có thể lý giải được lý do tại sao hắn cho chúng ta thời gian một tháng.

Sau khi Lăng Tân nói xong những lời này, liền đứng trước cô nhi viện lấy ra Phong Thần bằng, đồng thời cũng nhắm mắt đứng yên lặng một lúc. Hơn mười phút đồng hồ sau, hắn mới mở mắt ra đồng thời nói với Đạt Vân Hi:

- Đã truy ra rất nhiều tin tức, trong đó có ba người trọng yếu nhất, một là Ngụy trung tá đã tới đây khi cô nhi viện thành lập, hai là thiếu tá Trương Thiên Minh sẽ tới đây mỗi khi có người mới. Còn một người là

viên trưởng cô nhi viện Vương Hoắc, thông tin về ba người này đều bị Phong thần bảng che đậy, cho nên ba người này hẳn có quan hệ nào đó với người đứng phía sau.

Đạt Vân Hi liền vội vàng hỏi:

- Vậy tiếp theo thì sao? Tiếp theo chúng ta nên làm gì?

- Cách thức để lấy được tin tức không riêng chỉ nhờ vào sử dụng Phong Thần bảng, đây chính là thế giới thực tế, ngoại trừ Phong thần bảng ra, cũng sẽ có những cách thức khác để tiến hành điều tra, chỉ cần từng tồn tại nhất định sẽ để lại dấu vết. Tuy Phong thần bảng là vạn năng, nhưng người sử dụng nó cũng chỉ là nhân loại mà thôi, không thể không gì không làm được, giống như lúc trước khi chúng ta cần tinh thần ẩn ký cũng vậy, chỉ có thể là thứ bản thân biết mới có thể tạo ra, nếu như là thứ chính mình cũng không biết rốt cuộc là cái gì, vậy thì nhất định không thể tạo ra được...

Lăng Tân ngồi yên lặng trên xe, vẻ mặt lạnh nhạt nói như vậy. Mà Đạt Vân Hi cũng lười tranh luận với hắn, nhân cách phụ của Lăng Tân thật sự là rất tế nhị, cho nên nàng chỉ mở cửa xe bước vào sau đó liền lái xe về theo con đường lúc trước.

-... Ta bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện, nếu như nói ý định lúc ban đầu của người đứng sau là để cho ba người chúng ta trở nên mạnh mẽ vì cần đến thân thể, gien hoặc cái gì đó của chúng ta. Như vậy khi chúng ta đã không còn thuần túy, cũng tức là nói khi chúng ta đã trở thành người khác với mục đích ban đầu của hắn, hắn sẽ làm thế nào?

Lăng Tân ngồi một mực yên lặng bên cạnh Đạt Vân Hi, một lúc lâu sau bỗng nhiên nói ra mấy câu như vậy khiến cho Đạt Vân Hi cảm thấy có chút đột ngột cùng khó hiểu.

- Sẽ như thế nào?

Đạt Vân Hi lơ đãng hỏi.

-... Đương nhiên là sẽ tới giết chết ta. Mặc kệ hạn chế thời gian một tháng lúc trước, nếu như là ta cũng tuyệt đối sẽ làm như vậy!

Lăng Tân nói với vẻ khẳng định. Đạt Vân Hi lập tức ngây ngốc nhìn về phía hắn:

- Không phải phải người nói người đứng phía sau có trí tuệ vô cùng đáng sợ sao? Hơn nữa hắn có Phong thần bảng đã lâu như vậy, không phải là thực lực đã trở nên rất đáng sợ sao? Người cảm thấy chúng ta có thể đối với kháng hắn sao chứ?

- Cho nên nếu thực sự là như vậy, chúng ta chết chắc rồi!

Lăng Tân nói một lần nữa với vẻ rất khẳng định.

Đạt Vân Hi lập tức cảm thấy không nói nên lời, nàng liền xoay đầu nhìn về phía trước, chợt thấy một chiếc xe tải trước mặt vốn đang chạy tới bỗng nhiên dừng lại tại vị trí cách xe mình mấy mét, khiến cho Đạt Vân Hi sợ tới mức liền lập tức dừng xe lại, may mà chiếc xe tải phía trước cũng không lao tới, hai chiếc xe chỉ là dừng lại song song với nhau.

- Làm ta sợ muốn chết, còn tưởng rằng người đứng sau bắt đầu tập kích chứ.

Đạt Vân Hi thở ra một hơi, sau đó nhìn Lăng Tân với vẻ trách móc. Nhưng lại không ngờ toàn thân Lăng Tân bỗng nhiên chuyển thành trạng thái sẵn sàng, giống như muốn lập tức nhảy ra khỏi xe.

-... Quả thực đã bắt đầu rồi!

Vừa dứt lời, trên chiếc xe tải bỗng nhiên truyền đến một tiếng động lớn, chiếc xe này vốn đang vận chuyển gỗ thô, từng cây gỗ đều được những sợi dây thép lớn buộc chặt. Nhưng không ngờ dây thép chắc chắn như vậy lại bỗng nhiên đứt ra, mấy cây gỗ thô liền trực tiếp đập vào xe của hai người, ầm ầm vài tiếng, đã ép chặt cửa xe đang được mở ra, sức nặng của những khối gỗ khiến cửa xe lúc này dù thế nào cũng không thể mở. Mà Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi lại hoàn toàn không sợ phong tỏa như vậy, hai người liếc mắt nhìn nhau, tiếp đó mỗi người đều đánh một chưởng lên cửa xe, ầm ầm hai tiếng, đã khiến cho cửa xe bị đánh bay ra ngoài, hai bên chiếc xe hoàn toàn bị mở ra. Tuy vậy ngoại trừ mấy cây gỗ đang đè lên xe hai người, những cây còn lại đều rơi xuống làn đường bên cạnh. Khi Lăng Tân vừa đánh một chưởng khiến cửa xe bay

ra ngoài, một chiếc xe cũng đang chạy nhanh tới, vì cánh cửa bỗng nhiên bay ra khiến tài xế lái xe bị khuất tầm nhìn không nhìn thấy phía trước, chỉ nghe thấy một tiếng rầm lớn, chiếc xe mới chạy tới này đã bị một khối gỗ rơi trúng, hơn nữa chỗ bị va trúng vừa vặn là phần động cơ của xe. Dưới sự trùng hợp liên tiếp, chiếc xe này lập tức nổ tung lên, toàn thân Lăng Tân lập tức bị bao phủ trong ngọn lửa. Phía bên kia Đạt Vân Hi cũng vừa mới một chưởng đánh bay cửa xe, chỉ là bình xăng của chiếc xe tải chở gỗ lại nằm đúng hướng cánh cửa xe đang bay tới, khi cửa xe mãnh liệt đập vào, bình xăng cũng lập tức bị phá nát. Tiếp đó ngọn lửa sau lưng Đạt Vân Hi ập tới, chẳng những nuốt trọn chiếc xe của hai người mà còn lan tới chỗ bình xăng vừa bị phá nát của xe tải, lập tức một vụ nổ khác xuất hiện, sau đó ba chiếc xe đều nổ tung, vụ nổ phẳng phất giống như một đám mây hình nấm loại nhỏ, triệt để bao phủ hai người Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi bên trong.

Khi ngọn lửa mới bùng lên được một vài giây, bỗng nhiên một loại uy áp khổng lồ giống như của trời đất lập tức xuất hiện. Ngọn lửa đang thiêu đốt kịch liệt liền trở nên ảm đạm, giống như bị một bàn tay khổng lồ vô hình nào đó hoàn toàn áp chế. Tiếp đó một tiếng vang thật lớn, ba chiếc xe đang bốc cháy bỗng bị đánh bay, chiếc xe nhỏ nhất liền văng ra hơn mấy chục mét, hai chiếc xe còn lại cũng đồng thời văng xa hơn mười mét, ngọn lửa dữ dội lúc này đã hoàn toàn bị dập tắt. Trong ngọn lửa có một nam một nữ đang đứng, Lăng Tân lúc này hai mắt đã trở thành một mảng mờ mịt, hắn cũng không còn đứng trên mặt đất, cứ như vậy lơ lửng cách mặt đất một khúc, Đạt Vân Hi thì lúc này đang ở sau lưng kinh ngạc nhìn hắn.

-... Cần thận nghe ta nói, Đạt Vân Hi, chúng ta bây giờ đang ở trong cực độ nguy hiểm, người đứng phía sau đã bắt đầu tiến hành đuổi giết đối với ta, người là người có liên quan với ta cũng sẽ rơi vào trong vòng nguy hiểm. Phong thần bảng ở trong ngực áo ta, sử dụng nó để che đậy hành tung của chúng ta, sau đó không thể quay lại biệt thự lúc trước, cần tìm một chỗ khác để hai người chúng ta có thể tránh né. Đồng thời sử dụng Phong thần bảng cần thận tra duyệt những người nào hiện tại không ở trong trường đại học, cũng tức là những người không có trong khu vực trường đại học sau khi cảnh sát bắt đầu phong tỏa, toàn bộ giáo viên học sinh đều tra duyệt cẩn thận một lượt.

Khi hai người vừa thoát ra từ trong ngọn lửa, Lăng Tân mãnh liệt quay đầu nhìn về phía Đạt Vân Hi, hắn cũng không đợi Đạt Vân Hi nói chuyện, trực tiếp nói ra mấy câu như vậy, sau đó liền rơi vào hôn mê, mà lực lượng uy áp giống như trời đất lúc trước cũng dần biến mất vô tung tích, chỉ để lại vô số xe cộ đang bốc cháy trên đường cùng với hiện trường vụ nổ lớn, còn có đám người ở làn xe phía xa đang trợn mắt há mồm nhìn quang cảnh vụ tai nạn.

- Mẹ nó, nhìn thấy siêu nhân rồi, hơn nữa còn là hai siêu nhân một nam một nữ? Xem ra bộ phim bạn gái siêu nhân mới chiếu gần đây quả là sự thật, hóa ra thế giới này thật sự *** có siêu nhân a!

Một chiếc xe taxi ở trên làn đường phía xa vốn lúc trước đang chạy về hướng nơi phát sinh vụ tai nạn, cho nên tài xế cùng hành khách trên xe có thể chứng kiến vụ tai nạn rất rõ ràng, vì vậy tài xế taxi mới có thể rống lên một tiếng như thế, nhưng càng kỳ quái hơn là hành khách duy nhất trên xe lại không hề có phản ứng gì, chỉ yên lặng ngồi tại chỗ.

(Sở Hiền, kế hoạch có biến, trạng thái tinh thần của thí nghiệm thể số 00 xuất hiện dị thường, hắn đã tiến hành phân liệt nhân cách bản thân, ý thức của người cùng ý thức của bản thân hắn đã không còn dung hợp. Không phù hợp với mục đích kế hoạch, hiện tại tiến hành gạt bỏ đối với hắn... Cách lần thức tỉnh tiếp theo của người còn có bảy ngày, tỉnh dậy nhanh lên đi, Sở Hiền!)

Tại chỗ ngồi phía sau của taxi là một thiếu nữ xinh đẹp thần sắc lạnh lẽo, giờ phút này trên khuôn mặt nàng đang tràn đầy lo lắng nhìn về phía trước...

82. Chương 82: Nguy Cơ! Gạt Bỏ! (nhị)

Khi Lăng Tân tỉnh lại, hắn đã nằm trên một chiếc giường phẳng phiu sạch sẽ, bên cạnh hắn còn có một thiếu nữ đang ngồi yên lặng nghe nhạc, cả gian phòng đều thanh tĩnh im ắng, khiến cho trong lòng Lăng

Tân cũng cảm thấy dễ chịu, tuy vậy đau đớn đột ngột xuất hiện trên toàn thân khi vừa tỉnh lại khiến cho hắn muốn hét lớn lên. Hắn chỉ cảm thấy toàn thân giống như muốn nứt ra, không chỗ nào không đau, còn tệ hơn nữa là theo hắn cử động, trên da thật sự hiện ra từng chút từng chút máu tươi.

- Không nên loạn động, Lăng Tân, thân thể người bị nội thương quá nghiêm trọng, rất nhiều mạch máu lớn nhỏ đều đã tan vỡ, thật vất vả mới nhờ Phong thần bảng bảo trụ được tính mạng cho người, nếu như người tự mình giãy dụa rồi mất máu mà chết... kết cục như vậy không khỏi quá khôi hài đi à nha?

Thiếu nữ này là Đạt Vân Hi, nàng cười hì hì nói với Lăng Tân như vậy. Lăng Tân lúc này chỉ có thể cắn chặt răng chịu đựng, tiếp đó hắn nhận lấy Phong thần bảng Đạt Vân Hi đưa tới, cố gắng nhắm mắt lại, tập trung chú ý lực vào việc chữa trị thân thể, mấy giây trôi qua, hắn mới cứng đờ mà nhúc nhích được thân hình một chút, đến lúc này, hắn phát hiện thấy lần chữa trị vừa rồi đã tiêu hao hơn bảy nghìn điểm nhân quả, có thể thấy thương thế của hắn đã nặng đến mức nào.

-... Người bị âm bao nhiêu điểm nhân quả?

Lăng Tân cố gắng ngồi dậy từ trên giường, tuy thân thể đã được chữa trị, nhưng cảm giác đau đớn như cực hình lúc trước vẫn còn, cho nên thân thể vẫn chưa thể nào cử động linh hoạt, hắn chỉ có thể cố gắng quay đầu sang phía Đạt Vân Hi hỏi. Đạt Vân Hi quay đầu đi chỗ khác nói khẽ:

-... Hơn bốn nghìn điểm.

- Không thể đợi thêm được nữa rồi!

Lăng Tân dùng sức thở ra một hơi, sau đó ngồi dậy từ trên giường rồi nói tiếp với Đạt Vân Hi:

- Lập tức dùng tất cả mọi cách có thể để tìm ra manh mối về ba người kia, sau đó dùng manh mối từ bọn họ để tìm hiểu tất cả tin tức về nguồn gốc thí nghiệm. Chúng ta đã không thể đợi thêm nữa rồi, nếu không kết cục chờ đợi sẽ chỉ có thể là tử vong!

Đạt Vân Hi hiển nhiên cũng bị trận tập kích bất ngờ hôm nay dọa sợ, nàng vội vàng cầm một cái túi lớn từ góc phòng ra rồi ra nói:

- Ta đã mua một chiếc laptop, sử dụng Phong thần bảng tiến hành phụ trợ, có thể tiến hành tra duyệt tất cả tin tức từ mạng internet trên phạm vi toàn thế giới.

Lăng Tân cũng không chút khách khí nào, hắn trực tiếp mở Laptop ra, tiếp đó ấn ấn huyết thái dương giống như muốn chuyển sang trạng thái nhân cách phụ, nhưng vừa mới bắt đầu chuyển đổi sang nhân cách phụ đã khiến đầu hắn đau đớn đến muốn nứt ra, thật sự đau đến mức chết đi còn hơn, chỉ mới mấy giây ngắn ngủi, hắn đã cảm thấy lâu như mấy ngày mấy đêm. Đến khi Lăng Tân toàn thân toát mồ hôi khôi phục lại trạng thái bình thường, Đạt Vân Hi bên cạnh đã yên lặng đặt tay lên sau lưng hắn, không ngừng truyền vào một luồng ma lực cảm giác mát lạnh.

-... Không cần, chỉ thuần túy là đau đớn trên phương diện tinh thần, thân thể không còn chút tổn thương tổn nào. Quả nhiên, khi sử dụng tinh thần ẩn ký, nếu như tinh thần cùng thân thể không đạt đến một mức độ nhất định, sẽ không thể chịu nổi đại uy năng của trời đất, dẫn đến tổn thương vô cùng nghiêm trọng.

Lăng Tân lập tức nở nụ cười khổ, hắn nhìn laptop một cái rồi nói:

- Vậy do ta điều tra thông tin cũng được, chỉ là không biết sẽ có bao nhiêu chênh lệch so với nhân cách phụ...

Nói xong, Lăng Tân một tay cầm Phong Thần bảng, tay kia thì không ngừng diên cuồng gõ bàn phím, mà Đạt Vân Hi thì chỉ nhu thuận ngồi bên cạnh hắn, lặng lẽ nhìn các loại số liệu cùng tin tức không ngừng xuất hiện trên màn hình laptop. Theo Lăng Tân xâm nhập tìm kiếm, một số trang tài liệu tuyệt mật cũng xuất hiện trên màn hình laptop, ví dụ như tài liệu quân đội, ví dụ như tài liệu quốc gia... Thậm chí ngay cả một số trang quân sự nội bộ của nước ngoài cũng xuất hiện, nhờ Phong thần bảng phụ trợ, tất cả cơ chế bảo mật của những trang web này đều bị phá giải trong nháy mắt, tư liệu che giấu trong đó đều bị Lăng Tân xâm nhập tra duyệt.

- Không có, không có, toàn bộ không có!

Thời gian dần trôi, hơn nửa giờ sau, Lăng Tân bỗng nhiên đánh một quyền vào đầu giường, khiến toàn bộ phần gỗ đầu giường đều vỡ nát, tiếng động lớn như vậy lập tức đánh thức Đạt Vân Hi, vốn dĩ nàng đang ngồi nhìn Lăng Tân tra tìm tài liệu nhưng chỉ được một lúc thì cơn buồn ngủ ập tới, bộ dạng vừa bị đánh thức dậy trong khi đang ngủ gật của nàng trông giống như một con mèo nhỏ rất đáng thương, điều này cũng làm cho trong lòng Lăng Tân xuất hiện cảm giác rung động, tuy nàng vẫn luôn dùng biểu lộ cười cợt đùa dai, nhưng kỳ thật từ sâu trong nội tâm vẫn một mực rất quan tâm tới hắn.

- Nếu mệt thì người cứ ngủ một lúc đi, tự ta tiếp tục tra tìm tin tức được rồi.

Nói xong Lăng Tân bỗng nhiên giơ tay qua xoa xoa đầu Đạt Vân Hi, khiến mái tóc đen nhánh dài mượt của nàng đều bị xoa rối loạn, làm nàng lập tức ngẩng đầu nhìn về hướng hắn. Lúc này Lăng Tân mới đột ngột giật mình phát hiện mình vừa làm trò gì. Hắn lập tức cũng há hốc mồm sững sờ không nói được câu nào, tuy thế lúc này Đạt Vân Hi đã khôi phục lại từ trạng thái ngạc nhiên, nàng vậy mà không hề có chút tức giận hoặc là dấu hiệu bạo lực nào, chỉ gật đầu nhẹ một cái, tiếp đó trườn qua chỗ Lăng Tân nằm lúc trước, cứ như vậy dùng mền đắp kín toàn thân mình lại, hành động như vậy của nàng thực sự vô cùng đáng yêu, đến mức núi non cũng có thể mềm sụm xuống và đại dương khô hết đi...

-...Từ lúc nào ta trở nên người lớn đỉnh đạc như vậy chứ?

Lăng Tân nhỏ giọng tự hỏi chính mình, nhưng trong đầu hắn chỉ thấy toàn dấu chấm hỏi, động tác trong lúc không kìm lòng được vừa nãy khiến chính hắn cũng cảm thấy ngạc nhiên không biết nên làm gì mới phải, ít nhất mấy phút sau, hắn mới tỉnh táo lại nhìn về phía laptop.

- Không được a, tư liệu về ba người này đã bị xóa bỏ toàn bộ, không cách nào tìm được, thông tin trên mạng, hồ sơ quốc gia, số điện thoại, tài khoản ngân hàng, thẻ tín dụng, chứng minh thư các loại... toàn bộ đều không có, giống như ba người này đã hoàn toàn bốc hơi khỏi thế giới vậy. Nhưng khi ta ở khu phế tích cô nhi viện xác thực đã thông qua Phong thần bảng tìm được tung tích, đã từng tới cô nhi viện, đều có quan hệ với ba người chúng ta. Nếu như Phong thần bảng đã thực sự xóa đi tất cả dấu vết, làm sao có cách nào tìm được ba người này đây?

Lăng Tân âm thầm tiến hành suy luận... nhưng mà bất kể hắn phân tích suy đoán như thế nào cũng không tìm được manh mối, chỉ cảm thấy mọi đầu mối trước mắt như một màn sương mờ mờ ảo ảo, giống như có những sợi dây đang liên kết giữa những manh mối với nhau, nhưng vừa cẩn thận suy nghĩ đến thì lại không thấy gì, một lát sau rốt cuộc hắn đã không còn tìm ra cách nào có thể giải quyết vấn đề trước mắt nữa...

- Nhân cách phụ, giao Low Latent Inhibition cho người, thật không biết là họa là phúc...

Lăng Tân cảm thán một phen, vốn đối với hắn lúc trước kia mà nói, những suy luận phân tích như thế này đều chẳng qua là bản năng mà thôi, không cần phải vắt óc suy nghĩ như hiện tại, chỉ cần một chút xiu manh mối là có thể để cho hắn nghĩ đến rất nhiều rất nhiều. Nhưng trước mắt dường như hắn đã mất đi loại thiên phú này, hắn cảm thấy giống như sau khi mình mất đi Low Latent Inhibition đã trở nên vô dụng, đây là một loại cảm giác mất mát rất khó có thể hình dung.

-... Suy nghĩ cẩn thận lại một chút, ta đến cùng bỏ qua manh mối nào, nhất định có đầu mối liên kết nào đó bị ta bỏ qua!

Lăng Tân càng không ngừng suy nghĩ liên tục, nhưng mặc cho hắn suy nghĩ đến muốn vỡ đầu, vẫn y nguyên không nghĩ ra đáp án. Lúc này hắn chỉ có thể một tay cầm Phong thần bảng lên, tay kia đặt lên huyệt thái dương của mình, tập trung tinh thần, chỉ đợi khi vừa chuyển đổi sang nhân cách phụ, lập tức liền dùng Phong thần bảng chữa trị thương tổn tinh thần do tinh thần ẩn ký gây ra.

Lần chuyển đổi này còn thống khổ hơn so với cực hình, thiếu chút nữa đã khiến hắn trực tiếp hôn mê bất tỉnh, tuy vậy tốt xấu hắn cũng có chút kiên cường, cố gắng chịu đựng nỗi thống khổ, chỉ sau mấy giây ngắn ngủi, đã dùng Phong thần bảng chữa trị xong thương tổn tinh thần, nhưng dù là như vậy, toàn thân Lăng Tân cũng đã toát đầy mồ hôi lạnh.

-...Trí tuệ của người bình thường. Manh mối rõ ràng như vậy cũng không phát hiện được!

Nhân cách phụ của Lăng Tân chửi nhỏ một câu, tiếp đó liền trực tiếp đi tới trước màn hình laptop không ngừng gõ bàn phím.

Đạt Vân Hi lúc này căn bản là không hề ngủ, lúc trước Lăng Tân xoa xoa đầu nàng một lúc đã khiến cho trong lòng nàng cũng thấy bối rối, cho nên nàng một mực vẫn ở bên trong tấm màn tập trung lắng nghe động tĩnh bên ngoài. Khi nàng nghe thấy Lăng Tân lẩm bầm cảm thán, còn có câu chữ nhỏ sau khi chuyển thành nhân cách phụ, rốt cục nhện không được nở nụ cười. Người này thật thú vị, không ngờ rõ ràng còn tự mình chữ mình là trí tuệ của người bình thường...

-... Manh mối rất rõ ràng, nếu như nói ba người chúng ta là một bộ phận của thí nghiệm, mà hẳn lại không có giết chết chúng ta, ngược lại muốn để cho chúng ta trở nên mạnh mẽ, như vậy manh mối tại cô nhi viện rất có thể là do chính hắn cố ý lưu lại, do đó cũng có thể suy ra, hẳn nhất định có lưu lại manh mối khác, không hoàn toàn xóa bỏ tất cả, chỉ cần suy nghĩ theo một phương diện khác là được. Khi tất cả manh mối đều đã hoàn toàn biến mất, manh mối trên một phương diện khác sẽ trở nên rõ ràng, đó chính là sự không hài hòa!

- Khi ba người này triệt để bóc hơi khỏi thế giới, toàn bộ tin tức, dấu vết tồn tại... toàn bộ đều biến mất. Như vậy sự biến mất của họ sẽ không lưu lại chỗ trống sao? Đó chính là điểm không hài hòa, dù sao ba người đều đã từng thật sự tồn tại, tin tức có thể xóa đi, nhưng vị trí trước đó của từng người thì không thể xóa đi, khi bản thân ba người này cùng tin tức về họ đều bị xóa bỏ, như vậy vị trí trước đó của bọn họ sẽ chuyển thành chỗ trống. Bộ phận chỗ trống này chính là tin tức người đứng sau lưu lại cho chúng ta.

Trên màn hình laptop trước mặt Lăng Tân lúc này đã xuất hiện rất nhiều tin tức số liệu, mà hẳn lại hết lần này tới lần khác chọn lựa những tin tức nhìn qua có vẻ như không hề trọng yếu để tra xét. Trong tiếng gõ bàn phím đều đều liên tục như vậy, Đạt Vân Hi rốt cuộc cảm thấy mí mắt càng lúc càng nặng, làm cho nàng cảm thấy muốn ngủ một giấc thật say, bất tri bất giác một chút, nàng đã hoàn toàn ngủ say, mơ một giấc mơ...

-... Cha, mẹ, dì, các người đã đi đến đâu? Đừng bỏ ta lại một mình mà, đã nói là phải cùng nhau đi, tại sao phải vứt bỏ ta chứ? Cha, mẹ...

Một lúc sau Đạt Vân Hi dần tỉnh lại, nàng vô ý thức mà nắm hai tay thật chặt, nhưng trong tay cũng không có cánh tay của cha mẹ như trong mơ, vài giây sau nàng mới hồi phục tinh thần lại, lau nước mắt từ khóe mắt rồi bỏ tấm màn ra, lọt vào trong tầm mắt nàng là Lăng Tân đang cầm một ly cà phê đứng tại cửa sổ, yên lặng nhìn cảnh ban đêm bên ngoài cửa sổ, ngọn đèn ngoài cửa sổ không ngừng lập lòe, chiếu rọi một bên khuôn mặt hắn...

- Đang nhìn gì vậy?

Lăng Tân cũng không quay đầu lại mà hỏi. Đạt Vân Hi vội vàng quay đầu đi, che dấu sắc hồng trên khuôn mặt... Không biết vì sao, trong nháy mắt vừa rồi, nàng phẳng phất giống như thấy được thân ảnh cha mình, đều là cao lớn, tịch mịch...

Lăng Tân lúc này mới quay đầu lại, hắn nhìn Đạt Vân Hi rồi rất nghiêm túc nói:

- Đã tìm được đại bộ phận manh mối, kế hoạch Long Hống... căn cứ Long Ẩn tại Bắc Kinh! Ngày mai chúng ta sẽ đến đó... Trước một bước tìm ra thân phận người đứng sau! Ai tìm được đối phương trước sẽ chiến thắng, nếu không tử vong đang chờ đợi chúng ta sẽ cực kỳ khủng khiếp!

Ngoài cửa sổ, từ phía xa một trận hỏa hoạn lớn đang lan dần, mà phương hướng ngọn lửa lan đến chính là hướng hai người Lăng Tân và Đạt Vân Hi đang ở...

83. Chương 83: Nguy Cơ! Gạt Bỏ! (tam)

- Có chuyện gì? Vì sao xảy ra hỏa hoạn cũng không nói ta biết?

Đạt Vân Hi hốt hoảng nhảy dựng lên từ trên giường. Khi nàng vừa định chạy tới hướng cửa lớn Lăng Tân lại bỗng nhiên giơ tay ra ngăn cản nàng. Hắn lắc lắc đầu nói:

- Không được, hiện tại không thể ra ngoài, vừa đi ra ngoài sẽ bị hấn phát hiện. Nhớ kỹ một điểm, cho dù là như thế nào cũng phải tuân theo một quy luật: đó chính là không thể hành động theo điều đối phương muốn. Cho dù không hành động theo hướng đối phương muốn sẽ gặp tuyệt cảnh, chúng ta cũng có thể trong tuyệt cảnh gặp được sinh lộ.

Đạt Vân Hi nhìn ngọn lửa vô cùng kịch liệt đang từ xa hướng tới, giống như sắp thiêu đốt tới toàn khu vực này, nàng lập tức cấp thiết nói:

- Vậy chẳng lẽ chúng ta phải đợi trong phòng này đến khi bị chết cháy hay sao?

Lăng Tân lắc đầu nói với vẻ khẳng định:

- Làm sao có thể!

Đạt Vân Hi nghe vậy vội vàng nói:

- Nhưng mà cho dù như thế nào cũng phải tranh thủ thời gian rời khỏi đây mới đúng.

- Ta nói là làm sao có thể sẽ bị chết cháy... Có bảy mươi phần trăm khả năng, chúng ta trước đó đã chết trong các loại tình huống ngoài ý muốn, sau đó thì thể mới bị đốt sạch.

Lăng Tân mặt không biểu tình nói.

Chát~!

Đạt Vân Hi oán hận đánh một cái vào đầu Lăng Tân, vẫn chưa hả giận, nàng nắm hai tay cứ như vậy đánh liên tục lên đầu hắn, vừa đánh vừa nói:

- Lăng Tân tiên sinh, bây giờ còn có tâm tình ở chỗ này đùa dai cái gì. Người cảm thấy dưới tình huống gặp đại hoạ hoạ đùa dai là rất hợp lý sao? Ta đang nghiêm túc suy nghĩ biện pháp, còn người thì lại...

Lăng Tân cũng không đẩy nàng ra, chỉ nói:

- Ta lại không hề đùa, một là người đã bị ám rất nhiều điểm nhân quả, hai là một khi chúng ta chạy ra sẽ bị đối phương phát hiện, ba là hoàn cảnh nơi này rất thích hợp cho việc xếp đặt thiết kế các loại tình huống ngoài ý muốn. Cho nên có bảy mươi phần trăm khả năng chúng ta sẽ chết trước khi hoạ lan đến.

Đạt Vân Hi nghe vậy liền nhin không được dùng sức vào đầu bứt tai Lăng Tân, sau đó mới chợt phát hiện mình đang chồm lên người Lăng Tân, mà đầu hắn lúc này đang vừa vặn ở ngay chỗ ngực của nàng, cảm giác tê tê nhột nhột truyền tới làm nàng thoáng cái đã ném Lăng Tân văng ra xa, bởi vì dùng sức quá mạnh khiến cho Lăng Tân bị ném bay tới phía chiếc giường, ầm một tiếng, chiếc giường lớn đã bể thành mảnh vụn, mà Lăng Tân thì lại giống như không hề cảm thấy gì cả, hắn bình yên vô sự đứng lên từ đồng đồ nát nói:

- Tóm lại, căn cứ vào quy tắc sử dụng của Phong Thần bảng, người đứng sau trước mắt khẳng định không cách nào biết rõ vị trí chính xác của chúng ta.

Đạt Vân Hi xoa xoa mặt của mình, nàng vừa xoa xoa vuốt vuốt vừa nói:

- Ta không tin người đâu, lúc trước người còn nói Phong thần bảng không thể dự đoán về người cũng giữ Phong Thần bảng, vậy vì cái gì hắn lại tìm được khu nhà của chúng ta? Người nói căn bản không thể tin.

- Là do người không cẩn thận suy nghĩ mà thôi.

Lăng Tân mặt không chút biểu tình nói:

- Suy nghĩ cẩn thận một chút là được, hiện nay những quy tắc của Phong thần bảng mà chúng ta biết, đầu tiên có thể xác nhận, khi người giữ mảnh Phong thần bảng khác biết rõ người là ai, có thể dự đoán đại khái vị trí của người, nhưng dự đoán như vậy sẽ làm cho đối phương phát giác được, hơn nữa đối phương có thể tiêu hao điểm nhân quả để che giấu vị trí của mình, cho nên như vậy lại thành đánh rắn động cỏ. Vì vậy trừ phi là người mới có được Phong thần bảng, hoặc là người có trí tuệ ở mức bình thường, nếu không đều khó có khả năng sử dụng biện pháp như vậy để tìm ra người mà mình đã biết rõ.

- Tiếp theo, nếu người giữ Phong thần bảng không biết đối phương là ai, tuyệt đối không có khả năng dùng Phong thần bảng dự đoán về người cũng giữ Phong thần bảng, trừ phi là người có thể lý giải những văn tự khó hiểu trên đó... Tình huống cơ bản chính là như vậy .

- Không thể tin!

Đạt Vân Hi trực tiếp chỉ vào ngọn lửa lớn ngoài cửa sổ mà nói:

- Nếu người đứng sau đã không cách nào tìm được chúng ta, trận hỏa hoạn này là làm thế nào lại xuất hiện ở đây? Người nhất định đang nói dối, hoặc cũng có thể suy luận của người có sai lầm!

Lăng Tân tựa hồ cũng có chút bất đắc dĩ, hần quả thật có phần khó lý giải đối với tư duy của phụ nữ. Tuy vậy hần vẫn giải thích:

- Ta nói rồi, thực lực mạnh mẽ, không chỉ riêng có lực lượng mạnh mẽ, mà bản thân người sử dụng cùng kỹ năng sử dụng mới là căn bản để quyết định thực lực có thật sự mạnh mẽ hay không... Chỉ cần thay đổi phương thức suy nghĩ một chút là được, nếu như hần không cách nào thông qua Phong thần bảng dự đoán được chúng ta, vậy nhất định là thông qua những biện pháp khác để tìm ra vị trí của chúng ta... ví dụ như sử dụng Phong thần bảng giám sát và điều khiển camera giám thị dọc đường, hoặc là thôi miên số lượng lớn những người từng nhìn thấy chúng ta, từ trí nhớ của bọn họ để tra tìm tung tích chúng ta, tóm lại người từng tồn tại trên thế giới này, nhất định sẽ có lưu lại dấu vết, tuyệt đối không có khả năng biến mất không còn lại gì một cách đơn giản. Nếu như hần đã không thể trực tiếp sử dụng Phong thần bảng dự đoán hành tung của chúng ta, vậy có thể kết luận được một điểm... Hần ở ngay gần đây, hoặc là ở trong đám người phía xa đang vây xem hỏa hoạn, hoặc là ở trên tầng một căn nhà ở phía xa. Tóm lại, hần đang ở gần đây!

Đạt Vân Hi cảm thấy có chút chịu thua, suy luận lần này có tính nhảy vọt quá lớn, làm cho nàng cũng cảm thấy có chút đau đầu. Cho nên nàng vội vàng nói:

- Đợi một chút, người nói là người đứng sau đang ở ngay gần đây? Làm thế nào có thể có được kết luận này? Các suy luận trước coi như người nói đúng a... không cần tranh luận. Ngay giờ nghe người nói khiến đầu ta cũng cảm thấy phát đau, người nói thẳng vì sao hần lại phải ở ngay gần đây chứ?

- Bởi vì hần cần giết chết chúng ta... Phong thần bảng không thể trực tiếp tra duyệt ra vị trí người cũng giữ Phong Thần bảng, nếu không sẽ bị đối phương phát hiện rồi che giấu hành tung một cách đơn giản. Như vậy mục đích hần tạo ra trận hỏa hoạn này, chính là để khiến chúng ta từ trong nơi ẩn náu chạy ra. Một khi chúng ta xuất hiện trong tầm mắt hần, như vậy hần lập tức xếp đặt thiết kế ngoài ý muốn giết chết chúng ta, trên thực tế dưới tình huống như vậy, nếu như là ta cũng tuyệt đối sẽ làm thế.

Lăng Tân vuốt vuốt sống mũi một chút rồi mới lên tiếng. Đạt Vân Hi bỗng nhiên hơi nở nụ cười nói:

- Nếu như hần đã ở ngay gần đây, vậy dứt khoát chúng ta tập kích ngược lại hần thì thế nào? Người phụ trách nghĩ biện pháp tìm ra hần là ai, ở chỗ nào, ta phụ trách sử dụng lực lượng đại nãng của trời đất đuổi giết hần. Hi hi, như vậy không phải người sẽ có một phần hai cộng với một phần tám Phong thần bảng sao?

-... Không có khả năng.

Lăng Tân trực tiếp lắc đầu nói:

- Ta không có biện pháp dưới tình huống nhiều người vây xem hỏa hoạn như vậy tìm ra người đứng sau rốt cuộc là ai. Trên thực tế ngoại trừ điểm bất đồng so với người bình thường là chúng ta có Phong Thần bảng, còn lại chúng ta cũng không có điểm gì khác biệt quá lớn so với người bình thường, lực lượng từ Phong thần bảng cũng giống nhau, nếu như một người bình thường có được Phong thần bảng như chúng ta, họ cũng đồng dạng có thể có làm ra được những chuyện này, cho nên về bản chất mà nói, hần cũng giống như những người bình thường đang đứng xem hỏa hoạn ngoài kia, ta không có biện pháp tìm ra được hần.

Đạt Vân Hi lập tức muốn nổi giận, nàng chưa từng nghĩ tới sẽ thất thố dẫn tới tức giận như vậy, nàng thật sự là hận không thể cắn hần một ngụm mới được.

- Như vậy xin nhờ Lăng Tân giải thích một lần duy nhất được không? Chúng ta đến cùng nên làm như thế nào đây?

- Đương nhiên là tạo ra hỏa hoạn càng lớn... Nếu như đã không thể dùng phương thức bình thường chạy khỏi đây, như vậy chỉ có thể tạo ra tuyệt cảnh càng thêm hiểm ác, ngay cả người đứng sau cũng bị cuốn vào tuyệt cảnh, sau đó trong tuyệt cảnh tìm đường chạy trốn...

Đạt Văn Hi lúc này giống như trở nên hoàn toàn ngây ngốc mở to hai mắt nhìn về phía Lăng Tân. Đồng thời cũng vội vàng nói:

-... Ý của người là... Muốn tạo ra hỏa hoạn thiêu đốt toàn bộ những khu nhà xung quanh? Nhưng dùng cái gì để phóng hỏa đây? Người quả thực đã điên rồi sao? Nếu như chúng ta dùng Phong thần bảng để tạo ra hỏa hoạn đốt trụi mấy khu vực xung quanh, có trời mới biết người sẽ bị âm bao nhiêu điểm, nếu như là không dùng Phong thần bảng để tạo ra hỏa hoạn, người sẽ nhận được bao nhiêu điểm nhân quả? Trời ạ, người định bước lên con đường vì nhận được quá nhiều điểm nhân quả mà chết giống như tên Lâm gia ngu ngốc kia sao?

Lăng Tân lại lắc đầu nói:

- Luôn có thể tìm ra biện pháp. Người cảm thấy không nên sử dụng Phong thần bảng tạo ra đại hỏa hoạn càng lớn hơn sao? Biện pháp tạo ra đại hỏa hoạn xác thực vẫn có, hơn nữa cũng không nhất định tạo ra đại hỏa hoạn nhất định phải đạt được điểm nhân quả.

Lăng Tân vừa nói xong, bỗng nhiên trên con đường phía xa truyền đến tiếng còi xe cứu hỏa dồn dập. Mà khi những hồi còi này vừa truyền đến, Lăng Tân liền trực tiếp chỉ ra ngoài cửa sổ nói:

- Nhiều nguyên liệu để phóng hỏa như vậy ở trên đường, còn có dây điện trong các tòa nhà bên cạnh... những thứ này không thể làm nguyên liệu cho hỏa hoạn sao? Về phần điểm nhân quả từ Phong thần bảng, trước khi chúng ta tiếp xúc với Phong thần bảng cũng đã sống vài chục năm, làm ra rất nhiều chuyện, thay đổi nhiều nhân quả... nhưng khi chúng ta lần đầu tiên cầm Phong thần bảng lên, điểm nhân quả vẫn luôn ở mức số không. Tương tự, khi chúng ta không mang Phong thần bảng bên người cho dù có cải biến tương lai như thế nào, khi cầm Phong thần bảng lên điểm nhân quả vẫn sẽ y nguyên không hề thay đổi, nói một cách khác, chỉ cần chúng ta đều không mang Phong thần bảng theo người sau đó tạo ra đại hỏa hoạn càng lớn là được... Lực lượng có được để làm gì? Chính là để dùng vào lúc này!

Nói xong, hắn trực tiếp lấy Phong thần bảng ra rồi nói:

- Ta còn một ít điểm nhân quả, nhưng người đã âm mấy ngàn điểm rồi, cho nên người đưa mảnh Phong thần bảng nhỏ của mình cho ta, sau đó do người phụ trách phá hủy những thứ xung quanh, dây điện, ô tô, xe cộ... bất cứ cái gì có thể bốc cháy phát nổ đều phá hủy. Còn ta phụ trách sử dụng điểm nhân quả che đậy đối phương, như vậy cũng đủ để khiến ngọn lửa bốn phía trở nên lớn nhất, chỉ là che đậy ta và người mà thôi, chỉ nhằm vào người đứng sau, cho nên chỉ thay đổi tương lai của ta và người, vì vậy đều không nhận được đại lượng điểm nhân quả hay là mất đi quá nhiều điểm nhân quả. Mà người không có Phong thần bảng trong người, cũng sẽ không vì gây ra hỏa hoạn mà đạt được điểm nhân quả... Tiếp đó khi đại hỏa hoạn trở nên lớn nhất có thể, đó cũng chính là thời điểm ta và người chạy trốn.

Đạt Văn Hi chần chờ nhìn về những căn nhà lầu phía xa, nàng xoay đầu lại nhìn về phía Lăng Tân rồi nói:

- Nhất định phải thiêu đốt hết những căn nhà xung quanh sao? Nếu như trong đó có người thì làm sao bây giờ? Bọn họ... bọn họ không phải sẽ bị thiêu sống sao?

-... Tất nhiên, bọn họ chết chắc rồi.

Lăng Tân vẻ mặt lạnh nhạt nhìn phía xa nói:

- Đây là sự khởi đầu của một đại thời đại. Theo mức độ sử dụng càng lớn của Phong thần bảng, ý thức Gaia cũng sẽ càng ngày càng thức tỉnh. Đợi đến khi nó triệt để tỉnh lại, trên trái đất này bất luận người nào có khả năng siêu việt người bình thường đều sẽ bị nó triệu hoán, hoặc là tác động, mục đích chính là để ngăn cản người giữ Phong thần bảng. Khi đó cho dù là phát sinh chiến tranh thế giới lần thứ ba ta cũng không hề ngạc nhiên, nếu như chúng ta không thể ngăn cản người đứng sau sử dụng Phong Thần bảng... Như vậy khi đó sẽ không phải chỉ chết một hai người, khi đó nhân loại rất có thể sẽ tuyệt diệt. Thế giới này, sẽ chỉ chết những người trong những căn nhà quanh đây, hay là sẽ chết mất hơn phân nửa số người trên trái đất. Quyền quyết định đều nằm trong tay người...

- Người muốn cứu mấy chục người, hay là cứu vớt vài tỷ người. Quyết định đi.

Đạt Văn Hi nhìn theo ngón tay của Lăng Tân, nàng ngơ ngác nhìn về phía xa, ánh lửa sôi trào, đã càng lúc càng lan đến gần tòa cao ốc này rồi...

Chát~!

Đạt Văn Hi chợt tát cho Lăng Tân một cái, sau đó nàng dần lơ lửng khỏi mặt đất... Mà theo đó, một loại uy áp giống như uy năng của trời đất bắt đầu xuất hiện...

84. Chương 84: Căn Cứ Long Ẩn Cùng Khởi Đầu (nhất)

Tinh thần ẩn ký là một dạng biến hóa của ánh sáng tâm linh, bất kỳ người nào chỉ cần đem ánh sáng tâm linh chuyển hóa thành tinh thần ẩn ký, như vậy tính chất đặc thù ánh sáng tâm linh của người đó sẽ biến mất, hóa thành tinh thần ẩn ký, cũng tức là mô phỏng một bộ phận ý thức Gaia, có thể sử dụng đại uy năng trời đất, càng có thể thông qua tinh thần ẩn ký cảm ứng tình hình mấy kilômét xung quanh.

Khi biển lửa sắp tiến lại gần, Đạt Văn Hi đã bắt đầu sử dụng tinh thần ẩn ký, nhưng nàng lại không giống với Lăng Tân, bởi vì tia tinh thần ẩn ký này thực sự không phải là của nàng, mà là do cha nàng dùng bí pháp nào đó lưu tại trong cơ thể, cho nên khi sử dụng sẽ không khiến cho bản thân bị tổn thương quá lớn, nhưng lại càng dùng sẽ càng ít đi, cho nên lúc trước khi Đạt Văn Hi phân tách cho Lăng Tân một tia tinh thần ẩn ký mới có chút do dự. Mà hiện tại nàng cũng đang trong trạng thái do dự, nhưng nguyên nhân lại không phải là vì tinh thần ẩn ký...

-... Đáng giận.

Đạt Văn Hi thì thầm một câu, tiếp đó giơ một tay lên, bình hoa trên mặt bàn bên cạnh đột nhiên tự động bay vào trong tay của nàng, theo lực lượng nàng sử dụng, bình hoa lập tức vỡ vụn thành từng mảnh, biến thành những mảnh vỡ lớn tằm ngón cái. Sau đó Đạt Văn Hi phóng những mảnh vỡ này ra ngoài, những chiếc xe trên đường bắt đầu từng chiếc từng chiếc không ngừng phát nổ, những căn nhà ở xa cũng bắt đầu chớp lóe ánh điện, sau đó bốc cháy kịch liệt...

- Thật sự là lực lượng rất mạnh, dùng tinh thần ẩn ký điều khiển uy năng trời đất, lực lượng này đã không phải là thứ sức người có thể đối kháng, hơn nữa chính xác đến từng milimét cộng với tầm nhìn bao quát mấy kilômét xung quanh, lực khống chế này có thể so với độ chính xác của máy vi tính, nếu không phải là gánh nặng đối với thân thể và tinh thần quá lớn, thật sự là một loại hệ thống lực lượng rất thuận tiện...

Lăng Tân đứng sau lưng Đạt Văn Hi vừa nhìn nàng sử dụng tinh thần ẩn ký vừa nói.

-... Không nên nói cho ta, người đang nghĩ đến việc dùng Phong thần bảng chế tạo ra số lượng lớn đội viên pháo hôi Á Thiên Vị.

Đạt Văn Hi cũng không quay đầu lại, tuy vậy tinh thần ẩn ký của nàng lại có thể nhìn thấy tình hình sau lưng rõ như ban ngày.

-... Không có.

- Tuy nói như vậy, nhưng tại sao người lại phải nhìn qua chỗ khác?

Trong khi hai người đối thoại, Đạt Văn Hi vẫn không ngừng phóng những mảnh vỡ trong tay ra, chỉ một lát sau, con đường phía xa đã trở nên đại loạn, vô số xe cộ bị nổ tung, còn có rất nhiều tòa cao ốc xung quanh cũng đang không ngừng bốc cháy, ngọn lửa càng ngày càng lan tràn ra.

- Không tệ không tệ... Như vậy đã chuẩn bị xong chưa?

Lăng Tân vỗ vỗ tay nói, tiếp đó hần trực tiếp đi về hướng cửa lớn.

Toàn thân Đạt Văn Hi buông lỏng, sự uy áp của trời đất cũng liền biến mất, nàng cũng lập tức đi theo sau lưng Lăng Tân, hai người bước qua cửa phòng đi tới lối đi nhỏ trong cao ốc. Trong lối đi đều đã tràn ngập một lớp khói dày đặc, ngay cả khoảng cách trước mặt mấy mét cũng khó nhìn rõ.

- Đi thôi. Chúng ta trực tiếp đến sân bay.

Lăng Tân không chút để ý ngọn lửa kia cùng làn khói đen, cứ như vậy đi vào trong lối đi nhỏ, mặc cho lửa và khói vây quanh, trong tay hắn còn cầm Phong Thần bảng, vừa sử dụng, lửa cùng khói lập tức cách xa hắn mấy mét, giống như bị một vòng bảo vệ vô hình cách ly, bất kể như thế nào cũng không thể tới gần, phía sau hắn, Đạt Văn Hi cũng đang chăm chú đi theo.

Hai người một trước một sau đi ra từ trong tòa cao ốc, Đạt Văn Hi đi theo sát sau lưng Lăng Tân, nhìn xem ngọn lửa vô cùng kịch liệt xung quanh, tâm tình của nàng tự nhiên là trở nên thập phần sa sút. Trên đường đi ra căn bản là không nói một lời, mãi đến khi Lăng Tân đã mang theo nàng đi ra ngoài, nàng mới giật mình hoảng hốt nói:

- A, đã ra ngoài? Người đứng sau thì sao? Không phải sẽ phát hiện ra chúng ta sao?

- Khả năng phát hiện ra chúng ta chỉ dưới ba mươi phần trăm, cho nên nhìn chung có thể xem như đã an toàn... Máy bay đi Bắc Kinh lúc tám giờ tối, chúng ta còn một tiếng đồng hồ để đến sân bay, đi thôi.

Lăng Tân cứ như vậy bước đi, hắn vừa đi vừa đáp, nhìn dáng vẻ của hắn thật sự là giống như không hề màng đến sống chết những người xung quanh. Một lát sau hai người đã tùy tiện bước lên một chiếc xe bên đường, dù sao có Phong Thần bảng, chiếc xe con rất nhẹ nhàng đã bắt đầu khởi động, sau đó hai người liền an vị trên xe không ngừng chạy tới hướng sân bay, biển lửa sau lưng cũng càng lúc càng xa xôi, mãi cho đến khi cả hai người đều không nhìn thấy chút biển lửa nào nữa, Lăng Tân bỗng nhiên dừng xe tại ven đường, giờ phút này Đạt Văn Hi đang ngẩn người, khi chiếc xe đã hoàn toàn dừng lại, nàng mới kinh ngạc nhìn về phía Lăng Tân, lại không ngờ Lăng Tân bỗng nhiên hung hăng đánh một quyền vào chỗ ngồi sau lưng hắn, khiến chiếc ghế lập tức gãy thành hai đoạn, vẫn chưa hết giận, hắn lại không ngừng đánh vào chỗ ngồi, vừa đánh hắn còn vừa gào thét...

- Đáng giận! Nhân cách phụ, tại sao phải làm như vậy? Trả lời ta! Nói cái gì vì vài tỷ người mà hy sinh mấy chục người... Mấy chục người kia dựa vào cái gì mà phải chịu chết? Chúng ta dựa vào cái gì mà quyết định vận mệnh bọn họ! Nói cho ta biết a, nếu như người phải chết là ta, vậy ta cũng sẽ chịu hy sinh để cứu vớt vài tỷ người kia sao? Trả lời ta!

Lăng Tân dùng sức đập vào chiếc ghế này, ầm ầm mấy tiếng, toàn bộ chỗ ngồi của hắn đã hoàn toàn bị đánh nát vụn, nam nhân vốn vẫn một mực kiên cường lúc trước vậy mà hiện tại lại yên lặng khóc, hắn cúi đầu ngồi một chỗ không nhúc nhích, rất lâu sau đó...

(Đúng rồi, cô nhi viện của hắn cũng là vì đại hoạ hoạn mà bị hủy diệt a? Lúc ấy nhất định đã xảy ra chuyện gì đó, cho nên hắn...)

Đạt Văn Hi bỗng nhiên nhẹ nhàng ôm đầu Lăng Tân, giống như đối đãi với một chú mèo con, đặt đầu hắn trên đùi của mình, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt tóc hắn, tùy ý để hắn yên lặng khóc, rất lâu sau đó...

Cùng lúc đó, ở bên kia trái đất, ở một khu vực khác cách Trung Quốc rất xa... Nơi này là một thành phố của nước Mỹ, hiện tại khi Trung Quốc đang là ban đêm, tại đây lại đúng là vẫn đang ban ngày, ước chừng là buổi sáng, trong một chiếc xe buýt, đột ngột xuất hiện ba nam tử đứng thẳng, hai thanh niên cùng một thiếu niên, cộng thêm bốn người cả nam lẫn nữ nằm té trên mặt đất, tổng cộng bảy người này cứ như vậy đột nhiên xuất hiện bên trong xe.

- Mẹ nó a, Final Destination 3, còn đoàn chiến, đùa kiểu gì vậy! Series Final Destination không phải là toàn bộ diệt vong sao? Trong bộ phim toàn diệt như thế này còn muốn đoàn chiến bốn đội với nhau, Chủ Thần, ta chửi cả nhà người!

Ba nam tử đứng thẳng vừa xuất hiện, liền nhìn về hướng đồng hồ trên tay trái mình, mới nhìn được một chút, người thanh niên cầm đầu trên mặt có một vết sẹo dài nhỏ bỗng nhiên lớn tiếng mắng, vừa mắng hắn còn vừa nhìn mấy người đang nằm trên mặt đất, chỉ lướt qua một cái, sau đó hắn liền ôm đầu mình giống như đang rất buồn bực.

- Trịnh Xá... Series Final Destination sẽ không có quái vật quá mức khoa trương chứ? Lần trước rõ ràng chỉ là Scream 2 mà thôi, vì cái gì tên sát thủ kia sẽ biến thành quái vật mình đây xúc tu? Hơn nữa còn là quái vật đây xúc tu lớn mấy trăm mét? Người xác nhận không phải là vì người để lộ virus có đặc tính mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư của Sở Hiên ra chứ?

Một thanh niên bên cạnh bỗng nhiên vỗ vai người tên là Trịnh Xá, hấn mặt mũi tràn đầy thắc mắc nói.

- Ha ha ha, làm sao có thể, dù có để lộ như thế nào cũng sẽ tuyệt đối không biến một nhân loại thành quái vật bạch tuộc khoa trương như vậy chứ? Ha ha ha, chúng ta trận chiến lớn nào mà chưa từng trải qua, chỉ là đánh một trận với quái vật bạch tuộc thôi mà, thư giãn đi, Lâm Tuấn Thiên, ha ha...

Trịnh Xá vừa cười vừa nói.

-... Vậy tại sao người lại phải nhìn qua chỗ khác chứ?

Thanh niên tên là Lâm Tuấn Thiên tiếp tục hỏi.

Trong lúc hai người đang nói chuyện, bốn người trên mặt đất đã dần tỉnh lại, một nam ba nữ, một nam tử trong đó vừa thức tỉnh liền khom người vọt tới, một tay hướng về cổ thiếu niên đang đứng gần hấn, động tác này rất nhanh, nhưng chỉ trong nháy mắt, người tên là Trịnh Xá vốn cách xa mấy mét đã xuất hiện trước mặt, nhẹ nhàng dùng hai ngón tay kẹp lấy cổ tay của hấn.

- Thư giãn thư giãn nào.

Trịnh Xá nhẹ nhàng hất lên một cái, khiến cho nam tử này bị ném ra hơn mấy mét, tuy vậy hấn cũng không bị văng vào cửa sổ xe buýt, mà bị một tầng vô hình mềm mại như bông cản lại, nam nhân này bị phản lực từ tầng vô hình tác động lại cũng đã đau đến méo miệng, nhưng hấn vẫn có chút kiên cường, không kêu tiếng nào lần nữa xoay người đứng lên. Chỉ là Trịnh Xá căn bản không hề để ý tới hấn, phũ phũ tay rồi nói với ba người trên mặt đất:

- Tốt rồi, tất cả mọi người đã tỉnh lại, đầu tiên nói trước, chúng ta không phải phần tử khủng bố hoặc là tội phạm bắt cóc, cho nên không cần phải la hét lớn tiếng gì...

Hấn vừa dứt lời, một thiếu nữ trong đó đã lớn tiếng hét lên, lập tức một phụ nữ trung niên khác cũng đồng dạng hét lên, chỉ còn lại một thiếu nữ không la hét gì, tuy vậy nhìn bộ dáng của nàng giống như cũng đã sợ đến chóng váng.

- Ai, Lưu úc, người giảng giải một chút cho bọn họ đi.

Trịnh Xá lập tức có chút im lặng, hấn chỉ có thể phát phát tay về hướng Lưu úc, tiếp đó liền đi tới một chiếc ghế ngồi xuống bất đắc dĩ lắc đầu. Lưu Úc là thiếu niên hơn mười tuổi kia, hấn vừa cười vừa đi tới trước mặt mấy người rồi nói:

- Các vị, trước tiên xin nói một câu, chúng ta cũng không có bắt cóc các vị a, chắc hẳn các vị đều đang ở nhà mình, hoặc là tiệm Internet, hoặc là văn phòng... lên mạng? Sau đó đột nhiên mất đi tri giác, khi tỉnh lại đã xuất hiện ở nơi này, mọi người suy ngẫm cẩn thận lại một chút là được, Chủ Thần chắc đã in tất cả những tin tức này vào trong đầu của mọi người rồi.

...Đây là một thế giới, ai chế tạo thế giới này thì vẫn chưa biết, có thể là Thần, cũng có thể là Ma, đưa những người tuyệt vọng, chán ghét với thế giới hiện thực đến, trải qua vô số phim kinh dị, khiến mọi người phải đối đầu với quỷ quái, ác ma, alien... giãy dụa trong đủ loại tử vong, trở nên mạnh mẽ... Lưu Úc cười rồi nói với tất cả mọi người:

- Vô hạn khủng bố thế giới đã bắt đầu a...

85. Chương 85: Căn Cứ Long Ẩn Cùng Khởi Đầu (nhị)

Trịnh Xá đợi sau khi Lưu Úc nói xong, hắn mới ôm đầu mà nói:

- Ta chết, Chủ Thần, muốn delete ta cũng không cần phải làm như vậy a? Rõ ràng từng thử qua rồi, căn bản không thể nào delete ta, nhưng vì cái gì nó nhất định không chịu thay đổi phương thức suy nghĩ một chút chứ?

- Cái này... Sở Hiền đại ca lúc trước đã từng nói nó chỉ giống như là máy tính thôi mà?

Lưu Úc đứng phía sau hắn nhỏ giọng nói.

Trịnh Xá lập tức nở nụ cười khổ, lúc này hắn mới nói:

- Tình huống cơ bản chính là như vậy ... Ách, xem như câu vừa rồi ta chưa nói, tóm lại hắn đúng là đã từng nói như vậy, nhưng trước mắt chức vụ đội trưởng của ta cũng bị Chủ Thần giải trừ rồi, có trời mới biết Chủ Thần có thể sinh ra biến hóa như thế nào? Biết đâu khi chúng ta kết thúc phim kinh dị trở về Chủ Thần không gian, nó sẽ biến thành EVA vô cùng khổng lồ vật lộn với chúng ta? Ý đồ muốn delete chúng ta của nó thật sự quá rõ ràng rồi, hoặc là nó đột nhiên biến thành Siêu Saiyan...

Lâm Tuấn Thiên cùng Lưu Úc đứng bên cạnh hắn lập tức lộ vẻ mặt bất đắc dĩ, hai người nhìn nhìn lẫn nhau, đều là nhún vai. Lâm Tuấn Thiên nhỏ giọng nói:

- Xem ra những lần tân nhân bị delete lúc trước, hắn chỉ có thể bảo hộ hai người chúng ta, chuyện này đã tạo thành đả kích rất lớn với hắn, hơn nữa lần này là Final Destination lại còn đoàn chiến, những tân nhân này... không chừng...

-... Đúng vậy a, đã không có Sở Hiền, lại cũng không có Tiêu Hoành Luật, hiện tại chúng ta...

Lưu Úc thở dài gật đầu nói. Mặc dù Trịnh Xá đã trở thành người mạnh nhất thế giới Luân Hồi, lực lượng đỉnh cao không ai có thể vượt qua, nhưng cái này cũng chỉ là mạnh nhất trên phương diện “lực”. Chỉ cần vẫn còn ở trong thế giới Luân Hồi tìm kiếm cơ hội... Chỉ có phương diện lực mạnh nhất, Trung Châu đội không có cách nào siêu thoát khỏi thế giới Luân Hồi, tuy Chủ thần không thể delete ba người, nhưng lại có thể delete những tân nhân Trịnh Xá không thể bảo hộ hoàn toàn. Cho nên Trung Châu đội chỉ có thể lần nữa đau khổ giãy dụa, trừ phi tìm lại được “trí” đã mất đi, khi đó...

Trịnh Xá nói xong bỗng nhiên dùng sức vỗ vỗ mặt của mình mấy cái, sau đó mới quay đầu nhìn về phía bốn tân nhân nói:

- Tốt rồi, hiện tại bắt đầu nói chuyện đứng đắn, ta là đội trưởng Trung Châu đội, Trịnh Xá. Trung Châu đội là tiểu đội luân hồi của các người, ta tin các người đã biết đại khái dựa theo thông tin được Chủ Thần in vào não. Đúng vậy, đây là nơi có tên là thế giới Luân Hồi, bất kể là ai ở trong thế giới hiện thực cảm thấy tuyệt vọng, mê mang... đều có thể sẽ tiến vào, còn nhớ chứ? Có phải các người cũng thấy một trang web ghi: Muốn hiểu ý nghĩa của sinh mệnh, muốn thật sự sống không? Một khi chọn yes, sẽ tiến vào thế giới này, không ngừng trải qua các thế giới phim kinh dị, từ Alien, The Grudge, đến Resident Evil... kể cả loạt phim Final Destination này, tìm cách sống sót, lấy được điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính, 50000 điểm thưởng là có thể trở về thế giới lúc trước của các người, triệt để ly khai khỏi thế giới Luân Hồi. Đương nhiên, trừ việc trở về thế giới của bản thân, các người còn có thể có lực lượng siêu nhiên, ví dụ như biến thành vampire, người sói, người có siêu năng lực như trong Xmen... Thậm chí là những năng lực càng thêm kinh người... chỉ cần các người có thể sống sót!

Ba cô gái lúc này có lẽ đều cảm thấy mệt mỏi, chỉ ngây ngốc nhìn xem Trịnh Xá. Trong bốn tân nhân chỉ có người lúc này vừa tỉnh dậy đã công kích Trịnh Xá là cúi đầu trầm tư suy nghĩ, sau mấy giây mới đột nhiên hỏi:

- Ta đã bắt đầu tin tưởng những lời của người... vừa rồi khi ta bị ném bay ra xa dường như đụng phải một tầng bảo vệ vô hình. Kỹ thuật như vậy trên toàn thế giới không có bất kỳ quốc gia nào có thể có, hơn nữa những thông tin trong đầu ta cũng có thể nói rõ một số vấn đề. Theo ta biết, khoa học kỹ thuật hiện tại của thế giới còn chưa tiên tiến đến mức độ có thể truyền đạt trực tiếp thông tin vào não người, nếu có thể vậy còn phải bỏ ra chục năm học trung học, cao học, đại học... để làm gì? Chỉ cần truyền kiến thức trực

tiếp vào não là được, như vậy ta có một vấn đề muốn hỏi, vừa rồi các người có nhắc đến đoàn chiến? Đó là có ý gì?

Trịnh Xá nhìn người nam nhân này một chút, rồi mới lên tiếng:

- Đã có đội ngũ của chúng ta tên là Trung Châu đội, như vậy tự nhiên thế giới Luân Hồi còn có những đội ngũ khác tồn tại, nhớ rõ một điểm, mục đích tồn tại của thế giới Luân Hồi không phải là để vui đùa, trái lại, là để cho nhân loại tiến hóa từ trong tuyệt cảnh, trở nên mạnh mẽ, là nơi như vậy. Cho nên, các đội ngũ đều không tồn tại hòa bình với nhau, một khi gặp mặt, rất có thể là sinh tử giao chiến, cho nên mới gọi là đoàn chiến. Trước mắt chính là đoàn chiến bốn đội: Trung Châu đội, Ấn Châu đội, Tây Hải đội, Nam Băng Châu đội. Bốn tiểu đội luân hồi chúng ta tiến hành đoàn chiến trong thế giới Final Destination 3 này, về chi tiết rõ ràng hơn có thể xem đồng hồ đội viên trên tay các người.

Bốn người này lập tức vô ý thức nhìn về đồng hồ trên cổ tay, trong đó hai thiếu nữ còn có vẻ rất sợ hãi. Không biết là vì đột ngột xuất hiện trong thế giới này, hay là do tin tức trên đồng hồ mà sợ hãi. Tóm lại sau khi xem những tin tức trên đồng hồ, sắc mặt mỗi người đều rất khó coi.

- Đã hiểu chưa?

Trịnh Xá khoát khoát tay nói:

- Trong quá trình giao chiến, giết chết thành viên của đối phương có thể lấy được rất nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính, đây là một hấp dẫn cực lớn đối với bất kỳ ai, cho nên, tân nhân chưa có bất kỳ cường hóa nào như các người, đối với đối phương mà nói chính là mồi ngon nhất. Vì vậy, lúc này ta sẽ nói rõ một chút kỷ luật của Trung Châu đội, với tư cách đội trưởng ta tự nhiên sẽ tận lực bảo hộ mọi người, nhưng đồng dạng, ta hi vọng mọi người cũng sẽ tuân thủ những kỷ luật của đoàn đội.

Đến sau khi Trịnh Xá nói xong những kỷ luật của Trung Châu Đội, bỗng nhiên một thiếu nữ xinh xắn tầm mười bốn mười lăm tuổi nhút nhát e lệ hỏi:

- Có thể xin hỏi một chút được không? Một đội ngũ tối đa có bao nhiêu người?

-... Hai mươi người.

Trịnh Xá nhìn về phía nàng nói, thiếu nữ xinh đẹp này nhắm mắt lại suy nghĩ một hồi, sau đó lại tiếp tục nhút nhát e lệ nói:

- Như vậy bộ phim Final Destiantion 3 này có độ khó rất thấp sao? Bởi vì nhân số chúng ta thậm chí không vượt qua mười người, mà mười người hẳn là một điểm giới hạn đặc biệt, dù sao cũng là một nửa số lượng... Là như vậy sao? Độ khó bộ phim này rất thấp?

-... Không.

Trịnh Xá lại trực tiếp lắc đầu nói:

- Không, độ khó của bộ phim kinh dị này đã vượt qua mức độ có thể tưởng tượng của các người. Trên thực tế, Trung Châu đội đã không có “đội trưởng” trên ý nghĩa chân thật, không biết vì nguyên nhân gì, ta đã bị tước bỏ quyền lực đội trưởng, không thể biết thế giới phim tiếp theo, không thể tra duyệt nhanh chóng danh sách vật phẩm hoán đổi từ Chủ Thần, hơn nữa mỗi một thế giới phim đều trở nên vô cùng khó khăn, nhiệm vụ Chủ Thần đưa ra cũng gần giống như muốn toàn bộ thành viên phải chết, số lượng tân nhân tương ứng với độ khó của phim cũng khác. Lần này có tới bốn tân nhân... độ khó này đã là lớn nhất từ trước đến nay rồi, bộ phim kinh dị trước chỉ có một tân nhân mà thôi.

Khuôn mặt thiếu nữ nhút nhát kia lập tức trở nên xanh mét, nàng cúi đầu nhỏ giọng nói:

- Tại sao lại như vậy chứ? Các người đã làm gì trái với quy định của Chủ Thần sao? Đúng rồi, Chủ Thần là kẻ quản lý thế giới luân hồi sao?

Trịnh Xá thở dài nói:

- Không đến mức làm trái với quy định, có lẽ chỉ là khiến nó khó chịu mà thôi. Về tồn tại của Chủ Thần, ta cũng chỉ có thể nói cho người biết, rất thần bí, phi thường thần bí, ngay cả ta cũng không biết nó đến cùng tính toán mục đích gì.

Thiếu nữ xinh xắn lần nữa nhắm mắt lại suy nghĩ, một lát sau mới mở mắt hỏi:

- Còn một vấn đề cuối cùng... Trung Châu đội chúng ta có mạnh không? So với ba đội còn lại thì thế nào?
- Đội ngũ của chúng ta...

Trịnh Xá nhìn xem vẻ mong đợi của những tân nhân này, sau đó hần mới khẳng định gật đầu nói:

- Đội ngũ của chúng ta là đoàn đội mạnh nhất trong thế giới luân hồi. Chúng ta là đội ngũ đứng tại đỉnh cao, so với bất kỳ đội ngũ nào đều mạnh hơn...
- Tất nhiên, đội ngũ đã đánh bại Ác Ma đội, đánh bại Thiên Thần đội, đứng ở vị trí cao nhất... Trung Châu đội, đối thủ kinh khủng nhất trong đoàn chiến, tuy chúng ta tiến vào thế giới này sớm hơn một tháng, nhưng mà như vậy có gì hữu dụng sao? Có thể hữu dụng sao?

Tại Ấn Độ, một thanh niên toàn thân ngăm đen, cơ bắp rắn chắc nhìn mười bốn người trước mắt mà nói:

- Độ khó mười bốn người, chỉ có một tân nhân, cho nên cũng chưa tính là vướng víu. Nhưng đây chỉ là so với tiểu đội luân hồi khác, thời gian ba tiểu đội chúng ta tiến vào thế giới này chênh lệch không hơn ba ngày, nói một cách khác, thực lực ba tiểu đội chúng ta rất tiếp cận nhau. Tiểu đội luân hồi càng cường đại sẽ tiến vào thế giới càng muộn, ba đội còn lại chúng ta đã tiến vào từ sớm, nhưng Trung Châu đội lại tiến vào trễ hơn một tháng... Có trời mới biết đội ngũ đó sẽ kinh khủng đến mức nào!

Người thanh niên này lại nhìn tổng cộng mười bốn người cả nam lẫn nữ trước mắt một lúc, sau đó mới lên tiếng:

- Như vậy hiện tại ta dùng quyền lực đội trưởng Ấn Châu đội phát ra mệnh lệnh... Đồng ý thỉnh cầu của Nam Băng Châu đội, tụ hợp cùng một chỗ với bọn họ, tử thủ ở cạnh đám nhân vật chính của Final Destination 3, tìm cách sống sót qua thời gian sáu mươi ngày, không để Trung Châu đội tìm được bọn hần. Như vậy bây giờ chúng ta sẽ đến Bắc Kinh, đã chạy đến nửa bên kia của Trái đất, ta cũng không tin Trung Châu đội còn có thể tìm đến!

Mà cùng lúc đó, tại một thị trấn nhỏ ven bờ Đại Tây Dương, trong một quán cà phê cũng có mười bốn người đang ngồi, tất cả đều là người da trắng, hiện tại ai nấy cũng đều trầm mặc không nói, trong phòng bị bao phủ bởi áp lực cực độ.

- Đội trưởng, cần phải sa vào vũng nước đục lẩn này sao? Tuy nếu đám nhân vật trong phim chết, chúng ta sẽ bị trừ rất nhiều điểm, nhưng thế giới này không phải cũng có nhiều phương thức có thể kiếm được điểm thưởng sao? Ví dụ như chúng ta đi tiêu diệt bộ lạc người sói, hoặc là hiệp hội vampire, dựa vào đó cũng có thể đạt được rất nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính? Vì cái gì chúng ta phải tham gia đối kháng với tiểu đội luân hồi mạnh nhất kia chứ?

Một người da trắng bỗng nhiên rống lớn nói, ngồi ở vị trí đầu bàn là một thanh niên nhìn có vẻ lịch sự nho nhã, hần cười khỏ một tiếng nói:

- Làm sao có thể đơn giản như vậy, chúng ta tìm kiếm điểm thưởng để tránh bị delete, nhất định phải đi hoàn thành tình tiết kịch bản, mà một khi hoàn thành tình tiết kịch bản, tuyệt đối lập tức sẽ khiến cho động tĩnh lan rộng. Dù sao một lần chết tới mấy trăm gần cả ngàn người, điều này chắc chắn sẽ khiến thế giới chấn động, khi đó Trung Châu đội có thể dễ dàng tìm đến, chúng ta sẽ làm thế nào để ngăn cản? Phải biết rằng đây chính là tiểu đội mạnh nhất trong thế giới luân hồi, đã vượt qua tiểu đội Thiên Thần, đã vượt qua tiểu đội luân hồi Ác Ma, một đội ngũ như vậy, người cho rằng bọn họ sẽ không có trí giả? Đừng ngây thơ như vậy, trước mắt chúng ta hoặc là tránh né đến khi thế giới phim kịch dị lẩn này chấm dứt, bị trừ rất nhiều điểm, đại bộ phận thành viên trong đội bị delete, hoặc là kết hợp cùng Nam Băng Châu đội, tử thủ bên cạnh đám nhân vật chính. Chỉ có thể chọn một trong hai phương án này mà thôi, không còn biện pháp gì đáng nói nữa rồi.

Sau khi hần nói xong, bỗng nhiên một nam tử đầu tóc hippy bên cạnh lớn tiếng nói:

- Nếu như chúng ta cứng rắn ngạnh chiến với Trung Châu đội thì sẽ như thế nào? Chẳng lẽ các người không có nghi hoặc đối với đội ngũ mạnh nhất này sao? Làm sao có thể có tiểu đội luân hồi cường đại đến mức như vậy? Dù sao ta cũng không tin...

- Nghi hoặc thì xác thực là có.

Thanh niên nho nhã kia gật đầu nói:

- Nhưng nghi hoặc này cũng không có tính khẳng định lớn, trên thực tế, bất kể suy luận cùng phân tích như thế nào, thực lực Trung Châu đội đều ít nhất gấp ba đến gấp năm lần chúng ta. Đây là theo những tin tức hiện tại chúng ta biết mà tiến hành suy luận. Đương nhiên, tin tức chưa đủ cũng là một điểm có thể dẫn đến dự đoán sai lệch, nhưng tổng kết lại mà nói, tôi đa chúng ta có thể giết chết ba đến bốn tư thâm giả của bọn họ, sau đó rất có thể sẽ bị đoàn diệt, chuyện như vậy ta tuyệt đối không thể nào đồng ý. Huống hồ, nếu như chúng ta liên hợp cùng hai đội ngũ còn lại, cho dù Trung Châu đội rất cường đại đi chăng nữa đoán chừng cũng sẽ cần cẩn thận suy xét lại tình huống một chút chứ?...

Nói xong hần bỗng nhiên lấy ra một cái túi hút thuốc từ túi áo bên hông, hít một hơi rồi nói:

- Trung Quốc có câu ngạn ngữ, gọi là biết mình biết ta... Sau khi chúng ta đến Bắc Kinh cũng không nhất định phải ẩn nấp, ý của ta chính là như vậy. Kết thúc lần đoàn chiến này, nói không chừng chúng ta có thể lấy được một lượng lớn tin tức từ Trung Châu đội. Khi đó cũng đủ để phỏng đoán trong thế giới luân hồi này, rốt cuộc như thế nào mới được gọi là cường giả, nói không chừng...

Thanh niên nho nhã này lại hít một hơi, sau khi hần nhả ra một vòng khói tròn mới lên tiếng:

- Nói không chừng chúng ta cũng có thể đoạt được vị trí mạnh nhất.

- Cho nên, đến Bắc Kinh, tập hợp ba đội lại, sau đó... bắt đầu kế hoạch.

Về phần Nam Băng Châu đội... Hiện đang trên một chiếc du thuyền đến Bắc Kinh, đồng hành còn có mấy nhân vật chính của Final Destination 3...

- Trung Châu đội sao?

Trong khoang thuyền xa hoa hạng nhất, ba nam tử cùng một thiếu nữ da trắng ngồi đối diện nhau, nam tử cầm đầu đang uống một ly rượu lớn, sau khi uống xong hần mới hỏi:

- Sáu tân nhân cùng với bốn heo thịt trước kia đã bố trí xong chưa? Diana?

Người thiếu nữ da trắng gật gật đầu, nàang cười nói:

- Đương nhiên đã bố trí an bài xong, đội trưởng. Năng lực ảo cảnh chi thuật của ta cần tới hai chi tiết cấp A mới có thể hoán đổi, người cho rằng những người bình thường kia có thể kháng cự được sao?

- Như vậy cũng tốt.

Nam tử cầm đầu cười hắc hắc, hần chỉ vào mọi thứ xung quanh rồi nói:

- Thật sự là xa hoa đến mức khó có thể tưởng tượng, trước khi ta tiến vào thế giới luân hồi, căn bản không biết thế giới có thể giống như Thiên đường vô cùng mỹ diệu đến vậy. Quả thực là quá mỹ diệu, sau này trở về thế giới thực tế, hoặc là đến những thế giới phim kịch dị, chúng ta đều phải làm vua chúa, không, làm thần linh mới đúng... Có vô số thế giới, có lực lượng mạnh mẽ vô song, đây còn không phải thần thì là cái gì? Ha ha ha... Lần này sau khi trở về, mười tên heo thịt kia đủ để cho thực lực của chúng ta tăng lên gấp đôi. Tóm lại thực lực bốn người chúng ta hiện tại cũng đã đủ để xưng bá trong thế giới luân hồi này rồi, ha ha ha...

Một nam tử da trắng bên cạnh gật đầu liên tục rồi nói với vẻ nịnh nọt:

- Đúng thế, dưới sự dẫn dắt của lão đại, kế hoạch lần này đã được tiến hành rất thuận lợi. Đợi đến khi hai đội còn lại đến Bắc Kinh, chúng ta thừa cơ giết sạch toàn bộ, có trời mới biết kế hoạch lần này sẽ đem lại từng nào điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính? Ha ha, vẫn là mưu kế của lão đại thật xảo diệu, dùng Trung Châu đội làm mồi nhử, khiến hai đội ngũ đang không biết ở chỗ nào tự xuất hiện. Lão đại quả thật là...

Nói tới đây, dường như hần đã hết sạch vốn từ, không thể tìm được từ ngữ thích hợp, mặt mũi cũng đỏ bừng, may mà có nam tử bên cạnh thấy vậy thì lên tiếng giải vây giúp.

- Lão đại quả thật là anh minh quyết đoán.

Nghe vậy nam tử cầm đầu lập tức lại cười ha ha lớn tiếng, một lúc lâu sau mới lạnh nhạt nhìn về phía ba người còn lại nói:

- Tóm lại lần này là thời cơ thành thần tốt nhất của ta. Khi trở về chủ thần không gian ta sẽ có thể hoán đổi huyết thống chân thân cần hai chi tiết cấp S, cơ hội lần này tuyệt đối không thể cho phép bất luận kẻ nào phá hư! Cho dù là Trung Châu đội cũng không được! Tiểu đội mạnh nhất cái gì chứ, chỉ là do đội ngũ của chúng ta nhân số ít mà thôi, chỉ có bốn người, còn lại đều là heo thịt. Ha ha ha... Nếu như Trung Châu đội dám đặt chân đến Bắc Kinh, chúng ta sẽ giết sạch bọn chúng không chừa một tên... Ta nhắc lại một lần duy nhất, đừng làm gì gây ảnh hưởng đến kế hoạch của ta, nếu không mấy tiêu bản bên trong căn phòng kia, đó cũng sẽ là kết cục của các người!

Sắc mặt ba người còn lại lập tức đều trở nên xanh mét, bọn họ vội vàng vàng tỏ vẻ tuyệt đối sẽ không làm gì gây ảnh hưởng đến kế hoạch, sau đó mới cười phụ họa theo.

- Trung châu đội! Đến đây đi, cho các người thấy số ít tinh nhuệ là như thế nào! Đám khỉ da vàng chỉ biết dựa vào số đông để chiến đấu!

86. Chương 86: Người Xâm Nhập (nhất)

Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi ngồi trong khoang hạng nhất của máy bay, hai người đều trầm mặc không nói gì, sau khi máy bay đã bay một lúc lâu Đạt Vân Hi mới bỗng nhiên giật mình hỏi Lăng Tân:

- Đúng rồi, người đứng sau thì thế nào? Có thể phát hiện chúng ta trên chiếc máy bay này không, nếu có thể phát hiện sau đó trực tiếp khiến máy bay phát nổ, như vậy chúng ta đang ở giữa không trung không phải ngay cả chỗ để chạy cũng không có sao?

- Yên tĩnh một chút đi...

Lăng Tân lại là căn bản không muốn trả lời, chỉ trầm thấp cúi đầu nói:

- Để cho ta yên tĩnh một lúc...

- Không được!

Đạt Vân Hi lại bỗng nhiên giơ tay qua nhéo tai Lăng Tân, nàng nói:

- Không thể yên tĩnh không thể yên tĩnh, người nói nhanh lên, đến cùng sẽ không phát sinh chuyện gì chứ?

Lăng Tân đẩy tay Đạt Vân Hi ra rồi mới lên tiếng:

- Sẽ không! Như vậy được chưa? Sao người cứ nhiều chuyện như vậy chứ?

Đạt Vân Hi lại vẫn không chịu dừng lại, không ngừng dùng tay vò đầu bứt tóc Lăng Tân, vừa bứt vừa nói:

- Mặc kệ người, dù sao cũng không được ngồi chờ đợi như vậy, lập tức bắt đầu nghĩ tới bước tiếp theo chúng ta cần làm những chuyện gì đi, ví dụ như làm thế nào tìm được căn cứ Long Ẩn, làm thế nào đột nhập vào được, người không định trực tiếp xông vào chứ?

Lăng Tân càng bị Đạt Vân Hi làm phiền càng cảm thấy bức, chịu hết nổi liền đẩy tay Đạt Vân Hi ra, tiếp đó giơ tay lên giống như muốn tát một cái, nhưng khi vừa nhìn thấy đôi mắt trong veo như nước của Đạt Vân Hi, hắn chỉ có thể giơ tay như vậy nhìn về phía nàng, không biết đến tột cùng định làm gì.

- Lăng Tân tiên sinh!

Đạt Vân Hi hừ một tiếng rồi nói:

- Đây là phương thức biểu đạt tôn nghiêm của người sao? Nếu như tín niệm hiệp khách của người không cách nào quán triệt đến cùng, như vậy người phải tìm được nguyên nhân gây ra, chứ không phải là vì bức tức chán nản mà ra tay đối với nữ nhân. Người đúng là đồ ngốc!

Lăng Tân chán chường bỏ tay xuống, hấn ôm đầu thì thào nói:

- Vì sao tín niệm hiệp khách của ta không cách nào quán triệt đến cùng? Chuyện này hoàn toàn chỉ có thể tự trách chính ta... Không quán triệt được tín niệm, là vì ta đã làm ra quyết định như vậy. Đáng giận! Trước kia còn trách móc người khác, trách cứ thế giới này, kỳ thực người chính thức làm ô uế tín niệm... lại chính là ta!

- Đồ ngốc!

Đạt Vân Hi mãnh liệt dùng hai tay nâng đầu Lăng Tân lên, nàng nhìn thẳng vào mắt Lăng Tân rồi nói:

- Đồ ngốc! Cái người thực sự thiếu chính là nghị lực, dũng khí cùng lực lượng! Nếu như người có vô cùng vô tận dũng khí, dám nhận tất cả tội lỗi về mình, sau đó dùng nghị lực vượt qua tất cả khó khăn, có đủ lực lượng để thực hiện niềm tin trong lòng, như vậy tín niệm của người còn gì mà không thể đạt thành chứ? Cái người thiếu chính là dũng khí để gánh chịu tất cả tội lỗi, nghị lực để vượt qua tất cả khó khăn, lực lượng để quán triệt tín niệm... Đó chính là thứ người còn thiếu, đại ngốc!

Lăng Tân ngây ngốc nhìn Đạt Vân Hi, trong miệng thì thào nhắc lại những lời này, mà ánh mắt cũng từ mê mang dần dần trở nên thanh minh.

- So với sự ngây thơ của người... Nhân cách phụ thật sự mạnh mẽ hơn người gấp trăm lần, ít nhất hẳn biết rõ mình đang làm gì, cho dù không đồng tình với những chuyện hẳn làm, nhưng ta rất bội phục sự quyết đoán cùng tin tưởng của hẳn, không có chút sợ hãi hay chần chờ nào, làm là được làm, cho dù phải giết vạn người, mười vạn người, trăm vạn người, chỉ cần hẳn có can đảm dùng tư thái không hoài nghi tiến hành đến cùng, người như vậy quả thực đáng để cho người khác phải kính nể! Người chính là đang hoài nghi bản thân sao? Người hoài nghi tín niệm của chính mình, hoài nghi hành vi của bản thân? Người cảm thấy mất phương hướng, là như vậy phải không?

Đạt Vân Hi nhìn thẳng vào mắt Lăng Tân, tiếp tục nói, nhưng ngữ khí lại càng lúc càng ôn nhu.

- Hoài nghi sao? Đúng vậy, có lẽ ta thật sự đang hoài nghi... Tín niệm hiệp khách của ta, có thể thực hiện được sao?

Lăng Tân yên lặng ngồi trên ghế, hẳn nhắm mắt lại rồi nói:

- Hiệp khách đến cùng là cái gì? Thắng thán mà làm sao? Hay là người thiện ta thiện, người ác ta ác? Hay là vứt bỏ quan điểm của mình, chỉ làm theo lợi ích của đa số? Cho đến khi nhân cách phụ của ta buộc người giết chết những người trong các tòa nhà xung quanh, trong nội tâm của ta bỗng nhiên sinh ra ý nghĩ, cái gọi là hiệp khách... hẳn là người vì sinh tồn của mình mà giãy dụa, vì sinh tồn của người khác giãy dụa, vì có thể giữ lại một phần hy vọng trên thế giới này mà giãy dụa, đó mới là hiệp khách sao?

Đạt Vân Hi trầm mặc hồi lâu mới lên tiếng:

- Ta không biết, bởi vì hiệp khách không phải là tín niệm của ta, điều này cần người tự tìm hiểu, hiệp khách là như thế nào, hoặc là nói, định nghĩa hiệp khách mà người truy cầu rốt cuộc là như thế nào... Điều này cần chính người tự tìm hiểu.

- Đúng vậy... Cần phải do ta tự tìm hiểu.

Lăng Tân nhắm mắt lại, thấy hẳn như vậy, Đạt Vân Hi cũng nhắm hai mắt lại không nói gì nữa, mà trong đầu Lăng Tân lúc này, vẫn không ngừng vang vọng những lời vừa rồi: dũng khí, nghị lực, lực lượng...

Khi máy bay bay đã đến Bắc Kinh, hai người mới giật mình tỉnh lại, sau khi ngủ một giấc, tâm trạng phiền muộn do trận hoả hoạn lúc trước cũng giảm bớt đi nhiều, tuy trong lòng hai người đều còn chút do dự, nhưng so với cảm giác nặng nề trong nội tâm lúc trước, đã tốt hơn rất nhiều.

- Như vậy trước tiên tìm một khách sạn để ở, ngày mai chúng ta sẽ trực tiếp đến căn cứ Long Ẩn.

Lăng Tân hít sâu một hơi, sau đó nói với Đạt Vân Hi như vậy, bất quá lúc đang nói, hẳn lại thấy Đạt Vân Hi cười khúc khích, hẳn lập tức thở dài.

- Nói đi, có phải là người cũng có nhà tại Bắc Kinh đúng không?

Lăng Tân có chút bất đắc dĩ mà nói, dù sao khi còn ở Thượng Hải hẳn đã thấy Đạt Vân Hi có không biết bao nhiêu chỗ ở, ngay cả căn nhà bị hỏa hoạn thiêu trụi lúc trước cũng là một trong số đó.

- Đương nhiên rồi, ta chính là cao thủ mua nhà mà, ở trong nhà mình, không phải tốt hơn trăm lần so với ở khách sạn sao?

Đạt Vân Hi đắc ý nói, tiếp đó hai người quả nhiên đi về hướng một căn biệt thự của Đạt Vân Hi, dù sao đối với những vấn đề này Lăng Tân đã không còn khí lực để tranh chấp rồi, đối với sự cố chấp của phụ nữ hẳn đã có chút chán ngán... không, hẳn là dùng sợ hãi để hình dung mới đúng.

Khi hai người Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi đặt chân đến Bắc Kinh, tại Thượng Hải, Trần Hạo Thao đang ngồi trong một gian phòng yên lặng xem Phong Thần bảng, trước mặt hắn có một chiếc Laptop đang hiện kết quả giao dịch trên thị trường chứng khoán, những giao dịch đơn vị hàng chục triệu dollar đang không ngừng tiến hành, phía sau là một thanh niên có chút đáng vẻ còn đang đọc sách, cùng một thiếu nữ có mái tóc rất dài đang yên lặng uống trà. Ba người đều yên lặng làm chuyện của mình, cả gian phòng vô cùng yên tĩnh, đột nhiên Trần Hạo Thao bỗng đứng phắt dậy, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc nhìn Phong Thần bảng, giống như vừa thấy ác quỷ.

- Có chuyện gì vậy?

Hai người phía sau đều đồng thời đứng lên, kinh ngạc nhìn Trần Hạo Thao, một nam tử cho dù núi Thái Sơn sụp đổ trước mắt cũng không hề biến sắc, giờ phút này lại có vẻ sợ hãi như vậy, một lúc lâu sau hắn mới cầm Phong thần bảng nhìn về phía hai người sau lưng rồi nói.

- Cuối tháng này, ước chừng còn khoảng mười ngày, Bắc Kinh sẽ bị đầu đạn hạt nhân công kích, người chết vô số, toàn bộ Bắc Kinh hóa thành phế tích. Đồng thời đạn hạt nhân từ những căn cứ của Trung Quốc, tàu ngầm hạt nhân của nước ngoài... cũng sẽ phóng ra, nhắm đến tất cả những khu vực có dân cư trên Trái đất... Nhân loại triệt để diệt vong!

Trần Hạo Thao sắc mặt lạnh như băng nói:

- Không biết vì sao, Phong thần bảng không cách nào dự đoán được ai gây nên chuyện này, hơn nữa cũng không hiện lên câu thơ văn nào, cho nên không xác định được có phải do người giữ Phong thần bảng gây ra hay không, nhưng mà chúng ta nhất định phải ngăn cản vụ nổ hạt nhân này, dùng năng lực lớn nhất để ngăn cản, cho dù phải liều mạng hy sinh cũng không tiếc!

Trần Hạo Thao nhìn qua cửa sổ rồi thì thào nói:

- Thiên Đường không phải là thành lập trong tháp cao không người, Thiên đường của chúng ta là toàn bộ thế giới! Ta không cho phép bất luận kẻ nào phá hư Thiên Đường này, bất luận kẻ nào đều không được!

Nam tử còn đồ bỗng nhiên tò mò hỏi:

- Không thể nào? Phong thần bảng không phải vạn năng sao? Trừ phi là người cũng có Phong thần bảng, còn có ai mà nó không thể thẩm tra hay sao?

- Tuy Phong thần bảng là vạn năng, nhưng người sử dụng nó là chúng ta thì không phải vạn năng, ví dụ như... không thể thẩm tra được Gaia, lúc trước ta có nhắc đến với các người về ý thức Gaia, mảnh Phong Thần bảng này không cách nào tiến hành thẩm tra...

Trần Hạo Thao thở ra một hơi, tiếp đó liền đi về hướng cửa phòng, vừa đi vừa nói:

- Không cần thu thập gì nữa, chúng ta ngay lập tức đi Bắc Kinh, nhất định phải ngăn cản trường hợp kiếp này!

Cùng lúc đó, tại bên kia thành phố Thượng Hải, một thiếu nữ đeo kính mắt đang yên lặng nhìn Phong thần bảng, sau một lúc, nàng rốt cuộc lâm bầm nói:

- Trương Tiểu Tuyết, chuyện lần này coi như xong, lần sau không nên tự tiện tiến hành gạt bỏ, ta không muốn bởi vì gạt bỏ một thí nghiệm thể, mà để cho những thí nghiệm thể còn lại rơi vào khủng hoảng, chuyện như vậy ta hi vọng sẽ không phát sinh một lần nữa. Có một chuyện khác, tiểu đội luân hồi đã xuất hiện...

Khi nói đến đây, thân thể thiếu nữ như có như không run rẩy một chút, mà nét mặt cùng ngữ khí của nàng lại không hề thay đổi, tiếp tục nói:

- Giống như phỏng đoán trước kia của ta vậy, đây không phải là một thế giới tách biệt, mà hẳn là một trong những thế giới phim kinh dị của Chủ thần, đương nhiên điều này cũng chứng minh một suy luận khác của ta là đúng: Chủ thần không phải thứ vô cùng thần thông quảng đại, không phải chủ nhân vạn vật, mà hẳn là vật để tìm kiếm không gian song song, nhất niệm hình thành một thế giới, trong vô cùng vô tận thế giới song song, tự nhiên sẽ có thế giới hoàn toàn tương tự với những bộ phim kinh dị, như vậy cũng có thể giải thích được những thứ hoán đổi từ Chủ thần, đó chính là kết quả lấy được từ những thế giới song song, cho nên khi vô cùng vô tận thế giới hội tụ lại một điểm, điểm đó chính là Chủ thần...

Ánh mắt thiếu nữ lộ ra thần sắc cuồng nhiệt, xuyên thấu qua cặp kính phẳng không số.

- Chúng ta dùng thân phận người từ thế giới luân hồi tới vị diện này, đã gặp được tiểu đội luân hồi khác, vậy quyết định, bắt thành viên của những đội ngũ này làm thí nghiệm, ta muốn tìm ra bí mật của Chủ thần... Trương Tiểu Tuyết, đến Bắc Kinh...

87. Chương 87: Người Xâm Nhập (nhị)

Khi các thế lực đều đang tập trung về Bắc Kinh, Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi lại đang say giấc trong một căn biệt thự, ngày thứ hai, trong khi Đạt Vân Hi sáng khoái tinh thần đứng trước gương mặc thử một bộ đồ mới, chợt nghe từ phòng khách truyền đến một tiếng vang lớn, giống như là có cái gì đó bằng gỗ vừa bị phá nát, nghe thấy thế Đạt Vân Hi giật mình vội vàng khoác lên một chiếc áo mỏng, đẩy cửa rồi chạy thẳng tới phòng khách, nhưng khi nàng chạy đến, lại chỉ thấy Lăng Tân đang ngây ngốc nhìn Phong Thần bảng trên tay, còn bàn trà trước mặt hắn thì đã bị đánh nát.

- Lăng Tân tiên sinh, ngươi có dự vọng phá phách đồ đạc sao? Mỗi khi ngươi bắt đầu nổi giận, đều bắt đầu phá hư đồ đạc xung quanh, bàn ghế, cây cối... Ta thật lo lắng ngày nào đó cái dự vọng này sẽ phát triển thành phá phách người nha.

Đạt Vân Hi nhẹ nhàng thở ra một hơi, nàng tựa trên vách tường mỉm cười nói.

-... Thế giới sắp hủy diệt rồi.

Lăng Tân nói xong một câu này, hắn còn cảm thấy chưa đủ, lập tức nói ra tin tức trên Phong thần bảng:

- Phong Thần bảng đã xuất hiện lời tiên đoán, chín ngày sau, Bắc Kinh sẽ bị đạn hạt nhân công kích, khi đó sẽ có vô số người chết, đồng thời đạn hạt nhân của các quốc gia trên thế giới cũng bắt đầu phát động. Người biết kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì không? Toàn bộ Trái đất rơi vào chiến tranh hạt nhân, mấy trăm đầu đạn hạt nhân đồng thời nổ tung, lượng đạn hạt nhân như vậy đủ để chúng ta rơi vào mùa đông hạt nhân... Tiếp đó nhân loại sẽ diệt vong! Nhân loại chúng ta còn lại chín ngày...

Rầm~!

Đạt Vân Hi cũng mãnh liệt chạy tới, dưới sự kích động quá mức, vách tường bị nàng đụng vào cũng bể mất một khối lớn, nhưng Đạt Vân Hi không để ý chút nào, giật lấy Phong thần bảng trên tay Lăng Tân rồi chăm chú nhìn kỹ. Quả nhiên trên Phong thần bảng ghi cụ thể thời gian Bắc Kinh bị đạn hạt nhân công kích, thậm chí cả một loạt sự kiện dẫn phát sau đó. Thời gian của nhân loại quả nhiên chỉ còn lại chín ngày mà thôi.

- Chuyện gì xảy ra? Đến cùng là có chuyện gì?

Sau khi xem xong Đạt Vân Hi liền vội vàng hỏi:

- Không phải bởi vì chúng ta tiến vào căn cứ Long Ẩn, sau đó dẫn phát tất cả những chuyện này chứ? Nếu như chúng ta không đến căn cứ Long Ẩn nữa thì thế nào?

Lăng Tân hít sâu một hơi, hần yên lặng ẩn ẩn huyết Thái dương của chính mình, tiếp đó nét mặt của hần từ vô cùng lo lắng trở thành lạnh nhạt, không có chút gấp gáp nào, chỉ cầm Phong thần bảng lên nhìn kỹ một lần nữa, sau đó mới lên tiếng:

- Nguyên nhân không phải là do chúng ta, nếu như là do chúng ta, vậy khi chúng ta xem được tin tức này lập tức tương lai sẽ bị cải biến. Nguyên lý của Phong thần bảng là không dự đoán được tương lai của bản thân, nếu như là do chúng ta dẫn dắt gây ra những chuyện này, vậy thì lời tiên đoán đã hoàn toàn vi phạm với nguyên lý này, cho nên không thể nào là do chúng ta dẫn phát mọi chuyện... Như vậy chỉ còn lại hai khả năng, một là do người giữ mảnh Phong thần bảng khác làm, hai là do ý thức Gaia...

Đạt Vân Hi liền vội vàng hỏi:

- Người giữ Phong thần bảng khác? Ý thức Gaia? Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ?

- Không nên lo lắng, dưới bất luận tình huống như thế nào đều cần phải bảo trì đầu óc trong trạng thái tỉnh táo, đó mới là biện pháp đối mặt với khó khăn tốt nhất.

Lăng Tân vẽ mặt lạnh nhạt liếc mắt nhìn Đạt Vân Hi một cái, sau đó mới lên tiếng:

- Khả năng do người giữ Phong thần bảng khác là nhỏ nhất, bởi vì trước mắt những người giữ Phong thần bảng: ta, Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi, cùng với người đứng sau, trong bốn người chúng ta, ta cùng Trần Hạo Thao đều khó có khả năng hủy diệt thế giới này, khả năng là do Vĩ Thi Thi cũng không lớn, trong nội tâm nàng có chút nặng nề, nhưng nàng cũng không phải người điên cuồng. Khả năng lớn nhất là do người đứng sau, nếu như hần là kẻ điên cuồng, một khi đã xác định chúng ta tại Bắc Kinh, cũng có khả năng dùng đạn hạt nhân trực tiếp công kích, nhưng khả năng này chỉ tầm ba mươi phần trăm, bởi vì nếu như vậy, ngoại trừ người giữ Phong thần bảng có thể may mắn thoát khỏi tận thế, thế giới này sẽ biến thành Địa ngục. Về phần ý thức Gaia.. ý thức Gaia... Đúng rồi, ta đã biết...

Lăng Tân bỗng nhiên mãnh liệt ngẩng đầu lên, trong mắt xuất hiện một tia cuồng nhiệt, hần tiếp tục nói:

- Trừ người giữ Phong thần bảng chúng ta, ý thức Gaia, còn có thể có một nguyên nhân Phong thần bảng không dự đoán được... Đó chính là do sinh vật không tồn tại ở thế giới này gây nên, hoặc là nói do người không thuộc về thế giới này. Ngoại trừ người giữ Phong thần bảng chúng ta, ý thức Gaia, khả năng không thể dự đoán duy nhất, chỉ có thể là do sinh mạng thể không thuộc về thế giới này...

Đạt Vân Hi càng nghe càng không hiểu, nàng hỏi:

- Người nói là do người ngoài hành tinh? Alien?

- Không, ý ta nói là do khách từ thế giới khác đến thăm...

Lăng Tân nhìn mảnh Phong thần bảng một chút rồi nói:

- Ta vẫn đang suy đoán một chuyện, đó chính là về công năng của Phong thần bảng, nếu như ngay cả một phần tám Phong thần bảng này cũng đã gần như không gì làm không được, như vậy Phong thần bảng hoàn chỉnh sẽ có tác dụng như thế nào? Nếu như người lần này gây ra sự kiện đạn hạt nhân công kích xác thực là tới từ thế giới khác, mà một phần tám Phong thần bảng của chúng ta lại không có dự đoán được... như vậy có thể khẳng định được một công năng của Phong thần bảng hoàn chỉnh: tiên đoán không bị giới hạn trong phạm vi một thế giới, hoàn toàn có thể tiên đoán đến vô cùng vô tận vị diện...

Đạt Vân Hi ló ló kéo kéo Lăng Tân, nàng nhỏ giọng nói:

- Nhưng mà ta thật sự nghe nhưng không có hiểu a, người đến cùng đang nói cái gì?

- Ý của ta là, ví dụ như cha người vậy, đến từ một thế giới khác, không phải người của thế giới này, một phần tám Phong thần bảng không thể dự đoán được về cha người, không cách nào tìm được tung tích... Đây là phỏng đoán có khả năng lớn nhất, khi tất cả những khả năng còn lại đều không thể, vậy cho dù khả năng còn lại không thể tưởng tượng đến mức nào, đó cũng chính là đáp án, người gây ra vụ công kích bằng đầu đạn hạt nhân này đến từ một vị diện khác.

Lăng Tân thở ra một hơi rồi nói:

- Chỉ có như vậy mới có thể giải thích chuyện Phong thần bảng không dự đoán được người gây ra, tuy còn không rõ mục đích hẳn làm ra chuyện điên cuồng như vậy là vì cái gì, nhưng có thể thấy hẳn không để ý chút nào đến diệt vong của nhân loại. Đạt Vân Hi, ta phải bắt được người này, không, đám người này.

- Ta muốn biết... Bọn hắn đến tột cùng là làm thế nào có thể xuyên việt vị diện, dựa vào tổ chất thân thể, thực lực... hay là nhờ công nghệ cao? Ta muốn biết điều này! Nhất định phải biết!

~Ách xì!

Trịnh Xá bỗng nhiên hắt hơi một cái, hẳn kỳ quái nhìn trái nhìn phải một chút, tuy vậy lại không thấy xung quanh có gì bất thường, cho nên hẳn cũng không để ý nữa, chỉ nhìn xem bản đồ trên tay.

- Trịnh Xá, người không bị cảm chứ? Tổ chất thân thể như của người mà cũng có thể bị cảm?

Bên cạnh hắn, Lâm Tuấn Thiên hỏi với vẻ mặt rất khoa trương. Trịnh Xá cũng không thèm nhìn hắn, chỉ nói:

- Người nằm mơ đi, có bị cảm cũng sẽ không thể phát sinh ở hoàn cảnh như trên Trái đất, nếu như nói là bị cảm khi ở trong phòng thí nghiệm virus của Sở Hiên, như vậy còn có thể... Quay lại chuyện này, mẹ nó, vì sao Chủ thần phiên dịch ngôn ngữ giao tiếp cho chúng ta, nhưng tiếng Anh trên bản đồ này lại không dịch ra chữ?

Lâm Tuấn Thiên cùng mấy người xung quanh đều lộ ra vẻ mặt chịu thua, hắn cầm lấy bản đồ trên tay Trịnh Xá rồi nói:

- Thật hổ danh cho người trước kia rõ ràng là một thành phần tri thức, vậy mà ngay cả bản đồ cũng xem không hiểu, ngay cả não người cũng đã biến thành cơ bắp rồi sao?

Khuôn mặt Trịnh Xá hơi đỏ lên, hắn vội vàng giải thích:

- Trước kia ta là thành phần tri thức trong cơ quan nhà nước, không phải người làm trong những công ty nước ngoài. Vì cái gì nhất định phải tinh thông tiếng Anh chứ? Trong trường đại học cũng có dạy, tuy nói là đều cần phải qua mấy cấp độ chứng chỉ Anh văn, nhưng có mấy người thật sự sử dụng? Dù sao trong quá trình làm việc, một vạn người thì cũng chỉ có một người cần dùng đến tiếng Anh, phổ cập ngoại ngữ gì bất quá chỉ là vì mặt mũi quốc gia mà thôi, thuần túy là lãng phí thời gian...

Tuy nói thì nói như vậy, chỉ là mặt hắn lại càng lúc càng xoay qua chỗ khác. Mà Lâm Tuấn Thiên căn bản cũng không để ý tới hắn nữa, chỉ nhìn bản đồ rồi nói:

- Chúng ta đang ở bang Oregon, Tây Bắc Mỹ... Các người ai biết Final Destination 3 phát sinh ở đâu không? Thật là kỳ quái, vì cái gì lần này chủ thần lại ném chúng ta đến nơi không phát sinh nội dung cốt truyện nhỉ?

Trịnh Xá cũng thở dài, hắn nhìn đồng hồ trên cổ tay của mình rồi nói:

- Sống sót chín mươi ngày, đến gặp nhân vật trong phim trước khi họ tử vong, không gặp một người trừ 2000 điểm, khi toàn bộ nhân vật trong phim đều đã tử vong, trở về Chủ thần không gian... Đây mà là nhiệm vụ gì chứ, ta chửi Chủ thần...

Lâm Tuấn Thiên cùng Lưu Úc cũng thở dài, nhiệm vụ như vậy bọn họ cũng đã từng gặp vài lần rồi, mỗi lần đều là Chủ thần tận lực làm khó dễ Trung Châu đội, giống như muốn toàn bộ thành viên Trung Châu đội phải chết vậy, may nhờ có Trịnh Xá có thể chống lại được delete, cho nên hai người bọn họ mới có thể sống đến bây giờ.

-... Cái này...

Trong bốn tân nhân, một thiếu nữ xinh xắn tầm mười bốn mười lăm tuổi nhút nhát e lệ nói:

- Xin hỏi một chút, một khi bị âm điểm, như vậy chúng ta sẽ bị delete sao?

Trịnh Xá nhìn bốn người một lúc lâu rồi yên lặng gật đầu nói:

- Đúng vậy, một khi âm điểm sẽ bị delete, nói thật, ta có hơn mười nghìn điểm, hai người bọn họ cũng còn mấy nghìn điểm thưởng, tuy vậy cũng không đủ cho Chủ thần trừ trong nhiệm vụ lần này. Mà khi Chủ

thần delete, với khả năng hiện tại của ta cũng chỉ có thể bảo hộ được tối đa hai người mà thôi, nếu như hơn hai người ngay cả bản thân ta cũng có thể sẽ bị nguy hiểm, thật vô cùng xin lỗi... Một khi bị âm điểm, các người thật sự chết chắc rồi, ta không thể bảo hộ được các người...

Trong bốn tân nhân, ngoại trừ duy nhất một nam tử, sắc mặt ba thiếu nữ còn lại lập tức xanh mét, trên thực tế giờ phút này bọn họ đã bắt đầu tin tưởng sự tồn tại của Thế giới luân hồi, dù sao bản thân vốn đang ở Trung Quốc đột nhiên khi tỉnh lại đã thấy mình ở Tây Bắc Mỹ, lại còn có một tầng bảo vệ vô hình bao quanh xe buýt, những điều này cũng đủ để nói lên vấn đề, nếu quả thật âm điểm sẽ bị delete mà nói... Thiếu nữ nhút nhát e lệ gật gật đầu rồi hỏi:

- Nhiệm vụ chỉ là đến gặp những nhân vật trong phim sao? Hiện tại chúng ta còn chưa có thông báo bị âm điểm, nói cách khác, những nhân vật trong phim giờ phút này vẫn đang an toàn. Đội, đội trưởng... thực lực của người rất mạnh sao? Mạnh đến mức độ nào, có thể nói cho chúng ta biết sơ qua một chút được không? Chúng ta bây giờ vẫn là tân nhân, còn rất vô lực... nhưng chúng ta cũng muốn sống sót, cho dù chỉ có một chút hi vọng, ta cũng muốn thử một lần, được không? Xin hãy giúp chúng ta...

Trịnh Xá hít sâu một hơi, hần gật đầu nói:

- Nhất định! Bất luận là ai cũng có quyền được sống, chỉ cần còn có một tia hi vọng, ta cũng muốn đem theo các người sống sót cùng một chỗ... Về thực lực của ta, nếu như ví von một chút, chỉ cần không bị trên 10 trái bom khinh khí [1 trái bom khinh khí thường có sức công phá gấp 2.500 lần trái bom nguyên tử mà Mỹ thả xuống thành phố Hiroshima] trực tiếp đánh trúng, như vậy ta vẫn có thể sống sót, trong thế giới này, trừ phi tử thần trực tiếp dùng một hành tinh khác va chạm với Trái đất, nếu không cho dù là thiên thạch va chạm ta cũng có thể sống sót, về phần tiểu đội luân hồi đối lập... Một mình ta có thể tiêu diệt toàn bộ tất cả những tiểu đội luân hồi khác nếu như chính diện chiến đấu...

Thiếu nữ yên lặng cắn móng tay một chút, sau đó mới nói:

- Đây là thực lực của tiểu đội luân hồi mạnh nhất sao? Nói một cách khác... Đội trưởng chính là người mạnh nhất trong toàn bộ thế giới luân hồi?

- Tất nhiên.

Trịnh Xá gật đầu khẳng định nói:

- Ta đã nắm danh hiệu mạnh nhất trong tay, kể cả đội ngũ của chúng ta cũng vậy, chúng ta là đội ngũ đứng ở vị trí cao nhất.

Thiếu nữ e lệ này nghe xong lại trầm mặc chốc lát rồi nói:

- Lúc trước mọi người có nhắc đến trận chiến cuối cùng, cũng tức là, thế giới Luân Hồi được chia làm hai giai đoạn, giai đoạn đầu đã chấm dứt, hiện tại là giai đoạn thứ hai. Người mạnh nhất của giai đoạn đầu đã xuất hiện, nhưng vì đội trưởng muốn hồi sinh những thành viên Trung Châu đội, cho nên không toàn diệt những đội ngũ khác, làm cho giai đoạn đầu của thế giới Luân hồi kết thúc không hoàn chỉnh... Rất có thể là vì như vậy nên Chủ thần mới làm khó dễ Trung châu đội, như vậy, giai đoạn thứ hai đã bắt đầu, các tân nhân sẽ lại tiến vào các tiểu đội luân hồi, thành lập nên những đoàn đội mới, từ khi trận chiến cuối cùng kết thúc đến bây giờ Trung Châu đội mới trải qua mấy thế giới phim kinh dị mà thôi, những tiểu đội luân hồi còn lại hẳn cũng không quá mạnh, nếu là như vậy...

Trịnh Xá cùng Lâm Tuấn Thiên, Lưu Úc đều liếc mắt nhìn nhau, ba người đều thấy được vẻ vui mừng trong mắt nhau, bởi vì biểu hiện trước mắt của cô bé này, bọn họ đã từng thấy... Đúng vậy, là trí giả! Hoặc có thể nói là phương thức suy nghĩ của trí giả giống như Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật, cô bé này có thứ bọn họ đang thiếu, Trung Châu đội có lẽ còn có thể cứu được...

- Cũng không phải như vậy.

Trịnh Xá vội vàng nói:

- Tuy chúng ta chỉ trải qua mấy thế giới phim kinh dị, nhưng số lượng các bộ phim kinh dị của mỗi đội đều không giống nhau. Tiểu đội luân hồi mạnh mẽ thì trải qua rất ít thế giới phim kinh dị, nhưng độ khó mỗi

phim đều rất cao, còn những đội ngũ thực lực yếu thì rất có thể đã trải qua hơn mười thế giới với độ khó không quá lớn.

- Là như vậy sao?

Thiếu nữ nghe thấy Trịnh Xá nói như vậy thì mãnh liệt ngẩng đầu lên. Một lát sau trong mắt nàng bắt đầu mờ mịt nước mắt.

- Ôi, không xong rồi, có khả năng chúng ta sẽ thật sự phải chết rồi... Ta vốn cho là thành viên những đội còn lại đều là tân nhân, sẽ không biết Trung Châu đội là tiểu đội luân hồi mạnh nhất. Thực lực của đội trưởng đáng sợ như vậy, nếu những đội ngũ khác quả thực đã trải qua vài chục thế giới phim kinh dị, như vậy bọn họ sẽ từ đội ngũ còn sót lại trong trận chiến cuối cùng biết được sự cường đại cùng đáng sợ của Trung Châu đội, bởi vì đây là chuyện thường tình đối với con người, những chuyện đáng sợ thường sẽ lan truyền rất nhanh, hơn nữa những đội ngũ có thực lực tiếp cận nhau rất có thể sẽ không đoàn chiến, chỉ trao đổi tin tức tình báo, như vậy tin tức về Trung Châu đội giống như tuyết càng lăn càng lớn, khuếch tán với tốc độ rất nhanh giống như virus, thực lực của đội ngũ chúng ta nhất định đã bị những tiểu đội khác biết. Chúng ta sẽ phải chết thật rồi...

Ba người Trịnh Xá lại liếc mắt nhìn nhau, hần lập tức nói:

- Sao có thể? La Cam Đạo của Ác Ma đội sẽ không chừa lại con đường sống nào cho địch nhân, vì vậy người không cần lo lắng...

- Sao có thể không lo chứ!

Thiếu nữ e lệ vừa khóc lóc nức nở vừa nói:

- Nhiệm vụ của Chủ thần đã ghi rất rõ ràng, chính là muốn chúng ta tìm được đám nhân vật trong phim, nhiệm vụ này nhìn qua có vẻ đơn giản, nhưng nếu cẩn thận suy nghĩ sẽ thấy ẩn chứa cạm bẫy rất nguy hiểm, bởi vì chỉ cần bọn họ bị người khác mang đi, che dấu mà nói... chúng ta không phải sẽ cần tìm kiếm trong phạm vi toàn thế giới sao? Khi chúng ta còn chưa kịp tìm ra, đám nhân vật trong phim này rất có thể đã vì các loại tình huống ngoài ý muốn của tử thần mà chết, khi đó chúng ta sẽ bị trừ không biết bao nhiêu điểm... Nếu như những đội ngũ khác không biết thực lực của Trung Châu đội, chúng ta còn có thể có thể có một đường sinh cơ, lần này, chúng ta có thể sẽ phải chết thật rồi, những nhân vật trong phim lúc này hẳn đã bị tiểu đội luân hồi khác che dấu rồi...

Trịnh Xá đập tay mạnh một cái rồi nói:

- Đúng vậy, khi trận chiến cuối cùng chấm dứt, Chủ Thần thống kê danh sách những người còn sống, ta mới biết Hạo Thiên của Ác Ma đội cũng còn sống... Nếu như là hần, chắc sẽ không toàn diệt những đội ngũ khác, cố ý khuếch tán tin tức về thực lực của chúng ta, như vậy nếu như phát sinh trận chiến cuối cùng một lần nữa, hẳn có thể làm như Adam trước kia, tập trung lực lượng từ những tiểu đội luân hồi còn lại đối kháng với chúng ta, sớm nên nghĩ đến chuyện này mới đúng. Tiểu nữ hài, có biện pháp nào có thể giải quyết sao?

Nói xong, hần cố gắng nở nụ cười, chỉ là nụ cười kia nhìn thế nào cũng thấy giống như ông lão đang muốn bắt cóc con cá vàng. Tuổi của cô bé này vẫn còn nhỏ, tối đa chỉ lớn hơn Lưu Úc một chút, bộ dáng nhút nhát e lệ của nàng cũng rất dễ thương, cho dù là đang khóc lóc vẫn mang nét đáng yêu, nàng lau lau khóe mắt rồi nói:

- Chỉ còn một hi vọng duy nhất... đó là ba tiểu đội luân hồi còn lại cũng không đồng lòng, sẽ xảy ra tranh đấu trong nội bộ... nếu như thực lực của người thật sự khoa trương như vậy... cũng có thể thấy người trong thế giới Luân Hồi đều có thực lực siêu việt phạm nhân, như vậy tranh đấu giữa ba tiểu đội này nhất định sẽ ảnh hưởng đến ngoại giới, khiến cho thế giới phải chú ý, vì vậy, báo chí, internet, hoặc là những phương tiện truyền thông khác có lẽ sẽ có tin tức liên quan... Đây là hi vọng cuối cùng, nếu như ba đội ngũ còn lại không tranh đấu lẫn nhau, vậy chúng ta thật sự ngay cả một tia hi vọng cũng không có, chỉ có thể mù quáng sống qua chín mươi ngày sau đó bị Chủ thần delete.

- Việc này không nên chậm trễ. Ngay bây giờ chúng ta sẽ đến tiệm Internet tìm kiếm tin tức!

Trịnh Xá thở ra một hơi rồi vội vã nói. Không bao lâu sau, bảy người Trung Châu đội đã tìm được tiệm Internet, tiếp đó mỗi người mở một máy tính, tìm kiếm tin tức trọng yếu xảy ra trong thời gian vừa qua,

đặc biệt là tin tức liên quan đến những trận chiến, xung đột vũ trang, hoặc là tin tức về các loại khủng bố tập kích...

Trong lúc đó, một nam tử ngồi đối diện thiếu nữ vươn vai nhấc chân một cái, không cẩn thận đá trúng ổ điện dưới chân, tuy vậy cũng may, phích cắm điện chưa bị đá văng ra hẳn, cho nên máy tính vẫn còn hoạt động, chỉ là trên ổ điện xuất hiện một vài tia lửa điện, nhẹ nhàng xoẹt~ một tiếng rất nhỏ, nơi này là tiệm Internet, tiếng ồn xung quanh khiến cho không ai chú ý đến...

- Đã tìm được! Thượng Hải sao? Hắc bang bạo động, chết mấy trăm người, sau đó tại một khu biệt thự xảy ra đại hỏa hoạn...

Thiếu nữ này vừa lau lau khóe mắt vừa lớn tiếng nói, nàng kinh hãi đứng lên, mà khi nàng vừa mới đứng dậy, ổ điện dưới mặt bàn bỗng nhiên bắn những tia lửa điện ra bốn phía, xoẹt~ xoẹt~ vài tiếng, chỉ sau nháy mắt, dòng điện lập tức đã bị đoản mạch, toàn bộ máy tính đều trực tiếp phụt tắt, thậm chí màn hình một số máy còn bốc lên khói xanh...

88. Chương 88: Hiệp Khách! (nhất)

Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi rất đơn giản đã lẻn được vào căn cứ Long Ẩn, tuy đây là căn cứ lớn nhất, bảo mật nhất của Trung Quốc, được bảo vệ vô cùng nghiêm ngặt, nhưng đối với người có Phong thần bảng mà nói, nơi này và khu dân cư bình thường cũng không khác nhau bao nhiêu, lực lượng thể tục so với lực lượng siêu phàm, đã không cùng một đẳng cấp.

- Kế hoạch Long Hồng, dùng nguồn ghen bí ẩn làm bản gốc, nghiên cứu tạo ra tân nhân loại có trí tuệ cùng lực lượng siêu việt. Chia làm ba loại, một là tân nhân loại trí tuệ siêu việt phạm nhân, không có cảm giác đau đớn, không có khứu giác, vị giác, xúc giác, không tình cảm, không bao giờ sợ hãi hay kích động, luôn trong trạng thái tỉnh táo nhất nghênh đón bất kỳ khiêu chiến nào, bởi vì xác suất thành công quá thấp, khoa học kỹ thuật hiện tại không thể thực hiện thành công nên đã tạm dừng thí nghiệm, là bản gốc tân nhân loại tốt nhất. Hai, đề cao trí tuệ và tăng cường tố chất thân thể, trí tuệ ước chừng gấp ba lần, sức chiến đấu trung bình gấp năm lần người bình thường, nhưng bởi vì nguyên nhân không rõ mà đại bộ phận thí nghiệm đều thất bại, sinh mạng thể còn sống sót đều không thành hình người, thành công duy nhất: Hà Thiên Đạo, có trí tuệ cao cùng đặc dị công năng niệm động lực, là loại hình không thể phục chế. Ba, dùng tăng cường tố chất thân thể làm mục đích, hình thành binh khí hình người, không tình cảm không cảm giác, chỉ có đủ trí tuệ để chấp hành mệnh lệnh, tiến trình thí nghiệm hiện tại là 27%, dự tính trong vòng 5 năm sẽ thu được kết quả...

- Văn bản kế hoạch Long Hồng ẩn giấu, trừ ba loại thí nghiệm trên, để nâng cao xác suất thành công: tiến hành phương thức dung hợp ghen với hài nhi mới sinh. Kết hợp ghen Sở Hiên và Trịnh Xá: thí nghiệm thể số 00 Lăng Tân, kết hợp ghen Sở Hiên và Triệu Chuế Không: thí nghiệm thể số 01 Trần Hạo Thao, kết hợp ghen Sở Hiên và Minh Yên Vy: thí nghiệm thể số 02 Vĩ Thi Thi, kết hợp ghen Sở Hiên và Nyos: thí nghiệm thể số 03 Lý Cường Lôi, kết hợp ghen Sở Hiên và Tom: thí nghiệm thể...

Lăng Tân yên lặng xem Laptop, tất cả tài liệu, tin tức trong căn cứ Long Ẩn đều bị hắn download về, kể cả những văn bản tài liệu được che giấu cũng bị Phong thần bảng tìm ra, Lăng Tân lúc này đã chuyển thành nhân cách phụ yên lặng xem những tài liệu này.

- Rất kỳ quái, thành công duy nhất của kế hoạch Long Hồng sao? Hà Thiên Đạo... vậy còn chúng ta thì là cái gì? Hoặc là có thể nói, chúng ta đã bị người đứng sau che giấu, hơn nữa mục đích thực sự của hắn căn bản không phải là kế hoạch Long Hồng, mà là những thí nghiệm thể được che giấu chúng ta?

Lăng Tân nhìn màn hình laptop một hồi lâu, sau đó mới nói với Đạt Vân Hi:

- Trước mắt còn một số tin tức chưa rõ, đầu tiên là bộ phận ghen tất cả thí nghiệm thể đều có: Sở Hiên, người này, hoặc là danh hiệu này có ý nghĩa gì? Tiếp theo là kế hoạch Long Hồng được chia làm hai bộ

phận, một là ba thí nghiệm lớn, hai là bộ phận thí nghiệm được che giấu... Cho nên, cần tìm được những nhân viên tham gia che giấu thí nghiệm, đây là bước tiếp theo để truy ra manh mối về người đứng sau. Quả nhiên, xem ra hắn đã sớm để lại manh mối, chỉ chờ thời điểm chúng ta đến tìm hắn mà thôi...

Đạt Vân Hi lại bỗng nhiên đập mạnh một cái vào đầu Lăng Tân rồi nói:

- Xin người đó, Lăng Tân tiên sinh, chỉ còn có tám ngày nữa là tận thế rồi, vậy mà người lại chỉ quan tâm đến người đứng sau, thật không biết nên hình dung người như thế nào nữa. Ngu ngốc trời sinh sao? Hay là thông minh quá mức?

Lăng Tân lại cười lạnh một chút rồi nói:

- Trí tuệ của người bình thường, người cảm thấy có thể từ hư vô suy luận ra rất nhiều chuyện sao? Yên tĩnh một chút đi, đầu đạn hạt nhân sẽ không thể vô duyên vô cớ tự nhiên xuất hiện, trước đó nhất định sẽ phải có dấu hiệu, nếu như khi dấu hiệu còn chưa xuất hiện đã tự lo lắng mất bình tĩnh, trong trạng thái như vậy người còn có thể cứu vớt thế giới? Thật đúng là trí tuệ của người bình thường...

Trên trán Đạt Vân Hi gân xanh không ngừng nổi lên, bất quá nàng vẫn cố gắng nhẫn nhịn nói:

- Vậy chứ người định làm gì? Cứ ngồi bất động như vậy sao?

- Đương nhiên là không rồi. Ta đang chờ đợi, chờ đợi người đến từ thế giới khác, chờ đợi Trần Hạo Thao... Ta cần lực lượng, đủ để ngăn cản trường hạo kiếp này...

Xế chiều hôm đó, một chiếc du thuyền xa hoa dừng tại cảng Thiên Tân, trên du thuyền là rất nhiều người nước ngoài, đa số là du khách, phần lớn trong đó đến Bắc Kinh du lịch, cũng có một bộ phận sẽ theo du thuyền tiếp tục đi về phía nam, mà trong rất nhiều người nước ngoài này, có bốn người biểu lộ và thần thái vô cùng đặc biệt, trên đường đi đều tỏ ra giống như bản thân là hoàng đế hoặc quý tộc, rất hung hăng cùng càn quấy.

- Thật sự là giống như đã trải qua một kiếp khác, trước kia dùng ánh mắt phàm nhân nhìn thế giới này, không ngờ chỉ một thời gian ngắn sau, đã có thể dùng ánh mắt của thần nhìn xuống, ha ha ha...

Bốn người này cứ thế đi tới, đột nhiên nam tử cầm đầu ngửa mặt lên trời cười lớn, bộ dạng thật sự rất vui vẻ, chẳng những ba người còn lại nhìn về phía hắn, ngay cả du khách bốn phía cũng đều đồng loạt quay lại nhìn, cho đến khi nam tử da trắng này hung hăng trừng mắt nhìn về bốn phía, người xung quanh mới dần dần tản ra, bọn họ đều không muốn gặp phiền toái, bốn người này nhìn qua đã biết không phải là hạng dễ trêu.

- Đám heo hai chân này, thật muốn lập tức giết sạch mới hả giận.

Một nam tử người da trắng khác nói với vẻ hung ác, nam tử cầm đầu lại tiếp tục ha ha phá lên cười rồi nói:

- Nhấn nại một chút, dù sao cũng đã đặt chân đến một đất nước xấu xa dơ bẩn như thế này, chỉ bằng chúng ta dùng thái độ thường thức kẻ yếu để nhìn tất cả, nghĩ như vậy sẽ không cảm thấy quá mức khổ sở, dù sao sau mấy ngày nữa, thủ đô của bọn chúng sẽ bị đạn hạt nhân hoán đổi từ Chủ Thần phá hủy hoàn toàn, ha ha ha, ta rất chờ mong xem tiếp đó thế giới này sẽ phát sinh chuyện gì, đến lúc đó nhất định sẽ có một hồi những trò hay.

Ba người còn lại nghe xong cũng đều cười phụ họa theo, mà đi theo sau bốn người này, có hơn mười người khác cả nam lẫn nữ, chỉ là ánh mắt của bọn họ đều mờ mịt, giống như là người máy, từng bước một không ngừng đi về phía trước, khi bốn người đi trước đã sắp xếp xong phương tiện giao thông, mười mấy người này mới nối đuôi nhau đi vào, ngồi yên lặng không ai nói với ai câu nào.

- Tuy bọn họ đều là người bình thường, nhưng mà lão đại, thôi miên bọn họ liên tục trong thời gian dài như vậy vẫn rất hao tổn tinh thần lực...

Thiếu nữ duy nhất trong bốn người cười một cách quyến rũ, nàng đi tới bên cạnh nam tử cầm đầu, không hề nói. Nam tử cầm đầu cười lên ha ha, hắn nói:

- Được rồi được rồi, tối nay ta sẽ đền bù tổn thất cho người, được chưa? Đêm nay nhất định sẽ đền bù cho người đến lúc rạng sáng mới thôi, ha ha ha...

Mỹ nữ lại nở nụ cười quyến rũ, thân thể càng lúc càng ép sát vào người nam tử cầm đầu, hai người còn lại cũng rất nhanh nhẹn, một người chạy tới chỗ mười mấy người kia ngồi xuống, người còn lại thì trực tiếp ngồi vào ghế lái bắt đầu khởi động xe, mười mấy người này cứ như vậy ra khỏi cảnh Thiên Tân, đi về hướng Bắc Kinh.

- Thật là một đất nước dơ bẩn cùng xấu xa, còn nhớ trước kia quốc gia này được gọi là Đông Á ma bệnh, ngoại hiệu dễ nghe như vậy vì sao lại không sử dụng nữa?

Trên đường đi nam tử cầm đầu không ngừng phê bình hoàn cảnh xung quanh, tổ chức, kinh tế, văn hóa, quân sự, con người... dường như vô cùng chán ghét Trung Quốc, nghe thấy vậy ba người cũng đều bắt đầu tận lực phỉ báng, các loại từ ngữ khó nghe không ngừng tuôn ra.

- Lão đại, bây giờ chúng ta nên làm gì? Đã sắp đến Bắc Kinh rồi, trước tiên chúng ta sẽ tìm khách sạn để ở lại sao?

Nam tử da trắng đang lái xe bỗng nhiên mở miệng dò hỏi, nam tử cầm đầu giờ phút này đang quần quít với mỹ nữ, nghe xong hần lại một lần nữa phá lên cười rồi nói:

- Ha ha ha, xem ra người vẫn tư duy theo quán tính, người cho rằng chúng ta vẫn còn là những người bình thường như trước kia sao? Không, chúng ta đã là thần, ta là chủ thần, như vậy các người chính là thần cấp thấp, đối với người bình thường mà nói chúng ta chính là thần a, tại sao còn phải để ý đến những quy tắc cùng trói buộc như vậy? Khách sạn? Không, tùy ý tìm một khu nhà cao cấp sang trọng, giết chết tất cả những người bên trong, sau khi giết sạch chúng ta sẽ trực tiếp ở lại đó, thuận tiện cũng có thể cho các người xem nghệ thuật trang trí bằng thân thể nhân loại của ta, ha ha ha...

Sắc mặt ba người còn lại đều có chút khó coi, tuy thế bọn họ đều lập tức cười phụ họa, điệu cười rất miễn cưỡng cũng có chút khó coi, nhưng dù sao cũng đều là tươi cười, giống như rất vui vẻ khi nghĩ đến tình hình như vậy...

Một lúc sau, chiếc xe rớt cuộc đã vào đến nội thành Bắc Kinh, nam tử da trắng lái xe liền tìm một bãi đỗ rồi dừng xe lại. Tiếp đó đoàn người đi hướng về một khu biệt thự, dựa theo kết quả quét hình tinh thần lực của mỹ nữ da trắng, chỗ đó là một khu nhà ở cao cấp, điều này cũng phù hợp với yêu cầu của nam tử cầm đầu. Tuy ở đây không phải là khu trung tâm Bắc Kinh, cách quảng trường Thiên An Môn tương đối xa, nhưng dù sao cũng là thủ đô của một quốc gia, bất kể là kiến trúc hay người đi đường, đều có một loại khí chất tự nhiên, tự tin cùng thông dong, cho nên mặc dù trên đường đi bốn người liên tục phun ra những từ ngữ dơ bẩn, nhưng sau khi nói một lúc bọn họ cũng cảm thấy không thú vị, chỉ bước càng lúc càng nhanh về hướng khu nhà cao cấp.

Trên đường đi tới, bỗng nhiên hai mắt một nam tử da trắng tỏa sáng, hần nhìn thấy một tiểu cô nương mười bốn mười lăm tuổi vừa đi vừa ngâm nga bài hát gần đó, dung mạo cô bé này thật sự rất xinh đẹp, mặc một chiếc váy cùng tất chân đều màu trắng, thoạt nhìn thật sự là một tiểu mỹ nhân, nam tử da trắng lập tức nhìn chăm chú, đến khi cô bé đã rẽ qua một góc khuất, hần mới cười cười nói với nam tử cầm đầu:

- Lão đại, hiện tại hai tiểu đội còn lại đều chưa tới, hơn nữa thực lực của lão đại là vô địch, như vậy dứt khoát cho chúng ta tự do đi lại một chút, để chúng ta tự đi tìm vui vẻ, như vậy được không?

89. Chương 89: Hiệp Khách! (nhị)

Nam tử cầm đầu giống như rộng lượng phát phát tay nói:

- Được rồi, đi sớm về sớm, khi trở lại tự liên lạc với Diana, còn một điều, sau khi vui đùa nhớ thu dọn hiện trường sạch sẽ, không nên lưu lại bất kỳ người nào, nếu như trước khi ta kích nổ đạn hạt nhân lại có quá nhiều quân đội kéo đến, làm chúng ta không thể không ly khai Bắc Kinh, ta nhất định sẽ biến người thành đồ trang sức tươi sống.

Nam tử da trắng mùng như diên, hấn vội vàng thề non hẹn biển, sau đó vô cùng vội vã giống không thể chờ thêm phút giây nào chạy theo hướng cô bé vừa rẽ lúc trước, mấy người còn lại đều lắc đầu, có chút không đồng tình với thói ham mê trẻ con xấu xa của hấn, chỉ tiếp tục đi về hướng khu nhà cấp cao...

Một đêm trôi qua...

Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi yên lặng đứng tại lối vào khách sạn, khách sạn này đã bị cảnh sát phong tỏa triệt để, bất kỳ phóng viên nào cũng không được phép lại gần hiện trường, toàn bộ những phóng viên đến trước khi cảnh sát tiến hành phong tỏa đều đã được mời đến cục cảnh sát uống trà, vì chuyện xảy ra trong khách sạn thật sự quá mức rợn người, trước khi tìm được hung thủ, tuyệt đối không thể để tin tức này truyền ra ngoài, nếu không rất có thể sẽ gây bàng hoàng cho dân chúng, tạo ra rối loạn tại Bắc Kinh.

Hai người Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi đang tìm các loại tin tức bằng Phong thần bảng, sáng sớm nay chợt thấy có chuyện như vậy xảy ra, liền vội vã chạy tới, nhờ công năng che giấu của Phong thần bảng, hai người rất đơn giản đã vượt qua tuyến phong tỏa tiến vào hiện trường, đó là một gian phòng rất bình thường trong khách sạn, thế nhưng tình cảnh bên trong lại không hề bình thường... Nơi này thật sự giống như địa ngục, thân thể một cô bé bị xé nát thành mấy trăm phần nhỏ, tràn ngập gian phòng là vết máu tung toé, trên vách tường, trên trần nhà, trên mặt đất, khắp nơi đều là máu tươi cùng những mảnh thịt, chỉ còn lại phần đầu là còn được bảo tồn hoàn hảo một chút, phần thân còn lại đã sớm không còn tìm thấy, mà biểu lộ trên mặt cô bé tràn đầy thống khổ cực độ, đôi môi đã bị cắn vỡ nát, không chỉ như vậy, một con mắt cũng chẳng biết đã đi đâu, chỗ đó chỉ còn một lỗ sâu trống rỗng đang rỉ máu...

Đạt Vân Hi vừa mới bước vào phòng liền ọe một tiếng, nàng căn bản không dám nhìn kỹ thảm trạng bên trong, ngay cả đầu của cô bé cũng không dám nhìn, chạy đến bên đường không ngừng nôn ọe, chỉ có Lăng Tân từ khi bước vào phòng liền trầm mặc không nói câu nào, hấn yên lặng đến bên chiếc giường lớn, cứ như vậy không nháy mắt một cái chăm chú nhìn thân thể tan nát của cô bé trong thời gian rất lâu, không hề nhúc nhích. Cho đến khi Đạt Vân Hi đứng ngoài cửa phòng bắt đầu hô to gọi nhỏ, Lăng Tân mới yên lặng từ trong phòng đi ra, cặp mắt tràn đầy tơ máu, giống như trong mắt đều là máu tươi.

- Nàng bị chết rất thống khổ, ngay cả linh hồn cũng tràn ngập thống khổ...

Lăng Tân yên lặng đi về hướng thang máy, vừa đi hấn vừa nói:

- Dùng tinh thần ẩn ký có thể cảm ứng tất cả cảm xúc trong gian phòng đó, thống khổ, điên cuồng, tuyệt vọng, cừ hận... không ngừng hợp lại một chỗ, giống như biến thành trăm ngàn tiếng rên rỉ từ Địa ngục...

Đạt Vân Hi một câu cũng không nói nên lời, nàng thật sự không dám nghĩ tới tình cảnh trong phòng, sợ vừa mở miệng định nói sẽ lại một lần nữa phun ra tất cả trong bụng.

-... Thiện ác nếu không báo, càn khôn tất loạn!

Lăng Tân đi vào đến trong thang máy, cửa thang máy vừa khép lại, hấn liền đâm một hồi rầm~ rầm~ thật mạnh vào vách tường, ngay cả da trên mu bàn tay cũng vỡ ra, trên nắm đấm còn mang theo vết máu, mà hấn vẫn không hề dừng lại, cho đến khi Đạt Vân Hi mãnh liệt lôi kéo, hấn mới lớn tiếng hét lên:

- Kẻ này nhất định phải chết! Ta nhất định phải giết hấn, lột da hấn, phanh thây xé xác, khiến hấn thống khổ mà chết! Mẹ nó, đứng tại biên giới thiện cùng ác cái gì, biến mình thành người phán xét cái gì, biến hết đi! Ta muốn trả thù, so với ác càng ác hơn... Tín niệm hiệp khách của ta, chính là ăn miếng trả miếng, ăn miếng trả miếng! Aaa...

Sau một phen phát tiết cùng hét lớn, hai người đi ra từ trong khách sạn, Lăng Tân hai mắt vẫn tràn đầy tơ máu, vừa ra khỏi khách sạn hấn liền trực tiếp tiến vào trạng thái nhân cách phụ, để cho nhân cách phụ phân tích tất cả mọi chuyện, hấn đã không thể chờ đợi được, muốn lập tức tiêu diệt hung thủ.

-... Là do người từ vị diện khác gây ra, dùng Phong thần bảng xem lại quá trình giết người, ngoại trừ tiểu cô nương này ra thì không còn người nào khác, có thể suy luận, hoặc là Phong thần bảng bị che giấu, hoặc là Phong thần bảng không thể hiển thị đối phương, khả năng bị che giấu rất nhỏ. Nói một cách khác, đối phương có chín mươi phần trăm là người đến từ vị diện khác, cũng chính là người đem theo đạn hạt nhân mà chúng ta đã suy đoán, như vậy vấn đề là... tại sao bọn hấn lại phải làm ra chuyện này?

Nhân cách phụ Lăng Tân rất tinh táo phân tích từ đầu tới cuối, giống như vụ án giết người độc ác này chẳng làm hấn chấn động chút nào, chỉ giống như là ăn điểm tâm, hoặc là ăn cơm tối vậy, Lăng Tân bình thản nói:

- Có hai khả năng, một là muốn thị uy với thế lực nào đó? Chính phủ? Hệ thống cảnh sát? Hoặc là những người giữ Phong thần bảng chúng ta? Khả năng này tầm ba mươi phần trăm, hai là do dục vọng, dung mạo người bị hại rất xinh xắn, tuổi còn nhỏ, rất phù hợp với gu thẩm mỹ của một số kẻ biến thái, mà kẻ tâm lý biến thái cũng rất có thể sẽ làm ra chuyện như vậy, phân tích một chút từ tình huống trong phòng đến người bị hại, khả năng này là lớn nhất, khoảng bảy mươi phần trăm. Nếu như là khả năng thứ nhất... muốn dẫn xuất đám người này, nhất định phải có sự hiện hữu của chúng ta cùng với Phong thần bảng, nếu như là khả năng thứ hai mà nói...

Khi nói đến đây, Lăng Tân bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía Đạt Vân Hi. Giờ phút này Đạt Vân Hi vẫn còn cảm thấy rất buồn nôn, hơn nữa trong lòng nàng cũng phần nộ đến mức không cách nào hình dung, cho nên khi thấy Lăng Tân nhìn về phía mình, nàng cũng nói thẳng:

- Nếu như có thể bắt được tên sát nhân biến thái độc ác này, Lăng Tân tiên sinh, lần này ta nguyện ý phối hợp với người!

Lăng Tân gật đầu nói:

- Nếu thế sẽ dùng biện pháp như vậy để dẫn xuất hung thủ...

Ngay buổi trưa hôm đó, bỗng nhiên trên internet lưu truyền mấy bức ảnh do người qua đường chụp được, trong ảnh là một tuyệt thế mỹ nữ tầm mười bốn mười lăm tuổi, nghe nói là chụp được khi nàng đi ngang qua quảng trường Bắc Kinh, mà người chụp ảnh nàng thậm chí còn lén theo dõi đến tận khách sạn nơi nàng ở, sau đó liền trực tiếp phát tán những bức ảnh này lên mạng internet, thiếu nữ này xác thực là một tuyệt thế mỹ nhân, là một loại dung mạo tràn đầy thuần khiết, vô cùng hấp dẫn, gần như không cách nào dùng ngôn từ để hình dung, chỉ cần liếc mắt một cái, cũng đủ để kéo đi linh hồn người đối diện, loại dung mạo tuyệt mỹ này đã vượt qua khả năng thưởng thức của con người, thậm chí giống như là một loại thôi miên ám thị, tuy tuổi vẫn còn nhỏ, nhưng bất kỳ ai nhìn qua một bức ảnh của nàng đều sẽ lập tức cảm thấy trong lòng rung động không thể khống chế.

Chỉ mấy tiếng đồng hồ ngắn ngủi sau khi những bức ảnh này bắt đầu được lưu truyền, toàn bộ mạng internet gần như đều sôi trào lên. Cùng lúc đó, một phóng viên cũng ngẫu nhiên gặp được thiếu nữ này trên đường, kinh ngạc tốt độ vì vẻ đẹp của nàng, liền viết một bài báo tựa đề ghi là thiên thần xinh đẹp nhất thế gian. Tóm lại, sau khi thiếu nữ này xuất hiện chỉ vài tiếng đồng hồ, đại bộ phận người tại Bắc Kinh đều biết đến sự xuất hiện của một tuyệt thế giai nhân như vậy, tin tức lan truyền từ người này qua người khác với tốc độ chóng mặt, thậm chí một số người còn cố ý chạy tới khách sạn kia muốn trực tiếp nhìn thấy tận mắt.

- Dùng Phong thần bảng điều khiển dư luận, đây có lẽ cũng là những chuyện trước đây La Phú Nhân vẫn làm, dùng Phong thần bảng làm dáng vẻ bên ngoài của người nhỏ lại, cộng thêm một ít mị hoặc cùng thôi miên, bất luận người nào nhìn thấy người đều sẽ sinh ra say mê cực độ, cả hai cộng lại, ta muốn tin tức này trong thời gian cực ngắn khuếch tán đến phạm vi lớn, chỉ chờ tên hung thủ kia đến gõ cửa...

Lăng Tân ngồi trên ghế salon mặt không biểu tình mà nói. Đối diện có một thiếu nữ cực xinh đẹp mười bốn mười lăm tuổi đang ngồi, người thiếu nữ này nói:

- Lăng Tân tiên sinh, người thực sự xác nhận là tất cả mọi người sẽ bị ta mê hoặc sao? Nhưng sao người lại giống như là đang nhìn bình hoa vậy chứ...

- Không phải bình hoa...

Lăng Tân nói:

- Hẳn là một đồng thịt cùng xương cốt, còn có rất nhiều mạch máu, bạch cầu, hồng cầu các loại tổ hợp lại, Đạt Vân Hi, người thực sự muốn biết trạng thái chân thật của người trong mắt ta sao?

- Miễn đi...

Đạt Vân Hi lập tức trán nổi gân xanh, nàng lạnh lùng đáp.

- Tiếp theo... Cũng chỉ còn đợi hung thủ đến thăm rồi, sau đó nhất định phải một mẻ hốt gọn cả đám người này...

Mà cùng lúc đó, tại một khu nhà cao cấp của Bắc Kinh, trong một căn biệt thự xa hoa, mơ hồ truyền ra tiếng rên rỉ rất khủng bố cùng tiếng cầu xin...

Trong đại sảnh, ba người hai nam một nữ đều sắc mặt xanh mét nhìn về phía đỉnh đầu, lầu hai chính là nơi phát sinh sự tình ngay cả bọn hắn cũng cảm thấy sợ hãi... Không thể không thừa nhận, so với cái thiện mà nói, nhân loại kỳ thật lại càng dễ bị cái ác trói buộc, đơn giản là bọn hắn sợ hãi cái ác sẽ hàng lâm đến trên đầu mình...

- Ta đi ra ngoài một lúc... Thật sự là không ngờ, tại đây lại có một thiếu nữ xinh đẹp đến vậy, thật sự là thiên thần do thiên đường ban tặng cho ta.

Một người da trắng trong đó cười cười, sau đó hắn liền đi về hướng cửa chính. Hai người còn lại đều lộ ra vẻ khinh thường, mỹ nữ da trắng càng là cười lạnh nói:

- Cái loại thiên sứ có cánh này, rất nhanh thôi cũng sẽ bị người xé thành mảnh nhỏ. Thật sự là một thói quen đáng buồn nôn...

- Xé thành mảnh nhỏ... cũng vẫn còn may mắn hơn so với biến thành những thứ ở tầng trên chứ?

Nam tử da trắng trả lời một câu như vậy, tiếp đó liền trực tiếp đi ra khỏi cửa, chỉ để lại một nam một nữ ngồi trên ghế sa lon đau khổ cười cười, đặc biệt là khi tiếng rên rỉ từ phía trên truyền xuống, sắc mặt của hai người càng thêm tái nhợt...

90. Chương 90: Hiệp Khách! (tam)

- Đối phương không phải là nhân loại sao? Tại sao lại độc ác đến vậy?

Đạt Vân Hi ngồi trên ghế sa lon yên lặng ngẩn người, thì thào hỏi. Lăng Tân giờ phút này vẫn đang trong trạng thái nhân cách phụ, hắn cảm Phong thần băng lên xem xét một chút, vừa xem vừa nói:

- Vấn đề này rất phức tạp, liên quan đến nhiều phương diện, nếu như đối phương không phải là nhân loại, như vậy tại hiện trường không có khả năng lưu lại dấu vết nam tính, cho nên khả năng không phải là nhân loại rất nhỏ. Người từng chơi game bao giờ chưa?

Đạt Vân Hi kỳ quái hỏi:

- Game sao, là có ý gì?

- Nếu như lập trình nên một trò chơi mà NPC bên trong cũng có thể bị đồ sát, có thể lấy được vật phẩm cùng điểm kinh nghiệm, mà sức chống cự của NPC thì yếu hơn so với quái vật... Người nói những NPC trong đó sẽ bị như thế nào?

Lăng Tân cũng không ngẩng đầu lên nói.

- Đương nhiên là bị người chơi giết để luyện level rồi.

Đạt Vân Hi không chút nghĩ ngợi liền trực tiếp đáp như vậy.

Lăng Tân vẫn không nhanh không chậm nói.

- Tình huống hiện tại cũng giống như vậy, nếu như đối phương thật sự là người đến từ vị diện khác, như vậy rất có thể bọn hắn sẽ xem chúng ta như NPC, một loại NPC có trí tuệ mà thôi. Giống như khi chơi game hoặc lên mạng rất nhiều người sẽ hoàn toàn biểu đạt ra những cảm xúc mà bình thường không dám biểu hiện trong thế giới hiện thực, thô lỗ, hạ lưu, phần Thanh... tồn tại của mạng internet chính là như vậy. Trong mắt những người này chúng ta căn bản là giống như NPC, loại cảm xúc hoàn toàn phát tiết từ đáy lòng này thường có thể còn kinh khủng hơn so với ác ma...

Lăng Tân rốt cục ngẩng đầu lên, mà khiến cho người khác cảm thấy kỳ quái là mắt hắn lại bắt đầu đỏ dần. Hắn ần ần huyết thái dương rồi nói:

- Đương nhiên, đây cũng không phải thực sự là nhân tính bản ác, mà chỉ là do tâm địa của một số người triệt để phóng đại lên. Tương tự, người có tín niệm kiên định, lương thiện từ đáy lòng, cho dù là dưới tình huống như vậy cũng sẽ không thay đổi, ngược lại trở nên càng thêm kiên định, tạo thành tính cách dạng như thánh mẫu, có thể tạo cho người khác một loại cảm giác giả nhân giả nghĩa...

Khi nói tới đây, Lăng Tân mạnh mẽ đứng lên, hai mắt tràn đầy tơ máu, không còn biểu lộ bình thản như nước lúc trước.

- Tuy nói như vậy, nhưng không có nghĩa là ta đồng tình với những hành vi này...

Lăng Tân đứng tại chỗ đờ đờ sát khí nói:

- Nhân tính có thể có đồng thời thiện cùng ác, nhưng ít nhất cũng phải có nhân tính, ta có thể lý giải người tham ô, dù sao cũng bị lợi ích hấp dẫn, ta có thể lý giải người cường gian, dù sao không cách nào khống chế được bản thân, ta có thể lý giải sát nhân, dù sao cũng có vô số lý do... Nhưng ta không thể lý giải loại ác ma đã vứt bỏ hoàn toàn hai chữ nhân tính. Cho nên, dù là liên quan đến người vô tội, dù phải vứt bỏ tín niệm, ta cũng tuyệt đối không tha thứ cho kẻ làm ra chuyện này... Ta muốn hắn phải hối hận vì đã sinh ra trên thế giới này! Ta muốn dùng hình phạt càng ác hơn hành quyết hắn đến chết!

Đạt Vân Hi nhìn xem Lăng Tân đứng đó không ngừng chuyển đổi giữa nhân cách chính và nhân cách phụ, ánh mắt say mê chăm chú, nói thật, trước khi đến Bắc Kinh nàng vốn có một loại bao dung đối với Lăng Tân, vừa bội phục tín niệm của hắn lại vừa cảm thấy rất có chút không thực tế, đồng thời cũng không thể không bội phục đối với nhân cách phụ của hắn, một loại tỉnh táo cùng trí tuệ siêu nhiên, đến mức biến thành cực đoan... Mà lúc này, nội tâm của nàng lại bỗng nhiên bị chấn động, bởi vì nhân cách chủ của Lăng Tân bỗng nhiên trọng điệp với bóng dáng của một người khác, là người Đạt Vân Hi vô cùng thống hận, đồng thời cũng vô cùng sùng bái... Đạt Vân Dương. Đều là kiểu người căm ghét cái ác đến tận xương tủy, đều là người giết chóc quyết đoán, đều là người dùng ác chế định cái ác, mặc kệ người ngoài trách cứ như thế nào, chỉ cần có thể trừng phạt cái ác, cho dù là biến thành tồn tại so với cái ác càng ác hơn cũng không sao...

(Phát triển sao? Nhân vật chính, theo như lời cha nói lúc trước... Rốt cuộc cũng bắt đầu phát triển sao?)

Đạt Vân Hi cứ như vậy mãi miết nhìn Lăng Tân, giờ phút này hình dáng nàng vẫn còn do Phong thần bảng cải biến, là một thiếu nữ ước chừng mười bốn mười lăm tuổi, tuyệt đại tảo nhã, đây là do nàng căn cứ theo hình tượng di của mình mô phỏng ra, là một thê tử khác của Đạt Vân Dương, vốn là một tuyệt thế mỹ nữ thế gian căn bản không thể tưởng tượng nổi, lần này mô phỏng ra hình tượng y như vậy, quả nhiên là dẫn tới chấn động toàn thế giới, cho dù là do đột ngột xuất hiện, cho dù là do Phong thần bảng điều khiển dư luận, nhưng điểm trọng yếu nhất vẫn là do hình tượng của nàng.

- ... Tỉnh táo lại một chút, Lăng Tân, cho dù là muốn dùng ác chế định cái ác khác, nhưng nếu như người không thể tỉnh táo hành động mà nói... rất có thể sẽ để cho cái ác chạy trốn mất cũng nên.

Một lúc lâu sau Đạt Vân Hi mới mở miệng nói, Lăng Tân cố gắng ngồi vào trên ghế sa lon, cặp mắt vẫn y nguyên đầy tơ máu, sát ý bất kể như thế nào cũng không thể giấu diếm, giống như hận không thể lập tức cắn địch nhân một ngụm, ngoại trừ mũi không thở hỗn hển, bộ dạng như vậy thật sự là không sai biệt lắm so với trâu điên, mà Đạt Vân Hi vừa nghĩ tới Lăng Tân biến thành bộ dạng đầu mọc hai sừng liền nhịn không được cười khúc khích, bất quá khi tiếng cười của nàng vừa lên, bỗng nhiên từ bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa.

Hai người đều lập tức nhìn nhau, Lăng Tân trực tiếp lấy ra Phong thần bảng, sau đó gật đầu một cái với Đạt Vân Hi rồi bước vào trong tủ quần áo, đồng thời dùng Phong thần bảng che chắn hoàn toàn sự tồn tại của bản thân, liên tiếp mấy động tác này chỉ diễn ra trong một hai giây.

(Xem ra hắn thật sự đã động sát tâm, bất kể đối phương có lý do gì, đoán chừng hắn cũng sẽ phải tàn nhẫn giết chết đối phương mới hả giận...)

Đạt Vân Hi thở ra một hơi, sau đó nở nụ cười sáng lạn, nụ cười xinh đẹp vô song, khi nàng vừa mở cửa phòng, một nam tử da trắng liền chạy vào, một tay chụp cổ nàng, tay còn lại đóng cửa phòng rầm~ một

tiếng, tiếp đó vội vã chạy tới hướng phòng ngủ.

- Tiểu mỹ nhân, người thật đúng là thiên thần do thiên đường ban tặng cho ta. Tiểu mỹ nhân xinh đẹp đến mức nào, làn da trắng mịn mềm mại, ha ha ha, không ngờ tới thế giới Final Destination 3 này, rõ ràng còn có thể gặp được tuyệt thế giai nhân như vậy, ta thật đúng là không nỡ giết người... Nhưng mà không được, nếu như ta không xé người thành mảnh nhỏ mà nói, đoán chừng sau này người sẽ phải chịu thống khổ càng lớn, hận ta cả đời. Vì vậy, hãy cảm tạ nhân từ của ta đi, ha ha ha...

Nam tử da trắng này vừa vào đến phòng ngủ lập tức nhin không được muốn xé áo Đạt Vân Hi, nhưng ngón tay vừa mới đụng tới cổ áo, còn chưa kịp dùng sức xé rách. Bỗng nhiên rắc~ một tiếng, ngón tay hắn đã bị vụn ngược lại, chưa hết, tiểu mỹ nhân xinh đẹp này liền trùng trùng điệp điệp đá mấy cước vào ngực hắn, làm nam tử da trắng lập tức văng về phía bàn trang điểm, khiến đồ đạc trên bàn đổ vỡ tung tóe.

Oa!

Nam tử da trắng vừa chạm vào đến vách tường liền trực tiếp học ra một ngụm máu tươi, tuy vậy có thể thấy được hắn cũng là người có thực lực, không hề chậm trễ, trực tiếp nghiêng người nhảy dựng lên, đồng thời hai mắt hóa thành một mảng mờ mịt, toàn thân chợt bắt đầu biến thành màu đen, sau một hai giây, bên ngoài thân hình hắn đã được bao bọc bởi một tầng kim loại đen bóng, thoát nhìn giống như một người máy loại nhỏ.

- Mẹ nó! Người là ai? Không có đồng hồ, người không phải thành viên tiểu đội luân hồi... Người là cường giả của thế giới này sao?

Nam tử da trắng đơn giản không dám vọng động, vừa rồi khi mấy cước kia đá trúng, xương sườn của hắn đều đã bị gãy mấy cây, lực đạo khổng lồ như vậy thật sự giống như của một con voi, sao có thể do một tiểu mỹ nhân mười mấy tuổi chân yếu tay mềm phát ra? Nhưng nàng thật sự không có đồng hồ đội viên, cho nên căn bản không thể nào là người của tiểu đội luân hồi...

Đạt Vân Hi cũng cảm thấy kinh ngạc, không ngờ nam tử da trắng này lại biến thành một người máy, tình hình như vậy làm cho nàng sửng sốt một hai giây, đến khi nam tử da trắng lớn tiếng hỏi, nàng mới mỉm cười định trả lời, tuy vậy đúng lúc này, bỗng nhiên từ quần áo chợt nổ tung, Lăng Tân yên lặng bước ra.

- Hả? Trịnh... Trịnh Xá?!

Nam tử da trắng vội vàng quay đầu lại, vừa nhìn thấy Lăng Tân liền lập tức thốt ra một câu như vậy, hắn đã từng thấy ảnh của Trịnh Xá từ tiểu đội luân hồi Ác Ma, nghe nói người này chính là đội trưởng Trung Châu đội... là người mạnh nhất trong toàn bộ thế giới luân hồi, người có tên cây có bóng, tuy bốn người Nam Băng Châu đội luôn miệng nói không hề e ngại Trung châu đội, bản thân cũng có các loại trang bị cùng kỹ năng siêu cường, nhưng muốn đối chiến với người mạnh nhất... Hắn thật sự không có can đảm này, cho nên khi Lăng Tân vừa xuất hiện, hắn liền dùng sức dưới chân đá một cái, khiến những mảnh vỡ của bàn trang điểm bay về phía hai người, tiếp đó lao về hướng cửa sổ.

- Trịnh Xá? Làm sao người biết cái tên này? Người này là ai?

Lăng Tân lớn tiếng hỏi, đập mạnh một cái xông tới, đồng thời cũng tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa. Tuy vậy dù sao khoảng cách giữa song phương vốn tới mấy mét, khi nam tử da trắng đâm vào cửa sổ, Lăng Tân còn cách hắn vài bước, nam tử da trắng không ngừng chút nào, xoảng~ một tiếng trực tiếp phá nát cửa sổ bay ra, phần chân từ lớp giáp màu đen của hắn phun ra lửa xanh, làm cho hắn bay lơ lửng giữa không trung, mà sau khi đã ra khỏi phòng, nam tử da trắng lại không vội vã chạy trốn nữa, hắn đứng ở đó cười nói:

- Ha ha ha, Trịnh Xá, cho dù người là người mạnh nhất thế giới luân hồi thì đã sao? Có giỏi thì tới bắt ta xem, ha ha ha, có giáp cơ giới hình thái mới nhất, mất tới hai chi tiết cấp A để hoán đổi, chẳng lẽ ta còn sợ người hay sao? Đợi khi lão đại của ta ngủ dậy, nhất định sẽ tới tìm người... Ha ha ha, một mình gặp phải Nam Băng Châu đội chúng ta, thật là xui xẻo cho người, ha ha ha...

Vừa nói xong, hắn lại chợt thấy Lăng Tân chậm rãi bỗng bình lơ lửng lên từ mặt đất, một loại khí thể áp bức không cách nào hình dung phát ra, loại cảm giác này... phảng phất như uy áp của trời đất vạn vật, khủng bố đến mức khó có thể hình dung...

- Người nhất định phải chết! Ta muốn lột da, rút gân của người, xé người thành mảnh nhỏ từng tắc một, cho người đến khi chết cũng còn nhìn thấy nội tạng của chính mình. Ta thề! Ta nhất định sẽ cho người chết vô cùng thống khổ!

Lăng Tân lớn tiếng gào thét, tinh thần ẩn ký mãnh liệt bộc phát, một sức mạnh chấn động cực lớn lan ra bốn phía, cả gian phòng sụp đổ, chỉ trong nháy mắt hắn đã ra khỏi phòng, lao về phía nam tử da trắng giữa không trung.

91. Chương 91: Hiệp Khách! (tứ)

Đây là lần đầu tiên Lăng Tân sử dụng tinh thần ẩn ký tác chiến, khi hắn sử dụng tinh thần ẩn ký, một loại cảm giác khác thường liên tràn ngập trong ý thức, giống như trở thành trời đất vạn vật, phạm vi mấy cây số xung quanh đều được hiển thị trong đầu, đây là một loại rõ ràng đến mức ngay cả một hạt bụi cũng có thể thấy, không, không phải thấy, mà là trực tiếp biết rõ...

Muốn bay có thể bay, khi muốn công kích có thể cảm giác được lực lượng từ không gian hư vô, hắn bắt đầu vận hành lực lượng, tiếp đó đánh về hướng nam tử da trắng... Âm một tiếng, người nam tử da trắng chỉ cảm thấy trước mặt bị va chạm trùng trùng điệp điệp, một lực đạo vô hình khổng lồ ập đến, hắn căn bản là ngay cả phản kháng cũng không thể, trong nháy mắt đã bị đánh bay ra mấy trăm mét, trực tiếp đâm vào một tòa cao ốc, may mà giờ phút này đã là chạng vạng tối, tòa cao ốc này cũng là một công ty, bên trong không có ai, lần va chạm này lập tức làm xuất hiện một hố lớn mấy mét, tòa cao ốc giống như bị đạn pháo bắn trúng, khẽ run rẩy một chút.

- Chỉ vừa mới bắt đầu, không nên sớm như vậy đã chết rồi...

Lăng Tân lơ lửng đứng giữa không trung, trời đất đã giống như là thân thể của hắn, căn bản không tồn tại vấn đề rơi xuống. Bay, điều khiển lực lượng, đối với hắn lúc này mà nói đều là bản năng, hơn nữa chú ý lực của hắn đã được tập trung cao độ... Toàn bộ tập trung vào nam tử da trắng, trong hệ thống cảm nhận của Lăng Tân, bất kỳ một động tác nào của đối phương đều vô cùng rõ ràng, vết rách xuất hiện trên bộ giáp cơ giới hắn cũng “nhìn thấy”, chỉ có điều bộ giáp cơ giới đen tuyền này giống như có sinh mạng, biết tự tu bổ chỗ hư hỏng, vết rách dần khép lại, chỉ là nam tử da trắng khẳng định cũng bị thương không nhẹ, tuy áo giáp đã hoàn toàn lành lặn, nhưng khi hắn đứng lên vẫn toàn thân run rẩy, bộ dạng này rõ ràng là đã bị trọng thương mới đứng.

Lăng Tân căn bản là không hề dừng lại, sau khi một chuỗi đánh bay nam tử da trắng liên lập tức đuổi theo, bay về hướng tòa cao ốc, nhưng mới vừa vọt tới, bỗng nhiên từ trong cao ốc bay ra mấy quả tên lửa hình dạng quỹ dị, hình bầu dục, giống như là trứng của động vật nào đó, bên trên thậm chí còn có một chút chất lỏng màu đen, mấy quả tên lửa này còn chưa bắn tới trước mặt Lăng Tân đã đột nhiên phát nổ, uy lực thậm chí còn lớn hơn so với đạn chống tăng, phá ra một hố lớn mười mấy mét, mấy tầng của tòa cao ốc đều bị ảnh hưởng, từ bên ngoài nhìn vào có một chỗ trống lớn.

Nam tử da trắng lúc này đang đứng trong đồng hồ cát không ngừng thở dốc kịch liệt, trên bộ giáp cơ giới còn có một khối thịt lớn màu đen, khối thịt này vừa giống như sắt thép lại vừa giống như thịt sống, nhúc nhích qua lại làm cho người ta phải sợ hãi, mấy lỗ trống trên đó là do vừa rồi phóng ra mấy quả tên lửa, sau khi tên lửa đã nổ, những khối thịt này cũng tự trở về, dung nhập vào lại bộ giáp, mà cho đến lúc này, vụ nổ đã hoàn toàn tiêu tán, Lăng Tân không hề bị nổ tan xương nát thịt, chỉ là người đầy vết máu, thương thế dường như rất nặng, nhưng kỳ thực lại không hề có quan hệ với mấy quả tên lửa vừa rồi.

Tinh thần ẩn ký thật là đáng sợ, hình dung đơn giản, trái đất lớn đến mức nào? Nếu như muốn nhồi nhét nhân loại vào, mấy trăm tỷ, mấy ngàn tỷ, thậm chí mấy chục ngàn tỷ nhân loại đều nhét vừa... Đương nhiên, đây chỉ là nhồi nhét mà thôi, giống như nhét đồ vật các loại vậy, chứ không phải là phân bố sinh sống, nếu không tới đa mấy chục tỷ người là đủ đất chật người đông rồi. Một hành tinh lớn như vậy, lại chỉ có một ý thức chủ thể tồn tại, chính là Gaia, cũng là tinh thần ẩn ký của địa cầu.

Tinh thần ẩn ký cá nhân dùng cơ thể người bình thường chịu tải sức lực của trời đất, nói một cách khác tinh thần ẩn ký cá nhân chính là một phiên bản thu nhỏ của ý thức Gaia, tuy vậy sợ là thu nhỏ lại vô số lần, cũng vẫn là ý thức Gaia, sinh mạng thể bình thường có thể chịu được sao? Giống như thần trong truyền thuyết, cao cao tại thượng, đại năng căn bản không phải thứ nhân loại có thể có, cho dù hiện tại cường độ thân thể của Lăng Tân đã vượt xa người bình thường, nội lực đã tích lũy ngang mức tu luyện mấy chục năm, đối với tinh thần ẩn ký mà nói cũng vẫn là vật chứa quá nhỏ bé, một cá nhân... đối với trời đất bao la thật sự chỉ giống như một con kiến.

Lăng Tân giờ phút này căn bản là không chịu đựng nổi ý thức cùng lực lượng lớn đến vậy, thậm chí ngay cả ý thức bản thân hắn cũng không đủ, nếu đổi lại là ý thức một người khác nhập vào thân thể hắn, trong nháy mắt sẽ bị tinh thần ẩn ký nuốt trọn, biến thành một người thực vật vô ý thức. Tuy vậy ý chí của Lăng Tân vô cùng cứng cỏi, nghĩa khí cùng phần nộ áp đảo được tinh thần ẩn ký, nhờ vậy tinh thần của hắn có thể chịu đựng được, chỉ đáng tiếc là cơ thể vẫn không đủ khả năng chịu đựng gánh nặng.

Nội lực trong cơ thể Lăng Tân đã sớm điên cuồng vận hành, nhưng vẫn không ngăn cản nổi lực lượng phản phệ vô cùng lớn, cho nên sau khi vụ nổ kết thúc, làn da của hắn đột ngột nứt vỡ, máu tươi không ngừng tuôn ra, cứ tiếp tục sử dụng tinh thần ẩn ký như vậy, tới đa sau mấy chục giây, thân thể hắn sẽ chia năm xẻ bảy... Nhưng mà hắn không sợ, có Phong thần bảng trong tay, vẫn còn hơn vạn điểm nhân quả, nếu như không đủ... Chỉ cần có thể giết chết nam tử da trắng này, cho dù phải âm mấy vạn điểm nhân quả cũng chịu!

Người nam tử da trắng nhìn thấy toàn thân Lăng Tân từ trên xuống dưới đều là máu, tất cả da dẻ đều đã rách nát, hắn đang muốn cười ha ha lại bỗng nhiên chứng kiến những vết máu bên ngoài của Lăng Tân vậy mà có thể chảy ngược lại vào trong cơ thể, tiếp đó vết thương biến mất, toàn thân hoàn hảo không tổn hao gì, một màn này thật sự là vô cùng kinh người, ngay cả nam tử da trắng cũng chưa từng nhìn thấy trong thế giới luân hồi, quả thực là so với chữa trị toàn thân của Chủ thần còn thần kỳ hơn, trong lúc hắn còn đang kinh ngạc, Lăng Tân đã lại hét lớn một tiếng mãnh liệt lao đến.

Tốc độ của lần lao đến này khiến nam tử da trắng không kịp có phản ứng gì, với đẳng cấp Á Thiên Vị Lăng Tân thật sự đã mạnh đến mức đáng sợ, lực lượng cùng tốc độ, còn có lực phản ứng sau khi mở cơ nhân tỏa, sức chiến đấu được hình thành đã khó có thể tưởng tượng... Giờ phút này trong trạng thái vô cùng phần nộ, phát huy hoàn toàn lực lượng, sức mạnh của Lăng Tân đã đạt đến tầng thứ tư trung cấp!

Lăng Tân đánh một chưởng vào trên ngực nam tử da trắng, đại năng thiên địa truyền đến cuồng mãnh gấp mấy vạn lần so với dùng nội lực, một chưởng này đánh tới, sau lưng nam tử da trắng xuất hiện một luồng sóng chấn động, ầm~ một tiếng, mấy căn phòng đã bị chấn động làm sụp đổ, lực lượng lan đến hơn mười mét, sau đó vách tường, đồ dùng trong nhà, thậm chí ngay cả cột đá cũng đều biến thành bột phấn, lực lượng khổng lồ như vậy thật sự đã khoa trương đến cực điểm, giáp cơ giới trong nháy mắt đã bị đánh nát, trước ngực nam tử da trắng còn có một lỗ lớn, một chưởng này của Lăng Tân đã phá nát giáp cơ giới đồng thời xỏ xuyên qua thân thể hắn.

(Quả nhiên không hổ là Trịnh Xá, người đứng tại đỉnh cao của thế giới Luân Hồi sao? Đây mà còn là người, rõ ràng là thần mới đúng...)

Nam tử da trắng chỉ cảm thấy lồng ngực mát lạnh, tiếp đó hắn đã bị nhấc lên, trong đầu đột ngột hiện lên một ý niệm như vậy. Bất quá ý nghĩ này của hắn lại thật sự đúng được một nửa, Gaia, xác thực chính là thần trong tâm tưởng của nhân loại, mà phiên bản thu nhỏ của ý thức Gaia cũng tương đương với phần thân của thần rồi, có thể chết trên tay thần, nam tử da trắng này thật sự cảm thấy cũng không hề oan.

- Muốn chết rồi phải không? Vẫn còn sớm! Thiên Đạo bất công, tâm ta sẽ bỏ toàn! Lúc trước ngươi đối đãi với tiểu cô nương kia như thế nào? Hôm nay ta nhất định sẽ đối đãi lại với ngươi y như vậy! Không, so với ngươi còn độc ác hơn, còn tàn nhẫn hơn, còn khủng bố gấp ngàn vạn lần! Ta muốn cho ngươi hối hận vì đã sinh ra trên thế giới này! Đừng có nói với ta cái gì giết người bất quá đầu rơi máu chảy là xong, lúc ngươi giết người chỉ là làm đối phương đầu rơi xuống đất sao? Dựa vào cái gì ác nhân khi đối mặt với trừng phạt còn có thể hỏi công bằng hay không, khi ngươi gây nên những chuyện ác có từng hỏi người bị hại công bằng hay không!

Lăng Tân rút tay ra khỏi lồng ngực nam tử da trắng điên cuồng gầm thét, sau đó sử dụng Phong thần bảng, lỗ lớn trước ngực hắn trong mấy giây đã hoàn toàn khép lại, mà bộ giáp cơ giới cũng nhúc nhích, giống như

muốn cấp tốc bao bọc hẩn lại, nhưng Lăng Tân sao có thể cho đối phương có bất kỳ cơ hội nào? Một tay xách theo nam tử da trắng, tay kia của Lăng Tân vươn tới xé bộ giáp ra, tuy áo giáp màu đen này vô cùng cứng rắn, nhưng dưới sức lực to lớn của trời đất cũng chỉ giống như giấy mỏng, nhẹ nhàng một cái đã xé ra một khối lớn.

Tiếp đó Lăng Tân ném mảnh vỡ áo giáp này ra ngoài, lại tiện tay đánh tới một chưởng, lực lượng khổng lồ tạo ra sóng chấn động có thể thấy bằng mắt thường, khối áo giáp lớn đã bị phá vỡ thành nguyên tử phân tử, đây chính là lực lượng của trời đất, ngay cả kim cương cũng có thể lập tức bị chấn thành nguyên tử.

Mấy tiếng nổ ầm~ ầm~ như động đất, từng mảnh giáp màu đen lần lượt bị đánh thành những nguyên tử phân tử, trong lúc đó máu trên người Lăng Tân cũng lại một lần nữa phun ra, sau đó lại chảy ngược vào. Nhìn xem tình huống trước mắt, nam tử da trắng đã càng lúc càng sợ hãi, tuy có thể coi như hẩn vừa mới chết một lần, nhưng bất kỳ người tự sát không thành nào cũng sẽ có kinh nghiệm, tự sát một lần không chết, hẩn sẽ không tự sát lần thứ hai, bởi vì sợ... Đúng vậy, nam tử da trắng càng lúc càng cảm thấy sợ hãi, Lăng Tân trong trạng thái như phát điên đã khiến hẩn sợ đến choáng váng, khi Lăng Tân lại một lần nữa xé giáp cơ giới ra, hẩn lấy hết can đảm dùng đầu mình đập mạnh một cái vào đầu Lăng Tân, bộp~ một tiếng, hai người đều bị đụng văng ra.

Giờ phút này hai mắt Lăng Tân đã đỏ như máu, giống như muốn chảy ra huyết lệ, sau khi bị đụng một cái như vậy, cuồng bạo hung ác trong nội tâm càng được kích phát thêm, hẩn hét lên một tiếng rồi há miệng cắn tới, roạt~ một tiếng, cổ nam tử da trắng bị cắn nát một nửa, ngay cả xương sống cũng có thể nhìn thấy, nam tử da trắng lúc này chỉ có thể khực khực phun ra từng ngụm máu lớn, vài giây sau đó cổ hẩn đã được khôi phục. Lăng Tân còn muốn cắn thêm mấy phát nữa, tuy vậy sau khi nhổ miếng thịt trong miệng ra, hẩn chỉ bẻ gãy hết tay chân đối phương, rắc~ rắc~, sau đó cầm theo nam tử da trắng bay đi.

- Ta biết ngươi còn có đồng bọn, bất quá ta không có ý định moi tin tức từ miệng ngươi, cho nên không cần dùng những thứ này uy hiếp ta, ta sẽ đích thân tìm ra từng người một, sau đó lột da phân thây, cứ yên tâm đợi dưới Địa ngục, bọn hẩn rồi sẽ xuống cùng ngươi...

92. Chương 92: Hiệp Khách! (ngũ)

Trước kia Lăng Tân không biết hiệp khách rốt cuộc là cái gì, tuy đó chính là tín niệm của hẩn, nhưng thực tế là một loại truy cầu cùng kỳ vọng... Hẩn kỳ vọng có thể có một tín niệm như vậy, cho nên mới phải mê mang, cho nên mới phải bất an, cho nên mới hoài nghi... Mãi cho đến sau khi phát sinh một loạt sự tình, Phong thần bảng xuất hiện, có được lực lượng, lựa chọn của Ngưu cục trưởng cùng Vu Khiêm, nhân cách phân liệt, lựa chọn vứt bỏ những người trong hoả hoạn hay không... Từng chuyện một khiến cho hẩn nhận thức được ngày càng sâu sắc hơn đối với tín niệm của mình, mặc dù còn chút hoài nghi, tuy vậy cũng đã càng lúc càng rõ ràng, nội tâm đại tự tại, thiện cũng được, ác cũng được, tự do tự tại..

Giờ phút này Lăng Tân đã suy nghĩ cẩn thận cái gì gọi là hiệp khách... Hiệp khách, là người tồn tại trong khe hở, giống như Hứa đại thúc nói lúc trước, không phải một loại nghề nghiệp chức vụ, cũng không phải người cụ thể nào, mà là một loại tinh thần, tinh thần cầu sinh trong khe hở, cho dù là bị trời đất đè nặng, cũng tuyệt đối không khuất phục, tinh thần này chính là hiệp khách. Người chỉ làm chuyện ác không phải là hiệp khách, bởi vì trong nội tâm đã bị ác niệm bao vây, chỉ biết đến dục vọng cùng lực lượng, người chỉ làm việc thiện cũng không phải là hiệp khách, đó bất quá là do điều kiện của bản thân cho phép, muốn cải biến xung quanh mà thôi.

Cái gọi là hiệp khách, chính là tự nhiên mà hành động, gặp chuyện bất bình thì rút đao tương trợ, không bởi vì giết chết kẻ ác mà tự vấn, không bởi vì làm việc thiện mà đắc ý, nội tâm tự tại, nên ra tay thì ra tay, cho dù là tàn sát hết người trên thế giới... hay là vì người trên thế giới mà chết, hiệp khách... hiệp khách trong lòng mỗi người đều bất đồng. Điểm duy nhất giống nhau, đó là một khi đã nhận định mục tiêu, như vậy ngàn vạn người cũng không ngăn cản được!

- Ha ha, đây mới là hiệp khách của ta!

Lăng Tân dẫn theo nam tử da trắng bay trở về khách sạn, giờ phút này bên ngoài gian phòng đã vô cùng huyền ảo, giao chiến giữa hai người lớn như vậy, giống như là chiến tranh, nổ tung cùng chấn động không ngừng xuất hiện, sao còn có thể yên tĩnh? Đoán chừng ngay cả cảnh sát cũng đang chạy đến hướng này.

Mà khi Lăng Tân dẫn theo nam tử da trắng bay trở về đến khách sạn. Đạt Vân Hi đã là khôi phục lại dung mạo cùng thân thể bản thân, nàng đang đứng tại cửa sổ nhìn quanh, vừa nhìn thấy Lăng Tân trở về nàng đã mỉm cười không ngừng, đồng thời tò mò hỏi:

- Tại sao không giết hắn đi? Còn mang tên cầm thú này về đây làm gì?

- Giết? Sao có thể đơn giản như vậy!

Lăng Tân cười lạnh lùng, đồng thời chăm chú nhìn Đạt Vân Hi rồi nói:

- Lúc trước hắn có nhắc đến tiểu đội Luân Hồi, còn có người tên là Trịnh Xá, khẳng định là có liên quan đến ta, tuy vậy ta cũng không cần mọi thông tin từ hắn, tự ta sẽ có biện pháp lấy được tin tức muốn biết, chỉ là hiện tại ta muốn làm một chuyện, sau khi làm ra chuyện này, chúng ta sẽ thật sự không còn được coi là người bình thường nữa rồi, cũng có thể sẽ bị toàn bộ thế giới truy nã, thậm chí dẫn phát thế giới sinh ra biến động cực lớn, hiện tại ta hỏi ngươi, Đạt Vân Hi... ngươi có muốn gia nhập Thiên Đạo đội không?

Đạt Vân Hi sửng sốt một chút, sau đó cười tươi:

- Đương nhiên là muốn rồi, ngươi còn nhớ chuyện đã đáp ứng với ta chứ? Phải giúp ta tìm được cha mẹ, còn phải đưa ta đến thế giới bọn họ đang ở nữa.

Lăng Tân gật đầu nói:

- Như vậy thì tốt, nếu như ngươi cũng đã hạ quyết tâm, vậy chúng ta sẽ cùng nhau đại náo thế giới này đến long trời lở đất... Ngươi đưa hắn đến quảng trường đi, ta sẽ đưa phóng viên đài truyền hình trung ương đến, đã quyết định đại náo, như vậy quyết định sẽ rung cây nhát nhủ, làm đồng bọn của tên cầm thú này sợ hãi mà lộ mặt ra, tóm lại, lần này ta muốn khiến cho toàn bộ thế giới giật mình tỉnh lại, cho bọn họ biết thế giới này còn có lực lượng bọn họ không ngờ đến, cho tất cả những ác nhân trên thế giới biết... trên đỉnh đầu bọn họ có một thanh kiếm đang lơ lửng!

Nói xong, hắn ném nam tử da trắng xuống, quay người lại bay ra ngoài, hướng đến đài truyền hình trung ương. Tạm không bàn đến việc Đạt Vân Hi làm thế nào đem nam tử da trắng kia đến quảng trường, trong một căn nhà cao cấp có hai người đang ngồi thư giãn ở phòng khách, bỗng nhiên thần sắc của mỹ nữ khẽ động, tinh thần lực tảo miêu quét qua hiện trường Lăng Tân cùng nam tử da trắng chiến đấu, nhưng ngoại trừ một mảng phé tích ra, động tĩnh gì cũng không có, tiếp đó nàng lại dùng tâm linh tỏa liên liên lạc, nhưng ngay cả bóng dáng hắn cũng tìm không thấy... Loại tình huống này chỉ có thể là do tinh thần lực khổng lồ chế giả của tiểu đội luân hồi dùng cường đại tinh thần lực tiến hành che giấu, sau khi quét hình hiện trường thêm một lần nữa, nàng lập tức mãnh liệt đứng dậy.

Nam tử da trắng thấy vậy thì vô cùng hoảng sợ, tiếng rên rỉ truyền đến đã trở nên khàn đục, thanh âm cầu xin tha thứ cũng đã hoàn toàn chuyển biến thành xin được chết, trong hoàn cảnh như vậy, tinh thần hắn sớm đã trong tình trạng vô cùng căng thẳng khẩn trương, đột nhiên lại bị mỹ nữ bên cạnh làm giật mình, hắn cũng lập tức đứng lên, tuy vậy vừa đứng lên hắn đã ổn định tinh thần lại rồi hỏi:

- Làm sao vậy? Ngươi đừng tùy tiện dọa người được không? Cứ như là thấy quỷ trong phim kinh dị vậy.

- Không thấy Berbatov nữa rồi!

Mỹ nữ da trắng kinh hoảng quay đầu lại, nàng ngậy ngốc nói như vậy, nam tử da trắng bên cạnh nghe xong cũng sửng sốt, một lúc sau mới hỏi:

- Không thấy Berbatov nữa? Là có ý gì?

- Chính là không tìm thấy nữa a, vị trí của hắn bị che giấu rồi! Khách sạn đó đã xảy ra chiến đấu! Nhất định là do tinh thần lực khổng lồ chế giả che giấu, đã có tiểu đội luân hồi khác đến Bắc Kinh!

Mỹ nữ vừa lo lắng vừa nói, âm điệu của nàng càng lúc càng lớn. Nam tử da trắng thấy vậy thì lại càng hoảng sợ hơn, hắn vội vàng bịt miệng nàng lại:

- Hừ, nhỏ giọng xuống một chút, hay là người định làm lão đại thức giấc? Hắn thích nhất là nằm ngủ trong tiếng rên rỉ thống khổ như vậy a, nếu như hắn bị đánh thức, chúng ta sẽ... còn nhớ gã trong đội trước kia chứ? Hắn quấy rầy lão đại, kết quả là so với đám heo thịt còn thảm hơn, người muốn để cho chúng ta biến thành như vậy sao?

Lời này lập tức dọa mỹ nữ da trắng hồn bay phách lạc, nàng vội vàng che miệng gật gật, sau đó nhỏ giọng hỏi:

- Vậy chứ nên làm cái gì bây giờ? Cứ để mặc cho Berbatov bị bắt đi như vậy sao? Lỡ như hắn tiết lộ vị trí của chúng ta thì làm thế nào?

- Cứ để cho hắn tiết lộ vị trí của chúng ta.

Nam tử da trắng hắc hắc cười lạnh rồi nói:

- Tuy thực lực của chúng ta cũng rất mạnh, nhưng Châu Á có câu, hai năm đầm không địch được với bốn tay, chỉ có hai người chúng ta chạy tới đó khẳng định không đơn giản, chẳng thà dẫn đối phương đến đây, nếu như do bọn họ đánh thức lão đại, hắc hắc, ta thực muốn nhìn xem ai có thể địch lại được cường hóa bán thần cần chi tiết cấp S, khi đó chúng ta cũng có thể thừa cơ giết mấy người, thu về điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính, về phần Berbatov... Tên da trắng nước Nga này vốn xấu xa, lại có sở thích đáng buồn nôn với tiểu nữ hài, thật sự là mỗi lần nhìn thấy hắn đều khó chịu, nếu như lần này hắn bình an vô sự trở về thì thôi, nếu không thì cứ chết đi, lo cho hắn làm gì?

Mỹ nữ da trắng lúc này liền hạ quyết tâm, nàng lập tức nở nụ cười quyến rũ nói:

- Không ngờ nha, tâm địa người cũng độc ác như vậy, nếu như là ta bị địch nhân bắt đi, đoán chừng người cũng sẽ không tới cứu sao?

- Làm sao có thể như vậy.

Nam tử da trắng lập tức cũng nở nụ cười nói:

- Nếu như là người bị địch nhân bắt đi... ta tuyệt đối sẽ là người đầu tiên xông tới, bắt quá, cho dù người thực sự bị bắt đi, đoán chừng địch nhân cũng không nỡ giết một vũ vật như người. Ha ha ha...

Bên kia, Lăng Tân đang bay thẳng một đường đến tòa cao ốc của đài truyền hình trung ương, hắn thực sự nghiêm túc, trực tiếp bay đến lối vào, ở đó đang có mấy tên bảo vệ đang tán dóc với nhau, khi Lăng Tân từ trên bầu trời hạ xuống, cả đám đều tròn tròn mắt, ngẩng nhìn lên, nhưng phía trên chẳng có gì cả, mà Lăng Tân lại xác thực là từ trên đó hạ xuống.

- Phía trên còn có phóng viên nào đang làm việc không?

Lăng Tân cũng không chậm trễ, trực tiếp hỏi.

Giờ phút này Lăng Tân có tinh thần ẩn ẩn, giơ tay nhắc chân đều mang theo khí thế cùng áp lực vô hình, mọi cử động đều có bá khí tứ tán, mấy tên bảo vệ này đều chỉ là người bình thường, lập tức bị khí thế chấn nhiếp, tay chân nhũn cả ra, một người trong đó thì thào nói:

- Tin tức buổi tối vẫn chưa kết thúc, còn khá nhiều người...

- Vậy sao?

Lăng Tân lúc này mới phát hiện hiện tại đúng là thời điểm đưa tin buổi tối, hắn lạnh lùng cười một cái, thậm chí cũng thật là đúng lúc, cho nên lại lần nữa bay lên, trực tiếp bay về hướng tầng trên. Mấy tên bảo vệ ngẩng nhìn Lăng Tân đã bay xa, sau đó đều nhìn nhau, rồi gần như đồng thời kêu to lên, có người nói siêu nhân, có người nói gặp quỷ rồi... Lăng Tân vận hành tinh thần ẩn ẩn một chút, lập tức đã tìm được vị trí phòng truyền hình trực tiếp, khi hắn bước vào, mới phát hiện tầng này quả nhiên có rất nhiều phóng viên, tất cả đều đang bận rộn công việc. Mà Lăng Tân căn bản cũng không muốn nói nhiều, chỉ vươn tay về hướng vách tường, ầm~, vách tường bị phá ra một lỗ lớn mấy mét, bên trong có một nam một nữ đang thông báo tin tức, lập tức tất cả mọi người đều tròn mắt há hốc mồm nhìn về phía hắn, đều giật mình sợ hãi đến mức choáng váng. Lăng Tân không hề khách khí, đi tới trước máy quay sau đó nói:

-... Như vậy hiện tại bắt đầu phát ra một tin tức khác, ta muốn giết người, không, đây không phải người, chỉ là loài cầm thú...

93. Chương 93: Hiệp Khách! (ngũ)

Trước kia Lăng Tân không biết hiệp khách rốt cuộc là cái gì, tuy đó chính là tín niệm của hắn, nhưng thực tế là một loại truy cầu cùng kỳ vọng... Hắn kỳ vọng có thể có một tín niệm như vậy, cho nên mới phải mê mang, cho nên mới phải bất an, cho nên mới hoài nghi... Mãi cho đến sau khi phát sinh một loạt sự tình, Phong thần bảng xuất hiện, có được lực lượng, lựa chọn của Ngưu cục trưởng cùng Vu Khiêm, nhân cách phân liệt, lựa chọn vứt bỏ những người trong hoạ hoạn hay không... Từng chuyện một khiến cho hắn nhận thức được ngày càng sâu sắc hơn đối với tín niệm của mình, mặc dù còn chút hoài nghi, tuy vậy cũng đã càng lúc càng rõ ràng, nội tâm đại tự tại, thiện cũng được, ác cũng được, tự do tự tại..

Giờ phút này Lăng Tân đã suy nghĩ cẩn thận cái gì gọi là hiệp khách... Hiệp khách, là người tồn tại trong khe hở, giống như Hứa đại thúc nói lúc trước, không phải một loại nghề nghiệp chức vụ, cũng không phải người cụ thể nào, mà là một loại tinh thần, tinh thần cầu sinh trong khe hở, cho dù là bị trời đất đè nặng, cũng tuyệt đối không khuất phục, tinh thần này chính là hiệp khách. Người chỉ làm chuyện ác không phải là hiệp khách, bởi vì trong nội tâm đã bị ác niệm bao vây, chỉ biết đến dục vọng cùng lực lượng, người chỉ làm việc thiện cũng không phải là hiệp khách, đó bất quá là do điều kiện của bản thân cho phép, muốn cải biến xung quanh mà thôi.

Cái gọi là hiệp khách, chính là tự nhiên mà hành động, gặp chuyện bất bình thì rút đao tương trợ, không bởi vì giết chết kẻ ác mà tự vấn, không bởi vì làm việc thiện mà đắc ý, nội tâm tự tại, nên ra tay thì ra tay, cho dù là tàn sát hết người trên thế giới... hay là vì người trên thế giới mà chết, hiệp khách... hiệp khách trong lòng mỗi người đều bất đồng. Điểm duy nhất giống nhau, đó là một khi đã nhận định mục tiêu, như vậy ngàn vạn người cũng không ngăn cản được!

- Ha ha, đây mới là hiệp khách của ta!

Lăng Tân dẫn theo nam tử da trắng bay trở về khách sạn, giờ phút này bên ngoài gian phòng đã vô cùng huyền ảo, giao chiến giữa hai người lớn như vậy, giống như là chiến tranh, nổ tung cùng chấn động không ngừng xuất hiện, sao còn có thể yên tĩnh? Đoán chừng ngay cả cảnh sát cũng đang chạy đến hướng này.

Mà khi Lăng Tân dẫn theo nam tử da trắng bay trở về đến khách sạn. Đạt Vân Hi đã là khôi phục lại dung mạo cùng thân thể bản thân, nàng đang đứng tại cửa sổ nhìn quanh, vừa nhìn thấy Lăng Tân trở về nàng đã mỉm cười không ngừng, đồng thời tò mò hỏi:

- Tại sao không giết hắn đi? Còn mang tên cầm thú này về đây làm gì?

- Giết? Sao có thể đơn giản như vậy!

Lăng Tân cười lạnh lùng, đồng thời chăm chú nhìn Đạt Vân Hi rồi nói:

- Lúc trước hắn có nhắc đến tiểu đội Luân Hồi, còn có người tên là Trịnh Xá, khẳng định là có liên quan đến ta, tuy vậy ta cũng không cần mọi thông tin từ hắn, tự ta sẽ có biện pháp lấy được tin tức muốn biết, chỉ là hiện tại ta muốn làm một chuyện, sau khi làm ra chuyện này, chúng ta sẽ thật sự không còn được coi là người bình thường nữa rồi, cũng có thể sẽ bị toàn bộ thế giới truy nã, thậm chí dẫn phát thế giới sinh ra biến động cực lớn, hiện tại ta hỏi ngươi, Đạt Vân Hi... ngươi có muốn gia nhập Thiên Đạo đội không?

Đạt Vân Hi sửng sốt một chút, sau đó cười tươi:

- đương nhiên là muốn rồi, ngươi còn nhớ chuyện đã đáp ứng với ta chứ? Phải giúp ta tìm được cha mẹ, còn phải đưa ta đến thế giới bọn họ đang ở nữa.

Lăng Tân gật đầu nói:

- Như vậy thì tốt, nếu như ngươi cũng đã hạ quyết tâm, vậy chúng ta sẽ cùng nhau đại náo thế giới này đến long trời lở đất... Ngươi đưa hần đến quảng trường đi, ta sẽ đưa phóng viên đài truyền hình trung ương đến, đã quyết định đại náo, như vậy quyết định sẽ rung cây nhát khỉ, làm đồng bọn của tên cầm thú này sợ hãi mà lộ mặt ra, tóm lại, lần này ta muốn khiến cho toàn bộ thế giới giật mình tỉnh lại, cho bọn họ biết thế giới này còn có lực lượng bọn họ không ngờ đến, cho tất cả những ác nhân trên thế giới biết... trên đỉnh đầu bọn họ có một thanh kiếm đang lơ lửng!

Nói xong, hần ném nam tử da trắng xuống, quay người lại bay ra ngoài, hướng đến đài truyền hình trung ương. Tạm không bàn đến việc Đạt Vân Hi làm thế nào đem nam tử da trắng kia đến quảng trường, trong một căn nhà cao cấp có hai người đang ngồi thư giãn ở phòng khách, bỗng nhiên thần sắc của mỹ nữ khẽ động, tinh thần lực tảo miêu quét qua hiện trường Lăng Tân cùng nam tử da trắng chiến đấu, nhưng ngoại trừ một mảng phế tích ra, động tĩnh gì cũng không có, tiếp đó nàng lại dùng tâm linh tỏa liên liên lạc, nhưng ngay cả bóng dáng hần cũng tìm không thấy... Loại tình huống này chỉ có thể là do tinh thần lực khổng lồ chế giả của tiểu đội luân hồi dùng cường đại tinh thần lực tiến hành che giấu, sau khi quét hình hiện trường thêm một lần nữa, nàng lập tức mãnh liệt đứng dậy.

Nam tử da trắng thấy vậy thì vô cùng hoảng sợ, tiếng rên rỉ truyền đến đã trở nên khàn đục, thanh âm cầu xin tha thứ cũng đã hoàn toàn chuyển biến thành xin được chết, trong hoàn cảnh như vậy, tinh thần hần sớm đã trong tình trạng vô cùng căng thẳng khẩn trương, đột nhiên lại bị mỹ nữ bên cạnh làm giật mình, hần cũng lập tức đứng lên, tuy vậy vừa đứng lên hần đã ổn định tinh thần lại rồi hỏi:

- Làm sao vậy? Ngươi đừng tùy tiện dọa người được không? Cứ như là thấy quỷ trong phim kinh dị vậy.

- Không thấy Berbatov nữa rồi!

Mỹ nữ da trắng kinh hoảng quay đầu lại, nàng ngây ngốc nói như vậy, nam tử da trắng bên cạnh nghe xong cũng sửng sốt, một lúc sau mới hỏi:

- Không thấy Berbatov nữa? Là có ý gì?

- Chính là không tìm thấy nữa a, vị trí của hần bị che giấu rồi! Khách sạn đó đã xảy ra chiến đấu! Nhất định là do tinh thần lực khổng lồ chế giả che giấu, đã có tiểu đội luân hồi khác đến Bắc Kinh!

Mỹ nữ vừa lo lắng vừa nói, âm điệu của nàng càng lúc càng lớn. Nam tử da trắng thấy vậy thì lại càng hoảng sợ hơn, hần vội vàng bịt miệng nàng lại:

- Hừ, nhỏ giọng xuống một chút, hay là ngươi định làm lão đại thức giấc? Hần thích nhất là nằm ngủ trong tiếng rên rỉ thống khổ như vậy a, nếu như hần bị đánh thức, chúng ta sẽ... còn nhớ gã trong đội trước kia chứ? Hần quấy rầy lão đại, kết quả là so với đám heo thịt còn thảm hơn, ngươi muốn để cho chúng ta biến thành như vậy sao?

Lời này lập tức dọa mỹ nữ da trắng hồn bay phách lạc, nàng vội vàng che miệng gật gật, sau đó nhỏ giọng hỏi:

- Vậy chứ nên làm cái gì bây giờ? Cứ để mặc cho Berbatov bị bắt đi như vậy sao? Lỡ như hần tiết lộ vị trí của chúng ta thì làm thế nào?

- Cứ để cho hần tiết lộ vị trí của chúng ta.

Nam tử da trắng hắc hắc cười lạnh rồi nói:

- Tuy thực lực của chúng ta cũng rất mạnh, nhưng Châu Á có câu, hai nắm đấm không địch được với bốn tay, chỉ có hai người chúng ta chạy tới đó khẳng định không đơn giản, chẳng thà dẫn đối phương đến đây, nếu như do bọn họ đánh thức lão đại, hắc hắc, ta thực muốn nhìn xem ai có thể địch lại được cường hóa bán thân cần chi tiết cấp S, khi đó chúng ta cũng có thể thừa cơ giết mấy người, thu về điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính, về phần Berbatov... Tên da trắng nước Nga này vốn xấu xa, lại có sở thích đáng buồn nôn với tiểu nữ hài, thật sự là mỗi lần nhìn thấy hần đều khó chịu, nếu như lần này hần bình an vô sự trở về thì thôi, nếu không thì cứ chết đi, lo cho hần làm gì?

Mỹ nữ da trắng lúc này liền hạ quyết tâm, nàng lập tức nở nụ cười quyến rũ nói:

- Không ngờ nha, tâm địa người cũng độc ác như vậy, nếu như là ta bị địch nhân bắt đi, đoán chừng người cũng sẽ không tới cứu sao?

- Làm sao có thể như vậy.

Nam tử da trắng lập tức cũng nở nụ cười nói:

- Nếu như là người bị địch nhân bắt đi... ta tuyệt đối sẽ là người đầu tiên xông tới, bắt quá, cho dù người thực sự bị bắt đi, đoán chừng địch nhân cũng không nỡ giết một vưu vật như người. Ha ha ha...

Bên kia, Lăng Tân đang bay thẳng một đường đến tòa cao ốc của đài truyền hình trung ương, hẳn thực sự nghiêm túc, trực tiếp bay đến lối vào, ở đó đang có mấy tên bảo vệ đang tán dóc với nhau, khi Lăng Tân từ trên bầu trời hạ xuống, cả đám đều trợn tròn mắt, ngậy ngốc nhìn lên, nhưng phía trên chẳng có gì cả, mà Lăng Tân lại xác thực là từ trên đó hạ xuống.

- Phía trên còn có phóng viên nào đang làm việc không?

Lăng Tân cũng không chậm trễ, trực tiếp hỏi.

Giờ phút này Lăng Tân có tinh thần ẩn kị, giơ tay nhắc chân đều mang theo khí thế cùng áp lực vô hình, mọi cử động đều có bá khí tứ tán, mấy tên bảo vệ này đều chỉ là người bình thường, lập tức bị khí thế chấn nhiếp, tay chân nhũn cả ra, một người trong đó thì thào nói:

- Tin tức buổi tối vẫn chưa kết thúc, còn khá nhiều người...

- Vậy sao?

Lăng Tân lúc này mới phát hiện hiện tại đúng là thời điểm đưa tin buổi tối, hẳn lạnh lùng cười một cái, thâm nghĩ cũng thật là đúng lúc, cho nên lại lần nữa bay lên, trực tiếp bay về hướng tầng trên. Mấy tên bảo vệ ngậy ngốc nhìn Lăng Tân đã bay xa, sau đó đều nhìn nhau, rồi gần như đồng thời kêu to lên, có người nói siêu nhân, có người nói gặp quỷ rồi... Lăng Tân vận hành tinh thần ẩn kị một chút, lập tức đã tìm được vị trí phòng truyền hình trực tiếp, khi hắn bước vào, mới phát hiện tầng này quả nhiên có rất nhiều phóng viên, tất cả đều đang bận rộn công việc. Mà Lăng Tân căn bản cũng không muốn nói nhiều, chỉ vươn tay về hướng vách tường, ầm~, vách tường bị phá ra một lỗ lớn mấy mét, bên trong có một nam một nữ đang thông báo tin tức, lập tức tất cả mọi người đều trợn tròn mắt há hốc mồm nhìn về phía hắn, đều giật mình sợ hãi đến mức choáng váng. Lăng Tân không hề khách khí, đi tới trước máy quay sau đó nói:

-... Như vậy hiện tại bắt đầu phát ra một tin tức khác, ta muốn giết người, không, đây không phải người, chỉ là loài cầm thú...

94. Chương 94: Hiệp Khách! (lục)

Hành động lần này của Lăng Tân cũng không phải nóng vội, mà là kết quả lấy được sau khi nhân cách chủ và nhân cách phụ tiến hành trao đổi... Chuẩn xác mà nói, hẳn là sau khi nhân cách phụ tiến hành phân tích, lấy được phương thức hành động tốt nhất.

- Người muốn báo thù cho cô bé, muốn chấn nhiếp đồng bọn của đối phương, đồng thời muốn dẫn xà xuất động, như vậy hành động này rất thích hợp, nhưng mà... quan trọng nhất là, người đã rõ tình huống thế giới này gặp phải chưa?

- Tình huống thế giới này gặp phải? Tình huống như thế nào?

-... Phong Thần bảng, thế giới luân hồi, Sở Hiên, Trịnh Xá... Người không suy ngẫm cẩn thận lại một chút được sao? Tuy mới chỉ là phỏng đoán sơ bộ, nhưng nếu như tổng hợp lại, cộng thêm dựa trên thực lực của nam tử da trắng mà nói... Thế giới này sắp xảy ra đại kịch biến!

Lăng Tân hồi tưởng lại đoạn đối thoại trong ý thức, đây là năng lực hắn phát hiện sau khi sử dụng tinh thần ẩn kị, bởi vì có ý thức của trời đất vạn vật tham gia, ý thức bản thân hắn cũng đồng thời được tăng

cường, cho nên hai nhân cách có thể tiến hành trao đổi nội bộ, lúc trước Lăng Tân vốn chỉ định hành hạ nam tử da trắng đến chết, nhưng những phân tích của nhân cách phụ đã đánh thức hắn... Thế giới này đã không còn như trước, nhiều thứ siêu nhiên xuất hiện như vậy, đặc biệt là Phong thần bảng, thế giới này sớm muộn cũng sẽ phát sinh kịch biến... Cho nên thay vì để cho kịch biến thay đổi thế giới, chẳng thà làm cho thế giới chủ động nghênh đón kịch biến.

Trên thực tế, khi đưa ra quyết định này, Lăng Tân cũng không biết rõ quyết định này của hắn trọng yếu đến mức nào, ảnh hưởng tới thế giới đến mức nào, mấy tỷ người sẽ chết trong trường hạn kiếp... những sự tình tương lai này tạm thời không bàn tới. Thực tế mà nói, hành vi lớn gan như của Lăng Tân, từ khi lập quốc đến nay chưa bao giờ có, bởi vì tại đài truyền hình trung ương có rất nhiều nhân viên bảo vệ, trừ phi là phần tử khủng bố có súng ống vũ trang xâm nhập, nếu không thì thật đúng là không thể nào vào được đến phòng truyền hình trực tiếp. Chỉ là giờ phút này Lăng Tân sao có thể xem như người bình thường? Hắn nhẹ nhàng hất tay một cái đã phá nát tường bê tông, trong lúc mọi người còn đang sửng sốt đã đến trước máy quay, trực tiếp nói chuyện.

Tuy vậy những phóng viên này vốn cũng là những người từng thấy qua nhiều mặt của xã hội. Hơn nữa đây là phòng truyền hình trực tiếp sẽ phát tin tức thời sự đến phạm vi toàn bộ Trung Quốc. Lúc này liền có mấy người lớn tiếng kêu ngắt kết nối, còn có mấy tên bảo vệ chuẩn bị lao về hướng Lăng Tân. Lăng Tân lại tiếp tục vươn tay về hướng một vách tường trống, một luồng sóng chấn động uốn éo mắt thường có thể thấy lập tức xuất hiện, tiếp đó là một tiếng nổ đinh tai nhức óc, một luồng gió mạnh quét qua, tất cả mọi người đều vô ý thức nhắm mắt lại, khi mở mắt ra, thêm một lỗ lớn đã xuất hiện, trực tiếp xuyên thủng tòa cao ốc, xuyên qua hơn mười mét.

- Ai dám ngắt kết nối? Hiện tại các người coi như người của ta, tuy vậy yên tâm, ta sẽ không giết người lung tung... Ở đây có một cuốn băng từ, các người trước tiên hãy phát sóng cuộn băng từ này ra...

Lăng Tân lấy ra một cuốn băng từ, sau đó đưa cho những nhân viên trong phòng. Nói thật, lúc này cho dù là phần tử khủng bố cầm súng chiếm lĩnh đài truyền hình, đoán chừng cũng sẽ có người mạo hiểm ngắt kết nối, dù sao những tin tức phát ra tại đây sẽ quan hệ đến toàn bộ Trung Quốc, mấy tỷ người đang quan sát, sau đó tin tức sẽ lại càng lan truyền đến toàn bộ thế giới. Nhưng mà Lăng Tân lại không phải phần tử khủng bố, lực lượng hắn biểu hiện căn bản không phải là lực lượng thế giới này có được, nếu là đối thành phim khoa học viễn tưởng các loại thì còn may ra, hơn nữa uy hiếp từ tinh thần ẩn ký truyền tới, cho nên trong lúc nhất thời không người nào dám ngắt kết nối, cứ để ấy quay trực tiếp truyền đi mọi thông tin.

Lăng Tân cũng không để ý tới công việc của đám nhân viên, hắn chỉ nói với màn ảnh:

- Như các vị thấy, tất cả những chuyện này đều là chân thật, không phải các loại kỹ xảo điện ảnh, trong thế giới này, còn có vô số những lực lượng siêu việt tưởng tượng, có thể gọi là lực lượng siêu nhiên. Bất quá ta muốn nói đến một việc khác quan trọng hơn, đó là ngoại trừ thế giới của chúng ta, còn có những thế giới khác tồn tại, hình thái xã hội của những thế giới đó như thế nào, có lịch sử cùng nền văn hóa ra sao, những điều này không thể nói rõ, hiện tại chỉ có thể nói cho các vị biết một sự kiện: có người từ vị diện khác đã xâm nhập vào thế giới của chúng ta!

Trong những nhân viên tại đây có một số ít người vẫn đang âm thầm suy nghĩ, có ý muốn cắt đứt kết nối, nhưng lại chợt nghe thấy những tin tức kinh thế hãi tục từ Lăng Tân... hoàn toàn không liên quan đến vấn đề khủng bố uy hiếp hay là đe dọa chính trị các kiểu như bọn họ nghĩ... Nghe cứ như là trong phim khoa học viễn tưởng hoặc là tiểu thuyết vậy, lực lượng siêu nhiên, đặc dị công năng, thậm chí còn liên quan đến thế giới khác, nhưng mà mấy lỗ lớn trên vách tường thật sự vẫn còn ở đó, cái này đã chứng minh thật sự có lực lượng siêu việt nhân loại tưởng tượng tồn tại, thời gian dần trôi qua, những nhân viên trong đài truyền hình đều đã nghe đến mức nhập thần.

Lăng Tân lại nói tiếp:

- Trong cuốn băng từ này thể hiện sự độc ác của người xâm nhập... Ta muốn các vị hãy quan sát tất cả, trong các vị hẳn sẽ có rất nhiều người từng chơi game chứ? Giống như khi chơi game vậy, chúng ta có thể muốn làm gì thì làm, bởi vì chúng ta cho rằng trong đó là thế giới hư ảo, không hề liên quan gì với bản thân, chỉ là một loại giải trí, đúng vậy không? Đồng dạng, người đến từ thế giới khác, những người này cũng chỉ xem chúng ta như vậy, chỉ là loại NPC biết suy nghĩ. Cho nên có thể muốn làm gì thì làm, chỉ cần có lợi ích

hoặc là có thể thỏa mãn dục vọng, có thể làm bất cứ chuyện gì... Nội dung trong cuốn băng này chính là sự ác độc tàn bạo của một kẻ xâm nhập đối với người của thế giới chúng ta, cộng với tình hình lúc sau khi ta giao chiến với hắn.

Nhân viên nhận được cuốn băng lập tức chần chờ, hắn quay đầu nhìn về phía thủ trưởng, đó là một người trung niên khoảng năm sáu chục tuổi, người trung niên này gật đầu với tên nhân viên rồi nói:

- Phát cuộn băng từ ra. Nếu như có liên quan đến chính trị hoặc là uy hiếp an ninh quốc gia, chúng ta vẫn sẽ phải lập tức cắt kết nối, tiên sinh, cho dù là người giết chết toàn bộ chúng ta thì cũng vẫn như vậy!

Lăng Tân gật đầu:

- Yên tâm, nội dung không hề liên quan đến chính trị...

Trong khi nói chuyện, cuộn băng đã được chiếu lên, bên trong xuất hiện một cô bé đang vô cùng hoảng sợ, tầm mười bốn mười lăm tuổi. Đối diện nàng còn có một nam tử da trắng đang nhe răng cười dần bước gần tới...

- Ta biết đối với các vị mà nói, như thế này thật sự là quá mức tàn bạo máu me rồi. Nhưng xin hãy nhớ rõ, đây là chuyện đã thực sự xảy ra, cục cảnh sát Bắc Kinh đã tiến hành phong tỏa tin tức, nếu như các vị không tin, có thể thông qua mạng lưới quan hệ tìm kiếm một chút, xem có đúng là tại khách sạn XX xảy vụ án hành hạ đến chết, đối với chúng ta mà nói chỉ là nhìn thấy máu me trên màn ảnh, nhưng đối với tiểu cô nương này mà nói, lại là địa ngục chân thật... Lúc sau ta cùng người da trắng này giao chiến, giờ phút này hắn đã được đưa đến quảng trường Thiên An Môn. Ta sẽ ở đó lột da rút gân đối với hắn, làm phương thức cảnh cáo, nói cho đồng bọn của hắn biết, chúng ta thực sự không phải là NPC, nhân vật trong tiểu thuyết, chúng ta cũng là tính mạng thật sự. Thiện ác có báo, nhưng không lẽ phải đợi trời cao trừng phạt sao? Hay là nói những lời vô nghĩa như đợi pháp luật nghiêm trị? Không, Thiên Đạo bất công, ta sẽ thay tiểu cô nương này lấy lại công đạo! Nếu như dùng càng ác để trừng trị cái ác cũng là một loại tội, chỉ cần có thể cảnh cáo những tên ác nhân này, chỉ cần có thể cho người vô tội một sự công bằng, vậy hãy để cho ta gánh chịu phần tội lỗi này!

- Nếu như dùng càng ác để trừng trị cái ác cũng là một loại tội, chỉ cần có thể cảnh cáo những tên ác nhân này, chỉ cần có thể cho người vô tội một sự công bằng, vậy hãy để cho ta gánh chịu phần tội lỗi này!...

Trịnh Xá thì thào nhắc lại lời nói này, hắn nhìn thật kỹ vào khuôn mặt trên TV... Không chỉ là quen thuộc, khuôn mặt này rõ ràng là chính bản thân hắn, ngoại trừ trên mặt không có vết sẹo, mà có một vết bỏng nhỏ, còn lại đều giống hắn như đúc, vừa nhìn thấy đã làm hắn giật mình, khiến hắn còn tưởng là Phục Chế Thể hồi sinh...

Lúc này mấy người Trung Châu đội đang ở trong bệnh viện, lúc trước máy tính trong tiệm Internet bỗng nhiên phát nổ, mặc dù không làm ba người Trịnh Xá bị thương, nhưng mấy tân nhân đều bị thương với mức độ khác nhau, đặc biệt là tiểu nữ hài có tư chất trí giả gần như tử vong tại chỗ, tuy Trịnh Xá có băng ngưng đan, có thể làm đông băng năng cho đến khi trở về Chủ thần không gian, nhưng nếu như không hoàn thành nhiệm vụ phim kinh dị lần này, cho dù có được đông băng thì vẫn sẽ bị delete, quyển sách của thần Ra đã sớm mất tích cùng với Imhotep trong trận chiến cuối cùng, cho nên vạn bất đắc dĩ, Trịnh Xá chỉ có thể mang những tân nhân đến bệnh viện, mà đến lúc này, tiểu nữ hài vẫn chưa có dấu hiệu tỉnh lại.

Mặc dù tiểu nữ hài vẫn đang hôn mê, nhưng mấy người còn lại cũng không rảnh rỗi, lập tức mua mấy chiếc laptop tiếp tục điều tra, muốn tìm thêm nhiều tin tức hơn nữa, trong lúc này, Lăng Tân đã xâm nhập đến đài truyền hình, ngay sau đó dẫn phát ra chấn động vô cùng lớn trên toàn bộ mạng internet, mấy người Trung Châu đội vì vậy cũng phát hiện ra tin tức này.

Sự bạo ngược cùng tàn nhẫn khó có thể diễn tả, tình cảnh thống khổ của cô bé, sau đó là trận chiến giữa Lăng Tân cùng nam tử da trắng, lực lượng đã vượt qua tưởng tượng của nhân loại... Đặc biệt đồng hồ đội viên trên tay nam tử da trắng, đã bộc lộ rõ thân phận của hắn.

- Quả nhiên là tại Trung Quốc, bất quá lại không phải ở Thượng Hải mà là ở Bắc Kinh... Đã tìm ra mấy tiểu đội luân hồi còn lại, không ngờ mấy đội ngũ này chạy trốn đến nơi xa như vậy, nhưng mà, người này rốt cuộc là ai, tại sao bộ dáng hắn lại giống ta đến thế chứ...

Trịnh Xá nhìn màn hình máy tính một lúc lâu rồi nói, Lâm Tuấn Thiên đứng bên cạnh hắn lập tức tiếp lời:

- Trịnh Xá, ngươi xác nhận là chưa từng tới thế giới này bao giờ sao? Tại sao ta lại cảm thấy hắn giống như là... con riêng của ngươi?

Trịnh Xá lập tức kích động nói:

- Nói đùa gì vậy, ta thật sự rất trong sạch! Hơn nữa Final Destination 3, nếu như đã từng trải qua, hiện tại chúng ta còn có thể lại trải qua thêm một lần nữa sao? Ta chỉ cảm thấy rất kỳ quái, người có thấy không... Thần thái của hắn, ngoại trừ rất giống ta, dường như còn giống một người...

Lâm Tuấn Thiên cùng Lưu Úc liếc mắt nhìn nhau, sau đó trầm miệng một lời:

- Sở hiên?!

- Ừm, tuy nét mặt của hắn thoát nhìn rất điên cuồng, nhưng phong cách nói chuyện sau khi kết thúc chiến đấu, rất có chút ít hương vị của Doraemon...

Trịnh Xá gật đầu nói, Lưu Úc lại bỗng nhiên ôm mặt:

- Trịnh Xá đại ca, tuy rất không muốn nói, nhưng mà... người cùng Sở Hiên đại ca thật không có phát sinh chuyện gì sao?

- Phát sinh cái gì??

Trịnh Xá sửng sốt một chút, sau đó mới mãnh liệt phục hồi tinh thần lại quát lớn:

- Mẹ nó! Đừng có giỡn nữa! Ta cùng Doraemon làm sao có thể phát sinh mấy chuyện như vậy? Nói chuyện đứng đắn lại một chút, hiện tại ta sẽ tiến hành phân đội, một mình ta đến Bắc Kinh, hai người các người ở lại chỗ này bảo hộ những tân nhân, cho đến khi tiểu cô nương kia tỉnh lại mới thôi, sau đó sẽ tụ họp tại Bắc Kinh.

Lâm Tuấn Thiên cùng Lưu Úc nghe vậy thì đều gật đầu đồng ý, chỉ là vẫn có chút thắc mắc về lực lượng thể hiện của Lăng Tân.

- Chuyện này rất bình thường.

Trịnh Xá khẳng định nói:

- Bởi vì những thế giới phim chúng ta trải qua kỳ thực là những thế giới chân thật, người trong đó cũng là sinh mạng thể thật sự, đều là nhân loại như chúng ta, bọn họ cũng có thể có được lực lượng siêu việt thể tục, tương tự như khi ta đối chiến với thần trong The Lord of The Rings, vì vậy, theo ta mỗi thế giới đều có thể có những lực lượng mạnh mẽ tồn tại ở một nơi nào đó, mà tiểu đội luân hồi này hiển nhiên là đã trên chọc phải lực lượng ẩn giấu của thế giới Final Destination 3. Thực tế ta rất hài lòng với tiểu tử này, sát phạt quả quyết, không có chút dây dưa dài dòng nào, thậm chí vì để cảnh cáo đồng bọn còn lại của nam tử da trắng kia, còn trực tiếp tuyên truyền trên truyền hình, rất hợp ý ta!

Trong khi đang nói chuyện Trịnh Xá bỗng dùng sức nắm chặt hai tay nói:

- Đồng dạng, tiểu đội luân hồi kia tốt nhất nên cầu nguyện không bị rơi vào tay ta, tàn ác bạo ngược đáng hận như vậy, xem ra là một tiểu đội chăn nuôi, nếu như rơi vào tay của ta... ta nhất định cho bọn chúng muốn sống không được, muốn chết cũng không xong!

- Hơn nữa ta cũng muốn gặp mặt tiểu tử này một lần, không biết vì sao, ta cảm thấy sẽ có một chuyện lớn phát sinh, rất lớn, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ thế giới luân hồi...

Trịnh Xá yên lặng nhìn màn hình laptop, trên màn hình, đoạn phim đã chiếu xong, Lăng Tân đang yêu cầu nhân viên đài truyền hình đến quảng trường Thiên An Môn...

95. Chương 95: Ác Ma Địa Ngục (nhất)

- Người đã nghĩ thông suốt chưa? Làm như vậy sẽ gây ra hậu quả như thế nào? Có chuyện gì không thể ngồi xuống nói chuyện được? Có thể giao người này cho cơ quan pháp luật xử lý, nếu ai cũng giống như người lạm dụng hình phạt riêng, pháp luật cùng quy định còn có thể tồn tại nữa hay không?

Lăng Tân dẫn một đoàn phóng viên cùng nhân viên quay phim hướng về quảng trường, mọi người vừa vừa ra khỏi tòa cao ốc đài truyền hình trung ương, đã thấy bên ngoài bị rất nhiều xe cảnh sát bao vây, hơn nữa trong đó còn có rất nhiều quân đội binh lính, hiển nhiên đoạn tin tức vừa rồi đã làm kinh động đến chính phủ cao tầng.

Một viên quân nhân ước chừng năm mươi tuổi đi tới trước mặt Lăng Tân, nhìn kỹ Lăng Tân một chút, lại nhìn đám phóng viên đi theo sau, lúc này mới hỏi một câu như vậy.

Lăng Tân nhìn quân hàm của người trước mặt, là quân hàm trung tướng, người này hẳn là người nắm giữ thực quyền trong bộ máy trung ương cao tầng, sau khi nhìn thấy lực lượng của Lăng Tân còn dám tiếp cận, nếu không phải gan to bằng trời, thì chính là tâm huyết đều hoàn toàn hết sức chân thành.

Lăng Tân yên lặng gật đầu nói:

- Tất cả ta đều đã nghĩ kỹ, hậu quả tự nhiên là do ta gánh chịu, pháp luật cùng quy định xã hội, đây chỉ là đối với tầng lớp bị thống trị mà thôi, người có thể nói cho ta biết không? Pháp luật có thể trừng phạt những người đứng tại tầng lớp cao cấp nhất của xã hội này sao? Thí dụ như... người, hoặc là các tỷ phú thế gia nắm giữ phần lớn của cải trong xã hội, có thể trừng phạt bọn họ sao?

Trung tướng nghe vậy thì trầm mặc một chút, sau đó lên tiếng:

- Xác thực, chế độ pháp luật của nhân loại từ xưa đến nay đều không hoàn hảo. Cho nên chúng ta mới cần phải hoàn thiện nó, không phải bởi vì nó không hoàn hảo mà đẹp bỏ. Người càng phá hoại, những người đứng tại đỉnh cao của xã hội lại càng không bị pháp luật ước thúc, chính thức chịu khổ vẫn là phần đông người bình thường mà thôi.

Lăng Tân lắc lắc đầu nói:

- Trung tướng, ta không thể nào đồng ý, chuyện ta cần làm là chuyện nhân loại chưa bao giờ tưởng tượng qua từ khi loài người có văn minh đến nay. Ta sẽ hóa thành kiếm lơ lửng trên đỉnh đầu mỗi một người của thế giới này. Ác nhân cần coi chừng, bởi vì ta sẽ còn ác hơn so với bọn hắn! Người lương thiện có thể yên tâm, ta sẽ đáp trả lại bằng thiện. Có lẽ sau khi ta chết, xã hội loài người sẽ trở lại như trước kia, nhưng khi có ta ở đây, ta có thể hóa thành trăm ác chi kiếm bất cứ lúc nào! Mà trong khoảng thời gian khi ta vẫn còn, nếu như có thể thông qua giáo huấn một đời một đời truyền đạt tư tưởng này, khi ta chết, nhân loại hẳn đã tiến hóa thành sinh vật tầng thứ cao hơn, ít nhất là về mặt tinh thần. Về phần pháp luật bị phá hoại, ta nói cho người biết, đây mới chỉ là bắt đầu của cuộc đại thanh tẩy mà thôi, nếu thật sự có người sau lần uy hiếp này còn muốn làm ra những chuyện ác, vậy ta sẽ lập tức phanh thây xé xác khiến bọn họ phải hối hận vì đã sinh ra trên thế giới này!

Trung tướng lại trầm mặc một lúc lâu, hần thở dài một hơi:

- Nếu như làm vậy, người cùng người da trắng kia có gì khác nhau?

- đương nhiên là khác nhau!

Lăng Tân lớn tiếng nói:

- Về mặt vật chất, ta cũng là hành hạ đến chết cùng phân thây, nhưng hắn là vì dục vọng mà làm, còn ta là vì chán ghét cái ác mà làm! Phật đều có một mặt hung ác giận dữ, dùng đại giết chóc để hàng yêu trừ ma, nếu như tất cả mọi người chỉ có thể nhìn thấy cách thức hành động, mà không nhìn thấy mục đích, như vậy ta sẽ triệt để thanh tẩy thế giới, nếu như đây là tội ác, cho dù ta có rơi xuống địa ngục cũng không sao.

Lăng Tân nói xong liền lướt qua trung tướng đi về phía trước, vừa mới lướt qua, bỗng nhiên từ xa truyền đến một hồi âm thanh cách~ cách~, tất cả súng đều đã được mở khóa an toàn, chỉ đợi Lăng Tân tới gần thêm một chút nữa, đoán chừng sẽ lập tức công kích.

- Ai.

Lăng Tân thở dài, sử dụng tinh thần ẩn ký đánh một quyền về mặt đất phía trước, ầm~, trên mặt đất liền xuất hiện một hố lớn hơn mười mét, cát bụi bay mù mịt.

- Đây đã là mức độ vượt qua thể tục, ta không muốn làm các người bị thương, nhưng nếu các người quả thực cố ý ngăn cản ta, cứu nam tử da trắng kia, cho pháp luật phán xét hẳn, sau đó chết một cách nhẹ nhõm... Như vậy ta sẽ tiêu diệt toàn bộ các người, đám giả nhân giả nghĩa!

Lăng Tân nói với những cảnh sát cùng quân đội binh lính trước mặt. Sắc mặt viên trung tướng vừa trắng vừa xanh, hẳn đi tới bên cạnh Lăng Tân thấp giọng nói:

- Những lời người nói lúc trước, đến cùng có phải sự thật hay không? Lực lượng của người chúng ta đã thấy, xác thực là lực lượng siêu việt thể tục tưởng tượng, cho dù là những người có đặc dị công năng chúng ta biết cũng không đạt được 1% lực lượng của người... Người da trắng kia thật sự là đến từ thế giới khác sao?

Lăng Tân gật đầu nói:

- Tất cả những điều ta nói đều là thật, hơn nữa thế giới này còn có rất nhiều lực lượng siêu việt tưởng tượng của các người... Ta có thể nói như vậy, cái gọi là vũ khí hạt nhân, cái gọi là hệ thống quốc gia, cái gọi là văn minh... Chỉ còn vài ngày đều sẽ bị hủy diệt, cho nên ta mới nhất định phải làm ra những chuyện này, yên tâm, sau khi xử lý hoàn tất người da trắng kia, ta tất nhiên sẽ cho các người một cái công đạo.

Nói xong, Lăng Tân cũng không chần chờ thêm, bước nhanh hơn đi thẳng về phía trước, cũng không quan tâm đến những phóng viên phía sau có muốn chạy trốn hay không, tóm lại đã có vị trung tướng này ra mặt, hẳn nhất định sẽ đưa ra lựa chọn chính xác, vì lợi ích quốc gia. Xác thực, trong nội tâm viên trung tướng đã đưa ra quyết định, trên thực tế, lợi ích quốc gia là chí cao vô thượng, không có chút quy định cùng ước thúc nào từ pháp luật, cái gọi là hiệp ước giữa các nước, hoặc là điều ước, hòa ước... Cũng không quá đáng đều là kết quả dưới sự áp bách của thực lực, giữa các quốc gia chỉ tồn tại lợi ích, không tồn tại nhân nghĩa đạo đức!

- Quay chụp toàn bộ cẩn thận mọi thứ, lập tức truyền hình trực tiếp trên phạm vi cả nước...

Trung tướng nhìn Lăng Tân đã đi càng lúc càng xa, sau đó vội vã nói với đoàn phóng viên, đồng thời phát phát tay với những cảnh sát cùng quân đội, đến lúc này, phần khó khăn quan trọng nhất trong kế hoạch của Lăng Tân đã hoàn thành. Khi tất cả mọi người ngồi lên xe, Lăng Tân vốn đã bay lên hơn một mét, nhưng không ngờ viên trung tướng này dùng tốc độ cực nhanh chạy tới kéo hẳn lại, sau đó nói thẳng:

- Người có trước một bước bay đến đó cũng không làm được gì, các phóng viên, nhân viên quay phim vẫn còn trên xe, không thể trong nháy mắt đã tới được quảng trường, không bằng chúng ta ngồi trong xe nói chuyện một lúc...

Lăng Tân chần chờ một chút, sau đó gật đầu đáp ứng, hẳn và viên trung tướng ngồi trên một chiếc xe Jeep quân dụng, dẫn đầu đi về hướng quảng trường.

- Người trẻ tuổi, có thể nói cho ta biết tên của người được không?

- Lăng Tân, ta là thí nghiệm thể bí mật của kế hoạch Long Hồng...

Lăng Tân suy nghĩ một chút rồi nói, tinh thần hẳn trao đổi ý kiến một phen với nhân cách phụ, sau đó mới nói như vậy. Viên trung tướng nghe xong thì toàn thân chấn động, không thể tin được:

- Kế hoạch Long Hồng? Làm sao người biết đến sự tồn tại của kế hoạch Long Hồng? Không, thậm chí người còn là thí nghiệm thể bí mật của kế hoạch Long Hồng...

Viên trung tướng đã khiếp sợ đến cực điểm, vừa nãy khi đến trước mặt Lăng Tân, hẳn hoàn toàn không có chút sợ hãi nào, xác thực, có thể đạt tới địa vị trước mắt, nếu như không có tâm chí như vậy, đó mới thật sự là chuyện không thể tưởng tượng nổi. Lăng Tân khẽ mỉm cười:

- Có rất nhiều chuyện người cũng không biết, ví dụ như, người có biết người chính thức phát khởi kế hoạch Long Hồng là ai không? Phía sau kế hoạch Long Hồng có cái gì? Ngoại trừ sự thành công duy nhất là Hà Thiên Đạo, còn có một đám thí nghiệm thể cũng đều là thành công của kế hoạch Long Hồng, chỉ là đã bị

một thế lực ngầm ẩn giấu, thế lực này ngay cả ta cũng không truy ra được, cho tới thời điểm hiện tại, còn lại ba thí nghiệm thế bí mật, ta là một trong số đó.

Sắc mặt viên trung tướng trở nên vô cùng nghiêm túc, hần yên lặng suy tư một lát, sau đó thấp giọng đặt câu hỏi:

- Là thế lực nước ngoài ăn mòn vào thế lực trung ương của chúng ta sao? Nếu như ngay cả ta cũng có thể giấu diếm, bí mật tiến hành thí nghiệm mà nói... Chẳng lẽ...

- Không.

Lăng Tân lắc lắc đầu nói:

-Không có nghiêm trọng như ngươi nghĩ, lúc trước ta đã nói qua cho ngươi rồi, vượt ra khỏi xã hội thế tục, không chỉ đơn thuần là lực lượng, nếu muốn ta có thể cho toàn bộ thị trường chứng khoán sụp đổ, nếu có đầy đủ thời gian, ta có thể khiến toàn thế giới sinh ra động đất sóng thần, thậm chí khiến thiên thạch va chạm với trái đất cũng có thể... Không chỉ ta có lực lượng như vậy, theo ta biết, tổng cộng có bốn người nắm giữ loại lực lượng này, ta chỉ là một trong số đó mà thôi, đã hiểu chưa? Thế giới này thật ra rất phức tạp, chỉ là do các ngươi không biết, người ẩn nấp trong bóng tối đã bắt đầu khởi động... Một đại thời đại sắp bắt đầu.

Viên trung tướng lại một lần nữa lâm vào trầm mặc, hai tay nắm lại rất chặt, hơn nửa ngày sau hần mới lên tiếng:

- Chúng ta có thể làm gì... Hoặc là thế giới này sẽ phát sinh kịch biến như thế nào? Hệ thống quốc gia còn có thể tồn tại không? Toàn bộ thế giới... sẽ chết bao nhiêu người?

- Ta không biết, cái ta có khả năng làm, chính là để cho thế giới có thể biết đại thời đại sắp đến, chuẩn bị sẵn sàng...

Lăng Tân thở dài, đồng thời, quảng trường Thiên An Môn đã ở ngay trước mắt...

96. Chương 96: Ác Ma Địa Ngục (nhị)

Trên quảng trường có rất nhiều xe cảnh sát, dân chúng xung quanh đã sớm bị cách ly, tuy vậy phía xa vẫn có đám đông tấp nập, còn có rất nhiều người la hét, nhiều người cầm biểu ngữ ghi dừng tay, băng rôn viết người không khác gì cầm thú...

- Trong thời gian ngắn như vậy đã làm xong biểu ngữ biểu tình sao? Xem ra đám giả nhân giả nghĩa thật sự là nhiều, ta không khác gì cầm thú? Nếu như ta cũng giống như loại cầm thú kia, khi đó chuyện đầu tiên ta làm chính là phân thân vạn đoạn toàn bộ, thân nhân các ngươi cũng không thoát, sao còn có thể để cho các ngươi đứng đó hô hào?

Lăng Tân vừa xuống xe khỏi xe Jeep liền dùng tinh thần ẩn ký quét thoáng qua tình hình xung quanh, phạm vi mấy kilomet đều hiện rõ trong đầu, hần cười lạnh rồi nói như vậy. Viên trung tướng cũng theo sát hần đi xuống xe, sau khi nghe Lăng Tân nói, hần thở dài:

- Đây cũng không phải giả nhân giả nghĩa, mà là cách nghĩ thực sự của nhân loại, chó cắn người một cái, không lẽ người cũng muốn cắn lại chó một phát sao?

Lăng Tân cười lạnh một tiếng rồi nói:

- Đương nhiên là không. Chó cắn ta một cái, ta nhất định sẽ tìm chủ nhân nó hỏi trách nhiệm, nếu như là chó hoang, ta tự nhiên sẽ lột da ăn thịt, hoặc là cho nó một đòn nhẹ nhàng liền siêu thoát, làm sao có thể sau khi bị cắn, còn đưa chỗ chưa bị cắn tới cho nó cắn thêm một cái? Người cảm thấy trong hiện thực sẽ có loại người này sao? Ta đương nhiên sẽ không cắn lại, nhưng sẽ giết chết, ăn thịt, lột da... cho nên càng tàn nhẫn hơn. Trung tướng, vẫn còn ý định thuyết phục ta sao?

- Không cần dùng nhân nghĩa để thuyết phục ta, trong mắt ta ngay cả Thiên Đạo cũng bất công, hôm nay ta muốn lột da giết chết tên cầm thú này, bóp nát xương cốt, phanh thây xé xác! Cho hần hiểu được hậu quả của việc làm kẻ ác, sẽ có người càng ác hơn phán quyết!

Lăng Tân cười lạnh một lúc, tiếp đó đi về hướng Đạt Vân Hi. Mặc dù Đạt Vân Hi đã từng thấy qua không ít các mặt của xã hội, đặc biệt là sau khi gặp Lăng Tân càng đã trải qua rất nhiều chuyện, nhưng mà lần này hần vẫn là lần đầu nàng gặp phải chuyện như hiện tại, phía trước chỗ nàng đứng có vài hố lớn nhỏ, nhìn hình dạng không giống như là bị bom đạn các loại phát nổ gây ra, hần là lúc trước quân đội cùng cảnh sát có ý định xông lên cướp người, bị Đạt Vân Hi sử dụng tinh thần ẩn ký cản trở. Giờ phút này nàng đang mặt mũi đỏ bừng bất an đứng tại chỗ, trước mặt còn có mấy tên quân nhân dường như đang nói gì đó với nàng.

Lăng Tân không hề khách khí chút nào, đi tới thuận tay cầm cổ áo mấy tên quân nhân dùng sức ném ra phía sau một cái, mấy tên quân nhân này lập tức bị ném bay ra hơn mười mét, mà Lăng Tân căn bản là không hề để ý tới đám cảnh sát cùng quân đội xung quanh đang bắt đầu khẩn trương lên, chỉ yên lặng đi tới trước mặt nam tử da trắng.

Nam tử da trắng này giờ vẫn một mực yên lặng nhìn những sự việc diễn ra xung quanh. Khi quân đội cùng cảnh sát kéo đến, hần ngược lại nhẹ nhàng thở ra một hơi. Chỉ cần không rơi vào trong tay ác ma kia, bất giam hay bị pháp luật trừng trị các loại hần hoàn toàn không sợ, một là hần cho rằng Lăng Tân không có chứng cứ, hai là một khi bị bắt vào ngục giam, hoặc là rơi vào trong tay cảnh sát, vậy hai đồng bọn còn lại có thể nhẹ nhàng tới cứu hần ra, ba là chỉ cần kéo dài thời gian, một khi lão đại của hần đến, Lăng Tân có thể là đối thủ của người cường hóa huyết thống bán thần sao?

Tuy vậy tất cả đều không phát triển theo chiều hướng hần tưởng tượng, một thiếu nữ yếu ớt như Đạt Vân Hi không ngờ cũng thực lực vô cùng cường đại, cũng không hề cố kỵ quân đội hay là cảnh sát. Nhưng mà hai người Đạt Vân Hi cùng Lăng Tân rõ ràng là người của thế giới này a, bọn họ đều không có đồng hồ đội viên trên tay! Lăng Tân cười lạnh nhìn nam tử da trắng nói:

- Muốn rơi vào trong tay bọn họ sao? Ha ha ha, không thể nào... Ta không biết người đến từ thế giới nào, nhưng hôm nay đã rơi vào trong tay của ta, ta muốn cho người biết, độc ác của người căn bản không là cái gì, ta nhất định sẽ có biện pháp càng tà ác hơn... Còn nhớ đến cô bé bị người tàn nhẫn giết chết không? Còn nhớ bộ dạng khi nàng cầu xin tha thứ không? Thậm chí tất cả đều làm theo người, chỉ cần người có thể tha cho nàng một mạng, nhưng người đã làm như thế nào? Ha ha ha...

Lăng Tân phá lên cười như phát điên, không biết vì sao, hần cảm thấy, ở sâu trong nội tâm có một loại cảm giác hung bạo tà ác muốn thoát ra, tạo thành ngọn lửa diệt thế, hóa thành Hắc viêm...

(Ta không thể nào chịu đựng được cảnh nàng bị vũ nhục, bị phanh thây, cái này... Cái này giống như là oán niệm tích lũy tại chỗ sâu nhất trong linh hồn, chỉ cần xuất hiện chuyện như vậy, cho dù phải hóa thân thành ác ma, cũng muốn trừng phạt những kẻ đã gây ra! Linh hồn của ta, nội tâm của ta... Hoặc là có thể nói, trong gien của ta có lưu lại trí nhớ sao?)

Trong nội tâm Lăng Tân bỗng nhiên hiểu ra một điều như vậy, tuy vậy động tác của hần vẫn không hề do dự chút nào, nhắc nam tử da trắng lên, đồng thời phát tay một cái, giá đỡ chụp ảnh của một phóng viên nào đó chợt bay đến trước mặt hần, Lăng Tân đặt nam tử da trắng lên, dùng Phong thần bảng cường hóa sức chịu đựng của giá đỡ, tiếp đó ánh sáng bạc lóe lên, một con dao giải phẫu đã xuất hiện trong tay.

- Người đã từng thấy lăng trì xử tử chưa? Chính là từng dao từng dao cắt xuống từng khối thịt, sau khi cắt xuống tám trăm khối thịt mới giết chết tội phạm. Ta so với hình phạt lăng trì từng xẻo này còn tàn nhẫn hơn, ta muốn lột da người, trưng bày trên quảng trường! Yên tâm đi, ta sẽ có biện pháp khiến người không chết, có thể tận mắt thấy bộ da của mình được treo lên!

Giờ phút này Lăng Tân đã ngưng sử dụng tinh thần ẩn ký, dù sao tay chân nam tử da trắng đều đã bị bẻ gãy, toàn thân cũng gãy xương khắp nơi, nhưng vì đề phòng vạn nhất, hần vẫn sử dụng Phong thần bảng tạo ra một vòng phòng hộ xung quanh, đề phòng bị đột nhiên tập kích. Chỉ là tiêu hao từ tinh thần ẩn ký thật sự quá lớn, hiện tại tinh thần của hần đã đến trạng thái cực hạn, toàn bộ một nhọc cực độ sau khi sử dụng tinh thần ẩn ký đều nhờ nhân cách phụ gánh chịu.

(May mắn là nhân cách của ta đã phân liệt, cho nên có thể giải quyết rất tốt vấn đề tinh thần mệt mỏi, chỉ là... Lần này đã sử dụng Phong thần bảng quá nhiều, hơn nữa chuyện lần này, một khi làm đến cùng, rất có thể sẽ thu về hơn mười vạn điểm nhân quả, khi đó ta cũng rất có thể sẽ bước vào vực sâu xui xẻo... Bất quá cũng đành phải vậy, cần phải chần nhĩp cái ác, nếu không những người xâm nhập không biết sẽ còn tạo nên bao nhiêu giết chóc...)

Trong đầu Lăng Tân liên tục suy nghĩ, nhưng động tác trên tay lại không hề dừng lại, roạt~ một tiếng liền cắt mở phần da chỗ cổ tay nam tử da trắng. Trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, lực chú ý được tập trung cao độ, mỗi một phần lực đạo đều tập trung vào trên da, nhẹ nhàng cắt đứt, tiếp đó cắt chỗ nối với cơ bắp, rồi bắt đầu chậm rãi nhấc phần da tay lên...

97. Chương 97: Ác Ma Địa Ngục (tam)

-... Tha cho ta đi, xin lỗi, xin lỗi... Ta sẽ không bao giờ làm như vậy nữa, là ta không đúng... aaa... mẹ, cứu ta!

Nam tử da trắng biết mình khó thoát, hắn vừa khóc vừa lớn tiếng gào thét, thân thể không ngừng giãy dụa kịch liệt. Tuy vậy lại bị Lăng Tân dùng Phong thần bảng tạo ra sức lực lớn đè xuống. Từng tắc từng tắc da dần bị lột ra.

Oẹ!

~Đạt Vân Hi đứng xem bên cạnh sắc mặt tái nhợt, nàng ọc một tiếng rồi liền trực tiếp đi về hướng đám phóng viên.

- Cuốn băng lúc trước hắn đưa cho các người có mang tới đây không? Vừa truyền hình trực tiếp hiện trường, vừa phát cuốn băng này cùng lúc, nếu như đã làm đến mức độ này, vậy thì cần phải hoàn toàn công khai toàn bộ mới được!

Đạt Vân Hi đi tới trước mặt một phóng viên, nàng lớn tiếng quát, lập tức sau đó đám phóng viên đều trở nên bận rộn. Viên trung tướng đứng gần đó trầm mặc một lát rồi đột nhiên hỏi:

- Người là đồng bọn của hắn sao? Người cũng là người có lực lượng khó có thể tưởng tượng?

Đạt Vân Hi nở nụ cười nói:

- Lai lịch của ta so với hắn càng thêm không thể tưởng tượng nổi, hắn coi như là người sinh ra lớn lên ở thế giới này a, còn ta thì thế nào? Cha mẹ của ta thậm chí không phải là người của thế giới này...

Viên trung tướng kinh ngạc nhìn về phía Đạt Vân Hi, sau đó mới nhẹ gật đầu rồi lại trầm ngâm suy nghĩ. Ở giữa sân, mặc cho nam tử da trắng giãy dụa cùng gào thét, Lăng Tân vẫn cứng rắn như sắt đá, đến lúc này, hơn một nửa bộ da của nam tử da trắng đều đã bị lột ra, mà dân chúng này giờ làm ầm ĩ ở phía xa cũng dần trở nên yên tĩnh, thậm chí cả lực lượng quân đội cùng cảnh sát cũng đều đứng yên không nhúc nhích, trên phạm vi toàn bộ quảng trường rộng lớn, chỉ còn lại tiếng gào thét cùng khóc lóc van xin.

- Các người không phải là ác nhân sao? Ta muốn càng ác hơn so với các người! Cho nên, ngàn vạn lần không nên để rơi vào tay ta, nếu không ta sẽ đem theo các người cùng xuống địa ngục!

Lăng Tân bỗng nhiên hét lớn, thanh âm vang khắp quảng trường Thiên An Môn, chỉ nghe thấy roạt một tiếng, cả tấm da của nam tử da trắng liền hoàn toàn bị lột ra, máu chảy đầm đìa, không biết bao nhiêu người xung quanh đồng loạt nôn mửa liên tục.

- Mới chỉ vừa bắt đầu, đây mới là cửa vào địa ngục, còn có rất nhiều rất nhiều tầng địa ngục đang đợi người... Đã nhìn thấy chưa? Tiểu cô nương lúc trước? Oán hận của nàng? Sẽ do ta báo!

Máu me, thống khổ, cực hình... Bạo ngược khó có thể dùng lời diễn tả được, sát ý trên người Lăng Tân vô cùng đậm đặc, khiến cho đám cảnh sát cùng quân nhân đứng cách xa mấy chục mét đều run rẩy, đó là một loại cảm giác khủng bố không cách nào hình dung, giống như giữa sân không phải là con người... Mà là một

ác ma thực sự toàn thân bao phủ bởi Hắc viêm, trên lưng mọc ra đôi cánh bằng xương bằng thịt, Ác ma địa ngục!

Cho đến khi toàn thân nam tử da trắng đã chỉ còn lại khung xương, Lăng Tân mới đành chỉ sử dụng Phong Thần bảng, thời gian đã trôi qua được hơn sáu tiếng đồng hồ, rất nhiều phóng viên đã vì quá sợ hãi mà hôn mê, trong số những phóng viên còn lại... Thật đáng châm chọc, số nữ phóng viên lại nhiều hơn một ít!

Sau khi Lăng Tân một quyền đánh nát đầu lâu của nam tử da trắng, hắn lùi lại vài bước, yên lặng nhìn về chỗ Đạt Vân Hi đang đứng, nhẹ cười một cái, sử dụng Phong thần bảng làm biến mất vết máu cùng thịt nát trên người, tiếp đó trực tiếp ngất xỉu té xuống đất. Trên thực tế, khi Lăng Tân nhìn về phía Đạt Vân Hi, đã dùng tinh thần ẩn ký đối thoại với nàng một lúc, nói cho nàng biết bước kế tiếp là giao hắn cho chính phủ, nếu không sau khi hắn giết người tàn nhẫn như vậy lại bị Đạt Vân Hi mang đi, khi đó thần kinh của chính phủ sẽ lập tức vô cùng căng thẳng, hơn nữa hiệu quả chấn nhiếp mà hắn muốn đạt tới cũng sẽ giảm đi hơn một nửa. Còn có một điểm trọng yếu nhất, muốn cảnh cáo đồng bọn của nam tử da trắng, cùng với dẫn xà xuất động, nhất định phải đứng ngoài chỗ sáng, vì vậy sau khi hắn hôn mê tốt nhất là nên ở trong tay chính phủ.

- Thật đúng là đồ ngốc mà.

Đạt Vân Hi bước tới phía trước nhẹ nhàng vuốt mặt Lăng Tân. Sau đó mới nói với viên trung tướng sau lưng:

- Ta giao hắn cho các người, không nên làm ra chuyện gì quá phận... Nếu không, ta tức giận lên sẽ càng thẳng tay hơn so với hắn, ta không giống như hắn, kiên trì bảo vệ người tốt cùng tiêu diệt kẻ ác, ta sẽ trực tiếp giết chết tất cả!

Đạt Vân Hi nói xong liền bắt đầu lơ lửng, nháy mắt sau đã bay lên bầu trời đêm. Viên trung tướng đứng ở giữa sân ngậy người một lúc lâu, sắc mặt biến đổi không ngừng. Sau đó phất tay với tên quân nhân bên cạnh, ra lệnh chạy tới chỗ xe Jeep đưa điện thoại đến cho hắn.

-... Đúng vậy, hiện tại hắn đã rơi vào hôn mê, trên thân thể không có bất kỳ tổn thương nào, đoán chừng sự tình lần này đối với hắn cũng là chuyện cực kỳ tàn khốc, áp lực tinh thần quá lớn, dù sao hắn cũng mới hơn hai mươi tuổi mà thôi... Hắn tự xưng là thí nghiệm thể bí mật của kế hoạch Long Hồng, các người cũng không biết sao?

Viên trung tướng nói với người trong điện thoại.

-... Đúng vậy, như vậy cứ để cho phóng viên tiếp tục truyền hình trực tiếp, trước hết đưa hắn đến trại tạm giam, tuyên bố đối ngoại là dùng pháp luật công bằng để phán xét sự tình lần này, sau đó sẽ dùng pháp luật quyết định hắn có tội hay không, ít nhất có thể tạm thời giảm bớt đả kích của hắn đối với pháp luật.

Viên trung tướng vẫy vẫy tay về hướng mấy tên quân nhân phía xa, sau đó bước lên xe Jeep. Đoàn xe quân đội cùng xe chở phóng viên bắt đầu đi về hướng một trại tạm giam ở Bắc Kinh. Cho đến khi máy quay của phóng viên trực tiếp truyền hình cảnh Lăng Tân bị bỏ vào một phòng giam mới thôi. Tiếp đó những viên quan chức tận lực trả lời phỏng vấn của đám nhà báo, còn một đội binh lính thì đi đến phòng ăn cho nhân viên cai ngục. Trên thực tế bọn hắn đã đói bụng đến phát hoảng, cho nên định vừa ăn uống tại đây vừa đợi Lăng Tân thức tỉnh. Mà sau khi mọi người rời đi không bao lâu Lăng Tân liền tỉnh lại, dù sao người gánh chịu đại bộ phận áp lực từ tinh thần ẩn ký là nhân cách phụ.

- Này, các người coi kìa, tiểu tử kia tỉnh lại rồi.

Lăng Tân vừa mới tỉnh lại còn chưa triệt để hồi phục tinh thần, trong lúc hắn còn đang hơi sững sờ, bỗng nhiên có mấy thanh âm vang lên trong phòng giam, một người vui tươi hơn hớn cười nói:

- Tiểu tử này hắn là người nổi tiếng, không biết hắn phạm phải chuyện gì, khi vào trại tạm giam còn có phóng viên đi theo. Xem đáng về đẹp trai như vậy, không phải là diễn viên hay ca sĩ đi làm trai bao chứ?

Đám tù nhân xung quanh phá lên cười, Lăng Tân lúc này mới xoay người lại, lọt vào trong tầm mắt hắn là ước chừng mười người mặt mũi dữ tợn, xăm trổ đầy mình, có hai gã vừa cười cười vừa cầm một tấm vải đi về phía hắn.

- Này, tiểu tử, thời cổ vào ngục giam có cái gọi là giết người lập uy, hiện tại thì không dã man như vậy, người cùng chúng ta chơi trốn tìm một lúc là được, đây chính là cửa những người mới vào đều phải bước qua, nếu không tin người có thể hỏi bọn hắn.

Một người trong đám cười lạnh nói, sau đó chỉ về mấy thanh niên mặt mũi bầm dập gần đó. Lăng Tân liếc nhìn về phía góc phòng, những tên thanh niên này mở mắt ra, trong mắt đều lộ ra vẻ không đành lòng.

- Tốt, trốn tìm sao? Ta rất thích chơi trốn tìm...

98. Chương 98: Ác Ma Địa Ngục (tứ)

Khi Lăng Tân tỉnh lại, mấy tên quân nhân đang ăn uống gần đó cũng đều nhanh chóng phục hồi tinh thần. Người cầm đầu vội vàng chạy tới quát lớn:

- Các ngươi muốn làm gì?

Mấy tên tù nhân lập tức bị chấn nhiếp, cả đám đều mặt lộ vẻ khó chịu lui lại phía sau. Khi mấy tên quân nhân vừa định nói chuyện với Lăng Tân, lại chợt phát hiện mình không thể mở miệng, thân thể giống như không phải của bản thân, tên quân nhân cầm đầu còn cười hắc hắc nói:

- Tự mình giải quyết... Không gây ra tiếng ồn ào quá lớn là được.

Nói xong, mấy tên quân nhân này liền đi ra phía xa. Đám tù nhân quỷ dị nhìn nhau, tiếp đó đều cười dữ tợn. Bọn hắn đã có suy đoán của mình, chính là Lăng Tân đã đắc tội gì đó với quan lớn trong chính phủ, cho nên mới bị quân đội áp giải tới nơi này. Khi tên quân nhân vừa này nói cũng đã ám chỉ sẽ không ngăn cản, như vậy... Hai người mặt mũi hung ác lúc này lập tức lại bước tới.

- Tiểu tử, chúng ta cũng không khi dễ ngươi. Chỉ cần ngươi có thể tìm thấy bọn ta trong năm phút đồng hồ là được, hắc hắc...

Một người đưa mảnh vải cho Lăng Tân, sau đó nhe răng cười nói. Lăng Tân cũng không đáp lời, chỉ buộc mảnh vải che mắt lại.

- Tốt. Ta đã chuẩn bị xong. Các ngươi muốn làm gì thì cứ bắt đầu đi.

Đám tù nhân đều lao tới, nguyên một đám bắt đầu xuất ra các loại quyền cước đâm đá. Mấy thanh niên mặt mũi bầm dập có vẻ rất không đành lòng, nhưng cũng không biết phải làm sao, chỉ có thể trở mặt nhìn những chuyện xảy ra. Tuy vậy lại khiến ọi người cảm thấy kỳ quái, Lăng Tân chỉ đứng yên tại chỗ không hề trốn tránh, mặc cho từng đám đánh tới, trong miệng nhắm đếm một chút rồi nói:

- Một, hai, ba... tổng cộng sáu người, kẻ chủ mưu không lên đánh ta sao? Như vậy bắt đầu đi...

Trong khi Lăng Tân nói chuyện, thừa dịp một người lao về phía trước đánh, hắn giơ một tay ra, giống như có thể nhìn thấy, trực tiếp kéo đến trước mặt. Sau đó roạt~ một tiếng, người này bị xé rách từ đầu đến chân biến thành hai nửa, máu tươi cùng nội tạng văng khắp nơi, mấy người đang chuẩn bị lao đến cũng đều bị máu dính khắp người. Trong lúc nhất thời cả đám còn chưa lấy lại được tinh thần, cho đến khi Lăng Tân lại kéo một người khác đến, tiếp đó trực tiếp xé một cái, người này lập tức cũng biến thành một thi thể gồm hai mảnh!

Lúc này đám tù nhân mới hồi phục lại tinh thần, điên cuồng lùi về phía sau, vì lùi lại quá nhanh mà ngã xuống đất cũng không phát hiện, chỉ dùng cả tay lẫn chân mà mãnh liệt lui về phía sau. Tất cả đều kinh hãi la hét, tên đầu lĩnh của đám tù nhân này là một nam tử xăm trổ đầy mình, lúc trước chỉ ngồi nhìn lập tức phản ứng, hét lớn:

- Giết người rồi. Người bên ngoài mau lại đây a, ở đây có giết người!

Mấy quân nhân bên ngoài giờ phút này căn bản là thân bất do kỷ, không thể động đậy. Ngay cả nhúc nhích một cái cũng không được, như vậy sao còn có thể có thể đến trợ giúp những người trong phòng giam? Lúc

trước thấy mấy tên tù nhân này đưa ra mảnh vải, bọn hắn đều thầm nghĩ hỏng bét, với tư cách người thuộc hệ thống quân đội, tuy không phải là cảnh sát, nhưng những chuyện xấu xa trong phòng giam cũng biết được một ít. Bình thường từng phòng giam đều có một lão đại, để củng cố địa vị, để cho những thanh niên mạnh khỏe mới vào phòng không gây ra phiền toái, đều dùng các loại phương thức đánh đập những người mới một trận, trong đó trốn tìm cũng là một thủ đoạn như vậy.

Nếu như là một người mới bình thường nào đó thì còn đỡ, nhưng là người mới này lại chính là đại sát thần a, dám lột da phân thây người khác trước ánh mắt của hàng trăm triệu người. Xem ra những tù nhân này hẳn là chết chắc, người này căn bản là Ác ma địa ngục mới đúng! Chỉ một lúc sau, tiếng kêu trong phòng giam càng ngày càng ít, cho đến khi một người thò tay ra ngoài song sắt, tiếp đó liền bị kéo vào trong phòng giam, sau đó toàn bộ nhà tù lập tức rơi vào trạng thái vô cùng yên tĩnh, một tiếng động cũng không có. Đám cai tù cùng nhân viên tuần tra phía xa liền chạy tới, mà không đợi bọn hắn tới, những tên quân nhân đứng đó đã nhìn thấy Lăng Tân đứng trước cửa phòng giam kéo nhẹ một cái, sau đó người đầy máu đen bước ra, bộ dạng điềm nhiên như không có việc gì.

- Các người có thể cử động.

Lăng Tân nói một câu như vậy, tiếp đó trên người hắn ánh sáng trắng lóe lên, vết máu trên người lập tức biến mất.

- Bọn hắn thế nào rồi?

Tên quân nhân cầm đầu lập tức vội vàng hỏi.

- Dương nhiên là đã giết chết toàn bộ!

Lăng Tân cười lạnh rồi nói:

- Đám cặn bã như vậy còn sống làm gì? Chết sớm thì siêu thoát sớm, gặp ác liền giết.

Mấy tên quân nhân cũng không muốn tranh luận gì, chỉ chạy tới cửa phòng giam nhìn một lượt, vừa nhìn thấy tình hình bên trong lập tức liền xanh cả mặt, trong phòng giam ngoại trừ mấy thanh niên mặt mũi bầm dập bình yên vô sự, đại bộ phận người còn lại đều đã bị xé thành hai mảnh, còn có một kẻ xăm trổ đầy mình đã bị cắt đứt hết tứ chi, mắt bị chọc thủng, đầu lưỡi cũng bị cắt, không tay không chân đang lăn lộn trên mặt đất.

Lúc này viên trung tướng đang ngồi ăn tối cũng chạy tới, theo sau còn có trưởng ngục giam cùng một vài giám ngục. Sau khi chạy tới tất cả đều lấy súng ra hướng về phía Lăng Tân, mà Lăng Tân thì không hề quan tâm, chỉ tùy ý ngồi xuống, mặc kệ dưới đất sạch sẽ hay là dơ bẩn, cứ như vậy bắt đầu ăn uống... có trời mới biết tại sao trên tay hắn đột nhiên lại xuất hiện một chiếc chân gà lớn, còn có một bình rượu Mao Đài. Tiếp đó người xung quanh đều sững sờ nhìn xem hắn không ngừng ăn uống, bộ dạng không kiêng nể gì cả này thật đúng là có một loại hương vị hào hiệp cổ xưa.

Một số người xung quanh bắt đầu sợ hãi lùi ra xa Lăng Tân một chút. Chỉ có viên trung tướng lại tuyệt không sợ hãi, chạy tới nắm lấy cổ áo Lăng Tân, muốn nhấc hắn lên khỏi mặt đất, nhưng trên tay lại chỉ cảm thấy như nặng ngàn cân, căn bản là lay động Lăng Tân một chút cũng không thể. Tuy vậy viên trung tướng vẫn nhất quyết không buông lỏng, hắn lớn tiếng hỏi:

- Lần này vì cái gì lại giết người? Người là người có lực lượng mạnh mẽ, nhưng vậy thì có thể tùy ý ra tay đối với người bình thường sao? Có bản lĩnh thì cũng giết ta luôn đi! Bọn hắn đều chỉ là người bình thường, sao người có thể cứ như vậy hạ thủ được? Tiếp tục như vậy, người cùng Ác ma có gì khác biệt? Có lực lượng mạnh mẽ, lại tàn nhẫn hiếu sát, người còn muốn đối đãi như thế nào với những người bình thường chúng ta? Trả lời ta!

Lăng Tân nhìn viên trung tướng một chút, cũng không phản kích, chỉ thản nhiên nói:

- Máy giám thị bên trong có quay lại tất cả, tự tìm hiểu xem chuyện gì xảy ra. Chỉ cần là kẻ ác, ta liền giết, bất kể là bình thường hay không bình thường, hắn là người cho rằng ta chỉ nhằm vào những ác nhân có năng lực sao?

Viên trung tướng lúc này mới buông cổ áo Lãng Tân xuống, mấy tên quân nhân lúc trước cũng đều chạy tới, cẩn thận tường thuật lại những chuyện xảy ra. Sau khi nghe xong, hắn mới nói:

- Xác thực là bọn hắn không đúng, nhưng tội cũng không đáng chết. Người làm như vậy thực sự hơi quá... Dù sao nhân loại đều là có cả thiện cùng ác, hai mặt đồng thời tồn tại. Tiếp tục như vậy, hắn là người định giết hết toàn bộ người trên thế giới mới bỏ qua sao?...

- Thế giới này sắp xảy ra kịch biến.

Lãng Tân cắn một miếng đùi gà lớn, xong lại uống một ngụm rượu Mao Đài rồi mới lên tiếng:

- Mục đích ta làm như vậy là vì chấn nhiếp. Thế giới này sắp bắt đầu phát sinh kịch biến, tuy ta còn không rõ sẽ phát sinh như thế nào, đến cùng sẽ sinh ra lực phá hoại như thế nào, thế giới này sẽ đi về con đường nào... Nhưng có một điểm ta biết rất rõ, nếu không có đầy đủ lực uy hiếp áp chế cái ác trong lòng nhân loại, như vậy chúng ta sẽ chỉ có thể chịu đựng lần kịch biến này, ta chỉ nói vậy thôi, còn lại sẽ nói với chủ tịch.

Sắc mặt viên trung tướng vẫn rất nghiêm trọng, hắn nói:

- Tính nguy hiểm quá lớn, ta không dám mạo hiểm đưa người đến gặp chủ tịch, việc này cần chờ phía trên xác nhận mới được. Mặt khác sự tình bên này người định xử lý như thế nào? Giết chết người tội không đáng chết, ta sợ dư luận...

- Chính là dư luận!

Lãng Tân gật đầu nói:

- Chính là cần dư luận phối hợp, phát tán sự khắt nghiệt cùng uy hiếp này đến cả nước thậm chí toàn bộ thế giới. Đương nhiên, ta biết việc này người cũng không làm chủ được, cho nên cứ để sau khi ta đến gặp chủ tịch sẽ xử lý, hiện tại người hãy nói với chủ tịch tính toán của ta. Về phần có muốn gặp ta hay không, cứ để họ tự quyết định.

Nói xong, hắn lại tiếp tục ăn uống, mặc kệ mọi chuyện xung quanh. Thế giới sắp phát sinh kịch biến... Đây tuyệt đối không phải là kiếm cốt, trên thực tế, sau khi Lãng Tân đột phá cực hạn sử dụng tinh thần ẩn ký, chính xác mà nói là dựa vào điểm nhân quả của Phong thần bảng để sử dụng tinh thần ẩn ký trong thời gian dài. Hắn mới phát hiện lúc trước bản thân đã đoán sai một chuyện, đó chính là biến mất của ánh sáng tâm linh... Ánh sáng tâm linh không thể nào biến mất, cho dù là sau khi chuyển đổi thành tinh thần ẩn ký cũng không thể biến mất. Chỉ là ánh sáng tâm linh dùng tinh thần ẩn ký làm phương thức tồn tại, đồng dạng tính chất đặc biệt của ánh sáng tâm linh cũng không biến mất, chỉ chuyển biến mà thôi. Mà ánh sáng tâm linh của hắn có tính chất đặc biệt là... Vô hạn tương lai!

Tất nhiên, cũng là một loại tiên đoán, tuy vậy lại vượt qua tiên đoán. Giống như của Phong Thần bảng, lại cũng bất đồng với năng lực tiên đoán của Phong thần bảng: Vô hạn tương lai...

Tuy vậy hơi đáng tiếc, đạt được năng lực này cũng không phải là nhân cách chủ, mà là nhân cách phụ chịu đựng hầu hết áp lực của tinh thần ẩn ký, hơn nữa loại năng lực này hắn chưa hoàn toàn nắm giữ được, bởi vì không thể hoàn toàn chịu đựng gánh nặng từ tinh thần ẩn ký. Trước mắt hắn bắt quả chỉ là mưu lợi mà thôi, dùng một loại phương thức mưu lợi tránh né áp lực của tinh thần ẩn ký, cho nên cũng không có được toàn bộ năng lực, nhân cách phụ chỉ có thể mơ hồ dự cảm đại thể sẽ phát sinh trong tương lai. Sau khi nhân cách phụ dùng phương thức suy nghĩ siêu việt nhân loại tiến hành phân tích, hắn cũng có chút dự cảm đại khái với tương lai... Đại loạn xuất hiện, nhưng đến tột cùng là đại loạn như thế nào?

Mà trong khi đại loạn, nhân tính đáng ghê tởm thường sẽ triệt để bạo phát. Tuy nhân tính lương thiện cũng sẽ bộc phát, nhưng mà cuối cùng thì lượng người đáng ghê tởm vẫn nhiều hơn một ít. Cho nên vì không để nhân tính đáng ghê tởm bộc phát gây ra nguy hại quá lớn, hắn nhất định phải dùng tàn ác áp chế độc ác, dùng bạo lực áp chế bạo ngược, cho dù là hóa thân thành Ác ma cũng được...

Cùng lúc đó, Trịnh Xá đã dùng goblin glider bay đến Bắc Kinh. Tuy thực lực của hắn rất cường hãn, nhưng lại không có năng lực như tinh thần lực khổng lồ giả, không thể tìm kiếm trong phạm vi lớn, cho nên rất bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể bắt đầu mô phỏng phương thức suy nghĩ của Tiêu Hoành Luật...

99. Chương 99: Bắt Đầu! (nhất)

Lăng Tân ngồi trên mặt đất trong trại tạm giam, hắn cũng mặc kệ những người xung quanh nhìn mình với vẻ đề phòng, chỉ yên lặng ngồi một chỗ rèn luyện nội lực cùng với suy nghĩ về bước tiếp theo.

(Điểm nhân quả của Phong thần bằng vượt qua hơn tám mươi nghìn, lúc trước ta đã tiêu hao rất nhiều, như vậy chuyện lần này hắn đã nhận được ước chừng khoảng một trăm nghìn điểm nhân quả, so với dự đoán của ta thì ít hơn, nhưng mà nhìn lại mức độ ảnh hưởng căn bản cũng chưa đạt đến kết quả ta muốn... Ai, vẫn là thực lực không đủ, nếu như muốn quán triệt tín niệm, tối thiểu cần phải có đủ lực lượng thì mới được.)

Không chỉ vậy, Lăng Tân cũng ước lượng sai lệch đối với gánh nặng từ tinh thần ẩn ký, giờ phút này nhân cách phụ đã rơi vào hôn mê, tuy trong thời gian ngắn vẫn có thể sử dụng tinh thần ẩn ký, nhưng khi đó sẽ cần chính ý thức chủ của hắn gánh chịu phần áp lực này, nếu như tiếp tục sử dụng mà nói... rất có thể sẽ khiến cho cả hai nhân cách đều lâm vào trạng thái hôn mê, khi đó thật sự là để mặc người chém giết rồi.

(Xem ra cần nhanh chóng đề cao nội lực, tinh thần lực của bản thân cũng phải tăng cường, nếu không sẽ không thể chịu đựng được tinh thần ẩn ký, có lực lượng mà không thể phát huy, cái này thật sự là rất không xong...)

Lăng Tân nhắm mắt lặng yên ngồi tại chỗ, sau một lúc lâu, viên trung tướng đi tới trước mặt hắn rồi nói:

- Chủ tịch đã chờ ở Trung Nam Hải. Ta hi vọng người có thể hiểu rõ một chút, không nên làm ra những chuyện kinh thiên động địa khiến người khác phải sợ hãi, nếu người muốn giết người thì chúng ta cũng không ngăn cản được, nhưng một khi trung ương hỗn loạn, toàn bộ Trung Quốc không biết sẽ phát sinh chuyện gì...

* Trung Nam Hải là một quần thể các tòa nhà ở Bắc Kinh, là trụ sở của Chính phủ và Đảng cộng sản Trung Quốc

Lăng Tân cười nhạt một tiếng nói:

- Ta biết các người lo lắng ta sẽ gây ra bất lợi đối với chủ tịch cùng mấy viên quan chức cấp cao, cứ yên tâm đi, ta là hiệp khách, không phải phần tử khủng bố, sẽ không điên cuồng như vậy... Đi thôi, hy vọng có thể chuẩn bị sẵn sàng trước khi dự cảm của ta trở thành sự thật.

Cùng lúc đó, Trịnh Xá đang ở trên sân thượng một tòa cao ốc đứng yên không nhúc nhích, không ngừng vừa bứt tóc vừa thì thào.

- Tin tức cuối cùng, người gây ra hỗn loạn tại quảng trường đã bị nhốt vào trại tạm giam. Đây rõ ràng là diễn trò đối với dư luận cùng quần chúng, nếu hắn thật sự có lực lượng cường đại như vậy, chính phủ sẽ chỉ có thể tiến hành che dấu tin tức, làm sao có thể dùng phương pháp xử lý đối với người bình thường, bắt vào trong ngục giam? Như vậy đối với chính phủ cũng sẽ không có chút lợi ích nào, đối với quốc gia chỉ có thể tồn tại lợi ích, không có khả năng tồn tại cái gì đạo đức cùng pháp luật... Cho nên, khả năng lớn nhất là hắn được đưa đến căn cứ quân sự nào đó? Hoặc là gặp mặt trực tiếp cùng lãnh đạo quốc gia?

Trong đầu Trịnh Xá không ngừng nghĩ đến tất cả các loại tình huống, cuối cùng tìm ra được một biện pháp thích hợp, đó chính là đứng ở chỗ sáng, cũng biểu hiện ra lực lượng siêu việt thể tục, sau đó cũng đến gặp lãnh đạo quốc gia.

Thực tế hắn không có quá nhiều cổ kị như Lăng Tân. Dù sao đối với hắn mà nói, thế giới này chỉ là thế giới Final Destination 3, hoàn thành nhiệm vụ, hoặc là không hoàn thành nhiệm vụ, cũng đều sẽ ly khai thế giới này, trở về Chủ thần không gian, cho nên tạo thành chấn động lớn cũng không sao, chỉ cần có thể đạt thành mục đích của mình là được.

- Nhưng mà không biết tiểu tử này có biết đến tồn tại của tiểu đội luân hồi hay không. Nếu như hắn xem ta là đồng bọn của tên cầm thú da trắng kia, khi đó có thể sẽ phát sinh chiến đấu...

Trịnh Xá âm thầm suy tư, tuy vậy hành động lại không chậm trễ giây phút nào. Lập tức dùng goblin glider bay về hướng Trung Nam Hải, lần này hắn trực tiếp bay tại độ cao vài trăm mét giữa không trung, một đường bay tới, không biết bao nhiêu người phía dưới nhìn thấy, liên tiếp truyền đến tiếng kinh hô.

Lúc này đoàn xe đi ra từ trại tạm giam cũng vừa mới tới Trung Nam Hải, khi mấy người Lăng Tân bước xuống xe, chợt nghe từ giữa không trung truyền đến tiếng rít, tất cả mọi người vô ý thức ngẩng đầu nhìn lên, đột nhiên chứng kiến một bóng đen đang nhảy xuống từ độ ấy trăm mét, ầm~ một tiếng, bóng đen này bình yên vô sự đứng trên mặt đất, mà trên mặt đất thậm chí ngay cả một vết nứt cũng không có, chỉ là những người ở hiện trường đều cảm thấy mặt đất rung lên một cái, người vừa đến vậy mà đã phân tán hoàn toàn lực lượng hạ xuống ra xung quanh, lực khổng lồ đối với lực lượng như vậy thật sự là kinh người.

- Ha ha, thật sự là vận khí tốt, vốn đang định biểu diễn một chút, không ngờ chỉ nhẹ nhàng như vậy đã gặp được người...

Người vừa đến chính là Trịnh Xá, tố chất thân thể của hắn vốn rất cao, từ khoảng cách hơn ngàn mét đã nhìn thấy Lăng Tân đang xuống xe, tiếp đó hắn cũng lười sử dụng goblin glider chậm rãi hạ xuống, trực tiếp nhảy một phát xuống đất, sau đó sử dụng năng lực nhập vi, phân tán lực lượng ra mặt đất xung quanh, nhờ vậy mặt đất không có vết nứt nào.

Giờ phút này Lăng Tân lại không có biểu hiện oai phong lẫm liệt như Trịnh Xá, cơ bắp toàn thân cùng thần kinh hắn đều đã tiến vào trạng thái căng như dây đàn, khi người nam nhân trước mắt này vừa xuất hiện, hắn liền vô ý thức cảm thấy nguy hiểm, đó là một loại cảm giác vô cùng nguy hiểm theo bản năng, người càng có thực lực cường đại càng cảm giác được mức độ khủng bố của đối phương, cho nên khi những quân nhân xung quanh còn chưa có phản ứng nào, Lăng Tân đã hét một tiếng, toàn lực sử dụng tinh thần ẩn ký.

Tuy vậy chưa đầy một giây sau Trịnh Xá đã vọt đến trước mặt hắn, dùng khả năng phát giác của tinh thần ẩn ký không ngờ không thể nắm bắt động tác của Trịnh Xá, tốc độ này đã vượt qua tốc độ phản xạ thần kinh của hắn, chỉ thấy Trịnh Xá cười một tiếng rồi giơ tay lên trên vai của hắn, lập tức một cảm giác áp bách nặng ngàn cân bao phủ Lăng Tân, khiến cho hắn ngay cả dũng khí phản kích cũng không có.

- Không cần khẩn trương không cần khẩn trương, ta không phải đồng bọn của gã da trắng kia, trên thực tế ta và hắn còn là địch nhân a.

Trịnh Xá mỉm cười nói với Lăng Tân, đồng thời bàn tay giơ lên cũng hạ xuống, chỉ là vỗ vỗ nhẹ vào vai Lăng Tân, tư thế giống như là ca ca đang an ủi đệ đệ. Cho đến lúc này, Lăng Tân mới nhìn rõ diện mạo của Trịnh Xá, cơ hồ tới chín mươi phần trăm là giống mình, thật sự giống như một đôi huynh đệ thân thiết đứng cạnh nhau, trong lúc sửng sốt, nhất thời hắn quên cả thực lực khủng bố của người trước mặt, chỉ là linh quang trong đầu lóe lên, buột miệng hỏi:

- Trịnh Xá?

Trịnh Xá lập tức lộ ra biểu lộ kinh ngạc, hắn ngây ngốc chỉ vào chính mình nói:

- Hả? Người biết ta? Người là ai?

Cái này cũng chưa tính, viên trung tướng cách đó không xa cũng lớn tiếng hỏi:

- Trịnh Xá! Người chính là Trịnh Xá?

Trịnh Xá lần này rốt cuộc cảm thấy có chút choáng váng. Hắn chỉ tay về mũi mình nói:

- Ta dĩ nhiên là Trịnh Xá, các người là ai, không thể nào? Từ lúc nào ta trở nên nổi danh như vậy? Trong thế giới Final Destination 3 mà cũng nổi danh đến vậy?

Lăng Tân cùng viên trung tướng đều vừa chấn động vừa sợ hãi, hai người vô ý thức nhìn nhau, sau đó đồng thời nói:

- Kế hoạch Long Hồng... ghen Sở hiên cùng Trịnh Xá?

- Sở hiên!!!?

Phản ứng của Trịnh Xá rốt cuộc bắt đầu trở nên bình thường... hắn nhắc Lăng Tân lên, lớn tiếng hỏi:

- Sở hiên! Mẹ nó, người lập tức nói rõ cho ta! Trong thế giới này làm sao có thể có Sở Hiên tồn tại? Các người rốt cuộc là đang nói chuyện gì?

Chỉ có viên trung tướng là có phản ứng, hấn vội vàng chạy tới túm lấy cánh tay Trịnh Xá:

- Trước tiên cứ bỏ ra đã rồi nói sau, nhanh lên, hai mắt hấn đã trắng dã rồi. Thật đó, không tin người nhìn xem, miệng hấn đã bắt đầu sùi bọt mép rồi kìa...

Trong thời gian ngắn như vậy mọi chuyện đã trở thành một đồng hỗn loạn, sự khiếp sợ cùng chấn động Lăng Tân gây ra còn chưa kịp lắng xuống, bỗng dưng tiếp đó lại nảy ra một nhân vật trong truyền thuyết, Trịnh Xá...

- Kế hoạch Long Hồng bắt đầu từ hai mươi hai năm trước. Khi đó mấy khoa học gia của chúng ta tại một di tích phát hiện ra một đoạn gen nhân loại không biết, sau khi giải mã đoạn gen này cho thấy kết quả siêu việt hơn xa người bình thường, cho nên chúng ta dùng phần gen này làm bản gốc, tiến hành thí nghiệm, cũng chính là kế hoạch Long Hồng. Mà theo thí nghiệm tiếp tục tiến hành, dần dần có một số đoạn gen khác cũng được phát hiện. Đoạn gen đầu tiên được phát hiện gọi là Sở Hiên, thứ hai là Trịnh Xá, tiếp theo là Hạo Thiên, La Cam Đạo, Triệu Chuế Không, Triệu Anh Không... Mà kết quả thí nghiệm lại rất không lý tưởng, trên thực tế đến bây giờ cũng chỉ có một thí nghiệm thể là thành công, những thí nghiệm thể khác hoặc là đột nhiên phát cuồng mà chết, hoặc là không thành hình. Nếu như không phải do Lăng Tân người nói còn có những thí nghiệm thể được che dấu khác tồn tại, ta cũng không biết thí nghiệm này đã thành công.

Chủ tịch nhìn hai người trước mắt trầm ổn nói. Lăng Tân cùng Trịnh Xá đều có rất nhiều điều muốn hỏi đối phương, bất quá dù sao cũng đã đến Trung Nam Hải, cho nên không bằng cùng đi gặp Chủ tịch rồi cùng thảo luận. Khi chủ tịch cùng những viên quan chức cao cấp khác nhìn thấy Lăng Tân cùng Trịnh Xá đều lộ ra vẻ khiếp sợ, sau đó một lúc thì bắt đầu giải thích lai lịch cùng tiến trình của kế hoạch Long Hồng.

Lăng Tân gật gật đầu nói:

- Theo tình huống ta biết, vốn có mấy chục thí nghiệm thể được che dấu tồn tại, nhưng sau khi xảy ra một vụ đại hỏa hoạn bí ẩn, chỉ còn lại ba người, theo thứ tự là ta, Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi, trước kia chúng ta đều lớn lên trong cô nhi viện, toàn bộ tiểu hài tử trong đó đều là những thí nghiệm thể được che dấu.

Chủ tịch liền vội vàng hỏi:

- Có thể miêu tả cô nhi viện người vừa nhắc đến được không? Có lẽ chúng ta có thể tìm được một vài manh mối.

- Không có tác dụng đâu...

Lăng Tân lắc lắc đầu nói:

- Đối phương đã xóa đi tất cả dấu vết, không chỉ các người, ngay cả ta cũng không thể tìm thấy manh mối nào khác, tóm lại hiện tại chỉ còn lại ba thí nghiệm thể, ta là do gen Sở Hiên kết hợp cùng gen Trịnh Xá mà thành.

Nói xong, hấn liền trực tiếp nhìn về phía Trịnh Xá, mà khi nghe đến đây, sắc mặt của hấn bỗng nhiên nửa trắng nửa xanh, biểu lộ trên mặt vô cùng quái dị. Ánh mắt mọi người đồng loạt nhìn về phía Trịnh Xá, người duy nhất có thể tháo gỡ những điểm rối này hiện tại chỉ có thể là hấn...

- Đã như vậy, ta cũng sẽ nói ra bí mật của mình. Đúng vậy, chúng ta tới từ một thế giới khác, chuẩn xác mà nói là từ vô cùng vô tận thế giới, thế giới của chúng ta tên là Thế giới luân hồi...

- Thế giới sớm nhất của ta là thế giới thực tế... Không phải tại đây, mà là một thế giới gần như hoàn toàn giống thế giới này, khi đó ta là một người bình thường, ngẫu nhiên trong một lần lên mạng, chợt thấy xuất hiện trên máy vi tính một lựa chọn, có muốn thật sự sống hay không, sau khi chọn YES, ta liền được đưa đến một thế giới vô cùng thần kỳ, đó chính là thế giới luân hồi!

- Thế giới luân hồi sẽ không ngừng đưa người vào những thế giới phim kinh dị, như Resident Evil, The Grudge, Alien... Thế giới của các người cũng có những bộ phim kinh dị này chứ?

Trịnh Xá nói một lúc liền đột nhiên hỏi, những người còn lại đều quỷ dị nhìn nhau, sau đó đồng loạt gật đầu, mà Trịnh Xá cũng nhẹ gật đầu rồi tiếp tục:

- Sau khi ta tiến nhập vào thế giới luân hồi, bắt đầu không ngừng trải qua những bộ phim kinh dị, một phim rồi lại một phim, nếu như chết trong phim thì cũng chính là tử vong thật sự. Đến bộ phim kinh dị tiếp theo, Chủ thần sẽ lại bổ sung thêm tân nhân, chúng ta đã trải qua những thế giới các người cần bản không cách nào tưởng tượng nổi.

Khi Trịnh Xá nói đến đây, hắn lại nhìn những người xung quanh một lúc rồi mới nói tiếp:

- Ta biết những điều này rất khó cho các người có thể tin tưởng, nhưng mà lực lượng của ta, còn có lực lượng của người da trắng kia đều có thể nói lên rất nhiều vấn đề. Trong thế giới luân hồi, sau khi kết thúc mỗi bộ phim kinh dị có thể đạt được 1000 điểm thưởng, hơn nữa còn có thể tìm kiếm những tình tiết kịch bản ẩn trong phim, hoàn thành nó, có thể lấy được rất nhiều điểm thưởng hoặc là chi tiết kịch tính. Sau khi hoàn thành một thế giới phim kinh dị, sẽ trở lại một quảng trường vô cùng rộng lớn, ở đó có một quang cầu phát sáng, gọi là Chủ thần, mỗi người sẽ sử dụng điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính để cường hóa bản thân, hoán đổi rất nhiều kỹ năng hoặc vật phẩm các người khó có thể tưởng tượng, ví dụ như người máy trong Transformers, ví dụ như phi thuyền vũ trụ, ví dụ như điển tịch tu chân... vô cùng vô tận thứ để người lựa chọn, thế giới luân hồi chính là một thế giới như vậy...

Khi Trịnh Xá nói đến đây, tất cả mọi người đều đã ngồi nghe đến mức phát ngốc, bọn họ xác thực khó có thể tưởng tượng có một thế giới như vậy tồn tại, phim kinh dị, điểm thưởng, chi tiết kịch tính, cường hóa, Chủ thần...

- Ta là Trịnh Xá, là đội trưởng Trung Châu đội. À, vừa rồi quên nói một chuyện, thế giới luân hồi dựa theo địa điểm tiến vào để phân chia tiểu đội của mỗi người, nơi ta tiến vào là thuộc Trung Quốc đại lục, cho nên đội ngũ của ta là Trung châu đội, ngoài ra còn có Đông Mỹ Châu đội, Tây Mỹ Châu đội, Ấn Châu đội, Nam Viêm Châu đội... rất nhiều đội ngũ, mà người da trắng kia chính là thành viên một đội ngũ khác, lần này bốn đội ngũ chúng ta tiến hành đoàn chiến trong thế giới Final Destination 3, vì vậy người da trắng kia cũng địch nhân là của ta. Final Destination 3... Thế giới các người có bộ phim kinh dị này không?

Trịnh Xá bỗng nhiên tò mò hỏi, những người xung quanh đều vô ý thức gật đầu, đột nhiên Lăng Tân nắm vai Trịnh Xá, hắn vội vàng hỏi:

- Sở Hiên là người như thế nào? Là thành viên Trung Châu đội sao?

Trịnh Xá sửng sốt một chút, sau đó lập tức nói:

- Ừm, chính là thành viên Trung Châu đội, chỉ là trong Ác Ma đội cũng có Sở Hiên, là do Chủ thần phục chế gien mà ra, Ác Ma đội tập trung clone của tất cả những người có tiềm lực mạnh mẽ từ những đội ngũ khác. Hai người, một là Sở Hiên bản chính, đã chết trong trận chiến cuối cùng, còn lại là Clone Sở Hiên, hắn cũng có thể đã chết trong trận chiến cuối cùng...

Lăng Tân vẫn vô cùng vội vã hỏi:

- Hai Sở Hiên là người như thế nào? Xin người nói qua cho ta biết một chút, chuyện này có quan hệ đến toàn bộ thế giới, không, thậm chí quan hệ đến cả người!

Trịnh Xá gãi gãi đầu nói:

- Sở Hiên trong Trung Châu đội chúng ta, là một người có trí lực siêu việt, giống như trong toàn bộ thế giới không có thứ gì hắn không biết. Cho dù không biết, hắn cũng nhất định sẽ có các loại biện pháp để tìm hiểu, hắn vốn là người cải tạo gien không có tình cảm, cảm giác, nhưng lại có trí tuệ như thần, ước chừng là một người như vậy. Còn Clone của hắn, cơ bản không có gì khác so với bản chính, chỉ là Sở Hiên bản chính trong trận chiến cuối cùng đã có được tình cảm, còn Clone của hắn hình như vẫn không hề có tình cảm, cảm giác... hơn nữa Ác Ma đội sử dụng phép tắc rừng rậm làm tiêu chuẩn sinh tồn, cho nên Clone Sở Hiên hắn là người để đạt được mục đích mà không từ bất kỳ thủ đoạn nào... Về hình dạng bên ngoài thì hắn cũng giống như Sở Hiên bản chính.

Khi Trịnh Xá vừa nói xong, Lăng Tân bỗng nhiên vuốt vuốt huyết thái dương, sau đó nét mặt của hắn lập tức trở nên trầm tĩnh, chỉ là thần thái giống như đang rất mệt mỏi, yên lặng nói:

- Thế giới luân hồi, thế giới phim kinh dị, vô cùng vô tận vị diện, sau đó là Phong thần bảng toàn tri toàn năng không gì làm không được, tiểu đội luân hồi tiến vào thế giới này, thế giới của chúng ta là Final Destination 3, nếu như tổng hợp tất cả lại mà nói... Cộng thêm dự cảm của ta, tất cả đều tổng hợp lại, ta đã biết người đứng phía sau muốn làm gì, người đứng sau rất có thể là Sở Hiên, hoặc là người kế thừa ý chí của Sở Hiên, như vậy chuyện hần muốn làm có sáu mươi phần trăm khả năng là...

- Ta muốn kéo Chủ thần vào thế giới này!

Một thiếu nữ đeo cặp kính phẳng yên lặng ngồi trên ghế salon trong biệt thự, trước mặt nàng có hai nam một nữ, đều đã bị đánh gãy chân gãy tay, mặt mũi vô cùng hoảng sợ nhìn người thiếu nữ trước mặt, tuy vậy bọn họ chỉ có thể nhìn, ngay cả kêu một tiếng cũng không thể, đầu lưỡi của ba người đều đã bị cắt đứt...

- Đã chờ đợi lâu như vậy, rốt cuộc các ngươi đã đến, chỉ có trên người thành viên tiểu đội luân hồi mới có tọa độ vị diện của Chủ thần không gian, nhất niệm một thế giới, trong vô cùng vô tận vị diện không thể nào tìm kiếm từng vị diện một. Thế giới này là Final Destination 3, đã sớm sử dụng Phong thần bảng xác nhận, chỉ chờ các ngươi tiến vào là được, quá trình này đã kéo dài hơn hai mươi năm...

Thiếu nữ yên lặng đứng lên rồi lại nói:

- Rất tốt, ba thay thế phẩm còn lại cũng đều lấy được Phong Thần bảng, trên người các ngươi có tọa độ, như vậy bắt đầu đi... Kéo Chủ thần cùng toàn bộ thế giới luân hồi vào trong vị diện này, cho ta xem xem, bí mật lớn nhất của Chủ thần!

100. Chương 100: Bắt Đầu! (nhị)

- Cái gì? Người đứng sau muốn kéo thế giới luân hồi vào trong vị diện này?

Trịnh Xá vô cùng sợ hãi đứng phắt dậy, hần gần như là gào thét về hướng Lăng Tân, mà biểu lộ của Lăng Tân lại rất thú vị, hần chỉ như có như không liếc một cái, rồi nói với vẻ khinh bỉ:

- Trí tuệ của người bình thường, người cho rằng người đứng sau sẽ là ai?

Trịnh Xá vẫn đang trong trạng thái kinh hãi, vô ý thức hỏi:

- Ai? Là ai cơ?

- Sở Hiên... Dĩ nhiên chỉ có thể là Sở Hiên.

Lăng Tân vuốt vuốt sống mũi rồi nói:

- Tất cả các thí nghiệm thể đều có phần gien duy nhất giống nhau là của Sở Hiên, tổng hợp lại dựa trên lời người nói, có chín mươi phần trăm khả năng người đứng sau chính là Sở Hiên, hơn nữa rất có thể là Clone Sở Hiên! Người có nhận ra vật này không?

Nói xong, Lăng Tân lấy ra một mảnh giấy từ trong lòng ngực. Trịnh Xá nhìn mảnh giấy một lát, sau đó lắc lắc đầu nói:

- Ta chưa từng thấy qua tạp chí sách vở các loại trong thế giới các ngươi, hơn nữa nếu như Final Destination 2 và Final Destination 3 không phải là cùng một thế giới, như vậy đây là lần đầu tiên ta đến thế giới này.

Lăng Tân gật đầu:

- Như vậy một cái tên khác của nó người đã từng nghe qua rồi chứ? Phong Thần bảng.

- Phong Thần bảng... Phong Thần bảng?!

Trịnh Xá lập tức sững sờ, tiếp đó liền hét lên, hần quả thật biết thứ này... Khi Sở Hiên chết, dây thừng hải tặc trên cổ tay hần có lưu lại một phần trí nhớ trong trận chiến cuối cùng, trong đoạn trí nhớ này có giải thích rất chi tiết về Phong thần bảng. Đây là tạo vật cuối cùng do Thánh nhân cùng Tu chân giả phân hệ

da vàng hợp lực chế tạo, là vũ khí xác suất nhân quả mạnh nhất, có thể thay đổi nhân quả đảo lộn càn khôn, toàn tri toàn năng. Clone Sở Hiên nhờ có Phong Thần bảng mới có thể đánh ngang tay với Sở Hiên có Đông Hoàng Chung.

- Đúng rồi, Phong thần bảng! Nếu như thật sự là Phong Thần bảng, như vậy trong trận chiến cuối cùng, Clone Sở Hiên rất có thể không chết, hẳn dựa vào công năng thay đổi càn khôn của Phong thần bảng mà còn sống, tiếp đó đi tới thế giới này... Kế hoạch Long Hồng đã tiến hành từ hơn hai mươi năm trước sao? Một người điên cuồng như vậy ở trong thế giới này hơn hai mươi năm, nếu như nói hẳn không có kế hoạch gì, chuyện như vậy ta mới hoàn toàn không tin. Nếu như đối phương thật sự là Sở Hiên, hơn nữa còn là Sở Hiên lúc ban đầu trong Ác Ma đội, hẳn nhất định sẽ kéo thế giới luân hồi vào trong vị diện này, chuyện điên cuồng như vậy ta hoàn toàn tin tưởng!

Trịnh Xá chán nản ngồi xuống ghế, hẳn ừ ừ nói ra lời nói này, phảng phất như lập tức đã già thêm mười tuổi, bộ dạng vô cùng uể oải. Lăng Tân đột nhiên hỏi:

- Trận chiến cuối cùng người nhắc đến rốt cuộc là như thế nào? Đường như rất nhiều manh mối đều liên quan đến trận chiến này.

Trịnh Xá nhìn Lăng Tân thật sâu một cái, rồi mới lên tiếng:

- Thế giới luân hồi của chúng ta, đó là một không gian do Thánh nhân cùng Tu chân giả hợp sức chế tạo... Về Thánh nhân cùng Tu chân giả, ta sẽ giải thích đại khái một chút, thời xa xưa tại thế giới của chúng ta, trước khi có lịch của nhân loại, trên thế giới có rất nhiều loại quái thú, không phải hổ báo sư tử các loại... mà là những loại sinh vật trong thần thoại truyền thuyết, ví dụ như người khổng lồ, tinh linh, ác ma, người sói, quái thú... những sinh vật này xác thực là chân thật tồn tại, khi đó nhân loại đối với những sinh vật này mà nói, thật sự là vô cùng yếu ớt.

- Lúc ban đầu có những chuyện gì ta cũng không biết, tuy vậy hẳn là một số người khi cận kề nguy hiểm tử vong đã khai mở được lực lượng ẩn náu trong cơ thể, gọi là mở cơ nhân tảo...

- Mở cơ nhân tảo?

Lăng Tân nhíu mày, sau đó nói:

- Người cứ tiếp tục đi.

Trịnh Xá gật gù đầu rồi tiếp tục nói, khi Lăng Tân nghe những chi tiết về mở cơ nhân tảo, nét mặt của hắn hơi biến đổi một chút, trong mắt xuất hiện một tia cuồng nhiệt.

- Nhân loại vì để có thể sinh tồn trong thế giới nguy hiểm kia, để có thể bảo vệ chủng tộc của mình, bọn họ chỉ có thể liên hợp lại, rất nhiều nhân loại tụ tập lại, khi đó, những người mở cơ nhân tảo không ngừng xuất hiện, rồi tử vong, lại xuất hiện, rồi lại tử vong... cho đến khi người đầu tiên mở cơ nhân tảo tăng thứ năm xuất hiện mới thôi, người mở cơ nhân tảo tăng thứ năm như vậy được gọi là Thánh nhân, khả năng của mở cơ nhân tảo tăng thứ năm là khổng chế năng lượng, trong cơ thể, ngoài cơ thể, chỉ cần là năng lượng đều có thể khổng chế, cho nên khi đó nhân loại đánh bại các chủng tộc khác giành được thắng lợi.

- Tiếp đó, xã hội loài người bắt đầu yên ổn dần tiến bộ, khoa học kỹ thuật cũng đạt được nhiều đột phá, khi đó những Thánh nhân mở cơ nhân tảo tăng thứ năm đã am hiểu rất rõ đối với năng lượng, nghiên cứu ra các loại khoa học kỹ thuật cao cấp gấp vạn lần so với chúng ta. Trong tình huống như vậy, công nghệ văn tự ký hiệu được sinh ra, cái gọi là công nghệ văn tự ký hiệu cũng không khác lắm so với mạch điện tử hợp lại, dùng những phù văn để vận hành năng lượng, sinh ra nhiều loại hiệu quả. Khi công nghệ văn tự ký hiệu sinh ra, một hoặc là một bộ phận Thánh nhân trở thành Thủy tổ của Tu chân giả. Cái gọi là Tu chân giả, chính là tu hành chân thật, so với mục đích khai phá lực lượng của bản thân như Thánh nhân, Tu chân giả chú trọng hơn tới tích lũy tri thức cùng khoa học kỹ thuật, vì vậy lúc ấy thế giới loài người xuất hiện hai tập đoàn, là tập đoàn Thánh nhân và tập đoàn Tu chân giả.

- Sau đó, hai tập đoàn này xảy ra đại chiến, chiến tranh như thế nào ta cũng không rõ, chỉ biết là sau khi chiến tranh kết thúc, Thánh nhân cùng Tu chân giả lại bỗng nhiên hợp sức xây dựng một không gian, chính là Chủ thần không gian, dùng nguy hiểm kích thích nhân loại mở cơ nhân tảo, không ngừng tiến hóa. Không chỉ vậy Thánh nhân cùng Tu chân giả còn để lại di tích cùng lời nhắn trong một vài thế giới. Trung Châu

đội cũng nhận được một lời nhắn, vì vậy Sở Hiên suy luận ra một chân tướng, đó chính là thế giới của chúng ta giống như “cái hộp”, nói một cách đơn giản là thế giới của chúng ta do một sinh mạng thể sáng tạo ra, nhất cử nhất động của chúng ta đối với sinh mạng thể kia thì giống như là tình tiết diễn biến trong phim hoặc trong tiểu thuyết... Cho nên Thánh nhân cùng Tu chân giả không cam lòng bị người khác điều khiển, bọn họ tạo ra Chủ thần không gian... Nhưng lại khiến cho người ta cảm thấy kỳ quái chính là, sau khi hoàn thành Chủ thần không gian, tập đoàn Thánh nhân cùng Tu chân giả đều đột nhiên biến mất toàn bộ...

- Nguyên nhân diễn ra trận chiến cuối cùng cũng rất đơn giản, mục đích tồn tại của thế giới luân hồi là để nhân loại tiến hóa, đột phá trước thời khắc sinh tử, như vậy đoàn chiến cũng là một yếu tố kích thích mở cơ nhân tỏa, do đó một khi có người sắp đột phá mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, tất cả các đội ngũ sẽ tập hợp lại tiến hành đại chiến. Ta cùng Trung Châu đội là người chiến thắng trong trận chiến cuối cùng.

Lăng Tân nhú nhú mày rồi nói:

- Nếu đã gọi là trận chiến cuối cùng, như vậy sau khi chiến đấu chấm dứt, vì cái gì người còn có thể tiếp tục ở trong thế giới luân hồi? Vì sao còn có những đội ngũ khác xuất hiện?

Trịnh Xá lập tức nở nụ cười khổ nói:

- Đúng vậy, theo đạo lý mà nói... Nếu như toàn diệt tất cả những đội ngũ khác trong trận chiến cuối cùng, như vậy ta tự nhiên sẽ có thể thoát ly khỏi thế giới luân hồi, trở về thế giới hiện thực hoặc biết được lời nhắn của người tạo ra Chủ Thần... Nhưng mà ta không thể làm như vậy, ta có rất nhiều đồng đội vào sinh ra tử, là dựa vào máu tươi của bọn họ, ta mới có thể như bây giờ, cho nên ta tuyệt đối không thể để cho thế giới luân hồi đình chỉ, ta phải để cho tất cả tiếp tục, bởi vì ta muốn đến một thế giới tên là Narnia truyền kỳ, ta muốn hồi sinh đồng đội của mình!

- Narnia truyền kỳ?

Lăng Tân nói:

- Bộ phim này ta đã từng xem qua, ý người là bệ đá đã phục sinh lại con sư tử Aslan kia sao? Ngẫm lại, hẳn còn có những thế giới khác có thể hồi sinh đội viên chứ? Ví dụ như The Mummy hoặc một vài thế giới khác...

- Người cũng biết The Mummy?

Trịnh Xá kinh ngạc nói:

- Xem ra thế giới của hai người chúng ta thật sự rất giống nhau, ta đã trải qua thế giới The Mummy rồi, ở có thể lấy được hai quyển cổ thư, quyển sách màu vàng có thể hồi sinh đội viên, nhưng mà chỉ có thể hồi sinh một lần, chẳng những quyển sách của thần Ra đã bị mất trong trận chiến cuối cùng, mà các thành viên trong đội ngũ của ta cũng đều đã từng hồi sinh một lần rồi, cho nên nhất định phải sử dụng cơ hội hồi sinh lần thứ hai... Narnia truyền kỳ!

Lăng Tân gật đầu nói:

- Đã minh bạch, khó trách Clone Sở Hiên lại yên tâm đợi trong thế giới này hơn hai mươi năm, nguyên lai hẳn đã đoán chắc người nhất định sẽ không chấm dứt thế giới luân hồi, nếu như vậy tiếp tục suy luận... Narnia truyền kỳ hẳn là thế giới không đơn giản mà có thể tiến vào, muốn tiến vào nhất định phải cần điều kiện gì đó, mà điều kiện này đoán chừng Clone Sở Hiên đã biết rõ... Hỏi lại người một vấn đề, trong trận chiến cuối cùng, có phải Sở Hiên bản chính đã đưa thứ gì đó cho Clone của hẳn?

Biểu lộ của Trịnh Xá lập tức càng thêm kinh ngạc, thậm chí lộ ra chút ngu ngơ, hẳn nói:

- Đúng vậy a, hẳn đã giao Tạo Hóa Ngọc Điệp cho Clone Sở Hiên. Làm sao người biết?

- đương nhiên.

Lăng Tân lại vuốt sống mũi rồi nói:

- Phong thần bảng vạn năng như vậy, vì sao Clone Sở Hiên lại không bắt chắp sử dụng Phong thần bảng trong thế giới luân hồi? Đây là chuyện khó có thể xảy ra, cũng không cách nào lý giải, dùng trí tuệ của hẳn mà nói nhất định là sẽ trắng trợn sử dụng nó, trừ phi là do có thời không nghịch lưu kinh khủng hơn rất

nhieu so với hiện tại, ngăn cản hấn trắng trợn sử dụng Phong thần bảng. Tạo Hóa Ngọc Diệp sao? Nếu như dùng thần thoại để tham khảo, Hồng Quân lấy được Tạo Hóa Ngọc Diệp, từ đó tham ngộ Thiên Đạo, tu thành chính quả, thành sự phụ của Tam Thanh đạo tôn: Ngọc Thanh Nguyên Thủy, Thượng Thanh Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử... Thiên Đạo sao? Ý thức Gaia?...

- Ta đã biết.

Lăng Tân thở dài nói:

- Ta đã biết Clone Sở Hiên làm thế nào rồi, bình thường mà nói, tuy Phong thần bảng không gì làm không được, nhưng lại cần phải chịu ảnh hưởng của thời không nghịch lưu, muốn kéo thế giới luân hồi vào đến thế giới này, thời không nghịch lưu sẽ lớn đến mức đủ để vị diện lập tức bài xích hấn đến khi chết hoặc là rời khỏi thế giới này mới thôi, nhưng nếu như có Tạo Hóa Ngọc Diệp... Theo thần thoại truyền thuyết, Tạo Hóa Ngọc Diệp rất có thể là đạo cụ liên kết với ý thức Gaia, cũng tức là ý thức của trái đất, thậm chí là ý thức vũ trụ, nếu như sử dụng Tạo Hóa Ngọc Diệp chuyển hóa thời không nghịch lưu của Phong thần bảng đến ý thức toàn bộ trái đất, hoặc là ý thức toàn bộ vũ trụ, như vậy sẽ thế nào?

- Nếu như suy luận của ta là đúng... Clone Sở Hiên nhất định sẽ bắt một vài thành viên tiểu đội luân hồi, từ đó lấy được tọa độ thế giới luân hồi, sau đó sẽ bắt đầu hành động, hơn hai mươi năm, kế hoạch Long Hồng, âm thầm điều khiển toàn bộ thế giới, điểm nhân quả hấn lấy được khó có thể tính toán, hơn nữa công năng chuyển đổi của Tạo Hóa Ngọc Diệp...

- Có tám mươi phần trăm khả năng, hấn có thể thành công kéo thế giới luân hồi vào đến vị diện của chúng ta, khi đó, khả năng lớn nhất có thể là tình tiết trong phim kinh dị sẽ xuất hiện ngay tại thế giới này, khi đó...

Trong khi nói Phong thần bảng trên tay Lăng Tân bỗng nhiên xuất hiện hào quang vạn trượng, những tia sáng này cũng không chói mắt, chỉ nhu hòa chiếu đến rất xa. Cùng lúc đó, trong một khu nhà cao cấp tại Bắc Kinh, trong một căn phòng khách sạn, còn có trên một chiếc máy bay đang bay tới Bắc Kinh, bốn địa điểm này đều đồng thời xuất hiện hào quang vạn trượng, bắn thẳng lên trời, mà ở trên bầu trời, không gian dần dần bị bóp méo...

101. Chương 101: Bắt Đầu! (tam)

Bốn cột sáng càng lúc càng rực sáng, đường kính cũng càng lúc càng lớn, ước chừng mười giây sau đã gần như hoàn toàn bao phủ Bắc Kinh, nếu như nhìn lại trái đất từ ngoài không gian có thể thấy một cột sáng vô cùng lớn từ trên địa cầu bắn thẳng vào trong không gian vũ trụ, toàn bộ vũ trụ đều bắt đầu vạn vạo uốn khúc.

Trong phòng họp, ngoại trừ Lăng Tân, tâm tình những người còn lại đều phức tạp đến mức khó có thể hình dung, cho dù Chủ tịch cùng những viên quan chức có quyền thế địa vị cao đến mức nào đi chăng nữa thì cũng vẫn chỉ là người bình thường. Có thể bởi vì quyền lực chức vị mà bọn họ biết một số chuyện người thường không biết, ví dụ như có những người có năng lực đặc biệt tồn tại, có những người có thực lực vượt qua hạn chế của người bình thường, hoặc là tồn tại một số hiện tượng siêu nhiên, ví dụ như người sói, vampire, zombie... nhưng mà những chuyện như vậy tỉ lệ rất nhỏ, hoàn toàn không thể tạo ra chấn động hay là ảnh hưởng gì đến thế giới. Nhưng nếu thế giới luân hồi bị kéo vào trong thế giới này, như vậy toàn bộ thế giới không hỗn loạn mới là lạ, xã hội loài người biến thành hình thức như thế nào? Chính phủ có còn tồn tại hay không?... Những chuyện này đã hoàn toàn không thể đoán trước.

Mà tâm tình Trịnh Xá cũng đồng dạng có chút tuyệt vọng, bởi vì hấn thiên tân vạn khổ không kết thúc trận chiến cuối cùng, cho dù phải chịu đựng Chủ thần liên tục làm khó dễ cũng không hề e ngại, còn không phải là vì để có thể hồi sinh đồng đội sao? Nếu như Clone Sở Hiên kéo toàn bộ thế giới luân hồi vào trong vị diện này, như vậy những thế giới phim kinh dị có còn tồn tại không? Thế giới luân hồi sẽ biến thành cái dạng gì đây? Tất cả đều không thể dự đoán, khả năng lớn nhất là hấn sẽ không thể đến thế giới Narnia

truyền kỳ nữa, như vậy những đồng đội yêu quý của hắn sẽ vĩnh viễn ngủ say... Tất cả đều toàn tâm toàn ý phó thác tính mạng vào tay hắn, còn có thể hồi sinh lại mọi người không?

- Đáng giận! Clone Sở Hiên! Ta nhất định phải giết chết ngươi! Chỉ cần tìm ra ngươi là được!

- Vậy ước nguyện này của ngươi vĩnh viễn cũng không thực hiện được...

Một giọng nữ trong trẻo cắt đứt tiếng gào thét, một thiếu nữ đeo cặp kính phẳng bỗng nhiên đứng phía trên bàn hội nghị. Nhất thời khiến mọi người còn lại đều nhảy dựng, tuy vậy phản ứng của Trịnh Xá là nhanh nhất:

- Sở hiên? Không, Clone Sở Hiên?

Thiếu nữ đeo cặp kính không số thản nhiên nói:

- Các vị, đây chỉ là hình chiếu của ta, vốn định xuất hiện bằng chân thân, nhưng không ngờ lần đoàn chiến này có cả Trung châu đội, cho nên để không làm gián đoạn thí nghiệm kế tiếp, ta chỉ có thể xuất hiện theo phương thức này... Trịnh Xá đã nói qua tình huống về thế giới luân hồi cho các ngươi, vậy ta không cần phải giải thích thêm gì nhiều nữa. Kế hoạch của ta cũng giống như những gì thí nghiệm thể số 00 vừa nói, ta sẽ kéo thế giới luân hồi vào trong thế giới này. Hiện tại, ta cũng không rõ hai vị diện trọng điệp sẽ tạo ra kết quả thế nào, nhưng bản thân thế giới luân hồi cũng không phải một vị diện vô cùng lớn, mà là một tiếp điểm giữa vô cùng vô tận vị diện. Như vậy khi thế giới Final Destination 3 này cùng thế giới luân hồi trọng điệp, khả năng lớn nhất là sẽ biến vị diện này, hoặc là Thái dương hệ này thành tiếp điểm của đa nguyên vũ trụ, cũng giống như là thế giới luân hồi phóng lớn lên, tiếp tục suy luận... Có hai khả năng, một là thế giới phim kinh dị sẽ trực tiếp xuất hiện trên trái đất, khả năng còn lại là sẽ xuất hiện thông đạo liên kết vị diện trên trái đất, hoặc là xuất hiện tại một chỗ nào đó trong vũ trụ cách trái đất không xa.

Lăng Tân bỗng nhiên cắt đứt lời nàng:

- Không, rất có thể là tổng hợp cả hai loại khả năng... Trên trái đất sinh ra tình tiết trong thế giới phim kinh dị, mà trên địa cầu, dưới lòng đất, ngoài không gian, ba địa điểm này tùy thời đều có thể xuất hiện thông đạo liên kết vị diện, đây là phản ứng đồng thời diễn ra khi tiến hành dung hợp vị diện.

Thiếu nữ gật đầu nói:

- Đúng vậy, đây mới là khả năng lớn nhất, chiếm từ bảy đến tám mươi phần trăm, cũng tức là nói, kế tiếp trên trái đất sẽ không ngừng xuất hiện các thế giới phim kinh dị.

Trịnh Xá nhìn Lăng Tân, rồi lại nhìn thiếu nữ đeo kính, hắn đột nhiên cảm thấy đầu mình rất đau, cứ như đang gặp ác mộng. Một Sở Hiên đã vô cùng đáng sợ, hiện tại chẳng những Clone Sở Hiên còn sống, lại còn biến thành nữ nhân... Ách, cái này cũng không phải trọng điểm, điểm mấu chốt là nghe nói còn có ba thí nghiệm thể mang gien Sở Hiên, nói một cách khác, thế giới này ít nhất có một Sở Hiên, cùng ba Sở Hiên bản không hoàn chỉnh, thật sự là mẹ nó dọa người. Trịnh Xá lại lớn tiếng gào lên:

- Mẹ nó, Sở Hiên, ngươi điên rồi sao? Ngươi đã có Phong Thần bảng, muốn trở lại Chủ Thần không gian là chuyện rất đơn giản, tại sao còn muốn kéo toàn bộ thế giới luân hồi vào đến vị diện này? Ngươi thật sự điên rồi!

- Điên rồi? Không, không phải điên rồi... Đến bây giờ ngươi vẫn không biết bản chính đã tiến hành liên hợp bố cục với ta sao?

Thiếu nữ liếc mắt nhìn Trịnh Xá rồi nói với vẻ khinh thường:

- Rất khó mà tin được, ý chí bạc nhược yếu kém như ngươi, không có chút quyết đoán nào, làm sao có thể đánh bại Clone Trịnh Xá? Theo kế hoạch lúc trước của ta, thượng vị giả có quyết đoán lực cùng chủ chiến lực phải là hắn, không ngờ lại là ngươi giành được thắng lợi trong trận chiến cuối cùng, hắn là hắn không biết kế hoạch này trọng yếu đến mức nào đối với tất cả chúng ta sao? Hoặc là bản thân hắn có tính toán riêng... May mà nếu như không tính đến lực quyết đoán thì sức chiến đấu của ngươi như vậy cũng đủ rồi, hiện tại có muốn cùng ta tiến hành kế hoạch này không?

Trịnh Xá càng nghe càng sùng sờ, hắn ngây ngốc nói:

- Người cùng Sở Hiên tiến hành liên hợp bố cục? Tiến hành lúc nào? Sao ta lại không biết? Người đừng có mà lừa ta! Ta là người dễ bị lừa như vậy sao? Trong đây thường hải tặc trên tay Sở Hiên, không hề có chi tiết tiến hành liên hợp bố cục với người!

Thiếu nữ đeo kính lắc đầu nói:

- Trong trận chiến cuối cùng, nhất cử nhất động của chúng ta đều nằm dưới sự giám thị của “hắn”, nếu mạo muội để lộ kế hoạch này, “hắn” nhất định sẽ ngăn cản chúng ta tiến hành, đến lúc đó, chúng ta rất có thể một người cũng không còn sống. Lúc ấy trao đổi giữa ta và bản chính đều sử dụng Phong thần bảng tiến hành che đậy, chỉ có vũ khí xác suất nhân quả mạnh nhất mới có thể che đậy giác quan của “hắn”, nếu không người cho rằng vì cái gì mà chiến đấu giữa hai chúng ta lại diễn ra trong thời gian lâu như vậy? Hơn nữa lập tức kết thúc khi chiến đấu giữa người cùng Clone Trịnh Xá sắp xuất hiện kết quả? Đó là bởi vì chúng ta đã quyết định kế hoạch tiếp theo, đây là bố cục do ta cùng bản chính liên hợp, phải có một người chết một người biến mất, như vậy mới có thể che mắt “hắn”, kéo thế giới luân hồi vào trong một vị diện bình thường.

Trịnh Xá chần chờ một chút, sau đó lại hỏi:

- Nhưng mà người làm như vậy, làm sao ta còn có thể đến được Narnia truyền kỳ?

- Lúc trước không phải đã nói rồi sao? Thế giới phim kinh dị sẽ còn tiếp tục, cho nên chỉ cần chờ đợi là được...

(Thật sự là không dễ bị lừa sao? Thoạt nhìn chính là loại người rất dễ bị lừa gạt mới đúng)

Lăng Tân lắc đầu, hắn có thể tưởng tượng trong nội tâm thiếu nữ có ba chữ ta lừa người, tuy vậy hiện tại không phải thời điểm thảo luận những điều này, hắn chỉ hỏi:

- Tại sao phải làm như vậy? Kéo thế giới luân hồi vào thế giới này, mục đích của người rốt cuộc là gì?

Thiếu nữ nhìn Lăng Tân một lúc rồi nói:

- Thí nghiệm thể số 00, người đã phân liệt nhân cách của bản thân? Trái với mục đích kế hoạch, cho nên người thuộc vào thí nghiệm thể thất bại, nhưng cứ yên tâm, ta sẽ không tùy ý gạt bỏ người, bởi vì ta cũng muốn xem thử xem một thí nghiệm thể thất bại còn có thể vượt qua kế hoạch của ta hay không... Vấn đề người vừa hỏi ta sẽ trả lời, là để tiến hành bước thứ hai.

- Lúc trước Thánh nhân cùng Tu chân giả tạo ra Chủ thần không gian. Bước đầu là đưa nhân loại vào, khi người có thực lực tiếp cận Thánh nhân xuất hiện, sẽ tiến hành trận chiến cuối cùng. Như vậy sau khi kết thúc trận chiến cuối cùng thì thế nào? Đưa người chiến thắng về thế giới thực tế sao? Toàn bộ thế giới luân hồi đình chỉ vận hành, tiến vào trạng thái ngủ đông? Chuyện như vậy và không chế tạo Chủ thần không gian có gì khác nhau? Không, không có chút khác biệt nào, chỉ là có thêm một hoặc là nhiều Thánh nhân mới mà thôi, cho dù toàn thể nhân loại đều trở thành Thánh nhân thì thế nào? Cái hộp biến mất thì nhân loại cũng biến mất, chính là như vậy, cho nên, sau khi kết thúc trận chiến cuối cùng, thế giới luân hồi dĩ nhiên là sẽ tiến hành bước thứ hai.

- Đây chính là bố cục do ta cùng bản chính tiến hành, nếu như có người hoàn thành trận chiến cuối cùng, bước thứ hai lập tức sẽ được tiến hành, mà ta cũng có thể từ một vị diện khác giám thị thế giới luân hồi đời thứ hai. Nếu gặp phải phạm nhân như Trịnh Xá, cưỡng ép thế giới luân hồi tiếp tục, như vậy ta sẽ là người cưỡng ép tiến hành bước thứ hai của kế hoạch...

- Kể từ đó, có thể tìm ra được bí mật của Chủ thần, biết được tập đoàn Thánh nhân cùng Tu chân giả đã đi đâu...

- Trước khi đạt được mục đích cuối cùng, hãy run sợ đi, nhân loại trên toàn thế giới... Còn người nữa, thí nghiệm thể số 00, sống sót, ta sẽ chờ xem kết quả cuối cùng...

Khi thiếu nữ nói đến đây thân ảnh của nàng dần dần bắt đầu trở nên mờ nhạt:

- Trịnh Xá, cố gắng sống sót đi, người sống càng nhiều, khả năng kế hoạch của ta thành công lại càng lớn... Đúng rồi, không nên để cho kế hoạch của ta thất bại, nếu như vị diện này không thể tiếp tục tiến hành bước

thứ hai, ta sẽ kéo thế giới luân hồi vào thế giới người sinh ra, do vậy, không nên để cho kế hoạch của ta thất bại...

Sau khi nói xong thân ảnh của thiếu nữ hoàn toàn tiêu tán. Tất cả mọi người vẫn còn đang vô cùng chấn động, đúng lúc này hào quang từ Phong thần bằng trên tay Lăng Tân bỗng nhiên biến mất một cách đột ngột, giống như những tia sáng lúc trước chỉ là ảo giác, tất cả mọi người đều nhìn nhau, tuy vậy còn chưa có ai kịp mở miệng, Trịnh Xá đã mãnh liệt đứng lên.

- Ta thu được tin tức từ Chủ thần rồi, Chủ thần của Trung Châu đội đã xuất hiện trên quảng trường, chỉ có thành viên Trung Châu đội mới có thể tới gần cùng hoán đổi, những người còn lại một khi tới gần sẽ bị delete, còn có... Thế giới luân hồi đời thứ hai bắt đầu tiến hành, thế giới phim kinh dị đầu tiên sẽ dung hợp cùng bản vị diện sau năm phút nữa... Cuộc tấn công từ Sao Hỏa - Mars Attacks?

102. Chương 102: Uộc Tấn Công Từ Sao Hỏa - Mars Attacks (nhất)

Toàn bộ thế giới rơi vào trạng thái vô cùng hỗn loạn...

Clone Sở Hiên bắt đầu kế hoạch, kéo toàn bộ thế giới luân hồi vào trong thế giới Final Destiantion 3, tuy không biết hẳn tiêu hao bao nhiêu điểm nhân quả, nhưng có thể xác nhận hành động lần này khiến cho thời không nghịch lưu sinh ra vô cùng khổng lồ... Toàn bộ Thái Dương Hệ đều đã bị bài xích ra khỏi vũ trụ ban đầu, xem ra Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng không tập trung thời không nghịch lưu vào ý thức Gaia của Trái đất, mà là tập trung vào ý thức Gaia của toàn bộ Thái Dương Hệ, kết quả chính là Thái Dương Hệ bị bài xích triệt để khỏi vũ trụ ban đầu, tiến vào một không gian hắc ám giống như Chủ thần không gian.

- Đúng vậy, tin tức thu được từ kính thiên văn vô tuyến đã chứng minh điều này là sự thực, phạm vi từ Trái đất đến khoảng cách mấy năm ánh sáng xung quanh không có bất kỳ hành tinh nào khác tồn tại, Thái Dương Hệ gồm Mặt trời cùng chín hành tinh, toàn bộ đều nằm trong một không gian hắc ám vô hạn, may mắn lớn nhất là, quỹ đạo vận hành giữa các hành tinh và Mặt trời không thay đổi, vẫn như khi còn ở vũ trụ ban đầu, nhưng mà căn cứ theo tính toán của các nhà khoa học, trên thực tế quỹ tích vận hành có phát sinh biến hóa nhỏ, bởi vì thiếu lực hút của các hệ ngân hà, cho nên chín hành tinh sẽ không ngừng bị hút về hướng Mặt trời, chiếu theo tính toán này...

Một nhân viên văn phòng trẻ tuổi đang cảm báo cáo khẩn trương nói trong phòng họp. Hiện tại là sau khi Clone Sở Hiên bắt đầu kế hoạch mười bốn tiếng đồng hồ, đại hỗn loạn xảy ra trên phạm vi toàn thế giới, cho tới bây giờ ngoại trừ một vài quốc gia đã khôi phục lại trật tự bình thường, đa số các quốc gia khác vẫn còn tiếp tục hỗn loạn, thậm chí có một số quốc gia nhỏ đã rơi vào cảnh sụp đổ, số lượng lớn dân chúng lao vào cướp sạch siêu thị hoặc là các cửa hàng buôn bán lương thực thực phẩm, không chỉ vậy kể cả ngân hàng cùng những phương tiện giao thông công cộng như tàu xe cũng chung số phận, giết người, cướp của, cưỡng gian, bạo loạn tràn lan... thậm chí cả quân đội những quốc gia này cũng tham dự vào trong hỗn loạn.

Trung Quốc là một trong những quốc gia đầu tiên khôi phục lại trật tự bình thường. Giờ phút này Chủ tịch cùng những quan chức cấp cao, ủy viên bộ chính trị đang thương lượng hành động tiếp theo cùng Trịnh Xá và Lăng Tân, đồng thời phân tích làm rõ tình huống hiện tại, tất cả viện nghiên cứu khoa học lớn đều bắt đầu hoạt động hết công suất. Một là làm rõ tình huống trước mắt của Trái đất, hai là nghiên cứu bộ phim Cuộc tấn công từ Sao Hỏa – Mars Attacks... Đúng thế, không có chút đùa cợt nào, những nhà khoa học trong các viện nghiên cứu đều đang hết sức chăm chú xem phim Cuộc tấn công từ Sao Hỏa, đã xem đi xem lại đến lần mười mấy lần...

Chủ tịch nói với người nhân viên trẻ tuổi:

- Nói điểm chính, nếu như mất đi lực hút từ những hệ ngân hà lân cận, sau bao nhiêu thời gian Trái đất sẽ gặp nguy hiểm?

- Ước chừng từ 1500 đến 2000 năm, máy tính trung tâm vẫn đang trong quá trình tính toán, hai giờ sau có thể lấy được kết quả chính xác.

Chủ tịch nhẹ nhàng thở ra một hơi, sau đó lại nhìn về phía Trịnh Xá, Trịnh Xá liền trực tiếp nói:

- Những điều này không cần phải lo, tại chỗ Chủ thần có thể hoán đổi bomb hủy diệt tinh cầu, tuy giá hơi ột chút, nhưng nếu như có đầy đủ thời gian tiến vào một thế giới phim kinh dị, ta có thể lấy được rất nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính. Hơn nữa, cho dù thoát ly khỏi sự chiếu sáng của Mặt trời, siêu khoa học kỹ thuật từ Chủ thần vẫn hoàn toàn có thể cung cấp đầy đủ năng lượng cho toàn bộ Trái đất, cho nên những điều này không cần lo lắng.

Chủ tịch yên lặng nhẹ gật đầu, sau đó lại hỏi:

- Như vậy có thể ưu tiên hoán đổi một số khoa học kỹ thuật để trang bị cho quân đội được không? Không phải là để xâm lược những quốc gia khác, chỉ là ví dụ như gặp phải thế giới phim kinh dị có trình độ công nghệ cao, quân đội cũng có thể có chút sức chiến đấu hỗ trợ, ngoài ra còn có thể bảo hộ dân chúng... Trịnh Xá tiên sinh, ta biết người cũng không phải là người của thế giới này, nhưng hi vọng người có thể trợ giúp những người dân vô tội, trường học kiếp này không biết sẽ chết mất bao nhiêu người, chúng ta chỉ có thể tận lực trợ giúp nhân loại, hi vọng nhân loại không bị tuyệt diệt.

Trịnh Xá thở dài, hần gật đầu với vẻ khẳng định:

- Yên tâm đi, tuy không phải người đến từ vũ trụ này, nhưng ta vẫn là nhân loại giống mọi người, hơn nữa trong đội ngũ của ta... Có một người vô cùng đáng tôn kính, Vương Hiệp! Cho dù chỉ là vì ý chí của hần, ta cũng nhất định sẽ giúp đỡ nhân loại! Ngoài ra...

Nói đến đây, Trịnh Xá bỗng nhiên nhìn về phía Lăng Tân:

- Hần là người của thế giới này a, Phong Thần bảng của hần cũng không thua kém Chủ thần là bao, đây chính là vũ khí xác suất nhân quả mạnh nhất, lần dung hợp giữa thế giới luân hồi cùng thế giới này, chính là do Clone Sở Hiên sử dụng Phong Thần bảng tạo ra, các người có thể tưởng tượng được Phong Thần bảng có uy lực khổng lồ đến mức nào.

Chủ tịch cùng những viên quan chức lập tức lại nhìn về phía Lăng Tân, lúc này Lăng Tân đã khôi phục lại trạng thái nhân cách chủ, hần cũng không hề từ chối:

- Ta tự nhiên sẽ toàn lực trợ giúp tất cả mọi người vượt qua trường học kiếp này, chỉ là Phong Thần bảng không thể so sánh với Chủ thần, sử dụng nó nhất định phải chịu rất nhiều nguy hiểm từ thời không nghịch lưu, hạn chế lớn hơn so với Chủ thần, cho nên ta chỉ có thể nỗ lực hết sức.

Tất cả nghe xong đều nhẹ gật đầu, Chủ tịch nhìn đồng hồ một chút rồi nói:

- Tốt rồi, những chuyện cần phải nói cũng đã nói xong, quân đội đã tiến vào tình trạng báo động cấp một, tên lửa phòng không đều đã chuẩn bị sẵn sàng, hiện tại chỉ còn chờ đĩa bay xuất hiện, về phần tần số sóng âm khắc chế người Sao Hoả đã giao cho những chuyên gia hàng đầu thí nghiệm. Hội nghị quốc tế sẽ khai mạc lúc tám giờ, mấy người chúng ta đều đã có tuổi, không thể so được với hai vị siêu nhân các người, ha ha, chúng ta cùng đi ăn tối đi.

Trịnh Xá cùng Lăng Tân liếc mắt nhìn nhau, hai người đều gật đầu tán thành, sau đó Trịnh Xá còn nhất thời cao hứng dùng goblin glider bay đến chỗ Chủ thần, hoán đổi mấy bình rượu Mao Đài trăm năm tuổi, mùi hương mê người cùng vị nồng đậm, thuần hậu của những bình rượu này lập tức khiến cho Chủ tịch cùng mấy viên quan chức trầm trồ khen ngợi không ngớt. Trong bữa tiệc, Trịnh Xá cũng giới thiệu La Lệ với người. Khi thế giới luân hồi bị kéo vào vị diện này, La Lệ do đó cũng xuất hiện trên quảng trường cùng với Chủ thần của Trung Châu đội.

-... Kỳ thật ta có chút tin tưởng thuyết pháp của Clone Sở Hiên, đây có khả năng thật sự là bước thứ hai của thế giới luân hồi, lúc trước khi ta tra duyệt danh sách vật phẩm hoán đổi từ chỗ Chủ thần, phát hiện bên trong có rất nhiều thứ không thích hợp với tiểu đội luân hồi, nhưng lại rất thích hợp với toàn thể xã hội, ví dụ như các loại công nghệ cao, ví dụ như các loại vắc-xin phòng bệnh. Đúng rồi, Chủ thần còn có thuốc kéo dài tuổi thọ, có thể giúp con người sống lâu hơn mấy trăm thậm chí một ngàn năm.

Trong lúc ăn uống say sưa, Trịnh Xá bỗng nhiên nói mấy câu như vậy. Lời này vừa nói ra, liền khiến cho sắc mặt của Chủ tịch cùng mấy viên chức cấp cao trở nên nghiêm túc, kỳ thật bất kể nói thế nào, mơ ước lớn nhất của con người đều là có thể sống tốt. Nếu như đã có cuộc sống đầy đủ, giàu sang quyền quý rồi

thì thế nào? Chính là hi vọng tiếp tục sống như vậy mãi mãi, nhưng đây là giấc mơ ngay cả những bậc vua chúa từ xưa đến nay cũng không thể với tới. Cuộc sống kết thúc, đây là thời khắc công bằng nhất của tất cả mọi người, so với khi sinh ra còn công bằng hơn, cho dù là vua chúa quan tướng oai hùng vĩ đại, sau khi chết vẫn là một nắm tro tàn. Giờ phút này Trịnh Xá bỗng đứng nói ra thứ có thể thực hiện mơ ước lớn nhất... Kéo dài tuổi thọ, hơn nữa còn là mấy trăm thậm chí một ngàn năm!

Một viên quan chức cao cấp nở nụ cười nói:

- Điều này thật đúng là làm cho người khác phải thấy vô cùng vui mừng, đản được có thể kéo dài tuổi thọ... Nếu như không phải là thế giới phim kinh dị sẽ không ngừng xuất hiện... Chủ thần xác thực có thể làm cho xã hội loài người tiến bộ vượt bậc, chỉ là cần phải sử dụng một cách cẩn thận, không thể để bị phản tử cực đoan cùng chính phủ cực đoan nắm giữ, nếu không nền văn minh của nhân loại nhất định sẽ biến mất trong vũ trụ này.

Nói đến đây, tất cả mọi người đều trầm mặc, sau một lát Chủ tịch hỏi:

- Trịnh Xá, một tiểu đội luân hồi chỉ có thể có hai mươi người sao? Hiện tại Trung Châu đội có mấy người? Có thể cho người của thế giới này gia nhập vào Trung Châu đội không? Bởi vì người bình thường không thể tới gần Chủ thần, nếu như có thêm một số người được Chủ thần cường hóa, như vậy cũng có thể gia tăng sức chiến đấu của chúng ta khi đối mặt với thế giới phim kinh dị.

Trịnh Xá thở dài lắc lắc đầu nói:

- Thật đáng tiếc, không biết vì nguyên nhân gì, ta đã hoán đổi đồng hồ đội viên nhưng mà...

Nói đến đây, hắn bỗng nhiên lấy ra một chiếc đồng hồ, sau đó đưa sang cho Lăng Tân, Lăng Tân cũng đưa tay ra nhận lấy nhưng ngón tay của hắn lại không cách nào tiếp xúc đến đồng hồ, giống như giữa hai bên có một vách tường vô hình. Trịnh Xá lên tiếng:

- Tình huống cơ bản chính là như vậy... Ách, Chủ thần nhắc nhở là không phù hợp với yêu cầu gia nhập đoàn đội, còn yêu cầu gia nhập cụ thể là gì thì ta cũng không rõ, cho nên trước mắt chưa thể để Lăng Tân gia nhập, hiện tại Trung Châu đội có tổng cộng bảy thành viên, trừ ta ra, sáu người còn lại đều ở lại trong một bệnh viện tại nước Mỹ, lúc trước ta đã dùng máy liên lạc nói đại khái những chuyện vừa xảy ra, sau đó mấy người bọn họ đã lập tức lên máy bay tới Bắc Kinh.

Chủ tịch cùng mấy người xung quanh đều lộ ra vẻ tiếc nuối, bọn họ còn chưa kịp cất lời bỗng nhiên một đội lính cùng mấy nhà khoa học chạy vào, trên mặt mỗi người đều mang theo vẻ sợ hãi lo lắng, một người trong đó lớn tiếng nói:

- Vệ tinh vừa truyền tin tức về... Phát hiện số lượng lớn đĩa bay ở ngoài không gian Sao Hỏa, những đĩa bay này đang trên đường bay về hướng Trái đất, số lượng cụ thể khoảng... 117400 chiếc!

103. Chương 103: Cuộc Tấn Công Từ Sao Hỏa - Mars Attacks (nhị)

Tuy ngay từ đầu đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng số lượng khổng lồ như vậy vẫn khiến cho tất cả mọi người hoảng sợ, trong phim vốn chỉ có mấy ngàn đĩa bay mà thôi, nhưng hiện tại lại xuất hiện 117400 chiếc, số lượng đầu chỉ gấp mười, mà là gấp tới hai mươi mấy lần, nếu như những đĩa bay này thật sự có tính năng khủng bố như trong phim, như vậy san bằng cả Trái đất tuyệt đối không cần đến một tháng, số lượng máy bay của toàn bộ nhân loại cộng lại cũng không có nhiều như vậy...

- Tìm được tần số phá hủy đại não người Sao Hỏa! Bất cứ giá nào cũng phải tìm cho ra tần số này!

Đây là mệnh lệnh khẩn cấp của Chủ tịch, tiếp đó những viên quan chức cấp cao liền tham dự nghiên cứu tình huống hiện tại với những cường quốc khác, dĩ nhiên cũng thỉnh trọng mời hai người Lăng Tân cùng Trịnh Xá tham dự, nhưng lại bị hai người đồng thời cự tuyệt.

- Chuyện của chính phủ do chính phủ tự xử lý, chuyện của tiểu đội luân hồi giao cho tiểu đội luân hồi.

Trịnh Xá chỉ nói như vậy, trên thực tế nếu không có tình huống như trước mắt, hẳn thật sự không muốn dính líu đến chính trị, chính trị căn bản không thể đùa, thứ nhất là chỉ cần sơ sẩy một chút, việc hắn trở thành vũ khí của người khác chưa cần phải nói, rất có thể còn sẽ làm hại đến thế giới này, thứ hai là hiện tại hắn cũng đang lo lắng trùng trùng điệp điệp, rất nhiều chuyện liên quan đến bản thân còn chưa có biện pháp giải quyết, sao còn có lòng dạ đi quản chuyện gì khác.

Câu trả lời của Lăng Tân thì là:

- Ta còn có một số việc cần làm, người giữ Phong Thần bảng không chỉ có mình ta, ta phải tập hợp lực lượng của hai người còn lại cùng đối mặt với tình cảnh trước mắt. Lập trường của Clone Sở Hiên không rõ, nhưng chiếu theo những lời hắn nói, rất có thể sẽ bảo trì trạng thái trung lập, cho nên chúng ta chỉ có một phần hai Phong Thần bảng. Chủ thần không thể tiến hành cưỡng hóa quy mô lớn với nhân loại, như vậy Phong Thần bảng chính là thứ duy nhất có thể có thể giải quyết tình thế nguy hiểm trước mắt... Hơn nữa Phong Thần bảng đã có thể dung hợp thế giới luân hồi cùng thế giới của chúng ta, như vậy cũng có thể phân tách hai thế giới ra lại như ban đầu, ta cần có thời gian, đầy đủ thời gian.

Dưới yêu cầu mãnh liệt của Chủ tịch cùng những quan chức khác, Lăng Tân cùng Trịnh Xá đành phải nhận lấy một chiếc điện thoại đặc chế, có thể tùy thời liên lạc với chính phủ, hạm đội đĩa bay ước chừng vài tiếng sau mới đến trái đất, cho nên hai người đều hẹn ba tiếng nữa sẽ quay lại. Sau khi ra khỏi Trung Nam Hải, Lăng Tân liền lấy ra Phong Thần bảng, nhưng còn chưa kịp sử dụng, Trịnh Xá đã chạy tới bên cạnh hắn nói:

- Người muốn đi đâu? Ta đưa người đi, thuận tiện cũng có vài lời muốn nói với người.

Lăng Tân cũng không khách khí, hắn trực tiếp nói:

- Ta muốn đi gặp Đạt Vân Hi, lúc trước đã hẹn nàng đợi tại phố XX, một khi chuyện bên này giải quyết xong ta nhất định phải đến gặp nàng ngay lập tức, nếu không nàng rất có thể sẽ làm ra một số chuyện không khôn ngoan.

Trịnh Xá gật gù đầu, trên tay hắn bỗng nhiên xuất hiện một chiếc goblin glider:

- Đây là goblin glider, biết thứ này chứ? Người cũng đã mở cơ nhân tỏa đúng không? Như vậy có thể sử dụng được, chỉ cần chú ý bảo trì cân đối là được.

Lăng Tân ngạc nhiên nhận lấy goblin glider, thứ này hắn mới thấy lần đầu, đến cả đạo cụ trong phim Spiderman cũng xuất hiện ngoài đời thực, thật là kỳ quái. Tuy vậy cẩn thận suy nghĩ lại một chút thì ngay cả thế giới như Mars Attacks cũng xuất hiện, như vậy còn cái gì không thể có đây. Lăng Tân học theo Trịnh Xá đứng lên trên goblin glider, nhưng khi bắt đầu bay lên, hắn lại không ngừng lắc qua lắc lại, thiếu chút nữa thì ngã xuống đất.

Trịnh Xá cười hắc hắc nói:

- Số lần mở cơ nhân tỏa càng nhiều, người sẽ càng thuần thục, cũng càng có nhiều tâm đắc, cho nên cứ yên tâm mở cơ nhân tỏa đi.

Lăng Tân nghe vậy liền tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, hai mắt trở nên mờ mịt, goblin glider này giờ nghiêng trái nghiêng phải cũng dần ổn định lại. Cùng lúc đó, vô số dân chúng trên mặt đất đều kinh ngạc huyền não, rất nhiều người còn lấy điện thoại di động ra chụp ảnh, thậm chí rất nhiều xe cộ cũng đều dừng lại, toàn bộ tập trung nhìn về giữa không trung.

- Dân chúng đoán chừng rất nhanh sẽ thích ứng với những thứ siêu hiện thực này...

Lăng Tân nhìn người dân cùng những tòa nhà cao tầng dưới chân, hắn thở dài:

- Kéo toàn bộ thế giới luân hồi vào trong một thế giới khác. Chuyện như vậy quả là khó có thể tưởng tượng, Clone Sở Hiên, hẳn thật sự vô cùng điên cuồng!

Trịnh Xá lắc lắc đầu nói:

- Sở Hiên... Hẳn là người cải tạo ghen do một tổ chức trong thế giới của ta nghiên cứu tạo ra. Tất cả tình cảm, đại bộ phận cảm giác đều hoàn toàn bị loại bỏ, thành công duy nhất chính là hắn, Sở Hiên. Không có

khứu giác, xúc giác, vị giác, hóc môn kích thích sinh ra phần nộ, bị thương, vui vẻ, sợ hãi... đều không có, giống như một máy tính hình người hoặc là người máy vậy, dục vọng duy nhất khiến hắn có thể sống sót là để hoàn thành nhiệm vụ, hoặc là tìm hiểu những điều không biết.

Lăng Tân cắn răng trầm mặc, hơn nửa ngày sau mới lên tiếng:

- Sở Hiên bản chính của Trung châu đội cũng là như thế sao?

Trịnh Xá lập tức cười nói:

- Không, trong trận chiến cuối cùng hắn đã có được tình cảm, đột phá cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, khi đó có thể tùy ý điều chỉnh cùng tối ưu hóa gien của bản thân, cảm giác, tình cảm đều đã có, cho nên Sở Hiên bản chính đã là một con người chính thức, chỉ có Clone Sở Hiên... Ác Ma đội vẫn luôn sử dụng phép tắc rừng rậm, bất quá đây cũng là cách sống thích hợp nhất với hắn, vẫn bảo trì cách làm như Sở Hiên lúc ban đầu, cho nên hắn mới làm ra chuyện điên cuồng như vậy, hoặc là mục đích tất cả những chuyện này đều là để biết được bí mật của Chủ thần, đây có lẽ là dục vọng sống sót duy nhất của hắn...

Hai người lại rơi vào trạng thái trầm mặc, một lúc lâu sau Trịnh Xá khoát khoát tay nói:

- Có nói thêm gì nữa về chuyện này cũng không làm được gì, hiện tại ta muốn nói với người về chuyện gia nhập Trung châu đội.

- Gia nhập Trung châu đội?

Lăng Tân kinh ngạc hỏi:

- Không phải người thế giới này không thể trở thành thành viên tiểu đội luân hồi sao?

Trịnh Xá cười lớn nói:

- Hắn là còn có yêu cầu gia nhập nào đó mà chúng ta không biết. Hơn nữa không thông qua Chủ thần cũng không sao, người có Phong Thần bảng mà, đây chính là vũ khí xác suất nhân quả mạnh nhất, nếu như người đồng ý trở thành thành viên Trung Châu đội, như vậy người sẽ chính là đồng đội của ta, từ nay về sau chúng ta sẽ sống vai chiến đấu! Thế nào?

Lăng Tân cứ như vậy nhìn Trịnh Xá một lúc sau đó mới lên tiếng:

- Ta còn cần suy nghĩ thêm một chút... Có thể nói sơ qua chức vụ cơ bản của những thành viên trong tiểu đội luân hồi không? Ta sẽ cân nhắc đề nghị của người.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi nói:

- Đầu tiên là thành viên chủ chiến lực, bình thường có thể có từ ba đến bốn người. Trong đó cận chiến từ một đến hai người. Trung viễn trình chiến đấu Trung Châu đội trước kia có hai người, một là Zero sử dụng vũ khí khoa học kỹ thuật, hai là Trương Hằng sử dụng cung tiễn...

- Trương Hằng? Sử dụng cung tiễn?

Lăng Tân bỗng nhiên kinh ngạc hỏi.

- Trương Hằng, sử dụng cung tiễn, có vấn đề gì sao?

Trịnh Xá lập tức cũng tò mò hỏi.

- Không có gì, người cứ nói tiếp đi...

- Ừm, tiếp theo là tinh thần lực khổng chế giả, sử dụng tinh thần lực tìm kiếm trên phạm vi cực lớn, có thể truyền trực tiếp những gì trong phạm vi quét hình vào đầu thành viên trong đội, có thể làm cho tất cả mọi người biết rõ tình huống như thế nào, đây là một vị trí vô cùng trọng yếu. Còn một vị trí khác thậm chí quan trọng hơn so với tinh thần lực khổng chế giả, đó là trí giả có nhiệm vụ phân tích tình huống, bố cục, sắp đặt... một trí giả tốt thậm chí có thể nghịch chuyển thực lực của đội ngũ, dùng biện pháp đặc thù hoàn thành thế giới phim kinh dị, trí giả của Trung Châu đội chính là Sở Hiên... Trí giả mạnh nhất toàn bộ thế giới luân hồi!

Lăng Tân gật đầu:

- Như vậy hiện tại Trung Châu đội không có trí giả sao?

Sắc mặt Trịnh Xá lập tức đỏ lên, một nguyên nhân hẳn muốn Lăng Tân gia nhập chính là “trí”... Nhân cách phụ của Lăng Tân cho hẳn cảm giác giống như là Sở Hiên vậy, tuy còn có vẻ hơi không lưu loát một chút, chưa đạt tới trình độ bố cục cùng sắp đặt bất động thanh sắc như Sở Hiên, nhưng cũng đã là cực kỳ cường hãn, tuy Trung châu đội mới xuất hiện thiếu nữ kia cũng có tư chất trí giả, nhưng mà so ra, hẳn thật sự hi vọng Trung châu đội có thể có được trí tuệ của Sở Hiên, hoặc là trí tuệ tiếp cận nhất với Sở Hiên...

- Đề nghị của người ta sẽ cẩn thận cân nhắc, trước tiên cứ vượt qua trường hạn kiếp đầu tiên này đã rồi nói sau... Nếu Trung châu đội phù hợp với tín niệm của ta, ta sẽ gia nhập, còn nếu như Trung châu đội trái với tín niệm của ta... Như vậy ta sẽ trở thành địch nhân của người, bất kể người mạnh đến mức nào!

Lăng Tân hít sâu một hơi rồi nói, khi hẳn vừa nói xong, bỗng nhiên từ phía xa truyền đến liên tiếp những tia sáng chói mắt, hai người liếc mắt nhìn nhau, Trịnh Xá vội vàng nói:

- Chủ thần? Hồngбет, có người xâm nhập vào phạm vi delete của Chủ thần!

104. Chương 104: Cuộc Tấn Công Từ Sao Hỏa - Mars Attacks (tam)

Hai người Lăng Tân cùng Trịnh Xá không tiếp tục bay về hướng phố XX nữa, lập tức thay đổi lộ trình, bay về hướng quảng trường. Tốc độ bay của goblin glider rất nhanh, chỉ trong chớp lát, hai người đã đến nơi. Đây là lần đầu tiên Lăng Tân tận mắt nhìn thấy Chủ thần, đó là một quả cầu ánh sáng lớn không cách nào hình dung, tuy có thể cảm giác thấy Chủ thần đang lơ lửng giữa không trung, nhưng lại không thể xác định được vị trí chính xác, giống như khoảng cách giữa hai bên cực xa xôi, nhưng lại cảm thấy như gần ngay trước mắt.

- Nhìn có vẻ như Chủ thần đang ở trong thế giới này của chúng ta, nhưng kỳ thật đó chỉ là hình chiếu mà thôi. Chân thân của Chủ thần hẳn là ở một không gian chúng ta không thể tưởng tượng được, trên thực tế ta cũng rất hoài nghi, Chủ thần của tất cả các tiểu đội luân hồi thật ra đều là cùng một cái, tất cả đều chỉ là hình chiếu của nó.

Trịnh Xá nhìn dáng vẻ Lăng Tân một chút rồi nói như vậy, nói xong hẳn dặn dò thêm một câu là không được đến quá gần, tiếp đó liền điều khiển goblin glider bay xuống, dưới mặt đất có mấy dụng cụ quay phim chụp ảnh cùng vài khẩu súng, tuy vậy lại không có một phóng viên hoặc là quân nhân nào tại hiện trường, ở cách đó một khúc thì có chục tên quân nhân mặt mũi hoảng sợ đang nhìn về phía này, rõ ràng vừa có người bị Chủ thần delete.

Trịnh Xá vừa bước xuống đất đã vô cùng giận dữ. Lúc trước khi biết tới gần Chủ thần sẽ bị delete hẳn đã tưởng tượng lại tình huống cho lãnh đạo các quốc gia, không phải là lo người của thế giới này uy hiếp được Chủ thần, mà là ít nhất không để cho họ chết một cách vô nghĩa. Nhưng không ngờ quảng trường này rõ ràng đã bị phong tỏa, vậy mà còn có phóng viên đi vào bên trong phỏng vấn, nếu như Chủ thần không có năng lực delete, bị bọn họ phá hỏng, sau này Trung Châu đội làm sao còn có thể hoán đổi hay cường hóa, mọi người lúc đó không phải chỉ có thể lẫn lộn giãy dụa sao?

- Có chuyện gì xảy ra? Không phải ta đã nói là không thể tới gần sao?

Trịnh Xá cố nén nộ khí, hẳn đi tới trước mặt đám kia quân nhân rồi hỏi. Giờ phút này Trịnh Xá tuyệt đối không còn giống như là thành phần tri thức mới tiến nhập thế giới luân hồi lúc trước. Hẳn đã là người mạnh nhất, đứng ở đỉnh cao của toàn bộ thế giới luân hồi... Có thể nói, hẳn là người tiếp cận đẳng cấp Thánh nhân nhất trong tất cả mọi người! Loại uy thế tự nhiên này khiến ười mấy tên quân nhân trước mặt mềm nhũn cả tay chân. Loại bản năng sợ hãi khi sinh vật cấp thấp đối mặt với sinh vật cấp cao này khiến cho bọn hắn ngay cả một lời cũng không thốt ra được.

Trịnh Xá hít một hơi thật sâu, thu hồi lại khí thế rồi mới lên tiếng:

- Trong các người ai là thủ lĩnh, ra đây trả lời ta!

Lúc này đám quân nhân mới chậm rãi đứng lên, trong lúc nhất thời vẫn chưa phục hồi được tinh thần. Một lúc sau, một người trong đó miễn cưỡng mở miệng nói:

- Bọn họ là người của đài truyền hình trung ương, cấp trên đã cho giấy thông hành, nói là có thể đến gần chụp ảnh cùng phỏng vấn...

- Cấp trên? Hắc hắc, cấp trên?

Trịnh Xá cười lạnh nói:

- Đài truyền hình trung ương ta biết rõ, trong thế giới của ta cũng có, là do quốc gia không chế đúng không? Muốn có thực quyền trong đài truyền hình này, không phải Thái Tử đảng, thì là người có hậu thuẫn rất cứng chứ gì? Nhưng mà cứng đến mức nào? Mẹ nó, lão tử cả lực địa cũng sẽ đánh chìm, xem xem các người cứng đến mức nào! Không phải đã nói cho các người biết rồi sao? Chủ thần trọng yếu đến mức nào đối với Trung Châu đội?

* Thái tử đảng là một danh xưng không chính thức mang ý nghĩa châm biếm, dùng để chỉ tầng lớp con cháu của các quan chức cao cấp nổi bật và có ảnh hưởng ở Trung Quốc. Tầng lớp này thường được hưởng nhiều đặc ân của nhà nước, do đó có nhiều cơ hội làm lãnh đạo trong tương lai, dù bên ngoài vẫn biểu hiện tuân theo các nguyên tắc dân chủ như bầu cử, tuyển cử.

Vô cùng tức giận, Trịnh Xá dùng sức đạp mạnh dưới chân, cảnh giới nhập vi được sử dụng, lực lượng khổng lồ hoàn toàn bị phân tán, phạm vi mấy kilomet đều bị chấn động, càng lúc càng kịch liệt, tất cả những cột đèn trên quảng trường đều sụp xuống. Vẫn chưa hết giận, dưới chân khẽ động, trong nháy mắt Trịnh Xá đã vọt đến trước một chiếc xe tăng, đánh một quyền xuống, ầm~, chiếc xe tăng này liền biến thành một chiếc đĩa sắt lớn. Những quân nhân xung quanh đều mãnh liệt giương súng về phía hắn, mà Trịnh Xá căn bản là không quan tâm, nhẹ nhàng cầm chiếc đĩa sắt lên, sau đó trực tiếp xé thành hai mảnh giống như xé giấy.

- Tất cả mọi người nghe kỹ cho ta! Hiện tại chúng ta cùng một chiến tuyến, ta cũng không phải người vô tình vô nghĩa. Cho nên tất cả cùng nhau phối hợp, cùng nhau vượt qua cửa ải lần này. Ta có thể lấy công nghệ cao giúp đỡ các người, muốn ta giúp đỡ dân chúng các loại đều không sao, nhưng nếu muốn biến ta thành vũ khí, muốn dùng Trung Châu đội làm tiêu hao phẩm, hoặc là muốn chiếm lấy Chủ thần... Như vậy không cần chờ thế giới phim kinh dị gì nữa! Ta sẽ trước một bước hủy diệt thế giới này!

Trịnh Xá hét lớn một tiếng, thanh âm vang vọng toàn bộ Bắc Kinh, nhưng mà hắn có cảnh giới nhập vi, cho nên toàn bộ Bắc Kinh cũng chỉ nghe thấy giọng nói cực lớn mà thôi, không khiến người nào vì bị âm thanh quá lớn ảnh hưởng mà chết. Trịnh Xá không muốn dính líu gì nhiều đến chính trị, chân tướng sự tình lần này hắn cũng chẳng muốn đoán già đoán non. Có phải do những người này muốn chiếm đoạt Chủ thần, thừa dịp hắn không ở gần Chủ thần mà tiến hành thăm dò hay không, tất cả đều mặc kệ. Dù sao cũng là lòng tham, hắn cũng không coi mỗi người đều là đức phật từ bi, cho dù là bản thân hắn đi chăng nữa, nếu như có cơ hội lấy được một thứ có thể hoán đổi vô số vật phẩm kỳ diệu, vậy hắn cũng sẽ tìm cách xò xét, cho nên, không cần phải giải thích, hiểu rõ, hoặc là phân tích cái gì... Dùng lực phá xảo.

Lăng Tân đứng giữa không trung nhìn thấy vậy cũng có chút trợn mắt há mồm. Hắn không thể tưởng được Trịnh Xá sẽ trực tiếp như vậy, mặc dù không có giết người, nhưng những hành động của hắn đều mười phần thị uy. Trên thực tế khi tới đây, nghe nói có người bị delete hắn cũng đã bắt đầu hoài nghi, không có khả năng vô duyên vô cớ người bị delete, cho dù là Thái Tử đảng hoặc là người ở đài truyền hình trung ương có hậu thuẫn vững chắc đến thế nào đi chăng nữa, sau khi Chủ tịch cùng những viên quan chức cao cấp đã hạ lệnh khẩn cấp, bọn họ cũng không thể còn dám trái lệnh. Cho nên khả năng lớn nhất là do chính phủ cố ý, muốn thăm dò thử xem Chủ thần phải chăng quả thực sẽ delete người đến gần, phải chăng người bình thường cũng có thể hoán đổi vật phẩm.

Mà phản ứng của Trịnh Xá cũng rất thú vị, dùng lực phá xảo. Ta chẳng muốn thảo luận, thương lượng gì cùng người, trực tiếp thể hiện lực lượng, muốn uy hiếp? Vậy trước tiên nhìn xem lực lượng của ta đã, ý định của Trịnh Xá dĩ nhiên là uy hiếp lực lượng của quốc gia. Tuy Lăng Tân lúc trước cũng có ý định như vậy, nhưng mà đó là do hắn có Phong Thần bảng, còn Trịnh Xá thì có cái gì?

Nghĩ tới đây, Lăng Tân cũng không vội đến gần hiện trường nữa, chỉ đứng giữa không trung nhìn sự tình kế tiếp phát triển, sau khi Trịnh Xá truyền tin tức đến toàn Bắc Kinh tầm mười phút, mấy chiếc xe dài đã

chạy đến quảng trường, Chủ tịch cùng những viên quan chức cao cấp bước xuống, Trịnh Xá còn chưa nói câu nào, Chủ tịch đã trước một bước nói:

- Trịnh Xá tiên sinh, đối với chuyện lần này chúng ta thật sự vạn phần thật có lỗi. Bên trong đảng ta có chút sâu một tồn tại, chuyện lần này đoán chừng...

Trịnh Xá khoát khoát tay nói:

- Ta không muốn nhiều lời, trước tiên cho các người xem một thứ.

Nói xong, Trịnh Xá đi tới chỗ mấy chiếc xe tăng, sau khi người điều khiển đều đã chạy xuống, hắn nhẹ nhàng vịn vào mấy cái biển những chiếc xe tăng này thành một quả cầu sắt cực lớn, tiếp đó một tay cầm khối cầu sắt lên, chân nguyên lực cùng ma lực trong cơ thể đồng thời khởi động, hai luồng năng lượng chạy về vị trí trái tim, chỉ trong nháy mắt, hắn đã tiến vào trạng thái Hồng hoang, Khai thiên tích địa!

Sau đó Trịnh Xá ném khối cầu sắt trong tay về hướng bầu trời, quả cầu sắt cực lớn này lập tức phá vỡ bức tường âm thanh, chỉ sau nháy mắt đã bay đến độ cao rất cao, do ma sát với không khí mà biến thành một quả cầu lửa, giống như một ngôi sao chói từ Trái đất bay vào vũ trụ.

- Tất cả các loại vũ khí của các người, cho dù là bom khinh khí cũng không làm gì được ta, cho dù ở trong trung tâm của vụ nổ ta vẫn có thể sinh tồn. Nếu như lực lượng của ta hoàn toàn bộc phát, đủ để trái đất phát sinh địa chấn, đủ để đánh chìm lục địa, hủy diệt thế giới này chỉ là tốn chút thời gian mà thôi...

Trịnh Xá lạnh lùng nhìn những người trước mặt rồi nói:

- Tuy ta không phải cầm thú như gã da trắng lúc trước, nhưng cũng không phải là người các người có thể đùa bỡn, đứng ở trước mặt các người, là người mạnh nhất trong toàn bộ thế giới luân hồi. Cho nên chỉ nói một lần... Đừng làm ta phải nổi giận!

105. Chương 105: Kế Hoạch, Vô Mưu, Tập Kích (nhất)

Uy hiếp quốc gia, đây gần như là chuyện khoa trương, vậy mà thật sự đã xảy ra, mấu chốt nhất chính là, đối tượng uy hiếp không phải là quốc gia khác, mà chỉ là một cá nhân có thực lực mạnh, theo đạo lý mà nói, một người đối kháng với lực lượng quốc gia, bất kể như thế nào thất bại cũng chỉ có thể là phe cá nhân... Nhưng mà xin chú ý, thực lực mạnh, cái mạnh này là đến mức độ nào?

Nếu như là một đại quán quân, vậy chỉ cần một khẩu súng là phải ngoan ngoãn nghe lời, nếu là một cao thủ võ giả, như vậy thì dùng vài chục khẩu súng là được, chỉ tốn chút khí lực mà thôi, nhưng mà nếu như cái mạnh này có thể bỏ qua công kích của đạn hạt nhân, thậm chí uy lực một đòn còn lớn hơn bom khinh khí thì thế nào? Như vậy cá nhân này hoàn toàn có thể dẫm nát thế giới dưới chân!

- Đúng vậy, nếu ta muốn hủy diệt thế giới này thì cũng chỉ là tốn chút công sức mà thôi, một khi thực lực vượt qua điểm giới hạn nhất định, như vậy sẽ sinh ra kết quả hoàn toàn khác. Với thực lực của ta còn cần phải thỏa hiệp, còn cần phải mềm mỏng làm gì?

Trịnh Xá đáp lại với Lăng Tân như vậy. Xác thực, trong nội tâm Lăng Tân cũng âm thầm đồng ý, nếu như lúc trước Trịnh Xá sử dụng phương thức thỏa hiệp cùng mềm mỏng, nói không chừng chính phủ sẽ càng lấn tới, trực tiếp quy hắn thành một phần chiến lực quân đội, chuyện như vậy đối với tiểu đội luân hồi mà nói, quả thực còn khó chịu hơn là chết, dù sao thế giới này đối với thành viên tiểu đội luân hồi mà nói cũng chỉ là một thế giới phim kinh dị, là một nhiệm vụ từ Chủ thần mà thôi.

Sau khi rời khỏi quảng trường, hai người liền trực tiếp bay đến phố XX, quả nhiên tìm thấy Đạt Vân Hi trong một quán trà... Vừa nhìn thấy Lăng Tân nàng liền lập tức nở nụ cười, nhẹ nhàng thở ra một hơi, nhưng khi thấy Trịnh Xá bước vào, trên mặt của nàng lại xuất hiện biểu lộ kỳ quái như không tin vào mắt mình, sau đó lại biến thành hoảng sợ, trên trán lấm tấm mồ hôi.

-... Lăng Tân tiên sinh, hẳn là ai? Thực lực thật là kinh khủng, tuy còn chưa đạt tới trình độ như cha ta, nhưng mức độ bạo lực của loại lực lượng này không gì sánh bằng, đây là một loại lực lượng ngay cả chính hắn cũng bị thương tổn, bạo lực đến mức khủng khiếp.

Đạt Vân Hi rất nhanh đã bình tĩnh lại, tuy người trước mắt có thực lực rất khủng bố khiến nàng cũng thấy chấn động, nhưng lại đến cùng Lăng Tân, cho nên hẳn là có quan hệ với Lăng Tân. Chỉ là nàng cũng không biết từ lúc nào Lăng Tân lại quen biết với người mạnh đến như vậy, Lăng Tân cười nhẹ rồi nói:

- Đã xảy ra rất nhiều chuyện, hiện tại ta sẽ nói toàn bộ cho người biết...

Ước chừng hơn mười phút đồng hồ sau, Lăng Tân mới giải thích xong những chuyện vừa phát sinh, mà Đạt Vân Hi cũng đã nghe đến mức sững sờ, nàng ngây ngốc thì thào:

- Thế giới phim kinh dị? Thế giới luân hồi? Nói một cách khác, chúng ta lập tức sẽ chiến tranh với người Sao Hỏa?

Đạt Vân Hi vuốt vuốt mắt rồi nói:

- Đợi một chút a, ta mới ngủ thiếp đi một lát, còn chưa tỉnh, muốn giải thích gì để lát nữa ta tỉnh táo lại đã rồi nói sau. Đúng rồi, các người không buồn ngủ sao? Hay là đều đã ngủ một giấc rồi?

Lăng Tân cùng Trịnh Xá đều không biết nói gì, hai người cũng biết những lời này quả thật bất khả tư nghị, khó tránh có chút cảm giác nói hươu nói vượn. Có khi sự thật lại càng khó có thể làm cho người khác tin tưởng, hai người cũng không biết nên nói cái gì, bất kể giải thích như thế nào thì cũng chỉ có một kết quả. Cho nên hai người chỉ có thể nhìn nhau không biết nói gì, sau khi Đạt Vân Hi chờ một lúc mới kinh ngạc hỏi:

- Không phải đều là sự thật chứ?

Lăng Tân bắt đầu nói:

- Đương nhiên là thực rồi, có lẽ sau mấy tiếng nữa, chính phủ toàn bộ thế giới sẽ tuyên bố tin tức về tập kích của hạm đội đĩa bay từ Sao Hỏa. Chuyện như vậy chúng ta làm sao có thể nói giỡn? Hay là để ta dùng Phong Thần bảng hiển thị hình ảnh hạm đội đĩa bay cho người xem?

- Không cần.

Đạt Vân Hi thì thào nói:

- Quả nhiên giống như những lời cha ta nói, các vị diện giống như là những cái hộp đặt song song, toàn bộ đa nguyên vũ trụ là vô cùng vô tận cái hộp đặt song song với nhau. Có thể hai vị diện có lịch sử, nhân vật, rất nhiều rất nhiều chi tiết đều hoàn toàn giống nhau, nhưng chỉ cần một cánh bướm vỗ nhẹ cũng sẽ làm tương lai trở nên hoàn toàn bất đồng. Thậm chí ngay cả những thế giới trong manga, trò chơi, phim điện ảnh đều có, quả nhiên đều là sự thật, chúng ta thật sự đang ở trong thế giới phim kinh dị.

- Cha người?

Trịnh Xá cũng cảm thấy tò mò, hắn liền vội vàng hỏi:

- Cha người rõ ràng biết những chuyện này? Đúng rồi, hình như lúc trước người có nói, thực lực cha người còn mạnh hơn so với ta?

Đạt Vân Hi đang định giải thích sơ qua một chút về lai lịch cha nàng cùng lực lượng Thiên Vị, đột nhiên từ bên ngoài truyền đến tiếng kinh hô, nhìn qua cửa sổ có rất nhiều người đang không ngừng chạy loạn khắp nơi, thậm chí cả xe cộ trên đường phố cũng đều va chạm liên tục. Ba người liếc mắt nhìn nhau, tiếp đó xoay người chạy ra, khắp nơi đều là hỗn loạn, mà ở trên bầu trời, mấy chiếc đĩa bay đang lơ lửng ở độ cao ngàn mét.

- Đã đến? Nhanh vậy sao?

Lăng Tân phản ứng nhanh nhất, hắn nói:

- Xem ra quá trình tập kích của người Sao Hỏa cũng thay đổi, theo cốt truyện trong phim, người Sao Hỏa lúc đầu sẽ gửi tin thông báo chiến tranh cho chính phủ, chỉ là tin tức này bị nhân loại phiên dịch sai lệch,

biến thành người Sao Hỏa đến vì hòa bình. Nhưng mà hiện tại người Sao Hỏa lại trực tiếp phái ra mấy đĩa bay, không biết là có ý gì... Trịnh Xá? Người làm sao vậy?

Trịnh Xá lại bỗng nhiên sưng sờ, sắc mặt rất khó coi, một lúc sau hắn mới nói:

- Chủ thần lại phát tin tức... Dân số toàn thế giới là bảy tỷ bốn trăm triệu, một khi dân số còn lại 1%, như vậy đại biểu cho vị diện này bị loại bỏ, hẳn là hiện tại vị diện này tương đương với một tiểu đội luân hồi, đội viên là tất cả nhân loại, một khi nhân số bị hạ xuống còn 1%, như vậy đại biểu cho tiểu đội này đã thất bại triệt để.

Lăng Tân lập tức trầm mặc, mà Đạt Vân Hi lại hỏi:

- Không phải người không sợ bị Chủ thần delete sao?

Trịnh Xá lắc đầu nói:

- Ta không sợ Chủ thần delete, nhưng lỡ như Chủ thần từ bỏ thế giới này thì sao? Ta lại không thể xuyên việt vị diện đuổi theo theo Chủ thần, khi đó ta chỉ có thể ở trong thế giới này, không thể đến được Narnia truyền kỳ, không thể hồi sinh đồng đội!

Lăng Tân gật đầu nói:

- Đúng rồi, trong mắt tiểu đội luân hồi, thế giới này cũng chỉ là một bộ phim kinh dị, cho nên giống như người da trắng lúc trước, hơn nữa cũng không hẳn là chỉ có một đội ngũ như vậy. Nếu như tiểu đội luân hồi dùng thái độ cùng hành vi như vậy, người của thế giới này tuyệt đối sẽ bị nô dịch thậm chí là bị đồ sát. Hoặc các tiểu đội luân hồi có thể giết sạch toàn bộ người trên thế giới, sau đó bằng vào lực lượng tiểu đội luân hồi vượt qua các thế giới phim kinh dị. Cho nên, ý của Chủ thần là muốn tiểu đội luân hồi kẻ vai chiến đấu cùng thế giới này. Trước hết vẫn phải đánh giá tình huống trước mắt đã, cuộc tấn công từ Sao Hỏa, hạm đội hơn một trăm nghìn đĩa bay, một khi bắt đầu tập kích trên phạm vi toàn cầu, cho dù thực lực của người rất mạnh, trong thời gian ngắn cũng giải quyết được bao nhiêu chiếc? Kế tiếp người định làm gì?

Trịnh Xá yên lặng thở dài, hai mắt hắn bỗng trở nên mờ mịt, tay giơ lên bứt bứt tóc, một lúc lâu sau hắn mới lên tiếng:

- Người cũng chuyển sang trạng thái nhân cách phụ đi, ta có một số việc muốn hỏi.

Lăng Tân nghe vậy liền ần ần huyết thái dương, sau đó trực tiếp hỏi:

- Người định thống nhất tất cả các tiểu đội luân hồi sao? Hình thành một tổ hợp có lực lượng lớn mạnh, dùng để ứng đối với các loại khiêu chiến kế tiếp?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Đúng vậy, dùng thực lực của ta có thể áp đảo những tiểu đội còn lại, nhưng chỉ là dùng lực áp đảo, tổ hợp như vậy trong thời gian ngắn có lẽ còn không có vấn đề gì, nhưng một khi thời gian chiến đấu kéo dài, có khả năng sẽ xuất hiện nhiều vấn đề, rung chuyển bên trong còn đáng sợ hơn so với khiêu chiến từ bên ngoài, ta cần người tìm giúp ta một biện pháp tập trung lực lượng từ tất cả các tiểu đội luân hồi.

Lăng Tân lại lắc đầu nói:

- Chính như lời người nói, dùng lực áp chế, trong ngắn hạn sẽ không xuất hiện vấn đề gì. Đây đã không phải là thế giới luân hồi rồi, không phải chỉ do mấy chục người xông pha các thế giới phim kinh dị, nơi này là một vị diện, do vài tỷ người cùng nhau vượt qua phim kinh dị, ý của Chủ thần là dùng một cá nhân cường đại dẫn đầu, làm ột nền văn minh trải qua các loại nguy hiểm, từ đó tiến hóa! Nhìn thấy những đĩa bay trên bầu trời chứ?

Lăng Tân chỉ về hướng những đĩa bay đang lơ lửng, hắn nói:

- Trong mắt các người đó là hơn hạm đội đĩa bay có thể hủy diệt nhân loại, trong mắt ta... đó là khiêu chiến đầu tiên với thế giới loài người, cũng là bước nhảy vọt đầu tiên, khi xã hội loài người hấp thu khoa học kỹ thuật, hệ thống năng lượng, hệ thống vũ khí của những đĩa bay này, toàn bộ vài tỷ người tập trung lại, sinh ra tiềm lực chiến tranh cực lớn. So với việc thống nhất toàn bộ các tiểu đội luân hồi, ta cảm thấy việc trọng yếu hơn là hình thành một chính phủ thế giới! Mượn lần hạo kiếp này, làm cho xã hội loài người

cùng tiểu đội luân hồi... Tiến hóa!

106. Chương 106: Kế Hoạch, Vô Mưu, Tập Kích (nhị)

Đĩa bay của người Sao Hỏa xuất hiện ở thủ đô của gần như tất cả các quốc gia trên toàn thế giới, thậm chí ngay cả tại một số quốc gia nhỏ ở Châu Phi cũng xuất hiện, thoát nhìn dường như người Sao Hỏa rất am hiểu về văn minh cùng chính trị của Trái đất. Đương nhiên, tình huống như vậy cũng có thể nói rõ một đạo lý khác... khi người Sao Hỏa muốn tiến hành đại tập kích, có thể cực kỳ dễ dàng hủy diệt xã hội loài người trong thời gian ngắn.

- Đĩa bay dài hơn 140 mét, cao hơn 30 mét, có hình đĩa đẹp, dựa trên tốc độ ổn định của đĩa bay khi vào tầng khí quyển của Trái đất, có thể thấy những đĩa bay này không bị trọng lực ảnh hưởng, cho nên nó hẳn là có hệ thống phản trọng lực, từ điểm này mà nói, đoán chừng tiên tiến hơn khoa học kỹ thuật của nhân loại khoảng từ 150 đến 200 năm...

Một nhà khoa học cảm báo cáo tiến hành phân tích, khi nói đến mức độ chênh lệch khoa học kỹ thuật, toàn bộ phòng hội nghị lập tức trở nên ồn ào, tuy vậy nhà khoa học này vẫn nói tiếp:

- Dựa trên cốt truyện Cuộc tấn công từ Sao Hỏa – Mars Attacks, người Sao Hỏa sẽ tiến hành giao tiếp với chính phủ các nước trên Trái đất. Trên thực tế, theo nghiên cứu cho thấy, khi khoa học kỹ thuật đạt tới trình độ nhất định, văn minh xã hội cũng sẽ đạt tới trình độ nhất định, sinh mạng thể sẽ tiến bộ phù hợp với hình thái của xã hội, cũng sẽ quản chế giết chóc, cũng sẽ yêu thích hòa bình, dù sao Mars Attacks chỉ là một bộ phim, lỡ như người Sao Hỏa thật sự là vì hòa bình mà đến, chúng ta lại tiến hành công kích trước một bước, kết quả sau đó rất có thể là văn minh nhân loại bị hủy diệt, nhân loại tuyệt diệt, cho nên đề nghị là... tận lực tranh thủ hòa bình, vì vậy kế tiếp chúng ta có một số phương án...

Trịnh Xá đứng một chỗ cười lạnh nói:

- Thật sự là một đám ngu ngốc, rõ ràng đã thấy người Sao Hỏa dối trá trong phim, vậy mà còn vọng tưởng tranh thủ hòa bình? Chẳng lẽ bọn họ không thấy kết cục của tổng thống Mỹ trong phim sao? Ta thật sự là bó tay rồi!

- Đây là chuyện tự nhiên, khi người bình thường đột ngột tiếp nhận sự thật như vậy, tình tiết trong phim ảnh xuất hiện, đặc biệt là khi thấy lực lượng áp đảo của người Sao Hỏa, người cảm thấy còn bao nhiêu người dám trực tiếp dùng vũ lực đối kháng? Cho dù khả năng hòa bình cực thấp, đoán chừng bọn họ cũng sẽ đánh liều làm thử, nếu như thành công, vậy bọn họ còn không phải là anh hùng của nhân loại sao? Nếu như thất bại, dù sao nhân viên thương lượng cũng không thể nào là bọn họ, người chết tự nhiên cũng không phải là bọn họ... Nhân tâm.

Lăng Tân trả lời thắc mắc của Trịnh Xá. Sau khi nhà khoa học báo cáo xong, bỗng nhiên lãnh đạo một quốc gia nói:

- Quốc gia của ta là nơi Chủ thần của Nam Viêm Châu đội hàng lâm, ở đây có đội trưởng cùng những thành viên Nam Viêm Châu đội, thế giới của chúng ta đã dung hợp cùng thế giới luân hồi, như vậy cũng phải có cơ cấu tổ chức lại.

Người lãnh đạo quốc gia này người da đen, Nam Viêm Châu đội là một tiểu đội luân hồi ở khu vực Châu Phi, trừ một số người da trắng định cư, hoặc là du lịch tới đó, đại bộ phận tiểu đội này xác thực đều là người da đen, tương tự như đại bộ phận Trung Châu đội đều là người Châu Á.

Đề nghị này lập tức nhận được ủng hộ của Mỹ, Anh, Đức... bởi vì quốc gia của bọn họ đều có tiểu đội luân hồi cùng Chủ thần, nhưng mà so ra, đa phần các quốc gia khác lại có vẻ rất mờ mịt, bọn họ căn bản không có tiểu đội luân hồi cùng Chủ thần, nói một cách khác... Trong tương lai cạnh tranh trên phạm vi quốc tế, thậm chí là tự bảo vệ mình trong phim kinh dị, tình cảnh của bọn họ đều sẽ vô cùng gian nan. Ở thời điểm

này, lãnh đạo các quốc gia đều đã minh bạch ý nghĩa của tiểu đội luân hồi cùng Chủ thần, cũng tương đương với việc nắm giữ vũ khí hạt nhân trong thế kỷ hai mươi trước kia, không, thậm chí còn trọng yếu hơn.

Tổng thống Mỹ thương lượng một chút cùng mấy quan viên khác rồi lập tức nói:

- Hợp chủng quốc Hoa Kỳ có hai tiểu đội luân hồi cùng hai Chủ thần, nhất định sẽ tận lực viện trợ các quốc gia trên thế giới, đặc biệt là những quốc gia không có tiểu đội luân hồi cùng Chủ thần, khi toàn cầu gặp phải tình huống dị tộc xâm lấn, Hoa Kỳ sẽ đưa ra sự hỗ trợ hiệu quả. Chúng ta nên cải tổ liên hiệp quốc, một loạt những quốc gia có tiểu đội luân hồi cùng Chủ thần sẽ thành lập một cơ cấu xử lý mới.

Lúc này, Chủ tịch Trung Quốc bỗng nhiên nhìn về phía Trịnh Xá, mà Trịnh Xá cũng không phải kẻ ngốc, hẳn tự nhiên biết rõ nguyên nhân của cái nhìn này... Bởi vì hắn đã từng nói, Trung châu đội là đội ngũ mạnh nhất trong toàn thế giới luân hồi, về phần mạnh tới mức nào, ước chừng là cho dù toàn bộ những tiểu đội luân hồi còn lại cùng nhau công kích Trung châu đội, kết quả cũng là những tiểu đội này toàn diệt. Sau khi suy nghĩ một chút Trịnh Xá liền bước ra phía trước, hắn nhìn những lãnh đạo các quốc gia trên màn hình một vòng rồi nói:

- Ta là Trịnh Xá, đội trưởng Trung Châu đội...

Sau khi nghe được hai câu như vậy, lập tức lãnh đạo các quốc gia có tiểu đội luân hồi đều trở nên trầm mặc, mà Trịnh Xá căn bản không để ý tới, chỉ tiếp tục nói:

- Đại bộ phận tiểu đội luân hồi hẳn đều biết ta là ai rồi đúng không? Ta là một trong số vài người sống sót sau trận chiến cuối cùng, cũng là người mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi... Ta cũng không phải muốn khoe khoang cái gì, chỉ là nói cho các người biết một sự thật, các người còn chưa có tư cách gọi là tiểu đội luân hồi hợp cách, đối với những nguy hiểm có thể xuất hiện trong thế giới phim kinh dị đoán chừng các người cũng chưa chuẩn bị tâm lý rõ ràng.

- Theo cấp độ thực lực trước mắt của các người, thế giới phim kinh dị các người có thể tiến vào hẳn đều có độ khó rất thấp, chỉ cần hoàn thành một vài nhiệm vụ là vượt qua. Nhưng mà hiện tại chúng ta không phải chỉ cần vượt qua một hai nhiệm vụ như vậy, sẽ không bởi vì vượt qua bao nhiêu thời gian mà trở về Chủ thần không gian, sẽ không bởi vì giết chết sinh vật nào đó là có thể bình yên vô sự, cái các người sắp đối mặt chính là thế giới phim kinh dị với độ khó 100%, hơn một trăm nghìn đĩa bay, các người biết đây là khái niệm như thế nào không?

- Cho nên...

Trịnh Xá nhìn màn ảnh rồi nói:

- Chuyện chính trị giao cho chính trị, chuyện của tiểu đội luân hồi giao cho tiểu đội luân hồi, ta cho các người thời gian một ngày, bất kể các người đang ở đâu, đều phải đến Bắc Kinh trình diện ta, số lượng thành viên ít ỏi của các tiểu đội luân hồi không thể đối kháng với đại bộ phận đĩa bay, nhưng chúng ta có thể xâm nhập... Trong đội ngũ của ta có một trí giả.

Khi nói đến đây Trịnh Xá liền chỉ về hướng Lăng Tân.

- Kết quả phân tích từ trí giả của Trung Châu đội là, do tiểu đội luân hồi xâm nhập vào Hỏa Tinh, hơn một trăm nghìn đĩa bay này không thể xuất hiện từ hư không, đây đã là thế giới phim kinh dị, là một thế giới. Như vậy bên trong Sao Hỏa nhất định có tồn tại trụ sở hoặc là thành phố, chuyện chúng ta cần phải làm là khuấy động sào huyệt của bọn chúng! Trước khi tìm ra tần số sóng âm có thể khắc chế người Sao Hỏa, chúng ta phải tận lực kéo dài thời gian.

Khi nói đến đây Trịnh Xá ngừng lại một chút rồi mới tiếp tục:

- Các người đều đã nhận được tin tức từ Chủ thần rồi đúng không? Một khi nhân loại còn lại 1%, vị diện này xem như thất bại, khi đó sẽ như thế nào? Chủ thần rời đi còn các người ở lại sinh sống trong thế giới này? Hoặc cũng có thể là trước khi Chủ thần rời đi sẽ delete toàn bộ? Cho nên, không có nhiều thời gian, trong vòng 24 tiếng đồng hồ, ta muốn nhìn thấy tất cả thành viên trong đội ngũ của các người, kể cả Ác Ma đội cùng Thiên Thần đội... Ta không biết Chủ thần của các người hàng lâm ở nơi nào, cũng không quan tâm các người có nhận được tin tức này hay không, ta chỉ cho các người thời gian một ngày, nếu như thời

hạn 24 tiếng đồng hồ đã trôi qua mà ta vẫn không nhìn thấy các người... khi đó ta sẽ đại khai sát giới, bắt kỳ tiểu đội luân hồi nào chưa tới đều chuẩn bị đoàn diệt đi!

Trịnh Xá bỗng nhiên thở ra một hơi nói:

- Có lẽ đám gà con các người cũng chưa có thể nghiệm trực quan với lực lượng của ta, như vậy ta sẽ nói cho các người biết, ta đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư cao cấp, ta không sợ Chủ thần delete, Chủ Thần đã không thể delete được ta rồi, hiểu điều này có ý nghĩa gì chứ?
- Chính trị giao cho chính trị, tiểu đội luân hồi giao cho tiểu đội luân hồi, không phải đồng bọn, vậy chính là địch nhân... Trong tình cảnh sinh tử tồn vong trước mắt, đây chính là quy tắc của ta!

107. Chương 107: Kế Hoạch, Vô Mưu, Tập Kích (tam)

Khí phách, thân là người mạnh nhất toàn bộ thế giới luân hồi, có một không hai, có khí phách như vậy cũng là chuyện tự nhiên, tuyệt đối không có khả năng tồn tại cường giả đỉnh cao như nhược, không quá quyết. Đã là cường giả đỉnh cao, hoặc là bạo lực, hoặc là trí tuệ, hoặc là âm hiểm, hoặc là ngoan độc, đủ loại tính cách đều tự nhiên mà đạt đến mức độ cực đại, tuyệt đối không tồn tại loại cường giả đỉnh cao đầu đuôi không đồng nhất, cho dù là người bình thường, nếu như có địa vị cao, hoặc là tỷ phú thế giới các loại, tự nhiên cũng sẽ mang theo khí phách riêng.

Giờ phút này Trịnh Xá đã không còn là một thành phần tri thức mới tiến nhập Thế giới luân hồi, chỉ đơn thuần vì sống sót mà phấn đấu, khi hắn không ngừng kiên định tín niệm của bản thân, không ngừng trở nên mạnh mẽ, rồi cuộc đạt đến đỉnh cao của toàn bộ thế giới luân hồi, loại khí thế này đã tự nhiên mà xuất hiện.

Nhất thời toàn bộ hội trường đều lặng ngắt như tờ, trước màn hình là lãnh đạo từng quốc gia, ánh mắt mọi người lúc này đều tập trung vào trên mặt Tổng thống Mỹ, bởi vì so với các quốc gia khác, nước Mỹ có đến hai tiểu đội luân hồi cùng hai Chủ thần, ưu thế gần như áp đảo, cho nên, nếu như muốn khiêu chiến tuyên ngôn cùng địa vị của Trịnh Xá, như vậy không thể nghi ngờ gì phải là do nước Mỹ dẫn đầu.

Sắc mặt Tổng thống Mỹ rất khó coi, tuy vậy hắn vẫn tỉnh táo nói với Trịnh Xá:

- Trịnh Xá tiên sinh, ta biết Trung Châu đội là đội ngũ mạnh nhất trong thế giới luân hồi, nhưng hiện tại đây là Trái đất, là Trái đất của thế giới này, không phải là Thế giới luân hồi. Tương lai của bảy tỷ nhân loại không thể chỉ dựa vào mấy chục người các người là có thể quyết định, đề nghị của ta vẫn là thống nhất các tiểu đội luân hồi thành một tổ chức, trợ giúp nhân loại cùng các quốc gia...

Trịnh Xá phát phát tay, trực tiếp cắt đứt hắn mà nói:

- Đúng vậy, là thống nhất các tiểu đội luân hồi, nhưng người thống nhất nhiệm vụ, ra lệnh cho toàn bộ các tiểu đội luân hồi... Là ta, nghe cho rõ, tổng thống Mỹ, không phải là người, cũng không phải nước Mỹ, càng không thể là quốc gia nào đó trên thế giới, chỉ có thể là ta! Tuy có chút độc tài, nhưng các người phải hiểu một sự thật! Tại đây đã là thế giới luân hồi rồi, hoặc là có thể nói toàn thể nhân loại đã tiến vào Chủ thần không gian, toàn bộ Trái đất đã tiến vào thế giới phim kinh dị, như vậy các người phải tuân theo quy luật, không thể bởi vì nguyên nhân nội bộ mà phân tán tinh lực, các người biết khi các tiểu đội luân hồi gặp nhau, tình huống như vậy gọi là cái gì không?
- Đoàn chiến! Trong quá trình chiến đấu, nếu một thành viên không nghe theo phân phó của đội trưởng, như vậy trên 90%, đội trưởng sẽ trực tiếp xử tử thành viên này. Đường nhiên, cũng có ngoại lệ, nhưng ngoại lệ này là những đội ngũ rất mạnh, hoặc là rất yếu. Cho nên hiểu ý ta chứ? Chuyện chính trị giao cho chính trị, chuyện tiểu đội luân hồi giao cho tiểu đội luân hồi, có gan thì những tiểu đội luân hồi các người cứ không đến thử xem!

Tổng thống Mỹ không nhìn Trịnh Xá nữa, chỉ nhìn về phía Chủ tịch Trung Quốc nói:

- Xin hỏi một chút, đây là ý tứ của Trung Quốc sao?

Chủ tịch cười nhẹ rồi nói:

- Bởi vì Trung Châu đội hàng lâm quá muộn, cho nên sau khi nhận được tin tức chúng ta liền dẫn bọn họ tham gia hội nghị, do đó chúng ta cũng không rõ ràng lắm chuyện về tiểu đội luân hồi. Huống hồ, chính trị giao cho chính trị, tiểu đội luân hồi giao cho tiểu đội luân hồi, chuyện này cũng ăn khớp với phương châm làm việc của quốc gia chúng ta, có thể xem tiểu đội luân hồi như một loại tôn giáo, chỉ cần không can thiệp chính trị cùng nhiều loạn xã hội, như vậy có thể tự do tín ngưỡng.

Sắc mặt Tổng thống Mỹ càng lúc càng khó coi, lúc này bỗng nhiên từ bên cạnh hắn xuất hiện một thanh niên tóc vàng, hắn nhìn Trịnh Xá rồi nói:

- Người là Trịnh Xá sao? Người mạnh nhất thế giới luân hồi? Người nói chuyện quá kiêu ngạo rồi, hơn nữa có trời mới biết sẽ phát sinh những chuyện gì khi chúng ta đến Bắc Kinh, là tiểu đội luân hồi khác nhau, chúng ta không có nghĩa vụ nghe theo sắp xếp của người...

Trịnh Xá cứ như vậy nhìn xem thanh niên tóc vàng, sau đó bỗng nhiên nói:

- Người căn bản không biết ta gánh vác thứ gì... một khi bởi vì nguyên nhân nội bộ mà làm nhân loại diệt vong, vị diện này bị xem như thất bại, khi đó ta có thể sẽ không cách nào hồi sinh đồng đội của mình. Cho nên độc tài cũng được, bạo lực cũng được, ta không quan tâm, các người đang ở Washington chứ gì? Chờ một chút, ta sẽ tới ngay, cho các người biết có nghĩa vụ phải nghe theo ta hay không.

Nói xong, Trịnh Xá liền quay người đi ra khỏi phòng hội nghị. Lập tức lãnh đạo các quốc gia đều nhìn nhau, sắc mặt Chủ tịch cùng những viên quan chức cấp cao cũng đều đại biến. Chính trị vốn là chuyện như vậy, cãi cọ, không biết xấu hổ, tất cả mọi người đều dùng lời nói đối thoại, ở đâu đã thấy qua người bạo lực như vậy? Một khi đối phương không đáp ứng, lập tức dùng vũ lực uy hiếp, hắn thật sự dám dùng lực lượng một người đối kháng với lực lượng quốc gia sao? Lẽ đâu bộc phát chiến tranh giữa Mỹ cùng Trung Quốc thì thế nào? Mấy người đều chạy tới kéo Trịnh Xá lại, nhưng Trịnh Xá căn bản không cho bọn họ thời gian phản ứng, dưới chân khẽ động liền biến mất trong nháy mắt, lập tức toàn bộ hội trường đều loạn cả lên.

- Vô mưu sao, tuy dùng lực phá xảo là biện pháp tốt nhất trước mắt, mấy tiếng nữa người Sao Hoả sẽ tập kích Trái đất, không có nhiều thời gian để cãi cọ, bàn luận chính trị. Nhưng mà hắn cũng thật sự quá vô mưu đi!

Lăng Tân thấy vậy chỉ có thể lắc đầu, không nói thêm gì, theo sau Trịnh Xá đi ra khỏi hội trường, mới vừa bước ra liền thấy một luồng điện quang trên trời, goblin glider đã sử dụng hệ thống phóng điện bay về hướng nước Mỹ. Lúc này, điện thoại trong người Lăng Tân bỗng nhiên vang lên, đây không phải là điện thoại do Chủ tịch đưa, mà là máy liên lạc Trịnh Xá hoán đổi từ Chủ thần, hắn vừa mới mở máy liên lạc ra, tiếng của Trịnh Xá đã vang lên:

- Lăng Tân, tra cho ta vị trí các đảo trên Thái Bình Dương, ta muốn lập uy.

Lăng Tân lắc lắc đầu nói:

- Lập uy thì lập uy, nhưng mà người lỗ mãng như vậy, có khả năng biến thành uy hiếp thế giới thì đúng hơn, chuyện chính trị lại trở thành bạo lực uy hiếp, không sợ dẫn phát chiến tranh thế giới lần thứ ba sao? Đã nói là ta đảm nhiệm chức vụ trí giả của Trung Châu đội, khi người muốn làm chuyện gì cũng phải hỏi qua ta một chút đã chứ?

Trịnh Xá cười phá lên, vừa cười vừa nói:

- Nếu chỉ dựa vào mồm mép nói chuyện phiếm như vậy, người Sao Hoả có thể rất nhẹ nhàng san bằng Trái đất, khi đó ta tìm ai khóc đây? Cho nên biện pháp nhanh nhất là lập uy, ít nhất cũng phải cho những đám gà con này một tiêu chuẩn, như thế nào mới là lực lượng thật sự, nếu không bọn hắn sẽ cho bản thân đã là vô địch thiên hạ... Hơn nữa người là trí giả, cho nên những chuyện ta đã làm, người đều phải lợi dụng đến cực điểm, ta tạo thế, người bố cục, trước kia Sở Hiên thường xuyên làm như vậy mà.

Lăng Tân lại lắc đầu nói:

- Ta đã hiểu Sở Hiên bản chính là người như thế nào rồi, rõ ràng là bảo mẫu dắt theo đại tinh tinh cùng một đám newbie. Bất quá người cũng bắt đầu thông minh lên một chút, biết sử dụng phép khích tướng rồi... Không nói nhiều nữa, ta sẽ đổi sang nhân cách phụ, tận lực giải quyết chuyện này.

Nói xong, Lăng Tân ẩn ẩn huyết thái dương, sau mấy giây, hần lạnh nhạt cầm máy liên lạc nói:

- Hành động rất không khôn ngoan, nhưng cũng không phải là chuyện xấu, nếu như người đã định gánh vác mọi gánh nặng, cho dù bị tất cả các quốc gia kiêng kị thậm chí là kỳ thị, cũng muốn bảo toàn nhân loại, như vậy... đi thôi. Ta sẽ tra duyệt vị trí các hòn đảo, tiếp đó nói cho toàn thể giới biết vị trí người biểu hiện uy lực, vệ tinh sẽ hoàn toàn ghi chép lại mức độ thực lực của người, tuy vậy vẫn phải chú ý một điểm, trước mắt vẫn là giai đoạn đàm phán, không thể tạo ra thiệt hại quá lớn. Thuận tiện hỏi một câu, thực lực của người mạnh đến mức nào?

Trịnh Xá trầm mặc chốc lát rồi nói:

- Cụ thể tới mức độ nào ta cũng không rõ. Trừ lần giao chiến cùng Phục Chế Thể ra, còn lại đều không gặp được tình huống cần ta phát huy toàn lực, tóm lại lần này ta cũng muốn nhìn một chút xem thực lực của mình như thế nào.

- Như vậy... đi thôi.

Tiếp đó Lăng Tân liền trở về phòng hội nghị, không khí tại đây lúc này cực kỳ không xong, những quốc gia khác đều đang chất vấn ý đồ của Trung Quốc, mà những quốc gia này đều có Chủ thần cùng Tiểu đội luân hồi, hiển nhiên, bọn họ không có ý định để cho tiểu đội luân hồi của quốc gia mình đến Bắc Kinh.

- Các vị, mời yên lặng một chút, Trịnh Xá giờ phút này đã trên đường đến nước Mỹ, hần cũng không có ý định giết ai, chỉ định ọi người thấy cái gì gọi là lực lượng mạnh nhất thế giới luân hồi, cho nên các vị cứ yên tâm xem một lúc đi, hần sẽ biểu hiện lực lượng của mình tại một hòn đảo không người.

Lăng nói với màn hình, sau khi nói xong, hần liền gọi một gã cảnh vệ đưa một chiếc laptop đến, mà những lời này lập tức lại làm cho hiện trường càng thêm ầm ĩ. Chủ tịch bỗng nhiên đi tới cạnh Lăng Tân, hần nhỏ giọng hỏi:

- Tình huống đã rất không xong rồi, Trịnh Xá hần thật sự là quá lỗ mãng, cho dù là người mạnh nhất thế giới luân hồi cũng có thể làm ra chuyện như vậy sao... Bất quá nói gì đi nữa cũng đã trễ, ta chỉ hi vọng, thực lực của hần thật sự cường đại như hần đã nói. Hơn nữa cường đại tới mức độ nào? Nếu thật sự vô cùng cường đại, như vậy còn cứu vãn tình hình được, nhưng nếu như không phải, kém hơn cả vũ khí hạt nhân mà nói... Chỉ sợ Trung Quốc không thể chung chiến tuyến với hần rồi.

- Ủm, ta cũng đang chờ xem màn biểu diễn của hần đây, đến cùng có thể đạt được mức độ nào?

Lăng Tân mở laptop ra, sau đó liền bắt đầu tra duyệt. Một lúc sau đã đưa tọa độ cho Trịnh Xá cùng lãnh đạo từng quốc gia, tất cả mọi người đều nín thở nhìn hình ảnh truyền về từ vệ tinh. Giữa Thái Bình Dương mênh mông, Trịnh Xá nhìn hòn đảo càng lúc càng rõ, sau đó bắt đầu tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư cao cấp, chân nguyên lực cùng ma lực trong cơ thể cũng được vận hành.

- Bất kể chuyện lần này sẽ tạo ra hậu quả như thế nào, cho dù phải dơ bẩn hai tay cùng trái tim... Chỉ cần có thể hồi sinh đồng đội, ta tuyệt không hối hận!

- Hồng hoang! Khai thiên tích địa!

Trịnh Xá thu hồi goblin glider, hét lớn một tiếng, hai loại năng lượng hoàn toàn trái ngược xung đột kịch liệt, sinh ra năng lượng vô cùng lớn, giống như của ma động pháo. Trịnh Xá mang theo lực lượng vô tận đánh về phía hòn đảo nhỏ, khi năng lượng tiếp xúc với mặt đất, cả vùng biển đều chấn động dữ dội, toàn bộ hòn đảo biến thành bột phấn, sóng xung kích bắt đầu điên cuồng tập kích bốn phía, tiếp đó là sóng biển đạt tới độ cao trăm mét, càng lúc càng cao...

Bắt đầu từ trung tâm Thái Bình Dương, siêu cấp sóng thần xuất hiện...

108. Chương 108: Chuẩn Bị Tập Kích (nhất)

Kinh thiên động địa...

Động tĩnh Trịnh Xá gây ra thật sự có thể nói là kinh thiên động địa, một chiêu tạo ra đại sóng thần, một quyền làm tan biến một hòn đảo, cả vùng bờ biển phía tây Hoa Kỳ cũng xảy ra động đất, uy lực một đòn này so với bất kỳ vũ khí nào nhân loại có đều mạnh hơn, không chỉ vậy, sau khi Trịnh Xá phát ra một chiêu này mấy phút đồng hồ đã bắt đầu liên lạc với ngoại giới, rõ ràng đòn vừa rồi không làm tiêu hao toàn lực của hắn, bất kể có làm bộ hay không, ít nhất vẫn nói rõ hắn còn dư lực...

- Nước Mỹ... Ta đã đến.

Đây là câu duy nhất Trịnh Xá nói, mà khi những lời này vừa nói ra, sắc mặt Tổng thống Mỹ đã từ tái nhợt biến thành trắng bệch, những nhà khoa học của các quốc gia đều đã có tính toán cụ thể, nhanh chóng báo cáo. Mà một đòn này là vẫn có nước biển với tư cách đệm chắn, nếu không có nước biển thì thế nào? Nếu một đòn này trực tiếp đánh vào thủ đô Washington thì sao? Ước chừng từ một đến hai bang sẽ trực tiếp tê liệt, uy lực của địa chấn cùng sóng xung kích một chiêu này tạo ra so với bất kỳ loại vũ khí hạt nhân nào đều không bố hơn!

Biểu lộ trên mặt mấy lãnh đạo của Trung Quốc vẫn rất bình tĩnh không hề thay đổi, nhưng từ khóe mắt mỗi người có thể thấy vẻ vui mừng, hân diện... Bất kể chính trị xấu xa như thế nào, bất kể lúc trước bọn họ có khoảng cách bao xa với Trịnh Xá, nhưng mà Trịnh Xá cuối cùng vẫn là người Châu Á, hoặc có thể nói hắn là người châu Á tại một thế giới khác. Mà Chủ thần của Trung Châu đội lại đang ở Trung Quốc... Tóm lại, Trịnh Xá đã không làm ai thất vọng, thực lực thật sự xứng với danh hiệu người mạnh nhất thế giới luân hồi.

- Hưng phấn, xen lẫn với cổ kị sao?

Lăng Tân bỗng nhiên nói chuyện với Chủ tịch, giờ phút này hắn vẫn trong trạng thái nhân cách phụ, cho nên khi nói cũng là mặt mũi tràn đầy lạnh nhạt, thoạt nhìn có chút tương tự như đám chính trị gia trước màn hình.

Chủ tịch cùng mấy viên quan chức cao cấp liếc mắt nhìn nhau, sau đó nói:

- Hắn đã xem ngươi là trí giả của Trung Châu đội, có vẻ nhất định sẽ tìm cách để ngươi gia nhập. Trước tình thế biến hóa của thế giới như hiện tại, ý định của ngươi là gì?

Lăng Tân gật đầu nói:

- Các ngươi nói đúng một nửa, tình hình thế giới xác thực sẽ phát sinh biến hóa cực lớn, nhưng không phải ý định của ta, mà là ý định của chúng ta. Nếu như thực hiện thoả đáng, tối đa sau hai đến ba thế giới phim kinh dị, toàn bộ thế giới sẽ hình thành một đơn vị hành chính thống nhất, cho nên trước đó, chúng ta nhất định phải...

Cùng lúc đó, trên Thái Bình Dương, Trịnh Xá vẫn đang sử dụng goblin glider không ngừng bay về hướng nước Mỹ, máy liên lạc hắn hoán đổi tại Chủ thần có chức năng bản đồ cùng xác định phương hướng, cho nên lúc Lăng Tân truyền tọa độ đến hắn có thể tìm ra một cách đơn giản, mà Washington thì càng là dễ tìm rồi. Dựa trên tính năng của máy liên lạc, Trịnh Xá lướt qua bờ biển phía Tây nước Mỹ sau đó bay thẳng về phía bờ Đông, gần như đã bay qua toàn bộ nước Mỹ, rốt cuộc tới thủ đô Washington, thời gian hiện tại cách thời điểm hắn phá hủy hòn đảo không người gần hai tiếng đồng hồ, cho dù tốc độ bay của goblin glider rất nhanh cũng vẫn mất khá nhiều thời gian.

- Xem ra goblin glider này có chút lỗi thời rồi, dù sao hiện tại cái phải đối mặt là cả thế giới phim kinh dị, không còn là một hai nhiệm vụ. Vận tốc cao nhất của Goblin glider vẫn hơi chậm một chút, tốt nhất nên cải tạo nâng cao tốc độ lên gấp hai lần hiện tại.

Trịnh Xá thầm nói trong nội tâm, đương nhiên, người được chọn để cải tạo goblin glider tự nhiên là Lăng Tân chứ không còn ai khác. Đối với Lăng Tân, hắn cảm thấy rất hài lòng, tính tình rất hợp khẩu vị, đại trượng phu nên giết thì lập tức giết, giống như lúc trước Lăng Tân trực tiếp dùng bạo lực áp chế bạo ngược, nếu lúc đó không làm vậy không biết sẽ phát sinh chuyện như thế nào nữa.

- Lại nói tiếp... Những tiểu đội chăn nuôi kia không biết dám đặt chân đến Bắc Kinh không? Bất quá lại nói, không biết Thiên Thần đội cùng Ác Ma đội xuất hiện ở vị trí nào nhỉ?

Trong nội tâm Trịnh Xá không ngừng suy nghĩ, thủ đô Washington đã càng lúc càng gần.

Thời gian quay trở lại hơn một giờ trước, tại Bắc Cực...

Ách xì!

-- Ta chứ Chủ thần, vị diện dung hợp thì cứ dung hợp, làm gì cần phải để Chủ thần của Ác Ma đội chúng ta xuất hiện tại Bắc Cực? Hẳn là chúng ta rất có tiềm lực trở thành người tuyệt sao?

Một nam tử da vàng đứng trên một khối băng, trên người mặc một chiếc áo mỏng, dưới nhiệt độ âm hơn mười độ tại Bắc Cực, nếu người bình thường giả bộ mặc như vậy mà nói... nhiều nhất sau mấy phút sẽ bị lạnh cóng mà chết, tuy vậy trên người hắn lại có một tầng ánh sáng màu vàng bao bọc, thoạt nhìn có vẻ hắn cũng không cảm thấy rất lạnh, dường như là do tầng ánh sáng vàng này bảo hộ.

- Hạo Thiên... Ta thật muốn ném ngươi xuống đáy biển làm tượng băng! Mẹ nó, vừa rồi ngươi nói bề mặt băng rất chắc chắn, vậy vì cái gì ta vừa giẫm lên liền trực tiếp té xuống biển chứ?

Lúc này, bỗng nhiên bề mặt băng không xa vụt nứt ra, tiếp đó là âm thanh nứt vỡ vang dội. Một cánh tay khổng lồ màu tím giống như bằng kim loại giơ lên, chỉ là một bàn tay đã lớn đến vài mét, tiếp theo một hình người cực lớn nhảy lên từ dưới biển băng, xung quanh thân thể đều là vòng phòng hộ hình thoi mắt thường có thể nhìn thấy, những khối băng vừa đụng trúng vòng phòng hộ hình thoi này liền lập tức vỡ nát thành mảnh vụn.

-... La Cam Đạo, xin ngươi luôn, ngươi nói rất lạnh, sau đó triệu hồi ra EVA-01, sức nặng của ta là sức nặng một người, còn sức nặng của ngươi tới mấy chục thậm chí trên trăm tấn, nếu quả thật không té xuống, đó mới thật sự là có quý. Mấy tân nhân thế nào rồi? Vẫn còn đang hoán đổi trang bị phòng lạnh tại chỗ Chủ thần sao?

Hạo Thiên bất đắc dĩ quay đầu lại khoát khoát tay nói. Hình người khổng lồ cứ như vậy lảng lạng lơ lửng giữa không trung, từ bên trong truyền ra giọng nói:

- Những tân nhân kia tạm thời không cần phải quan tâm, tại đây rất an toàn, mấy trăm kilomet xung quanh đều không có một bóng người, Cuộc tấn công từ Sao Hỏa – Mars Attacks? Vị diện dung hợp? Hạo Thiên, ngươi phân tích tình huống hiện tại một chút đi.

Hạo Thiên lại rất bất đắc dĩ khoát khoát tay nói:

- Lại xin ngươi một lần nữa có được không, không cần phải dùng ngữ khí Trịnh Xá nói với Sở Hiên để nói chuyện cùng ta, cảm giác như vậy rất giống như mang bom trong người! Tình huống hiện tại nha... Nói thật, tình huống như vậy rất không hợp lý, còn nhớ lúc trước Sở Hiên phân tích qua cho chúng ta chứ, khả năng xảy ra sau trận chiến cuối cùng? Đúng vậy, chính là vị diện dung hợp, hiển nhiên trước mắt chúng ta đang ở trong tình huống như vậy, nhưng mà rất không hợp lý, bởi vì trận chiến cuối cùng chưa kết thúc, sao có thể tiến hành dung hợp vị diện được? Tóm lại chuyện lần này rất không đúng, việc quan trọng nhất hiện tại là liên lạc cùng ngoại giới, tìm hiểu tình huống từ những tiểu đội luân hồi khác, đương nhiên, chúng ta rất có thể sẽ đụng phải Trịnh Xá...

Hình người cực lớn bỗng nhiên dùng sức nắm chặt hai tay lại một phát, một lát sau mới uest nói:

-... Đánh không thắng, ngươi cùng ta cộng lại cũng đánh không thắng hắn, khi đó ta đã chỉ còn lại có bản năng, nhưng vẫn cảm thấy lực áp bách vô địch cao cao tại thượng. Haiz, ngươi cùng ta cộng lại cũng đánh không thắng...

Hạo Thiên vội vàng nói:

- Không nên mở miệng ngậm miệng là đánh nhau như vậy, trước mắt chúng ta tốt xấu gì cũng coi như là chung một thuyền, khi nhân loại chết còn lại 1%, vị diện này sẽ bị loại bỏ, tuy ngươi đã không sợ Chủ thần delete, nhưng còn ta thì thế nào? Hơn nữa cho dù không delete chúng ta, lỡ như Chủ thần ly khai vị diện này, chẳng lẽ chúng ta phải sinh sống tại thế giới này cùng những người khác sao? Lãnh chúa một vùng?

Đùa giỡn với những tiểu loli? Không thể nào, ta còn chưa có ý định tề gia lập thất sớm như vậy, ta còn muốn tiếp tục mạo hiểm cùng trở nên mạnh mẽ!

Hình người khổng lồ màu tím lại rơi vào trầm mặc, hơn nửa ngày sau mới lên tiếng:

- Cho dù là chúng ta từ bỏ địch ý, nhưng mà Trịnh Xá sẽ như thế nào? Ác Ma đội gần như đã diệt sạch đồng đội của hắn, hắn sẽ bỏ qua cho chúng ta sao?

Hạo Thiên lập tức cười hắc hắc nói:

- Không sao không sao, chỉ cần không có Sở Hiên bên cạnh, kỳ thật hắn cũng chỉ còn là một người hiền lành mà thôi, tuy hắn thích dùng bạo lực để che dấu nhân tâm, nhưng thực tế tính cách của hắn chính là loại hình thánh mẫu, bất kể như thế nào cũng không che dấu được. Ha ha ha, huống hồ có lực lượng của chúng ta, đối với việc bảo hộ thế giới này cũng là trợ lực tương đối lớn, không phải hắn còn muốn hồi sinh những đồng đội của mình sao? Vậy càng không thể nào để vị diện này thất bại, nói tóm lại... hắn tuyệt đối sẽ không ra tay đối với chúng ta.

Hình người cực lớn chỉ có thể gật đầu nói:

- Cũng có thể như vậy... Nhưng cho tới bây giờ ta cũng không thể tin được, đội trưởng lại có thể thất bại sao? Một người cường đại như thần... lại có thể thất bại? Tuy Trịnh Xá bản chính rất mạnh, nhưng theo cảm giác bản năng của ta, so ra đội trưởng của chúng ta vẫn mạnh hơn, vì sao lại có thể thất bại?

- Nhân quả tuần hoàn, cầu nhân được nhân mà thôi...

Hạo Thiên thở dài, hắn tiếp tục nói:

- Bởi vì đội trưởng chúng ta có một khúc mắc không khai mở được, cho dù là thắng, tương lai cuối cùng cũng sẽ bại... Cho nên chẳng thà thua trong tay bản chính, vậy còn có thể hồi sinh, huống hồ tầng thứ năm, Thái Thượng vong tình, không phải vô tình, mà là thâm tình... Đoán chừng khi đội trưởng hồi sinh, sẽ là trong cảnh giới như vậy.

- Như vậy tất cả cứ nghe theo lời người đi, bây giờ chúng ta nên làm gì?

Hình người khổng lồ màu tím bất đắc dĩ nói.

- Trước tiên lấy được liên lạc với ngoại giới, sau đó... đến gặp mặt Trung Châu đội.

109. Chương 109: Chuẩn Bị Tập Kích (nhị)

Trên không Washington, một luồng điện quang từ xa xôi vút đến, bay qua nơi nào đều khiến cho nơi đó la hét ầm ĩ, mà luồng điện quang này không hề ngừng lại chút nào, bay thẳng một đường hướng về nhà Trắng. Ở quảng trường bên ngoài Nhà Trắng, một quả cầu sáng khổng lồ lơ lửng giữa không trung, phía dưới có mười hai người mặt mũi tràn đầy lo lắng đi tới đi lui.

- Đội trưởng, làm sao bây giờ? Tên ác ma kia sắp đến rồi, chúng ta dứt khoát chạy trốn đi!

Một thanh niên da đen hỏi với giọng vừa lo lắng vừa sợ hãi, người cầm đầu là một thanh niên tóc vàng, hắn lắc đầu nói:

- Không thể chạy! Nếu không nước Mỹ sẽ bị hắn phá hủy, hơn nữa một khi chạy trốn, sau đó sẽ không thể quay lại chỗ Chủ thần, chỉ có thể giống như chó nhà có tang, trốn đông trốn tây, lại không có thời hạn cuối cùng, không phải sống qua bao nhiêu thời gian là có thể trở lại Chủ thần không gian. Nơi này chính là Chủ thần không gian, toàn bộ thế giới đều là Chủ thần không gian, đã là như vậy, chúng ta còn có thể chạy như thế nào? Lúc trước là sai lầm của ta, không nên tùy ý khiêu khích truyền thuyết... Bất quá, thật sự rất mạnh, thật là quá mạnh mẽ! Đó chính là người chiến thắng trong trận chiến cuối cùng sao? Đó chính là người đạt được danh hiệu mạnh nhất sao?

Khi thanh niên tóc vàng nói đến đây, tuy toàn thân hắn còn đang run rẩy, nhưng trong ánh mắt lại mang theo một loại chờ mong cùng hưng phấn khó có thể hình dung. Những người còn lại cũng không biết nói thêm gì, đều là toàn thân run rẩy đứng nguyên tại chỗ, dù sao chỉ cần là nhân loại đều sẽ biết sợ, tuy trước đó từ đội ngũ khác đã biết đến sự tồn tại của tiểu đội luân hồi mạnh nhất, nhưng mà suy bụng ta ra bụng người, khi bản thân cũng có chiến lực hoặc năng lực đặc biệt siêu việt tưởng tượng của nhân loại, liền cho rằng đối phương dù mạnh đến mức nào, cũng không quá đáng là có thể lấy một đánh năm đánh mười người khác mà thôi. Danh hiệu mạnh nhất, cũng chỉ là mạnh nhất của thế giới luân hồi trước kia mà thôi, không còn là mạnh nhất thế giới luân hồi hiện tại.

Nhưng thực lực của Trịnh Xá lại vượt qua tưởng tượng của tất cả mọi người, đã đạt tới trình độ không thể tưởng tượng nổi. Một chiêu liền phá hủy một hòn đảo, sinh ra động đất, sinh ra sóng thần, thật sự là cường hãn đến mức độ thiên băng địa liệt, đây đã không phải là người rồi, là Thần, là Ma, là cường giả đỉnh cao bỏ qua tất cả lực lượng của thế giới này. Có thể bộc phát ra uy lực khổng lồ như vậy, tự nhiên là sẽ không còn e ngại vũ khí hạt nhân các loại, thậm chí cho dù người Sao Hoả hủy diệt toàn bộ nhân loại, cũng tuyệt đối không cách nào tạo ra bất cứ thương tổn nào đối với Trịnh Xá... Tại thế giới này hắn chính là tồn tại vô địch!

- Cho nên, nếu quả thật các người muốn chạy, ta tuyệt đối sẽ không ngăn trở. Dù sao trận tai họa này là do ta gây ra, cho dù hắn một quyền trực tiếp đánh chết ta cũng vậy, ta tuyệt đối không thể chạy! Nếu không... Nước Mỹ không biết sẽ chết bao nhiêu người, chuyện như vậy ta không thể chịu được!

Thanh niên tóc vàng quay đầu lại nói với những người còn lại, trong mắt xuất hiện một loại quyết tuyệt. Những đội viên còn lại đều yên lặng cười nhẹ, một thiếu nữ tóc nâu ôn nhu nói:

- Đội trưởng, chúng ta sao có thể vứt bỏ người ở lại một mình? Bộ phim kinh dị đầu tiên khi mới tiến nhập thế giới luân hồi, ta bị cắt đứt chân, là người công ta chạy trốn từ đầu đến cuối... Lần trước tại Klendathu nếu không có người thay Thomas chặn mấy trăm bọ warriors, đoán chừng hắn đã sớm bị xé thành mảnh vụn, còn có Marian, nàng cũng mấy lần đều là nhờ người cứu... đoàn đội chúng ta đều là nhờ cố gắng của người mới còn sống. Do đội trưởng cũ đã đến Thiên Thần đội, đội ngũ chúng ta không có chức vụ đội trưởng, cho nên áp lực vì không biết thế giới phim kinh dị tiếp theo rất lớn, là nhờ người mỗi lần đều từng đêm từng đêm xem phim kinh dị, bao nhiêu lần cứu chúng ta thoát khỏi lưỡi hái tử thần, nếu như phải chết mà nói... chúng ta nguyện ý chết cùng người!

Vành mắt thanh niên tóc vàng đỏ lên, hắn vội vàng xoay người sang chỗ khác nói:

- Đồng đội, nếu phải chết thì chúng ta cùng nhau chết...

Run rẩy trên thân thể mọi người đều chậm rãi ngừng lại, một lát sau, thiếu nữ tóc nâu bỗng nhiên nói:

- Đã xuất hiện trong phạm vi quét hình tinh thần lực, đang từ phía tây bay về hướng này, tốc độ rất nhanh, là goblin glider giá hoá đổi cực cao tại Chủ thần.

Tiếng nói vừa dứt, chân trời xa xa đã thấy được một luồng điện quang, chỉ mấy chục giây, luồng điện quang đã tới trên đầu mọi người, tiếp đó goblin glider trực tiếp biến mất, một bóng người từ trên không rơi xuống trước mặt bọn họ.

Khi Trịnh Xá rơi xuống đất, mặt đất không hề nứt vỡ chút nào, từ trên không mấy trăm mét rơi xuống lại phẳng phất giống như lá rơi, năng lực khổng lồ như vậy lập tức khiến cho lông mày thanh niên tóc vàng phải nhíu lại, hắn còn chưa kịp nói chuyện, bỗng nhiên từ phía trước mạnh mẽ truyền đến một lực áp bách, làm cho người đối diện cảm thấy sợ hãi từ bản năng. Tuy không thể nhìn thấy, không thể nghe được, nhưng thân thể lại cảm giác được, giống như một ngọn núi lớn đang đè xuống, khiến mười hai người ngay cả hô hấp một chút cũng không thể, giấy dựa một cái cũng không được, cứ như vậy đứng nguyên tại chỗ, mồ hôi trên người không ngừng rơi xuống như mưa, chỉ mới mấy giây mà thôi, dưới chân mọi người đều đã ướt một mảng lớn. Tiếp đó mười hai người này không ngừng ngã xuống hôn mê, đến cuối cùng chỉ còn lại có thanh niên tóc vàng vẫn còn đau khổ kiên trì, bên miệng không ngừng chảy ra máu tươi, bởi vì cắn răng quá chặt, ngay cả bờ môi cũng đã bị phá nát.

- Rất không tệ.

Trịnh Xá rót cuộc mở miệng nói chuyện, mà cùng lúc đó, lực áp bách kinh thiên cũng biến mất vô tung, toàn bộ thế giới vẫn là toàn bộ thế giới, giống như vừa rồi đều là ảo giác, mà thanh niên tóc vàng đã quỳ một nửa trên mặt đất, không ngừng kịch liệt thở dốc.

- Đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba? Có thể chịu đựng lực áp bách của ta hai mươi giây, rất không tệ, ít nhất tinh thần lực của người mạnh hơn người thường mấy chục lần, thuộc tính người cường hóa hắc cũng không phải về phương diện thân thể?

Trịnh Xá cũng không nói thêm gì nhiều, tìm một chỗ tùy ý ngồi xuống. Thanh niên tóc vàng cố gắng nhẹ gật đầu, rồi mới lên tiếng:

- Xin cho phép các đội viên của ta chữa trị thân thể. Thật có lỗi, chuyện giữa chúng ta một chút nữa sẽ bàn tiếp.

Trịnh Xá khoát tay áo bảo tùy ý hắc, thanh niên tóc vàng lúc này mới cố gắng hét lớn:

- Chủ thần, chữa trị toàn thể, điểm thưởng trừ của ta.

Lập tức từ quả cầu ánh sáng khổng lồ bắn xuống mười hai luồng sáng, bao phủ tất cả đội viên, sau mấy chục giây ánh sáng mới dần biến mất.

Trịnh Xá âm thầm nhẹ gật đầu, sau đó lên tiếng:

- Các đội viên của người đều có cường hóa, cho nên có thể thấy đội ngũ của người không phải là đội ngũ chăn nuôi tân nhân... Biết đội ngũ chăn nuôi chứ?

Thanh niên tóc vàng vừa nhìn tình trạng các đội viên vừa đáp:

- Đã từng nghe, nhưng chưa từng gặp. Nghe nói là do mấy người tiến nhập thế giới luân hồi sớm cường hóa sau đó dùng cường lực áp bách tân nhân, hình thành đội ngũ có cá thể mạnh mẽ, nghe nói một người có thể đối kháng ba đến bốn thành viên của đội ngũ khác, hơn nữa theo thời gian trôi qua còn có thể càng ngày càng mạnh... Cho nên ta rất ngạc nhiên, nghe nói Trung Châu đội cũng không phải tiểu đội chăn nuôi, vậy làm sao các người có thể đạt được thắng lợi trong trận chiến cuối cùng? Hay là do những tiểu đội khác liên hợp lại trước một bước tiêu diệt đội ngũ chăn nuôi? Hoặc là do mấy đội ngũ chăn nuôi công kích lẫn nhau, do đó các người nhận được thắng lợi cuối cùng?

Trịnh Xá lập tức vừa cười vừa nói:

- Ai nói cho người biết tiểu đội chăn nuôi sẽ càng ngày càng mạnh? Trên thực tế, trong trận chiến cuối cùng có đội ngũ chăn nuôi hay không ta không rõ, nhưng có một chuyện rất rõ ràng... Bởi vì bọn hắc thật sự là quá nhỏ bé rồi, nhỏ bé đến nỗi những tiểu đội chúng ta đã không cần chú ý đến, cho nên mới không biết trong trận chiến cuối cùng có tiểu đội chăn nuôi hay không. Tuy đã xác nhận các người là newbie, nhưng không ngờ mức độ lý giải của các người lại yếu như vậy, ta lại hỏi người một câu, người cho rằng thế giới luân hồi tồn tại vì mục đích gì?

Thanh niên quay đầu lại, hắc suy nghĩ mê mang một lúc, sau đó rót cuộc lắc đầu nói:

- Không biết, tuy chúng ta đã suy đoán rất lâu, nhưng khoa học kỹ thuật trong Chủ thần không gian, không, còn cả ma pháp cũng rất nhiều vật phẩm khó có thể tưởng tượng, những thứ này đều không phải nhân loại có khả năng tạo ra, cho nên lý luận do chính phủ tạo ra căn bản không có khả năng thành lập. Chẳng lẽ là người ngoài hành tinh tạo ra sao? Ý định dùng nhân loại chúng ta làm thí nghiệm?

Trịnh Xá nghe xong lập tức không nhịn được cười lớn:

- Nói đùa gì vậy? Người ngoài hành tinh? Người chế tạo thế giới luân hồi này, là Thánh nhân cùng Tu chân giả, mà mục đích bọn họ tạo ra thế giới luân hồi rất đơn giản... tiến hóa, làm cho nhân loại tiến hóa. Hiện tại chúng ta đang trải qua bước thứ hai của thế giới luân hồi, để cho cả xã hội nhân loại tiến hóa, đã hiểu chưa? Tiến hóa không phải là cường hóa, cũng không phải hoán đổi, mà là bản thân thật sự trở nên mạnh mẽ, có lẽ đối với các người đang ở giai đoạn này mà nói, tiểu đội chăn nuôi là địch nhân mạnh mẽ đáng sợ, nhưng đối với bất kỳ cường giả mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư nào mà nói, tiểu đội chăn nuôi chỉ là đất đá ven đường mà thôi, ha ha ha...

Thanh niên tóc vàng càng nghe càng cảm thấy hổ thẹn, một lúc lâu sau hắn mới lên tiếng:

-Đã minh bạch, hóa ra chúng ta chỉ là ếch ngồi đáy giếng, ngay cả tiểu đội chăn nuôi cũng cho là tuyệt đỉnh cường giả, như vậy khi đối mặt với cường giả chân chính, chúng ta ngay cả sỏi đá ven đường cũng không bằng... Mà thôi, người định xử lý Đông Mỹ Châu đội chúng ta như thế nào?

- Ta không có ý định xử lý các người như thế nào.

Trịnh Xá nghiêm túc nói:

- Các người không phải sỏi đá, các người là tiểu đội luân hồi chính thức, hiểu được ý nghĩa của đồng đội, đoàn kết, biết rõ như thế nào là kẻ vai chiến đấu... cho nên các người có khả năng tiến bộ rất lớn, cố gắng sống sót, cho đến khi theo kịp bước chân của ta mới thôi.

- Thật ra ta là vì hòa bình mà đến, tuy phô bày bạo lực, nhưng bạo lực này chỉ là để biểu đạt hòa bình. Có một câu nói: chân lý vĩnh viễn đứng trong họng súng, như vậy chân lý ta dùng bạo lực biểu hiện ra là: Đoàn kết...

110. Chương 110: Chuẩn Bị Tập Kích (tam)

Thuyết pháp rất đáng chiêm chọc, dùng bạo lực với tư cách biểu hiện của hòa bình, nhưng thanh niên tóc vàng cũng không cảm thấy đột ngột, trên thực tế, khi nghe Trịnh Xá nói ra những lời này, hắn biết rõ, sự thật chính là như vậy... rất nhiều thời điểm, tỏ vẻ thiện ý sẽ bị xem là mềm yếu, chân lý vĩnh viễn đứng trong họng súng... Vĩnh viễn...

Ngay cả quy tắc vận hành của vũ trụ, cũng có thể bị vận vẹo cả nghìn năm dưới cường quyền cùng uy hiếp vũ lực của tôn giáo: Trái đất ở trung tâm, Mặt trời và các hành tinh còn lại xoay quanh. Như vậy còn chân lý gì có thể chống chọi lại vũ lực đây? Không có, vĩnh viễn không có, cho nên nếu như người không có vũ lực mạnh mẽ, cho dù là thiện ý cùng hòa bình chân thật, cũng sẽ bị người chà đạp cùng vũ nhục.

- Có thể là ý nghĩ của người cũng không thực tế, toàn bộ thế giới luân hồi đã dung hợp với vị diện này, như vậy chúng ta nên tuân theo quy tắc thế giới này, muốn hoàn toàn thoát khỏi chính trị là không thể, có khi nào là người chưa cân nhắc kỹ hoặc ngại thối lùi chút ít không?

Thanh niên tóc vàng đột nhiên hỏi, mười một người còn lại của Đông Châu Mỹ đội nghe được mà đầu đầy mồ hôi, tuy bọn họ sớm đã biết đội trưởng của mình nói chuyện phi thường thẳng thắn, tuy nhiên lại không thể tưởng được hắn thẳng thắn đến mức độ này... Tuy vậy nghĩ lại thì cũng đúng, nếu không phải là thẳng thắn như vậy, lúc trước cũng sẽ không dùng loại ngữ khí không sợ trời không sợ đất nói chuyện với Trịnh Xá trong màn hình.

Trịnh Xá lại không để ý, hắn gật đầu nói:

- Xác thực là có chút ngây thơ, nhưng loại ngây thơ này ta cảm thấy rất phù hợp. Nếu con người không có ngây thơ tưởng tượng, như vậy rất nhiều phát minh cùng nghiên cứu cũng không tồn tại, cái gọi là ngây thơ, chính là có thứ chờ mong cùng truy cầu, không phải sao? Tiểu đội luân hồi làm người bảo vệ văn minh xã hội này, thậm chí là dẫn đạo giả, ta cho rằng tiểu đội luân hồi không thể phụ thuộc chính trị, nhất định phải có tính độc lập, mà tính độc lập này biểu hiện ở đối đãi với chính trị như thế nào.

- Nếu là do quốc gia nắm giữ tiểu đội luân hồi, như vậy cục diện có khả năng xuất hiện lớn nhất là cái gì? Đúng vậy, khả năng lớn nhất chính là xuất hiện chiến tranh lạnh, phần lớn lực lượng của nhân loại bị tiêu hao trong giằng co cùng nghiên cứu chế tạo vũ khí, người phòng bị ta, ta phòng bị người, thậm chí khi đối mặt với thế giới phim kinh dị, cũng có thể vì phòng bị đối phương mà không xuất toàn lực, người hoán đổi một quả tên lửa chấn động lục địa, ta hoán đổi một quả bom hủy diệt tinh cầu, tiếp đó rất có thể tạo thành đồng thời hủy diệt. Đây là chuyện rất có thể xảy ra, đặc biệt là khi chính trị một quốc gia do tiểu đội luân hồi điều khiển, loại tình huống này càng có khả năng xảy ra, bởi vì thành viên tiểu đội luân hồi bình thường đều sẽ ỉn là tài trí hơn người. So ra, đám chính trị gia, tuy bản chất dối trá, nhưng bản thân không thuộc tiểu đội luân hồi, bọn họ sẽ lại xem xét càng nhiều, vì vậy giao chính trị cho bọn họ là chuyện rất tốt.

Nghe Trịnh Xá nói xong, thanh niên tóc vàng lại tiếp tục suy nghĩ, một lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Quả thật là như vậy. Nhưng người có nghĩ tới không? Lỡ như người thống nhất tiểu đội luân hồi bị ăn mòn thì sao? Khi đó, cả nhân loại sẽ gặp phải tình hình như là địa ngục, bọn họ ngay cả khả năng đối kháng với tiểu đội luân hồi cũng không có...

- Khi đó vẫn còn người.

Trịnh Xá bỗng nhiên nở nụ cười nói:

- Nếu như ta bị ăn mòn, khi đó người cũng sẽ bị ăn mòn như ta sao? Ha ha, tính cách của mỗi người đều khác nhau, chính là cái gọi là đạo bất đồng, khi đó nhất định sẽ có tiểu đội luân hồi không đồng ý đối kháng với ta. Huống hồ ta cũng có một vài ý tưởng mới với chính trị, ví dụ như... thành lập một Chính phủ thế giới thì thế nào?

Thanh niên tóc vàng nghe thấy liền trợn mắt há mồm, hần ngay ngốc nói:

- Chính phủ thế giới? Ai làm tổng thống? Tiến hành quản lý châu lục như thế nào? Dùng hình thức chính trị nào để thống trị đây?...

- Những điều này cần do chúng ta chậm rãi thảo luận, con người ai cũng không hoàn hảo, khẳng định không thể nào thoả cái liên quyết định được vận mệnh vài tỷ người, cho nên việc cấp bách trước mắt là giải quyết toàn bộ người Sao Hỏa, sau đó trong thời gian nghỉ ngơi và hồi phục sẽ tính toán, nếu như dùng toàn bộ thế giới với tư cách mục tiêu tiến hóa, như vậy ít nhất Chủ thần sẽ cho chúng ta nửa năm thời gian nghỉ ngơi sau khi hoàn thành phim kinh dị chứ? Khi đó chính là thời điểm chúng ta thảo luận vấn đề này, trước mắt ta chỉ có một cách nghĩ, mỗi quốc gia có thể đưa ra một số tham nghị viên, sau đó căn cứ dựa trên quân sự, khoa học kỹ thuật, kinh tế, nhân số của từng quốc gia để phân tích, quốc gia có số liệu càng mạnh có thể cung cấp càng nhiều tham nghị viên, về phần cương lĩnh chính trị thì cần phải trao đổi cùng toàn bộ thế giới rồi, chính trị giao cho chính trị, tiểu đội luân hồi giao cho tiểu đội luân hồi, đây chính là cách nghĩ của ta.

- Hiện tại, các người cùng ta đến Bắc Kinh, đến đó chờ các tiểu đội luân hồi còn lại, khi tất cả các tiểu đội đều đã tề tụ, chúng ta sẽ xuất phát đánh thẳng vào Hỏa Tinh!

Nước Mỹ vốn có hai tiểu đội luân hồi theo thứ tự là Đông Mỹ Châu đội cùng Tây Mỹ Châu đội, rất kỳ quái, tên của hai đội ngũ này không phải Nam Mỹ hay Bắc Mỹ, mà lại là Đông Mỹ - Tây Mỹ. So với Đông Mỹ Châu đội thống nhất cùng đoàn kết, Tây Mỹ Châu đội lại không giống như vậy, đội trưởng bọn hắn cũng đã đến Thiên Thần đội, cho nên không có biện pháp xác nhận đội trưởng, kết quả là hai màu da trong đội, da trắng cùng da đen da sinh ra đối lập, may mà đội ngũ này không phải đội ngũ chăn nuôi, tổng cộng có mười bảy thành viên, tám da trắng chín da đen, số lượng thành viên như vậy cũng không hề ít.

Tiếp đó Trịnh Xá liền cùng hai đội ngũ này lên máy bay phản lực của quân đội bay về Bắc Kinh, mà khi thấy biểu lộ đau lòng đến mức run rẩy của Tổng thống Mỹ, trong lòng của hắn lại cảm thấy có chút buồn cười, xem ra những quốc gia này quả thật đúng là coi tiểu đội luân hồi cùng Chủ thần trở thành tài sản riêng, giống như khi hắn xuất hiện tại Bắc Kinh lúc đầu vậy, chính trị vĩnh viễn chỉ có lợi ích, không có nhân nghĩa đạo đức, chính là như thế...

Tại Bắc Kinh, sáu thành viên Trung Châu đội đều đã tới, bởi vì Chủ thần xuất hiện, thiếu nữ có tư chất trí giả đang hôn mê đã được khôi phục hoàn hảo. Khi Trịnh Xá mang theo hai đội ngũ khác đến chỗ Chủ thần, Chủ tịch rất nhanh mang theo một đoàn quan chức cao cấp đến, hộ tống còn có một lượng lớn phóng viên. Lăng Tân cũng đi theo trong đám người này, cầm một quả táo trong tay vừa đi vừa ăn, hắn cũng mặc kệ biểu lộ kinh ngạc của Trịnh Xá, chỉ nói:

- Là do ta an bài, không phải người nói muốn ta nghĩ biện pháp giải quyết di chứng bạo lực người gây ra sao? Đây chính là biện pháp... Truyền hình hoàn cảnh an toàn của hai tiểu đội này đến toàn thế giới, trên thực tế, các tiểu đội luân hồi còn lại đều đang chờ xem tình hình thế nào... cho nên người nhất định phải để cho bọn họ an tâm, sau bạo lực phải là ngọt ngào, nếu không chẳng lẽ người thật sự sẽ tiêu diệt hết chiến lực trọng yếu như tiểu đội luân hồi sao?

-... Tuy nói như vậy, nhưng xin người, không nên vừa nói vừa ăn táo được không?

Trịnh Xá vừa cố gắng hướng về máy chụp ảnh cười, vừa cẩn răng nói chuyện với Lăng Tân.

- Hả? Vì cái gì? Khi ta suy nghĩ vấn đề đại não sẽ hoạt động kịch liệt, tiêu hao rất nhiều năng lượng, cho nên phải không ngừng bổ sung, táo là một loại thực phẩm bổ sung năng lượng rất tốt, có chứa rất nhiều đường glucô, có vấn đề gì sao?

Lăng Tân cũng không quay đầu lại nói.

- Kỳ thật cũng không phải vấn đề quá lớn, chỉ là cảm thấy rất giống như mang bom trong người... Được rồi, đổi chủ đề, người cảm thấy những tiểu đội luân hồi khác có thể đến đông đủ không?

Trịnh Xá thở dài hỏi.

- Không biết, khả năng đến đông đủ chỉ ở 60%, ít nhất có thể Ác Ma đội cùng Thiên Thần đội sẽ không đến, còn có những đội ngũ chăn nuôi cũng sẽ không đến, thậm chí trực tiếp chạy trốn ẩn nấp, tóm lại nếu thật sự không đến, người định làm như thế nào?

Lăng Tân hỏi ngược lại.

-... Giết.

111. Chương 111: Chuẩn Bị Tập Kích (tứ)

Ngay lúc Trung Châu đội, Đông Mỹ Châu đội, Tây Mỹ Châu đội tề tụ, phát tin tức này ra toàn thế giới, rất nhiều đội ngũ đang sợ hãi hoặc là nghi kị rồi cuộc cũng bắt đầu xuất phát, dù sao uy hiếp Trịnh Xá tạo ra quả thực quá chấn động. Danh hiệu người mạnh nhất quả nhiên là danh xưng với thực, hoàn toàn đánh tan tất cả các loại dã tâm, đúng như Trịnh Xá đã nói, dùng bạo lực mang đến hòa bình... Nếu không các đội ngũ hỗn chiến, có khả năng nhân loại diệt vong còn nhanh hơn so với bị người Sao Hoả tập kích.

Bất kể như thế nào, hai đội ngũ đến đầu tiên chính là Ấn Châu đội cùng Tây Hải đội vốn đã tiến vào thế giới này từ trước, lúc trước cũng đã đến Trung Quốc, thấy tình hình như vậy, liền trực tiếp đi ra từ chỗ tối. Giờ phút này quảng trường Thiên An Môn đã giới nghiêm toàn bộ, bên ngoài quảng trường là vô số xe tăng, xe bọc thép, phi cơ trực thăng tạo thành phòng tuyến, thoát nhìn phẳng phát như đang chuẩn bị chiến tranh thế giới lần thứ ba.

- Thật đúng là đề phòng nghiêm ngặt... Bất quá Chủ thần của Tây Hải đội chúng ta tại Anh quốc đoán chừng cũng là như thế.

Mười bốn người Tây Hải đội đang đứng bên ngoài đường giới nghiêm, cầm đầu là một thanh niên thoát nhìn có vẻ thư sinh nho nhã, trên miệng hắn ngậm một cái tẩu thuốc, vừa phun ra những vòng khói tròn vừa nói:

- Đây là chuyện khẳng định, toàn thế giới có thể có bao nhiêu Chủ thần cùng tiểu đội luân hồi? Tối đa là hơn hai mươi, nhưng toàn cầu có bao nhiêu quốc gia? Nhiều quốc gia như vậy nhưng chỉ có hơn hai mươi Chủ thần, chỉ cần người lãnh đạo quốc gia không ngu ngốc, như vậy nhất định sẽ minh bạch điều này đại biểu cho ý nghĩa gì? Tương lai thế giới chính là dùng khu vực có Chủ thần làm hạch tâm.

Thanh niên ngậm tẩu này lại thổi ra một vòng khói, hắn tự hỏi tự đáp. Mười ba người còn lại của Tây Hải đội đều là gặt đầu, mà cùng lúc đó, mười bốn người này đã đi đến vị trí cổng giới nghiêm của quảng trường. Người còn chưa tới, trong công sự đã vang lên tiếng dừng lại, thanh niên cầm đầu lớn tiếng nói với người bên trong:

- Chúng ta là Tây Hải đội, được Trung Châu đội hiệu triệu mà đến.

Bên trong công sự lập tức có mấy tên quân nhân chạy ra, tuy vậy bọn họ đều rất thận trọng, không hề có ý định ười bốn người trước mặt đi vào, chỉ yên lặng chào theo nghi thức quân đội, tiếp đó đứng yên tại chỗ.

Thanh niên nho nhã cũng không để ý đến, chỉ nhàn nhã hút thuốc, sau mấy phút đồng hồ, một chiếc xe Jeep từ bên trong chạy ra, một thiếu niên từ trên xe nhảy xuống.

Người vừa nhảy xuống chính là Lưu Úc, hắn nhanh chóng đến trước mặt mười bốn người này, nhìn xung quanh một chút, sau đó vừa cười vừa nói:

- Ta là đội viên Trung Châu đội Lưu Úc, đội trưởng của chúng ta đang đợi các vị ở bên trong, mời vào.

Thanh niên ngậm tẩu thuốc nhẹ gạt đầu, một mực nhìn kỹ Lưu Úc, cho đến khi mọi người đều đã ngồi trên xe Jeep, hắn mới lên tiếng:

- Xin chào, ta là đội trưởng Tây Hải đội Douglas Hitler. Không có ý gì, chỉ là có thể gây cho các người ấn tượng xấu, đây là họ truyền thừa từ tổ tiên, ta cũng rất bất đắc dĩ.

- Hitler?

Lưu Úc tò mò hỏi:

- Là Hitler trong chiến tranh thế giới lần thứ hai sao?

Thanh niên vừa cười vừa nói:

- Đúng vậy, tên của ta kế thừa từ Hitler, bất quá chỉ là họ như vậy mà thôi, có khi ta cùng Adolf Hitler căn bản không có quan hệ huyết thống gì cũng nên...

Lưu Úc lập tức nở nụ cười nói:

- Yên tâm đi, đội trưởng của chúng ta thống hận vạn phần đối với những đội ngũ chăn nuôi tân nhân, đối với người gần kề chỉ tên là Hitler, sẽ không sinh ra thành kiến gì đâu, yên tâm đi.

- Vậy sao? Như vậy ta an tâm rồi.

Thanh niên lại cầm lấy tẩu thuốc hút một hơi, sau đó mới vừa cười vừa nói.

(... Đã nhận được chút ít tình báo hữu dụng, nhưng vẫn quá ít, còn cần tiếp tục thu thập... Trung Châu đội, lực lượng mang tính áp đảo, như vậy... Trung Châu đội có trí xứng đôi với lực không?)

Thanh niên yên lặng hút thuốc, suy nghĩ của hắn đã sớm tới nơi sâu xa. Theo thời gian trôi qua, ước chừng mười tiếng đồng hồ, đã có tổng cộng mười hai đội ngũ đến, theo thứ tự là Đông Mỹ Châu đội, Tây Mỹ Châu đội, Tây Hải đội, Đông Hải đội, Bắc Hải đội, Ấn Châu đội, Sâm Châu đội, Nam Viêm Châu đội, Bắc Viêm Châu đội, Đại Tây Châu đội, Sa Châu đội, Bắc Băng châu đội. Ngoại trừ ba đội ngũ đặc thù: Trung Châu đội, Ác Ma đội, Thiên Thần đội, có hai đội ngũ không đến, một là Nam Băng Châu đội lúc trước đã bị Clone Sở Hiền diệt sạch, một đội ngũ còn lại không biết tên là gì, vị trí Chủ thần của bọn hắn xuất hiện là tại thủ đô Australia, nhưng theo như lời lãnh đạo Australia, đội ngũ này không biết đã đi đâu, cho nên rất có thể là một tiểu đội chăn nuôi. Như vậy mười bảy đội ngũ của thế giới luân hồi đều đã xuất hiện, chỉ còn lại Ác Ma đội cùng Thiên Thần đội...

- Tình huống như thế nào hẳn các người đều đã biết.

Trịnh Xá lơ lửng ở giữa không trung, nhìn gần hai trăm người phía dưới, hai trăm người này đều là thành viên tiểu đội luân hồi, trong đó có rất nhiều người mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, tầng thứ ba, lực lượng khổng lồ này lần đầu tiên hòa bình tập hợp lại với nhau.

Trịnh Xá lớn tiếng nói:

- Ước chừng một giờ trước, người Sao Hỏa mượn danh nghĩa đại sứ Hỏa Tinh, đáp xuống thủ đô của tất cả các quốc gia, sau đó giống như cốt truyện trong phim, tuy phiên dịch ra hai chữ hòa bình, nhưng tiếp đó liền công kích hội trường xung quanh. Theo tin tức tình báo chúng ta lấy được, trang phục chiến đấu của chúng có vòng bảo vệ, có thể chống cự công kích từ chủ pháo của xe tăng, tuy vậy dưới công kích cường độ lớn liên tục vẫn có thể bị phá hủy, thân thể người Sao Hỏa rất yếu ớt, một khi vòng bảo vệ bị phá hủy, như vậy bọn chúng lập tức sẽ chết.

Gần hai trăm người phía dưới đều lặng lẽ ngồi yên, do đội trưởng từng tiểu đội dẫn đầu, sau khi Trịnh Xá nói xong những lời này, một người da trắng trong đó bỗng nhiên giơ tay lên nói:

- Ta có một chuyện muốn hỏi, trong cốt truyện phim Cuộc tấn công từ Sao Hỏa – Mars Attacks, không phải có một loại tần số sóng âm có thể khắc chế chúng sao?

Trịnh Xá lập tức nở nụ cười khổ nói:

- Toàn bộ hội trường nghênh đón trên thế giới đều phát các loại nhạc, kể cả siêu âm cùng hạ âm tai người không thể nghe thấy đều đã thử, tại hiện trường rất nhiều nhân loại cũng chịu không nổi, tuy vậy người Sao Hỏa lại dường như hoàn toàn không e ngại, cho nên chúng ta có một đáp án, đó chính là vòng bảo vệ. Đúng vậy, đây là một thế giới chân thật, không phải trăm ngàn chỗ hở như trong phim, chỉ cần ngẫu nhiên cười một tiếng là có thể khắc chế người Sao Hỏa, chỉ cần vòng bảo vệ còn tồn tại, như vậy không có bất kỳ tần số sóng âm nào có thể khắc chế chúng!

Phía dưới lập tức bắt đầu bàn luận ồn ào, sắc mặt rất nhiều người đều dần trở nên khó coi. Hơn một trăm nghìn đĩa bay, đại biểu cho ý nghĩa gì? Đại biểu cho đợt tập kích thứ nhất, gần như tất cả thành phố lớn của nhân loại đều sẽ biến thành phế tích, sẽ chết không biết bao nhiêu người... Vũ lực cường đại như vậy không phải thứ nhân loại có khả năng ngăn cản, thực lực cá nhân cũng vô dụng, cho dù có mấy chục Trịnh Xá cũng không được, so với diện tích rộng lớn bao la của Trái đất, khu vực Trịnh Xá có thể bảo hộ thật sự là quá nhỏ quá nhỏ.

- Cho nên, sau khi những đội trưởng chúng ta thương lượng, phương pháp xử lý duy nhất là... trực tiếp tập kích tổng bộ của người Sao Hỏa, đúng, chúng ta sẽ đến Hỏa Tinh! Các người đã xem qua bộ phim Independence day rồi chứ? Trong Independence Day loài người làm thế nào để loại bỏ vòng bảo vệ của người ngoài hành tinh, chính là dùng virus... Chúng ta sẽ đến tổng bộ của người Sao Hỏa, đưa virus vào network của chúng!

Trịnh Xá lớn tiếng nói, sau đó ngừng một chút rồi mới tiếp tục:

- Do tập hợp các người mất quá nhiều thời gian, thời gian còn lại cho chúng ta đã không còn nhiều, lãnh đạo các quốc gia đang toàn lực kéo dài thời gian, như trong nội dung cốt truyện Mars Attacks, trừ phi khám phá ra người Sao Hỏa đối trá, nếu không thì giai đoạn trước chúng cũng chỉ là lừa gạt chúng ta, không tập kích quy mô lớn, vì vậy hiện tại lãnh đạo các quốc gia đều đang truyền thông điệp hòa bình về hướng người Sao Hỏa, không ngừng kéo dài thời gian. Chúng ta sẽ lập tức xuất phát trong vòng ba mươi phút, phi thuyền vũ trụ đã chọn xong, sẽ hoán đổi SCV-70 Pegasus-Class trong anime Gundam. Có thể trực tiếp ra vào tầng khí quyển, lực phòng ngự cùng lực công kích tương đối cao, chỉ là cần 80000 điểm thưởng, hai chỉ tiết kịch tính cấp A, giá hoán đổi hơi ột chút, bất quá chúng ta có thể cùng bỏ ra. Đây cũng không phải vấn đề lớn, vấn đề duy nhất là, không thể đi toàn bộ hai trăm người, bởi vì hành trình lần này rất nguy hiểm, cho nên những người được chọn đều phải là người có thực lực, mở cơ nhân tảo tăng thứ hai trở lên, thuộc tính cường hóa tốt nhất nên từ hai chỉ tiết cấp B trở lên...

- Đúng rồi, những người ở lại tốt nhất nên hoán đổi người máy cỡ lớn, có thể tác chiến trong vũ trụ, một khi tập kích bắt đầu, chúng ta nhất định phải kiểm chế lực lượng của bọn chúng trên phạm vi lớn...

- Trịnh Xá, người đang nói ta sao?

Một giọng nói bỗng nhiên truyền tới từ xa xôi, những tinh thần lực khổng lồ giả đều ngừng đầu nhìn về một phía khác, ở đó xuất hiện tầng tầng lớp lớp không gian hình thoi, khi tất cả mọi người phục hồi lại tinh thần, một sinh vật hình người khổng lồ đã đột ngột hiện ra...

112. Chương 112: Tập Kích! Trojan! (nhất)

Ác Ma đội xuất hiện, hiện tại ngoại trừ Thiên Thần đội, một đội ngũ đã đoàn diệt và một đội ngũ không biết tên... toàn bộ các đội ngũ của thế giới luân hồi đã tụ tập đầy đủ, hơn nữa không phải là đoàn chiến, mà là vì cùng một mục tiêu. Lực lượng ngưng tụ khổng lồ như vậy, cơ hồ chính là sức mạnh tối cao của loài người, cũng là hy vọng cuối cùng của nhân loại...

Lúc La Cam Đạo xé rách không gian mà đến, rung động xác thực là phi thường kinh người, gần như có thể so với khi Trịnh Xá dùng một chiêu phá nát một hòn đảo, chỉ nhìn hình thể cực lớn cùng phương thức xuất hiện, cũng đủ để khiến bấy gà con cảm thấy vô cùng chấn động. Trong lúc nhất thời tất cả mọi người không ai nói lời nào, chỉ còn lại Trịnh Xá cùng hình người khổng lồ đang nhìn nhau.

- Người cũng đến sao...

Trịnh Xá cảm thán một chút, sau đó rất nghiêm túc nói:

- Tình huống trước mắt ta nghĩ người cũng đã biết, nếu không đoàn kết, từng đội ngũ tranh đấu lẫn nhau, như vậy nhân loại chắc chắn đã xong. Nếu như nhân loại tuyệt diệt, vậy chúng ta có thể sẽ phải sống cả đời trong thế giới này, hoặc là bị Chủ thần delete, cho nên không bằng chúng ta buông bỏ thù hận, liên thủ đối địch?

Hình người cực lớn này đúng là La Cam Đạo triệu hồi ra EVA-01, hấn đứng đối diện Trịnh Xá, hai người mặt đối mặt nhìn nhau, một lúc rất lâu sau La Cam Đạo mới lên tiếng:

- Cho dù ta muốn báo thù cũng không cách nào, không phải là đối thủ của người, trực tiếp động thủ kết quả chỉ tự làm mất mặt mà thôi... Trước khi đội trưởng hồi sinh, Ác Ma đội cùng Trung Châu đội là quan hệ liên thủ, chuyện của tương lai cứ để cho tương lai quyết định đi.

Trịnh Xá thở ra một hơi:

- Tốt! Có Ác Ma đội gia nhập, hành động lần này càng thêm nắm chắc! Ồ, mà sao chỉ có một mình người, Hạo Thiên cùng những thành viên còn lại đâu?

La Cam Đạo thở ra một hơi, trên người EVA-01 lập tức xuất hiện không gian hình thoi kịch liệt, những không gian hình thoi này xen lẫn với nhau, sau đó toàn bộ không gian giống như thấu kính vỡ vụn ra, EVA-01 bỗng nhiên biến mất, giữa không trung chỉ còn lại La Cam Đạo lơ lửng tại chỗ.

- Bọn họ không có cổng không gian trường lực AT giống như ta, cho nên chỉ có thể dùng goblin glider dần bay tới, ước chừng còn hơn một giờ nữa mới có thể đến, hay là trước tiên cứ nói về kế hoạch của người đi, ta rất ngạc nhiên với kế hoạch người đề xuất, cũng muốn biết... người đến cùng còn chênh lệch đến mức nào so với đội trưởng?...

Những đội ngũ còn lại đều là vừa sợ vừa sững sờ, Trịnh Xá trong mắt bọn hắn đã mạnh mẽ kinh thể hãi tục, chí cao vô thượng, cường đại như thần, không ngờ người vừa mới đến này lại nói còn một người có thực lực tương đương với Trịnh Xá... thậm chí là có chút vượt qua hắn?

Trịnh Xá cười nói:

- Hắn là phải đánh một trận mới biết được, có điều hiện tại cũng không phải thời điểm thảo luận những chuyện này. Kế hoạch của ta thực tế rất đơn giản, đó chính là tập kích, dùng SCV-70 Pegasus-Class có tính cơ động cùng phòng thủ cao, mang theo chúng ta bay tới căn cứ người Sao Hỏa. Vì vậy ta mới cần tìm kiếm những người có thực lực mạnh trong tất cả các đội ngũ. Hiện tại có Ác Ma đội các người tham dự, nhân tuyển kế hoạch lần này lại có thêm mấy người. Ha ha ha, không ngờ còn có ngày cùng nhau kề vai chiến đấu.

La Cam Đạo lại cau mày hỏi:

- Chỉ vậy thôi sao?

- Đúng thế! Chỉ vậy thôi!

Trịnh Xá nói với vẻ khẳng định.

-... Được rồi, người muốn đi tìm chết thì cứ việc, đợi lát nữa Hạo Thiên đến có thể hỏi ý kiến của hắn. Mà từ sau khi Sở Hiên bản chính chết, Trung Châu đội các người không có trí giả sao? Khó trách đầu óc của người càng ngày càng có xu thế phát triển thiên về cơ bắp.

La Cam Đạo nói với vẻ bất đắc dĩ. Trịnh Xá lại nói với vẻ rất đặc ý:

- Ai nói Trung Châu đội không có trí giả? Đây chính là trí giả hiện tại của Trung Châu đội, Lăng Tân! Hắn tương đương với một nửa Sở Hiên, ha ha ha... Cho nên, ta biết Hạo Thiên cũng là trí giả, nhưng nếu muốn so sánh với Sở Hiên, hắn còn kém xa lắm, ha ha...

La Cam Đạo lập tức hiểu kỳ, hắn nhìn về phía Lăng Tân, cứ như vậy nhìn kỹ hơn nửa ngày, rồi mới lên tiếng:

- Có chút hương vị của Sở Hiên, hơn nữa dáng vẻ của hắn... Trịnh Xá, người xác nhận hắn không phải là con của người sao? Mẹ là ai? La Lệ? Nhưng vì cái gì lại có chút giống Sở Hiên chứ?

- Cút ngay!

Trịnh Xá bỗng nhiên chửi lớn, sau đó bực bội nói:

- Ta còn có nhiều chuyện cần nói cho các người biết, không được tùy ý chuyển hướng chủ đề, là chuyện quan hệ đến thể giới luân hồi tại sao phải dung hợp vào thể giới này, còn có... Clone Sở Hiên vẫn còn sống!

Bộ dạng La Cam Đạo vốn đang có chút không hề đếm xỉa, tuy vậy sau khi nghe xong toàn thân hắn lập tức chấn động mạnh, tiếp đó không gian hình thoi trên người không ngừng hiện lên, hắn lớn tiếng quát:

- Clone Sở Hiên còn sống? Mẹ nó, Trịnh Xá, người đùa kiểu gì vậy! Sau khi trận chiến cuối cùng chấm dứt chúng ta căn bản không phát hiện ra chút tung tích nào của hắn, chẳng lẽ hắn còn có thể bay lên trời hay sao? Trong trận chiến cuối cùng thành viên trong hai đội chúng ta gần như đều chết hết, chưa nói tới đúng hay sai, nhưng hiện tại người dùng chuyện sinh tử của đồng bọn ta làm trò cười, đây là chuyện không thể nào tha thứ!

Nói xong, không gian hình thoi phía sau hắn không ngừng rung động, EVA-01 chuẩn bị được triệu hồi ra. Trịnh Xá thở dài, dưới chân khẽ động một cái trong nháy mắt đã vọt đến trước mặt La Cam Đạo, tiếp đó đánh một quyền về hướng đoàn không gian hình thoi, một quyền vô thanh vô tức vừa được đánh ra, không gian hình thoi lập tức vỡ nát, sau đó hoàn toàn biến mất không còn tung tích. Một tay Trịnh Xá nhẹ nhàng đè La Cam Đạo xuống, không tiếp tục công kích, chỉ bình tĩnh nhìn về phía La Cam Đạo đang kịch liệt giãy dụa, sau một lát liền không động đậy được nữa... Dùng lực đối kháng với lực, cho dù là Phục Chế Thể cũng không phải đối thủ của Trịnh Xá, hắn là người chỉ có tốc độ, lực lượng, nhưng chính bởi vì lực lượng thuần túy, cho nên cũng cường đại đến cực điểm.

- Cẩn thận nghe lời ta nói, ta tuyệt đối không có bất kỳ ý tứ đùa giỡn nào cả, ta cũng không lấy đồng bọn của người làm trò đùa... Chính là bởi vì ta biết rõ giá trị của đồng đội, cũng minh bạch địa vị của đồng đội trong lòng người, người cảm thấy ta sẽ lấy những chuyện này ra nói giỡn hay sao?

La Cam Đạo rốt cuộc dần trở nên yên tĩnh, nhưng nét mặt vẫn có chút mờ mịt, một lúc lâu sau, hắn mới nhỏ giọng nói:

- Không có khả năng, nếu Clone Sở Hiên không chết mà nói... làm sao hắn có thể không trở lại Chủ thần không gian? Nếu như có hắn... như vậy đội trưởng cũng có thể sớm hồi sinh, vì sao hắn không trở lại? Quyền sách của thần Ra xưa nay vẫn luôn do hắn giữ a!

Trịnh Xá thở dài, buông La Cam Đạo ra, sau đó tiếp tục nói:

- Phong Thần bảng... Tất cả đều là do Phong Thần bảng, xem chừng Hạo Thiên còn phải mất một lúc nữa mới có thể tới, cho nên ta sẽ nói đại khái toàn bộ mọi chuyện cho người...

Cùng lúc đó, tại một khách sạn ở Bắc Kinh, ba người Trần Hạo Thao đang ngồi xem TV, chỉ là trên màn hình TV không có kênh truyền hình nào, chỉ có rậm rạp chằng chịt đĩa bay ngoài hành tinh, còn có mười mấy quả cầu phát sáng ở các nơi trên Trái đất.

- Hạo Thao, người biết chuyện gì xảy ra không?

Một thiếu nữ có mái tóc rất dài vừa nhìn màn hình TV vừa hỏi, đồng thời tên thanh niên có dáng vẻ còn đồ bên cạnh cũng tò mò nhìn về phía Trần Hạo Thao, hắn yên lặng lắc đầu nói:

- Trước mắt tin tức lấy được còn không hoàn chỉnh, chỉ biết được thể giới luân hồi, tiểu đội luân hồi, Chủ thần không gian, cuộc tấn công từ Sao Hỏa... tuy từ những tin tức này có thể suy luận ra một số chuyện,

nhưng vẫn còn cách chân tướng rất xa, cho nên cứ yên lặng theo dõi diễn biến, những tiểu đội luân hồi này hẳn sẽ tiến hành giao chiến trực tiếp cùng người Sao Hỏa, trong trận chiến đó chúng ta sẽ có thể thu được rất nhiều tin tức trọng yếu, hơn nữa ngoại trừ biện pháp này, chúng ta còn có một con đường khác để lấy được tin tức...

Thiếu nữ tóc dài và nam tử còn đồ liếc mắt nhìn nhau, hai người đều tò mò hỏi:

- Con đường khác? Là con đường nào a?

- Đương nhiên là Lăng Tân rồi... hẳn ở cùng một chỗ với tiểu đội luân hồi, khẳng định sẽ biết rất nhiều tin tức chúng ta chưa biết, khi Cuộc tấn công từ Sao Hỏa kết thúc, chính là thời điểm chúng ta đến tìm hắn.

Cùng lúc đó, trên quảng trường, Trịnh Xá đã nói xong những chuyện Clone Sở Hiên làm, mà La Cam Đạo càng nghe càng sững sờ, sau đó mới bất đắc dĩ nói:

- Tuy rất không muốn thừa nhận, nhưng có lẽ những điều người nói đều là sự thật... Nếu quả thật chính là Clone Sở Hiên, hẳn nhất định sẽ không màng hậu quả, hành động như vậy, bất quá lại nói, người biết hắn đang ở đâu không? Nếu có sự hỗ trợ của hắn, những thế giới phim kinh dị này căn bản là không có gì đáng sợ!

- Thế nhưng mà... người xác nhận nếu như hắn hỗ trợ, không phải sẽ trực tiếp đồ sát nhân loại đến khi còn lại 1%, sau đó đóng băng toàn bộ sao?

Trịnh Xá vừa toát mồ hôi vừa hỏi.

- Ách, nếu như là hắn mà nói, khả năng làm như vậy hẳn rất lớn...

Đúng lúc này, từ phía chân trời xuất hiện mấy luồng điện quang, Hạo Thiên cùng các thành viên Ác Ma đội đã đến...

113. Chương 113: Tập Kích! Trojan! (nhị)

- Như vậy nhân tuyển lần này là chín người: Ta, Lăng Tân, Lâm Tuấn Thiên, Lưu Úc, Ác Ma Đội Hạo Thiên, Đông Mỹ Châu đội David Glen, Tây Hải đội Douglas Hitler, Bắc Băng Châu đội Austin Bartow, Sâm Châu đội Kyle Ebecilio. Tổng cộng chín người chúng ta trên cơ bản đều là cá nhân có thực lực nổi bật trong từng đội ngũ, hành trình đến Sao Hỏa lần này có thể là cứu tử nhất sinh, hy vọng mọi người đều có được giác ngộ tử vong. Tuy không muốn nói những điều mất hứng trước khi xuất chiến, nhưng mà vẫn không thể không nhắc nhở, lần ra đi này có thể sẽ không trở về được, nếu có chuyện gì muốn bàn giao hoặc nhắn nhủ, vậy hiện tại hãy tranh thủ nói cho thành viên đoàn đội đi.

Trịnh Xá lớn tiếng nói với hai trăm người trước mặt, tổng cộng mười bốn đội, trong đó ngoại trừ Trung Châu đội có số lượng thành viên ít nhất, còn lại tất cả đoàn đội cơ bản đều có trên mười người, cho nên số lượng thành viên của mười bốn đội cộng lại đã có hơn hai trăm người, đây chính là gần như toàn bộ thành viên của thế giới luân hồi.

Thực lực đạt tới trình độ nhất định, Trịnh Xá gần như chỉ cần liếc là có thể nhìn ra được thực lực đối phương, cho nên chỉ trong chớp lát hắn đã chọn được chín người tham gia vào nhiệm vụ lần này. Tuy số lượng có vẻ hơi ít, nhưng trong chín người này thực lực kém cỏi nhất cũng là mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, thuộc tính cường hóa của mỗi người đều rất mạnh, ví dụ như đội trưởng Bắc Băng Châu đội Austin, tuy chỉ mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, nhưng hắn lại cường hóa thuộc tính cần đến 2 chỉ tiết cấp A: Lôi Thần Thor chỉ lực, bỏ qua tất cả kỹ xảo cùng năng lực đặc thù, chỉ tập trung vào lực lượng cùng tốc độ, phát huy toàn lực có thể ngang với cấp độ bạo tạc của Trịnh Xá.

Một người khác, đội trưởng Đông Mỹ Châu đội David, chính là thanh niên tóc vàng không sợ trời không sợ đất, thuộc tính cường hóa của hắn là Stand, kỹ năng đặc thù trong manga huyền thoại JoJo's Bizarre Adventure. Dừng tinh thần của bản thân thực thể hóa, hình thành Stand, nghe có chút giống như hình thức

thể hiện của ánh sáng tâm linh, bất quá dễ sử dụng hơn nhiều so với ánh sáng tâm linh, uy lực cũng bất phàm.

Đội trưởng Tây Hải đội Douglas, đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, tuy thuộc tính cường hóa hơi yếu một chút, chỉ cần 2 chi tiết cấp B, nhưng nhờ trình độ mở cơ nhân tỏa cao, cho nên có thể không chế, phát huy phần lớn uy lực của thuộc tính cường hóa. Hắn cường hóa thuộc tính Cleric từ World of Warcraft, trước mắt đã đến level 40, kỹ năng học được gồm có Chân ngôn thuật phòng hộ (Power word shield), Âm ngôn thuật đau đớn (Shadow word pain), cùng kỹ năng khôi phục (Heal), loại cường hóa này rất giống với cường hóa Ma đạo thể của Tiêu Hoàn Luật, trước tiên phải cường hóa đẳng cấp, sau đó mới có thể học tập kỹ năng.

Người cuối cùng là đội trưởng Sâm Châu đội Kyle, tuy chỉ mới mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai, nhưng bởi vì Sâm Châu đội gặp mấy lần đại kỳ ngộ, nên đoàn đội có lượng điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính rất dồi dào, nhờ vậy hắn cũng cường hóa thuộc tính cấp độ 2A: Đại địa thủ hộ giả, chẳng những có thể triệu hồi ra Golem cao 10 mét, còn có thể thông qua giao tiếp cùng đại địa hình thành một loại không gian thứ nguyên, dịch chuyển đội ngũ trên khoảng cách dài. Bản thân không chỉ là Shaman, mà còn là một tinh thần lực không chế giả.

Những người còn lại, Trịnh Xá thì không cần phải nói, chiến lực mạnh nhất, vũ khí sát thương quy mô lớn hình người, một mình cũng đủ để tạo thành hủy diệt trong căn cứ người Sao Hỏa. Tiếp theo Hạo Thiên cũng là cường giả siêu cấp đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, có ánh sáng tâm linh Thánh Quang Khí xuất quỷ nhập thần, công thủ toàn diện, thực lực chiến đấu kinh người.

Mà hai người Lưu Úc cùng Lâm Tuấn Thiên tuy chỉ là thành viên bình thường của Trung Châu đội, nhưng từ sau khi trận chiến cuối cùng kết thúc đã theo gót Trịnh Xá trải qua mấy thế giới phim kinh dị gần như tuyệt sát, độ khó siêu cao. Thực lực của hai người đều đã có tiến bộ rất lớn, ví dụ như Lưu Úc hiện tại có thể một mình triệu hồi ra thần chiến binh Obelisk, thời gian đạt tới hơn hai phút đồng hồ, sức chiến đấu có thể so với EVA-01 không sử dụng trường lực AT.

Lâm Tuấn Thiên, thực lực của hắn tiến bộ còn nhiều gấp mấy lần so với Lưu Úc. Sau khi được nghe Trịnh Xá miêu tả hình thức chiến đấu của Phục Chế Thể, hắn liền chuyên tâm rèn luyện khả năng hiện thực hóa các loại binh khí, bắt đầu từ vũ khí bằng đồng, rồi đến vũ khí bằng sắt thép, cho đến vũ khí bằng hợp kim. Hiện tại hắn đã có thể hiện thực hóa ra một vài vũ khí trong truyền thuyết như Tyrfing, Gungnir, Avalon... đương nhiên, đây chỉ là do hắn hiện thực hóa ra từ tưởng tượng, uy lực khẳng định yếu hơn rất nhiều so với bản gốc, tính năng cũng không hoàn chỉnh, nhưng so với vũ khí bình thường thì mạnh hơn không biết bao nhiêu lần. Không chỉ vậy hắn còn bắt chước phương thức công kích của Phục Chế Thể, không chế những vũ khí do bản thân hiện thực hóa ra lơ lửng quanh thân thể, dùng ý niệm điều khiển.

Về phần người cuối cùng trong chín người: Lăng Tân, cũng là người duy nhất cũng không phải thành viên tiểu đội luân hồi, tuy nhìn từ bên ngoài vào thì hắn có vẻ cũng không quá mạnh mẽ, nhưng Trịnh Xá lại dốc hết sức khẳng định, cho dù dùng toàn bộ các tiểu đội luân hồi đến đánh giá, thực lực của hắn cũng tuyệt đối sẽ nằm trong top 5, hơn nữa mấu chốt nhất chính là, Lăng Tân còn có một phần tám Phong Thần bảng... thay đổi nhân quả, đảo lộn căn khôn, vũ khí xác suất nhân quả tối cao, rất có thể trong chuyến đi đến Sao Hỏa lần này, Phong Thần bảng là chỗ dựa lớn nhất của mọi người.

- Tình huống cơ bản chính là như vậy...

Trịnh Xá chăm chú nói:

- Chín người chúng ta được chọn tham gia vào lần tập kích này, ta muốn các vị có nhận thức trực quan đối với lực lượng của nhau. Lần hành động này chúng ta chính là đồng bọn cùng vào sinh ra tử, cho nên dù cuộc chiến đấu sắp tới nguy cơ trùng trùng điệp điệp, ta vẫn cho tất cả mọi người một cái cam đoan: ta tuyệt đối sẽ không vứt bỏ bất kỳ một đồng bọn nào!

Trịnh Xá rất nghiêm túc nói với tám người còn lại, sau khi nói xong, hắn mới nhìn về phía đám đông gần hai trăm người còn lại.

- Tuy những người còn lại không cần tham dự đại tập kích tại Sao Hỏa, nhưng nhiệm vụ của các người vẫn rất nặng, cần phải phân tán hỏa lực của người Sao Hỏa, phối hợp với chính phủ các nước trên thế giới tiến

hành phản kích cùng phòng ngự, những chuyện trên phương diện này các người sẽ nghe theo an bài từ La Cam Đạo, hẳn là sức chiến đấu chủ lực tại Trái đất, một mình tiến hành giao chiến với hạm đội đĩa bay của người Sao Hoả bên ngoài tầng khí quyển.

Trịnh Xá vừa nói vừa chỉ về phía La Cam Đạo, không thể không nói, tình cảnh khi La Cam Đạo xuất hiện lúc trước xác thực là làm hầu như tất cả thành viên tiểu đội luân hồi đều cảm thấy chấn động, ít nhất khi Trịnh Xá phân phó như vừa rồi, không ai có bất kỳ dị nghị gì, đây là một loại chênh lệch về cấp độ, những tiểu đội luân hồi mới sinh này xác thực là còn quá trẻ tuổi, non trẻ đến mức không nhận thức được cường đại chân chính là như thế nào. Khi tất cả mọi chuyện đều đã được quyết định, mọi người đều đến trước Chủ thần của Trung Châu đội hoán đổi chiến hạm vũ trụ, Đạt Vân Hi lại bỗng nhiên đi tới trước mặt Trịnh Xá nói:

- Trịnh Xá tiên sinh, ta cũng muốn cùng các người đến Sao Hỏa...

Trịnh Xá tò mò nhìn Đạt Vân Hi, sau vài giây hắn mới lắc đầu nói:

- Không được, lực lượng của người hoàn toàn đến từ ngoại giới, một khi sử dụng toàn bộ sẽ tiêu hao sạch sẽ, tuy không biết lực lượng ở giữa trán người là cái gì... nhưng hành trình lần này cũng không phải một chuyến du lịch ngắm cảnh, đó là chiến đấu chân chính, quyết định tồn vong của nhân loại, cho nên ta không thể cho người đi.

Đạt Vân Hi lại mỉm cười tiếp tục nói:

- Trịnh Xá tiên sinh, đây là bởi vì người chưa quen thuộc với cách thức vận hành của đẳng cấp Thiên Vị mà thôi, đây không phải chỉ là lực lượng đơn thuần, mà cơ bản có thể cho là phiên bản thu nhỏ của ý thức Gaia, là một loại ý thức, tuy sử dụng sẽ tiêu hao, nhưng chỉ cần ẩn ký của bản thân còn tồn tại, như vậy đợi một thời gian ngắn sẽ tự động phục hồi như cũ, huống hồ Trịnh Xá tiên sinh, ta cũng có một mảnh Phong Thần bảng nha...

Nói xong, nàng còn lấy ra một mảnh giấy lớn cỡ ngón cái trong túi áo.

- Hành động lần này liên quan đến tương lai của rất nhiều người, mức độ ảnh hưởng vô cùng lớn, như vậy một khi chúng ta thành công, có thể lấy được rất nhiều điểm nhân quả. Hiện tại ý thức Gaia đã rơi vào trạng thái ngủ say, cho nên đạt được lượng lớn điểm nhân quả cũng sẽ không tạo ra thời không nghịch lưu rất mạnh như trước kia. Hơn nữa lấy được càng nhiều điểm nhân quả trong hành trình lần này, khi thế giới phim kinh dị tiếp theo xuất hiện càng có thể tăng thêm một phần lực lượng. Có thể cho ta cùng đi chứ?

Trịnh Xá nghe nói vậy cũng phải âm thầm động tâm, kỳ thật trong lòng Trịnh Xá vẫn luôn có một ý nghĩ... Phong Thần bảng đã được gọi là vũ khí xác suất nhân quả mạnh nhất, ngay cả thế giới luân hồi cũng có thể bị lôi kéo dung hợp, như vậy Phong Thần bảng có thể phục sinh những đồng đội của hắn không? Thế giới Narnia truyền kỳ không biết khi nào mới xuất hiện, hy vọng từ Phong Thần bảng có khi còn lớn hơn một chút, hơn nữa tương lai nếu như muốn thế giới luân hồi tách ra khỏi vị diện này, hẳn còn cần sử dụng đến Phong Thần bảng, nhất định phải cần rất nhiều điểm nhân quả, vậy hiện tại bắt đầu tích lũy, có lẽ cũng là một ý kiến không tệ.

- Được rồi... Tuy vậy người nhất định phải luôn chú ý cẩn thận, nếu không sẽ có thể gặp nguy hiểm đến tính mạng.

Trịnh Xá suy nghĩ một lúc sau đó rốt cuộc gật đầu đáp ứng, mà khi hắn vừa dứt lời, một chiếc chiến hạm vũ trụ cao cả trăm mét đã xuất hiện trên không trung, an tĩnh lơ lửng tại chỗ...

114. Chương 114: Tập Kích! Trojan! (tam)

Chiến hạm vũ trụ SCV-70 Pegasus-Class trong series anime Gundam, là một loại phi thuyền có thể trực tiếp phi hành bên trong tầng khí quyển cùng ngoài không gian vũ trụ, sử dụng lò phản ứng vi tụ hợp làm năng lượng cung cấp, có thể di chuyển trong vũ trụ vài năm mà không cần bổ sung, cung cấp thêm nguyên liệu,

trang bị Mega particle cannon cùng tên lửa vũ trụ đặc chế, cho dù chỉ có một chiếc SCV-70 Pegasus-Class cũng đủ để đối phó mấy trăm chiếc đĩa bay.

Đáng tiếc chính là, tư liệu chế tạo SCV-70 Pegasus-Class không hề đắt, nhưng giá hoán đổi lại đắt đến kinh người. Hơn mười tiểu đội luân hồi gom góp điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính cũng chỉ có thể hoán đổi tới đa thêm hai chiếc nữa mà thôi, nhưng nếu vậy còn cường hóa thì thế nào? Huống hồ sau khi thế giới luân hồi dung nhập vào vị diện này, làm thế nào có thể đạt được điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính đều vẫn chưa rõ, do đó có thể tiết kiệm thì nên tiết kiệm.

Mười mấy tiểu đội luân hồi chia làm hai đội ngũ. Một đội ngũ nhân số đông, nhưng đại bộ phận đều là newbie, thậm chí còn có một số người bình thường thuộc tính cùng kỹ năng đều không có, đội ngũ còn lại tuy nhân số ít, nhưng lại đại biểu cho chiến lực đỉnh cao của toàn bộ thế giới luân hồi... Nếu như đội ngũ này bị toàn diệt tại Sao Hỏa, như vậy kết cục của nhân loại không cần tính cũng có thể khẳng định, tuyệt diệt!

- Vì vậy chúng ta không được chết! Haiz, nếu như có nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính, sau này từng thành viên trong đội đều phải mang thập tự hồi sinh. Ngoài ra, còn nhất định phải mang theo đạo cụ phòng hộ, tốt nhất là đạo cụ phòng hộ chế tạo bằng kỹ thuật tu chân, dùng để phòng ngự vũ khí công nghệ cao cùng vũ khí truyền thuyết ma pháp. Hiện tại số lượng thành viên có vẻ nhiều, nhưng chỉ cần chết một là thiếu một, hiện tại còn chưa rõ quy định của Chủ thần về việc tân nhân gia nhập, cho nên phải tận khả năng bảo hộ thành viên đoàn đội, hơn nữa cho bọn họ cơ hội trở nên mạnh mẽ, đây mới là việc quan trọng nhất trước mắt.

Trịnh Xá thở dài, trước đó mọi người đã hoán đổi ra sổ tay điều khiển cùng các thông tin cấu tạo của SCV-70 Pegasus-Class giao cho chính phủ các nước. Dù sao do mười người điều khiển một chiến hạm vũ trụ cao cả trăm mét căn bản là chuyện không thực tế, cho nên cứ giao cho chuyên gia đi. Bất quá trước đó cũng đã nhắc đến, là chính phủ “các nước”. Đúng vậy, mặc dù là trận chiến quan hệ đến quan hệ đến toàn nhân loại, mỗi quốc gia vẫn ganh đua với nhau. Giống như thanh niên tóc vàng, đội trưởng Đông Mỹ Châu đội, David Glen đã nói, thế giới luân hồi đã dung hợp vào vị diện này, muốn tách biệt hoàn toàn với chính trị là chuyện không thể, cho nên chỉ cần không làm chậm trễ chuyện quan trọng, vậy thì cứ để cho bọn họ cạnh tranh với nhau cũng được. Chính phủ các nước đều yêu cầu phái ra một số người có kinh nghiệm phong phú tới điều khiển chiếc chiến hạm vũ trụ đầu tiên trong lịch sử nhân loại. May là bọn họ vẫn biết chuyện trước mắt không thể trì hoãn, nên liền quyết định do nhiều quốc gia cùng tham dự, rốt cuộc gom góp lại ra tổng cộng hơn... một ngàn người điều khiển SCV-70 Pegasus-Class.

-... Ta đã nói rất nhiều lần, chiếc chiến hạm vũ trụ này cực kỳ lớn, nhưng cũng không thể nhét hơn một ngàn người, trong này có bao nhiêu thực sự là người điều khiển phi thuyền? Ta thấy là nhà khoa học cùng quân nhân chiếm đa số thì đúng hơn! Muốn phân tích tìm hiểu gì thì cũng đợi sau khi chuyện lần này kết thúc đã rồi hãy làm chứ!

Trịnh Xá xoay đầu lại nhìn những người đang phân tích cùng ghi chép số liệu của chiến hạm, hần cái kính nói.

- Ha ha, tốt xấu gì bọn họ cũng đã trong vòng mấy phút đồng hồ làm cho phi thuyền bay lên. Hiện tại đã điều khiển tương đối thuần thục, chỉ chờ mệnh lệnh của người là có thể lập tức lao ra khỏi tầng khí quyển, La Cam Đạo đã tập trung chú ý lực vào chúng ta, tùy thời có thể sử dụng trường lực AT tạo ra cổng không gian xung quanh phi thuyền.

Trịnh Xá quay đầu nhìn về Hạo Thiên đang vui vẻ cười nói phía sau, một người vừa có văn vừa có võ, thực tế lúc trước Hạo Thiên bị Sở Hiên tiêu diệt ngay lập tức sau khi kết thúc the Lord of the Rings, cho nên Trịnh Xá không có ấn tượng rõ rệt lắm đối với hắn, tuy vậy bây giờ thì có ấn tượng rồi... Đây là một người rất không đứng đắn, không giống như Trình Khiếu bề ngoài vui đùa cười cợt, nội tâm là một nam nhân rất đáng giá phó thác, Hạo Thiên lại là kiểu người không nghiêm túc trời sinh, trong tuyệt cảnh cũng vẫn có thể vui vẻ cười đùa.

- Tại sao ngươi không đợi cùng một chỗ với Lăng Tân? Hai người các ngươi đều là trí giả, thương lượng bổ cục thêm một chút không phải tốt hơn sao?

Trịnh Xá kỳ quái hỏi, Hạo Thiên chỉ nhún vai trả lời:

- Không muốn! Hiện tại hắn đang trong trạng thái nhân cách phụ, thật là khủng khiếp, gây cho người khác một loại cảm giác Sở Hiên đổi thành mặt Trịnh Xá... Ách, không phải ta nói người không đẹp trai, chỉ là cảm thấy vô cùng giống như mang bom trong người. Khi thấy vẻ mặt không biểu lộ bỗng nhiên trở nên cuồng nhiệt, ta có cảm giác, đợi ở bên cạnh hắn sẽ rất nguy hiểm, nhân cách phụ của hắn dường như tùy thời đều muốn đem ta bán đi vậy, tóm lại cách hắn xa một chút thì tốt hơn.

- Hắc hắc, bây giờ đã biết tại sao ta phải đứng tại vị trí thuyền trưởng chưa? Vừa vặn có chiếc ghế lớn có thể che chắn...

Trịnh Xá lập tức cười hắc hắc, lúc này, mấy tên quân nhân bỗng nhiên đi tới, một người da trắng trong đó kính cẩn chào Trịnh Xá rồi nói:

- Trưởng quan, đã hoàn toàn thuận thực hệ thống điều khiển, tàu Hi Vọng có thể tùy thời xuất phát.

Chiếc SCV-70 Pegasus-Class này được đặt tên là tàu Hi Vọng... Cũng thật sự khôi hài, lại là dùng phương thức bỏ phiếu qua tin nhắn trên toàn cầu để đặt tên. Có trời mới biết trong mấy tiếng vừa qua chính phủ thu được bao nhiêu tiền qua dịch vụ nhắn tin, may mà cũng không xuất hiện nhà tài trợ quảng cáo các loại, nếu không Trịnh Xá thật đúng là muốn phát hỏa.

- Như vậy... Lập tức lên đường! Đoán chừng người Sao hỏa đã chờ đến sốt ruột rồi. Ha ha ha... cho bọn chúng mở to mắt chứng kiến thực lực của Trái đất!

Trịnh Xá cười lớn một tiếng, tiếp đó quay người lại ngồi xuống ghế thuyền trưởng, khi hắn vừa mới ngồi vững vàng, từ phi thuyền truyền đến một hồi chấn động, nhìn trên màn hình, những kiến trúc trên mặt đất đang không ngừng thu nhỏ lùi về phía sau, chỉ tầm mấy chục giây SCV-70 Pegasus-Class đã bay ra ngoài tầng khí quyển, hình cầu màu xanh của Trái đất xuất hiện trước mắt mọi người.

- Thật đẹp... Giống như là một viên Lam ngọc (Sapphire)

Toàn bộ mọi người trên chiến hạm đều yên lặng nhìn về phía Trái đất, đây là hành tinh mẹ, cũng là hành tinh duy nhất trước mắt của nhân loại. Rất nhiều quân nhân yên lặng thi hành quân lễ, mà vành mắt của những người điều khiển cùng nhà khoa học đều ửng đỏ. Con số 117400 đĩa bay nặng trĩu như tảng đá trong lòng mọi người, hành trình tới Sao Hỏa tập kích lần này sinh tử khó đoán, có thể không còn trở về được nữa, trong lòng mỗi người đều mang theo một loại quyến luyến, quê hương, không biết còn có ngày gặp lại hay không...

- Yên tâm đi, chúng ta sẽ trở về, tất cả mọi người đều sẽ trở về... Ta tuyệt đối sẽ không vứt bỏ bất kỳ ai!

Trịnh Xá bỗng nhiên lớn tiếng nói như vậy, tuy lời này khiến ọi người xung quanh đều có cảm giác không thể nào, nhưng không biết vì sao, tinh thần mọi người cũng khá dần lên, cảm giác mất mát cùng bất an được xua tan bớt. Lúc này Tàu Hi Vọng đã ra khỏi tầng khí quyển, tùy thời đều có thể bị hạm đội đĩa bay công kích, đặc biệt là dọc đường đến Sao Hỏa.

- Hình ảnh từ radar phát hiện, tại tọa độ XXX-YYY-ZZZ xuất hiện đĩa bay của người Sao Hỏa, số lượng là hơn 1700 chiếc, đang bay về hướng chúng ta, xin cấp chỉ thị tiếp theo.

- Mức độ bổ sung năng lượng của hệ thống đạt mức 70%, trong vòng 2,42 phút có thể tiến vào trạng thái siêu tốc, xin cấp chỉ thị tiếp theo...

- Quá trình bổ sung năng lượng của Chủ pháo chùm hạt cơ bản (Mega particle cannon) đã kết thúc, xin được cấp chỉ thị tiếp theo...

Theo sự phát hiện của nhóm đĩa bay đầu tiên, toàn bộ nhân viên trên phi thuyền lập tức bắt đầu bận rộn, thành viên tiểu đội luân hồi căn bản không giúp được gì nhiều, chỉ yên tĩnh đứng một bên nhìn xem Trịnh Xá ra lệnh. Không thể không nói, giờ phút này Trịnh Xá thật sự là đã trưởng thành hơn rất nhiều so với trước kia, sự trầm ổn cùng khí thế rất xứng đôi với danh hiệu mạnh nhất, cho dù gặp phải rất nhiều vấn đề, hắn vẫn bình tĩnh trả lời cùng chỉ huy... vì hồi sinh đồng đội của mình, hắn đã trở nên càng ngày càng mạnh hơn, không chỉ là về mặt lực lượng, còn có cả tâm thái cùng ý chí...

Lăng Tân yên lặng quan sát từ xa, trong miệng thì thầm.

- Trở nên mạnh mẽ hơn sao?

115. Chương 115: Tập Kích! Trojan! (tứ)

Trong lúc Lăng Tân đang trầm tư suy nghĩ, chiến hạm vũ trụ vẫn dựa theo mệnh lệnh của Trịnh Xá không ngừng bay tới, hiện tại động cơ của chiến hạm không còn đủ năng lượng để hoạt động toàn lực. Lúc trước đã tiêu hao 80% năng lượng tạo ra lực đẩy cho SCV-70 Pegasus-Class cao 97 mét nặng 62000 tấn bay ra khỏi tầng khí quyển. Thời gian 2,42 phút để bổ sung năng lượng cũng đủ cho hạm đội đĩa bay đuổi theo, hơn nữa hiển nhiên giữa các đĩa bay với nhau cũng có hệ thống liên lạc, trong radar của chiến hạm, càng lúc càng có thêm nhiều đĩa bay xuất hiện, số lượng đã sắp vượt qua mức 5000.

- Liên lạc với La Cam Đạo, nói hấn phát huy chiến lực lớn nhất phá hủy hạm đội đĩa bay, Chủ thần đã ở trong thế giới này, có thể tùy thời trở về mặt đất khôi phục thể lực, mà ánh sáng tâm linh của hấn thật đúng là thuận tiện, dùng trường lực AT tạo ra cổng không gian thứ nguyên sao?...

Trịnh Xá cảm thán một chút, tiếp đó nói với những thành viên tiểu đội luân hồi còn lại, Hạo Thiên liền lấy ra một chiếc điện thoại di động trông giống cục gạch từ trong lòng ngực, bấm một dãy số sau đó hét lớn:

- Này, nghe rõ chứ? Ta là Hạo Thiên, tình huống bên này rất khẩn cấp, người mau tới giúp đỡ! Đúng thế, Trịnh Xá muốn người toàn lực giết người, ách, là toàn lực giết người Sao Hỏa. Những vũ khí hoán đổi lần trước cho EVA tại Chủ thần cũng mang theo toàn bộ, dùng lực lượng lớn nhất giết người!

-... Không biết vì sao, ta bỗng nhiên cảm thấy mình giống như là lão đại xã hội đen đang kêu gọi các tiểu đệ đánh nhau...

Trịnh Xá cảm thấy đầu có chút đau, hấn vừa xoa huyết thái dương vừa thì thào, lúc này Hạo Thiên đã đập máy, hấn trực tiếp nói:

- Gì chứ, đây chính là máy liên lạc siêu cao cấp hoán đổi từ Chủ thần, dùng khoa học kỹ thuật lượng tử, nguyên lý chính là trong lý luận lượng tử, một nguyên tử bị cắt đôi, phóng tới hai đầu biên giới của vũ trụ, người nhúc nhích một nửa nguyên tử bên này, bên kia sẽ lập tức có phản ứng đồng dạng, cái máy liên lạc này ngay cả hai thế giới khác nhau cũng hoàn toàn có thể liên lạc, đây là hàng siêu cao cấp a!...

Trịnh Xá chẳng muốn nói thêm gì nhiều nữa, bộ dạng cầm máy liên lạc như cầm bảo bối của Hạo Thiên thật sự là khiến cho người khác muốn chạy tới đâm một cái lên mặt hấn, Trịnh Xá chỉ thờ dãi nói với những nhân viên điều khiển phi thuyền:

- Ba mươi giây trước khi tích trữ đầy năng lượng bắt đầu đến ngược... Vị thượng tá kia, người đem cái chuông này bỏ xuống chỗ căn tin cho ta, nói với những thuyền viên khác không nên tới gần.

Nói xong, Trịnh Xá đưa một cái chuông bị hỏng ột gã thượng tá, tên thượng tá da trắng cúi chào sau đó liền cầm lấy cái chuông này chạy về hướng căn tin.

- Đông Hoàng Chung? Một trong Tam đại Hồng Mông chí bảo? Khí cụ tu chân đẳng cấp cao nhất? Haiz, tiếc là bị hỏng rồi, không biết sử dụng công năng thay đổi nhân quả của Phong Thần bảng có chữa trị được hay không?

Hai mắt Hạo Thiên vẫn nhìn chằm chằm vào chiếc chuông nhỏ đã bị tổn hại, hấn nói với vẻ tiếc hận. Sau khi ba chữ Đông Hoàng Chung vừa được nói ra, rất nhiều người da vàng xung quanh đều không tự chủ được nhìn qua, trong đó đại bộ phận đều là người Châu Á, có một số nhỏ người Nhật Bản cùng người Hàn Quốc... Với tư cách là người Châu Á, hoặc ít hoặc nhiều đều có chịu ảnh hưởng của văn hóa Trung Quốc, nhất là bộ phận thần thoại tu chân càng hấp dẫn rất nhiều người nước ngoài. Cho nên, khi nghe thấy Hạo Thiên nói, tất cả những người biết đến tu chân đều không hẹn mà cùng nhìn về phía Trịnh Xá, bởi vì thứ không thể tưởng tượng nổi như tiểu đội luân hồi và Chủ thần đều tồn tại, như vậy tu chân thành tiên các loại có thể cũng là sự thực.

- Đúng vậy, chính là Đông Hoàng Chung.

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Đáng tiếc là khi Sở Hiên giao chiến cùng Clone của hắn đã làm hỏng Đông Hoàng Chung rồi. Hiện tại ta chỉ có thể miễn cưỡng sử dụng 1-2% uy lực của nó, không cách nào sử dụng được như Sở Hiên lúc trước, trên thực tế ta cũng không biết hắn làm thế nào để sử dụng Đông Hoàng Chung, tóm lại hiện tại nó cũng không quá đáng chỉ là đồ trang trí. Trừ phi ta chính thức mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, nếu không uy lực của nó căn bản không cách nào thể hiện ra...

Trong khi hai người nói chuyện, những nhân viên trên chiến hạm vẫn rất bận rộn, không ngừng báo cáo, trao đổi tin tức. Đúng lúc đó, tại một vị trí cách chiến hạm không xa bỗng nhiên xuất hiện một mảng không gian hình thoi lớn, không gian tại đó không ngừng chồng lên nhau, tiếp đó thân hình khổng lồ của EVA-01 đột ngột xuất hiện, hơn nữa EVA còn mang theo một vũ khí hình pháo cực lớn, chỉ nhìn hình dạng khổng lồ của khẩu pháo cũng đã có thể biết được uy lực của nó như thế nào.

- Pháo Positron, sản phẩm hoán đổi từ Chủ thần, một trong những vũ khí trang bị mạnh nhất cho EVA, năng lượng của một pháo tương đương với lượng điện năng sử dụng của mấy thành phố lớn. Ha ha ha...

Hạo Thiên vừa nhìn thấy EVA xuất hiện lập tức rất hưng phấn, hắn vừa cười vừa nói với những người xung quanh. EVA-01 phản ứng cũng rất nhanh, trước tiên nhìn về phía vị trí chiến hạm, sau đó hướng nòng pháo positron về phía hạm đội đĩa bay chằng chịt phía xa, tiếp đó mọi người nhìn thấy từ nòng pháo không ngừng xuất hiện những hạt ánh sáng, giống như năng lượng trong không gian đang được hấp thu, mấy giây sau, một luồng sáng khổng lồ chói lòa bắn ra, chỉ trong nháy mắt mà thôi, đã bay thẳng đến vị trí của hạm đội đĩa bay. Do hạm đội đĩa bay đang gấp rút đuổi theo SCV-70 Pegasus-Class, cho nên vị trí các đĩa bay rất gần nhau, dưới một pháo này, chiếc đĩa bay đứng mũi chịu sào ngay cả chống cự một chút cũng không thể, trực tiếp tan thành tro bụi, tiếp theo là một chiếc đĩa bay đang theo sát đó, rồi lại đến một chiếc khác... Sóng xung kích kịch liệt từ các vụ nổ không ngừng xuất hiện, luồng sáng trắng đã xuyên qua trên trăm chiếc đĩa bay thậm chí còn nhiều hơn, sau đó bay đến một nơi nào đó không rõ trong vũ trụ.

Thấy tình hình như vậy, những nhân viên trên chiến hạm đều đồng loạt hoan hô, đặc biệt là mấy nhân viên điều khiển đến từ Nhật Bản càng có vẻ rất đắc ý. Bọn họ đều đã xem qua bộ phim Neon Genesis Evangelion, tình cảnh tương tự như khi EVA-01 sử dụng pháo positron bắn hạ Angel thứ 5 Ramiel diễn ra ngay trước mắt, khiến cho tất cả đều cảm thấy chấn động, không ngừng cảm thán cùng tự hào giống như là EVA được sản xuất tại Nhật Bản vậy.

Sau một pháo triệt hạ mấy trăm đĩa bay, EVA-01 cũng không hề ngừng lại, sau lưng xuất hiện không gian hình thoi trùng trùng điệp điệp, sau đó những không gian hình thoi này phát nổ, EVA dựa vào sức đẩy cực mạnh sinh ra, mãnh liệt bay tới phía những đĩa bay còn lại.

Hạm đội đĩa bay cũng kinh ngạc một lúc, hiển nhiên chúng cũng không biết luồng sáng trắng chói lọi vừa rồi đến tột cùng là cái gì, uy lực lớn đến mức không thể tưởng tượng nổi, cho dù xem xét dựa trên nền khoa học kỹ thuật của Sao Hỏa, hàm lượng khoa học trong cột sáng vừa rồi cũng đã vượt xa. Khi EVA-01 đã xuất hiện trước mặt, những đĩa bay này mới tập trung bắn ra một loạt những tia sáng chết chóc (Death ray), nhưng khi bắn tới gần cơ thể EVA liền bị trường lực AT ngăn cản. Mà tốc độ của EVA càng lúc càng nhanh, trong vòng chưa đến 10 giây đã lướt qua một khoảng cách rất lớn, giờ tay lên nắm tới một quyền, trên tay còn mang theo không gian hình thoi, lập tức nhóm đĩa bay này bị nổ tung thành những mảnh vụn. Sau khi giải quyết xong, EVA-01 lại quay người tiếp tục bay về phía một nhóm đĩa bay khác, khi nhìn đến đây, Trịnh Xá nhẹ thở ra một hơi, hắn nói với Hạo Thiên:

- Xem ra La Cam Đạo đã trở nên mạnh hơn trước không ít, sắp đến tầng thứ tư trung cấp sao? Vậy tâm ma thì làm thế nào bây giờ?

Hạo Thiên bất đắc dĩ cười nói:

- Còn có thể làm thế nào? Thuận theo tự nhiên thôi, dù sao hắn đã nhận được ánh sáng tâm linh vô hạn của Adam, thực lực EVA-01 có thể xem như tầng thứ năm, nhưng mà thực lực bản thân hắn lại hơi yếu một chút, bất quá khi dung nhập vào EVA cũng không sợ Chủ thần delete. Từ khi bị người đánh bại một cách đơn giản trong trận chiến cuối cùng, hắn mỗi thời mỗi khắc đều mơ tưởng đến báo thù, hơn nữa lại muốn hồi sinh đội trưởng, cho nên hắn càng không ngừng rèn luyện, cố gắng trở nên mạnh mẽ hơn.

- Vậy sao? Cố gắng trở nên mạnh mẽ, hồi sinh đồng đội của mình... Rất không tồi.

Trịnh Xá gật đầu khẳng định, cùng lúc, mấy nhân viên trên phi thuyền đã bắt đầu đếm ngược, còn hai mươi giây nữa chiến hạm sẽ tiến vào trạng thái siêu tốc, khi đó tốc độ của SCV-70 Pegasus-Class sẽ không còn là tốc độ những đĩa bay kia có khả năng đuổi theo nữa, sau đó thì chỉ cần chờ đợi là được.

-... Dựa trên tốc độ của động cơ phản lực siêu tốc cộng với quỹ đạo vận hành của Sao Hỏa, tính toán cho thấy khoảng tám tiếng đồng hồ nữa sẽ đến nơi, khi đó chúng ta sẽ đến vị trí đầu tiên phát hiện ra đĩa bay, Valles Marineris.

Không thể không thừa nhận, so với trình độ khoa học kỹ thuật của SCV-70 Pegasus-Class, khoa học kỹ thuật của nhân loại thua kém từ 200 đến 300 năm, chỉ là máy tính trung tâm của chiến hạm lại không chỉ tiên tiến hơn 200-300 năm, mà càng hiện đại hơn rất rất nhiều so với những máy tính siêu cấp nhất của nhân loại hiện tại. Tốc độ chiến hạm, tốc độ Sao Hỏa, thời gian bay... chỉ cần mấy phút là có thể tính toán ra một đồng số liệu, khiến cho những nhà khoa học đi theo vô cùng hưng phấn. Nếu không phải chiếc chiến hạm vũ trụ này vẫn đang hoạt động, thời gian cùng địa điểm đều không đúng, đoán chừng bọn họ sẽ lập tức nổ xé ra để nghiên cứu.

- Tám tiếng đồng hồ sao? Đoán chừng sau khi chúng ta ra khỏi tầng khí quyển không bao lâu hạm đội đĩa bay sẽ tiến hành tập kích trên quy mô toàn cầu, hi vọng bọn họ có thể chịu đựng cho đến lúc đó.

Trịnh Xá thở dài, hần nhìn về phía màn hình, trên màn hình xuất hiện bản đồ của Sao Hỏa do camera chụp từ khoảng cách xa, nền văn minh Sao Hỏa đang dần dần hiện ra... Dưới đó, chính là tổng bộ của người Sao Hỏa!

116. Chương 116: Đột Nhập (nhất)

Khoảng thời gian ở trên chiến hạm vô cùng căng thẳng, lần tới Sao Hỏa này cũng không phải đi du lịch, mà là một trận đại tập kích. Không chỉ vậy áp lực từ số lượng cả trăm nghìn đĩa bay thật sự quá lớn, hạm đội như vậy đối với nhân loại hiện tại mà nói chính là chiến lực không thể địch nổi. Một quốc gia có mấy nghìn chiếc máy bay chiến đấu cũng đã rất đáng nể, thực lực quân sự như vậy đã đủ để xếp vào top đầu thế giới, nhưng nếu so với số lượng cả trăm nghìn đĩa bay của Sao Hỏa mà nói, bất kể là số lượng hay chất lượng, đều giống như một đứa trẻ chiến đấu với người lớn, không, hẳn là trẻ nhỏ chiến đấu cùng khủng long. Hơn nữa kịch bản trong phim đã cho thấy vòng bảo vệ đĩa bay của người Sao Hỏa không sợ vũ khí hạt nhân, như vậy nhân loại căn bản là ngay cả phản kháng một chút cũng không được.

Hi vọng duy nhất chính là tiểu đội tập kích trên SCV-70 Pegasus-Class do Trịnh Xá dẫn đầu. Nếu như có thể truyền virus vào hệ thống network của người Sao Hỏa, một khi phá hủy được vòng bảo vệ, nhân loại có thể sử dụng tần số sóng âm thích hợp giành được thắng lợi. Nếu không cho dù có chiến lực siêu cấp của Trịnh Xá, nhân loại cũng vẫn sẽ phải đối mặt với vận mệnh diệt vong, đây là đáp án khẳng định, chính vì vậy tám tiếng đồng hồ trên chiến hạm thật sự rất căng thẳng, áp lực trầm trọng.

Tuy vậy cũng may, với tư cách là một chiến hạm vũ trụ hoàn chỉnh, đặc biệt là loại chiến hạm như SCV-70 Pegasus-Class, có thể di chuyển trong vũ trụ mấy năm không cần bổ sung tiếp tế nguyên liệu, phương tiện giải trí, lương thực thực phẩm nhất định là phải có. Hơn nữa chính phủ các nước cũng đã nhanh chóng sắp xếp chu đáo, trong một ngàn người, có hơn hai mươi đầu bếp nổi tiếng thế giới, hai đầu bếp người Trung Quốc, hai đầu bếp người Mỹ, hai đầu bếp người Pháp, Đức, Ý... Tóm lại, sử dụng những nguyên liệu nấu ăn trên chiến hạm, những đầu bếp này có thể giải quyết vấn đề ăn uống cho hơn ngàn người, nhưng không chỉ là ăn uống, mà là ăn uống đặc biệt cao cấp, mỗi bữa ăn đều giống như một bữa tiệc, có trời mới biết Chủ thần tính toán như thế nào, chiến hạm sau khi hoán đổi đã có đầy đủ năng lượng, cùng với nguyên liệu nấu ăn chất đầy đồng... Cái này cũng chưa tính, các loại đồ uống cùng rượu nổi danh thế giới đều có một kho lớn, thậm chí ngay cả rượu Mao Đài trăm năm tuổi cũng có vài thùng.

- Đoán chừng ngay cả những tí phú dầu mỏ vùng Trung Đông cũng không được ăn uống cao sang mỹ vị như chúng ta.

Một người Pháp vừa cảm thán vừa ngắm ly Bordeaux màu tím sẫm trên tay, mấy tên quân nhân quốc tịch Châu Á thì đang cẩn thận mở một chai rượu Mao Đài trăm năm tuổi, hít một hơi ngấn, sau đó nhấp từng ngụm nhỏ, chậm rãi thưởng thức.

- Còn bảy tiếng nữa mới đến Sao Hỏa, để cho những quân nhân này thư giãn một lúc, dù sao sau khi đến Sao Hỏa, nhiệm vụ của chiến hạm cũng sẽ không nhẹ nhõm hơn so với chúng ta.

Trịnh Xá nhìn xem những quân nhân cùng các khoa học gia, hần cảm thán nói.

Lăng Tân đứng bên cạnh gật gật đầu:

- Không có vấn đề gì, tổ chức những quân nhân này so với dự đoán của ta còn tốt hơn, mỗi người đều có tố chất của binh sĩ bộ đội đặc chủng. Tuy các quốc gia vẫn ganh đua, âm thầm cạnh tranh trên lĩnh vực chính trị, nhưng lần tập kích này quan hệ đến toàn thể nhân loại trên thế giới, cho nên bọn họ cũng không thể không xuất thành ý. Huống hồ dùng phong cách hành sự vô mưu của người mà nói, những chính trị gia này đều phải cân nhắc rất kỹ trước khi quyết định. Bọn họ đã sớm nhìn thấy lòng dạ người như thế nào rồi, rất có thể bên cạnh bọn họ còn có những chuyên gia lĩnh vực tâm lý, chuyên môn nghiên cứu tâm lý của người.

Trịnh Xá chỉ có thể vừa cười vừa nói:

- Tình huống đại khái ta cũng có thể tưởng tượng được, dù sao địa vị của ta quá cao. Thay vì nói ta là người mạnh nhất thế giới luân hồi, chẳng thà nói ta là người có quyền lực cao nhất trên Trái đất hiện tại. Chắc hẳn lãnh đạo những quốc gia kia đều đã có khái niệm như vậy, ai nắm giữ tiểu đội luân hồi, thì người đó cũng nắm giữ tương lai toàn nhân loại.

- Đúng vậy, khi bọn họ tận mắt nhìn thấy SCV-70 Pegasus-Class, khái niệm mơ hồ này đã lập tức biến thành khẳng định, ai nắm giữ tiểu đội luân hồi, người đó cũng nắm giữ tương lai toàn nhân loại... Mà hiện tại người này chính là người! Hơn nữa có thể đoán trong tương lai rất dài, người này vẫn chỉ có thể là người!

Lăng Tân khẳng định, Trịnh Xá chỉ có thể cười khổ, hần nói:

- Đúng vậy, xác thực sẽ xuất hiện đủ loại vấn đề, trong đó vấn đề lớn nhất là xử lý cùng mối quan hệ với các quốc gia như thế nào, nhưng mà ta cũng không thể không làm thế, người có thể hiểu được nguyên nhân tại sao ta phải làm như vậy. Nhân loại đang trước cảnh sinh tử tồn vong, nếu ta không đứng trên địa vị cao nhất, dùng thực lực uy hiếp, áp bách cực đoan, nắm giữ phương hướng tương lai của toàn nhân loại, thống nhất chính phủ các quốc gia, có khi bọn họ sẽ dùng bom nguyên tử tự san bằng thế giới cũng nên.

- Như vậy...

Lăng Tân nhìn Trịnh Xá một lúc rồi nói:

- Như vậy người dựa vào cái gì để quyết định tương lai của nhân loại? Đứng trên lập trường của thẩm phán hoặc quan tòa sao? Như vậy...

- Ha ha ha...

Trịnh Xá bỗng nhiên phá lên cười nói:

- Người rất giống ta trước đây a, không quả quyết, luôn cân nhắc quá nhiều... Cường giả không cần giải thích, bởi vì ta phải làm như vậy, nguyên nhân chỉ đơn giản như thế mà thôi, ha ha ha...

-... Đúng là phương thức trả lời của đại tinh tinh, tuy vậy cũng không tệ.

Lăng Tân không hỏi thêm nữa, chỉ vừa ăn uống vừa yên lặng suy nghĩ. Khoảng thời gian sau đó đa phần những thuyền viên đều ngủ hoặc nghỉ ngơi. Thực tế, toàn bộ chiến hạm chỉ cần khoảng một trăm người là đủ để điều khiển rồi, nhưng chính phủ các nước lại giống như sợ không đủ, đưa tới hơn ngàn người, kết quả là trong tám tiếng đồng hồ này phân ra làm mười ca trực, mỗi ca trực chỉ kéo dài mấy chục phút, sau đó có thể đi ngủ cùng nghỉ ngơi. Thời gian chậm rãi trôi qua, SCV-70 Pegasus-Class đã rời khỏi Trái đất được năm tiếng, chỉ còn cách Sao Hỏa khoảng ba tiếng đồng hồ, lúc này từ Trái đất cũng truyền tin tức đến. Hạm đội đĩa bay của Sao Hỏa đã bắt đầu công kích trên quy mô lớn, mục tiêu hàng đầu là Mỹ, Anh, Pháp, Đức, Nga, Nhật, Trung Quốc... những quốc gia phát đạt hoặc là có thể lực quân sự lớn mạnh.

- Trước đó đã phát tin tức thông báo cho tất cả người dân di tản. Quân đội cũng giả vờ bày ra vẻ phản kháng, tuy tập kích kịch liệt, nhưng số người chết tương đối ít, chính phủ các quốc gia đã rút lui xuống căn cứ ngầm dưới lòng đất. Tóm lại, hi vọng bọn họ có thể chịu đựng đến lúc quá trình tập kích của chúng ta thành công mới thôi.

Sau khi nhận được tin tức, Trịnh Xá ôm đầu yên lặng nói, những thành viên còn lại trên chiến hạm cũng đều có cảm xúc như vậy, chỉ có thể tiếp tục chờ đợi, chờ đợi SCV-70 Pegasus-Class bay đến mục tiêu, chờ đợi vòng bảo vệ của người Sao Hỏa bị phá hủy, hết thấy đều chỉ có thể là chờ đợi...

Bầu không khí trên chiến hạm vô cùng căng thẳng, ba tiếng đồng hồ này đối với mọi người mà nói đều là một loại dày vò khó có thể tưởng tượng. Tin tức từ Trái đất không ngừng truyền đến, Washington, New York, Paris, London, Berlin, Tokyo, Bắc Kinh... các thành phố lớn trên thế giới đã bị hủy diệt triệt để, chín mươi phần trăm số máy bay chiến đấu bị phá hủy, còn có rất nhiều người chưa kịp di tản bị giết. Cho dù trước đó đã làm tốt công tác chuẩn bị, trong lần tập kích đầu tiên ít nhất vẫn chết hơn trăm triệu người, trong đó đại bộ phận người chết tập trung tại Châu Phi, các quốc gia không phát đạt, đặc biệt là những quốc gia không thống nhất, còn phát sinh nội chiến. Bởi vì ẩn nấp trễ, sơ tán không triệt để, phạm là mục tiêu lộ ra lập tức sẽ bị hủy diệt, dù sao số lượng hạm đội đã bay cũng lên đến cả trăm nghìn chiếc.

- Đã chết mất một phần bảy mươi nhân loại rồi sao?

Trịnh Xá thống khổ nỉ non, đôi mắt như phát ra lửa nhìn về phía màn hình, xem dáng vẻ hẩn giống như đã đến biên giới sắp sửa bộc phát, bất quá hẩn đã là cường giả đỉnh cao sớm vượt qua tâm ma, sẽ không bởi vì tâm thần không yên mà làm ra việc gì ngu ngốc. Hiện tại mọi người đều đang ở trong vũ trụ, nếu như chiến hạm hồng hộc... chỉ sợ ngoại trừ Lăng Tân có thể dựa vào Phong Thần băng trở lại Trái đất, ngay cả Trịnh Xá cũng chưa chắc, tuy thực lực của hẩn rất mạnh, nhưng vẫn chưa phải là Thánh nhân, một con người ở giữa vũ trụ khổng lồ, cũng vẫn rất nhỏ bé.

Bất kể như thế nào, bởi vì trận đại tập kích Trái đất phải gánh chịu, nhân viên trên toàn chiến hạm đều sôi sục lửa giận, chỉ đợi khi đến căn cứ của người Sao Hỏa sẽ bạo phát. Người đã dám phá hủy những thành phố lớn của chúng ta, như vậy nhất định phải làm âm ỉ long trời lở đất toàn Sao Hỏa mới được!

Gần như tất cả mọi người đều có cảm giác như vậy, đặc biệt là khi bọn họ biết chiến hạm phe mình hiện đại đến mức nào, so với đĩa bay của Sao Hỏa còn tiên tiến hơn mấy trăm năm, như vậy tâm tình của bọn họ càng không thể chờ đợi thêm.

- Khoảng cách đến tầng khí quyển Sao Hỏa còn một lúc, bắt đầu giảm bớt công suất của động cơ và hệ thống phản trọng lực, tự động điều tiết trọng lực bên trong chiến hạm, bổ sung năng lượng cho Mega particle cannon, đặt tên lửa vào bộ phóng, mở rộng phạm vi hệ thống radar đến mức tối đa...

Trịnh Xá không ngừng truyền đạt các loại mệnh lệnh cho những người điều khiển SCV-70 Pegasus-Class xung quanh. Đông Hoàng Chung đặt tại căn tin cũng đã được hẩn bổ sung chân nguyên lực, đủ để ngăn cản mười vạn lần công kích từ death ray.

- Như vậy... Bắt đầu đi!

117. Chương 117: Đột Nhập (nhị)

Khi chiến hạm sắp xâm nhập vào tầng khí quyển, Trịnh Xá liền quyết định phương thức tiến công, do một mình hẩn phá hủy kiến trúc trên bề mặt Sao Hỏa, sau đó chiến hạm tiến quân thần tốc, xâm nhập thẳng vào bên trong. Dù sao đây cũng là địa bàn của người Sao Hỏa, ở dưới có những gì không ai biết được, cho nên tốt nhất là tạo ra hỗn loạn trên diện rộng, tiếp đó thừa dịp hỗn loạn tiến hành xâm nhập, đến khi phát tán virus xong sẽ rút lui bằng tốc độ nhanh nhất.

Trịnh Xá đứng tại lối ra của SCV-70 Pegasus-Class...

Chiếc chiến hạm này vốn đến từ series Gundam, một trong những công năng lớn nhất của nó là thả Gundam bên trong xuống, cho nên lối đi này trực tiếp thông với không gian vũ trụ bên ngoài. Hiện tại cửa vẫn chưa mở, Trịnh Xá đứng cùng một chỗ cùng với mấy thành viên tiểu đội luân hồi và một đám quân nhân.

- Đây là thuốc thích nghi môi trường trong Doraemon hoán đổi từ Chủ thần. Ăn một viên có thể sinh tồn mười hai tiếng đồng hồ trong môi trường chân không, ta không cần, nhưng các người thì lại cần.

Trịnh Xá bỗng nhiên lấy ra một lọ thuốc từ trong lồng ngực, sau đó nói với mười mấy quân nhân kia như vậy. Đám quân nhân này đều nhận lấy viên thuốc sau đó trực tiếp nuốt xuống, tuy cũng có chút ngạc nhiên, nhưng dù sao cũng đã dần quen với sự thần kỳ của Thế giới luân hồi, cho nên bọn họ cũng không hề hoài nghi hiệu quả của loại thuốc này, một người trong đám đưa ra một bức hình rồi nói:

- Đây là địa điểm tốt nhất để phá vỡ kiến trúc trên bề mặt Sao Hỏa do các nhà khoa học tính toán ra. Một khi đã phá vỡ kiến trúc trên bề mặt, chiến hạm sẽ bay đến trong vòng mấy phút.

Trịnh Xá gật gù đầu. Hắn lại quay đầu nhìn về phía những thành viên còn lại:

- Như vậy mọi chuyện cứ dựa theo thương lượng lúc trước, trừ Hạo Thiên ở lại phòng thủ chiến hạm, tất cả thành viên còn lại cùng hành động, tinh thần lực khổng lồ giả chịu trách nhiệm tìm kiếm vị trí hạch tâm, không ngừng tập kích tiến lên, hủy diệt tất cả những thứ có thể, tìm đến vị trí hệ thống network của Sao Hỏa, sau đó phát tán virus, không ai có ý kiến gì chứ?

Tất cả mọi người đều nhẹ gật đầu, Trịnh Xá nhìn về phía Lăng Tân rồi nói:

- Bởi vì đồng thời tiến hành tập kích cùng sử dụng Đông Hoàng Chung, cho nên năng lượng trong cơ thể ta có thể sẽ tiêu hao cực nhanh, một khi phát hiện thấy lực công kích của ta bị hạ thấp, như vậy người phải lập tức sử dụng Phong Thần bồng tiến hành chữa trị toàn thân cho ta. Hiểu chưa? Tính mạng của ta cũng nằm trong tay người, Lăng Tân.

Lăng Tân gật đầu khẳng định:

- Yên tâm. Ta nhất định sẽ bổ sung năng lượng đúng lúc cho người.

- Đã minh bạch... Ta có thể sánh vai chiến đấu cùng người không?

Trịnh Xá quay đầu đi. Hắn bỗng nhiên mở miệng hỏi.

- Hả?

Lăng Tân sững sờ một chút, hắn chỉ thốt ra một tiếng đơn giản.

- Ngu ngốc, người phải nói mãi cho đến chết!

Trịnh Xá lớn tiếng nói, tiếp đó đi tới phía cửa ra, những người còn lại liền đi về hướng hành lang kết nối với bên trong chiến hạm, cho đến khi tất cả mọi người đều đã vào trong hành lang, cánh cửa lớn mới dần dần mở ra, khi cửa vừa mở, từ bên ngoài tràn vào một luồng lửa kịch liệt. Giờ phút này SCV-70 Pegasus-Class đang xâm nhập vào tầng khí quyển của Sao Hỏa, ma sát giữa chiến hạm và không khí tạo ra nhiệt độ cực cao, tuy không làm hỏng hoặc biến dạng vỏ kim loại, nhưng ngoại trừ sinh vật siêu cấp như Trịnh Xá, bất kỳ ai tiếp xúc với hoàn cảnh như vậy lập tức sẽ hóa thành tro bụi.

Trịnh Xá thở ra một hơi, tiếp đó xông thẳng ra ngoài, trong khi rơi xuống thân hình hắn không ngừng biến hóa, bắt đầu trở nên to lớn, tiếp đó sau lưng mọc ra một đôi cánh rộng bằng xương bằng thịt. Mà theo sự biến hóa của thân thể, luồng khí thể vẫn một mực bị đè nén cũng mãnh liệt lan tràn ra bốn phía, luồng khí thể này thậm chí đã đạt tới mức thực thể hóa, chỉ là khí thể thôi cũng đã khiến biến lửa tự động cách xa. Mà SCV-70 Pegasus-Class cách hắn mấy trăm mét cũng nằm trong phạm vi áp bách của luồng khí thể khổng lồ này.

Bởi vì khoảng cách cũng coi như hơi xa một chút, cho nên mọi người trên chiến hạm chỉ cảm thấy vô cùng áp lực, người có thực lực càng mạnh càng cảm thấy rõ rệt. Trong đó phản ứng của Hạo Thiên là kịch liệt nhất, hắn gần như bị ép trên mặt ghế không thể nhúc nhích, mồ hôi lạnh trên người không ngừng xuất hiện. Cho đến khi Trịnh Xá đã cách chiến hạm trên nghìn mét, hắn mới chậm rãi đứng lên, tiếp đó bên ngoài thân thể xuất hiện một vòng sáng màu vàng.

- Thực lực như vậy, trình độ như vậy... đã đạt đến cấp độ chúng ta không cách nào tưởng tượng nổi. Trịnh Xá, hẳn lại tiến lên thêm một bước, sắp đến tầng thứ năm rồi.

Hạo Thiên thở dài, tiếp đó lại bắt đầu âm thầm suy nghĩ. So ra, phản ứng của những người còn lại đều không giống nhau, phản ứng của Lăng Tân cùng Đạt Văn Hi là gần với hẳn nhất, mức độ phản ứng của những người khác thì giảm dần, đến đội trưởng Sâm Châu đội Kyle chỉ hơi toát mồ hôi. Như vậy cũng có thể đại khái nhìn ra được thực lực của từng người trong đội ngũ.

Giờ phút này Trịnh Xá đã tiến vào đã trạng thái Tiềm Long biến, đây cũng chính là ánh sáng tâm linh của hắn. Tương tự như trường lực AT của La Cam Đạo, hay Thánh Quang khí của Hạo Thiên, ánh sáng tâm linh của Trịnh Xá cũng có thuộc tính đặc biệt, không phải là tăng cường, hoặc cũng có thể coi như là tăng cường, nhưng mức độ lại vượt xa so với dự đoán lúc trước của hắn.

Trên thực tế, Tiềm Long biến là ánh sáng tâm linh đẳng cấp siêu cường, hoàn toàn có thể so sánh với Lệ Viêm, không, thậm chí có khả năng vượt qua Lệ Viêm... Tuy chỉ đơn thuần là tăng cường, nhưng không phải tăng đến một mức cố định, mà là tăng theo cấp số nhân. Nói một cách khác, khi thực lực của hắn không cao, mức độ tăng cường của Tiềm Long biến cũng không cao, nhưng theo thực lực của hắn càng ngày càng mạnh, mức độ gia tăng cũng càng lúc càng kinh khủng. Một ngày nào đó, trong trạng thái Tiềm Long biến, hắn thậm chí có thể cứng rắn ngăn chặn lỗ đen, đây là chuyện hoàn toàn có thể. Cho nên Tiềm Long biến quả thực là ánh sáng tâm linh mạnh đến mức biến thái, còn điểm mấu chốt của mức độ gia tăng vẫn là ở chỗ thực lực của Trịnh Xá...

118. Chương 118: Đột Nhập (tam)

- Lượng đạt đến một mức độ nhất định, sẽ phá vỡ điểm giới hạn, tạo ra biến đổi về chất. Nếu như có thể đơn độc đánh với mười người, đó bất quá là vũ phu. Nếu như có thể đơn độc đánh với một trăm người, đó là tuyệt thế mãnh tướng. Nếu như có thể đơn độc đánh một ngàn người, đó là người mạnh nhất trong lịch sử nhân loại. Nếu như có thể đơn độc đánh thắng vạn người, đó chính là Thần, là Ma... Tình huống cơ bản chính là như vậy...

Trong đầu Trịnh Xá bỗng nhiên vang lên những lời Sở Hiên đã từng nói với mình rất lâu trước đây, khi đó là lúc hắn sáng tạo ra Hồng hoang, khai thiên tích địa. Trịnh Xá vốn định tạo ra một chiều thức mang tính linh hoạt hơn, nhưng những lời này đã khiến cho hắn quyết tâm suy nghĩ sáng tạo ra Hồng hoang, Khai thiên tích địa. Khi lực lượng cùng tốc độ cường đại đến mức nhất định, sẽ sinh ra biến hóa về chất!

- Hồng hoang! Khai thiên tích địa!

Trịnh Xá hét lớn một tiếng, tiếng hét lập tức chuyển hóa thành sóng xung kích lan ra bốn phía, khi hắn tiến vào trạng thái Hồng hoang khai thiên tích địa, không cần chủ động dùng sức, xung quanh thân thể đã tự nhiên tạo thành sóng xung kích, giờ tay nhắc chân đều có uy lực khủng bố, khai thiên lập địa.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, bởi vì Trịnh Xá tận lực gia tốc, từ tầng khí quyển rơi thẳng xuống dưới bề mặt Sao Hỏa, quá trình này thực tế chỉ xảy ra trong chớp mắt. Trong tay Trịnh Xá lóe lên ánh sáng màu đỏ máu, Hổ Hồn đao lập tức xuất hiện, tiếp đó năng lượng Hỗn Độn tạo thành từ chân nguyên lực cùng ma lực được truyền vào, Hổ Hồn liền phảng phất giống như sống lại, không ngừng gầm thét. Trong mắt Trịnh Xá lúc này đã chỉ còn lại có kiến trúc khổng lồ trên mặt đất, càng lúc càng đến gần, sau chốc lát hắn đã rơi xuống như thiên thạch.

Vừa rơi xuống mặt đất, Hổ Hồn đao trong tay Trịnh Xá lập tức chém tới, trong thời khắc đó dường như ngay cả thời gian cũng dừng lại, lực áp bức không cách nào tưởng tượng từ Hổ Hồn đao đánh thẳng hướng về bốn phía. Dùng Trịnh Xá làm trung tâm, từng luồng sóng xung kích khổng lồ bắt đầu nhắc mặt đất lên nhẹ nhàng như trở bàn tay, bụi mù cùng đất đá lơ lửng lên đến độ cao ngàn mét. Sau đó sụp đổ nhanh chóng lan tỏa, từng tiếng nổ lớn không ngừng vang lên, khi SCV-70 Pegasus-Class bay vào đến tầng mây,

kiến trúc khổng lồ trên mặt đất đã bị phá hủy hết khoảng một phần tư, hơn nữa quá trình sụp đổ vẫn còn đang tiếp tục, toàn Sao Hỏa đều chấn động rung chuyển.

Lúc này Trịnh Xá đã xâm nhập vào sâu mấy trăm mét trong lòng đất, bất kỳ khối đá nào tiếp xúc với hắn đều trực tiếp vỡ vụn. Khi đến trước tầng cách ly làm bằng kim loại đặc chế, Hồ Hồn đao nhẹ vung một cái, tầng kim loại dày hơn trăm mét liền bị xé rách một cách đơn giản như cắt đậu phụ. Đã hoàn toàn phá hủy xong tầng cách ly giữa căn cứ người Sao Hỏa và ngoại giới, nhưng Trịnh Xá vẫn không hề ngừng lại, dùng sức huy động Hồ Hồn đao, chém mạnh xuống phía dưới. Lập tức, một lực lượng hùng hậu vô cùng vô tận bạo phát, giống như vụ nổ của bom Hydro.

- Sảng khoái! Ha ha ha!

Trịnh Xá cứ như vậy lơ lửng giữa không trung, hắn vừa cười vừa nhìn xuống khu vực cách ly đã bị phá hủy đến rối tinh rối mù dưới mặt đất. Phía dưới có vô số công trình kiến trúc dày đặc chằng chịt, hình dạng của các công trình kiến trúc đều thiên về hình tròn, điểm này quả thực bất đồng với kiến trúc dạng hình vuông hoặc hình chữ nhật của Trái đất. Một đòn vừa rồi đã khiến cho phạm vi trên trăm kilomet chỉ còn lại phế tích, rất nhiều phi thuyền, đĩa bay cũng bị phá hủy.

- Trịnh Xá, tình huống phía dưới như thế nào? Có thành phố của người Sao Hỏa không?

Lúc này, giọng của Lăng Tân bỗng vang lên trong đầu Trịnh Xá, những người trên chiến hạm đã thông qua tinh thần lực khổng lồ giả liên lạc với hắn, một hồi điên cuồng phá hoại vừa rồi thật sự là kinh thiên động địa, làm tất cả mọi người đều cảm thấy rung động, tuy vậy hiện tại tình huống khẩn cấp, cho nên cũng không ai có thời gian cảm thán hoặc là sửng sờ.

- Đúng vậy, có một thành phố rất lớn, phía dưới còn có những thông đạo kết nối khổng lồ, liên kết các khu vực, gần như xuyên qua toàn bộ lòng đất. Suy luận lúc trước của chúng ta hoàn toàn chính xác, đây là một thế giới toàn vẹn, hợp lý. Đĩa bay của người Sao Hỏa không thể bỗng dưng xuất hiện từ hư không, đây quả nhiên là hang ổ của chúng! Các người nhanh lên một chút, tuy địa chấn lớn như vừa rồi có thể kéo dài chút thời gian, nhưng lực phòng ngự tại đây thoát nhìn có vẻ cũng không kém. Trận phá hoại vừa rồi đã phá hủy ít nhất hơn một nghìn đĩa bay, nhưng những khu vực lân cận hắn vẫn còn nhiều đĩa bay khác, có thể sẽ lập tức kéo đến, cho nên chúng ta nhất định phải tranh thủ thời gian hành động!

Trong khi nói chuyện Trịnh Xá lại nhẹ nhàng chém ra một đao, sóng xung kích lập tức được hình thành, phá hủy hoàn toàn mấy đĩa bay đang còn động đậy cách đó không xa. Dù sao SCV-70 Pegasus-Class cũng không có khả năng rơi tự do xuống đất như Trịnh Xá, trái lại, càng tới gần mặt đất, tốc độ của chiến hạm lại càng phải không ngừng hạ thấp xuống, cho nên khi chiến hạm tiến vào, thời gian đã qua hơn hai phút. Trong đoạn thời gian này, vẫn chưa có thêm những hạm đội đĩa bay khác kéo đến, một là do vừa rồi Trịnh Xá đã tạo ra động đất kịch liệt, hai là phạm vi trăm kilomet xung quanh đều đã bị phá hủy, những đĩa bay từ khu vực lân cận không thể bay đến chỉ trong vòng một vài phút.

Khi chiến hạm đáp xuống khu vực phế tích chông chênh, ngoại trừ Hạo Thiên ở lại phòng thủ chiến hạm, tám thành viên còn lại đều lập tức chạy ra, tất cả đều đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa. Tiếp đó từng người một đứng lên goblin glider, bay đến vị trí của Trịnh Xá, đương nhiên, Đạt Văn Hi chưa mở cơ nhân tỏa nên đứng trên cùng một goblin glider với Lăng Tân. Hai tay nàng trực tiếp ôm hai bên hông Lăng Tân, tiếp xúc thân mật như vậy lập tức khiến ặt mũi Lăng Tân đỏ như táo chín... Cùng lúc đó, Trịnh Xá cũng huy động cánh bay về hướng mọi người, vừa bay hắn vừa nói:

- Kyle, lập tức tiến hành quét hình trên khoảng cách lớn, tìm kiếm vị trí có nhiều đĩa bay tập trung nhất, hoặc là nơi có vũ khí phòng ngự nhiều nhất. Ở đó khẳng định là căn cứ quân sự của người Sao Hỏa!

Kyle gật gù đầu, hắn lập tức nhắm mắt lại bắt đầu quét hình tinh thần lực. Tuy tinh thần lực của hắn không thể bao trùm phạm vi lớn như vậy, nhưng tinh thần lực tảo miêu còn có một phương thức sử dụng khác, đó là tập trung tinh thần lực lại thành một đường thẳng, nhờ vậy có thể tìm kiếm trên khoảng cách rất lớn, gấp mười lần so với bình thường. Ước chừng mấy chục giây sau, hắn bắt đầu nói:

- Không được, khắp nơi đều là người Sao Hỏa đang chạy trốn, còn có rất nhiều đĩa bay đang bay đến từ bốn phương tám hướng. Quả nhiên toàn bộ lòng đất đều là căn cứ của người Sao Hỏa, phạm vi quét hình xa

nhất của ta đã đến 500 kilomet, vậy mà toàn bộ lòng đất trong phạm vi này đều là những khu vực trống rỗng, có trời mới biết người Sao Hỏa dùng cái gì để gia cố mặt đất phía trên...

- Có lẽ là hệ thống phản trọng lực.

Lăng Tân bỗng nhiên mở miệng nói, sau đó, hắn lấy mảnh Phong thần bảng ra, yên lặng nhìn. Trên Phong thần bảng bắt đầu xuất hiện những dòng chữ mơ hồ, sau khi xem xét một lát, hắn chỉ về một hướng khác rồi nói:

- Căn cứ quân sự cách chúng ta gần nhất đang ở hướng bên kia, tin tức biểu hiện của Phong Thần cũng không đầy đủ, xem ra vẫn không thể hoàn toàn tra duyệt thứ đến từ vị diện khác.

Trịnh Xá lập tức phản chấn nói:

- Ít nhất chúng ta cũng không giống như người mù chạy loạn. Đi thôi! Tiến hành tập kích về hướng đó!

- Không được!

Lăng Tân cùng đội trưởng Tây Hải đội Douglas bỗng nhiên cùng lớn tiếng nói như vậy. Hai người liếc mắt nhìn nhau, gần như đồng thời mở miệng nói:

- Người phải đến tấn công hạm đội đĩa bay!

- Vì sao?

Trịnh Xá nói:

- Nhưng mà căn cứ quân sự đang ở bên cạnh. Tấn công hạm đội đĩa bay, không phải sẽ thu hút thêm càng nhiều đĩa bay nữa đến công kích ta sao?

- Đúng vậy, chính là muốn đĩa bay tấn công người!

Lăng Tân khẳng định.

- Đúng vậy, chính là muốn người hấp dẫn hỏa lực của địch.

Douglas cũng gần như đồng thời nói ra. Hai người lại liếc mắt nhìn nhau, Douglas mỉm cười khoát khoát tay, ý bảo để cho Lăng Tân giải thích cụ thể.

- Người khác với chúng ta, cho dù đối mặt với số lượng lớn đĩa bay, người vẫn là tồn tại vô địch, hơn nữa do người tiến hành phá hoại, kiềm chế hạm đội đĩa bay, mức độ hỗn loạn càng tăng lên thêm một ít. Phải biết rằng, tại đây ngoại trừ những thành viên tập kích như chúng ta, còn có một chiếc chiến hạm khổng lồ vô cùng nổi bật! Người có thực lực mạnh không sợ đĩa bay, mấy người chúng ta số lượng ít thể tích nhỏ có thể tùy thời tránh né, nhưng còn chiến hạm thì thế nào? Nó chỉ có thể đáp trên mặt đất, cho dù có bay lên cũng không cách nào ngăn cản công kích từ mấy nghìn chiếc đĩa bay, nếu như chiến hạm nổ tung mà nói... chúng ta sẽ chỉ có thể ở lại Sao Hỏa, đến lúc đó làm gì bây giờ?

- Cho nên, do người chịu trách nhiệm phá hoại, hấp dẫn lực chú ý từ bốn phía, còn chúng ta thì thừa dịp hỗn loạn tập kích căn cứ quân sự của người Sao Hỏa. Sức chiến đấu của người thập phần cường đại, cho nên cần phải phát huy tại nơi cần lực lượng nhất. So ra, tập kích chỉ cần một phần lực lượng mà thôi, chỉ cần tìm ra mục tiêu cùng phát tán virus, những chuyện này chúng ta hoàn toàn có thể thực hiện.

Lăng Tân nói một lúc, sau khi nghe xong Trịnh Xá nghiêm túc gật đầu:

- Được, do ta tạo ra hỗn loạn càng lớn, thu hút chú ý của hạm đội đĩa bay, nhưng mà các người cũng phải cẩn thận! Vừa rồi khi ta vừa xâm nhập vừa phá hoại, ngoại trừ đĩa bay, có thể người Sao Hỏa còn nắm giữ kỹ thuật chế tạo robot, một số robot bị ta phá hủy đang nằm trong khu vực phế tích đằng kia, có thể uy lực của robot còn mạnh hơn so với đĩa bay. Nếu gặp phải số lượng lớn robot, thực lực các người không đủ để giải quyết, có thể tùy thời kêu gọi ta, sau khi giải quyết hết địch nhân ta sẽ lập tức tới cứu viện!

Những người còn lại nhìn nhau, tiếp đó đều ngay ngắn gật đầu. Đến lúc này, Trịnh Xá rốt cuộc không chần chờ thêm nữa, đôi cánh sau lưng vũ lộng một cái, một vòng chấn động có thể thấy bằng mắt thường lập tức xuất hiện. Trịnh Xá biến mất trước mặt mọi người, tiếp đó thân ảnh của hắn hiện ra ở một vị trí cách đó

mấy nghìn mét, dùng tốc độ như vậy không ngừng bay xa. Những người còn lại yên lặng phát động trạng thái gia tốc của goblin glider, lướt qua chiến hạm bay thẳng về phương hướng do Phong Thần băng chỉ dẫn.

Cùng lúc đó, trong phạm vi toàn bộ thành phố của người Sao Hỏa cũng xuất hiện từng đợt bạo động. Đĩa bay không ngừng xuất hiện, cùng lúc còn có một loại robot cao tới hơn hai mươi mét, những robot này đều mang theo các loại vũ khí chết chóc (death weapon), dùng tốc độ không thua gì đĩa bay tiến về phía trước.

Trong vòng mấy phút ngắn ngủi, dùng chiến hạm làm trung tâm, phạm vi trên trăm kilomet xung quanh xuất hiện ít nhất hơn mười nghìn đĩa bay cùng mấy nghìn robot, không ngừng bay về hướng SCV-70 Pegasus-Class.

- Đông Hoàng Chung có thể ngăn cản mười vạn lần công kích của death ray. Hơn mười nghìn đĩa bay, ước chừng mỗi chiếc chỉ bắn ra mười lần mà thôi.

Lăng Tân quay đầu lại nhìn một chút về phương hướng của Trịnh Xá, sau đó dứt khoát tiếp tục nhìn về phía trước, ở đó là vị trí căn cứ quân sự của người Sao Hỏa, ước chừng cách vị trí của chiến hạm hơn 300 kilomet, mà trước mặt bọn họ cũng có mấy nghìn đĩa bay cùng robot...

- Trịnh Xá! Thu hút thêm càng nhiều hỏa lực đi. Nếu không, dựa vào lực lượng của mấy người chúng ta, có thể xuyên qua phòng tuyến này sao?

- Tất cả phải dựa vào người rồi, Trịnh Xá...

119. Chương 119: Ảo Ảnh (nhất)

Đối với sự cường đại của Trịnh Xá, tuy mọi người đều đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng mà đều là dùng phương thức quan sát để cảm nhận, cho đến lúc này, bọn họ mới trực tiếp cảm nhận bằng thân thể, cũng không phải chiến đấu với Trịnh Xá, mà là cùng Trịnh Xá chiến đấu với địch nhân trước mắt...

Đĩa bay của người Sao Hỏa kỳ thật cũng không quá lớn, ít nhất so với SCV-70 Pegasus-Class thì nhỏ hơn rất nhiều, nhưng mà so với con người thì vẫn là một quái vật khổng lồ. Theo đạo lý mà nói, thứ càng lớn thì động tác càng không linh hoạt, thế nhưng đĩa bay của người Sao Hỏa lại hoàn toàn trái với quy luật này, động tác linh hoạt như ngón tay người, lượn trái lượn phải liên tục bắn ra death ray, luồn lách xuyên qua các khe hở của đám phế tích, độ linh hoạt như vậy đã vượt xa so với máy bay chiến đấu của Trái đất.

Sau khi tách ra, những người còn lại liền điều khiển goblin glider không ngừng bay về phía trước, bởi vì thành viên trong đội ngũ này đều là thành phần tinh anh của thế giới luân hồi, hoặc như Lăng Tân vốn là cường giả của thế giới này, toàn bộ đều là tinh nhuệ trong tinh nhuệ, chỉ mấy người này đã đủ để đối kháng với chiến lực mấy quân đoàn, đương nhiên, vẫn không thể cứng rắn ngăn cản tên lửa hạt nhân, bom khinh khí các loại. Có điều hiện tại đối mặt với hạm đội đĩa bay, mọi người đều có cảm giác thúc thủ, những đĩa bay này cực kỳ linh hoạt, hơn nữa đều tấn công từ xa, liên tục bắn tới từng luồng death ray đủ màu sắc.

Đĩa bay liên tục công kích từ xa, mà mọi người lại không có biện pháp kiềm chế ngăn cản, nên chỉ có thể từ giữa không trung hạ xuống mặt đất. Cũng may mà đội trưởng Sâm Châu đội Kyle có kỹ năng dịch chuyển, mặc dù tiêu hao một lượng lớn tinh thần lực, nhưng chung quy mỗi hai phút có thể dịch chuyển trong khoảng cách 10 kilomet, do đó cũng tránh khỏi tình cảnh bị đĩa bay vây công. Vấn đề tiêu hao tinh thần lực tiêu hao có thể giải quyết rất dễ nhờ Phong Thần băng, chỉ cần bỏ ra trên trăm điểm nhân quả là có thể bổ sung, hơn nữa chỉ do mình Lăng Tân gánh chịu thời không nghịch lưu, người được bổ sung không hề mất gì cả, nhờ vậy, toàn bộ đội ngũ mới hữu kinh vô hiểm thông qua được khu vực tập trung số lượng lớn đĩa bay.

Nhưng mà dường như người Sao Hỏa có hệ thống radar truy tìm, mỗi lần mọi người vừa đi được thêm mấy kilomet sau khi dịch chuyển, người Sao Hỏa lại rất nhanh tìm được bọn họ, không chỉ như vậy, càng lúc số lượng đĩa bay tới tấn công càng gia tăng, thậm chí có một lần, những đĩa bay kia dường như đã tìm ra được

quy luật dịch chuyển, mai phục cách đó không xa chờ mọi người rơi xuống, nếu không phải khu vực đó có hoàn cảnh phức tạp cùng rất nhiều phế tích, có thể mọi người đã trực tiếp bại lộ.

Dù vậy vẫn chưa đến nỗi nào, dù sao mới chỉ có mấy chục chiếc đĩa bay mà thôi, so với chiến trường giữa Trịnh Xá cùng cả chục nghìn đĩa bay, chiến trường bên này có vẻ nhẹ nhàng hơn nhiều. Lúc này Trịnh Xá đang cầm Hồ Hồn đao chém không ngừng, dưới một đao, những đĩa bay này nếu không trực tiếp tan rã thành nguyên tử phân tử, thì cũng là nhất đao lưỡng đoạn, sau đó phát nổ ầm ầm. Hơn nữa một đao chém tới, thường sẽ hủy diệt hơn mười chiếc đĩa bay, thậm chí một đòn công kích toàn lực, có thể phá hủy đến trên trăm chiếc đĩa bay một lúc. Thông qua hình ảnh từ tinh thần lực tảo miêu của Kyle chứng kiến Trịnh Xá nhắc một robot ấy chục mét lên, ném ra xa như ném một hòn đá nhỏ, phá hủy một đội đĩa bay gần đó, tất cả mọi người đều cảm thấy đầu mình đầy mồ hôi.

- Chênh lệch quá lớn, nếu trong đội ngũ chúng ta có một người mở cơ nhân tảo tầng thứ tư cao cấp khác, không, cho dù là tầng thứ tư trung cấp cũng được, chỉ cần thực lực đạt đến mức một phần mười của Trịnh Xá, chúng ta hoàn toàn có thể đột phá vòng vây, sao có thể chật vật như thế này...

Lăng Tân cảm thán một chút, Lưu Úc đứng bên cạnh hần thở dài:

- Haiz, trước kia Trung Châu đội chúng ta còn có mấy người khác có thực lực tiếp cận với Trịnh Xá, đều đã mở cơ nhân tảo tầng thứ tư, chỉ tiếc là sau trận chiến cuối cùng, đội ngũ của chúng ta chỉ còn lại có ba người...

Douglas bỗng nhiên nói:

- Tốt nhất không nên phát sinh chuyện như vậy, nếu phe chúng ta có thêm mấy người thực lực mạnh mẽ, có khả năng sẽ không gặp Mars Attacks, mà là thế giới đáng sợ hơn như Independence Day, người ngoài hành tinh không bị tấn công sấm sét âm khắc chế, đó mới chính là một cuộc chiến tranh thật sự!

Lăng Tân thoáng ngẩn người một chút, hần kỳ quái hỏi:

- Tại sao? Chẳng lẽ thế giới phim kinh dị không phải là xuất hiện ngẫu nhiên sao?

Douglas lại tiếp tục nói:

- Trước đây dùng một tiểu đội luân hồi vượt qua các thế giới phim kinh dị, Chủ Thần sẽ không đưa ra một nhiệm vụ chắc chắn phải chết, có thể có độ khó cực cao, khiến cho tiểu đội luân hồi vô cùng gian khổ mới có thể vượt qua, tuy vậy vẫn có những phương pháp đặc thù để lẩn tránh cùng hoàn thành nhiệm vụ. Tóm lại, Chủ Thần sẽ không đưa ra thế giới phim kinh dị hoàn toàn tuyệt cảnh, tương tự như vậy, thế giới Mars Attacks lần này thoát nhìn có vẻ có độ khó rất lớn, nhưng mà cần thận phân tích lại, kỳ thực có chiến lược của Trịnh Xá, chúng ta chỉ cần tập kích giống như hiện tại, sẽ có thể diệt chủng người Sao Hỏa một cách nhanh chóng. Chính là đạo lý như vậy, thực lực của Trịnh Xá thu hẹp lại sự chênh lệch giữa nhân loại cùng người Sao Hỏa, chỉ có một mình hần đã như vậy, nếu có thêm mấy người khác có thực lực ngang bằng, hoặc là tiếp cận với hần, người cảm thấy Chủ Thần sẽ vẫn đưa ra thế giới Mars Attacks sao?

- Hóa ra là như vậy.

Lăng Tân bình tĩnh đại ngộ nói:

- Hóa ra là như vậy, hệ thống cân bằng? Bất quá lại nói, cho dù là hệ thống cân bằng, với tư cách chủ chiến lực, thực lực của Trịnh Xá vẫn quá mạnh, một mình hần cũng đủ để ảnh hưởng đến kết cục trận chiến này, lực lượng như vậy đã vượt qua mức độ cân bằng. Nếu như vậy vẫn cân bằng mà nói, trừ phi...

Lăng Tân cùng Douglas mãnh liệt nhìn nhau, hai người đồng thời nói:

- Nói một cách khác, người Sao Hỏa cũng có chiến lực đỉnh cao?

Douglas rút chiếc tẩu thuốc của mình ra, sau khi hút một hơi liền phát hiện không đúng, bởi vì nơi này là Sao Hỏa, bọn họ uống thuốc thích nghi môi trường nên có thể không cần bận tâm về vấn đề dưỡng khí, nhưng mà thuốc lá lại không thể hút được, trong tầng khí quyển của Sao Hỏa không có oxy như trên Trái Đất, cho nên hần chỉ có thể vừa ngậm tẩu thuốc vừa nói:

- Chiến lược phổ biến của người Sao Hoả là đĩa bay, số lượng hơn một trăm nghìn chiếc, đây đã là chiến lược siêu việt gấp mấy lần so với nhân loại rồi, nhưng bọn chúng lại có nhược điểm là bị tấn số sóng âm khắc chế, nói một cách khác, chiến lược giữa người Sao Hỏa và nhân loại kỳ thật không chênh lệch nhiều, chỉ là hiện tại nhân loại còn chưa tìm ra được biện pháp khắc chế. Như vậy Trịnh Xá với thực lực vượt xa tưởng tượng, sẽ giống như là một cái bug, Chủ Thần sẽ không đưa ra thế giới phim kinh dị tuyệt cảnh, đồng dạng, cũng sẽ không đưa ra thế giới dễ dàng, có thể cày điểm, đĩa bay của người Sao Hoả đối với Trịnh Xá mà nói quả thực chỉ giống như là ruồi muỗi còn trùng, như vậy... người Sao Hỏa nhất định có chiến lược đỉnh cao!

Lăng Tân cũng khẳng định:

- Không sai, Trịnh Xá có nhắc đến, bất kỳ một thế giới nào cũng đều có chiến lược cao cấp ẩn giấu. Ví dụ như The Lord of The Rings, có những sinh vật như Thần cùng Ma tồn tại.

Trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều trầm mặc, sở dĩ mọi người vẫn một mực bảo trì tin tưởng, nguyên nhân mấu chốt nhất là do thực lực đỉnh cao của Trịnh Xá. Cho dù có cả chục nghìn đĩa bay đuổi theo bọn họ, chỉ cần Trịnh Xá còn có thể chiến đấu, hẳn vẫn sẽ cuốn lấy đại bộ phận chiến lực của người Sao Hỏa, như vậy mọi người sẽ vẫn còn lòng tin xâm nhập vào căn cứ quân sự. Dù sao bọn họ cũng không phải kẻ yếu, chỉ vì bảo toàn thực lực, cho nên đến lúc này vẫn không toàn lực công kích... nhưng mà chẳng lẽ người Sao Hoả cũng vẫn chưa toàn lực công kích?

Lăng Tân cùng Douglas lại liếc mắt nhìn nhau, hai người gần như đồng thời đứng lại, đột ngột dừng lại như vậy khiến cho những người xung quanh thoáng kinh ngạc, sau khi bay được một khúc mới chậm rãi dừng lại, may mà đây là một khe hở trong phế tích, cho nên lần dừng lại đột ngột này cũng không khiến cho hạm đội đĩa bay đuổi đến vây công.

Douglas vỗ vỗ đầu rồi nói:

- Là lỗi của ta, từ khi bắt đầu đã bỏ qua chi tiết này.

Lăng Tân cũng nói:

- Đây là một thế giới hoàn chỉnh, như vậy đã nói lên người Sao Hoả không phải bỗng nhiên xuất hiện, người Sao Hoả cũng có hình thái xã hội, có hoàn cảnh sinh tồn thích hợp, có phân chia chức tước địa vị, cũng có trí thông minh... Nếu không sao bọn chúng có thể tạo ra hạm đội đĩa bay mạnh mẽ như vậy? Cho nên người Sao Hỏa không thể nào một mực bao vây tấn công Trịnh Xá, chỉ phải ra một số ít đĩa bay đến tấn công chúng ta như thế này, đây là chuyện không thể nào! Kyle, phương thức vận hành của tinh thần lực tẩy miêu và tâm linh tỏa liên là như thế nào?

Kyle lập tức nói:

- Dùng tinh thần lực để tiến hành quét hình trên trong phạm vi lớn, trực tiếp truyền hoàn cảnh vào trong đầu mọi người thông qua kết nối tinh thần, bất kỳ vật gì, chỉ cần không bị che đậy đều có thể quét hình.

Lăng Tân cắn răng nói:

- Vậy người mau quét hình bên trong những đĩa bay đang vây công Trịnh Xá, nhanh lên!

Kyle vội vàng nhắm mắt lại chuyên tâm quét hình, không đến một lát sau, sắc mặt tất cả mọi người đều biến đổi, bởi vì bọn họ đã thông qua tinh thần lực thấy được hoàn cảnh trong những đĩa bay này... Tất cả đều là đĩa bay không người lái! Trong những đĩa bay này thậm chí ngay cả một người Sao Hoả cũng không có!

120. Chương 120: Ảo Ảnh (nhị)

Trong khu vực phế tích xác thực phát hiện ra thi thể người Sao Hoả, cho nên đây không thể là ảo cảnh, đây đúng là thành phố của người Sao Hoả. Nhưng mà tất cả những đĩa bay đang vây công Trịnh Xá lại là đĩa bay không người lái...

- Kyle, quét hình sơ qua những đĩa bay đang đuổi theo chúng ta.

Lăng Tân bỗng nhiên vuốt vuốt huyết thái dương của mình, nét mặt hấn lập tức biến thành đậm mạc.

Kyle vừa quét hình tinh thần lực, trong đầu mọi người lập tức đều xuất hiện tình hình bên trong đĩa bay, những đĩa bay này đều có từ mười đến hai mươi người Sao Hỏa, hơn nữa nếu quan sát cẩn thận hơn một chút, có thể phát hiện tốc độ cùng tính năng những đĩa bay này cao hơn nhiều so với hạm đội đĩa bay đang tấn công Trịnh Xá. Tất cả mọi người đều bình tĩnh đại ngộ, gần như đồng thời nhìn về phía Lăng Tân cùng Douglas.

- Đúng vậy, không biết người Sao Hỏa dùng biện pháp gì, đã triệt để tra ra tất cả thành viên, thực lực mỗi người chúng ta, bọn chúng cũng có trí tuệ, hơn nữa rất không tệ, dùng đĩa bay không người lái để kiểm chế Trịnh Xá, để cho những đĩa bay có người điều khiển đến chặn đường chúng ta. Trong kịch bản gốc của Mars Attacks, người Sao Hỏa thật sự rất thích làm thí nghiệm trên thân thể con người, cắt các bộ phận thân thể con người ra, nhưng người bị thí nghiệm vẫn còn sống, có thể thấy bọn chúng có nền y học tương đối phát triển, hơn nữa rất thích dùng sinh vật sống để tiến hành nghiên cứu, đoán chừng... những người có thực lực vượt qua sinh mạng thể bình thường như chúng ta, đối với chúng mà nói chính là tư liệu sống rất tốt.

Douglas Hitler cười khổ nói, đúng lúc này, tình hình trong tinh thần lực tảo miêu đã có biến hóa, những đĩa bay vốn một mực đuổi theo mọi người bỗng nhiên bay xuống, liên tiếp bắn ra những tia death ray về phía khu vực phế tích mọi người đang đứng, death ray đủ mọi màu sắc, nhưng loại nào cũng có uy lực cực lớn, mỗi một tia đều có uy lực giống như tên lửa cỡ nhỏ. Hơn nữa đĩa bay của người Sao Hỏa dường như không cần tích tụ năng lượng, cách vài giây là có thể bắn ra một phát, không ngừng tấn công, toàn bộ khu vực phế tích đều rung lên, mọi người đang đứng trong khe hở liên tục bị đá vụn rơi trúng.

Sau khi trầm mặc một lát Lăng Tân khẳng định:

- Chúng đang buộc chúng ta phải liên tục đi về phía trước... Hỏi một chút, có biện pháp nào có thể ngăn cách được quét hình tinh thần lực không? Trước kia các người đoàn chiến, nếu như đối phương cũng có tinh thần lực khống chế giả, vậy sẽ xử lý thế nào? Hai bên đều hoàn toàn rõ ràng tình huống của nhau, dùng lực đối lực sao? Như vậy cái các người gọi là quan trọng nhất đối với đội ngũ chỉ sau trí giả có tác dụng gì?

Mấy người xung quanh liếc mắt nhìn nhau, bọn họ còn chưa kịp mở miệng Kyle đã trực tiếp nói:

- Đương nhiên là không phải như vậy, tinh thần lực khống chế giả kỳ thực cũng thuộc về người cường hóa từ Chủ Thần, chẳng qua là không phải tất cả mọi người đều có thể trở thành tinh thần lực khống chế giả, cần phải có thuộc tính tinh thần không giống với người thường mới được. Cho nên nói một cách khác, tinh thần lực khống chế giả cũng là có mạnh có yếu, tinh thần lực khống chế giả mạnh có thể che đậy quét hình tinh thần lực, thậm chí tinh thần lực khống chế giả rất mạnh rất mạnh còn có thể khiến cho người bình thường cùng tinh thần lực khống chế giả yếu hơn sinh ra ảo giác...

- Ảo giác sao?

Lăng Tân mặt không biểu tình ngẩng đầu lên, hấn đột nhiên rút ra một quả táo từ trong lồng ngực, vừa ăn táo vừa nói:

- Như vậy căn cứ quân sự kia rất có thể là không tồn tại, chỉ là ảo ảnh người Sao Hỏa bày ra cho chúng ta, tuy có vẻ vô cùng chân thật, nhưng nếu như suy nghĩ sâu hơn một chút, gần khu dân cư như vậy lại có một căn cứ quân sự khổng lồ? Từ đạo lý mà nói rất không có khả năng, đương nhiên, cũng không ngoại trừ người Sao Hỏa là sinh vật theo chủ nghĩa quân sự, tất cả mục đích xã hội đều ưu tiên cho quân sự, như vậy đồng dạng xuất hiện một vấn đề khác, nếu như đặt quân sự lên hàng đầu, vậy khu dân cư lớn như thế này rất khó xuất hiện, dù sao chúng ta cũng có thể tận mắt chứng kiến, cảm nhận được khu vực này.

Khi nói những lời này, Lăng Tân chỉ chỉ dưới chân, dưới khu phế tích liên tiếp bị địa chấn cùng sóng xung kích ảnh hưởng, có vô số thi thể của người Sao Hỏa, thậm chí còn có một số người Sao Hỏa bị đất đá đè lên vẫn đang còn sống, phía dưới những phế tích này hầu như không có đĩa bay, cho nên khả năng là khu dân cư rất lớn.

- Có bảy mươi phần trăm khả năng căn cứ quân sự kia là ảo ảnh.

- Ảo ảnh?

Tuy đã sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng khi nghe Lăng Tân nói, ngoại trừ Douglas ra, những người còn lại vẫn lộ biểu tình khó tin, đặc biệt là Kyle càng hoảng sợ nói:

- Không thể, ta hoàn toàn không có cảm giác thấy chút dấu hiệu che chắn nào, trước kia ta đã từng trải qua vài lần đoàn chiến, khi đối phương che chắn hoàn toàn có thể cảm giác được.

Lăng Tân gật đầu nói:

- Đó là bởi vì thực lực hai bên chênh lệch quá xa, giống như là chúng ta hoàn toàn không biết nguồn gốc thực lực của Trịnh Xá, tại sao lại lợi hại như vậy, cũng là do thực lực chênh lệch quá lớn.

Lúc này, bỗng nhiên khu phế tích mãnh liệt rung chuyển, tất cả đều có cảm giác đứng không vững, mọi người đồng loạt vội vàng nhìn về phía Lăng Tân cùng Douglas, Kyle vội hỏi:

- Tiếp tục dịch chuyển sao? Nơi này sắp hoàn toàn sụp đổ rồi, hai vị đến cùng có biện pháp gì có thể giải quyết vấn đề hiện tại!

Douglas cười khổ nói:

- Không cách nào, đối phương cũng có trí tuệ rất cao, khi phá hủy kiến trúc trên bề mặt Sao Hỏa, chúng ta đúng là đang chiếm thế chủ động, khi đó lẽ ra không nên phân đội, chúng ta tự cho là đã tìm được căn cứ quân sự, tách chiến lực quan trọng nhất là Trịnh Xá ra, có thể nói, chiến lực của hắn đã bị tiêu hao, đối với nhiệm vụ lần này hoàn toàn vô dụng. Người Sao Hỏa căn bản chính là mượn kế hoạch của chúng ta, tách Trịnh Xá ra, khiến chúng ta tự chui đầu vô lưới, vừa giải quyết được một phần chiến lực của nhân loại, vừa bắt được một đám vật thí nghiệm. Chúng ta đã thất bại, chỉ có thể lập tức trở về chiến hạm suy nghĩ biện pháp khác.

Thần sắc mọi người đều có chút buồn bã, chỉ có Lăng Tân vẫn như cũ chậm rãi ăn táo, sau một lát hắn mới lên tiếng:

- Không nhất định, còn một biện pháp có thể giải quyết tình thế trước mắt... Chẳng qua là có thể sẽ có chút nguy hiểm mà thôi.

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên nhìn hắn, thậm chí ngay cả Douglas cũng thôi ngậm tẩu thuốc, hắn vội vàng nói:

- Chúng ta đã đến tận đây, còn có chuyện gì không nguy hiểm? Vốn đã rất nguy hiểm rồi, nhưng nếu như có thể thắng lợi, nguy hiểm lớn hơn nữa cũng được, người quả thực có biện pháp sao?

- Ừm, biện pháp này là...

Một lát sau, trong lúc đang kịch chiến Trịnh Xá bỗng nhiên hét lên:

- Không bao giờ! Mẹ kiếp, đừng mơ đến chuyện ta làm theo lời hắn!

Giờ phút này mọi người đã nhờ khả năng dịch chuyển của Kyle đi đến một khu vực phế tích cực lớn khác, sau khi giải thích rõ ràng tình huống, vốn mọi người đều cho rằng Trịnh Xá sẽ đồng ý hơn nữa lập tức thực hành, nhưng không ngờ đáp án lấy được lại nằm ngoài dự đoán, mọi người đều hỏi:

- Tại sao?

- Vớ vẩn! Hắn nói là có nguy hiểm!

Trịnh Xá hét lớn thông qua kết nối tinh thần lực.

Về mặt của mọi người liền trở nên càng khó hiểu, thanh niên tóc vàng David lập tức hỏi:

- Không thể nào? Trịnh Xá, người... người... người rõ ràng sợ hãi? Sợ chết? Người sợ chết sao?

Hiển nhiên David là người bị kích động nhất, trên thực tế, từ khi Trịnh Xá cường lực áp bức, triệu tập tất cả các tiểu đội, sơ bộ xác định hình thức thống nhất thế giới luân hồi, sau đó quyết định thành lập đội ngũ tập kích Sao Hỏa, bản thân hắn cũng là người lãnh đạo lần xâm nhập này, tất cả tất cả, đều cho thấy Trịnh Xá là một thủ lĩnh đoàn đội thập phần hợp cách, một cường giả đỉnh cao như vậy cũng có thể sợ hãi? David cảm thấy như mình đã bị lừa.

Trịnh Xá không hề dừng lại, hần vội vàng nói:

- Chết thì tính cái gì, nhưng các người biết hần là ai không? Một nửa gien của Sở Hiên a, nếu như hần đã nói sẽ có nguy hiểm, đây còn không phải là nguy hiểm tới cực điểm sao? Ta đã có thể tưởng tượng ra tình huống nếu như kế hoạch này thất bại rồi, nhất định ta sẽ bị người Sao Hoả giải phẫu thành các khối vụn, mà từng khối vụn đều còn sống, hoặc là các bộ phận của ta bị gắn lên trên thân thể những sinh vật khác! Không bao giờ! Người đừng có mơ làm cạn kiệt năng lượng của ta!

- Không phải có Phong Thần bằng sao? Cho dù người tiêu hao hết năng lượng cũng có thể khôi phục rất nhanh mà.

Đội trưởng Bắc Băng châu đội Austin kỳ quái hỏi, Trịnh Xá khẳng định:

- Không sai, ta biết. Nhưng nếu có thể khôi phục chiến lực cho ta một cách đơn giản như vậy, hần sẽ không nói là có chút nguy hiểm rồi, nhất định là sẽ rất nguy hiểm, cho nên hần mới nói như vậy.

Lăng Tân yên lặng gật đầu nói:

- Nói không sai, trước mắt ta còn hơn 75000 điểm nhân quả, tuy nói dùng để khôi phục năng lượng cho Trịnh Xá cũng chữa trị các loại như vậy là hoàn toàn đủ rồi, nhưng mà vừa muốn hoàn thành kế hoạch, vừa muốn bổ sung năng lượng cho Trịnh Xá, hai điều này có thể không kiêm nhiệm đồng thời được, cho nên trước khi ta lấy được thêm một số lượng điểm nhân quả nữa, thật xin lỗi, Trịnh Xá có thể sẽ phải trong trạng thái vô lực.

- Xem đi xem đi!

Trịnh Xá lập tức kích bắt đầu kích động:

- Ta đã nói mà, nếu như có thể lập tức khôi phục, như vậy sao hần lại nói có chút nguy hiểm? Nhất định là vô cùng nguy hiểm, hần mới có thể nói như vậy, hắc hắc, ta đã từng trải qua rất nhiều tình huống tương tự a, chẳng lẽ còn không nhìn ra dấu hiệu sao?

Lưu Úc cùng Lâm Tuấn Thiên đứng bên cạnh đều thở dài, nhìn vẻ mặt của hai người tựa hồ là đang cảm thấy rất mất mặt, tuy trước kia Trịnh Xá xác thực là bị Sở Hiên tính kế nhiều lần, một lần bị răn cấm mười năm sợ dây thừng, nhưng mà có sợ thì cũng không nên biểu hiện rõ ràng như vậy a, huống hồ Lăng Tân cũng không phải là Sở Hiên...

121. Chương 121: Ảo Ảnh (tam)

- Kế hoạch lần này chính là muốn chế tạo một trái bom siêu trọng lực, nguyên lý cụ thể đoán chừng cũng giống như nguyên lý của bom hủy diệt tinh cầu.

Mặc dù khẳng định với vẻ chém đinh chặt sắt, nhưng đến cuối cùng Trịnh Xá vẫn đồng ý với kế hoạch Lăng Tân đề xuất, cũng không phải do hần đại nghĩa diệt thân, đối mặt với hình thức suy nghĩ cùng phương thức hành động của Sở Hiên, nói cái gì đại nghĩa các loại, chỉ đơn thuần là hành vi muốn chết mà thôi.

Chẳng qua bởi vì nhân cách phụ của Lăng Tân làm phụ đạo tâm lý cho hần một lúc, đặc biệt là nhắc đến hậu quả nếu nhân loại thất bại, cộng thêm giờ phút này La Lệ còn đang ở trên Trái đất... Không thể làm gì hơn, Trịnh Xá trời sinh bị uy hiếp tại những điểm này, không chỉ là nội tâm lương thiện, mà còn có sự quan tâm của hần đối với người bên cạnh mình, bất kể là đồng đội, hay là người yêu...

- Đây là vũ khí mang tính sát thương quy mô lớn đời thứ ba, cơ bản có thể xem như quá trình bắt đầu từ bom nguyên tử, sau đó đến bom khinh khí, rồi đến bom siêu trọng lực, nói một cách đơn giản bom hủy diệt tinh cầu chính là bản phóng đại của bom siêu trọng lực. Nguyên lý của bom nguyên tử nằm ở sự hao hụt khối lượng sau khi nguyên tử phân rã, lượng vật chất có vẻ như biến mất đã được chuyển hóa hoàn toàn thành năng lượng. Uy lực của bom khinh khí kỷ thực cũng phụ thuộc vào sự hụt khối, chỉ là phản ứng nhiệt hạch có độ hụt khối lớn hơn so với phản ứng phân hạch, do đó uy lực cũng lớn hơn. Về phần bom siêu trọng

lực thì là loại vũ khí tiếp cận thêm một bước với bom phản vật chất, năng lượng được tập trung tại một điểm trong chớp mắt, tạo ra sự suy sụp hấp dẫn, đạt tới hiệu ứng lỗ đen, có điều quá trình này cũng không hoàn toàn, do vậy sau đó sẽ phát ra bức xạ và giải phóng năng lượng trên phạm vi lớn, càng tới gần điểm trung tâm, mức độ chuyển hóa thành năng lượng của vật chất càng triệt để. Cho nên biến một khối vật chất lớn cỡ SCV-70 Pegasus-Class thành bom siêu trọng lực, uy lực đại khái có thể bao trùm từ một phần tư đến một phần ba diện tích bề mặt Sao Hỏa, tuy vẫn không thể gọi là bom hủy diệt tinh cầu, nhưng uy lực của nó cũng đủ để ứng phó với tình huống trước mắt.

Lăng Tân mặt không biểu tình nhìn những người xung quanh giống như không phải vừa nói về vũ khí diệt thế, mà chỉ là một trái pháo hoa.

- Chờ một chút, vừa rồi người nhắc đến một khối vật chất lớn cỡ SCV-70 Pegasus-Class biến thành bom siêu trọng lực? Vì sao đột nhiên ta lại có dự cảm bất hảo chứ?

Trịnh Xá chăm chú hỏi.

- Tình huống cơ bản chính là như vậy, chúng ta nói tiếp đi...

Lăng Tân quay đầu qua chỗ khác sau đó nói, đồng thời lấy ra một quả táo.

- Này! Đừng có học theo Sở Hiên khi đổi chủ đề sẽ quay đầu qua chỗ khác, còn có, sau này không được ăn táo! Đúng rồi, câu “Tình huống cơ bản chính là như vậy” cũng không được nói!

Trịnh Xá hét lớn, tuy những đội ngũ khác khó có thể tưởng tượng, nhưng khi những người đã từng cộng sự với Sở Hiên, chứng kiến một Trịnh Xá mặt không biểu tình liên tục ăn táo, còn vừa ăn vừa nói “Tình huống cơ bản chính là như vậy”, bọn họ quả thực là đều vô cùng im lặng... vô cùng vô cùng im lặng!

Lăng Tân mặc kệ Trịnh Xá liên tục gào thét, hắn chỉ vừa chậm rãi cắn từng miếng táo vừa nói:

- Tình hình hiện tại đã rất rõ, một là chúng ta không biết tình huống cụ thể của người Sao Hỏa, tinh thần lực khống chế giả phe ta còn chưa mạnh đến mức có thể thăm dò được trí nhớ cùng ý thức người khác, cho nên, hiện tại chúng ta giống như người vừa mù vừa điếc, hoàn toàn không biết gì về Sao Hỏa.

- Hai, lực lượng của người đã đạt tới mức có thể ảnh hưởng bề mặt của một hành tinh, có thể di sơn đảo hải, nhưng lực lượng này chỉ là của một mình người, nếu có thể chuyển đổi thành 50 EVA, cho dù thực lực yếu hơn rất nhiều, thì tình hình hiện tại có thể đã khác. Cái chúng ta thiếu khuyết không phải lực lượng đỉnh cao, mà là phương pháp xử lý, phân tán lực lượng, một chiếc máy bay chiến đấu có thể giết chết mấy trăm binh sĩ, nhưng lại không thể giống như mấy trăm binh sĩ tay không tác sát bất giữ một lượng lớn tù binh, chính là như vậy, lực lượng của chúng ta cách biệt quá lớn, người vượt qua chúng ta quá nhiều. Nhưng mà, chúng ta cũng có ưu thế, đó chính là Phong Thần bảng.

Lúc này mọi người đã về đến SCV-70 Pegasus-Class, nếu như tất cả đã chỉ là bấy rập, tiếp tục tiến hành đến cùng là chuyện không có chút ý nghĩa nào, cho nên sau khi nghe ý kiến của Lăng Tân cùng Douglas, mọi người đều quyết định trở lại SCV-70 Pegasus-Class. Khi đó muốn tiếp tục tấn công, hoặc là rời khỏi Sao Hỏa đều được, hơn nữa một khi Trịnh Xá về đến trên chiến hạm, số lượng lớn đĩa bay cũng không đủ khả năng uy hiếp mọi người nữa.

Hiện tại toàn chiến hạm đã bị tinh thần lực của Kyle che chắn, cộng thêm công năng che chắn của Phong Thần bảng cũng được sử dụng, cho nên lần thảo luận này không cần phải lo bị người Sao Hỏa biết được, chỉ là kế hoạch của Lăng Tân thật sự là quá mức rợn người rồi.

Trước khi đến Sao Hỏa, nhân cách phụ của hắn đã không nhận được sức cảm dỗ của các loại khoa học kỹ thuật từ Chủ thần, yêu cầu Trịnh Xá hoán đổi rất nhiều văn bản tài liệu công nghệ cao, trong đó có tài liệu về bom hủy diệt tinh cầu, chỉ là những khoa học kỹ thuật này cũng không phải thứ xã hội loài người hiện tại có khả năng đạt tới, ví dụ như kỹ thuật suy sụp hấp dẫn. Nếu như bom nguyên tử là vũ khí sát thương quy mô lớn đời thứ nhất, bom khinh khí là đời thứ hai... vậy bom hủy diệt tinh cầu là đời thứ ba. Về phần đời thứ tư... thì là thể hiện hoàn mỹ của kỹ thuật suy sụp hấp dẫn, tạo thành tên lửa hủy diệt siêu trọng lực, hàm lượng khoa học kỹ thuật trong đó càng không cần phải nói, ít nhất vượt qua nền khoa học hiện tại của nhân loại từ 800 đến 1000 năm. Hơn nữa tên lửa hủy diệt siêu trọng lực hoán đổi từ Chủ thần cũng chỉ có thể sử dụng một phát mà thôi, loại vũ khí đủ khả năng hủy diệt hành tinh này tự nhiên không thể nào

là loại hình vũ khí sử dụng không hạn chế, hơn nữa yêu cầu 2 chi tiết cấp S, mấy trăm nghìn điểm thưởng cũng làm cho loại vũ khí này trở thành lão đại của vũ khí khoa học kỹ thuật hoán đổi từ Chủ thần, ngay cả những tiểu đội chăn nuôi cũng mới chỉ từng nghe qua.

- Cho nên, tên lửa hủy diệt siêu trọng lực là rất không có khả năng, nhưng bom siêu trọng lực thì không có vấn đề gì, dù sao yêu cầu đối với khoa học kỹ thuật của bom siêu trọng lực không quá cao, chỉ cần nén ép năng lượng rất lớn trong thời gian cực ngắn, nói một cách khác, cái chúng ta cần chính là một nguồn năng lượng vô cùng khổng lồ.

Kế hoạch của Lăng Tân chính là như vậy, biến toàn bộ SCV-70 Pegasus-Class thành điểm tập trung năng lượng, mấy lò phản ứng vi tụ hợp hoàn toàn có thể tạo ra nguồn năng lượng đạt yêu cầu, sau đó người tiếp tục cung cấp năng lượng chính là Trịnh Xá, do hắn chịu trách nhiệm truyền tất cả năng lượng của mình vào lò phản ứng vi tụ hợp, còn Lăng Tân thì sử dụng Phong Thần bằng duy trì quá trình suy sụp hấp dẫn, không để cho năng lượng bộc phát, nhờ vậy, một trái bom siêu trọng lực được hình thành, nếu như bộc phát hoàn toàn, đủ để bao trùm một phần tư đến một phần ba diện tích bề mặt Sao Hỏa, uy lực này có thể nhỏ căn cứ của người Sao Hỏa đến tận gốc.

Kế hoạch này chính là điên cuồng như vậy, khi Lăng Tân hoàn toàn giải thích xong, phản ứng của mọi người đều là há to miệng nhìn về phía hắn, trừ Douglas tựa như đang tự hỏi vấn đề gì đó ra, những người còn lại chỉ có thể bất khả tư nghị lắc đầu, Trịnh Xá không làm âm ỉ nữa, chỉ rất nghiêm túc nói:

- Kế hoạch này quá mức nguy hiểm, đầu tiên, uy lực hủy diệt lớn đến mức đó, tuy ta có thể sống sót, nhưng các người thì làm thế nào? Tiếp theo là một khi chiến hạm bị phát nổ, chúng ta làm sao để trở về Trái đất? Còn có một điểm trọng yếu nhất, mục đích chúng ta đến đây cũng không phải là tạo ra đại phá hoại, nếu không chỉ cần một mình ta đi là được rồi, mục đích của chúng ta vốn là phát tán virus mà!

Lăng Tân chỉ yên lặng nhìn về phía những người còn lại, trong mọi người chỉ có Douglas là đang nhíu mày trầm tư, một lúc lâu sau, khi Lăng Tân đang định nói tiếp, Douglas bỗng nhiên mở miệng nói:

- Ta tán thành, đúng vậy, kế hoạch này có thể làm tan rã triệt để xã hội trên Sao Hỏa, chỉ cần chúng ta san bằng căn cứ của bọn chúng, như vậy hạm đội đĩa bay của người Sao Hỏa tại Trái đất sẽ chỉ còn là cây không có rễ, vừa sử dụng death ray, vừa sử dụng hệ thống phản trọng lực, vừa duy trì vòng bảo vệ, năng lượng của bọn chúng sẽ bị tiêu hao rất nhanh. Một khi chúng ta phá hủy nơi này hoàn toàn, trong thời gian ngắn hạm đội của chúng sẽ không thể sử dụng được nữa, khi đó chúng ta có thể đơn giản giải quyết toàn bộ. Mặt khác ta có một đề nghị, địa điểm phát nổ sẽ là căn cứ quân sự ảo ảnh lúc trước, mặc kệ chỗ đó có cái gì, là thực hay ảo, nhưng nếu đối phương đã xem chỗ đó với tư cách bẫy rập, vậy chúng ta dứt khoát khiến bom siêu trọng lực phát nổ tại vị trí đó, triệt để san bằng thành phố cùng xã hội của người Sao Hỏa! Ta hoàn toàn tán thành kế hoạch này!

Lúc này mọi người đang ở trong phòng chỉ huy của SCV-70 Pegasus-Class, khi Douglas vừa nói xong, mọi người thấy ánh mắt của hắn cũng giống như là của một kẻ điên, mà Lăng Tân thật sự là phối hợp rất nhanh, hắn thậm chí không đợi người thời gian đặt câu hỏi, trực tiếp nói ra:

- Ta chỉ có một phần tám Phong Thần bằng, không hoàn chỉnh, cho nên không cách nào tạo ra ảnh hưởng đối với sinh vật đến từ thế giới khác, cũng tức là không thể nào trực tiếp sử dụng Phong Thần bằng đối với người Sao Hỏa. Nhưng từ khi Thế giới luân hồi dung hợp cùng vị diện này, Phong thần bằng của ta có thể sử dụng đối với các người, cho nên ta có thể hợp tác với Kyle, trước khi bom siêu trọng lực phát nổ, dịch chuyển tất cả mọi người đến một vị trí rất xa.

- Về phần làm thế nào để trở về... Nếu như người Sao Hỏa đã có thể dựa vào đĩa bay đến được Trái đất, vậy tại sao chúng ta lại không thể? Không phải chỉ có SCV-70 Pegasus-Class mới có chức năng này.

Lăng Tân vẫn lạnh nhạt nói, mà Trịnh Xá lại bỗng nhiên như là đã minh bạch chuyện gì đó, hắn nhìn Lăng Tân cùng Douglas một lúc, sau đó mới hỏi:

- Biện pháp này quả thật có thể thực hiện sao? Có thể bao trùm một phần tư đến một phần ba diện tích bề mặt Sao Hỏa?

- Đúng vậy, sau khi bom siêu trọng lực phát nổ sẽ sinh ra vận động vô hành tinh cùng đứt gãy trong lòng đất, đủ để cho toàn Sao Hỏa sinh ra động đất trên cấp mười, khi đó cho dù dưới mặt đất còn có những

thành phố khác, kết quả cũng chỉ có thể là bị chôn vùi, cho nên một trái bom này đủ để cho người Sao Hỏa bị diệt chủng.

Lăng Tân khẳng định, Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi lại tiếp tục hỏi:

- Vậy người có thể cam đoan chúng ta sẽ an toàn thoát ly không?

- Không thể cam đoan, khả năng tất cả an toàn thoát ly chỉ khoảng sáu mươi phần trăm, bất quá... có thể hy sinh vì sự sống còn của nhân loại, tuyệt diệt người Sao Hỏa, giao dịch như vậy cũng không đến nỗi tệ.

Những quân nhân cách đó không xa đều nghiêm túc cùng trang trọng gật đầu, hi sinh, từ này đối với bọn họ cũng không có gì xa lạ, trên thực tế, trước khi đến Sao Hỏa, bọn họ đều đã sớm có giác ngộ. So với tiểu đội luân hồi mà nói, bọn họ mới là người sinh ra và lớn lên ở thế giới này, nếu như có thể bảo hộ toàn nhân loại, như vậy bọn họ sẽ không chút do dự hi sinh bản thân, cho nên so ra, bọn họ lại là những người không cổ kị nhất.

- Như vậy... Chấp hành kế hoạch!

122. Chương 122: Ảo Ảnh (tứ)

(Có âm mưu!)

Trong nội tâm Trịnh Xá sinh ra một suy nghĩ như vậy, bởi vì hắn đã quá mức quen thuộc đối với Sở Hiên, tuy Lăng Tân không phải là Sở Hiên, nhưng nhân cách phụ của hắn có thể nói là Sở Hiên phiên bản đơn giản, phương thức suy nghĩ của hai bên rất tiếp cận. Bởi vì nếu như là Sở Hiên mà nói... bày ra kế hoạch điên cuồng như vậy xác thực là chuyện có thể xảy ra, nhưng hắn tuyệt đối sẽ không sắp xếp bố cục vì nhân loại, không thể nào vì đại nghĩa mà gánh chịu nguy hiểm, người muốn Sở Hiên vì sự sinh tồn của toàn nhân loại mà hi sinh sao? Cơ bản là chuyện không thể nào...

Cho nên, trong kế hoạch này khẳng định có chuyện gì hắn không biết hoặc là chi tiết bí ẩn nào đó, mà Douglas dường như đã đoán được ảo diệu bên trong bố cục lần này.

(Đến tột cùng là chi tiết nào? Trong lúc phân tích kế hoạch ta đã bỏ qua cái gì sao?)

Trịnh Xá mô phỏng phương thức suy nghĩ của Tiêu Hoàn Luật, nhưng dưới tình huống tin tức không đủ, hắn cũng không thể làm gì hơn, dĩ nhiên cũng không phải mưu trí của Tiêu Hoàn Luật yếu hơn Douglas, mà nhất định là có chuyện gì đó Douglas biết, còn hắn lại chủ quan bỏ lỡ, rốt cuộc là cái gì?

Trong lúc bứt tốc, Trịnh Xá quay đầu qua nhìn Lăng Tân, cho đến khi vô tình nhìn thấy mảnh Phong thần bảng trên tay Lăng Tân, hắn mới chấn động, rốt cuộc biết được mục đích thực sự của kế hoạch lần này...

(Đúng thế, nếu là như vậy, khả năng chúng ta thành công sẽ rất lớn... Hoàn toàn loại bỏ được nhược điểm thực lực không đồng đều, khiến cho người Sao Hỏa không thể không bước vào trong cục, đánh một trận cùng chúng ta, không phải phân tán tinh lực như lúc trước, mặc cho thực lực cá nhân của ta cường đại, nhưng lại vô dụng đối với bản thân nhiệm vụ, kế hoạch này quả nhiên rất tuyệt!)

Không bàn đến Trịnh Xá có phải đã nghĩ thông suốt được mục đích chân thật của kế hoạch này hay không, làm đội trưởng của đội ngũ tập kích, nếu như hắn đã quyết định thực hành kế hoạch, như vậy tất cả mọi người trên toàn chiến hạm đều bắt đầu di chuyển, SCV-70 Pegasus-Class bắt đầu cất cánh, tuy tốc độ bay không đạt tới tốc độ như lúc ở trong chân không vũ trụ, nhưng tương đối mà nói cũng đã rất nhanh, dựa theo tốc độ này, tối đa sau nửa tiếng đồng hồ có thể đến vị trí của căn cứ quân sự lúc trước, mà trên đoạn đường này... cái mọi người phải đối mặt chính là hơn mười nghìn đĩa bay.

Khi Tàu Hi Vọng vừa mới cất cánh không bao lâu, quả nhiên, những đĩa bay vốn một mực bao vây chiến hạm bắt đầu tập kích, death ray rơi vào Tàu Hi Vọng như mưa, đây chính là một chiếc chiến hạm dài mấy trăm mét a, mục tiêu rõ ràng như vậy, căn bản không thể tiến hành lẩn tránh, đặc biệt là dưới mức độ vô

cùng linh hoạt của những đĩa bay này, death ray gần như đạt đến độ chính xác 100%. Nhưng may là SCV-70 Pegasus-Class cũng có vòng bảo vệ đặc biệt... Đông Hoàng Chung.

Đông Hoàng Chung quả thực là khí cụ tu chân đẳng cấp cao nhất, uy lực bất phàm, khi những luồng death ray bắn đến cách chiến hạm 10 mét, một tầng không gian rung động mất thường có thể thấy lập tức triệt tiêu công kích, nhưng mà những đĩa bay này cũng thật sự lì lợm, chúng vẫn tiếp tục bay xung quanh, càng không ngừng điên cuồng bắn death ray về phía chiến hạm, xem tình hình như vậy, lực phòng ngự tối đa: một trăm nghìn lần công kích, đoán chừng sẽ bị phá vỡ trong mấy phút.

Bất quá Trịnh Xá cũng đang ở trên chiến hạm, không ngừng truyền năng lượng vào Đông Hoàng Chung, bởi vậy, năng lượng của hắn cũng tiêu hao với tốc độ cực nhanh.

Khi năng lượng sắp bị tiêu hao sạch sẽ, Lăng Tân liền sử dụng Phong Thần bằng bổ sung lại cho Trịnh Xá, sau khi Đông Hoàng Chung lại một lần nữa được nạp đầy năng lượng, Trịnh Xá mới vội vàng quay lại hỏi:

- Cần bao nhiêu điểm nhân quả?

- 8700...

Lăng Tân cau mày nói.

- Bao nhiêu? 8700?

Trịnh Xá cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc, tuy hắn không rõ điểm nhân quả có giá trị như thế nào, nhưng bổ sung tinh thần lực cho Kyle chỉ cần hơn 100 điểm nhân quả, còn bổ sung chân nguyên lực cùng ma lực cho hắn lại cần đến 8700 điểm, mức độ chênh lệch này không khỏi quá lớn.

- Đúng vậy, xác thực là cần rất nhiều điểm nhân quả, chỉ có thể cho rằng năng lượng của người liên lụy đến quá nhiều tương lai, hơn nữa cấp bậc của chân nguyên lực cùng ma lực có lẽ cũng cao hơn rất nhiều rất nhiều so với tinh thần lực.

Lăng Tân đáp, nếu tiếp tục như vậy, khi điểm nhân quả đã bị tiêu hao hoàn toàn, đoán chừng mọi người cũng vẫn chưa đến vị trí của căn cứ quân sự. Vì vậy Trịnh Xá lập tức ra lệnh cho SCV-70 Pegasus-Class bắt đầu đánh trả, những người có thể công kích từ xa đi đến cầu tàu, chuẩn bị tiến hành phản kích. Đương nhiên, với tư cách người có thực lực mạnh nhất, Trịnh Xá cũng bị phái đến vị trí đĩa bay dày đặc nhất.

Không thể không thừa nhận, SCV-70 Pegasus-Class xác thực là chiến hạm vô cùng tân tiến, thực sự xứng với cái giá hoán đổi đắt đỏ, theo mệnh lệnh Trịnh Xá phát ra, hệ thống radar liên toàn lực tập trung vào khu vực hạm đội đĩa bay, Mega particle cannon bắt đầu bổ sung năng lượng, tên lửa vũ trụ đặc chế cũng được đặt vào họng pháo. Ngoại trừ tinh thần lực khổng lồ giả Kyle, những người còn lại gồm Trịnh Xá, David, Douglas, Austin, Lưu Úc, Lâm Tuấn Thiên, Hạo Thiên, còn có Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi đều đi tới vị trí cầu tàu.

- Chiến hạm tấn công!

Trịnh Xá hít một hơi thật sâu, tiếp đó hét lớn, mệnh lệnh của hắn thông qua kết nối tinh thần truyền đến trong đầu từng thành viên trên chiến hạm, tuy quốc tịch bất đồng, ngôn ngữ cũng không giống nhau, nhưng trong thời khắc này, tất cả những quân nhân trên chiến hạm đều phối hợp vô cùng ăn ý, tiếp đó một số người trong phòng điều khiển liền nhấn nút kích hoạt chủ pháo của SCV-70 Pegasus-Class.

Hai khẩu pháo đường kính năm sáu mét vươn ra, bên trong không ngừng xuất hiện dấu vết những điểm sáng bị hút vào, theo họng pháo càng lúc càng thêm sáng kịch liệt, từ hai khẩu pháo mạnh mẽ bắn ra hai chùm laser màu trắng sáng, sau khi rời khỏi họng pháo hai chùm laser này liền dung hợp lại, không ngừng quấn lấy nhau bắn về phía trước, sau giây lát đường kính chùm laser đã vụt tăng lên bảy tám mét rồi đâm vào một chiếc đĩa bay gần nhất, chỉ trong chớp mắt chiếc đĩa bay này liền trực tiếp hoá khí biến mất, chùm laser chói mắt vẫn không hề suy yếu đi chút nào, lần lượt xuyên qua những đĩa bay trên đường bay tới, tiếp đó đâm xuống mặt đất ở rất xa, lập tức phía đó xuất hiện một đám mây hình nấm khổng lồ, trước chiến hạm xuất hiện một khoảng trống lớn, vô số đĩa bay bị chùm laser xuyên thủng, hóa thành hư vô...

123. Chương 123: Ảo Ảnh (ngũ)

-... Uy lực mạnh thật!

Bên trong chiến hạm, những nhà khoa học cùng quân nhân đã sớm ngây ngẩn cả người, mỗi người đều không ngừng cảm thán bằng tiếng mẹ đẻ của mình, một phen cảm thán này còn chưa kết thúc, những quả tên lửa vũ trụ đã sớm chuẩn bị từ trước đều mãnh liệt bắn ra, trong lúc nhất thời xung quanh chiến hạm hoàn toàn biến thành biển lửa, sóng xung kích bao phủ trong phạm vi ngàn mét. Tuy chỉ có những đĩa bay ở gần trung tâm vụ nổ mới bị phá hủy, nhưng hiệu quả thị giác lại vô cùng chấn động, mỗi một phát bắn ra đều tạo thành một đám mây hình nấm loại nhỏ. Giờ phút này, rốt cuộc SCV-70 Pegasus-Class cũng hiện ra nhanh vượt dữ tợn của mình, so ra, chỉ một chiếc SCV-70 Pegasus-Class cũng đủ để khiêu chiến với hơn một ngàn đĩa bay.

Những thành viên tiểu đội luân hồi nhìn thấy cũng có chút chấn động, Trịnh Xá hưng phấn hét lớn, rút Hồ Hồn đao vọt xông ra ngoài, lập tức hơn mười chiếc đĩa bay bị hắn trực tiếp đâm xuyên, chỉ là lực tấn công của hắn quá mạnh mẽ, có khả năng gây nguy hiểm cho cả chiến hạm, cho nên hắn không thể không bay đến vị trí xa một chút rồi mới bắt đầu công kích. Dù vậy, mới chỉ mấy giây mà thôi, dọc đường Trịnh Xá đi qua tất cả đều là ánh lửa cùng những vụ nổ liên tục, tốc độ, lực lượng, phạm vi công kích, đã không cùng một đẳng cấp với hạm đội đĩa bay, nói đơn giản một chút, trong mắt Trịnh Xá những đĩa bay này thật đúng là giống như côn trùng.

Người Sao Hỏa cũng minh bạch đạo lý này, muốn trực tiếp tiêu diệt Trịnh Xá căn bản không có khả năng, cho nên phải không ngừng kéo dài thời gian, đến khi làm tiêu hao hết năng lượng của hắn mới thôi. Hạm đội đĩa bay không chiến đấu chính diện, cũng không tập trung vây công Trịnh Xá, chỉ không ngừng bay qua bên cạnh hắn tấn công về hướng chiến hạm, đây cũng là chủ ý rất tốt, một khi Đông Hoàng Chung cạn kiệt năng lượng, như vậy dưới hỏa lực của cả chục nghìn đĩa bay, phá hủy chiến hạm là chuyện trong giây lát mà thôi, giờ phút này hai bên chỉ đơn giản là so xem ai có thể chống cự lâu hơn.

Những người còn lại trên chiến hạm cũng đều hiểu rõ tình thế, có thể nhận thấy rất rõ đối phương căn bản không để ý tới công kích của Trịnh Xá, chỉ điên cuồng bắn death ray về phía chiến hạm, hai bên đều đã đến tình cảnh không chết không thôi.

- Mọi người, tấn công!

David hét lớn một tiếng, phía sau hắn bỗng nhiên xuất hiện một bóng người màu đen. Bóng người này chỉ có thể mơ hồ nhìn ra hình dạng, phẳng phất là một nam tử cơ bắp cường tráng. Sau giây lát, bóng người màu đen đã thoáng hiện ra phía trên một chiếc đĩa bay cách đó trăm mét, vốn chỉ là một bóng dáng mơ hồ, nhưng bóng người này lại dùng tư thái lập thể đứng vững, thoát nhìn giống như cũng không phải là cái bóng, mà là một nhân loại chính thức, nắm đấm trong tay bóng người màu đen không ngừng đánh về hướng đĩa bay, ORA ORA ORA ORA ORA ORA... sau đó bóng người này xuyên thẳng vào đĩa bay rồi bay ra từ phía khác, đĩa bay lập tức phát nổ giữa không trung.

- Thuộc tính cường hóa của ta là Stand, căn cứ trên tinh thần lực, tổ chất thân thể, trình độ mở cơ nhân tỏa... tổng hợp lại tạo nên cường độ của Stand, Stand của ta là Star Platinum.

David vừa điều khiển bóng người màu đen, vừa giải thích với Lăng Tân đang đứng bên cạnh.

Mà cùng lúc đó, Lưu Úc cũng không chịu yếu thế, hắn lấy ra một xấp bài từ trong lồng ngực, vừa lật qua lật lại vừa thì thào:

- Obelisk... Không được, mặc dù uy lực lớn, nhưng lại không thể tấn công kích từ xa, tiêu hao tinh thần lực cũng quá nhiều... Kuriboh, Celtic Guardian, Magnet Warrior... không được, đều không được, cần phải biết bay, có thể tấn công nhiều kẻ địch cùng lúc, lực phòng ngự cũng cần phải mạnh... Cái này! Rồng đen mắt đỏ!

Lời còn chưa dứt, Lưu Úc đã hưng phấn rút ra một lá bài, sau đó yên lặng nhắm mắt lại, khi hắn mở mắt ra, một con rồng phương tây màu đen dài tầm mười bảy tám mét đã xuất hiện, theo sự điều khiển của Lưu Úc, rồng đen mắt đỏ gào lên, giương cánh bay về hạm đội đĩa bay phía xa, đứng mũi chịu sào là những

đĩa bay đang ở gần chiến hạm, ngọn lửa đỏ thẫm trong miệng rồng đen mắt đỏ vừa phun ra, chiếc đĩa bay đầu tiên liền bị ngọn lửa làm tan chảy.

(...Những đĩa này không hề để ý đến Trịnh Xá, mục đích của bọn chúng là trước một bước phá hủy chiến hạm, tiêu diệt chúng ta... Thành công, bước đầu tiên của bố cục đã thành công!)

Lăng Tân cùng Douglas liếc mắt nhìn nhau, hai người đều nhìn thấy sự nhẹ nhõm trong mắt đối phương, bố cục lần này có thể nói là một hành động vô cùng nguy hiểm, nếu như suy đoán có một chút sai lầm, khi đó kết quả chỉ có thể là đập nổi chìm thuyền, bất quá cũng may, phỏng đoán chính xác, tất cả đều diễn ra theo kế hoạch từ trước.

(Như vậy điểm yếu duy nhất hiện tại, có thể dẫn đến thất bại là... người Sao Hoả có một hay nhiều chiến lực đỉnh cao?...)

Trong đầu Lăng Tân không ngừng tự hỏi, tuy vậy hành động của hắn cũng không dừng lại, vừa ẩn ẩn huyết thái dương vừa nói:

- Nhân cách chủ, phương diện chiến đấu giao cho người, ta có mấy vấn đề cần cẩn thận suy nghĩ... Đúng rồi, không nên làm hỏng thân xác được giao, lát nữa ta có thể còn cần xuất hiện một lúc.

Nói xong, biểu lộ một mực lạnh nhạt của Lăng Tân bắt đầu biến hóa, cho đến khi hoàn toàn biến thành nghiêm túc mới thôi.

- Đạt Vân Hi, người phải tự cẩn thận, tinh thần ẩn ký của người không hoàn chỉnh, cho nên... người ở lại trên chiến hạm đi, ta có dự cảm, người Sao Hoả sẽ không chỉ phái ra hạm đội đĩa bay này, khi chúng ta càng ngày càng tiếp cận căn cứ quân sự kia, chiến lực thực sự của chúng cũng sẽ hiện ra.

Sau khi cẩn thận dò xét Đạt Vân Hi, Lăng Tân liền vận hành tinh thần ẩn ký, một luồng khí thế áp bức khổng lồ như đất trời đột ngột xuất hiện, khiến cho những người xung quanh đều quay đầu lại nhìn, Lăng Tân trực tiếp bay thẳng về phía những đĩa bay cách đó không xa với tốc độ nhanh như chớp.

Ầm~!

Một quyền phát ra, đại năng mãnh liệt xuất hiện, chẳng những phá nát mấy đĩa bay trước mặt mà còn khiến một luồng sóng xung kích cuộn cuộn đánh tới bốn phía, những đĩa bay gần đó đều bị va chạm vào nhau. Tuy không có khả năng như Trịnh Xá, dưới một chiêu liền phá hủy mấy chục chiếc đĩa bay, nhưng lực phá hoại như thế này cũng đã rất kinh người rồi, ít nhất so với lực lượng của những thành viên tiểu đội còn lại cũng không hề chênh lệch... Phải biết rằng, hắn là người sinh ra và lớn lên tại thế giới này, chưa bao giờ trải qua các thế giới phim kinh dị, chưa hề được Chủ thần cường hóa!

- Haiz, có vẻ như tất cả mọi người đều đang rất hưng phấn... Nhưng thực sự mà nói, ta chỉ muốn đi ngủ một giấc thôi...

Hạo Thiên rất bất đắc dĩ nhìn xem ánh lửa đầy trời, đặc biệt là chiến đấu của Trịnh Xá ở phía xa. Tuy Trịnh Xá có cảnh giới nhập vi, không phải lo đòn tấn công ảnh hưởng đến chiến hạm, nhưng mà chiến đấu của hắn lại làm cho vô số đĩa bay phát nổ, sóng xung kích liên tục xuất hiện hết đợt này đến đợt khác, thoạt nhìn thật sự đúng là vũ khí sát thương quy mô lớn hình người.

-...Tuy rất muốn đi ngủ, nhưng nếu tiếp tục như vậy, đoán chừng sau khi trở về Trịnh Xá sẽ làm thối ta mất, dù sao cách đây không lâu chúng ta vẫn còn là địch nhân...

Hạo Thiên không ngừng phàn nàn, nhưng bên ngoài thân thể của hắn lại hiện ra rất nhiều điểm sáng, những điểm sáng này lần lượt kết nối lại, tạo thành một tầng ánh sáng màu vàng chói mắt.

- Thánh Quang Khí, ánh sáng tâm linh của ta, thời cổ đại thường bị con người cho là thiên sứ sinh mạng thể...

Theo sự phát động của ánh sáng tâm linh, tầng ánh sáng màu vàng mãnh liệt phát sáng rực rỡ, khi ánh sáng yếu đi, bên ngoài thân thể hắn đã xuất hiện một lớp áo giáp màu vàng.

- Đấu chiến trận giáp!

Sau khi bộ giáp màu vàng hiện ra, biểu lộ lưỡi nhac uể oải của Hạo Thiên cũng đột nhiên biến mất, thay vào đó là vẻ thâm trầm tĩnh táo. Hạo Thiên vừa bay ra khỏi vòng bảo vệ của chiến hạm, lập tức có những luồng death ray khổng lồ liên tiếp bắn đến, mà hắn căn bản không thèm để ý, tất cả công kích đều bị lớp áo giáp màu vàng trực tiếp ngăn cản, thậm chí ngay cả phát nổ một chút cũng không có, giống như mọi công kích đều đột nhiên biến mất không còn tung tích. Hạo thiên chậm rãi giơ tay lên, đánh một quyền về phía trước.

- Đấu chiến liệt phong quyền!

Ánh sáng màu vàng tạo thành một cơn lốc xoáy, bao phủ mấy chục chiếc đĩa bay bên trong, lốc xoáy màu vàng vừa xoay tròn một cái, những đĩa bay bên trong lập tức bị biến thành mảnh vụn, không ngừng phát nổ, uy lực này so với Á Thiên Vị của Lăng Tân còn mạnh hơn rất nhiều, khó trách lúc trước chỉ có Hạo Thiên mới có thể cảm giác được rõ ràng thực lực của Trịnh Xá... Hắn thực sự đúng là người mạnh thứ nhì trong đội ngũ tập kích lần này.

Lúc này, hạm đội đĩa bay đã chỉ còn lại mấy nghìn chiếc, phần lớn thành viên tiểu đội luân hồi đã bắt đầu chiến đấu, Phong Thần bảng còn hơn 60000 điểm nhân quả, Tàu Hi Vọng còn cách vị trí đặt bom siêu trọng lực ước chừng 10 phút phi hành...

Tại một vị trí xa xôi, vô số thiết bị không ngừng hoạt động, lượng điện năng vô cùng lớn không ngừng hội tụ lại, một thân thể khổng lồ đứng vững trong lưới điện, đây là lực lượng đỉnh cao của người Sao Hỏa...

124. Chương 124: Chủ Nhân Thế Giới (nhất)

SCV-70 Pegasus-Class vẫn tiếp tục tiến lên, dựa vào lực lượng của Trịnh Xá cùng những thành viên tiểu đội luân hồi đã quét sạch hơn mười nghìn chiếc đĩa bay, dù sao độ linh hoạt cùng uy lực của những đĩa bay không người lái này đều chênh lệch rất nhiều so với đĩa bay có người điều khiển, cho nên trước khi Đông Hoàng Chung cạn kiệt năng lượng, mọi người đã hoàn toàn phá hủy xong hạm đội đĩa bay. Sau khi trở lại chiến hạm, Trịnh Xá không nói câu nào, trực tiếp truyền thêm năng lượng vào Đông Hoàng Chung, khi năng lượng đã đầy hắn liền xoay người nằm thẳng trên boong tàu, thoạt nhìn giống như ngay cả khí lực động đập một chút cũng không có.

- Khi nào mới đến nơi?

Trịnh Xá thở dốc một lúc, sau đó hỏi những người còn lại, mấy thành viên tiểu đội luân hồi khác cũng không khá hơn hắn bao nhiêu, tuy vậy bọn họ có một ưu thế là có thể tùy thời tiến vào phạm vi vòng bảo vệ của chiến hạm, cho nên tuy so với Trịnh Xá có vẻ còn chật vật hơn, nhưng cũng không đến nỗi thở dốc. Trong đó Hạo Thiên cùng Lăng Tân là có vẻ bình thường nhất, một người có ánh sáng tâm linh Thánh Quang Khí, lực phòng ngự siêu cấp, người còn lại thì có tinh thần ẩn kị, có thể phát giác trước khi đĩa bay tấn công, lập tức tránh né, cho nên so với bộ dạng đầy bụi đất của những người còn lại, hai người bọn họ thật đúng là nhẹ nhõm đến quá phận, Lăng Tân lau mồ hôi trên trán nói:

- Ước chừng còn hơn tám phút nữa, tuy vậy tám phút này lại rất gian nan, sức tấn công của người cực lớn, nhưng năng lượng tiêu hao cũng đồng dạng cực lớn, lần này hắn là lần bổ sung cuối cùng, từ giờ cho đến trước khi bom siêu trọng lực hình thành, ta sẽ không còn dư điểm nhân quả để bổ sung năng lượng cho người.

Nói xong, hắn lấy Phong Thần bảng ra, nhắm mắt yên lặng trầm tư một lát, sau giây lát Trịnh Xá liền xoay người nhảy lên, nhìn dáng vẻ của hắn giống như đang tràn đầy năng lượng, tinh thần vô cùng minh mẫn sáng khoái.

- Thật sự là thuận tiện. Ha ha, thứ này so với Chủ thần còn tiện dụng hơn, chữa trị toàn thân của Chủ thần căn cứ trên mức độ thương thế hoặc là mức độ năng lượng cần bổ sung mà xác định thời gian, còn chữa trị của Phong Thần bảng chỉ trong nháy mắt đã hoàn thành, nếu có vô cùng vô tận điểm nhân quả mà nói, đoán chừng khi đó thật sự là vô địch thiên hạ rồi.

Trịnh Xá cười lớn nói, Lăng Tân thở dài:

- Không thể nào, lấy được bao nhiêu thì cũng phải mất đi bấy nhiêu, lấy được cùng sử dụng điểm nhân quả đều cần gánh chịu thời không nghịch lưu, đạo cụ duy nhất có thể khắc chế thời không nghịch lưu lại đang ở chỗ Clone Sở Hiên, tuy ý thức Gaia vẫn đang trong trạng thái ngủ say, nhưng theo ước lượng của ta, hiện tại trong vòng 24 tiếng đồng hồ, chỉ có thể lấy được tối đa 30 vạn điểm nhân quả, sử dụng thì là dưới 10 vạn điểm. Mặt khác một khi Phong thần bảng bị âm hơn 1 vạn điểm, như vậy thời không nghịch lưu sinh ra rất có thể sẽ đạt tới mức độ động đất thậm chí là núi lửa phun trào, nếu âm hơn 2 vạn điểm, như vậy ngay cả thiên thạch oanh kích cũng có thể.

Trịnh Xá trầm mặc một lát, sau đó gật đầu nói:

- Đúng vậy, lấy được bao nhiêu thì cũng phải mất đi bấy nhiêu, nguyên tắc rất công bằng, tạo vật cuối cùng của Thánh nhân cùng Tu chân giả, vũ khí xác suất nhân quả mạnh nhất, đương nhiên hạn chế sử dụng cũng rất lớn mới phải... Đã không thể tùy tiện tiêu hao điểm nhân quả, như vậy trong chiến đấu mọi người cũng phải chú ý, ngàn vạn lần không được để bị thương trí mạng, nếu như gặp quá nhiều địch nhân, cứ giao cho ta là được.

Những người còn lại không ngừng cười khổ, so với chiến lược của Trịnh Xá, không, thậm chí là so với chiến lược của Hạo Thiên cùng Lăng Tân, thực lực của họ đều kém xa. Khi mới tiến nhập thế giới luân hồi, được Chủ thần cường hóa, nhận được kỹ năng, mở cơ nhân tỏa, bọn họ đều rất không sợ trời không sợ đất. Tuy Chủ thần sẽ không đưa ra thế giới phim kinh dị dễ dàng, nhưng theo thực lực cá nhân ngày càng trở nên mạnh mẽ, trong lòng mỗi người xác thực đều có một loại cảm giác thoát ly phạm nhân, chỉ là hiện tại so sánh với cường giả của thế giới luân hồi đời trước, loại cảm giác ủy khuất trong nội tâm này thực sự là không cách nào hình dung.

Trịnh Xá cũng nhìn ra tâm trạng mọi người, hần cười lớn nói:

- Mọi người không cần phải buồn phiền, thành viên thế giới luân hồi đời trước đã trải qua vô số chiến đấu, nhiều hơn các người rất nhiều. Thời khắc sinh tử là hoàn cảnh vô cùng tốt để rèn luyện, so với rèn luyện trong hoàn cảnh thuận lợi một trăm năm còn nhanh tiến bộ hơn, yên tâm đi, các người chỉ cần trải qua thêm một số thời khắc như vậy là được, ta tin các người cũng nhất định có thể trở thành cường giả đỉnh cao.

Mọi người nghe Trịnh Xá nói vậy thì lại càng thêm cười khổ... Trải qua thời khắc sinh tử cũng không phải phương thức rèn luyện gì a, đó là bất đắc dĩ giãy dụa, tùy thời đều có thể chết, khả năng thành công cùng thất bại, sống sót cùng tử vong, đều là 50-50, sao có thể trải qua rất nhiều lần. Hạo Thiên đứng bên cạnh cười thầm, sau một lát mới mở miệng nói chuyện:

- ... Trịnh Xá, người xác nhận là thời khắc sinh tử khiến người phát triển đến mức độ này sao? Ách, cho dù người là như vậy, nhưng người xác nhận Sở Hiên cũng là giãy dụa trong thời khắc sinh tử, nhiệt huyết sôi trào như người mà trở nên mạnh mẽ sao?

-... Doraemon thì không tính, hần là ngoại lệ.

Tuy rất bất đắc dĩ, nhưng Trịnh Xá chỉ có thể nói như vậy, đối với đại bộ phận thành viên tiểu đội luân hồi, Sở Hiên chính là một kẻ địch đáng sợ đến cực hạn, cho dù hần không mở cơ nhân tỏa, chỉ cầm Ma động pháo trong tay, đoán chừng cũng vẫn là ác mộng của rất nhiều người.

Hạo Thiên lập tức cười khoa trương:

- Ha ha ha, cho nên, vẫn là cần có thiên phú thì mới được, không phải ai cũng có thể như người, tùy tiện nhiệt huyết sôi trào, thỏa thích trải qua thời khắc sinh tử, ha ha ha...

-... Tuy không biết nên phản bác như thế nào, nhưng ta cảm thấy, bộ dạng người rất đáng bị đánh.

Trong mọi người, trừ Lăng Tân ra, cũng cũng chỉ có Hạo Thiên là đối mặt với Trịnh Xá bằng thái độ không hề e ngại, ngoại trừ do cùng là thành viên thế giới luân hồi đời trước, thực lực cũng là một bộ phận cực kỳ trọng yếu. Hơn nữa Hạo Thiên vốn đã hiểu rõ Trịnh Xá, bất kể là bản chính hay Phục Chế Thể, cho nên hần cũng không hề khách khí, chẳng những không chút e ngại, mà còn tự nhiên vui đùa, hành động như vậy, bây giờ còn lại thực sự bất kể như thế nào cũng không dám.

Trong lúc mọi người đang nói chuyện phiếm, bỗng nhiên trong tinh thần lực tảo miêu của Kyle lại xuất hiện dị trạng, lượng lớn đĩa bay bỗng nhiên xuất hiện, số lượng ước chừng hơn bảy nghìn, độ lớn gần gấp đôi những đĩa bay không người lái lúc trước, tuy tạm thời không biết uy lực cùng độ linh hoạt đến mức nào, nhưng rất có thể đây là hạm đội đĩa bay có người Sao Hoả điều khiển. Không chỉ như vậy, dọc đường đến căn cứ quân sự còn không ngừng xuất hiện robot cao vài chục mét, đầu tròn, hình thù kỳ lạ, mang theo đủ loại vũ khí, có vũ khí laser, có vũ khí bắn tên lửa, thậm chí còn có những robot cầm vũ khí dạng pháo.

- Quả nhiên không khác lắm so với dự đoán của chúng ta, đối phương xuất hiện trong chớp mắt, trừ khả năng người Sao Hoả có công nghệ dịch chuyển ra, như vậy tinh thần lực che giấu là đáp án hợp lý nhất, đối phương cũng có khả năng tinh thần lực, hơn nữa so với tinh thần lực khổng lồ giả phe chúng ta còn mạnh hơn rất nhiều rất nhiều!

Lăng Tân yên lặng nói với những người còn lại. Kyle cúi đầu nói:

- Thật có lỗi, là ta làm phiền hà mọi người...

- Không, không liên quan đến người.

Lăng Tân nói thẳng:

- Nếu như lý luận cân bằng thật sự tồn tại, như vậy sức mạnh của đối phương, bất kể là chính thể hay cá thể, nguyên nhân là do phe chúng ta tồn tại một người còn mạnh hơn, thực lực cá nhân của Trịnh Xá quá mức cường hãn rồi, do đó liên lụy đến chúng ta.

- Hả?

Trịnh Xá kinh ngạc nhìn về phía Lăng Tân.

- Đúng vậy. Tất cả đều là do người, ha ha ha...

Hạo Thiên lập tức cũng thêm dầu vào lửa.

Lăng Tân cũng không để ý đến phản ứng của Trịnh Xá, trực tiếp nói với những người còn lại:

- Tình huống cơ bản chính là như vậy, đối phương sử dụng toàn lực muốn ngăn cản chúng ta tiến lên, ước chừng hơn bảy nghìn đĩa bay có người điều khiển, còn có hơn một nghìn robot khổng lồ, số lượng này đối với Tàu Hi Vọng mà nói đã vượt qua sức chịu đựng lớn nhất, cho nên chúng ta không thể để cho những đĩa bay cùng robot này đến gần chiến hạm, cần phải xuất kích ngay lập tức.

Giờ phút này mọi người đang ở trong phòng điều khiển của chiến hạm, nghiêm túc quan sát hình ảnh truyền về từ radar. Trận chiến quyết định tương lai Trái đất, còn cả vận mệnh của tất cả các tiểu đội luân hồi, sắp sửa bộc phát trong mấy phút đồng hồ cuối cùng.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Đã như vậy, hiện tại ta sẽ phân đội... Ta, Lăng Tân, Đạt Văn Hi, ba người chúng ta đều có năng lực phi hành linh hoạt, cho nên do ba người chúng ta đối phó với hơn bảy nghìn đĩa bay, những người còn lại: David, Douglas, Kyle, Austin, Lưu Úc, Lâm Tuấn Thiên, các người đối phó với hơn một nghìn robot trên mặt đất, phải phá hủy hoặc là kiểm chế trước khi chúng tiến hành công kích SCV-70 Pegasus-Class.

-... Hạo Thiên, người tiếp tục phòng thủ bảo vệ chiến hạm.

Một lúc sau, Trịnh Xá mới xoay đầu lại nhìn về phía Hạo Thiên nói, Hạo Thiên lập tức lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, tuy vậy hắn vẫn yên lặng gật đầu, tiếp nhận mệnh lệnh.

(... Đây có thể tính là lần hợp tác đầu tiên của chúng ta, chính thức hợp tác, Hạo Thiên, cho ta xem xem, ngoại trừ Sở Hiên cùng Adam, thể hệ cải tạo gen thứ hai, cho ta xem thử năng lực của người đi...)

- Lên đường!

125. Chương 125: Chủ Nhân Thế Giới (nhị)

Tình huống trước mắt đã rất rõ ràng, người Sao Hoả toàn lực ngăn cản chiến hạm, quân lực khổng lồ như vậy, cho dù dùng năng lực chế tạo của người Sao Hoả cũng vẫn là số lượng rất lớn, suy nghĩ cẩn thận lại một chút... trong hơn một trăm nghìn đĩa bay tập kích Trái đất, đoán chừng cũng có một bộ phận lớn là loại hình không người lái, nếu không thì không thể đồng thời xuất hiện số lượng đĩa bay chính quy lớn như vậy.

Ba người Trịnh Xá, Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi chịu trách nhiệm nghênh chiến hơn bảy nghìn đĩa bay, không thể không nói, những đĩa bay chính quy này cùng đĩa bay không người lái có chênh lệch cực lớn, ngoại trừ độ linh hoạt, lực công kích, lực phòng ngự ra, chênh lệch lớn nhất chính là do sinh vật khổng lồ chế. Những đĩa bay này không giống như đĩa bay không người lái, liều mạng lao về phía trước, bọn chúng chỉ tạo thành đội ngũ từ từ đến gần, hơn mười chiếc đĩa bay che chắn phía trước tạo thành một vòng bảo vệ vô cùng cứng rắn, dày đặc như thực chất, giữa các đĩa bay có những khe hở nhỏ, hơn một nghìn đĩa bay phía sau đồng loạt bắn death ray xuyên qua các khe hở, hỏa lực như mưa hướng về phía ba người.

- Đúng vậy, phòng ngự cùng công kích đều rất mạnh, tốc độ đã theo không kịp, như vậy chẳng thà tạo ra trận địa, từ từ đến gần, cũng có thể có mấy phát death ray bắn trúng chúng ta... Nhưng mà rất đáng tiếc, cường độ như vậy còn chưa đủ.

Trịnh Xá tán thưởng một phen, tiếp đó hắn không tránh không né, tuy Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi sau lưng đã nhanh chóng tránh né, nhưng hắn vẫn tiếp tục tiến lên, mặc cho vô số death ray bắn trúng người, Trịnh Xá vẫn như chẳng cảm thấy gì... Ngay cả lực lượng cuồng bạo như Lệ Viêm hắn còn có thể chịu đựng, chẳng lẽ còn phải quan tâm đến death ray sao?

Tốc độ bay của Trịnh Xá càng lúc càng nhanh, hiện tại hắn đã ở trong trạng thái Tiềm Long biến, cho dù không sử dụng Hồng hoang, khai thiên tích địa, nhưng lực lượng cùng tốc độ đã rất kinh người. Một quyền đánh ra, ầm một tiếng, toàn bộ vòng bảo vệ lập tức biến thành những mảnh vỡ như thủy tinh bị nghiền nát, mà Trịnh Xá không ngừng lại chút nào, đôi cánh rồng sau lưng vỗ mạnh một cái, phá vỡ bức tường âm thanh, tạo ra sóng xung kích lan tỏa đến bốn phía, một giây sau hắn đã thoáng hiện ra trước một chiếc đĩa bay, lại đánh tới thêm một quyền, lập tức đĩa bay này giống như làm bằng giấy, nát vụn thành những mảnh nhỏ, mấy chiếc đĩa bay bên cạnh cũng đều bị một quyền này ảnh hưởng, hoặc là va đụng vào nhau, hoặc là rơi xuống, trong phạm vi một đòn vừa rồi căn bản không có đĩa bay nào hoàn hảo không tổn hao gì tồn tại.

-... Thật là, rõ ràng đã nói cho hắn biết cần phải tiết kiệm năng lượng, nói không chừng lát nữa còn có uy hiếp mới xuất hiện, nếu sớm như vậy đã tiêu hao sạch sẽ năng lượng, có trời mới biết lát nữa nên làm thế nào...

Lăng Tân bắt đầu thở ra một hơi, hắn cũng gia tốc nhảy vào trong khu vực đĩa bay tập trung, Đạt Vân Hi theo sát phía sau hắn cũng đã sử dụng tinh thần ẩn kỹ, so với tư thái điên cuồng không e ngại gì cả của Trịnh Xá, thực lực của bọn họ lại yếu hơn rất nhiều, cho nên tốt nhất là xen lẫn vào trong trận địa hạm đội đĩa bay, một khi đến gần, lực công kích của đĩa bay sẽ bị hạ thấp rất nhiều, death ray không phải chỉ có thể tạo ra uy hiếp đối với bọn họ, mà còn có thể tạo ra nguy hiểm đối với bản thân đĩa bay.

Cùng lúc đó, bộ phận thành viên chịu trách nhiệm đối kháng với hơn một nghìn robot trên mặt đất cũng đã xuất phát, có điều chiến đấu giữa mọi người với robot lại hoàn toàn bất đồng, đầu tiên là mọi người không có tốc độ cùng độ linh hoạt như ba người trên không trung, tiếp theo là số lượng robot cũng không dày đặc như vậy, giữa những robot có khoảng cách tương đối lớn, nếu nhảy vào trong hàng ngũ của địch, đó mới thật sự là hành vi muốn chết.

- Cho nên, chúng ta nhất định phải thận trọng từng bước, mượn địa hình phế tích, tiêu diệt robot.

Douglas ra lệnh, những người còn lại không hề phản đối hay có ý kiến gì, từ quá trình chiến đấu lúc trước đã có thể thấy, Douglas là một người có trí tuệ siêu quần, hơn nữa bản thân cũng là đội trưởng một tiểu đội luân hồi, trong tình hình chiến đấu như thế này, thân phận đội trưởng kiêm trí giả cũng có thể khiến cho những người còn lại phải nghe theo sự chỉ huy của hắn.

- Lưu Úc, cường hóa Vua trò chơi rất hữu dụng đối với hỗn chiến quy mô lớn như hiện tại, tuy vậy ta vẫn muốn biết người có bài phép thuật (Spell card) cùng bài bẫy (Trap card) không? Ta cũng chưa quen thuộc đối với thuộc tính cường hóa Vua trò chơi, tuy có xem qua manga...

Douglas bỗng nhiên nhìn về phía Lưu Úc nói. Lưu Úc cười khổ lắc đầu:

- Bài phép thuật cùng bài bẫy xác thực là có, nhưng hoán đổi cần rất nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính, so với quái vật bình thường còn cao hơn nhiều, hơn nữa đều có mức độ suy yếu rất lớn, ví dụ những quân bài bẫy có thể trực tiếp giết chết quái vật của đối thủ trong manga như Trap Hole, Mirror Force hay bài phép thuật như Raigeki, Heavy Storm... đều biến thành thủ đoạn công kích thực thể. Do đó, hoán đổi bài quái vật sẽ hữu dụng hơn, quái vật mạnh nhất ta có thể triệu hồi là Obelisk.

- Obelisk sao? Tuy không mạnh như Osiris hay thần Ra, nhưng đối với tình hình trước mắt mà nói, quân bài này thật sự rất hữu dụng...

Douglas lập tức gạt đầu, sau đó lại quay sang hỏi Lâm Tuấn Thiên:

- Như vậy thuộc tính cường hóa của người là gì? Lúc này không kịp để ý đến tình hình chiến đấu của người.

Lâm Tuấn Thiên bỗng nhiên nhắm mắt lại, hai tay mở ra đưa về phía trước, sau một lát, trong tay hắn xuất hiện hai thanh vũ khí một trắng một đen, lúc này hắn mới mở mắt ra nói:

- Thuộc tính cường hóa của ta là phép hiện thực hóa ảo tưởng, dựa vào tập trung tinh thần lực cao độ, hiện thực hóa ra vật chất trong tưởng tượng, trước mắt ta vẫn đang rèn luyện nâng cao trình độ hiện thực hóa vũ khí, mục tiêu cuối cùng của ta là hiện thực hóa ra những vũ khí cùng đạo cụ đẳng cấp cao có đầy đủ tính năng hoán đổi từ Chủ thần, ví dụ như đạo cụ ma pháp truyền thuyết, hay trang bị tu chân, pháp bảo các loại, tuy vậy muốn đạt tới trình độ đó đoán chừng còn cần một thời gian dài mới được.

(Rất mạnh, Trung Châu đội thật sự rất mạnh, nghe nói trước kia Trung Châu đội còn mấy thành viên khác có thực lực tiếp cận với Trịnh Xá, lại còn có trí giả tối cường của thế giới luân hồi, Sở Hiên, thực lực như vậy... là mạnh đến mức độ nào đây? Tiểu đội luân hồi đời trước... thật sự là cường đại! Trong thời gian ngắn, không, thậm chí trong thời gian dài, cũng không có cách nào vượt qua được...)

Douglas thở ra một hơi nói:

- Hai người các người đã có thực lực như vậy, chiến đấu kế tiếp cũng có thể tiếp tục tiến hành, dựa theo kế hoạch lúc trước, bắt đầu tiêu diệt những robot này!

Lúc này đám người Douglas đã chạy đến phía trước một đội robot gần nhất, số lượng khoảng hơn hai mươi tên, do con đường phía trước bị một mảng phế tích lớn ngăn cản, cho nên chúng chỉ có thể vượt qua phế tích tiếp tục đi về phía trước, khi cách mọi người ước chừng một nghìn mét, hơn hai mươi robot đồng thời sử dụng vũ khí bắn tới, mấy quả tên lửa bay về vị trí mọi người đang đứng.

- Bọn chúng có hệ thống radar tìm kiếm, tới gần trong phạm vi một nghìn mét sẽ bị phát hiện.

Trước khi bắn trúng mục tiêu, Kyle đã dịch chuyển mọi người đến vị trí khác, kế tiếp, chính là do Kyle cùng Lưu Úc chịu trách nhiệm trước một bước triển khai công kích với hơn hai mươi robot khổng lồ.

Khi tên lửa vừa phát nổ, một Golem cao tầm mười mét xuất hiện bên cạnh đám robot, mặc dù đối với người bình thường, Golem này đã là rất to lớn cùng khủng bố, nhưng so với độ cao 30~40m của robot mà nói, Golem này chỉ giống như trẻ em đối đầu với người lớn, mặc cho Golem hung hăng dùng nắm đấm đánh vào thân thể, robot vẫn chỉ hơi lắc lư một chút, tiếp đó giẫm xuống một cước, biến Golem thành mảnh vụn.

- Lưu Úc!

Tất cả mọi người đang nấp sau một khu phế tích cách đó ước chừng 1500m, khi Golem của Kyle vừa bị giẫm nát, Douglas bỗng nhiên thấp giọng quát.

Lưu Úc cũng không nói chuyện, hắn chỉ cầm lấy một lá bài nhắm hai mắt lại, tiếp đó bên cạnh đám robot xuất hiện một người khổng lồ sắt thép cao hơn 20m, hai robot bên cạnh đều lập tức phản ứng, nâng quyền đánh về phía người khổng lồ sắt thép, âm~ âm~, hai quyền này phăng phát như đánh vào một khối thép. Tiếp đó người khổng lồ sắt thép trực tiếp kéo một robot lại gần, không ngừng công kích, chỉ sau mấy giây, con robot này đã bị người khổng lồ sắt thép phá nát, phát nổ kịch liệt.

- Rất tốt! Dùng Lưu Úc với tư cách chủ lực chiến đấu, Lâm Tuấn Thiên, David, hai người các người cũng bắt đầu tấn công!

Douglas hét lớn, Lưu Úc lập tức cười khở, hần nhìn Obelisk đang đại phát thần uy phía xa rồi nói:

- Uy lực rất lớn, không hổ là một trong ba lá bài thần, nhưng mà đồng dạng, Douglas, tinh thần lực của ta có thể không duy trì được bao lâu.

- Không sao... không sao cả.

Douglas lại nở nụ cười thần bí.

(... Điều đã được tính toán, tất cả đều đã nằm trong bố cục.)

126. Chương 126: Chủ Nhân Thế Giới (tam)

Chiến đấu tiếp tục diễn ra, tuy thực lực những người trên mặt đất chênh lệch rất nhiều so với ba người trên không trung, nhưng mà may mắn chính là, robot trên mặt đất cũng bởi vì hạn chế của địa hình cùng yếu tố tốc độ, nên không cách nào tiến hành vây công, ngược lại bị tiêu diệt từng bộ phận. Cho dù như vậy, theo bước tiến không ngừng, SCV-70 Pegasus-Class vẫn dần tiếp cận với đại đội robot, ước chừng hơn bảy trăm robot bắt đầu tấn công, một lượng lớn tên lửa, đạn pháo, death ray không ngừng từ phía dưới phóng tới. Tuy lực công kích của bản thân chiến hạm rất mạnh, nhưng do thể tích quá lớn nên vẫn gần như phải nhận lấy toàn bộ lượng công kích này, năng lượng của Đông Hoàng Chung không ngừng hạ xuống. Không chỉ như vậy, hạm đội đĩa bay trên không trung cũng tiến hành tấn công chiến hạm, tuy ba người Trịnh Xá có thể di chuyển rất linh hoạt, lực công kích rất mạnh, nhưng dù sao hai người còn lại cũng không phải Trịnh Xá, đặc biệt là Đạt Văn Hi, khi thân thể năng bị bắn trúng một lỗ lớn, đã bị Lăng Tân chữa trị sau đó cường ép mang về chiến hạm, thậm chí ngay cả Lăng Tân cũng phải chữa trị không ngừng, cho nên chủ lực chiến đấu trên không trung kỳ thực vẫn là Trịnh Xá.

(Khuyết điểm của Á Thiên Vị quá nghiêm trọng, ta vẫn không thể chịu đựng được tinh thần ấn ký, nếu muốn đạt đến cảnh giới Tiểu Thiên Vị, không biết còn cần thêm bao nhiêu thời gian...)

Lăng Tân cũng không quá miễn cưỡng đối với bản thân, sau khi dùng Phong Thần bảng chữa trị toàn thân hơn mười lần, bất kể là thể lực hay tinh thần lực đều đã đạt tới cực hạn, hần cũng đành quay lại chiến hạm. Những vụ nổ vẫn không ngừng xuất hiện trên không trung, xem ra Trịnh Xá lại gia tăng sức mạnh, nhưng như vậy cũng vô dụng, dù sao số lượng đĩa bay đã nhiều đến mức không đếm nổi, dưới công kích liên tiếp của death ray, năng lượng trong Đông Hoàng Chung rốt cuộc cũng bị tiêu hao toàn bộ, chỉ sau vài giây, nhiều chỗ trên chiến hạm đã bị death ray bắn trúng, tiếp đó phát nổ kịch liệt.

- Hệ thống phóng tên lửa thứ hai phát nổ, lập tức phong bế khu C, khu F, khu X, Mega particle cannon tổn hại 30%, hệ thống radar bị phá hủy, không thể chữa trị, nhiều bộ phận của chiến hạm hư hỏng nặng, công suất hệ thống phản trọng hạ thấp 15%...

Những quân nhân trong chiến hạm liên tục báo cáo số liệu, trong lúc đó Lăng Tân chỉ yên lặng cầm Phong Thần bảng, xem về mặt lạnh nhạt không chút biểu tình của hần, rõ ràng đã chuyển sang nhân cách phụ, chỉ là không biết hiện tại hần đang suy nghĩ điều gì.

Bỗng nhiên trên bầu trời xuất hiện một luồng chấn động kịch liệt, cả nghìn đĩa bay nằm trong phạm vi chấn động đều lập tức phát nổ, uy lực của luồng chấn động này lớn đến mức không thể tưởng tượng nổi, thậm chí ngay cả dư âm còn lại cũng ảnh hưởng đến SCV-70 Pegasus-Class cách đó mấy nghìn mét, khiến cho chiến hạm trực tiếp rơi xuống một khu phế tích trên mặt đất, trượt ra hơn nghìn mét, tiếp đó đâm vào một khối nham thạch cực lớn, lổ ra vào hoàn toàn bị phá nát.

Tại trung tâm của luồng sóng chấn động chính là Trịnh Xá, giờ phút này hần đã sử dụng Hồng hoang, khai thiên tích địa, dưới một chiêu liên phá hủy cả nghìn đĩa bay, nhưng đồng dạng, do uy lực quá lớn, nên ảnh hưởng đến cả phe mình, giống như chuyện bọn họ làm lúc trước, nhảy vào trong đội hình của địch, khiến cho người Sao Hỏa sợ ném chuột vỡ bình, mà hiện tại hạm đội đĩa bay cũng làm y như vậy, nhảy vào giữa Trịnh Xá và chiến hạm, làm cho Trịnh Xá dù có sức mạnh lớn cũng sẽ ném chuột vỡ bình.

- Mau mở cửa chiến hạm, ta sẽ bổ sung thêm năng lượng cho Đông Hoàng Chung!

Thanh âm của Trịnh Xá trực tiếp vang lên trong đầu những quân nhân trên chiến hạm, những quân nhân này lập tức vội vã chạy đến mở lối thoát khẩn cấp trên đỉnh SCV-70 Pegasus-Class ra, tiếp đó một bóng người vụt xuất hiện bên trong chiến hạm.

- Sau khi bổ sung đầy năng lượng cho Đông Hoàng Chung, năng lượng của ta đã không còn lại bao nhiêu, không thể ứng phó với chiến đấu kế tiếp, cho nên người phải chữa trị toàn thân cho ta thêm một lần nữa, mặt khác dùng Phong Thần băng khôi phục chiến hạm, những hư hỏng vừa rồi đã khiến cho chiến hạm không thể nào tiếp tục bay lên.

Trịnh Xá vội vàng bổ sung năng lượng cho Đông Hoàng Chung, tiếp đó vọt đến trước mặt Lăng Tân nói như vậy, nhưng Lăng Tân lại trực tiếp lắc đầu cự tuyệt:

- Không thể! Lượng điểm nhân quả còn lại dùng để chế tạo bom siêu trọng lực.

- Nghe đây!

Trịnh Xá bỗng nhiên nhắc cổ áo Lăng Tân lên

- Tình hình hiện tại vô cùng nguy hiểm, nếu như ta không còn sức chiến đấu, sẽ không thể chống cự lại hỏa lực của người Sao Hỏa, tất cả chúng ta sẽ được chôn tại đây, cho nên, chữa trị toàn thân cho ta!

Lăng Tân lạnh nhạt nhìn Trịnh Xá rồi hỏi:

- Nếu ta không chữa trị cho người thì thế nào?

- ...Giết.

Lăng Tân không nói thêm gì nữa, hần cầm Phong Thần băng yên lặng nhắm hai mắt lại, mấy giây sau Trịnh Xá lại vụt bay đến lối thoát khẩn cấp, cùng lúc đó, những vị trí hỏng hóc trên chiến hạm cũng bắt đầu khôi phục bằng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy. Đến khi chiến hạm lại một lần nữa bay lên không trung, Phong Thần băng đã chỉ còn lại hơn 10000 điểm nhân quả.

(Làm rất khá, Trịnh Xá! Chính là như vậy... Ước chừng còn có thể chữa trị toàn thân cho người từ một đến hai lần nữa, khi đó bố cục này sẽ đạt thành, như vậy lần này... chúng ta thắng rồi!)

- Đi thôi, Đạt Vân Hi, chúng ta cũng nghỉ ngơi đủ rồi, tiếp tục chiến đấu thêm một lúc.

Chiến đấu lại tiếp tục, hai bên không ngừng thiệt hại, đội ngũ đang hỗn chiến phía dưới cùng đại đội robot cũng mấy lần xuất hiện tình huống nghiêm trọng, trong đó lần nghiêm trọng nhất là toàn bộ nửa người dưới của Kyle đều bị death ray biến thành khung xương, cũng may Douglas cường hóa thuộc tính Cleric, cưỡng ép giữ mạng cho hắn, tiếp đó liền bay trở về trên chiến hạm nhờ Phong Thần băng chữa trị. Sau đó đến Lâm Tuấn Thiên bị tên lửa bắn trúng, ngay cả ruột cũng bị nổ nát, cũng là nhờ Phong Thần băng chữa trị, hơn nữa Trịnh Xá lại trở về một lần, khi cách căn cứ quân sự ước chừng một phút đồng hồ lộ trình, trên Phong thần băng đã chỉ còn lại 720 điểm.

-... Đã không thể nào tạo ra bom siêu trọng lực.

Đây là thực tế Lăng Tân nói cho tất cả mọi người, sau khi biết tin, mỗi người đều lộ ra vẻ sa sút tinh thần, bất quá hiện tại chiến đấu vẫn còn chưa kết thúc, hơn bảy nghìn đĩa bay còn lại hơn một nghìn chiếc, đại đội robot đã bị quét sạch, chiến hạm đã càng lúc càng tiếp cận căn cứ quân sự. Lúc này bỗng nhiên bên ngoài căn cứ quân sự xuất hiện một luồng điện quang chớp lóe, vô cùng vô tận điện năng từ bốn phương tám hướng hội tụ lại một chỗ, đến lúc này, mọi người mới phát hiện mặt đất tại đây đều là bằng kim loại, thậm chí trên bề mặt kim loại còn có mạch điện chằng chịt.

- Ta là Chủ nhân thế giới.

Một người Sao hỏa thuần túy do dòng điện tạo thành cao tầm trăm mét xuất hiện tại vị trí dòng điện hội tụ, những lời vừa rồi trực tiếp xuất hiện trong đầu mọi người, giống như tâm linh tỏa liên, đó là năng lực của tinh thần lực không chế giả.

- Đầu hàng, trở thành đội thân vệ của ta, hoặc là chết... Bất kể như thế nào, Chủ thần đều là của ta!

127. Chương 127: Phá Cục Cùng Kết Cục Của Sao Hỏa (nhất)

Người Sao Hỏa khổng lồ thuần túy tạo thành từ điện lưu này rõ ràng không phải sinh vật chân thật, ít nhất không phải là người Sao Hỏa thực sự, có lẽ là do khoa học kỹ thuật hoặc là biện pháp nào đó tạo thành loại hình sinh mạng thể mới, nhưng dù thể nào đi chăng nữa cũng tuyệt đối không phải là người Sao Hỏa bình thường.

- Người có thể nói chuyện sao? Dùng ngôn ngữ của nhân loại tiến hành trao đổi?

Lăng Tân bỗng nhiên mở miệng hỏi.

- Với tư cách Chủ nhân thể giới Mars Attacks, ta có thể tiến hành trao đổi cùng bất kỳ sinh mạng thể nào, không giới hạn ngôn ngữ, chỉ cần có thể suy nghĩ, có trí tuệ là được. Khi các người vừa đến Sao Hỏa, ta đã chú ý tới các người rồi, cư dân bản địa đến từ Trái đất cùng người ngoài đến từ Chủ thần không gian.

Người Sao Hỏa khổng lồ nói với ngữ điệu không nhanh không chậm. Lăng Tân còn chưa kịp tiếp tục nói chuyện, Trịnh Xá đã hét lớn:

- Người cũng biết đến Chủ thần? Ta đã có hoài nghi từ trước, nếu như trước kia có đoàn chiến, như vậy hiện tại thể giới luân hồi dung hợp cùng vị diện này, có thể xảy ra cái gọi là vị diện chiến tranh hay không? Người cũng đến từ Chủ thần không gian sao?

Thanh âm kia dừng lại một chút, giống như đang lựa chọn từ ngữ, một lát sau mới tiếp tục nói:

- Không, ta không phải người đến từ Chủ thần không gian, ta chỉ là chủ nhân thể giới này mà thôi, sở dĩ có thể biết đến sự tồn tại của Chủ thần, là do ta có bộ phận thông tin từ trí nhớ của một số lãnh đạo trên Trái đất các người.

(Đúng rồi, giống như trong phim, lĩnh vực y học của người Sao Hỏa rất phát triển, cho nên chất lọc thông tin từ trí nhớ cũng là chuyện hoàn toàn có thể)

Trong nội tâm mọi người vốn cũng đã có chút suy đoán mơ hồ, trước kia có đoàn chiến để cho từng đội ngũ trải qua khảo nghiệm sinh tử, như vậy sau khi vị diện dung hợp, mọi người dần dần trở nên mạnh mẽ, một ngày nào đó có thể bỏ qua đại bộ phận thể giới phim kinh dị, khi đó, chẳng lẽ Chủ thần sẽ để ọi người nhẹ nhàng cây đuốc sao? Không, rất có thể là sẽ tương tự như đoàn chiến, tiến hành chiến tranh giữa các thể giới... chuyện như vậy hoàn toàn có khả năng, không, hẳn là chắc chắn 100%.

Lăng Tân gật đầu nói:

- Quả thực là đánh giá thấp chiến lực hạm đội đĩa bay của người rồi, trong thời gian ngắn như vậy đã bắt được lãnh đạo một số quốc gia. Số lượng nhân loại còn lại hiện tại là bao nhiêu?

Thanh âm kia vẫn chậm rãi nói:

- Với tư cách nô lệ có tổ chất thân thể tốt, ước chừng giữ lại năm trăm triệu nhân loại là tốt nhất, trước mắt đã thanh lý được 5%, đương nhiên, nếu không có sự nhúng tay của người đến từ thể giới luân hồi, tốc độ thanh lý sẽ nhanh hơn...

Lăng Tân lại bỗng nhiên cắt đứt lời của người Sao Hỏa khổng lồ, trực tiếp hỏi:

- Có một vấn đề ta rất tò mò, cái gọi là Chủ nhân thể giới là có ý gì? Hỏa Tinh Vương? Tổng chỉ huy? Hay là cái gì khác?

Thanh âm kia lập tức dừng lại, ước chừng hơn mười giây sau mới lên tiếng:

- Trình độ khoa học kỹ thuật của loài người quá mức lạc hậu, không thể nào hiểu được tính tất yếu của sự tối ưu hóa kết cấu xã hội, khi một nền văn minh tiến bộ tới mức độ nhất định, tất nhiên sẽ xuất hiện hai loại tình huống, một là phát triển thiên về hướng phức tạp hóa, ngày càng có nhiều quốc gia, các tổ chức đoàn thể xã hội ngày càng nhiều, khoa học kỹ thuật phân nhánh... tất cả đều phát triển hướng về tính phức tạp, tuy phát triển như vậy toàn diện nhưng không an toàn, rất dễ bởi vì nội chiến hoặc là thiên tai

mà biến mất, hơn nữa tốc độ phát triển cũng chậm. Phương hướng tiến hóa khác thì đơn giản hơn, dùng một điểm làm phương hướng phát triển, tất cả tiến hóa đều phục vụ cho trọng điểm này, đồng thời kết cấu chính trị được cá nhân hóa, hình thành kết cấu xã hội như ong mật hoặc loài kiến, chính lệnh thống nhất, xã hội thanh minh, so với phát triển phức tạp hóa thì cao hơn một bậc, mà ta chính là Chủ nhân của thế giới Mars Attacks.

Tất cả mọi người đều trầm mặc không nói, không ai nghĩ rằng người Sao Hỏa vốn đối trá khôi hài trong phim lại có một xã hội văn minh phát triển như vậy, David bỗng nhiên mở miệng nói:

- Tuyệt đối quyền lực tương đương với tuyệt đối mục nát, khi quyền lực xã hội tập trung vào tay một người, cũng đại biểu cho thời điểm cá nhân nhỏ yếu chỉ có thể làm nô lệ, cho dù người cầm quyền vô cùng thanh minh sáng suốt, nhưng người tiếp theo thì thế nào? Đến người tiếp theo người tiếp theo thì thế nào? Cho nên chỉ có dân chủ cùng tự do mới là thể chế chính trị tốt nhất!

Thanh âm kia vẫn đều đều nói:

- Dùng thể chế chính trị cùng tiêu chuẩn khoa học kỹ thuật của loài người các ngươi mà nói, quả thật là như vậy, nhưng sở dĩ thể chế chính trị của Hành tinh đỏ chúng ta tồn tại, là vì khoa học kỹ thuật đã tiến bộ đến cực độ, với tư cách Chủ nhân thế giới, ta đã là thần vĩnh sinh bất diệt, dẫn theo người của Hành tinh đỏ một đời rồi lại một đời sinh sôi nảy nở cho đến nay, đã qua hơn 500 năm. Sau lần chinh phục Trái đất này, mục tiêu của Hành tinh đỏ vốn là xuất phát hướng về thế giới Starcraft, nhưng nếu như đã biết đến sự tồn tại của thế giới luân hồi cùng Chủ thần, hiện tại mục tiêu sẽ cải biến, ta muốn trở thành Chân Thần, dùng vị diện này làm cơ sở, dẫn đầu hạm đội vô địch cùng thần dân Hành tinh đỏ, xâm chiếm lần lượt các thế giới! Chúng ta muốn trở thành chủng tộc mạnh nhất đa nguyên vũ trụ!

Nói đến đây, Lăng Tân bỗng nhiên lại hỏi:

- Tại sao phải nói với chúng ta những chuyện này? Hình tượng này không phải là chân thân của ngươi sao? Nếu ngươi thật sự xuất hiện bằng chân thân, không sợ chúng ta giết chết ngươi? Mất đi thủ lĩnh, hạm đội đĩa bay của người Sao Hỏa sớm muộn cũng sẽ tiêu hao hết năng lượng, còn chúng ta có thể trước một bước hủy diệt thành phố này, khi đó...

Thanh âm kia đột nhiên cười lớn nói:

- Từ trong trí nhớ của người Trái đất ta có phát hiện ra rất nhiều thứ thú vị, dùng lực phá xảo là một trong số đó, vừa rồi ngươi nói hủy diệt thành phố này, là chỉ bom siêu trọng lực đúng không? Tuy rất không muốn thừa nhận, nhưng kể đến từ Chủ thần không gian tên là Trịnh Xá kia, thực lực của hắn quá mạnh mẽ, so với ta còn mạnh hơn 17 lần, chỉ là do người Trái đất các ngươi không phát triển dân cư xuống dưới lòng đất, chẳng lẽ các ngươi không biết đây là nơi nào sao? Nơi này là Hành tinh đỏ a, là tinh cầu của ta! Mặt đất tại đây đều do kim loại có độ dẫn điện cao tạo thành, tinh thần lực của ta có thể phóng đại gần như vô cùng vô tận, chỉ cần là nơi có kim loại dẫn điện, tinh thần lực của ta có thể vươn tới, tinh thần lực của đội ngũ các ngươi quá yếu, cho dù là che chắn cũng có thể xâm nhập một cách đơn giản, kế hoạch của các ngươi ta đã biết ngay từ đầu rồi, thậm chí ngay cả các ngươi còn bao nhiêu điểm nhân quả ta cũng thấy rõ ràng... Thuận tiện nói một câu, Phong Thần bảng cũng nhất định là của ta, còn lại mấy trăm điểm nhân quả, các ngươi vẫn muốn chế tạo ra bom siêu trọng lực sao? Ha ha ha...

- Sở dĩ nói nhiều cùng các ngươi như vậy, là vì năng lượng của ta vẫn còn đang trong quá trình tụ tập, kể tên là Trịnh Xá xác thực rất mạnh, năng lượng của hắn còn lại 10%, mức độ như vậy cũng đủ để phá hủy thân thể của ta trước khi tụ tập đủ năng lượng, nhưng hiện tại thì thế nào? Ta đã tụ tập đủ năng lượng, còn ngươi thì còn lại bao nhiêu năng lượng? Hiện tại ta vẫn nói một câu như lúc trước, đầu hàng làm thần dân của ta, ta sẽ giao năm trăm triệu nhân loại cho các ngươi quản lý.

Lăng Tân bỗng nhiên lấy Phong Thần bảng ra rồi nói:

- Đồng dạng, sở dĩ chúng ta nói nhiều cùng ngươi như vậy, là vì đang chờ đợi một tin tức... Ồ? Hạo Thiên, tốt lắm, đã phát tán xong virus rồi sao? Như vậy hiện tại ngươi có thể đến địa điểm đã chỉ định.

Lời nói này không đầu không đuôi, thanh âm kia cũng kỳ quái ồ một tiếng, sau giây lát liền điên cuồng gào lên, hình tượng khổng lồ cũng bắn ra điện quang khắp nơi, giống như muốn lập tức phá hủy SCV-70 Pegasus-Class.

- Không thể nào! Hắn lên vào lúc nào? Vì sao ta lại không biết? Mặc kệ, chỉ cần tiêu diệt các người, hắn chỉ còn là một con sâu nhỏ mà thôi, cho dù hạm đội viễn chinh bị tiêu diệt cũng không sao...

Người Sao Hỏa khổng lồ thuần túy tạo thành từ điện lưu vừa xông lên vừa lớn tiếng gầm thét.

- Ngu xuẩn, nếu như trước đó không thí nghiệm rõ ràng, làm sao bố cục lần này có thể thành công? Làm sao có thể dẫn xuất chiến lược đỉnh cao của người Sao Hỏa? Làm sao có cơ hội phát tán virus? Làm sao có cơ hội tuyệt diệt người Sao Hỏa chứ?

Lăng Tân cười lạnh nói, tiếp đó liền đưa Phong Thần bảng cho Đạt Vân Hi, Đạt Vân Hi cười hì hì tiếp nhận Phong Thần bảng rồi lấy ra một mảnh giấy nhỏ, khi một phần tám Phong Thần bảng đến gần mảnh nhỏ này, liền giống như nước kết hợp lại, mảnh giấy nhỏ hoàn hảo dung nhập vào chủ thể Phong Thần bảng, tiếp đó trên Phong Thần bảng hiện ra hơn 60000 điểm nhân quả.

- Từ khi mới bắt đầu ta đã thí nghiệm, vốn xác nhận người Sao Hỏa có khả năng tinh thần lực rất mạnh, có thể bỏ qua quét hình cùng che chắn của tinh thần lực khổng lồ chế giả, lúc đó ta đã tiến hành thí nghiệm, nếu như dùng Phong Thần bảng để che chắn... sẽ bị đối phương phát giác hay không? Về phần quá trình thí nghiệm... lần chữa trị toàn thân thứ hai cho Trịnh Xá, trên thực tế, trước đó ta đã dùng Phong Thần bảng liên lạc với hắn, nói cho hắn biết khi còn lại một nửa năng lượng lập tức quay về chiến hạm, sau khi hắn quay về ta cũng không tiến hành chữa trị, chỉ dùng Phong Thần bảng tạo ra một tin tức giả, cho nên sau đó hắn tiếp tục xuất chiến với một nửa năng lượng, khi trở về tiến hành chữa trị toàn thân lần thứ ba, kỳ thật hắn đã không còn chút năng lượng nào, tình cảnh khi đó vô cùng nguy hiểm, nếu như tinh thần lực của người có thể đột phá sự che chắn cùng nhiễu loạn tin tức của Phong Thần bảng, như vậy lúc ấy người có thể giết chết hoặc khiến Trịnh Xá trọng thương, khi đó chúng ta sẽ không còn có thể đối kháng cùng người Sao Hỏa, nhưng người lại không làm như vậy, cho nên có 70% khả năng là người chỉ có thể phá vỡ che chắn tinh thần lực, mà không thể đột phá sự che chắn của Phong Thần bảng.

Lăng Tân đã ngồi xuống, hắn lấy ra một quả táo vừa ăn vừa nói, không thèm để ý đến người Sao Hỏa khổng lồ đang càn quét lúc tiếp cận chiến hạm. Thanh âm kia điên cuồng gầm thét:

- Không thể nào! Lúc trước người dùng Phong Thần bảng tiến hành che chắn, trên thực tế khi đó bố cục cùng kế hoạch của các người ta vẫn thấy rõ như ban ngày, Phong Thần bảng làm sao có thể che chắn tinh thần lực có mặt khắp mọi nơi của ta? Không thể!

- Lần hội nghị sắp xếp bố cục kia sao?... Lúc đó... là ta lừa người.

128. Chương 128: Phá Cục Cùng Kết Cục Của Sao Hỏa (nhị)

Kể từ khi biết người Sao Hỏa có chiến lược đỉnh cao, hơn nữa căn cứ quân sự có thể cũng là ảo ảnh, Lăng Tân đã bí mật tiến hành thí nghiệm, kết quả thí nghiệm cho thấy Phong Thần bảng có thể che chắn sự thâm dò của người Sao Hỏa, cho nên tiếp theo mới là bố cục thật sự... Cho người Sao Hỏa thấy Phong thần bảng đã không còn điểm nhân quả, yêu cầu Trịnh Xá tận lực tiêu hao năng lượng, tất yếu phải khiến người Sao Hỏa cho là hắn không còn đủ tính uy hiếp, đồng thời để cho Hạo Thiên đi đến vị trí căn cứ quân sự điều tra tình hình chi tiết cụ thể, đương nhiên, sự tồn tại của Hạo Thiên vẫn một mực bị Phong Thần bảng che giấu, nếu như căn cứ quân sự đó chỉ là ảo ảnh, có thể tùy thời trở về, nếu như là chân thật... vậy sẽ xâm nhập phát tán virus.

Hạo Thiên có ánh sáng tâm linh công thủ toàn diện, biến hóa xuất quỷ nhập thần, chiến lược như vậy tại sao phải đợi trên chiến hạm? Vòng bảo vệ của chiến hạm cơ bản vẫn một mực tồn tại, sở dĩ Trịnh Xá yêu cầu Hạo Thiên ở lại phòng thủ trên chiến hạm, chính là vì để hắn hoàn thành bước phát tán virus. Dùng Phong Thần bảng tạo ra một tin tức giả, khiến cho quét hình tinh thần lực của người Sao Hỏa xác nhận hắn vẫn ở trên chiến hạm, mà chân thân đã sớm lướt qua chiến trường đi đến căn cứ quân sự. Cũng chỉ có người có thực lực như Hạo Thiên mới có thể một mình hoàn thành nhiệm vụ này, hơn nữa còn hoàn thành một cách vô cùng hoàn mỹ.

Do muốn mê hoặc kẻ địch, điểm nhân quả trên Phong Thần phải tiêu hao thực sự, nếu bị đối phương phát hiện Phong Thần bằng có thể tiến hành che chắn đối với thăm dò tinh thần lực, bố cục lần này rất có thể sẽ sinh non, cho nên, giờ phút này Trịnh Xá xác thực chỉ còn lại 10% năng lượng, điểm nhân quả của Lăng Tân cũng đã tiêu hao gần như toàn bộ, tất cả đều là sự thực... Chỉ là, bọn họ còn có một số điểm nhân quả lớn đang được ẩn giấu chưa từng sử dụng.

Đúng vậy, Đạt Vân Hi!

Mảnh Phong Thần bằng của nàng cũng đồng dạng không ngừng tích lũy điểm nhân quả, hơn nữa bởi vì không có chủ thể Phong Thần bằng, cho nên vẫn một mực không hề tiêu hao. Khi bố cục tiến hành đến thời điểm cuối cùng, số điểm nhân quả của nàng sẽ là yếu tố triệt để thay đổi kết cục.

Đại tác chiến với Phong Thần bằng là hạch tâm!

Theo sự sử dụng của Phong thần bằng trên tay Đạt Vân Hi, năng lượng của Trịnh Xá lại một lần nữa tràn ngập, hẳn không hề khách khí, lập tức bay về hướng lối thoát khẩn cấp của chiến hạm, mà rất nhiều người trên chiến hạm vẫn trong dáng vẻ rất lẫn lộn, bọn họ cũng không biết tình hình cụ thể cùng chi tiết của bố cục lần này, trong mọi người, chỉ có Douglas đang cười mỉm không ngừng, nhìn dáng vẻ của hắn tựa hồ đã biết sẽ như vậy từ trước, bộ dáng rất nhàn nhã, không hề lo lắng khi thấy người Sao Hỏa khổng lồ bằng điện lưu đang càng lúc càng tiếp cận.

- Rất tốt, rất cường đại, Lăng Tân, bố cục của ngươi vô cùng tuyệt vời, mượn ý đồ muốn bắt giữ chúng ta của người Sao Hỏa, từng bước một dẫn bọn chúng đến tình trạng như hiện tại, vừa phát tán virus, vừa khiến cho thủ lĩnh người Sao Hỏa nghĩ chúng ta là đèn đã cạn dầu, yên tâm xuất hiện. Như vậy tiếp theo thì thế nào? Tính toán kế tiếp của ngươi là gì?

Douglas lại rút tẩu thuốc ra, chậm rãi hỏi.

- Đương nhiên là... chế tạo bom siêu trọng lực.

Lăng Tân mặt không biểu tình nói:

- Chiến tranh giữa hai nền văn minh của hai chủng tộc khác nhau, dưới tình huống lực lượng cách biệt, chỉ có thể là kẻ yếu trở thành nô lệ hoặc bị hủy diệt, cái gọi là trình độ khoa học kỹ thuật càng cao càng yêu thích hòa bình, đó chỉ là nói bừa mà thôi. Một nền văn minh có trình độ công nghệ cao yêu thích hòa bình, làm thế nào sinh ra đây? Nếu như một mực ưa chuộng Hòa bình, nền văn minh này đã sớm bị hủy diệt hoặc nô dịch, sự đào thải nền văn minh là vô cùng tàn khốc cùng đầm máu, kẻ yếu diệt vong, kẻ mạnh tấn công, ngoài ra không còn con đường nào khác, cho nên, càng là nền văn minh hiện đại, tính hiếu chiến cũng càng lớn... Đối với người Sao Hỏa, chỉ cần lấy được khoa học kỹ thuật của chúng là được, còn lại phá hủy hoàn toàn, tiến hành tuyệt diệt, tại vị diện này ngoại trừ nhân loại ra, không cần chủng tộc khác tồn tại.

- Sáng suốt, người Châu Á các ngươi quá chú ý đến thể diện, thích lấy đức thu phục người, nếu có thể dùng đức thu phục, như vậy còn cần đến vũ lực làm gì? Cái gọi là đức, kỳ thật là chỉ lực lượng càng thêm cường đại, áp đảo đối phương, đây mới là bản chất của lấy đức thu phục người, ha ha ha, hiện tại ta đã hoàn toàn yên tâm, rất không tệ, sau này chúng ta nhất định sẽ có thể hảo hảo hợp tác.

Douglas Hitler mỉm cười, nói những lời này với vẻ chân thành, tiếp đó an nhàn hút thuốc, giống như Lăng Tân chỉ đang nói đến giết gà giết vịt, những quân nhân trên chiến hạm không có bất cứ dị nghị gì, chỉ có thần sắc của những nhà khoa học giống như có gì muốn nói, có điều hành trình tập kích cùng chiến đấu lần này đã sớm khắc sâu sức mạnh của tiểu đội luân hồi vào đáy lòng mỗi người, ngay cả đĩa bay cũng dám dùng thân thể phá hủy, vậy bọn họ còn sợ cái gì chứ? Cho nên trong lúc nhất thời không ai dám ý kiến gì với quyết định của Lăng Tân.

- Như vậy, bắt đầu bước cuối cùng, chế tạo bom siêu trọng lực, diệt chủng người Sao Hỏa.

Trong lúc mọi người đang nói chuyện bên trong chiến hạm, Trịnh Xá đã giao thủ cùng người Sao Hỏa khổng lồ, không thể không thừa nhận, người Sao Hỏa tạo thành từ điện lưu này xác thực có sức mạnh rất lớn, không biết điện năng đã trải qua dạng biến hóa gì, chứa đựng một trường lực kỳ dị, vừa đến gần phạm vi nghìn mét Trịnh Xá đã cảm thấy toàn thân phát chìm, giờ phút này hắn đang trong trạng thái Tiềm Long biến, tuy không sử dụng Hủy diệt hoặc là Hồng hoang, nhưng chỉ cấp độ Bạo tạc cũng đã có sức mạnh cùng

tốc độ vô cùng lớn, dù vậy hắn vẫn cảm thấy toàn thân nặng nề, nếu như đổi sang một người khác mà nói, còn không phải vừa vào trong phạm vi nghìn mét sẽ trực tiếp bị ép tới nội tạng vỡ tan sao?

- Quả nhiên không hổ là Boss cuối cùng của Mars Attacks, tập hợp toàn bộ điện năng của Sao Hỏa, hoàn toàn chuyển hóa thành năng lượng của bản thân, quả thực lợi hại.

Trịnh Xá vỗ cánh bay đến trước mặt đối phương, hắn cũng không vội tấn công, chỉ lạnh nhạt nói như vậy, tiếp đó chuyển đổi từ trạng thái Bạo tạc sang Hủy diệt. Người Sao Hỏa khổng lồ giơ tay lên, vô số điện năng hội tụ vào trong lòng bàn tay, từ dòng điện ngưng tụ trở thành plasma, không, hắn là biến thành trạng thái càng cao hơn so với plasma, positron... Pháo Positron của EVA-01 cũng chính là sử dụng loại sức mạnh này, tuy vậy người Sao Hỏa khổng lồ chỉ giơ tay lên, không hề tấn công, một lúc sau nó mới nói:

- Xin bỏ qua cho chúng ta, chúng ta cũng là sinh mạng a! Các người quả thực nhẫn tâm hủy diệt một tỷ bảy trăm triệu sinh mạng sao? Chúng ta có thể hòa bình, khoa học kỹ thuật sẽ truyền lại toàn bộ cho nhân loại, đúng rồi, chúng ta còn có thể cùng nhau đối kháng với thế giới phim kinh dị trong tương lai, xin hãy tha thứ cho chúng ta!

Trịnh Xá hơi sững sờ, trong lòng của hắn cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi, không ngờ đã đến lúc này, nó còn cho rằng có thể cầu xin tha thứ được? Lúc trước còn nói như thế nào, thanh lý nhân loại đến khi còn lại năm trăm triệu, biến năm trăm triệu người này thành nô lệ chăn nuôi. Trịnh Xá quả thực chưa từng thấy qua sinh vật nào da mặt dày như vậy, quả nhiên là vũ trụ rộng lớn, dạng sinh vật gì cũng có thể tìm được.

- Đã không thể nào rồi! Khi các người tấn công Trái đất, nên sớm nghĩ đến sẽ có kết quả như vậy. Đã xem qua trí nhớ của người Trái đất, người cảm thấy ta sẽ giống như viên tổng thống ngu muội trong phim sao? Tin tưởng người Sao Hỏa sau đó bị death ray biến thành xương khô?

- Hồng hoang, khai thiên tích địa!

Trịnh Xá hét lớn một tiếng, từ trạng thái Hủy diệt tiến vào Hồng hoang, khai thiên tích địa, sau đó đánh một quyền xuống phía dưới, dòng điện vô hình đang chớp động trực tiếp tan rã, tiếng nổ đinh tai nhức óc xuất hiện, khi tro bụi tiêu tán, trên mặt đất chỉ còn lại một lỗ lớn, thân thể của người Sao Hỏa khổng lồ tạo thành từ điện lưu đã biến mất, hoàn toàn bị phá hủy.

- Vậy thì cùng chết đi! Trong hạm đội đĩa bay tấn công Trái đất có hơn 40000 đĩa bay không người lái! Cho dù không có vòng bảo vệ cũng không hề bị ảnh hưởng từ tần số sóng của các người, chúng vẫn có thể hoạt động 48 tiếng đồng hồ!

Thanh âm của người Sao Hỏa khổng lồ lại một lần nữa vang lên trong đầu mỗi người, mang theo oán độc cùng căm hận, tuy vậy Trịnh Xá chỉ cười lạnh một tiếng, tăng tốc độ bay về hướng SCV-70 Pegasus-Class, với tư cách người cung cấp năng lượng, hắn chính là nhân vật trọng yếu nhất trong quá trình chế tạo bom siêu trọng lực...

129. Chương 129: Nổ Tung Cùng Trở Về (nhất)

Nguyên lý của bom siêu trọng lực kỳ thực cũng không quá phức tạp, dùng trình độ khoa học kỹ thuật hiện tại của nhân loại cũng có thể lý giải được, vấn đề khó khăn nhất là tập trung năng lượng cực lớn, cùng nén ép trong thời gian ngắn, chỉ cần làm được hai điểm này là có thể tạo ra vũ khí uy lực siêu cao như bom siêu trọng lực.

Tuyệt đại bộ phận mọi người đều biết, uy lực của bom khinh khí vượt xa bom nguyên tử, nhưng rất nhiều người lại không biết bom khinh khí được hình thành như thế nào, đa số đều có thể nói bom khinh khí là dựa vào đồng vị Hydro tụ hợp lại mà thành, nhưng tụ hợp như thế nào đây? Dùng mức độ khoa học kỹ thuật hiện có của nhân loại, không cách nào làm cho phản ứng nhiệt hạch diễn ra theo ý muốn, bởi vì phản ứng nhiệt hạch là một loại phản ứng dây chuyền, cũng tức là khi nguyên tử đầu tiên bắt đầu kết hợp, sẽ khiến

cho các nguyên tử khác đồng thời kết hợp, mà những nguyên tử mới kết hợp lại cũng sẽ sinh ra năng lượng cực lớn, dẫn phát càng nhiều thêm nguyên tử Hydro kết hợp lại tạo thành Heli, cho nên, một khi phản ứng bắt đầu thì không cách nào dừng lại. Mà nhân loại hiện tại chẳng những không thể nào dừng quá trình này lại, thậm chí ngay cả năng lượng cần thiết để bắt đầu phản ứng nhiệt hạch cũng cần có bom nguyên tử dẫn phát, vậy càng không cần đề cập đến vũ khí đẳng cấp cao như bom siêu trọng lực, cho dù có thể dùng một lượng lớn bom khinh khí để cung cấp năng lượng, vẫn không có phương pháp nén ép năng lượng sinh ra đến cực điểm, giống như rõ ràng có thể làm cho nguyên tử kết hợp, nhưng lại không có cách nào làm cho phản ứng ổn định, diễn ra theo ý muốn.

Thực tế mọi người cũng không nắm giữ kỹ thuật chế tạo bom siêu trọng lực, đây không phải thứ chỉ cần tùy tiện hoán đổi bản thuyết minh từ Chủ thần là có thể chế tạo, ngay cả Sở Hiến lúc trước cũng phải không ngừng thí nghiệm mới có thể chế tạo ra rất nhiều vật phẩm công nghệ cao. Lần chế tạo bom siêu trọng lực này tất cả đều phải dựa vào Phong Thần bảng mới có thể hoàn thành, dùng lò phản ứng vi tụ hợp của chiến hạm với tư cách nguồn năng lượng, dùng Hồng hoang, khai thiên tích địa của Trịnh Xá với tư cách năng lượng dẫn phát, sau đó biến toàn bộ chiến hạm thành một trái bom siêu trọng lực khổng lồ, uy lực phát nổ đủ để bao trùm từ một phần tư đến một phần ba diện tích bề mặt Sao Hỏa, sức công phá như vậy quả nhiên thuộc về vũ khí hủy diệt cấp hành tinh.

Cũng khó trách người Sao Hỏa khổng lồ lúc trước lại vô cùng hoảng hốt, cho dù nó dựa vào công nghệ cao sống sót một mạng, nhưng lượng người Sao Hỏa còn lại tuyệt đối sẽ chết hết, cho dù ở phía khác của Sao Hỏa còn có những thành phố lớn, có thể may mắn thoát khỏi ảnh hưởng của vụ nổ này, nhưng sau đó vô Sao Hỏa sẽ vận động kịch liệt, tạo ra động đất từ cấp mười đến mười hai, thậm chí ngay cả bản đồ Sao Hỏa cũng sẽ thay đổi, thậm chí còn có thể khoa trương hơn, quỹ đạo vận hành của Sao Hỏa thay đổi, tạo ra tai nạn sinh thái cấp độ hủy diệt.

-... Đã thông qua máy tính trung tâm tính toán xong tình huống kế tiếp của Sao Hỏa, bởi vì trước mắt còn chưa biết đương lượng cụ thể của bom siêu trọng lực, cho nên tất cả tính toán đều dùng số liệu trong bản thuyết minh làm chủ. Kết quả tính toán cho thấy, trong vòng mười hai tiếng đồng hồ sau khi phát sinh vụ nổ, xã hội của người Sao Hỏa sẽ triệt để tan rã, trong vòng từ mười đến hai mươi ngày người Sao Hỏa sẽ tuyệt diệt, phạm vi ảnh hưởng đại khái của vụ nổ là...

Tại phòng họp trong chiến hạm, những nhà khoa học đang không ngừng bận rộn bên cạnh máy tính, chỉ sau chốc lát, máy tính trung tâm đã căn cứ trên số liệu đưa vào mô phỏng xong khả năng phá hủy của bom siêu trọng lực, tính toán ra rất nhiều số liệu.

Sau khi im lặng một lát, một nhà khoa học trong đó lên tiếng:

- Chúng ta có thể mang theo một vài người ngoài hành tinh còn sống không, khoa học kỹ thuật của chúng hiện đại hơn rất nhiều so với chúng ta, hơn nữa nền y học đã phát triển đến mức độ rất cao, không chừng có thể có những vaccine nhân loại hiện tại không có, nếu có thể nghiên cứu thỏa đáng, trình độ khoa học kỹ thuật của nhân loại sẽ nhảy vọt. Hơn nữa nền văn hóa, lịch sử, tư tưởng triết học... của một nền văn minh, những thứ này đều là một lượng tài phú lớn không cách nào hình dung...

- Không thể.

Lăng Tân trực tiếp lắc đầu nói:

- Không nói đến việc người Sao Hỏa có thể thích ứng với hoàn cảnh của Trái đất hay không, đừng nghĩ chúng ta hiện tại đang rất nhẹ nhàng thoải mái, kỳ thật đây là do bom siêu trọng lực sắp phát nổ, một khi xác nhận chúng ta không thể sử dụng bom siêu trọng lực, như vậy trong vòng vài phút đối phương sẽ phái ra lượng đĩa bay cùng robot tính bằng đơn vị chục nghìn đến tấn công chúng ta, chẳng lẽ các người vẫn chưa rõ sao? Chúng ta không phải dựa vào lực khiến cho người Sao Hỏa thất bại, trên thực tế, nếu chỉ về mặt lực lượng mà nói, chúng ta đã thất bại!

- Một xã hội thống nhất khổng lồ, không còn giống như một quốc gia, nếu như tất cả mọi quốc gia trên thế giới liên hợp lại, trong một năm có thể sản xuất ra bao nhiêu máy bay chiến đấu? Người Sao Hỏa đã sớm thống nhất không biết bao nhiêu năm, dưới tình huống như vậy, các người cảm thấy số lượng hơn một trăm nghìn đĩa bay có nhiều không? Không, ta cảm thấy như vậy vẫn ít, cho dù người Sao Hỏa có một triệu đĩa bay ta cũng không ngạc nhiên, dù chúng ta có thực lực tuyệt đối của Trịnh Xá cũng có tác dụng gì? Trừ

phi Trịnh Xá có thể trực tiếp hủy diệt Sao Hỏa, nếu không lượng đĩa bay này có thể quán lấy hấn đến khi hết sạch năng lượng mới thôi, cho nên... đã hiểu chưa? Khi xâm nhập, ta đã biết virus căn bản không cách nào hủy diệt xã hội của người Sao hỏa, cho dù 117400 quân viễn chinh bị chúng ta tiêu diệt toàn bộ, sau tối đa một năm, không, chỉ cần mấy tháng, sẽ lại có hơn trăm nghìn đĩa bay khác đến tấn công Trái đất! Hơn nữa virus cũng không phải vạn năng, có thể bị giải mã, khi đó chúng ta dùng cái gì để phản kháng? Văn minh chênh lệch quá lớn, giống như cách biệt thực lực giữa chúng ta và Trịnh Xá, mặc cho người dùng bất luận mưu kế bố cục gì cũng đều vô dụng! Nhất định phải sử dụng bom siêu trọng lực, nếu không cái chờ đợi nhân loại là tuyệt diệt!

Những nhà khoa học đều là nghe đến sững sờ, tuy những tình huống này bọn họ cũng từng nghĩ qua, nhưng lại không nghĩ được sâu như vậy, lúc này các khoa học gia đều bắt đầu đổ mồ hôi, không dám nói thêm gì, chỉ nhìn về phía màn hình máy tính.

So ra thành viên tiểu đội luân hồi lại là những người tinh tường hơn về vấn đề này, hoặc là do ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê, dù sao bọn họ cũng không phải là nhân loại sinh ra lớn lên ở thế giới này, hoặc là do từng trải qua rất nhiều chuyện trong thế giới luân hồi, đã sớm có cái nhìn rất rõ về sinh tử, cho nên giờ phút này bọn họ đều không nói một lời, yên lặng ngồi tại chỗ.

- Như vậy cứ dựa theo kế hoạch lúc trước mà làm.

Trịnh Xá yên lặng lắc đầu, hấn đứng lên nói:

- Những đĩa bay bị đánh rơi lúc trước đều cách đây không xa, ta đã cố ý sử dụng năng lực nhập vi, chỉ cắt đứt nguồn cung cấp năng lượng, cho nên đoán chừng chỉ cần rất ít điểm nhân quả là có thể chữa trị, có điều trước khi bắt đầu kế hoạch, ta có một thắc mắc... Làm thế nào chúng ta có thể đến được vị trí an toàn trong thời gian ngắn như vậy?

- Đương nhiên là dựa vào tổ hợp Phong Thần bằng cùng kỹ năng của Kyle.

Lăng Tân khẳng định:

- Trước khi dịch chuyển Hạo Thiên đến căn cứ quân sự của người Sao Hỏa ta đã thí nghiệm, ước chừng dịch chuyển khoảng cách 40 km sẽ cần 80 điểm nhân quả. Nói một cách khác, ước chừng mỗi km cần bỏ ra 2 điểm nhân quả, cho nên dù dịch chuyển toàn bộ chúng ta đến mặt bên kia của Sao Hỏa, cũng sẽ không mất quá nhiều điểm nhân quả.

Trịnh Xá mở to hai mắt nói:

- Không thể nào? Hơn một nghìn người sẽ cần bao nhiêu điểm nhân quả chứ? Đừng nói là Đạt Vân Hi còn tới hơn 100000 điểm trong tay.

Lăng Tân lại liếc mắt khinh bỉ nhìn Trịnh Xá, sau đó mới nói:

- Tại sao phải dịch chuyển nhiều người như vậy? Bọn họ không thể đến bên kia của Sao Hỏa trước đó bằng đĩa bay sao? Chỉ cần dịch chuyển bốn người thôi: người, ta, Đạt Vân Hi, Kyle. Chỉ có ta mới hiểu được cách thức tạo ra bom siêu trọng lực như thế nào, do người cung cấp năng lượng, Đạt Vân Hi cung cấp điểm nhân quả, Kyle cung cấp khả năng dịch chuyển, Phong thần bằng có thể cường hóa kỹ năng, nếu như chỉ dựa vào bản thân Phong Thần bằng tiến hành dịch chuyển mà nói... điểm nhân quả cần bỏ ra sẽ tăng thêm gấp trăm lần, cho nên chỉ cần bốn người chúng ta ở lại, những người khác sử dụng đĩa bay ly khai tầng khí quyển Sao Hỏa, khi đó, chỉ cần tối đa 10000 điểm nhân quả là đủ để dịch chuyển chúng ta đến vị trí an toàn, người còn định dịch chuyển tất cả mọi người làm gì?

Lúc này Trịnh Xá mới bừng tỉnh đại ngộ, xác thực, vừa rồi hấn đã nghĩ sai hướng, tuy vậy chỉ sau giây lát hấn đã phục hồi tinh thần lại, phân những người trên chiến hạm thành tổng cộng 15 tổ, lên 15 đĩa bay, sau hơn 10 phút đã hoàn tất. Do phần lớn những người trên chiến hạm đều là quân nhân, cho dù là những nhà khoa học cũng đều có quân hàm, tính kỷ luật rất không tệ, nên mới có thể nhanh chóng lên đĩa bay như vậy.

- Như vậy... bắt đầu đi!

Lúc này chỉ còn lại bốn người đang đứng bên cạnh những lò phản ứng vi tụ hợp, Lăng Tân cầm một tập tài liệu vừa nhìn vừa nói với Đạt Vân Hi:

-... Đây là trang bị phân tách năng lượng, đây là máy gia tốc lượng tử, đây là bộ phận sản sinh siêu từ trường... tiếp đó kết nối vị trí này và vị trí này... không đúng, kết nối với vị trí đó sẽ phát nổ... Tốt rồi, bom siêu trọng lực bản chế hoàn thành.

Trịnh Xá một mực trốn mắt nhìn mọi việc, theo chỉ đạo của Lăng Tân, Đạt Vân Hi không ngừng sử dụng Phong Thần bảng, những linh kiện điện tử cùng dây dẫn không ngừng xuất hiện, tiếp đó tổ hợp lại với tốc độ cao, chỉ sau vài phút ngắn ngủi, mấy thiết bị kỳ quái đã được lắp ráp xong, kết nối các lò phản ứng vi tụ hợp lại bằng dây dẫn.

-... Xác thực là bom siêu trọng lực bản chế, nhìn thế nào cũng giống như mấy máy tính nối lại với nhau.

Trịnh Xá nhìn thiết bị chấp vá mà thành trước mắt, vừa cảm thán vừa nói, tiếp đó đứng tại vị trí Lăng Tân chỉ định, đặt hai tay lên, bắt đầu vận hành năng lượng...

130. Chương 130: Nổ Tung Cùng Trở Về (nhị)

Chân nguyên lực, ma lực...

Hai loại năng lượng đẳng cấp cao này ngay cả Phong Thần bảng cũng không thể tạo ra, hoặc có thể nói là một phần tám Phong Thần bảng không thể tạo ra.

Ma lực trong cơ thể Trịnh Xá hoàn toàn không giống với ma lực trong cơ thể Đạt Vân Hi, tuy cùng một tên gọi, nhưng thực tế lại là hai loại năng lượng hoàn toàn khác biệt, giống như là nội lực cùng điện năng vậy, hoàn toàn khác nhau. Ma lực trong cơ thể Trịnh Xá là do năng lượng vampire nén ép cực độ mà thành, vô cùng nhiều năng lượng vampire thường chỉ có thể nén ép ra một tia ma lực, có thể thấy chất lượng của ma lực cao đến mức nào, quả nhiên là năng lượng siêu cao cấp được tạo ra sau khi ngưng tụ cực độ, nguyên lý của chân nguyên lực cũng là như vậy, nếu không có Trịnh Xá làm ví dụ sống, thật đúng là khó tưởng tượng trong sinh mạng thể lại có thể cất giấu năng lượng khổng lồ so với uy lực của vũ khí hạt nhân còn lớn hơn.

Nguyên lý của bom siêu trọng lực là cần năng lượng nén ép cực độ, tạo ra suy sụp hấp dẫn, điểm khó khăn nhất chính là hiệu ứng suy sụp hấp dẫn rất khó có thể hình thành, tại thời điểm này năng lượng phát ra gần như gấp 10 lần lượng điện năng tiêu thụ trên toàn Trái đất, thậm chí còn cao hơn, nguồn năng lượng khổng lồ đang được tập trung vào một điểm.

Khi Trịnh Xá đặt hai tay lên trên bệ truyền năng lượng, chân nguyên lực cùng ma lực bắt đầu theo cánh tay không ngừng hướng chảy vào trong thiết bị, lập tức toàn bộ thiết bị và các lò phản ứng vi tụ hợp xung quanh bắt đầu phát ra điện quang màu xanh da trời pha lẫn xanh lá, không ngừng chớp lóe, phảng phất như sắp nổ tung, Đạt Vân Hi cùng Kyle vội vàng lui lại hơn mười mét, chỉ có Trịnh Xá cùng Lăng Tân vẫn đứng nguyên tại chỗ.

-... Hỏi người chuyện này.

Trịnh Xá bỗng nhiên mở miệng hỏi.

- Nói đi.

Nhân cách phụ của Lăng Tân vẫn quan sát mọi việc với biểu lộ lạnh nhạt như nước, hắn trực tiếp mở miệng nói.

-... Thứ này sẽ phát nổ sao?

-... Ách.

-... Ách là có ý gì? Mẹ nó, người nói nhanh lên! Có nổ hay không? Ách là có ý gì a!

Trịnh Xá liền hét lớn, tiếng nói còn chưa dứt, tất cả các thiết bị đều đã bắt đầu không ngừng rung chuyển, lửa điện bắn ra bốn phía, khiến Trịnh Xá sợ tới mức muốn lập tức buông tay ra, nhưng Lăng Tân lại bỗng nhiên nói:

- Tiếp tục truyền năng lượng vào, nếu không sẽ không thể tạo ra suy sụp hấp dẫn, như vậy luồng năng lượng này sẽ lập tức nổ tung... Nếu như người không sử dụng Tiềm Long biến, đoán chừng đứng tại vị trí hạch tâm này cũng sẽ chết chắc!

-... Mẹ!

Lần này Trịnh Xá thật sự bị dọa, nhưng hắn lại không dám nhút nhích chút nào, Lăng Tân vẫy vẫy tay với Đạt Vân Hi cách đó không xa, Đạt Vân Hi đã nhanh chóng bình tĩnh lại, nàng cầm Phong Thần bảng lên bắt đầu chữa trị các thiết bị, dưới khả năng thay đổi nhân quả của Phong Thần bảng, tuy các máy móc thiết bị vẫn không ngừng phát ra tiếng nổ ầm ầm, nhưng cuối cùng vẫn không phân rã hoặc là phát nổ. Người sợ hồn bay phách lạc nhất dĩ nhiên là Trịnh Xá, hắn là người đứng tại vị trí trung tâm, lửa điện liên tục bắn tung tóe, hơn nữa bom siêu trọng lực sẽ tùy thời phát nổ, quả nhiên nguy hiểm không thua kém gì phòng thí nghiệm của Sở Hiên... Tuy nói dùng tổ chất thân thể của hắn có thể ngăn kháng bom khinh khí, chỉ cần sử dụng Tiềm Long Biến cùng Hồng Hoang khai thiên tích địa, đừng nói là bom Hydro, cho dù là Ma động pháo hắn cũng dám ném thử một phát... Nhưng đó là dưới tình huống có chuẩn bị a!...

Sau khoảng mấy chục giây thần kinh căng thẳng như dây đàn, năng lượng của Trịnh Xá đã sắp sửa đến lúc cạn kiệt, khi mới bắt đầu còn phải do hắn chủ động truyền chân nguyên lực cùng ma lực vào, sau đó toàn bộ các máy móc thiết bị bắt đầu không ngừng hấp thu năng lượng trong cơ thể hắn, tốc độ càng lúc càng nhanh. Khi năng lượng của Trịnh Xá gần như đã bị hút sạch, Lăng Tân mới nói có thể bỏ tay ra, tiếp đó hắn cái gì cũng không để ý toàn lực nhấc tay lên, rõ ràng hai tay vốn chỉ nhẹ nhàng đặt xuống, khi nhấc lên lại phát ra tiếng nổ đinh tai nhức óc, hơn nữa Trịnh Xá càng là vì dùng lực quá mạnh, bị quán tính làm văng về phía sau, trực tiếp đâm vào vách tường hợp kim tạo ra một hố lõm lớn.

- Lăng Tân, người...

Sau khi va đập Trịnh Xá ngay cả trầy xước da thịt cũng không có, trên thân thể không hề có vết đỏ nào, khi hắn đứng lên vừa định phát tiết oán khí một chút lại thấy Lăng Tân đang liều mạng chạy về hướng Đạt Vân Hi, vừa chạy vừa lớn tiếng nói:

- Chạy nhanh lên! Sau mấy giây bom siêu trọng lực sẽ phát nổ!

Mấu chốt nhất chính là, khi hắn nói vẫn trong trạng thái nhân cách phụ, vẻ mặt người chết vừa chạy vừa hét lớn bom sắp nổ, mô hình này thật sự là cực kỳ giống như người mang bom. Oán giận của Trịnh Xá lập tức biến mất, đầu đầy mồ hôi hột, hắn đạp mạnh dưới chân một cái, dùng tốc độ cực nhanh chạy tới chỗ Đạt Vân Hi.

Mà phản ứng của Đạt Vân Hi cũng cực nhanh, một tay chạm lên vai Kyle, tay kia nắm chặt Phong Thần bảng, đồng thời cấp thiết nói:

- Nhanh lên, chạm vào ta!

Vừa dứt lời, hai người Trịnh Xá cùng đã kẻ trước người sau chạm vào cánh tay cầm Phong Thần bảng của nàng, sau đó một giây, những thiết bị máy móc đang phát ra vô số tia lửa điện bỗng nhiên trở nên yên tĩnh, tất cả đều bị hấp thu, không chỉ như vậy, ngay cả ánh sáng môi trường xung quanh cũng trở nên vẩn vèo, tiếp đó một lực hút khổng lồ kéo mặt đất, vách tường, trần nhà bằng hợp kim bốn phía nhô lên, suýt nữa ngay cả mấy người Lăng Tân cũng bị hút vào, may mà Trịnh Xá kịp phản ứng, kéo mọi người lại. Lực hút này lớn đến mức Trịnh Xá cũng có chút không thể ngăn cản, dù sao hiện tại hắn đã suy yếu tới cực điểm, năng lượng trong cơ thể ước chừng chỉ đủ để khởi động kỹ năng Bạo tạc trong thời gian ngắn, nếu thật sự bị hút vào trong hạch tâm của bom siêu trọng lực, chỉ sợ ngay cả hắn cũng chết chắc.

Cũng may, lo lắng như vậy chỉ giằng co trong nháy mắt, kỹ năng đại địa dịch chuyển của Kyle vừa được sử dụng, trước mắt tất cả đều đột nhiên tối đen, khi phục hồi lại tinh thần, mọi người đã đứng trên một mảnh đất hoang vu màu đỏ thẫm...

131. Chương 131: Nổ Tung Cùng Trở Về (tam)

Trong bốn người tốc độ phản ứng của Trịnh Xá là nhanh nhất, sau chớp mắt đã thích ứng với sự biến hóa của cảnh vật xung quanh, dù sao mỗi lần tiến nhập thế giới phim kinh dị cùng trở về Chủ thần không gian đều là hoàn cảnh thế giới thay đổi, dịch chuyển một khoảng cách như vậy, đối với hắn mà nói thật đúng là giống như trò chơi cho con nít. Có điều ba người còn lại cũng phải mất một hai giây mới có thể hồi phục tinh thần, cho nên không đợi mọi người có bất kỳ cử động nào, từ chân trời phía xa đã truyền đến một luồng sáng vô cùng kịch liệt, cường độ lớn đến mức hoàn toàn lấn át ánh sáng mặt trời, khiến cho trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều có cảm giác trời đất bỗng nhiên trở nên ảm đạm.

Trong nháy mắt mà thôi, Lăng Tân cùng Đạt Văn Hi đều hét lên, hai tay che mắt thống khổ ngã xuống mặt đất, sau đó đến lượt Kyle cũng đồng dạng thống khổ che mắt la hét thảm thiết, Trịnh Xá vội vàng chắn trước ba người. Từ khi dịch chuyển đến lúc ánh sáng sinh ra chỉ mới hai ba giây mà thôi, theo sự xuất hiện đột ngột của ánh sáng cực độ, ở phía chân trời vô cùng xa xôi, một tiếng nổ kinh thiên động địa cũng vang lên, giống như có một hành tinh nhỏ vừa đâm vào bề mặt Sao Hỏa. Một đám mây vô cùng khổng lồ từ từ bay lên, độ cao thậm chí vượt qua tầng khí quyển của Sao Hỏa, trực tiếp phát tán sóng xung kích cùng ánh lửa đến không gian vũ trụ. Nhìn lại Sao Hỏa từ ngoài không gian, đã có ước chừng hai mươi phần trăm diện tích bề mặt bị đám mây khổng lồ bao bọc, hơn nữa đám mây này còn đang không ngừng biến lớn, biến lớn, càng lúc càng lớn... cho đến khi hoàn toàn bao trùm một phần ba diện tích Sao Hỏa mới thôi.

Đương nhiên, Sao Hỏa, hoặc có thể nói là nền văn minh trên hành tinh này đã xong, giống như muốn hủy diệt xã hội loài người cũng không cần phá hủy Trái đất, chỉ cần dùng bom nguyên tử tạo thành mùa đông hạt nhân là được, mà uy lực của bom siêu trọng lực còn kinh khủng hơn, hoàn toàn phá hủy kết cấu vỏ hành tinh. Trong tương lai rất dài, Sao Hỏa sẽ luôn xảy ra tai họa địa chất, động đất, núi lửa, siêu bão... rất nhiều rất nhiều thiên tai, hành tinh này đã không còn khả năng tồn tại văn minh xã hội.

Lúc vụ nổ diễn ra, bốn người Trịnh Xá đã ở một vị trí tương đối an toàn bên kia Sao Hỏa, đương nhiên, theo bom siêu trọng lực phát nổ, toàn bộ bề mặt Sao Hỏa cũng bắt đầu rung chuyển, cho dù đã là phía bên kia Sao Hỏa, mặt đất tại đây vẫn chấn động vô cùng kịch liệt, ba người Lăng Tân, Đạt Văn Hi cùng Kyle không thể giữ được thăng bằng, toàn thân quay cuồng trên mặt đất, chỉ có Trịnh Xá là gần như không bị tổn thương do ánh sáng cực độ lúc trước.

- Đáng sợ, thật sự là đáng sợ.

Trịnh Xá nhìn đám mây đang trở nên đỏ rực phía xa, nghiêm túc nói với ba người còn lại.

- Những kỹ năng, thuộc tính cường hóa, vũ khí... trong thế giới luân hồi ta đã từng thấy không ít, lúc trước còn cảm thấy uy lực của Ma động pháo là có một không hai, mạnh hơn bom khinh khí không biết bao nhiêu lần, nhưng hiện tại chứng kiến uy lực của trái bom siêu trọng lực này, quả nhiên là gấp dãn chơi thứ thiệt, đây mới coi như là vũ khí hủy diệt cấp hành tinh...

Trịnh Xá nói, Lăng Tân nằm trên mặt đất nhắm mắt trả lời:

- Không khoa trương như vậy, kỳ thực chỉ là do công suất khác nhau mà thôi, nếu như cùng một công suất giống nhau, uy lực của ma động pháo tuyệt đối sẽ không thấp hơn tên lửa hủy diệt siêu trọng lực, đây chính là vũ khí sát thương quy mô lớn đời thứ tư, so với bom siêu trọng lực càng kinh khủng hơn, cho nên nguyên nhân mấu chốt vẫn là yếu tố công suất.

Hai người vừa dứt lời, bỗng nhiên từ phía trước thổi đến một cơn gió mạnh vô cùng kịch liệt, rất nhiều đá vụn trên mặt đất đều bị cuốn lên, Trịnh Xá đứng mũi chịu sào cũng xém chút nữa không đứng vững, có điều ba người phía sau hắn lại không có tổ chất thân thể như vậy, cộng thêm mắt đã mù, Đạt Văn Hi cùng Lăng Tân bị thổi bay trước một bước, ngay sau đó là Kyle cũng chung số phận, khi Trịnh Xá vừa phục hồi lại tinh thần, ba người đều đã bị thổi bay ra hơn mười mét.

Nơi này chính là Sao Hỏa, trong mọi người ngoại trừ Trịnh Xá có thể diễm nhiên như không có việc gì sinh tồn trong tầng khí quyển không có oxy, những người còn lại đều là dựa vào thuốc thích nghi hoán đổi từ

Chủ thần mới có thể sinh tồn, một khi thời gian hạn định qua đi, như vậy mọi người sẽ chết chắc, cái này cũng chưa tính, một khi bị trận cuồng phong đầy đá vụn sắc nhọn này cuốn vào cũng chỉ có thể chết chắc, cho nên Trịnh Xá lập tức vô cùng kinh hãi, năng lượng trong cơ thể hắn gần như đã cạn kiệt, sao còn có thể sử dụng được chiêu thức như “Thế”? Mắt thấy ba người càng lúc càng bị thổi bay ra xa, hắn gần như không chút suy nghĩ điên cuồng chạy đến, mượn sức gió mỗi một bước đều vượt qua hơn mười mét, rốt cuộc đuổi kịp ba người đã bay ra xa mấy trăm mét. Nhưng cũng chỉ có thể như vậy mà thôi, hai tay hắn mãnh liệt chụp tới, kéo ba người xuống mặt đất, tiếp đó liền nhìn bốn phía xung quanh, tìm kiếm một vị trí có thể tránh né.

Chỉ là hiện tại toàn bộ vùng đất mênh mông đỏ thẫm này khắp nơi đều là bão cát, ngay cả phía xa mấy mét cũng không thể nhìn thấy, cũng may tổ chất thân thể của Trịnh Xá quả thực cường hãn, hắn cứ như vậy dùng thân thể chắn trước ba người còn lại. Tốc độ của cát đá được cuồng phong gia tăng, uy lực thậm chí còn lớn hơn súng đạn bình thường, ngoài Trịnh Xá ra không ai có thể sử dụng thân thể cứng rắn ngăn cản.

- Không được! Hoàn toàn không nhìn thấy cảnh vật xung quanh! Kyle, nhanh quét hình hoàn cảnh bốn phía! Nếu không chúng ta cùng nhau game over là cái chắc rồi!

Trịnh Xá hét lên, nhưng hắn lại không dám nhúc nhích dù chỉ một chút, tiếp tục dùng thân thể che chắn phía trước, tay giữ chặt ba người còn lại.

Thần kinh thị giác của ba người còn lại đã bị phá hủy hoàn toàn bởi ánh sáng cực độ. Trong giây lát đã mất đi thị giác, đối với một người bình thường mà nói là chuyện vô cùng kinh khủng, chưa nói đến cảm giác đau đớn, hậu quả đầu tiên là khó có thể nắm giữ thăng bằng cùng phương hướng. Tuy vậy tốt xấu gì Kyle cũng là người trong thế giới luân hồi, tính cách rắn rỏi, hắn cường ép đè nén đau đớn, khởi động tinh thần lực tảo miêu, địa hình chi tiết trong phạm vi mấy kilomet đều hiện ra trong đầu mọi người, tại vị trí cách bọn họ ước chừng hơn nghìn mét có một sườn núi nhỏ.

Khoảng cách nghìn mét ngắn ngủi, giờ phút này đối với bốn người mà nói lại xa như chân trời góc biển, cuồng phong mang theo cát đá ngày càng kịch liệt, tuy Trịnh Xá có thể bỏ qua những khối đá này, nhưng dù sao thể tích một mình hắn cũng có hạn, sao có thể che chắn được cho ba người khác. Chỉ sau hơn mười giây, trên thân thể ba người đều là những vết thương cùng vết máu, Trịnh Xá lớn tiếng nói với Đạt Vân Hi:

- Nhanh dùng Phong Thần bảng chữa trị thân thể! Ta sẽ đưa các người đến chỗ sườn núi!

Nói xong, hắn vác Lăng Tân lên vai, Đạt Vân Hi thì được Lăng Tân công trên lưng, một tay Trịnh Xá kéo theo Kyle, dùng hết tốc lực có thể chạy về hướng sườn núi, đoạn đường này thật sự là vô cùng chật vật, không ngừng có gió mạnh cùng cát đá công kích, khi bốn người chạy đến nơi, trừ Trịnh Xá chỉ một mình thở dốc ra, ba người còn lại đã sắp hấp hối.

-... Chịu đựng! Thật vất vả mới đến được một bước này, nếu như hiện tại lại chết, các người sẽ có thể cam lòng sao? Chịu đựng bằng bất cứ giá nào cho ta!

Hai mắt Trịnh Xá tràn đầy tơ máu, hắn lớn tiếng nói với ba người, đồng thời toàn lực đánh từng quyền từng quyền vào sườn núi. Sườn núi này cũng không quá lớn, tuy nằm ở vị trí khuất gió, nhưng bão lốc khủng bố như vậy, cát bay đá chạy vẫn thổi đến từ bốn phương tám hướng, rơi vào đường cùng Trịnh Xá chỉ có thể cường ép đánh phá vách núi tạo ra một cái hang trú ẩn. Năng lượng gần như đã cạn kiệt, uy lực mỗi một quyền hiện tại đâu chỉ kém gấp trăm lần so với lúc trước, sau mấy chục giây Trịnh Xá mới tạo ra được một cái hang sâu tầm bốn mét, độ rộng cũng vênh vênh chỉ có thể chứa bốn người, hắn lập tức vội vã lao ra khỏi hang, kéo ba người còn lại vào, khi tất cả mọi chuyện đều đã làm xong, hắn thật sự không còn một chút khí lực nào, nằm trên mặt đất không ngừng thở dốc kịch liệt.

Cũng may, tuy sườn núi này không lớn, nhưng dù sao cũng ngăn cản được phần lớn cát đá bị thổi đến, cái hang này nằm tại vị trí tương đối khuất gió, lại có chiều sâu, cho nên cát đá các loại hầu như cũng không bay vào bên trong. Cho đến lúc này, tất cả đều mệt mỏi rã rời nằm dưới đất, toàn thân ba người còn lại đều là vết máu loang lổ, những vị trí bị cát đá bay trúng đều là một mảng huyết nhục mơ hồ, đặc biệt là Đạt Vân Hi, vốn là một nữ hài vô cùng đáng yêu, giờ phút này dung mạo của nàng cũng bị hủy hoại, trên mặt có rất nhiều lỗ thủng lớn, đáng thương nằm bẹp một chỗ, chỉ là trong tay vẫn đang nắm chặt một phần tám Phong Thần bảng.

- Đạt Vân Hi! Đã tỉnh lại chưa? Nhanh lên, chữa trị thương thế cho ba người các người!

Sau khi thở dốc mấy giây, Trịnh Xá mãnh liệt ngồi dậy, hắn cũng bắt chắp chân tay bủn rủn cùng thân thể mệt mỏi, bắt đầu lay động bả vai Đạt Vân Hi.

Trên miệng Đạt Vân Hi rõ ràng bị một khối đá lớn va trúng, không thể nói chuyện, nàng chỉ yên lặng giờ Phong Thần bồng lên, giống như đang dốc sức tập trung lực chú ý, sau mấy giây vết thương cùng những chỗ bầm tím trên cơ thể ba người bắt đầu được chữa trị, khép lại với tốc độ mắt thường có thể thấy, xung quanh mắt tản mát ra một vòng ánh sáng nhạt, trạng thái như vậy giằng co khoảng gần 10 giây, rốt cuộc, chữa trị hoàn tất, chỉ là xem bộ dáng của mọi người vẫn mệt mỏi không chịu nổi, hẳn là Phong Thần bồng chỉ chữa trị thân thể mà không giải trừ mệt mỏi cùng đau đớn.

Lúc này, Trịnh Xá yên lặng đi đến chắn trước cửa hang, tại đó thỉnh thoảng có vài khối đá va chạm vào mặt đất sau đó bật lên bay vào bên trong.

- Hi vọng động đất không đến quá nhanh... Ít nhất trước khi cơn bão này dừng lại, hi vọng động đất không phá vỡ cái hang trú ẩn này...

Trịnh Xá quay đầu lại nhìn, ba người còn lại đã rơi vào hôn mê, hắn cũng chỉ có thể khoanh chân ngồi ở cửa hang, vận hành nội lực, năng lượng vampire, chân nguyên lực, ma lực gần như đều đã khô kiệt, bất lực đối với hiện tượng tự nhiên, việc duy nhất hắn có thể làm cũng chỉ là chờ đợi, chờ đợi gió bão yếu bớt, chờ đợi cứu viện của đồng bọn ngoài không gian...

132. Chương 132: Nổ Tung Cùng Trở Về (tứ)

Ba người Lăng Tân cũng không hôn mê bao lâu, tương đối mà nói, trong ba người tố chất thân thể tốt nhất thật ra là Kyle, dù sao hắn cũng là thành viên tiểu đội luân hồi, tố chất thân thể khẳng định từng được Chủ thần cường hóa. Tuy Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi có thể dựa vào tinh thần ẩn ký đạt tới Á Thiên Vị, sử dụng đại năng phát huy uy lực khó có thể tưởng tượng, nhưng trên thực tế, hai người không hề được cường hóa, thậm chí có thể cho rằng tố chất thân thể hai người bất quá cũng chỉ mạnh hơn một chút so với người bình thường mà thôi, cho nên sau khi Kyle đã thức tỉnh được một lúc, Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi mới dần dần tỉnh lại.

- Đã tỉnh lại sao? Tình huống hiện tại thoát nhìn rất không ổn.

Trịnh Xá vẫn ngồi ở chỗ cửa hang, hắn cũng không quay đầu lại, chỉ lớn tiếng nói với ba người sau lưng, trên thực tế hắn không thể không nói lớn tiếng, bên ngoài hang động, cuồng phong đang gào thét dồn dập, còn có tiếng va đập ầm ầm của cát đá, hoàn cảnh như vậy thật sự là dị thường khiến cho người khác phải sợ hãi.

- Chúng ta đã hôn mê bao lâu?

Lăng Tân bò dậy từ mặt đất, vừa định đến gần cửa hang, nhưng từ trong một khe hở giữa hai tay của Trịnh Xá đột nhiên vụt bay vào một khối đá cỡ đầu ngón tay, trong giây lát đã cắt đứt da thịt của hắn một cách đơn giản, nguy hiểm như vậy khiến cho Lăng Tân không dám đến gần nữa, cũng khiến hắn biết được vì sao Trịnh Xá lại một mực ngồi tại cửa hang, hẳn rõ ràng là dùng thân thể của chính mình ngăn cản vô cùng vô tận cát đá, nếu không có hắn che chắn, nhiều khả năng mọi người trong hang đều đã bị đánh thành thịt nát.

- Hôn mê ước chừng hơn hai giờ. Trong hai giờ vừa qua phát sinh một trận động đất, có điều cường độ cũng không mạnh, chỉ là cường độ của cơn bão này lại đang càng lúc càng trở nên lớn hơn, cho dù là sắt thép phóng ra ngoài cũng sẽ bị biến thành mảnh vụn, có lẽ chúng ta không cách nào lên được đĩa bay.

Trịnh Xá cười khổ nói với những người còn lại, ba người đều không nói gì, tình huống hiện tại đã rất rõ ràng, bởi vì uy lực của bom siêu trọng lực vượt qua dự đoán, cho nên sau khi vụ nổ diễn ra cho dù đã chạy trốn tới phía bên kia Sao Hỏa vẫn bị cuồng phong tập kích, hơn nữa nhìn quy mô khổng lồ của cơn bão này,

cường độ cũng đã đạt đến mức khoa trương, dưới tình huống như vậy căn bản không thể để cho đĩa bay ngoài không gian đáp xuống, cho nên mọi người xác thực đã bị vây khốn.

- Nếu như là một mình ta thì không sao, ta có thể mấy tháng không ăn, không uống, không cần dưỡng khí, nhưng còn ba người các người thì làm sao bây giờ? Không mang theo đồ ăn nước uống xuống từ SCV-70 Pegasus-Class, hơn nữa các người cũng không thể sinh tồn trong tầng khí quyển Sao Hỏa, cho nên... Lăng Tân, phân tích tình huống hiện tại một chút đi.

Trịnh Xá lẩm bẩm nói, càng lúc càng trầm thấp, đến cuối cùng chỉ có thể hỏi hướng về phía Lăng Tân. Lăng Tân yên lặng đứng lên, hần vuốt vuốt huyết thái dương, sau đó mới lên tiếng:

- Đạt Vân Hi, điểm nhân quả còn lại bao nhiêu?

- Còn 3752 điểm... Đoán chừng không thể dùng cơn bão bên ngoài lại, ngay cả gió bão trong phạm vi một kilomet cũng không thể đình chỉ...

Dạt Vân Hi vội vàng nhìn về phía Phong Thần bằng, sau đó lắc đầu nói.

- Chắc chắn, lực lượng tự nhiên là đáng sợ nhất, muốn dùng gió bão mạnh như vậy nhất định phải cần khoảng 50000 điểm mới có thể, hơn nữa phạm vi cũng sẽ nhỏ đến đáng thương, dù sao bão cũng là hình thức lập thể, ước chừng cách xa mấy ngàn mét cường độ mới nhỏ đi một ít, độ cao đến mấy nghìn mét, độ rộng ít nhất 500m, muốn đình chỉ cơn bão này, không có mấy vạn điểm nhân quả thì không thể thực hiện... Có điều, hơn ba nghìn điểm nhân quả như vậy cũng đủ rồi.

Lăng Tân bỗng nhiên nhìn về phía Trịnh Xá nói:

- Vòi rồng.

- Hả? Cái gì cơ?

Trịnh Xá như không tin vào tai mình, hần ngây ngốc hỏi.

- Vòi rồng a, càng đến gần trung tâm, vị trí tại đó ngược lại càng thêm yên tĩnh ổn định, nếu như tạo ra một vòi rồng khổng lồ, cuốn gió bão bốn phía vào vòi rồng, như vậy vị trí chính giữa sẽ khôi phục lại trạng thái ổn định, khi đó có thể cho đĩa bay đáp xuống. Vấn đề mấu chốt chính là... với thực lực của người, có thể tạo ra một vòi rồng khổng lồ chứ?

Lăng Tân giải thích, Trịnh Xá ngạc nhiên quay đầu lại, một lúc sau hần mới hưng phấn nói:

- Đúng vậy! Vòi rồng là thứ thích hợp nhất với tình hình hiện tại! Với Hồng hoang, khai thiên tích địa, muốn cải biến hoàn cảnh tự nhiên như vậy chỉ là chuyện vặt, chiêu thức này của ta vốn có ngụ ý là lực lượng cường đại nhất khi thiên địa sơ khai, thứ duy nhất có thể địch nổi, đoán chừng cũng chỉ có lực lượng cuồng bạo nhất vũ trụ: Nguyên âm, vũ trụ chung kết...

Không biết vì sao, trong thời khắc này Trịnh Xá bỗng nhiên nhớ lại những chuyện lúc trước... Khi hần còn chưa nắm được danh hiệu mạnh nhất trong tay, dùng tư cách khiêu chiến đối mặt với người mạnh nhất, giống như bá chủ, đứng trên đỉnh cao của Thế giới luân hồi, so với bất kỳ ai đều khùng bố, đều vô địch hơn... Phục Chế Thế!

(Dự cảm thật kỳ lạ, phảng phất giống như trong tương lai không xa, còn có thể gặp lại hần... Hiện tại, ta có thể đánh một trận thỏa thích cùng hần, một trận chiến chính thức... Ta có thể thắng không?)

Sau giây lát năng lượng trong cơ thể Trịnh Xá đã được Phong thần bằng khôi phục hoàn toàn, cảm giác lực lượng tràn ngập lại trở về, hần cũng không suy nghĩ đến dự cảm kỳ lạ này nữa, chỉ nói với những người còn lại:

- Tạm thời ta sẽ phong bế cái hang trú ẩn này, các người cứ đợi ở đây, sau khi hoàn tất ta sẽ quay lại... Đúng rồi, làm thế nào người có thể liên lạc với những người đang ở ngoài không gian? Dùng Phong Thần bằng sao?

- Dĩ nhiên là không.

Lăng Tân bỗng nhiên lấy ra một chiếc điện thoại di động trông giống như cục gạch, thứ này rõ ràng là máy liên lạc siêu cao cấp mà Hạo Thiên khoe khoang khắp nơi lúc trước, nghe nói ngay cả giữa các thế giới khác nhau cũng có thể tiến hành liên lạc, cho dù quá nhiều đến mức nào cũng tuyệt đối không bị ảnh hưởng.

Khi Lăng Tân cầm điện thoại di động rất nghiêm túc đứng một chỗ nói chuyện, Trịnh Xá thật sự cảm thấy có chút dở khóc dở cười, hẳn chỉ có thể yên lặng chui ra, sau đó thuận tay đánh một cái cho cửa hàng sụp xuống, một mình đối mặt với cuồng phong vô biên vô tận.

- Tiềm Long biến!

Trịnh Xá yên lặng thì thầm, tiếp đó thân thể của hắn bắt đầu biến đổi, chẳng những trở nên rất cao lớn mà còn mọc ra thêm một đôi cánh rồng, không bao lâu sau, biến hóa của Tiềm Long biến đã hoàn tất, lúc này hắn mới ngẩng đầu lên nhìn vào giữa không trung.

- Hồng hoang, khai thiên tích địa!

Trịnh Xá dùng sức đập một cái, toàn bộ ngọn núi nhỏ đều rung chuyển, đồng thời nhảy lên đến độ ấy trăm mét, sau đó lơ lửng giữa không trung, mặc cho gió bão càng ngày càng kịch liệt, hắn vẫn sừng sững bất động, tuy một cá nhân so với tự nhiên quả thực không có ý nghĩa, nhưng giờ phút này hắn lại gây cho người khác một loại áp lực giống như tự nhiên.

Trịnh Xá cũng là người, sau khi hết năng lượng cũng sẽ cảm thấy mệt mỏi, cũng sẽ vô lực, cũng sẽ kiệt sức, cho nên hắn vẫn có chênh lệch với Thánh nhân mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, dù sao Thánh nhân đã có thể hoàn mỹ khống chế năng lượng, không tồn tại vấn đề năng lượng không đủ... mà Trịnh Xá hiện tại gần kề chỉ là khống chế được năng lượng trong cơ thể, sẽ không tạo ra tình huống năng lượng trong cơ thể xung đột kịch liệt mà tự làm bị thương bản thân, nhưng chung quy năng lượng của hắn vẫn sẽ có lúc cạn kiệt.

Cho dù là như vậy, Trịnh Xá vẫn là người mạnh nhất thế giới luân hồi, hoặc có thể nói là đã vượt xa người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư cao cấp bình thường, sức mạnh của hắn quả nhiên là kinh thiên động địa, cho dù là so sánh với Thánh nhân cũng không chút thua kém, đương nhiên, nếu như năng lượng của hắn không bị tiêu hao hết mà nói... Cho nên, chỉ cần vẫn còn năng lượng, thực lực của Trịnh Xá kỳ thật cũng đã ngang với tầng thứ năm, hoặc có thể nói là đến gần cấp độ tầng thứ năm.

Mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, cũng tức là cái gọi là Thánh nhân mạnh đến mức nào? Người chưa đạt tới, vĩnh viễn không cách nào tưởng tượng được thực lực của cảnh giới này... Đây cũng chính là lý do tại sao lúc trước Trịnh Xá lại nói, cho dù là toàn bộ các tiểu đội luân hồi chiến đấu với một mình hắn, người thắng nhất định vẫn sẽ là hắn!

Trịnh Xá lơ lửng trên bầu trời, giờ phút này hắn đã tiến vào trạng thái Tiềm Long biến, đồng thời sử dụng Hồng hoang, khai thiên tích địa, nhất cử nhất động đều có đại uy năng. Chỉ thấy hắn chậm rãi xoay tròn tại độ ấy trăm mét, tốc độ xoay càng lúc càng nhanh, sau chốc lát bóng dáng của hắn đã biến mất, chỉ còn có thể nhìn thấy những lưỡi đao gió màu trắng, những lưỡi đao gió này không ngừng phát tán ra bốn phía, sau khi thoát ly khỏi Trịnh Xá vài trăm mét lập tức hóa thành vô số gió lốc, lôi kéo cuồng phong xung quanh xoay tròn cùng một chỗ, chỉ sau mấy giây đã tạo thành một luồng khí xoắn ốc đường kính ước chừng mấy kilomet, hơn nữa luồng khí xoắn ốc này còn đang không ngừng mở rộng.

- Chưa đủ! Cường độ còn chưa đủ!

Trịnh Xá đang ở trung tâm của luồng khí xoắn ốc, nếu là người bình thường xoay tròn với tốc độ như vậy, gia tốc cùng lực ly tâm đáng sợ đủ để cho bất luận kẻ nào cũng sẽ tan xương nát thịt, có điều hắn là Trịnh Xá, dựa vào năng lực nhập vi, có thể thuận lợi dung hợp gia tốc cùng lực ly tâm vào gió lốc xung quanh, dựa vào đại uy lực của Hồng hoang khai thiên tích địa, cải biến hoàn cảnh tự nhiên, lôi kéo gió bão tạo ra vòi rồng. Theo sức mạnh Trịnh Xá phát huy càng lúc càng lớn, những lưỡi đao gió xung quanh thân thể của hắn cũng càng lúc càng dày đặc, màu sắc cũng từ trắng sáng dần trở nên tối hơn, mà cùng lúc đó, đường kính luồng khí xoắn ốc đã đạt tới hơn mười kilomet, tốc độ vẫn tiếp tục tăng nhanh.

- Phá...!

Toàn thân Trịnh Xá bỗng nhiên chấn động, một luồng sức mạnh khổng lồ xuất hiện, hắn lập tức dừng lại từ trạng thái xoay tròn cực tốc, lực lượng vô cùng lớn đủ để rung chuyển đại lục, đủ để dẫn phát động đất sóng

thần, toàn bộ bị Trịnh Xá tập trung vào khoảng một mét vuông, đây là một luồng sức mạnh lớn đến mức nào, so với uy lực của đạn hạt nhân hay bom khinh khí đều gấp nhiều lần. Trong nháy mắt luồng sức mạnh này xuất hiện, phẳng phất như thời gian cũng dừng lại, lực lượng khổng lồ từ cực động đột ngột chuyển biến thành cực tĩnh, sau khi bất động một giây, lại lần nữa từ cực tĩnh biến thành cực động, hơn nữa còn là cực động kịch liệt không kiêng nể bất cứ thứ gì. Một tiếng nổ ầm~ bạo phát, toàn bộ tầng đao gió màu đen đã phát tán ra xung quanh, điên cuồng tập kích hướng về bốn phía, tình cảnh quả thực giống như khai thiên tích địa, sóng xung kích mắt thường có thể nhìn thấy được truyền về hướng bốn phương trời, đến nơi xa tận cùng...

133. Chương 133: Nổ Tung Cùng Trở Về (ngũ)

Khi bốn người lên đĩa bay, từ ngoài không gian nhìn xuống, một đám mây màu trắng vẫn đang xoay tròn, đường kính đám mây này ít nhất là mấy chục kilomet, uy thế khủng bố như vậy, không ngờ lại do một người tự tay tạo ra, vừa nghĩ đến chuyện này, trong nội tâm tất cả những người trên đĩa bay đều run rẩy, không chỉ là kính sợ hoặc sợ hãi, mà còn là một loại cảm giác vô lực khi đối mặt với tự nhiên.

- Thật sự là đáng sợ, không ngờ người đã đạt đến một bước này.

Hạo Thiên nhìn đoàn khí lưu đang xoay tròn trên màn hình, hắc thì thào nói.

- So với Phục Chế Thể của ta thì như thế nào?

Trịnh Xá ngồi dưới đất tùy ý hỏi.

-... Không biết được, dù sao chúng ta đều không có thực lực bức hấn phải sử dụng toàn lực, ngoại trừ một người...

Hạo Thiên cười khổ nói. Trịnh Xá xoay đầu lại tò mò hỏi:

- Trong thế giới luân hồi còn có người mạnh như vậy sao? Triệu Chuế Không? Sở Hiền?

Hạo Thiên lắc đầu nói:

- Không, đó là cường địch vô tình gặp phải trong một thế giới phim kinh dị, tình hình chiến đấu cụ thể như thế nào chúng ta cũng không biết, sau khi Phục Chế Thể của người nhìn thấy người nam nhân kia lập tức ra lệnh cho chúng ta tránh xa, thậm chí quét hình tinh thần lực cũng không được phép sử dụng. Sau đó hấn trọng thương trở về, ngay cả Chủ thần cũng không thể chữa trị thương thế cho hấn, sau khi tỉnh dưỡng hơn một năm mới khôi phục lại gần như hoàn toàn, bất quá sau trận chiến ấy, hấn cho người khác một cảm giác giống như là hiện tại người cho chúng ta... Tự nhiên chi uy, không thể địch nổi.

- Vậy sao? Tự nhiên chi uy, không thể địch nổi...

Trịnh Xá nở nụ cười khổ, giờ phút này sức mạnh của hấn xác thực đã mạnh hơn so với khi còn ở trận chiến cuối cùng, cảnh giới này cũng là sau đó hấn mới dần dần lý giải sâu xa cùng lãnh ngộ, từ đó đạt tới thực lực như hiện tại, nói như vậy, khi diễn ra trận chiến cuối cùng, Phục Chế Thể của hấn quả thực đã bị trọng thương từ trước, nếu không phải như vậy, kết cục hấn sẽ rất khó lường.

- Đúng rồi, người đó là ai? Không phải các người ngay cả danh tự của đối phương cũng không biết chứ?

Trịnh Xá bỗng nhiên lại hỏi.

- Hấn nói tên mình là Đạt Vân Dương, Đạt là đạt tới, Vân là mây, Dương là mặt trời, Đạt Vân Dương...

Hạo Thiên cũng không dừng lại, hấn trực tiếp mở miệng nói.

- Đạt Vân Dương?

- Cha?

Những người còn lại còn không có phản ứng gì, Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi lại lập tức thốt ra hai câu như vậy, thần sắc Hạo Thiên liền trở nên sững sờ, ánh mắt không ngừng chớp động, giống như đang suy tư chuyện gì đó.

-... Những chuyện này để sau hãy tính tiếp, tương lai còn dài mà, Hạo Thiên.

Trịnh Xá thấy được hào quang chớp động trong mắt Hạo Thiên, hần bỗng nhiên hỏi:

- Lúc trước có thể để chúng ta ở lại Sao Hỏa, sau đó các người một mình trở lại Trái đất. Từng nghĩ qua vấn đề này rồi chứ?

Thần quang trong mắt Hạo Thiên lần nữa chớp động, tuy vậy chỉ là thoáng qua, sau đó đáng vẻ hần lại trở nên lười nhác:

- Dĩ nhiên là đã nghĩ qua a, dù sao cách đây không lâu người vẫn là kẻ địch lớn nhất của Ác Ma đội chúng ta, nếu như diệt trừ người, Ác Ma đội sẽ là chiến lực chủ đạo duy nhất tại thế giới này, nhưng cần thận suy ngẫm lại không thể làm như vậy, chiến tranh với người Sao Hỏa lần này, nếu không dựa vào người, có thể chúng ta ngay cả hạm đội đĩa bay của người Sao Hỏa cũng đối kháng không xong, cho nên, hiện tại người ngàn vạn lần không thể chết... Ít nhất trước khi đội trưởng của Ác Ma đội hồi sinh, người còn không được chết.

- Xác thực là như vậy...

Trịnh Xá cười khổ một cái, hần nhắm mắt lại tùy ý nằm trên mặt đất nói:

- Thật là khó khăn a, Trung Châu đội trước kia, bất cứ địch nhân nào cũng dám khiêu chiến, bất kỳ khó khăn nào cũng dám đối mặt, tất cả đều đồng tâm nhất thể, căn bản sẽ không lo lắng có một dao xuất hiện sau lưng... Các đồng đội của ta, thật sự nhớ mọi người...

Nói xong, Trịnh Xá đã dùng tay che lên mặt của mình, tiếng nói dần trở nên trầm thấp, tâm trạng của hần cũng dần suy sụp. Tất cả mọi người đều trầm mặc không ai nói chuyện, mãi đến hơn nửa ngày sau Lăng Tân mới bỗng nhiên nói:

-... Hiện tại cứ nghỉ ngơi cho thật tốt đi, sau khi trở về, còn một hồi chiến đấu rất quan trọng đang chờ chúng ta...

- Không thể không thừa nhận, hàm lượng khoa học kỹ thuật của đĩa bay Sao Hỏa kém quá xa so với SCV-70 Pegasus-Class, cần đến 48 tiếng để bay trở về Trái đất, tuy đã rất nhanh, nhưng so với SCV-70 Pegasus-Class mà nói, tốc độ như vậy thật sự là hơi chậm một chút.

May mắn là lúc trước mấy người Trịnh Xá cũng đã hoán đổi đầy đủ thức ăn cùng nước uống dạng nén, đúng là để dự phòng những khả năng phát sinh ngoài ý muốn như lúc này, hiện tại vừa vặn phát huy công dụng, hơn nữa Trịnh Xá có thể thoải mái di chuyển trong chân không vũ trụ, cho nên hần cũng tạm thời trở thành đội trưởng đội vận chuyển.

Hai ngày hai đêm trên đĩa bay, hành trình trở về thực tế rất nhẹ nhõm, sắc mặt từng quân nhân cùng các khoa học gia đều là vô cùng vui mừng, hành trình đến Sao Hỏa tập kích lần này vốn ai ai cũng đều cho rằng hần sẽ phải chết, bọn họ không phải thành viên tiểu đội luân hồi, cũng không có thực lực hơn người hay trang bị siêu mạnh. Không ngờ kết cục lại khiến cho tất cả đều vui vẻ, các nhân viên trên chiến hạm gần như không có thương vong gì, bởi vậy, hành động lần này quả là một chiến tích kỳ vĩ.

Không giống như những quân nhân cùng các nhà khoa học, các thành viên tiểu đội luân hồi lại đang lo lắng trùng trùng điệp điệp, lo lắng lớn nhất đều tập trung ở vấn đề lần này Trái đất đến cùng chết bao nhiêu người. Cho dù đã sớm làm công tác dự phòng, nhưng nhân loại ít nhất cũng vẫn chết mất bảy tám trăm triệu người, đây cũng không phải là một con số, mà là người sống sờ sờ chân chính, không biết có bao nhiêu người chết bởi death ray, nhiều người thì bị chôn vùi dưới phế tích do nhà cửa sụp đổ, nói một cách khác, khả năng tiểu đội luân hồi thất bại đã tăng lên thêm một phần.

- Lúc trước còn cảm thấy số lượng nhân loại trên thế giới quá nhiều, vài tỷ người sớm muộn gì cũng sẽ chà đạp Trái đất đến rồi tinh rồi mù, nhưng hiện tại lại cảm thấy số lượng như vậy vẫn ít, lần này may là chúng

ta hành động kịp thời, hơn nữa đối phương chỉ sử dụng công nghệ cao tác chiến, nếu là thế giới khủng bố như Resident Evil xuất hiện, trực tiếp bộc phát tại trung tâm thành thị, khi đó...

Đội trưởng Đông Mỹ Châu đội David cười khổ nói, vừa dứt lời, ánh mắt của những người còn lại đều sáng quắc lên nhìn về phía hắn. Hắn lập tức sững sờ, ngây ngốc hỏi:

- Sao các người đều nhìn ta như vậy?

Trịnh Xá nói:

- Đúng vậy, lúc trước còn không nghĩ đến những chuyện này, xem ra có rất nhiều chi tiết, vấn đề còn cần tính toán suy nghĩ cẩn thận, chẳng những phải phòng bị người ngoài hành tinh, quái vật quy mô lớn, còn phải đề phòng virus, thậm chí là vi sinh vật dị thường, còn có linh hồn, quỷ quái, zombie... có trời mới biết tại sao lại sản xuất ra nhiều phim kinh dị như vậy, quả là nhân cư vi bất thiện, lần này trở về việc cần phải làm sẽ rất nhiều.

Những người còn lại đều thở dài, chỉ vừa nghĩ tới những tình tiết cùng nguy hiểm không thể tưởng tượng trong phim kinh dị, trong lòng tất cả đều cảm thấy lo lắng, trong rất nhiều bộ phim phim kinh dị, nhân loại đều gặp phải uy hiếp mang tính tận thế, hoặc là tận thế sắp sửa diễn ra, nếu bọn họ xử lý không tốt, thật sự làm cho nhân loại tuyệt diệt mà nói, cho dù thành viên tiểu đội luân hồi còn sống, đối mặt với thế giới hoang tàn không một bóng người cũng khó có thể chịu nổi. Một khi Chủ thần rời đi, bọn họ cũng không quá đáng là một đám nhân loại thực lực tương đối mạnh mà thôi, không còn Chủ thần, đã không có bất kỳ tương lai nào, tình hình như vậy... sống không bằng chết!

- Cho nên, vì dự phòng những tình huống này, phải có một chính phủ ổn định thống nhất toàn cầu, một khi có tình huống phát sinh, đều phải trước tiên thông báo cho toàn thể nhân loại, khi đó vô luận là phản kháng, hay là tránh né, cũng có thể đạt tới hiệu suất trước nay chưa từng có.

Lăng Tân gật đầu khẳng định, Douglas mở miệng nói:

- Quả thật là như vậy, nếu vẫn tồn tại rất nhiều quốc gia, đặc biệt là những quốc gia còn đang trong nội chiến, còn có một số quốc gia không phát đạt, khả năng tự bảo vệ cùng khả năng tin tưởng của chính phủ đều không đủ, một khi phát sinh tình huống khẩn cấp, đám quan viên chính phủ phần lớn chỉ biết tự mình chạy trốn, hậu quả sẽ không cách nào tưởng tượng, dưới loại tình huống này, thật sự nhất định phải thành lập một Chính phủ thế giới... Chỉ là chính phủ lớn như vậy khẳng định cần một quốc gia với tư cách chủ thể, các người cho rằng quốc gia nào phù hợp?

- Hoa Kỳ!

- Trung Quốc!

David cùng Trịnh Xá đồng loạt nói ra, sau đó đều kinh ngạc nhìn nhau, một lúc sau vẫn không ai nói một lời. Lăng Tân cùng Douglas lại nở nụ cười khổ, Lăng Tân lên tiếng trước:

- Đầu tiên yếu tố quan trọng nhất là diện tích, phải vô cùng rộng lớn, một khi phát sinh thảm họa quy mô lớn, bất kể là siêu cấp virus như Resident Evil, hay là quỷ quái linh dị như Chú oán, khi có khu vực bị tập kích, việc cần giải quyết đầu tiên là di chuyển dân chúng, như vậy mới có thể giảm bớt số người bị hại, hơn nữa diện tích bao la, cũng sẽ không lo vấn đề toàn quốc đều gặp thảm họa mà tìm không ra khu vực an toàn, cho nên quốc gia chủ thể nhất định phải rất rộng lớn. Các nước như Anh, Pháp, Đức, Nhật... tuy kinh tế, hoặc là quân sự chính trị phát đạt, nhưng diện tích quá nhỏ đều bị loại.

- Như vậy Hoa Kỳ, Trung Quốc, Nga, Canada, Brazil, Australia, mấy quốc gia này phù hợp với điều kiện trên. Kỳ thật cũng chỉ có Hoa Kỳ cùng Trung Quốc là lựa chọn tối ưu.

Douglas nói tiếp, David lên tiếng:

- Ta cảm thấy Hoa Kỳ rất thích hợp làm quốc gia chủ thể, bất kể là kinh tế, quân sự, hay là khoa học kỹ thuật, giáo dục... trên tất cả các phương diện Hoa Kỳ đều dẫn trước Trung Quốc hai mươi năm!

Trịnh Xá lại không nói gì, tuy hắn là lãnh đạo hiện tại của thế giới luân hồi, hơn nữa cũng là người có thực lực mạnh nhất thế giới này, nhưng hắn lại không phải kẻ độc tài bạo ngược, kỳ thật hắn là người lương

thiện từ tận đáy lòng, đối với những chuyện không liên quan đến phương diện phim kinh dị, hẳn cũng không muốn dùng cường lực đưa ra quyết định độc đoán.

Douglas cùng Lăng Tân đều lắc đầu, Lăng Tân nói thẳng:

- Không cần quá khách khí, nếu là theo tổng hợp thực lực đến so sánh, đặc biệt là chính trị, khoa học kỹ thuật, giáo dục, trên ba phương diện này Hoa Kỳ đều vượt qua Trung Quốc từ ba mươi đến năm mươi năm, đây là sự thật không thể nghi ngờ. Nhưng người nên biết, chúng ta không phải đang bầu chọn liên hiệp quốc, hoặc là chính phủ điều hành quốc gia, mà chúng ta đang lựa chọn chính quyền dẫn đầu toàn bộ nhân loại vượt qua thế giới phim kinh dị, điểm mấu chốt là... phải bảo vệ đa số nhân loại, nói một cách khác, Trung Quốc có diện tích 9.59 triệu kilomet vuông cùng 1.35 tỷ dân, cho dù quốc gia này đang trong tình cảnh chiến loạn, nghèo khó hay là lạc hậu, thậm chí còn ở xã hội chiếm hữu nô lệ, cũng nhất định sẽ là quốc gia chủ thể, khi một quốc gia có một phần tư dân số thế giới gặp phải tình huống nguy hiểm, đó dĩ nhiên sẽ phải là ưu tiên bảo vệ hàng đầu của chúng ta.

Lúc này Douglas mới gật đầu, hẳn nói:

- Nếu gặp phải tình huống khẩn cấp, phải lựa chọn giữa từ bỏ Hoa Kỳ hay Trung Quốc mà nói... ta cũng sẽ chọn từ bỏ Hoa Kỳ.

Sắc mặt David lập tức trở nên khó coi, hẳn đứng lên lớn tiếng nói:

- Làm sao có thể như vậy! Đó cũng là mấy trăm triệu người! Làm sao có thể vì đa số liền từ bỏ thiểu số? Các người biết phát xít là gì chứ? Chính là dùng đa số ức hiếp thiểu số, các người như vậy...

Douglas lại thở dài:

- Chúng ta không nói chỉ bảo vệ quốc gia này mà bỏ qua quốc gia khác, chỉ là lúc phi thường cũng phải dùng biện pháp phi thường, bất kể là thời kỳ chiến tranh hay thời kỳ thảm họa, virus đại bộc phát, thiên tai, tận thế... đều phải sử dụng biện pháp phi thường, ta nghĩ người cũng hiểu điều này. Tuy rất không muốn thừa nhận, nhưng tình huống trước mắt chính là như vậy, toàn thế giới không có quốc gia nào có dân số đông bằng Trung Quốc, ở đâu có nhiều nhân loại nhất, đó tự nhiên sẽ là ưu tiên bảo vệ hàng đầu, nếu không một khi nhân loại bị tuyệt diệt, không biết Chủ thần sẽ làm gì. Huống hồ, David, người nên nhớ đây vốn cũng không phải là thế giới của chúng ta.

David há to miệng muốn nói cái gì đó, nhưng hẳn cũng không phải kẻ ngu ngốc, suy nghĩ thoáng qua cũng biết sự thực là như vậy, đối với tình huống trước mắt, quốc gia nào có dân số lớn nhất hiển nhiên cũng có vị trí trọng yếu nhất, so ra... cho dù là Ấn Độ cũng là một trong những quốc gia trọng yếu hàng đầu. Tuy do dân số quá lớn, làm cho tài nguyên thiên nhiên chia bình quân rất thấp, cho nên rất khó trở thành quốc gia phát đạt, nhưng hiện tại dân số là ưu tiên hàng đầu, Ấn Độ cũng có thể sánh ngang với đệ nhất cường quốc như Hoa Kỳ, chăm chọc, thật sự là đáng chăm chọc.

Lăng Tân nói thêm:

- Kỳ thật cũng không phải là để cho chính phủ Trung Quốc thống trị toàn bộ thế giới, bọn họ không có năng lực như vậy, chủ yếu chính là dựa vào chúng ta, cường lực thành lập chính phủ thế giới cũng chỉ là để ngăn cản xung đột nội bộ, thậm chí là chiến tranh. Giữa quốc gia với nhau chỉ có thể tồn tại lợi ích, không tồn tại đạo đức, quyết định hiện tại của chúng ta tương đương với trực tiếp xóa bỏ lợi ích của rất nhiều người, nếu xử lý không tốt, có lẽ chiến tranh hạt nhân sẽ lập tức bộc phát. Vì vậy, cho dù thật sự dùng Trung Quốc làm chủ thể, trong cơ cấu Chính phủ thế giới cũng phải có trên bảy mươi phần trăm là người đến từ các quốc gia khác, đặc biệt là đệ nhất cường quốc như Hoa Kỳ, thậm chí ngay cả Tổng thống thế giới đầu tiên cũng có thể sẽ xuất phát từ Hoa Kỳ, tóm lại mọi chuyện còn rất phức tạp.

Tất cả mọi người đều thở dài, cả David cũng thở dài, đến lúc này, không ai có thêm ý kiến gì nữa, chỉ ngồi tại chỗ yên lặng trầm tư, thời gian vẫn dần trôi, đĩa bay cách Trái đất càng lúc càng gần. Trong trận chiến với thế giới Mars Attacks này, những thành viên tiểu đội luân hồi dưới sự dẫn đầu của Trịnh Xá mạnh mẽ tiến hành tập kích, rốt cuộc giải quyết xong nguy hiểm ngay từ giai đoạn ban đầu, nhân loại cũng nhờ vậy vượt qua được trường hạn kiếp đầu tiên...

(Hết quyển bốn)

134. Chương 134: Trương Hằng (nhất)

Trương Hằng...

Ngày 26 tháng 7 năm 1983, tại Trùng Khánh, một đứa bé rất bình thường sinh ra, tên là Trương Hằng...

Khi Trương Hằng bắt đầu có ký ức, ước chừng là khoảng hai ba tuổi, hẳn cũng không phải loại thiên tài một tuổi có thể nói, hai tuổi có thể làm thơ, chỉ là một đứa bé rất bình thường, điểm khác biệt duy nhất với những đứa trẻ bằng tuổi chính là, hẳn rất thích tưởng tượng, đủ loại tưởng tượng, trời, đất, vũ trụ, quá khứ, tương lai...

Đương nhiên, đối với một đứa bé hai ba tuổi mà nói, không có khả năng tưởng tượng ra vô cùng vô tận những thứ vượt ra khỏi nhận thức cùng tri thức của bản thân, đủ loại tưởng tượng chủ yếu tập trung ở thế giới bên ngoài cửa sổ, thế giới bên ngoài lối đi nhỏ, tóm lại đều là những tưởng tượng chỉ trẻ em mới có, tuổi thơ của hẳn cứ an tĩnh trôi qua cùng các loại tưởng tượng như vậy.

Năm 1983, đối với Trung Quốc mà nói là một thời điểm vừa mới thoát khỏi sự thống khổ gây bởi cuộc Cách mạng văn hóa, xã hội biến đổi mỗi ngày, ngoại trừ cơ quan nhà nước ra, toàn xã hội không ngừng mọc lên các loại kỳ ngộ, chỉ cần người có đầu óc linh hoạt, dám làm dám chịu, trong thời điểm đó rất dễ dàng trở nên giàu có, cũng tức là cái gọi là đại gia.

Chỉ có điều, Trương Hằng lại được sinh ra trong một gia đình bình thường, cha của hẳn, Trương Hòa Bình, là công nhân khoa điện trong một nhà máy, sau khi ông nội của Trương Hằng qua đời, vị trí công tác cũ do Trương Hòa Bình thay thế, hoàn cảnh cứ duy trì như vậy hơn mười năm, mãi cho đến khi Trương Hằng sinh ra mới thôi.

Mà mẹ của Trương Hằng lại không có nghề nghiệp, do ảnh hưởng của những năm tháng thống khổ, hơn nữa mẹ hẳn trời sinh không thích đọc sách vở, cho nên ngay cả tiểu học cũng không có tốt nghiệp. Sau này do xí nghiệp của Trương Hòa Bình chiêu cố công nhân viên chức, nhận nàng làm trong bộ phận nhà bếp, lúc ấy công việc như vậy cũng tương đối béo bở, cho nên sinh hoạt của gia đình không đến nỗi nào, ít nhất cũng có thể duy trì ẩm no.

Cha của Trương Hằng, Trương Hòa Bình, vốn cũng không phải họ Trương, mà là con trai thứ ba của nhà họ Vương. Bởi vì sinh ra trong một năm nhiều thiên tai bão lũ, nhà họ Vương thật sự là không thể nuôi nấng nổi năm đứa con, ba con trai cùng hai con gái, rơi vào đường cùng chỉ có thể phó thác hai đứa con trai đầu lòng cho họ hàng thân thích ở xa, hai vợ chồng chỉ có thể nuôi được hai đứa con gái vốn không ăn nhiều, còn đứa con trai thứ ba, bị đem cho nhà họ Trương, một gia đình công nhân không có con nối dõi. Lúc đó nhà họ Trương cũng có thể xưng là tầng lớp trung lưu công ăn việc làm ổn định, đoán chừng hai vợ chồng nhà họ Vương cũng là hi vọng tương lai con yêu có thể sống đỡ khổ cực một chút, cho nên tên của Vương Hòa Bình cũng chuyển thành Trương Hòa Bình.

Hai vợ chồng nhà họ Trương xác thực là rất thích ôm ấp đứa con này, coi hẳn giống như con đẻ, chỉ tiếc là năm Trương Hòa Bình được sáu tuổi, mẹ nuôi của hẳn gặp phải bạo bệnh mà chết. Năm Trương Hòa Bình lên bảy tuổi, cha nuôi của hẳn tái hôn với một phụ nữ khác làm cùng nhà máy, nhưng chỉ mới kết hôn được nửa năm, mẹ nuôi mới của Trương Hòa Bình bị ngã từ trên cầu thang xuống biến thành tê liệt, nửa người dưới hoàn toàn không cách nào cử động, chỉ có nửa người trên miễn cưỡng có thể nhúc nhích hai tay, gia đình lập tức rơi vào cảnh thống khổ.

Nhưng mà cha nuôi của Trương Hòa Bình lại vốn là một người tốt bụng lương thiện, không vì vậy mà ghét bỏ người vợ bị tê liệt, vẫn như cũ đi làm kiếm tiền nuôi sống gia đình, chỉ có điều do cha nuôi bận đi làm, cho nên trách nhiệm chăm sóc mẹ nuôi mới lại rơi vào trên người Trương Hòa Bình, cũng là lúc giai đoạn cực khổ của hẳn bắt đầu...

Có lẽ là do đột ngột trở nên tê liệt, tính tình của mẹ nuôi Trương Hòa Bình càng lúc càng nóng nảy khó chịu, động một chút là vừa đánh vừa mắng chửi. Toàn bộ mọi việc trong nhà cơ bản cũng đều do Trương Hòa Bình một thân gánh vác, nấu cơm, làm đồ ăn, quét dọn, phục vụ mẹ nuôi, đối với một đứa bé bảy tám

tuổi mà nói, những việc này quả thực là rất khó khăn. Mà tính tình của mẹ nuôi hẳn vẫn càng ngày càng cay nghiệt, một lần kinh khủng nhất, khi đồ ăn hơi nhạt một chút, mẹ nuôi không vừa ý liền hắt bát canh nóng lên người hẳn...

Không lâu sau cha nuôi của Trương Hòa Bình cũng phát hiện không đúng, nhưng hẳn cũng không có cách nào, đối với người sống trong thời đại đó lý hôn thật sự là một từ vô cùng lạ lẫm, vì vậy chỉ khổ cho Trương Hòa Bình, chỉ có thể lau nước mắt trong lặng lẽ mỗi ngày, chậm rãi vuốt ve vết thương trên người, mọi chuyện cứ tiếp diễn như vậy hơn hai năm, cho đến khi hẳn lên mười, rốt cuộc mẹ nuôi bị tê liệt cũng qua đời, Trương Hòa Bình mới xem như được giải thoát...

Sau đó mọi chuyện cũng dần tốt lên, cho đến khi hẳn tầm mười hai tuổi, cha nuôi của hẳn lại một lần nữa dẫn một phụ nữ khác về nhà, bốn ý kỳ thực cũng là để chăm sóc Trương Hòa Bình trong khi cha nuôi hẳn đi làm, người phụ nữ này mang đến ba đứa con một nam hai nữ, lúc này, Trương Hòa Bình lại được thể nghiệm một loại thống khổ khác...

Người phụ nữ này cũng không hành hung hẳn như mẹ nuôi lúc trước, mà dùng một loại thủ đoạn khác, mấy chục năm sau Trương Hòa Bình kể lại cho Trương Hằng, chuyện khắc sâu nhất trong trí nhớ hẳn là trải nghiệm về bữa cơm... Do cha nuôi của hẳn là tổ trưởng khoa điện của nhà máy, lúc ấy đây đã là một chức vụ vô cùng nổi tiếng, cho nên tiền lương mỗi tháng không hề ít, chỉ là từ sau khi người phụ nữ này đến, mỗi ngày khi Trương Hòa Bình tan học về nhà, liền ngay lập tức bùng cho hẳn một chén khoai lang, một đĩa dưa muối cùng rau luộc... Một đứa bé có thể nuốt trôi bao nhiêu? Ăn hết một chén khoai lang này trên cơ bản đã hoàn toàn no căng. Sau khi Trương Hòa Bình ăn xong chén khoai, người phụ nữ này mới ăn cơm cùng mấy đứa con của mình, bữa cơm trắng đầy đủ cá thịt...

Đây là một chuyện khắc sâu nhất trong hồi ức của Trương Hòa Bình, những chuyện còn lại như trang phục quần áo, chỉ có mấy đứa con của bà ta được mua đồ mới, còn Trương Hòa Bình thì mặc những bộ quần áo cũ bỏ đi, hơn nữa bà ta còn hót như khướu nói cái gì mà tiết kiệm đồng nào hay đồng đó... Những chuyện như vậy kỳ thực vô cùng nhiều, lúc này những thống khổ Trương Hòa Bình trải qua không còn là trên thân xác, mà là thống khổ trên phương diện tinh thần. Không chỉ vậy, người lớn làm gương cho con trẻ, ba đứa nhỏ một nam hai nữ cũng đều lấy cười nhạo cùng khi để Trương Hòa Bình làm trò vui, cho dù không hành hung các loại, nhưng cái gia đình này đã khiến cho Trương Hòa Bình cảm thấy lạ lẫm cùng đau khổ, khi được mười sáu tuổi, hẳn mặc kệ ngăn cản của cha nuôi, gia nhập vào Phong trào Tiến về nông thôn, theo chân đám thanh niên cùng nhau xuống nông thôn. Cho đến lúc này, cha nuôi mới từ trong miệng các bạn hàng xóm của hẳn biết đến bộ dạng vô đạo đức của người phụ nữ kia...

Phong trào Tiến về nông thôn kéo dài từ cuối thập kỷ 60 đến đầu thập kỷ 70 đã huy động hàng trăm ngàn trí thức trẻ sống ở các thành phố đi về các vùng nông thôn, lao động và học hỏi kinh nghiệm của những người công nhân và nông dân. Từ “trí thức” lúc đó được dùng với nghĩa rộng nhất là những học sinh mới tốt nghiệp trung học. Cuối những năm 1970, những “trí thức trẻ” này cuối cùng cũng được phép trở về thành phố quê nhà. Xét khía cạnh nào đó thì phong trào này là một cách thức điều chuyển các thành viên Hồng vệ binh từ thành phố về nông thôn, nơi mà họ ít có khả năng gây loạn nhất.

Thời gian dần trôi, Trương Hòa Bình đã đi đến Vân Nam, ngoại trừ học tập cùng rèn luyện theo tư tưởng Mao Trạch Đông, kỳ thực cũng không có chuyện gì đặc biệt, mãi cho đến khi cha nuôi của hẳn được chẩn đoán mắc ung thư dạ dày mới thôi, qua nhiều năm, rốt cuộc hẳn liên lạc với gia đình lần đầu tiên.

Cha nuôi Trương Hòa Bình xác thực là thật tâm yêu thương hẳn, sau khi biết mình bị ung thư dạ dày giai đoạn cuối, chuyện đầu tiên ông làm là đi mua một con dao, tiếp đó trực tiếp cầm dao đi đến phòng nhân sự, yêu cầu trưởng phòng để Trương Hòa Bình tiếp nhận công việc trong khoa điện. Con cái thay thế vị trí công tác của cha mẹ, chuyện như vậy lúc ấy mà nói vô cùng phổ biến, chỉ là hiện tại bản thân đã ung thư giai đoạn cuối, sẽ chết lúc nào không biết, hơn nữa Trương Hòa Bình vẫn còn đang ở Vân Nam, cho nên cha nuôi hẳn mới làm ra một chuyện tất cả mọi người đều không thể tưởng tượng nổi, một người ngày thường hiền lành tốt bụng, ngay cả một câu lớn tiếng cũng không dám nói, rõ ràng dùng dao cường ép trưởng phòng nhân sự...

- Dù sao lão tử cũng là người sắp chết, các người ký cùng đóng dấu vào tất cả các văn bản tài liệu cho ta, nếu không thì ta chết cũng nhất định sẽ kéo theo vài người...

Mấy chục năm sau, mỗi lần Trương Hòa Bình nhắc về cha nuôi đều là hai mắt đỏ ngầu, câu nói lưu truyền một thời gian dài trong nhà máy này... một mực khắc thật sâu vào tâm linh của hắn, cho đến khi chết cũng không thể nào quên...

Khi Trương Hòa Bình trở về từ Vân Nam, hắn đã không kịp nhìn thấy cha nuôi của mình lần cuối. Sau đó Trương Hòa Bình lại một lần nữa quay lại Trùng Khánh, trải qua huấn luyện của nhà máy, trở thành công nhân khoa điện, rồi gặp gỡ mẹ của Trương Hằng, thời gian cứ chậm rãi trôi qua như vậy.

Mẹ của Trương Hằng tên là Hình Phan Dung, là con gái lớn nhà họ Hình, cha của Hình Phan Dung là người làm công tác địa chất, thời đó chức vụ này còn tốt hơn rất nhiều so với công nhân khoa điện, cho nên dù gặp phải một năm thiên tai bão lũ, nhà họ Hình cũng không ai chết đói, chuyện như vậy lúc ấy đã là rất rất giỏi. Cả nhà tổng cộng tám miệng ăn, ông bà nội ngoại của Hình Phan Dung đã qua đời, cha của nàng quanh năm công tác tại biên giới Tây Tạng Tứ Xuyên, cho nên trong nhà kỳ thực chỉ có mẹ nàng cùng sáu anh chị em, với tư cách con gái lớn thứ hai, ngoại trừ trên đầu có một người anh ra, phần lớn những chuyện trong nhà đều do nàng gánh trên lưng.

Lúc này không thể không đề cập sơ qua về mẹ nàng, cũng tức là bà ngoại Trương Hằng, đây là một... hình dung như thế nào... đây là một nữ nhân cay nghiệt, vô tình, ích kỷ. Đúng vậy, tuy là mẹ, nhưng kỳ thực toàn bộ mọi chuyện trong nhà đều do con cái gánh vác, nghe nói trước kia nàng là người hầu của một gia đình đại địa chủ, tuy không được nuông chiều từ bé giống như tiểu thư, nhưng so với dân chúng bình thường mà nói đã là phúc phận rất lớn rồi, sau đó không biết như thế nào, nàng được gả cho con thứ của nhà họ Hình, một người trẻ tuổi có học vấn, chính là cha của Hình Phan Dung.

Mẹ của Hình Phan Dung chính là một người như vậy, có thể sinh ra không mang dòng dõi cao quý, nhưng lại rất biết hưởng thụ, mọi chuyện trong nhà đều do con cái chịu trách nhiệm, có chuyện gì không hài lòng thuận ý là lại một chầu đánh đập, của ngon vật lạ đều do bản thân hưởng thụ, con cái thường chỉ có thể ăn những thứ còn lại. Tuy nghe rất khó có thể tưởng tượng, nhưng hiện thực lại chính là như vậy, mẹ của Hình Phan Dung quả thực là một nữ nhân tư lợi, cay nghiệt, vô tình, mà cha của Hình Phan Dung lại là một người rất sợ vợ, sợ đến mức không thể tưởng tượng nổi, do đó chỉ dám cho con cái một ít tiền tiêu vặt, còn lại căn bản không dám ra mặt nói gì. Dưới hoàn cảnh như thế, những đứa con trong nhà dần lớn lên, chuyện đầu tiên mỗi người làm sau khi đủ tuổi đều chính là rời khỏi cái gia đình này, từng người từng người ra riêng, bất kể là đi tình nguyện, vào nhà máy làm việc, hay lập gia đình.

Mà sau khi Hình Phan Dung lớn lên không lâu, quen biết Trương Hòa Bình sau đó liền kết hôn, cho đến năm 1983, Trương Hằng sinh ra...

135. Chương 135: Trương Hằng (nhị)

Thời gian trôi qua, Trương Hằng dần lớn lên, tuy gia cảnh không giàu có, nhưng cha mẹ vẫn rất yêu thương hắn, thứ duy nhất khiến cho Trương Hằng không biết phải làm sao, chính phương thức giáo dục của cha mẹ.

Có lẽ do từ nhỏ Trương Hòa Bình cùng Hình Phan Dung đều đã nếm đủ các loại đau khổ, cho nên đối với Trương Hằng rất có một loại cưng chiều, chỉ là hai người lại không hiểu được nên dạy dỗ hắn như thế nào, chỉ theo tiềm thức sử dụng phương pháp giáo dục bản thân tiếp thu lúc nhỏ, mỗi lần Trương Hằng làm sai chuyện gì, lại dùng roi đánh một trận, một đứa bé đang tuổi chơi, tuổi tò mò nghịch ngợm, sao có thể phân định được đúng sai? Vì vậy Trương Hằng bị đánh đến khúm núm, cái gì cũng sợ, cái gì cũng không dám làm, không hề có tự tin, hơn nữa do tính cách của hắn như vậy, nên trong trường học cũng rất không có nhân duyên, bị rất nhiều người khi dễ. Có thể nói, những tao ngộ của Trương Hằng tại trường cấp một cùng cấp hai, thật sự khiến cho hắn ngay cả ý nghĩ tự sát cũng có. Trong trường học ai cũng dám khi dễ hắn, ai cũng muốn khi dễ hắn, bị mọi người cô lập, mỗi ngày chỉ có thể một thân một mình đến trường...

Có lẽ rất nhiều người đều nói trẻ em không hiểu chuyện, nhưng kỳ thực hầu hết trẻ em học lớp ba trở lên đều đã hiểu chuyện rồi, ngoại trừ phương diện nam nữ còn ngây thơ không rõ, rất nhiều chuyện đều đã hiểu, trong lớp ai có uy tín, ai không thể gây sự, ai là tổ trưởng lớp trưởng các loại, đều đã biết nịnh bợ, mà trong

lớp ai nhát gan, ai sợ phiền phức, ai là kẻ bất lực... người như vậy thì có thể chèn ép cùng khi dễ, mà trong lớp học Trương Hằng chính là người như vậy, bởi vì đòn roi thường xuyên, khiến hắn trở thành kẻ bất lực, chỉ cần ai có ý muốn đánh, hắn đã cảm thấy toàn thân run rẩy, đầu đổ mồ hôi, thậm chí ngay cả nước mắt cũng muốn chảy ra, một người như vậy, có ai không khi dễ?

Cho nên Trương Hằng càng trở nên quái gở, tuy đầu óc của hắn rất tốt, thành tích trong lớp học rất không tệ, nhưng do bạn bè đều châm chọc, thậm chí một số người còn trực tiếp khiêu khích, khiến cho hắn chỉ có thể luôn luôn ra vẻ đang ngồi tập trung đọc sách giáo khoa, ngay cả cử động thân thể một chút cũng không dám, cuộc sống cứ diễn ra như vậy từ năm lớp ba cho đến năm lớp năm, mỗi ngày hắn đều cố gắng vượt qua...

Trong trường học, Trương Hằng cũng thầm mến một cô bé học lớp trước, đó là một nữ hài tử thanh tú, đáng yêu, thẹn thùng, thậm chí ngay cả một số vấn đề giáo viên hỏi trong giờ học, nàng cũng chỉ mặc cỡ không ngừng cúi đầu, một cô bé đáng yêu như vậy, chính là hươu thụ lớn nhất của Trương Hằng mỗi ngày, yên lặng nhìn theo bằng khóe mắt...

Cho đến khi hắn học lớp năm, trong một lần tan học, bạn ngồi cùng bàn với hắn bỗng nhiên hét lên:

- Ô, xem kìa, Trương Hằng rõ ràng một mực nhìn lên Tạ Chân!

Lập tức, rất nhiều người trong lớp đều cười lớn, cũng không phải cười thiện ý, mà là ác ý cười nhạo, Tạ Chân xấu hổ đến mức đỏ mặt, nàng trực tiếp chạy đến trước bàn của Trương Hằng nói:

- Răng hô, người cũng xứng đáng nhìn ta? Tự về nhà soi gương đi! Đồ quái dị.

Nói xong, nàng liền quay đầu đi, vừa đi còn vừa nói ba chữ đồ quái dị.

Lúc vẫn còn là trẻ nhỏ, Trương Hằng có một thói quen là ngậm môi dưới, vốn bề ngoài của hắn cũng rất tuấn tú, chỉ là theo tuổi càng lúc càng lớn, thói quen ngậm môi đã hình thành, cho nên rất khó bỏ, mà cha mẹ của hắn lại căn bản không quan tâm tác động của vấn đề này, ngoại trừ cho hắn ăn no mặc ấm, trên cơ bản chỉ quan tâm đến thành tích học tập, mặc kệ các phương diện khác, kể cả hàm răng càng ngày càng nhô ra, còn có cuộc sống bị khi dễ, bị sỉ nhục, bị ức hiếp trong trường học của hắn. Chính vì hắn một mực thích ngậm môi, nên cũng chậm rãi biến thành răng hô, hơn nữa bề ngoài cũng từ tuấn tú trở nên rất xấu xí. Trên thực tế, sau khi hắn tự làm việc kiếm tiền, đến khoa răng hàm mặt chỉnh hình, bề ngoài quả nhiên trở lại tuấn tú.

Chẳng qua là lúc trước hắn xác thực rất xấu xí, ba chữ kẻ quái dị này đối với hắn mà nói thật sự là giống như một chùy đánh nát tâm linh, hơn nữa còn là do người hắn một mực thầm mến, do người hắn vẫn cho là rất thiện lương, rất thẹn thùng nói ra. Trong khoảnh khắc đó, hắn cảm thấy toàn bộ thế giới phẳng phất như sụp đổ, tuy thế giới đó vốn đã là những mảnh nhỏ rời rạc, nhưng hắn vẫn nhẫn nại, cho đến giờ phút này... rốt cuộc hoàn toàn sụp đổ.

(Tự sát... chết đi thôi... một kẻ bất lực như ta...)

Trương Hằng thì thầm tự nói với chính mình, hắn đi đến bờ sông, yên lặng ngồi trên một tảng đá nhìn sông Trường Giang, trong đầu không ngừng có một âm thanh thúc giục hắn nhảy xuống.

Đúng lúc này, một quyển sách cũ nát bên cạnh khối đá bỗng nhiên hấp dẫn sự chú ý của Trương Hằng, hắn tùy ý nhặt quyển sách lên, là một quyển tiểu thuyết cũ kỹ không bao giờ bìa, đây là lần đầu tiên hắn đọc tiểu thuyết. Khi chứng kiến nhân vật chính trong tiểu thuyết bị kẻ thù đuổi giết, nhảy xuống vách núi mà chưa chết, ngược lại tìm được linh bảo, công pháp tu luyện, thực lực đại tăng, tinh thần của hắn đã bị quyển tiểu thuyết này thu hút mãnh liệt. Bởi vì tuyệt vọng, thống khổ, thế giới sụp đổ, hắn giống như đặt bản thân vào trong tiểu thuyết giống, biến mình thành vai chính...

Trương Hằng không có tự sát, hắn kiên cường... hoặc có thể nói là nhu nhược còn sống. Dựa vào đủ loại tiểu thuyết để an ủi tâm linh của mình, trốn tránh sự thực, mặc cho người khác khi dễ như thế nào, hắn cũng nhận lấy toàn bộ, cuộc sống cứ như vậy, cho đến khi hắn lên cấp hai...

Khoảng thời gian ở trường cấp hai cũng giống như khi còn ở tiểu học, biểu hiện nhu nhược, sợ phiền phức, không dám phản kháng của Trương Hằng lập tức bị những học sinh trong trường lớp năm được, do đó hắn

nhANH chóng đưOC quy vào danh sách đối tượng có thể khi dễ. Chỉ là cũng có khác biệt một chút, một bạn học đã tiến vào trong thế giới của hắN, người này tên là Dương Tễ...

Không biết vì cái gì, Dương Tễ không cư xử giống như những người còn lại trong lớp, hoặc là coi thường, hoặc là khi dễ Trương Hằng, ngược lại cùng Trương Hằng nói chuyện, thảo luận tình tiết trong các loại tiểu thuyết, chỉ sau nửa học kỳ ngắn ngủi, Dương Tễ đã trở thành bạn thân thiết nhất của hắN... có lẽ cũng là người bạn duy nhất. Gia cảnh nhà Dương Tễ rất không tồi, cha là nhân viên công vụ, hơn nữa là chủ nhiệm văn phòng Chính phủ tại Trùng Khánh, mẹ là giáo viên của một trường trọng điểm cấp 3, cách xử sự của Dương Tễ cũng rất inh, thường xuyên lấy tiền tiêu vặt ra mời bạn bè, cho nên tại lớp học, Dương Tễ có rất nhiều bạn bè, điều duy nhất khiến cho Trương Hằng cảm thấy kỳ quái chính là, Dương Tễ lại chưa từng xuất hiện khi người khác khi dễ hắN, chỉ là sau đó sẽ rủ hắN cùng chơi game...

Cứ như vậy, sau khi tốt nghiệp cấp hai, Dương Tễ nói với Trương Hằng:

- Không phải người rất thích đọc sách sao? Như vậy hãy viết ra câu chuyện của chính người đi, đưa những chuyện người muốn làm vào trong tiểu thuyết... Phải dựa vào chính mình, nếu không thì người vĩnh viễn vẫn là như vậy.

- Dựa vào chính mình sao?

Sau khi tốt nghiệp, trong lúc nghỉ hè, Trương Hằng lấy ra một quyển sổ tay, bắt đầu sáng tác, một đồng lớn chữ viết cùng ngôn ngữ ngây thơ, miêu tả câu chuyện sâu trong nội tâm hắN, những thứ không chiếm được... Hữu nghị, đồng đội...

Đây là câu chuyện về một hiệp sĩ, từ nhỏ bị cha mẹ dùng phương thức đánh đập để giáo dục, cho nên lá gan của hắN rất nhỏ, rất hay sợ hãi, không hề tự tin, bị khi dễ bị sỉ nhục cũng không dám phản kháng, chỉ biết nhẫn nhịn, hoàn toàn bất lực, Trương Hằng giống như đang miêu tả chính bản thân mình, khi phác thảo ra hình tượng lúc nhỏ của hiệp sĩ, kỳ thực hắN cũng không nghĩ đến tình tiết về sau sẽ diễn biến như thế nào...

Cho đến khi hắN viết đến đoạn người hiệp sĩ này bị sỉ nhục, bị bài xích, thậm chí bị coi là đồ bỏ đi trong mắt người khác, còn bị cô bé mình vẫn thầm mến mắNg là kẻ quái dị, Trương Hằng cũng là khóc đến rồi tỉnh rồi mù, hắN gấp sổ tay lại, sau đó khóa trong ngăn kéo, giống như đem bản thân lúc nhỏ, đau đớn khi xưa khóa lại...

Thời gian vẫn cứ trôi, chớp mắt một cái Trương Hằng đã học cấp ba, hắN âm thầm động viên bản thân, hi vọng có một khởi đầu mới...

Chỉ là tính cách của hắN vẫn vậy, một khi bị người khác biết, lập tức đưOC quy vào danh sách đối tượng có thể khi dễ... Học kỳ đầu tiên, một tên tiểu lưu manh lớp trên yêu cầu ngày mai phải giao phí bảo hộ, nếu không sẽ đánh cho hắN không dám đến trường. Sau khi về nhà, nhìn thấy bộ dạng người đầy bụi đất của Trương Hằng, cha mẹ còn cố ý mắNg cho hắN một trận, muốn hắN an phận thủ thường, không đưOC ra ngoài giao du cùng những đứa bạn xấu, mà Trương Hằng lại cái gì cũng không dám nói... HắN sợ bị đánh, đây là phương thức giáo dục cha mẹ hắN thích nhất.

Trương Hằng lên phòng rồi đập heo đất tiết kiệm, sau khi đếm một lúc liền phát hiện không đủ, trong lòng của hắN lập tức bất ổn, nằm không yên, sợ ngày mai sẽ bị đánh một trận...

Trong tâm trạng lo lắng sợ hãi như vậy, Trương Hằng không ngừng lật xem những tiểu thuyết mình tìm đưOC, có điều lại đưOC không vào một chữ. Lục lại... tìm kiếm... hắN lấy ra quyển sổ tay mình dùng để sáng tác mấy tháng trước, yên lặng đưOC về “chính mình”, lúc này hắN mới phát hiện câu chuyện về người hiệp sĩ rõ ràng dài hơn... Đúng vậy, hắN mới chỉ viết đến lúc hiệp sĩ bị khi dễ bị ức hiếp, nhưng trong sổ tay lại xuất hiện tình tiết hiệp sĩ bị người khác vợ vét tài sản...

Những dòng chữ trong sổ tay đúng là chữ viết của hắN, chẳng lẽ hắN quên mất mình đã viết lúc nào sao?

136. Chương 136: Trương Hằng (tam)

Trương Hằng chăm chú theo dõi tình tiết trong câu chuyện, bị người khác vợ vét tài sản, hiệp sĩ chỉ yên lặng gom góp tiền, nhưng gom góp thế nào cũng không đủ, khi đối phương tát cho hắn một bạt tai, rồi liên tục thượng cẳng chân hạ cẳng tay, rốt cuộc oán hận trong lòng hiệp sĩ triệt để bạo phát, chẳng những đánh chết đối phương, thậm chí ngay cả mấy người lao vào khuyên can cũng bị giết...

Câu chuyện mới được viết đến đây, sau khi xem xong Trương Hằng chỉ cho là mình vô tình tưởng tượng ra tình tiết câu chuyện, viết xuống lúc nào đó mà quên mất, hắn cũng không suy nghĩ về chuyện này nữa, bắt đầu tập trung lo cho chuyện của ngày mai...

Ngày hôm sau, Trương Hằng mang theo một đồng tiền xu tiền giấy đến trường học, khi tiểu lưu manh phát hiện số tiền này không đủ, vẻ mặt hắn liền trở nên rất nghiêm túc, đánh một bạt tai vào mặt Trương Hằng, cười lạnh nói:

- Không có nhiều như vậy? Vậy thì chịu, ta nói được cũng làm được, chỉ có thể đánh ngươi một trận...

Nói xong, tiểu lưu manh liền đá một cước vào bụng Trương Hằng, bàn ghế được sắp xếp liên tiếp ngay ngắn trong lớp học đều bị lệch ra. Mà những người còn lại trong lớp vẫn chỉ thờ ơ lạnh nhạt, không có bất cứ ai đến khuyên can, bởi vì người bị khi dễ là Trương Hằng, chỉ là một phế vật mà thôi, cho nên không liên quan đến bọn họ, mọi người chỉ là đang nhìn xem quang cảnh náo nhiệt mà thôi, thậm chí còn có người đứng trước cửa phòng học chú ý có giáo viên hay không.

Một trận đánh đập, tiểu lưu manh chuyên môn chọn bụng cùng sau lưng Trương Hằng để ra tay, như vậy mới khiến cho người lớn nhìn không ra dấu vết, trong khi bị hành hung Trương Hằng không ngừng cầu xin tha thứ, nhưng đối phương lại không hề buông tha, ngược lại ra tay càng lúc càng nặng.

Càng bị đánh đập, lửa giận trong nội tâm Trương Hằng cũng càng lúc càng lớn, hắn chỉ là sợ bị đánh mà thôi, không phải là không biết phần nộ, cảm giác ủy khuất, phần nộ, thậm chí là tuyệt vọng chậm rãi tràn ngập trong lòng, cho đến khi hai mắt đỏ ngầu, không còn biết đau đớn là gì, Trương Hằng bỗng nhiên chụp lấy một chiếc ghế bên người, mãnh liệt đập về phía sau, trúng bả vai tiểu lưu manh.

Tên tiểu lưu manh này đang đeo một cặp kính mắt, bốp~ một tiếng, ngay cả kính mắt của hắn cũng bị đánh rơi xuống đất, kỳ thực lần phản kháng này của Trương Hằng cũng không có gì nghiêm trọng, chỉ là làm cho bả vai của tiểu lưu manh cảm thấy đau đớn mà thôi. Xung quanh lập tức trở nên lặng ngắt như tờ, sau một giây, tiểu lưu manh liền ra vẻ như muốn đi lấy kính mắt, cố ý bày ra dáng vẻ rất phần nộ, hắn chỉ là muốn chơi tâm lý chiến mà thôi, bình thường dưới tình huống như vậy, Trương Hằng lập tức sẽ sợ hãi lui bước.

Có điều giờ phút này Trương Hằng đã là hỏa nộ công tâm, hắn căn bản không cho đối phương thời gian thể hiện, thừa dịp tiểu lưu manh xoay người lại, lập tức chiếc ghế trong tay Trương Hằng đập mạnh vào sau gáy tên tiểu lưu manh, trực tiếp khiến hắn ngất xỉu.

Lúc này Trương Hằng đã hoàn toàn không còn lý trí, hoặc có thể nói là hắn đã hoàn toàn biểu hiện ra bản tính của mình, căn bản mặc kệ phải chăng đầu tiểu lưu manh còn đang chảy máu, chỉ không ngừng giơ ghế lên đập về hướng đầu đối phương, cho đến lúc này, hai tên lâu la đi theo tiểu lưu manh lúc trước mới hồi phục lại tinh thần, cùng người xung quanh lao đến khuyên can. Lửa giận trong nội tâm Trương Hằng càng bốc cháy mãnh liệt, vừa rồi khi ta bị đánh các người đều chỉ đứng xem, hiện tại lại chạy đến hết lời khuyên can? Trương Hằng cầm chiếc ghế xoay một vòng, đánh văng mấy người xung quanh, sau đó không ngừng dẫm vào mặt dẫm giả nhân giả nghĩa đang nằm trên mặt đất, không bao lâu sau, lại là máu tươi chảy ra, cho đến lúc này, những người còn lại đã không dám đến gần Trương Hằng nữa, các thiếu nữ trong lớp cũng bắt đầu hét lên...

Mời phụ huynh, bồi thường, kiểm điểm, xử phạt...

Giáo viên cơ hồ là vợ đưa cả nắm, mặc dù mọi chuyện vốn bắt đầu do tiểu lưu manh vợ vét tài sản, nhưng giờ phút này hắn đã bị đánh vào bệnh viện, cộng thêm còn có mấy người cũng bị thương, cho nên ngay cả Trương Hằng cũng nằm trong danh sách xử phạt.

- Nói, lần này là chuyện gì? Vì sao trong trường học xảy ra chuyện lớn như vậy, người cũng không nói với chúng ta?

Cha của Trương Hằng xụ mặt hỏi.

- Bởi vì ta sợ bị hai người đánh.

Không biết vì sao, sau lần bộc phát này, Trương Hằng cảm thấy như có thứ gì đó trong nội tâm đã biến mất, đối mặt với chất vấn của cha mẹ, thân thể hắn cũng không hề run rẩy một chút.

- Sợ bị đánh? Cho nên cái gì cũng không nói?

Cha của Trương Hằng lập tức cao giọng:

- Hơn nữa ngày thường lúc nào chúng ta đánh người bừa bãi? Mỗi lần bị đánh đều là do người không đúng, ví dụ như không hoàn thành bài tập, thành tích thi quá kém, vụng trộm đi chơi game, tự người nói xem có đúng như vậy không?

Trương Hằng vẫn bình tĩnh nói:

- Là như vậy, nhưng ngoại trừ đánh đập ra, hai người còn biết cái gì nữa? Có lúc nào hai người hảo hảo nói chuyện với ta, giáo dục, giải thích? Ngoại trừ yêu cầu không được giao du với những đứa bạn xấu trong trường học, hai người đã truyền đạt được điều gì cho ta?

Đúng vậy, cha mẹ Trương Hằng xác thực biết rõ tình huống trong trường học, biết Trương Hằng thường xuyên bị khi dễ bị sỉ nhục, nhưng ngoại trừ vì vậy mà đánh mắng Trương Hằng ra, điều duy nhất hai người nói là không phải sợ... Nhưng Trương Hằng đã sớm bị đánh đến mức sợ hãi theo bản năng, bất cứ tình huống nào cũng khiến hắn run rẩy, cho dù không hề cố ý, chỉ nói một câu như vậy thì làm được gì? Hơn nữa hai người còn vừa đánh vừa mắng Trương Hằng, phảng phất giống như sự uất ức cùng ủy khuất của Trương Hằng không hề liên quan đến bản thân, tất cả đều là trách nhiệm của Trương Hằng, cho nên dần dần, Trương Hằng căn bản không dám kể lại chuyện mình bị ức hiếp.

- Người là con ta, chẳng lẽ ta không được phép đánh người?

Cha Trương Hằng lập tức nóng giận, sau khi nói xong liền đứng dậy muốn đi lấy roi đánh Trương Hằng một trận. Mà Trương Hằng lại không hề quan tâm, chỉ là nói:

- Ta hận hai người, ngoại trừ cho ta ăn no mặc ấm, ngoại trừ đánh đập chửi bới, chẳng lẽ trên đời này không còn phương thức giáo dục nào khác?

- Nếu hai người còn muốn dùng phương thức đánh đập để giáo dục, như vậy không bằng trực tiếp giết ta luôn đi.

Trong lúc nói chuyện, Trương Hằng bỗng nhiên cầm lấy con dao gọt trái cây, sau đó cắm vào lòng bàn tay của mình, lập tức máu tươi chảy đầm đìa, cha hắn đang ra vẻ muốn đánh lập tức ngây ngẩn cả người, tiếp theo là mẹ hắn oa một tiếng ôm lấy hắn, vừa nói cái gì không nên làm chuyện điên rồ vừa run rẩy rút con dao ra...

Trương Hằng biết cha mẹ rất yêu hắn, nhưng ngoại trừ cho hắn ăn no mặc ấm, còn lại cái gì cũng muốn phải tuân theo quy định, nếu không thì cứ một trận rồi lại một trận đòn roi... Nhưng mà hắn không phải là con rối do người khác điều khiển, hắn là một con người bằng xương bằng thịt, hắn có suy nghĩ có cảm nhận riêng của bản thân, hắn có cuộc sống của mình...

Trước đó, Trương Hằng đã vụng trộm xem qua quyển sổ tay, đúng vậy, câu chuyện lại tự phát triển, sau khi giết người, hiệp sĩ chạy trốn...

Trong thời khắc đó Trương Hằng rốt cuộc biết được bản thân không phải là người bình thường, đồng thời cũng minh bạch một chuyện... Xiềng xích trói buộc trong tâm hồn hắn, đã biến mất...

137. Chương 137: Trương Hằng (tứ)

Từ khi biết đến năng lực đặc biệt của bản thân, Trương Hằng thường xuyên lật xem sổ tay, theo dõi nhân sinh cùng kinh nghiệm của nhân vật hiệp sĩ, có điều không biết vì sao, những dòng chữ trong sổ tay càng ngày càng ít xuất hiện, thậm chí liên tục mười ngày cũng không xuất hiện thêm một chữ.

Trương Hằng là người thích suy nghĩ, cũng có thể là do trước đây hấn quá mức cô độc, cho nên không thể không tự hỏi tự suy nghĩ, đặc biệt là sau khi phát hiện ra bản thân khác với người bình thường, hấn thường xuyên suy ngẫm về quyển sổ tay này, rốt cuộc là câu chuyện do hấn viết có năng lực kỳ lạ, hay là quyển sổ tay này có năng lực kỳ lạ?

Vì vậy hấn dùng một quyển sổ tay khác tiến hành sao chép câu chuyện về hiệp sĩ, nhưng chỉ chép lại khoảng một nửa, sau khi hấn yên lặng chờ vài ngày rồi xem lại, câu chuyện trong quyển sổ tay khác cũng chậm rãi phát triển, hơn nữa phát triển đến cùng một chỗ với câu chuyện trong quyển sổ tay lúc trước, cái này cũng nói lên một điều, thực sự không phải sổ tay có năng lực đặc biệt, mà là câu chuyện do hấn viết có khả năng kỳ lạ.

Tiếp đó hấn lại tiến hành mấy thí nghiệm, một là sửa đổi nội dung cốt truyện, biến hiệp sĩ thành một người tâm ngoan thủ lạt, sau đó hấn lại yên lặng chờ vài ngày, nhưng câu chuyện lại không có bất kỳ tiến triển nào, đã viết bao nhiêu thì vẫn chỉ có bấy nhiêu, cho nên xem ra muốn tình tiết tự hành phát triển, hấn là phải có điều kiện nào khác.

- Nhưng mà rốt cuộc là điều kiện gì? Vì sao miêu tả nhân vật hiệp sĩ nhu nhược thì câu chuyện có thể tự hành phát triển, còn miêu tả hấn tâm ngoan thủ lạt thì lại không thể?

Trong lòng Trương Hằng ngổn ngang trăm mối không có lời giải. Từ sau khi giận dữ phản kháng trong trường học, bỗng nhiên hấn lại được mọi người hoan nghênh... Đúng vậy, được hoan nghênh, hoàn toàn không giống như những gì người lớn, phụ huynh hay giáo viên suy nghĩ, có thể đánh nhau, có thể lẩn lộn, tiểu lưu manh, những thành phần này đều rất được hoan nghênh trong trường học...

Giờ phút này Trương Hằng đã không còn khép nép như trước kia, hấn giống như là kho thuốc súng vậy, ai chọc tới đều bị cắn một ngụm, kết quả là chẳng bao lâu sau hấn đã có rất nhiều bằng hữu. Thật sự là làm cho chính hấn cũng cảm thấy kỳ quái, nhưng loại cười cười nói nói sau giờ học, có người đi về chung sau khi tan học... Loại cảm giác này thật sự rất tốt, Trương Hằng cũng dần cười nói nhiều hơn, chỉ là trong nụ cười lại mang theo một loại cứng nhắc không cách nào hình dung... Sâu trong nội tâm hấn, chỉ có một huynh đệ chính thức, chỉ có Dương Tề, chỉ có hấn...

- Đây là truyện người viết sao?

Một hôm trong lớp học, Trương Hằng đang vui đùa vào quyển sổ tay của mình, không để ý thấy có một người đứng bên cạnh từ lúc nào, người này cũng là một bằng hữu hấn mới quen trong trường học, thỉnh thoảng cùng nhau đi học về chung, coi như là có chút giao tình, nghe thấy câu hỏi Trương Hằng cũng phải trả lời:

- Viết cho vui trong lúc nhàm chán mà thôi, không có gì đâu...

Trong khi nói chuyện Trương Hằng cũng định bỏ sổ tay vào lại trong cặp, nhưng người này lại trước một bước cầm quyển sổ tay lên, vừa xem vừa nói:

- Hết tiết sẽ trả lại cho ngươi, ha ha, ta thích nhất là đọc truyện, truyện trong nhà sách đều đã bị ta xem mòn luôn rồi, không chừng sau này lớp chúng ta lại có một đại tác giả ấy chứ.

Nói xong hấn vừa xem sổ tay vừa đi về chỗ ngồi của mình, Trương Hằng gơ tay ra, vốn định lấy quyển sổ tay lại, có điều gần đây giao tình giữa hấn và người này không tệ, thứ hai là sổ tay cũng không phải thứ có thể dễ dàng nhảm lẩn, cho nên hấn cũng mặc kệ, dù sao cũng chỉ ượn trong thời gian một tiết học mà thôi.

Khi tiết học kết thúc, người kia cũng thật sự đem trả sổ tay lại cho Trương Hằng, hơn nữa còn nói:

- Câu chuyện thật thú vị, chỉ tiếc là quá ngắn, đặc biệt là khúc hiệp sĩ giết chết Sư Tử sau đó rơi xuống vách núi rất hấp dẫn, thật sự làm cho người khác không thể chờ xem tiếp. Ngươi viết tiếp đi, nhanh lên, viết xong nhớ cho ta đọc với.

Trương Hằng có chút sững sờ, khi cầm lấy quyển sổ tay hần mới mãnh liệt giật mình tỉnh lại, lúc này khi hần lật xem sổ tay, câu chuyện còn chưa phát triển đến đoạn giết chết Sư Tử, mới chỉ đến đoạn chuẩn bị đi giết Sư Tử, xem ra tình tiết lại bắt đầu phát triển, nhưng mà phát triển nhiều như vậy...

(Đến cùng là nguyên nhân gì khiến cho câu chuyện phát triển nhanh như vậy? Duy nhất một lần xuất hiện mấy nghìn chữ... Chẳng lẽ là do có người khác đọc sao?)

Trương Hằng thật sự là có chút mơ hồ, suốt ngày hôm đó hần không ngừng suy nghĩ về vấn đề này, thời gian dần trôi qua, trong lòng của hần cũng dần có vài suy đoán.

- Cha, mẹ, có phải lúc trước hai người từng xem qua quyển sổ tay của ta?

Vừa về đến nhà Trương Hằng không thể chờ đợi, lập tức hỏi cha mẹ, mẹ Trương Hằng hơi sững sốt một chút sau đó nói:

- Lần trước sửa sang lại tủ sách của người, trong lúc vô tình nhìn thấy quyển sổ tay, là do người tự viết sao? Có tùy ý đọc qua câu chuyện trong đó một chút...

(Từ khi phát hiện câu chuyện trong sổ tay có thể tự phát triển, quyển sổ tay này vẫn luôn bị ta cầm trong tay hoặc là đặt trong cặp, cho nên không thể nào là đọc sau khi ta phát hiện... Nói một cách khác, là đọc trước khi ta phát hiện ra năng lực kỳ lạ của câu chuyện? Như vậy... Là do có người đọc, cho nên câu chuyện mới tự phát triển?)

Trong nội tâm Trương Hằng thật sự là vừa mừng vừa sợ, sợ là do năng lực này rõ ràng còn phải có người khác cùng tham dự mới có thể sử dụng, mừng là do tìm ra biện pháp khiến cho tình tiết tự phát triển, tuy không biết vì sao câu chuyện viết trong sổ tay lại có thể tự hành phát triển, cũng không biết loại phát triển này có thể đem đến điều gì tốt... nhưng hần biết đây là năng lực đặc biệt thế giới thực tế không hề có, cho dù chỉ là để cho vui cũng được...

Từ đó về sau, Trương Hằng liền không ngừng đưa sổ tay cho những bằng hữu thân thiết đọc, hơn nữa hần cũng liên tục viết thêm cốt truyện, thời gian dần qua, câu chuyện cũng chậm chậm phát triển, cứ như vậy cho đến khi hần tốt nghiệp cấp ba, tuy ngày bình thường đại bộ phận tinh lực của hần đều tập trung vào câu chuyện về hiệp sĩ, nhưng mà hần trời sinh thông minh, cho nên vẫn thi đậu vào đại học công thương chính quy tại Trùng Khánh, chỉ là lúc này hần lại gặp một vấn đề khác.

Gia cảnh nhà Trương Hằng cũng không giàu có, chuẩn xác mà nói, hần là thuộc loại ăn no mặc ấm chứ không phải là ăn ngon mặc đẹp, bởi vì cha hần là công nhân khoa điện trong nhà máy, có lẽ trước khi cải cách mở cửa thuộc loại công ăn việc làm ổn định, nhưng sau khi cải cách mở cửa, không có tri thức gì, chỉ có một văn bằng tốt nghiệp tiểu học, cộng thêm không có ai chống lưng, cho nên cha Trương Hằng chỉ có thể không ngừng đi tìm công việc lật vật về điện tại các cửa hàng, các khu công cộng để làm, tiền lương mỗi tháng rất không đảm bảo.

Mà mẹ của Trương Hằng cũng giống như vậy, hơn nữa còn không bằng được một góc cha Trương Hằng, một chút năng lực kỹ thuật cơ bản cũng không có, cho dù muốn kinh doanh chút gì đó cũng không có vốn liếng để bắt đầu, do vậy chỉ có thể mua một cái máy rồi cắt may quần áo cho người khác, nhờ vậy cái nhà này miễn cưỡng còn có thể duy trì, chỉ là sinh hoạt gian khổ mà thôi.

Cho đến khi Trương Hằng thi lên đại học, đại học... hai chữ này đối với một gia đình bình thường mà nói, không phải đại biểu cho con cái sẽ có tiền đồ, mà điều đại biểu đầu tiên chính là một số tiền lớn, mấy nghìn dollar... đại biểu cho toàn bộ số tiền gửi ngân hàng của gia đình, thậm chí còn hơn...

Tuy cha mẹ Trương Hằng không biết nên giáo dục con cái như thế nào, làm cho Trương Hằng phải chịu rất nhiều đau khổ khi còn bé, nhưng hai người thực sự là rất yêu thương Trương Hằng, một lòng hi vọng sau này hần có thể thành tài, đương nhiên, đối với những người không có kiến thức mà nói, con đường thành tài duy nhất chỉ có thể là học đại học, đây cũng là cách nghĩ của phần lớn những người thuộc thế hệ này, cho nên hai người nghĩ hết biện pháp dành dụm cùng vay tiền gửi ngân hàng, rốt cuộc gom góp đủ số tiền cho Trương Hằng học đại học, chỉ là lúc này, lại xảy ra một chuyện khác... mẹ hần mắc bệnh tiểu đường...

Rất không thể tưởng tượng nổi, bệnh tiểu đường được gọi là bệnh nhà giàu, ý là người ăn quá ngon, vận động quá ít rất dễ mắc căn bệnh này, nhưng gia đình Trương Hằng, bình thường một tháng chỉ có vài ba

lần ăn thịt cá, như vậy cũng có thể gọi là ăn quá ngon? Cho nên khi phát bệnh mẹ Trương Hằng vốn không nghĩ tới khả năng mắc bệnh tiểu đường, cho dù thân thể không thoải mái, cũng một mực uống chút ít thuốc cảm chịu đựng.

Thẳng đến khi bệnh tiểu đường ngày càng trở nên nghiêm trọng, mẹ Trương Hằng ngã xuống đất ngất đi, được đưa đi bệnh viện, mọi người mới biết mẹ Trương Hằng mắc bệnh tiểu đường, mà bệnh viện lại yêu cầu nộp trước 5000 dollar tiền nằm viện, phí lọc máu, phí thuốc men...

Toàn bộ tiền gửi ngân hàng của gia đình là để chuẩn bị học phí đại học cho Trương Hằng, trong lúc nhất thời cha Trương Hằng liền trở nên trầm mặc, sau khi nhìn Trương Hằng một lúc lâu mới thở dài:

- Cứu người quan trọng hơn, ta về nhà lấy tiền, người ở đây chăm sóc mẹ người...

Trương Hằng yên lặng nhẹ gật đầu, trên thực tế, hắn cũng không muốn học đại học cái gì, một loạt kinh nghiệm từ tiểu học đến trường cấp hai đã khiến cho hắn sớm chán ghét hai chữ lớp học đến cực độ. Đại học, kỳ thực cũng chỉ là do cha mẹ mong muốn hắn đi học mà thôi, thời điểm có thư thông báo trúng tuyển, cha mẹ hắn lần đầu tiên mời họ hàng cùng bạn bè thân thiết ra ngoài ăn uống thả cửa một chiều. Giờ phút này, Trương Hằng đột nhiên cảm thấy nội tâm khó chịu không nói nên lời, bất quá dù sao cũng là nhân mạng quan trọng hàng đầu, trong thời điểm sống chết trước mắt, cha mẹ Trương Hằng tự nhiên không có khả năng giống như trong phim truyền hình, nói cái gì nhất định phải học đại học, cho dù chết cũng không sử dụng số tiền kia.

Không ngờ lúc cha Trương Hằng quay lại không chỉ có một mình, mà còn có cả Dương Tề, nghe nói là Dương Tề đến tìm Trương Hằng, định rủ đi ra ngoài vọc máy tính, trong lúc chờ ở cửa thì gặp cha Trương Hằng về nhà lấy tiền, nhờ vậy mới biết trong nhà Trương Hằng xảy ra chuyện lớn.

... Yên tâm, ta sẽ nghĩ biện pháp.

Đây là câu nói Dương Tề lưu lại, tiếp đó hắn liền gọi taxi rồi biến mất, mấy tiếng đồng hồ sau, hắn mới vội vã cầm đến một cái bao da, bên trong có một vạn dollar...

Nhà Dương Tề rất giàu, cái này lúc trước cũng đã đề cập tới rồi, có lẽ đối với Dương Tề, một vạn dollar không đáng là bao, nhưng đối với Trương Hằng mà nói, một vạn dollar thật đúng là một số tiền rất lớn, cho nên Dương Tề cũng thẳng thắn nói với Trương Hằng.

- Cứu cấp không cứu bản, người xem ngày bình thường ta có cho người tiền không? Những lúc ngẫu nhiên mời khách thì không tính... Hảo huynh đệ không cần nói nhiều về những thứ này, số tiền này bất kể như thế nào người cũng phải cầm lấy, không cần phải nói gì nữa, là tính mạng của mẹ người quan trọng, hay là mặt mũi của người quan trọng?

Không thể không thừa nhận, tài ăn nói của Dương Tề thực sự rất tốt, Trương Hằng cũng không thể không tiếp nhận hảo ý của hắn, chỉ có thể cầm bao da trong tay, mà cùng lúc đó, nước mắt của hắn thật sự là nhịn không được từng giọt rơi xuống... Cho dù cả đời không có một bằng hữu nào, chỉ cần có một huynh đệ như vậy là đủ rồi...

- Ta nợ người một lần, bất kể là chuyện gì, cho dù người muốn mạng của ta, ta cũng nhất định sẽ trả lại...

138. Chương 138: Trương Hằng (ngũ)

Cứ như vậy, bệnh tình của mẹ Trương Hằng dần ổn định, tuy mỗi tháng cần bỏ ra một khoản tiền thuốc cố định, hơn nữa cũng không thể làm công việc vất vả giống như trước kia, nhưng chung quy vẫn còn sống. Mà dựa vào một vạn dollar của Dương Tề, rốt cuộc Trương Hằng cũng bước vào cánh cổng trường đại học, trong một năm tại đây, hắn lại viết một câu chuyện khác, tên là Ma Pháp Thế Kỷ... Bất quá câu chuyện này không phải được viết trong sổ tay, mà là lan truyền trên mạng internet, bởi vì như vậy sẽ có nhiều người đọc hơn. Đồng thời... nếu như vận khí tốt mà nói, hắn cũng có thể kiếm được một ít tiền...

Cách hành văn vẫn rất ngây thơ, dù sao Trương Hằng cũng không phải xuất thân từ khoa Văn học, hơn nữa đối với phương diện văn thơ kỳ thực cũng không có gì xuất chúng, nhưng tình tiết trong tiểu thuyết hẳn viết đều rất tự nhiên, phảng phất như là chuyện thật sự phát sinh tại một thế giới khác...

Đương nhiên, đã muốn viết tiểu thuyết trên mạng internet, đầu tiên nhất định phải có một bút danh, do đó Trương Hằng lấy bút danh là ZH, ý là viết tắt của Trương Hằng, có điều mạng internet cho phép người đăng kí một cái tên gồm hai chữ như vậy sao? Tự nhiên là đăng kí không được, do đó hắn tùy ý thêm vào một chữ T... vẫn không được, lại thêm một chữ T nữa... vẫn tiếp tục không được, lại thêm một chữ T vậy, nhưng vẫn chưa được, trang đăng ký yêu cầu tên phải có ít nhất sáu chữ cái, cho nên hắn lại thêm một chữ T nữa, trong lúc không cẩn thận nhấn nhầm vào phím chữ Y nằm bên cạnh phím chữ T, hơn nữa lúc ấy hắn rất nóng vội, nhấn bàn phím một cái xong liền vô ý thức xác nhận, vì vậy bút danh của hắn biến thành... ZHTTTY.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tuy cách hành văn của Trương Hằng có chút ngây thơ, nhưng tình tiết câu chuyện cũng không tệ, do đó được chấp thuận xuất bản, nhờ vậy hắn cũng lấy được một khoản tiền, sau đó vừa học vừa viết tiểu thuyết, lấy tiền kiếm được trả hết nợ nần của gia đình, ẹ tiền chữa bệnh, lúc này cha hắn đã 50 tuổi, công việc bên ngoài thật sự khó tìm, gánh nặng cả gia đình gần như đều nằm trên vai, cho nên hắn chỉ có thể một mực tiếp tục viết tiểu thuyết... Dần dần, câu chuyện hắn viết biến thành một thế giới, tình tiết bên trong cũng dần trở nên sinh động...

Lúc này, khi năm đại học đầu tiên sắp chấm dứt, hắn gặp nàng, tên nàng là Tân Tử... Sau khi phẫu thuật chỉnh lại hàm răng, ngoại hình Trương Hằng cũng coi như không xấu, thậm chí còn có chút baby đáng yêu. Đương nhiên, dùng từ đáng yêu cho nam nhân xác thực là không thỏa đáng, bất quá rất nhiều nữ sinh hắn tiếp xúc trong trường đại học đều nói như thế, mà Tân Tử cũng là nói như vậy. Tình huống tiếp theo cũng không có gì đặc biệt, làm quen, xin số điện thoại, hẹn hò ngẫu nhiên, sau đó đến nụ hôn đầu tiên, rồi đến... Tóm lại, mọi chuyện diễn ra rất bình thường, nội tâm Trương Hằng cũng càng ngày càng mở rộng, đây là mối tình đầu của hắn, mặc dù không có gì lãng mạn hoành tráng hay kinh nghiệm dày dặn, nhưng chỉ cần nắm tay của nàng, hắn cũng đã cảm thấy vô cùng hạnh phúc, dù sao trước kia hắn vẫn một mực bị con gái chán ghét cùng khinh bỉ, hiện tại lại có thể tự nhiên nắm tay đi cùng nhau, nếu có thể nắm tay nhau đến khi nhắm mắt xuôi tay, như vậy hắn cũng thấy mãn nguyện rồi...

Không thể không nói, Tân Tử là một nữ hài rất không tệ, gia cảnh nhà Trương Hằng kỳ thực cũng không giàu có, cho dù nợ nần trong nhà đã trả xong nhờ tiền viết tiểu thuyết, nhưng dù sao hắn vẫn còn đang đi học, học phí hàng năm cũng không phải một khoản nhỏ, cộng thêm mỗi tháng mẹ hắn đều phải bỏ tiền ra cho chi phí thuốc men, đa phần những khoản chi tiêu dư ra đều phải gửi về cho gia đình, do đó hắn không có nhiều tiền để đi chơi hay mua sắm, mà Tân Tử cũng không ghét bỏ hắn vì những điều này, ngược lại lấy tiền tiêu vặt của bản thân mua quần áo cho hắn, cũng thường xuyên lôi kéo hắn đi dạo phố hoặc là chạy bộ, không hề đòi hỏi những thứ cao sang mỹ vị, thật sự khiến cho Trương Hằng nằm ngủ cũng bật cười vì hạnh phúc, cho nên hắn đưa Tân Tử về giới thiệu với cha mẹ cùng một vài bằng hữu thân thiết, đặc biệt là huynh đệ duy nhất trong lòng hắn... Dương Tề.

Một nhóm trai gái thường xuyên ra ngoài ca hát, nói chuyện phiếm, chơi đùa, ba người, Trương Hằng, Dương Tề cùng Tân Tử...

- Trương Hằng, mộng tưởng của ngươi là gì?

Ba người nằm trên bãi cỏ, không ngừng nói chuyện.

- Mộng tưởng của ta sao? Hiện tại... cuộc sống như hiện tại rất tốt, có thể bình an mà sống, chậm rãi viết tiểu thuyết, nhìn xem nhân vật bên trong có cười có khóc. Ta muốn, sau khi kết hôn sẽ sinh hai đứa một nam một nữ, khi lớn một chút cho chúng đọc tiểu thuyết ta viết...

Trương Hằng nhìn lên trời thì thảo, khi nghe đến đoạn sinh hai đứa con một nam một nữ, Tân Tử lại trầm mặc không nói gì, tưởng rằng nàng đang thẹn thùng, Trương Hằng vươn tay ra nắm lấy tay nàng, không ngờ nàng lại hơi thoáng giãy dụa, mà hắn lại không hề chú ý đến những chi tiết này...

Dương Tề bỗng nhiên nói ra:

- Mộng tưởng của ta... Có lẽ là... Được rồi, đi thôi, ta đưa các ngươi đi uống rượu, hôm nay ta mời.

Lúc này, Trương Hằng đã học đại học được bốn năm, mối quan hệ giữa hắn cùng Tân Tử đã kéo dài được ba năm, sau khi tốt nghiệp Trương Hằng lại bắt đầu viết tiếp ma pháp thế kỷ, lúc trước do bận học nên đã tạm dừng cập nhật Ma pháp thế kỷ, tuy tình tiết câu chuyện có thể tự hành phát triển, nhưng theo hắn càng ngày càng viết ít, tình tiết cũng ngày càng phát triển chậm, người đọc cũng ngày càng giảm dần, mãi cho đến khi hắn tiếp tục viết, tình tiết mới gia tốc tự phát triển.

(Thật sự là thú vị, không ngờ tình tiết câu chuyện lại phát triển nhiều như vậy, nhưng dường như đã có chút nội tình, đây là thế giới do ta sáng tạo ra, vậy mà lại có một vài chi tiết ngay cả ta cũng không biết?)

Sau bốn năm học đại học, tri thức của Trương Hằng ngày càng nhiều, hơn nữa hắn đặc biệt thích đọc sách, không chỉ là tiểu thuyết khoa học viễn tưởng, tiểu thuyết dịch từ tiếng nước ngoài, mà còn có những tiểu thuyết huyền ảo đang dần trở nên thịnh hành, rất nhiều rất nhiều tiểu thuyết hắn đều đã đọc kỹ, thậm chí ngay cả tạp chí khoa học Trương Hằng cũng bỏ công nghiên cứu kỹ càng, do vậy tầm mắt của hắn dần trở nên rộng mở, đối với năng lực đặc biệt của bản thân cũng có thể giải thích dựa vào một số tạp chí khoa học.

Trong một quyển tạp chí, Trương Hằng thấy bài viết về một đứa bé có năng lực đặc biệt tại nước Mỹ, nghe nói chỉ cần cho đứa bé này quan sát chăm chú một số đồ vật kích thước nhỏ, ví dụ như một hòn đá, nó sẽ có thể làm cho những vật nhỏ này biến mất, hoàn toàn ném những thứ này vào không gian ảo, cái gọi là không gian ảo tức là chỉ không gian không thể tồn tại, hoặc là không thể thăm dò.

Mà đồng dạng trong một quyển tạp chí khoa học khác của Đức, nghe nói có một thanh niên bị chấn thương não mà trở thành người thực vật. Sau khi ngủ say rất nhiều năm tỉnh lại cũng có năng lực đặc biệt, chính là khi cảm xúc kích động sẽ có một vài hòn đá nhỏ hoặc là những viên kim loại hiện ra bên cạnh, cứ như vậy đột ngột xuất hiện, hoàn toàn không có bất kỳ dấu hiệu nào, nghe nói những vật này cũng là từ trong không gian ảo mà ra.

Khoa học có lý luận về vô cùng vô tận thế giới song song, ngay cả trong tôn giáo cũng có tài liệu về đa nguyên vũ trụ, ví dụ như một hạt cát một thế giới trong Phật giáo, như vậy có khi nào những câu chuyện hắn viết ra cũng là chân thật? Giống như là lý luận “cái hộp”, nếu như nhân loại nghiên cứu ra trí thông minh nhân tạo, lại để cho trí thông minh đó chỉ có thể sinh tồn tại thế giới bên trong máy tính, có trí tuệ, có thể tiến hóa cùng phát triển, đến một ngày nào đó, bọn hắn cũng vẫn sẽ không biết là bản thân đang ở trong máy tính sao? Như vậy nhân loại chúng ta thì thế nào? Có lẽ nào nhân loại cũng là do sinh mạng thể cao cấp tạo ra? Có lẽ nào chúng ta cũng đang ở trong “cái hộp”?

Trương Hằng nghĩ rất có thể là do tiểu thuyết của hắn đã vô tình kết nối với một thế giới khác, hơn nữa khi hắn phát hiện ra bí mật này đúng là thời điểm cảm xúc đang kích động dị thường, tinh thần lực tăng trưởng trên phạm vi lớn, cho nên mới khiến cho tình tiết câu chuyện tự hành phát triển, rồi sau đó ý niệm của hắn yếu dần, cho nên tình tiết phát triển ngày càng chậm, nhưng theo người xem càng nhiều, càng nhiều người muốn biết có chuyện gì xảy ra, luồng ý niệm này hội tụ lại tạo thành động lực khiến cho tốc độ phát triển của tình tiết nhanh lên.

Trương Hằng rất tự giễu đối với sự giải thích về năng lực đặc biệt của bản thân, chỉ là dù sao hắn cũng không có hứng thú nói cho người khác biết, cũng không phải muốn độc hưởng năng lực, trong mắt hắn, năng lực này bất quá chỉ là dùng để giết thời gian cùng viết tiểu thuyết mà thôi, hắn cũng không quá mức để ý, do vậy mới giữ bí mật về năng lực này, do vậy tương lai mới...

Tóm lại, thời gian vẫn dần trôi, cuộc sống của Trương Hằng vẫn ổn định, chỉ là dần trở nên không yên ổn, bởi vì nguyên nhân không biết nào đó, giữa hắn và Tân Tử nổi lên mâu thuẫn.

Thật sự là không nghĩ ra nguyên nhân, từ trước đến nay hắn vẫn rất chu đáo rất nghe lời Tân Tử, có thể do trải nghiệm lúc nhỏ, Trương Hằng thật sự vô cùng toàn tâm toàn ý đối với mối tình này, mối tình đầu tiên trong đời, cho nên dù cho đôi lúc Tân Tử ủy khuất hay hờn dỗi, hắn cũng tận khả năng không tạo ra mâu thuẫn với nàng, những lần xích mích như vậy trôi qua rất nhanh, mối quan hệ giữa hai người vẫn rất tốt. Mọi chuyện cứ như vậy cho đến gần đây, Tân Tử bắt đầu giận dữ nổi nóng vô duyên vô cớ, một việc bé xít cũng có thể làm âm ỹ cả buổi, khiến cho hắn không biết phải làm sao, cũng có chút dự cảm không tốt...

139. Chương 139: Trương Hằng (lục)

... Tình huống cơ bản chính là như vậy, ta thật sự không biết rốt cuộc nàng bị làm sao, lúc trước quan hệ giữa ta với nàng vẫn rất tốt mà...

Trương Hằng rất bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể đem vấn đề hỏi một số người bạn lớn tuổi hơn.

-... Người thật sự là không biết chuyện gì xảy ra sao? Nếu như biểu hiện như vậy mà nói... bình thường đều là định chia tay với đối phương... bởi vì không muốn tự mình mở miệng, hoặc là có nỗi khổ riêng, mới dùng phương thức như vậy để bức bách người mở miệng trước một bước... Trương Hằng à, ngày thường tư duy của người rất rõ ràng, lại rất thông minh, tại sao chuyện của bản thân lại không thể xử lý vậy? Cũng có thể là kỳ thực trong lòng người đã rõ ràng, chỉ không muốn thừa nhận mà thôi...

- Chỉ là không muốn thừa nhận sao?

Trương Hằng che mắt yên lặng nằm trên giường, sau một lát hắn mãnh liệt cắn răng đi về hướng phòng khách, nhìn xem Tân Tử đang nghịch laptop...

- Tân Tử, không nên như vậy, anh chưa từng làm tổn thương em, sau này cũng không có ý định làm tổn thương em, nếu như có chuyện muốn nói, vậy thì cứ nói cho anh biết đi, ít nhất cũng có thể làm cho nội tâm của anh dễ chịu một chút...

Trương Hằng đi tới bên cạnh Tân Tử yên lặng nói, trong khi nói nước mắt của hắn đã không thể khống chế tự chảy ra, nữ hài hắn một mực yêu thương, nữ hài hắn định nắm tay đến lúc đầu bạc răng long, nữ hài không chê nhà hắn nghèo khó, chịu khổ cùng hắn nhiều năm như vậy... Rốt cuộc phải đi đến một bước cuối cùng sao...

Tân Tử tựa hồ sớm đã biết Trương Hằng sẽ đến nói chuyện, nét mặt của nàng rất bình tĩnh, từ tốn nói:

-... Thật xin lỗi, lâu nay em vẫn đang đợi anh hỏi, đúng vậy, em đã thích người khác...

- Vậy sao? Như vậy... được rồi... chia tay thôi...

Trương Hằng chỉ cảm thấy trong nội tâm đau đớn kịch liệt, trời đất giống như đang sụp đổ, nhưng hắn vẫn cố bình tĩnh nói:

- Như vậy ngày mai em cứ tự do dọn đồ đi, không còn phải nằm chung giường với vẻ chán ghét, không còn phải kháng cự giây dựa khi bị nắm tay... Đúng rồi, chúc em hạnh phúc.

Nói xong, Trương Hằng liền đi về hướng cửa ra vào, Tân Tử vội hỏi:

- Anh đi đâu vậy?

- Còn có thể đi đâu? Đi tìm Dương Tề uống chút rượu thôi. Ha ha, không cần phải lo cho anh nữa...

Trong khi nói chuyện, Trương Hằng đã bắt đầu mang giày, Tân Tử lại chần chờ một chút, sau đó mới hỏi:

- Anh không muốn biết đối phương là ai sao?

- Là ai đã không còn quan trọng, dù sao đó cũng là lựa chọn của em.

Trương Hằng xoay đầu lại cười khổ một cái, hắn tiếp tục nói:

- Anh không phải người cầm lên được, lại không bỏ xuống được. Đã kết thúc, vậy thì cứ chấm dứt như vậy đi... một đoạn đường thật dài, đối với đoạn tình cảm này... Anh sẽ vẫn ghi nhớ trong lòng, cảm ơn em đã làm bạn với anh lâu như vậy, tạm biệt...

Nói xong, Trương Hằng cũng không đợi Tân Tử nói chuyện, trực tiếp chạy ra khỏi cửa, đồng thời đóng cửa ~rầm một tiếng, mà ở ngoài cửa, nước mắt của hắn đã rơi xuống như mưa, mưa rơi từng giọt nóng ấm... rơi mãi...

Muốn bỏ xuống thì bỏ, nói thì dễ nhưng thực sự như vậy sao? Tìm thấy nhau trong biển người, rồi cũng lạc mất nhau trong biển người vô tận, vĩnh viễn không gặp lại...

- ... Người biết không? Ta thực sự yêu nàng... vậy mà... xem ra ta vẫn là một kẻ vô dụng, cho dù không bị người khác khi dễ, nhưng sự bất lực của ta vẫn không biến mất... Ta thật là vô dụng, Dương Tễ...

Trên sân thượng nhà Dương Tễ, hai nam nhân ngồi đối diện nhau, Trương Hằng vừa rơi lệ vừa uống từng lon bia, Dương Tễ chỉ trầm mặc ngồi yên, không biết đang nghĩ điều gì...

-... Người còn yêu nàng, còn muốn làm cho nàng trở lại bên cạnh người không?

Dương Tễ bỗng nhiên mở miệng hỏi.

- Đã không có khả năng rồi, ta nói rồi ta là người cầm lên được, cũng bỏ xuống được, nếu nàng đã không còn tình cảm, như vậy ta cũng sẽ không cưỡng cầu nhân duyên, cứ kết thúc như vậy đi, ha ha...

Trương Hằng cười lớn, Dương Tễ bỗng nhiên kéo Trương Hằng lên từ trên mặt đất, đồng thời đưa tay trái đến trước mặt Trương Hằng rồi nói:

- Người nhìn chiếc nhẫn ta đang đeo một chút đi, xem trên đó khắc chữ gì...

Trương Hằng có chút khó hiểu, hẩn giụi giụi mắt rồi nhìn kỹ chiếc nhẫn đang nằm trên tay Dương Tễ, hai chữ khắc trên nhẫn vô cùng rõ ràng, mà khi vừa nhìn thấy hai chữ này, phảng phất như có một cây chùy khổng lồ cũng đập vào lồng ngực của hắn, khiến cho hắn không thể thở nổi, chỉ cảm thấy trước mắt một mảng tối đen quay cuồng, muốn ngất xỉu ngay lập tức, hắn chỉ có thể dùng sức nắm lấy ống tay áo Dương Tễ, miễn cưỡng đứng vững. Hai chữ khắc trên chiếc nhẫn chính là... Tân Tử.

- Đúng vậy, người kia chính là ta... Trương Hằng, ta không muốn nói nhiều nữa, người và nàng thật sự không thích hợp với nhau, cho nên...

Dương Tễ bình tĩnh nói, Trương Hằng dùng lực kéo mạnh cổ áo Dương Tễ, nắm tay cũng nắm chặt lại, nhưng cũng chỉ như vậy, hắn chỉ thất thần nhìn vào khuôn mặt trước mắt, khuôn mặt vô cùng quen thuộc, là Dương Tễ, là bằng hữu, cũng là huynh đệ duy nhất trong lòng hắn...

- Vì sao lại như vậy? Trả lời ta!

Trương Hằng nổi giận hét lớn:

- Trên đời này có ngàn vạn nữ nhân, bằng gia thế cùng vẻ ngoài của người, có dạng nữ nhân nào không thể tìm thấy? Nàng là tuyệt sắc thế gian sao? Nàng có tài năng xuất chúng sao? Dung mạo của nàng rất giống mối tình đầu của người sao? Điều không phải! Tại sao? Tại sao! Tại sao phải lựa chọn như vậy...

Dương Tễ vẫn rất bình tĩnh:

-... Ta đã chú ý đến nàng từ rất lâu trước đây, chỉ là người không biết mà thôi, bất quá người yên tâm, trước khi người chia tay với nàng, giữa ta và nàng không phát sinh bất cứ chuyện gì, bởi vì ta không muốn có lỗi với người...

- Vậy hiện tại thì thế nào? Hiện tại thì tính là cái gì? Cái này không tính là có lỗi với ta sao?

Trương Hằng ngửa đầu lên trời, nước mắt lại một lần nữa không ngừng tuôn ra, nếu như trước đó là thất tình mà thút thít nỉ non... như vậy lúc này chính là tâm can tê liệt khốc lớn, đó là nước mắt vì đã mất đi cảm giác trụ cột trong nội tâm...

- Chỉ có người, chỉ có người a...

Trương Hằng hét lớn:

- Nếu là những bằng hữu khác của ta làm như vậy, không một mắt một còn không xong, nhưng chỉ có người, Dương Tễ... Nợ người ta đã trả hết, sau này... chúng ta không đến tuổi vàng không gặp.

Nói xong, Trương Hằng liền đi xuống cầu thang. Mất đi mối tình đầu chỉ làm cho Trương Hằng khổ sở, nhưng mà huynh đệ... đặc biệt là loại phản bội từ huynh đệ duy nhất trong lòng, thật sự làm cho hắn tuyệt vọng...

Từ sau lần định tự tử lúc tiểu học, đây là lần thứ hai, cũng là lần muốn chết chân chính của Trương Hằng, chỉ là Thiên đạo lại không cho phép, khi hắn vừa nhảy ra khỏi thành cầu đã bị mấy người chạy đến cưỡng ép kéo lên, câu nói của một người trong đó cũng làm cho Trương Hằng hồi phục thần trí.

- Người có thể chết sau đó thanh thản nhẹ nhõm, nhưng cha mẹ người sẽ cảm thấy thế nào?

(Đúng vậy, nếu như ta chết đi mà nói, cha mẹ sẽ càng thêm khổ sở)

Trương Hằng không biết làm thế nào bản thân về được đến nhà, một thời gian sau hắn vẫn một mực ngây ngốc, cứ thức dậy ăn rồi lại ngủ, chơi game đến lúc mệt thì đi ngủ, không ngừng thay nhau tiếp tục, mãi đến một hôm vô tình chạm đến quyển sổ tay viết câu chuyện về hiệp sĩ trước đây, hắn mới mãnh liệt tỉnh lại, mấy ngày kế tiếp, hắn chỉ không ngừng lật xem câu chuyện trong sổ tay.

(Quả đúng là một thế giới khác, so với thế giới đối trá cùng lạnh như băng này vẫn tốt hơn nhiều, mặc dù có chiến đấu có tử vong, nhưng có kịch tính cùng phần đấu thực sự, có tình yêu cùng tình bằng hữu chính thức, thật muốn đến một thế giới như vậy...)

Trương Hằng xoay người bước đến trước máy vi tính, cảm xúc trong đầu giống như nước suối không ngừng bùng lên, hắn muốn viết ra câu chuyện về một đám người giã gạo trong khoảnh khắc sinh tử, có tình bạn chân thành, có thể phớt lờ phía sau lưng cho đối phương, có được thứ đã từng mất đi, trong thế giới như vậy, không ngừng chiến đấu, thực sự sống...

- Đặt tên là... Vô hạn khủng bố.

140. Chương 140: Phong Thần Bảng (nhất)

Vô hạn khủng bố được viết và đón nhận một cách thuận lợi, mức độ “hot” cũng vượt qua mong muốn của Trương Hằng, chỉ là câu chuyện lần này có chút kỳ lạ, nội dung cốt truyện không tự phát triển quá nhanh, trên thực tế, trừ phi là Trương Hằng tự mình viết cùng xếp đặt thiết kế, nếu không tốc độ nội dung tự xuất hiện so với bất kỳ truyện nào hắn viết trước kia đều chậm hơn nhiều, có điều như vậy cũng hợp ý hắn, dù sao quyển tiểu thuyết này là thế giới hắn muốn tạo ra, cho nên nội dung có tự phát triển hay không cũng không quan trọng, hắn có thể tự mình viết từng chữ từng chữ.

- Thật sự là một quyển tiểu thuyết thú vị, lần đầu tiên tự xuất hiện nhân vật quan trọng. Sở Hiền?

Trước kia Trương Hằng viết bất kỳ truyện nào, ngoài nội dung cốt truyện tự phát triển, sẽ không bao giờ có chuyện nhân vật quan trọng tự xuất hiện, cho dù là xuất hiện một vài nhân vật, cũng sẽ theo diễn biến của cốt truyện mà chết hoặc là bị lãng quên, trên cơ bản trừ nhân vật do Trương Hằng thiết kế ra sẽ không có nhân vật quá mức đặc sắc nào khác, mà nhân vật tên là Sở Hiền này chính là tự xuất hiện, hơn nữa người này... phi thường đặc sắc.

Sở Hiền... nên hình dung người này như thế nào đây? Hắn là một người có trí tuệ như ma quỷ, không, hắn chính là ma quỷ, hoàn toàn không có nhân tính, không có cảm giác, không có tình cảm, một người đặc biệt như vậy... lại chết trong một tập phim kế tiếp, khi viết đến đây Trương Hằng cũng có chút cảm giác kinh ngạc khó hiểu, một nhân vật như vậy, rõ ràng chỉ xuất hiện trong một khoảng thời gian vô cùng ngắn ngủi?

- Hắn là cảm giác của ta bị sai? Người này cũng chỉ là nhân vật phụ?

Trương Hằng thật sự là trăm mối không có cách giải, có điều câu chuyện vẫn còn tiếp tục, chỉ là lúc này lại xuất hiện tình huống hắn không cách nào nắm chắc... Một nhân vật quan trọng do Trương Hằng sáng tạo ra do nội dung cốt truyện tự phát triển mà chết, chuyện như vậy cũng là lần đầu Trương Hằng gặp.

Người đó tên là... Trương Kiệt, là một nam nhân rất manly do Trương Hằng sáng tạo ra, manly đến cực điểm, có thể không hề cổ kỵ phớt lờ phía sau lưng cho đồng đội, là một nhân vật do Trương Hằng tỉ mỉ xếp đặt thiết kế ra. Vốn dự tính có thể làm bạn với nhân vật chính đến rất lâu, thẳng đến thật lâu về sau

mới có thể chết, hơn nữa thời điểm chết khẳng định cũng sẽ vô cùng nhiệt huyết sôi trào, nhưng không ngờ, cốt truyện lại có thể tự diễn ra như vậy...

Tình tiết câu chuyện phát triển đến Final Destination, đây là một bộ phim kinh dị tất sát, ít nhất đối với độ ngũ thực lực nhỏ yếu mà nói, tuyệt đối phải chết là điều không thể nghi ngờ, nếu như muốn vượt qua series Final Destination, nhất định phải có thực lực tăng thứ tư mới được.

Đây cũng là phân tầng thực lực do Trương Hằng thiết lập đối với Vô hạn khủng bố, đầu tiên từng người bình thường đều có một lực lượng ẩn giấu trong cơ thể, loại lực lượng này tên là mở cơ nhân tỏa. Mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất có thể tăng cường tốc độ phản ứng, bản năng chiến đấu, bởi vì gien của loài người chứa đựng rất nhiều đoạn gien ngắn của những sinh vật thời Viễn cổ, đối với người hiện đại mà nói gần như vô dụng, nhưng kỳ thực những đoạn gien này đều chứa đựng lực lượng rất cường đại. Ví dụ như tốc độ phản ứng, bản năng tác chiến... so với bộ não đã quen suy nghĩ lý tính của nhân loại mà nói, não của dã thú viễn cổ dĩ nhiên thích hợp hơn với chiến đấu.

Nói chung, một người mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, cho dù chỉ là một đứa bé hơn mười tuổi, thực lực cũng có thể đạt tới trình độ bộ đội đặc chủng tinh nhuệ. Nếu là một người trưởng thành thực lực không kém mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, như vậy có thể nhẹ nhàng tiêu diệt mười mấy bộ đội đặc chủng, đây tuyệt đối không phải là nói suông.

Mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai có thể cực độ tăng cường lực lượng, tốc độ, thậm chí là năng lực một số giác quan, ví dụ như tăng cường thị giác, có thể nhìn thấy mục tiêu nhỏ cách xa mấy kilomet một cách rõ ràng, hoặc là tăng cường thính giác, xúc giác, vị giác... so với mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai sẽ khiến cho sức chiến đấu tăng lên gấp mấy lần, nếu bỏ một người mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai vào trong thế giới thực tế, ít nhất cũng có thể tương đương với siêu nhân cấp bậc thấp như Spider Man.

Mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba cũng không thể đề cao sức chiến đấu quá nhiều, chủ yếu là cải biến phương hướng tư duy của đại não, kỳ thực giống như trong gien của nhân loại có các đoạn gien ngắn của sinh vật từ thời Viễn cổ, trong đại não cũng có những bộ phận còn sót lại của sinh vật Viễn cổ, mà mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba chính là khai phá những bộ phận chưa bao giờ được sử dụng này, khiến cho tốc độ làm việc của não cực độ gia tăng, chẳng những có thể tăng cường trí nhớ, tốc độ tư duy, càng có thể mô phỏng phương thức tư duy của người khác, bất quá đối với sức chiến đấu mà nói, mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba cũng không có chênh lệch quá lớn so với mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai.

Chính thức làm cho nhân loại bắt đầu tiến hóa, chính là mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, chỉ là trong mười người mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất có thể có hai ba người mở được cơ nhân tỏa tầng thứ hai, mà mười người mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, ước chừng cũng có một hai người có thể đến được tầng thứ ba, nhưng mà trong một trăm người đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, cũng không nhất định có một người có thể mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư... Đó là cánh cửa lớn của tiến hóa, một khi bước chân vào, lập tức trở thành chủng loại sinh vật mới.

Khống chế gien, năng lực nhập vi xuất hiện, thức tỉnh cùng sử dụng ánh sáng tâm linh, khống chế năng lực mức độ sơ bộ, nếu như một người có thực lực tăng thứ tư cao cấp đi đến thế giới thực tế mà nói... như vậy thế giới thực tế sẽ không hề có năng lực hoàn thủ, cho dù là sử dụng vũ khí hạt nhân cũng không được, bọn hắn đã là sinh vật cao cấp siêu việt nhân loại rồi.

Về phần mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, đây là cấp độ cao nhất, ngoại trừ có thể khống chế năng lực ra, điểm mạnh của tầng thứ năm chính là Trương Hằng cũng không thiết lập hoàn toàn, tóm lại, hần vốn đã quyết định đến cuối Vô hạn khủng bố cũng sẽ không xuất hiện nhân vật có thực lực tăng thứ năm, cho nên không thiết lập hoàn mỹ cũng không sao cả, hơn nữa để duy trì sự thần bí, hần còn cố ý đặt ra tầng thứ sáu trong truyền thuyết, về phần mạnh đến mức độ nào... Đó chính là có thể tự do thoát ra bên ngoài "cái hộp", thực lực không bị bất cứ hạn chế nào của thế giới ảnh hưởng, có điều đây cũng mới chỉ là một trong những ý tưởng của Trương Hằng mà thôi.

Đó là hệ thống lực lượng của Vô hạn khủng bố, mà muốn vượt qua series tuyệt sát như Final Destination, nhất định cần phải có thực lực tăng thứ tư sơ cấp mới được, nếu không thì nhất định phải tìm cho ra điểm mấu chốt của thế giới phim kinh dị, Trương Hằng tự nhiên là biết rõ tất cả các chi tiết kịch tính cùng điểm mấu chốt của mỗi bộ phim kinh dị, nhưng mà các nhân vật bên trong thì lại không biết, cho nên dùng thực

lực trước mắt của Trung châu đội, đối mặt với thế giới Final Destination hẳn là phải chết không thể nghi ngờ.

Trung Châu đội gặp phải series Final Destination, không chỉ vậy Trương Kiệt cũng bỗng nhiên thoát ly ý định vốn có của Trương Hằng, trực tiếp làm phản, tình huống như vậy khiến cho Trương Hằng vô cùng kinh ngạc, trên thực tế khi nội dung cốt truyện tự phát triển đến đây, Trương Hằng đã không biết nên tiếp tục như thế nào nữa, Trung châu đội nhất định là không cách nào vượt qua được độ khó siêu cấp của Final Destination, hơn nữa Trương Kiệt làm phản, như vậy Trung Châu đội gần như chắc chắn sẽ đoàn diệt.

Kỳ thực nếu như đây là tiểu thuyết khác mà nói, cho dù là tại tuyệt cảnh như Vực sâu không đáy, chỉ cần là nhân vật chính, chắc chắn có thể biến nguy thành an, dù sao câu chuyện đều là do người viết, muốn viết như thế nào cũng được. Chỉ có điều Trương Hằng không cách nào làm như vậy với Vô hạn khủng bố, bởi vì nội dung cốt truyện phát triển cực kỳ quỷ dị, một khi đã tự phát triển, hẳn không thể vượt qua khả năng tự phát triển viết xuống một cốt truyện khác. Nếu quả thật viết xuống như vậy, nội dung cốt truyện sẽ không bao giờ tự phát triển nữa, cho nên Trương Hằng thật sự không nghĩ ra cách nào, chỉ có thể trở mặt ếch nhìn nhân vật bên trong tử vong.

- Không thể nào! Mẹ, dù sao ta cũng không phải kẻ ngu ngốc bất tài, chỉ là cốt truyện tự phát triển mà thôi, chỉ như vậy đã muốn giết chết nhân vật ta vất vả sáng tạo ra sao? Không có cửa đâu!

Kỳ thực tính cách Trương Hằng rất kiên nghị, giờ phút này hẳn cũng không có ý định buông xuôi, dù sao cũng chỉ là văn tự mà thôi, vì cái gì chỉ có thể do cốt truyện tự biến đổi, hẳn cũng hoàn toàn có thể thay đổi! Nếu như thật sự không được, vậy thì cho đám nhân vật chính tìm đến bí quyết chính yếu của Final Destination, tóm lại dù thế nào cũng phải để cho vai chính cùng những vai diễn phối hợp sống sót.

Có điều Trương Hằng càng vô cùng không cam lòng đối với chuyện Trương Kiệt làm phản, một nhân vật như vậy sao có thể nói làm phản là làm phản đây? Nếu như cốt truyện đã có chủ trương, vậy vì sao hẳn lại không thể càng thêm xoay chuyển nội dung? Cho dù thực sự chết, cũng phải chết dưới ngòi bút của hẳn, nhất định phải để cho Trương Kiệt chết một cách oanh oanh liệt liệt.

- Hảo huynh đệ sao có thể dễ dàng làm phản như vậy? Mẹ, không thể không dày công xếp đặt thiết kế một phen.

Trương Hằng không ngừng suy tư cùng phỏng đoán, hẳn nghĩ ra một biện pháp, nhưng nếu như dùng biện pháp này mà nói... Trương Kiệt chắc chắn sẽ phải chết.

- Mà thôi, cam lòng cam lòng, chỉ có từ bỏ thứ to lớn, mới có được thứ lớn lao, để cho Trương Kiệt thành một hảo nam nhân nhiệt huyết sôi trào đi.

Đã quyết định, Trương Hằng liền không ngừng viết xuống nội dung, lúc trước Trương Kiệt đã tự khống chế những đội viên còn lại tới giết Trịnh Xá, nhưng đến phút cuối ngòi bút lại đột nhiên xoay chuyển, trực tiếp viết ra thân thể bí mật của Trương Kiệt, là một bán dẫn đạo giả bị Chủ thần khống chế, dưới ngòi bút của Trương Hằng, người nam nhân tràn đầy nhiệt huyết này rốt cuộc trở về, trở lại thành một nam nhân thích cười lớn, thích hút thuốc, trọng tình trọng nghĩa. Rốt cuộc Trương Kiệt cũng hoàn thành sứ mạng của mình tại một khắc cuối cùng, khiến cho Trịnh Xá trở thành đội trưởng Trung châu đội danh xứng với thực, còn bản thân hẳn thì mang theo nữ nhân của mình chết một cách hùng hồn.

Khi ghi đến đây Trương Hằng liền đẩy bàn phím ra, thở phào nhẹ nhõm một cái:

- Đã đủ rồi, làm được một bước này... Nghỉ ngơi đi, Trương Kiệt.

141. Chương 141: Phong Thần Bảng (nhị)

Tuy thuận lợi giải quyết xong vấn đề của Trương Kiệt cùng độ khó tuyệt sát của Final Destination, nhưng Trương Hằng vẫn có một số vấn đề khác cần phải cân nhắc, Vô hạn khủng bố đã hoàn toàn không giống với mấy bộ tiểu thuyết hẳn viết trước kia, điểm khác biệt lớn nhất chính là nội dung cốt truyện có thể phát

sinh sự chuyển hướng quá lớn, chuyện như vậy trước kia chưa từng xảy ra, ngay cả số mệnh của nhân vật quan trọng cũng có thể bị thay đổi, thậm chí là tự sáng tạo ra, tự hình thành nhân vật quan trọng.

Từ lúc Trương Hằng phát hiện khả năng đặc biệt của bản thân đến nay đã mấy năm, đã viết được vài bộ tiểu thuyết, do đó tự nhiên hắn cũng có thể rút ra được một vài điểm về cách sử dụng cùng hạn chế của năng lực này, đầu tiên yếu tố quan trọng nhất là, càng nhiều người đọc truyện hắn viết, như vậy tốc độ cốt truyện tự phát triển lại càng nhanh, thứ hai là một khi nội dung cốt truyện đã phát triển, sẽ không thể nghịch chuyển, nếu không khả năng tự phát triển sẽ dừng lại.

Đây là hai điểm quan trọng trước mắt Trương Hằng đã biết, kỳ thực cũng chỉ là quy nạp mà thôi. Về phần điểm thứ ba mới là phỏng đoán của bản thân hắn, đó chính là về việc sáng tạo cùng cải biến thế giới trong tiểu thuyết. Đầu tiên, Trương Hằng đã cơ bản nhận định tiểu thuyết hắn viết là một thế giới, do suy nghĩ của hắn tạo nên, cũng tức là một ý niệm của hắn sẽ cải biến thành phần cấu tạo vật lý của thế giới.

Cái gọi là thành phần cấu tạo vật lý của thế giới, chính là chỉ hệ thống cấu thành của thế giới, ví dụ như thế giới thực tế thì có hệ thống những định luật vật lý, hoặc là có những thành phần như nguyên tử, phân tử, quark, những thứ này kết hợp tạo thành một thế giới hoàn chỉnh, thử hình dung sơ qua một chút, nếu như giữa các nguyên tử cùng phân tử không có phản ứng, hoặc là cần có năng lượng cực lớn mới có thể xảy ra phản ứng, như vậy sẽ xuất hiện tình huống như thế nào đây? Chỉ cần có một thay đổi, cho dù chỉ là rất nhỏ, toàn bộ vũ trụ sẽ không còn tồn tại, hoặc là biến thành một thế giới hoàn toàn khác, hoặc ví dụ như những phản ứng vật lý hóa học có thể bị ý niệm của con người điều khiển, như vậy sẽ như thế nào? Đúng vậy, thế giới thực tế này sẽ biến thành một thế giới ma pháp, có phép thuật cùng dấu khí các loại.

Do đó, thành phần cấu tạo vật lý của một thế giới là trụ cột của mọi thứ, mà Trương Hằng chính là có thể tạo ra ảnh hưởng ngay tại điểm này đối với thế giới Vô hạn khủng bố, hắn có thể từ đặt ra thành phần cấu tạo vật lý lúc ban đầu của thế giới này, nhưng mà sự thiết lập của hắn cũng có hạn chế, tức là một khi thiết lập hoàn thành, sẽ không thể sửa đổi, nếu như muốn sửa đổi mà nói... như vậy nội dung cốt truyện sẽ không bao giờ tự phát triển thêm. Do vậy khi thiết lập thành phần cấu tạo cho thế giới Vô hạn khủng bố Trương Hằng thực sự là cẩn thận từng li từng tí, sợ lỡ như phạm phải một sai lầm, sau này sẽ xuất hiện Bug không thể nghịch chuyển, lúc đó mới hối hận thì đã muộn, vì vậy hắn dứt khoát để lại hai cửa sau trong hệ thống lực lượng, một là Công nghệ văn tự ký hiệu, hai là Lộ tuyến nhân quả.

Công nghệ văn tự ký hiệu có đủ đại uy lực có thể địch nổi Thánh nhân mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, Lộ tuyến nhân quả có thể nghịch chuyển thời gian, cải biến thế giới, nếu như sau này nhân vật chính gặp phải nguy hiểm không cách nào vượt qua, công nghệ văn tự ký hiệu có thể giúp vai chính cùng những vai diễn phối hợp ngăn cản địch nhân, còn Lộ tuyến nhân quả thì có thể trực tiếp nghịch chuyển thời gian, khiến cho nội dung cốt truyện lâm vào tử cục có thể tiếp tục tiến hành, đây cũng là nguyên nhân Trương Hằng có lòng tin giúp được Trung Châu đội vượt qua thế giới Final Destination, nếu như thật sự không thể cải biến nội dung, vậy để cho Trung Châu đội nhận được trợ giúp từ Lộ tuyến nhân quả là được.

Ba điểm trên chính là nhận thức của Trương Hằng đối với khả năng đặc biệt của bản thân, có điều cũng chỉ vãn vãn dừng tại đây, dù sao năng lực này cũng chỉ là để vui đùa với con chữ mà thôi, cũng không quá đáng là thứ để Trương Hằng tự tiêu khiển, cho dù là trải qua chuyển biến đột ngột của Final Destination, hắn cũng chỉ cho là năng lực của bản thân bỗng nhiên tăng cường, tuy như vậy sẽ làm gia tăng độ khó khi sáng tác, nhưng nội dung cùng nhân vật lại càng sống động hơn, coi như là có được có mất.

Sau đó nội dung tự phát triển cũng không vượt qua những xếp đặt thiết kế của Trương Hằng, tất cả đều dựa theo tình huống đã định trước mà tiến hành, chỉ là một lần tình cờ, một sự việc nhỏ đột nhiên xuất hiện, một trong những nhân vật quan trọng, Chiêm Lam, tại thế giới phim kinh dị Alien năng đã nhận được một số lượng lớn điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính, sau khi trở về liên hoàn đổi huy hiệu hồi sinh chữ thập, tiếp đó đưa cho người năng vẫn một mực thâm mến, Trịnh Xá... Chỉ là Trương Hằng cũng không biết, một sự việc xen giữa rất nhỏ này, vậy mà lại khiến cho cốt truyện sinh ra biến hóa cực lớn.

Thế giới phim kinh dị tiếp theo, Resident Evil 2, tại thế giới phim kinh dị này nội dung cốt truyện lại một lần nữa vượt ra ngoài dự đoán của Trương Hằng, một lần nữa xuất hiện nhân vật quan trọng không phải do hắn sáng tạo ra, hơn nữa người này còn cực kỳ khủng khiếp... Phục chế thể của nhân vật chính, ghen cùng trí nhớ hoàn toàn giống bản chính như đúc, chỉ là nhân vật này sinh tồn tại Ác Ma đội, hơn nữa tạo ngộ cũng hoàn toàn bất đồng so với bản chính... Hắn không gặp được tình bạn, không gặp được đồng đội có thể

phó thác phía sau lưng, trên thực tế, chẳng những không gặp được đồng đội, thành viên của Ác Ma đội còn làm ra những chuyện tàn nhẫn đến cực điểm, vũ nhục, hành hạ, phân thây giết chết người hân yêu, sau đó không ngừng ngược đãi, biến hân thành heo thịt chăn nuôi. Trong hoàn cảnh như vậy, không bao lâu sau Phục chế thể bắt đầu phản kích, chẳng những giết chết toàn bộ những kẻ bản thân căm hận, hơn nữa còn trở thành đội trưởng Ác Ma đội, dùng cường lực thống trị tiểu đội luân hồi mạnh nhất. Đồng thời hân cũng trở thành người mạnh nhất, đứng trên đỉnh cao toàn bộ thể giới luân hồi!

- Không có khả năng! Người mạnh nhất ta thiết lập không phải là hân! Tất cả đều hỗn loạn! Làm sao nội dung có thể vượt qua dự tính của ta nhiều như vậy?

Trương Hằng thực sự hận không thể đập nát bàn phím, lần này cốt truyện hân an bài đã hoàn toàn biến dạng, căn bản là không cách nào viết tiếp theo ý tưởng lúc trước, bởi vì... Phục Chế Thể quá mạnh!

Cũng giống như thế giới Final Destination, nếu không phải Trương Hằng quyết đoán vứt bỏ Trương Kiệt, như vậy vai chính cùng các vai diễn phối hợp nhất định sẽ chết trong bộ phim kinh dị đó, mà lúc này thực lực Phục Chế Thể ít nhất đã đạt tới tầng thứ tư sơ cấp, thậm chí trung cấp, lực lượng như vậy đã không phải là thứ tiểu đội luân hồi bình thường có khả năng ngăn cản, phẳng phát giống như là nhân loại đối mặt với con kiến, tất cả những ai dưới tầng thứ tư đều là con sâu cái kiến!

Khi nội dung phát triển đến một bước này, Trương Hằng ngược lại dần trở nên bình tĩnh, hân quả thực muốn nhìn một chút xem đến tận cùng câu chuyện sẽ phát triển như thế nào, hơn nữa mấu chốt nhất chính là, hân còn nhìn thấy một người trong Ác Ma đội, chuyện xấu xuất hiện đầu tiên trong Vô hạn khủng bố... Sở Hiên!

Đúng vậy, khi mới bắt đầu viết, Vô hạn khủng bố cũng không có quá nhiều khác biệt với những tiểu thuyết khác của Trương Hằng, nhân vật quan trọng cần phải do chính bản thân hân miêu tả, mãi cho đến khi Sở Hiên xuất hiện, Vô hạn khủng bố mới hiện ra điểm khác biệt, đó chính là nội dung tự tạo ra một nhân vật dị thường... Sở Hiên không phải nhân vật do Trương Hằng xếp đặt, mà là nhân vật tự nhiên xuất hiện trong Vô hạn khủng bố!

Resident Evil 2 kết thúc, Trung châu đội gần như toàn diệt, người sống sót duy nhất chính là Trịnh Xá, hân nhận lấy thất bại cùng đả kích vô cùng lớn, trơ mắt nhìn đồng đội chết từng người một, đả kích như vậy gần như hoàn toàn phá hủy tâm linh của hân, may mắn duy nhất chính là hân nhận được một tin tình báo trọng yếu, có thể dựa vào quyển sách của thần Ra để hồi sinh thành viên đoàn đội, đây là hi vọng duy nhất của hân, hồi sinh tất cả thành viên đoàn đội, sau đó đánh bại tiểu đội luân hồi Ác Ma...

Khi nội dung phát triển đến đây, rốt cuộc Trương Hằng cũng bắt đầu suy tư về nguyên nhân tại sao Vô hạn khủng bố lại đột nhiên biến hóa, đầu tiên là nội dung đã thoát ra khỏi sự nắm giữ của hân, tiếp theo là không ngừng xuất hiện nhân vật không phải do hân thiết kế, hiện tại thay vì nói Vô hạn khủng bố là tiểu thuyết hân đang viết, có khi nói là một thế giới đang tự phát triển còn hợp lý hơn, một thế giới đang dần trở nên hoàn thiện.

- Cho nên... Là năng lực của ta trở nên càng cường đại rồi sao?

Sau khi suy nghĩ cẩn thận tất cả, Trương Hằng chỉ yên lặng nhìn về phía hai tay của mình, trên thực tế, từ khi mới biết đến năng lực đặc biệt của bản thân, hân cũng đã bắt đầu tìm kiếm cách rèn luyện năng lực của mình, bởi vì có một câu hân đặc biệt tin tưởng vững chắc:

- Thực lực mạnh mẽ, không chỉ dựa vào kỹ năng hay lực lượng mạnh mẽ, thứ thực sự quyết định thực lực mạnh hay yếu, lại chính là người sử dụng cùng phương pháp sử dụng...

Từ khi phát hiện năng lực của mình, Trương Hằng vẫn không ngừng suy nghĩ về phương pháp sử dụng, hoặc là phương pháp khiến cho năng lực của mình trở nên càng mạnh hơn, nhưng mà rất đáng tiếc, năng lực này chỉ là đơn giản như vậy, làm cho nội dung tiểu thuyết tự phát triển, ngoài ra không có công năng gì khác như niệm động lực, nội lực hay ma lực các loại. Giờ phút này, thế giới trong tiểu thuyết càng ngày càng hoàn thiện, nhân vật bên trong cũng càng lúc càng sống động, Trương Hằng biết rốt cuộc năng lực của mình đã tiến hóa, tuy chỉ là năng lực về phương diện sáng tác, nhưng năng lực đặc biệt chính là năng lực đặc biệt, là khả năng đặc thù khoa học hoàn toàn không cách nào giải thích, cho dù năng lực của hân chỉ là khiến cho nội dung truyện tự phát triển, đó cũng là lực lượng siêu nhiên độc nhất vô nhị.

Trương Hằng không ngừng suy tư về phương pháp sử dụng, đến cùng có biện pháp nào có thể làm cho năng lực của hắn ảnh hưởng được đến thế giới thực tế đây? Tuy rằng thế giới trong tiểu thuyết rất thú vị, nhưng dù sao cũng là hư ảo, muốn sử dụng năng lực này tạo ra ảnh hưởng đối với thế giới thực tế, độ khó thật đúng là không phải chuyện người bình thường có thể làm. Trước kia Trương Hằng đã từng suy nghĩ qua các loại biện pháp, nhưng vẫn không tìm ra cách nào khả thi, hiện tại đã xác nhận được năng lực của bản thân có thể tiến hóa, tâm tư vốn đã trầm lắng của hắn lại bắt đầu rung chuyển, sở dĩ năng lực này còn không có uy lực, chỉ có thể là do hắn còn chưa tìm được phương pháp sử dụng chính xác mà thôi.

142. Chương 142: Phong Thần Bảng (tam)

- Đến cùng nên làm thế nào để năng lực của ta có thể sử dụng tại thế giới thực tế?

Trương Hằng không ngừng suy nghĩ về các loại biện pháp, nhưng như thế nào cũng không tìm ra biện pháp hoàn mỹ. Động não cường độ cao liên tục mấy ngày cũng làm cho Trương Hằng cảm thấy phiền muộn không thôi, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể tạm thời bỏ qua, từ nhà bước xuống phố, vừa hút thuốc vừa nhìn vô định về bốn phía.

- Đến cùng nên dùng biện pháp gì đây?

Tuy nói là ra khỏi nhà giải sầu nhưng trong lòng Trương Hằng vẫn không ngừng suy ngẫm về vấn đề lúc trước, dọc đường đi vẫn như người trên mây, mãi cho đến khi một thanh âm kinh hỉ gọi tên hắn, Trương Hằng mới khôi phục lại từ trong trạng thái suy tư.

- Trương Hằng đúng không? Lâu lắm rồi không gặp!

Đó là một thanh niên ước chừng hai mươi tuổi, hắn vui mừng nói:

- Đúng là tiểu tử nhà ngươi rồi, ha ha, ngươi phẫu thuật chỉnh hình lại hàm răng rồi sao? Thoạt nhìn cứ như là một người khác vậy, còn nhớ ta không? Ta là Vương Bằng!

Trương Hằng cũng ngây người một lúc, sau đó mới vui vẻ nói:

- Vương Bằng, mấy năm nay không gặp, lâu nay thế nào?

Wương Bằng là một trong đám bạn của Trương Hằng hồi học cấp 3, từ khi khai mở xiềng xích trong tâm hồn hắn quen biết rất nhiều bạn bè trong trường học, cá tính của hắn phóng khoáng trời sinh, do vậy có rất nhiều bạn bè, mà Vương Bằng cũng là một trong số đó.

- Sau khi tốt nghiệp ngươi liền biến mất không còn tung tích, số điện thoại lưu lại trước kia cũng bị thay đổi, chúng ta làm thế nào cũng không tìm ra ngươi, mấy lần họp lớp ngươi cũng vắng mặt, dạo trước La Lâm quay về trường một chuyến mới nghe giáo viên nói hiện tại ngươi đang bắt đầu viết tiểu thuyết. Đúng rồi, Vô hạn khủng bố là do ngươi viết đúng không?

Wương Bằng vừa nhắc tới liền nói một mạch, nói xong hắn bỗng nhiên kích động vỗ vai Trương Hằng hỏi. Trương Hằng cười:

- Kiểm miếng cơm mà thôi, ngươi thì sao? Gần đây mọi chuyện vẫn ổn chứ?

Wương Bằng rút bao thuốc ra từ trong lòng ngực đưa cho Trương Hằng một điếu rồi nói:

- Cũng vậy thôi, kiểm miếng cơm, không đến nỗi chết đói. Đúng rồi, Vô hạn khủng bố ngươi viết thật sự rất tuyệt, ha ha ha, ta vốn thường xuyên đọc tiểu thuyết trên mạng, nhưng trước kia chưa bao giờ thấy tiểu thuyết nào giống như vậy cả, Vô hạn khủng bố có thể nói kinh điển rồi, là thủy tổ sáng lập ra thể loại vô hạn lưu, cũng giống như Ma thối đèn mờ đầu cho thể loại trộm mộ, thật sự không ngờ ngươi rõ ràng bắt đầu viết tiểu thuyết...

* Ma thối đèn là một bộ truyện của Trung Quốc được đăng trên mạng Internet từ năm 2006, gây nên cơn sốt và là tác phẩm đứng đầu 10 tiểu thuyết được tìm kiếm nhiều nhất năm 2006. Sau Ma thối đèn là sự xuất hiện của cả một trào lưu sáng tác theo chủ đề trộm mộ.

Trong lòng Trương Hằng bỗng nhiên khê động, giống như vừa nghĩ ra điều gì, nhưng loại cảm giác này chỉ chợt lóe lên sau đó nhanh chóng biến mất, hiện tại đang trò chuyện với bạn học cũ nên hẳn cũng không có thời gian suy ngẫm cẩn thận hơn, chỉ có thể cười khổ nói:

- Đây là số điện thoại di động hiện tại của ta, lần sau nếu như họp lớp, gọi cho ta theo số này, ta cũng rất nhớ mọi người.

Vương Bằng vội vàng lấy điện thoại ra lưu lại dãy số, vừa bấm vừa nói:

- Yên tâm đi, ai chứ người thì không thể thiếu. Ha ha ha, sau này liên lạc nhiều hơn một chút, khi nào gửi cho ta một bản in của Vô hạn khủng bố đi, nhớ ký tên đảng hoàng nhé, ha ha...

Trương Hằng đáp ứng vài câu, sau đó Vương Bằng liền gọi một chiếc xe taxi, vẫy tay tạm biệt Trương Hằng rồi đi về một hướng khác. Trương Hằng cười khổ lắc đầu, chỉ là lúc này hẳn không còn tâm trạng đi dạo nữa, dứt khoát quay về nhà, vừa đi hẳn vừa suy tư về linh quang lóe lên trong đầu lúc trước.

Trên giá sách trong nhà Trương Hằng có một bộ Ma thối đèn, cho đến nay hẳn vẫn luôn thờ phụng tôn chỉ đọc mười viết một, nếu không liên tục tích lũy tri thức, kinh nghiệm, sẽ không thể nào viết ra được sách hay, cho nên hầu hết các tiểu thuyết kinh điển hẳn đều thu thập về. Vừa về đến nhà Trương Hằng đã không thể chờ đợi thêm một giây phút nào lập tức cầm Ma thối đèn lên, đọc kỹ nội dung bên trong, chỉ sau một hai giờ, hẳn đã đọc xong quyển thứ nhất.

-... Thực thể hóa sinh vật, không gian ảo, thế giới thực... Ta hiểu rồi, thì ra là như vậy!

Một loại cảm giác như được khai sáng lập tức tràn ngập trong nội tâm Trương Hằng, rốt cuộc hẳn cũng tìm ra cách vận dụng năng lực của bản thân... Không, chính xác mà nói, là cách vận dụng thế giới Vô hạn khủng bố...

Tuy Trương Hằng biết rõ năng lực đặc biệt của bản thân xác thực tồn tại, nhưng biến dị phát sinh trước mắt chỉ có thể giới Vô hạn khủng bố mà thôi, nếu như tiểu thuyết sau này hẳn viết không tiếp tục phát sinh biến dị, như vậy bỏ lỡ thế giới Vô hạn khủng bố, tính toán cùng kế hoạch của hẳn sẽ thất bại, do vậy, đây là cơ hội duy nhất để hẳn vận dụng năng lực của bản thân tác động đến thế giới thực tế!

Đúng vậy, cuối cùng Trương Hằng đã minh bạch nguyên lý của năng lực đặc biệt của bản thân, đại khái giống như là một chiếc chìa khóa liên hệ giữa không gian ảo cùng thế giới thực tế, xuyên thấu qua những dòng chữ hẳn viết, một không gian ảo sinh ra cùng hình thành tại một chỗ nào đó trong vũ trụ, cho dù cái thế giới này không thể tưởng tượng nổi đến cỡ nào, nhưng đã tồn tại đa nguyên vũ trụ vô cùng vô tận, như vậy nhất định sẽ tồn tại thế giới như vậy, hơn nữa còn là một thế giới do hẳn sáng tạo cùng không chế, tuy đây gần kề chỉ là phỏng đoán trước mắt của Trương Hằng, nhưng sau khi loại trừ tất cả các khả năng không thể, cho dù khả năng còn lại không thể tưởng tượng nổi đến mức nào, đó cũng nhất định sẽ là đáp án chân chính.

Nói một cách khác, tiểu thuyết hẳn viết là một thế giới thực sự, tuy thế giới đó cùng thế giới thực tế của Trương Hằng cũng không tương đồng hay liên quan gì, nhưng có thể xác định được đó là thế giới chân thật, chỉ là giữa hai thế giới tồn tại một bức tường không thể vượt qua mà thôi.

- Như vậy, nếu như ta sáng tạo một đại năng trong tiểu thuyết, cho hẳn đủ năng lực để đột phá hệ Tinh Bích, như vậy hẳn có thể đến thế giới thực tế của ta không?

Đây là cách nghĩ lúc ban đầu của Trương Hằng, nhưng rất nhanh đã bị loại bỏ, bởi vì một loạt suy luận này của hẳn đều thành lập trên cơ sở đa nguyên vũ trụ vô cùng vô tận, như vậy cho dù đột phá được vị diện tinh bích, đại năng do hẳn sáng tạo ra cũng không có khả năng chuẩn xác hàng lâm tại thế giới thực tế, nếu như so với Trái đất con người chỉ là một hạt cát giữa biển, vậy đối với đa nguyên vũ trụ, Trái đất ngay cả một hạt cát cũng không bằng. Thực tế Trương Hằng cũng là một người có chỉ số thông minh rất cao, ước chừng khoảng 170-180, là cấp bậc ở giữa thiên tài bình thường cùng thiên tài phi thường, dưới tình huống biện pháp thứ nhất không cách nào thực hiện được, Trương Hằng nhanh chóng nghĩ tới biện pháp thứ hai...

Đúng vậy, nếu như người của thế giới kia không thể đến được thế giới thực tế, như vậy dứt khoát do hấn tiến vào thế giới kia là được!

- Đầu tiên, từng thế giới hẳn đều có series của mình mới đúng, ví dụ như thế giới ta đang ở, hẳn còn có rất nhiều thế giới song song hoặc là có cùng lịch sử, có cùng hệ thống các định luật vật lý, một loạt thế giới này gọi là series thế giới thực tế đi. Đồng thời đa nguyên vũ trụ rộng lớn vô cùng vô tận, như vậy sẽ tồn tại series thế giới tiểu thuyết, series thế giới phim kinh dị, series thế giới manga, series thế giới anime... Đã có một loạt thế giới, như vậy những loại thế giới bất đồng này không thể nào tồn tại hỗn loạn được, khẳng định phải có vị trí đặc biệt... tọa độ! Đúng vậy, tọa độ! Thế giới Vô hạn khủng bố cũng có tọa độ, tuy ta không biết tọa độ này cụ thể là bao nhiêu, nhưng mà có thể dựa vào những biện pháp khác để lấy được... Vấn đề mấu chốt là, nên làm thế nào để đến được thế giới kia đây? Hơn nữa phải là có thể trở về, ta không có khả năng vứt bỏ thế giới thực tế một đi không trở lại...

Suy tư đến đây, Trương Hằng mới bỗng nhiên giật mình, trong mỗi tiểu thuyết hẳn viết đều có một nhân vật tên là Trương Hằng, lúc trước khi sáng tạo ra những nhân vật này, hẳn chỉ là vô ý thức viết hai chữ Trương Hằng vào, cho đến giờ phút này hẳn mới mãnh liệt phát giác giống như chính mình đã sớm biết sẽ có ngày hôm nay, trong mỗi tiểu thuyết, hẳn đều chôn dấu phục bút có quan hệ với linh hồn của bản thân... Mà hiện tại cái phục bút này vừa vận phát huy công dụng.

- Đã sớm tự để lại cửa sau, đúng rồi, cửa sau, Lộ tuyến nhân quả!

Trương Hằng bỗng nhiên kinh hỉ hét lên, lúc này hẳn mới nhớ tới chuyện bản thân có lưu lại hai cửa sau trong thế giới Vô hạn khủng bố, cũng là để đề phòng khi nội dung tự phát sinh biến hóa, hẳn vẫn có thể nắm giữ cốt truyện, giờ phút này Lộ tuyến nhân quả cũng trùng hợp phát huy công dụng.

- Tốt! Đã xác định xong, như vậy hiện tại thí nghiệm qua một chút... Nội dung tự phát triển, phải chăng là những chuyện thật sự phát sinh tại một thế giới khác, nếu thật sự là như vậy, đặt ra một kế hoạch, khi kế hoạch phát triển đến một lúc nhất định, tự nhiên ta sẽ có thể tiến vào thế giới Vô hạn khủng bố. Giao Lộ tuyến nhân quả cho tập đoàn Thánh nhân đi, không, không thể tạo ra một phương quá cường đại, dứt khoát sáng tạo ra một thế lực đủ để địch nổi Thánh nhân, thế lực này...

- Thế lực này tên là tập đoàn Tu chân giả, nắm giữ công nghệ văn tự ký hiệu, đủ để địch nổi Thánh nhân mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm. Như vậy hiện tại bắt đầu xếp đặt thiết kế những chuyện trước khi Vô hạn khủng bố bắt đầu, chuyện xảy ra vô số năm về trước, khi đó, đại chiến Hồng hoang bắt đầu...

- Tiếp đó Thánh nhân cùng Tu chân giả hợp lực cải tạo triệt để Lộ tuyến nhân quả, tạo thành...

- Phong Thần bảng!

143. Chương 143: Trùng Kiến (nhất)

Sau khi hủy diệt hoàn toàn văn minh trên Sao Hỏa, sau vài ngày mấy người Trịnh Xá rút cuộc cũng về đến Trái đất, vô số đĩa bay của người Sao Hỏa đã sớm cạn kiệt năng lượng, ước chừng một ngày trước đã rơi vào tình trạng trôi dạt ngoài không gian, hoặc là rơi xuống Trái đất, đến giờ phút này Mars Attacks có thể xem như đã hoàn toàn kết thúc... Đương nhiên, Trái đất cũng bị cày nát gần như toàn bộ, khắp nơi đều là phế tích chồng chất.

Tưởng tượng một chút có thể thấy, mấy trăm chiếc máy bay không ngừng thay nhau ném bom, chỉ cần vài ngày là có thể hoàn toàn san bằng một thành phố lớn, như vậy mấy chục cả trăm nghìn đĩa bay của người ngoài hành tinh, cho dù dưới tình huống không đủ năng lượng, thay nhau oanh tạc mấy ngày, bất luận là uy lực hay số lượng, đều đủ đạt đến mức độ siêu việt tưởng tượng của nhân loại, cho dù không có loại hình vũ khí hủy diệt như bom nguyên tử hay bom khinh khí, chỉ dùng ưu thế số lượng, toàn bộ Trái đất cũng đã không còn thành phố lớn nào tồn tại nữa rồi.

Có điều cũng may, trước khi người sao hoả bắt đầu tập kích, chính phủ các nước đã trước một bước sơ tán dân chúng, thành phố chỉ là chuyện nhỏ, con người mới là chuyện lớn, chỉ cần nhân loại còn tồn tại, có thành phố nào không thể xây dựng lại. Chỉ là cho dù như vậy, dưới sự công kích không ngừng bất kể ngày đêm của mấy trăm nghìn đĩa bay, vẫn có trên trăm địa điểm ẩn nấp của dân chúng bị phá hủy, hơn nữa một số quốc gia còn đang nội chiến, một vài quốc gia lạc hậu, hoặc là một bộ phận rất nhỏ các nước không hưởng ứng kế hoạch di tản khiến cho vẫn có bảy tám trăm triệu người chết trong mấy ngày này, nhân số tử vong khủng bố như vậy đã vượt xa bất kỳ cuộc chiến tranh nào trong lịch sử nhân loại.

- Khá tốt...

Những thành viên tiểu đội luân hồi ngồi trong đĩa bay, giờ phút này mọi người đang đáp xuống Trái đất, bên ngoài tầng khí quyển có ít nhất mấy chục nghìn chiếc đĩa bay đang trôi nổi, có thể thấy bên ngoài tầng khí quyển Trái đất hằng định phát sinh chiến đấu rất kịch liệt, có trời mới biết La Cam Đạo cùng EVA-01 đã phải xuất chiến bao nhiêu lần, may mà hiện tại hắn có ánh sáng tâm linh vô hạn, chỉ cần thể lực cùng tinh thần lực có thể chịu đựng, một mình hắn tiêu diệt toàn bộ hạm đội của người Sao Hoả cũng không phải việc quá khó khăn.

Lúc đĩa bay đáp xuống Trái đất, thành viên tiểu đội luân hồi, quân nhân cùng các khoa học gia đều trầm mặc nhìn lên màn ảnh, trên màn hình đang hiện ra những khu vực phế tích... trên toàn bộ Trái đất đã không còn bất kỳ một thành phố lớn nào, đương nhiên, phần lớn những công trình phòng ngự dưới mặt đất vẫn không sao. Dù sao người Sao Hoả không có tấn công xuống dưới lòng đất, hơn nữa thời gian công kích cũng ngắn, cho nên từ chính thể mà nói, văn minh nhân loại vẫn chưa rơi vào sự đả kích mang tính hủy diệt.

- Cho nên có thể nói là khá tốt, gần một tỷ người chết, đại bộ phận đều là dân chúng các khu vực lạc hậu, dân chúng các khu vực chiến loạn, hoặc là người già các loại...

Lăng Tân mặt không biểu tình nhìn màn ảnh, cầm một quả táo vừa ăn vừa nói. Lời vừa ra khỏi miệng, Trịnh Xá còn chưa nói gì, David đã trước một bước phản ứng:

- Cái gì gọi là khá tốt? Đây cũng không phải là số liệu, một tỷ người! Đây chính là người sống sờ sờ a! Trai gái nam nữ già trẻ lớn bé, đều là người sống thực sự! Thoáng cái đã chết cả tỷ người! Đây quả thực là họa kiếp kinh khủng nhất trong lịch sử nhân loại rồi!

Lăng Tân cũng không để ý tới hắn, chỉ tiếp tục nói:

- Đúng vậy, đối với nhân loại mà nói đây chính là họa kiếp kinh khủng nhất từ trước tới nay, nhưng cần chú ý một điều đó là chỉ kinh khủng nhất từ trước tới nay mà thôi, tương lai còn có thể có họa kiếp kinh khủng hơn tồn tại, người là người Mỹ, nên biết nước Mỹ các người có bao nhiêu bộ phim bên trong nhân loại đã đứng bên bờ diệt vong? Tự người suy ngẫm lại mà xem, tình huống hiện tại có tính là khá tốt hay không?

- Huống hồ so với những quốc gia không có năng lực tổ chức, hoặc là đang trong nội chiến, hiện tại những quốc gia có đủ năng lực tổ chức, đủ năng lực quân sự vẫn nguyên vẹn, đa số dân chúng cùng các loại nhân tài vẫn được bảo tồn, hi vọng của nhân loại vẫn còn.

Kỳ thực mọi người đều biết những lời Lăng Tân nói là sự thật, theo tình huống trước mắt của nhân loại, muốn chống cự thế giới phim kinh dị kế tiếp, chỉ dựa vào lực lượng của tiểu đội luân hồi thật sự là có chút không đủ, vẫn cần lực lượng của toàn thể giới cùng nhau chiến đấu mới được, ví dụ như Mars Attacks lần này, nếu như có trăm chiếc SCV-70 Pegasus-Class, như vậy nhân loại có thể đánh bại hạm đội đĩa bay của người Sao Hoả một cách rất nhẹ nhàng.

Trên thực tế, đối với nhân loại chiến tranh cũng không phải thứ gì xa lạ, nói theo một góc độ khác, một bộ phận rất lớn của văn minh nhân loại là do chiến tranh thôi thúc mà có, có lẽ trước đây, nhân loại còn có thể chia làm các loại văn minh, quốc gia, chủng tộc, nhưng từ sau lần trọng điệp với thế giới Mars Attacks này, nhân loại sẽ phải liên hợp tất cả các nền văn minh thành một thể, hình thành một chủng tộc trên phạm vi lớn... Không còn người da vàng, người da trắng, người da đen nào nữa, tất cả đều chỉ còn là nhân loại mà thôi!

- Cho nên, thế giới Mars Attacks lần này đơn giản như vậy, đối với thế giới loài người là một chuyện rất may mắn, có lẽ là Chủ thần dựa theo nguyên tắc cân bằng, dù sao đây cũng là thế giới phim kinh dị đầu tiên, độ khó vẫn chưa quá lớn, mục đích chính là để thế giới loài người nhận thức được sự tồn tại cùng khủng bố

của thế giới phim kinh dị, sau đó đoàn kết tất cả nhân loại, bắt đầu tiến hóa, đoán chừng đây mới là tình huống Chủ thần hi vọng.

Lăng Tân tiếp tục chậm rãi nói.

- Đơn giản? Vậy cũng là đơn giản?

David cười khở, hắn chỉ vào vô số xác đĩa bay đang lơ lửng bên ngoài Trái đất, so với xã hội loài người, người Sao Hỏa xác thực là cường đại hơn rất nhiều, nếu như không có tiểu đội luân hồi, xã hội loài người bị hủy diệt một trăm lần cũng không oan uổng. Lúc này đĩa bay đã xuyên qua tầng khí quyển của Trái đất, bay về hướng Bắc Kinh, tuy thành phố Bắc Kinh đã sớm biến thành phế tích, nhưng quang cầu của Chủ thần vẫn nguyên vẹn lơ lửng giữa quảng trường, toàn bộ thành phố đều đã hóa thành biển lửa, duy chỉ có quang cầu của Chủ thần là không hề tổn hao gì, vẫn không ngừng phát sáng, tuy trước kia đã nhận định Chủ thần sẽ không bị người Sao Hỏa ảnh hưởng, nhưng trong lòng mọi người vẫn có chút lo lắng, sau khi xuống khỏi đĩa bay, nhìn thấy Chủ thần bình yên vô sự, tất cả mọi người mới nhẹ nhàng thở ra một hơi. Bốn phía xung quanh Chủ thần đều là phế tích, còn có rất nhiều vị trí vẫn đang không ngừng bốc cháy, người ngoại quốc thì thôi, chứng kiến tình hình trước mắt, đều chỉ thở dài lắc đầu, chỉ có các nhà khoa học quốc tịch Trung Quốc, sau khi xuống khỏi đĩa bay sau đều là khóc rống không ngớt, ngay cả những quân nhân quốc tịch Trung Quốc cũng đều là hai mắt đỏ ngầu, có điều dù sao cũng vẫn ngăn được nước mắt.

Người ngoại quốc căn bản khó có thể tưởng tượng được tình cảm của người châu Á đối với quốc gia của mình, đó là một loại tình cảm đã xâm nhập đến tận xương tủy, đương nhiên, rừng lớn loại động vật nào cũng có, khó tránh khỏi có những kẻ bán nước phản quốc, nhưng dù sao đó cũng chỉ là một con số rất nhỏ. Nước mắt rơi, nhưng những nhà khoa học ở đây cũng vẫn bình tĩnh lại rất nhanh, dù sao có thể đặt chân lên SCV-70 Pegasus-Class đều là những người có quân hàm, có thể nói gần như đều là quân nhân, sau khi khôi phục tinh thần, mọi người cũng đều bắt đầu bận rộn, sửa sang lại laptop mang theo lúc trước, trong những chiếc laptop này có ghi chép kỹ càng các loại số liệu của SCV-70 Pegasus-Class, thậm chí còn có phần mềm siêu công nghệ cao từ máy tính trung tâm của SCV-70 Pegasus-Class, những thứ này đều là bảo bối của bọn họ, tuyệt không được phép hư hao.

Những quân nhân thì lấy ra hệ thống liên lạc, vội vàng liên lạc với cơ quan chính phủ của từng người, trong lúc nhất thời toàn bộ trang diện đều bắt đầu trở nên ầm ĩ, những thành viên tiểu đội luân hồi đứng bên cạnh không có nhiệm vụ gì cấp bách, sau khi nhận rồi như vậy một lúc, tất cả mọi người đều cảm thấy nhàm chán, Trịnh Xá nói với Lâm Tuấn Thiên cùng Lưu Úc:

- Được rồi, trong lúc chờ đợi, chúng ta dứt khoát đến chỗ Chủ thần xem một chút đi, xem xem lần này lấy được bao nhiêu điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính?

Sau khi nói với những người xung quanh một tiếng, ba người liền đi về hướng Chủ thần của Trung châu đội, vừa đi vừa bàn luận về quá trình chiến đấu tại Sao Hỏa, tuy trong trận chiến này Lưu Úc không phải nhân tố chủ lực, nhưng dù sao cũng là một trong những người tham dự vào hiện trường chiến đấu kịch liệt nhất, cho nên khi nói về kinh nghiệm rút ra từ quá trình chiến đấu, hắn cũng có thể tự hào cảm thán, giống như bản thân cũng là một thành viên lão luyện, dày dặn kinh nghiệm chiến trận. Trên thực tế, với tư cách hai thành viên duy nhất còn lại sau trận chiến cuối cùng, chiếu cố của Trịnh Xá đối với bọn họ thật sự là vượt trên tất cả, cho dù phải vứt bỏ những tân nhân khác, Trịnh Xá cũng nhất định phải giữ cho hai người Lâm Tuấn Thiên cùng Lưu Úc sống sót, nếu không quá nguy hiểm đến tính mạng thì tạo cơ hội cho hai người chiến đấu để rèn luyện, tất yếu phải làm cho hai người từng bước một lớn lên, trở thành cường giả phù hợp với địa vị của Trung châu đội, giống như những đồng đội trước kia, tín nhiệm, mạnh mẽ, trí tuệ, còn có một điểm trọng yếu nhất... Có thể sống vai đến chết!

144. Chương 144: Trùng Kiến (nhị)

- Rất nhanh, các người đều đã trưởng thành, trở thành đồng đội trọng yếu nhất của ta, xứng đáng với danh hiệu mạnh nhất của Trung châu đội...

Trịnh Xá mỉm cười nói, Lâm Tuấn Thiên nhếch miệng mỉm cười, có điều trong ánh mắt của hắn lại mang theo kích động, mà Lưu Úc thì không hề cố kỵ cười toe toét. Ba người cười cười nói nói đi về hướng Chủ thần, mãi cho đến khi đứng dưới quang cầu của Chủ thần kiểm tra điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính, không khí xung quanh mới trở nên yên tĩnh, có điều chỉ sau một lát, cả ba người đều vừa mừng vừa sợ ồ lên một tiếng, khi bọn họ mở mắt ra, trong mắt mỗi người đều là sự kinh hãi xen lẫn với khó hiểu.

Ngoại trừ mỗi người được một lượng lớn điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính ra, Trung châu đội còn nhận được ba danh ngạch (slot) cho đội viên, đây thật sự là một chuyện kinh hãi ngoài ý muốn, lúc trước các tiểu đội luân hồi vẫn lo nơm nớp về việc không có thêm tân nhân gia nhập, không ngờ Mars Attacks vừa kết thúc Trung châu đội lại bỗng nhiên nhận được ba slot.

- Thì ra là thế, trước kia là Chủ thần tuyển chọn thêm tân nhân cho đội ngũ, nhưng mà hiện tại thế giới luân Hồi đã dung hợp cùng vị diện này, cho nên sẽ không có thêm tân nhân đến từ các thế giới thực tế, như vậy số lượng thành viên tiểu đội luân hồi chỉ có thể càng ngày càng ít, thẳng đến khi tiểu đội luân hồi triệt để biến mất mới thôi, vì dự phòng tình huống như vậy phát sinh, mỗi lần hoàn thành một thế giới phim kinh dị, Chủ thần sẽ phân phát cho từng đội ngũ một số slot nhất định, thì ra là thế...

Trịnh Xá thật sự là vừa mừng vừa sợ, trong trận chiến với Sao Hỏa vừa rồi, hắn rất hài lòng đối với biểu hiện của Lăng Tân, tuy rằng vẫn có chút chênh lệch với Sở Hiên, nhưng mà Lăng Tân quả thực chính là thay thế phẩm hoàn mỹ cho Sở Hiên a... Hơn nữa tính cách cũng rất hợp khẩu vị của hắn, sát phạt quả quyết, không hề do dự, đã có thêm slot, như vậy điều đầu tiên hắn làm chắc chắn là kéo Lăng Tân vào Trung châu đội, hiện tại cái thiếu khuyết của Trung châu đội không phải là lực mà là trí.

Về phần điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính cũng rất khoa trương, Trịnh Xá được 70000 điểm, một chi tiết cấp S, cộng thêm hai chi tiết cấp A cùng hai chi tiết cấp B, hai người còn lại cũng đều có hơn một chi tiết cấp A, không ngờ sau khi đại chiến một hồi tại Sao Hỏa lại nhận được phần thưởng phong phú đến vậy.

Sau khi ba người tường thuật tình huống tại Chủ thần cho các thành viên tiểu đội luân hồi còn lại, những người này cũng đều là vô cùng kinh hãi, thật sự hận không thể lập tức trở về vị trí Chủ thần của đội mình, lập tức tra duyệt xem tình hình đội ngũ của mình như thế nào. Đúng lúc này, một số quân nhân chạy đến trước mặt bọn họ, người cầm đầu nói:

- Các vị, vừa rồi chúng ta đã liên lạc với quân đội, đã có tọa độ của căn cứ gần đây cần nhất, xin hỏi kế hoạch tiếp theo như thế nào? Trực tiếp đi đến căn cứ hay làm gì khác?

Mấy người Trịnh Xá tự nhiên là hiểu rõ ý hắn nói, lúc trước Hạo Thiên dùng điện thoại di động siêu cấp liên lạc với La Cam Đạo, do đó mọi người đều đã biết sơ bộ tình hình tại Trái đất, một vấn đề lớn trong đó chính là về trí tuệ của người Sao Hỏa, chúng đã tìm được vị trí của một vài căn cứ, nhưng lại không lập tức phá hủy những căn cứ này, mà là phá giải cơ chế bảo mật của hệ thống liên lạc, tiếp đó dùng hệ thống liên lạc của những căn cứ này liên lạc với căn cứ quân sự khác, tìm được căn cứ quân sự khác, lại tiếp tục phá giải hệ thống liên lạc, từng bước một tìm kiếm. May là trong những căn cứ quân sự này có rất nhiều nhân viên thường trực, rất nhanh đã phát hiện ra sự bất thường của hệ thống, trong thời gian ngắn đã báo động cho các căn cứ trên toàn thế giới, sau đó lập tức cắt đứt kết nối internet. Chỉ là cho dù phản ứng kịp thời, vẫn có rất nhiều căn cứ quân sự bị người sao hỏa tìm ra, những căn cứ này liên bị hủy diệt triệt để, bởi vậy có thể thấy, người Sao Hỏa xác thực có trí tuệ rất cao.

Mà giờ phút này những quân nhân chính là sử dụng phương thức điện báo nguyên thủy nhất, liên lạc cùng căn cứ quân sự bằng mã moore, tuy đã liên lạc được nhưng trực tiếp đến căn cứ quân sự như vậy vẫn có chút nguy hiểm, dù sao cũng không ai biết hạm đội của Sao Hỏa đã cạn kiệt năng lượng hoàn toàn hay chưa, nếu như còn hơn nghìn chiếc đĩa bay, căn cứ quân sự này rất có thể sẽ gặp nguy hiểm, một căn cứ có ít nhất trên 100.000 người đang ẩn nấp, nếu như bị người Sao Hỏa tìm ra mà nói... tổn thất sẽ vô cùng thảm trọng.

Trịnh Xá trực tiếp cười nói:

- Không phải lo, hầu hết thành viên của các tiểu đội luân hồi chúng ta đều đang ở đây, chỉ cần số lượng đĩa bay không đến mức cả trăm nghìn là được, mấy nghìn đĩa bay căn bản không phải vấn đề gì lớn, trực tiếp đi thôi, chúng ta rất nóng lòng muốn biết tình hình tổn thất cụ thể.

Mấy quân nhân này cũng không hỏi nhiều, kính cẩn chào, tiếp đó liền đi về hướng đĩa bay. Tiếp đó lại là

một hồi bận rộn, mọi người lần nữa bước lên đĩa bay di chuyển về hướng đông bắc của thủ đô Bắc Kinh, khi bay đến một khu vực bình nguyên không có gì đặc biệt, các đĩa bay mới lần lượt hạ xuống. Mà trên bề mặt bình nguyên hoang vu này, mặt đất bỗng nhiên nứt ra, tạo thành lối vào rộng mấy chục mét, xe tăng bên dưới nhanh chóng chạy ra, theo sát phía sau còn có những binh sĩ mang theo hệ thống phóng tên lửa cùng các loại vũ khí. Sau khi sững sờ chốc lát, những binh sĩ này liền bắt đầu hoan hô, tuy đội hình chiến đấu vẫn một mực không xê dịch, nhưng tất cả binh sĩ đều đang nhiệt liệt hoan hô, bởi vì thắng lợi rồi... Những thành viên tiểu đội luân hồi cùng các quân nhân và nhà khoa học đều bình an trở về, như vậy đã đại biểu cho thắng lợi! Trong cuộc chiến giữa Trái Đất và Sao Hỏa, nhân loại đã giành phần thắng!

Trụ sở này vốn là một căn cứ cơ mật, nhưng sau khi trọng điệp với thế giới Mars Attacks liên được chính phủ Trung Quốc tận dụng làm nơi lánh nạn cho dân chúng Bắc Kinh. Mặc dù diện tích lãnh thổ của Trung Quốc rất lớn, nhưng dân số cũng đạt đến mức khoa trương, hơn một tỷ dân, khi ứng phó với thế giới phim kinh dị, mức độ khó khăn khi rút lui sơ tán dân chúng gần như chỉ thua Ấn Độ, hoặc là các quốc gia còn đang nội chiến, trong gần một tỷ người chết, có ít nhất ba mươi phần trăm là người Châu Á.

Có điều cũng may, Trung Quốc là quốc gia nhận được tin tức sớm nhất, hơn nữa sau khi chính quyền các nước nhận thức được tầm quan trọng của tiểu đội luân hồi, chỉ cần là người sáng suốt một chút đều có thể thấy, trong tương lai Trung Quốc sẽ chiếm địa vị trọng yếu, cái này không liên quan hệ gì đến kinh tế, khoa học kỹ thuật hay dân số, thuần túy chỉ là vì Trung châu đội... Đội ngũ mạnh nhất, đội ngũ đủ để hủy diệt thế giới, chỉ đơn giản như vậy, thực lực quyết định hết thảy, cho nên bất kể là xuất phát từ cân nhắc như thế nào, những quốc gia phát đạt đều viện trợ rất lớn cho Trung Quốc, đặc biệt là Mỹ, gần như điều động một nửa số máy bay vận chuyển đến trợ giúp Trung Quốc sơ tán dân chúng, những quốc gia còn lại còn lại ví dụ như Pháp, Anh, Đức... cũng đều trợ giúp rất nhiều các loại vật tư, tình huống như vậy thật sự là từ xưa đến nay chưa bao giờ có.

Sau khi tiến vào bên trong căn cứ, những thành viên tiểu đội luân hồi tự nhiên là đến gặp các quan chức chính phủ, những nhà khoa học cùng quân nhân còn lại thì vội vã chạy đến bộ chỉ huy đưa tin, tuy trong lần chiến tranh với Sao Hỏa này, nhân loại căn bản không phát sinh giao chiến trực tiếp với quân lực của Sao Hỏa, nhưng quân đội các quốc gia vẫn thành lập các loại trung tâm chỉ huy tiền tuyến, không phải vì lần chiến tranh này, mà là để chuẩn bị cho các thế giới phim kinh dị tiếp theo.

Lối vào trụ sở hoàn toàn do kim loại phong bế, một khi đóng cửa, nhìn từ bên ngoài chỉ thấy một mảng bình nguyên hoang vu, tuy vậy bên trong lại là một căn cứ quân sự hiện đại, vách tường mặt đất hoàn toàn do hợp kim tạo thành. Bên trong căn cứ, khắp nơi đều là lều vải, dân chúng đi tới đi lui, tuy tình hình như vậy có vẻ giống dân chúng chạy nạn của các nước chiến loạn, nhưng vẫn có thể nhìn ra được, trạng thái tinh thần của mọi người đều không tệ.

Mấy người Trịnh Xá an vị ngồi trên xe Jeep chạy hướng về trung tâm của căn cứ, bên ngoài trụ sở, xung quanh những đĩa bay đều là từng đoàn từng đoàn binh lính, dựa trên quần áo của bọn họ, hẳn là binh lính của cả chục quốc gia khác nhau.

-... Bởi vì nơi này là căn cứ quân sự gần Bắc Kinh nhất, xét thấy thực lực của Trung châu đội, lãnh đạo các quốc gia còn lại đều nhận định khi chúng ta thắng lợi trở về, địa điểm đáp xuống nhất định sẽ là Bắc Kinh, cho nên bọn họ đã sớm phái nhân viên ngoại giao đến đàm phán, còn có rất nhiều quân lính đi theo hộ tống, mục đích dĩ nhiên là các loại tin tức lấy được từ SCV-70 Pegasus-Class, có điều theo tình hình trước mắt, đĩa bay của Sao Hỏa rõ ràng càng có sức hấp dẫn, bọn họ nhất định phải giành lấy, cho dù chỉ có một chiếc cũng được.

Một thanh âm lười biếng bỗng nhiên truyền ra từ ghế lái phụ bên cạnh, trên chiếc xe Jeep này là hai người Trịnh Xá cùng Lăng Tân, trên thực tế, là Trịnh Xá kéo Lăng Tân lên chiếc xe này, mục đích đúng là để hỏi Lăng Tân về chuyện bên ngoài trụ sở cùng một số vấn đề của Trung Châu đội, không ngờ hẳn còn chưa kịp mở miệng đã có người trước một bước lên tiếng giải thích.

- Nhất định là người đang nghĩ làm sao người này biết được ta thắc mắc chuyện gì?

Một thanh niên mặc quân trang quay đầu lại, tuy trang phục rất thẳng thớm, nhưng bên cạnh cổ áo còn dính vết dầu mỡ, mặc dù khuôn mặt người thanh niên này trắng trẻo sạch sẽ, nhưng trên người hẳn lại đầy vết bẩn.

- Giới thiệu qua một chút, ta là Hà Thiên Đạo... Giống như Lăng Tân, ta cũng được tạo ra từ gien của Clone Sở Hiên, chuẩn xác mà nói, hẳn là thí nghiệm thể thành công duy nhất đã biết.

Hà Thiên Đạo mỉm cười, hẳn liền trực tiếp mở miệng nói. Trịnh Xá cùng Lăng Tân yên lặng liếc mắt nhìn nhau, sau đó cũng nở nụ cười nói:

- Ta là Trịnh Xá, chắc cũng không cần phải tự giới thiệu nữa. Người cũng có gien của Clone Sở Hiên sao? Thoạt nhìn cũng có chút hương vị rất giống... Nói đi, bọn hắn không có khả năng phái người đến tiếp đón chúng ta đơn giản như vậy, địa vị của người trong quân đội hẳn cũng không thấp, nếu như không phải có chuyện gì lớn muốn thương lượng với chúng ta, đám lãnh đạo cao tầng hẳn sẽ không phái người đến.

Lăng Tân lại bỗng nhiên lắc đầu nói:

- Không nhất định, có lẽ vừa vặn trái lại với những gì người vừa nói... Địa vị của hắn trong quân đội có lẽ cũng không cao, hẳn là chỉ có chức danh, mà không thực quyền, cho dù có thực quyền, cũng là quyền lực trong phạm vi nhất định bị người khác khống chế... Là như vậy đúng không? Hà Thiên Đạo đại tá.

Hà Thiên Đạo bắt đầu dĩ nhiên nhún vai, cười nói:

- Chuyện rất rõ ràng a, bọn hắn dám trao quyền lực vào tay ta sao? Ha ha, có điều cũng không sao, so với cạnh tranh quyền lực xấu xa cùng thấp kém, kỳ thực ta có hứng thú đối với thế giới luân hồi hơn... Những chuyện này sẽ nói sau, trước tiên cứ nói về mục đích đến đây của ta đi, đúng vậy, là đám lãnh đạo cao tầng phái ta đến thương lượng, muốn Lăng Tân tạm giao Phong Thần bảng cho chính phủ, để cho chính phủ có thêm lực lượng bảo hộ dân chúng khi thế giới phim kinh dị tiếp theo xuất hiện, đó là ý của bọn hắn.

Khi nói đến đây, Hà Thiên Đạo lại như có như không nhún vai một cái. Lăng Tân còn chưa nói gì, Trịnh Xá đã nở nụ cười lạnh, bỗng nhiên Hà Thiên Đạo nghiêm túc nói:

- Ngoài việc truyền đạt lại những lời vừa rồi, ta còn có một mục đích khác khi đến đây. Ta hi vọng Lăng Tân người có thể đem Phong Thần bảng cho ta sử dụng một thời gian ngắn, ước chừng là một hai ngày. Có điều một phần tám Phong Thần bảng còn chưa đủ, cần cả ba phần tám Phong thần bảng trong tay Trần Hạo Thao cùng Vĩ Thi Thi, có một phần hai Phong Thần bảng ta sẽ có thể giúp đỡ các người.

- Giúp bọn ta?

Trịnh Xá lập tức tò mò hỏi, mà Lăng Tân tắc thì có chút nhíu mày. Hà Thiên Đạo cũng không để ý đến, chỉ mỉm cười nói:

- Đúng vậy, ta có biện pháp tìm ra vị trí của Sở Hiên... Người tạo ra chúng ta, hơn nữa kéo thế giới này vào trong Chủ thần không gian, ta có biện pháp tìm ra hắn.

145. Chương 145: Trùng Kiển (tam)

Mọi người không đề cập gì đến chuyện Phong thần bảng nữa, chỉ ngồi trong xe Jeep đi về hướng trung tâm của căn cứ, tuy chuyện lúc trước vô cùng trọng yếu, nhưng mọi người cũng đều biết, tình huống trước mắt thật sự không thích hợp để thảo luận, cứ tạm thời tạm gác lại, sau này sẽ thảo luận một cách cẩn thận, mà Hà Thiên Đạo cũng biết vậy, sau khi nói xong liền nhắm mắt lại, yên lặng ngồi một chỗ giống như đã ngủ.

Xe cứ chạy về phía trước, không bao lâu sau đã đến một khu vực có kiến trúc dạng thành lũy, quan viên các cấp cùng những quân nhân đã đứng đợi sẵn, chỉ đợi xe chở thành viên tiểu đội luân hồi vừa đến liền nổi nhạc lên, ngoại trừ không có người chạy đến tặng hoa, đài ngọc còn lại thật sự giống với tiếp đón nguyên thủ quốc gia, có điều những thành viên tiểu đội luân hồi có mặt tại đây đều là người tâm chí vô cùng kiên định, ngay cả sinh tử cận kề cũng vẫn tĩnh táo đối mặt, đối với các hình thức đài ngọc như thế này, mọi người chỉ bình thản tiếp nhận.

Giờ phút này Lăng Tân đã chuyển sang trạng thái nhân cách phụ, cho nên hắn càng không quan tâm đến những loại nghi lễ này, chỉ có Đạt Văn Hi là hơi lúng túng một chút, nhưng mà tốt xấu gì nàng cũng là

người đã từng thấy rất nhiều mặt của xã hội, rất nhanh đã điều chỉnh xong tâm lý của mình, thản nhiên đi theo sau lưng Lăng Tân.

Nghi lễ cũng không kéo dài, sau khi các quan viên phát biểu vài câu liền dẫn mọi người đi vào bên trong, nhìn từ bên ngoài tòa kiến trúc này cũng chỉ cao chừng ba tầng lầu là tối đa, nhưng bên trong lại có các lối đi rất rộng rãi, đủ để ba chiếc xe tăng đi song song, phía dưới còn có hơn mười tầng hầm, căn cứ quân sự này quả nhiên là cơ mật bậc nhất của Trung Quốc.

- Lúc này ta thấy có rất nhiều quan viên ngoại quốc có mặt trong nghi thức hoan nghênh, chính phủ không sợ các nước khác biết rõ về căn cứ này sao?

Trịnh Xá kỳ quái hỏi, Hà Thiên Đạo cười hắc hắc, hần nói:

- Do người là người Trung Quốc, như vậy Trung châu đội tương đương với đội ngũ của Trung Quốc, mà đã vậy, bọn hần còn phải sợ gì nữa? Chẳng những không sợ mà còn hi vọng nước ngoài biết đến một số lực lượng xưa nay vẫn được che giấu, bởi vì những lực lượng này đã không còn cần phải che giấu làm gì nữa, ngược lại có thể lấy ra khoe khoang. Kỳ thực lực lượng có thể chấn nhiếp chính là người cùng Trung châu đội, cho nên thay vì giấu diếm những căn cứ quân sự cơ mật này, chẳng thà dùng làm nơi trú ẩn cho dân chúng.

Trịnh Xá rất nghiêm túc nhẹ gật đầu, đối với điểm này hần đặc biệt hiểu rõ, lần tụ tập hoàn toàn tất cả các tiểu đội luân hồi này, kỳ thực chủ yếu cũng là do lực lượng của hần chấn nhiếp, nếu không phải là như vậy, hần có thể dung hòa được tất cả các tiểu đội luân hồi sao? Không có khả năng, nói không chừng người Sao Hỏa còn chưa có bị đánh bại, các tiểu đội luân hồi đã trước một bước đoàn chiến. Trước mắt Trung Quốc biểu hiện thản nhiên đối với quốc tế như vậy, kỳ thực cũng là dựa vào lực lượng của Trung châu đội.

Tại tầng dưới cùng, có một phòng họp rộng rãi tiện nghi, ngoại trừ những người đang ngồi trong phòng, còn có hơn mười người trên các màn hình lớn, xem tướng mạo cùng trang phục của những người này, hần chính là Thủ tướng hoặc Tổng thống của Anh, Mỹ, Pháp, Đức, Nhật cùng một vài quốc gia phát đạt khác. Trên thực tế, trước khi bước vào phòng họp, mấy người Trịnh Xá đã từ chỗ Hà Thiên Đạo hiểu được những nội tình chính trị này, tuy có chút ngạc nhiên về sự chuyển biến của thái độ chính phủ Trung Quốc nhưng bọn họ vẫn không để ý nhiều, dù sao từ lúc đầu Trịnh Xá đã nói chuyện chính trị giao cho chính trị, chuyện của tiểu đội luân hồi giao cho tiểu đội luân hồi, tuyệt không thể xen lẫn.

- Sao có thể tuyệt đối không dính đến chính trị chứ?

Hà Thiên Đạo vừa đi vừa nói chuyện:

- Chỉ cần còn ở trên thế giới này, chỉ cần các người còn là nhân loại, vĩnh viễn không có khả năng không dính đến vấn đề chính trị, nhân loại chính là sinh vật mang tính xã hội, mà chính trị chính là thể hiện của xã hội, các người nhất định đang rất khó hiểu về sự chuyển biến trong thái độ của Trung Quốc đối với các nước khác đúng không? Vốn là một quốc gia bình thường, không đắc tội với ai, cho dù có mâu thuẫn cũng chỉ là vấn đề trên cửa miệng, vì sao đột nhiên biến thành như vậy? Vốn là nguyên lý bất di bất dịch đã nói lúc trước, thực lực quyết định thái độ, nếu như ngay từ đầu Trung Quốc đã có thực lực như Mỹ, nói không chừng sẽ trở thành một quốc gia càng thêm ngang ngược. Giữa các quốc gia không có tình cảm, không có minh ước, không có đạo nghĩa, chỉ có lợi ích mà thôi, hiện tại Trung Quốc đã có đủ lực lượng, còn phải dùng thái độ trước kia để cư xử với các nước khác sao, không thể nào, như vậy chỉ khiến cho người khác có cảm giác Trung Quốc ngu ngốc, Trung Quốc có thể khi dễ mà thôi... Kỳ thực những lời này cũng là đám quan viên chính phủ muốn ta chuyển cho các người, mấu chốt là muốn biết trước tính toán của các người về công tác trùng kiến sau khi kết thúc chiến tranh với Sao Hỏa.

Dựa trên tình hình trước mắt của thế giới này, chỉ cần vẫn còn tiếp tục dung hợp với các thế giới phim kinh dị, như vậy sẽ không thể để cho thế giới chia tách thành nhiều quốc gia, toàn bộ Trái đất chỉ có thể có một tiếng nói duy nhất, tiếng nói đại biểu cho nhân loại, mà người nắm giữ tiếng nói này, cũng đại biểu cho nắm giữ toàn nhân loại!

Đây là quyền lực lớn đến mức nào, hấp dẫn đến mức nào, người đứng đầu nhân loại, cho dù là Tổng thống cũng được, Thủ tướng cũng vậy, Chủ tịch cũng thế, chỉ là khác nhau về danh xưng hô mà thôi, loại hấp dẫn cực lớn này, có thể lưu danh trong sử sách, nắm giữ quyền lực khổng lồ, bất cứ ai cũng khó có thể kháng cự.

Ý định của chính phủ đã vô cùng rõ ràng, hi vọng biết rõ tính toán của mấy người Trịnh Xá, dù sao Trung châu đội đều là người Trung Quốc, người mạnh nhất thế giới luân hồi cũng là người Trung Quốc. Tuy thoát nhìn Trịnh Xá cũng không giống như đám phần Thanh hoặc là kiểu người yêu nước cuồng nhiệt, nhưng trong cái bánh ngọt lớn này, một phần mười thuộc về Trung Quốc nhất định là không chạy đi đâu được, cho nên không cần thiết phải quấn quýt chặt lấy Trịnh Xá, dù dễ hay uy hiếp, cứ bình tâm tĩnh khí chờ đợi là được, có điều đã có sẵn ưu thế lớn đến vậy, nếu có thể biết trước ý định của các tiểu đội luân hồi thì càng có thể sớm chuẩn bị sẵn sàng.

Trịnh Xá cũng không phải kẻ ngốc, tuy trong lúc nhất thời còn chưa cẩn thận suy nghĩ toàn bộ vấn đề, nhưng sau khi mô phỏng phương thức suy nghĩ của Tiêu Hoàn Linh một lát cũng hoàn toàn có thể hiểu rõ những chuyện này, hắn nói thẳng:

- Kỳ thực tính toán của chúng ta rất đơn giản, sau khi xác nhận hạm đội đĩa bay của Sao Hỏa đã bị tiêu diệt hoàn toàn, sẽ bắt đầu công tác trùng kiến Trái đất, trước tiên sẽ hoán đổi những công nghệ khoa học kỹ thuật tiên tiến từ chỗ Chủ thần, sau khi các khoa học gia nghiên cứu hiểu rõ xong sẽ khẩn cấp chế tạo số lượng lớn các loại vũ khí công nghệ cao, dùng để ứng phó với thế giới phim kinh dị tiếp theo. Trong giai đoạn này cũng sẽ yêu cầu chính phủ các nước trên toàn thế giới thành lập một bộ máy thống nhất, ước chừng chính là như vậy.

Hà Thiên Đạo nhíu mày suy tư một lát rồi mới lên tiếng:

- Như vậy tỉ lệ người tham gia của các quốc gia sẽ như thế nào?

Đây mới chính là điểm mấu chốt, Trịnh Xá cũng không có ý định giấu diếm, hắn thấp giọng nói:

- Dựa trên tỉ lệ dân số để quyết định thành phần Nghị viện, do các tiểu đội luân hồi bỏ phiếu quyết định người được chọn làm Tổng thống đầu tiên. Các chức vụ còn lại giao cho Tổng thống cùng Nghị viện quyết định, cứ để bọn hắn tự do cãi cọ, đây chính là ý định của chúng ta.

Hà Thiên Đạo yên lặng nhẹ gật đầu, hắn cũng không hỏi thêm gì, chỉ xoay người nói với một tên quân nhân bên cạnh, giao cho hắn một cuộn băng từ nhỏ, tiếp đó tên quân nhân này liền rời đi cùng những cảnh vệ khác, nhìn bộ dạng trình trọng bỏ băng từ vào túi áo của bọn họ, thật sự là đang rất kích động.

-... Như vậy nhiệm vụ của ta đã xong, đoán chừng tin tức này sẽ làm cho đám quan viên chính phủ trong lúc ngủ cũng phải bật cười vui vẻ. Hy vọng chúng ta sẽ sớm gặp nhau lần nữa... về chuyện Phong Thần băng.

Hà Thiên Đạo khẽ cười nói, sau khi nói xong liền quay người rời đi, giấy lát sau đã biến mất...

146. Chương 146: Trùng Kiến (tứ)

- Người này... thực sự rất mạnh.

Trịnh Xá nhìn xem Hà Thiên Đạo đi xa dần, sau đó mới thở dài nói. Đứng bên cạnh hắn đều là các thành viên tiểu đội luân hồi, Douglas liền hỏi:

- Rất mạnh sao? Như vậy cường giả các ngươi dùng biện pháp gì để đánh giá người khác mạnh hay yếu?

- Cảm giác.

Trịnh Xá cười lớn nói:

- Đối với những người đã mở cơ nhân tỏa như chúng ta mà nói, cảm giác được tăng cường một cách sâu sắc, đặc biệt là dự cảm về nguy hiểm, ngoài ra dự cảm còn có thể phán đoán thực lực của địch nhân, theo thực lực của người được tăng cường, trình độ mở cơ nhân tỏa tăng lên, loại cảm giác này cũng sẽ trở nên càng ngày càng mạnh mẽ, ha ha, nếu không thì tại sao phải là người có thực lực mạnh mới có thể cảm giác được rõ ràng thực lực của ta chứ?

Những người xung quanh đều gật đầu như đang suy nghĩ điều gì đó, kỳ thực so với thế giới hay chính phủ các loại, cái bọn họ càng thêm quan tâm chính là thực lực của mình. Dù sao cũng là tiểu đội luân hồi, thực lực là yếu tố quyết định tất cả, cho dù là sau này toàn bộ thế giới cùng nhau chiến đấu, cũng chỉ có thực lực mạnh mới có thể có giá trị, có thể sống sót cùng trở nên càng mạnh hơn nữa, nếu không khi trình độ khoa học kỹ thuật của thế giới tăng lên, tiểu đội luân hồi sẽ không còn đất dụng võ, lúc đó còn không phải sẽ bị những quốc gia này khống chế sao, nói không chừng đem làm vật thí nghiệm, giải phẫu cắt nhỏ các loại cũng có thể.

Nghĩ tới đây, mấy đội trưởng của các tiểu đội luân hồi lại cảm thấy thật sự may mắn vì có Trịnh Xá, một là có thể tương đối thông dong vượt qua các thế giới phim kinh dị, hai là có thể chấn nhiếp quốc gia cùng chính phủ, chỉ nhờ hai cái này Trịnh Xá đã có thể coi như là ân nhân cứu mạng của bọn họ, cho nên mặc dù sự tồn tại của Trịnh Xá làm bọn họ bị quản thúc, quyền lực cũng bị đè nén, nhưng cũng coi như có được có mất.

Một lát sau mọi người mới bước vào trong phòng họp, những người bên trong đã đợi một lúc lâu, nhưng vẫn lập tức đứng lên vỗ tay không ngừng, mãi mấy phút sau phòng họp mới dần yên tĩnh trở lại. Sau khi các quan viên phát biểu một lúc, đến phiên Trịnh Xá báo cáo sơ bộ lại thành quả chiến đấu, hấp hít sâu một hơi, sau đó nói:

- Xã hội của người Sao Hỏa đã hoàn toàn bị hủy diệt, chúng ta đã sử dụng bom siêu trọng lực trên bề mặt Sao Hỏa, nếu muốn các vị có thể quan sát thông qua kính viễn vọng, toàn bộ Sao Hỏa vẫn đang lâm vào động đất kịch liệt, lở loét, vùi rỗng, sạt lở đất cùng những thiên tai quy mô lớn khác, cho dù còn có người Sao Hỏa tồn tại, ít nhất trong vòng mấy chục năm, chúng đều chỉ có thể vì mạng sống mà vùng vẫy, không có khả năng phái ra bất cứ đĩa bay nào khác đến tấn công chúng ta... Lần chiến tranh này, nhân loại đã giành thắng lợi!

Toàn bộ hội trường đều im lặng, tiếp đó liền bộc phát tiếng hoan hô cực lớn, đa phần những quan chức chưa quá cao tuổi đều đứng lên hoan hô, những người lớn tuổi hơn thì đều mỉm cười vui vẻ, tuy biểu hiện có chút rụt rè, nhưng nhìn thân thể cùng cánh tay run run của bọn họ, có thể thấy tâm tình mỗi người đều đang rất kích động. Tuy khi thấy lực lượng viễn chinh đội trở về, trong lòng mỗi người đều đã có dự đoán trước, nhưng thắng lợi triệt để cùng dứt khoát như vậy vẫn làm cho tất cả mọi người vô cùng vui mừng.

Sau khi vui mừng một lúc mọi người đều dần bình tĩnh lại, tất cả tiếp tục nhìn về phía Trịnh Xá, chủ tịch Trung Quốc đột nhiên hỏi:

- Như vậy hiện tại điều quan trọng nhất là trong thời gian ngắn nhất rời khỏi đây, mau chóng đến các thành phố cứu viện dân chúng không kịp rút lui, cùng với một số căn cứ bị người Sao Hỏa tập kích... Trịnh Xá, ta muốn hỏi một chút, khi nào chúng ta có thể rời khỏi căn cứ bí mật này? Những đĩa bay còn lại bên ngoài tầng khí quyển thì thế nào?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Mấu chốt là phương diện nguồn năng lượng, trong những đĩa bay còn lại có một bộ phận rất lớn là đĩa bay không người lái, năng lượng của những đĩa bay này ít hơn nhiều so với loại đĩa bay có người điều khiển, hơn nữa xã hội của người Sao Hỏa đã bị hủy diệt, những đĩa bay này đều chỉ là cây không có rễ, chúng tập kích liên tục trong thời gian ngắn như vậy, năng lượng còn lại chắc chắn sẽ không nhiều. Có điều để dự phòng, vẫn sẽ chờ sau 24 tiếng đồng hồ nữa mới tiến hành rời khỏi căn cứ, trong khoảng thời gian này các tiểu đội luân hồi chúng ta sẽ tận lực đi thăm dò xem những đĩa bay này còn năng lượng hay không.

Trịnh Xá vừa dứt lời, những Tổng thống cùng Thủ tướng các nước khác cũng đều vội vã đặt câu hỏi, có điều Trịnh Xá đã lập tức nói:

- Trước kia ta đã nói rồi, chuyện chính trị giao cho chính trị, chuyện của tiểu đội luân hồi giao cho tiểu đội luân hồi, những chuyện khác các người cứ tự thương lượng, trước tiên cứ xử lý những uy hiếp còn lại từ người Sao Hỏa đã, sau đó những vấn đề liên quan đến trừng kiện chúng ta sẽ cẩn thận thương lượng sau, như vậy thì thế nào?

Trên mặt những viên quan chức đều hiện ra sự vui vẻ, kỳ thực bọn họ đều có chút sợ hãi Trịnh Xá sẽ ra một số quyết định lung tung, hoặc là muốn trở thành độc tài thống trị Trái đất các loại, cho dù như thế nào

cũng có thể tạo thành nguy hại cực lớn. Hiện tại Trịnh Xá đã nói như vậy, bọn họ cũng có thể yên tâm, sau khi Trịnh Xá nói xong, đám quan chức liền vội vàng gọi một số cảnh vệ đến dẫn mọi người về phòng nghỉ, mà đợi đến sau khi những thành viên tiểu đội luân hồi đều đã rời đi, toàn bộ tràng diện mới bắt đầu sôi nổi hẳn lên... Các quốc gia bắt đầu tranh luận một số chuyện sau khi kết thúc chiến đấu, ví dụ như cứu viện, ví dụ như viện trợ, ví dụ như thứ tự ưu tiên... đây mới là vấn đề những chính trị gia thực sự quan tâm...

Mà ở bên ngoài trụ sở, trong một kiến trúc có dạng biệt thự nhỏ, đây là chỗ ở tạm thời của mấy người Trịnh Xá, trong đại sảnh, La Cam Đạo đang nằm dài ngơ ngẩn với vẻ hữu khí vô lực, khi thấy mọi người bước vào, hắn mới cố gắng ngồi dậy từ trên ghế salon.

- Về rồi à?

Khi nói hắn vẫn mang theo vẻ hữu khí vô lực, thấy bộ dạng này của La Cam Đạo mọi người đều khó tránh khỏi có chút kinh ngạc, Hạo Thiên càng vô cùng khoa trương, vừa cười vừa nói:

- Ha ha ha, tiểu tử ngươi mà cũng biết mệt sao? Hay là thừa dịp chúng ta không có ở đây, vui đùa cùng các mỹ nữ, minh tinh điện ảnh, kết quả bị ép khô luôn rồi?

La Cam Đạo trừng mắt nhìn Hạo Thiên, sau đó mới nói:

- Biến mẹ mày đi, còn không phải là vì cứu người hết lần này sang lần khác, cả tuần này ta gần như không tài nào nhắm mắt được, giờ mới biết hóa ra do sử dụng trường lực AT quá mức, tinh thần lực của ta cũng chịu không nổi, haiz, vốn cho là đã có trường lực AT vô hạn sẽ không còn phải lo đến vấn đề năng lượng, không ngờ hạn chế lớn nhất vẫn là chính bản thân.

Trịnh Xá cũng cẩn thận lắng nghe những lời của La Cam Đạo. Thực tế, mặc dù La Cam Đạo này là clone trong Ác Ma đội, hơn nữa trong lòng còn có thù hận đối với tất cả thành viên Trung châu đội, nhưng hắn vẫn rất có hảo cảm đối với clone La Cam Đạo, hoặc có thể nói là một loại cảm giác như đối với đồng đội cũ, cho nên hắn cũng tùy ý cười nói:

- Đây là chuyện rất bình thường a, thứ do chính mình nắm giữ hơn nữa có thể sử dụng mới là lực lượng chính thức, người còn chưa đạt tới tầng thứ tư trung cấp sao? Như vậy cũng khó trách, không qua được tâm ma sẽ không thành được chính quả, bất kể là lực lượng hay tâm tính, nếu so sánh người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư sơ cấp với tu chân giả, như vậy người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp nhất định là tiên nhân, trường lực AT vô hạn của người xác thực là siêu phẩm, cho nên chỉ cần thực lực tự thân của người đạt đến mức nhất định, sau này người cũng sẽ là nhân tố chủ lực, cùng ta sánh vai chiến đấu với các thế giới phim kinh dị.

La Cam Đạo yên lặng liếc mắt nhìn Trịnh Xá, hắn không nói thêm gì, chỉ nhắm mắt lại tiếp tục nằm xuống ghế sa lon, nhìn dáng vẻ của hắn thật sự giống như đang mệt hết chịu nổi.

(...Vẫn không thay đổi, cái người hiền lành này... mẹ, chúng ta là địch nhân a! Ngủ ngoan...)

Trịnh Xá thấy La Cam Đạo đã nhắm mắt, hắn cũng không để ý nữa, chỉ nói với những người còn lại:

- Vốn định dùng EVA-01 đi dò xét những đĩa bay còn lại, nhưng La Cam Đạo đã kiệt sức, như vậy chúng ta sẽ phải tìm biện pháp khác, hay là trực tiếp dùng đĩa bay bay ra ngoài tầng khí quyển của Trái đất để tiến hành thăm dò?

Lăng Tân đứng bên cạnh bỗng nhiên mở miệng nói:

- Không cần phải phiền toái như vậy, có thể dùng Phong Thần bảng điều tra tình hình phụ cận Trái đất một cách rất nhẹ nhàng mà... Ta nghĩ chúng ta nên thảo luận về chuyện Hà Thiên Đạo nói lúc trước.

- Chuyện Hà Thiên Đạo nói lúc trước? Ý người nói là dùng Phong Thần bảng để tìm ra vị trí của Clone Sở Hiên?

Trịnh Xá cau mày hỏi.

- Đúng vậy. So với thế giới phim kinh dị, hắn mới là kẻ đáng sợ thực sự!

147. Chương 147: Trùng Kiến (ngũ)

Clone Sở Hiên, cho dù là clone, cũng vẫn là Sở Hiên, những thành viên của Trung châu đội và Ác ma đội đều là người có thực lực, nhưng trên thực tế gần như không có ai dám gây chuyện với người nam nhân này. Dù sao thực lực cường đại còn có biện pháp đối kháng, nhưng mà tính toán của Sở Hiên lại hầu như không cách nào phá giải, nói không chừng người bị hấn tính toán cho dù chết cũng còn cảm động cùng cảm thấy may mắn, sự thật chính là như vậy, đây là một nam nhân nguy hiểm cực độ, cái gọi là quý trọng sinh mạng thì nên tránh xa Sở Hiên cũng tuyệt đối không phải chỉ là một câu vui đùa.

La Cam Đạo mở mắt ra, hấn và Hạo Thiên đang ngồi trên ghế sa lon yên lặng liếc mắt nhìn nhau, hai người đều trầm mặc không nói gì, một lúc lâu sau, vẫn là La Cam Đạo nhin không được mở miệng nói trước:

- Clone Sở Hiên, hấn cũng là thành viên của Ác ma đội chúng ta, cho nên ta không thể đáp ứng kế hoạch của các người... Hơn nữa cho dù hấn đang ở trong thế giới này, cũng chưa chắc đã là địch nhân của chúng ta đúng không?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Xác thực, chúng ta vẫn không thể khẳng định hấn nhất định sẽ là địch nhân của chúng ta... Chẳng qua là, các người yên tâm để cho hấn ẩn núp trong bóng tối lặng lẽ quan sát chúng ta sao?

Lời vừa nói ra, thần sắc La Cam Đạo cùng Hạo Thiên lập tức đều có chút cổ quái, không nói đến chuyện Clone Sở Hiên có phải là địch nhân hay không, chỉ riêng loại uy hiếp khi bị hấn quan sát này cũng đã rất đáng sợ rồi, đối với những tư thâm giả còn sống sót sau trận chiến cuối cùng mà nói, lực uy hiếp của Sở Hiên tuyệt đối không thua Trịnh Xá, thậm chí trên một số phương diện có khi còn hơn. Không lo lắng khi Sở Hiên ẩn núp trong bóng tối âm thầm quan sát, lời lừa người gạt mình như vậy bất kể thế nào bọn họ cũng không nói nên lời.

Lúc này Hạo Thiên mới nghiêm túc nói:

- Không bằng như vậy đi, có thể tìm, nhưng mà không nên dùng phương thức đối địch để tìm kiếm. Trịnh Xá, ta nghĩ người cũng rõ, Sở Hiên, đối với chúng ta mà nói có nghĩa là cái gì? Trong tình huống sử dụng một thế giới làm đơn vị chiến đấu này, tác dụng của người kém xa so với Sở Hiên, điểm ấy người nhất định phải thừa nhận.

Hình tượng Hạo Thiên vẫn trước sau như một, không lúc nào đứng đắn, nhưng mà những người quen thuộc đối với hấn đều không dám coi thường, hấn cũng là người cải tạo giien như Sở Hiên, cho dù là đời thứ hai, cho dù là phiên bản đơn giản hóa, thực lực cùng trí tuệ vẫn tuyệt đối vượt xa người thường, hiện tại hấn nói một cách nghiêm túc, ngay cả Trịnh Xá cũng phải chăm chú lắng nghe.

- Không sai, cho dù Sở Hiên không có bất kỳ sức chiến đấu nào đi nữa, trong hoàn cảnh hiện tại tác dụng của hấn cũng tuyệt đối vượt xa ta...

Trịnh Xá thở dài nói:

- Nói thật, ta thật sự không biết rốt cuộc tính toán của hấn là cái gì, tại sao lại kéo chúng ta kéo vào vị diện này, tại sao lại phải cưỡng ép thế giới luân hồi chuyển sang giai đoạn thứ hai, tại sao lại lần tránh không gặp mặt chúng ta, tại sao lại cố ý giao Phong Thần bảng cho những thí nghiệm thể còn sót lại, toàn bộ những điều này ta đều không biết...

Lăng Tân cùng Hạo Thiên hầu như đồng thời cau mày hỏi:

- Đợi một chút, giao Phong Thần bảng cho những thí nghiệm thể còn sót lại?

Sau khi nói xong hai người liền bắt đầu nhìn nhau với vẻ bất khả tư nghị. Trịnh Xá cũng phát hiện có gì đó không đúng, hấn liền vội vàng hỏi:

- Ta nói sai cái gì sao?

Lăng Tân ảo não lắc đầu nói:

- Không, không phải là người nói sai cái gì, mà là ta đã nghĩ sai ngay từ khi mới bắt đầu... Lúc trước chưa quen thuộc với thực lực của thành viên tiểu đội luân hồi, cho nên vẫn cho rằng chẳng qua là trí tuệ hần mạnh hơn so với ta mà thôi. Lúc đầu ý định của ta chính là dùng lực phá xảo, dùng chiến lực mạnh hơn đối phương để lấp đầy chênh lệch về trí tuệ, nhưng mà chiếu theo thuyết pháp của các người... Thật sự là đáng sợ, muốn dùng lực phá xảo, mức độ của lực ít nhất cũng phải là cấp bậc như Trịnh Xá mới được, như vậy tại sao hần lại muốn giao một nửa Phong Thần bảng cho chúng ta? Chuyện này hoàn toàn không phù hợp.

Hạo Thiên cũng gật đầu nói:

- Lúc trước cũng không nghĩ nhiều như vậy, nhưng mà người vừa nhắc tới làm ta cảm thấy điều này hoàn toàn không phù hợp với cách làm của Sở Hiên... Người còn nhớ khi ta liên minh với Adam trong The Lord of The Rings, Sở Hiên đối đãi ta như thế nào sao? Hần không có chút cố kỵ nào đến thực lực cùng những tin tức ta biết, vừa trở lại Chủ Thần không gian liền trực tiếp giết chết, đối với Sở Hiên mà nói, tất cả đều là vì lợi ích, tuyệt đối không có khả năng làm chuyện gì cản cứ trên phương diện tình cảm, nói một cách khác... Hần cảm thấy giao một nửa Phong Thần bảng cho chúng ta là chuyện có lợi ích?

Phàm là người hiểu rõ Sở Hiên đều biết hần sẽ tuyệt đối không làm cái gọi là bồi dưỡng địch nhân, vì nhàm chán mà lên kế hoạch cùng bố cục, nếu như là chuyện có thể đem lại lợi ích rất lớn, như vậy cho dù phải đặt cược tính mạng, hần cũng nhất định sẽ làm đến cùng, nhưng nếu như là chuyện không có lợi ích, như vậy ngay cả một câu hần cũng không muốn nhiều lời. Sở Hiên chính là một người như thế, Sở Hiên bản chính của Trung châu đội đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, có được tình cảm, có lẽ có chút hứa hẹn sẽ thay đổi, nhưng Clone Sở Hiên trong Ác ma đội lại vẫn là Sở Hiên lúc ban đầu, cho nên hần tuyệt đối không có khả năng lưu lại Phong Thần bảng cho người khác.

Giờ phút này Lăng Tân đã chuyển đổi thành nhân cách phụ, sau khi suy tư mấy giây ngẩn ngui, hần lập tức nhú mày nói:

- Phong Thần bảng có thể nghịch chuyển càn khôn, có thể cải biến lộ tuyến nhân quả, thậm chí dung hợp thế giới cũng không phải việc gì khó... Mấu chốt của vấn đề là, lợi ích nào khiến Sở Hiên giao một nửa Phong Thần bảng cho chúng ta?

Trong lúc nhất thời mọi người không ai phản bác được, không phải là không đoán ra tác dụng của Phong Thần bảng, trên thực tế, ngược lại chính bởi vì Phong Thần bảng thật sự quá hữu dụng, gần như bất cứ chuyện gì cũng có thể hoàn thành... cho nên mới không cách nào đoán ra tại sao Sở Hiên lại giao thứ này cho bọn họ.

- Được rồi, cứ mù quáng suy đoán như vậy cũng không phải biện pháp, vẫn phải tìm ra hần sau đó nói chuyện cẩn thận một chút mới được...

Thấy Lăng Tân cùng Hạo Thiên đều là trăm mối không có cách giải, Trịnh Xá chỉ có thể thở dài quyết định như vậy, sau đó lại quay đầu nói với La Cam Đạo:

- Hành động kế tiếp không thể không có người, cho nên bây giờ người dứt khoát quay về chỗ Chủ thần của Ác ma đội chữa trị toàn thân đi, chúng ta sẽ chờ người tại chỗ hạm đội đĩa bay, sau khi người trở về liền lập tức xuất phát. Bây giờ nhiệm vụ khẩn yếu vẫn là tiêu diệt toàn bộ người Sao Hoả còn sót lại.

Lăng Tân cùng Hạo Thiên cũng chỉ có thể thở dài, hai người đều là nhân tài kiệt xuất, thế nhưng cuối cùng cũng vẫn không đoán ra ý định của Sở Hiên, điều này làm cho cả hai đều cảm thấy rất vô lực, Lăng Tân còn đỡ một chút, dù sao nhân cách phụ của hần khi bắt đầu thiết lập chính là không cảm giác không tình cảm, chỉ có Hạo Thiên là cảm thấy vừa khổ sở vừa chua chát, trong lúc nhất thời ngay cả một câu cũng không muốn nói.

La Cam Đạo cũng rất dứt khoát, hần trực tiếp đứng lên từ trên ghế salon, tiếp đó nói:

- Tốt, ta dùng trường lực AT rất nhanh sẽ về đến vị trí của Chủ Thần, ước chừng chỉ cần mười phút. Cho dù thế nào đi nữa, suy tính của Sở Hiên có thể đoán được một cách dễ dàng như vậy sao? Chẳng thà xử lý toàn bộ những chuyện của chúng ta trước, sau đó sẽ tìm hần rồi cẩn thận hỏi một chút, Hạo Thiên, Lăng

Tân... đến lúc đó còn cần đến trí giả các người, không nên tự coi nhẹ mình, người thua kém hẳn không chỉ có hai người... Dù sao hẳn cũng là Sở Hiên.

Sau khi nói xong La Cam Đạo khẽ lắc đầu nhẹ nhẹ, trường lực AT mất thường có thể thấy lập tức bao bọc toàn thân, giống như thân thể của hắn đều đã biến thành không gian hình thoi, theo sự xuất hiện càng lúc càng dày đặc của trường lực AT, một tiếng nổ ầm vang lên, La Cam Đạo đã biến mất ngay tại chỗ...

148. Chương 148: Trùng Kiến (lục)

Clone Sở Hiên chia Phong Thần bảng thành hai nửa, một nửa nằm trong tay hắn, nửa còn lại được chia làm bốn mảnh, theo thứ tự là Lăng Tân có một mảnh, Trần Hạo Thao có một mảnh, Vĩ Thi Thi có hai mảnh, nói cách khác, trừ Lăng Tân cùng Sở Hiên ra, còn có hai người khác giữ Phong Thần bảng.

Bất đồng lớn nhất giữa Trần Hạo Thao cùng Vĩ Thi Thi so với Lăng Tân là hai người bọn họ gần như không có quan hệ gì với tiểu đội luân hồi, nói một cách khác, lựa chọn của bọn họ đối với tương lai cũng hạn hẹp hơn nhiều, nhưng mà có được thì cũng có mất, không phải cùng tiểu đội luân hồi giao chiến với người Sao Hỏa nên có nhiều thời gian để nghiên cứu về Phong Thần bảng hơn, kết quả là khiến cho nhận thức cùng sự thuần thục của hai người đối với Phong Thần bảng vượt xa lăng tân, đặc biệt là phương thức sử dụng đặc thù của Phong Thần bảng...

Địa điểm ẩn nấp của Trần Hạo Thao cũng ở gần Bắc Kinh, chẳng qua là chỗ ẩn nấp này không so sánh được với căn cứ quân sự nằm dưới mặt đất, tại đây là một sơn cốc bí mật, bên trong có một người đang đọc sách, một người nhàn nhã uống trà, bộ dạng vô cùng an nhàn, không hề có chút lo lắng nào, chỉ có Trần Hạo Thao là đang cầm Phong Thần bảng ngồi một chỗ yên lặng ngắm người.

- Các người đã từng xem qua tiểu thuyết tu chân chưa?

Trần Hạo Thao bỗng nhiên mở miệng hỏi, câu hỏi này xuất hiện cực kỳ đột ngột, nhất thời hai người còn lại đều có chút sửng sốt, không hiểu Trần Hạo Thao hỏi như vậy là có ý gì, vài giây sau, nam tử còn đồ mới lên tiếng:

- Tiểu thuyết tu chân? Đã xem qua, gần đây rất thịnh hành, người cũng thích đọc tiểu thuyết sao? Ta nhiệt liệt đề cử...

Nam tử còn đồ còn chưa nói xong, Trần Hạo Thao đã lắc đầu hỏi tiếp:

- Trong những tiểu thuyết tu chân này, người lợi hại nhất là đến mức nào?

Thiếu nữ tóc dài cúi đầu xuống, nàng chưa từng đọc tiểu thuyết tu chân, cũng không có nhiệt tâm đối với các chuyện hư ảo giống như nam nhân, cho nên dứt khoát rút tiếp một ly trà, căn bản không quan tâm hai người còn lại nói gì, chỉ có nam tử còn đồ vẫn tiếp tục nói:

- Lợi hại nhất trong tiểu thuyết tu chân tự nhiên là người tu chân rồi, tuy rằng người tu ma rất lợi hại ở tiền kỳ, nhưng mà hậu kỳ lại gặp hạn chế rất lớn, còn người tu chân thì càng ngày càng lợi hại, gần như không có giới hạn...

Trần Hạo Thao lại cắt đứt lời hắn:

- Nếu như... tu chân thật sự có giới hạn, vậy giới hạn này sẽ là cái gì?

Nam tử còn đồ cau mày suy nghĩ mấy giây, sau đó mới lên tiếng:

- Nếu thật sự có giới hạn, như vậy giới hạn này nhất định là Thánh nhân, trải qua vô lượng kiếp, vĩnh hằng bất diệt, là tồn tại chí cao vô thượng, giờ tay nhắc chân đều có đại uy lực...

Trần Hạo Thao yên lặng nhắm mắt lại nói:

- Ta thật khờ a... Rõ ràng đến bây giờ mới phát hiện, haiz.

Lời nói này vừa nói ra khỏi miệng, thiếu nữ tóc dài liền lập tức ngẩng đầu lên, nam tử còn đồ cũng vô cùng kinh ngạc, lúc đầu hai người còn tưởng những lời của Trần Hạo Thao chỉ là nói chuyện phiếm trong lúc nhàn chán mà thôi, không ngờ rằng Trần Hạo Thao thật sự nghiêm túc, hơn nữa dường như còn là chuyện rất nghiêm trọng. Thiếu nữ tóc dài lập tức hỏi:

- Xảy ra chuyện gì? Trần Hạo Thao, người phát hiện ra điều gì sao?

Trần Hạo Thao mở mắt ra, nhìn hai người trước mặt rồi nói:

- Các người biết tác dụng thực sự của Phong Thần bảng không?

Thiếu nữ tóc dài cùng nam tử còn đồ nhìn nhau, thiếu nữ tóc dài lắc đầu, còn nam tử còn đồ thì gật đầu, tiếp đó thiếu nữ tóc dài gật gật đầu, mà nam tử còn đồ lại lắc lắc đầu, hai người quỷ dị liếc mắt nhìn nhau, biểu hiện hoàn toàn trái ngược.

- Ta hiểu ý của các người, tuy rằng Phong Thần bảng có rất nhiều phương pháp sử dụng, nhưng cũng không có gì hơn là nghịch chuyển nhân quả, tra tìm tin tức, cải biến thực tế. Kỳ thực từ khi bắt đầu chúng ta đã sai rồi, lực lượng chính thức của Phong Thần bảng không phải những thứ này, mà là...

Nói đến đây, Trần Hạo Thao lại không nói thêm gì nữa, đứng lên từ mặt đất, cười khổ một lúc rồi nói:

- Hiện tại mới biết cũng không tính là đã muộn. Đi thôi, vừa rồi Lăng Tân đã liên lạc với ta, giờ chúng ta sẽ đến gặp Vĩ Thi Thi, nếu như ta đoán không sai mà nói, nàng cũng đã cảm giác được sức mạnh chính thức của Phong Thần bảng...

- Nếu như ta không đoán sai... Vật này rõ ràng là...

Cùng lúc đó, tại một sơn cốc xa xôi khác, ở đây cũng có một địa điểm ẩn nấp, lối ra vào cực kỳ hẹp, nhưng vì điều kiện tại đây rất tốt, Trung Quốc lại là quốc gia nhận được tin tức sớm nhất, cho nên trong sơn cốc này có không ít người đang ẩn nấp, Vĩ Thi Thi cũng là một trong số đó.

Xưa nay Vĩ Thi Thi vẫn luôn có một khí chất ưu nhã, ngoại hình cũng vô cùng xinh đẹp, người khác nhìn vào đều thấy một loại cảm giác tĩnh lặng như nước, chỉ là giờ phút này nàng đang nắm Phong Thần bảng trong tay, ngón tay đã nắm chặt đến mức trắng bệch.

- Lăng Tân tìm ta? Trần Hạo Thao cũng nảy lòng tham cùng tham gia? Đây thật là một chuyện thú vị...

Vĩ Thi Thi cười nhạt một tiếng, trong tiếng cười lại mang theo một tia cay đắng, một lúc lâu sau, nàng mới lạnh lùng tự nhủ:

- Trần Hạo Thao, người đang ép ta hận người sao? Còn cả Lăng Tân, hai người các người...

Vĩ Thi Thi có hai phần tám của Phong Thần bảng, hơn nữa nàng lại không giống Trần Hạo Thao, bỏ ra quá nhiều tinh lực trên các phương diện khác, có thể nói trong ba người nàng là người nghiên cứu kỹ nhất về Phong Thần bảng, đối với bí mật ẩn giấu trong Phong Thần bảng, có thể xem như tương đối hiểu rõ, cho nên sau khi biết một số ân oán ngầm giữa ba người: nàng, Trần Hạo Thao, Lăng Tân. Oán hận lúc trước của nàng đối với Lăng Tân đã không còn, thậm chí còn nảy sinh một chút tình cảm khó hiểu, tuy vậy tạm thời bỏ qua những việc này, Vĩ Thi Thi bắt đầu suy tư về bước tiếp theo của hành động.

- Cũng được, gặp mặt các người một lần... Bí mật ẩn giấu của Phong Thần bảng quá lớn, quá đáng sợ, vẫn phải tính toán thật cẩn thận một lần mới được... Cũng coi như cho trả lại một phần nhân tình cho người, Lăng Tân, haiz...

Sau khi thở dài một tiếng, Vĩ Thi Thi lập tức đứng dậy, quay gót bước ra ngoài, dựa vào khả năng của Phong Thần bảng, nàng có thể bước ra khỏi khu vực phòng vệ nghiêm ngặt một cách nhẹ nhàng, sau đó tốc độ bước của nàng dần trở nên nhanh hơn, toàn thân giống như lưu quang chạy về hướng Bắc Kinh với tốc độ cực nhanh, so với xe đua xe thể thao còn nhanh hơn không biết bao nhiêu lần, sau mấy phút ngắn ngủi đã đến bên ngoài một khu phế tích.

- Thi Thi, người đã đến rồi sao?

Phía sau bức tường đổ vỡ là ba người Trần Hạo Thao, người vừa mở miệng đúng là Trần Hạo Thao, trong lúc nói chuyện hắn cũng hết sức chăm chú nhìn Vĩ Thi Thi, một lát sau mới thở dài nói:

- Quả nhiên người cũng phát hiện ra bí mật ẩn giấu trong Phong Thần bảng?
- Nếu không phải là phát hiện ra bí mật này, vậy tại sao ta lại xuất hiện trước mặt người chứ?

Vĩ Thi Thi lạnh nhạt trả lời. Trần Hạo Thao gật đầu nói:

- Chuyện này quá lớn, không phải muốn che giấu là được, Lăng Tân cũng không phải người bình thường, tuy rằng gần đây hắn không có thời gian nghiên cứu về Phong Thần bảng, nhưng mà còn mấy tháng nữa thế giới phim kinh dị thứ hai mới dung hợp cùng thế giới này, thời gian mấy tháng như vậy hoàn toàn đủ để nghiên cứu một cách thấu triệt, cho nên không có khả năng che giấu... Việc này cần phải tính toán thật cẩn thận, tuy rằng nguy hiểm, nhưng vẫn có một đường sinh cơ, Đại Đạo năm mươi, diễn sinh bốn chín, không có gì là tuyệt đối. Phải xem xem chúng ta có thể nắm được đường sinh cơ này hay không, nếu như thành công... Nguyện vọng của ta và người đều có thể thực hiện, còn nếu như thất bại, ta và người sẽ chết chắc, không, nói không chừng ngay cả muốn chết cũng không thể.

Vĩ Thi Thi cũng gật đầu nói:

- Xác thực, việc này quá lớn, thật là đáng sợ, nhưng mà bỏ qua một cơ hội như vậy thật là đáng tiếc, cần phải tính toán cẩn thận mới được... Cơ hội thành Thánh sao?
- Đúng là như vậy, ta và người đều đã biết, cần gì phải nhiều lời... Cùng đi đi, đến gặp Lăng Tân, giao mảnh Phong Thần bảng cho hắn... Đợi “hắn” tiến vào, sau đó...
- Cướp lấy Thánh vị!

149. Chương 149: Trùng Kiến (thất)

Lúc này, La Cam Đạo đã về đến căn cứ quân sự, những thành viên tiểu đội luân hồi đều đang cười đùa vui vẻ, dùng thực lực của những người này, hơn nữa có Trịnh Xá ngay bên cạnh, hiện tại cho dù có mấy nghìn đĩa bay xuất hiện bọn họ cũng chẳng thêm để vào mắt. Lúc đầu, hầu như tất cả các tiểu đội luân hồi đều xem Trịnh Xá là đại địch, khỏi cần phải nói, chỉ tên tuổi của Trịnh Xá cũng đã đủ để các đội ngũ phải liên hợp làm một, giống như danh tiếng của Ác ma đội lúc trước, không, so ra, đối với thế hệ tiểu đội luân hồi chưa hoàn toàn trưởng thành như hiện tại, uy thế của Trung châu đội còn lớn hơn so với uy thế của Ác ma đội trước kia.

Chỉ có điều sau vài ngày tiếp xúc, những người còn lại đều đã nhanh chóng nhìn thấu tâm tính của Trịnh Xá, tuy rằng kiên nghị, cường đại, nhưng lại chính là một người hiền lành, lương thiện, tuy rằng biểu hiện thập phần cường thế, nhưng lại thật tâm bảo vệ đồng đội. Người như vậy chỉ thích hợp trở thành bằng hữu hoặc là đồng minh, không thích hợp trở thành địch nhân, hơn nữa người như vậy cơ bản không có dã tâm, không tàn bạo, cho nên sau khi yên lòng, đội trưởng các tiểu đội còn lại cũng đều thật tâm kết giao cùng Trung châu đội.

Kỳ thực nhân tuyển tham gia nhiệm vụ tiêu diệt những đĩa bay còn sót lại chỉ có hai người là Trịnh Xá và La Cam Đạo, bởi vì dù sao cũng là chiến đấu ngoài không gian, ngoại trừ Trịnh Xá cùng La Cam Đạo, năng lực cùng thời gian tác chiến trong môi trường chân không của những người còn lại đều quá thấp.

- Thật sự là chậm chạp, không ngờ đời này còn có cơ hội cùng người kẻ vai chiến đấu...

La Cam Đạo bắt chéo hai chân ngồi trên ghế, hắn nói với vẻ điềm nhiên như không có việc gì. Bên cạnh hắn, Trịnh Xá cũng đang ngồi trên ghế, nghe vậy Trịnh Xá liền ngẩng đầu lên, nhìn kỹ La Cam Đạo một lúc rồi mới lên tiếng:

- Đúng vậy, thế sự vô thường. Vẫn còn hận chúng ta sao?
- Hận... Mà cũng không hận.

La Cam Đạo gật đầu sau đó lại lắc đầu, nói với vẻ hiu quạnh:

- Thực lực dần trở nên mạnh mẽ, tầm mắt cũng được mở rộng, loại cảm giác muốn báo thù này đã yếu đi không ít, nhưng mà ta phải hận... Bởi vì chỉ có hận mới có thể mang đến cơ hội để ta trở nên mạnh mẽ hơn. Chờ xem, một ngày nào đó ta nhất định có thể đánh bại người!

Trịnh Xá yên lặng thở dài, gật đầu nói:

- Quả thật là như vậy, nếu không có tín niệm mạnh mẽ, sẽ không thể đạt đến tầng thứ tư, cho dù là vì giết chóc cũng được, vì tình cảm cũng được, hay đơn thuần chỉ vì trở nên mạnh mẽ hơn cũng được, thậm chí chỉ vì sống sót cũng tốt. Tuy kết quả chiến đấu là do lực lượng quyết định, nhưng trên thực tế, ý chí mạnh hay yếu cũng đã quyết định lực lượng mạnh hay yếu, cho nên kết quả chiến đấu kỳ thật cũng chính là dựa trên ý chí... Chẳng qua là, hận có thể khiến người trở nên rất mạnh trong thời gian ngắn, nhưng lại không thể dài lâu, cũng giống như Phục chế thể của ta vậy.

La Cam Đạo cười lạnh một tiếng, hơn nửa ngày sau, hắn mới trầm thấp hỏi:

- Tín niệm của người là gì? Làm sao có thể vượt qua được cả đội trưởng...

Trịnh Xá vuốt vuốt mũi rồi nói:

- Giác mộng của ta... rất đơn giản, chỉ là muốn sống sót mà thôi, cùng những đồng đội của mình, tất cả cùng nhau sống sót, cùng nhau trở lại thế giới thực tế, chính là như vậy.

- Tất cả mọi người cùng sống sót?

La Cam Đạo bỗng nhiên cười phá lên, vừa cười vừa nói:

- Vậy cũng là đơn giản? Đừng nói là những tân nhân kia, cho dù là tư thâm giả có thực lực mạnh mẽ trong thế giới phim kinh dị cũng gặp nguy cơ trùng trùng điệp điệp. Loại mộng tưởng không thực tế này của người vẫn không thay đổi sao? Ha ha ha...

- Một mực chưa từng thay đổi.

Trịnh Xá cũng không tức giận, hắn chỉ nhắm mắt lại yên lặng nói:

- Giác mộng của ta chưa bao giờ thay đổi, cho dù là người... chỉ cần người vẫn còn sống, ta cũng sẽ hy vọng người sống sót cùng chúng ta... Giác mộng của ta vĩnh viễn không bao giờ thay đổi!

- Thật sự là mộng tưởng ngây thơ... ngây thơ a...

Trong khi nói chuyện, đĩa bay đã bay đến bên ngoài tầng khí quyển, xung quanh ước chừng có bốn khu vực đầy những mảnh vỡ của đĩa bay, mấy khu vực này giống như là vệ tinh loại nhỏ vậy, lẳng lặng lơ lửng bên ngoài tầng khí quyển Trái đất, đây cũng chính là những địa điểm tác chiến lúc trước của La Cam Đạo. Ngoại trừ một lượng lớn xác đĩa bay, quan sát bằng kính thiên văn vô tuyến cũng có thể thấy không thiếu những đĩa bay còn nguyên vẹn đang lơ lửng trong hư không, mà những đĩa bay nguyên vẹn này chính là mục tiêu của hai người Trịnh Xá cùng La Cam Đạo.

- Như vậy bắt đầu đi, La Cam Đạo, do người phụ trách tiêu diệt những đĩa bay kia, nếu người gặp phải công kích của số lượng lớn đĩa bay, ta sẽ lập tức đến trợ giúp.

Trịnh Xá nhìn những đĩa bay trên màn hình rồi nói. La Cam Đạo cười lạnh:

- Đừng có nói nhảm nữa, nếu như ngay cả những đĩa bay còn sót lại này ta cũng không thể đối phó, vậy người cảm thấy khu vực xác đĩa bay khổng lồ kia hình thành từ đâu? Ta không phải như đám tiểu hài tử trong Trung châu đội, còn cần người chiếu cố.

Nói xong, bên ngoài thân thể hắn liên tục hiện lên từng vòng trường lực AT hình thoi, không bao lâu sau La Cam Đạo đã biến mất khỏi buồng lái, mà ở khu vực xác đĩa bay phía xa, thân thể khổng lồ của EVA-01 đột ngột xuất hiện. Kỳ thực nhiệm vụ lần này tương đối nhẹ nhõm, tuy rằng quả thật có mấy trăm đĩa bay còn năng lượng, nhưng mà năng lượng còn lại của những đĩa bay này rõ ràng không đủ, chẳng những không thể trở về Sao Hỏa, còn phải liên tục tìm kiếm năng lượng bổ sung từ mảnh vỡ của những đĩa bay khác. Dưới tình huống như vậy, những đĩa bay rải rác này căn bản không có khả năng sinh ra chút uy hiếp nào đối với La Cam Đạo, chỉ trong vòng hai bốn tiếng đồng hồ ngắn ngủi đã bị thanh lý sạch sẽ.

- Không ngờ nhiệm vụ lần này nhẹ nhàng như vậy.

Trịnh Xá cảm thán nói với La Cam Đạo, giờ phút này hai người đã ngồi trong đĩa bay quay trở về Trái đất.

- Đương nhiên là nhẹ nhàng rồi, người xuất lực cũng không phải là người!

La Cam Đạo tức giận nói.

- Ha ha ha, sau lần chiến đấu này chúng ta có đến mấy tháng để nghỉ ngơi, so với thời gian nghỉ ngơi tại Chủ Thần không gian lúc trước thì dài hơn nhiều, hơn nữa Trái đất lớn như vậy, còn có thể đi du lịch khắp nơi một phen...

Trịnh Xá cũng không để ý đến vẻ tức giận của La Cam Đạo, vui vẻ nói. La Cam Đạo lại cười lạnh:

- Chỉ sợ không đơn giản như vậy, nếu như muốn thống nhất kết hợp tất cả lực lượng của nhân loại tại thế giới này, nhất định phải thành lập Chính phủ thế giới, người cảm thấy việc phân phối lợi ích cho các quốc gia đơn giản như vậy sao? Còn phải hoán đổi khoa học kỹ thuật cung cấp cho bọn họ nghiên cứu, sau đó nhanh chóng tạo ra một lượng lớn vũ khí công nghệ cao, người còn muốn đi du lịch? Chưa chết vì mệt là may rồi.

Trịnh Xá cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nhún vai, bất quá nét mặt của hắn lại mang theo một tia giảo hoạt, hắn cười hắc hắc rồi nói:

- Phân chia chức vụ của tiểu đội luân hồi luôn luôn rất rõ ràng... Văn ra văn, võ ra võ, có người sẽ rất đau đầu đây, hắc hắc, lại nói tiếp, Hạo Thiên không phải cũng là thể nhân bản của Sở Hiên sao, có cái gọi là người tài giỏi luôn có nhiều việc phải làm, người bận tâm làm gì, người mệt mỏi tự nhiên sẽ không phải là chúng ta.

- Lời này... cũng không sai.

La Cam Đạo cũng chỉ có thể thấp giọng đồng ý, trong khi hai người đang nói chuyện, đĩa bay đã xuyên qua tầng khí quyển của Trái đất, bay về hướng Bắc Kinh, đến lúc này, Mars Attacks đã triệt để kết thúc...

150. Chương 150: Tiên Nhập (nhất)

Nguy cơ từ Mars Attacks chấm dứt được ba ngày, dân chúng các nơi trên thế giới đều đã rời khỏi địa điểm ẩn nấp để quay về nhà, chỉ là phần lớn bọn họ đều chỉ nhìn thấy phế tích chồng chất... bất kể là London, New York, hay Bắc Kinh, Tokyo... rất nhiều người gào khóc, nhưng cũng có rất nhiều người bình tĩnh đối mặt với mọi chuyện, dù sao nhiều ngày lẫn trốn như vậy, cộng thêm số lượng đĩa bay gần như che kín bầu trời cũng đã nói rõ hàm lượng khoa học kỹ thuật cùng lực phá hoại của người Sao Hỏa. Trên phương diện này, nhân loại tuyệt đối không có đủ thực lực để chống lại, mà hiện tại nhân loại chẳng những giành được thắng lợi, hơn nữa số lượng thương vong cùng tổn thất cũng không đến mức quá thảm trọng, kết quả như vậy đã có thể coi là kỳ tích rồi, cho nên trong nội tâm rất nhiều người đều cảm thấy may mắn.

Trong thời gian ba ngày này, ngoại trừ một số quốc gia đã diệt vong trong trường hợp kiếp đầu tiên, đại đa số chính phủ các quốc gia đã vận chuyển, cung cấp vật tư cứu tế, an bài nơi ở tạm cho dân chúng, quân đội cùng cảnh sát duy trì trật tự xã hội, còn cả các vấn đề như thuốc men khẩn cấp, điện nước khẩn cấp... các loại chuyện phải làm thật sự là quá nhiều, chỉ là dưới tình huống như vậy, gần như tất cả lãnh đạo các quốc gia đều đồng loạt lên máy bay hướng về Bắc Kinh...

Trên thực tế, ngoại trừ lãnh đạo các quốc gia, các tỷ phú giàu nhất trên thế giới cũng đến Bắc Kinh cùng đoàn cố vấn của mình, tại đây sẽ tiến hành một hội nghị quyết định tương lai của nhân loại, hoặc có thể nói là quyết định lợi ích của tất cả các quốc gia. Phạm là người có tư cách tham gia lần hội nghị này đều đã đến, thậm chí cả những người không có tư cách tham gia cũng đến, toàn bộ Bắc Kinh khắp nơi đều là người ra kẻ vào tấp nập, ít nhất mấy trăm nghìn người từ khắp nơi trên thế giới đổ về, chờ đợi khai mạc của hội nghị trọng yếu nhất từ trước đến nay trong lịch sử nhân loại.

- Quả nhiên là thiên hạ đều rộn ràng vì lợi ích.

David nhìn xem đủ loại người đang chờ đợi bên quảng trường, hần cười khổ nói.

-... Đây chính là lần phân phối lợi ích lớn nhất từ trước đến nay của nhân loại, chỉ cần nhận được một phần vụn lợi ích trong đó cũng có thể lập tức trở thành một trong số những người giàu nhất trên thế giới. Trong số những người đến Bắc Kinh lần này, ngoại trừ lãnh đạo các quốc gia, trên cơ bản những người có tiền có quyền đều đã đến đông đủ, những gia tộc lớn xưa nay ẩn giấu phía sau các tập đoàn cũng đến, bọn họ đều hiểu rất rõ, lần này phân phối lợi ích không tốt một chút, gia nghiệp khổng lồ bọn họ tích lũy trăm năm, thậm chí mấy trăm năm sẽ lập tức biến thành bọt nước, nhưng nếu như phân phối tốt, bọn họ chẳng những có thể tiếp tục huy hoàng, thậm chí còn có khả năng đạt được trợ giúp của chúng ta.

- Trợ giúp của chúng ta?

David quay đầu lại kỳ quái hỏi. Trịnh Xá đứng bên cạnh hần trả lời:

- Đúng vậy, dù sao thế giới luân hồi đã trọng điệp với thế giới này nhiều ngày như vậy. Những người có quyền thế khẳng định đã sớm thăm dò được khả năng của tiểu đội luân hồi chúng ta. Không đơn thuần chỉ là những tỷ phú, các chính trị gia cũng đều là như vậy, bọn họ hi vọng chúng ta có thể hoán đổi Thuốc kéo dài tuổi thọ từ Chủ thần, nhờ đó bọn họ sẽ có thể một mực nắm giữ quyền thế, ai cũng muốn sống, đặc biệt là những người đứng trên đỉnh cao của tiền bạc và quyền lực.

Douglas lại cười khổ nói:

- Nói không chừng... trong nội tâm bọn họ còn đang nghĩ cách khống chế chúng ta, không, khẳng định là như vậy. Những thủ tướng, tổng thống, chủ tịch, tỷ phú thế giới cao cao tại thượng, ai lại muốn trên đầu mình còn một người khác nắm giữ nhiều quyền lực hơn? Quả là may mắn khi có người, Trịnh Xá, nếu không phải có vũ lực tuyệt đối của người áp chế, những tiểu đội luân hồi chúng ta thật đúng là không đáng để bọn họ để vào mắt.

Trịnh Xá cũng không khiếm tốn, hần gật đầu nói:

- Quả thật là như vậy, nếu như lực lượng cao nhất của tiểu đội luân hồi chỉ như batman, hoặc là spiderman, như vậy cao nhất cũng chỉ ngang được với một đội ngũ binh lính đặc chủng tinh nhuệ mà thôi. Đối phương là các quốc gia trên toàn thế giới, nếu như phải dùng đến biện pháp cuối cùng, chỉ cần một trái bom nguyên tử cũng đủ để tiêu diệt toàn bộ.

La Cam Đạo cùng Hạo Thiên đứng bên cạnh chỉ cười lạnh, ý tứ của hai người đều đã rất rõ ràng, cho dù không có Trịnh Xá, tốt xấu gì Ác Ma đội cũng vẫn có thể chống đỡ, không bị thế giới khống chế, nhưng nếu như mất đi Trịnh tra, chỉ sợ Trung châu đội lập tức xem như đã xong đời. Chiến lược tinh hoa của Trung châu đội đều đã chết trong trận chiến cuối cùng, chỉ có chiến lực duy nhất cũng là mạnh nhất còn sống, kết quả là Trung châu đội trở thành tiểu đội luân hồi mạnh nhất, nhưng nếu như mất đi Trịnh Xá, Trung châu đội sẽ chỉ tương đương với một tiểu đội luân hồi mới thành lập, căn bản không cách nào so sánh với Ác Ma đội.

Trịnh Xá lại mặc kệ Hạo Thiên cùng La Cam Đạo, tuy rằng giữa Trung châu đội cùng Ác Ma đội có không ít oán hận, nhưng cũng đã hóa giải phần nào sau trận chiến cuối cùng, cho nên hần chỉ nói:

- Tốt rồi, Lâm Tuấn Thiên, đã chuẩn bị xong những tài liệu kia chưa?

Lâm Tuấn Thiên vội vàng lấy ra một đồng bản vẽ rồi nói:

- Các tài liệu quan trọng đều đã hoán đổi, phần lớn là công nghệ dân dụng hiện đại hơn so với hiện tại từ hai mươi đến ba mươi năm, còn có một số khoa học kỹ thuật quân dụng tiên tiến hơn từ năm mươi đến tám mươi năm. Có điều đoán chừng phải đề cao trình độ khoa học kỹ thuật cùng công nghiệp đến một cấp bậc nhất định mới được, nếu không thì không cách nào chế tạo ra những vũ khí này...

Trịnh Xá cười hắc hắc vỗ vai hần nói:

- Hắc hắc, trước kia nghe nói người là thành phần tri thức trong thế giới thực tế, không ngờ còn có cả tiềm chất trên phương diện thư ký, hiện tại vừa vận rất tốt, nếu như không có người, do ta đi phân loại những tài liệu này không biết sẽ mất bao nhiêu thời gian.

Lâm Tuấn Thiên chỉ cười nhẹ, đưa những tài liệu này cho Trịnh Xá, sau đó mới lên tiếng:

- Ta có hơn 20.000 điểm thưởng cùng một chi tiết cấp A, nên sử dụng như thế nào đây? Tuy rằng hoán đổi tư liệu khoa học kỹ thuật không mất bao nhiêu, nhưng cũng không thể dùng toàn bộ vào các loại tài liệu như vậy chứ?

Những người còn lại đều trầm mặc, hầu hết mọi người ở đây đều là đội trưởng các đội, hơn nữa ngoại trừ mấy người Trịnh Xá là tư thâm giả còn sót lại từ thế giới luân hồi đời trước, những tiểu đội luân hồi mới thành lập này, lập trường cùng thực lực đều bất đồng, cho nên mỗi người đều có ý định riêng của mình, hoặc là tăng cường thực lực, hoặc là hoán đổi đạo cụ bảo vệ tính mạng, tóm lại suy nghĩ của mọi người đều khác nhau. Trịnh Xá thì đã sớm không cần hoán đổi kỹ năng hay thuộc tính gì nữa rồi, về phần vật phẩm hoặc là đạo cụ, đối với người có thực lực cấp độ như hắn cơ bản cũng là vô dụng, hắn đã sắp đặt chân vào tầng thứ năm, chỉ cần tiến thêm nửa bước là trở thành Thánh nhân. Cho nên Trịnh Xá lại tập trung cân nhắc vấn đề tăng cường lực lượng của toàn nhân loại, nếu không một khi nhân số còn lại 1%, Chủ thần rời khỏi thế giới này, chuyện hắn muốn làm sẽ không cách nào thực hiện được, trừ phi hắn có thể cường đại đến mức phá vỡ được rào chắn của thế giới... nhưng mà hắn có thể sao?

- Đây cũng là một chuyện phải nghiên cứu thật cẩn thận... Như vậy đi, trước tiên chúng ta cứ giải quyết xong mấy vấn đề chính trị đã, sau đó sẽ tập trung tất cả các tiểu đội luân hồi, tính toán lượng điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính mọi người lấy được, rồi cùng thương lượng nên phân phối như thế nào.

Trịnh Xá thoáng trầm tư một lúc, hắn cũng biết những băn khoăn trong lòng mọi người, dù sao thực lực bản thân cùng đội ngũ của bọn họ đều hơi yếu, cho nên hắn chỉ có thể nói như vậy, tất cả mọi người cũng đều gật đầu đáp ứng, tiếp đó theo Trịnh Xá đi về hướng tổ chức hội nghị.

151. Chương 151: Tiên Nhập (nhị)

Hội trường được xây dựng trong ba ngày qua thoát nhìn cực kỳ hùng vĩ, độ cao khoảng hơn bảy mươi tầng, nằm bên cạnh quảng trường Thiên An Môn, toàn bộ cao ốc là một khối kim loại màu trắng bạc, ngay cả một cánh cửa sổ thủy tinh cũng không có. Đương nhiên, kiến trúc khổng lồ như vậy, mặc dù khoa học kỹ thuật hiện đại có thể tạo ra, nhưng cũng không thể hoàn thành chỉ trong ba ngày, kỳ thực tòa cao ốc này là do mấy người Trịnh Xá trực tiếp hoán đổi từ Chủ thần mà ra.

Ở chỗ Chủ thần có thể hoán đổi đủ loại vật phẩm, gần như cần cái gì cũng có, ngoại trừ những phương diện có quan hệ đến chiến đấu như kỹ năng, thuộc tính, vũ khí, các hạng mục hoán đổi khác đều thập phần tiện nghi. Đương nhiên, trong đó cũng phân ra nhiều cấp bậc, ví dụ như một số bộ phận trọng yếu của vũ khí, ví dụ như hệ thống năng lượng của goblin glider, hoán đổi những bộ phận như vậy thì hơi đắt đỏ một chút, đặc biệt là liên quan đến phương diện công nghệ văn tự ký hiệu, giá hoán đổi càng là đắt đến dọa người, nhưng mà so ra, tài liệu khoa học kỹ thuật, nguyên vật liệu, kim loại quý hiếm, hoặc là đồ dùng trong sinh hoạt, những thứ này đều giống như cho không, vàng bạc bạch kim... đối với thành viên tiểu đội luân hồi thật sự không khác đất đá cho lắm. Lần này hoán đổi ra một kiến trúc hùng vĩ ấy chục tầng cũng chỉ tốn mấy nghìn điểm thưởng mà thôi, không cần bất kỳ chi tiết kịch tính nào.

Hội nghị được tổ chức ở tầng một, gồm hơn 3400 khách, toàn thế giới có tổng cộng 173 quốc gia tham dự, các quốc gia còn lại hoặc là quá nhỏ, đã triệt để hủy diệt trong chiến tranh với Sao Hỏa, hoặc là còn đang trong nội chiến, không đủ tư cách tham gia. Ngoại trừ lãnh đạo các nước, còn có rất nhiều cố vấn cũng tham dự vào hội nghị, không chỉ là cố vấn trên lĩnh vực kinh tế, chính trị, khoa học kỹ thuật, quân sự mà ngay cả các cố vấn trên lĩnh vực dân tộc, văn hóa, dân sinh... cũng đều đến đầy đủ, tóm lại, đây là hội nghị liên quan đến vận mệnh quốc gia, cho nên không ai có thể bỏ qua.

Mãi đến khi mấy người Trịnh Xá bước vào, hội nghị mới chính thức bắt đầu, người lên tiếng đầu tiên là tổng bí thư của liên hiệp quốc, một người da đen quốc tịch Mỹ, nội dung phát biểu đề cập đại khái đến tiểu đội luân hồi, Chủ thần, còn có các thế giới phim kinh dị, sau đó lại nhắc đến trường hạo kiếp vừa mới chấm

dứt, cuối cùng là tình cảnh hiện tại nhân loại đang gặp phải, thật sự đã đến lúc không đoàn kết thì chỉ có toàn diệt.

Quá trình hội nghị không diễn ra một cách bí mật mà lại được truyền hình trực tiếp trên phạm vi toàn cầu, các thành viên tiểu đội luân hồi đều đã sớm minh bạch nguyên nhân của hành động này, kỳ thực chính là do đại bộ phận đầu não các quốc gia sợ tiểu đội luân hồi cưỡng ép muốn thành lập đế quốc hoặc là chế độ độc tài. Tuy các tiểu đội luân hồi đã hoàn toàn có thể dùng lực phá xảo, căn bản không để ý đến chiêu trò của các nước trên thế giới, trực tiếp thiết lập chế độ độc tài, có điều nếu như tiểu đội luân hồi không có ý định độc tài, hoặc là muốn lưu lại thanh danh tốt, như vậy việc truyền hình trực tiếp trên toàn thế giới có thể kiểm chế được phần nào. Kỳ thực tất cả đều đã sớm được Lăng Tân cùng Douglas phân tích kỹ càng, cho nên trong lòng mọi người đều đã hiểu rõ, chỉ là mấy người Trịnh Xá xác thực không có ý muốn độc tài hoặc là làm hoàng đế, Trịnh Xá thì càng không cần phải nói, người sắp bước vào cảnh giới Thánh nhân sẽ để ý đến quyền lực cùng tiền bạc của thế tục sao? Mà sau khi được chứng kiến thực lực của Trịnh Xá, những người còn lại cũng đều vô cùng khinh thường quyền thế cùng tài phú, đối với bọn họ lúc này, tiến hóa đến tầng thứ cao hơn, có được lực lượng mạnh mẽ mới là mối quan tâm hàng đầu, cho nên lần hội nghị này có chiêu trò gì mọi người cũng không quan tâm cho lắm, chỉ là không khỏi có chút nhàm chán mà thôi.

Sau khi viên tổng bí thư da đen đọc hết bài phát biểu dài như cả quyển sách, cuối cùng cũng đến phiên mấy người Trịnh Xá lên sân khấu, sau khi thương lượng vài ngày, Trịnh Xá cùng mọi người đều đã có quyết định, cho nên hắn cũng không chậm trễ, trực tiếp mở miệng nói:

- Mọi người ở đây đều là lãnh đạo các quốc gia, cho nên ta cũng không muốn nhiều lời nói những chuyện thừa thãi. Ta nghĩ cố vấn cùng phụ tá của các người hẳn đã phân tích các tình huống một cách rõ ràng, do đó ta sẽ nói thẳng... Đúng vậy, nhân loại muốn sinh tồn muốn sống sót, phải thành lập một chính phủ thống nhất, quân đội thống nhất, hệ thống hành chính thống nhất, chế độ kinh tế các loại đều thống nhất, thậm chí có thể ngay cả ngôn ngữ cũng sẽ thống nhất, đó là lời ta muốn nói.

Những lời của Trịnh Xá vừa được nói ra, tuy đã sớm có chuẩn bị chút ít, nhưng rất nhiều người vẫn không nhận được thảo luận với người bên cạnh, có điều Trịnh Xá lại không chờ bọn họ tranh luận bàn bạc xong, trên thực tế, nếu không phải do tình thế bức bách, hẳn căn bản là không muốn dính gì đến lĩnh vực chính trị, cho nên hắn lại trực tiếp mở miệng nói:

- Các tiểu đội luân hồi chúng ta không tham dự vào vấn đề chính trị, không chỉ như vậy, chúng ta còn hết sức bảo vệ thế giới này, nhưng mà đồng dạng, yêu cầu của chúng ta cũng rất đơn giản... Các quốc gia trên thế giới không được phép kéo chân chúng ta, tại thời điểm thích hợp, các người còn phải phái ra một lượng lớn quân đội theo chúng ta tác chiến, mà muốn thực hiện điều kiện này, như vậy nhất định phải có một chính quyền thống nhất tập hợp toàn bộ lực lượng của xã hội loài người, nếu không nội bộ chia rẽ, mọi người đề phòng lẫn nhau, như vậy thì không cần chuẩn bị nghênh đón khiêu chiến trong tương lai gì nữa, cứ tự tìm cách trốn chạy giữ mạng là được, nói không chừng lại sống lâu hơn một chút.

Lúc này, đa phần những người đang tranh luận đều đã ngừng lại, mà đèn trước mặt lãnh đạo của các nước lớn đều sáng lên, cho thấy bọn họ đều có vấn đề muốn hỏi, đây cũng là thể hiện sự phân chia quyền lực giữa các quốc gia trong hội nghị lần này, bọn họ có quyền lên tiếng cùng phát biểu lập trường của nước mình, còn các nước nhỏ thì chỉ có quyền bỏ phiếu đồng ý cùng phản đối, dù sao cũng có quá nhiều quốc gia, nếu như ai cũng lên tiếng phát biểu ý kiến cùng tranh luận thì không biết đến khi nào mới xong, cho nên chỉ có một số nước lớn mới có quyền lên tiếng.

Trịnh Xá chờ một chút, sau đó ấn một cái xuống đèn báo hiệu lên tiếng của Mỹ, không bao lâu sau, trong toàn bộ hội trường liền xuất hiện giọng nói của tổng thống Mỹ.

- Đối với ý kiến tiểu đội luân hồi đưa ra, hợp chúng quốc Hoa Kỳ chúng ta trên nguyên tắc là đồng ý, nhưng mà công tác thành lập chính phủ thống nhất toàn cầu cũng không là chuyện một hai câu, hoặc một hai ngày là có thể hoàn thành, rất nhiều công việc trên các phương diện, ví dụ như cơ cấu quyền lực của chính phủ, thành phần tham gia vào bộ máy chính phủ, phân chia quyền lợi giữa các dân tộc các quốc gia, nghĩa vụ cùng quyền lực... ta muốn...

Âm thanh của tổng thống Mỹ vang lên một cách rất rõ ràng, có điều mới nghe đến đó Trịnh Xá đã cắt đứt lời hắn sau đó nói:

- Không, ta muốn nói người đã sai về một chuyện rồi... Đây không phải ý kiến, mà là yêu cầu của tất cả các tiểu đội luân hồi đối với chính quyền thế tục, quả thật, chúng ta sẽ không chen chân vào vấn đề chính trị, thậm chí ngay cả trên phương diện quân sự chúng ta cũng sẽ không xen vào, nhưng đối với thế giới đang nằm dưới sự bảo hộ của các tiểu đội luân hồi chúng ta mà nói, tiểu đội luân hồi và chính quyền thế tục, hai bên đều là tồn tại gắn bó không thể thiếu. Một khi số lượng nhân loại trên toàn thế giới giảm xuống còn 1%, tiểu đội luân hồi chúng ta bị xem như thất bại, lúc đó có thể Chủ thần sẽ rời khỏi thế giới này, chúng ta cũng có thể mắc kẹt tại đây suốt đời. Nhưng mà đồng dạng, các tiểu đội luân hồi chúng ta thất bại cũng đại biểu cho nhân loại đã đến lúc diệt vong, cho nên chúng ta sẽ không cho phép bất kỳ chính quyền hoặc là cá nhân nào dùng cách nghĩ ngu xuẩn đến quấy nhiễu sự thành lập của Chính phủ thế giới, nếu vì vậy mà lực lượng chính thể của nhân loại suy giảm, như vậy tiểu đội luân hồi chúng ta tuyệt đối sẽ không ngồi yên... Cho dù phải hủy diệt một quốc gia, một dân tộc hay thậm chí một khối đại lục, chúng ta cũng sẽ diệt trừ sự quấy nhiễu, cho nên, giống như những gì ta vừa nói lúc trước, đây không phải ý kiến, mà là yêu cầu của tiểu đội luân hồi đối với chính quyền thế tục!

152. Chương 152: Tiên Nhập (tam)

Trịnh Xá vừa nói xong, toàn bộ hội trường lập tức vang lên tiếng tranh luận càng lớn hơn so với lúc trước, thậm chí một số người còn trực tiếp đứng lên từ vị trí của mình, đi ra khỏi hội trường. Tuy rằng số lượng người bước ra rất ít, nhưng cũng đã nói rõ những lời của Trịnh Xá xác thực là quá mức cường thế áp bức rồi, gần như đắc tội với tất cả các quốc gia trên thế giới.

Mấy thành viên chính phủ Trung Quốc cũng không thể làm gì chỉ ngồi che mặt của mình, phải biết rằng đây chính là nơi ngoại giao a, hơn nữa là hoạt động ngoại giao được truyền hình trực tiếp trên toàn cầu, vậy mà Trịnh Xá lại không có chút cố kỵ nào, thậm chí ngay cả một vài kỹ xảo ngôn ngữ cũng không sử dụng, nên nói cái gì thì nói cái đó, hoàn toàn dùng cường thế áp bức.

- Lỗ mãng sao? Không, vừa vặn trái lại, những lời hắn nói xác thực là phù hợp...

Lăng Tân cười lạnh, sau đó thấp giọng nói:

- Các người cảm thấy thành lập Chính phủ thế giới thật sự đắc tội với những quốc gia kia sao? Không, hoàn toàn trái lại, dưới tình huống không có đường lui, đặc biệt là trước nguy cơ cực lớn từ sự dung hợp với các thế giới phim kinh dị, những quốc gia lớn trên thế giới lại càng hi vọng thành lập một chính phủ thống nhất. Dù sao thực lực bản thân quốc gia của bọn họ vốn không kém, sau khi thành lập Chính phủ thế giới, bộ phận lợi ích bọn họ nhận được tuyệt đối hơn xa những quốc gia nhỏ yếu. Dưới tình huống dùng vấn đề sinh tồn làm điều kiện tiên quyết, bọn họ tuyệt đối sẽ hoàn toàn tán thành việc thành lập một chính phủ thống nhất, hắc hắc, chính trị gia a, vừa muốn ra vẻ thanh cao, vừa muốn nhận được lợi ích, bọn hắn thật sự là đang mừng thầm trong lòng khi Trịnh Xá nói ra những lời này.

Đạt Văn Hi ngồi bên cạnh hắn nhỏ giọng hỏi:

- Vậy những quốc gia nhỏ yếu thì thế nào? Quân đội của bọn họ yếu, diện tích đất nước cũng nhỏ, vì sao lại không muốn gia nhập Chính phủ thế giới chứ? Nếu như bọn họ gia nhập mà nói... như vậy không phải có thể tự bảo vệ mình sao?

- Lợi ích a, tất cả đều là vì lợi ích.

Douglas cũng thấp giọng nói:

- Người cho rằng sau khi những quốc gia nhỏ yếu này gia nhập vào Chính phủ thế giới, bọn họ sẽ được lợi ích gì? Sau khi bọn họ gia nhập, một quốc gia sẽ lập tức biến thành một thành phố, thậm chí một thị trấn, bọn họ vốn chính là hoàng đế đối với quốc gia của mình, nhưng một khi đã gia nhập vào Chính phủ thế giới, nói không chừng ngay cả chức thị trưởng cũng không thuộc về bọn họ, lòng tham lam của cá nhân quá mức mãnh liệt, cho nên căn bản sẽ không để ý đến dân chúng. Do vậy, đa phần các quốc gia quấy nhiễu việc thành lập Chính phủ thế giới, thực tế đều là những quốc gia nhỏ yếu.

Đối với những chi tiết trong vấn đề này, kỳ thực Trịnh Xá đã thương lượng cẩn thận với các trí giả trong đội ngũ, cho nên giờ phút này thấy có một số người bước ra, hẳn cũng nói thẳng:

- Thành lập một chính phủ thống nhất là quyết định cuối cùng của chúng ta, dựa theo những gì ta đã nói, một khi có trở ngại quá nhiều việc hình thành Chính phủ thế giới xuất hiện, tiểu đội luân hồi sẽ tiến hành áp chế, nếu là cá nhân, như vậy tiểu đội luân hồi sẽ trực tiếp xử tử, nếu là quốc gia, các tiểu đội luân hồi sẽ tiến hành xóa bỏ chính quyền của quốc gia đó, nếu là một dân tộc phản đối việc thành lập Chính phủ thế giới...

Khi nói đến đây, Trịnh Xá dừng lại một chút, mà hiện trường của hội nghị cũng dần trở nên yên lặng. Sau khi trầm mặc vài giây Trịnh Xá mới tiếp tục lên tiếng:

- Như vậy chúng ta sẽ để ổi người của dân tộc đó tự quyết định, muốn gia nhập vào Chính phủ thế giới, trực tiếp di tản đến khu vực hành chính, không có ý định gia nhập... chúng ta sẽ di dời những người còn lại đến các khu vực như sa mạc, hải đảo... chúng ta sẽ cho các người đầy đủ đồ ăn cùng vật tư, nhưng khi thế giới phim kinh dị xuất hiện, sẽ không tiến hành bảo trợ cũng như viện trợ bất cứ thứ gì, đây là lựa chọn của các người.

- Mặt khác những tập đoàn xã hội đen hoặc là buôn lậu, các người cũng không nên vọng tưởng dùng vũ lực để tiêu diệt tự tại, các tiểu đội luân hồi chúng ta còn nhiều tinh thần lực khổng chế giả, có thể tìm ra các người một cách dễ dàng, cho dù các người trốn ở bất cứ nơi nào trên Trái đất, nhớ rõ, là bất kỳ vị trí nào, không nên vọng tưởng chạy trốn. Tương tự với các tổ chức, tôn giáo cực đoan, thứ các người phải đối mặt chính là lực lượng siêu việt tưởng tượng, cái gọi là năng lực đặc biệt trong mắt tiểu đội luân hồi chúng ta chỉ là trò chơi con nít mà thôi, con tin cũng không có bất kỳ tác dụng nào, chúng ta có thể trực tiếp thông qua con tin khổng chế thân thể của các người, cũng có thể sớm phát giác bất kỳ ai có mang ác ý, bên trong các thành phố tương lai, ngoại trừ các loại trang bị phòng ngự, còn có trang bị chuyên phát giác các loại vũ khí, cho nên những người có ý định mang bom cảm tử có thể yên tâm...

Lúc Trịnh Xá nói đến đây, toàn bộ hội trường đều đã lặng ngắt như tờ, đối với xã hội loài người mà nói, ngoại trừ mâu thuẫn giữa các quốc gia, mâu thuẫn giữa các dân tộc, còn có nhiều loại mâu thuẫn khác tồn tại như mâu thuẫn trong nội bộ thể chế đất nước, mâu thuẫn giữa các đảng phái... ví dụ như trong một số quốc gia có cái gọi là quân cách mạng, đội du kích các loại. Một số tổ chức khủng bố chuyên buôn lậu ma túy có thực lực quân sự không thua gì quân đội của một số quốc gia nhỏ, cho nên những lời của Trịnh Xá chính là nhằm vào các lực lượng này. Có lẽ đối với quốc gia mà nói, các tổ chức này là một loại u ác tính không cách nào trừ tận gốc, thường ẩn núp tại những nơi xa xôi không thể nào tìm kiếm, hoặc là cần phải chấp nhận bỏ ra một cái giá thật lớn mới có thể diệt trừ tận gốc, nhưng đối với tiểu đội luân hồi lại là một vấn đề hoàn toàn khác. Cho dù là tổ chức quân sự có thực lực quân sự vô cùng cường đại cũng vậy, chỉ cần một tiểu đội luân hồi có kết cấu hoàn mỹ là đủ để tiêu diệt một cách đơn giản, tinh thần lực khổng chế giả, trí giả, còn có thuộc tính cường hóa của từng người phối hợp lại, tìm kiếm cùng tiêu diệt những tổ chức lẩn trốn này thật sự là một chuyện dễ dàng, cho nên Trịnh Xá căn bản không hề lo lắng.

- Kết cấu tạo thành Chính phủ thế giới gồm tổng thống, hạ nghị viện, thượng nghị viện, tòa án tối cao, bộ tham mưu quân sự, ngoại trừ bộ tham mưu quân sự, nhân viên cùng công năng của bốn bộ phận còn lại đều giống như của thể chế chính trị hiện tại, chỉ khác là quyền chỉ huy quân sự không thuộc về tổng thống, tổng thống chỉ có quyền giám sát cùng quyền đề nghị, quyền chỉ huy quân sự thuộc về tiểu đội luân hồi, một khi thế giới phim kinh dị bắt đầu xuất hiện, lực lượng quân sự toàn cầu sẽ tham dự toàn diện vào quá trình chiến đấu.

Lại là một tiếng sét ngang tai, toàn bộ hội trường lại lần nữa trở nên ồn ào, yêu cầu của Trịnh Xá thật sự là có chút quá mức kinh người rồi, bởi vì bởi như vậy, xã hội nhân loại gần như bị tiểu đội luân hồi khổng chế, chiêu này của Trịnh Xá thật sự là đẹp mắt, không tham gia vào chính phủ, nhưng lại nắm quyền quân sự trong tay, khi đó, cho dù những chính trị gia muốn làm một số chuyện mờ ám cũng không vấn đề gì, mà có mờ ám hẳn cũng không sợ, thực lực cường đại đến mức như Trịnh Xá, bất kỳ âm mưu quỷ kế nào cũng vô dụng, trừ phi là âm mưu như Sở Hiên... Nắm giữ quân đội trong tay, căn bản không sợ bị ngăn cản vướng chân vướng tay khi thế giới phim kinh dị xuất hiện, không lo bị thế tục quấy rối, khi đó bất kể như thế nào tiểu đội luân hồi cũng có thể đứng ở thế bất bại.

- Cuối cùng, mỗi một nhiệm kỳ của tổng thống là năm năm, vĩnh viễn không liên nhiệm, các ghế thượng

ngộ viện cùng hạ nghị viện dựa trên tính toán tổng hợp về khả năng kinh tế, quân sự, chính trị, khoa học kỹ thuật... của các quốc gia mà quyết định. Toà án tối cao thì dùng mười năm làm một nhiệm kỳ, nhân tuyển do nghị viện bỏ phiếu quyết định, về phần quan viên cho từng thành phố, thị trấn, cũng do các thành phố tự bỏ phiếu...

-... Đó chính là toàn bộ quyết định của tiểu đội luân hồi về việc thống nhất chính phủ, trong vòng một tuần lễ phải sơ bộ thành lập ban lãnh đạo Chính phủ thế giới, sau đó các tiểu đội luân hồi chúng ta mới có thể hoán đổi các loại vật tư cùng khoa học kỹ thuật, bắt đầu đại kiến thiết toàn cầu, đã xong.

153. Chương 153: Tiên Nhập (tứ)

Những lời của Trịnh Xá trong hội nghị thật sự là khiến cho cả thế giới phải chấn động, ngoại trừ chính phủ các quốc gia, quan viên, những người có quyền thế, các đại gia các tỷ phú, thậm chí là tổ chức cực đoan cùng đa số dân chúng cũng bị chấn kinh, đây là một loại sợ hãi, cũng là một loại uy hiếp, lấy cường lực cùng tương lai làm uy hiếp!

Ngoại giới đều hỗn loạn, nhưng mấy người Trịnh Xá vẫn không chút để ý, giờ phút này các tiểu đội luân hồi đã tề tụ tại Bắc Kinh, ngoại trừ Thiên thần đội cùng một tiểu đội luân hồi chưa từng xuất hiện, các đội còn lại đều đã đến đầy đủ. Đội ngũ nào chưa đến, cho dù có phải là đội ngũ chăn nuôi hay không đi nữa, chỉ cần để Trịnh Xá nhìn thấy đều nhất định sẽ chết, có điều hiện tại hắn cũng không hơi đâu mà lo, đang còn rất nhiều chuyện khẩn yếu cần làm.

Trong một phòng họp của tòa cao ốc, tất cả thành viên các tiểu đội luân hồi đang tụ tập, ngoài ra còn có Lăng Tân cùng Đạt Văn Hi tham dự.

- Giống như những gì đã nói lúc trước, Chủ thần căn cứ trên biểu hiện của từng đội ngũ trong quá trình chiến đấu mà tiến hành phân phối điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính, đương nhiên, những người ở trên Trái đất cũng là như vậy, biểu hiện càng xuất sắc càng đạt được nhiều điểm thưởng.

Trịnh Xá nhẹ nhàng nói với những người trước mặt, trong thời gian ba ngày này, các tiểu đội luân hồi đều đã quay về vị trí Chủ thần của đội mình tiến hành kiểm tra điểm thưởng, cho nên tất cả đều biết những lời của Trịnh Xá là sự thật, các thành viên trong đội, người ít nhất cũng được hơn năm nghìn điểm, chi tiết kịch tính hầu như ai cũng có một cái.

Thấy mọi người không ai nói gì Trịnh Xá cũng nói thẳng:

- Một khi đã như vậy, các đội không tham gia vào hành trình đến Sao Hỏa, mỗi đội bỏ ra 5.000 điểm thưởng, chi tiết kịch tính thì không cần, tất cả các tiểu đội luân hồi có tham gia vào chiến đấu trên Sao Hỏa, mỗi đội các người bỏ ra 10.000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tính cấp B, riêng Ác ma đội bỏ ra 30.000 điểm, một chi tiết cấp A, Trung châu đội bỏ ra 50.000 điểm, hai chi tiết cấp A, dùng lượng điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính này vào quá trình kiến thiết lại xã hội nhân loại.

Trong lúc nhất thời các tiểu đội luân hồi đều xôn xao, có điều rất nhanh đã trở nên yên lặng trở lại, hiển nhiên bọn họ đều đồng ý với quyết định của Trịnh Xá, dù sao lượng điểm thưởng Trung châu đội bỏ ra cũng gấp mười lần so với bọn họ, thêm cả hai chi tiết kịch tính cấp A, do vậy chỉ bỏ ra 5.000 điểm cũng không tính là nhiều.

- Vì đảm bảo công bằng, việc thống kê điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính sẽ do một nhóm tiến hành, các đội có thể phái ra một thành viên gia nhập vào nhóm làm công tác thống kê này. Lượng điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính này ngoại trừ để trợ giúp xã hội loài người còn dùng để hoán đổi một số thứ hữu ích đối với tiểu đội luân hồi, ví dụ như công không gian, khi đó bất kể là các tiểu đội luân hồi chúng ta tập trung hay dùng để sơ tán khẩn cấp dân chúng đều có thể hoàn thành rất nhanh, mặt khác còn có một vài loại vũ khí lớn, ví dụ như chiến hạm vũ trụ, cũng có thể hoán đổi bằng lượng điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính công cộng này. Tương lai thế giới phim kinh dị xuất hiện cũng sẽ như vậy, khi lượng điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính công cộng tăng cao có thể dùng để đề cao thực lực cho các đội ngũ nhỏ yếu...

Bận rộn cả ngày, tuy không định tham gia vào chính trị, nhưng hết hội nghị về vấn đề thành lập Chính phủ thế giới rồi lại đến hội nghị giữa các tiểu đội luân hồi, mãi cho đến hơn mười giờ đêm Trịnh Xá mới về tới phòng, khi hắn bước vào, La Lệ đang hết sức chăm chú điều khiển một quả cầu ánh sáng màu trắng, từ sau khi trận chiến cuối cùng kết thúc, Trịnh Xá cũng đã bỏ ra rất nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính để cường hóa cho nàng. Chỉ có điều dù sao La Lệ cũng không so được với thành viên tiểu đội luân hồi chính quy, không ngừng đột phá trong giây phút sinh tử, nàng chỉ có thể tiêm vào một chút Progenitor virus từ đó đạt đến trình độ mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất mà thôi, do vậy đối với vận dụng cùng khống chế kỹ năng còn nhiều hạn chế.

Khi thấy Trịnh Xá về, tiểu cô nương này liền vui mừng lao tới:

- Anh ăn gì chưa? Em xuống hâm đồ ăn, chúng ta cùng ăn đi.

Trịnh Xá cười vỗ vỗ đầu La Lệ rồi nói:

- Nha đầu ngốc, đã nói rất nhiều lần rồi, mấy ngày nay quá nhiều việc, không biết khi nào mới về đến nhà, em phải tự ăn cơm trước. Cứ ở trong phòng suốt thế này cũng buồn, nhưng mà bên ngoài vẫn đang rất hỗn loạn, đợi vài ngày nữa, sau khi giải quyết xong mấy chuyện quan trọng, anh sẽ mang em đi du ngoạn trên Thái Bình Dương...

Nghe thấy thế La Lệ liền lớn tiếng hoan hô, kỳ thực tiểu cô nương này cũng mới chỉ mười sáu mười bảy tuổi mà thôi, tâm tính vẫn còn rất trẻ con, sau khi hoan hô một lát nàng mới đi về hướng phòng bếp, vừa đi vừa nói:

- Ở đây tốt hơn nhiều so với trong Chủ thần không gian, bên ngoài có rất nhiều người, trong Chủ thần không gian muốn tìm người nói chuyện cũng không có, hơn nữa cũng không phải lo lắng anh sẽ không trở về, khi cần có thể tùy thời liên lạc...

Trịnh Xá yên lặng thở dài, hắn đi tới phía sau La Lệ, nhẹ nhàng ôm lấy nàng, một lúc lâu sau mới nói:

- Thật sự là khổ cho em... Anh cũng biết loại cảm giác lo lắng khi chờ đợi trong Chủ thần không gian rất khẩn trương cùng khó chịu... Lệ Nhi, chờ sau khi anh hồi sinh lại mọi người, tất cả chúng ta sẽ cùng nhau trở lại thế giới thực tế, khi đó em muốn đi du ngoạn cũng được, muốn cùng anh tản bộ cũng được, tất cả đều tùy em...

-... Vâng.

Đồng hồ điểm mười hai giờ đêm, theo tiếng xe jeep vang lên ngoài cửa, Trịnh Xá biết đến lúc phải đi có việc, hắn chỉ có thể bất đắc dĩ nói vài câu bảo La Lệ đi ngủ trước, sau đó an vị trên xe jeep đi về hướng địa điểm gặp mặt. Trước đó vào buổi chiều, Trần Hạo Thao cùng Vĩ Thi Thi bỗng nhiên liên lạc với mấy người Trịnh Xá, vừa hay hắn cũng đang có ý định tìm bọn họ, cho nên khi hai người xuất hiện, Trịnh Xá thật sự rất vui vẻ, chỉ là rất nhanh sau đó biểu hiện của hắn đã biến thành kinh ngạc, không ngờ mục đích của hai người Trần Hạo Thao cùng Vĩ Thi Thi cũng giống hệt với Hà Thiên Đạo... đều là muốn tập hợp lại các mảnh của Phong Thần bảng, sau đó tìm ra vị trí của Clone Sở Hiên.

-... Các người muốn gia nhập vào tiểu đội luân hồi, điểm này ta đương nhiên tán thành, nhưng mà... các người thực sự muốn tìm ra Clone Sở Hiên ngay lập tức như vậy sao?

Trịnh Xá nói với vẻ chần chừ, tham gia vào lần gặp mặt lúc nửa đêm này chỉ có bốn người: Lăng Tân, Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi và Hà Thiên Đạo, tất cả đều là người sinh ra tại thế giới này, hơn nữa trong đó còn có ba người giữ Phong Thần bảng, bốn người đều đồng tâm, một lòng muốn tìm ra Clone Sở Hiên như vậy, Trịnh Xá cũng không thể nghĩ ra được biện pháp nào để cự tuyệt.

- Tại sao người lại không đồng ý? Tìm ra Clone Sở Hiên, đối với tiểu đội luân hồi, hoặc là đối với những người giữ Phong thần bảng chúng ta đều là một việc vô cùng quan trọng và cấp bách. Hay là người đang sợ? Sợ chiến đấu với Clone Sở Hiên?

Lăng Tân chăm chú nhìn Trịnh Xá, hắn thấp giọng nói. Trịnh Xá sững sốt một chút, sau đó lắc đầu:

- Thay vì nói là sợ chiến đấu với hắn, chẳng thà nói là sợ hắn âm mưu tính kế. Kỳ thực ta rất lo lắng a, nói không chừng lần tìm kiếm này của các người đều đã nằm trong kế hoạch của hắn, cho nên ta nghĩ hay là để

bàn bạc cẩn thận hơn đã rồi hãy hành động.

Giờ phút này Lăng Tân đang trong trạng thái nhân cách phụ, phương diện trí vượt xa nhân cách chủ, sau khi nghe Trịnh Xá nói xong, hắn liền nhìn về hướng Trần Hạo Thao cùng Vĩ Thi Thi, đồng thời cũng nhìn về phía Hà Thiên Đạo đang yên lặng ngồi một bên, sau đó mới mới hỏi:

- Các người có chuyện gì gạt chúng ta sao? Lúc trước ta còn có chút hoài nghi, sự xuất hiện của hai người các người thật sự rất trùng hợp... Tại sao các người muốn tìm ra vị trí của Clone Sở Hiên? Thậm chí tình nguyện ượn Phong Thần bảng... hay là, trước đó các người đã liên lạc với Clone Sở Hiên?

Khi nói tới đây, Lăng Tân liền trở nên im lặng, lẩm bẩm một mình, Trịnh Xá đứng bên cạnh hắn chỉ mơ hồ nghe được mấy chữ Phong Thần bảng, Sở Hiên, thực lực... Mấy phút trôi qua, Lăng Tân đột nhiên ngừng đầu nhìn hướng về phía ba người còn lại, mặt không biểu tình nói:

- Không, các người còn chưa gặp Sở Hiên, nhưng có thể khẳng định các người là đồng mưu của hắn... Chính xác ra, việc các người muốn làm đúng là lý do Sở Hiên giao Phong Thần bảng cho chúng ta, mà muốn hoàn thành chuyện này cần phải có ít nhất một phần hai Phong Thần bảng mới được, bởi vì nguyên nhân nào đó không rõ, chuyện này chỉ có thể do chúng ta hoàn thành, cho dù Clone Sở Hiên có trí tuệ tuyệt đỉnh, thực lực cường hãn cũng không thể tự mình hoàn thành... Ta không biết đây là chuyện gì, ít nhất dùng những tin tức hiện tại đang có không thể suy luận ra.

Ba người Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi, Hà Thiên Đạo đều vô cùng kinh ngạc nhìn Lăng Tân, xem biểu lộ của bọn họ, hiển nhiên là đang sợ hãi trí tuệ do Lăng Tân biểu hiện, nhưng mà ba người vẫn chỉ im lặng không nói gì, một lúc lâu sau, Lăng Tân mới cầm mảnh Phong thần bảng đang để trên bàn lên rồi nói:

- Chuyện này hiển nhiên vô cùng quan trọng, cho nên Clone Sở Hiên mới âm mưu bố cục nhiều năm như vậy, chỉ là ta không biết đây là chuyện gì, do đó ta không có ý định tham gia...

Thấy Lăng Tân định rời đi, ba người Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi, Hà Thiên Đạo liền đồng thời đứng dậy định ngăn cản, có điều bọn họ vừa mới cử động một chút, Trịnh Xá đã chợt lóe lên đứng chắn trước mặt Lăng Tân, hắn lạnh lùng nhìn ba người rồi nói:

- Lăng Tân đã là thành viên Trung Châu Đội, chuyện hắn không muốn làm, các người không nên vọng tưởng dùng vũ lực bắt buộc hắn phải làm, cứ như vậy đi, chuyện này dừng tại đây...

Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi, Hà Thiên Đạo gần như đồng loạt mở miệng nói.

- Vai chính...

Trần Hạo Thao nói với vẻ bất đắc dĩ.

- Số mạng!

Vĩ Thi Thi nói dưới tình thế cấp bách.

- Thiên đạo.

Hà Thiên Đạo chỉ bình thản nói hai chữ.

- Vai chính? Số mạng? Thiên đạo?

Lăng Tân mạnh mẽ đứng lên nhìn về phía ba người còn lại, ba người này cũng đều nhìn hắn với vẻ cấp bách, tiếp đó lại như có như không nhìn Trịnh Xá, hiển nhiên hy vọng cho dù Lăng Tân đoán được đáp án cũng không nói ra, tránh việc Trịnh Xá biết. Mà Lăng Tân lại căn bản không để ý tới bọn họ, chỉ nhìn về phía mảnh Phong thần bảng trong tay, một lúc sau mới nói với Trịnh Xá:

-... Còn nhớ không? Người nói qua cho ta, Sở Hiên bản chính trong Trung châu đội từng nói chúng ta đều là nhân vật trong một trò chơi, một bộ phim, thậm chí là một bộ tiểu thuyết...

Trịnh Xá sững sốt một chút, hắn cũng không chậm trễ, trực tiếp gạt đầu nói:

- Đúng vậy, hắn từng nói qua, rồi sau đó trải qua rất nhiều chuyện, cũng cơ bản chứng minh những lời hắn nói là thật.

- Nếu vậy...

Lăng Tân thở dài, đặt Phong Thần bảng xuống bàn, sau đó nói:

- Như vậy sở dĩ Trung châu đội giành được chiến thắng trong trận chiến cuối cùng là do các ngươi là vai chính sao? Các ngươi lấy được số mạng của vai chính sao? Haiz, ta sớm nên nghĩ đến tất cả những chuyện này, cha của Đạt Vân Hi có thể xuyên qua các thế giới, Trung châu đội xuất hiện, không, cả thế giới luân hồi xuất hiện cùng dung hợp với thế giới này, còn có vì sao Clone Sở Hiên lại giao Phong Thần bảng cho chúng ta, lẽ ra ta nên sớm nghĩ đến...

- Cầm đi, hy vọng các ngươi có thể thành công, nhưng mà chuyện này vẫn quá mức nguy hiểm, nếu như không thành công, thật sự là muốn chết cũng không thể ...

Lăng Tân yên lặng nói như vậy, sau đó cũng không nói thêm gì nữa, tùy ý tìm một chiếc ghế ngồi xuống, cứ như vậy nhìn về phía ba người còn lại, mà Trịnh Xá càng là có chút mặc danh kỳ diệu, có điều do trước kia thường xuyên nói chuyện với Sở Hiên nên hắn cũng đã có chút lực miễn dịch, vì vậy hắn cũng không nói gì, chỉ ngồi xuống yên lặng nhìn ba người trước mặt.

Mà ba người trước mặt cũng thở dài, bọn họ cứ như vậy nhìn một nửa Phong thần bảng đã tụ tập đầy đủ, một lúc sau Hà Thiên Đạo mới cầm mảnh Phong Thần bảng lên, sau đó nói:

-... Như vậy ta bắt đầu đây, hy vọng... có thể thành công.

Lời nói vừa dứt, một luồng sáng trắng liền bao trùm cả căn phòng, luồng sáng này thậm chí xuyên qua vách tường, chiếu sáng cả thủ đô Bắc Kinh giữa đêm tối...

Cùng lúc đó, tại một khu phế tích cách Bắc Kinh tương đối xa, trong một căn lều trú ẩn, một nam tử tầm hai mươi tuổi mạnh mẽ mở mắt ra sau đó đứng lên khỏi ghế, nam tử này đúng là sát thủ Trương Hằng, khi người Sao Hỏa tấn công, hắn cùng Anna chạy đến một khu lánh nạn. Trương Hằng xoay người một cái tỉnh lại khỏi cơn ngủ mơ, chỉ là biểu hiện sau khi tỉnh của hắn thật sự rất quỷ dị: hắn liếc mắt nhìn trái nhìn phải, sau đó bắt đầu dùng tay chạm vào mặt cùng thân thể, sau khi làm xong tất cả hắn mới nở nụ cười, trong tiếng cười tràn ngập sự kích động cùng vui vẻ...

- Vô hạn thế giới... Rốt cuộc ta đã đến!

154. Chương 154: Thực Lực Ban Đầu (nhất)

Trương Hằng cảm thấy vô cùng kích động, hắn thật sự vui mừng đến mức không cách nào hình dung, không ngờ linh cảm nhất thời của mình đã thật sự thành công... Đúng vậy, hắn không phải sát thủ Trương Hằng, hắn là người sáng tạo toàn bộ thế giới này, có điều không phải loại sáng thế thần toàn tri toàn năng không gì không làm được, hắn chỉ là tác giả, là người tạo ra Vô hạn thế giới.

-Thật sự không thể ngờ được, rõ ràng đã dựa vào Phong Thần bảng xuyên việt đến thế giới này... Một thế giới vừa giống như ác mộng, lại cũng giống như thiên đường...

Khi mới bắt đầu thiết kế thế giới vô hạn khủng bố, Trương Hằng đã đặt ra hai loại lực lượng cao cấp nhất, có thể hoàn toàn địch nổi khả năng khống chế năng lượng của Thánh nhân, một là công nghệ văn tự ký hiệu, cũng tức là Tu chân, hai là Lộ tuyến nhân quả, cũng chính là Phong Thần bảng. Đương nhiên, khi đặt ra hai loại hệ thống lực lượng này, mục đích của hắn là để phòng khi nội dung tự phát triển vượt ra khỏi sự khống chế, hai loại lực lượng này đủ để hắn có thể thay đổi đại bộ phận cốt truyện.

Sau đó hắn quyết định tiến vào Vô hạn thế giới, mà muốn làm được điều này, nhất định phải sử dụng khả năng của lộ tuyến nhân quả, đó là một loại lực lượng có thể thay đổi nhân quả, đảo ngược càn khôn, chỉ cần phù hợp với lộ tuyến của nhân và quả là có thể thực hiện. Có điều đầu tiên hắn nhất định phải tìm được tọa độ của Vô hạn thế giới, mà đa nguyên vũ trụ căn bản là vô cùng vô tận, Phật gia cũng có nói: một nghìn thế giới tương đương với một tiểu thiên thế giới, một nghìn tiểu thiên thế giới tương đương với một

trung thiên thể giới, một nghìn trung thiên thể giới tương đương với đại thiên thể giới, bởi vì đại thiên thể giới gồm ba thứ: tiểu-trung-đại nên gọi là Tam thiên đại thiên thể giới, như vậy $1000 \times 1000 \times 1000 = 1$ tỷ thể giới, lời nói này hoàn toàn không có chút khuếch đại nào. Trên thực tế, Tam thiên đại thiên thể giới là bản thu nhỏ vô số lần của đa nguyên vũ trụ, muốn tìm được tọa độ của Vô hạn thể giới trong vô cùng vô tận, độ khó của chuyện này lớn đến mức khó có thể tưởng tượng.

Cho nên, Trương Hằng chỉ có thể nghĩ đến một phương pháp xử lý... Dùng Phong Thần bảng trực tiếp kéo linh hồn cùng ý thức hấn vào thể giới này!

Tất cả các điều kiện tiên quyết đều đã ổn, chỉ còn lại một vấn đề duy nhất... Vì sao nhân vật trong tiểu thuyết lại muốn kéo hấn vào Vô hạn thể giới đây? Nói một cách khác, làm thế nào nhân vật trong tiểu thuyết có thể biết đến sự hiện hữu của hấn? Nếu quả thật các nhân vật đều là sinh mạng thể thực sự, như vậy sao có thể tự cho rằng mình là nhân vật trong tiểu thuyết nào đó, sao có thể biết đến sự tồn tại của tác giả? Mà đã không biết, làm sao có thể kéo hấn vào?

Cho nên khi viết đến gần cuối Vô hạn khủng bố, Trương Hằng đã cố ý để cho tập đoàn Thánh nhân cùng Tu chân giả biết đến sự tồn tại của mình, ý định mượn tay Thánh nhân cùng Tu chân giả để tiến vào Vô hạn thể giới. Nhưng mà khả năng đặc biệt của Trương Hằng là khiến cho nội dung tiểu thuyết tự phát triển, cũng tức là nhân vật trong tiểu thuyết có suy nghĩ của riêng mình, không phải giống như con rối bị hấn khống chế, cho nên sau khi các Thánh nhân cùng Tu chân giả biết đến sự tồn tại của hấn không bao lâu, một hồi kịch biến đã xảy ra... Hồng hoang đại chiến lần thứ hai bắt đầu!

Đây là một cuộc đại chiến ngay cả Trương Hằng cũng không biết rõ chi tiết, trước đó hoàn toàn không có dấu hiệu nào, kết quả như thế nào hấn cũng không rõ, giống như là bị thứ gì đó che giấu, điều duy nhất hấn biết là sau khi Hồng hoang đại chiến lần thứ hai kết thúc, Chủ thần không gian vẫn nguyên vẹn, còn tập đoàn Thánh nhân cùng Tu chân giả thì hoàn toàn biến mất, tình huống như vậy thật sự vượt ra ngoài dự liệu của hấn.

Cho nên không làm sao được, hấn chỉ có thể tiếp tục viết Vô hạn khủng bố, hơn nữa suy tính thật cẩn thận về phương thức tiết lộ sự tồn tại của mình. Đương nhiên, Trương Hằng cũng hiểu rõ, sự tồn tại của hấn tuyệt không có khả năng được nhiệt liệt hoan nghênh, trên thực tế, bất luận kẻ nào biết được bản thân từ khi sinh ra đến lúc chết đi đều bị một ý thức nào đó khống chế, ngoại trừ sợ hãi, trong nội tâm nhất định còn có oán giận, nếu không thì cũng không có nhiều người hét lớn vận mệnh của ta nằm trong tay ta, chỉ cần cố gắng, sẽ có thể nghịch thiên... Thật sự có thể tự nắm lấy vận mệnh của mình sao? Kỳ thực đây chỉ là một loại phát tiết, phát tiết đối với vận mệnh trong cõi tối tăm.

Mà Trương Hằng chính là tương đương với loại vận mệnh trong cõi tối tăm này, tuy không cách nào hoàn toàn an bài, nhưng thay đổi vận mệnh, hoặc là xếp đặt vận mệnh của một người, những chuyện này hoàn toàn có thể. Dưới loại tình huống này, những nhân vật bị hấn nắm giữ vận mệnh sẽ hoan nghênh hấn sao? Nếu như hấn không có đại thực lực, một khi xuất hiện trước mặt những người này, thứ chờ đợi tuyệt đối sẽ là băm thây vạn đoạn.

Trong số các nhân vật của Vô hạn khủng bố, người hấn sợ nhất chính là Sở Hiên, một nhân vật không phải do hấn tạo ra, bỗng dưng xuất hiện một cách đột ngột, một nhân vật có trí tuệ hoàn toàn vượt qua giới hạn của người bình thường, hoàn toàn không thể tưởng tượng được phương thức suy nghĩ của hấn, hoàn toàn không cách nào dự đoán hình thức hành vi của hấn. Một người như vậy... không thể cho hấn biết đến sự tồn tại của mình, từ lúc bắt đầu Trương Hằng đã tự nhủ như vậy, nhưng mà mọi chuyện lại một lần nữa vượt ra ngoài dự liệu của hấn, chẳng những Sở Hiên đã biết đến sự tồn tại của hấn, mà còn bí mật an bài một số chuyện... Ví dụ như, liên lạc với các đội ngũ khác, đặc biệt là Ác Ma đội!

Tất nhiên, chỉ có Trương Hằng biết, Sở Hiên đã sử dụng phương pháp nào đó để liên lạc với tiểu đội luân hồi Ác Ma, tuy các thành viên của Trung châu đội cùng Ác Ma đội đều không biết, nhưng với tư cách tác giả Trương Hằng lại biết, Sở Hiên đã liên lạc với Clone của hấn trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu, không, từ mấy thế giới phim kinh dị trước đó, bọn hấn đã liên lạc với nhau rồi.

Không chỉ vậy, còn có thêm một chuyện khác vượt ra khỏi dự đoán của Trương Hằng, Clone Sở Hiên lấy được Phong Thần bảng!

Người được Trương Hằng lựa chọn để kéo hấn vào Vô hạn thể giới là Trịnh Xá, đây là nhân vật chính do

hắn sáng tạo, là một nam nhân rộng lượng, thiện lương, nhiệt huyết, cho nên dù cho Trịnh Xá biết được sự tồn tại của hắn, chỉ cần giải thích rõ ràng, hơn nữa trợ giúp hắn thực hiện một vài nguyện vọng, ví dụ như hồi sinh lại La Lệ cho Phục Chế Thể, như vậy người nam nhân này nhất định có thể tiếp nhận hắn. Khi đó hắn sẽ có thể tiến vào Chủ thần không gian một cách thuận lợi, dựa vào những bí mật hắn biết, rất nhanh sẽ có được lực lượng, sau đó trở về thế giới thực tế, kế hoạch của hắn sẽ được thực hiện một cách hoàn mỹ.

Tuy vậy không biết vì nguyên nhân gì, trao đổi giữa hắn và Trịnh Xá cũng bị che đậy, loại cảm giác này... phảng phất giống như là che chắn của Phong Thần bảng!

Trước khi hắn kịp lựa chọn mục tiêu thứ hai, Clone Sở Hiên đã lấy được Phong Thần bảng, đây là chuyện Trương Hằng sợ nhất, vạn nhất Clone Sở Hiên mặc kệ hạn chế của Phong Thần bảng, cưỡng ép kéo hắn vào Vô hạn thế giới thì thế nào? Tuy không biết có thể thật sự tiến vào Vô hạn thế giới được hay không, nhưng mà không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, lỡ như thật sự bị kéo vào thì sao? Xuất hiện trước mặt Clone Sở Hiên... khi đó thật sự là muốn chết cũng không thể!

Cho nên dưới loại tình huống này, hắn bị ép phải phát động trận chiến cuối cùng, không phải vì Phục Chế Thể sắp đột phá tầng thứ năm, mà là vì Clone Sở Hiên lấy được Phong Thần bảng, hắn nhất định phải tiến hành một cuộc đại thanh tẩy, ít nhất phải tẩy sạch hai Sở Hiên!

Vì vậy, trận chiến cuối cùng bắt đầu, trong trận chiến này xuất hiện thêm hai tình huống ngoài ý muốn. Một là kế hoạch hoàn thiện loài người của Adam, hai là Clone Sở Hiên biến mất, lại còn mang theo Phong Thần bảng...

155. Chương 155: Thực Lực Ban Đầu (nhị)

Kế hoạch hoàn thiện loài người, vũ khí cuối cùng mà Thánh nhân và Tu chân giả phân hệ da trắng liên hợp chế tạo ra, cũng là thể hiện tận cùng trong ý niệm của phân hệ da trắng... Tồn tại tối cao, dung hợp tất cả ý thức, kinh nghiệm, tri thức, phương pháp suy nghĩ, thậm chí là tu dưỡng võ học, lý luận khoa học, tất cả mọi thứ của toàn nhân loại. Một khi đạt tới, có thể đột phá hạn chế của “cái hộp”, tuy vậy Trương Hằng cũng không sợ, đa nguyên vũ trụ rộng lớn như vậy, cho dù Adam có thể đột phá ra khỏi “cái hộp”, sao có thể đến được thế giới của hắn đây? Thứ thật sự khiến cho hắn lo lắng chính là, một khi đạt đến cấp độ này, sẽ có thể làm được như Phong Thần bảng: che chắn liên lạc giữa hắn và người của thế giới này, khi đó hắn sẽ không cách nào đến được Vô hạn thế giới, cho nên Adam nhất định phải chết!

Về phần chuyện ngoài ý muốn thứ hai... Chuyện ngoài ý muốn này khiến cho Trương Hằng vừa mừng vừa sợ, vốn Trương Hằng định sau khi tất cả nhân vật nguy hiểm đã chết sẽ liên lạc với Trịnh Xá, khi đó có thể Trịnh Xá đã lấy được Phong Thần bảng, chỉ cần hắn tiến nhập vào Vô hạn thế giới, đạt được lực lượng trước khi Sở Hiên hồi sinh là được, nhưng không ngờ Vô hạn khủng bố lại đột ngột kết thúc ngay sau trận chiến cuối cùng, điều này khiến cho Trương Hằng cảm thấy vô cùng ảo não, bởi vì như vậy, cho dù nội dung còn tự phát triển, hắn cũng không cách nào biết được, khi đó sẽ không thể tiến vào thế giới này nữa.

Nhưng mà Clone Sở Hiên biến mất cùng với Phong Thần bảng, chuyện ngoài ý muốn này khiến cho Vô hạn thế giới còn tiếp tục, sau khi Vô hạn khủng bố kết thúc, nội dung lại tự phát triển, xuất hiện phần tiếp theo của Vô hạn khủng bố: Vô hạn tương lai. Mà mỗi khi bắt đầu một bộ tiểu thuyết, Trương Hằng đều có ưu thế rất lớn: hắn có thể thay đổi các quy tắc của thế giới, ngoại trừ thêm vào rất nhiều phức bút, thay đổi lớn nhất của Trương Hằng chính là sửa đổi quy tắc của Phong Thần bảng: tuy Phong Thần bảng là vạn năng, nhưng lại không thể cải biến nhân tâm, tiếp theo, Clone Sở Hiên cũng không thể kéo hắn vào thế giới này, chỉ có vai chính mới có thể sử dụng Phong Thần bảng kéo hắn vào Vô hạn thế giới. Vai chính đời thứ nhất là Trịnh Xá, vai chính đời thứ hai là Lăng Tân, hai người này đều là nhân vật hắn sáng tạo, do vậy tự nhiên sẽ thiết kế cả hai đều là người lương thiện lòng dạ rộng lượng, khi đó hắn tiến vào Vô hạn thế giới nhất định sẽ có cơ hội hợp tác với vai chính, không phải trở thành vật thí nghiệm cho Sở Hiên, quy tắc này chính là sự đảm bảo lớn nhất của hắn.

Tiếp đó, Trương Hằng bắt đầu tìm kiếm cơ hội tiến vào Vô hạn thế giới, không bao lâu sau hắn đã tìm được mục tiêu mới của mình, nhân vật này tên là Hà Thiên Đạo, là sinh mạng thể được tạo ra từ kế hoạch Long Hồng, Trương Hằng đã liên lạc với người này: yêu cầu người này giúp hắn hoàn thành một chuyện, sau đó sẽ cho người này trí tuệ tiếp cận nhất với Sở Hiên. Trên một phương diện khác, Trương Hằng cũng tìm cách khiến cho vai chính đời thứ nhất cùng vai chính đời thứ hai gặp nhau, dựa vào số mệnh của hai nhân vật chính, khi đó mới có thể kéo hắn vào trong thế giới này.

- Đã thành công rồi! Ta đã thật sự đến Vô hạn thế giới!

Trương Hằng nằm trên giường không ngừng lẩm bẩm, trong lòng vẫn cảm thấy khó tin, trên thực tế, cho tới bây giờ, hắn vẫn cảm thấy mọi chuyện trước mắt giống như đang mơ, do vậy hắn không ngừng nhéo vào tay mình, cảm giác đau đớn thật sự tồn tại, hơn nữa đầu óc hắn vô cùng tỉnh táo, không có bất kỳ dấu hiệu đang mơ nào... Tất cả đều là sự thật, hắn đã đến Vô hạn thế giới!

Chỉ có Trương Hằng mới biết được, cái thế giới này có ý nghĩa như thế nào đối với hắn, hoặc là nói một cách khác, rốt cuộc thế giới thực tế là cái gì? Tuy có sự đảm bảo về tính mạng, có hòa bình, có yên bình... nhưng thực tế đó lại là một thế giới rất tàn khốc, tất cả đều đã sớm sắp xếp xong xuôi, bất cứ chuyện gì đều là dĩ nhiên, không có cái gọi là kỳ tích! Còn thế giới này thì thế nào? Tuy thế giới này nguy hiểm trùng trùng, khiêu chiến không ngừng xuất hiện, nhưng thế giới này có thể làm cho người trở nên mạnh mẽ, thế giới này... là mộng! Đúng vậy, đây là mộng tưởng thế giới!

- Như vậy tiếp theo nên làm gì đây? Tuy Phong Thần bằng cách nào dự đoán cùng giám sát ta, nhưng hiện tại thực lực của ta quá yếu, nếu không trở nên mạnh mẽ, nói không chừng ta sẽ chết khi thế giới phim kinh dị tiếp theo xuất hiện, hiện tại vẫn không rõ nếu như ta chết trong thế giới này có thể trở lại thế giới thực tế hay không, cho nên, điều quan trọng nhất trước mắt là tăng cường thực lực.

Sau khi hưng phấn một lúc, rốt cuộc Trương Hằng cũng dần bình tĩnh lại, trong nội tâm bắt đầu suy tư về hành động kế tiếp, đầu tiên dĩ nhiên là đề cao lực lượng của bản thân, dựa vào sự quen thuộc của hắn đối với thế giới này: những bí mật, những bảo vật, những lực lượng ẩn giấu, đây còn không phải là chuyện dễ như trở bàn tay? Tuy nhất định sẽ phải mạo hiểm một phen, nhưng so với người khác thì khẳng định là nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Tuy đã có thể chứng minh Vô hạn thế giới là tồn tại chân thật, cũng đã chứng minh hắn thật sự có thể tiến vào, nhưng mà hệ thống lực lượng của thế giới này vẫn là thứ thuộc về thế giới này, cho dù có thể đạt đến thực lực Thánh nhân, nhưng nếu như không thể mang theo lực lượng trở lại thế giới thực tế, vậy cũng coi như chỉ nằm mơ một giấc mà thôi.

Cho nên hắn nhất định phải có thể sử dụng lực lượng tại thế giới thực tế, muốn không bị hệ thống các quy tắc của vũ trụ hạn chế, như vậy hắn phải có được nội vũ trụ... Nội vũ trụ, tức là vũ trụ nội tại, sinh vật có thể tự do khống chế năng lượng được gọi là Thánh nhân, là sinh mạng thể tầng thứ năm, từ thời Hồng hoang viễn cổ đến nay, trong vô số tỷ tỷ nhân loại cũng chỉ có mấy nghìn Thánh nhân mà thôi, mà trong mấy nghìn Thánh nhân, chỉ có 2-3 người là Thánh nhân nội vũ trụ, một trong số đó chính là Hồng Quân.

Tầng thứ tư cao cấp, đã có thể di sơn đảo hải, đánh vỡ đại lục, còn tầng thứ năm, có thể bắt tinh cầm nguyệt, hủy diệt thế giới, sinh mạng thể tầng thứ năm chẳng những có thể tồn tại ở thế giới này mà còn có thể đi đến thế giới khác, có điều chỉ có thể đến các thế giới trong phạm vi series thế giới tiểu thuyết mà thôi, lực lượng của tầng thứ năm còn chưa đủ để đột phá hệ tinh bích, từ series thế giới tiểu thuyết đến series thế giới thực tế. Mà cho dù là series thế giới tiểu thuyết, trong vô cùng vô tận thế giới cũng tồn tại các thế giới có quy tắc bất đồng, ví dụ như Trương Hằng thiết lập một thế giới có quy tắc hoàn toàn giống với thế giới thực tế, lúc đó nếu như sinh mạng thể tầng thứ năm tiến vào thế giới này, cũng sẽ không có đất dụng võ.

Cấp độ cao nhất của Thánh nhân là nội vũ trụ, nếu như quy tắc của vũ trụ đã không cho phép, như vậy lấy quy tắc của vũ trụ bên trong bản thân để sinh ra cùng vận hành lực lượng, nội vũ trụ là tồn tại gắn kết với linh hồn, có thể sinh ra lực lượng vô cùng vô tận. Một khi có được nội vũ trụ, Trương Hằng có thể trở về thế giới thực tế, cho dù bị quy tắc của vũ trụ hạn chế, hắn vẫn có thể sử dụng lực lượng, khi đó hắn sẽ chính là Thần, có thể phá vỡ sự lãnh khốc, lạnh như băng của thế giới thực tế, khi đó... hắn chính là kỳ tích!

Chỉ là, muốn có được nội vũ trụ, thật sự rất khó... Có mấy Hồng Quân? Có bao nhiêu Thánh nhân nội vũ trụ?

Trương Hằng cười khổ, tuy vậy hắn cũng không nản lòng, dù sao vẫn có hi vọng, cho dù hơi khó một chút, dựa vào sự quen thuộc của hắn đối với thế giới này, nhất định sẽ có một ngày có thể đạt tới cấp độ tối cao, bất kể là một năm, mười năm, một trăm năm, một nghìn năm, chỉ cần có được nội vũ trụ, sẽ có thể nghịch chuyển không gian thời gian, có thể trở lại nháy mắt trước khi hắn tiến vào thế giới này, đây là toàn bộ ý định của Trương Hằng.

156. Chương 156: Thực Lực Ban Đầu (tam)

- Xem ra, nhiệm vụ của ta rất nặng rất nặng a.

Trương Hằng không ngừng cười khổ, hắn biết những chuyện bản thân đang nghĩ thực sự có chút xa vời, cái quan trọng trước mắt vẫn là gia tăng thực lực trong vòng ba tháng, sau khi an toàn vượt qua thế giới phim kinh dị tiếp theo đã rồi hãy tính tiếp, hơn nữa tăng cường thực lực cũng là điều kiện hàng đầu trong việc tự bảo vệ mình, dự phòng trường hợp bại lộ thân phận.

- Đầu tiên là phải hoàn toàn nắm giữ lực lượng cơ thể này có mới được, đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, chỉ là nguyên chủ nhân còn chưa sử dụng thuần thục. Như vậy đầu tiên, nhất định phải trong vòng một tháng hoàn toàn thuần thục mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai lực, sau đó... trở thành thành viên tiểu đội luân hồi!

Đây cũng là một phức bút Trương Hằng chôn dấu trước khi tiến vào thế giới này, hắn cố ý tạo ra một đội ngũ chăn nuôi tân nhân, mà đội ngũ chăn nuôi này khẳng định là không dám đến gặp Trịnh Xá, hiện tại đang lẩn trốn tại một địa điểm nào đó của Canada. Tuy đội ngũ này không tham gia vào chiến đấu với người Sao Hỏa, nhưng do thuận lợi vượt qua thế giới phim kinh dị nên cũng được Chủ thần cấp một slot cho tân nhân, mà cái Trương Hằng muốn chính là slot này, hắn muốn trở thành thành viên tiểu đội luân hồi, khi đó mới có thể trở nên mạnh mẽ một cách nhanh chóng, nếu không dựa vào tự rèn luyện, chậm rãi mở cơ nhân tỏa, không biết phải mất mấy trăm năm nữa mới đạt đến tầng thứ năm.

Nghĩ tới đây, Trương Hằng thật sự là không thể nằm thêm giây phút nào nữa, trong lòng hắn tràn đầy cảm giác nôn nóng, hơn nữa giờ phút này cũng đã là sáng sớm, cho nên hắn dứt khoát đứng dậy bước ra khỏi lều vải, hít một hơi thật sâu, sau đó toàn tâm cảm nhận thân thể của chính mình.

Thân thể này, so với thân thể trong thế giới thực tế của Trương Hằng thật sự là mạnh gấp trăm lần, vô cùng cường tráng, tuy không phải toàn thân đều là cơ bắp nhưng lại có lực lượng lớn đến mức khó có thể hình dung, do vậy Trương Hằng xác thực là rất hài lòng, cho dù chỉ là thay thế phẩm tạm thời, đây cũng là thân thể tốt nhất hiện tại Trương Hằng có thể tìm được.

Tuy tố chất thân thể rất tốt, nhưng Trương Hằng tập trung cảm nhận một lúc lâu vẫn không cảm thấy thứ gọi là “mở cơ nhân tỏa”, cho dù mở cơ nhân tỏa là hệ thống lực lượng do chính bản thân hắn đặt ra, nhưng mà cụ thể mở cơ nhân tỏa như thế nào, sử dụng như thế nào, hắn căn bản là hoàn toàn không biết, cho nên vạn bất đắc dĩ, hắn cũng chỉ có thể dừng việc cảm nhận lại, một lần nữa mở mắt ra.

Sau khi mở mắt, Trương Hằng lại càng hoảng sợ, bởi vì trong lúc bất tri bất giác không ngờ hắn đã đứng một chỗ cả tiếng đồng hồ, những người xung quanh đều đã thức dậy, thậm chí còn có một số người đang tò mò nhìn hắn, chỉ chỉ trỏ trỏ. Trương Hằng lập tức đỏ mặt, khi hắn xoay người định bước vào lều thì vừa vặn nhìn thấy một thiếu nữ vô cùng xinh đẹp, ăn mặc rất thời trang đang đứng sau lưng.

Người thiếu nữ này tên là Anna, nàng là con lai, có một phần tư huyết thống Trung Quốc, thể lực gia tộc của nàng rất mạnh, là một gia tộc mafia khét tiếng. Anna là con gái của trưởng gia tộc, bởi vì nàng là con riêng, cho nên không có quyền thừa kế, nhưng vì thực lực của nàng thật sự rất mạnh, tương đương với một trong những trụ cột của gia tộc, do vậy cũng có quyền lực nhất định. Từ khi chạy trốn sự truy đuổi của cảnh sát Thượng Hải đến giờ Anna vẫn một mực đi theo hắn, hơn nữa thậm chí yêu hắn, không, hắn là thậm chí yêu nguyên chủ nhân của thân thể này.

Chỉ là Trương Hằng lại cảm thấy vô cùng xấu hổ khi đối diện với Anna, hắn không phải là Trương Hằng mà nàng biết, từ lúc hắn tiến vào Vô hạn thế giới nguyên chủ nhân ý thức của thân thể này liền chìm vào

ngủ say. Tuy rằng không ai biết chuyện đó, nhưng mà hắn cũng không thể định đặc nói cho người khác biết hắn là tác giả tiến vào từ bên ngoài “cái hộp”, nếu như người khác không cho là hắn điên rồi thì chính là muốn giết chết hắn, do vậy Trương Hằng cũng là có nỗi khổ khó nói, không biết nên đối mặt với Anna như thế nào.

Mà Anna lại không hề biết những chuyện Trương Hằng đang nghĩ, tính cách của Trương Hằng khi không cầm cung trong tay vốn là thẹn thùng, hiện tại vừa vận ăn khớp với biểu hiện của hắn, cho nên nàng chỉ cười hì hì rồi nói:

- Sao vậy? Tại sao mới sáng sớm đã đứng ngăn người một chỗ như vậy chứ?

Nội tâm Trương Hằng đã nhanh chóng bình tĩnh lại, hắn cũng đã có quyết định, hắn muốn mượn lực lượng của Anna, khi viết Vô hạn tương lai hắn đã thiết lập Anna là một người rất mạnh: mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, sắp đặt phá đến tầng thứ ba, bản thân còn có niệm động lực trời sinh, kỹ xảo chiến đấu vô cùng thuần thực, so với thành viên tiểu đội luân hồi bình thường đều mạnh hơn. Nếu như hắn muốn đối phó với đội ngũ chăn nuôi tân nhân kia, nàng tuyệt đối sẽ là một đại trợ lực, nếu không một mình đối kháng với một đội ngũ chăn nuôi, cho dù hắn bí mật ám sát từ một nào đó, tỷ lệ thành công cũng vẫn quá thấp...

Nghĩ tới đây, Trương Hằng liền vội mở miệng nói:

- Không có gì, chỉ là đêm qua chợt nhớ tới loại lực lượng ta sử dụng trước kia, muốn thử xem không cầm cung có thể sử dụng được hay không, nhưng mà bất kể thế nào cũng không cảm giác thấy, cho nên mới đứng tại chỗ một lúc, haiz...

Nghe vậy, Anna hơi sững sốt một chút, sau đó nghiêm túc gật đầu nói:

- Ủm, không sai, nếu như không thể chính thức nắm giữ loại lực lượng này, đối với người mà nói sẽ hơi nguy hiểm một chút, dù sao không thể lần nào cũng dựa vào vận khí mà vượt qua nguy hiểm, tuy vậy không sao, ta có thể ở bên cạnh trợ giúp người...

Khi nói đến đây, khuôn mặt Anna bỗng nhiên đỏ lên, dung mạo nàng vốn vô cùng xinh đẹp, làn da trắng mịn như tuyết, làn xấu hổ đỏ mặt này thật sự khiến cho Trương Hằng cảm thấy có chút ngại ngùng, Anna khẽ hừ nhẹ một tiếng, sau đó mới nói:

- Chúng ta vào trong lều đã rồi nói hãy tiếp.

Nói xong, nàng cũng không quay đầu lại, xoay người bước vào, Trương Hằng cười khổ một cái, thầm mắng mình thật đúng là không chống lại được sắc đẹp a, có điều cái này thực sự không trách được hắn, dù sao khi còn ở thế giới thực tế hắn thật sự chưa bao giờ gặp người nào xinh đẹp như vậy, trên TV hay trong phim thì không tính, thấy thì thấy nhưng mà cách nhau một màn hình, căn bản không có cảm giác chân thật, ngay cả người yêu cũ của hắn... cũng chỉ là xinh xắn dễ thương mà thôi, không thể nào so được với mỹ nữ chân chính như Anna.

Lúc Trương Hằng bước vào trong lều, Anna đã khôi phục lại bình tĩnh, nàng nhìn Trương Hằng nói với vẻ rất nghiêm túc:

- Loại lực lượng này tên là mở cơ nhân tỏa, là một loại lực lượng ẩn giấu trong cơ thể, tuy nói là ẩn giấu trong cơ thể, nhưng mà gia tộc của ta, thậm chí rất nhiều quốc gia lớn hao tốn không biết bao nhiêu tiền tài cùng tinh lực vẫn không tìm ra được nguồn gốc của loại lực lượng này, cho nên ta cũng không biết loại lực lượng này cụ thể là cái gì, chỉ biết nó là tiềm lực của nhân loại... mở cơ nhân tỏa tổng cộng có bốn tầng, mở cơ nhân tỏa tầng càng cao thì càng mạnh, người mạnh nhất của thế giới luân hồi mấy lần xuất hiện trên TV kia đoán chừng là mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư...

Nói đến đây biểu tình của nàng mang theo một ít thổn thức cùng mơ ước, mà trong nội tâm Trương Hằng lại có chút không cho là đúng, những chuyện này hắn đương nhiên là biết, đây là hệ thống lực lượng do chính hắn thiết lập, lực lượng của thế giới này còn quá yếu, không biết đến sự tồn tại của cơ nhân tỏa tầng thứ năm, hơn nữa cái hắn muốn biết không phải những chuyện này, mà là phương pháp sử dụng cụ thể của mở cơ nhân tỏa.

Anna cũng nhìn thấy vẻ sốt ruột của Trương Hằng, nàng cười hì hì rồi nói:

- Không nên gấp gáp như vậy, kỳ thực biện pháp sử dụng rất đơn giản, chỉ cần... trải nghiệm thời khắc sinh tử là được.

- Trải nghiệm thời khắc sinh tử?

Trương Hằng lập tức kinh ngạc, bởi vì mở cơ nhân tảo cùng phương pháp sử dụng vốn là do chính bản thân hắn thiết lập, hơn nữa vì đề cao độ khó của việc mở cơ nhân tảo, hắn còn cố ý đặt ra tỉ lệ tử vong lớn đến mức không thể tưởng tượng nổi, chỉ là không ngờ... lần này hắn rõ ràng tự mình ném quả đấm.

- Thời khắc sinh tử sao? Trải nghiệm thời khắc sinh tử!

- Ừm! Thời khắc sinh tử!

157. Chương 157: Thời Khắc Sinh Tử (nhất)

Trương Hằng trầm mặc một lúc lâu, trong lòng hắn thật sự vừa ảo não vừa lo lắng, ảo não vì trước kia thiết lập điều kiện mở cơ nhân tảo quá khắc nghiệt, không ngờ có ngày thành tự mình làm khổ mình, cho dù có Progenitor virus cùng gien Long tộc có thể cưỡng ép mở cơ nhân tảo, nhưng mà hắn lại biết rõ, những phương thức cưỡng ép mở cơ nhân tảo này có tai họa ngầm. Tai họa lớn nhất chính là khi vượt qua tâm ma, độ khó sẽ lớn hơn rất nhiều so với người dựa vào bản thân tự mở cơ nhân tảo, huống hồ, nếu quả thật hắn định đạt đến tầng thứ năm tối ả nói... khi vượt qua tâm ma của tầng thứ tư trung cấp, nhất định phải lấy lực phá xảo, như vậy mới có thể đạt được thực lực lớn nhất, giống như Trịnh Xá cùng Phục Chế Thể của hắn vậy, nếu không thì thật sự không biết phải bao nhiêu nghìn năm nữa mới có thể đạt tới nội vũ trụ.

Anna cũng nhìn ra Trương Hằng đang lo lắng, nhưng mà nàng lại cho rằng cái Trương Hằng đang lo là chuyện khác, nàng nghĩ hắn đang lo uội muội của mình, với tư cách người một mực quan sát cùng điều tra về Trương Hằng, nàng tự nhiên biết rõ mục đích của Trương Hằng khi bước chân vào giới sát thủ. Kỳ thực rất đơn giản, chính là vì tiền, dùng tiền để mua tin tình báo về muội muội của hắn, cho rằng Trương Hằng đang lo nếu như mình chết, sẽ không thể tìm được muội muội, cho nên nàng thấp giọng nói:

- Nếu như ngươi thật sự chết khi mở cơ nhân tảo, ta... ta sẽ giúp ngươi tìm kiếm muội muội, tuyệt đối không để ngươi phải tiếc nuối!

Trương Hằng lập tức kinh ngạc nhìn về phía nàng, biểu lộ này cũng vừa vặn phù hợp với hoàn cảnh hiện tại, Trương Hằng kinh ngạc là vì hắn đột nhiên nhớ tới thân thể của nguyên chủ nhân thân thể này, mà Anna thì lại cho là Trương Hằng kinh ngạc khi thấy nàng đề nghị giúp hắn, cho nên khuôn mặt nàng lập tức lại đỏ lên, có điều nàng cũng không giải thích gì, chỉ yên lặng nhìn về phía Trương Hằng.

Trương Hằng hít một hơi thật sâu, sau đó gật đầu nói với Anna:

- Ngươi có cách nào sao? Để cho ta trải qua thời khắc sinh tử... là chiến đấu một lúc với ngươi sao? Hay là phương pháp gì khác?

Kỳ thực trong nội tâm Trương Hằng vẫn còn một tia lo lắng, tuy thân thể hắn vốn là của thế giới này, xác thực đã mở cơ nhân tảo tầng thứ hai, nhưng mà linh hồn của hắn lại là tới từ bên ngoài “cái hộp”, như vậy có thể sử dụng được hệ thống lực lượng của thế giới này không?

Anna khẽ mỉm cười nói:

- Không phải như vậy, cái gọi là thời khắc sinh tử, cũng không nhất định là thời khắc sinh tử khi chiến đấu, ví dụ như khi ngươi ngã xuống vách núi, thời điểm sắp chạm đất, đó chính là thời khắc sinh tử. Mục đích chính thức của việc trải qua thời khắc sinh tử là khiến cho tinh thần lực của ngươi tập trung cao độ, toàn bộ thể xác và tinh thần đều chỉ còn lại một ý niệm duy nhất, ý niệm này chính là muốn sống sót. Chỉ có như vậy, ngươi mới có thể mở cơ nhân tảo, cho nên... phương pháp này chỉ có thể thực hiện một lần, nếu như không thành công...

Tiếp đó, Anna liền miêu tả kỹ càng về biện pháp này cho Trương Hằng, chính là để cho hắn nhảy xuống từ tầng mười hai một tòa nhà nào đó, ước chừng cứ sáu tầng sẽ có một đoạn lưới, nhưng mà đoạn lưới này không cách nào chặn người đang rơi lại.

- Do tác dụng của lực quán tính, trừ phi đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, nếu không người tuyệt đối không thể dựa vào những đoạn lưới này để dừng lại, chỉ có thể dựa vào lưới chặn để triệt tiêu một bộ phận lực, sau đó sẽ tiếp tục rơi xuống, đoạn lưới ở độ cao lầu một cũng có thể triệt tiêu một bộ phận lực sinh ra khi rơi xuống, cho nên khi chạm đất sẽ không bị thương nghiêm trọng hoặc là tử vong. Đương nhiên, nếu như phản xạ thần kinh, tổ chất thân thể không đủ, tổn thương xương cốt gì đó là chuyện khó tránh khỏi...

Anna rất nghiêm túc nói, Trương Hằng cẩn thận tưởng tượng đến tình huống nàng miêu tả, nhảy xuống từ độ cao tầng mười hai, phía dưới có hai đoạn lưới căn bản không cách nào ngăn người đang rơi lại, mỗi lần đều phải triệt tiêu lực rơi xuống bằng lưới chặn, nếu không nhất định sẽ chết khi chạm đất. Làm như vậy tính nguy hiểm thật sự quá lớn, hơn nữa cái đầu tiên là người nhảy nhất định phải có tâm lý cùng tổ chất thân thể đủ mạnh, nếu không chưa nhảy đã mềm nhũn hết cả chân tay rồi, như vậy căn bản đừng đề cập đến mở cơ nhân tỏa cái gì. Độ ười hai tầng lầu xác thực là rất cao, nhưng đối với người rơi tự do mà nói, chỉ sau vài cái nháy mắt đã xuống đến mặt đất rồi, nếu như tâm lý cùng tổ chất thân thể không khả quan, như vậy hẳn là phải chết không thể nghi ngờ... Trên thực tế, chuyện như vậy đối với người bình thường, thậm chí đối với bộ đội đặc chủng được huấn luyện nghiêm khắc, cũng đều là muốn chết mà thôi.

Đây cũng là một điểm Trương Hằng không nghĩ đến, đó chính là nguyên chủ nhân của thân thể này vốn là một sát thủ có thực lực rất mạnh, tổ chất thân thể tự nhiên là không cần phải nói, tâm lý cũng nhất định là phi thường cứng cỏi, cho nên Anna mới nghĩ ra biện pháp này, nàng sao có thể biết được linh hồn bên trong thân thể này đã là linh hồn của một nam nhân thành phố bình thường, không nói đến chiến đấu giết người gì, ngay cả giết gà giết vịt đều chưa từng, ngày thường cho dù mua gà vịt cũng đều nhờ người bán hàng làm sẵn, có thể nói hẳn chỉ là một người hoàn toàn bình thường mà thôi.

Trương Hằng lập tức liên tục cười khổ, mà Anna lại không có chú ý đến, nàng chỉ phối hợp nói:

- Kỳ thực bản thân người đã sớm mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, thực lực rất mạnh, tổ chất thân thể cũng rất tốt, cho dù không mở cơ nhân tỏa, dùng tổ chất thân thể cùng phản xạ thần kinh của người, muốn dừng lại bằng mấy đoạn lưới chặn cũng là chuyện rất nhẹ nhàng, mà như vậy sẽ khiến cho người thiếu đi cảm giác nguy hiểm của thời khắc sinh tử. Có điều cứ thử phương pháp này một lần xem, nếu không được chúng ta sẽ tìm kiếm phương pháp khác nguy hiểm hơn.

(Còn tìm phương pháp nguy hiểm hơn? Phương pháp này ta đã hẳn phải chết không thể nghi ngờ, sao còn mạng để tìm phương pháp khác nguy hiểm hơn?)

Sắc mặt Trương Hằng càng khó coi, nhưng hắn vẫn không thể nói thật với Anna, bởi vì tuy cá nhân hắn không bị Phong Thần bảng giám sát cùng dự đoán, thậm chí cả người bên cạnh hắn cũng vậy, nhưng mà sớm muộn gì Anna cũng sẽ rời đi, nếu như hắn có biểu hiện dị thường, khi đó những người giữ Phong Thần bảng nhất định sẽ chú ý đến, một khi thân phận của hắn bị phát hiện, như vậy thật sự là chết thể nào cũng sẽ không biết rồi.

- Ha ha...

Trương Hằng cười ha ha rồi nói:

- Đáng tiếc, các tòa cao ốc quanh đây trên cơ bản đều đã biến thành phế tích, trong thời gian ngắn không có cách nào thực hiện việc trải nghiệm thời khắc sinh tử như người nói, chúng ta dứt khoát tìm một biện pháp khác đi, nếu không người thử tấn công ta cũng được...

Anna lắc đầu nói:

- Không thể làm vậy, bởi vì người biết ta sẽ không giết người, cho nên từ trong đáy lòng đã cho rằng sẽ không có nguy hiểm, như vậy căn bản không thể mở cơ nhân tỏa, người nhất định phải chân chính đối mặt với nguy cơ tử vong mới được!

Trương Hằng vội vàng nói với nàng:

- Hay là cứ đợi thêm một thời gian nữa a, gần đây đều là khu vực do quân đội giám sát, nếu như chúng ta làm một số chuyện khác người, nói không chừng sẽ khiến quân đội chú ý, có thể còn dẫn tới những thành viên tiểu đội luân hồi xuất hiện, thực lực của bọn họ đều rất mạnh. Chờ sau khi quân đội chấm dứt việc giám sát, chúng ta rời khỏi Trung Quốc đã rồi tính tiếp.

Anna cũng gật gật đầu, mặc dù nàng rất tự tin đối với thực lực của mình, nhưng khách quan mà nói, thực lực nàng vẫn kém rất xa so với biểu hiện trên TV của Trịnh Xá, thực lực của người này đã mạnh đến mức không còn thuộc về phạm trù nhân loại rồi, cho nên nàng chỉ có thể bất đắc dĩ nói:

- Cũng đúng, hiện tại không nên khiến cho tiểu đội luân hồi chú ý đến, có trời mới biết bọn họ coi những người của thế giới này như chúng ta là cái gì. Bất quá người không phải lo, ta có cách tìm được nhà cao tầng mà không làm cho người khác chú ý...

158. Chương 158: Thời Khắc Sinh Tử (nhị)

Trương Hằng xác thực là không muốn khiến cho tiểu đội luân hồi chú ý, ít nhất trước khi thực lực cường đại đến mức có thể đối mặt với Clone Sở Hiền, hẳn tuyệt đối không muốn dính dáng gì đến hung thần này, nhưng mà hiện tại hẳn không hơi đâu lo đến chuyện đó, cái hẳn đang lo chính là mình sẽ bị Anna hại chết, thật vất vả mới tìm được cơ hội có thể thực hiện giấc mơ, còn chưa trở nên mạnh mẽ, chưa có được kỹ năng cùng thực lực siêu việt tưởng tượng của nhân loại, làm sao hẳn có thể yên tâm chịu chết đây? Tuyệt đối tuyệt đối không thể được!

Thế nhưng mà Anna lại giống như đang rất nôn nóng, không đợi Trương Hằng kịp nói thêm gì đã kéo tay hẳn chạy ra ngoài, do tốc độ quá nhanh nên ngay cả câu từ chối Trương Hằng cũng chưa kịp nói, hai người theo lối đi giữa các lều tạm trú không ngừng chạy về phía xa. Một phen chạy cự li dài này khiến Trương Hằng biết được tổ chất thân thể hiện tại của hẳn tốt cỡ nào, trong thế giới thực tế, nếu như hẳn chạy với tốc độ như vậy, sau tối đa 1000 mét sẽ bắt đầu kịch liệt thở dốc, sau 2000 mét toàn thân sẽ mệt mỏi rã rời, nhưng hiện tại hẳn bị Anna lôi kéo chạy với tốc độ cao đã hơn 3000 mét, vậy mà lại không hề cảm thấy chút mệt mỏi nào, thở dốc hay bủn rủn tay chân các loại đều không có, giống như hẳn chỉ vừa mới đi bộ hơn 10 mét mà thôi, tổ chất thân thể như vậy quả thực mạnh hơn gấp trăm lần so với thân thể lúc còn ở thế giới thực tế của hẳn.

Cách khu vực lánh nạn mấy nghìn mét là địa điểm phân phát vật tư, xa hơn chút nữa là phạm vi giới nghiêm của quân đội, tuy rằng trường hợp kiếp từ người Sao Hoả đã qua, hơn nữa nhân loại cũng vẫn còn trên chín mươi phần trăm nguyên khí, nhưng do trường hợp kiếp vừa mới qua khỏi, xã hội nhân loại còn chưa trùng kiến, cho nên vì dự phòng những người khác thừa dịp loạn cướp bóc hoặc là bạo loạn, các địa điểm dân chúng tụ tập đều có một lượng lớn quân đội duy trì trật tự.

Do đó, khi Anna cùng Trương Hằng chạy đến cửa khẩu phải dừng lại đăng ký một lúc, nói rõ muốn đi ra ngoài làm gì mới được, kỳ thực đây cũng chỉ là lo lắng có dân chúng đi vào khu vực phế tích nguy hiểm cho nên mới có tình huống đăng ký như vậy. Sau khi đăng ký hai người liền chạy về phía vùng ngoại thành, tuy Trương Hằng không rõ Anna định làm gì, nhưng mà hẳn biết bản thân mới đến thế giới này, tuy rằng hẳn là tác giả, mọi thứ trên phương diện đại sự đều quen thuộc, nhưng trên phương diện chi tiết lại khó tránh khỏi có sơ hở, cho nên hẳn cũng không nói một lời chỉ chăm chú đi theo sau lưng Anna.

Tốc độ Anna càng lúc càng nhanh, sau chốc lát đã lên đến ít nhất trên 80 km/h, so với vận tốc của xe cộ bình thường trong thành phố đều vượt xa, mà Trương Hằng giờ phút này tâm sự nặng nề, vừa nghĩ đến con đường để trở nên mạnh mẽ trong tương lai, vừa lo về chuyện trải nghiệm thời khắc sinh tử, cho nên hẳn cũng không phát hiện tốc độ của hai người đang càng lúc càng nhanh, chỉ vô ý thức đi theo Anna, hai người một trước một sau không ngừng chạy về phía trước.

(... Kỳ thực có rất nhiều biện pháp có thể không cần trải qua thời khắc sinh tử cũng đạt đến tầng thứ tư, chỉ là những biện pháp này cần rất rất nhiều thời gian, nhanh thì trăm năm lâu thì nghìn năm vạn năm. Cũng có thể dựa vào phương pháp mưu lợi đạt tới tầng thứ tư: Progenitor virus để mở cơ nhân tỏa tầng

thứ nhất, Long huyết cùng gien tinh luyện của Long tộc giúp mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, sau đó sử dụng công nghệ văn tự ký hiệu, dùng năng lượng cưỡng ép khai phá các vùng của đại não để mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, cuối cùng dựa vào thứ lấy được trong di tích của Thánh nhân phân hệ da đen để đạt tới tầng thứ tư... Nhưng mà như vậy, ta căn bản không có khả năng vượt qua trạng thái tâm ma của tầng thứ tư, ngay cả một phần tỷ hi vọng cũng không có, trừ phi là giống như Lăng Tân ký thác ánh sáng tâm linh vào hư vô, đối lấy tinh thần ẩn ký. Chỉ là tinh thần ẩn ký đỉnh cao cũng không quá đáng là Thần Thiên Vị mà thôi, nhiều nhất là có thực lực tầng thứ năm đỉnh cao, không có nội vũ trụ, sẽ không thể vận dụng lực lượng tại thế giới thực tế... Có điều tinh thần ẩn ký sao... thật sự có một biện pháp có thể vượt qua trạng thái tâm ma... như vậy ta nhất định phải học được Tiêu dao chiến pháp của Đạt Vân Dương, bộ công pháp này ta xếp đặt vốn chuyên nhằm vào tâm ma, chỉ là độ khó của việc này còn cao hơn so với tự vượt qua tầng thứ tư trung cấp...)

Toàn bộ Vô hạn thế giới đều là do Trương Hằng thiết kế, tuy sau khi khai thiên tích địa đã trải qua vô số năm, xuất hiện một số bí mật cùng nội tình ngay cả hắn cũng không biết, nhưng đối với những thứ trọng yếu hẳn khẳng định nắm rõ toàn bộ, dù sao đều là do hắn tự mình thiết kế, cho nên biết được càng nhiều, hẳn càng phát hiện nếu như muốn không trải qua cửa ải sinh tử mà đạt đến tầng thứ tư trung cấp, độ khó của việc này thật sự đã lớn đến mức không thể tưởng tượng nổi, càng biết được nhiều, càng cảm thấy rõ mức độ nhỏ yếu của mình.

Khi nghĩ tới đây, Trương Hằng bỗng nhiên cảm thấy bản thân có chút thở dốc, cho đến lúc này, hắn mới phát hiện hai người rõ ràng đang chạy với tốc độ nhanh như vậy, có trời mới biết đã chạy được bao xa, nhìn về phía sau, khu lánh nạn đã sớm biến mất không còn tung tích.

- Chúng ta đi xa như vậy làm gì? Người không mệt sao?

Trương Hằng lại chạy tiếp một lúc, tuy vẫn chỉ là có chút thở dốc, nhưng rốt cuộc hắn cũng không nhận được sự tò mò, đành lên tiếng hỏi, Anna xoay đầu lại nhìn hắn một cái, rồi mới lên tiếng:

- Không mệt, hơn nữa hiện tại không có phương tiện giao thông gì, đương nhiên chỉ có chạy a, muốn đến nơi, dùng tốc độ của chúng ta ít nhất phải chạy hơn nửa tiếng, có vấn đề gì sao? Người cảm thấy mệt? Hay là tổn thương từ lần mở cơ nhân tỏa trước vẫn còn?

Anna lập tức có chút bất an nhìn về phía Trương Hằng, nàng sợ tổn thương từ lần mở cơ nhân tỏa trước của hắn vẫn còn, lần này lại tiếp tục mở cơ nhân tỏa, tổn thương liên tục tích lũy rất có thể sẽ tạo thành thương thế không thể vãn hồi.

Mặt mũi Trương Hằng lập tức tràn đầy xấu hổ, trong lòng tự trách mình vẫn suy nghĩ theo quán tính như khi còn ở thế giới thực tế, vốn trong thiết kế của hắn Anna là cường giả đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, so với khi Trịnh Xá mới mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai còn mạnh hơn nhiều, dù sao nàng cũng là người trường kỳ trải qua thời khắc sinh tử, đã rèn luyện rất nhiều năm, cảnh giới đã sớm vô cùng vững chắc, còn nhân vật sát thủ Trương Hằng này cũng rất mạnh, dù sao cũng là nhân vật mang tên của tác giả, ngoại trừ cũng có số mệnh vai chính, có thể biến nguy thành an trong lúc nguy cấp, trình độ mở cơ nhân tỏa của hắn cũng đã đến tầng thứ hai, tổ chất thân thể hoàn toàn không thua Anna. Không chỉ như vậy, thân thể này còn có một số ảo diệu ẩn giấu, đây cũng là át chủ bài lớn nhất Trương Hằng xếp đặt trước khi tiến vào thế giới này.

Đối mặt với câu hỏi của Anna, Trương Hằng lại không cách nào trả lời, bởi vì tổ chất của thân thể này căn bản không thua gì Anna, mà Anna cũng sớm biết như vậy, nàng đã có thể không vấn đề gì chạy xong mấy chục kilomet này, như vậy tự nhiên Trương Hằng cũng sẽ có thể, do vậy Trương Hằng chỉ có thể nói:

- Không sao cả, chỉ là chúng ta chạy xa như vậy để làm gì? Khoảng cách xa như vậy, sợ là đã đến ngoại thành rồi...

- Ừm, nhà máy kia chính là ở ngoại thành, lúc trước khi chúng ta chạy trốn ta mơ hồ nhìn thấy một nhà máy, vị trí vẫn còn nhớ rõ. Hiện tại nghĩ lại, đó đúng là nơi thích hợp nhất rồi.

Anna vừa cười vừa nói với Trương Hằng, sau khi nói xong, tốc độ của nàng lại nhanh hơn so với lúc trước vài phần, thấy nàng khẳng định như vậy, Trương Hằng cũng không dám tùy tiện đặt thêm câu hỏi nữa, chỉ có thể tăng tốc tiếp tục chạy theo, trong nội tâm lại bắt đầu yên lặng tính toán xem khi đến nơi sẽ dùng

có nào để cự tuyệt... Nhưng nếu như không quá nguy hiểm mà nói, đáp ứng nàng cũng không sao, có thể có lực lượng tóm lại là tốt, hướng hồ hấn vẫn bắn khoả, tuy thực sự đã đến Vô hạn thể giới, nhưng mà dù sao linh hồn của hắn cũng vẫn là đến từ bên ngoài “cái hộp”, nếu như hắn không cách nào cảm giác được lực lượng của thể giới này, không cách nào sử dụng lực lượng của thể giới này, khi đó nên làm gì đây? Cho nên nếu như cảm giác được mở cơ nhân tỏa, có thể mở cơ nhân tỏa, có được lực lượng, khi đó hắn mới hoàn toàn yên lòng.

(Hơn nữa nhân vật sát thủ Trương Hằng này, bất kể là thân thể hay linh hồn đều có Đại khí vận hộ thể, tuyệt đối không có khả năng chết một cách đột ngột như vậy, có lẽ ta cũng nên mạo hiểm một chút.)

159. Chương 159: Thời Khắc Sinh Tử (tam)

Số mệnh, đây là một thuyết pháp rất huyền diệu, kỳ thực cũng rất đơn giản, chính là chỉ vận khí của một người, giống như nhân vật chính trong tiểu thuyết, mặc cho tình huống như thế nào, nhân vật chính cũng tuyệt đối sẽ không chết, cho dù chết cũng có thể dùng các loại biện pháp để hồi sinh, cần phải đến khi tiểu thuyết kết thúc mới có thể chết, đây chính là cái gọi là số mệnh. Chẳng những có thể gặp nguy hóa an, bất tử bất diệt mà còn có thể không ngừng gặp các loại kỳ ngộ, thực lực, bảo vật, hoặc là nữ nhân, quyền thế... tất cả đều sẽ vì số mệnh mà đến, trên thực tế, trận chiến cuối cùng của Vô hạn khủng bố, chính là chiến đấu tranh giành số mệnh nhân vật chính của Trịnh Xá cùng Phục Chế Thể.

Trừ nhân vật chính có số mệnh lớn nhất, còn có một vài số mệnh khổng lồ khác tồn tại, ví dụ như kẻ địch lớn nhất của nhân vật chính, bất kể là một tổ chức, hay một cá nhân, đều có được số mệnh rất lớn, cần phải đến khi câu chuyện phát triển đến một mức nào đó, số mệnh này mới có thể bị số mệnh của nhân vật chính áp đảo, do đó diệt vong.

Ngoài ra còn có số mệnh các vai diễn phối hợp, ví dụ như thân nhân, huynh đệ, đồng đội của vai chính, số mệnh những người này cũng kéo dài vô cùng. Mà Trương Hằng trong Vô hạn tương lai này cũng là như vậy, số mệnh của hắn cũng vô cùng hùng hậu, ngoại trừ là vai diễn phối hợp, thân thể này còn có một bí mật rất lớn, cũng chính là một cỗ số mệnh khác, như vậy tính ra, cho dù không bằng số mệnh của nhân vật chính, cũng tuyệt đối không thua bất kỳ ai...

Kể cả Sở Hiên bản chính cùng Clone Sở Hiên!

Đối với tình huống này, Trương Hằng biết rất rõ, số mệnh của hắn thật sự vô cùng lớn, gặp dữ hóa lành, kỳ ngộ liên tục, những điều này đều là chuyện bình thường, nếu như hắn chết trong lúc tập luyện mở cơ nhân tỏa, đây mới là thực sự quý dị, giống như nhân vật chính của một tiểu thuyết đang đi trên đường thì bị sao băng trên trời rơi xuống đè chết vậy, cho nên Trương Hằng cũng có chút yên tâm, chỉ cần khảo nghiệm sinh tử Anna sắp xếp cho hắn không quá mức nguy hiểm, hắn cũng không có ý định cự tuyệt.

(Số mệnh của ta vô cùng hùng hậu, chỉ cần không ngu ngốc chạy đến khiêu chiến Trịnh Xá, tránh né mấy hung thần như Sở Hiên, như vậy ta sẽ không thể nào chết một cách đột ngột!)

Trong lúc bất tri bất giác, hai người đã chạy được mấy chục kilomet, mà Trương Hằng vẫn chỉ có chút thở dốc mà thôi, tổ chất thân thể này thật đúng là không cần phải nói nữa, so với vận động viên tại thể giới thực tế còn tốt hơn rất nhiều, nếu như có thể mang theo thực lực này trở về thể giới thực tế cũng tuyệt đối là siêu nhân cấp độ như Batman hay Spider Man rồi, chỉ là thực lực như thế này vẫn không thể đối kháng với chính phủ, không thoát khỏi luân hồi, không phải mục tiêu của Trương Hằng. Mục tiêu của hắn lớn hơn rất nhiều, là cấp độ tối cao của Thánh nhân, phảng phất như Bàn Cổ, phảng phất như Hồng Quân vậy, gơ tay nhắc chân đều có đại lực lượng, khai thiên tích địa, tế luyện địa phong thủy hỏa, sáng tạo thể giới. Mang theo lực lượng này trở về thể giới thực tế, siêu thoát khỏi hồng trần thế tục, đây mới là mục tiêu hắn tiến vào thể giới này!

Có điều dù sao xưa nay Trương Hằng cũng chỉ là một người bình thường, tổ chất thân thể chỉ ở cấp độ của người bình thường, hiện tại chạy vài chục kilomet không mệt mỏi gì, trong lòng của hắn cũng xác thực là

vô cùng hưng phấn, lại nghĩ tới năng lực mở cơ nhân tỏa sắp thành thực, hưng phấn trong lòng hẳn càng lớn, tâm lý sợ hãi cũng dần phai nhạt.

Cứ như vậy, hai người chạy thêm mấy chục kilomet, lúc này cả hai đều đã có chút mệt mỏi, có điều chỉ sau chốc lát, quả nhiên nhìn thấy phía trước có một đồng phế tích lớn, khắp nơi đều là đổ nát, chỉ còn lại một ống khói đã sụp đổ hơn phân nửa, cao tầm hai mươi mét.

-... Hẳn là người muốn ta nhảy xuống từ trên này?

Trương Hằng hỏi với sắc mặt cổ quái, Anna xoay đầu lại cười hì hì nói:

- Ta biết người có chứng sợ độ cao, chỉ có sau khi cầm cung mới không cảm thấy sợ, nhưng mà nếu như người cầm cung trong tay thì đã có thể tự do mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai rồi, không cần phải trải nghiệm nguy cơ sinh tử gì nữa, cho nên lần này người không được cầm cung, chỉ có thể dựa vào lực lượng của bản thân.

Trương Hằng cảm thấy vô cùng dở khóc dở cười, hiện tại hẳn chỉ là hẳn mà thôi, cho dù có cầm cung cũng không cách nào mở được cơ nhân tỏa tầng thứ hai, huống hồ độ cao hơn hai mươi mét, cho dù có mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai rồi nhảy từ trên xuống, kết quả tuyệt đối cũng là trọng thương, nếu như lúc rơi xuống tiếp đất không đúng, kết quả nhất định là tê liệt hoặc tử vong, hẳn là Anna thật sự nghĩ hẳn là siêu nhân sao?

Anna lại tiếp tục cười nói:

- Yên tâm đi, ta sẽ không để người cứ như vậy nhảy xuống không hề phòng bị gì, cách mỗi năm mét ta sẽ thiết lập một vòng niệm động lực để chặn đường, người chỉ cần triệt tiêu lực rơi xuống bằng những vòng niệm động lực này là được.

Khi nói đến đây, thấy bộ dạng nhẹ nhàng thở ra của Trương Hằng, nàng lập tức nói thêm:

- Cường độ niệm động lực của ta người cũng đã biết, tuy có thể hình thành các vòng chặn trong không khí nhưng chỉ có thể dùng làm điểm triệt tiêu lực cho người mà thôi, nhảy xuống từ độ cao hơn hai mươi mét, lực sinh ra khi rơi xuống quá lớn, niệm động lực của ta không cách nào an toàn chặn người lại, cho nên vẫn chỉ có thể dựa vào chính người rồi, nếu như không chạm vào được các vòng niệm động lực của ta... người nhất định phải chết.

Trong lòng Trương Hằng liền nhảy lên một cái, lúc còn ở thế giới thực tế hẳn cũng có chứng sợ độ cao, muốn hẳn nhảy xuống từ độ cao hơn hai mươi mét, hơn nữa còn không hề có biện pháp đảm bảo an toàn, chuyện này thật sự là đánh chết hẳn cũng không làm. Lúc chuẩn bị cự tuyệt, bỗng nhiên hẳn lại nhớ tới tình cảm của Anna đối với Trương Hằng, hẳn nàng sẽ không đặt hẳn vào tình cảnh phải chết, có lẽ chỉ vì để cho hẳn hoàn toàn tập trung đối mặt với thời khắc sinh tử nên nàng mới nói như vậy, nếu nàng quả thật muốn dùng niệm động lực đỡ hẳn lại, chắc cũng không phải chuyện quá khó khăn...

Nghĩ tới đây, Trương Hằng mãnh liệt gạt đầu một cái rồi nói:

- Tốt, ta sẽ nhảy...

Kỳ thực Trương Hằng lại nghĩ sai rồi, Anna thật sự không hề lừa gạt hẳn, tuy uy lực của niệm động lực vô cùng lớn, nhưng đó cũng phải xem là do người nào sử dụng, Anna vừa muốn tạo thành các vòng niệm động lực liên tiếp, vừa muốn cứu Trương Hằng trước khi hẳn rơi xuống đất, đó là chuyện đã vượt ra khỏi cực hạn thực lực của nàng. Sở dĩ nàng sắp xếp cho Trương Hằng trải qua lần nguy cơ sinh tử này, gần kề chỉ là do nàng rất có lòng tin đối với thân thủ của hẳn mà thôi...

Hai người theo cầu thang đi tới chỗ cao nhất của ống khói, từ phía trên nhìn xuống chỉ thấy một mảng phế tích, điều này cũng làm cho tay chân Trương Hằng như bắt đầu nhũn ra, hẳn vô ý thức muốn ngồi xuống, có điều đường kính của đỉnh ống khói này khiến cho hẳn chỉ có thể đứng, không cách nào ngồi xuống, do đó hẳn cũng chỉ có thể tận lực đứng vững, cẩn thận dựa vào Anna đang đứng bên cạnh.

Sắc mặt Anna lập tức trở thành một màu hồng, không biết là do mệt mỏi hay là do Trương Hằng đang dựa vào người, nàng chỉ hít sâu một hơi lấy lại bình tĩnh, sau đó lên tiếng:

- Như vậy ta sẽ bắt đầu bố trí các vòng niệm động lực chặn đường, người phải hết sức tập trung tinh thần. Nhớ kỹ, mấu chốt là toàn tâm tập trung lực chú ý, nếu không căn bản không thể kịp phản ứng trong khi rơi với tốc độ cực cao... Khiêu chiến với tử vong, kỳ thực đó là khi bắt đầu thực sự sống!

Nói xong, nàng liền nhắm hai mắt lại, toàn tâm điều động niệm động lực, niệm động lực thực sự không phải là vô hình vô chất, chỉ là phần lớn thời điểm sử dụng niệm động lực đều là khi song phương đang chiến đấu, hoặc là thời điểm trực tiếp khống chế vật thể, bởi vì vật thể che chắn, cho nên thoát nhìn giống như là vô hình. Hiện tại Anna sử dụng niệm động lực tạo thành từng vòng, nhìn từ trên xuống có thể thấy được một đoàn không gian vận vẹo, phẳng phất giống như tại vị trí đó có nhiệt độ cực cao, ước chừng mỗi 5-6 mét lại có một đoàn không gian vận vẹo như vậy, mà cái Trương Hằng phải làm chính là mượn những vòng niệm động lực này để triệt tiêu lực khi nhảy xuống.

- Không phải là ta không tin người, nhưng mà người quả thực còn sức...

Trương Hằng nhìn xem sắc mặt tái nhợt của Anna, hiển nhiên việc tạo thành nhiều vòng niệm động lực cùng lúc vừa rồi đã tiêu hao quá nhiều khí lực, cho nên Trương Hằng muốn hỏi xem nàng có còn đủ sức cứu hần hay không.

Thế nhưng mà Trương Hằng còn chưa nói xong, Anna đã đột ngột dùng sức đẩy vào lưng hần một cái, trực tiếp đẩy hần ra khỏi đỉnh của ống khói, Trương Hằng lập tức trở nên ngây ngốc, nếu như không phải Anna là nhân vật do hần tự mình thiết kế, tuyệt đối thật tâm yêu Trương Hằng, như vậy hần thậm chí sẽ cho là Anna muốn giết chết hần...

(Nhưng mà như vậy và giết chết có gì khác nhau? Muốn để cho ta trải qua nguy cơ sinh tử, ít nhất cũng phải cho ta chuẩn bị tâm lý đã a!)

Trương Hằng lại không biết, tình huống sinh tử cận kề, sao có thể để cho hần chuẩn bị tâm lý? Chính là vì không chuẩn bị tâm lý, loại nguy cơ sinh tử đột ngột này... mới đủ để mở cơ nhân tỏa!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, chỉ sau chớp mắt, Trương Hằng đã lướt qua vòng niệm động lực đầu tiên, mà hần chỉ vừa mới hồi phục lại tinh thần, khi vừa định bám vào vòng niệm động lực hần lại phát hiện mình đã rơi xuống rất thấp, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, vòng niệm động lực thứ hai đã ở trước mặt...

(Giữ chặt!)

Có lẽ người trước khi chết thật sự sẽ nhớ lại những chuyện từng xảy ra, phẳng phất như thời gian trôi chậm lại, trong một hai giây ngắn ngủi có thể nhớ lại toàn vẹn cả đời, giờ phút này trong đầu Trương Hằng đang hiện lên sắc mặt tái nhợt của Anna, cùng với những lời nàng nói, cảm giác này khiến cho hần thật sự bắt đầu sợ hãi, mắt thấy mặt đất phía dưới đã càng lúc càng gần, cảm giác sắp tử vong liên tràn ngập nội tâm của hần. Sợ hãi tới cực điểm khiến cho Trương Hằng cảm thấy tốc độ rơi xuống càng lúc càng chậm, hần chỉ có thể dốc sức liều mạng giơ tay ra, muốn lôi kéo đoàn không gian vận vẹo trước mặt, mà giờ phút này, hần chỉ còn cách mặt đất hơn mười mét...

160. Chương 160: Mở Cơ Nhân Tỏa! (nhất)

Sinh tử trước mắt...

Trương Hằng thật sự đã gần chạm đến ranh giới sinh tử, chưa bao giờ có một khắc hần tiếp cận với tử vong như vậy, tử vong chỉ cách hần khoảng 10 mét, chỉ trong nháy mắt mà thôi!

(Không! Ta không muốn chết!)

Cho dù chỉ là trong nháy mắt, nhưng Trương Hằng lại cảm thấy giống như mấy thế kỷ đã trôi qua, thật sự là một loại cảm giác khó có thể hình dung, vừa giống như chốc lát mà cũng giống như vĩnh hằng, trong khoảnh khắc đó, hần bắt đầu nhớ lại những chuyện từng trải qua, cùng với cả nỗi sợ hãi khắc thật sâu trong đầu.

Tiềm năng của nhân loại quả nhiên là không thể tưởng tượng nổi, chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi Trương Hằng đã nghĩ tới rất nhiều chuyện mà trước đây cần mấy tiếng đồng hồ thậm chí mấy ngày mới có thể nghĩ ra được, lực chú ý của hắn đã đạt đến trạng thái tập trung cao độ trước nay chưa từng có. Trong trạng thái hết sức tập trung, Trương Hằng cố gắng vươn tay ra đụng vào vòng niệm động lực đang sắp sửa lướt qua, tuy rằng tốc độ suy nghĩ của hắn rất nhanh, lực chú ý cũng tập trung đến đỉnh điểm, nhưng mà lực phản ứng lại hoàn toàn theo không kịp tốc độ suy nghĩ, hắn chỉ có thể nhìn cánh tay mình dần vươn ra, vòng niệm động lực cũng dần đến gần, chỉ là tốc độ cánh tay vươn ra chậm hơn rất nhiều so với tốc độ đến gần vòng niệm động lực, nếu tiếp tục như vậy, cho đến lúc hắn lướt qua khỏi vòng niệm động lực, cánh tay cũng tuyệt đối chưa vươn ra đủ.

(Bắt lấy! Nhất định phải bắt lấy a!)

Trương Hằng điên cuồng hét lớn trong nội tâm, trong nháy mắt này, phảng phất như trời và đất đều đã hoàn toàn biến mất, trong mắt hắn chỉ còn lại vòng niệm động lực đang dần trở nên lớn hơn, nếu như giờ phút này Trương Hằng còn có tâm tư để nghĩ đến chuyện khác, hắn khẳng định có thể phát hiện ra trạng thái hiện tại đúng là trạng thái vốn có của nguyên chủ nhân thân thể này, cho dù mục tiêu ở xa đến thế nào đi nữa, chỉ cần vẫn còn trong tầm bắn, hắn cũng có thể hoàn toàn tập trung tinh thần nhắm trúng mục tiêu, khi nguy cơ tử vong càng lúc càng tiếp cận, trong lúc vô tình Trương Hằng cũng tiến vào trạng thái như vậy, lực chú ý tập trung một cách cao độ, ý thức chiến đấu xuất hiện, lực phản ứng cùng tốc độ suy nghĩ được đề cao, tất cả đều là biểu hiện của mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất!

Trương Hằng hoàn toàn không biết mình đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, lúc này trong đầu hắn chỉ còn lại một ý niệm duy nhất là sống sót, cánh tay vẫn không ngừng mãnh liệt giơ về phía trước, trong lúc mơ hồ còn nghe được tiếng cơ bắp bị xé rách, nhưng mà hắn vẫn không hề để ý, chỉ hết sức cố gắng giơ tay hướng về phía vòng niệm động lực, rốt cuộc, khi sắp sửa lướt qua, tay trái của hắn cũng chạm vào được vòng niệm động lực thứ hai.

Lực sinh ra khi rơi từ độ cao 20m xuống quá lớn khiến cho tay hắn lập tức văng ra, tất cả móng tay đều bật lên, máu chảy đầm đìa, có điều giờ phút này hắn hoàn toàn không cảm thấy đau đớn, hàng loạt số liệu liên tục xuất hiện trong đầu, lực rơi xuống hiện tại là bao nhiêu, cần phải giảm đi bao nhiêu mới có thể an toàn rơi xuống đất, còn bao lâu nữa sẽ chạm đất, rất nhiều rất nhiều tin tức cứ như vậy đột ngột xuất hiện.

(... Mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất?!)

Trương Hằng đột nhiên phát hiện ra trạng thái khác thường của mình, đặc biệt là loại cảm giác khó có thể hình dung vừa rồi, rất nhiều số liệu phảng phất như bản năng đã biết rõ, đây rõ ràng chính là trạng thái khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất mà hắn thiết lập. Do quá mức sợ hãi, hơn nữa cũng do trạng thái kỳ diệu vừa rồi khiến cho Trương Hằng trở nên thất thần, thoát khỏi trạng thái mở cơ nhân tỏa, mà giờ phút này hắn vẫn đang tiếp tục rơi xuống, vòng niệm động lực cuối cùng còn cách hơn hai mét.

- Trương Hằng!

Ngay lúc Trương Hằng đang thất thần, bỗng nhiên từ trên đỉnh ống khói truyền đến tiếng hét tràn đầy lo lắng cùng hoảng sợ của một thiếu nữ, tiếng hét này khiến cho Trương Hằng hồi phục lại từ trạng thái thất thần, trong khoảnh khắc đó, cặp mắt của hắn đột ngột trở nên mờ mịt, tay phải còn lạnh lặn lập tức giơ về phía trước với tốc độ cực nhanh, lần bắt lấy này ổn định hơn rất nhiều so với lúc trước, vị trí, lực sử dụng cùng các phương diện như tốc độ đều vượt xa lần thứ nhất, sau chốc lát Trương Hằng đã xoay người đứng trên mặt đất.

- Đây là mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất sao? Loại lực lượng này...

Trương Hằng đứng nguyên tại chỗ với hai mắt mờ mịt, loại trạng thái khó có thể hình dung này thật sự khiến cho hắn cảm thấy vô cùng chấn động, trong lúc hắn đang ngẩn người, Anna bỗng nhiên vội vàng chạy xuống, nàng cũng không nhiều lời, chạy thẳng tới trước mặt Trương Hằng rồi tát cho hắn một cái, sau đó trực tiếp mở miệng nói:

- Người, tên ngốc này, ngu ngốc, dân đen, người biết hiện tại là thời điểm nguy hiểm đến mức nào không? Liên tục mở cơ nhân tỏa trong thời gian ngắn, người thật sự không muốn sống nữa sao?...

Trương Hằng ngậy ngẩn cả người, vài giây sau hai mắt của hắn đã khôi phục lại trạng thái bình thường, hắn chỉ cười khổ nói:

- Ta có một vấn đề muốn hỏi...

Anna cũng sửng sốt một chút, nàng ngậy ngốc hỏi:

- Vấn đề gì cơ?

-... Di chứng sau lần mở cơ nhân tỏa đầu tiên sẽ như thế nào?

Tuy hỏi như vậy, nhưng mà hắn cũng không cần đáp án nữa rồi, bởi vì sau khi hắn vừa hỏi một giây, một cảm giác thống khổ cực độ lập tức xuất hiện, cơn đau tê liệt trào ra từ trong nội tạng sau đó lan vào tận xương tủy, cơ bắp toàn thân hắn bắt đầu co rút kịch liệt, vô cùng khó chịu, thống khổ đến mức cực hạn giống như rơi vào địa ngục.

Có điều may mà giờ phút này không phải chỉ có một mình hắn, Anna phản ứng rất nhanh, nàng không hề chậm trễ, lập tức đánh một chưởng vào sau gáy Trương Hằng khiến ọi thứ trước mắt hắn đột ngột trở nên tối sầm, sau giây lát đã mất đi tri giác không còn cảm thấy gì. Khi tỉnh lại, Trương Hằng đã thấy mình đang nằm trong một chiếc lều lớn, trên người cảm thấy ớn lạnh, tay trái được băng bó bằng thạch cao. Sau khi xem xét xung quanh một chút hắn liền nhanh chóng biết được tình hình hiện tại, hắn là Anna đưa hắn đến trạm cấp cứu để chữa trị khẩn cấp, thấy bốn phía xung quanh không có ai, Trương Hằng liền nhắm hai mắt lại, yên lặng cảm giác thân thể của mình, khi hắn mở mắt ra, đôi mắt đã trở thành một mảng mờ mịt, theo hắn nhắm mắt lại rồi mở ra một lần nữa, đôi mắt liền khôi phục lại trạng thái bình thường.

(Tốt, đã thuận thực mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, quả nhiên thứ bản thân hoàn toàn nắm giữ mới là lực lượng thật sự)

Trương Hằng cứ như vậy yên lặng cảm thụ biến hóa của thân thể, tuy chỉ là mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, nhưng dù sao cũng là bước đầu tiên trên con đường lớn của sự tiến hóa, đây là vốn liếng để hắn có thể có lực lượng càng mạnh hơn nữa trong tương lai, cần phải cảm giác cùng rèn luyện thật cẩn thận, nhanh chóng nắm giữ tất cả tiềm năng của thân thể này, dù sao hắn cũng chỉ có ba tháng, nếu như không lấy được tư cách thành viên tiểu đội luân hồi trước khi thể giới phim kinh dị tiếp theo xuất hiện, tình hình sẽ vô cùng nguy hiểm, cho nên hắn nhất định phải giành giật từng giây.

Không biết bao lâu sau, bỗng nhiên có một người mặc trang phục quân y bước vào, thấy Trương Hằng đang mở mắt nhìn mình, hắn liền nói:

- Tỉnh rồi à? Vậy thì làm thủ tục xuất viện đi, người bị thương cũng không nghiêm trọng, chỉ cần uống thuốc đều đặn là được.

Trương Hằng vội vàng gật đầu, sau đó vội vàng hỏi:

- Bác sĩ, ta nhớ là mình đang ở vùng ngoại thành mà, đúng rồi, còn có cả... ách... bạn gái ta, làm thế nào ta đến được đây?

Trương Hằng vừa dứt lời thì cũng Anna bước vào, nghe Trương Hằng nói, khuôn mặt nàng liền đỏ bừng, tuy vậy nàng cũng không phủ nhận, chỉ cúi đầu lẩm bẩm:

- Chúng ta đến khu vực phế tích ở ngoại thành chơi, không cẩn thận bị ngã xuống, lúc ấy người hôn mê, là ta đưa người về đây.

Viên bác sĩ cũng không để ý nhiều, chỉ bình thản nói:

- Những khu vực phế tích đều rất nguy hiểm, nên nhà, phòng ốc đã bị hư hỏng nặng, chỉ cần có động tĩnh mạnh một chút là sẽ sụp đổ, lúc trước có một số người đi vào, không cẩn thận liền bị phế tích chôn vùi, bạn trai người chỉ bị ngã gãy tay, thế là may mắn lắm rồi, như vậy hai người đi nộp viện phí đi, ta sẽ kê thuốc đem về, những ngày này cần chú ý ăn uống điều độ đủ dưỡng chất.

Sau khi từ bệnh viện về đến khu vực lánh nạn, Trương Hằng mới hỏi Anna:

- Ta đã thực sự mở cơ nhân tỏa sao?

Anna lập tức nở nụ cười nói:

- Ta đã bảo mà, tố chất thân thể của ngươi rất tốt, hơn nữa kỳ thực đã sớm mở cơ nhân tảo tầng thứ hai, hiện tại bất quá là chính thức nắm giữ mà thôi, tuy di chứng sau khi mở cơ nhân tảo lần đầu rất lớn, nhưng cũng sẽ không phá hủy kết cấu thân thể, chỉ cần vượt qua được là sẽ không còn nguy hiểm.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Như vậy cũng tốt, Anna, chờ khi thân thể ta khôi phục lại, ngươi giúp ta huấn luyện kỹ xảo chiến đấu một chút được không? Ngươi cũng biết, nếu như ta không có cung trong tay, sức chiến đấu chỉ mạnh hơn so với người bình thường một ít, nhưng mà không thể lúc nào cũng cầm cung trong tay, cho nên...

Trương Hằng còn chưa nói xong, Anna đã mỉm cười gật đầu:

- Đương nhiên là được, tay ngươi có vài chỗ bị gãy xương, có điều những người đã mở cơ nhân tảo như chúng ta, lực hồi phục của thân thể mạnh hơn nhiều lần so với người bình thường, trong vòng hai tuần thương thế của ngươi sẽ hoàn toàn lành lặn, khi đó chúng ta sẽ cùng huấn luyện.

161. Chương 161: Mở Cơ Nhân Tảo! (nhị)

Trong lúc Anna vui vẻ, Trương Hằng thì không ngừng xấu hổ, thời gian chậm rãi trôi qua ba ngày, mà trong ba ngày này, thế cục toàn bộ thế giới cũng không ngừng phát sinh kịch biến, đương nhiên, dân chúng bình thường sẽ không cảm giác được, chỉ những người đủ tư cách tham dự vào hội nghị phân phối quyền lực mới có thể cảm giác được thế cục của thế giới thay đổi kịch liệt đến cỡ nào.

-... Như đã nói, viện nghiên cứu cùng nhà máy chế tạo vũ khí Gauss tốt nhất nên xây dựng bên bờ sông Rhine, vị trí đó có giao thông tiện lợi, ngoài ra còn là nơi tập trung khoáng sản lớn, tuy hiện tại ở đó hầu hết là phê tích, nhưng dù sao vẫn còn một số cơ sở vật chất, hơn nữa các loại kim loại đặc thù độ tinh khiết cao cần thiết khi chế tạo vũ khí Gauss cũng có, cho nên ý kiến của đoàn đại biểu chúng ta là...

Đây là một vấn đề chính được thảo luận trong hội nghị, quyền sở hữu những thứ liên quan đến vũ khí công nghệ cao, bởi vì sử dụng công nghệ cao khiến cho quá trình chế tạo, gia công kỹ thuật rất nhanh chóng, hiệu suất được đề cao trên phạm vi lớn, bất kỳ nhà máy chế tạo nào cũng chỉ cần xây từ hai đến ba cái là có thể hoàn toàn thỏa mãn nhu cầu của xã hội, về phần viện nghiên cứu cũng chỉ cần một tòa là đủ. Hơn nữa một khi Chính phủ thế giới thành lập, thống nhất công tác hành chính, nhân viên nghiên cứu trên toàn thế giới có thể tập trung lại tiến hành nghiên cứu, đặc biệt là tiểu đội luân hồi đã trực tiếp hoán đổi ra các tài liệu khoa học kỹ thuật tiên tiến hơn so với hiện tại năm mươi năm, cho nên công tác nghiên cứu kỳ thực chỉ là tiêu hóa cùng vận dụng các tài liệu sẵn có mà thôi, không giống như xã hội loài người trước kia, lực lượng nghiên cứu, tài nguyên thiên nhiên, kinh tế, hành chính... của các quốc gia đều phân tán ra khắp nơi, không hề tập trung, đây cũng là nguyên nhân mấy người Trịnh Xá quyết tâm thành lập một chính phủ thống nhất, tập hợp tất cả lực lượng của xã hội loài người về làm một, khi đó mới có thể có cơ hội vượt qua được vô vàn nguy cơ từ các thế giới phim kinh dị.

Người vừa phát biểu vừa rồi là đại diện của nước Đức, dù sao một hạng mục chỉ có tối đa là hai đến ba nhà máy, quy mô một nhà máy tương đương với một thành phố loại nhỏ, hiệu suất tập trung chế tạo cao hơn rất nhiều so với trước kia, hơn nữa vì để phòng ngự khi thế giới phim kinh dị xuất hiện nên các nhà máy quy mô lớn này đều có hệ thống bảo vệ rất chặt chẽ. Do đó bất kỳ khu vực nào được chọn làm nơi xây dựng, đối với vấn đề kinh tế, văn hóa, quân sự, an ninh đều xem như đã có bảo đảm, cho nên các quốc gia cơ hồ đều toàn lực tranh thủ, nhất định phải giành giật được, không ai nhường ai.

- Không, ta cảm thấy viện nghiên cứu cùng nhà máy chế tạo vũ khí Gauss nên đặt tại khu vực Ngũ đại hồ, hoàn cảnh tại đó...

* Ngũ đại hồ (tiếng Anh: Great Lakes) là năm hồ lớn nằm trên hay gần biên giới Hoa Kỳ – Canada. Đây là nhóm hồ nước ngọt lớn nhất trên thế giới, và hệ thống Ngũ đại hồ – sông Saint Lawrence là hệ thống nước

ngọt lớn nhất trên thế giới. Đôi khi năm hồ này được gọi biển nội địa. *

Người lên tiếng lần này là đại biểu của Mỹ, mà sau đó, càng có mấy người đại biểu cho các quốc gia khác thêm kích động, thật sự không ai có ý định tỏ ra khiêm tốn cho dù chỉ một chút.

Cùng lúc đó, tiểu đội luân hồi cũng có nhiệm vụ của mình, tài liệu khoa học kỹ thuật siêu hiện đại được hoán đổi đang chất đầy trong những nhà kho lớn, cái gọi là hoán đổi khoa học kỹ thuật tiên tiến hơn hiện tại năm mươi năm cũng không phải chỉ cần hoán đổi tài liệu của thời điểm năm mươi năm sau là được. Nếu như mức độ chênh lệch khoa học kỹ thuật quá lớn, nhân viên nghiên cứu xem những tài liệu này nhất định sẽ giống như đang xem thiên thư (sách trời), cái gọi là công nghệ cao, đối với những người của nền văn minh lạc hậu một chút mà nói, kỳ thực hoàn toàn giống như ma pháp, giống như kỳ tích, cho nên các tài liệu khoa học kỹ thuật tiểu đội luân hồi hoán đổi bắt đầu từ mức độ vượt qua khoa học kỹ thuật hiện tại một năm, cứ thế hoán đổi dần lên cho đến vượt qua năm mươi năm. Các loại tài liệu đều nhiều vô số, tuy không phải tất cả mọi lĩnh vực đều có đủ, nhưng các tài liệu liên quan đến năng lượng, vũ khí, lương thực, y tế... đều có, mặt khác còn có những tài liệu liên quan đến vật liệu xây dựng kiểu mới, liên quan đến chiến hạm vũ trụ... Tóm lại, các tiểu đội luân hồi dùng hơn 100.000 điểm thưởng để hoán đổi những tài liệu này, mà giá hoán đổi của tài liệu khoa học kỹ thuật thực tế là rất thấp, cho nên dùng hơn 100.000 điểm chỉ để hoán đổi tài liệu, có thể hình dung được số lượng những tài liệu này nhiều đến mức nào.

Bởi vì tầm quan trọng của những tài liệu này, gần như là yếu tố quyết định tương lai của nhân loại, cho nên bảo vệ bên ngoài nhà kho, ngoại trừ một lượng lớn bộ đội đặc chủng còn có các thành viên tiểu đội luân hồi tham dự, mà theo lịch luân phiên, hôm nay đến lượt hai người Trịnh Xá cùng Lăng Tân canh giữ.

- Lăng Tân, người thật sự không định nói cho ta biết sao? Đến cùng bọn họ đã làm gì với Phong Thần bảng? Ta biết người nhất định là đoán được một số chi tiết trong việc này, nếu không thì người đã không đáp ứng cho bọn họ sử dụng Phong Thần bảng của mình, nói cho ta biết đi...

Trịnh Xá không ngừng nhỏ giọng hỏi Lăng Tân, từ sau ngày mọi người tập trung lại sử dụng Phong Thần bảng lúc nửa đêm, hắn vẫn hiểu kỳ không thôi đối với chuyện này, nhưng sau khi sử dụng Phong Thần bảng ba người Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi và Hà Thiên Đạo đều lặng lẽ rời đi, còn Lăng Tân thì lại một mực trầm mặc, căn bản không có ý định giảng giải kỹ càng cho hắn có chuyện gì xảy ra, cho nên cũng dẫn đến hiện tượng là Trịnh Xá lại càng thêm hiểu kỳ.

Lăng Tân liếc mắt nhìn Trịnh Xá, hắn cũng không nói gì, chỉ không ngừng cười lạnh, đến mức khiến cho Trịnh Xá cũng có chút sợ hãi.

- Tham lam là nguồn gốc tội lỗi lớn nhất của nhân loại, mà lần này tham lam đã khiến cho bọn họ muốn tính kế với “hắn”, tuy tạm thời còn không biết mục đích cuối cùng của mấy người bọn họ là gì, nhưng trên đại thể mà nói, bọn họ chính là đang đùa với lửa a.

- Hắn? Hắn nào?

Trịnh Xá hỏi với vẻ khó hiểu.

- Còn hắn nào nữa? Dĩ nhiên là chỉ có “hắn” rồi.

Khi nói những lời này, Lăng Tân liền chỉ tay về phía bầu trời, Trịnh Xá lập tức ngẩn người một lúc lâu, sau đó mới mãnh liệt bừng tỉnh đại ngộ.

- Không thể nào, “hắn”?

Trịnh Xá gần như lớn tiếng hét lên khiến cho những quân nhân đang canh gác xung quanh đều nhìn sang, hắn vội vàng nhỏ giọng lại sau đó hỏi:

- Ba người bọn họ muốn đối kháng với “hắn”? Sao có thể, chẳng lẽ sinh vật bên ngoài cái hộp rất yếu ớt sao?

- Đâu có dễ dàng như vậy.

Lăng Tân vẫn không ngừng cười lạnh, có điều hắn vẫn thấp giọng giải thích:

- Sinh vật của không gian hai chiều vĩnh viễn không thể tưởng tượng được trên và dưới là phương hướng như thế nào, đồng dạng, đối với sinh vật bên ngoài cái hộp, những sinh vật bên trong cái hộp như chúng ta cũng không thể biết đó là loại sinh vật như thế nào. Là đại năng? Là vận mệnh trong cõi hư vô? Hay cũng là nhân loại giống chúng ta? Những điều này đều không thể biết, thứ duy nhất có thể biết chính là ba người bọn họ có ý đồ muốn lấy được thứ gì đó từ sinh vật bên ngoài cái hộp, còn đến cùng là cái gì thì ta cũng chưa biết...

Trịnh Xá hít sâu một hơi định nói gì đó, có điều hắn còn chưa kịp mở miệng đã nghe thấy Lăng Tân nói tiếp:

- Nhưng mà ta lại biết rõ sự tồn tại của ta và người đến cùng là như thế nào, bọn họ muốn lấy được thứ gì đó từ sinh vật bên ngoài cái hộp, bước đầu tiên có thể do bọn họ tự hoàn thành, nhưng mà bước tiếp theo nhất định phải có ta và người mới có thể.

- Sự tồn tại của ta và người?

Trịnh Xá có chút không hiểu, hắn hỏi với vẻ kỳ quái:

- Sự tồn tại của chúng ta có liên quan gì đến sinh vật bên ngoài cái hộp chứ?

- đương nhiên là có liên quan.

Lăng Tân nhìn về phía Trịnh Xá rồi nói với vẻ rất nghiêm túc:

- Chúng ta đều là vai chính, nếu như muốn đối kháng với sinh vật bên ngoài cái hộp, ta và người... mới là chỗ dựa lớn nhất của bọn họ.

- Để đối kháng với sinh vật bên ngoài cái hộp, ta và người mới là chỗ dựa lớn nhất, là quân cờ mạnh nhất của Clone Sở Hiên, của ba người bọn họ, có lẽ còn của cả những thế lực đang ẩn giấu. Chỉ là bọn họ lại không minh bạch một chuyện, tại sao chúng ta nhất định phải là quân cờ? Nói không chừng... chúng ta mới thật sự là kỳ thủ, còn bọn họ chỉ là một đám vọng tưởng tham lam ngu xuẩn mà thôi.

162. Chương 162: Trở Nên Mạnh Mẽ Cùng Tin Tức (nhất)

- Được rồi, hôm nay dừng ở đây thôi.

Anna vừa thở dốc vừa cười nói với nam tử trước mặt.

Trương Hằng cùng Anna tiến hành huấn luyện đối chiến tại một địa điểm cách khu lánh nạn tầm hai mươi kilomet, hiện tại mới chỉ cách lúc Trương Hằng tập luyện mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất khoảng bảy tám ngày mà thôi, vậy mà những chỗ bị gãy xương của hắn đã hoàn toàn lành lặn, tốc độ khôi phục như vậy khiến cho Anna cũng cảm thấy vô cùng thần phục.

Sau khi hồi phục, Trương Hằng liền yêu cầu Anna cùng hắn tiến hành luyện tập, mỗi ngày ít nhất tập luyện trên mười sáu tiếng, mà trong quá trình huấn luyện cường độ cao như vậy, tiềm lực của Trương Hằng cũng dần bộc phát.

Khi Anna vừa nói có thể nghỉ ngơi, Trương Hằng liền trực tiếp ngã xuống đất, hắn liên tục thở hổn hển không hề có ý giữ hình tượng chút nào, cho dù trên mặt đất đầy tro bụi cũng mặc kệ, sau mấy phút hắn mới cười khổ nói:

- Ta ngay cả khí lực để nhúc nhích cũng không có, hôm nay còn mệt hơn so với ngày hôm qua, người xác nhận là mới chỉ sử dụng năm mươi phần trăm thực lực thôi sao?

Anna cũng không trả lời, chỉ đi tới bên cạnh Trương Hằng sau đó tùy ý ngồi xuống rồi mới nói:

- Thực lực của ta có một bộ phận rất lớn đến từ niệm động lực cùng súng ống, mà những thứ này lại không thể sử dụng khi tập luyện đối chiến với người, cho nên xác thực là chỉ có thể phát huy được năm mươi phần

trăm toàn lực. Có điều thực lực của người thật sự là vượt qua dự đoán của ta a, vốn người cũng không am hiểu cận chiến, vậy mà lại rõ ràng có thể ngang kháng ba đến bốn mươi phần trăm thực lực của ta, không phải xưa nay người chỉ tiến hành ám sát bằng trường cung thôi sao?

Trương Hằng lại cười khổ không nói lời nào, trên thực tế, đối với một người đến từ xã hội hòa bình điển hình mà nói, hẳn căn bản không có bất kỳ thiên phú chiến đấu nào, thứ duy nhất hẳn có chỉ là bí mật của thân thể này...

Thân thể này, không, hẳn là tất cả các nhân vật có tên là “Trương Hằng” trong những tiểu thuyết hắc viết đều có được huyết thống của Đại Vu Hậu Nghệ, trong gien đã có sẵn các loại kỹ xảo chiến đấu, sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, Trương Hằng chỉ cần ngưng tụ tâm thần, tiến vào ý thức của bản thân, đủ loại kỹ xảo chiến đấu sẽ tự nhiên xuất hiện, thay vì nói là hẳn muốn huấn luyện, chẳng thà nói là hẳn muốn thành thạo kỹ xảo chiến đấu, thuần thục thứ lưu truyền lại từ trong gien.

Vu, đây là một loại sinh vật chiến đấu do Thánh nhân phân hệ da vàng chế tạo, trong thời kỳ Hồng hoang đại chiến, chiến tranh giữa tập đoàn Thánh nhân cùng tập đoàn Tu chân giả kéo dài, đại bộ phận Thánh nhân và Tu chân giả đều chết, do đó những người còn lại không thể không bắt đầu tìm kiếm phương pháp gia tăng sức chiến đấu cho phe mình. Sự khác biệt lớn nhất giữa hai phe là thực lực đơn thể của Thánh nhân vượt xa Tu chân giả, nhưng mà số lượng Thánh nhân lại ít hơn rất nhiều, hơn nữa muốn sinh ra Thánh nhân mới cũng là chuyện cực kỳ khó khăn. Tuy thực lực đơn thể của Tu chân giả không bằng, nhưng số lượng Tu chân giả lại nhiều hơn, hơn nữa còn có thể thông qua truyền đạt tri thức để hình thành nên một lượng lớn các Tu chân giả mới, do vậy khi Hồng hoang đại chiến bước vào giai đoạn cao trào, rốt cuộc Thánh nhân cũng bắt đầu chế tạo các sinh mạng thể chiến đấu.

Sinh mạng thể Thánh nhân phân hệ da trắng chế tạo là Thiên sứ, Ác ma, Thiên sứ thích hợp với hỗ trợ từ xa, còn Ác ma thì thích hợp với cận thân chiến đấu. Thánh nhân phân hệ da đen thì chế tạo mặt nạ vàng cùng sinh vật bất tử, sản phẩm sinh ra cũng gần giống của Thánh nhân phân hệ da trắng.

Chỉ có Thánh nhân phân hệ da vàng là khác biệt, trong thời kỳ Hồng hoang đại chiến, thực lực của phân hệ da vàng mạnh nhất, so với thực lực tổng hợp của phân hệ da trắng cùng da đen còn mạnh hơn rất nhiều, cho nên Thánh nhân phân hệ da vàng dùng đại lực lượng cải tiến kỹ thuật chế tạo sinh mạng thể chiến đấu, tạo ra “Vu”. Đây là sinh vật chiến đấu lấy cường giả đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba cho đến tầng thứ tư làm bản gốc, dùng phương pháp đặc thù cưỡng ép mở cơ nhân tỏa, quán nhập năng lượng khổng lồ vào thân thể, từ đó hình thành sinh mạng thể chiến đấu siêu cấp. Trong thế giới Eragon, Trịnh Xá gặp phải Satan, một quái vật vô cùng khổng lồ bị giam giữ phong ấn mấy tỷ năm, thực lực đã sớm giảm xuống không biết bao nhiêu lần, hơn nữa còn không có thần trí, nhưng cho dù là vậy cũng gần như đánh bại Trịnh Xá sử dụng Hồng hoang khai thiên tích địa, thực lực quả nhiên là sâu không thể lường, cũng chính bởi vì có Vu gia nhập, Hồng hoang đại chiến mới tạo thành thiên băng địa liệt, lực lượng của cả hai phe cũng xém chút nữa là hoàn toàn biến mất.

Vu có đại năng lực, nhưng chung quy cũng không phải là Thánh nhân thật sự, không có khả năng khổng lồ chế tạo năng lượng như tầng thứ năm chân chính, do đó, khi phát huy sức mạnh và năng lượng cường đại thì đồng thời Vu cũng từ từ trầm luân, cho đến khi tinh thần hoàn toàn bị bản năng cơ thể chi phối sẽ trở thành sinh vật chỉ còn biết đến giết chóc. Mà trong vô số Vu, có một số lượng rất ít không mất đi thần trí, chẳng những không mất đi thần trí, thực lực còn liên tục tăng lên trên phạm vi lớn cho đến khi gần ngang với cấp độ của Thánh nhân, những Vu như vậy được gọi là Đại Vu, còn Hậu Nghệ thì chính là một trong số những Đại Vu có thực lực mạnh mẽ nhất. Tuy Đại Vu không mất đi thần trí, cũng có thực lực gần với Thánh nhân, nhưng mà cuối cùng thì vẫn kém hơn Thánh nhân một chút, chỉ là có được có mất, Đại Vu có những thần thông kỳ lạ của riêng mình, một trong số đó chính là có thể trực tiếp di truyền kinh nghiệm cùng kỹ xảo chiến đấu thông qua gien, đây là điểm đặc thù mà cả Thánh nhân cùng Tu chân giả đều không có.

Trương Hằng biết rõ bản thân không phải thiên tài gì, chuẩn xác mà nói, hẳn bất quá là một người tương đối thông minh mà thôi, không hề có thiên phú giống như Lăng Tân hay Trịnh Xá, cho nên điều duy nhất hẳn có thể làm là dựa vào hiểu biết của mình đối với thế giới này, không ngừng đề cao thực lực, mặt khác tận dụng những phức bút chôn giấu để đoạt lấy các cơ hội, chỉ cần giành giật được cơ hội ban đầu, như vậy tương lai của hẳn sẽ là một con đường bằng phẳng, mà cơ hội ban đầu này... chính là tiểu đội chăn nuôi!

Sau khi nghỉ ngơi hơn mười phút đồng hồ, Trương Hằng mới chậm rãi đứng lên, vừa phủi bụi bặm trên

người vừa nói với Anna:

- Không biết khi nào thì các phương tiện giao thông như máy bay mới hoạt động trở lại, ta muốn lập tức đến Canada.

- Canada?

Anna kỳ quái nhìn về phía Trương Hằng nói:

- Đến Canada làm gì? Tại sao ta lại không biết người có bí mật gì tại Canada chứ?

Trương Hằng biết xưa nay Anna vẫn một mực thu thập tin tức tình báo của mình, cho nên hẳn cũng không có ý định dối trá lấp liếm, chỉ nhìn về phía nàng rồi nghiêm túc nói:

- Ta có chuyện vô cùng quan trọng cần làm tại Canada... Người có thể đi theo giúp ta được không? Ta muốn đến đó giết người, nhưng mà thực lực của ta còn chưa đủ, cần người trợ giúp mới có thể hoàn thành.

Anna hơi kinh hãi, nàng lại hỏi:

- Ám sát cũng không được sao? Dùng thực lực của người tiến hành ám sát từ xa mà cũng không cách nào giết được những người kia?

Trương Hằng gật gật đầu, hẳn cũng không muốn đi sâu vào chi tiết, chỉ tiếp tục nói:

- Coi như là ta thiếu người một lần nhân tình, trận chiến đấu này, ta thật sự không cách nào tự hoàn thành, cho nên ta chỉ có thể nhờ người giúp đỡ, nếu như có thể vượt qua... ta nhất định sẽ đáp ứng bất cứ yêu cầu nào của người.

Anna đang định hỏi rõ một phen nhưng nàng lại chợt thấy biểu lộ của Trương Hằng, rõ ràng là không muốn nói thêm nhiều về chuyện này, vốn nàng cũng cực kì thông minh, thậm chí yêu Trương Hằng nhưng da mặt lại quá mỏng, không biết nên nói lời yêu như thế nào, cho nên chỉ có thể dùng khi dễ để thu hút sự chú ý của đối phương giống như con nít. Khi người Sao Hoả tấn công Trái đất, hai người vì vậy mà ở chung một thời gian, sau nhiều ngày rớt cuộc quan hệ giữa hai người cũng dần trở nên thân thiết hơn, cho nên Anna căn bản không muốn làm Trương Hằng khó chịu, kỳ thực nam nữ ở chung, chuyện quan trọng hàng đầu chính là tận lực tránh làm cho đối phương sinh ra chán ghét.

Nếu như Trương Hằng đã đưa ra thỉnh cầu, Anna tự nhiên là sẽ không cự tuyệt, huống hồ bản thân nàng vốn là sát thủ top đầu thế giới, do vậy nếu là chuyện liên quan đến giết người nàng cũng sẽ không cảm thấy có gì quá khó xử. Sau khi suy nghĩ một lúc nàng liền vui vẻ nói:

- Tốt, ta cùng người cùng đi giết người, nhưng mà người nhớ rõ a, đáp ứng ta một yêu cầu. Tương lai... tương lai khi ta đưa ra yêu cầu, người nhất định không được từ chối.

Trương Hằng lập tức mừng rỡ, cái hắn sợ nhất chính là Anna gắng hỏi chi tiết, hắn không dám nói với nàng đối phương là ai, làm thế nào biết đối phương đang ở Canada, tại sao lại phải ám sát... tất cả hắn đều không dám mà cũng không thể nói, có điều Anna đã đồng ý bỏ qua không hỏi thêm, do đó hắn liền hưng phấn nói:

- Tốt, chúng ta sẽ lên máy bay đến Canada ngay khi giao thông bắt đầu hoạt động trở lại, chuyện này thật sự là một ngày cũng không thể trì hoãn thêm... Đúng rồi, còn một chuyện, phiền người chuẩn bị cho ta một thanh trường cung, không nhất định phải là loại nửa cung nửa nỏ, chỉ cần là trường cung chế tạo bằng kim loại là được, tầm bắn càng xa càng tốt.

Anna cười đáp ứng, sau đó mới lên tiếng:

- Tuy hiện tại giao thông đường hàng không chưa hoạt động, nhưng mà lãnh đạo các quốc gia, tỷ phú thế giới, bọn họ vẫn có thể đến Trung Quốc tham dự hội nghị bằng máy bay, cho nên chúng ta cũng có thể. Nếu như muốn đợi các hãng hàng không hoạt động trở lại sợ là phải cần thêm mấy tháng nữa, mà chuyện này dường như rất quan trọng đối với người, không thể trì hoãn lâu như vậy đúng không? Ta có quen biết với nhiều tỷ phú trên thế giới, ngày mai chúng ta sẽ đến Bắc Kinh tìm kiếm một tỷ phú nào đó, mượn tạm mấy bay tư nhân của họ, như vậy là được.

Sau khi nghỉ ngơi thêm một lúc, Trương Hằng cùng Anna liền quay về khu vực lánh nạn, do trong lòng đều đang vô cùng vui vẻ cho nên hai người còn cố ý đi mua vài loại thức ăn ngon, hai chai rượu loại thượng hạng rồi cùng ăn uống một bữa thịnh soạn.

Sáng sớm ngày hôm sau, Trương Hằng cùng Anna lên một chiếc xe tải lớn đến Bắc Kinh, dù sao chiến tranh với người Sao Hỏa cũng mới kết thúc chưa lâu, công tác trùng kiến vẫn chưa triển khai cho nên tự nhiên là không thể có xe khách cao cấp, chỉ có một số xe tải lớn làm nhiệm vụ vận chuyển dân chúng đến các khu dân cư. Ngồi trên xe, Trương Hằng cùng Anna đều chỉ yên lặng nhắm mắt, tuy Anna thập phần muốn nói chuyện với Trương Hằng, nhưng mà trên xe rất đông người, không thích hợp để tán gẫu hay tâm sự nên nàng cũng dứt khoát nhắm mắt dưỡng thần, mà Trương Hằng lại căn bản là không hề có ý định nói chuyện, hắn chỉ chậm rãi mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, vừa tiếp thu những kinh nghiệm chiến đấu được lưu truyền trong gen, vừa cân nhắc về chuyện mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai.

163. Chương 163: Trở Nên Mạnh Mẽ Cùng Tin Tức (nhị)

(Tuy đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, nhưng tối đa cũng chỉ có thể địch nổi thành viên tiểu đội luân hồi bình thường mà thôi, muốn chiến đấu với thành viên tiểu đội chăn nuôi vẫn chưa đủ. Nhưng nếu như không tiêu diệt đội ngũ chăn nuôi này ta sẽ không thể lấy được tư cách thành viên tiểu đội luân hồi, đến lúc đi lấy di sản của Thánh nhân phân hệ da đen cũng sẽ nguy hiểm vạn phần.)

Trương Hằng liên tục suy nghĩ nhưng vẫn không tìm ra được biện pháp thích hợp, chuyện này cũng khó trách, dù sao hắn cũng chỉ là một người tương đối thông minh mà thôi, hoàn toàn không thể so sánh với những trí giả như Sở Hiên, Tiêu Hoành Luật, Adam hay Nyos... hơn nữa thực lực cũng không có thiên phú như Trịnh Xá hay Lăng Tân, do vậy hiện tại hắn thật sự cảm thấy vô cùng khó xử.

(Ta còn thiếu một trí giả, sau khi trận chiến này chấm dứt nhất định phải tìm kiếm một trí giả mới được, bất quá khá tốt, còn một trí giả đang ẩn giấu, Lý Cương Lôi. Tuy không so được với Sở Hiên, cũng hơi kém hơn Lăng Tân, nhưng ít nhất vẫn ngang với cấp độ của mấy người Trần Hạo Thao, Hà Thiên Đạo, Vĩ Thi Thi, có điều hiện tại nghĩ đến vấn đề này còn quá sớm, cái khó trước mắt vẫn là làm sao tiêu diệt được đội ngũ chăn nuôi...)

Trương Hằng liên tục suy nghĩ, trong lúc bất tri bất giác, xe tải đã tiến vào đến phạm vi phế tích của Bắc Kinh, ngoại trừ vô số lều vải của dân chúng dọc đường, đằng xa còn có một tòa cao ốc khổng lồ đứng vững. Nhìn tòa nhà hội nghị do mấy người Trịnh Xá hoán đổi, trong lòng Trương Hằng cũng minh bạch, giờ phút này hắn tuyệt đối không thể để cho tiểu đội luân hồi biết đến sự hiện hữu của mình, cho dù có người đoán được hắn đã đích thân đến thế giới này, nhưng dù sao hắn cũng là sinh vật đến từ bên ngoài cái hộp, thực lực như thế nào, tư tưởng ra sao bọn họ đều không biết, do vậy có thể che giấu được bao lâu thì cứ che giấu, đến khi thực lực của hắn đạt đến một mức nhất định rồi gặp mặt cũng chưa muộn, chính vì vậy nhanh chóng rời khỏi Trung Quốc là chuyện vô cùng quan trọng và gấp rút, nếu như thân phận của hắn bị phát hiện, lúc đó muốn chết cũng không thể.

- Đi thôi, chúng ta đến đăng ký trước, sau đó đi ăn tối, ngày mai sẽ tìm người trợ giúp.

Sau khi xuống xe, Anna cười nhẹ với Trương Hằng một cái rồi liền kéo tay hắn đi về hướng địa điểm đăng ký, Trương Hằng cũng hơi sững sờ, có điều còn chưa kịp phản ứng, một cảm giác mềm mại dễ chịu đã truyền đến khiến cho hắn lập tức quên mất mình định nói gì, chỉ đi theo Anna đến địa điểm đăng ký. Hai người một xinh đẹp một anh tuấn giống như cặp tình nhân trẻ tuổi nắm tay nhau đi như vậy khiến cho rất nhiều dân chúng xung quanh để ý, trong lúc nhất thời những người may mắn sống sót sau trận chiến với Sao Hỏa đều cảm thấy như có thêm sinh khí, vui vẻ nhìn xem đôi uyên ương đi về phía xa.

Sáng hôm sau Anna dậy rất sớm, lặng lẽ đi một mình không nói gì với Trương Hằng, mà Trương Hằng cũng không để ý, thấy Anna không đến quấy rầy mình hắn càng mừng, yên tâm nằm trong lều nhắm mắt thể nghiệm những kỹ xảo chiến đấu, không biết bao lâu sau, bỗng nhiên cửa lều nhấc lên, tiếp đó Anna liền bước vào.

- OK rồi.

Mới bước vào Anna đã vừa cười vừa nói như đang khoe thành tích:

- Đã tìm được mấy khách hàng trước kia cùng với mượn được một chiếc máy bay tư nhân loại nhỏ, người muốn trực tiếp đến Canada hay là đến nơi nào đó trước rồi mới đến Canada sau?

Trương Hằng suy nghĩ một chút rồi lập tức trả lời:

- Trực tiếp đến Canada cũng tốt, ở đó có nhiều rừng rậm, tìm một khu rừng nguyên sinh, người giúp ta luyện tập kỹ xảo chiến đấu một chút, tranh thủ thuận thực mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, đúng rồi, nếu như người có biện pháp, tìm một số nhân viên tình báo, điều tra thu thập tin tức về đối tượng cần ám sát.

Anna vui vẻ đáp ứng, hai người nói chuyện thêm một lát, sau đó cùng đi ăn trưa. Do biểu hiện gần đây của Trương Hằng, không có bất kỳ dấu hiệu muốn chạy trốn nào, cho nên Anna cũng càng ngày càng ôn nhu, trên mặt thường xuyên mang theo vẻ tươi cười, trong động tác cũng đều tản ra mị lực của nữ nhân. Sau khi ở chung nhiều ngày như vậy, Trương Hằng cũng dần có chút không duy trì được, dù sao hần cũng là nam nhân chân chính, không phải thái giám, bị mỹ nữ như Anna hấp dẫn cũng là chuyện dễ hiểu, có điều khúc mắc trong lòng vẫn chưa mở, cho nên hần cũng không dám quá thân mật với Anna.

Khi hai người vừa đi đến địa điểm cấp đồ ăn, Trương Hằng đột nhiên mãnh liệt cúi đầu, tim đập thình thịch, cũng may hần phản ứng nhanh, lập tức mở cơ nhân tỏa, đè nén một hồi tim đập này. Sau đó hần cũng không ngẩng đầu lên, chỉ yên lặng đi về phía trước theo Anna, trong lòng thầm tính toán phạm vi tầm mắt của đối phương. Tại con đường bên cạnh cách đó không xa, Trịnh Xá cùng những thành viên tiểu đội luân hồi khác đang vừa đi vừa bàn bạc chuyện gì đó. Bọn họ đều không chú ý tới Trương Hằng, hơn nữa Trương Hằng vốn cũng không sợ bị nhìn thấy, dù sao giữa hai bên cũng không có nhân quả gì, cái hần sợ chính là người đang đứng bên cạnh Trịnh Xá, Lăng Tân. Trí tuệ người này chỉ dưới Sở Hiên, hơn nữa còn có quen biết với Trương Hằng, do vậy ngay cả tim đập hần cũng cố đè ép xuống, tuyệt đối không thể để lộ chút sơ hở nào trước mặt Lăng Tân cho dù chỉ một chút.

May mắn là đây là địa điểm cung cấp thực phẩm, dân chúng xếp hàng rất đông, mà mấy người Trịnh Xá dường như cũng có chuyện gì đó quan trọng, chỉ không ngừng vừa thảo luận vừa đi về phía trước, khi các thành viên tiểu đội luân hồi đều đã đi xa, toàn thân Trương Hằng đã như muốn nhũn ra, sau lưng đầy mồ hôi hột.

Lúc này Anna mới nhỏ giọng hỏi:

- Không sao chứ? Dường như người rất sợ bọn họ...

Trương Hằng cười khổ, thấp giọng nói:

- Không phải là ta muốn sợ, thực lực của người tên là Trịnh Xá kia người cũng đã thấy qua, người cùng ta cộng lại cũng không ngăn được một quyền của hần, hơn nữa người đứng bên cạnh hần là khách hàng trước kia của ta, chính là người đã thuê ta làm nhiệm vụ ám sát tại Thượng Hải. Có trời mới biết tiểu đội luân hồi xem những người mở cơ nhân tỏa như chúng ta là cái gì, nếu như bọn họ có ác ý, chúng ta thật sự không thể nào là đối thủ của bọn họ, cho nên tạm thời cứ né tránh là tốt nhất.

Lời này xác thực cũng không sai, do vậy Anna chỉ im lặng đồng ý, lúc này Trương Hằng mới thở ra một hơi, trong nội tâm cũng quyết định phải rời khỏi Bắc Kinh bằng cách nhanh nhất có thể, chỉ cần đến được Canada, lấy được tư cách thành viên tiểu đội luân hồi, sau khi vượt qua thể giới phim kinh dị tiếp theo sẽ lập tức đến di tích của Thánh nhân phân hệ da đen.

(Thực lực của ta vẫn quá yếu, di tích của Thánh nhân phân hệ da đen a, bên trong cất giấu Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, Xạ nhật thần cung, đại lợi khí một công một thủ, ta vất vả ngày đêm suy nghĩ xếp đặt thiết kế bug chính là để có thể bảo vệ tính mạng trong Vô hạn thể giới này, chỉ là bên trong di tích nguy cơ trùng trùng điệp điệp, thực lực tầng thứ tư mới có thể bình yên vô sự, nếu không nhất định phải trải qua thiên tân vạn hiểm, thực lực của ta vẫn quá yếu!)

Trương Hằng cảm thán trong nội tâm, hần ngẩng đầu lên nhìn về phía xa, ở giữa không trung của quảng trường, một quả cầu ánh sáng màu vàng đang lơ lửng, Chủ thần, cũng là nguồn gốc lực lượng của tiểu đội luân hồi.

(Có điều Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp cùng Xạ nhật thần cung cũng chỉ là lúc đầu mà thôi, thực lực chân chính vẫn là mở cơ nhân tảo, hoặc là nắm giữ công nghệ văn tự ký hiệu, chỉ là tuy công nghệ văn tự ký hiệu có thể địch nổi Thánh nhân mở cơ nhân tảo tầng thứ năm, nhưng một khi quy tắc vũ trụ thay đổi, hoặc khi ta trở lại thế giới thực tế, căn bản là không còn tác dụng, cho nên vẫn phải đạt tới cấp độ nội vũ trụ mới được.)

Trương Hằng lại chăm chú nhìn quả cầu ánh sáng cực lớn phía xa một lúc, sau đó dứt khoát thu hồi ánh mắt, theo dòng người đi về phía trước, con đường của hắn... bây giờ mới bắt đầu!

164. Chương 164: Đồi Luyện, Nụ Hôn Trong Thoáng Chốc (nhất)

Vô tình gặp mấy người Trịnh Xá tại Bắc Kinh, Anna còn không sao, trong nội tâm Trương Hằng lại vô cùng sôi trào, hắn lại một lần nữa cảm giác được sự yếu ớt của mình, tùy ý một thành viên tiểu đội luân hồi, chỉ cần không phải tân nhân mới gia nhập, muốn giết hắn cũng là chuyện dễ như trở bàn tay, loại cảm giác này thật sự không hề dễ chịu, do đó Trương Hằng càng quyết tâm nhất định phải tăng cường thực lực của bản thân, kỳ thực mục đích hắn tiến vào Vô hạn thế giới cũng chính là thực lực, bất kể như thế nào hắn cũng nhất định phải lấy được đại thực lực!

Tối hôm đó, Trương Hằng cùng Anna âm thầm lên một chiếc máy bay tư nhân loại nhỏ, bay thẳng về hướng Canada, đến khi khung cảnh ban đêm của Bắc Kinh đã hoàn toàn khuất khỏi tầm mắt, Trương Hằng nhẹ nhàng thở ra một hơi. Trên thực tế, từ lúc bắt đầu tiến vào thế giới này, toàn thân hắn đã bị một luồng áp lực đè ép, áp lực sinh tồn, hắn cũng chỉ là một người bình thường như mọi người, tuy rằng tình cờ phát hiện ra năng lực đặc biệt của bản thân, nhưng trong mắt hắn năng lực đặc biệt này cũng chỉ để vui đùa mà thôi, sau đó dựa vào muôn vàn tính toán, rốt cuộc cũng có thể tiến vào thế giới này, nhưng mà loại áp lực này khiến cho hắn không lúc nào được yên tâm, trong đó hai người gây cho hắn áp lực lớn nhất chính là Clone Sở Hiền cùng Trịnh Xá.

Dù sao hắn cũng là sinh vật bên ngoài cái hộp, là tác giả, đối mặt với những sinh mạng thể do mình thiết kế hắn thật sự không biết nên làm thế nào, chẳng lẽ hắn có thể đường đường chính chính nói: này, ta sáng tạo ra ngươi, tất cả may mắn cùng bất hạnh của ngươi đều nằm trong tay ta, thậm chí cả tử vong của ngươi cũng vậy... Có thể sao? Trên đời này không có bất kỳ ai muốn tương lai của mình bị người khác xếp đặt, không có bất kỳ ai muốn vận mệnh tối tăm thực sự tồn tại, do vậy khả năng lớn nhất đến với hắn khi thân phận bị bại lộ sẽ là tử vong.

Hiện tại đã thoát ra khỏi phạm vi Trung Quốc, tuy không phải đã an toàn một trăm phần trăm, chỉ cần bị phát hiện, trong thời gian không đến một ngày, những thành viên tiểu đội luân hồi có thể dùng goblin glider trực tiếp đến bắt hắn, mặc cho hắn trốn đến tận rừng sâu núi thẳm, tinh thần lực khống chế giả cũng có thể tìm ra một cách đơn giản. Có điều mặc dù biết vậy, nhưng cách mấy người Trịnh Xá càng xa, trong lòng Trương Hằng cũng xuất hiện một cảm giác buông lỏng không cách nào hình dung, phẳng phất giống như được giải thoát.

Ngay khi hắn vừa nhẹ thở ra một hơi, Anna bỗng nhiên đặt câu hỏi:

- Trương Hằng... Có phải là ngươi có chuyện gì gạt ta không? Dường như ngươi rất sợ những thành viên tiểu đội luân hồi, tuy thực lực bọn họ rất mạnh, nhưng cũng không thể tùy ý ra tay giết người đúng không? Hay là... ngươi đắc tội với người nào trong bọn họ?

Trương Hằng cười khổ nói:

- Ta xác thực có việc gạt ngươi, nhưng thực tế cũng là vì muốn tốt cho ngươi, không nói nhiều về chuyện này nữa được không? Sau này... khi thực lực đạt đến một mức độ nhất định, ta sẽ nói tất cả mọi chuyện cho ngươi biết.

Anna kinh ngạc một chút, sau đó rất nhanh liền trở nên vui vẻ, nàng có chút cúi đầu nói:

- Đây là chính miệng người nói đấy nhé, chuyện này tạm thời bỏ qua, nhưng mà sau này bất cứ chuyện gì, người cũng không được giấu diếm ta nửa điểm, nhớ chưa?

Trương Hằng cũng không biết nên trả lời như thế nào, hắn chỉ có thể tùy ý đáp vài câu, sau đó không nói thêm gì nữa, yên lặng ngắm cảnh qua cửa sổ máy bay. Khi hai người đến Canada, một số thuộc hạ của Anna đã sớm đợi tại phi trường, sau khi bước xuống Trương Hằng cùng Anna lại lập tức bước lên một chiếc xe, đi thẳng về hướng một biệt thự ở ngoại thành.

- Biệt thự này được xây tại bìa rừng, khi người Sao Hỏa tiến hành tập kích, phần lớn mục tiêu đều là những thành phố lớn, hoặc là các mục tiêu như căn cứ quân đội, do vậy những khu vực càng xa xôi hẻo lánh càng ít chịu thiệt hại.

Anna vừa cười vừa giải thích với Trương Hằng, về mặt nàng vô cùng hưng phấn, từ khi người Sao Hỏa tấn công, nàng cùng Trương Hằng bị vây khốn ở khu lánh nạn của Trung Quốc, tuy không lo lắng về vấn đề ăn uống, an toàn cũng coi như có bảo đảm, nhưng chung quy vẫn có rất nhiều mặt không cách nào thỏa mãn, ví dụ như chỗ ngủ, tại khu lánh nạn chỉ có một loại lều vải mà thôi, hoặc ví dụ như tắm rửa các loại, những điều này đều không cách nào thỏa mãn, do vậy hiện tại trở về biệt thự của mình, Anna tự nhiên là rất vui vẻ.

Vừa bước vào biệt thự, Anna liền dẫn dò Trương Hằng mấy câu, tiếp đó vội vàng đi về hướng phòng tắm, đối với một nữ hài mà nói, liên tục không thể tắm rửa hơn mười ngày, mỗi ngày chỉ có thể dùng khăn tắm lau mồ hôi, quả thực chính là một loại cực hình. Sau khi Anna rời khỏi, Trương Hằng mới có cơ hội nhìn kỹ tòa biệt thự, tòa biệt thự này có tổng cộng bốn tầng lầu, nhìn từ bên ngoài rất có hương vị giống như các lâu đài cổ của Tây Âu, bên trong biệt thự được trang trí rất nhiều tranh ảnh nghệ thuật, mặt đất cũng được phủ một lớp thảm lông dày mịn, các góc tường đều có những bức điêu khắc tinh xảo.

Trong lúc Trương Hằng đang không ngừng ngắm nhìn những thứ xung quanh, bỗng nhiên từ phía sau lưng của hắn truyền đến một tiếng hừ lạnh, lúc này Trương Hằng mới quay đầu lại, trong đại sảnh có hai nam một nữ đang đứng, ba người này chính là những người đến đón bọn họ tại sân bay lúc trước, cũng là thuộc hạ tại Canada của Anna.

- Người có vấn đề gì sao?

Trương Hằng cười lạnh, hắn đi tới trước một chiếc ghế sofa rồi thuận thế ngồi xuống, tiếp đó mới lên tiếng hỏi. Nam tử tóc vàng nghe Trương Hằng hỏi vậy liền lạnh lùng nói:

- Người chính là Trương Hằng đúng không? Cho dù tiểu thư dẫn người về chung, nhưng người cũng không nên vọng tưởng, gia thế của tiểu thư không phải là thứ người có thể tưởng tượng, tốt nhất nên sớm rời khỏi đây, nếu không...

Nét cười lạnh trên mặt Trương Hằng càng thêm rõ ràng, trong vẻ cười lạnh còn mang theo một chút trào phúng, Anna là nhân vật do chính hắn thiết kế, gia thế cùng mọi chuyện trong gia tộc của nàng hắn tự nhiên là rõ như ban ngày. Do Anna là con riêng, cho nên địa vị trong gia tộc không cao, cũng không có quyền thừa kế, nhưng thực lực của nàng lại rất mạnh, do vậy gia tộc không thể không thừa nhận thân phận của nàng. Không chỉ vậy, gia tộc của Anna còn muốn nắm chặt nàng trong lòng bàn tay, một người mở cơ nhân tòa tầng thứ hai, lại có niệm động lực, xác thực là lực lượng trân quý nhất định phải nắm giữ, cho nên xưa nay gia tộc của Anna đều có ý định để nàng kết hôn với họ hàng xa, như vậy thứ nhất là quyền lực cùng tài sản của gia tộc sẽ không bị phân tán ra ngoài, thứ hai là có thể triệt để khống chế được nàng, do đó khi Anna biểu hiện ra hứng thú với Trương Hằng, gia tộc của nàng đã sớm viết tên hắn vào sổ đen rồi, nếu không phải Trương Hằng cũng là sát thủ hành tung xuất quỷ nhập thần, hơn nữa Anna vẫn luôn một mực ở bên cạnh theo dõi, nói không chừng gia tộc mafia này đã sớm phái người giết chết hắn.

Giờ phút này Trương Hằng theo Anna đi tới địa bàn của gia tộc nàng, tuy không phải địa bàn hạch tâm của gia tộc như ở Italy, nhưng nơi này vẫn là một cứ điểm trọng yếu, những người lưu thủ tại đây tự nhiên đều là thành viên trung tâm của gia tộc, mà nam tử tóc vàng vừa nói chuyện cũng đúng là họ hàng xa với Anna, vừa vặn có tư cách kết hôn với nàng, cho nên mới có địch ý lớn như vậy với Trương Hằng.

Trương Hằng lại căn bản không để ý đến, một gia tộc mafia có thể có bao nhiêu thực lực cùng quyền lực? Tối đa là trở thành thế lực điều khiển chính trị một quốc gia mà thôi, tuy hắn cũng chỉ là người bình thường,

trong thế giới thực tế cho dù như thế nào đi nữa cũng ngàn vạn lần không được đối nghịch với gia tộc như vậy, nhưng thế giới này lại là thế giới do hắc sắc tạo, dùng tình huống hiện tại đến xem, tùy tiện một slot của tiểu đội luân hồi đều có giá trị vượt xa so với gia tộc này, mà mục tiêu của hắc sắc khi tiến vào thế giới này đâu chỉ là trở thành thành viên tiểu đội luân hồi, mục tiêu của hắc sắc còn lớn hơn rất nhiều, là cấp độ tối cao của Thánh nhân, nội vũ trụ, do vậy một gia tộc mafia thật sự không đáng cho hắc sắc để vào mắt.

- Nếu không thì thế nào?

Trương Hằng cười lạnh nói với nam tử trước mặt:

- Đừng tưởng rằng ta không biết ngươi đang suy nghĩ gì, hắc hắc, đối với ta các ngươi chỉ là một bầy kiến hôi mà thôi, nên nhớ chủ nhân nơi này không phải các ngươi, mà là Anna, hơn nữa, không nên thử gây chuyện với ta, ta sẽ không hạ thủ lưu tình.

Lời này vừa ra khỏi miệng, sắc mặt nam tử tóc vàng liền trở nên đỏ bừng, ngón tay hắc sắc không ngừng lay động giống như muốn lấy thứ gì đó bên hông, bất quá vài giây sau hắc sắc vẫn bình tĩnh lại, chỉ hít một hơi thật dài rồi nói:

- Ngươi định khiêu khích ta sao? Ta sẽ không để ngươi được như ý, nếu như ta giết ngươi tại đây, Anna nhất định sẽ giết chết ta, tuy hiện tại ta không giết được ngươi, nhưng vẫn còn nhiều cơ hội, ngươi cũng nên chuẩn bị tùy thời vứt bỏ tính mạng đi, chúng ta vẫn còn rất nhiều cơ hội...

Trương Hằng chỉ cười lạnh không nói lời nào, sát ý trong nội tâm lại bắt đầu khởi động, hắc sắc đã hạ quyết tâm sẽ giết chết người này. Trong thế giới thực tế hắc sắc vốn là một người cầm bút, mà xưa nay phương châm của hắc sắc vẫn là đọc mười viết một, sách hắc sắc đọc đâu chỉ nhiều gấp mười lần so với sách hắc sắc viết? Rất nhiều tác giả viết sách khiến cho độc giả cảm thấy phiền muộn không thôi, nguyên nhân là do nhân vật chính quá khoan hồng độ lượng, không để mắt đến tồn tại của một số nhân vật nhỏ bé, mà sau đó những nhân vật nhỏ bé này thường sẽ là yếu tố ngăn cản nhân vật chính, thậm chí gây nguy hiểm đến tính mạng của nhân vật chính, đương nhiên, cốt truyện những tiểu thuyết kia chính là cố ý an bài như vậy, muốn để nhân vật chính gặp phải nhiều chuyện xấu cùng lúc, từ đó có cơ hội chuyển mình, chỉ là cốt truyện như vậy quá mức buồn nôn rồi, thế giới này có nhiều khoan dung độ lượng như vậy sao?

Ngươi không đụng đến ta, ta không đụng đến ngươi, còn nếu ngươi đụng đến ta, ta sẽ trả lại gấp mười lần, mặc kệ ngươi có phải là tiểu nhân vật hay không!

(Giết người sao? Sau này không biết ta còn giết bao nhiêu người, đã đến thế giới này, đã quyết định nhất định phải trở nên mạnh mẽ, như vậy cũng nhất định phải quyết đoán, ngươi thiện ta thiện, ngươi ác thì ta ác, ta cũng không phải là thánh mẫu như Trịnh Xá, ngươi chết chắc rồi!)

Trương Hằng cũng không nhiều lời, chỉ nhắm hai mắt lại, bắt đầu yên lặng thể nghiệm kỹ xảo chiến đấu trong trí nhớ, không biết thời gian trôi qua bao lâu, đến khi Anna từ trên lầu đi xuống hắc sắc mới mở mắt ra. Sau khi được tắm gội sạch sẽ Anna có vẻ rất vui, mái tóc dài của nàng thuận thể tung ra, mềm mại suôn mượt thoát nhìn phẳng phất như tiên nữ rung động lòng người, người còn chưa tới gần, Trương Hằng đã thấy được mùi nước hoa vị cam nhàn nhạt, phối hợp với mùi hương dễ chịu trên người nàng, trong lúc nhất thời Trương Hằng cảm thấy bản thân giống như đột nhiên trở nên mê mẩn, mãi đến khi Anna đến bên cạnh cười khúc khích vài tiếng hắc sắc mới hồi phục lại tinh thần vội vàng quay đầu đi.

- Trương Hằng, ngươi cũng tắm rửa một chút đi, ta đã chuẩn bị xong quần áo cho ngươi rồi, lát nữa chúng ta sẽ cùng ăn tối, ngươi thích ăn gì đây? Các món Âu Mỹ hay là đồ ăn của Trung Quốc?

Anna ngồi xuống bên cạnh Trương Hằng, nàng vừa cười hì hì vừa nói, Trương Hằng lại vụng trộm nhìn Anna, hắc sắc chỉ lên tiếng hỏi vị trí phòng tắm sau đó liền trực tiếp đi về hướng lầu hai, mà đợi đến khi Trương Hằng đã hoàn toàn bước lên lầu, Anna mới nhìn về phía ba người còn lại rồi nói với vẻ lạnh lẽo:

- Ai cho các ngươi xuất hiện? Không phải trước đó ta đã nói với các ngươi rồi sao? Không cho phép các ngươi xuất hiện trước mặt Trương Hằng!

Ba người này liếc mắt nhìn nhau, nam tử tóc vàng lúc trước vội trả lời:

- Là các trưởng lão phái chúng ta tới, bởi vì tiểu thư cần rất nhiều người, nhưng mà công tác trùng kiến tại Italy chỉ vừa mới bắt đầu, phần lớn thành viên của gia tộc đều rất bận rộn do vậy số người có thể phái đến

thật sự là có hạn, tính cả mấy người chúng ta cũng chỉ có tối đa là bảy tám người, cho nên...

Anna cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, tuy rằng nàng biết phần lớn những điều nam tử này nói đều là qua loa cùng nói nhảm, kỳ thực hẳn là gia tộc biết chuyện nàng dẫn Trương Hằng về, cho nên mới phái những người này tới quấy rối, nhưng mà dù sao cũng là do Trương Hằng không biết đối tượng mình muốn giết ở đâu, chỉ biết là tại nơi nào đó ở Canada, cho nên mới nhất định phải có người không ngừng tìm kiếm, do vậy nàng cũng không thể không sử dụng thế lực của gia tộc

- Ta không hi vọng các người xuất hiện trước mặt Trương Hằng lần nữa, nhớ cho rõ, tuyệt đối không nên khiêu chiến khả năng nhẫn nại của ta.

Anna yên lặng nhìn về phía ba người này, sát ý trong ánh mắt lập tức khiến cho cả ba run rẩy, nàng cũng không nói thêm gì nữa, chỉ đứng lên rồi đi về hướng phòng bếp bên cạnh đại sảnh.

- Nhớ kỹ lời ta nói hôm nay... nếu như các người nếu không muốn chết.

165. Chương 165: Đối Luyện, Nụ Hôn Trong Thoáng Chốc (nhị)

Ngày hôm sau, Trương Hằng cùng Anna bắt đầu đối chiến tại khu vực rừng rậm bên cạnh biệt thự, đương nhiên là đối chiến không sử dụng súng ống, chỉ là cận chiến bình thường, dựa vào địa hình rừng rậm tiến hành chiến đấu, tóm lại, là Anna tận lực trợ giúp Trương Hằng quen thuộc với kỹ xảo chiến đấu, những kỹ xảo chiến đấu trong trí nhớ của Trương Hằng bao hàm rất toàn diện, cho nên hẳn cũng nhận cơ hội này để nghiệm chứng.

Cứ như vậy, theo Trương Hằng càng trở nên quen thuộc đối với kỹ xảo chiến đấu cùng với mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, khả năng cận chiến của hắn cũng được đề cao rất nhanh, tuy vậy sau khi huấn luyện như thế mười mấy ngày, Trương Hằng liền đưa ra đề nghị sử dụng vũ khí khi chiến đấu.

Anna lại có chút do dự, nàng nói với vẻ chần chờ:

- Súng lục và trường cung có thể tìm được một cách rất dễ dàng, nhưng mà nếu vậy chỉ cần không để ý một chút sẽ có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, súng lục của ta sử dụng nhất định sẽ mang theo niệm động lực, khi đó nếu trúng một phát đạn, tuyệt đối sẽ không chỉ xuất hiện một lỗ đạn nhỏ, hơn nữa một khi cầm cung trong tay ý thức người sẽ giống như lập tức thay đổi, trở thành một người khác, khi đó làm sao người còn có thể rèn luyện ý thức chiến đấu của mình?

Trương Hằng cười nói:

- Không sao, ý thức chiến đấu kia bất quá là do thân thể ta tự động mở cơ nhân tỏa mà thôi, nếu như ta đã nắm giữ được quá trình mở cơ nhân tỏa, như vậy loại ý thức chiến đấu này sẽ không xuất hiện nữa, huống hồ thân thể ta vốn đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, nếu như có thể nắm giữ được, khi đối kháng với đối phương cũng sẽ nắm chắc hơn... đúng rồi, đã tìm ra vị trí đối tượng cần ám sát chưa?

Trong ngày đầu tiên đến biệt thự của Anna Trương Hằng đã nói cho nàng biết đặc điểm của ba đối tượng cần ám sát, theo thứ tự là hai người da trắng cùng một người da đen, ba người này còn mang theo mười hai người khác. Tiểu đội chặn nuôi này tất nhiên là không dám xuất hiện trong thành phố lớn, do đó Anna liền phái người tìm kiếm tại các khu biệt thự ở ngoại thành, đặc biệt là các biệt thự nằm ở vị trí tương tự như biệt thự của Anna, tách biệt khỏi phạm vi thành phố.

(Đội trưởng tiểu đội chặn nuôi này cường hóa thuộc tính Thánh đấu sĩ chòm sao Sư Tử, tuy chỉ mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai nhưng phương diện tốc độ cùng lực lượng lại rất mạnh, cho nên tuyệt đối không thể cận chiến với hắn, còn người da đen kia thì cường hóa thuộc tính bác sĩ phù thủy (witch doctor), vừa có phép thuật chữa trị vừa có công kích cường đại từ xa, lại còn là tinh thần lực khổng chế giả, cũng rất khó đối phó, về phần người thứ ba, đây mới là hy vọng thành công của ta!)

Trước khi tiến vào thế giới này Trương Hằng đã xếp đặt thiết kế cẩn thận, thuộc tính cường hóa của nam tử da trắng này chính là Yêu hồ cấp độ A, có thể khống chế thực vật biến dị, cùng với triệu hồi ra thực vật mạnh mẽ từ Ma giới. Có điều nếu chỉ như vậy cũng vẫn chưa tương xứng với giá hoán đổi của thuộc tính cấp A, yêu hồ này còn có một thuộc tính ẩn giấu, chính là khi sử dụng kết hợp với vật phẩm Bụi Luân Hồi, chỉ cần ở trong phạm vi của Bụi Luân Hồi, như vậy hắn có thể hóa thân thành Hồ Ly Tinh, thực lực sẽ tăng lên gấp hàng chục lần, tuy chỉ có thể duy trì một hai phút, hơn nữa mỗi một năm chỉ có thể sử dụng Bụi Luân Hồi một lần, nếu không thân thể cùng linh hồn sẽ không thể chịu đựng nổi, nhưng mà một hai phút này cũng đủ ột người mới mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai đối kháng được với cường giả tầng thứ tư.

Mục đích của Trương Hằng đúng là vật phẩm bụi Luân Hồi trên người nam tử da trắng này, đây không đơn thuần là vật phẩm chỉ có thể do người cường hóa thuộc tính yêu hồ sử dụng, phàm là người chuyển sinh kiếp trước có đại thực lực đều có thể sử dụng Bụi Luân hồi quay ngược dòng thời gian tìm về chân thân, mà người có thể chính thức sử dụng Bụi Luân Hồi... chính là bản thân hắn!

(1-2 phút Hậu Nghệ chân thân, cho dù chỉ có thể sử dụng được vài phần trăm lực lượng cũng đủ để tiêu diệt đối phương một cách đơn giản, đây cũng là cơ hội duy nhất để đánh bại tiểu đội chăn nuôi này.)

Những điều này đều là tính toán của Trương Hằng đối với hành động lần này, Vô hạn thế giới vốn là do hắn sáng tạo ra, bên trong có thứ gì tốt, thứ gì nguy hiểm hắn đều rõ như ban ngày, đương nhiên, cũng có một số chuyện hoặc người nào đó không nằm trong xếp đặt của hắn, nhưng xét cho cùng hắn vẫn có thể được xem như là người biết toàn bộ những bí mật của thế giới này.

Ngày hôm sau, Anna đã nhanh chóng tìm được cho Trương Hằng hai thanh trường cung, một thanh bằng gỗ, một thanh bằng hợp kim. Sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất Trương Hằng có thể kéo trường cung bằng gỗ một cách nhẹ nhàng, còn thanh trường cung còn lại không biết làm bằng kim loại gì, Trương Hằng chỉ có thể kéo căng được tối đa một phần ba, sau đó mặc cho hắn dùng sức như thế nào cũng không thể kéo ra thêm chút nào, xem ra thanh trường cung bằng kim loại này cần phải mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai mới có thể hoàn toàn sử dụng.

Trương Hằng cũng chỉ có thể buông thanh trường cung bằng kim loại xuống, cầm thanh trường cung bằng gỗ lên nhìn kỹ, trong nội tâm thầm nghĩ về những vũ khí mình xếp đặt trước khi tiến vào. Đầu tiên Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp nhất định là đồ tốt, đây là một trong những tạo vật đẳng cấp cao nhất do tập đoàn tu chân giả chế tạo, không chỉ là thể hiện đỉnh cao của công nghệ văn tự ký hiệu, trong đó còn có thêm một bộ phận lộ tuyến nhân quả bị áp đặt vào khi mới bắt đầu chế tạo. Do vậy Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp vừa không sợ Phong Thần bằng xoay chuyển nhân quả vừa không sợ áp chế không gian thời gian của Đông Hoàng Chung. Tuy rằng không có lực công kích, nhưng đây chính là đạo cụ phòng ngự mạnh nhất Vô hạn thế giới, có một không hai, hơn nữa Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp không giống như Đông Hoàng Chung, cần người sử dụng cung cấp năng lượng vô cùng lớn, lộ tuyến nhân quả trong Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp có thể hấp thu năng lượng của vũ trụ, do vậy cho dù là người bình thường nhận được Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp cũng có thể sử dụng được 10-20% uy lực, nếu là người đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trở lên, hơn nữa bản thân cũng có đại thực lực, như vậy có thể sử dụng Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp một cách rất dễ dàng, điểm này xác thực là thuận tiện hơn nhiều so với Đông Hoàng Chung.

Đạo cụ phòng ngự đã thiết kế rất cẩn thận, đương nhiên vũ khí công kích cũng nhất định không thể thiếu, vũ khí Trương Hằng chọn là Xạ Nhật thần cung, cũng chính là vũ khí năm xưa của Đại Vũ Hậu Nghệ, không biết có bao nhiêu Tu chân giả cùng Tiên nhân đã chết dưới thanh vũ khí này. Tuy Xạ nhật thần cung không so được với Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, nhưng xét trên khía cạnh vũ khí tầm xa mà nói, có thể so được với Xạ nhật thần cung cũng là vô cùng hiếm có rồi.

Thầm nghĩ đến tương lai có thể lấy được các loại vũ khí uy lực tuyệt đỉnh, cộng thêm nghĩ đến cảnh thực lực của mình đạt đến cấp độ đỉnh cao, lúc đó trở về thế giới thực tế, khai thiên tích địa một lần nữa cũng không phải nói đùa, loại cảm giác này khiến cho Trương Hằng cảm thấy vô cùng hưng phấn. Mà thấy sau khi cầm cung lên Trương Hằng lập tức trở nên hưng phấn như vậy, Anna lại cho rằng hắn quả thực yêu thích vũ khí tầm xa, do vậy nàng liền vừa cười vừa nói:

- Quả nhiên, sau khi người cầm trường cung lên ý thức cũng không thay đổi, trước kia quả nhiên là do chưa hoàn toàn mở cơ nhân tỏa...

Dung mạo của Anna vốn vô cùng xinh đẹp, hơn nữa nàng còn thật lòng yêu, hết mực lo lắng, càng ở chung lâu ngày với Anna, Trương Hằng càng bị nàng hấp dẫn, cho dù nút thắt trong lòng chưa khai mở, hẳn cũng vẫn cảm thấy có chút động tâm...

166. Chương 166: Đồi Luyện, Nụ Hôn Trong Thoáng Chốc (tam)

Bất kể như thế nào, dưới sự an bài của Anna, hai người dùng thời gian một ngày để xâm nhập vào phạm vi sâu trong rừng rậm, trong một tuần kế tiếp, hai người sẽ ở đó huấn luyện, đối chiến... thậm chí là trực diện tử vong!

-... Tuy nói như vậy, nhưng mà muốn trong thời gian ngắn huấn luyện ta thành công mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, có thể làm được đến trình độ như vậy sao?

Trương Hằng nằm rạp trên mặt đất, dưới mặt đất có gì đi nữa cũng mặc kệ, vấn đề mấu chốt không phải do lặn lội xa xôi suốt cả ngày, mà là vì hẳn phải vác theo một chiếc balo nặng cả trăm kilogam trên vai suốt dọc đường, đến khi Anna nói có thể dừng lại nghỉ ngơi, thể lực của hẳn rất cuộc cũng đạt đến cực hạn.

Trong chiếc balo nặng cả trăm kg này có súng, có trường cung, đạn, tên, còn có rất nhiều đồ tiếp tế cùng vật dụng khác, sau khi bốn ba hành tẩu liên tiếp mười mấy tiếng đồng hồ trong địa hình hiểm trở của rừng rậm, cho dù hẳn là siêu nhân làm bằng sắt cũng nhất định sẽ mệt mỏi. Anna cười hì hì ngồi phía trước Trương Hằng, nàng vừa cười vừa nói:

- Đây đều là rèn luyện cả mà, hơn nữa không lẽ ngươi lại nhẫn tâm để ột cô gái phải vác những thứ linh kinh này sao?

Nói xong, nàng còn cố ý giật giật mép váy, Trương Hằng phảng phất như thấy được một đường ren màu đen, hơn nữa cặp đùi trắng như tuyết của nàng cũng khiến cho Trương Hằng cảm thấy mũi mình muốn lập tức chảy máu.

Đúng rồi, Anna ngoại trừ ngày càng ôn nhu hơn, thỉnh thoảng nàng cũng thích đùa giỡn với Trương Hằng, mà đây cũng chính là một nguyên nhân trọng yếu khiến Trương Hằng cảm thấy ý chí mình đang ngày càng không kiên định...

Trương Hằng vội vàng quay đầu đi, bên tai hẳn lập tức truyền đến tiếng cười khê của Anna, Trương Hằng cũng không thể làm gì, chỉ tiếp tục nghỉ ngơi như vậy một lát, đến khi sức lực khôi phục lại một chút, tuy tay chân còn bủn rủn, nhưng hẳn vẫn cố gắng đứng lên sau đó nói:

- Gần đây có nguồn nước đúng không? Ta đi lấy nước, ngươi ở đây dựng lều đi vậy.

Anna lại cười hì hì, bất quá nàng cũng không tiếp tục khiêu khích Trương Hằng, chỉ đứng lên sửa sang lại quần áo, tiếp đó mới lên tiếng:

- Qua bên kia sẽ có một con suối nhỏ, ngươi đi lấy chút nước đi, mặt khác trong suối còn có rất nhiều cá, nếu được thì bắt một ít, dạo này tay nghề đầu bếp của ta có nhiều tiến bộ, buổi tối sẽ làm canh cá cùng cá nướng cho ngươi, hì hì, đi nhanh về nhanh a.

Tiếp đó nàng liền vui vẻ lấy các vật dụng để dựng lều ra từ trong balo, vừa làm vừa hát một ca khúc dân ca của châu Âu. Sau khi nhận nhiệm vụ đi lấy nước, Trương Hằng liền đi thật nhanh về hướng nàng chỉ giống như chạy trốn, cho đến khi đã đi rất xa, không còn nhìn thấy bãi đất trống sau lưng, bên tai hẳn vẫn như còn quanh quẩn tiếng hát nhu hòa của Anna.

Trung thực mà nói, Anna thật sự là một nữ nhân rất có sức hút, chẳng những dung mạo vô cùng xinh đẹp mà ai quen thuộc với nàng đều biết tính cách nàng cũng rất tốt, rất biết cách ăn mặc, lại có chút nghịch ngợm, nữ nhân như vậy quả thực chính là một yêu nữ, bất kỳ nam nhân nào cũng sẽ bị hấp dẫn, thậm chí là mê mẩn, mà Trương Hằng cũng là nam nhân, do vậy bị nàng hấp dẫn là chuyện rất rất bình thường, hơn nữa mấu chốt nhất là, Anna còn thật lòng yêu Trương Hằng.

Tuy vậy trong lòng Trương Hằng vẫn còn một khúc mắc chưa thông suốt, do đó hắn cũng thật sự là vô phúc hưởng thụ, từ sau lần bị tổn thương lúc trước, hắn đã minh bạch một chuyện, yêu càng sâu, tổn thương cũng sẽ càng lớn.

(Đây là một thế giới khác, tương lai không chắc có thể mang theo nàng cùng trở về thế giới thực tế hay không, do vậy ta không thể có tạo ngộ tình cảm gì ở thế giới này, nếu không, người bị tổn thương sẽ không chỉ là một bên.)

Trương Hằng thực sự giống như đang trốn chạy, mặc dù lúc trước đã mệt đến mức ngất ngư, nhưng giờ phút này tốc độ hắn vẫn nhanh như chớp, chưa đến mấy phút đồng hồ đã đến bên cạnh dòng suối nhỏ, hắn lập tức hít một hơi thật sâu, cưỡng chế rung động trong nội tâm lại, sau đó mới tĩnh tâm bắt đầu lấy nước.

- Còn phải bắt được cá trong con suối nhỏ này sao?

Cho đến lúc này, Trương Hằng mới cẩn thận xem xét hoàn cảnh xung quanh, đây là một khu rừng nằm giữa mức độ của rừng rậm bình thường và rừng rậm nguyên thủy, cây cối còn không đạt tới mức tươi tốt có thể che lấp mặt trời, nhưng cũng vẫn vô cùng rậm rạp, phía xa còn mơ hồ truyền đến tiếng chim cùng với âm thanh của các loài động vật.

Trương Hằng thở ra một hơi, từ nhỏ hắn đã ra đời trong thành phố, sinh ra, lớn lên đều là trong rừng rậm bằng sắt thép, tuy có thể ngẫu nhiên đi du lịch một vòng, nhìn thấy màu xanh của rừng, nhưng những nơi hắn đến đều là đã chuyển thành khu du lịch, sao có thể thấy được rừng rậm tự nhiên như thế này? Hiện tại lọt vào trong tầm mắt là màu xanh gần như vô cùng vô tận của cây rừng, tâm tình của Trương Hằng lập tức cũng thoải mái hơn nhiều.

- Tốt! Mặc kệ mọi thứ, đã đến thế giới này, như vậy nhất định phải phấn đấu thật tốt, tình cảm cái gì đều tạm thời mặc kệ!

Trương Hằng hét lớn một tiếng với muôn thú cùng cây cối xung quanh, tiếp đó phá lên cười rồi liền cởi giày trực tiếp nhảy vào trong dòng suối nhỏ, dòng suối này rộng chừng bốn đến năm mét, chỗ sâu nhất ước chừng khoảng hơn một mét, nước trong vắt vô cùng sạch sẽ, cơ hồ có thể nhìn rõ được từng tảng đá dưới đáy, cá trích cá trắm các loại đều có thể nhìn thấy được một cách rõ ràng, nơi này chính là khu vực rừng rậm không hề ô nhiễm, do vậy những loại cá này nếu dùng làm đồ ăn, hương vị sẽ vô cùng thơm ngon.

Tay không bắt cá, kỹ xảo như vậy đối với người bình thường mà nói cần phải tập luyện rất nhiều năm mới được, nhưng đối với người đã mở cơ nhân tủy, động tác cùng ý thức đã vô cùng hài hòa, chính xác, chỉ cần nắm giữ tốt lực đạo là được, Trương Hằng chỉ sử dụng một tay cũng có thể bắt hết cá dưới chân một cách đơn giản.

Giờ phút này Anna đã hoàn thành việc dựng lều, tâm tình rất vui vẻ cho nên sau khi làm xong việc nàng liền ngồi trên một tảng đá ngâm nga mấy khúc hát, trong lòng vô cùng nhẹ nhõm giống như từ khi sinh ra đến giờ chưa bao giờ cảm thấy dễ chịu như vậy. Tuy là người của một gia tộc lớn, nhưng nàng lại là con riêng, cách đối đãi với con riêng của phương tây hoàn toàn không giống như phương đông. Tại phương tây, chỉ có một người con duy nhất là được quyền thừa kế, mà người này nhất định phải được gia tộc thừa nhận, đa số con riêng đều không được thừa nhận, cũng không chút quyền thừa kế nào, cho dù là gia tộc không có con nối dõi, quyền thừa kế cũng vẫn không thuộc về bọn họ, mà sẽ bị chú bác, cũng tức là anh em của người chết thừa kế.

Mà Anna chính là con riêng, do vậy khi sinh ra nàng cũng không được gia tộc của mình thừa nhận, có điều may mà mẹ của nàng nhận được chút tiền cấp dưỡng từ cha nàng, coi như đầy đủ cho hai mẹ con sinh sống do vậy cũng không cần phụ thuộc gì vào gia tộc, hơn nữa mẹ nàng vốn xinh đẹp, có phần được cha nàng yêu thích, cho nên mặc dù không được gia tộc thừa nhận, nhưng nàng vẫn có thể ngẫu nhiên gặp mặt cha mình. Cuộc sống cứ diễn ra như vậy cho đến khi Anna lớn hơn, tiềm chất cũng càng ngày càng thể hiện, đặc biệt là từ khi lĩnh ngộ niệm động lực, thực lực của nàng càng được đề cao với tốc độ như điều gặp gió, thậm chí trở thành một trong mười sát thủ đứng đầu thế giới.

Từ khi còn nhỏ, Anna đã sớm hiểu rõ nhiều chuyện, bởi vì không hoàn toàn thoát ly khỏi gia tộc, do vậy đôi khi hai mẹ con nàng cũng có thể ngẫu nhiên “được” gia tộc mời tham dự các buổi lễ tiệc, mà những lần như vậy thực tế lại chính là những thời điểm thống khổ nhất, hầu hết người trong gia tộc đều không xem

hai mẹ con nàng ra gì, hoặc là xem hai người như gia nhân trong nhà, liên tục châm chọc cùng nói móc, thậm chí cha nàng cũng không quan tâm đến hai mẹ con nàng ra sao, chỉ xem mẹ nàng như đồ chơi để tiêu khiển, chính vì như vậy cho nên tính cách của nàng mới có chút ít cực đoan, hơn nữa cũng sớm tham gia vào giới sát thủ, không hề có ý định dựa dẫm vào gia tộc cho dù chỉ một chút.

Kỳ thật, chung quy nàng cũng vẫn chỉ là một thiếu nữ mà thôi, chuẩn xác mà nói, nàng vẫn là một nữ hài nội tâm yếu ớt, bề ngoài kiên cường cùng thực lực cường đại cũng không thể che giấu được nội tâm yếu ớt cùng cảm giác thiếu an toàn của nàng. Mãi cho đến một lần thực hiện nhiệm vụ ám sát, dưới cơ duyên xảo hợp được Trương Hằng cứu mạng, đó là lần đầu tiên nàng tiếp cận gần với tử vong đến vậy, cũng là lần đầu tiên nàng được một nam nhân ôm vào lồng ngực bảo vệ, trong khoảnh khắc đó, trái tim của nàng lần đầu tiên rung động...

Trước kia Trương Hằng một mực chạy trốn, mà nàng lại không biết nên biểu đạt tình cảm của mình như thế nào, cho nên mới cố tình phá hư nhiệm vụ của hắn để lôi kéo sự chú ý. Hiện tại Trương Hằng đã không còn ý muốn trốn chạy, thậm chí nhờ nàng giúp đỡ không hề khách khí, cộng thêm việc ở cùng người mình yêu khiến cho Anna lúc nào cũng rất vui vẻ, vì thế càng ngày nàng cũng càng trở nên ôn nhu cùng nghịch ngợm...

Khi Trương Hằng cầm theo một mẻ cá đi từ đằng xa tới, trong nội tâm nàng bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác phảng phất như đang đợi người yêu, hứng khởi kết hợp với hồi hộp khiến cho nàng không biết nên làm thế nào, lúc Trương Hằng đến gần, đang định lên tiếng hỏi thăm, nàng bỗng nhiên đứng phắt dậy sau đó thoáng hôn phớt qua môi hắn, ôn nhu, nhẹ nhàng...

Giây lát sau Trương Hằng liền mở to hai mắt đứng ngây ngốc tại chỗ, quyết định hắn mới đề ra với bản thân lập tức vỡ vụn như thủy tinh, trong nội tâm cũng xuất hiện một cảm giác khó hình dung, vừa ảm áp, ngọt ngào, lại có chút đắng cay...

167. Chương 167: Giương Cung, Tiễn Kỹ Bắn Rơi Mặt Trời (nhất)

Trương Hằng sững sờ ngồi trong lều của mình, trên mặt mang theo một nụ cười ngây ngô không cách nào hình dung, sau giây lát nụ cười ngây ngô này lập tức biến thành cười khổ, tiếp đó từ cười khổ chậm rãi trở thành cười nhạt, rồi lại bắt đầu tiếp tục chuyển thành cười ngây ngô...

Trương Hằng không phải là newbie trên tình trường, cũng không phải là chưa từng hôn ai, nhưng hắn lại là người vô cùng đơn thuần đối với chuyện tình cảm, hoặc có thể nói là, do những tao ngộ ở trường học lúc nhỏ, khiến cho hắn vô cùng trân trọng đối với chuyện tình cảm, bất kể là tình bạn, hay là tình yêu.

Một đoạn tình cảm tan vỡ lúc trước, khúc mắc trong lòng Trương Hằng vẫn chưa được tháo gỡ, ngay khi hắn thiên tâm vạn khổ tự nhủ với bản thân nên rời xa Anna để tốt cho cả hai, yêu nữ này lại bỗng nhiên hôn hắn một cái, khiến cho nội tâm hắn lập tức chấn động mãnh liệt, đầu óc cũng như bị mê hoặc, trong lúc nhất thời không nghĩ xuyên suốt được chuyện gì, cứ ngây ngây ngốc ngốc như vậy.

Trong một chiếc lều khác, Anna lại đang vui vẻ mỉm cười, nữ nhân phương tây vốn không hay thẹn thùng như phương đông, tại phương đông muốn nói I love you chỉ có thể ở nơi kín đáo mới được, phương tây thì không bận khoản nhiều như vậy, nếu như có tình cảm vậy muốn nói lúc nào thì nói, mặc kệ xung quanh có người hay không, mà cách nghĩ của Anna cũng rất đơn giản, chỉ đơn thuần là biểu đạt tình cảm mà thôi, hơn nữa nụ hôn này là nụ hôn đầu của nàng, cũng cảm thụ được vẻ kinh ngạc của Trương Hằng, loại cảm giác này khiến cho nàng thật sự rất vui vẻ.

Hai người cứ như vậy chậm rãi tiếp đi cùng với tâm tình của riêng mình, sáng hôm sau khi Trương Hằng vừa bước ra khỏi lều, đúng lúc thấy Anna đang rửa mặt, hắn vội vàng quay đầu lại bước vào trong lều, một lúc sau mới bước ra cùng với khăn mặt bàn chải các loại, vừa cúi đầu vừa đi về hướng Anna.

Anna lại cười hì hì, nàng cũng không đùa giỡn gì với Trương Hằng nữa, chỉ đứng lên sau đó nói:

- Sau khi rửa mặt chúng ta sẽ ăn điểm tâm, tiếp đó bắt đầu huấn luyện, thời gian hiện tại rất gấp rút, hết thời gian một tuần chúng ta sẽ quay về, khi đó đoán chừng bọn họ cũng đã tìm được đối tượng cần ám sát.

Lúc này Trương Hằng mới suy ngẫm cẩn thận một chút, giây lát sau hắn vội vàng nói:

- Anna... em xác định đã nhắc nhở bọn họ kỹ rồi chứ? Ngàn vạn lần không nên đến gần, chỉ cần sử dụng các loại thiết bị, tra ra địa chỉ đại khái của đối phương là được, nếu như đến gần... chẳng những bọn họ sẽ chết chắc, nói không chừng ngay cả người đứng sau là chúng ta cũng có thể bị bại lộ.

Anna mỉm cười nói:

- Ủm, đã dặn dò cẩn thận, bọn họ đều là người của gia tộc Mafia, đều đã trải qua huấn luyện nghiêm khắc, những chuyện như trinh sát trước đây bọn họ cũng đã thực hiện nhiều lần, đối với nhóm người này, yêu cầu của em đối với bọn họ là... đối đãi giống như với tiểu đội luân hồi.

Khi nghe được câu cuối cùng, Trương Hằng lập tức cả kinh, hắn sững sờ nhìn về phía Anna, mà Anna lại chỉ mỉm cười, không có chút nào biểu lộ gì khác, hắn cũng chỉ có thể lập tức nói:

- Em biết không, những người kia xác thực là tiểu đội luân hồi, có điều so ra thì yếu hơn Trung Châu đội, cũng yếu hơn tiểu đội luân hồi từng đại náo tại Bắc Kinh trước kia, thực lực của tiểu đội luân hồi này có thể nói là rất yếu, nhưng mà cho dù yếu cũng vẫn là tiểu đội luân hồi, mạnh hơn không ít so với lực lượng của thể tục. Bọn họ cũng có tinh thần lực không chế giả, đây là một loại năng lực có thể sử dụng tinh thần lực để tra duyệt hoàn cảnh xung quanh, vì thế tuyệt đối không nên tiếp cận... Thật xin lỗi, từ lúc đầu đến giờ vẫn một mực gạt em.

Anna chỉ mỉm cười khoát tay nói:

- Mỗi người đều có bí mật riêng của mình, cho dù là vợ chồng cũng không nhất định phải chia sẻ, do vậy không cần xin lỗi, khi nào cảm thấy thích hợp rồi hãy nói em biết cũng được. Có điều đối phương là một tiểu đội luân hồi, vậy nếu như chúng ta tập kích sau đó giết chết toàn bộ đội ngũ này, những tiểu đội khác sẽ phản ứng như thế nào?

- Không sao, bọn họ sẽ không đến, đây là điều chắc chắn.

Thấy Trương Hằng trả lời với vẻ khẳng định như vậy, Anna cũng không hỏi nhiều nữa, chỉ cầm hai khẩu súng lục lên giắt vào hai bên hông, sau đó cười nói:

- Như vậy bắt đầu huấn luyện thực chiến thôi, anh cần phải chuẩn bị tâm lý thật tốt, ngày đầu tiên em sẽ không sử dụng toàn bộ niệm động lực, bởi vì chúng ta sẽ huấn luyện trong thời gian bảy ngày, cho nên ngày đầu tiên em sẽ chỉ sử dụng 30% niệm động lực, sau đó mỗi ngày sẽ tăng thêm 10%, đến ngày cuối cùng sẽ sử dụng toàn lực, do vậy anh cũng phải cố gắng lên, không nên bị đánh nằm rạp trên mặt đất dậy không nổi đâu đấy nhé.

Nói xong, nàng liền đứng dậy, sau vài bước đã xâm nhập vào trong phạm vi rừng rậm, bắt đầu thích ứng với hoàn cảnh của chiến trường. Trương Hằng lại cười khổ một lúc, tiếp đó hắn cầm thanh trường cung bằng gỗ lên, dùng tay cảm giác đường cong cùng độ cứng của thanh trường cung này một cách cẩn thận, sau đó cầm theo mấy mũi tên rồi theo Anna đi vào trong rừng.

Đây không phải lần đầu Trương Hằng chiến đấu với Anna, nhưng mà đây lại là lần đầu hai người thực chiến, là sử dụng kiếm thật sắc thật để chiến đấu, sở dĩ hai người phải đi tới nơi xa xôi này chính là để mượn địa hình phức tạp tại đây, tăng thêm tính chân thật cho quá trình thực chiến.

Kỹ xảo chiến đấu của Trương Hằng nhất định là không bằng Anna, trên thực tế, là một sát thủ thâm niên, Anna gần như có thể được hình dung bằng cụm từ thân kinh bách chiến, đối với các loại địa hình đều có đầy đủ kinh nghiệm chiến đấu. Mà Trương Hằng, hắn cũng không kế thừa trí nhớ cùng ý thức của nguyên chủ nhân thân thể này, cho dù sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, lấy được một bộ phận kỹ xảo chiến đấu lưu truyền lại từ trong gen, nhưng mà những kỹ xảo chiến đấu này cũng không quá đáng là nhận thức trên giấy mà thôi, muốn hoàn toàn chuyển hóa những nhận thức này thành lực lượng của mình, vậy thì nhất định phải có kinh nghiệm, kinh nghiệm chiến đấu!

Sau khi tiến vào phạm vi rừng rậm, Trương Hằng chỉ nhẹ nhàng đi về phía trước, vừa đi vừa dùng mũi cảm nhận mùi nước hoa của Anna, theo đạo lý mà nói một sát thủ không thể để lại dấu vết của bản thân, nhưng mà Anna lại khác, bởi vì nàng có niệm động lực, khi tiến hành ám sát có thể ngăn cách thậm chí là chuyển dời mùi nước hoa đến vị trí khác, khiến cho vệ sĩ của đối phương phán đoán sai lầm, từ đó tạo ra cơ hội ám sát rất tốt, do vậy mùi nước hoa ngược lại trở thành trợ giúp cho nàng.

(Mùi nước hoa xác thực là có thể khiến cho người khác nghi thần nghi quỷ, đến tột cùng vị trí phát ra mùi nước hoa có người hay không? Đây quả là một phương pháp mê hoặc đối phương rất tốt, nhưng mà đồng dạng, mùi nước hoa xuất hiện đã chứng minh hoặc là nàng đang ở gần đây, hoặc đây là một cái bẫy, do đó đây cũng chính là biện pháp tốt nhất để tìm ra vị trí của nàng.)

Trương Hằng yên lặng cảm nhận mùi nước hoa lảng vảng trong không khí, hắn cũng không dám vọng động, chỉ ngồi dựa vào một gốc đại thụ sau đó mở cơ nhân tỏa, cứ như vậy hai mắt mờ mịt ngồi dưới gốc cây.

Chiến đấu chân thật thực sự không phải là hai bên hét lớn một tiếng, sau đó lấy súng lấy kiếm quyết đấu, cái đó chỉ có thể là trong phim ảnh mà thôi, chiến đấu chân chính bao hàm rất nhiều công đoạn, đầu tiên là tìm hiểu thực lực cùng điểm yếu của đối phương, sau đó là phân tích cùng bố cục, cuối cùng mới là căn cứ theo bố cục mà chiến đấu, trinh sát cùng với tìm cách tận dụng địa hình là một công đoạn rất trọng yếu, mà kiên nhẫn cũng là một yếu tố rất quan trọng.

Trương Hằng ngồi yên lặng dưới gốc đại thụ như vậy một lúc lâu, cho đến khi mùi nước hoa như có như không kia triệt để tiêu tán mới thôi, tuy rằng hắn mới chỉ mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, so với trình độ mở cơ nhân tỏa của Anna thì thấp hơn một tầng, nhưng mà mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai cũng chỉ là tăng cường khả năng khống chế thân thể mà thôi, ví dụ như đề cao cường độ cơ bắp, đề cao tốc độ trong thời gian ngắn, mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất đã kích hoạt các loại ý thức chiến đấu cùng kỹ xảo, cho nên xét về khía cạnh ẩn nấp tránh né mà nói, khác biệt giữa hắn và Anna kỳ thực cũng không lớn, tại nơi có hoàn cảnh phức tạp như trong rừng, hắn không cách nào phát hiện ra vị trí của Anna, mà Anna cũng không phát hiện được vị trí của hắn.

Sau khi mùi nước hoa đã hoàn toàn tan biến, Trương Hằng lại chờ thêm giây lát, tiếp đó mới yên lặng cúi người, đi từ bóng cây về phía trước, mỗi một bước chân đều vô cùng nhẹ nhàng, ngay cả những cành cây hay lá khô cũng cẩn thận tránh né, chốc lát sau Trương Hằng đã đi tới vị trí phát ra mùi nước hoa lúc trước, sau khi cẩn thận nhìn kỹ mặt đất một lát, hắn mới khẳng định vị trí này quả nhiên là một cái bẫy.

Trên mặt đất không có bất kỳ dấu chân cùng dấu vết không tự nhiên nào, rõ ràng không có ai vừa đứng tại vị trí này, ít nhất trong thời gian ngắn không có người nào đứng tại đây, mà trong không khí lại có mùi nước hoa phảng phất như có như không, rõ ràng là Anna sử dụng niệm động lực chuyển dời mùi nước hoa đến vị trí này, mà nàng hẳn sẽ ẩn nấp ở một nơi bí mật gần đây, chỉ cần Trương Hằng bước một bước vào trong phạm vi bắn của nàng, như vậy hắn sẽ lập tức thua cuộc.

Cũng may Trương Hằng vốn quen thuộc đối với tất cả nhân vật trong thế giới này, sớm biết rõ phương thức chiến đấu của Anna, nếu đối lại là người khác chắc chắn sẽ không hề nghi ngờ đưa chân vào bẫy.

- Nơi này là vị trí đặt bẫy, như vậy nàng nhất định đã ở gần đây, tìm ra vị trí lúc trước của nàng, sau đó từng bước một tìm kiếm... Trận này khả năng phần thắng thuộc về anh, Anna.

Trương Hằng đeo trường cung sau lưng, xoay người lại sau đó bước từng bước chậm rãi về phía trước, mà ở một vị trí cách đó không xa, đằng sau bụi cỏ lớn, một thiếu nữ cực xinh đẹp đang yên lặng quan sát hắn, khóe miệng khẽ mỉm cười, trong mắt là tình ý không nói nên lời...

168. Chương 168: Giương Cung, Tiễn Kỹ Bắn Rơi Mặt Trời (nhị)

- Trương Hằng, anh có một nhược điểm là hơi quá cẩn thận, giống như e ngại chuyện gì đó vậy, tuy rằng kỹ xảo chiến đấu đã hoàn toàn thuần thực, nhưng mà việc quá cẩn thận lại khiến cho anh không nắm bắt được

cơ hội. Đôi khi mặc dù là biết là bấy cũng nhất định phải nhảy vào, bởi vì dưới tình huống rơi vào bước đường cùng, chỉ có dũng cảm từ bỏ mới có thể chiến thắng.

Anna cười hì hì nói, đối diện với nàng, Trương Hằng đang hữu khí vô lực nằm vật trên mặt đất, toàn thân hằn đều là các vết thương nhỏ, phần lớn đều là vết cắt do bị đá nhọn hoặc là cành cây gây ra, hôm nay đã là ngày thực chiến thứ sáu của hai người, trong sáu ngày này, ngày nào huấn luyện cũng chấm dứt với thất bại thuộc về Trương Hằng, mấy lần trước là rơi vào bẫy của Anna hoặc là bị nàng mai phục, sau đó có mấy lần hấn phát hiện ra bẫy, thậm chí còn trước một bước tìm ra Anna, tuy vậy vẫn như cũ nhận lấy kết cục thất bại, không đơn thuần là do thực lực của Anna, vấn đề mấu chốt còn ở chỗ lực phản ứng, dù sao Anna cũng là người làm nghề sát thủ, còn Trương Hằng thì chỉ là một nam nhân thành phố bình thường mà thôi.

Trương Hằng nằm trên mặt đất nghe Anna đánh giá cùng phân tích điểm yếu của mình, những điều này vốn bản thân hắn cũng hết sức rõ ràng, mặc kệ như thế nào, ý thức của hắn cũng chỉ là của người bình thường, đến thế giới này chưa quá hai mươi ngày, sao có thể có được suy nghĩ cùng giác ngộ của cường giả đây? Lúc nào nên tấn công, khi nào nên tránh né, tất cả đều cần phải có kinh nghiệm tích lũy mới được, cho dù Trương Hằng đã mở cơ nhân tảo, muốn thấu hiểu những kỹ xảo chiến đấu trong trí nhớ cũng vẫn cần phải trải qua nhiều lần chiến đấu mới có thể.

- Có điều anh cũng tiến bộ rất thần tốc, mới huấn luyện mấy ngày đã có thể đối kháng được với 90% uy lực của niệm động lực, đặc biệt là kỹ xảo bắn ra hai mũi tên va chạm vào nhau, uy lực so với đạn bắn còn lớn hơn, tốc độ cũng cực nhanh, đó là kỹ xảo gì vậy?

Sau khi nói xong Anna lại bỗng nhiên nở nụ cười, khen ngợi Trương Hằng một phen, tiếp đó mới hỏi, Trương Hằng lấy hết sức ngồi dậy, hắn cố gắng lên tiếng:

- Bạo liệt tiễn, điều khiển hai mũi tên va chạm vào nhau rồi phát nổ trên không trung, từ đó sinh ra sức mạnh cực lớn, là thần kỹ trong truyền thuyết, khi luyện đến cấp bậc cao nhất sẽ có thể bắn rơi cả Mặt trời, tiễn kỹ này được gọi là Cửu tiễn xạ nhật.

Anna nhẹ nhàng gật đầu, nàng nhìn về phía Trương Hằng rồi nói:

- Hôm nay tập luyện đến đây thôi, ngày mai em sẽ sử dụng toàn lực khi chiến đấu, lúc đó có thể sẽ không hạ thủ lưu tình nữa, do vậy nghỉ ngơi cho thật tốt đi. Cửu tiễn xạ nhật sao? Cái tên rất uy phong...

Anna thì thào một chút sau đó đi thẳng về hướng hai người cắm trại lúc trước, Trương Hằng ở lại thu thập một số thứ lưu lại tại hiện trường chiến đấu, thanh trường cung bằng gỗ chắc chắn là không thể sử dụng được nữa, thanh trường cung này hắn cũng không phải là vũ khí được tạo ra để chiến đấu, mà hắn là dụng cụ được chế tạo để đi săn hoặc là rèn luyện khả năng bắn tên mà thôi, trải qua sáu ngày chiến đấu kịch liệt, dây cung đã bị hắn kéo đứt, phần thân làm bằng gỗ cũng hiện ra rất nhiều vết nứt, do vậy ngày mai hắn chỉ có thể sử dụng thanh trường cung bằng hợp kim, về phần những mũi tên thì đều được tạo thành từ thép tinh luyện, thu hồi về có thể tái sử dụng.

Làm xong tất cả mọi việc, Trương Hằng liền lê bước về phía dòng suối nhỏ, dùng nước rửa sạch bùn đất trên thân thể mặt mũi rồi mới trở lại vị trí dựng lều, mà Anna đã sớm bắt đầu nướng đồ ăn bên đồng lửa, nhìn thấy hắn trở về, nàng tự nhiên cười nói mấy câu, sau đó liền cúi đầu tiếp tục chuẩn bị đồ ăn.

- Anna, nếu như em nguyện ý...

Trương Hằng bỗng nhiên nói với vẻ chần chờ.

- Hả?

Anna kỳ quái ngẩng đầu lên, một loại trực giác khó hiểu của nữ nhân khiến cho tim nàng lập tức đập nhanh, khuôn mặt cũng đỏ lên. Mà Trương Hằng cũng đang đỏ mặt, hắn cúi đầu hơn nửa ngày, sau đó mới mãnh liệt ngẩng đầu lên rồi cẩn thận nói từng chữ:

- Nếu như em nguyện ý... sau trận chiến đấu này, chúng ta sẽ cùng nhau tiến vào thế giới luân hồi, anh có biện pháp để cho chúng ta cùng trở thành thành viên tiểu đội luân hồi!

Anna sửng sốt một lúc lâu, tiếp đó mới hơi nở nụ cười, nàng nhẹ nhàng gật gật đầu, sau đó tiếp tục nướng đồ ăn, vừa nướng vừa nói:

- Ủm, sau khi trận chiến đấu này chấm dứt, chúng ta sẽ cùng tiến vào thế giới luân hồi... cùng chiến đấu, tương lai cũng có thể bên cạnh nhau...

- Bên cạnh nhau...

(Người muốn yêu, giống như chưa từng bị tổn thương, vậy người nhất định phải tin tưởng, tựa như chưa bao giờ bị phản bội.)

Ngày hôm sau, cũng là ngày huấn luyện cuối cùng, như thường lệ, Anna đã sớm tiến vào trong rừng, Trương Hằng cầm theo thanh trường cung bằng hợp kim, sau đó cũng bước vào phạm vi rừng rậm. Có điều không biết có phải do cảm giác của hần hay không, sáng nay khi chuẩn bị bắt đầu đối chiến, trên người Anna lại toát ra một luồng sát ý, đó là sát ý chân chính, lạnh như băng. Trương Hằng suy nghĩ ngàn vạn nhưng vẫn không tìm ra giải thích hợp lý, chẳng lẽ Anna có sở thích đặc thù nào đó mà hần không biết sao? Một khi đã yêu ai sẽ muốn giết chết đối phương? Nếu thật sự là như vậy... vậy quá mức hồng bét.

Trương Hằng còn chưa tìm ra đáp án, bỗng nhiên mũi hần ngửi thấy mùi nước hoa hương cam của Anna, hần còn tưởng là lại có bầy phía trước, không ngờ vừa mới đưa mắt nhìn quanh một chút đã phát hiện ra Anna đang đứng trên ngọn một cây cổ thụ.

- Trương Hằng, nếu như đã quyết định sẽ giết người, vậy cũng phải chuẩn bị tâm lý bị giết, từng làm sát thủ nhiều năm, hần là anh cũng minh bạch đạo lý này...

Anna lạnh nhạt nói, khi nói đến đây nàng liền thở dài:

- Sáng sớm hôm nay em đã nhận được tin tức, đã tìm ra đối tượng cần ám sát, sau khi chúng ta trở về, trong tối đa năm ngày sẽ giao chiến với đối phương, nếu bọn họ thật sự là tiểu đội luân hồi, khi đó cả hai chúng ta đều sẽ là cứu tử nhất sinh, cho nên...

- Em sẽ dùng toàn lực chiến đấu, nếu như có bất trắc, chết dưới súng của em so ra vẫn tốt hơn là chết trong tay đối phương, yên tâm đi, sau khi anh chết em cũng sẽ tự sát. Thế giới này lạnh lẽo như vậy, không còn anh, thật sự không còn gì đáng để lưu luyến, cha mẹ em... bọn họ đều là người ích kỷ, vĩnh viễn chỉ biết đến bản thân, một người chỉ quan tâm đến nữ nhân cùng quyền thế, một người chỉ muốn hưởng thụ cùng tiền tài, em thật sự không muốn tiếp tục cô đơn nữa, cho nên...

Nói đến đây, khóe mắt Anna đã hiện lên mấy giọt nước mắt trong suốt như trân châu, nàng cũng không hề lau nước mắt, chỉ nhắm súng về phía Trương Hằng, trên nòng súng mơ hồ hiện lên từng đoàn niệm động lực, sát ý chân thật mãnh liệt truyền đến khiến Trương Hằng lập tức theo bản năng mở cơ nhân tỏa, một cảm giác vô cùng nguy hiểm tràn ngập trong ý thức, hần cũng không dám ngẩng đầu lên, chỉ đập mạnh dưới chân một phát rồi nhảy về phía trước, mà khi hần mới nhảy ra ước chừng hơn hai mét, phía sau liền phát ra hai tiếng nổ vang dội, vô số đá vụn mang theo lực đạo cực lớn bắn vào sau lưng khiến cho hần lập tức phun ra một ngụm máu lớn.

Tuy vậy giờ phút này Trương Hằng hoàn toàn không dám dừng lại chút nào, hần vội vàng chạy hết tốc lực về phía trước, trực tiếp vọt đến phía sau một gốc cây đại thụ đường kính mấy mét, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, từ khi Anna nổ súng đến lúc Trương Hằng chạy trốn, tất cả cũng chỉ kéo dài một hai giây mà thôi, mặt đất bị viên đạn mang theo niệm động lực bắn phá tạo ra một hố sâu tầm hai mét, tro bụi còn chưa kịp lắng xuống, Anna đã lại một lần nữa giơ súng lên nhắm về phía cây đại thụ Trương Hằng đang trốn, ầm~ một tiếng, cây đại thụ lập tức gãy thành hai đoạn, mà ở phía sau gốc cây rõ ràng cái gì cũng không có, Trương Hằng không biết đã lên đến nơi nào.

Ngay lúc Anna tập trung lực chú ý nhìn về phía bốn phía, bỗng nhiên một mũi tên đột ngột bay tới từ trong rừng rậm, vụt~ một tiếng trực tiếp cắt đứt ngọn cây nàng đang đứng, nhưng mà giờ phút này Anna cũng đã mở cơ nhân tỏa, một chút ngoài ý muốn căn bản không làm khó được nàng, chỉ thấy nàng đáp nhẹ dưới chân, mượn lực nhảy tới một ngọn cây khác cao hơn, sau đó giơ súng lên trực tiếp bắn về hướng mũi tên vừa phóng tới.

- Trương Hằng... nếu như anh đã muốn đối kháng với tiểu đội luân hồi, muốn làm nên chuyện đại sự, vậy sao có thể ngay cả ra tay với đối phương cũng không làm được? Chỉ cần có thể hạ quyết tâm, dùng thực lực của anh sẽ có thể đánh bại em, đừng làm em phải thất vọng.

Trong khi nói Anna lại bắn thêm vài phát, chấn động cùng nổ tung lập tức xuất hiện tại mấy vị trí liên tiếp, các gốc cây đại thụ lần lượt gãy đổ, mà Trương hằng cho dù thế nào cũng không so được với Trịnh Xá, ngay cả cát đá sinh ra từ siêu bão trên Sao Hỏa cũng có thể ngăn cản, dưới công kích liên tục của Anna, tuy rằng mỗi lần đều dựa vào trực giác tránh né, nhưng mà đá vụn vẫn như cũ khiến cho toàn thân hấn khắp nơi đều là vết thương, mặc dù còn chưa có vết thương nào quá lớn, nhưng chỉ cần tiếp tục chảy máu như vậy cũng đủ để giết chết hấn, do đó thời gian dần qua, tốc độ của Trương hằng cũng dần chậm lại.

Ầm~!

Anna lại bắn thêm một phát, cắt đứt ngang một cây đại thụ ở gần Trương Hằng, giờ phút này tốc độ tránh né của hấn đã chậm hơn lúc đầu rất nhiều, mới chạy được mấy bước, cây đại thụ kia đã đổ xuống chắn trước mặt, vừa quay đầu nhìn lại phía sau hấn đã thấy hai khẩu súng ngắn của Anna đang nhắm về phía mình.

-... Trương Hằng, nếu như anh đi rồi, em cũng sẽ đi theo.

Anna thở dài, đoàn niệm động lực vụn vụn trên nòng súng càng lúc càng trở nên dày đặc, một phát này nếu như bắn ra, Trương Hằng khẳng định sẽ chết chắc.

Trương hằng cũng thấy đoàn niệm động lực đang càng lúc càng trở nên dày đặc, lần này thực sự là không thể tránh, hấn chỉ kịp nhìn về phía hai mắt Anna, ánh mắt nàng dường như chứa đựng rất nhiều tình cảm, có đau đớn, có kỳ vọng, còn có cả yêu thương, rất khó có thể hình dung, nhưng mà khi nhìn vào mắt Anna hấn thật sự cảm nhận được những tình cảm này.

Vô thức, phản phát như tự nhiên, Trương Hằng nâng cung lên hướng về phía Anna, trên dây cung có ba mũi tên, cơ bắp trên cánh tay hấn cũng dần phồng lên...

(... Ta thật sự vẫn có thể yêu sao? Toàn tâm toàn ý yêu một người, ta còn có thể sao?)

Không biết tại sao, trong thời khắc sinh tử, trong đầu Trương Hằng chợt sinh ra một ý nghĩ như vậy, nhưng mà hấn lại không hề tìm kiếm đáp án, hoặc là có thể nói, đáp án vốn đã ở trong lòng hấn...

Viên đạn mang theo tầng niệm động lực mắt thường có thể thấy được bắn ra, cùng lúc đó, ba mũi tên cũng đồng thời bắn ra, mũi tên sau cùng bắn trúng đuôi mũi phía trước rồi nổ tung, mũi tên thứ hai bắn trúng đuôi mũi tên đầu tiên rồi cũng phát nổ, mũi tên đầu tiên lập tức đạt tới tốc độ không thể tưởng tượng được, mang theo lực đạo vô cùng lớn bắn thẳng về phía viên đạn, trong nháy mắt này, cả viên đạn cùng mũi tên dường như đều dừng lại trong hư không, chỉ trong chốc lát mà cũng giống như vĩnh hằng, sau đó mũi tên cắt vào tầng niệm động lực, trực tiếp phá nát viên đạn, vụn sát qua mặt Anna rồi bay thẳng về phía chân trời...

Trương hằng chỉ cảm thấy sức lực toàn thân đều biến mất không còn lại gì, thân thể hấn mềm nhũn ngã xuống, thống khổ cực hạn như khi mở cơ nhân tỏa lần đầu lập tức xuất hiện, bất quá cũng giống như lần đầu, chưa kịp cảm nhận rõ sự thống khổ, hai mắt hấn đã chợt tối đen, tiếp đó hoàn toàn rơi vào hôn mê.

Giờ phút này Anna đã nhảy xuống từ trên ngọn cây, nước mắt trong mắt nàng chớp động liên tục, sau khi đánh ngất Trương Hằng, nàng mới ôm hấn vào lòng nhẹ nhàng nói:

- Đồ ngốc, đến giây phút cuối cùng rõ ràng vẫn không nhắm vào em, anh thật là đồ ngốc mà... cùng khiêu chiến với tiểu đội luân hồi, sau đó em sẽ vĩnh viễn ở bên cạnh anh, Trương Hằng... người em yêu.

169. Chương 169: Tìm Đường Sống Trong Cõi Chết (tam)

Sau đó, Trương Hằng cùng Anna ăn mặc như một cặp tình nhân, cứ như vậy canh giữ trên đoạn đường dẫn đến hải cảng, giữa trưa ngày thứ hai, rốt cuộc chiếc xe buýt của tiểu đội chăn nuôi cũng chậm rãi chạy đến, mà Trương Hằng cùng Anna cũng dựa kế hoạch đã định trước ra về tranh cãi với tài xế xe tải.

(Chỉ có một cơ hội, vài giây ngắn ngủi sẽ quyết định vận mệnh của ta và cả Anna, nếu như thật sự có vận mệnh trong cõi tối tăm, xin hãy nghe cầu xin của ta, để cho ta thành công a, để cho ta có cơ hội lại một lần nữa mở rộng cửa lòng...)

Trương Hằng lặng lẽ cầu xin trong nội tâm, khi đối phương càng lúc càng tiếp cận hẳn mới bình tĩnh đi tới phía sau chiếc xe thể thao lấy ra một thanh trường cung bằng hợp kim, đồng thời giương cung nhắm vào người tài xế lái xe tải nói:

- Người có tin ta giết người không? Dù sao hiện thế giới này cũng đã hỗn loạn rồi, ta giết người tại đây sẽ không ai biết, nói cho người một khoản tiền coi như xong, người lại hết lần này tới lần khác đây đưa không chịu...

Người lái xe tải rõ ràng sửng sốt một chút, hẳn chỉ là nhận nhiệm vụ làm bộ tranh cãi với Trương Hằng cùng Anna mà thôi, ai biết hiện tại lại bị người khác dùng cung uy hiếp, nhìn dây cung căng cứng cộng với quang mang chớp động trên đầu mũi tên hẳn cũng thật sự sợ đến mức muốn ngất xỉu, do đó liền vội vàng giơ hai tay lên, không dám nói thêm lời nào.

Bộp~ Bộp~!

Otto Rix bỗng nhiên vỗ tay, hẳn cười ha ha nói:

- Tiểu tử này rất hợp khẩu vị của ta, nhiều lời làm gì, nam nhân đáng chết liền giết, nên thoải mái thì thoải mái, tiểu tử, chỉ cần người giết chết hẳn, ta sẽ chỉ mang bạn gái của người đi, đối với người, ta sẽ mở lòng từ bi.

Trương Hằng ra vẻ mờ mịt xoay đầu lại, hẳn kỳ quái nhìn ba người đang bước đến rồi nói:

- Có ý gì? Mang bạn gái của ta đi là ý gì?

Ngay lúc hẳn vừa xoay đầu lại, viên tài xế xe tải bỗng nhiên hét lên một tiếng rồi chạy về phía sau, nhưng mà hẳn còn chưa chạy được mười bước, bỗng nhiên một thân ảnh đã thoáng hiện lên bên cạnh, nhẹ nhàng đánh tới một quyền, lồng ngực viên tài xế lái xe tải liền trực tiếp bị phá nát, máu tươi cùng nội tạng rơi vãi đầy đất, người vừa đánh ra một quyền chính là Otto Rix.

- Thật sự là đáng tiếc.

Otto Rix phui phui máu thịt vương vãi trên tay, hẳn cười lạnh nói:

- Vốn muốn tha cho người một mạng, nhưng mà tiếc là xem ra người cũng không thể được coi là nam nhân thực sự, cho nên giết người luôn vậy...

Lúc hẳn chuẩn bị ra tay, bỗng nhiên Paul Weier gọi lớn:

- Đội trưởng, dứt khoát cho ta hai người bọn họ đi, giết chết thì uống lắm, tuy ta từng chơi đùa với nhiều người nhưng mà với một cặp tình nhân thì rất ít, hơn nữa nữ nhân này rất xinh đẹp, nam cũng anh tuấn, tổ hợp như vậy thật sự quá hấp dẫn...

Giờ phút này Otto Rix đã đến gần bên người Trương Hằng, chuẩn bị tấn công, nghe vậy hẳn lập tức ngừng lại suy nghĩ một chút rồi nhíu mày nói:

- Cho người cũng được, có điều nữ nhân kia thuộc về ta, chờ khi nào ta chán sẽ cho người, mẹ nó, người rõ ràng nam nữ gì cũng thích, thật là... mà thôi cho người cả hai luôn cho xong.

Nói xong, hẳn liền quay người liền đi về hướng xe buýt, khi Otto Rix định vùng quyền, Trương Hằng xém chút nữa đã tự động mở cơ nhân tỏa, loại áp lực sinh tử này thật sự khó có thể hình dung, từ đó cũng có thể thấy được cách biệt thực lực giữa hẳn và Otto Rix.

Bất quá cũng may, lúc trước hẳn thiết kế Paul Weier đã cố ý thêm vào yếu tố song tính, giờ phút này quả nhiên là cứu được hẳn một mạng, hiện tại chỉ còn Paul vừa cười vừa bước về hướng hẳn và Anna, Otto Rix cùng người da đen Berry đều đã quay người đi về hướng xe buýt, Trương Hằng biết, cơ hội duy nhất đã đến!

(Sáu mét, năm mét, bốn mét...)

- Động thủ!

Trương Hằng quát một tiếng, cặp mắt lập tức trở nên mờ mịt, cùng lúc đó, cơ bắp trên hai tay của hắn cũng phồng lớn lên, dây cung được kéo tròn căng như trắng rằm, chỉ trong nháy mắt mà thôi, hai mũi tên đã vụt bắn ra, mục tiêu là... Otto Rix!

Trong ba người này, cận chiến mạnh nhất, đáng lo nhất chính là Otto Rix, tốc độ, lực lượng đều đã vượt qua mức độ hần và Anna có thể đối địch, cho nên nhất định phải chế trụ Otto Rix trước khi Anna lấy được hộp ngọc, nếu không cho dù hần một mũi tên bắn chết Paul Weier, không đợi hai người bọn họ lấy được hộp ngọc đoán chừng Otto Rix đã giết chết cả hai.

Gần như ngay lúc Trương Hằng quát một tiếng, hai mắt Anna cũng liền trở thành một mảng mờ mịt, nàng dùng sức đạp mạnh dưới chân một cái, toàn thân mãnh liệt lao về hướng Paul Weier, đồng thời lấy ra hai khẩu súng giấu sẵn trong tất chân, hai tiếng súng đùng~ đùng~ vang lên, trên chân Paul Weier lập tức xuất hiện hai lỗ máu, có điều lần tấn công này quả thực vô cùng gấp gáp nên Anna cũng chưa kịp quán chú niệm động lực lên viên đạn, do vậy hai phát súng của nàng chỉ có thể khiến đối phương bị thương nhẹ.

Khi Trương Hằng cùng Anna phát động công kích, Otto Rix là người phản ứng nhanh nhất, không hề chậm trễ một tích tắc nào, hần đạp mạnh dưới chân sau đó né qua một bên, mới vừa né qua một chút, sau lưng hần đã truyền đến tiếng xé gió bay đến của bạo liệt tiễn, mũi tên này trực tiếp xuyên qua bả vai hần, có điều dù sao tốc độ phản ứng của Otto Rix vẫn rất nhanh cho nên mũi tên này chỉ bắn thủng một phần da thịt của hần, thậm chí ngay cả xương tay cũng không sao, cho nên vết thương này của hần kỳ thực rất nhỏ.

Sau khi mũi tên này vụt qua, người da đen Berry cũng nhanh chóng có phản ứng, hần mạnh mẽ quay đầu lại, ngay lúc Trương Hằng lại một lần nữa kéo cung chuẩn bị xạ kích, từ hai mắt Berry bỗng nhiên bắn ra một luồng lôi điện, ầm~ một tiếng đánh vào trên người Trương Hằng, tốc độ của luồng lôi điện cực nhanh, so với một chớp mắt còn nhanh hơn rất nhiều, may mà trong tình huống khẩn cấp, đối phương không có thời gian tích trữ lôi điện, cho nên đòn tấn công này chỉ khiến Trương Hằng ngã xuống, không biến hần thành than.

(Nguy rồi! Khi ta xếp đặt căn bản không có chiêu này! Hần rõ ràng bắn ra lôi điện từ trong mắt, đây là chiêu thức hần tự sáng tạo sao? Cử động a! Thân thể của ta!)

Trương Hằng kịch liệt run rẩy trên mặt đất, uy lực của luồng lôi điện vừa rồi cũng không lớn, nhưng chí ít vẫn đạt tới mười nghìn vôn, mặc cho tổ chất thân thể của hần tốt đến mức nào, chỉ cần không phải là siêu nhân đều sẽ bị tê liệt từ vài giây cho đến mấy chục giây, khi hần đang liều mạng muốn đứng lên, bỗng nhiên có một bàn chân xuất hiện bên cạnh, tiếp đó Trương Hằng liền bị đá bay ra xa bảy tám mét, mãnh liệt đâm vào chiếc xe thể thao, hần lập tức oa một tiếng, hộc ra mấy ngụm máu lớn, mơ hồ trong đó còn mang theo cả những mảnh vỡ của nội tạng.

Otto Rix đang đứng tại vị trí hần ngã xuống vừa nãy, mặt mũi tràn đầy vận vẹo dữ tợn cùng phần nộ giống như đã phát điên không còn chút lý trí, hần giận dữ hét lớn:

- Dám đánh lên ta? Loại cận bã như ngươi cũng dám đánh lên ta? Mẹ nó, lão tử không lột da ngươi không xong, ta sẽ cho ngươi ngay cả muốn chết cũng không thể!

Đúng lúc này, một tiếng súng vang lên, cách đó không xa, Anna đang khống chế Paul Weier, một tay nàng cầm hộp ngọc, tay kia cầm súng nhắm vào đầu hần.

- Không nên lộn xộn, nếu không ta sẽ không đảm bảo tính mạng đồng bọn của ngươi.

Anna nói với Otto Rix, đồng thời mắt nàng vội vã nhìn về phía Trương Hằng, khi nàng đang định từng bước một đi về phía chiếc xe thể thao, bỗng nhiên Trương Hằng vừa thổ huyết vừa lớn tiếng hét lên.

- Cần thận! Bọn hần không có nhân tính, sẽ không cố kỵ đến tính mạng đồng bọn của mình!

Lời còn chưa dứt, Otto Rix đã xuất hiện sau lưng Anna, mãnh liệt đánh tới một quyền, xỏ xuyên qua cả Anna và Paul Weier cùng một lúc, máu thịt cùng nội tạng lập tức tuôn ra, cả hai người đều đã không thể sống sót.

- Aaaa!

Trương Hằng điên cuồng hét lớn, hai mắt chỉ còn lại một màu đỏ như máu, tất cả mọi thứ xung quanh đều đã hoàn toàn biến mất, thứ duy nhất còn lại chỉ là khuôn mặt của Anna...

Anna nhìn thoáng qua lồng ngực của mình, khoe miệng nàng bắt đầu không ngừng chảy ra máu tươi, giấy lát sau nàng lại nhìn về phía Trương Hằng rồi yên nhiên nở nụ cười, hoàn toàn không có bất kỳ ưu sầu, hoàn toàn không có bất kỳ gánh nặng, chỉ có nụ cười thuần khiết cùng dòng máu đỏ tươi bên khoe miệng, thoát nhìn duy mỹ tuyệt sắc, đồng thời cũng khiến cho người ta phải ưu thương khổ sở...

- Sống sót, sống luôn cả phần của em nhé, người em yêu...

Anna mãnh liệt ném hộp ngọc về phía Trương Hằng, đồng thời khẩu súng trong tay nàng cũng khai hỏa, đùng~ một tiếng, hộp ngọc bị phá nát, sương mù trong hộp lập tức mãnh liệt trào ra, bao phủ cả chiếc xe thể thao cùng Trương Hằng bên trong...

- Đừng rời xa anh lần nữa, xin em, đừng rời xa anh!

Chưa bao giờ có một khắc ta kỳ vọng có được lực lượng như vậy...

Lực lượng để quán triệt con đường của bản thân, lực lượng để bảo hộ chính mình, lực lượng để bảo hộ chúng ta...

Chưa bao giờ có một khắc ta cần lực lượng như vậy!...

Bên trong màn sương tràn ngập, một thân ảnh cao gần ba mét dần hiện ra...

170. Chương 170: CỬ TIỄN XẠ NHẬT! (nhất)

Với tư cách binh khí sinh vật được chế tạo ra trong thời kỳ Hồng hoang đại chiến, Vu, mục đích sinh ra của hắn chính là để đối kháng cùng tiêu diệt đại lượng Tu chân giả, thậm chí là để đối kháng với Tiên nhân có thực lực gần ngang bằng Thánh nhân, hắn có đại uy năng, ngoại trừ khuyết điểm duy nhất là vô thần trí, thực lực đã tiếp cận với cấp bậc Thánh nhân sơ cấp.

Trong đó, có một số lượng rất ít Vu không mất đi thần trí, những Vu này được gọi là Đại Vu, hơn nữa Đại Vu cũng có một số công pháp đặc biệt của riêng mình, tiến hành biến đổi phương thức sử dụng năng lượng của bản thân, sinh ra uy năng cực lớn đủ để địch nổi Thánh nhân, mà Đại Vu cùng phương thức sử dụng năng lượng của Đại Vu thì được Thánh nhân cùng Tu chân giả gọi là... Ngoại đạo!

Khi bụi luân hồi hoàn toàn bao phủ Trương Hằng, thân thể hắn bắt đầu không ngừng thu nhỏ lại với tốc độ mất thường có thể thấy được, từ thanh niên biến thành thiếu niên, từ thiếu niên biến thành trẻ nhỏ, cuối cùng triệt để biến mất không thấy gì nữa, nhưng chỉ nháy mắt sau, một thân ảnh cao chừng ba mét đột nhiên xuất hiện ở vị trí lúc trước của hắn, thân hình này cơ bắp vô cùng cường tráng, phảng phất như trong thân thể có vô cùng vô tận lực lượng, cùng lúc nam tử này xuất hiện, một luồng uy áp khó có thể tưởng tượng cũng bạo phát.

- Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!

Vừa xuất hiện trong bụi mù nam tử cao lớn đã lập tức gào thét như điên, tiếng thét thảm thiết như vọng đến từ địa ngục, hai dòng nước mắt nóng từ trong hốc mắt chảy ra, hắn thì thào:

- Vì sao? Vì sao! Thật vất vả mới hạ quyết tâm, thật vất vả mới có thể mở rộng cửa lòng, đây là đáp án sao? Đây là đáp án vận mệnh cho ta sao?

Khí hậu bắt đầu bị ảnh hưởng, chuyển thành không khí chết chóc thê lương, gió bắt đầu thổi, nam tử này liên tục gào thét, đồng thời luồng uy áp lúc trước cũng theo tâm tình của hắn trở nên vô cùng mãnh liệt, vốn chỉ là một tia ý thức mà thôi, vậy mà cũng có thể ảnh hưởng đến vật chất, dùng nam tử này làm trung tâm, vòi rồng kịch liệt bắt đầu hình thành.

- Chòm sao Sư Tử... Thánh y chòm sao Sư Tử!

Giờ phút này Otto Rik cũng bất chấp tất cả, uy áp của nam tử bên trong màn sương càng lúc càng khủng bố, chỗ của hắn và Berry đang đứng là gió xoáy mãnh liệt, thậm chí những nơi khác cũng đã dẫn phát vòi rồng, nhưng sương mù tại vị trí nam tử cao lớn đứng lại rất bình hòa yên tĩnh, không hề có dấu vết gì của việc bị cuồng phong ảnh hưởng, quả nhiên là vô cùng cổ quái.

Ngay khi Otto Rik hét lớn, bên trong xe buýt lập tức xuất hiện một luồng sáng, tiếp đó ảo ảnh một con sư tử bằng vàng liền hiện lên, khi sư tử vàng đang lao nhanh về hướng Otto Rik, bỗng nhiên một tay của nam tử cao lớn khẽ vẫy nhẹ, lực đạo khó có thể tưởng tượng trực tiếp lướt qua Otto Rik, hút sư tử vàng về phía màn sương, Otto Rik cùng Berry còn chưa kịp có phản ứng gì, nam tử cao lớn đã há miệng cắn nuốt ảo ảnh sư tử này vào bụng, cùng lúc đó, uy áp trên người nam tử cao lớn lại trở nên càng thêm mãnh liệt.

Đây là Ngoại đạo, đây là khác biệt giữa Vu và Đại Vu, đây là nguyên nhân Đại Vu có thể địch nổi Thánh nhân: Ngoại đạo!

Đại Vu đã tiến hành chuyển đổi phương thức sử dụng năng lượng của bản thân, biến thành tổ chất thân thể có thể cắn nuốt thiên địa vạn vật. Bất kể là sinh mạng, năng lượng hay pháp bảo, chỉ cần năng lượng của bản thân có thể áp chế, như vậy sẽ có thể cắn nuốt, sau đó chuyển đổi thành năng lượng của bản thân.

Nam tử cao lớn tùy ý cắn nuốt ảo ảnh sư tử vàng, nhìn như vô cùng nhẹ nhàng, nhưng Otto Rik cùng Berry lại hoàn toàn sợ hãi đến mức ngây người, bọn họ đều rõ ảo ảnh sư tử kia đến cùng là thứ gì, đây chính là áo giáp vàng hộ thể của mười hai chòm sao bảo vệ cho thần hệ Olympus lưu truyền lại, mức độ cứng rắn chắc chắn không cần nhiều lời, hơn nữa theo tiểu vũ trụ của người sử dụng càng cường đại, mức độ cứng rắn cũng sẽ càng lớn, thậm chí chống lại vũ khí hạt nhân cũng có thể, đây chính là thánh y cần hai chi tiết cấp A, sao có thể bị cắn nuốt như vậy được?

Sau khi cắn nuốt ảo ảnh sư tử vàng rồi cuộc nam tử cao lớn cũng nhìn về phía Otto Rik cùng Berry, lực uy áp vốn phân tán khắp bốn phía lập tức tập trung đến vị trí của hai người. Cho dù với thực lực của hai người không thể hoàn toàn cảm nhận được sự khủng bố của luồng uy áp này, nhưng khi nam tử cao lớn nhìn về phía mình, thân thể cả hai vẫn tự động run rẩy không thể khống chế, Otto Rik hét lên một tiếng rồi ngã quỵ trên mặt đất, chỉ có người da đen Berry là lấy hết sức tập trung lôi điện quanh cơ thể, điện quang như có thực chất dần nâng thân thể của hắn lên không trung, giây lát sau Berry đã bay lên đến độ ấy chực mét.

- Sợ sao? Hiện tại đã biết sợ rồi sao? Lúc các người giết người, đùa bỡn người khác, trói buộc tra tấn linh hồn của họ, có từng cảm thấy sợ hãi?

Nam tử cao lớn mặt không biểu tình nói, tiếng nỉ non giống như được loa phóng thanh phóng đại lên truyền đến khắp bốn phương trời, Berry như phát điên liều mạng bay ra xa khỏi phạm vi của gió bão, mà nam tử cao lớn lại không hề có động tác nào chỉ chậm rãi nhắm mắt lại, khi hắn mở mắt ra, đôi mắt đã trở thành một mảng mông lung, đồng tử các loại đều đã biến mất, chỉ còn lại có tinh vân Hỗn Độn, một tay hắn cầm lên thanh trường cung bằng hợp kim, tay còn lại rút ra chín mũi tên ánh sáng vô cùng rực rỡ từ trong hư không.

- Hãy cảm thấy tự hào đi, lúc trước có thể chết dưới chiêu này không phải Tiên nhân thì cũng là tu chân giả cường đại, vậy mà con sâu cái kiến như ngươi cũng có thể...

Nam tử cao lớn khom người giương cung như trăng rằm, toàn bộ chín mũi tên đều nằm trên dây, vút một tiếng, chín mũi tên đồng thời bay ra, Otto Rik vô thức nhìn về phía bầu trời, dùng phản xạ thị giác của hắn căn bản không thể thấy rõ hướng đi của những mũi tên này, hắn chỉ nghe thấy mấy tiếng nổ âm âm vang vọng liên tiếp, sau đó một quả cầu ánh sáng chói chang như mặt trời, kích thước lớn như sao chổi vút bay ra khỏi tầng khí quyển, người da đen Berry đã sớm biến mất không còn tung tích, giống như chưa bao giờ tồn tại, ngay cả một chút tro tàn cũng không có, quả cầu ánh sáng lóe lên một chút rồi biến mất ngoài không gian, uy lực cực lớn thậm chí tạo ra một lỗ hổng khổng lồ trên bầu trời, phẳng phất như dấu vết thiên thạch để lại...

- Cửu tiễn xạ nhật... Chỉ có thể phát huy được một thành uy lực, nhưng cũng đủ để kích phá hành tinh nhỏ như Nguyệt cầu rồi...

Nam tử cao lớn vừa nói vừa bước ra từ trong màn sương khói tràn ngập, vừa ra khỏi phạm vi của sương mù, toàn bộ thân hình hắn liền bắt đầu vận vạo giống như tín hiệu điện, nhanh chóng trở nên hư ảo, mà hắn

cũng không để ý đến chuyện đó, chỉ bước về phía trước, nhìn có vẻ chậm rãi nhưng nháy mắt sau đã xuất hiện bên cạnh Otto Rik, tiếp đó cánh tay nam tử cao lớn nhẹ nhàng khê động, tứ chi Otto Rik liền bị biến thành thịt nát, ngay cả xương cốt đều triệt để nát vụn, hắn cũng mặc kệ đối phương kêu gào thảm thiết, chỉ quay người đi về hướng Anna.

- Thật xin lỗi, hức, thật xin lỗi...

Nam tử cao lớn bế Anna lên từ trên mặt đất, hắn vậy mà giống như đứa trẻ khóc òa lên, khóc đến thê thảm vô cùng, theo thân thể của hắn càng lúc càng trong suốt, phẳng phất như chuẩn bị biến mất, lúc này hắn mới ngửa mặt lên trời hét lớn.

- Ta muốn lực lượng, ta muốn lực lượng đủ để bảo vệ chính mình, bảo hộ chúng ta! Nếu như ta có lực lượng, làm sao nàng lại chết? Aaaaaaa!

Nam tử cao lớn này đúng là Trương Hằng sử dụng bụi luân hồi quay ngược về Hậu Nghệ chân thân, dựa vào lực lượng cùng trí nhớ của Đại Vu, giờ phút này Trương Hằng chính là tồn tại không thể địch nổi, ngay cả Trịnh Xá hắn cũng nắm chắc có thể đánh bại trong vòng mười giây. Nhưng mà như vậy thì có ích gì? Thân thể này của hắn chỉ là Đại Vu chân thân, không phải là thân thể của Thánh nhân, hắn không có cách nào hồi sinh Anna.

Lực lượng của Đại Vu đã biến đổi, không còn một số khả năng kỳ diệu như Thánh nhân, hắn có thể dựa vào năng lượng để ngưng đọng thời gian, tuy vậy lại không cách nào dựa vào năng lượng để nghịch chuyển thời gian, hắn có thể cắn nuốt vạn vật, tuy vậy lại không cách nào dùng năng lượng chữa trị cho người khác. Vu, cho dù là Đại Vu, đều chỉ là sinh vật được tạo ra ục đích chiến đấu, bọn họ chỉ là vì chiến đấu...

- Anna, anh cần em, đã nói sẽ một mực bên nhau vĩnh viễn, làm sao anh có thể để em ra đi như vậy!

Sau khi nói xong những lời này, hư ảnh nam tử cao lớn rốt cuộc cũng triệt để biến mất, tiếp đó thân thể của Trương Hằng liền xuất hiện tại chỗ, hắn cũng không nói thêm gì nữa, chỉ ôn nhu hôn hường về phía Anna đang nằm trong lòng ngực mình, hôn lên đôi môi đỏ mọng nhuộm đầy máu tươi của nàng...

(Người yêu, em hãy ngủ một giấc...)

171. Chương 171: Tìm Đường Sống Trong Cõi Chết (nhất)

Cách thị trấn nhỏ bị quân đội phong tỏa không xa, một chiếc xe buýt theo đường cái không ngừng đi về phía trước, trên xe buýt có mười hai người, chín nam ba nữ, ba thiếu nữ trên xe đều là người phương Tây da trắng, cả ba đều xinh đẹp nhưng ánh mắt của các nàng đều ngốc trệ, giống như không có chút sinh khí, có phần tương tự với búp bê.

Về phần chín nam nhân còn lại, sáu người trong số đó cũng là thần sắc ngốc trệ, bọn họ đều ngồi yên không nói một lời, ở phía trước xe buýt, một người da đen đang bàn luận gì đó cùng hai người da trắng.

- Đội trưởng, ta đã tìm ra tin tức từ trong linh hồn của những người kia, bọn họ là người của một gia tộc mafia đang làm nhiệm vụ tìm kiếm tin tức của chúng ta, nhiệm vụ có miêu tả rõ ràng nhân số cùng bề ngoài cả ba chúng ta, về phần những tin tức khác bọn họ đều không biết, những người này hẳn đều chỉ là nhân viên cấp thấp mà thôi.

Trước mặt người da đen này là một nam tử da trắng tóc vàng, mặt mũi cũng coi như anh tuấn chỉ tiếc là hắn chỉ còn lại một mắt, điều này khiến cho vẻ anh tuấn của hắn bị phá hủy hơn phân nửa, ngược lại khiến cho người khác có một cảm giác âm hiểm. Nam tử chỉ còn một mắt này (Độc Nhân Long) trầm mặc một lúc lâu, sau đó mới kỳ quái nói:

- Hành tung của chúng ta bí mật như vậy, gần như không thể nào bị ngoại giới biết, cho dù có vài người qua đường đã từng gặp chúng ta, nhưng bọn họ cũng không thể biết rõ chúng ta là ai, vì sao gia tộc mafia này lại biết rõ bề ngoài cùng nhân số của chúng ta được? Hay là có tiểu đội luân hồi khác đứng sau?

Ngồi bên cạnh Độc Nhân Long là một nam tử da trắng khác thoát nhìn có chút yêu mị, tuy rằng yêu mị là để hình dung nữ nhân, nhưng mà dung mạo của hắn thật sự là phù hợp với miêu tả như vậy, nam tử da trắng này mỉm cười thoáng một phát rồi nói:

- Tất cả các tiểu đội luân hồi đều đã liên hợp lại làm một thể, lấy tiểu đội mạnh nhất còn lại từ thế giới luân hồi đời trước làm hạch tâm, hiện tại đều đang tập trung tại vị trí Chủ thần của Trung châu đội ở Bắc Kinh, ta nhớ hình như ở chỗ Chủ thần có một loại thuộc tính cường hóa liên quan đến tiên tri, có thể tiến hành tiên đoán một số chuyện. Berry, thuộc tính cường hóa của người là phép thuật cùng tinh thần lực, phương diện này người biết không?

Người da đen tên là Berry kia gật đầu nói:

- Xác thực có thuộc tính cường hóa về phương diện này, ví dụ như trong hệ thống cường hóa Magician thì có Dự Ngôn thuật, còn thuộc tính cường hóa Cleric cũng có Thần dự thuật, chỉ là những thuộc tính cường hóa này đều thấp phần đất đỏ, cho dù là chúng ta cũng không có dư thừa điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính để tiến hành cường hóa...

Độc Nhân Long phát phát tay nói:

- Điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính căn bản không quan trọng, trước kia chúng ta còn nghĩ mình là vô địch thiên hạ rồi, cho dù so với cái gọi là người mạnh nhất cũng không quá đáng là kém chút ít kinh nghiệm, nhưng thực tế thì thế nào? Trong mắt người tên là Trịnh Xá đó, đoán chừng chúng ta cũng không khác con sâu cái kiến là bao, cho nên không thể xem thường các tiểu đội luân hồi khác, là do những tiểu đội luân hồi chúng ta gặp trước kia quá mức rác rưởi mà thôi, ta nghĩ trong bọn họ khẳng định có người đã cường hóa năng lực tiên đoán, chỉ là tiên đoán khẳng định cũng có cực hạn, không hoàn mỹ, nếu không đã có tiểu đội luân hồi trực tiếp xuất hiện trước mặt chúng ta rồi. Do vậy, đoán chừng bọn họ cũng chỉ có thể mơ hồ biết được thành viên cùng dung mạo của chúng ta còn vị trí cụ thể thì không rõ, thậm chí có thể ngay cả việc chúng ta đang ở Canada cũng không biết, nếu không thì không thể chỉ xuất hiện một ít mafia như vậy.

Nam tử yêu mị cũng gật đầu nói:

- Hắn là như vậy, hiện tại liên minh các tiểu đội luân hồi đã nắm giữ toàn bộ quyền lực của thế giới, chuyện truy tìm chúng ta không cần bọn họ tự làm, chỉ cần tuyên bố ra tin tức, không riêng gì chính phủ, ngay cả những gia tộc mafia kia cùng xã hội đen cũng đều sẽ vì bọn họ mà phục vụ. Tại Chủ thần có vô số thứ thần kỳ, tùy tiện hoán đổi một chút thuốc ưu hóa gen, tuy không đề cao tố chất thân thể nhưng vẫn có thể khiến cho người sử dụng sống đến vài trăm năm, như vậy cũng đã đủ khiến cho thế tục trở nên điên cuồng.

Berry cùng Độc Nhân Long đều gật đầu, hiển nhiên cũng đồng ý với ý kiến này, Độc Nhân Long lên tiếng:

- Như vậy dựa theo kế hoạch ban đầu, đi về hướng hải cảng, nếu như có tiểu đội luân hồi tìm đến, thật sự không tránh né được, vậy sẽ dùng dân chúng tại đó làm con tin để đàm phán, tốt nhất là thương lượng gia nhập vào được liên minh tiểu đội luân hồi. Lúc trước chúng ta đã tính sai rồi, vốn cho là bọn họ không thể địch nổi người Sao Hỏa, ai ngờ cuối cùng kết quả lại như vậy, nếu không trước kia chúng ta đã gia nhập vào liên minh, hiện tại sẽ không đến mức bị động như thế này.

Berry lại lắc đầu nói:

- Đội trưởng, lần trước chúng ta từ một tiểu đội khác biết được Trung châu đội dường như có địch ý đối với những tiểu đội chăn nuôi. Có trời mới biết hắn có địch ý đối với chúng ta hay không, các người cũng đã thấy thực lực của hắn trên TV, thực lực như vậy, chúng ta thật sự phải..

Nam tử yêu mị lại nở nụ cười nói:

- Tuy có thể là có địch ý đối với chúng ta, nhưng hắn là sẽ không trực tiếp động thủ, kỳ thực thế giới này chính là do lợi ích cấu thành, tuy lúc đầu Trung châu đội dùng cường quyền liên hợp tất cả các đội lại, nhưng mà dù sao đó cũng là do có uy hiếp từ người Sao Hỏa, hiện tại người Sao Hỏa đã bị hủy diệt, còn hơn hai tháng nữa thế giới phim kinh dị tiếp theo mới xuất hiện, nếu như khi chúng ta yêu cầu gia nhập, Trung châu đội không để ý đến ý kiến của các đội ngũ khác, cường hành muốn tiêu diệt chúng ta, như vậy liên minh này có thể sẽ sụp đổ. Chúng ta vốn không phải kẻ thù truyền kiếp của Trung châu đội, hơn nữa

Trịnh Xá thực lực cường đại như vậy, khẳng định cũng không phải kẻ lỗ mãng, có lẽ hẳn không đến mức vô mưu như vậy a?

Lời này lập tức được Độc Nhân Long cùng Berry đồng ý, nhưng trên thực tế thì thế nào? Tiểu đội chăn nuôi chẳng những là kẻ thù không đội trời chung của Trịnh Xá, mà tính tình hắn còn có chút lỗ mãng, nếu như tiểu đội này thật sự dám xuất hiện trước mặt Trung châu đội, kết cục duy nhất có thể chính là bị một quyền đánh thành hai cái tiểu bánh bánh...

Có điều ba người lại hoàn toàn không biết những chuyện này, suy nghĩ của bọn họ vốn là phương thức suy nghĩ tiêu chuẩn của thành viên tiểu đội chăn nuôi, lợi ích cùng thực lực, nếu như bọn họ đáp ứng gia nhập vào liên minh các tiểu đội luân hồi, vậy thực lực của liên minh sẽ được đề cao, dù sao thực lực của bọn họ vốn cũng không kém, cho nên chỉ cần chịu thần phục, đối phương sẽ không có lý do gì để ra tay...

- Khi thế giới phim kinh dị tiếp theo xuất hiện, chúng ta sẽ xuất hiện trợ giúp, lúc đó địa vị của chúng ta kém cõi nhất cũng sẽ gần với các đội ngũ phía dưới Trung châu đội, nếu như xuất hiện ở thời điểm hiện tại có thể sẽ đắc tội với các đội ngũ khác, thật sự là được không bù mất, do vậy, ẩn nấp, đến khi nào thế giới phim kinh dị tiếp theo xuất hiện mới thôi.

Đây là thuyết pháp của Độc Nhân Long, cho nên đội ngũ này liền cướp một chiếc xe buýt, bắt đầu chậm rãi đi về hướng hải cảng, không hề có chút vội vã nào, phẳng phai chỉ giống như du lịch một chuyến, mà ở ngã ba phía trước, một chiếc xe tải vận chuyển đâm vào một chiếc xe thể thao, trên xe thể thao là một cặp tình nhân, nam là người da vàng, nữ là con lai, còn tài xế xe tải là một nam tử người Canada khoảng ba mươi tuổi, nhưng mà thứ khiến cho người khác cảm thấy kỳ quái chính là ba người bọn họ không hề cãi nhau, chỉ yên lặng đứng chung một chỗ giống như đang cùng chờ đợi điều gì đó.

- Trương Hằng, thật sự không có vấn đề gì chứ? Tiến hành quan sát từ xa bằng kính viễn vọng, như vậy sẽ không bị tinh thần lực khổng chế giả phát hiện?

Thiếu nữ bỗng nhiên thấp giọng hỏi hướng về phía thanh niên da vàng, thanh niên này nhẹ nhàng lắc đầu nói:

- Tinh thần lực quét hình cũng có cực hạn, phạm vi phổ biến là từ một đến hai kilomet, một khi vượt ra khỏi giới hạn này, như vậy quét hình sẽ cần tiêu hao tinh thần lực, trừ phi là lúc chiến đấu, nếu không thì tinh thần lực khổng chế giả sẽ không một mực quét hình trên phạm vi lớn, chúng ta chỉ cần ở đây chờ đối phương xuất hiện là được.

- Trận chiến này giống như một hồi đánh bạc, thắng thì có tất cả, thua thì...

Trương Hằng còn chưa nói xong, bỗng nhiên từ trên sườn núi cách đó rất xa xuất hiện một tia sáng chói chang, trên sườn núi phía đó có người dùng gương phản chiếu ánh sáng đến bên này, đây chính là phương thức liên lạc bọn họ đã ước định từ trước.

- Đến rồi!

172. Chương 172: Tìm Đường Sống Trong Cõi Chết (nhị)

Giống như Trương Hằng nói, người da đen Berry không mở rộng phạm vi quét hình tinh thần lực ra đến trên phạm vi vài kilomet, do vậy cũng không phát hiện ra có người đang ở trên sườn núi phía xa quan sát, sau khi xác định đối phương đã đến, Trương Hằng và Anna liền bắt đầu làm ồn ào lên cùng với tài xế xe tải, quần áo hai bên thoát nhìn đều có chút chật vật, đây là vì làm bộ tai nạn xe cộ mà cố ý ăn mặc như vậy, hai chiếc xe đều không bị hư hỏng gì nặng, thoát nhìn tựa hồ chỉ là va quệt rất nhỏ mà thôi.

Trong lúc ba người đang cãi nhau, một chiếc xe buýt từ phía xa chạy đến, chiếc xe buýt này chậm rãi dừng lại tại đường cái cách đó không xa, ước chừng hơn mười giây sau, ba nam tử hai da trắng một da đen liền từ trên xe bước xuống, dáng vẻ tươi cười đi về hướng ba người, Trương Hằng cùng Anna đều điềm nhiên như không có việc gì liếc mắt nhìn nhau.

- Anna, tuyệt đối phải nhớ, đối phương là thành viên tiểu đội luân hồi, tuy thực lực không mạnh hơn bao nhiêu so với em, nhưng mà bọn họ đều có kỹ năng đặc thù, ví dụ như người da trắng độc nhãn, hắn là đội trưởng tiểu đội này, thuộc tính cường hóa là thánh đấu sĩ chòm sao Sư Tử, tốc độ, lực lượng, phòng ngự đều vô cùng kinh người, đoán chừng cho dù là đạn có mang niệm động lực của em đánh trúng cũng chỉ có thể khiến hắn bị trọng thương, thậm chí là bị thương nhẹ, ngàn vạn lần không được ngành kháng đối chiến với hắn...

- Thuộc tính cường hóa của người da đen kia là witch doctor, có thể triệu hồi ra lôi điện, tuy khả năng cận chiến rất yếu nhưng uy lực viễn trình lại rất mạnh, tốc độ con người căn bản không thể tránh thoát được tốc độ công kích của lôi điện, hơn nữa hắn còn là tinh thần lực không chế giả, có thể khóa mục tiêu trong quét hình tinh thần lực rồi tiến hành tấn công chính xác từ xa...

- Về phần người thứ ba, người này chính là mục tiêu của chúng ta, hắn có thể điều khiển thực vật, sử dụng thực vật để công kích, nhưng mà đây không phải chuyện gì lớn, cái đáng sợ chính là hắn rất am hiểu sử dụng độc, có thể triệu hồi ra thực vật mang độc tố, đặc biệt là các loại độc ảnh hưởng đến trí não...

Trước khi tiến hành tập kích, Trương Hằng đã mô tả chi tiết kỹ càng về thuộc tính cường hóa của đối phương cho Anna, giờ phút này hắn cũng bất chấp việc bại lộ bí mật bản thân, trận chiến này vốn là không thành công thì nhất định sẽ chết, hắn căn bản không có ý định rơi vào tay tiểu đội chăn nuôi, nhẹ thì lột da bẻ xương, nặng thì ngay cả linh hồn cũng bị tra tấn, còn nếu như Anna rơi vào tay đối phương... vậy thì nhất định là ngay cả muốn chết cũng không thể.

- Tin tức cụ thể chính là như vậy, em không nên hỏi làm thế nào anh biết những chuyện này, tóm lại anh tuyệt đối không lừa gạt em.

Sau khi nói xong tin tức về đối phương, hắn mới thở ra một hơi nhìn về phía Anna, bất quá Anna cũng là người hiểu chuyện, không hề gặng hỏi hắn làm cách nào biết được những tin tức này, chỉ cẩn thận ngẫm nghĩ về kỹ năng cùng thực lực của ba người kia, một lúc sau mới lên tiếng:

- Thật sự là tuyệt lộ à, chúng ta căn bản không có hi vọng thắng lợi, chỉ riêng người da đen sử dụng lôi điện kia đã không cách nào ứng phó, ngoài ra, người cường hóa thánh đấu sĩ chòm sao Sư Tử cũng có tốc độ rất nhanh.

- 340 đến 360 m/s, tốc độ của hắn có thể vượt qua tốc độ âm thanh, nếu như là người bình thường, ngay cả thần kinh thị giác cũng không thể phản ứng, lực phòng ngự của thánh y chòm sao Sư Tử hắn hoàn toàn đủ để ngăn cản tên lửa chống tăng.

Trương Hằng cười khổ nói, hắn biết rõ lời của Anna hoàn toàn là sự thật, nếu như không có phúc bút hắn chôn dấu, chỉ dựa vào hai người bọn họ xác thực là không có chút hy vọng.

- Vậy sao...

Anna lại rơi vào trầm tư, Trương Hằng chỉ có thể yên lặng nói:

- Dựa vào lực lượng của hai người chúng ta, muốn chiến thắng tiểu đội này thật sự là nửa điểm hi vọng cũng không có, cho nên mục tiêu của chúng ta không phải là giết chết đối phương, mục tiêu của chúng ta chính là nam nhân yêu mị kia, tên hắn là Paul Weier, là người song tính luyến ái, rất háo sắc, một khi nhìn thấy dung mạo của em hắn nhất định sẽ không ra tay...

Trương Hằng còn chưa nói xong, khuôn mặt Anna đã lập tức đỏ bừng, nước mắt lưng tròng, nàng run rẩy nói:

- Anh muốn em dùng sắc dẫn dụ hắn, sau đó trong lúc vui vẻ thì ra tay ám sát?...

Trương Hằng vội vàng xua tay nói:

- Làm sao có thể! Cho dù thế nào anh cũng là nam nhân à? Tuyệt đối không có khả năng sử dụng phương pháp xấu xa như vậy, lấy người yêu mình làm mồi nhử!

Lúc này Anna mới dần bình tĩnh lại, bất quá khi nghe đến Trương Hằng nói “người yêu mình”, sắc mặt của nàng lập tức lại đỏ lên, bất quá nàng cũng không hề lên tiếng, chỉ tiếp tục nghe Trương Hằng giải thích.

Trương Hằng thở ra một hơi, sau đó mới tiếp tục nói:

- Khi phát hiện ra chúng ta, Paul nhất định sẽ cảm thấy hứng thú, do đó sẽ không ra tay tấn công trước, khả năng lớn nhất là sẽ đưa chúng ta về chỗ bọn họ đậu xe, mà lúc này, chính là hi vọng duy nhất... Trước tiên chúng ta sẽ tấn công Paul Weier, tốt nhất là giết chết hắn, ít nhất là khiến hắn trọng thương, chỉ cần cướp được hộp ngọc trong túi hắn, hoặc là khiến cho hắn sử dụng hộp ngọc này, khi đó coi như chúng ta đã thắng lợi rồi!

Anna kỳ quái hỏi:

- Hộp ngọc? Hộp ngọc như thế nào? Là vũ khí sao?

- Bụi luân hồi, đây là tên gọi của vật phẩm này, sau khi mở ra sương mù bên trong hộp sẽ khiến cho thân thể người sử dụng kịch liệt thu nhỏ lại, thẳng đến khi trở về thành hình dạng ban đầu của sinh mạng thể mới thôi, đối với người bình thường mà nói, một khi tiến vào sương mù cũng chính là tử vong, nhưng mà đối với một số cá nhân đặc thù, bụi mù này sẽ khiến cho bọn họ khôi phục lại lực lượng trước kia, đây vốn là vương bài giữ mạng của Paul Weier, hắn có thể dựa vào sương mù này biến thành hồ ly, tăng cường cực đại khả năng khống chế thực vật, thậm chí có thể triệu hồi một vài loại thực vật mạnh mẽ từ Ma giới, nhưng mà đồng dạng, bụi mù này cũng hữu hiệu đối với cả anh...

Trương Hằng nắm chặt tay lại rồi nói:

- Chỉ cần tiến vào được phạm vi bụi luân hồi, ba người này đối với anh mà nói chỉ là con sâu cái kiến, cho nên, hộp ngọc này mới là mục đích của chúng ta! Nhất định phải cướp được, hoặc là phá vỡ hộp ngọc trước khi Otto Rix triệu hồi xong thánh y chòm sao Sư Tử, hoặc là trước khi người da đen Berry triệu hồi ra lôi điện, nếu không... hai người chúng ta thật sự là muốn chết cũng khó khăn!

- Cho nên... Anna, đây là một hồi đánh bạc, có điều cũng chỉ là đánh bạc cá nhân của anh mà thôi, thật sự không hề liên quan đến em, em không biết bọn hắn hạ lưu bạo ngược đến mức nào đối với nữ nhân đâu, cho nên, hiện tại em rút lui vẫn kịp, đây là một cuộc chiến tìm đường sống trong cõi chết, xác suất thành công ngay cả 10% cũng không có, anh không muốn em phải cùng mạo hiểm...

Nói đến đây, Trương Hằng triệt để nhẹ nhàng thở ra, hắn cũng không dám tiếp tục nhìn về phía Anna, chỉ trầm mặc ngồi tại chỗ, mãi đến mấy giây sau, khi một đôi môi mềm mại chạm nhẹ vào mặt, hắn mới giật mình ngẩng đầu lên, Anna thần nhiên cười nói:

- Còn nhớ những lời em nói với anh trong ngày huấn luyện cuối cùng không? Chúng ta sẽ cùng nhau chiến đấu, một mực bên cạnh nhau, đến chết mới thôi, yên tâm đi, nếu như trận chiến này thất bại, sau khi anh chết em sẽ lập tức tự sát, dù sao em cũng là sát thủ, chỉ cần tự mình muốn chết, đối phương sao có thể ngăn cản? Trương Hằng, em sẽ cùng anh chiến đấu, mãi cho đến chết...

- Mãi cho đến chết sao?

Trong đầu Trương Hằng chợt hiện lên những dòng chữ hắn từng viết trong Vô hạn khủng bố trước đây.

- Anh có thể sống vai cùng em không?

Trương Hằng đột ngột hỏi.

- Gì cơ?

Anna đang yên lặng chờ Trương Hằng nói lời gì đó cảm động, bỗng dưng lại nghe thấy câu hỏi này, nàng lập tức sững sờ hỏi lại.

- Đồ ngốc, em phải nói... Mãi cho đến chết.

Trương Hằng hưng phấn đứng lên, hắn cười lớn, nhẹ nhàng vuốt tóc Anna rồi nói:

- Sau trận chiến này... Anna, anh sẽ nói cho em biết tất cả, chỉ cần em có thể tiếp nhận, anh thề, chúng ta sẽ nắm tay nhau, vĩnh viễn không bao giờ buông, bên cạnh nhau đến khi già, cùng nhau nhắm mắt, lời thề này muôn đời muôn kiếp không thay đổi!

173. Chương 173: Tìm Đường Sống Trong Cõi Chết (tam)

Sau đó, Trương Hằng cùng Anna ăn mặc như một cặp tình nhân, cứ như vậy canh giữ trên đoạn đường dẫn đến hải cảng, giữa trưa ngày thứ hai, rốt cuộc chiếc xe buýt của tiểu đội chăn nuôi cũng chậm rãi chạy đến, mà Trương Hằng cùng Anna cũng dựa theo kế hoạch đã định trước ra về tranh cãi với tài xế xe tải.

(Chỉ có một cơ hội, vài giây ngắn ngủi sẽ quyết định vận mệnh của ta và cả Anna, nếu như thật sự có vận mệnh trong cõi tối tăm, xin hãy nghe cầu xin của ta, để cho ta thành công a, để cho ta có cơ hội lại một lần nữa mở rộng cửa lòng...)

Trương Hằng lặng lẽ cầu xin trong nội tâm, khi đối phương càng lúc càng tiếp cận hần mới bình tĩnh đi tới phía sau chiếc xe thể thao lấy ra một thanh trường cung bằng hợp kim, đồng thời giương cung nhắm vào người tài xế lái xe tải nói:

- Người có tin ta giết người không? Dù sao hiện tại thế giới này cũng đã hỗn loạn rồi, ta giết người tại đây sẽ không ai biết, nói cho người một khoản tiền coi như xong, người lại hết lần này tới lần khác dây dưa không chịu...

Người lái xe tải rõ ràng sửng sốt một chút, hần chỉ là nhận nhiệm vụ làm bộ tranh cãi với Trương Hằng cùng Anna mà thôi, ai biết hiện tại lại bị người khác dùng cung uy hiếp, nhìn dây cung căng cứng cộng với quang mang chớp động trên đầu mũi tên hần cũng thật sự sợ đến mức muốn ngất xỉu, do đó liền vội vàng giơ hai tay lên, không dám nói thêm lời nào.

Bộp~ Bộp~!

Otto Rix bỗng nhiên vỗ tay, hần cười ha ha nói:

- Tiểu tử này rất hợp khẩu vị của ta, nhiều lời làm gì, nam nhân đáng chết liền giết, nên thoải mái thì thoải mái, tiểu tử, chỉ cần người giết chết hần, ta sẽ chỉ mang bạn gái của người đi, đối với người, ta sẽ mở lòng từ bi.

Trương Hằng ra vẻ mờ mịt xoa đầu lại, hần kỳ quái nhìn ba người đang bước đến rồi nói:

- Có ý gì? Mang bạn gái của ta đi là ý gì?

Ngay lúc hần vừa xoa đầu lại, viên tài xế xe tải bỗng nhiên hét lên một tiếng rồi chạy về phía sau, nhưng mà hần còn chưa chạy được mười bước, bỗng nhiên một thân ảnh đã thoáng hiện lên bên cạnh, nhẹ nhàng đánh tới một quyền, lồng ngực viên tài xế lái xe tải liền trực tiếp bị phá nát, máu tươi cùng nội tạng rơi vãi đầy đất, người vừa đánh ra một quyền chính là Otto Rix.

- Thật sự là đáng tiếc.

Otto Rix phúi phúi máu thịt vương vãi trên tay, hần cười lạnh nói:

- Vốn muốn tha cho người một mạng, nhưng mà tiếc là xem ra người cũng không thể được coi là nam nhân thực sự, cho nên giết người luôn vậy...

Lúc hần chuẩn bị ra tay, bỗng nhiên Paul Weier gọi lớn:

- Đội trưởng, dứt khoát cho ta hai người bọn họ đi, giết chết thì uống lắm, tuy ta từng chơi đùa với nhiều người nhưng mà với một cặp tình nhân thì rất ít, hơn nữa nữ nhân này rất xinh đẹp, nam cũng anh tuấn, tổ hợp như vậy thật sự quá hấp dẫn...

Giờ phút này Otto Rix đã đến gần bên người Trương Hằng, chuẩn bị tấn công, nghe vậy hần lập tức ngừng lại suy nghĩ một chút rồi nhú mày nói:

- Cho người cũng được, có điều nữ nhân kia thuộc về ta, chờ khi nào ta chán sẽ cho người, mẹ nó, người rõ ràng nam nữ gì cũng thích, thật là... mà thôi cho người cả hai luôn cho xong.

Nói xong, hắn liền quay người liền đi về hướng xe buýt, khi Otto Rix định vùng vẫy, Trương Hằng xém chút nữa đã tự động mở cơ nhân tỏa, loại áp lực sinh tử này thật sự khó có thể hình dung, từ đó cũng có thể thấy được cách biệt thực lực giữa hắn và Otto Rix.

Bất quá cũng may, lúc trước hắn thiết kế Paul Weier đã cố ý thêm vào yếu tố song tính, giờ phút này quả nhiên là cứu được hắn một mạng, hiện tại chỉ còn Paul vừa cười vừa bước về hướng hắn và Anna, Otto Rix cùng người da đen Berry đều đã quay người đi về hướng xe buýt, Trương Hằng biết, cơ hội duy nhất đã đến!

(Sáu mét, năm mét, bốn mét...)

- Động thủ!

Trương Hằng quát một tiếng, cặp mắt lập tức trở nên mờ mịt, cùng lúc đó, cơ bắp trên hai tay của hắn cũng phồng lớn lên, dây cung được kéo tròn căng như trắng rằm, chỉ trong nháy mắt mà thôi, hai mũi tên đã vụt bắn ra, mục tiêu là... Otto Rix!

Trong ba người này, cận chiến mạnh nhất, đáng lo nhất chính là Otto Rix, tốc độ, lực lượng đều đã vượt qua mức độ hắn và Anna có thể đối địch, cho nên nhất định phải chế trụ Otto Rix trước khi Anna lấy được hộp ngọc, nếu không cho dù hắn một mũi tên bắn chết Paul Weier, không đợi hai người bọn họ lấy được hộp ngọc đoán chừng Otto Rix đã giết chết cả hai.

Gần như ngay lúc Trương Hằng quát một tiếng, hai mắt Anna cũng liền trở thành một mảng mờ mịt, nàng dùng sức đạp mạnh dưới chân một cái, toàn thân mãnh liệt lao về hướng Paul Weier, đồng thời lấy ra hai khẩu súng giấu sẵn trong tất chân, hai tiếng súng đùng~ đùng~ vang lên, trên chân Paul Weier lập tức xuất hiện hai lỗ máu, có điều lần tấn công này quả thực vô cùng gấp gáp nên Anna cũng chưa kịp quán chú niệm động lực lên viên đạn, do vậy hai phát súng của nàng chỉ có thể khiến đối phương bị thương nhẹ.

Khi Trương Hằng cùng Anna phát động công kích, Otto Rix là người phản ứng nhanh nhất, không hề chậm trễ một tích tắc nào, hắn đạp mạnh dưới chân sau đó né qua một bên, mới vừa né qua một chút, sau lưng hắn đã truyền đến tiếng xé gió bay đến của bạo liệt tiễn, mũi tên này trực tiếp xuyên qua bả vai hắn, có điều dù sao tốc độ phản ứng của Otto Rix vẫn rất nhanh cho nên mũi tên này chỉ bắn thủng một phần da thịt của hắn, thậm chí ngay cả xương tay cũng không sao, cho nên vết thương này của hắn kỳ thực rất nhỏ.

Sau khi mũi tên này vụt qua, người da đen Berry cũng nhanh chóng có phản ứng, hắn mạnh mẽ quay đầu lại, ngay lúc Trương Hằng lại một lần nữa kéo cung chuẩn bị xạ kích, từ hai mắt Berry bỗng nhiên bắn ra một luồng lôi điện, ầm~ một tiếng đánh vào trên người Trương Hằng, tốc độ của luồng lôi điện cực nhanh, so với một chớp mắt còn nhanh hơn rất nhiều, may mà trong tình huống khẩn cấp, đối phương không có thời gian tích trữ lôi điện, cho nên đòn tấn công này chỉ khiến Trương Hằng ngã xuống, không biến hắn thành than.

(Nguy rồi! Khi ta xếp đặt căn bản không có chiêu này! Hắn rõ ràng bắn ra lôi điện từ trong mắt, đây là chiêu thức hắn tự sáng tạo sao? Cử động a! Thân thể của ta!)

Trương Hằng kịch liệt run rẩy trên mặt đất, uy lực của luồng lôi điện vừa rồi cũng không lớn, nhưng chí ít vẫn đạt tới mười nghìn vôn, mặc cho tổ chất thân thể của hắn tốt đến mức nào, chỉ cần không phải là siêu nhân đều sẽ bị tê liệt từ vài giây cho đến mấy chục giây, khi hắn đang liều mạng muốn đứng lên, bỗng nhiên có một bàn chân xuất hiện bên cạnh, tiếp đó Trương Hằng liền bị đá bay ra xa bảy tám mét, mãnh liệt đâm vào chiếc xe thể thao, hắn lập tức oa một tiếng, hộc ra mấy ngụm máu lớn, mơ hồ trong đó còn mang theo cả những mảnh vỡ của nội tạng.

Otto Rix đang đứng tại vị trí hắn ngã xuống vừa nãy, mặt mũi tràn đầy vận vẹo dữ tợn cùng phần nộ giống như đã phát điên không còn chút lý trí, hắn giận dữ hét lớn:

- Dám đánh lên ta? Loại cặn bã như ngươi cũng dám đánh lên ta? Mẹ nó, lão tử không lột da ngươi không xong, ta sẽ cho ngươi ngay cả muốn chết cũng không thể!

Đúng lúc này, một tiếng súng vang lên, cách đó không xa, Anna đang khống chế Paul Weier, một tay nàng cầm hộp ngọc, tay kia cầm súng nhắm vào đầu hắn.

- Không nên lộn xộn, nếu không ta sẽ không đảm bảo tính mạng đồng bọn của ngươi.

Anna nói với Otto Rix, đồng thời mắt nàng vội vã nhìn về phía Trương Hằng, khi nàng đang định từng bước một đi về phía chiếc xe thể thao, bỗng nhiên Trương Hằng vừa thổ huyết vừa lớn tiếng hét lên.

- Cẩn thận! Bọn hán không có nhân tính, sẽ không cố kỵ đến tính mạng đồng bọn của mình!

Lời còn chưa dứt, Otto Rix đã xuất hiện sau lưng Anna, mãnh liệt đánh tới một quyền, xỏ xuyên qua cả Anna và Paul Weier cùng một lúc, máu thịt cùng nội tạng lập tức tuôn ra, cả hai người đều đã không thể sống sót.

- Aaaa!

Trương Hằng điên cuồng hét lớn, hai mắt chỉ còn lại một màu đỏ như máu, tất cả mọi thứ xung quanh hắn đều đã hoàn toàn biến mất, thứ duy nhất còn lại chỉ là khuôn mặt của Anna...

Anna nhìn thoáng qua lồng ngực của mình, khoe miệng nàng bắt đầu không ngừng chảy ra máu tươi, giây lát sau nàng lại nhìn về phía Trương Hằng rồi yên nhiên nở nụ cười, hoàn toàn không có bất kỳ ưu sầu, hoàn toàn không có bất kỳ gánh nặng, chỉ có nụ cười thuần khiết cùng dòng máu đỏ tươi bên khoe miệng, thoát nhìn duy mỹ tuyệt sắc, đồng thời cũng khiến cho người ta phải ưu thương khổ sở...

- Sống sót, sống luôn cả phần của em nhé, người em yêu...

Anna mãnh liệt ném hộp ngọc về phía Trương Hằng, đồng thời khẩu súng trong tay nàng cũng khai hỏa, đùng~ một tiếng, hộp ngọc bị phá nát, sương mù trong hộp lập tức mãnh liệt trào ra, bao phủ cả chiếc xe thể thao cùng Trương Hằng bên trong...

- Đừng rời xa anh lần nữa, xin em, đừng rời xa anh!

Chưa bao giờ có một khắc ta kỳ vọng có được lực lượng như vậy...

Lực lượng để quán triệt con đường của bản thân, lực lượng để bảo hộ chính mình, lực lượng để bảo hộ chúng ta...

Chưa bao giờ có một khắc ta cần lực lượng như vậy!...

Bên trong màn sương tràn ngập, một thân ảnh cao gần ba mét dần hiện ra...

174. Chương 174: Cửu Tiên Xạ Nhật! (nhất)

Với tư cách binh khí sinh vật được chế tạo ra trong thời kỳ Hồng hoang đại chiến, Vu, mục đích sinh ra của hắn chính là để đối kháng cùng tiêu diệt đại lượng Tu chân giả, thậm chí là để đối kháng với Tiên nhân có thực lực gần ngang bằng Thánh nhân, hắn có đại uy năng, ngoại trừ khuyết điểm duy nhất là vô thần trí, thực lực đã tiếp cận với cấp bậc Thánh nhân sơ cấp.

Trong đó, có một số lượng rất ít Vu không mất đi thần trí, những Vu này được gọi là Đại Vu, hơn nữa Đại Vu cũng có một số công pháp đặc biệt của riêng mình, tiến hành biến đổi phương thức sử dụng năng lượng của bản thân, sinh ra uy năng cực lớn đủ để địch nổi Thánh nhân, mà Đại Vu cùng phương thức sử dụng năng lượng của Đại Vu thì được Thánh nhân cùng Tu chân giả gọi là... Ngoại đạo!

Khi bụi luân hồi hoàn toàn bao phủ Trương Hằng, thân thể hắn bắt đầu không ngừng thu nhỏ lại với tốc độ mất thường có thể thấy được, từ thanh niên biến thành thiếu niên, từ thiếu niên biến thành trẻ nhỏ, cuối cùng triệt để biến mất không thấy gì nữa, nhưng chỉ nháy mắt sau, một thân ảnh cao chừng ba mét đột nhiên xuất hiện ở vị trí lúc trước của hắn, thân hình này cơ bắp vô cùng cường tráng, phẳng phất như trong thân thể có vô cùng vô tận lực lượng, cùng lúc nam tử này xuất hiện, một luồng uy áp khó có thể tưởng tượng cũng bạo phát.

- Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!

Vừa xuất hiện trong bụi mù nam tử cao lớn đã lập tức gào thét như điên, tiếng thét thảm thiết như vọng đến từ địa ngục, hai dòng nước mắt nóng từ trong hốc mắt chảy ra, hân thì thảo:

- Vì sao? Vì sao! Thật vất vả mới hạ quyết tâm, thật vất vả mới có thể mở rộng cửa lòng, đây là đáp án sao? Đây là đáp án vận mệnh cho ta sao?

Khí hậu bắt đầu bị ảnh hưởng, chuyển thành không khí chết chóc thê lương, gió bắt đầu thổi, nam tử này liên tục gào thét, đồng thời luồng uy áp lúc trước cũng theo tâm tình của hắn trở nên vô cùng mãnh liệt, vốn chỉ là một tia ý thức mà thôi, vậy mà cũng có thể ảnh hưởng đến vật chất, dùng nam tử này làm trung tâm, vòi rồng kịch liệt bắt đầu hình thành.

- Chòm sao Sư Tử... Thánh y chòm sao Sư Tử!

Giờ phút này Otto Rik cũng bất chấp tất cả, uy áp của nam tử bên trong màn sương càng lúc càng khủng bố, chỗ của hắn và Berry đang đứng là gió xoáy mãnh liệt, thậm chí những nơi khác cũng đã dẫn phát vòi rồng, nhưng sương mù tại vị trí nam tử cao lớn đứng lại rất bình hòa yên tĩnh, không hề có dấu vết gì của việc bị cuồng phong ảnh hưởng, quả nhiên là vô cùng cổ quái.

Ngay khi Otto Rik hét lớn, bên trong xe buýt lập tức xuất hiện một luồng sáng, tiếp đó ảo ảnh một con sư tử bằng vàng liền hiện lên, khi sư tử vàng đang lao nhanh về hướng Otto Rik, bỗng nhiên một tay của nam tử cao lớn khẽ vẫy nhẹ, lực đạo khó có thể tưởng tượng trực tiếp lướt qua Otto Rik, hút sư tử vàng về phía màn sương, Otto Rik cùng Berry còn chưa kịp có phản ứng gì, nam tử cao lớn đã há miệng cắn nuốt ảo ảnh sư tử này vào bụng, cùng lúc đó, uy áp trên người nam tử cao lớn lại trở nên càng thêm mãnh liệt.

Đây là Ngoại đạo, đây là khác biệt giữa Vu và Đại Vu, đây là nguyên nhân Đại Vu có thể địch nổi Thánh nhân: Ngoại đạo!

Đại Vu đã tiến hành chuyển đổi phương thức sử dụng năng lượng của bản thân, biến thành tổ chất thân thể có thể cắn nuốt thiên địa vạn vật. Bất kể là sinh mạng, năng lượng hay pháp bảo, chỉ cần năng lượng của bản thân có thể áp chế, như vậy sẽ có thể cắn nuốt, sau đó chuyển đổi thành năng lượng của bản thân.

Nam tử cao lớn tùy ý cắn nuốt ảo ảnh sư tử vàng, nhìn như vô cùng nhẹ nhàng, nhưng Otto Rik cùng Berry lại hoàn toàn sợ hãi đến mức ngây người, bọn họ đều rõ ảo ảnh sư tử kia đến cùng là thứ gì, đây chính là áo giáp vàng hộ thể của mười hai chòm sao bảo vệ cho thần hệ Olympus lưu truyền lại, mức độ cứng rắn chắc chắn không cần nhiều lời, hơn nữa theo tiểu vũ trụ của người sử dụng càng cường đại, mức độ cứng rắn cũng sẽ càng lớn, thậm chí chống lại vũ khí hạt nhân cũng có thể, đây chính là thánh y cần hai chi tiết cấp A, sao có thể bị cắn nuốt như vậy được?

Sau khi cắn nuốt ảo ảnh sư tử vàng rốt cuộc nam tử cao lớn cũng nhìn về phía Otto Rik cùng Berry, lực uy áp vốn phân tán khắp bốn phía lập tức tập trung đến vị trí của hai người. Cho dù với thực lực của hai người không thể hoàn toàn cảm nhận được sự khủng bố của luồng uy áp này, nhưng khi nam tử cao lớn nhìn về phía mình, thân thể cả hai vẫn tự động run rẩy không thể khống chế, Otto Rik hét lên một tiếng rồi ngã quỵ trên mặt đất, chỉ có người da đen Berry là lấy hết sức tập trung lôi điện quanh cơ thể, điện quang như có thực chất dần nâng thân thể của hắn lên không trung, giây lát sau Berry đã bay lên đến độ ấy chực mét.

- Sợ sao? Hiện tại đã biết sợ rồi sao? Lúc các người giết người, đùa bỡn người khác, trói buộc tra tấn linh hồn của họ, có từng cảm thấy sợ hãi?

Nam tử cao lớn mặt không biểu tình nói, tiếng nỉ non giống như được loa phóng thanh phóng đại lên truyền đến khắp bốn phương trời, Berry như phát điên liều mạng bay ra xa khỏi phạm vi của gió bão, mà nam tử cao lớn lại không hề có động tác nào chỉ chậm rãi nhắm mắt lại, khi hắn mở mắt ra, đôi mắt đã trở thành một mảng mông lung, đồng tử các loại đều đã biến mất, chỉ còn lại có tinh vân Hỗn Độn, một tay hắn cầm lên thanh trường cung bằng hợp kim, tay còn lại rút ra chín mũi tên ánh sáng vô cùng rực rỡ từ trong hư không.

- Hãy cảm thấy tự hào đi, lúc trước có thể chết dưới chiêu này không phải Tiên nhân thì cũng là tu chân giả cường đại, vậy mà con sâu cái kiến như ngươi cũng có thể...

Nam tử cao lớn khom người giương cung như trăng rằm, toàn bộ chín mũi tên đều nằm trên dây, vụt một tiếng, chín mũi tên đồng thời bay ra, Otto Rik vô thức nhìn về phía bầu trời, dùng phản xạ thị giác của

hắn căn bản không thể thấy rõ hướng đi của những mũi tên này, hắn chỉ nghe thấy mấy tiếng nổ âm âm vang vọng liên tiếp, sau đó một quả cầu ánh sáng chói chang như mặt trời, kích thước lớn như sao chổi vụt bay ra khỏi tầng khí quyển, người da đen Berry đã sớm biến mất không còn tung tích, giống như chưa bao giờ tồn tại, ngay cả một chút tro tàn cũng không có, quả cầu ánh sáng lóe lên một chút rồi biến mất ngoài không gian, uy lực cực lớn thậm chí tạo ra một lỗ hổng khổng lồ trên bầu trời, phẳng phất như dấu vết thiên thạch để lại...

- Cứu tiền xạ nhật... Chỉ có thể phát huy được một thành uy lực, nhưng cũng đủ để kích phá hành tinh nhỏ như Nguyệt cầu rồi...

Nam tử cao lớn vừa nói vừa bước ra từ trong màn sương khói tràn ngập, vừa ra khỏi phạm vi của sương mù, toàn bộ thân hình hắn liền bắt đầu vận vẹo giống như tín hiệu điện, nhanh chóng trở nên hư ảo, mà hắn cũng không để ý đến chuyện đó, chỉ bước về phía trước, nhìn có vẻ chậm rãi nhưng nháy mắt sau đã xuất hiện bên cạnh Otto Rik, tiếp đó cánh tay nam tử cao lớn nhẹ nhàng khê động, tứ chi Otto Rik liền bị biến thành thịt nát, ngay cả xương cốt đều triệt để nát vụn, hắn cũng mặc kệ đối phương kêu gào thảm thiết, chỉ quay người đi về hướng Anna.

- Thật xin lỗi, hức, thật xin lỗi...

Nam tử cao lớn bế Anna lên từ trên mặt đất, hắn vậy mà giống như đứa trẻ khóc òa lên, khóc đến thê thảm vô cùng, theo thân thể của hắn càng lúc càng trong suốt, phẳng phất như chuẩn bị biến mất, lúc này hắn mới ngửa mặt lên trời hét lớn.

- Ta muốn lực lượng, ta muốn lực lượng đủ để bảo vệ chính mình, bảo hộ chúng ta! Nếu như ta có lực lượng, làm sao nàng lại chết? Aaaaaaa!

Nam tử cao lớn này đúng là Trương Hằng sử dụng bụi luân hồi quay ngược về Hậu Nghệ chân thân, dựa vào lực lượng cùng trí nhớ của Đại Vu, giờ phút này Trương Hằng chính là tồn tại không thể địch nổi, ngay cả Trịnh Xá hắn cũng nắm chắc có thể đánh bại trong vòng mười giây. Nhưng mà như vậy thì có ích gì? Thân thể này của hắn chỉ là Đại Vu chân thân, không phải là thân thể của Thánh nhân, hắn không có cách nào hồi sinh Anna.

Lực lượng của Đại Vu đã biến đổi, không còn một số khả năng kỳ diệu như Thánh nhân, hắn có thể dựa vào năng lượng để ngưng đọng thời gian, tuy vậy lại không cách nào dựa vào năng lượng để nghịch chuyển thời gian, hắn có thể cắn nuốt vạn vật, tuy vậy lại không cách nào dùng năng lượng chữa trị cho người khác. Vu, cho dù là Đại Vu, đều chỉ là sinh vật được tạo ra ục đích chiến đấu, bọn họ chỉ là vì chiến đấu...

- Anna, anh cần em, đã nói sẽ một mực bên nhau vĩnh viễn, làm sao anh có thể để em ra đi như vậy!

Sau khi nói xong những lời này, hư ảnh nam tử cao lớn rốt cuộc cũng triệt để biến mất, tiếp đó thân thể của Trương Hằng liền xuất hiện tại chỗ, hắn cũng không nói thêm gì nữa, chỉ ôn nhu hôn hướng về phía Anna đang nằm trong lòng ngực mình, hôn lên đôi môi đỏ mọng nhuộm đầy máu tươi của nàng...

(Người yêu, em hãy ngủ một giấc...)

175. Chương 175: Cứu Tiền Xạ Nhật! (nhị)

Sau khi hôn Anna thật sâu, Trương Hằng liền cẩn thận đặt nàng xuống mặt đất, động tác vô cùng nhu hòa giống như sợ làm nàng thức giấc, làm xong tất cả hắn mới đi đến trước mặt Otto Rik, nam nhân này vẫn đang quay cuồng kêu gào trên mặt đất, tuy tứ chi hắn đã bị biến thành thịt nát, nhưng lúc ấy Trương Hằng đang sử dụng Hậu Nghệ chân thân, khả năng khống chế lực lượng đã đạt tới tầng thứ cao hơn rất nhiều so với Trịnh Xá, nhìn có vẻ nghiêm trọng nhưng kỳ thực những mạch máu lớn của Otto Rik lại hầu như không bị tổn thương, do đó mặc dù đau đớn đến mức chết đi sống lại nhưng tính mạng hắn lại không đáng lo.

Trương Hằng cứ như vậy lạnh lùng nhìn xem Otto Rik, hắn cũng không nói chuyện, nhưng mà cánh tay run rẩy của hắn lại để lộ sự cuồng nộ trong nội tâm, không đợi hắn có bất kỳ phát tiết nào đã có mấy người cả

nam lẫn nữ từ trên xe buýt lao xuống, bọn họ đều là những thành viên bị trở thành heo thịt, cầm đầu là một nam tử hai mắt đỏ ngầu, hắn chạy đến muốn đánh về phía Otto Rik, có điều người này vừa mới kịp chạy ra mấy bước Trương Hằng đã kéo cung, một mũi tên trực tiếp xuyên qua đầu khiến hắn ngã gục tại chỗ, lập tức, những người còn lại đang chạy theo sau đều nhanh chóng dừng lại, vẻ mặt sợ hãi nhìn về phía Trương Hằng.

- Đừng cho rằng mình là người tốt, trong số ba nữ nhân này có một người là bạn gái của người đứng chứ? Người vì sống sót mà dâng hiến bạn gái mình, thậm chí còn làm nhục bạn gái của mình để lấy lòng những người khác, quả nhiên là loại súc sinh, cho dù không có ba người bọn họ, người cũng sẽ trở thành kẻ chăn nuôi tân nhân.

Trương Hằng cười lạnh nói, trên thực tế, trong tiểu đội chăn nuôi, tuy những kẻ chăn nuôi tân nhân đáng giận tới cực điểm, gần như không thể cứu rỗi, nhưng mà người bị chăn nuôi phần lớn cũng không tốt lành gì, người tốt đã sớm bị giết chết, những kẻ xấu xa ghê tởm không thể nào chịu được khi thấy người lương thiện, cho nên bọn họ hoặc là tra tấn hành hạ, hoặc là lập tức giết chết người lương thiện, bởi vì những kẻ chăn nuôi tân nhân này tuy rằng luôn miệng khoe khoang giết chóc thống khoái như thế nào, nhưng mà kỳ thực sở dĩ bọn họ tà ác cùng đánh mất nhân tính, nguyên nhân càng lớn chỉ là do sợ hãi mà thôi... Khi tra tấn hành hạ người khác cũng cảm thấy sợ hãi có người đối đãi như vậy với mình, chính vì thế cho nên mới càng thêm bạo ngược.

Vì vậy, những thành viên bị nuôi dưỡng, hoặc là cũng không phải người tốt lành gì, hoặc là từ người lương thiện sa đoạ, biến thành tồn tại so với ác càng ác hơn, giống như Phục chế thể của Trịnh Xá lúc trước...

Tiểu đội chăn nuôi này là do Trương Hằng thiết kế, vì thế hắn tự nhiên là biết rõ bản tính từng người như thế nào. Nam tử da trắng vừa rồi, kỳ thực vô cùng xấu xa ghê tởm, chẳng những bán rẻ bạn gái của chính mình mà còn vì lấy lòng những kẻ chăn nuôi, làm nhục bạn gái của mình trước mặt những người khác, ngoài ra hắn còn liên tục sử dụng rất nhiều mảnh khốc khác, thật sự khiến cho người khác buồn nôn đến phát run, Trương Hằng thậm chí ngay cả tới gần hắn cũng không muốn. Về phần bạn gái của hắn cũng không phải tốt lành gì, đêm đêm nàng cũng thường xuyên rĩ tai ba người Otto Rik, muốn bọn họ giết chết nam tử kia, tiếc là ba người cảm thấy cứ để như vậy có thể dùng làm trò giải trí rất tốt, một lần rồi lại một lần cự tuyệt nàng, cho nên hai người này thật sự là một đôi cẩu nam nữ, tâm địa đều là ác độc vô cùng.

Những người khác, cơ bản cũng đều là tiểu nhân xấu xa, nếu như là tự vệ thì cũng thôi, nhưng khi tiểu đội chăn nuôi này tiến hành đồ sát trong thế giới phim kinh dị, bọn họ cũng đều bộc lộ thú tính hiệp trợ, ra tay bất kể nam, nữ, già, trẻ... Khi bọn họ đối mặt với người bình thường, biểu hiện so với thành viên tiểu đội chăn nuôi càng thêm kinh khủng cùng bạo ngược, thường thường những người yếu ớt, khi có cơ hội ác độc thì lại càng thêm tàn bạo.

Trong số những người bị chăn nuôi này, chỉ có duy nhất mỹ nữ cao gầy tóc vàng mắt xanh kia mới là người tốt, trước kia nàng vốn là giáo viên, tiền lương cơ bản có thể coi như rất tốt, chỉ là nàng dễ tin người, bị người lừa tình lừa tiền, thậm chí còn bởi vì người nam nhân kia mà cãi nhau làm đổ vỡ quan hệ với vài người bạn thân, đến khi chân tướng hiển lộ rõ ràng nàng không chịu được đả kích định tự sát, mà khi chuẩn bị tự sát thì bấm vào một lựa chọn Yes sau đó tiến nhập thế giới luân hồi, bởi vậy cũng biến thành đồ chơi cho ba kẻ chăn nuôi tân nhân, nhưng nàng cũng không trở nên bạo ngược cùng ích kỷ như những người khác, ngược lại vẫn âm thầm bảo vệ một số người già yếu cùng trẻ nhỏ trong mấy bộ phim kinh dị, cũng vì vậy mà bị ba người Otto Rik một lần rồi lại một lần bạo ngược đùa bỡn... Thân thể cùng nội tâm của nàng đã sớm tràn đầy vết thương, nàng là người duy nhất trong đội ngũ này có thể cứu rỗi, Trương Hằng cũng không muốn nói nhiều, chỉ nâng cung lên tiếp tục một hồi liên xạ, vụt~ vụt~ liên tiếp mấy phát, ngoại trừ duy nhất mỹ nữ cao gầy, những người còn lại đều đã bị Trương Hằng bắn chết.

Mỹ nữ cao gầy vốn đi phía sau mọi người, nàng cũng không vội vàng chạy về phía trước, sau khi xuống xe liền chứng kiến thi thể la liệt trên mặt đất nàng lập tức sợ tới mức ngã ngồi trên mặt đất, ngây ngốc nhìn xem Trương Hằng, mà Trương Hằng chỉ xách Otto Rik lên rồi đi về hướng Anna.

- Còn đứng ngây ra đó làm gì? Đi cùng ta, ta cho ngươi tôn nghiêm!

Trương Hằng thấp giọng nói, đồng thời hắn cũng bế Anna lên, tiếp đó yên lặng đi về phía xa. Mỹ nữ cao gầy sững sờ choáng váng mất một lúc, mãi đến khi Trương Hằng đã đi xa mấy chục mét mét nàng mới oa

một tiếng khóc lên, vừa lau nước mắt vừa chạy theo phía sau Trương Hằng.

Trương Hằng tay trái xách theo Otto Rik, tay phải ôm Anna, cứ như vậy đi đến một vị trí cách chiến trường lúc trước vài kiomet, đến lúc này hắn mới chịu không được phun ra vài ngụm máu lớn. Mỹ nữ cao gầy thấy vậy thì rất sợ hãi, nhưng nàng không biết tình hình Trương Hằng như thế nào, do vậy cũng không dám tùy ý mở miệng, chỉ có thể ngơ ngác đứng tại chỗ cử động một chút cũng không dám.

Sau khi nhổ ra vài ngụm máu Trương Hằng cảm thấy thoải mái hơn nhiều, nhưng hắn biết đây chỉ là ảo giác mà thôi, lúc trước bị Otto Rik đá một cước nội tạng của hắn đã bị thương nghiêm trọng, tuy rằng hiện tại vẫn chưa hôn mê nhưng không biết còn có thể kiên trì được thêm bao lâu.

- Người... Nataya, tìm trong quần áo của hắn, có một lọ chất lỏng màu vàng kim óng ánh, đem đến đây cho ta.

Đến lúc này Trương Hằng rốt cuộc không cầm cự nổi, hắn loạng choạng ngã xuống, sau khi cố gắng gượng dậy mấy lần hắn mới nhớ đến mỹ nữ cao gầy vẫn đi theo sau lưng, hắn liền trực tiếp mở miệng nói với nữ nhân này.

Nataya lập tức sững sốt, nàng cân nhắc từ ngữ một chút, sau đó mới cẩn thận hỏi:

- Làm sao người biết tên ta là Nataya, ta chưa bao giờ gặp người mà, hơn nữa chúng ta là tiểu đội luân hồi, làm thế nào người...

- Tại sao ta lại biết mà tập kích các người à?

Trương Hằng cười tự giễu, hắn cũng lười giải thích, giờ phút này đại cục đã định, hắn cũng không sợ phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn, trừ phi là trong vòng vài phút có tiểu đội luân hồi xuất hiện giết chết hắn còn không thì về cơ bản đã không có gì đáng lo. Tuy rằng thương thế của hắn rất nặng, nhưng nếu như Nataya dám có gì dị động, giết nàng cũng vẫn là một chuyện đơn giản.

- Ta so với người còn biết rõ về tiểu đội luân hồi hơn, chuẩn xác mà nói, ta so bất luận kẻ nào đều biết rõ hơn, đừng nói nhiều nữa, lấy cái chai kia đưa cho ta.

Trương Hằng nói thẳng, Nataya hơi chần chờ một chút, sau đó mới cẩn thận từng li từng tí đi về hướng Otto Rik, lúc này Otto Rik cũng đã bình tĩnh lại, thấy Trương Hằng không lập tức giết chết mình, hắn cũng biết Trương Hằng khẳng định là có mưu đồ gì đó, thấy Trương Hằng bị thương nặng ngã xuống nhưng hắn chỉ có thể bất lực vì tứ chi đã bị phế bỏ, do vậy khi thấy Nataya đi về hướng mình, hắn vội vàng lớn tiếng:

- Nataya, đừng nghe hắn nói hươu nói vượn, người lấy chất lỏng trong bình cho ta uống, từ nay về sau ta sẽ không bao giờ... đụng đến người nữa, cộng với cho người tư cách thành viên chính thức, tin tưởng ta, tuy Otto Rik ta táng tận lương tâm, nhưng mà xưa nay vẫn luôn nói được làm được, lấy chất lỏng trong bình cho ta, ta đáp ứng cho người.

Nataya lập tức ngăn người, nàng nhìn về phía Trương Hằng, mà Trương Hằng chỉ cười lạnh không ngừng, hắn cũng không hứa hẹn tương lai sáng lạn gì, chỉ thản nhiên nói:

- Nataya, cái khác ta không dám nói, chúng ta đều đang ở trong thế giới luân hồi, thế giới phim kinh dị không biết khi nào sẽ xuất hiện, đến lúc đó ngay cả ta cũng là thân mình khó giữ, chưa chắc đã bảo vệ được người, nhưng mà ta có thể cho người tôn nghiêm, người quyết định đi, là muốn người nam nhân này tiếp tục sống, hay là muốn đi theo ta... Tự mình quyết định đi.

Trương Hằng căn bản là không lo lắng, Nataya là nhân vật do hắn thiết kế, tính cách vốn ngoài mềm trong cứng, sở dĩ nàng một mực còn sống, kỳ thực là vì sợ sau khi chết bị người da đen Berry tra tấn linh hồn, do vậy nàng chỉ có thể tìm mọi cách, làm mọi chuyện để sống sót, nhưng trong nội tâm đã sớm hận dám người Otto Rik đến tận xương tủy. Sau khi nghe Trương Hằng nói, ánh mắt Nataya quả nhiên dần trở nên kiên định, nàng tìm kiếm trên người Otto Rik một lúc lâu, rốt cuộc phát hiện ra một chai thủy tinh nhỏ lớn bằng cỡ ngón cái trên vòng cổ của Otto Rik, bên trong chứa đầy chất lỏng phát sáng óng ánh, nàng cũng không chậm trễ, trực tiếp cầm chai thủy tinh đi tới trước mặt Trương Hằng, mở bình thủy tinh ra rồi đổ chất lỏng bên trong vào miệng Trương Hằng.

- Nước giếng ánh trăng, khôi phục 50% tổn thương thân thể, cũng đủ làm cho thương thể hiện tại của ta trở nên hòa hoãn.

Trương Hằng chậm rãi đứng dậy, vừa cười vừa nói, trong miệng vẫn còn lại dư vị ngọt ngào của chất lỏng vừa rồi, mà thấy Trương Hằng đứng lên, Nataya vội vàng lui về phía sau mấy bước, sau đó mới hỏi với vẻ cẩn thận từng li từng tí:

- Người... tại sao... tại sao không giết hắn luôn đi?

Trương Hằng hướng về Nataya cười nói:

- Còn chưa được, ta muốn lấy được tư cách thành viên tiểu đội luân hồi, hắn là đội trưởng, cần phải do hắn đồng ý mới có thể. Otto Rik, ta cũng không sợ người nghe được lý do ta không giết người, bởi vì cho dù thế nào ta cũng sẽ có biện pháp khiến người cam tâm tình nguyện đồng ý để ta gia nhập, người cứ chậm rãi hưởng thụ đi... Nataya, vừa rồi trong lòng người nhất định là rất giãy dụa đúng không? Nếu như có thể giết chết cả ta và hắn, như vậy sau này sẽ không bao giờ bị người nào nô dịch nữa, đúng thế không?

Nataya lại bối rối lui về sau vài bước, nàng nhìn sâu vào mắt Trương Hằng, hai mắt hắn vô cùng thanh tịnh, bên trong tựa hồ còn mang theo một ít cổ vũ, lúc này nàng mới khấn trương nói:

- Là có chút ý nghĩ này... nhưng mà trong mắt người không có chút sợ hãi nào, hiển nhiên là có thể lập tức giết chết ta trước khi ta có bất kỳ động tác nào... cho nên ta cũng không dám...

Trương Hằng lắc đầu, rồi lại gật đầu, sau đó vươn tay ra nói:

- Như vậy giới thiệu một chút đi, ta là Trương Hằng...

Nataya lại chần chờ, nữ nhân này đã gặp phải quá nhiều đau đớn, thể xác và tinh thần đều đã gần như trở thành nô lệ, nàng không thể tin được nhìn về phía Trương Hằng, một lúc rất lâu sau mới vươn tay ra nói:

- Ta là Nataya... Người biết tên của ta mà đúng không?

Trương Hằng nở nụ cười, khi khoe mắt hắn nhìn thấy Anna, nụ cười lập tức trở nên cay đắng, hắn hít một hơi thật sâu, sau đó lại nâng Otto Rik cùng Anna lên rồi lên tiếng:

- Chúng ta phải nhanh chóng rời khỏi đây, không bao lâu nữa máy bay của quân đội sẽ đến xem xét, động tĩnh lúc trước lớn như vậy, không chừng cả những tiểu đội luân hồi cũng đến...

- Đi thôi, đồng đội đầu tiên của ta, tinh thần lực khổng chế giả trong đội ngũ của ta...

176. Chương 176: Ta Lừa Người (nhất)

Tiểu đội chăn nuôi này là Bắc Dương châu đội, vị trí Chủ thần của đội ngũ này ở Canada, có điều khu vực đó đã sớm bị quân đội bao vây lại, mấy chục nghìn quân đội của chính phủ bao vây quanh phạm vi của Chủ thần tạo thành một vòng phòng vệ sắt thép kiên cố, đừng nói là Trương Hằng mang theo hai người tiến vào, cho dù là một con ruồi muốn bay vào hắn cũng khó khăn. Huống hồ hắn còn chưa phải là thành viên Bắc Dương châu đội, do đó cũng không thể đến gần Chủ thần.

Sau khi Trương Hằng mang theo Otto Rik cùng Nataya rời khỏi hiện trường chiến đấu không bao lâu, quả nhiên, trên bầu trời liền xuất hiện hơn mười chiếc máy bay trực thăng, mà đây mới chỉ là quân tiên phong mà thôi, một lát sau mấy chục chiếc máy bay chiến đấu cũng lần lượt xuất hiện, cơ hồ ngang bằng với lực lượng ột trận đánh lớn.

- Hiện tại nhân loại giống như là chim sợ cành cong, chỉ cần nơi nào có gió thổi nhẹ đã thật sự hận không thể trực tiếp dùng bom nguyên tử san bằng, có điều bọn họ lại không biết, khủng bố mới chỉ bắt đầu mà thôi... vô hạn khủng bố.

Trương Hằng ngồi dưới một cây đại thụ, nhìn lên hạm đội máy bay đang chậm rãi bay về phía xa, hần cười khổ nói.

Ngồi cách đó một khúc, nghe vậy Nataya chỉ nhìn lên trời không nói gì, ngược lại là Otto Rik đang nằm trên mặt đất nói:

- Sớm thôi, những sinh mạng giống như con sâu cái kiến này thế nào cũng sẽ bị vô hạn khủng bố nuốt hết... ha ha ha...

Trương Hằng gõ gõ ngón tay, cười lạnh nhìn xem hần:

- Trong mắt ta, người cũng không quá đáng là một con sâu cái kiến mà thôi, muốn bóp chết người là chuyện không hề tốn chút công sức nào, hơn nữa so với phần lớn nhân loại trong thế giới này, người chỉ là một con côn trùng hèn mọn cùng đơ bản nhất mà thôi.

Otto Rik sững sờ một chút, sau đó lại cười phá lên, tuy rằng Otto Rik là nhân vật do Trương Hằng thiết kế, nhưng sau khi cốt truyện tự phát triển, tính cách cụ thể của hần cũng tự xuất hiện, đây là một người rất mâu thuẫn, đã hào sảng lại bạo ngược, đã hào hùng rồi lại tà ác, giống như là chúa sơn lâm, vừa có tính cách hào sảng, đồng thời cũng bạo ngược cùng tà ác.

Sau khi cười xong Otto Rik đột nhiên hỏi:

- Trương Hằng, tên của người là Trương Hằng đúng không, người không phải thành viên tiểu đội luân hồi, vì sao lại biết được chúng ta là tiểu đội luân hồi? Cái này có thể coi như nhận thức dựa trên tin tức trên TV, nhưng mà dường như người có nhận thức rất sâu đối với Bắc Dương châu đội chúng ta, bản tính từng người, thuộc tính cường hóa của mỗi thành viên, thậm chí ngay cả người duy nhất còn có lương tâm người cũng biết rõ... Vấn đề này khiến cho ta vô cùng khó hiểu, người có thể nói cho ta biết không?

Trương Hằng lại ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, sau đó hần lại ôm thật chặt, trong ngực hần, Anna đang nằm yên lặng, phẳng phất như chỉ đang ngủ...

- Từ rất lâu trước kia ta vẫn luôn quan sát các người, mỗi người trong các người ta đều biết rõ...

Nói xong câu đó Trương Hằng liền đứng dậy, nhắc Otto Rik lên rồi đi về phía sâu trong rừng rậm. Otto Rik lập tức sững sờ, hần lớn tiếng nói:

- Không thể nào! Berry vốn rất cẩn thận, tuyệt đối không có khả năng để tinh thần lực khổng lồ khác theo dõi, nhất định là người lừa ta!

Trương Hằng cũng không nói thêm gì, chỉ yên lặng đi thẳng về phía trước, mà ở phía sau hần, Nataya cũng nhu thuận đi theo, không dám đến gần, cũng không dám rời xa.

Trương Hằng cứ như vậy đi liên tục bốn năm tiếng đồng hồ không nghỉ, mắt thấy hoàng hôn đã tới gần, rốt cuộc hần tìm một vị trí bằng phẳng trong rừng rậm, ném Otto Rik xuống rồi nói với Nataya:

- Người đợi ở đây canh chừng hần, ta đi một lúc rồi sẽ trở lại... Đúng rồi, không nên giết chết hần, ta còn có việc phải cần đến hần.

Nói xong, hần liền liếc nhìn Nataya thật sâu, nữ nhân này lập tức liên tục gật đầu, xem bộ dạng của nàng tựa hồ là rất sợ Trương Hằng.

Trương Hằng thở dài, hần cũng không biết nên an ủi nữ nhân này như thế nào, những cảnh ngộ như địa ngục từng trải qua đã triệt để phá hủy tôn nghiêm cùng dũng khí của nàng, thứ duy nhất còn lại chỉ có ý chí cầu sinh phát ra từ sâu trong linh hồn, nhưng mà như vậy tuyệt đối không đủ, tâm linh đã rách nát làm cho nàng ngay cả một người bình thường cũng không bằng, trạng thái tinh thần như vậy sao có thể trở thành thành viên tiểu đội luân hồi được?...

Sau khi đi được vài bước Trương Hằng lại thở dài, lúc trước khi hần thiết kế đội ngũ chăn nuôi này, ngay từ đầu chỉ tính toán xếp đặt thành một đội ngũ gồm toàn newbie, nhưng không biết tại sao thiết kế như vậy cốt truyện nhất định không tự phát triển, cho nên hần chỉ có thể thiết kế ra tiểu đội chăn nuôi này, bao gồm các thành viên chủ chốt cùng thực lực của mỗi người, cộng thêm một vài thành viên không trọng yếu bị chăn nuôi, mà Nataya chính là một người trong số đó, chỉ là sau khi hần thiết kế ra Nataya, cốt truyện

lại tự phát triển, diễn biến ra tào ngộ bi thảm của nàng, khiến cho ý chí cùng tâm linh nàng đều bị nghiền nát đến mức gần như không thể cứu chữa.

(Phải tìm biện pháp cứu vãn nàng, nữ nhân đáng thương này, muốn vun đắp lại nội tâm của nàng, đây cũng là một chuyện phiến toái, haiz...)

Trương Hằng thu hồi tâm tình lại rồi yên lặng ôm Anna đi đến một sườn núi nhỏ, sườn núi này có thể dễ dàng chứng kiến quang cảnh mặt trời lặn buổi chiều, ánh vàng rực rỡ chiếu rọi lên từng ngọn cỏ, từng nụ hoa dại khiến cho cảnh vật tại đây phẳng phất như tiên cảnh.

- Anna, anh sẽ hồi sinh em, cho dù em không phải là thành viên tiểu đội luân hồi, anh cũng nhất định sẽ hồi sinh em... Narnia truyền kỳ, Hậu Thổ luân hồi đài, mỗi sinh mạng chỉ có thể sử dụng một lần trong đời, dựa trên trí nhớ tiến hành nghịch chuyển thời gian, đưa em về từ trong khoảnh khắc kia, em chính là người duy nhất anh sử dụng luân hồi đài để hồi sinh, người yêu...

Trương Hằng thì thảo với Anna đang nằm trong lồng ngực, dung mạo của nàng vẫn xinh đẹp như vậy nhưng nụ cười ôn nhu trước đây đã không còn, giờ phút này trên mặt nàng chỉ còn lại vẻ trầm tĩnh, vết máu trên khóe miệng đã được Trương Hằng lau sạch sẽ, thoạt nhìn trông nàng chỉ giống như đang ngủ say, yên lặng, tuyệt mỹ... Trương Hằng lại một lần nữa chảy nước mắt, chỉ là lúc này hắn không gào khóc, chỉ đứng yên lặng để mặc cho nước mắt chảy ra, từng giọt rơi xuống khuôn mặt xinh đẹp của Anna...

Trương Hằng cứ đứng yên lặng mấy chục phút như vậy, mãi đến lúc bầu trời trở nên ảm đạm hắn mới nhẹ nhàng đặt Anna xuống, tiếp đó giống như phát điên không ngừng dùng hai tay cào vào mặt đất, mặc cho đất đá cắt phá ngón tay, mặc óng tay bật ngược lên hắn cũng không quan tâm, đến khi đào ra một cái hố đủ để chứa vừa cơ thể của Anna vào hắn mới lau máu tươi cùng bùn đất trên tay rồi nhẹ nhàng đặt Anna vào, sau đó lại một lần nữa nhẹ hôn lên khuôn mặt nàng.

- Thật vất vả, thật vất vả mới có thể mở được cửa lòng, thật vất vả mới cảm thấy sẽ không còn cô độc, vì sao...

Giờ phút này Trương Hằng lại một lần nữa không nhận được khóc nức lên, hắn khóc một cách bất lực, hai tay ôm chặt Anna giống như sợ nàng sẽ biến mất, mãi cho đến mấy phút đồng hồ sau Trương Hằng mới mãnh liệt cắn răng đứng lên, sau đó nhẹ nhàng đem bùn đất bốn phía lấp vào trong hố, đến lúc bóng dáng xinh đẹp hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt hắn mới dứt khoát gạt nước mắt quay người đi, chỉ là Trương Hằng cũng không biết, trong mắt hắn đã có thêm một chút trưởng thành...

Khi Trương Hằng về đến nơi, hai người Nataya và Otto Rik vẫn trong trạng thái như lúc hắn rời đi, Nataya thì vẻ mặt đề phòng nhìn xem bốn phía, còn Otto Rik thì mặt không biểu tình mở to mắt nhìn trời, đến khi Trương Hằng đi tới hắn mới nhìn về phía Trương Hằng nói:

- Hắc hắc, đã an táng tiểu tình nhân của ngươi rồi sao? Tiếc là lúc đó ta ra tay hơi nhẹ một chút, nếu không thì đã không phải là chỉ có một lỗ trống trên ngực như vậy mà là một đồng thịt vụn, ha ha ha...

Trương Hằng cười lạnh nói:

- Ngươi không cần khích ta, ta nói rồi hiện tại sẽ không giết ngươi, nhưng mà ngươi cũng không cần dò xét nhần nại cực hạn của ta, đây là lần đầu tiên, nếu như lần sau ngươi còn cố ý khiêu khích ta, ta sẽ lập tức cắt đứt thứ kia của ngươi, ngươi cảm thấy mang theo tôn nghiêm chết thì tốt hơn hay là bị thiến sau đó chết thì tốt hơn?

Sắc mặt Otto Rik lập tức trở nên trắng xanh, hắn muốn lên tiếng nhưng mà uy hiếp của Trương Hằng lại quá mức ác độc, cho nên hắn thật sự là ngay cả chữ một câu cũng không dám, chỉ có thể nghiêng răng nghiêng lợi trầm mặc tại chỗ.

Một lát sau khi Trương Hằng đang định nói chuyện với Nataya, Otto Rik tư mới bỗng nhiên mở miệng:

- Có điều ngươi bắt giữ ta cũng vô dụng rồi, khu vực xung quanh Chủ thần đã bị mấy chục nghìn quân đội bao vây, không thể nào lên vào, ha ha ha...

Trương Hằng cũng không tức giận, thậm chí không quay đầu lại, chỉ yên lặng nhìn bầu trời đêm, sau đó mới nói:

- Làm sao ta có thể phạm phải sai lầm ngây thơ như vậy? Tất cả đều đã sớm chuẩn bị xong, nhiều nhất là sau vài ngày nữa, khi đó chính là cơ hội chúng ta tiến vào phạm vi của Chủ thần... Đợt tập kích cuối cùng của người Sao Hỏa, cũng cho ta nhìn xem thực lực của người đi, Trịnh Xá, nam nhân được xưng là mạnh nhất...

177. Chương 177: Ta Lừa Người (nhị)

Trương Hằng chỉ là một người bình thường, nhưng mà tốt xấu gì hắn cũng có thể được coi như là có chút thông minh, do vậy hắn đã cẩn thận dự trù rất nhiều tình huống, có điều dù sao hắn cũng không phải là quái vật như Sở Hiên cho nên khó tránh khỏi sẽ có sơ hở, mà trận chiến với tiểu đội chăn nuôi chính là sơ hở lớn nhất của hắn, dẫn đến cái chết của Anna, đồng thời cũng khiến cho tâm linh của hắn gần như tan vỡ. Ngoài sơ hở này ra, những an bài khác cơ bản đều đã thực hiện, ví dụ như nước giếng ánh trăng, trước khi tiến vào hắn đã sắp xếp để cho Otto Rik hoán đổi vật phẩm này, ngoài ra còn có thất lưng công nghệ cao của Otto Rik cũng là như vậy, có thể che chắn công năng giám thị của vệ tinh.

Trước khi tiến vào Vô hạn thế giới, hắn có dự cảm chính phủ Canada nhất định sẽ phái quân đội trông coi Chủ thần, cho nên để giải quyết vấn đề khó khăn này hắn đã chôn giấu một phục bút trên Sao Hỏa. Lúc trước Trịnh Xá dẫn theo các thành viên tiểu đội luân hồi đi đến Sao Hỏa, sau đó đại chiến một trận đánh bại thủ lĩnh của người Sao Hỏa, có điều kỳ thực lúc đó tiểu đội luân hồi mới chỉ tiêu diệt được một phân thân bằng điện năng của hắn mà thôi, chân thân vẫn chưa bị phá hủy. Sau đó Lăng Tân sử dụng bom siêu trọng lực hủy diệt Sao Hỏa, nhưng trước khi bom siêu trọng lực phát nổ đã có một số đĩa bay thoát khỏi phạm vi của vụ nổ, trong số những đĩa bay rải rác này có một chiếc là đĩa bay của thủ lĩnh Sao Hỏa.

Vốn trong cốt truyện cho dù có một số đĩa bay thoát khỏi vụ nổ của bom siêu trọng lực, cuối cùng cũng sẽ vì cạn kiệt năng lượng mà biến thành sắt vụn trôi nổi trong vũ trụ, nhưng mà Trương Hằng đã tiến hành thay đổi một chút đối với cốt truyện ngay tại điểm này, sắp xếp cho đĩa bay của thủ lĩnh Sao Hỏa có đủ năng lượng để bay về đến Trái Đất, về phần thời gian thì khoảng từ ba đến năm ngày sau khi hắn giải quyết hết đội ngũ chăn nuôi, lúc đó đoán chừng hắn cũng đã đến gần phạm vi của Chủ thần Bắc Dương châu đội.

- Đây là cơ hội duy nhất, nếu như để vượt mất, vậy nhất định phải đợi đến sau khi ta đã tiến vào di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, đến lúc đó mới có thể dựa vào thực lực cứng rắn đột nhập đến phạm vi của Chủ thần, do đó bất kể như thế nào cũng phải nắm bắt được cơ hội lần này.

Trương Hằng yên lặng nói với chính mình, sau đó hắn lại nhìn một chút về phía Nataya cùng Otto Rik ở cách đó không xa, Nataya đang nấp dưới một thân cây dùng hết sức thu mình lại giống như cảm thấy rất không an toàn, mà Otto Rik thì do hai tay hai chân đều đã bị phế bỏ cho nên chỉ có thể đứng đặc nằm trên mặt đất. Tuy rằng hiện tại đã là đêm khuya, nhưng mà cho dù làm thế nào Trương Hằng cũng không thể ngủ được, thời điểm hắn lấy được tư cách thành viên tiểu đội luân hồi đã đến rất gần, cho dù mục tiêu thực sự còn xa nhưng cảm giác hưng phấn trong lòng hắn vẫn khó có thể kiềm chế. Tưởng tượng một chút là có thể thấy, một người bình thường trong thế giới thực tế, từ bé đến lớn lọt vào tầm mắt chỉ có xã hội nghiêm cấm cùng khoa học kỹ thuật lạnh như băng, không có lực lượng siêu nhiên, không có thần, không có phật, không hề có kỳ tích... Khi một người thuộc thế giới như vậy đạt được lực lượng vượt qua tưởng tượng của thế tục sẽ cảm thấy hưng phấn đến mức độ nào? Hiển nhiên là hưng phấn đến mức không cách nào hình dung được, chỉ là sự hưng phấn này lại mang theo chua xót cùng đau lòng...

Bị bao phủ trong trạng thái cảm xúc phức tạp như vậy, Trương Hằng liên tục lặn qua lộn lại liên tục nhưng vẫn không thể ngủ được, mãi đến khi rạng sáng hắn mới miễn cưỡng chợp mắt được một lát, có điều giấc ngủ này vẫn y nguyên mơ mơ màng màng không hề yên ổn. Đến khi trời gần sáng bỗng nhiên một tiếng hắt xì đánh thức Trương Hằng dậy từ trạng thái nửa mơ nửa tỉnh, lúc này hắn mới nhìn thấy Nataya đang ngồi run rẩy, nữ nhân này hẳn là đang ngủ thì thức giấc vì lạnh, tuy vậy cách đó không xa Otto Rik vẫn đang ngủ say không hề có chút động tĩnh nào, dù sao thì tổ chất thân thể giữa hai người cũng quá khác biệt, so với Otto Rik, thậm chí là so với Trương Hằng, Nataya quả thực chỉ là một người bình thường mà thôi.

- Chỉ phải ngủ ngoài trời đêm nay thôi, tối mai chúng ta sẽ tìm một thị trấn nào đó nghỉ ngơi thật cho tốt.

Trương Hằng nhú nhú mày, hần nhẹ giọng nói với Nataya một câu, sau đó lại tiếp tục cảm thán:

- Cũng may nơi này là Canada, diện tích rộng lớn, dân cư thưa thớt, vẫn còn rất nhiều rừng rậm tồn tại, thật đúng là ưu thế tự nhiên...

Đây chính là điểm khác biệt nhất giữa xã hội của người Sao Hỏa so với xã hội loài người, bởi vì trên Sao Hỏa không hề có sự tồn tại của cái gọi là thực vật, từ lúc nền văn minh của Sao Hỏa đại thành, bọn họ đã trực tiếp hấp thu năng lượng mặt trời trên quy mô lớn, tiếp đó dùng năng lượng mặt trời để tạo ra các hợp chất hóa học, hoàn cảnh môi trường của Sao Hỏa đã sớm bị hủy hoại đến mức vô pháp chữa trị, do đó càng ngày người Sao Hỏa càng chỉ có thể rút xuống lòng đất, dùng công nghệ cao để duy trì xã hội. Mà trong quan niệm của người Sao Hỏa, chỉ có hai loại khu vực là thành phố và hoang dã, khu vực hoang dã thì không thể nào có sinh mạng tồn tại, do vậy đĩa bay của người Sao Hỏa trên cơ bản đều là tập kích vào các thành phố đông đúc cùng những căn cứ lớn, chính vì lẽ đó nên một số khu vực hoang vắng mới có thể tránh thoát khỏi kiếp nạn, hầu hết những công trình kiến trúc tại những khu vực này vẫn được bảo tồn hoàn hảo.

Nghe Trương Hằng nói Nataya cũng không đáp lời, chỉ yên lặng nhẹ gật đầu, bộ dạng toàn thân run rẩy của nàng thật sự vô cùng đáng thương, Trương Hằng trầm mặc suy nghĩ một lúc, sau đó mới cởi áo ra rồi đi về hướng Nataya. Khi thấy Trương Hằng cởi áo, mặt mũi Nataya lập tức tràn đầy kinh hoàng cùng sợ hãi, nhưng nàng vẫn không dám nhúc nhích chỉ ngồi im tại chỗ, mà Trương Hằng thì khẽ thở dài, hần choàng áo ngoài của mình lên người nàng rồi vừa quay người bước đi vừa nói:

- Đợi thêm một lúc nữa, khi nào trời sáng sẽ bắt đầu xuất phát, từ nơi này đi về hướng đông, ra khỏi rừng rậm sẽ gặp một thị trấn nhỏ, chúng ta có thể đến đó nghỉ ngơi cùng tiếp tế.

Sau đó cả hai người lại ngồi yên lặng tại chỗ, mà sau khi trải qua lần hoảng hốt vừa rồi, thần sắc Nataya vẫn một mực ngây ngốc, phẳng phất như có chút không dám tin tưởng tình cảnh trước mắt, có điều áo ngoài của Trương Hằng vẫn đang nằm trên vai cho nên nàng không thể không tin, vì thế nữ nhân đáng thương này mới một mực ngây ngốc ngốc như vậy, ngơ ngác ngồi im tại chỗ, không biết nên nói gì.

Trương Hằng lại không suy nghĩ nhiều như vậy, đợi đến khi sắc trời trở nên sáng sủa hơn, hần liền trực tiếp nhắc Otto Rik còn đang ngủ say lên sau đó nói với Nataya một tiếng rồi trực tiếp đi về hướng đông, mà Nataya vẫn như lúc đầu nhắm mắt đi theo phía sau, chỉ là khoảng cách giữa nàng và Trương Hằng đã gần hơn lúc trước một chút...

178. Chương 178: Ta Lừa Người (tam)

Cùng lúc đó, tại Bắc Kinh, hội nghị giữa lãnh đạo của các quốc gia vẫn đang tiếp tục, theo xu thế trước mắt mà nói, muốn để các nước giải quyết xong triệt để vấn đề lợi ích nhất định cần phải mất một hai năm mới được, nhưng mà hiện tại nhân loại hoàn toàn không có nhiều thời gian như vậy, trên đỉnh đầu tất cả mọi người vẫn luôn có một thanh sát khí mang tên “thế giới phim kinh dị” tồn tại, sống hay chết, đây đã không còn chỉ là một mệnh đề triết học nữa rồi...

-... Chính phủ các nước trên thế giới vẫn đang không ngừng tranh chấp, có điều cũng không sao, cho dù thế nào những tài liệu khoa học kỹ thuật chúng ta giao cho bọn họ vẫn đang được hấp thu với hiệu suất rất cao, trong thời gian mười mấy ngày ngắn ngủi đã đại khái hấp thu được những công nghệ hiện đại hơn nền khoa học kỹ thuật hiện tại từ mười đến mười lăm năm, nhà máy chế tạo vũ khí Gauss đầu tiên cũng đã bắt đầu được xây dựng. Những điều này không cần phải lo lắng, lý do hôm nay ta triệu tập mọi người đến đây là về chuyện phát sinh ngày hôm qua.

Tại một tầng lầu trong tòa nhà hội nghị, Trịnh Xá cùng tất cả các thành viên tiểu đội luân hồi đang tề tụ, giữa trưa hôm qua Trịnh Xá đã ra lệnh triệu tập tất cả các tiểu đội luân hồi, chỉ là có một số đội ngũ đang quay về vị trí Chủ thần của mình hoá đổi một số thứ cần thiết, do vậy đến khi tất cả mọi người quy tụ lại đầy đủ, thời gian đã là nửa đêm rạng sáng hôm sau, mà Trịnh Xá cũng không nói gì nhiều, chỉ nói sơ qua

về tiến độ hội nghị sau đó lập tức hỏi ý kiến những người còn lại về chuyện phát sinh ngày hôm qua. Sau khi những lời này được nói ra, tại hiện trường có ít nhất ba phần tư số người trở nên mơ mơ hồ hồ, căn bản không biết Trịnh Xá đang nói về vấn đề gì, một phần tư số người còn lại thì sắc mặt liền trở nên ngưng trọng.

Hạo Thiên bỗng nhiên xen vào nói:

- Không nên hỏi bọn họ làm gì, chỉ những người có thực lực mạnh mới có thể cảm giác được, giống như là trực tiếp đối mặt với người vậy, người bình thường sẽ không cảm thấy người có gì khác thường, chỉ có người của tiểu đội luân hồi mới có thể cảm thấy sự cường đại của người, luồng khí thể xuất hiện trưa hôm qua cũng là như thế... Lúc ấy ta gần như không thể cử động được, bị áp chế đến mức không thể thở nổi, cũng không thể kháng cự, trung thực mà nói, chủ nhân của luồng khí thể hôm qua, thực lực của người này... so với người còn mạnh hơn!

Khi Hạo Thiên nói ra những lời này, tất cả mọi người đều đồng loạt nhìn về phía Trịnh Xá, người mạnh nhất thế giới luân hồi, cũng là cột chống trời khiến cho bọn họ có thể tự do tự tại sinh sống ở thế giới này như hiện tại, khi Hạo Thiên bỗng nhiên nói ra có người so với Trịnh Xá còn mạnh hơn, mọi người đều vừa sợ vừa ngây ngốc, bọn họ thật sự không nghĩ rằng trong thế hệ tiểu đội luân hồi hiện tại lại có thể có người còn mạnh hơn Trịnh Xá.

- Có khả năng người này không phải là thành viên tiểu đội luân hồi...

Trịnh Xá cân nhắc từ ngữ một chút, hần nói:

- Chính phủ Canada đã dò xét hiện trường chiến đấu, tiểu đội luân hồi chưa biết tên không xuất hiện lúc trước đã... đoàn diệt, đó là một đội ngũ chăn nuôi, quân đội tìm thấy trên thi thể của bọn họ một vài đạo cụ chỉ những thành viên tiểu đội luân hồi mới có, cho nên chúng ta mới có thể xác nhận bọn họ là tiểu đội luân hồi.

Đội trưởng Tây Hải đội Douglas bỗng nhiên nói:

- Có khi nào là nội chiến không? Nếu như là đội ngũ chăn nuôi mà nói, khả năng nội chiến...

Trịnh Xá cười khổ một cái, hần quay đầu lại nói với Lăng Tân:

- Vẫn là do người nói rõ về tình huống hiện tại cho bọn họ đi vậy.

Lăng Tân gật đầu, hần nhìn mọi người trước mắt rồi nói:

- Tuy cũng có khả năng là nội chiến, nhưng mà người tiêu diệt đội ngũ này có thực lực ít nhất ngang bằng với Trịnh Xá, nói một cách khác, nếu như đội ngũ này đã có thành viên mạnh đến vậy, vì sao lại phải lẩn trốn chúng ta? Tại sao lại không đến đối kháng với Trịnh Xá, thậm chí là đánh bại Trịnh Xá sau đó thống trị tất cả các tiểu đội luân hồi? Phải biết rằng, bọn họ là tiểu đội chăn nuôi tân nhân, mà đội ngũ chăn nuôi cũng tức là đội ngũ tự cao tự đại, do đó, khả năng nội chiến là không lớn, bởi vì đội ngũ chăn nuôi này không thể có sức chiến đấu cao như vậy, nếu không thì bọn họ đã không lẩn tránh làm gì.

Douglas gật đầu, hần lại hỏi:

- Xác thực đúng là thế, nhưng mà tại Chủ thần có vô cùng vô tận kỹ năng, ai dám khẳng định là không có kỹ năng có thể làm cho người sử dụng đạt tới thực lực siêu cấp trong thời gian ngắn? Ta nhớ là luồng khí thể ngày hôm qua chỉ xuất hiện trong một khoảng thời gian ngắn, sau đó liền triệt để tiêu tán không còn tung tích, có khi nào...

Trịnh Xá bỗng nhiên phát phát tay, hần chen ngang:

- Vấn đề này cứ để ta nói đi, đúng là Chủ thần có một số kỹ năng có thể khiến cho người cường hóa sử dụng được sức mạnh cực lớn trong thời gian ngắn, nhưng mà có một điểm các người còn chưa rõ, đó là chiến lực là chiến lực, còn thực lực là thực lực. Ách, hình dung như thế này, cho dù người có kỹ năng nào đó có thể khiến cho người có được chiến lực ngang với ta trong thời gian ngắn, nhưng mà người lại không thể nào phát ra khí thể giống như ta, bởi vì thực lực chúng ta không bằng nhau, khí thể của người người vẫn là của người mở cơ nhân tỏa cấp thấp, còn khí thể của ta thì là của người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư cao cấp,

cho nên, chủ nhân của luồng khí thể xuất hiện ngày hôm qua là một sinh mạng thể nào đó có thực lực còn mạnh hơn so với ta, chính là như vậy.

Douglas ngậy ngấn cả người, hần suy nghĩ một lúc rồi mới lên tiếng:

- Thì ra là thế, đây là vấn đề ta cũng không biết, nếu như vậy...

Hần và Hạo Thiên, Lăng Tân liếc nhìn nhau một cái rồi gần như trăm miệng một lời:

- Là sinh mạng thể cao cấp của thế giới này sao?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Có thể là như vậy, có khả năng đây là một sinh vật thuộc tầng thứ rất cao, so với thần và ma trong The lord of the rings còn mạnh hơn rất nhiều, chỉ là không biết lập trường của hần đối với tiểu đội luân hồi như thế nào, là thiện ý hay ác ý, tóm lại hiện tại căn cứ trên hành động của sinh mạng thể này, trước một bước tiêu diệt đội ngũ chăn nuôi, chúng ta tạm thời xem như hần là phe trung lập. Ở chỗ này ta cũng nhắc nhở mọi người một điều, đối với đội ngũ chăn nuôi, hoặc là những đội ngũ có hành vi cùng loại, ví dụ xem người bình thường như con sâu cái kiến, đùa bỡn cùng hành hạ người vô tội, hành vi như vậy ta căm thù đến tận xương tủy, do đó các người ngàn vạn lần không nên làm những chuyện này, còn nếu như đã làm, vậy thì nên cầu nguyện chuyện các người làm không bị ta biết, nếu không... ta tuyệt đối sẽ không nương tay.

Kỳ thực từ sau khi thành lập liên minh tiểu đội luân hồi, đặc biệt là sau khi Trịnh Xá dùng cường lực áp bức thành lập Chính phủ thế giới, trong nội tâm những thành viên tiểu đội luân hồi đều đã có chút ít dị động, dù sao trước khi trở thành thành viên tiểu đội luân hồi, đại đa số đều là người bình thường, không quyền không thế không sức mạnh. Trước kia do thường xuyên bị thế giới phim kinh dị uy hiếp, tính mạng không có bất kỳ bảo đảm nào, vì vậy cho dù muốn đến thế giới thực tế hiển lộ uy phong cũng không có khả năng. Có điều hiện tại đã khác, cho nên bọn họ cũng dần xem mình là sinh mạng thể cao cấp hơn so với nhân loại của thế giới này, trong nội tâm cũng dần sinh ra một ít tà niệm ác ý, đây là bản tính của con người, không thể thay đổi, Trịnh Xá biết rất rõ điều này cho nên hần chỉ có thể dùng cường lực tiến hành áp chế.

- Cứ quyết định như vậy đi, các đội trưởng chịu trách nhiệm ước thúc đội ngũ của mình, sinh mạng thể kia rõ ràng không muốn nhìn thấy tình hình như của đội ngũ chăn nuôi, trong thời gian này chúng ta nên tránh việc khiến cho hần lại cử động như ngày hôm qua. Thế giới phim kinh dị tiếp theo cũng đã dần đến gần, các đội ngũ nên tập trung rèn luyện, có thể hưởng thụ nhưng không thể trầm mê, đã xong, giải tán.

Đợi đến khi các tiểu đội luân hồi đều đã hoàn toàn rời khỏi, Trịnh Xá mới hít một hơi thật dài rồi nói với Lăng Tân:

- Tuy rất không chắc chắn, nhưng mà ta có cảm thấy hình như người đang che giấu ta chuyện gì đó...

Lăng Tân rất nghiêm túc nhìn về phía Trịnh Xá rồi nói:

- Không có, ta không hề giấu người chuyện gì cả.

Trịnh Xá lại nhìn về phía Lăng Tân, một lúc lâu sau hần mới gật đầu nói:

- Tóm lại, có chuyện gì trước tiên cứ nói cho ta biết, bây giờ người cũng đã là thành viên của Trung châu đội rồi, chúng ta là đồng đội, không thể có bất kỳ giấu diếm nào...

Nói xong Trịnh Xá cũng theo những tiểu đội luân hồi khác bước ra khỏi phòng họp, trong hội trường chỉ còn lại có Lăng Tân đang chậm rãi đi về hướng cửa ra vào.

(Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi, các người quả là đang đùa với lửa...)

Đến khi tất cả mọi người đã biến mất cuối hành lang, Lăng Tân mới lộ ra vẻ lo lắng, hần thở dài rồi hít một hơi thật sâu, thu lại biểu lộ lo lắng này sau đó bước nhanh theo mọi người.

Cùng lúc đó, ngoài không gian vũ trụ, một chiếc đĩa bay đường kính mấy nghìn mét đang dùng tốc độ cực nhanh bay về hướng Trái đất, trên đĩa bay còn mang theo dòng điện không ngừng lặp lại...

179. Chương 179: Ta Lừa Người (tứ)

Sau khi ra khỏi rừng rậm mấy người Trương Hằng ở lại vài ngày tại một thị trấn nhỏ gần đó, tuy rằng lúc trước Trương Hằng đã uống nước giếng ánh trăng, nhưng mà thương thế của hắn vẫn rất nghiêm trọng, sau khi tĩnh dưỡng mấy ngày mới dần đỡ hơn, về phần Otto Rik thì chỉ cần không chết là được, để ý đến hạng cận bã như vậy làm gì cho hao tâm tổn trí.

Thứ chính thức khiến cho hắn phải hao tâm tổn trí lại là Nataya...

Lúc trước cũng đã nhắc đến, Nataya giống như nô lệ bị tiểu đội chăn nuôi nô dịch, bởi vì dung mạo của nàng không tệ cho nên một mực bị đội ngũ chăn nuôi này lăng nhục, hơn nữa người cường hóa thuộc tính yêu hồ kia, hắn là một cao thủ dùng độc, cái gọi là độc... Kỳ thực chính là một loại hình khác của thuốc, đặc biệt là các loại độc tạo ra từ thực vật, kỳ thực cũng chính là một loại thuốc, chỉ có điều loại thuốc này được gọi là thuốc độc mà thôi. Để lăng nhục cùng khống chế Nataya, Paul Weier thường xuyên dùng một loại độc nào đó chất lọc từ thực vật tiêm cho Nataya, loại thuốc này có thể khiến một người từ kiên trinh bất khuất biến thành dâm phụ ai cũng có thể làm chồng, ham muốn thể xác căn bản không cách nào đè nén, hơn nữa loại thuốc này còn gây nghiện, sau khi dùng qua vài lần, mỗi một ngày không sử dụng sẽ đau đớn đến chết đi sống lại...

Loại nghiện này tự nhiên có thể được Chủ thần chữa trị, nhưng mà quyền lực của đội ngũ vốn nằm trong tay những kẻ súc sinh, làm sao bọn hắn có thể để cho nàng chữa trị toàn thân? Đây cũng chưa phải là điểm cốt yếu, thân nghiện có thể chữa trị một cách dễ dàng, nhưng mà tâm nghiện thì lại là một vấn đề vô cùng nan giải...

- Haiz.

Nghĩ đến đây, Trương Hằng chỉ có thể yên lặng thở dài, kỳ thực đây cũng là nguyên nhân tôn nghiêm của Nataya hoàn toàn tan rã, trở nên cực kỳ tự ti. Lúc trước khi hắn thiết kế đội ngũ chăn nuôi căn bản không có ý định biến Nataya thành bộ dạng như hiện tại, nhưng mà cốt truyện lại tự phát triển ra rất nhiều chuyện để hợp lý hóa quan hệ cùng phương thức xử sự của tiểu đội chăn nuôi, ngay cả hắn cũng không thể nào ngăn cản.

Tuy rằng mấy ngày vừa rồi Nataya che dấu rất khá, nhưng mà thân thể run rẩy cùng ánh mắt mờ mịt đều đã bán rả nàng, kỳ thực nàng đã rơi vào trạng thái lên cơn cao độ, hơn nữa bởi vì Paul Weier đã chết, loại thuốc gây nghiện này đã không còn, hiện tại cũng không cách nào đến gần Chủ thần, do vậy giờ phút này cả thân thể cùng tâm lý Nataya đều rơi vào thống khổ, mỗi ngày gần như đều là tự giam mình trong phòng, thậm chí ngay cả Trương Hằng muốn đưa cơm vào cũng không được, mỗi bữa nàng chỉ đưa một tay ra run rẩy cầm lấy đồ ăn, tiếp đó vội vàng đóng cửa phòng thật chặt.

- Haiz...

Trương Hằng liên tục thở dài không ngớt, đối với nữ nhân đáng thương này hắn vô cùng thương tiếc nhưng lại không thể làm được gì, vì vậy trong mấy ngày này hắn cũng thường xuyên ẩu đả với Otto Rik. Sau khi đã ở lại trong thị trấn vài ngày Trương Hằng không thể không bắt buộc hai người tiếp tục ra đi, việc này cũng càng khiến cho Nataya thêm khổ sở, lúc này nàng căn bản là không dám nhìn ai, vừa thấy nam nhân là tưởng tượng liền tràn ngập, hơn nữa còn là tưởng tượng làm cho nàng hận không thể lập tức chết mất mới tốt, do vậy nàng dứt khoát tìm một chiếc áo choàng lớn bao phủ toàn thân mình lại, che kín từ đầu đến chân, thoát nhìn phẳng phất giống như người điên, bất quá biện pháp này cũng coi như có thể tạm thời giải quyết được vấn đề, tiếp đó Trương Hằng lấy ra một số vàng thỏi tìm được trên người Otto Rik, mua lại một chiếc xe của cư dân địa phương rồi mang theo Nataya cùng Otto Rik đi về hướng Chủ thần của Bắc Dương châu đội.

Vốn hắn cho rằng khu vực xung quanh Chủ thần cho dù không có tường thép tầng tầng lớp lớp thì ít nhất cũng phải đề phòng vô cùng nghiêm ngặt, quân đội thay nhau canh giữ, cộng thêm các loại xe tăng cùng địa lôi các loại, nhưng mà trên thực tế, tại đây thật sự là người ra kẻ vào tấp nập... chỉ có điều những người tụ tập ở đây trên cơ bản đều là cư dân của những thành phố đã bị phá hủy lúc trước. Bởi vì nơi này quả

nhien như Trương Hằng dự đoán, có rất nhiều quân đội phòng thủ, cộng thêm trận địa chắc chắn cho nên sau khi rời khỏi địa điểm ẩn nấp dân chúng liền bắt đầu tụ tập về đây, dù sao quang cầu phát sáng của Chủ thần cũng rất dễ khiến cho người khác chú ý, quân đội lại không thể đến gần Chủ thần cho nên muốn che đây là việc tuyệt đối không thể. Mấy chục nghìn dân chúng tụ tập lại, cho dù quân đội muốn xua đuổi cũng không được, dù sao hiện tại không phải thời kỳ hòa bình mà là thời điểm trường hạn kiếp Sao Hỏa mới kết thúc không lâu, người dân muốn được quân đội bảo vệ, đặc biệt là khi bọn họ nhìn thấy trận địa vững chắc xung quanh Chủ thần, loại ý nghĩ này gần như đồng loạt xuất hiện trong đầu tất cả mọi người, do vậy nếu như hiện tại tiến hành xua đuổi mà nói... rất có thể sẽ phát sinh sự kiện đổ máu. Hơn nữa hiện tại chính là thời kỳ trọng yếu trong việc thành lập Chính phủ thế giới, nếu như xảy ra sự kiện đổ máu, đối với hội nghị phân chia lợi ích sẽ có nguy hại lớn, cho nên, trên phương diện này chính phủ Canada bắt buộc phải chấp nhận thỏa hiệp, ngoại trừ khu vực trung tâm do quân đội phòng thủ, bên ngoài nhanh chóng trở thành nơi tụ tập của rất nhiều dân chúng.

Đây là tình huống trước mắt Trương Hằng gặp phải, vốn định lặng lẽ dừng chân tại khu vực xung quanh, sau đó chờ đợi thời điểm quân đội tránh né tán loạn sẽ để cho Nataya âm thầm lẻn vào phạm vi của Chủ thần, không ngờ tình huống lại thuận lợi đến vậy, căn bản không cần phải ẩn nấp, chỉ cần trực tiếp xen lẫn vào đám đông là được.

- Nataya, những lời ta nói với người lúc này vô cùng quan trọng, tuyệt đối phải ghi nhớ thật kỹ.

Ban đêm, sau khi an trí xong cho Otto Rik, Trương Hằng liền đi đến trước lều của Nataya, hắn cũng mặc kệ thái độ chần chừ của nàng, trực tiếp bước vào sau đó ngồi xuống rồi nói.

- Trong một hai ngày sắp tới, người Sao Hỏa sẽ tiến hành đợt tập kích cuối cùng, lúc đó dân chúng cùng quân đội khẳng định sẽ đại loạn, ta cần người làm cho ta một chuyện... Chuyện này liên quan đến tương lai của ta, trên thực tế, cũng quan hệ đến cả tương lai của người, ta biết người cũng hiểu, tình hình thân thể hiện tại của người thập phần không tốt, ta có biện pháp giúp người, nhưng mà điều kiện cần đầu tiên là ta nhất định phải trở thành một thành viên của Bắc Dương châu đội mới được.

Trương Hằng vuốt vuốt mũi, trong lều tràn ngập một loại mùi thơm cơ thể của nữ nhân, xuất xứ của mùi hương này Trương Hằng tự nhiên là biết rõ, do vậy hắn cũng có chút đứng ngồi không yên, vội vàng cấp thiết nói:

- Cái thất lực này có thể che giấu các loại thủ đoạn dò xét của khoa học như radar hoặc tia hồng ngoại, tuy không thể che chắn được quét hình tinh thần lực, nhưng mà dùng để đối phó với lực lượng quân đội như trước mắt thì cũng đủ rồi, cái thất lực này còn có tính năng nguy trang, sau khi nhấn nút này, trong vòng hai phút tất cả mọi người sẽ xem người như hòn đá ven đường, cho dù có thấy người cũng sẽ hoàn toàn vô ý thức không chú ý đến. Vì vậy người nhất định phải đến thật gần với Chủ thần đã rồi mới sử dụng tính năng nguy trang này, nhưng mà phải nhớ rõ một điểm, thời gian sử dụng chỉ có 30 giây, sau 30 giây cái thất lực này sẽ báo hỏng, biến thành một cái thất lực bình thường mà thôi, do vậy để có thể tiến vào phạm vi của Chủ thần, người nhất định phải hành động khi rối loạn phát sinh, theo dòng người không ngừng tiếp cận trận địa phòng vệ của quân đội.

Nataya giống như đang cắn răng chịu đựng thống khổ cực lớn, toàn thân run rẩy núp trong áo choàng, co cụm lại thành một khối nhỏ, sau một lúc lâu nàng mới hỏi với giọng run run:

- Nhiệm vụ của ta là gì?

- Hoán đổi một cái Minh hà khế ước cùng với một cái đồng hồ đội viên... Ta biết trước kia người có lén che dấu giữ lại được một ít điểm thưởng, tuy rằng chi tiết kịch tính đều bị cướp đi, nhưng mà điểm thưởng thì vẫn còn, hai thứ này đều chỉ cần điểm thưởng là có thể hoán đổi cho nên nhiệm vụ của người chính là nhân lúc hỗn loạn chạy đến vị trí của Chủ thần hoán đổi hai thứ này sau đó quay lại.

Nói xong lời này, Trương Hằng lập tức đặt thất lực xuống rồi bước nhanh ra khỏi lều giống như muốn trốn chạy, mà Nataya cũng như được giải thoát, nàng lập tức nới lỏng áo choàng ra hít một hơi thật sâu. Trương Hằng cũng không đi xa, hắn chỉ đứng bên ngoài lều nhẹ giọng nói:

-... Nataya, thật sự vô cùng có lỗi, yêu cầu người mạo hiểm một chuyến như vậy, nhưng mà giờ phút này ta không thể không dựa vào tư cách thành viên tiểu đội luân hồi của người, hơn nữa...

- Xưa nay ta vẫn bắn khoản tại sao Trung châu đội lại cường đại như vậy, gần như là đánh không chết, bất kể gặp phải hoàn cảnh khó khăn nào, bất kể gặp phải địch nhân cường đại đến đâu vẫn từng bước một vượt qua, vô luận phát sinh bất cứ chuyện gì cũng có thể thông dong đối mặt, cuối cùng trở thành tiểu đội luân hồi mạnh nhất... Ta cho rằng đó là bởi vì tín nhiệm, giống như tín nhiệm đối với lực của Trịnh Xá, đối với trí của Sở Hiên, bọn họ cũng tín nhiệm những đồng đội của mình, tuyệt không vứt bỏ...
- Ta cũng muốn như vậy, ít nhất ta hi vọng mình có thể buông bỏ bóng ma của quá khứ, một lần nữa toàn tâm toàn ý tin tưởng...
- Ta tin người nhất định sẽ không thừa dịp loạn chạy trốn, bởi vì người là người ta lựa chọn, đồng đội đầu tiên của ta...

180. Chương 180: Ta Lừa Người (ngũ)

Kỳ thực Trương Hằng chính là đang đánh bạc, tuy rằng Nataya là nhân vật do hắn thiết kế, nhưng mà dù sao đây cũng là một thế giới cùng với một con người thật sự, không phải chỉ là nội dung dừng lại trên giấy, do vậy hắn không thể chắc chắn tiếp theo Nataya sẽ làm gì, đặc biệt là trong thời khắc tối trọng yếu trước mắt, cơ hội duy nhất cùng hi vọng của hắn đều đã phó thác trên vai Nataya.

Chỉ có thành viên tiểu đội luân hồi mới có thể tiếp cận với Chủ thần, nếu không nhất định sẽ bị delete, mà Bắc Dương châu đội đã chỉ còn lại hai thành viên, trong đó Trương Hằng tuyệt đối không thể để cho Otto Rik tiếp cận được với Chủ thần, như vậy lựa chọn duy nhất còn lại chỉ có thể là Nataya. Mà tinh thần Nataya thì... cực kỳ không ổn định, nếu như nàng thừa dịp dân chúng hỗn loạn rồi chạy trốn... Trương Hằng căn bản không có biện pháp tìm ra nàng trong số hàng ngàn hàng vạn dân chúng, do vậy Trương Hằng thực sự là đang đánh bạc, đồng thời cũng là một lần nữa tin tưởng...

(Nguyên nhân Trung châu đội trở nên mạnh mẽ, ngoại trừ tin tưởng còn có kỳ ngộ, cũng chính là cái gọi là số mệnh, nhưng mà cho dù như thế nào tin tưởng vẫn là yếu tố quan trọng hàng đầu, thân thể của ta cũng có số mệnh không hề thua kém ai, tuy không so được với vai chính nhưng vẫn vô cùng khó lường, vì vậy cái ta cần chính là tin tưởng, tin tưởng đồng đội, tận lực trở nên mạnh mẽ!)

Hiện tại đối với chuyện trở nên mạnh mẽ Trương Hằng có một loại cố chấp gần như điên cuồng, loại cố chấp này ngay cả chính bản thân cũng tự phát hiện ra, có điều hắn cũng không cho rằng cố chấp như vậy là cái gì không tốt, trên thực tế, hắn vẫn một mực cho rằng... Lúc trước sau khi Trung châu đội bị Ác Ma đội toàn diệt, trở thành một tiểu đội tân sinh, chính là bởi vì Trịnh Xá cố chấp đến mức điên cuồng đối với trở nên mạnh mẽ nên mới khiến cho Trung châu đội bước từng bước trở thành đội ngũ mạnh nhất, cái gọi là phá rồi lại lập, bại rồi mới thành chính là như vậy...

(Tất cả sắp xếp của ta đều đã sẵn sàng, tiếp theo chỉ cần chờ đợi là được... Trở thành thành viên tiểu đội luân hồi, đây chính bước quan trọng nhất quyết định ta có thể từng bước một trở nên mạnh mẽ hay không. Nếu như thật sự có vận mệnh trong cõi tối tăm... xin hãy để cho ta được thành công.)

Màn đêm buông xuống, Trương Hằng yên lặng chờ đợi với tâm tình phức tạp, đến giữa trưa ngày thứ hai... tập kích rốt cuộc cũng tới!

Giờ phút này thực lực của Trương Hằng vẫn còn quá kém, bên cạnh cũng không có tinh thần lực khổng lồ giả, do vậy hắn cũng không biết rõ thời điểm tập kích cụ thể của người Sao Hỏa, khi hắn đang xếp hàng đợi phân phát đồ ăn bỗng nhiên tại bầu trời phía nam xuất hiện một luồng điện quang vô cùng kịch liệt, tiếp đó lôi điện bắt đầu lan tỏa, tuy tại đây vẫn nắng ráo sáng sủa nhưng bầu trời phía nam lại bị lôi điện hoàn toàn bao phủ, thoạt nhìn cảnh tượng có chút giống như tận thế.

Phía nam Canada là nước Mỹ, sau khi lôi điện bộc phát khoảng một phút đồng hồ, trên bầu trời phía nam bắt đầu xuất hiện vô số đĩa bay, đây cũng không phải đĩa bay chân thật mà là đĩa bay do dòng điện tạo thành.

(Chủ nhân thế giới Mars Attack, dù thế nào cũng là thể hiện đỉnh cao của nền khoa học kỹ thuật Sao Hỏa, cũng là chiến lược mạnh nhất của người Sao Hỏa, sao có thể bị đánh bại dễ dàng như vậy? Tuy thực lực cá nhân của hắn không so được với Trịnh Xá, nhưng nếu như bàn về sức phá hoại trên phạm vi lớn lại không hề thua kém Trịnh Xá...)

Toàn bộ sức chiến đấu của Chủ nhân thế giới Mars Attack đến từ năng lượng, hơn nữa trên cơ bản đều là dựa vào điện năng, do vậy sau khi sinh mạng này xuất hiện trong nháy mắt đã hút cạn điện năng trên lưới điện của toàn nước Mỹ, tiếp đó lại lan đến Canada cùng những quốc gia xung quanh, lượng điện khổng lồ này lập tức khiến cho chủ thể chiến đấu của hắn khôi phục, hơn nữa sử dụng điện năng tạo ra hạm đội đĩa bay. Đương nhiên, do trường hợp kiếp với người Sao Hỏa lúc trước, những phương tiện trụ cột của những quốc gia trên thế giới đều đã bị hủy hoại gần hết, nhưng lạc đà gầy vẫn còn hơn ngựa béo, dù sao Mỹ cũng là đệ nhất cường quốc, sau khi trải qua trường hợp kiếp đầu tiên hệ thống lưới điện vẫn cung cấp được một lượng điện năng khổng lồ, hơn nữa ngoại trừ Mỹ còn có hệ thống điện của những quốc gia khác trên toàn bộ châu Mỹ cũng bị hút cạn, lượng điện năng khổng lồ này hội tụ lại... cơ hồ đủ để địch nổi Hồng hoang, khai thiên tích địa.

Nhưng mà vẫn chỉ vển vển là năng lượng khổng lồ mà thôi, dù sao Chủ nhân thế giới Mars Attack cũng không phải là sinh vật tầng thứ tư cao cấp, không có cảnh giới nhập vi, không cách nào né ép luồng năng lượng này lại sau đó tiến hành công kích, do vậy cũng không thể sử dụng được những kỹ năng siêu cường như Trịnh Xá, nhưng mà thể hiện đỉnh cao của nền khoa học kỹ thuật Sao Hỏa vẫn có kỹ xảo chiến đấu của riêng mình, tiến hành thực thể hóa luồng năng lượng vô cùng khổng lồ này, tạo ra hạm đội đĩa bay sau đó phân tán ra tập kích trên phạm vi lớn.

Tốc độ di chuyển của đĩa bay tạo thành từ điện năng cực nhanh, chỉ sau mấy giây đã từ nơi cực xa xôi bay đến trên đầu mọi người, ngoại trừ mấy chục chiếc bay thấp xuống, phần lớn đều lao nhanh về phía xa tiến hành tập kích những mục tiêu khác. Tuy chỉ có vài chục đĩa bay, nhưng mà số lượng như vậy cũng dư sức phá hủy hoàn toàn những công sự phía dưới rồi, dù sao khoa học kỹ thuật của nhân loại vẫn chưa đủ để tiêu diệt đĩa bay thuần túy tạo thành từ điện năng, nói một cách đơn giản hơn... Nhân loại chính là chỉ có thể bị đánh, không thể phản kích.

Quả nhiên, sau khi một chiếc đĩa bay bắn ra luồng death ray đầu tiên, toàn bộ tràng diện lập tức hỗn loạn cả lên, dân chúng tính bằng đơn vị hàng nghìn bắt đầu chạy loạn, mà Trương Hằng cũng là một người trong số đó. Có điều cho dù thế nào hắn cũng vẫn là người đã mở cơ nhân tòa tầng thứ hai, tổ chất thân thể vô cùng tốt, chỉ sau hơn mười giây đã chạy về đến khu vực lánh nạn.

Hiện tại đang là thời điểm phân phát đồ ăn trưa, tại khu vực lánh nạn không có nhiều người, do vậy tình hình chen chúc tại đây cũng tốt hơn rất nhiều, khi Trương Hằng từ xa chạy tới Nataya đang mặt mũi tràn đầy lo lắng đứng trước cửa lều, vừa nhìn thấy Trương Hằng nàng đã giống như tìm được người tâm phúc, không nói câu nào lập tức kéo tay hắn.

Trương Hằng vội vàng vỗ vỗ vào tay nàng sau đó nói:

- Đừng sợ, từ nơi này theo dòng người chạy hướng vào phía trong, trên đường đi có thể có chút nguy hiểm, nhưng mà chỉ cần cẩn thận tình huống chen lấn giẫm đạp là được, nhiều người như vậy số lượng mục tiêu cũng rất lớn do đó khả năng người bị đĩa bay tập kích là rất nhỏ, đến thời khắc mấu chốt lập tức sử dụng tính năng nguy trang của thất lung công nghệ cao. Nataya, tất cả đều xin nhờ người rồi, tương lai cùng hiện tại của ta đều phó thác trên vai người...

Nói đến đây, Trương Hằng liền chỉ về khu rừng rậm phía xa rồi nói:

- Ta sẽ cùng Otto Rik chạy đến bên trong khu rừng rậm kia, sau khi hoán đổi hai thứ ta nói người chỉ cần chạy về phía đó là được.

Nói xong, hắn lại thâm sâu nhìn vào mắt Nataya, tiếp đó liền trực tiếp chui vào trong lều của mình nhắc Otto Rik lên rồi chạy về hướng khu rừng phía xa, mà Nataya vẫn đứng nguyên tại chỗ ngơ ngác sững sờ, một lúc lâu sau, nàng lại nhìn về phía quang cầu cực lớn của Chủ thần cùng với hạm đội đĩa bay đang không ngừng tập kích. Sắc mặt của nàng một mực bất định, mãi đến khi một luồng death ray bắn đến vị trí gần đó nàng mới mãnh liệt cắn răng chạy về hướng Chủ thần, trong lúc chạy nước mắt của nàng cũng không ngừng rơi...

Nhân loại, không... hẳn là tất cả sinh mạng thể đều có một loại bản năng vô thức tránh né nguy hiểm, nếu như quả thật đã biết sẽ gặp nguy hiểm lại hết lần này tới lần khác muốn đối mặt, như vậy thật sự cần phải có dũng khí vô cùng lớn.

Nataya gần kề chỉ là bị phá hủy tâm linh cùng tôn nghiêm mà thôi, dũng khí của nàng vẫn còn, điểm ấy xác thực là khác với Trương Hằng trước kia của Trung châu đội, do vậy khi đối mặt với nguy hiểm, tuy sợ hãi đến mức chảy nước mắt nhưng nàng vẫn vì đạo nghĩa không thể chùn bước chạy về phía trước... Trong nội tâm của nàng ngoại trừ thứ duy nhất là dũng khí, thứ khác bất kể là cái gì cũng không có, thân thể, ý chí, tôn nghiêm... nàng đã không còn lại gì, thứ duy nhất còn lại chỉ là dũng khí, không, có lẽ còn có một thứ mà Trương Hằng vừa trao cho nàng... đồng đội cùng tín nhiệm...

181. Chương 181: Ta Lừa Người (lục)

Nước mắt Nataya tràn ngập, nhưng bước chân cùng động tác của nàng lại càng lúc càng trở nên kiên định, tuy rằng nàng là người bị nuôi dưỡng trong tiểu đội chăn nuôi, không mở cơ nhân tỏa cũng không có bất kỳ thuộc tính cường hóa nào, nhưng mà những thứ hai mắt nàng từng thấy thì những dân chúng đang chạy loạn này không thể nào so sánh được. Tốt xấu gì nàng cũng đã từng trải qua rất nhiều thế giới phim kinh dị, có thể sống sót trong đó, tránh né nguy hiểm cũng là một năng lực hạng nhất do nàng tự rèn luyện ra.

Có được tất có mất, có mất cũng tất có được, do thường xuyên bị độc dược của Paul Weier kích thích, toàn thân nàng trở nên cực độ mẫn cảm, do vậy giác quan thứ sáu thứ sáu cũng trở nên rất nhạy bén, nhiều lần death ray bắn đến đều bị nàng linh mẫn tránh thoát, xen lẫn trong đám đông không ngừng di chuyển về phía trước, liên tục tránh né những vị trí nguy hiểm cùng chen chúc, đồng thời tránh những vụ nổ đang liên tục xuất hiện bốn phía, chỉ sau hơn một phút đồng hồ Nataya đã đến được vị trí phòng vệ của quân đội.

Trên thực tế, quân đội phòng thủ quanh khu vực Chủ thần vốn luôn một mực cảnh giới, đề phòng dân chúng tiến vào trong trận địa phòng vệ, nhưng mà người Sao Hoả lại bỗng nhiên tập kích bất ngờ không hề có dấu hiệu gì báo trước, đối mặt với dân chúng hỗn loạn quy mô lớn cộng thêm mấy chục đĩa bay đang không ngừng tấn công, quân đội cũng đã lâm vào trạng thái bối rối, nên chiến đấu hay tránh né? Nên trốn chạy hay tiếp tục giữ vững phòng thủ?

Nhân lúc quân đội đang hỗn loạn, Nataya nhanh chóng chạy về phía khu vực trung tâm, nước mắt vẫn rơi, nhưng nét mặt của nàng lại càng lúc càng chăm chú, căn cứ theo khoảng cách hiện tại, từ vị trí này chạy đến chỗ của Chủ thần sau đó hoán đổi rồi lại chạy ngược về, thời gian 30 giây tuyệt đối không đủ, do vậy nhất định phải chạy thêm một đoạn nữa mới có thể sử dụng tính năng nguy trang của thất lưng công nghệ cao. Nhưng mà độ khó của việc chạy thêm một đoạn này lại rất lớn, bởi vì trận địa phòng ngự của quân đội chỉ đến vị trí này mà thôi, dân chúng chạy loạn cũng chỉ đến đây là dừng, bởi vì nếu như chạy tiếp... sẽ bị delete, tuy Nataya không sợ bị delete, nhưng một khi tiếp tục chạy về phía trước, ra khỏi đám đông, đoạn đường còn lại sẽ chỉ có một mình nàng, khi đó khả năng bị đĩa bay tấn công là rất lớn, tốc độ của death ray căn bản không thể tránh.

(Ta...)

Nataya cắn chặt bờ môi, toàn thân nàng không ngừng run rẩy vì sợ hãi, thân thể cực độ mẫn cảm cộng với tình huống chen lấn cùng dốc sức liều mạng chạy trốn vừa rồi đã làm cho thần trí của nàng bắt đầu có chút mơ hồ, do vậy nàng chỉ có thể dùng sức cắn môi, mượn sự đau đớn để tập trung tinh thần.

(... Ta muốn thoát khỏi tất cả, tự do, tôn nghiêm... Ta, ta muốn thực sự sống!)

Trong tiểu đội chăn nuôi, những thành viên bị nuôi dưỡng thực sự giống như sống trong Địa ngục, không tôn nghiêm, không tự do, không tồn tại... có lẽ chết mới là giải thoát lớn nhất đối với bọn họ, Nataya cũng đã vô số lần nghĩ đến cái chết, chỉ là đội ngũ chăn nuôi này có điểm đặc thù, một người trong bọn họ có kỹ năng điều khiển linh hồn, do vậy đối với những thành viên bị chăn nuôi, tử vong mới chỉ là bắt đầu...

Có lẽ tập kích tiểu đội chặn nuôi tân nhân này, đối với Trương Hằng gần kề chỉ là bước đầu tiên để đạt thành mục đích cuối cùng của hắn mà thôi, nhưng còn đối với Nataya mà nói... đây không thể nghi ngờ gì chính là cứu nàng thoát khỏi địa ngục, ân tình này đã sớm khiến cho nội tâm của nàng cảm kích không cách nào hình dung. Vì thế cho dù Trương Hằng không xem nàng là đồng đội, chỉ cần không đối đãi với nàng giống như đám người Otto Rik trước kia, nàng cũng sẽ vẫn cam tâm tình nguyện làm mọi việc vì hắn, kể cả xông vào chỗ chết, trên thực tế, hiện tại chết đã không còn làm nàng cảm thấy sợ hãi, lúc này trong nội tâm nàng đã không có mong muốn nào khác, chỉ còn lại ý muốn báo đáp ân tình của Trương Hằng cùng với bắt lấy tia hi vọng đang mơ hồ xuất hiện!

Nataya cắn chặt môi, nàng khẩn trương nhìn xung quanh, có mấy trăm dân chúng đang liều mạng xâm nhập sâu hơn vào khu vực của Chủ thần, nếu như lần vào trong đó sẽ không quá khiến cho người khác chú ý, chỉ cần có thể chạy thêm chừng hai mươi mét nữa thời gian 30 giây sẽ đủ để nàng hoán đổi rồi quay ngược trở lại. Nghĩ tới đây, nàng lập tức không chần chờ, cất bước theo đám đông chạy về phía trước, nhưng mới chạy được mấy mét, toàn thân nàng đột nhiên run bắn, trong lòng cũng xuất hiện một cảm giác khó hiểu, nàng lập tức không chút nghi ngại mãnh liệt nhảy qua một bên. Vừa mới chạm đất một vụ nổ kịch liệt đã phát sinh ở vị trí cách đó không xa, sóng xung kích cực lớn thậm chí đẩy nàng bay về phía trước mấy mét, có điều may mà tránh né kịp thời do vậy luồng sóng xung kích này chỉ khiến cho nội tạng của nàng hơi chấn động, phương diện thân thể vẫn chưa gặp phải vấn đề gì lớn.

(8m, 7m... 3m, 2m...)

Dưới áp lực của tử vong, Nataya cảm thấy toàn bộ thể xác và tinh thần mình đều tập trung đến một mức độ trước nay chưa từng có, tuy còn chưa đạt tới mức độ mở cơ nhân tổ nhưng loại tập trung này lại càng kích phát giác quan thứ sáu của nàng, khiến cho nàng gần như có thể theo bản năng ước lượng chính xác khoảng cách giữa mình và Chủ thần, đặc biệt là vị trí thích hợp để sử dụng tính năng nguy trang của thất lưng công nghệ cao, tất cả đều là những số liệu nàng có thể cảm giác được một cách đơn giản, phẳng phất giống như bản năng, cũng là năng lực đặc thù của nàng...

Sau khi tiếp tục chạy về phía trước mấy mét, đến khi xung quanh chỉ còn lại tầm hai mươi người, nàng lập tức không chần chờ trực tiếp ấn vào nút kích hoạt tính năng nguy trang trên thất lưng, cảm giác tùy thời đều có thể rơi vào nguy hiểm lúc trước lập tức biến mất, nàng cũng không chậm trễ, dùng hết sức mình chạy đến phía dưới Chủ thần rồi vội vàng nói:

- Chủ thần, hoán đổi đồng hồ đội viên cùng Minh hà kế ước, đồng thời tiến hành toàn thân...

Khi nói đến đây Nataya chợt mạnh mẽ hồi phục tinh thần, nếu như nàng chữa trị toàn thân mà nói... Chủ thần sẽ hạ xuống một cột sáng, hơn nữa thời gian chữa trị ít nhất cũng cần mấy chục giây, lúc đó thân hình của nàng sẽ hoàn toàn hiển hiện, đến lúc đó đừng nói là những người xung quanh phát hiện ra nàng, ngay cả hạm đội đĩa bay cũng sẽ phát hiện, do vậy nàng thoáng chần chờ một chút rồi lại nhanh chân chạy ra khỏi phạm vi của Chủ thần.

Không thể không nói, thất lưng công nghệ cao cộng với tính năng nguy trang hoán đổi từ Chủ thần xác thực vô cùng ảo diệu, đây cũng không phải là làm cho người sử dụng thoáng cái đã biến mất không thấy gì nữa, bỗng dưng biến mất rồi lại xuất hiện từ hư không, chỉ cần không phải là kẻ ngốc, một khi nhìn thấy tình huống như vậy sẽ có thể đoán ra thân phận của nàng không hề bình thường. Nhưng mà tính năng nguy trang của cái thất lưng công nghệ cao này lại khiến cho người khác mặc dù nhìn thấy cũng giống như không thấy, chỉ xem nàng như một viên đá nhỏ ven đường, tự nhiên mà bỏ qua, sau khi tính năng nguy trang biến mất lại tự nhiên mà chú ý tới nàng, thân diệu khó có thể hình dung.

Mới chạy ra khỏi phạm vi của Chủ thần được mấy chục giây, sợi thất lưng vốn đang nằm yên trong tay Nataya bỗng dưng chớp động, nàng chỉ nghe thấy một tiếng bip nhỏ báo hiệu thời gian hiệu lực của tính năng nguy trang đã hết, tiếp đó cảm giác vô cùng nguy hiểm lại xuất hiện. Hiện tại chính là thời điểm nguy hiểm nhất, lúc trước tốt xấu gì xung quanh cũng có mấy trăm người khác cùng chạy trốn, hiện tại đã chỉ còn có nàng cùng mười mấy người đang hoảng sợ đứng tại chỗ, mấy chục chiếc đĩa bay trên trời vẫn còn nguyên vẹn không tổn hao gì, không ngừng bắn death ray về phía mặt đất, chỉ cần có một chiếc nhắm trúng... Cho dù giác quan thứ sáu của nàng có mạnh mẽ đến đâu, tốc độ thân thể cũng không thể nhanh hơn được tốc độ ánh sáng, do vậy giờ phút này chính là thời điểm khảo nghiệm chân chính, chỉ có thể xem xem số mệnh của nàng phải chăng chỉ đến đây, hoặc là có thể nói, phải chăng số mệnh của Trương Hằng chỉ đến đây...

182. Chương 182: Ta Lừa Người (thất)

Số mệnh tuy hư vô mờ mịt, nhưng lại là tồn tại chân thật... Tuy rằng Nataya tự mình mạo hiểm tiến vào phạm vi của Chủ thần, nhưng mà người yêu cầu nàng làm như vậy lại là Trương Hằng, trên thực tế, chuyện này thành hay bại cũng là yếu tố quyết định đến tương lai của hắn, do đó có thể xem như Trương Hằng dùng số mệnh của chính mình đánh cược một lần, thành hay bại, chỉ có thể xem xem số mệnh của hắn có thâm hậu hay không...

Rất rõ ràng, số mệnh của Trương Hằng xác thực là vô cùng thâm hậu, tuy dọc đường đi của Nataya có vô vàn nguy hiểm nhưng đều là gặp dữ hóa lành, mặc dù cũng mấy lần bị sóng xung kích làm chấn động thân thể, nhưng mà so với những người bị tan xương nát thịt trong vụ nổ thì nàng quả nhiên là vô cùng may mắn. Sau khi chạy đến bìa rừng nàng mới kiệt sức ngã xuống, không bao lâu sau Trương Hằng đã dẫn theo Otto Rik đi tới trước mặt nàng, nhìn thấy Nataya bình yên vô sự trở về Trương Hằng tự nhiên là vô cùng vui mừng, có điều hắn cũng không biểu hiện ra, chỉ cúi người xuống nâng Nataya lên rồi nói với nàng:

- Vị trí này vẫn chưa an toàn, chúng ta đi vào sâu trong rừng đã rồi nói sau.

Nói xong, hắn cũng không đợi Nataya nói thêm gì, chỉ vác nàng lên rồi chạy nhanh về phía sâu trong rừng, may mà hiện tại là tình huống khẩn cấp, dân chúng xung quanh đều đang cuống cuống tránh né, không ai có lòng dạ quan sát người khác như thế nào. Mang theo hai người chạy liên tục mấy kilomet, cho dù với tố chất thân thể của Trương Hằng cũng sẽ cảm thấy mệt mỏi, đến lúc này, khi xung quanh rốt cuộc đã không còn ai khác hắn mới đặt hai người trên vai xuống, Nataya cũng đã bình tĩnh lại, nàng thở ra một hơi sau đó nói:

- Hoàn thành nhiệm vụ người giao, đây là đồng hồ đội viên, đây là Minh hà khế ước...

Vừa nói nàng vừa vội vàng lấy ra một chiếc đồng hồ cùng một cuộn giấy da, cẩn thận giao cho Trương Hằng rồi ngồi yên lặng chăm chú nhìn hắn. Trương Hằng cũng rất sốt ruột, tuy trước khi tiến vào thế giới này hắn đã an bài mọi thứ cẩn thận, đã khẳng định Nataya có đủ điểm thưởng để hoán đổi, nhưng trước khi tận tay cầm lấy đồng hồ cùng khế ước, trong lòng hắn vẫn vô cùng lo lắng, sợ lỡ như xuất hiện một sơ suất nhỏ, nếu vậy hắn sẽ không thể nào trở thành thành viên tiểu đội luân hồi. Trừ phi đợi đến sau khi thế giới phim kinh dị tiếp theo kết thúc, Nataya kiếm được đủ điểm thưởng, đến lúc đó mới có thể hoán đổi được thứ hắn cần, nhưng mà nếu vậy, thứ quan trọng nhất là thời gian cũng sẽ bị trì hoãn. Trước khi tiến vào thế giới này, do cốt truyện tự phát triển nên Trương Hằng chỉ có thể thiết lập được thế giới phim kinh dị tiếp theo, mà thế giới phim kinh dị sau thế giới phim kinh dị tiếp theo... hắn lại không cách nào dự đoán cùng xếp đặt được, nói một cách khác, hắn chỉ có thể tận lực giành giật từng giây, nhất định phải đạt tới thực lực có thể bình yên vượt qua đại bộ phận phim kinh dị trong vòng vài tháng ngắn ngủi.

Cho nên, Nataya có thể hoán đổi hai vật phẩm này hay không, đối với Trương Hằng mà nói chính là mấu chốt quyết định sinh tử, dưới tâm tình kích động hắn không còn đầu óc để chú ý tới biểu lộ phảng phất giống như tiểu hài tử của Nataya, sau khi hoàn thành bài học yên lặng ngồi đợi được thưởng hoặc là khen ngợi. Mãi đến khi đã thực sự cầm đồng hồ cùng khế ước trong tay Trương Hằng mới chợt nhìn thấy vẻ thất vọng mơ hồ cùng nét trầm mặc trên mặt Nataya, hắn lập tức vỗ đầu nàng rồi nhẹ nhàng nói:

- Làm tốt lắm... đồng đội của ta, cảm ơn người.

Thân hình Nataya hơi khẽ chấn động, nàng lập tức mỉm cười, trong nụ cười còn mang theo biểu lộ nào đó giống như được giải thoát hoặc là buông lỏng, Trương Hằng cũng mỉm cười, có điều hiện tại đang có chuyện quan trọng hơn, do vậy hắn liền nhìn về phía Otto Rik rồi nói:

- Người cũng nên biết quy tắc, cái đồng hồ đội viên này nhất định phải do người đưa cho ta, sau đó ta mới có thể gia nhập vào tiểu đội luân hồi, đây chính là lý do ta để người sống sót, đương nhiên, hắn là người sẽ không đồng ý, dù sao người cũng sợ sau khi ta đạt được nguyện vọng của mình sẽ giết người diệt khẩu, không sao cả...

Trương Hằng giờ cuộn giấy da lên rồi nói:

- Đây là Minh hà khế ước hoán đổi từ Chủ thần, chỉ cần song phương đạt thành khế ước, hơn nữa dùng máu chứng nhận, như vậy trong vòng ba nghìn năm nhất định phải làm theo, nếu không linh hồn sẽ bị kéo đến Minh hà gột rửa cho đến khi biến mất, trên thực tế, đó là hình phạt so với chết còn thống khổ hơn. Đội viên của người, người da đen tên là Berry cũng có thể đùa bốn linh hồn đúng không? Hẳn người cũng đã biết đó là một loại thống khổ như thế nào, cho dù là chết cũng không cách nào giải thoát.

Minh hà: sông Styx, trong thần thoại Hy Lạp, Styx là con sông tạo nên ranh giới giữa trần gian và địa ngục - thế giới thuộc quyền cai trị của Thần Hades

Otto Rik không có bộ dạng đỉnh đạc như thường ngày nữa, hẳn biết đây là chuyện liên quan đến sống chết của bản thân, do vậy cũng rất nghiêm túc nhìn về phía Trương Hằng hỏi:

- Người có ý gì?

Trương Hằng đi đến trước mặt Otto Rik rồi nói:

- Ta và người ký kết khế ước, người để cho ta gia nhập vào tiểu đội luân hồi, ta sẽ bỏ qua cho người, hơn nữa đem người đến chỗ Chủ thần tiến hành chữa trị toàn thân, nhưng hạn chế là người không thể tiến hành công kích, uy hiếp hoặc là có bất kỳ hành vi ác ý nào đối với ta và Nataya, mà ta cùng Nataya cũng đồng dạng sẽ không tiến hành công kích, uy hiếp hay có hành vi ác ý nào đối với người, nói một cách khác, sau này người sống cuộc sống của người, chúng ta sống cuộc sống của chúng ta.

Otto Rik nhìn kỹ cuộn giấy bằng da dê, phía trên quả nhiên ghi rõ các điều khoản của Minh Hà khế ước, trong đó có sau khi ký kết, một khi làm trái linh hồn sẽ bị kéo đến Minh hà, hẳn nhìn thật kỹ tất cả các chi tiết, điều khoản ghi trên khế ước, một lúc lâu sau mới cười lạnh nói:

- Trên khế ước nói sau khi hai bên tự nguyện nhỏ máu chứng nhận mới có hiệu lực, nếu như ta nhỏ máu của mình vào trước, sau đó đến lượt mình người lại thay đổi điều khoản ghi trên khế ước thì thế nào? Ta không tin người! Không, hẳn là không tin nữ nhân này! Nàng không có khả năng chung sống hòa bình được với ta! Nhất định là người có âm mưu gì đó!

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Một khi đã có người nhỏ máu chứng nhận, như vậy điều khoản sẽ không thể nào thay đổi được nữa, nếu như người lo lắng, vậy để ta nhỏ máu trước cũng được. Nội dung điều khoản giống như những gì ta vừa nói, người có muốn bổ sung gì không?

Nói xong, hẳn liền nhìn về phía Otto Rik, mà Otto Rik thì chỉ không ngừng cười lạnh, Trương Hằng cũng lắc đầu, cầm cuộn giấy da trong tay rồi nhắm mắt lại, mấy chục giây sau khi hẳn mở mắt ra, phía trên cuộn giấy đã xuất hiện mấy dòng chữ.

Trương Hằng đặt cuộn giấy da trước mặt Otto Rik rồi nói:

- Nhìn thật rõ những điều khoản được ghi trên khế ước, nếu thấy có vấn đề gì thì nói ta biết. Đương nhiên, nếu như người không muốn ký kết vào khế ước này, nhất định cho là ta có âm mưu, vậy ta sẽ chờ thêm một thời gian, đợi đến khi Nataya trở thành đội trưởng Bắc dương châu đội sẽ dựa vào nàng để gia nhập, còn người thì... ta sẽ cho người ngay cả muốn chết cũng không thể, tự mình lựa chọn đi.

Về cười lạnh của Otto Rik cũng dần biến mất, trong đáy lòng của hẳn cũng thật sự là không muốn chết, nếu không sau khi bị bắt đã sớm cắn lưỡi tự vẫn, dù thế nào đi nữa trong lòng hẳn vẫn thầm hy vọng gặp may, cho dù hy vọng chỉ là một phần vạn. Người sống càng sung sướng lại càng sợ chết, Otto Rik chẳng những sống sung sướng mà còn có lực lượng mạnh mẽ, do vậy tự nhiên là vạn phần không nỡ chết, giờ phút này may mắn hẳn thầm mong đã xuất hiện, nếu như những điều khoản này thật sự không có âm mưu gì mà nói... vậy hẳn thật sự còn có thể tiếp tục hưởng thụ.

Nghĩ tới đây, Otto Rik bắt đầu chăm chú đọc những điều khoản trên khế ước, kỳ thực chỉ có mấy hàng chữ mà thôi, nội dung chính là giống như Trương Hằng nói lúc nãy vậy, hẳn đồng ý cho Trương Hằng gia nhập vào tiểu đội luân hồi, sau đó Trương Hằng sẽ để cho hẳn chữa trị toàn thân, tương lai thì ai cũng mặc kệ ai, mỗi người tự mình tiêu dao khoái hoạt, điều khoản như vậy khiến hẳn thật sự có chút động lòng.

Trương Hằng nhìn xem vẻ trầm mặc xen lẫn với dao động của Otto Rik, trong lòng của hắn cười lạnh nhưng bề ngoài vẫn bình tĩnh nói:

- Nếu như ngươi đã không có ý kiến gì, vậy ta sẽ nhỏ máu vào trước.

Nói xong, hắn dùng lực cắn nhẹ vào đầu ngón cái rồi ấn xuống khe ước, lập tức kim quang trên khe ước lóe lên, một sợi dây ánh sáng nhỏ mắt thường có thể thấy được từ khe ước kết nối đến thân thể Trương Hằng rồi lập tức biến mất.

Nhìn thấy quá trình này, Otto Rik cũng thật sự tin tưởng khe ước này chính là vật hoán đổi từ Chủ thần mà ra, sau khi thấy những dòng chữ trên khe ước vẫn không hề thay đổi hắn mới lên tiếng:

- Ngươi lấy máu cho ta, ta nguyện ý ký vào cái khe ước quý báu này, mẹ nó...

Về mặt Trương Hằng vô cùng bình thản, hắn dùng móng tay vẽ lên da Otto Rik một cái rồi nhỏ giọt máu lấy được lên trên cuộn giấy da dê, lập tức dây ánh sáng giống như lúc Trương Hằng nhỏ máu cũng hiện lên, sau đó trong đầu hắn và Otto Rik đều xuất hiện mấy tiếng khe ước đạt thành, cho đến lúc này, trên mặt Otto Rik mới lộ ra vẻ vui mừng, hắn lập tức không kìm lòng được cười phá lên.

Nataya vẫn một mực yên lặng đứng bên cạnh, thấy Trương Hằng đạt thành khe ước với Otto Rik, trong ánh mắt nàng tràn đầy thất vọng nồng đậm, thân thể cũng run rẩy với biên độ rất nhỏ. Giờ phút này Trương Hằng cũng bất chấp tất cả, hắn đặt đồng hồ đội viên lên người Otto Rik rồi nói tiếp:

- Hiện tại ngươi nên thực hiện chuyện mình đã答应, để cho ta gia nhập vào Bắc Dương châu đội.

Otto Rik cười lớn nói:

- Tốt, ta cho ngươi gia nhập Bắc Dương châu đội!

Hắn vừa dứt lời, Trương Hằng đã lập tức cầm đồng hồ lên đeo vào cổ tay, con số vốn bất động lúc trước trên đồng hồ bắt đầu nhảy lên, đồng thời, trong đầu hắn cũng xuất hiện giọng nói đều đều trang nghiêm của Chủ thần, xác nhận hắn đã thật sự gia nhập vào Bắc Dương châu đội.

Cho đến lúc này, Trương Hằng mới thở ra một hơi thật dài, hắn lập tức vừa cười vừa nhìn về phía Otto Rik, nụ cười lạnh như băng, mà Otto Rik cũng nhận ra điều gì đó, hắn lớn tiếng nói:

- Ngươi muốn trái với khe ước sao? Ngươi muốn bị Minh Hà gột rửa linh hồn đến khi biến mất sao? Đây chính là trừng phạt so với chết còn kinh khủng hơn a!

Trương Hằng lại cười nhẹ:

- Trong Vô hạn khủng bố có một câu nói rất kinh điển... đó là câu cửa miệng của một nam nhân rất khủng bố, trên thực tế, những người quen thuộc với nam nhân này, bất kể là đội trưởng hay đồng đội của hắn, đều hết sức e ngại câu nói này, ngươi có biết đó là câu gì không?

- Là cái gì?

Otto Rik ngạc nhiên hỏi.

- Ta lừa ngươi...

Trương Hằng cười với vẻ tàn khốc:

- Đúng vậy, trái với điều khoản ghi trên Minh Hà khe ước, linh hồn sẽ bị truyền tống đến Minh Hà, gột rửa cho đến khi biến mất, thật sự là hình phạt so với chết còn kinh khủng hơn, không chỉ như vậy, người trái với khe ước còn bị tước đoạt Thần cách cùng Thần hỏa, một khi đã ký kết, bất kỳ thần linh nào cũng không dám trái với khe ước... Nghe rõ rồi chứ? Thần không dám trái với khe ước! Minh Hà khe ước! Là khe ước chỉ có hiệu lực giữa Thần và Thần, chỉ đối với Thần mới hữu hiệu! Ngươi là Thần sao? Ta là Thần sao? Ha ha ha! Vật phẩm hoán đổi từ Chủ thần, trên thế giới này còn ai có thể biết rõ hơn so với ta? Đã sớm xếp đặt chuẩn bị xong, chỉ chờ thời điểm sử dụng đối với ngươi!

- Ta lừa ngươi! Đang tràn ngập hy vọng thoáng cái đã rơi xuống vực sâu tuyệt vọng, cảm giác như vậy tuyệt vời chứ?

Càng lúc vẻ tươi cười của Trương Hằng càng trở nên dữ tợn, đến cuối cùng gần như biến thành gào thét, hân lớn tiếng:

- Hãy chậm rãi hưởng thụ đi! Ta sẽ chuẩn bị cho ngươi một bữa tiệc lớn! Ta thề... ngươi nhất định sẽ hối hận vì đã xuất hiện trên thế giới này!

183. Chương 183: Điểm Thưởng (nhất)

Một ngày một đêm trong rừng rậm, tràn ngập máu me cùng khủng bố...

Khó trách tại sao rất nhiều nhà triết học vẫn nói, người có tiền có quyền, khi đối mặt với tiền tài và quyền lực lớn hơn nhiều lần thường vẫn có thể bảo trì tâm trí bình tĩnh, nhưng nếu như là người nghèo khó khổ cực, một khi đột ngột có được tiền tài cùng quyền thế ngập trời thường sẽ bị lạc lối, thậm chí giống như biến thành một người khác, bạo ngược, tham lam vô độ...

Cũng có thể biến đổi một chút cho rằng, lực lượng cũng tương tự như tiền bạc và quyền lực, trên thực tế, sở dĩ tiền và quyền có thể làm rung động lòng người, cũng chính là vì hai thứ này có thể mang lại lực lượng.

Giờ phút này Trương Hằng cũng có thể coi như là từ một người bình thường đột nhiên có được lực lượng, hơn nữa lực lượng này trong tương lai sẽ còn có đột phá rất lớn, thậm chí đột phá đến mức độ hoàn toàn vượt qua khỏi sự tưởng tượng của chính hắn, do vậy tính cách của Trương Hằng cũng dần thay đổi một cách vô tri vô giác, cái gọi là địa vị cùng thực lực quyết định khí thế của bản thân chính là đạo lý này.

Trước khi tiến vào Vô hạn thế giới, Trương Hằng nhiều lắm cũng chỉ là một người tương đối thông minh mà thôi, tâm địa lương thiện không trộm không cướp, sợ hãi khi đối mặt với nguy hiểm cùng khó khăn, bắt hắn giết người cũng khẳng định không thể hạ thủ, nói tóm lại, người như vậy trên thế giới ít nhất cũng phải có vài tỷ, thật sự là nhiều vô số kể.

Nhưng mà sau khi tiến vào Vô hạn thế giới, Trương Hằng lại dần dần thay đổi, đầu tiên, chính bản thân hắn cũng biết rõ thế giới này đến tột cùng là nơi như thế nào, máu tươi, bạo lực, tàn khốc, tử vong. Bất kỳ yếu tố khủng bố nào cũng có thể tìm được trong thế giới này, đồng dạng, cũng có thể tìm được nhiệt huyết, tình bạn, tình yêu... Mấu chốt là phải xem ngươi đối mặt với mọi chuyện như thế nào, mà một yếu tố quan trọng hàng đầu khi tồn tại trong Vô hạn thế giới là... kiên nghị!

(Bất cứ chuyện gì cũng không thể trốn tránh, cho dù là đối mặt với tử vong... cũng như vậy! Trực diện đối mặt với tất cả, cho dù là tội của ta cũng được, là bạo ngược của ta cũng được, là báo thù của ta cũng được, đây đều là chuyện ta cam tâm tình nguyện làm!)

Đối với Otto Rik Trương Hằng thật sự đã cảm hận đến xương tủy, từ nhỏ đến lớn, tính cả những lúc bị coi thường bị khinh rẻ tại trường học hắn cũng chưa bao giờ cảm thấy hận ai đến vậy, nói là hận đến mức không thể không ăn sống nuốt tươi cũng không hề khoa trương, do vậy hắn lập tức kéo Otto Rik đi thẳng tới một nơi thâm sâu cùng cốc trong rừng, đến khi chắc chắn không còn bất kỳ ai hắn mới ném Otto Rik xuống đất, mặc kệ đối phương chửi bới cùng điên cuồng gào thét, trực tiếp cầm một con dao găm nhỏ bắt đầu tiến hành nghi thức tra tấn cùng giết chóc.

Bắt đầu từ hai chân, lớp da của Otto Rik bị lột xuống từng tắc một, tuy Trương Hằng không có cảnh giới nhập vi, nhưng sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, động tác và ý thức đã rất hài hòa, do đó khi phần da bị lột đến đầu gối, lớp cơ bắp phía dưới vẫn hầu như không hề dính máu, không có lấy một vết xước, ngược lại do Otto Rik không ngừng giãy dụa làm phần cơ bắp trần trụi bị ma sát với mặt đất, khiến cho những mạch máu không ngừng bị ép phá, không bao lâu sau, trên mặt đất đã là một mảng máu tươi đầm đìa.

- Như thế này không được.

Nhìn máu tươi trên mặt đất, Trương Hằng cũng dứt khoát, trực tiếp xé áo của mình ra, tiếp đó kết thành một sợi dây vải dài rồi cột vào người Otto Rik, sau đó tìm một thân cây lớn buộc vào, treo Otto Rik lên như treo gia súc chuẩn bị làm thịt.

- Chậm rãi hưởng thụ đi, người tuyệt đối sẽ hối hận vì đã sinh ra trên thế giới này.

Trương Hằng nghiêng rằng thì thảo, tiếp đó lại tiếp tục bắt đầu công việc, loại cảm giác bị lột da khi còn sống, hơn nữa ý thức vẫn vô cùng thanh tỉnh này, thống khổ cùng sợ hãi quả thực đạt tới mức độ khó có thể hình dung, đặc biệt là với tổ chất thân thể giống như siêu nhân của Otto Rik, đừng nói đến chuyện mất máu quá nhiều mà chết, cho dù là một số bộ phận trọng yếu bị phá hủy, chỉ cần tim cùng đại não không bị hư hao đoán chừng hẳn vẫn có thể tiếp tục sống sót.

Ban đầu Otto Rik cố gắng chịu đau, nhưng chẳng mấy chốc sau đó hẳn đã phải gào thét, tiếng thét khủng khiếp như vọng đến từ địa ngục, lát sau giọng Otto Rik yếu dần, hẳn trở nên trầm mặc, cuối cùng mềm yếu cầu xin tha thứ... Nhưng mà tất cả đều vô dụng, Trương Hằng phảng phất như một cỗ máy chỉ biết làm việc theo trình tự, cứ như vậy lột da Otto Rik tầng tầng từng tầng, mức độ tàn nhẫn cùng lạnh khốc khiến cho người khác phải sợ đến mức nổi cả gai ốc, trên thực tế, người ngoài cuộc duy nhất lúc này, Nataya đã hoảng sợ đến mức lùi ra xa mấy chục mét, tuyệt không dám đến gần Trương Hằng cho dù chỉ một chút.

- Người biết không? Kỳ thực ta rất sợ...

Trương Hằng vạch một đường xẻ đôi vai của Otto Rik rồi bắt đầu lột da cánh tay từ trên xuống dưới, hẳn vừa làm vừa nói:

- Ta là một người bình thường trong thế giới thực tế, là loại ném vào bể người thì ngay cả một cái bong bóng cũng không nổi lên, trong một thế giới không hề có kỳ tích, tất cả đều đã sớm được quyết định... Mỗi người, mỗi sự vật sự việc đều giống như con rối không ngừng diễn kịch, một thế giới như vậy, tuy thiên biến vạn hóa nhưng lại lạnh như băng khiến cho người ta phải sợ hãi...

- Do vậy, ta trốn tránh, trong thế giới đó, ta không ngừng trốn tránh. Do vậy, ta đến thế giới này, một thế giới khủng bố nhưng có thể tự do tự tại, truy cầu tương lai... Ta muốn cảm tạ người, là một quyền của người triệt để khiến ta thức tỉnh, thế giới này không phải là thế giới trên những con chữ do ta tưởng tượng ra, cũng không phải là kịch bản có thể do ta tùy ý vượt ve đùa bỡn, đây là một thế giới chân thực, ta đã không thể tiếp tục trốn tránh được nữa, bất cứ chuyện gì cũng sẽ không trốn tránh! Ta muốn trực diện đối mặt với tất cả, dùng mắt của ta, trí nhớ, linh hồn, khắc sâu nhớ kỹ tất cả mọi chuyện! Vô luận là tốt hay xấu, là thiện hay ác, tất cả đều là chuyện ta phải làm để trở nên mạnh mẽ! Còn người... cực hình mới chỉ bắt đầu mà thôi, chắc chắn người sẽ chết, nhưng từ giờ cho đến khi đó thì còn lâu, rất rất lâu!

Nói xong, Trương Hằng lại giống như bắt đầu biến thành máy móc, không ngừng thực thi công việc theo chương trình đã cài đặt sẵn, cho dù Otto Rik khóc lóc thảm thiết cầu xin được chết hẳn vẫn không hề để ý. Các bộ phận trên người Otto Rik dần bị cắt bỏ, da đầu, da mặt cùng với từng mảng da của mọi chỗ bị lột ra, Trương Hằng vẫn yên lặng tiến hành theo quy trình với vẻ mặt vô cảm, không kinh tởm, không hào hứng, Otto Rik liên tục bất tỉnh, hồi tỉnh, bất tỉnh, rồi lại hồi tỉnh. Khi trên người đối phương đã không còn lại chút da nào, chỉ còn một đồng thịt đỏ lôm, Trương Hằng liền bắt đầu khéo léo cắt bỏ phần cơ bắp, từng sợi từng sợi, không đến một lát sau, trên mặt đất đã có một lớp thịt nát chồng chất, mà ở phía xa Nataya đã sớm nôn ọe không biết bao nhiêu lần, nôn thốc nôn tháo, đến mức tưởng chừng không còn gì để nôn ra nữa vẫn không thể nào dừng lại.

Cực hình như vậy giằng co một ngày một đêm, thẳng đến khi Otto Rik biến thành một quái vật toàn thân là khung xương cùng nội tạng mới thôi, trên người hẳn đã không còn chỗ nào có thể cắt bỏ được nữa rồi, trên thực tế, nếu như không có một lớp màng mỏng bao bọc, nói không chừng toàn bộ nội tạng của hẳn đã rơi vãi trên mặt đất, nhưng mà kinh khủng nhất chính là, cho dù đến mức độ này, Otto Rik vẫn còn sống...

- Bụi về với bụi, đất về với đất, kiếp sau làm người tốt, súc sinh...

Trương Hằng nhắm hai mắt lại, tiếp đó nhẹ nhàng cắm dao vào chính giữa trái tim của Otto Rik, lập tức một lượng máu đen phun trào, khiến thân thể vốn đã nhuộm đầy máu của hẳn lại được bao bọc thêm bởi một tầng máu tươi...

Không biết bao nhiêu lâu sau, Nataya mới toàn thân run rẩy đi tới bên cạnh hẳn, nàng cũng không biết nên nói gì, chỉ nhắm mắt đứng yên tại chỗ, mãi đến khi Trương Hằng đứng lên từ mặt đất nàng mới giật mình nhảy ra sau một khúc, dù sao giờ phút này toàn thân Trương Hằng đều là máu, thậm chí còn có thịt nát dính đầy người, thoạt nhìn giống như ác ma đến từ địa ngục... Không chỉ như vậy, còn một nguyên nhân

khác khiến cho Nataya cảm thấy sợ hãi, lúc trước khi Trương Hằng ký kết Minh hà khế ước với Otto Rik còn thề non hẹn biển sẽ bỏ qua cho hắn, nhưng sau khi gia nhập tiểu đội luân hồi liền ngay lập tức lột da tra tấn, hành hạ đối phương đến chết, có trời mới biết hắn sẽ đối đãi với nàng như thế nào...

- Làm người sợ rồi sao? Thật là không có ý tứ...

Trương Hằng cười khở một cái rồi đứng lên, hắn cau mày nhìn vết máu trên người cùng biển máu xung quanh rồi mới lên tiếng:

- Chúng ta đi tìm con suối nào đó lau rửa thân thể một chút đi, đứng rồi, người không cần phải mặt mũi đầy dề phòng nhìn ta như vậy, yên tâm đi, lúc trước ta không hề lừa gạt người, người chính là đồng đội đầu tiên của ta, tinh thần lực không chế giả của Bắc Dương châu đội.

- Đương nhiên, hiện tại người vẫn chỉ là một người bình thường mà thôi, hơn nữa thực lực của ta vẫn còn quá yếu, do đó... thừa dịp có cơ hội khó kiếm như hiện tại, những đĩa bay tạo thành từ điện năng kia đều là thứ tốt, mỗi một chiếc đều có giá 100 điểm, tiêu diệt được mười đĩa bay thì được thưởng một chỉ tiết kịch tính cấp D, trước khi thế giới phim kinh dị tiếp theo bắt đầu chúng ta sẽ làm một mẻ lớn, thu về một lượng lớn điểm thưởng!

184. Chương 184: Điểm Thưởng (nhị)

Sau khi xử lý xong Otto Rik, Trương Hằng liền dẫn theo Nataya đi tìm một dòng suối, tiếp đó thỏa thích dùng nước suối lau rửa những vết bẩn trên thân thể, sau khi đã sạch sẽ hắn mới nói với Nataya:

- Nước chỗ này bị máu làm ô nhiễm rồi, chúng ta đến khu vực thượng du đi, ta sẽ bắt cá cho người, ăn no xong thì nghỉ ngơi thật tốt, sáng sớm mai chúng ta sẽ lên đường.

Cho đến lúc này Nataya mới xác nhận Trương Hằng cũng không có thay đổi, ít nhất vẫn là người lớn tiếng thừa nhận nàng là đồng đội, trong lòng dần cảm thấy yên tâm hơn, đồng thời nàng cũng cảm thấy đầu óc mình bỗng nhiên có chút choáng váng, hoa mắt chóng mặt như người sắp ốm, kỳ thực nguyên nhân là do suốt ngày hôm qua ngay cả một chút thực phẩm nàng cũng không thể nào nuốt nổi.

Trương Hằng cũng nhìn ra trạng thái không tốt của Nataya, hắn cười nhẹ rồi nhanh chóng bước ra khỏi con suối nhỏ, tuy mới giết người xong, hơn nữa còn là giết chóc tàn bạo cùng hành hạ đến chết nhưng mà trạng thái tinh thần của hắn lại cực kỳ tốt, phẳng phất như vừa vứt bỏ được một gánh nặng, ngữ khí khi nói chuyện đều mang theo một lượng khí thể nhất định, tuy khí thể này còn chưa được mạnh mẽ cho lắm nhưng vẫn gây cho người khác một cảm giác rất rõ rệt.

Nataya lập tức nhu thuận, ngoan ngoãn đi theo sau Trương Hằng không nói một lời, mà Trương Hằng tựa hồ cũng sớm biết phản ứng của nàng sẽ như vậy, do đó chỉ theo dòng suối đi thẳng về phía trước, không lâu sau hắn liền đứng lại tại một vị trí bên bờ suối rồi nói:

- Tốt rồi, nước suối tại đây không bị máu đen ảnh hưởng, lại có rất nhiều cá, chúng ta bắt một ít làm đồ ăn đi.

Nataya vội vàng nói:

- Ta... ta không muốn ăn thịt...

Trương Hằng sửng sốt một chút, hắn lập tức cười nói:

- Tâm tình hiện tại xác thực là không thích hợp ăn thịt... nhưng mà không ăn thịt thì làm sao có sức để chiến đấu đây? Ngày mai chúng ta sẽ phải dốc sức liều mạng với đĩa bay, do đó bất kể như thế nào vẫn phải ăn một chút thịt, huống hồ đây là thịt cá, sau khi nướng chín sẽ không giống như thịt nạt...

Nói đến đây, Nataya liền không nhìn được trước một bước nôn ọe, mà sắc mặt Trương Hằng cũng có chút khó coi, hắn không nói tiếp nữa, chỉ nhẹ nhàng bước xuống dòng nước rồi yên lặng đứng tại chỗ, tiếp đó cặp mắt hắn trở thành một mảng mờ mịt, hai tay vụt đâm xuống dưới mặt nước rồi nhấc lên hai con cá lớn.

- May mà trong túi có một cái bật lửa, nếu không thì tối nay chúng ta chỉ có thể ăn cá sống...

Trương Hằng cười hắc hắc, đặt hai con cá lớn lên bờ rồi bắt đầu tìm kiếm cành khô cùng lá khô, thu gom lại chất thành một đống sau đó bắt đầu nhóm lửa. Cá nướng thơm ngào ngạt, hương vị tươi ngon tự nhiên cực kỳ khó kiếm, ít nhất trong thành phố ô nhiễm trầm trọng không thể nào có được, tuy vậy cả Trương Hằng và Nataya đều chỉ ngồi yên lặng ăn từng chút một, trên thực tế, nếu như không phải do quá đói, hai người thật sự là nuốt không trôi. Bất quá dù thế nào cũng đã giải quyết được vấn đề ăn uống, Trương Hằng an vị nhắm mắt dưỡng thần bên cạnh đống lửa, còn Nataya thì giống như đang rất do dự, một lúc lâu sau nàng mới yếu ớt hỏi:

- Người... vì sao có thể làm được như vậy? Giết người... hơn nữa còn là giết chó với phương thức như vậy, người không cảm thấy sợ hãi sao?

- Không, ta rất sợ...

Trương Hằng vẫn là nhắm mắt lại nói:

- Ta thật sự rất sợ, sợ giết người, cũng sợ bị giết, sợ chiến đấu, cũng sợ ngược đãi...

- Nhưng mà ta phải đối mặt với tất cả, cho dù là sợ hãi, thống khổ cũng vậy, nhu nhược cũng thế, trốn tránh không phải là biện pháp, chỉ có dũng cảm đối mặt mới có thể giải quyết mọi chuyện, tuy tâm kết của ta vẫn còn nhưng sau chuyện lần này ít nhất ta cũng đã minh bạch được một việc... Đó chính là đối mặt, ta sẽ đối mặt với tất cả, không đối trá không phủ nhận, cũng không tự biện minh cho bản thân, là thiện cũng được, là ác cũng được. Ta là một người như thế nào, ta đã làm gì, tất cả đều dùng bản tâm trực tiếp đối mặt, ta tin tưởng nếu một mực như vậy, một ngày nào đó ta có thể đột phá được cực hạn tâm linh của mình, vượt qua tâm ma...

Nataya ngây ngốc nhìn xem Trương Hằng, trong miệng nàng chỉ không ngừng lẩm bẩm:

- Trực diện đối mặt với tất cả... Vô luận là thiện hay ác...

Đúng vậy, trực diện đối mặt với tất cả, vô luận là thiện hay ác, có thể lúc đầu không cách nào trực diện đối mặt với bản tâm của chính mình, nhưng nếu như có thể kiên trì, như vậy chuyện trực chỉ bản tâm trong tương lai cũng không phải là quá mức xa xôi, vượt qua tâm ma cũng không phải là không thể, chỉ là trực diện đối mặt với tất cả... trên đời này có bao nhiêu người làm được?

Bất kể phải chăng Nataya có thể lý giải được đạo lý này, cũng bất kể Trương Hằng có làm được hay không, không bao lâu sau cả hai đều yên lặng chìm vào giấc ngủ, ngày hôm qua thực sự là một cuộc khảo nghiệm lớn, không chỉ là khảo nghiệm về thể lực mà còn là một cuộc khảo nghiệm về tâm lý, thể xác và tinh thần đều mệt mỏi, vừa nhắm mắt hai người đều ngủ say như chết.

Giữa trưa ngày hôm sau, khi ánh nắng xuyên qua khe hở giữa lá cùng cành cây chiếu xuống hai người mới dần tỉnh dậy, sau khi tỉnh mỗi người đều cảm thấy tinh thần vô cùng sảng khoái, nơi đây là rừng rậm, không khí trong lành, xa xa còn có tiếng chim hót, thức dậy giữa khung cảnh như vậy thật sự rất thư thái dễ chịu.

Trương Hằng ngẩng nhìn rừng cây xanh mướt bốn phía, hắn bật dậy từ trên mặt đất rồi cười ha ha nói:

- Lại là một ngày mới rồi, Nataya, đi rửa mặt một chút đi, sau đó chúng ta sẽ ra khỏi rừng rậm, bắt đầu thu hoạch điểm thưởng.

Nataya cũng đang ngẩn người nhìn cây cối xung quanh, nghe thấy vậy khuôn mặt nàng hơi đỏ lên, sau khi đến bên bờ suối dùng nước rửa mặt sạch sẽ xong nàng mới nhỏ giọng hỏi Trương Hằng:

- ...Đĩa bay tạo thành từ lõi điện ở trên cao như vậy, hơn nữa cũng rất lớn, bằng vào hai người chúng ta làm sao có thể tiêu diệt được?...

Trương Hằng lắc lắc đầu nói:

- Yên tâm đi, ta tự nhiên có biện pháp đối phó với đĩa bay, tất cả mọi thứ đều có nhược điểm, chỉ là do chúng ta không tìm ra được mà thôi... Haiz, tiếc là không thể biến thành Hậu Nghệ chân thân, thời gian cooldown của Bụi luân hồi là một năm, trong một năm ta chỉ có thể biến thân được một lần, nếu không thì chúng ta đã trực tiếp tiêu diệt chủ nhân thế giới Mars Attack luôn, khi đó lượng điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính lấy được sẽ dư sức cường hóa cho ta và người, thật đáng tiếc...

Nói đến đây, Trương Hằng lại cười nói:

- Có điều chủ nhân thế giới Mars Attack vừa vặn là loại hình chiến đấu có thể khắc chế khả năng cận chiến siêu cường của Trịnh Xá, cho dù Trịnh Xá phối hợp với các tiểu đội luân hồi khác, đoán chừng cũng phải mất từ ba đến năm ngày mới có thể giải quyết xong, trong thời gian này sẽ có thêm rất nhiều đĩa bay mới được sinh ra, gần như là giết không hết, số lượng như vậy đủ cho chúng ta thu về một khoản lớn...

Nataya giống như đang rất khó hiểu, nàng hỏi với vẻ hiếu kỳ:

- Như vậy làm thế nào để tiêu diệt những đĩa bay thuần túy tạo thành từ điện năng này đây?

- Phương thức tiêu diệt đĩa bay tạo thành từ điện năng à? Dĩ nhiên là dùng... cột thu lôi rồi, đây là nhược điểm chí mạng của đĩa bay tạo thành từ điện năng, cũng là lỗ hổng ta lưu lại để thu hoạch điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính, ha ha ha...

185. Chương 185: Điểm Thưởng (tam)

Kế hoạch của Trương Hằng vô cùng đơn giản, sử dụng kim loại nối đất làm vũ khí, chỉ cần đụng trúng, đĩa bay tạo thành hoàn toàn từ lôi điện sẽ bị hút vào lòng đất ngay lập tức, nếu như dùng súng ống tiến hành ngắm bắn, căn bản không có khả năng gây ra được chút tổn hại nào, do vậy dứt khoát dùng biện pháp hiệu quả cùng đơn giản nhất, trực tiếp dung nạp lôi điện vào trong lòng đất, ngoại trừ chủ thể, những đĩa bay còn lại đều chạy không thoát.

-... Sử dụng biện pháp này có thể tiêu diệt bất kỳ đĩa bay nào chúng ta nhìn thấy, hơn nữa death ray của đĩa bay tạo thành từ điện năng có chênh lệch rất lớn so với death ray của đĩa bay thực sự, loại death ray này kỳ thực là một biến tướng của lôi điện, do vậy chỉ cần đứng dưới cột thu lôi, hỏa lực của đĩa bay sẽ không làm gì được chúng ta. Ngoài ra, đĩa bay tạo thành từ điện năng cũng không có trí tuệ nhân tạo, chỉ đơn thuần căn cứ theo mệnh lệnh của chủ nhân thế giới Mars Attack không ngừng hủy diệt nhân loại mà thôi, chỉ cần phát hiện nhân loại những đĩa bay này sẽ lập tức tấn công, mặc kệ có nguy hiểm hay không, vì thế cho dù đã tiêu diệt trên trăm chiếc chúng ta vẫn có thể bình yên vô sự chờ đĩa bay tiếp tục kéo đến, ha ha ha...

So ra, bất kể là thực lực, trí tuệ, kỹ xảo, hay ý chí, Trương Hằng đều thua kém rất xa so với những cường giả của thế giới này, ví dụ so với như thực lực, ý chí mãi mãi không buông bỏ cùng vĩnh viễn không trốn tránh của Trịnh Xá, hẳn căn bản là ngay cả một phần mười cũng không bằng. Nói một cách khác, nếu như không tính đến yếu tố thân phận thì hẳn nhiều lắm là ngang với cấp bậc của Lâm Tuấn Thiên, thậm chí có khi còn kém hơn. Điểm mạnh duy nhất của Trương Hằng so với người khác chính là sự quen thuộc của hắn đối với thế giới này, không riêng gì quen thuộc đối với quy tắc cùng các loại bí mật mà còn kể cả những lỗ hổng hắc bố trí trước khi tiến vào thế giới này, chỉ cần cho hắn một cơ hội, như vậy hẳn có thể dựa vào những lỗ hổng này không ngừng trở nên mạnh mẽ, thậm chí đột phá đến mức độ bất kỳ ai cũng không thể tưởng tượng được... Vì vậy, đối với Trương Hằng, gia nhập vào tiểu đội luân hồi là một bước vô cùng trọng yếu, không giống như đối với những cường giả khác, tiểu đội luân hồi chỉ là đại biểu ột loại thân phận, ví như Triệu Chuế Không chẳng hạn, có gia nhập vào tiểu đội luân hồi hay không cũng không quan trọng, hắn vẫn chính là hắn, mạnh đến mức biến thái.

Hiện tại Trương Hằng đã gia nhập vào tiểu đội luân hồi, do đó ưu thế của hắn mới chính thức có cơ hội phát huy, lần thu hoạch điểm thưởng này mới chỉ là bắt đầu mà thôi, chỉ cần có càng nhiều thời gian, hắn sẽ trở nên càng mạnh mẽ, đây là điều chắc chắn không cần phải hoài nghi.

Khi Trương Hằng cùng Nataya ra khỏi rừng rậm, khu vực bị tập kích đã trở nên rất hoang tàn, trên mặt đất còn có rất nhiều thi thể của những người không kịp chạy thoát, một bộ phận dân chúng nhanh chân trốn trong những khu vực phế tích, miễn cưỡng thoát khỏi công kích của đĩa bay, có điều cũng chỉ vãn vãn như vậy mà thôi. Chủ trương tấn công của những đĩa bay tạo thành từ lõi điện hoàn toàn khác chủ trương tấn công của hạm đội đĩa bay trước kia, khi đó người Sao Hoả đang chiếm ưu thế, muốn biến nhân loại trở thành nô lệ, đối với việc đuổi giết nhân loại cũng chỉ giới hạn ở mức độ uy hiếp, còn lần này chủ nhân thể giới Mars Attack đã quyết định kéo theo nhân loại cùng chết, do đó cũng toàn lực huy động đĩa bay phân tán ra phạm vi toàn thể giới, chỉ cần phát hiện ra nhân loại là lập tức tiến hành công kích.

Trương Hằng mang theo Nataya cẩn thận đi về hướng khu vực phế tích, vì phòng ngừa vạn nhất nên hai người một mực đi dọc theo bờ rừng, tuy như vậy sẽ phải đi một vòng lớn, nhưng mà so với việc gặp phải đĩa bay thì đi đường vòng vẫn dễ chấp nhận hơn nhiều.

- Muốn trở thành một tinh thần lực khổng chế giả hợp cách, người nhất định phải hoán đổi tinh thần lực tảo miêu, đây là yếu tố quan trọng hàng đầu, sau đó là tâm linh tỏa liên rồi đến một số kỹ năng tinh thần lực khác... Chỉ là giá hoán đổi của các kỹ năng tinh thần lực đều rất đắt đỏ, đoán chừng ít nhất phải có 3000 điểm thưởng cùng hai chi tiết cấp B trở lên mới được, mà đó mới là cường hóa cho người thôi, cường hóa của ta cũng sẽ cần thêm một khoản lớn...

- Tinh thần lực khổng chế giả sao?

Trên đường đi, hai người cũng tùy ý trò chuyện về một vài chủ đề, do cả hai đều đang căng thẳng quan sát động tĩnh trên không trung nên chủ đề cũng tập trung vào đĩa bay cùng những chuyện liên quan đến tiểu đội luân hồi.

- Một tiểu đội luân hồi, hoặc có thể nói là một tiểu đội luân hồi hợp cách phải có những chức vụ sau, đầu tiên là tinh thần lực khổng chế giả, hai là trí giả, ba là chủ chiến lực, bốn là thành viên chiến đấu tầm xa, thiếu một cũng không được. Kỳ thực tiểu đội luân hồi hợp cách xác thực là chỉ cần bốn loại chức vụ này, nhưng mà tiểu đội luân hồi hoàn mỹ thì còn phải có thêm một chức vụ khác, chính là đội trưởng, không phải là loại đội trưởng chỉ trên danh nghĩa mà là nhân vật trọng yếu được các thành viên khác của đoàn đội thật tâm tín nhiệm. Có thể ví von như thế này, đội trưởng là trái tim, ngưng tụ tinh thần của đoàn đội, trí giả là đại não, chịu trách nhiệm phân tích, phỏng đoán, bố cục, còn tinh thần lực khổng chế giả là tai mắt, sử dụng tinh thần lực quét hình giám sát phạm vi xung quanh, tinh thần lực khổng chế giả yếu có thể quan sát những thứ trong phạm vi mấy chục kilomet, còn tinh thần lực khổng chế giả mạnh thì có thể quan sát những thứ trong phạm vi hàng trăm kilomet...

Nghe Trương Hằng nói Nataya cũng âm thầm tắc lưỡi, tuy nàng là thành viên tiểu đội luân hồi, nhưng cũng chỉ là một người bình thường không hề có thuộc tính cường hóa, bị những thành viên của đội ngũ chăn nuôi nô dịch mà thôi, sau khi nghe Trương Hằng giải thích, thời gian trôi qua nàng cũng dần có chút nhận thức đối với tiểu đội luân hồi, đồng thời trong nội tâm cũng càng thêm tò mò đối với lai lịch của Trương Hằng.

Một người rõ ràng không phải là thành viên tiểu đội luân hồi, lại có thể biết nhiều chuyện về tiểu đội luân hồi đến vậy, không chỉ thế, lúc trước Trương Hằng tập kích Bắc Dương châu đội, về quá trình thì Nataya cũng không rõ ràng lắm, dù sao nàng cũng chỉ là một người bình thường hơi có nhân lực thôi, mạnh hay yếu, có chiêu thức gì nàng đều không rõ, điều duy nhất nàng nhận thấy... Khi Trương Hằng biến thành nam tử cao lớn, một luồng khí thể mãnh liệt giống như muốn che khuất bầu trời cũng theo đó mà xuất hiện. Tuy dùng thực lực của Nataya, theo đạo lý mà nói không thể đủ để cảm giác được thực lực của Trương Hằng sử dụng Hậu Nghệ chân thân, có điều nàng có tố chất đặc thù của tinh thần lực khổng chế giả, tinh thần lực vô cùng linh mãnh khiến cho nàng cảm nhận được một phần thực lực của Hậu Nghệ chân thân, chỉ là một phần nhỏ mà thôi, nhưng vẫn khổng lồ đến mức khó có thể hình dung, cho dù chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi, nhưng loại rung động này vẫn khiến ngay cả linh hồn của nàng cũng bị chấn trụ.

Một người bình thường không phải là thành viên tiểu đội luân hồi, làm sao có thể có thực lực mạnh đến mức độ như vậy? Càng tiếp xúc, Nataya lại càng cảm thấy thêm hiếu kỳ về thân phận thần bí của Trương Hằng... Đến tốt cùng hẳn là ai?

186. Chương 186: Điểm Thưởng (tứ)

Trương Hằng tự nhiên là không biết suy đoán âm thầm trong nội tâm của Nataya, hắn chỉ cầm bản đồ không ngừng xem xét phương hướng, mãi đến khi tới gần một con đường cao tốc hắn mới thở ra một hơi rồi nói với Nataya:

- Cuối cùng đã đến, theo con đường này một mực chạy về phía bên kia, ước chừng sau mấy kilomet sẽ gặp một thành phố quy mô vừa phải, chỗ đó khẳng định đã biến thành phế tích, hơn nữa cũng có rất nhiều dân chúng đang lẫn trốn, đó chính là mục tiêu của chúng ta.

Nataya chỉ gật gật đầu không nói thêm gì, có điều Trương Hằng lại cau mày nhìn về phía nàng:

- Chạy khoảng cách dài, đối với ta thì không có vấn đề gì, nhưng mà tố chất thân thể của ngươi thì lại quá kém, đoán chừng không cách nào toàn lực chạy nước rút một khoảng cách dài như vậy. Sau khi ra khỏi phạm vi rừng rậm, đặc biệt là khi đến gần khu vực phế tích, hành tung của chúng ta sẽ rất dễ bị đĩa bay phát hiện, lúc đó sẽ rất nguy hiểm, do đó cần phải dùng hết tốc lực chạy vào sâu trong phế tích.

Nataya ngây ngẩn cả người, nàng hỏi:

- Vậy phải làm thế nào bây giờ? Từ đây đi đến khu vực phế tích có xa lắm không?

Trương Hằng thở ra một hơi nói:

- Mặc kệ có xa lắm không, chỉ cần là người bình thường, không phải quân nhân trường kỳ huấn luyện hoặc là vận động viên, một khi chạy nước rút quá một kilomet, như vậy thể lực sẽ suy giảm trên phạm vi lớn, người cũng tuyệt đối không ngoại lệ. Vì thế biện pháp duy nhất chính là... ta ôm người chạy, còn nhiệm vụ của người là quan sát động tĩnh trên không trung, một khi phát hiện đĩa bay lập tức báo cho ta, đã rõ chưa?

- Người... người ôm ta?!

Nataya lập tức kinh ngạc hét lên, toàn thân nàng cũng bắt đầu run rẩy, Trương Hằng cũng biết Nataya có tâm lý kháng cự rất lớn đối với nam nhân, có điều tình hình lúc này không thể làm khác được, hắn không thể để nàng lại đây, tương lai Nataya chính là tinh thần lực khổng lồ chế giả của Bắc Dương châu đội, lần giành giật điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính này một phần cũng là để chuẩn bị cho nàng, do đó nhất định phải mang theo Nataya đến khu vực phế tích.

Trương Hằng cười khổ một cái rồi nói:

- Đúng là ta ôm người, nếu không dùng thể lực của người căn bản không cách nào chạy nước rút được đến khu vực phế tích, người chịu khó tưởng tượng như mình đang ở trong ác mộng đi vậy, hoặc là xem ta như ngựa cũng được.

Khuôn mặt Nataya đỏ lên, nàng vội vàng nói:

- Ta... ta không có xem người như ngựa hay là ác mộng, chỉ là... chỉ là của ta...

- Ta biết, thân thể của người quá mức nhạy cảm, nhưng mà xác thực là không còn cách nào khác.

Trương Hằng bắt đầu nói.

Khuôn mặt Nataya lại càng trở nên đỏ hơn, có điều nàng cũng không nói thêm gì, mãi đến khi Trương Hằng vươn tay ra nàng mới nhắm chặt mắt lại đưa hai tay về phía trước, giây lát sau vòng tay của một nam nhân nhanh chóng bế bổng nàng lên, không đợi Nataya kịp có phản ứng Trương Hằng đã cất bước lao về phía trước, gió mạnh không ngừng ập tới khiến cho nàng chỉ có thể ngậm chặt miệng lại, muốn kêu ca một chút cũng không thể.

- Thế nào? Chạy với tốc độ cao như vậy cảm giác không tệ chứ? Tuy không so được với các phương tiện giao thông như mô tô hay xe đua, nhưng mà dùng lực lượng của con người tiến hành chạy nước rút như vậy, loại cảm giác này vô cùng thoải mái, ha ha ha...

Trương Hằng cười lớn, hắn ôm Nataya chạy về phía trước, căn bản không để ý thể lực của bản thân như thế nào, trên thực tế, cho dù dùng tố chất thân thể của hắn mà nói, mang theo một người khác chạy nước rút, nhiều lắm là sau khi chạy hơn mười phút đồng hồ cũng sẽ bắt đầu có chút thở dốc. Tuy hai người đã

mơ hồ nhìn thấy được khu vực phế tích ở phía xa, nhưng chiếu theo tốc độ chạy như vậy ít nhất cũng phải mất mấy chục phút nữa mới có thể đến nơi.

Rất nhanh Nataya đã phát hiện ra tiếng thở dốc của Trương Hằng, nàng ngẩng đầu lên cao nhìn trời rồi lại lo lắng nhìn về tòa phế tích phía xa, mấy phút sau mới lên tiếng:

- Đội... đội trưởng, người cứ đặt ta xuống đây đi, nếu không thể lực của người sẽ không thể duy trì, nếu như có đĩa bay xuất hiện, tốc độ của người lại hạ thấp trên phạm vi lớn, khi đó có thể ngay cả tránh né công kích của đĩa bay cũng không được, khi đó...

Trương Hằng ngẩng đầu nhìn khu vực phế tích phía xa rồi nói:

- Còn nhớ ta nói gì không? Ta sẽ tin tưởng đồng đội của mình, do đó người cũng phải tin tưởng ta.

- Huống hồ, giờ phút này ta và người chính là nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn. Người cũng là hình chiếu số mệnh của ta, có thể gia nhập vào tiểu đội luân hồi, như vậy đã chứng minh số mệnh của ta không hề yếu, nói không chừng... nói không chừng ta mới thật sự là vai chính, hoặc có thể là ta cũng có tư cách tranh đoạt số mệnh vai chính.

* Nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn: một người vinh hoa thì tất cả vinh hoa, một người tổn hại thì tất cả tổn hại, tức là trong một tập thể liên kết nhau, kết quả của một cá nhân cũng là của cả tập thể *

Trương Hằng lại cười nhẹ, hắn cũng không đặt Nataya xuống, vẫn không ngừng sải bước chạy nhanh về hướng khu vực phế tích.

- Số mệnh? Vai chính?

Nataya kỳ quái lắm lắm, có điều Trương Hằng cũng không trả lời nàng, chỉ có nụ cười trên mặt hắn lại càng trở nên thần bí.

Bất kể như thế nào, Trương Hằng vẫn ôm theo Nataya không ngừng chạy về phía trước, tuy tốc độ không ngừng chậm lại, nhưng khoảng cách giữa hai người với phế tích cũng càng lúc càng gần, mà Trương Hằng cũng đã thở dốc liên tục, mồ hôi nhễ nhại. Gần đến khu vực phế tích, Trương Hằng liền chạy hết tốc lực không hề bảo lưu, ôm Nataya xông thẳng vào một tòa đã sụp đổ hơn phân nửa, khi hai người vừa mới dừng lại, chân trời phía xa đã xuất hiện mấy chục chiếc đĩa bay tạo thành từ lõi điện, tiếp đó những đĩa bay này liền bay về hướng một khu vực phế tích khác, nếu như lúc này Trương Hằng và Nataya chạy chậm hơn một chút, nói không chừng giờ phút này đã bị hạm đội đĩa bay công kích.

- Quá tuyệt vời, Trương Hằng, chúng ta quá may mắn, vừa vặn tránh thoát.

Nataya kinh hỉ hét lên, có điều Trương Hằng lại chỉ nhìn xem mấy chục chiếc đĩa bay đang dần bay về phía xa rồi cười nhẹ:

- Quả thực chỉ là may mắn sao? Như vậy cái may mắn này không khỏi quá mức rẻ mạt rồi, có lẽ thay vì dùng từ may mắn, nói là vận mệnh thì hợp lý hơn, hắc hắc...

- Vận mệnh? Đội... đội trưởng, người đang nói gì vậy?

Nataya nhanh chóng hồi phục lại từ trạng thái vui vẻ, trở nên nhút nhát e lệ y như lúc trước, Trương Hằng chỉ khẽ lắc đầu, hắn cũng không giải thích, ngược lại chú ý tới chút ướt át dính trên tay, vị trí đó đúng là chỗ hắn ôm Nataya, hiển nhiên Nataya cũng lập tức phát hiện, nàng vội vàng liềm mạng vùng vẫy, nhảy xuống từ trên người Trương Hằng, sau đó ngồi trên mặt đất khóc lớn.

Trương Hằng cũng cảm thấy xấu hổ, không biết nên nói gì, bỗng nhiên đúng lúc này, từ bên trong phế tích truyền đến tiếng người cùng một vài tiếng động nhỏ, hai người gần như đồng thời quay đầu lại nhìn về phía sau, từ trong bóng tối có hơn mười người đang bước ra, xem bộ dạng cả nam lẫn nữ, già trẻ lớn bé đều có của những người này hắn là dân chúng của các khu vực xung quanh tụ tập lại.

Hơn mười người này vội vàng đi tới bên cạnh Trương Hằng cùng Nataya, mấy thiếu nữ lập tức đỡ Nataya dậy rồi không ngừng an ủi nàng, cho rằng nguyên nhân Nataya khóc là vì quá mức sợ hãi. Nghĩ đến cũng đúng, trong mắt những người này cũng tràn ngập sợ hãi, tuy vậy bọn họ vẫn nhanh chóng tiếp nhận hai người, không chỉ như vậy, một vài nam tử còn lấy ra chút ít đồ ăn đưa cho Trương Hằng. Loại quan tâm

chân thành, mộc mạc này quả thực khiến cho nội tâm Trương Hằng cùng Nataya đều cảm thấy có chút ấm áp.

187. Chương 187: Điểm Thuởng (ngũ)

Chuyện kể tiếp cũng rất đơn giản, bởi vì quá xấu hổ, trong lúc nhất thời Nataya căn bản không dám nhìn Trương Hằng, mà Trương Hằng cũng cho phép nàng ở yên tại chỗ sâu trong khu vực phế tích, còn hắn thì tập trung quan sát động tĩnh bên ngoài, thỉnh thoảng lại nghiêng mắt liếc nhìn đồng hồ. Mấy tiếng sau bên cạnh hắn đã có một đồng nam nhân tụ tập, bọn họ cũng đều tập trung quan sát bầu trời, giống như đang cùng Trương Hằng tính toán thứ gì đó.

Từ chỗ sâu trong phế tích, Nataya cẩn thận quan sát Trương Hằng đang đứng tại lối vào của tòa cao ốc, một lúc lâu sau, một thiếu nữ bỗng nhiên chạy về từ lối ra vào, vừa về đến nơi nàng đã vui vẻ nói:

- Nataya, bạn trai người lợi hại thật đấy, hắn rõ ràng tính toán ra thời gian tuần tra của đĩa bay, ước chừng cứ gần nửa tiếng đồng hồ sẽ bay qua một lần. Chỉ cần tính toán tốt thời gian, chúng ta có thể ra ngoài tìm kiếm thức ăn nước uống mà không sợ nguy hiểm, bạn trai người thật sự rất lợi hại!

Khuôn mặt Nataya lập tức đỏ lên, nàng vội vàng nói:

- Không, hắn không phải bạn trai ta, hắn là... hắn là cấp trên của ta.

Nataya vốn định nói Trương Hằng là đội trưởng của nàng, nhưng mà khi lời nói chuẩn bị ra khỏi cửa miệng thì trong lòng nàng lại cảm thấy không ổn, bởi vì dù sao hai chữ đội trưởng cũng quá mức nhạy cảm, những ngày này trên TV lại một mực phát các tin tức về tiểu đội luân hồi, nếu trong số dân chúng xung quanh có người có tư duy nhạy bén, khi đó thân phận của cả hai rất có thể sẽ bị lộ tẩy.

Ngày hôm qua đĩa bay của người Sao Hỏa đột nhiên tấn công một cách bất ngờ, mấy địa điểm tụ tập của dân chúng đều bị tập kích, ngoại trừ một bộ phận người dân đã chết dưới hỏa lực của đĩa bay, phần lớn những người còn lại đều trốn vào sâu trong các khu phế tích. Có điều lúc đó tình huống khẩn cấp, ngoại trừ tiện tay mang theo một chút đồ ăn cùng nước uống, mọi người gần như đều là tay không chạy trốn, sau khi trải qua một ngày một đêm lẩn trốn, lượng đồ ăn cùng nước uống còn lại đã không nhiều, có thể duy trì được qua hôm nay đã là tốt lắm rồi. Chính vì thế lúc trước Trương Hằng cùng Nataya mới có chút cảm động, không ngờ dưới tình huống gặp phải rủi ro nguy hiểm đến tính mạng, bản tính những dân chúng này vẫn rất thiện lương, ít nhất khi đối đãi với người đồng cảnh ngộ bọn họ cũng không có biểu hiện quá mức keo kiệt.

Giờ phút này Trương Hằng vừa mới tính ra thời gian tuần tra chính xác của đĩa bay, theo như kết quả hắn tính toán, trong vòng nửa tiếng đồng hồ, mọi người chỉ cần nhanh chân một chút sẽ có thể mang về rất nhiều đồ ăn cùng nước uống. Đối với dân chúng bị vây khốn trong khu vực phế tích này mà nói, đây chính là hi vọng để có thể tiếp tục sống sót, do đó tất cả đều cảm thấy vô cùng hưng phấn, ánh mắt mỗi người nhìn Trương Hằng cũng dần mang theo một ít cảm tạ cùng sùng bái.

Có điều Trương Hằng lại không hơi đâu mà chú ý đến biểu hiện của dân chúng xung quanh, trong đầu hắn lúc này toàn bộ đều là các loại phỏng đoán cùng phương thức hành động, làm thế nào lợi dụng các loại phế phẩm có trong tay để tạo ra dụng cụ đối phó với đĩa bay, đặc biệt là làm thế nào tìm được cột thu lôi.

- Cột thu lôi, đại bộ phận cao ốc khẳng định đều có, nhưng mà ai biết chúng được lắp đặt ở chỗ nào? Hơn nữa đều đã biến thành một mảng lớn phế tích rồi, vậy thì lại càng khó tìm, cột thu lôi a...

Trương Hằng nghĩ đi nghĩ lại vẫn lâm vào ngõ cụt, hắn ngây ngốc đứng tại chỗ suy nghĩ cả buổi, sau đó mới thở dài:

- Cột thu lôi a, đến cùng ở đâu mới có cột thu lôi đây?

- Vậy... thập tự giá thì thế nào?

Một giọng nói nhút nhát e lệ vang lên bên cạnh Trương Hằng, không biết từ lúc nào Nataya đã chạy đến gần, tuy nàng vẫn không dám nhìn thẳng vào hắn, nhưng mà ít nhất vẫn có thể nói ra lời.

- Thập tự giá?... Nhà thờ?... Đúng thế! Đây là Canada, trong các thành phố cùng thị trấn cơ bản đều có nhà thờ, mà thập tự giá trên nóc nhà thờ thì cũng có tác dụng như cột thu lôi, ha ha ha, tuyệt!

Trong lòng Trương Hằng lập tức mừng rỡ, hắn cười vui vẻ với Nataya rồi quay đầu tiếp tục nhìn về phía bên ngoài, đồng thời cũng hỏi thăm mấy nam nhân đang đứng nhìn đồng hồ bên cạnh, sau vài câu xã giao đơn giản đã hỏi được vị trí của một nhà thờ gần đây. Nhà thờ này cách vị trí hiện tại cũng không quá xa, dùng tốc độ của Trương Hằng ước chừng chỉ cần mười phút là có thể chạy đến nơi, thuận tiện dọc đường còn có thể ghé ngang qua siêu thị tìm kiếm một ít đồ ăn.

Mất thấy khoảng nghỉ 30 phút giữa mỗi lần tuần tra đã gần đến, Trương Hằng vội vàng nói với Nataya:

- Người chờ ở đây một lát, ta đi tìm cột thu lôi xong rồi sẽ trở lại, đúng rồi, Nataya, trong lúc đó người cũng thử tìm kiếm trong phế tích xem có dây thép hay không, càng dài càng tốt, cho dù chỉ nhỏ như sợi tóc cũng được, đứt đoạn cũng không sao, chuyện này xin nhờ người. À mà còn một điều nữa là không được tùy tiện chạy ra khỏi đây, người không thể so với được ta, thể lực cùng lực phản ứng đều không bằng, đã nhớ chưa?

Nataya đáp một tiếng, thanh âm của nàng vừa dứt, bỗng nhiên mấy nam tử đang đứng cách đó không xa đều thấp giọng hoan hô, kết quả bọn họ vừa kiểm chứng cho thấy tính toán lúc trước của Trương Hằng hoàn toàn chính xác, những đĩa bay trên bầu trời quả nhiên tuần tra theo chu kỳ ba mươi phút một lần. Chỉ đợi những đĩa bay này vừa đi, một đám người đã cùng nhau lao ra khỏi cao ốc, nhanh chân hướng về phía một siêu thị đồ nát gần đó.

Trương Hằng cũng theo những người khác chạy ra khỏi phế tích, có điều hắn không hành động chung với mọi người mà lại chạy về hướng quảng trường phía xa, tuy đã biết được chu kỳ tuần tra của đĩa bay, nhưng khi đối mặt với nguy cơ sinh tử trong lòng tất cả mọi người vẫn vô cùng hoảng hốt, chỉ chăm chú chạy về phía trước với tốc độ nhanh hết mức có thể, do đó cũng không ai có dư tình lực chú ý đến hướng đi của Trương Hằng như thế nào. Mà sau khi chạy xuyên qua quảng trường, đã rẽ qua một góc ngoặt Trương Hằng mới lập tức tăng mạnh tốc độ, dùng tốc độ cao chạy về phía trước, chỉ mất mấy phút đồng hồ đã đến trước một nhà thờ đồ nát, hắn cũng không hề chần chừ, nhanh chóng chạy vào phế tích rồi không ngừng tìm kiếm trong đồng gạch đá cùng ngói vụn.

Sau khi tìm tòi khoảng chừng bảy tám phút, rốt cuộc Trương Hằng cũng nhìn thấy một thanh Thập tự giá đang nằm phía dưới một bức tường đã hoàn toàn đổ nát. Thanh Thập Tự này cao hơn một mét, hơn nữa bên trong còn có kim loại cho nên ít nhất cũng phải nặng đến hơn trăm kilogam, nhưng mà với tố chất thân thể của Trương Hằng, sức nặng như vậy vẫn có thể miễn cưỡng xách theo được. Từ lúc Trương Hằng ra khỏi phế tích đến giờ đã hơn mười phút đồng hồ, dọc đường về còn phải ghé qua siêu thị tìm kiếm một chút nước uống cùng thực phẩm đóng hộp, thời gian còn lại đã không nhiều, do đó hắn chỉ suy xét trong giây lát rồi lập tức nhấc Thập tự giá lên nhanh chân chạy ngược trở lại.

Khi Trương Hằng về đến chỗ trú ẩn, thời hạn nửa tiếng đồng hồ đã sắp hết, chỉ còn lại vài ba phút, vừa nhìn thấy hắn những người đang trốn trong phế tích liền hô to gọi nhỏ, có điều đối tượng bọn họ nghênh đón lại không phải Trương Hằng mà là Thập tự giá hắn mang về. Mấy nam nhân gần như ngay lập tức chạy ra đỡ lấy Thập tự giá rồi khiêng đến bên cạnh một vách tường, cẩn thận đặt vào vị trí đẹp nhất, chỉ chốc lát sau toàn bộ dân chúng đang trốn trong phế tích đã tụ tập lại đầy đủ, ước chừng hơn hai mươi người cùng nhau quỳ xuống trước Thập tự giá, bắt đầu âm thầm cầu nguyện.

Trương Hằng hơi có chút ngạc nhiên, tiếp đó biểu lộ ngạc nhiên của hắn nhanh chóng biến thành kinh ngạc, bởi vì hắn thậm chí thấy Nataya cũng đang quỳ trong đám đông, hơn nữa dáng vẻ của nàng còn thành kính hơn nhiều so với dân chúng xung quanh, vừa không ngừng cầu nguyện vừa yên lặng chảy nước mắt.

Đến khi tất cả mọi người dừng lại, Trương Hằng đã sớm ăn hết một ít thực phẩm đóng hộp cùng mấy túi đồ ăn vặt, hắn cũng không quan tâm đến chuyện người khác tôn kính Thập tự giá như thế nào, dù sao đối với hắn đó chỉ là công cụ để tiêu diệt đĩa bay mà thôi, kể cả những dân chúng này cũng vậy, chỉ là bèo nước gặp nhau, sau đêm nay đến cả cơ hội chào tạm biệt cũng sẽ không có, do vậy thay vì lãng phí sức lực vào chuyện tán nhảm, chẳng thà nằm yên lặng một góc tỉnh dưỡng còn hơn.

Một lúc lâu sau Nataya mới đi đến bên cạnh Trương Hằng, nàng cẩn thận quan sát một lát, đến khi thấy hẳn không có biểu lộ tức giận gì mới nói với giọng lí nhí:

- Đội trưởng, ta... ta không tìm được dây thép như người căn dặn, nhưng mà lại tìm thấy rất nhiều dây điện, có thể dùng được chứ?

- Dây điện?

Trương Hằng hơi nhíu mày suy nghĩ một chút, sau đó lập tức gật đầu nói:

- Có thể, chỉ cần bóc phần vỏ nhựa bên ngoài ra là được. Như vậy người cũng ăn uống rồi nghỉ ngơi một chút đi... Đêm nay, chính là thời điểm chúng ta chiến đấu!

188. Chương 188: Điểm Thưởng (lục)

Nửa đêm rạng sáng, sau khi mấy chục chiếc đĩa bay lóe sáng vụt qua, Trương Hằng cùng Nataya âm thầm rời khỏi chỗ trú ẩn, một tay Trương Hằng cầm Thập tự giá, tay còn lại cầm theo một cuộn dây điện lớn, thoạt nhìn thật sự giống một nhân viên sửa chữa, mà ở sau lưng hắn, Nataya đang cầm một ít đinh thép nhỏ, nếu như bỏ qua trang phục của nàng mà nói... thoạt nhìn cũng rất giống như trợ lý cho nhân viên sửa chữa.

Giờ phút này bóng đêm dày đặc, bốn phía căn bản là một chút ánh lửa cũng không có, ngoại trừ cứ mỗi nửa tiếng có mấy chục chiếc đĩa bay tạo thành từ lõi điện xuất hiện, toàn khu vực gần như ở trong trạng thái giờ tay ra cũng không thấy được năm ngón, có điều tình cảnh như vậy lại làm Trương Hằng yên tâm hơn, không sợ bị dân chúng nhìn thấy, dù sao việc hai người đang làm thật sự là có chút kinh thế hãi tục.

- Được rồi, cơ bản đều tốt, đặc biệt là độ cao rất phù hợp, gần hai mươi mét, độ cao như vậy vừa vặn thích hợp để chúng ta nghiền chiến với đĩa bay.

Trương Hằng dẫn Nataya đi xuyên qua quảng trường, hắn chỉ vào đồng phế tích của một tòa cao ốc cách đó không xa, vừa cười vừa nói.

-... Kỳ thực sụp đổ đã là chuyện bất đắc dĩ rồi, sao còn có thể được coi là cơ bản đều tốt chứ?

Nataya cười khỏ một cái, nàng vừa thở hắt hắt vừa nói.

- Độ cao phù hợp là được, đồng thời còn phải xem xem có chỗ mượn lực để lên đến mái nhà hay không, dưới tình cảnh hiện tại, chỉ có vị trí này là thích hợp nhất.

Trương Hằng dẫn đầu đi về hướng phế tích, Nataya nhu thuận đi theo, hai người một trước một sau đi đến vị trí của tòa cao ốc đổ nát, Trương Hằng nhìn quanh một lúc rồi nói với Nataya:

- Người tạm thời đứng đây đợi ta, ta mang mấy thứ này lên xong rồi sẽ xuống đưa người lên.

Nói xong, hai mắt hắn liền trở thành một mảng mờ mịt, cơ bắp hai chân bành trướng với tốc độ mắt thường có thể thấy được, đến khi hai chân đã lớn gấp đôi so với người bình thường hắn mới đạp mạnh dưới chân một cái, nhảy lên đến một chỗ lõm cách mặt đất mấy mét, mượn điểm tựa không ngừng leo lên. Mà cho dù không có chỗ nào để mượn lực Trương Hằng vẫn có thể leo dọc theo vách tường, dùng lực lượng và khả năng phản ứng của mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, dốc đứng như vậy còn chưa đủ để làm khó hắn, không bao lâu sau Trương Hằng đã leo lên đến vị trí cao nhất của đồng đổ nát.

Trương Hằng hít một hơi thật sâu rồi vội vàng đặt Thập tự giá cùng dây điện xuống, tiếp đó quay người nhảy xuống dưới, không nói thêm gì với Nataya, trực tiếp ôm lấy nàng rồi lại lần nữa theo vách tường leo lên cao, điều này cũng dẫn đến một hồi la hét hoảng sợ của Nataya.

Toàn thân Nataya lại bắt đầu run rẩy, kỳ thực đây cũng không phải là do nàng sợ Trương Hằng, mà là thói quen xuất hiện sau khi bị nô dịch thời gian dài, chỉ cần dựa vào nam nhân, hoặc là bị nam nhân đụng chạm

vào cơ thể, như vậy từ đáy lòng nàng sẽ phát sinh cảm giác sợ hãi, đồng thời phản ứng sinh lý khó kiềm chế cũng xuất hiện...

Tóm lại, Trương Hằng vẫn ôm Nataya lên đến đỉnh của phế tích, lên đến nơi hần lập tức đặt nàng xuống rồi nói:

- Người nối dây điện lại giúp ta.

Tiếp đó, hần vội vàng nhắc Thập tự giá lên, đặt vào vị trí cao nhất của đồng đồ nát rồi lấy một đoạn dây điện buộc vào phần dưới của Thập tự, đầu còn lại của dây điện thì thả xuống chạm vào mặt đất, sau khi suy nghĩ giây lát, để cho chắc ăn hơn Trương Hằng còn cố ý nhảy xuống, dùng một chiếc đinh sắt đóng chặt đầu dây xuống đất.

Khi hần lên đến nơi, Nataya cũng vừa nối xong cuộn dây điện, do vậy Trương Hằng lại phải một lần nữa nhảy xuống, đóng chặt đầu dây xuống đất, lên lên xuống xuống liên tục vài lần khiến cho Trương Hằng cũng cảm thấy mệt đến mức thở không ra hơi.

Thấy Trương Hằng nằm trên mặt đất, há miệng thở dốc không hề có ý giữ hình tượng chút nào, Nataya xem chút nữa thì bật cười, tuy hai người đều có thể sẽ phải đối mặt với công kích của đĩa bay, hơn nữa cũng không biết biện pháp của Trương Hằng có tác dụng hay không, tùy thời đều có thể sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng, nhưng không biết vì sao, sau khi trải qua một hồi mệt nhọc, tâm tình Nataya ngược lại trở nên bình tĩnh hơn, cộng thêm một loại cảm giác mong chờ tương lai cũng mơ hồ xuất hiện.

Trương Hằng nằm vật dưới đất suốt mấy phút đồng hồ, mãi đến khi phía xa xuất hiện một vài ánh chớp hần mới mãnh liệt bật dậy, đồng thời cười lớn:

- Đã bắt đầu a, tân sinh của chúng ta.

Hai mắt Trương Hằng trở thành một mảng mờ mịt, cơ bắp hai tay nhanh chóng bành trướng, hần cầm vào chỗ vẫn còn vỏ nhựa của đoạn dây điện rồi bắt đầu quay dây vun vút.

- Hiện tại đã biết chưa? Vì sao ta không cho người bóc luôn phần vỏ nhựa ở giữa, hắc hắc, chính là vì để làm chỗ cầm nắm.

Trương Hằng cười lớn, đồng thời nói với Nataya đang đứng bên cạnh, đoạn dây điện này dài khoảng hơn trăm mét, tiêu tốn hết gần tám tiếng đồng hồ thu thập cùng kết nối của cả hai người, đương nhiên, dây điện dài hơn trăm mét như vậy, sức nặng cũng tuyệt đối không nhẹ, cũng may tổ chất thân thể của Trương Hằng rất tốt, nếu không chỉ riêng việc vận chuyển đoạn dây điện này thôi cũng đã phải mất khá nhiều thời gian công sức.

Rốt cuộc, tất cả mọi chuẩn bị đều đã sẵn sàng, việc còn lại chỉ là dựa theo kế hoạch ban đầu, thu hoạch điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính!

Khi chiếc đĩa bay đầu tiên bay đến trên đầu hai người, mấy luồng death ray nhanh chóng từ trên cao bắn xuống, trong nháy mắt tất cả đều bắn trúng Thập tự giá, mà ở phía dưới Thập tự, hai người Trương Hằng đều lông tóc vô thương. Cùng lúc đó, Trương Hằng cũng hét lớn một tiếng, dây điện trong tay được mãnh liệt ném lên đến độ ấy chục mét, khi đoạn dây điện đụng trúng đĩa bay, một luồng sáng chói chang kịch liệt hiện lên, tiếp đó chiếc đĩa bay này liền biến mất không còn tung tích, giống như chưa hề tồn tại.

- Tốt! Kế tiếp!

Cứ thế, trong tiếng la hưng phấn của Trương Hằng cùng với tiếng hét ngẫu nhiên của Nataya, mấy chục chiếc đĩa bay lần lượt bị giải quyết, lượng điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính lấy được cũng vượt qua mong đợi. Cứ mỗi chiếc đĩa bay được thưởng 100 điểm, do vậy điểm thưởng của việc tiêu diệt mấy chục chiếc cũng không nhiều, có điều khi hoàn toàn tiêu diệt xong tất cả đĩa bay ở khu vực này, Chủ thần lại thông báo mỗi người nhận được thêm 2000 điểm thưởng cùng một chi tiết kịch tính cấp D, coi như là niềm vui ngoài ý muốn.

Sau khi thành công tiêu diệt hết đĩa bay, Trương Hằng cùng Nataya cũng không hề nghỉ ngơi, tranh thủ tìm kiếm một chiếc xe có thể chạy được rồi căn cứ theo bản đồ đi về phía một thị trấn đã bị phá hủy khác, bởi vì chiếu theo tính toán của Trương Hằng, tối đa còn có thể tiêu diệt thêm đĩa bay ở hai khu vực như vậy,

sau đó những đĩa bay này sẽ triệt để biến mất... Nguyên nhân là do nếu như không còn ý thức khống chế, đĩa bay sẽ quay lại thành hình thái cơ bản là điện năng, mà chủ thể của những đĩa bay này, ước chừng sẽ bị tiêu diệt trong vòng hai ba ngày tới.

Mấy thành viên có thực lực mạnh của tiểu đội luân hồi đã sử dụng goblin gliderbay đến phạm vi nước Mỹ, trong đó có người mạnh nhất thế giới luân hồi, cũng là người mạnh nhất thế giới này, đủ để áp đảo chủ nhân thế giới Mars Attack một cách đơn giản, Trịnh Xá!

- Sau khi cường hóa hoàn tất, chính là thời điểm chúng ta gặp mặt, Trịnh Xá, còn có... Sở Hiên!

Trương Hằng ngồi trong chiếc xe đã hư hỏng hơn phân nửa, hắn quay đầu sang một bên ngắm nhìn ánh nắng mặt trời lúc sớm mai, trong miệng thì thào như vậy.

189. Chương 189: Gặp Mặt (nhất)

Đến khi tất cả đĩa bay tạo thành từ lõi điện biến mất, Trương Hằng cùng Nataya đều đã thu về hơn 7000 điểm thưởng cùng một chỉ tiết kịch tính cấp B, lúc mấy trận địa chấn kịch liệt xuất hiện liên tiếp, Trương Hằng biết quá trình thu hoạch điểm thưởng đã kết thúc, về phần mấy trận địa chấn này thì... Tùy tiện nghĩ thế nào cũng có thể biết nhất định là chuyện tốt do Trịnh Xá làm, có trời mới biết hiện tại nước Mỹ đã trở nên thâm hiểm đến mức nào, hắn là không khác bị bom Hydro cày xới một lượt cho lắm, cũng không biết lúc này chính phủ Mỹ là muốn cảm tạ Trịnh Xá hay là đang nghiêng nể nghiêng lợi muốn cắn hắn một phát.

- Tóm lại, sau lần chiến loạn này, các tiểu đội luân hồi đoán chừng đã không có lòng dạ thanh thản nào mà để ý đến chúng ta nữa rồi, ít nhất trước khi thế giới phim kinh dị tiếp theo chấm dứt, bọn họ căn bản không có dư thừa thời gian để tìm kiếm cùng đuổi bắt chúng ta. Nói một cách khác, trong ba tháng này, chỉ cần không làm ra chuyện gì khác người, chúng ta nhất định sẽ an toàn.

Bên ngoài một thị trấn bỏ hoang, Trương Hằng đang ngồi trên một khối đá lớn, ở vị trí đối diện với hắn là Nataya mới vừa cường hóa tinh thần lực tảo miêu cùng tâm linh tỏa liên. Rạng sáng hôm nay, Trương Hằng cùng Nataya đã âm thầm lên vào phạm vi của Chủ thần, trong khoảng thời gian này đĩa bay không ngừng tập kích nhân loại, mà khu vực xung quanh Chủ thần lại không có bất kỳ che chắn nào, do đó quân đội đã sớm rút lui. Hai người Trương Hằng cùng Nataya thuận lợi xâm nhập vào sâu trong trận địa phòng vệ, sau khi cường hóa hoàn tất liền nhanh chóng rời khỏi phạm vi của Chủ thần.

Nataya ngồi im tại chỗ với vẻ mặt sững sờ, kỳ thực chuyện này cũng không trách được nàng, dù sao mới cách đây không lâu nàng vẫn chỉ là một người bình thường mà thôi, nhưng một khi được cường hóa, nàng lập tức từ một người bình thường trở thành một thành viên tiểu đội luân hồi. Suy nghĩ một chút là có thể thấy, một người bình thường đột nhiên nhận được kỹ năng của tinh thần lực khống chế giả, tinh thần lực quét qua một lượt, phạm vi mấy kilomet thậm chí mấy chục kilomet đều được thu hết vào đáy mắt, cảm giác này cũng giống như người mù đột nhiên thấy được ánh sáng vậy, rung động đến mức khó có thể tưởng tượng nổi.

Giờ phút này Nataya chính là rơi vào trong trạng thái rung động như vậy, đầy đầu đều là hình ảnh của phạm vi mấy kilomet xung quanh, vô số hình ảnh chằng chịt khiến cho đầu nàng cũng muốn phát nổ. Tuy vậy một loại bản năng kỳ quái làm cho nàng nhanh chóng chỉnh sửa những hình ảnh này, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, chỉ sau mấy phút đồng hồ đã hoàn toàn nắm giữ được năng lực vừa hoán đổi.

Đây cũng chính là lý do vì sao chỉ có một số lượng rất ít nhân tài có thể trở thành tinh thần lực khống chế giả, nếu như là người bình thường hoán đổi những kỹ năng này, khả năng lớn nhất có thể là bị vô số hình ảnh làm đầu óc hỗn loạn đến mức phát điên, hoặc là trực tiếp rơi vào hôn mê. Chỉ có tinh thần lực khống chế giả mới có thể phân tích và chỉnh lý những số liệu này, tiếp đó gửi những số liệu cần thiết cho đồng đội, mà Nataya đúng là người có được thể chất đặc biệt như vậy, tinh thần lực khống chế giả.

Trương Hằng nhìn xem vẻ ngơ ngác của Nataya, hắn cười khổ một cái, sau đó lại nhẹ giọng nói:

- Đương nhiên, chỉ cần không làm chuyện gì khác người, như vậy chúng ta về cơ bản là an toàn... có điều rất đáng tiếc, cho dù người đã hoán đổi kỹ năng tinh thần lực, ta cũng đã hoán đổi kỹ năng này, nhưng mà thực lực chúng ta vẫn quá yếu ớt, ít nhất là trước khi đến được di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, tính mạng vẫn không có chút bảo đảm nào.

Lúc này Nataya đã bình tĩnh lại, chính xác mà nói, tuy rằng nàng vẫn đang trong trạng thái ngơ ngẩn ngẩn, nhưng tinh thần lực vẫn một mực quét hình hoàn cảnh xung quanh, mà những lời Trương Hằng nói đều nằm trong phạm vi quét hình tinh thần lực, vì vậy Nataya cũng nghe được những gì Trương Hằng nói, nàng lập tức hỏi:

- Đội trưởng, làm những chuyện gì thì sẽ gặp nguy hiểm?

Thần sắc Trương Hằng liền có chút quỷ dị, hần cười nói:

- Nếu như nói về nguy hiểm thì rất nhiều, ví dụ như... Tự chúng ta đến tìm Trịnh Xá chẳng hạn, với thực lực hiện tại của hai người chúng ta, hần tuyệt đối có thể một quyền đánh chúng ta thành hai cái tiểu bánh bánh. Người này đang ở trong trạng thái không bình thường, tuy nội tâm hần vẫn không hề thay đổi, nhưng mà vì đồng đội, cũng vì để cho Chủ thần tiếp tục lưu lại thế giới này, hiện tại hần giống như nhím xù lông, chỉ cần có một tạo uy hiếp cũng sẽ bị hần tiêu diệt, hiện tại đi gặp hần chính là thuận túy tìm chết... Ngoài ra, gặp một người khác cũng là chuyện cực kỳ nguy hiểm, hơn nữa nói không chừng, có thể so với gặp Trịnh Xá còn nguy hiểm hơn.

Nataya hỏi với vẻ kỳ quái:

- So với gặp Trịnh Xá còn nguy hiểm hơn? Chẳng lẽ chỉ cần nhìn thấy người đó sẽ lập tức ra tay giết chết chúng ta sao?

Trương Hằng nở nụ cười khổ, một lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Có thể là so với chết còn khủng bố hơn, nếu như dự đoán của ta sai lầm mà nói... chúng ta hần là ngay cả muốn chết cũng không thể...

Sắc mặt Nataya lập tức trở nên xanh mét, nàng lại nhớ về khoảng thời gian giống như xác không hồn trước kia, mà Trương Hằng cũng không dừng lại, vẫn tiếp tục nói:

- Chúng ta sẽ đến gặp Sở Hiên, chuẩn xác mà nói là Clone Sở Hiên, một người có trí tuệ giống như Thần, một người không cách nào dự đoán được, một sinh vật không phải do Chúa sáng thế tạo ra...

Câu nói sau cùng của Trương Hằng có chút mờ mịt, khi hần tạo ra thế giới Vô hạn khủng bố, Sở Hiên lại không phải là nhân vật do hần thiết kế, đây là một nhân vật do cốt truyện tự phát triển mà xuất hiện, một nhân vật cho dù là đứng dưới hào quang của nhân vật chính, sắc thái độc đáo vẫn không hề bị lấn át. Đây là người duy nhất trong Vô hạn thế giới Trương Hằng không biết rõ lai lịch, cũng không biết trong tương lai nhân vật này sẽ là người như thế nào, nhưng mà vô cùng bắt mắt, hần lại không thể không đến gặp Sở Hiên.

- Ta có một nghi hoặc rất lớn cần phải giải quyết, nếu như không thể giải quyết nghi hoặc này, hành động kế tiếp của chúng ta cũng sẽ bị ảnh hưởng, không, không đơn thuần là bị ảnh hưởng, chuẩn xác mà nói, chuyện này quan hệ đến sinh tử tồn vong của chúng ta, thậm chí là...

Khi nói đến đây Trương Hằng liền ngừng lại một chút, một lúc lâu sau mới thì thào:

- Thậm chí là hướng đi của tương lai...

- Tóm lại, chúng ta phải nhanh chóng đi Châu Âu một chuyến, bất kể là nghênh đón trí giả của đội ngũ, hay là đến gặp Clone Sở Hiên một lần, đây đều là những việc quan trọng phải làm càng sớm càng tốt, thời gian trôi thật là nhanh, haiz.

Trương Hằng lại thở dài, tiếp đó hần kéo tay Nataya đi về hướng một khu phế tích, tại đó có mấy điểm tụ tập của dân chúng, vừa bước đi vừa nói:

- Trải qua mấy lần liều mạng liên tục như vậy, cả thân thể cùng tinh thần đều bị vắt kiệt, thần kinh một mực căng thẳng, như vậy rất không tốt, do đó trước mắt chúng ta chỉ cần nghỉ ngơi tĩnh dưỡng cho thật

thỏa mái, thuận tiện làm quen với những kỹ năng mới hoán đổi.

Hai người Trương Hằng cùng Nataya thuận lợi dung nhập vào điểm tị nạn, cũng may Nataya là người da trắng, do vậy thân phận của cả hai cũng không bị quá nhiều người hoài nghi, trên thực tế, trong thời kỳ như thế này, muốn điều tra lai lịch của một người cũng gần như là chuyện không thể nào.

Đương nhiên, tuy nói là nghỉ ngơi, nhưng mà Trương Hằng cùng Nataya cũng không hề nhàn rỗi, mỗi ngày đều đến khu vực ngoại thành tiến hành rèn luyện kỹ năng, một mặt khác, tìm cách điều tra về tình hình ngoại giới, có điều mạng internet về cơ bản đã bị phá hủy trong trường hạo kiếp với người Sao Hỏa, do đó con đường để thu thập thông tin duy nhất còn lại chỉ có thể là TV.

Tin tức phổ biến nhất trên TV trong những ngày này là về đại hội nghị giữa các nước đang diễn ra tại Bắc Kinh, phần lớn dân chúng theo dõi tin tức chỉ là để xem không khí náo nhiệt, trong đầu những người đang tham gia hội nghị cũng có mỗi hai chữ duy nhất là lợi ích, chỉ có Trương Hằng là từng bước từng bước nhìn ra một số nội tình trong lần hội nghị này.

-... Ví dụ như đặt nhà máy chế tạo vũ khí Gauss, trung tâm nghiên cứu động cơ kiểu mới tại Mỹ chính là thỏa hiệp của Trịnh Xá đối với nước Mỹ, người còn nhớ ta đã từng nói với người tính cách của hắc như thế nào không?

Trương Hằng ngồi trong lều vải, hắc tùy ý nói với Nataya, lúc trước khi tiến hành cường hóa kỹ năng tinh thần lực tại Chủ thần, Nataya cũng đã tiến hành chữa trị toàn thân, có điều thân nghiệm có thể chữa trị một cách dễ dàng, nhưng mà tâm nghiệm thì lại là một vấn đề nan giải, nàng chỉ có thể từng bước một quên đi thống khổ cùng những ác mộng từng trải qua trong quá khứ, thời gian cần thiết để phục hồi lại như người bình thường ít nhất cũng phải vài năm. Cho dù như vậy, ít ra giờ phút này Nataya cũng không đến nỗi quá sợ hãi khi ở gần Trương Hằng, do đó hai người cũng có thể cùng nhau thảo luận về những tin tức trên TV.

Nataya ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

- Người nói hắc là một người kiên cường, dũng cảm, trọng tình trọng nghĩa, lại có mị lực lãnh đạo, có tâm thái cường giả vượt xa tất cả những người khác, là như vậy phải không?

Trương Hằng nhếch miệng, trong lòng có chút tư vị không rõ, những lời này của Nataya cũng không sai, tuy ban đầu Trịnh Xá chỉ là một người bình thường như mọi người khác, nhưng mà hắc có tâm thái của cường giả, vĩnh viễn không buông bỏ, trọng tình trọng nghĩa, không ngừng cố gắng để trở nên mạnh mẽ. Không thể không thừa nhận, đây là một nam nhân thoát nhìn thì rất bình thường, khuyết điểm khắp nơi đâu đâu cũng có, nhưng lại vô cùng hoàn mỹ...

- Ta không nói về những tính cách này, ý ta là về tính cách thánh mẫu của hắc, trong thời khắc ngay cả vận mệnh của chính mình cũng không thể nắm giữ, hắc chỉ có thể tận lực bảo vệ bản thân cùng những người bên cạnh, nhưng khi thực lực lớn mạnh đến mức đủ để quyết định vận mệnh của người khác, tính cách thánh mẫu của hắc sẽ không ngừng phát huy.

Trương Hằng dừng lại một chút rồi tiếp tục nói với Nataya:

- Chủ nhân thế giới Mars Attack xuất hiện ở Mỹ, đây cũng không phải là ta tùy ý quyết định, ít nhất lúc ấy ta, khực... ý ta là, hạm đội đĩa bay của Sao Hỏa đột ngột tái xuất hiện, điều này đã khiến cho nước Mỹ không thể nào ảnh hưởng đến Chính phủ thế giới được nữa. So với Mỹ, kinh tế của Trung Quốc vẫn còn thua kém rất nhiều, luận về nhân tài cũng không bằng, hình thái xã hội cũng kém hơn, dù sao Trung Quốc chỉ là một quốc gia mới vừa quật khởi trong thế kỷ hai mốt mà thôi, còn Mỹ thì đã là quốc gia đứng đầu thế giới cả trăm năm nay rồi. Tuy có Trịnh Xá làm bình phong, nhưng mà Trung Quốc kém Mỹ quá xa, theo dự tính của ta, tối đa trong vòng nửa năm, trọng tâm của Chính phủ thế giới sẽ dần nghiêng về phía Mỹ, đây là sự thật.

- Có điều sự xuất hiện của chủ nhân thế giới Mars Attack đã thay đổi tất cả.

Nói đến đây Trương Hằng lại lắc đầu, hắc cũng nhắm mắt lại, một lúc lâu sau mới nói:

- Ta biết, đây là một thế giới chân thật, có máu có nước mắt, có cười có khóc, bọn họ đều có tính mạng cùng linh hồn, cũng có thân nhân cùng bằng hữu, chuyện này có lẽ ta đã sai rồi...

- Chủ nhân thế giới Mars Attack xuất hiện, khiến cho nhân số của Mỹ tử vong hơn năm mươi phần trăm, tương lai khi thế giới phim kinh dị trọng điệp, nhân số cũng đại biểu cho tài nguyên, vì thế nước Mỹ huy hoàng đã theo hạm đội đĩa bay bằng điện năng tan biến thành bọt nước. Từ nay về sau, ngoài Trung Quốc ra, chỉ còn lại Châu Âu có đủ tư cách tranh đoạt quyền lực, cũng chính là nơi chúng ta muốn đến, cứ địa của trí giả mạnh nhất...

190. Chương 190: Gặp Mặt (nhị)

Đúng như lời Trương Hằng nói, Trịnh Xá thật sự cảm thấy áy náy, có lẽ hẳn cho rằng những hậu quả chủ nhân thế giới Mars Attack gây ra cũng có một phần là trách nhiệm của mình, do đó trong vòng chưa đến mười ngày, các tiểu đội luân hồi đã nhanh chóng tiến hành hoán đổi các thứ từ Chủ thần để viện trợ cho xã hội loài người, trong đó Mỹ là quốc gia được ưu tiên hàng đầu. Đương nhiên, điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính cũng là có hạn, không thể nào hoán đổi ra vô số nhu yếu phẩm phục vụ cho hàng tỷ dân chúng, do đó các tiểu đội luân hồi chỉ có thể tập trung vào hoán đổi công nghệ cùng khoa học kỹ thuật.

Cho dù vậy, chỉ cần khoa học kỹ thuật là đủ rồi, vật tư cùng nhu yếu phẩm các quốc gia khác dự trữ hoàn toàn đủ để trợ giúp cho Mỹ, sau khi đợt tập kích cuối cùng của người Sao Hỏa kết thúc không đến mười ngày, trung tâm nghiên cứu động cơ kiểu mới đã sơ bộ hoàn thành bên cạnh khu vực Ngũ đại hồ. Thông qua lực lượng của chính phủ, cộng với trợ giúp của các quốc gia khác, chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi, trung tâm nghiên cứu này đã đạt đến quy mô của một thành phố siêu cấp, dân chúng không ngừng thi nhau tụ tập về khiến ật độ dân cư tại đây ít nhất cũng ngang ngửa với các thành phố lớn trước kia.

Trên thực tế, tổn thất của Mỹ cũng không lớn đến mức như Trương Hằng cùng Trịnh Xá tưởng tượng, bởi vì phương thức tấn công của chủ nhân thế giới Mars Attack là tạo ra số lượng lớn đĩa bay từ điện năng sau đó tiến hành công kích từ xa, vì thế cũng xuất hiện một vài vấn đề do sự khác nhau về quan niệm. Trên Sao Hỏa, cho dù là dân cư chính gốc, sinh ra và lớn lên tại Sao Hỏa cũng không cách nào sống sót được thời gian dài trong bầu khí quyển, vì vậy thành phố mới phải nằm hoàn toàn trong lòng đất, mà bầu khí quyển của Trái đất thì lại không như vậy, do đó bên trong những khu vực đổ nát có rất nhiều người lẫn trốn, chỉ cần không ngu ngốc tự chạy vào trong tầm bắn của đĩa bay là gần như bình yên vô sự.

Khác biệt đến mức kinh ngạc về quan niệm dẫn đến hạm đội đĩa bay chỉ dựa theo trình tự có sẵn, một mực phá hủy các loại công trình kiến trúc, không quan tâm đến có nhân loại trong các khu vực phê tích hay không. Trong lần tập kích vừa rồi, nhân số tử vong của Mỹ tuyệt đối không cao hơn mười triệu người, tuy số lượng người chết như vậy đối với một quốc gia đã là chuyện rất kinh khủng, nhưng mà so với việc bị tuyệt diệt trong thế giới phim kinh dị, con số mười triệu người vẫn khá là nhỏ bé. Vì lẽ đó, những chính trị gia vốn nắm rõ tình hình của Mỹ bỗng nhiên được dịp để diễn kịch, bắt đầu khóc lớn, đại náo tại hội nghị đồng thời đòi hỏi trợ giúp từ các tiểu đội luân hồi.

Cũng có một vài thành viên tiểu đội luân hồi nhìn ra được chân tướng của sự việc, ví dụ như Lăng Tân, ví dụ như Hạo Thiên, ví dụ như Douglas, có điều dù sao đây cũng chỉ là vấn đề nhỏ, không ảnh hưởng gì đến đại cục, tối đa là thuộc về phạm trù giành giật lợi ích giữa các quốc gia, do vậy mọi người đều không có ý kiến gì, chỉ có Trịnh Xá là ngồi ủ rũ một góc tự trách.

- Trịnh Xá, kỳ thực chuyện này cũng không phải lỗi của người, không nên tự trách, tất cả chúng ta đều không ngờ chủ nhân thế giới Mars Attack lại tái xuất hiện.

Lâm Tuấn Thiên ngồi trên ghế sa lon, hần cười khổ một cái rồi nói với Trịnh Xá.

- Ai, ai nói, nói... Không trách, trách, ta sao?

Trịnh Xá đang ngồi trên một tấm thảm cao su lớn, toàn thân từ trên xuống dưới đều là lửa điện đang xẹt lên xẹt xuống, tóc tai dựng đứng giống như người siêu Xayda, hơn nữa bên ngoài thân thể còn có đầy lửa điện màu xanh, thoát nhìn phẳng phát như kiểu siêu Xayda biến dị vậy.

Nét mặt Lâm Tuấn Thiên càng thêm vẻ bất đắc dĩ, hần khoát tay:

- Được rồi, coi như là lỗi của người, nhưng người cũng không cần phải đến Mỹ tọa trấn như vậy chứ? Mà cho dù là muốn tọa trấn nước Mỹ, sao không chờ đến khi tình hình thân thể của người ổn định lại đã rồi hãy đi?

Toàn thân Trịnh Xá run bần bật, hần cố gắng nhưng không thể nói trọn được một câu:

-... Không, không...

- Không đi? Vậy cũng tốt, ta đã bảo rồi mà, lần này đặt nhà máy chế tạo vũ khí Gauss đầu tiên cùng trung tâm nghiên cứu động cơ kiểu mới tại Mỹ, như vậy cũng đã đủ để đền bù đủ tổn thất cho bọn họ rồi.

Lâm Tuấn Thiên lập tức vui vẻ ra mặt.

- ... Dừng, dừng...

Trịnh Xá tiếp tục nói cà lăm.

- Dừng? Dừng cơm? Dừng người? Dừng người khác? Người muốn dừng người khác tọa trấn nước Mỹ?

Lâm Tuấn Thiên kỳ quái suy đoán xem rốt cuộc Trịnh Xá muốn nói gì.

- ... Khích, khích...

Trịnh Xá phảng phất như rất sốt ruột, hần khoa chân múa tay để diễn đạt.

- Khích lệ? Khuyên bảo? Người muốn ta đi khuyên bảo người đó? Sau đó yêu cầu hần tọa trấn nước Mỹ? Vấn đề này cũng tương đối khó khăn, đoán chừng Đông Mỹ châu đội và Tây Mỹ châu đội sẽ đáp ứng, nhưng mà khi đó bọn họ sẽ không thể tập trung huấn luyện cùng chúng ta nữa.

Lâm Tuấn Thiên trầm tư một lúc rồi mới nói.

-... Ta, ta...

Trịnh Xá gắng sức nói nhưng chỉ thốt ra được một chữ duy nhất, xem bộ dạng toàn thân run rẩy của hần giống như đang bị lửa điện hành hạ đến mức vô cùng khổ sở.

- À, do chính người đi khuyên bảo? Như vậy cũng tốt, dù sao người cũng là người đứng đầu toàn bộ các tiểu đội luân hồi mà, vậy thì ok rồi.

Lâm Tuấn Thiên giống như đã yên tâm, hần cười vui vẻ, tiếp đó liền bước ra khỏi phòng, không hề nhìn thấy gân xanh trên trán Trịnh Xá đang càng lúc càng nổi rõ.

- Tức, tức, tức giận... A.a.a.a.a.a!

Trịnh Xá hét lớn lên giống như muốn phát tiết, nhưng mà khiến cho người khác không thể nói được lời nào hơn là ngay cả tiếng hét của hần cũng đồng dạng không ngừng run rẩy...

Trong lúc các tiểu đội luân hồi yên tĩnh tu dưỡng, trật tự xã hội cũng dần được khôi phục, từ sau khi chiến tranh thế giới lần thứ hai kết thúc đến nay, toàn thế giới ngoại trừ một số khu vực nhỏ lẻ, đại bộ phận đều hòa bình đã lâu, lượng của cải cùng vật phẩm tích trữ kỳ thực đã sớm vô cùng phong phú, do đó những quốc gia này lập tức lấy nguyên liệu dự trữ ra tiếp tục trùng kiến, đặc biệt là dưới đồng đổ nát của các thành phố còn có một lượng lớn nguyên vật liệu có thể tái sử dụng, vì thế chỉ sau thời gian nửa tháng ngắn ngủi, bên cạnh các khu phế tích đều đã sơ bộ dựng lên một số công trình kiến trúc, ngay cả sân bay đơn giản cũng đã xây dựng xong.

Đúng vậy, sân bay đơn giản, hiện tại vấn đề quan trọng của các quốc gia cũng không phải kiến thiết trong nước mà là giao lưu với nước ngoài, đặc biệt là trao đổi trên một số phương diện với Bắc Kinh, trao đổi với các tiểu đội luân hồi, bọn họ đều hi vọng được tiểu đội luân hồi trợ giúp, do đó việc khôi phục giao thông quốc tế là một vấn đề rất cấp bách, được ưu tiên hàng đầu.

Cứ như vậy, Trương Hằng cùng Nataya rời khỏi Canada một cách nhẹ nhàng, lên máy bay hạng nhất đi về phía Anh quốc. Tuy cả hai người đều không có chứng minh thân phận, nhưng mà bọn họ lại có tiền, rất nhiều tiền! Khi tiếp cận với Chủ thần lúc trước, Trương Hằng cũng đã hoán đổi một cái túi không gian loại rẻ nhất, bên trong ngoại trừ một số dược liệu, còn lại tất cả đều là vàng, bạc, bạch kim, kim cương, đá quý

các loại, dư sức cho hắn sử dụng đến tận khi tiến vào di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, sau đó thì... Hoặc là hắn thành công lấy được Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, hoặc là chết trong di tích, mặc kệ kết quả như thế nào, khi đó tiền tài đều đã là thứ vô nghĩa.

Không giống như Trương Hằng, công khai hối lộ, sau đó còn thoải mái nằm ngủ, Nataya rõ ràng nhát gan hơn nhiều, nàng cẩn thận ngồi trên ghế của mình, vẻ mặt lo lắng nhìn xuống đường băng, sợ bỗng nhiên có quân đội hay cảnh sát xuất hiện, mãi đến khi máy bay đã cất cánh, nàng mới thở ra một hơi sau đó nằm xuống, mà cho đến lúc này, Trương Hằng mới khẽ cười nói:

- Người có kỹ năng của tinh thần lực không chế giả mà, tùy tiện dùng tinh thần lực quét qua một lượt, bất kỳ người nào ở trong phạm vi quét hình đều không thoát, huống hồ thực lực của chúng ta cũng không đến mức quá yếu, quân đội bình thường căn bản không thể làm gì được, không cần phải căng thẳng như vậy.

Khuôn mặt Nataya lập tức đỏ ửng, nàng gật gật đầu, có điều nét mặt vẫn mang theo chút ít lo lắng, đối với chuyện này Trương Hằng cũng không thể làm gì hơn, hắn chỉ có thể nhắm mắt dưỡng thần, đồng thời trong đầu bắt đầu suy nghĩ về người mình chuẩn bị gặp mặt, Lý Cương Lôi...

Lý Cương Lôi, thí nghiệm thể bí mật của kế hoạch Long Hống, được tạo ra từ hỗn hợp gen của Sở Hiên và Nyos, tương tự như mấy người Lăng Tân, Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi. Một trí giả tốt tuyệt đối có thể khiến thực lực của đoàn đội được đề cao trên phạm vi lớn, do vậy để đảm bảo cho tương lai của mình, Trương Hằng đã sớm bố trí sẵn một trí giả, tuy không phải là trí giả hoàn mỹ như Sở Hiên hay Adam, nhưng mà so ra, hỗn hợp gen của Sở Hiên và Nyos vẫn là lựa chọn thích hợp nhất, bởi vì Adam... gen của hắn có vấn đề, nếu lưu lại sẽ gây nên phiền toái rất lớn.

Đối với những người có đầu óc siêu phàm như trí giả, Trương Hằng thật sự là vô cùng nhỏ bé, do đó ngay từ đầu hắn đã quyết định sẽ dùng phương thức thẳng thắn mà tiến hành, nói cho Lý Cương Lôi biết tất cả mọi chuyện. Tính cách của Lý Cương Lôi cũng giống như Nyos, tuy vô cùng cao ngạo nhưng kỳ thực lại rất thiện lương, vì vậy Trương Hằng chỉ hy vọng có thể thật sự kết giao được với Lý Cương Lôi, giao tâm giao nghĩa, không lừa gạt cũng không ép buộc.

- Tất cả đều phải xem cuộc gặp mặt này như thế nào rồi, quyết định vận mệnh của ta... cũng quyết định vận mệnh của Vô hạn thế giới.

Sau khi xuống khỏi máy bay Trương Hằng nhanh chóng lấy điện thoại ra rồi bấm một dãy số, mấy chục giây sau, từ bên trong điện thoại liền truyền đến giọng nói của một nam tử:

- Ta còn tưởng rằng người chết mất xác ở đâu luôn rồi, thế nào? Muốn gặp ta à?

Trương Hằng nhẹ nhàng cười nói:

- Ta vừa mới đặt chân đến Anh quốc, hiện đang ở phi trường mới xây dựng, khi nào chúng ta có thể gặp mặt được đây?

Thanh âm đầu dây bên kia tựa hồ chần chờ một chút, vài giây sau mới lên tiếng:

- Ta sẽ phái người đến đón, chỉ có một mình người sao?

Trương Hằng lập tức nói:

- Bên cạnh ta còn có một người nữa, cũng là đồng đội trong tương lai của người, không cần phải đề phòng.

-... Sau khi gặp mặt chúng ta sẽ bàn bạc cụ thể.

Thanh âm trong điện thoại lại chần chờ mấy giây, tiếp đó liền trực tiếp cúp máy, mà Trương Hằng cũng không để ý, chỉ khẳng định với Nataya:

- Không cần lo lắng như vậy, ta đã nói rồi, Nataya, người chính là đồng đội của ta, ta sẽ không giấu diếm người bất cứ chuyện gì, chúng ta sẽ cùng nhau gặp mặt với trí giả của Bắc Dương châu đội.

Hai người ngồi chờ cũng không bao lâu, sau chốc lát đã thấy một chiếc limousine từ xa chạy đến, một người trung niên ước chừng đã ngoài năm mươi bước xuống mở cửa xe, trong xe có một thanh niên tóc nâu khoảng tầm hai mươi tuổi.

Trương Hằng căn bản không nhìn người thanh niên đang ngồi trong xe, chỉ cười lớn nói:

- Xuống đây đi, chúng ta cùng đi bộ về nhà người. Ta không có ý định lên xe đâu, ai lại nguyện ý ngồi trên một đồng thuốc nổ thế rắn chứ? Ha ha, thật là quá mức xa hoa rồi...

Thanh niên đang ngồi trong xe cười nhẹ, hắn cầm lấy một thanh chocolate trên bàn sau đó bẻ đôi cho vào miệng rồi xoay người bước xuống.

Người thanh niên này có ánh mắt sắc bén, gương mặt cũng rất anh tuấn, chỉ là trên má trái của hắn lại đeo một chiếc mặt nạ kim loại màu bạc, thoạt nhìn có chút giống như tạo hình của những nhân vật trong phim, chỉ có Trương Hằng mới biết, phía sau mặt nạ là phần mặt bị bỏng cực kỳ nghiêm trọng, tuy có thể làm giải phẫu cấy ghép da, nhưng Lý Cương Lôi lại nhất định ngoan cố cự tuyệt phẫu thuật, hắn muốn dùng vết bỏng này làm dấu tích để vĩnh viễn nhớ về trận đại hỏa hoạn năm xưa... Trận hỏa hoạn đã nuốt sống bạn bè, thân nhân của hắn, thẳng đến khi đã tự tay báo thù, mới có thể tiêu trừ vết bỏng trên mặt.

- Veras đại thúc, cứ lái xe về trước đi, ta sẽ tự đi bộ về.

Lý Cương Lôi cũng không chậm trễ, trực tiếp bước ra, trước khi xuống xe hắn còn tiện tay quét sạch chocolate trên mặt bàn, bỏ toàn bộ vào trong túi áo.

Người lái xe lập tức vội vàng nói:

- Thiếu gia, lão gia cùng phu nhân đã yêu cầu ta phải một mực ở bên cạnh thiếu gia, hơn nữa bệnh tình của thiếu gia...

Lý Cương Lôi phát phát tay nói:

- Không sao, bệnh của ta không thể phát tác nhanh như vậy được, huống hồ...

Khi nói đến đây Lý Cương Lôi liền nhìn về phía Trương Hằng cùng Nataya, hắn nở nụ cười:

- Huống hồ hôm nay là thời điểm ta đã mong đợi thật nhiều năm, cho dù là chết... ta cũng sẽ cam tâm tình nguyện.

Veras giống như còn muốn nói gì đó, nhưng khi thấy Lý Cương Lôi quyết tuyệt xoay người sang chỗ khác, hắn chỉ thở dài một tiếng rồi bước vào trong xe, nhanh chóng rời đi. Sau khi chiếc xe dài quá cỡ đã khuất khỏi tầm mắt, Lý Cương Lôi mới đưa tay về hướng Trương Hằng:

- Giới thiệu một chút đi, ta là Lý Cương Lôi, hắn là người đã sớm biết rồi.

Trương Hằng mỉm cười, bắt tay với Lý Cương Lôi rồi nói:

- Trương Hằng... người sáng tạo ra thế giới này.

191. Chương 191: Gặp Mặt (tam)

Phi trường mới xây cũng không cách biệt thự của Lý Cương Lôi quá xa, dùng tốc độ của người đi bộ, ước chừng mất khoảng gần một tiếng đồng hồ là sẽ đến nơi, nhưng mà vấn đề đó cũng không ảnh hưởng gì đến việc Trương Hằng cùng Lý Cương Lôi nói chuyện với nhau trên đường đi, trên thực tế, sau khi đi bộ được hơn mười phút, Lý Cương Lôi cùng Nataya đều đã rơi vào trạng thái ngây ngốc, thậm chí ngay cả một câu cũng không nói nên lời... bởi vì bọn họ căn bản đã không biết nên nói gì nữa rồi.

- Đợi một chút.

Lý Cương Lôi lấy một thanh chocolate ra từ trong túi áo, nhét hết vào miệng rồi mới nhíu mày:

- Ta lặp lại một lần theo như lời người nói, thế giới này là thế giới trong một bộ tiểu thuyết người viết, tên là Vô hạn khủng bố?

Trương Hằng lắc đầu:

- Không, Vô hạn khủng bố đã kết thúc, thế giới này là thế giới trong phần tiếp theo của Vô hạn khủng bố, tên là Vô hạn tương lai, hiện tại cốt truyện của Vô hạn tương lai vẫn đang tiếp diễn, thời điểm lúc ta tiến vào, tiến độ của thế giới này ước chừng là đang đến phần cuối của Mars Attack.

Lý Cương Lôi gật gật đầu, hần suy nghĩ trong chốc lát rồi lại hỏi:

- Khi miêu tả thế giới này, muốn sắp xếp chuyện gì cũng được? Muốn sáng tạo ra người nào cũng được? Người thật sự quen thuộc với mọi thứ trong thế giới này sao? Không có thứ gì nằm ngoài tầm hiểu biết của người?

Trương Hằng cười khổ một cái:

- đương nhiên là có, cốt truyện tự phát triển dẫn đến có một số nhân vật cùng một số chuyện tự xuất hiện, thậm chí cả một vài vật phẩm ta chưa bao giờ nghĩ tới hoặc là nghe qua cũng xuất hiện, ví dụ như tại trận chiến cuối cùng của Vô hạn khủng bố, Adam đã tiến hành kế hoạch hoàn thiện loài người, đây là một vật phẩm ta chưa bao giờ nghĩ đến, lúc ấy...

Trận chiến cuối cùng của Vô hạn khủng bố, đó chính là khi Trương Hằng chính thức xác nhận Vô hạn thế giới thật sự tồn tại, lúc hần viết đến Liên minh thiên sứ, cốt truyện liền bắt đầu tự phát triển với tốc độ rất nhanh, xuất hiện kế hoạch hoàn thiện loài người mà Trương Hằng chưa bao giờ nghĩ tới. Adam sử dụng đỉnh cao công nghệ văn tự ký hiệu do phân hệ da trắng chế tạo ra, trận đồ cây sự sống, hấp thu ánh sáng tâm linh của tất cả những thành viên khác trong Liên minh thiên sứ làm dinh dưỡng, trở thành sinh mạng thể tối cao. Trương Hằng gần như trợn mắt há mồm nhìn xem cốt truyện tự phát triển với tốc độ chóng mặt, tiếp đó, trong não hần bắt đầu xuất hiện các loại ảo giác, nói là ảo giác cũng không đúng, hần là vô số tin tức tự nhiên xuất hiện, khiến hần ngay cả tập trung suy nghĩ cũng không được, thời khắc đó Trương Hằng rút cuộc minh bạch... một khi Adam chính thức hoàn thiện, hần sẽ có thể đột phá khỏi cái hộp, nếu như để Adam tìm được tọa độ của thế giới thực tế, lúc đó nhất định sẽ là tận thế hủy thiên diệt địa!

Phát hiện này khiến Trương Hằng vô cùng khiếp sợ, có điều dù sao hần cũng không phải là không có sức chống cự, trong khi cốt truyện tự phát triển với tốc độ nhanh đến mức chóng mặt, Trương Hằng cũng tức tốc gõ ra các tình tiết để đối kháng. Nội dung bắt đầu luân chuyển, Trương Hằng chiếm được thế chủ động trong thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, hần để cho đội trưởng Đông Hải đội Miyata phát động kỹ năng tự sáng tạo, Đại hắc ám thiên, đao trăm thân thể, tâm trăm linh hồn, làm Adam bị trọng thương ngay từ giai đoạn đầu của kế hoạch hoàn thiện loài người, khiến cho sức mạnh của hần không đạt đến được đỉnh điểm, mà mãi đến lúc đó, vô số tin tức hỗn loạn trong đầu Trương Hằng mới dần lắng xuống.

Tuy vậy nguy cơ Adam mang đến vẫn chưa chấm dứt, tốc độ tự phát triển của cốt truyện vẫn còn rất nhanh, Adam bắt đầu tập kích hai phân đội của Trung châu đội cùng Ác ma đội, trong hai đội ngũ này cũng có một số người có thực lực tương đối mạnh mẽ, nếu như Adam hấp thu hết ánh sáng tâm linh của bọn họ... tuy không dám nói có thể thắng được hai Trịnh Xá, nhưng đối với những người còn lại tuyệt đối là đại uy hiếp. Một khi để cho Adam hấp thu được các thành viên tiểu đội luân hồi còn lại, sức mạnh của hần sẽ đạt đến mức gần như không ai có thể cản nổi, do vậy Trương Hằng vẫn phải giành giật từng phút từng giây, chẳng những ra sức bảo vệ thành viên của Trung châu đội cùng Ác ma đội, mà còn âm thầm sắp xếp ột đại sát khí không ngừng đến gần, La Cam Đạo và EVA-01! Chỉ có thân thể của Thần mới thôn phệ được ánh sáng tâm linh khổng lồ của Adam!

- ... Kết quả cuối cùng tự nhiên là ta thắng, nếu không hiện tại đã không có khả năng đứng đây rồi. Chỉ là sức mạnh của Adam thật sự quá kinh khủng, đã gần như vượt ra khỏi cái hộp, trong bất kỳ thế giới nào, chỉ cần xuất hiện một đoạn gien của Adam, như vậy hần sẽ lập tức sống lại. Đây chính là lần cốt truyện tự phát triển dẫn đến hậu quả nghiêm trọng nhất mà ta từng gặp.

Sau khi nghe xong Lý Cương Lôi lại một lần nữa rơi vào trầm tư, một lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Ta nên làm thế nào đối với người đây? Lập tức giết chết người sao? Thật sự là... khiến cho người khác phải phiền muộn a, tất cả bí mật đều nói ra, chẳng lẽ một chút xíu đầu óc người cũng không có sao?

Trương Hằng lại một lần nữa cười khổ:

- Ta chỉ là một người bình thường thôi, ít nhất trong mắt của những trí giả các người, ta cũng chẳng có gì khác so với những người bên kia đường. Do đó, ta không có ý định lừa gạt hoặc là lợi dụng người, ta chỉ hy

vọng được người trợ giúp, vì thế phương pháp duy duy nhất ta có thể nghĩ đến là nói cho người biết tất cả mọi bí mật, không có lừa gạt, không có lợi dụng, chỉ có thẳng thắn kết giao.

Lý Cương Lôi lại gỡ gỡ mái tóc nâu của mình, được tạo ra từ hỗn hợp gen của Sở Hiên cùng Nyos, một người phương Đông cùng một người phương Tây khiến cho bề ngoài của hắn thoát nhìn hoàn toàn giống như con lai. Sau khi vò đầu bứt tai vài phút, hắn lại lấy ra một thanh chocolate ném vào miệng, tiếp đó trầm mặc bước về phía trước, cả ba người đều duy trì trạng thái trầm mặc như vậy, một lúc sau Lý Cương Lôi mới lẩm bẩm:

- Tạm thời cứ ở bên cạnh người cũng được, lợi dụng sự quen thuộc của người đối với thế giới này, đến khi người không còn giá trị lợi dụng nữa, hoặc là nếu như không thích cách làm của người, lúc đó ta sẽ không hề do dự vứt bỏ người, tự chuẩn bị tâm lý cho tốt...

Khi nói những lời này, Lý Cương Lôi cũng không hề quay đầu lại, chỉ vừa khoát tay vừa đi về phía trước.

- Đại ân không lời nào cảm tạ hết được...

Trương Hằng trịnh trọng nói, hắn biết thân phận của mình không to tát như một số người tưởng tượng, ít nhất trước khi bước ra từ di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, với thực lực của hắn thậm chí ngay cả tự bảo vệ bản thân cũng không làm được, không chỉ đơn giản như vậy, hắn còn có một tai hoạ ngầm rất lớn... Đúng vậy, tai hoạ ngầm này chính là địch nhân đang tiềm phục sau lưng...

(Thánh nhân cùng Tu chân giả biến mất sao?)

Không nhất thiết phải là Thánh nhân hay Tu chân giả, chỉ cần là những sinh mạng thể đã sống mấy chục vạn năm từ thời Hồng Hoang viễn cổ đều không phải là thứ hiện tại Trương Hằng có thể đối kháng, cho dù cộng thêm Trịnh Xá cũng không được, vì vậy, tình cảnh hiện tại của hắn kỳ thực vô cùng nguy hiểm. Chính vì thế Trương Hằng mới định đi gặp Clone Sở Hiên một lần, tuy hắn là người sáng tạo ra thế giới này, trên một phương diện nào đó có thể bị coi như kẻ địch của tất cả mọi người, nhưng xét trên tình huống hiện tại, hắn và tất cả mọi người trong thế giới này lại có chung một kẻ địch đang âm thầm ẩn nấp, Thánh nhân cùng Tu chân giả biến mất, đó mới thật sự là đại địch!

- Một tác giả nhỏ yếu đứng ngoài sáng, cùng một đồng Thánh nhân và Tu chân giả ẩn nấp trong bóng tối, ai có uy hiếp lớn hơn, chuyện này không cần phải suy nghĩ cũng có thể thấy.

Trương Hằng thở dài, Lý Cương Lôi lại cười lạnh:

- Sao có thể đơn giản như vậy? Ai có uy hiếp lớn hơn? Chuyện này vẫn chưa thể khẳng định... Người biết trong tất cả các loại sức mạnh, loại nào là đáng sợ nhất không?

Trương Hằng sững sờ một chút:

- Loại nào?

- Vận mệnh trong cõi tối tăm a, không gì thoát được, dùng thuyết pháp của đông phương thì đó chính là Thiên Ý, có thể tùy ý thay đổi thế giới, tất cả mọi thứ, kể cả nhân tâm, so với Phong Thần bảng còn cường đại hơn vô số lần, đó mới là lực lượng mạnh nhất trên đời!

Lý Cương Lôi vừa nói vừa chỉ thẳng vào Trương Hằng, mà Trương Hằng chỉ nhắm mắt xua tay:

- Đó là bên ngoài cái hộp thôi, chỉ có ở thế giới trước đây ta mới có thể sử dụng lực lượng như vậy, hơn nữa một khi đã thiết lập sẽ không cách nào nghịch chuyển, đôi lúc nhân vật hoặc vật phẩm do ta sáng tạo ra còn có thể vì cốt truyện tự phát triển mà biến thành thứ khác, năng lực như vậy chỉ là gân gà.

Lý Cương Lôi như có như không liếc nhìn Trương Hằng một cái, rồi nói với vẻ khinh bỉ:

- Do người ngu xuẩn tự mình là đúng mà thôi, năng lực nghịch thiên đến mức đó, có thể thay đổi mọi thứ trên đời, đủ để được xem là năng lực mạnh nhất toàn bộ đa nguyên vũ trụ, vậy mà người nói là gân gà? Thực lực mạnh mẽ không phải là dựa vào kỹ năng hay lực lượng, thứ thực sự quyết định thực lực mạnh hay yếu là người sử dụng cùng phương pháp sử dụng, nếu như ta có năng lực của người, thời điểm đặt chân lên thế giới này đã là tuyệt đỉnh cường đại rồi, cần gì phải mạo hiểm tiến vào sau đó mới liều mạng tìm kiếm cơ hội để trở nên mạnh mẽ? Ngu ngốc!

192. Chương 192: Gặp Mặt (tứ)

Trương Hằng bỗng nhiên cảm thấy rất đồng tình với Trịnh Xá, trước kia khi đang viết Vô hạn khủng bố, trong nội tâm hắn còn thường xuyên coi Trịnh Xá là ngu ngốc lỗ mãng, thường xuyên tưởng tượng nếu như mình ở trong hoàn cảnh đó sẽ làm thế này thế nọ, có điều phải đến khi đã tiến vào Vô hạn thế giới hắn mới thật sự hiểu được cái gì gọi là ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, đồng thời cũng minh bạch, không phải ai cũng có thể được xem là thiên tài.

Lý Cương Lôi cũng không tiếp tục đả kích Trương Hằng, chỉ vừa ăn chocolate vừa trầm tư suy nghĩ, một lát sau mới lên tiếng:

- Tuy vẫn chưa dám khẳng định, nhưng năng lực thay đổi cốt truyện của người hắn vẫn tồn tại, chỉ là hiện tại người còn chưa biết cách sử dụng mà thôi, theo thuyết pháp của người, mỗi thế giới đều có từng hệ thống các định luật của riêng mình, như vậy ta có một suy đoán, chỉ có một năng lực có thể bỏ qua hệ thống các định luật, đó chính là tác giả chi lực của người, vấn đề này cần phải cẩn thận cân nhắc mới được...

Nói xong, thanh âm của hắn lại dần trở nên trầm thấp, một lần nữa rơi vào trầm tư, Trương Hằng chờ giây lát rồi mới mở miệng:

- Ta định gặp mặt với Clone Sở Hiên một lần, phiền người tìm giúp ta một biện pháp để ta có thể trao đổi với hắn, đồng thời cũng phải làm sao để hắn không biết được vị trí của ta, tóm lại, người là trí giả của đội ngũ, sau này tất cả các vấn đề về trí đều xin nhờ người.

Lý Cương Lôi xoay đầu lại cười lạnh, hắn lấy ra một thanh chocolate, bóc vỏ rồi cắn làm đôi, tiếp đó mới nói:

- Vừa vặn, ta cũng đang muốn gặp hắn một lần... Kẻ thù không đội trời chung, giết chết người thân cùng bạn bè lúc nhỏ của ta, phá hủy tuổi thơ của ta. Cứ như vậy đi, đợi vài ngày nữa, khi sức khỏe ổn định hơn ta sẽ thay thế người đi gặp Sở Hiên.

Bệnh tình của Lý Cương Lôi rất nghiêm trọng, hệ thống miễn dịch của hắn yếu hơn rất nhiều so với người bình thường, thậm chí vẫn còn đang không ngừng trở nên yếu dần mỗi năm, kết quả phân tích của các chuyên gia về y học cho thấy, tối đa Lý Cương Lôi chỉ có thể sống đến 30 tuổi, sau đó sẽ quá yếu mà chết. Thực tế về chuyện này Trương Hằng biết rõ nguyên nhân, bởi vì gen của Clone Sở Hiên mang theo tính dung hợp quá mạnh, khi tiến hành kết hợp với gen của người bình thường, kết quả lấy được thường là quái thai hoặc tử thai.

Vì thế kế hoạch Long Hồng mới tiêu tốn nhiều thời gian cùng tiền bạc đến vậy, mà kết quả lấy được cũng không quá đáng là một số thành phẩm hơi chút bình thường mà thôi, trong đó chỉ có ba người Lăng Tân, Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi là hoàn toàn bình thường, thể trạng của những thí nghiệm thể còn lại đều gặp phải các vấn đề khác nhau. Lý Cương Lôi cũng bị xếp vào loại thất bại phẩm, đã sớm nên bị tiêu hủy trong trận đại hỏa hoạn mười năm trước, nhưng mà Trương Hằng lại cố ý sửa đổi cốt truyện, để cho hắn còn sống, chỉ là thất bại phẩm vẫn là thất bại phẩm, tuy phương diện trí tuệ xác thực kế thừa từ Sở Hiên cùng Nyos, nhưng tương đối mà nói, thân thể của hắn lại không gánh vác nổi, theo tuổi tác gia tăng, gen tùy thời đều có thể tan vỡ.

- Về tình hình sức khỏe của người, đợi sau khi thế giới phim kinh dị tiếp theo kết thúc, Chủ thần cấp thêm slot cho tân nhân, ta sẽ để người gia nhập vào tiểu đội luân hồi, như vậy sẽ có thể sử dụng chữa trị toàn thân của Chủ thần. Gen của người không giống như Sở Hiên, gen của hắn là hoàn mỹ, không thể chữa trị, còn gen của người lại có chút tổn hại cùng bệnh biến, vì thế hoàn toàn có thể nhờ Chủ thần chữa trị.

Lý Cương Lôi yên lặng liếc nhìn Trương Hằng một chút, sau đó mới ngẩng đầu lên nhìn về phía bầu trời:

- Chết... ta không sợ, ta chỉ sợ đến khi mình chết, mục tiêu cùng nguyện vọng vẫn còn chưa đạt thành, điều này chẳng phải cũng giống người sao? Chết, có đôi khi cũng không đáng sợ.

- Nhưng mà người cũng không cần phải tự mình đến gặp Clone Sở Hiên như vậy, người không biết chứ, hần... Ta không biết nên hình dung như thế nào, nhưng mà đây là một người điên, không, so với người điên còn đáng sợ hơn không biết bao nhiêu lần, hần sẽ hoàn toàn không kiêng dè bất kể người là ai, nếu như tâm tình của hần không tốt... Ách, nói thế cũng không đúng, quái vật kia không có cái gọi là tâm tình, nhưng mà nếu như không cẩn thận, đoán chừng người sẽ bị biến thành tiêu bản a.

Trương Hằng cấp thiết nói, Lý Cương Lôi bỗng nhiên quay đầu lại:

- Người rất sợ hần sao? Cảm xúc sợ hãi là một loại tâm tình phi thường đáng sợ, sau này cho dù hần không hề làm gì, mặt đối mặt với hần, đoán chừng người vẫn sẽ thất bại thảm hại a.

Đã nói hết lý lẽ mà vẫn không được, Trương Hằng cũng chỉ có thể thở dài:

- Tóm lại, ta đã rất thành khẩn khuyên người rồi, nếu như người vẫn cương quyết đến gặp Clone Sở Hiên, vậy ta chỉ có thể nghĩ ra một biện pháp cuối cùng giúp người... đó chính là nói cho Clone Sở Hiên biết, ta biết hần đang nghĩ gì, tương lai khi thời cơ đến, ta tự nhiên sẽ phối hợp với hần.

Lý Cương Lôi hơi sững sờ, kỳ quái nhìn Trương Hằng một lúc lâu sau đó mới hỏi:

- Người biết hần nghĩ gì? Tại sao phải kéo Chủ thần vào thế giới này? Vì sao lại muốn kéo người vào Vô hạn thế giới? Đến cùng hần đang nghĩ gì?

Trương Hằng trừng mắt với Lý Cương Lôi một cái rồi nói:

- Người bị ngốc sao? Làm sao ta biết được Doremon đang nghĩ cái gì chứ? Hơn nữa tuy hiện tại thực lực của ta rất yếu, nhưng mà tốt xấu gì ta cũng là tác giả, chỉ cần có đầy đủ thời gian, sớm muộn gì cũng sẽ đạt đến mức độ khó có thể tưởng tượng, khi đó bất kể hần muốn làm gì, ta cũng sẽ là lực lượng không thể bỏ qua, nói như vậy hoàn toàn chính là để đảm bảo an toàn cho người thôi.

Lý Cương Lôi lại càng thêm sững sờ, hần căn bản không nghe thấy Trương Hằng nói gì, chỉ cúi đầu đi thẳng về phía trước, vừa đi vừa thì thào “hần muốn làm gì”. Hai người Trương Hằng và Nataya cũng không biết nói gì thêm, chỉ lẳng lặng đi theo, mấy phút sau Lý Cương Lôi mới bỗng nhiên nở nụ cười, lấy ra thêm một thanh chocolate từ trong túi, vừa bóc vỏ vừa nói với hai người phía sau:

- Yên tâm đi, ta sẽ không có nguy hiểm gì... Chuẩn xác mà nói, hiện tại chúng ta đều rất an toàn, cho dù là Trịnh Xá cũng sẽ không làm gì được chúng ta, nếu như ta đoán không sai...

- Người đoán ra được điều gì rồi sao?

Trương Hằng cũng sững sờ, hần lập tức vội vã hỏi, Lý Cương Lôi không trả lời, chỉ tiếp tục bước tới, ở cuối con đường, bên trong khu rừng mờ ảo, có một tòa biệt thự cổ kính...

Mấy ngày sau, tại một vùng núi của Đức, một thanh niên tóc nâu bước xuống từ trên máy bay trực thăng, hần phát tay về hướng máy bay:

- Một giờ sau tới nơi này đón ta.

Khi trực thăng đã bay đến chân trời phía xa, một luồng sáng bất chợt lóe lên sau đó biến mất, tiếp đó một thiếu nữ mặt không biểu tình xuất hiện, mà thanh niên tóc nâu cũng không để ý, chỉ ung dung bước về phía trước, vừa đi vừa nói:

- Lần đầu gặp mặt, Sở Hiên, ta là sứ giả của “hần”...

193. Chương 193: Chuẩn Bị (nhất)

Từ lúc Lý Cương Lôi trở về đến giờ, thời gian đã qua hơn hai mươi ngày, trong thời gian này ba người Trương Hằng, Nataya và Lý Cương Lôi đều đang chuẩn bị cất lực cho bước tiếp theo của kế hoạch... tiến vào di tích của Thánh nhân phân hệ da đen.

Bởi vì Bắc Dương châu đội có khuyết điểm là nhân số quá ít, điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính cũng không có bao nhiêu, thực lực thì yếu đến mức đáng thương, gần như không thể nào gặp mặt với các tiểu đội luân hồi khác, do đó muốn từ từ phát triển qua các thế giới phim kinh dị quả thực là chuyện hoang đường, vừa phải mạo hiểm giành giật điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính, vừa phải tìm tất cả mọi cách để không bị mấy người Trịnh Xá phát hiện, mua bán như vậy thật sự là không có lợi đến cực điểm.

Cho nên, đã có một cái bug sống như Trương Hằng tồn tại, vậy dứt khoát làm một chuyện thật lớn, cũng chính là cái gọi là mười năm không làm việc, làm việc ăn mười năm...

Không thể không nói, bởi vì hoàn thiện không trọn vẹn, so với ba thí nghiệm thể còn lại, từ nhỏ Lý Cương Lôi đã bị bệnh tật tra tấn, một trận cảm rất nhỏ cũng có thể lấy mạng của hắn, hơn nữa hắn cũng biết rõ thời gian còn lại của mình đã không còn được bao lâu, vì vậy sau khi đến Anh quốc, Lý Cương Lôi lập tức sử dụng gia tộc làm bàn đạp, nhanh chóng khuếch trương thế lực, cảm giác gấp gáp do tính mạng sắp chấm dứt không ngừng bức bách khiến cho thành tựu hắn đạt được trong những năm này vượt xa những người còn lại.

Tóm lại, sau khi có Lý Cương Lôi gia nhập, Bắc Dương châu đội rốt cuộc cũng có căn cứ tác chiến, hơn nữa các thành viên cơ bản của một đội ngũ cũng coi như vừa đủ: tinh thần lực không chế giả, trí giả, chủ chiến lực...

- Nói như vậy, không phải người cho rằng chủ chiến lực là ta đấy chứ?

Trương Hằng chỉ vào chính mình, khi thấy Lý Cương Lôi cùng Nataya đồng thời gật đầu, hắn cũng cảm thấy có chút dở khóc dở cười, chỉ có thể nói:

- Kỹ năng ta hoán đổi, xác thực tính bạo phát rất mạnh, trong một khoảng thời gian ngắn, tuy không dám nói thực lực có thể tăng lên gấp 10 lần, nhưng ít nhất tăng lên 4-5 lần là chuyện chắc chắn. Chỉ là... người cảm thấy một người chỉ có thể chiến đấu trong vòng 20 giây có khả năng trở thành cái gọi là chủ chiến lực chắc?

Lý Cương Lôi búng tay một cái rồi nói:

- Tuy chúng ta biết điều này, nhưng mà đối phương có biết không?

Trương Hằng lập tức hỏi ngược lại:

- Hả? Ý người là sao?

Lý Cương Lôi cười nhạt rồi xoay người sang chỗ khác, vừa đi vừa nói chuyện:

- Thế giới này rất đơn giản, ngoại trừ trường hợp thực lực cách biệt quá lớn ra, bình thường người cũng không cần tưởng tượng thực lực của đối phương đến mức quá khoa trương. Đối phương cũng là con người, cũng sẽ e ngại tử vong, dưới tình huống song phương đều không biết át chủ bài của nhau, kết quả có khả năng lớn nhất là hòa bình. Đây cũng chính là nguyên nhân sau khi vũ khí hạt nhân được nghiên cứu thành công, tuy có phát sinh chiến tranh lạnh trong một thời gian rất dài nhưng cuối cùng vẫn không có chiến tranh thế giới lần thứ ba.

Trên thực tế, kỹ năng của Trương Hằng là bug hắc chôn dấu trong hệ thống hoán đổi của Chủ thần, tuy hắn rất muốn khiến cho cái bug này mạnh hơn nữa, nhưng không biết tại sao sau khi nội dung tự phát triển, những bug quá mức cường đại đã tự biến mất, chỉ còn thừa lại một số bug, trong đó cũng chỉ có cái bug này mới có chút giá trị. Hơn nữa Trương Hằng đã sớm sắp xếp đệ nhất chí bảo có lực phòng ngự vô song nằm trong di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, như vậy phương diện hắn còn thiếu là kỹ năng công kích, mà cái bug này chính là kỹ năng công kích tốt nhất hiện tại hắn có thể hoán đổi.

- Haiz, chỉ tiếc là bụi luân hồi cần một năm để cooldown, nếu không trên đầu là Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, bên người có bụi luân hồi vờn quanh, tùy thời có thể biến thành Hậu Nghệ chân thân, khi đó cho dù chính diện đối chiến với Trịnh Xá cũng chỉ là chuyện nhỏ.

Trương Hằng nói với vẻ bất đắc dĩ.

- Ủm, ý nghĩ này không tệ, hoặc có thể nói là người yy không tệ.

Lý Cương Lôi vẫn không quay đầu lại, chỉ tiếp tục đi về phía trước.

- À, có một vấn đề... lúc trước đến cùng người và Sở Hiên nói chuyện gì? Tuy ta xác thực nghe được gần hết nội dung, nhưng sau đó hai người các người biến mất khoảng hai phút, lúc đó có chuyện gì?

Giống như bỗng nhiên chợt nhớ ra chuyện gì đó, Trương Hằng liền vội vàng hỏi, Lý Cương Lôi xoay đầu lại nói:

- Trao đổi cùng tuyên chiến.

- Trao đổi cùng tuyên chiến?

Trương Hằng sửng sốt một chút, hần suy nghĩ giây lát rồi lại tiếp tục hỏi:

- Tuyên chiến thì thôi, điểm ấy ta có thể tưởng tượng được, nhưng mà trao đổi là có ý gì?

Lý Cương Lôi cũng không trả lời, chỉ lấy ra một thanh chocolate, chậm rãi bóc vỏ sau đó mới hỏi

- Về chuyện Sở Hiên nói, người thấy thế nào? Ta muốn nghe xem ý nghĩ của người.

Ngày đó, Lý Cương Lôi không để ý đến khuyên can của Trương Hằng, tự mình đến gặp mặt với Clone Sở Hiên, toàn thế giới đoán chừng cũng chỉ có Trương Hằng mới biết được, cứ địa của Clone Sở Hiên nằm tại một vùng núi thuộc khu vực ngoại ô của Đức. Đương nhiên, hần tạo ra một hang động khổng lồ dưới mặt đất, dùng làm nơi thực hiện các loại thí nghiệm, có trời mới biết hần làm thế nào giấu diếm được quân đội cùng chính phủ, kiến tạo ra một phòng thí nghiệm vượt qua trình độ khoa học kỹ thuật hiện tại mấy trăm năm.

Khi Lý Cương Lôi nói xong, Clone Sở Hiên cũng không có chút biểu lộ ngoài ý muốn nào, chỉ lạnh nhạt đáp:

- Đến sớm hơn so với dự tính của ta.

Lý Cương Lôi nở nụ cười lạnh, hần lấy ra một thanh chocolate rồi nói:

- Nói nhảm nhí làm gì, ta cũng không có hứng thú đến xem thử sức nặng của cái gọi là trí giả mạnh nhất. Lần này ta đến là có hai việc, việc đầu tiên chính là “hần” muốn nói chuyện với người, trước mắt ta chỉ làm một cái micro, để cho người và “hần” có thể thuận lợi trò chuyện, tuy rất không muốn nói, nhưng mà “hần” quả thật là nhất gan a.

Nói xong, Lý Cương Lôi liền rút ra một cái điện thoại di động, ném qua cho Sở Hiên, bàn tay xinh xắn của Sở Hiên nhẹ nhàng bắt lấy chiếc điện thoại... tuy nghe có chút buồn nôn, nhưng hiện tại linh hồn của Clone Sở Hiên xác thực là đang nhập vào thân thể Trương Tiểu Tuyết, mà Trương Tiểu Tuyết đúng là người cũng như tên, làn da trắng mịn như tuyết, dung mạo vô cùng xinh đẹp, đặc biệt là cặp mắt của nàng vừa to vừa tròn, thoát nhìn phẳng phất như mắt búp bê, chỉ tiếc là bị Clone Sở Hiên chiếm cứ thân thể, dung mạo và vẻ mặt chả có chút tương xứng nào.

Sau khi tiếp nhận điện thoại Sở Hiên liền tùy ý nhấn vài cái, thấy vậy sắc mặt của Lý Cương Lôi đang ở cách đó không xa bỗng nhiên trở nên tối sầm, giống như muốn phát tác, tuy vậy hần vẫn cố gắng nhẫn nhịn, chỉ híp mắt tiếp tục theo dõi một cách gắt gao.

Không bao lâu sau, từ bên trong điện thoại truyền đến giọng nói của Trương Hằng:

- Alô, Lý Cương Lôi à, thế nào rồi? Đã tìm được Sở Hiên chưa? Có phải là mặt lạnh như tiền, đơ như tượng không?

- Ta là Sở Hiên...

* truongtiemtuyet: chào mừng đến với quyển cuối của Vô hạn tương lai, các độc giả của series Vô hạn...

- 22 tháng 9, bachngocsach.com *

~Phụt!

Trương Hằng đang uống thứ gì đó, vừa nghe thấy mấy chữ này hần lập tức phun ra toàn bộ, giây tiếp theo trong điện thoại xuất hiện tiếng xin lỗi rồi rít:

- Xin lỗi, xin lỗi! Ta không định nói như thế, kỳ thực ý ta là, thanh niên ba không... không, ma quỷ... không, ý của ta là...

Sở Hiên vẫn duy trì vẻ mặt lạnh nhạt, hần dừng lại một chút rồi nói:

- Người sợ ta đến mức như vậy sao? Hoặc là có thể cho rằng, hiện tại người không có lực lượng mạnh mẽ, không cách nào đối kháng được với ta, cho nên mới phải e ngại?

Kỳ thực, đối với tất cả các nhân vật trong Vô hạn thế giới, Trương Hằng đều vô cùng quen thuộc, ngoại trừ một người duy nhất... Sở Hiên, người này không phải là nhân vật do hần sáng tạo ra, theo đạo lý mà nói, phạm là nhân vật không phải do hần sáng tạo, tất cả đều chỉ là nhân vật phụ, cũng đại biểu cho việc những nhân vật này không có cái gọi là số mệnh. Nhân vật tự xuất hiện do cốt truyện tự phát triển, không được Trương Hằng thừa nhận, không cách nào có được số mệnh, cho dù thế nào cũng chỉ là đá lót đường cho nhân vật chính, nhưng Sở Hiên lại là ngoại lệ, người này, phi thường đặc sắc...

Tuy nội dung có thể tự phát triển, tạo ra các nhân vật hay tình tiết nhưng về cơ bản Trương Hằng vẫn là người khống chế hướng đi của cốt truyện, có thể hình dung nội dung tự phát triển là Thiên Đạo, còn Trương Hằng thì là Đại Đạo, hần nắm giữ hướng đi cùng xu thế của Vô hạn thế giới, có thể cải biến Thiên Đạo trên một mức độ nhất định, nhưng lại vô pháp bỏ qua sự tồn tại của Thiên Đạo. Thiên Đạo vô tình, Đại Đạo vô hình, quan hệ giữa hai bên là tương sinh tương khắc, hỗ trợ và tương tác lẫn nhau, không thể tách rời. Khi Vô hạn khủng bố diễn tiến đến The Grudge, Sở Hiên cùng sinh mạng thể hần chế tạo bị chú oán giết chết, nhưng trong nội tâm Trương Hằng vẫn cảm thấy có chút nghi hoặc, quả nhiên, không lâu sau đó, Clone Sở Hiên xuất hiện trong Ác Ma đội, tiếp đó, Sở Hiên bản chính được hồi sinh, trở thành hạch tâm của Trung châu đội...

Vô số chuyện xảy ra, Trương Hằng không phải kẻ ngốc, nhận thấy có vấn đề không hề đơn giản, hần liền tìm cách truy cứu thân thế của Sở Hiên, nhưng chỉ tìm được một vài thông tin: Sở Hiên là người cải tạo giên do một tổ chức chế tạo ra... Mẹ! Sao có thể đơn giản như vậy! Không có mã giên gốc, dựa vào khoa học kỹ thuật thế kỷ hai mươi mốt của nhân loại có khả năng tạo ra Sở Hiên được sao? Hoàn toàn vô lý.

Chính vì thế, trong Vô hạn thế giới, người Trương Hằng sợ nhất chính là Sở Hiên, cả bản chính lẫn clone đều sợ, không phải chỉ vì trăm ngàn âm mưu của Sở Hiên, thứ khiến cho Trương Hằng càng thêm sợ hãi chính là hần hoàn toàn không biết Sở Hiên suy nghĩ cái gì hoặc là muốn làm gì.

Trương Hằng hít một hơi thật dài, thu liễm nỗi sợ hãi lại rồi mới lên tiếng:

- Đúng vậy, Sở Hiên, người nói hoàn toàn chính xác, ta xác thực là sợ người. Không, thay vì nói là sợ, chẳng thà nói là sợ hãi một cách bản năng xuất phát từ sâu trong nội tâm, vì vậy người cũng không cần biểu hiện trí tuệ của mình trước mặt ta, đối với sự đáng sợ của người, ta biết rõ hơn so với bất kỳ ai. Người biết ta mạo hiểm như vậy, tìm người trao đổi, đến tột cùng là vì cái gì chứ?

Sở Hiên không trả lời câu hỏi của Trương Hằng, chỉ hỏi ngược lại, biểu lộ trong mắt hần cũng dần trở nên cuồng nhiệt:

- Trước đó người hãy nói cho ta biết về thế giới bên ngoài cái hộp đã, bên ngoài cái hộp như thế nào?

Trương Hằng âm thầm thở dài, không biết vì sao, hần bỗng nhiên cảm thấy có chút bi ai, trí tuệ như Sở Hiên, vậy mà cũng không cách nào biết rõ bên ngoài cái hộp có thứ gì, tầm mắt hạn chế khiến cho con người không cách nào tưởng tượng được thứ mình chưa bao giờ nhìn thấy, cũng giống như một người từ khi sinh ra đã mù lòa không thể tưởng tượng được đến tột cùng màu sắc là cái gì.

- Thế giới bên ngoài cái hộp... có lẽ sẽ khiến người phải thất vọng rồi, đó là một thế giới không khác thế giới này cho lắm, thế giới đó chỉ có khoa học kỹ thuật nghiêm cẩn, lạnh như băng...

Trương Hằng cẩn thận miêu tả về thế giới của mình cho Sở Hiên, tuy thế giới đó thật sự không khác thế giới này cho lắm, nhưng Sở Hiên vẫn rất chăm chú lắng nghe, thỉnh thoảng còn chen vào hỏi một hai câu, sau khi Trương Hằng nói xong, trên mặt Sở Hiên vẫn không lộ ra chút biểu lộ thất vọng nào, chỉ có vẻ cuồng nhiệt là biến mất vô tung, lúc này hần mới gật đầu nói:

- Có lẽ đúng như người suy đoán, Vô hạn thế giới và thế giới thực tế của người, chỉ là tọa độ bất đồng mà thôi, vẫn cùng nằm trong đa nguyên vũ trụ. Có điều như vậy cũng không sao, hiện tại ta sẽ trả lời vấn đề

của người, lý do người đến tìm ta, là muốn kết minh?

Trương Hằng lại âm thầm thở dài, lúc trước hần thở dài là vì vấn đề về tầm mắt, còn lần thở dài này lại là vì thán phục, hần nói:

- Đúng vậy, xác thực là đến tìm người để kết minh, như ta nói cho người lúc này vậy, mặc dù ta là người tạo ra Vô hạn thế giới, nhưng ta không phải là Sáng thế thần không gì làm không được, có điều cho dù thế nào ta vẫn là tác giả, chỉ là hiện tại thực lực của ta còn quá yếu ớt... Nếu có thể, ta hy vọng có thể kết minh cùng người, cho dù người không trợ giúp ta cũng được, ta chỉ hi vọng chúng ta không trở thành địch nhân, ta hoàn toàn không có chút địch ý nào đối với người...

Sở Hiên lại trực tiếp cắt đứt lời Trương Hằng:

- Nếu như người có thể trả lời một vấn đề, ta sẽ lập tức gia nhập Bắc Dương châu đội, trợ giúp người lấy được bất kỳ thứ gì, thậm chí ngay cả phương pháp tiến vào thế giới Narnia truyền kỳ cũng nói cho người biết, chỉ cần người trả lời được vấn đề này: Ta là ai?

194. Chương 194: Chuẩn Bị (nhị)

- Người là Sở...

Khi sắp nói ra ba chữ này, Trương Hằng lại trở nên trầm mặc, hần bỗng nhiên minh bạch ý tứ trong những lời Sở Hiên vừa nói, thực sự không phải hỏi tên, mà là lai lịch...

Câu đồ lớn nhất trong Vô hạn khủng bố kỳ thực không phải là tập đoàn Thánh nhân cùng Tu chân giả biến đi đâu, cũng không phải lai lịch cùng mục đích chế tạo của Chủ thần không gian, câu đồ lớn nhất, thật ra lại chính là Sở Hiên là ai! Đoạn gien gốc bí ẩn kia là của ai? Những nhà khoa học Trung Quốc lấy được từ chỗ nào? Vì sao sử dụng cùng một đoạn gien, bọn họ có thể tạo ra Sở Hiên hoàn mỹ, còn nước ngoài lại chỉ có thể tạo ra Adam không hoàn mỹ?

Trương Hằng lập tức cười khở, một cơ hội tuyệt vời như thế đã bày ra ngay trước mắt, Clone Sở Hiên gia nhập cũng đại biểu cho việc có được một phần hai Phong Thần bảng, có được trợ giúp của trí giả mạnh nhất, đồng thời có thêm vô số tạo vật thượng vàng hạ cám do Clone Sở Hiên chế tạo, giao dịch như vậy quả thực chính là thiên địa ưu đãi, chỉ cần Trương Hằng trả lời được câu hỏi này, rất đáng tiếc là... hần không biết.

-... Ta không biết, ta không biết người là ai.

Trương Hằng khổ sở ôm mặt nói.

-... Vậy sao? Quả nhiên là người không biết, như vậy chúng ta không có gì để đàm phán được rồi.

Sở Hiên nói như thế, mơ hồ trong đó, Trương Hằng phản phát như nghe được một tiếng thở dài, đương nhiên, có lẽ đây chỉ là do cảm giác của hần có vấn đề, dù sao với tính cách ba không của Sở Hiên, tiếng thở dài không phải là thứ hần có khả năng phát ra...

Nghe thấy vậy trong lòng Trương Hằng lại nhanh chóng trở nên khẩn trương, hần cảm thấy sợ đến mức phát run, ai biết Sở Hiên sẽ làm ra chuyện điên cuồng gì, nếu hần cảm thấy người không có giá trị, nhưng lại có uy hiếp... nói không chừng một giây sau sẽ phóng tới mấy đầu đạn hạt nhân, nếu như khủng bố hơn một ít... không chừng sẽ phái ra đại quân người máy đến bắt người về làm vật thí nghiệm, đương nhiên, cho dù Sở Hiên thực sự phái ra đại quân người máy, Trương Hằng cũng sẽ không vì thế mà thấy kinh ngạc chút nào.

- Đợi, đợi một chút! Ta không có bất kỳ uy hiếp nào đối với người, hơn nữa ta còn quen thuộc với tất cả mọi thứ trên thế giới này, ách, ngoại trừ một số vấn đề cá biệt, hầu hết mọi chuyện ta đều biết rõ, đối với bất kỳ kế hoạch nào trong tương lai của người ta cũng sẽ hữu dụng, vì thế đừng quyết định nhanh như vậy...

Trương Hằng vội vàng nói, ý tứ trong lời nói cũng giống như là của nhân viên bán hàng đang ra sức chào bán một món hàng đã xài rồi, mang hơi hướng mèo khen mèo dài đuôi.

Sở Hiên lại ngắt ngang lời Trương Hằng:

- Tạm thời như thế cũng tốt, khi người biết ta là ai, tùy thời có thể để cho ta gia nhập vào Bắc Dương châu đội, mặt khác, ta cũng biết nguyện vọng của người, đơn giản là gia tăng thực lực cùng tiến vào Narnia truyền kỳ, nhưng mà người cũng nên chuẩn bị tâm lý cho thật tốt, nếu thực lực không đủ, tiến vào thế giới như vậy cũng đồng nghĩa với tử vong...

Nói xong, hắn liền trực tiếp ngắt điện thoại, không nói thêm nửa câu, bên kia đầu dây, Trương Hằng đang ngây ngốc sững sờ, một lúc lâu sau mới mãnh liệt giật mình tỉnh lại, vẻ mặt vô cùng vui vẻ, bởi vì hắn cũng nghe ra ý tứ trong lời nói của Sở Hiên. Tuy không biết vì sao, nhưng có vẻ như Clone Sở Hiên cũng không có địch ý đối với hắn, trái lại còn mong chờ hắn phát triển, tuy không rõ ràng, nhưng vẫn có thể cảm nhận đại khái như vậy, điều này khiến cho Trương Hằng vô cùng vui mừng, có điều tiếp đó vui mừng lại nhanh chóng chuyển thành nghi hoặc cùng sợ hãi... Bởi vì tuy rất không muốn thừa nhận, nhưng mà những người “được” Sở Hiên mong chờ đều không có kết cục gì tốt, ngoại trừ Trịnh Xá có số mệnh nhân vật chính, những người còn lại hình như đều chết hết a?

- Sẽ không phải... là hắn chờ mong ta chết, sau đó nhìn xem Vô hạn thế giới sẽ phát triển như thế nào chứ?

Trương Hằng rung mình một cái, trong nội tâm lại âm thầm suy nghĩ về ý tứ bên trong những lời nói của Sở Hiên. Mà bên kia, thấy Clone Sở Hiên đã ngắt điện thoại, Lý Cương Lôi lập tức nở nụ cười lạnh:

- Không ngờ người rõ ràng vẫn một mực giám thị mọi hành động của ta, thế nào? Từ rất sớm trước kia đã biết ta là trí giả do “hắn” xếp đặt sao?

Sở Hiên liếc mắt nhìn Lý Cương Lôi một cái rồi gật đầu nói không nhanh không chậm:

- Xác thực đã sớm biết, tuy không khẳng định 100%, nhưng trong số các thí nghiệm thể, khả năng của người là lớn nhất.

Hai mắt Lý Cương Lôi tràn đầy tơ máu, gân xanh trên trán cũng lúc ẩn lúc hiện, chỉ cần vừa nghĩ đến chuyện trước mặt là kẻ thù hủy diệt tuổi thơ của mình, giết chết người thân cùng bạn bè của mình, Lý Cương Lôi thật sự hận không thể lập tức lao đến cắn đối phương một ngụm, nhưng những gì Trương Hằng nói vẫn còn trong đầu hắn, giờ phút này Sở Hiên có thực lực gần ngang bằng với Trịnh Xá, như vậy không thể mù quáng báo thù, cái hắn cần chính là tiêu diệt kẻ thù, không phải là khoái ý ân thù.

Lý Cương Lôi hít một hơi thật sâu, sau đó lại tiếp tục cười lạnh:

- Như vậy ta sẽ nói rõ mục đích thứ hai của mình, ta đến là để...

Sở Hiên lại bỗng nhiên xen ngang:

- Tiến vào trong căn cứ đi, ta cũng có vài lời muốn nói với người.

Nói xong, hắn bỗng nhiên phất phất tay, một luồng sáng màu xanh hiện lên, hai người lập tức biến mất tại chỗ, mấy phút đồng hồ sau, Lý Cương Lôi xuất hiện lại ở đúng vị trí lúc trước, chỉ khác là biểu lộ trên mặt của hắn tràn đầy kinh ngạc, phảng phất giống như vừa nhìn thấy chuyện gì đó không thể tin được, cách hơn nửa ngày sau, hắn mới bỗng nhiên cười lớn, quay người đi về phía xa.

-... Tạm thời tin người một lần, cho ta xem xem, cái gọi là trí giả mạnh nhất, bố cục của người có thành công hay không.

195. Chương 195: Chuẩn Bị (tam)

Cứ như vậy, cuộc gặp mặt giữa Lý Cương Lôi và Clone Sở Hiên bị một tấm màn bao phủ, nội dung ẩn giấu trong đó khiến cho Trương Hằng suy nghĩ đến mức vỡ đầu cũng không tìm ra được, mấu chốt nhất chính

là, Sở Hiên bí mật nói gì đó, nhưng Lý Cương Lôi lại không chịu để lộ cho dù chỉ một chút, không chỉ thế, thậm chí ngay cả thâm ý trong những lời của Sở Hiên, Lý Cương Lôi cũng không chịu để lộ mảy may.

-Ta không có hỏi các người đã nói gì lúc ở trong căn cứ, ta chỉ là hỏi thâm ý trong những lời của hần thôi, vấn đề này cũng không thể nói cho ta biết được sao?

Trương Hằng theo sát sau lưng Lý Cương Lôi, không ngừng thấp giọng hỏi, Lý Cương Lôi vừa mới liên lạc xong với một vài tổ chức của thế giới ngầm, đang định liên hệ với mấy cơ sở buôn bán vũ khí, có điều bị Trương Hằng gặng hỏi liên tục như vậy, hần chỉ có thể đặt điện thoại xuống, nhìn thẳng vào Trương Hằng rồi nói:

- Tại sao người phải sợ Sở Hiên đến thế? Theo ta thấy, tuy hần có danh hiệu trí giả mạnh nhất, nhưng cũng chỉ là người có chút mưu trí mà thôi, nếu như có cơ hội chiến đấu một cách công bằng, ta chắc chắn sẽ không thua!

- Trí tuệ của ta sẽ không thua kém bất kỳ ai, cho dù là hơi yếu hơn thì trái tim ta cũng tuyệt đối không bỏ cuộc!

Khi Lý Cương Lôi nói ra những lời này, hai mắt Trương Hằng lập tức như mờ đi, thân ảnh của nam tử trước mặt dần dần trọng điệp với bóng dáng của một người khác trong trí nhớ hần, người đó, cũng giống như Lý Cương Lôi, vô cùng cao ngạo nhưng kỳ thực rất thiện lương...

- Đối với chuyện này ta hoàn toàn tin tưởng không hề nghi ngờ.

Trương Hằng bỗng nhiên nghiêm túc gật đầu, vỗ vỗ vai Lý Cương Lôi rồi đi về phía xa khiến cho Lý Cương Lôi cũng cảm thấy có chút không thể hiểu nổi.

Bất kể như thế nào, sau khi nói chuyện với Sở Hiên xong, cuối cùng Trương Hằng cũng giải quyết được một nửa nghi vấn, một nửa nghi vấn còn lại thì không phải là chuyện có thể giải quyết trong thời gian ngắn, cần phải chờ sau khi hần lấy được Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp mới có thể, cho nên hần cũng tạm gác lại, tập trung chuẩn bị sẵn sàng cho hành trình sắp tới.

- Di tích của Thánh nhân phân hệ da đen nằm tại tam giác Bermuda, tức là Tam giác quỷ trong truyền thuyết, nhưng cũng không phải ở trong thế giới này, mà là trong bán vị diện.

Trong mấy chục ngày này, Trương Hằng cũng nhân cơ hội, giảng giải cặn kẽ về hệ thống lực lượng của Vô hạn thế giới cho hai người Lý Cương Lôi và Nataya, có lẽ trong toàn bộ Vô hạn thế giới, chỉ có hần là người quen thuộc nhất về phương diện này.

- Thánh nhân cùng tập đoàn Tu chân giả, đây là hai thế lực lớn từ thời Hồng Hoang viễn cổ, cái gọi là Thánh nhân, chính là sinh mạng thể đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm. Đương nhiên, tầng thứ năm cũng có mạnh có yếu, sinh mạng thể mới mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm được xếp vào loại Thánh Nhân sơ cấp, hay còn gọi là Thánh nhân phổ thông, chín mươi phần trăm Thánh nhân là ở cấp bậc này. Bọn họ có thể khống chế năng lượng, nhưng lại không thể khống chế hoàn toàn một trăm phần trăm, tuy vậy thực lực vẫn vô cùng cường đại, di sơn đảo hải, bắt tinh cầm nguyệt là chuyện bình thường. Tiến thêm một bước, trở thành Thánh Nhân cao cấp, có thể sơ bộ chuyển đổi năng lượng thành không gian, thời gian, từ đó ảnh hưởng đến không gian và thời gian trong mức độ nhất định. Lại tiến thêm một bước, Thánh Nhân tiên thiên, khả năng khống chế năng lượng đã giống như một bộ phận của thân thể, cấp bậc này có thể tự do chuyển đổi năng lượng thành vật chất, không gian, thời gian, thuận thực khống chế không gian và thời gian, sáng tạo ra sinh mạng thể cùng thế giới.

- Lý Cương Lôi, tri thức trên phương diện này chắc hần người cũng biết đúng không? Cho dù là dùng lý luận lượng tử hiện đại, cũng có thể cơ bản phán đoán được, dưới một số tình huống, năng lượng, không gian và thời gian có thể chuyển đổi lẫn nhau, mà Thánh nhân tiên thiên thì đã biến chuyện đó thành bản năng. Ngoài ra, còn có một loại Thánh nhân đứng tại đỉnh cao nhất, chỉ thiếu chút nữa đã bước vào tầng thứ sáu, loại Thánh nhân này là Thánh nhân nội vũ trụ, có thể bỏ qua quy tắc đặc thù của tất cả thế giới, cho dù là đến thế giới thực tế của ta, quy tắc vũ trụ không cho phép lực lượng siêu tự nhiên tồn tại, vẫn có thể dựa vào lực lượng nội vũ trụ sử dụng ra thực lực Thánh nhân, số lượng của Thánh nhân nội vũ trụ tuyệt đối không cao hơn năm người, hơn nữa theo xếp đặt của ta thì chỉ có hai người.

Lý Cương Lôi đang cố gắng tiêu hóa những tin tức Trương Hằng đưa ra, đây đều là bí mật của Vô hạn thể giới, cho dù là Sở Hiên có được Phong Thần bảng cũng chưa chắc đã biết, vì thế hẳn thật sự lắng nghe vô cùng chăm chú, khi nghe đến lúc này, hẳn rồi cuộc nhện không được lên tiếng hỏi:

- Hai người? Hai người nào?

- Bàn Cổ cùng Hồng Quân, đây là hai Thánh nhân nội vũ trụ duy nhất do ta xếp đặt, đương nhiên, có thể có Thánh nhân nội vũ trụ sinh ra do cốt truyện tự phát triển, nhưng xét về thực lực mà nói, hai nhân vật này nhất định là vượt xa so với những Thánh nhân sinh ra do nội dung tự phát triển, về vận mệnh của hai người này thì... Lý Cương Lôi, người đã từng nghe nói đến ý thức Gaia bao giờ chưa?

Lý Cương Lôi sửng sốt một chút rồi nói:

- Gaia? Linh hồn thể giới? Tập hợp ý thức của Trái đất?

Trương Hằng gật đầu nói:

- Cũng gần giống như vậy, lúc ban đầu, vũ trụ là một nơi hư vô, đừng nói đến ánh sáng, cho dù là không gian thời gian cũng không có, trong toàn bộ vũ trụ tồn tại duy nhất một chất điểm có thể tích vô cùng nhỏ nhưng khối lượng lại vô cùng lớn, sau đó chất điểm ấy bùng nổ, tạo ra tứ đại nguyên tố: đất, lửa, nước, gió, mỗi nguyên tố phân biệt đại biểu cho vật chất, năng lượng, không gian, thời gian. Lấy điểm bùng nổ này làm cơ sở, tất cả bắt đầu nảy sinh, vũ trụ hình thành, tiếp đó vũ trụ không ngừng bành trướng, mở rộng đến vô hạn, tạo nên đa nguyên vũ trụ, vô cùng vô tận thể giới, mà từ khi toàn bộ vũ trụ sinh ra, đã có một ý thức tồn tại, là tập hợp ý thức của toàn bộ vũ trụ, gọi là Gaia...

- Theo sự mở rộng của vũ trụ ý thức này lớn lên, theo vũ trụ bành trướng mà dần trở nên mạnh mẽ, thăng đến khi ý thức này thức tỉnh, Gaia thành hình, sau đó hóa thành Hồng Hoang đại lực, ý thức này tạo ra Hồng Hoang vạn tộc, thần, ma, quỷ, quái đều xuất hiện. Hồng Hoang đại lực là trung tâm của toàn bộ đa nguyên vũ trụ, theo vũ trụ biến lớn mà không ngừng trở nên rộng lớn, nhưng toàn bộ Hồng Hoang đại lực chung quy có đến trăm vạn tộc, bởi vì ý thức Gaia theo vũ trụ bành trướng mà tăng cường, số tộc sinh ra cũng không ngừng gia tăng, do vậy một vấn đề lớn xuất hiện, đó chính là thức ăn...

- Quả là đáng châm chọc đúng không? Thần, ma, quỷ, quái, thần thông quảng đại trong truyền thuyết, chúng nó lại thiếu ăn, nhưng hiện thực chính là như thế, Hồng Hoang vạn tộc là chủng tộc có thiên tư xuất chúng, trăm vạn chủng tộc này sinh ra đã chỉ thích hợp với chiến đấu. Dưới tình huống như vậy, Gaia tạo ra một loại sinh vật, loại sinh vật này có năng lực học tập, có sức sinh sản mạnh, có thể chịu được vất vả, có thể dùng làm đồ ăn, nhờ đó, vấn đề lương thực của Hồng Hoang vạn tộc được giải quyết, loại sinh vật bị coi như gia súc này, là nhân loại...

- Hệ thống kinh tế trên Hồng Hoang đại lực dần thành lập, từ ban đầu lấy vật đổi vật, sau rồi cuộc biến thành lấy “người” làm đơn vị vật giá, một trăm năm, một nghìn năm, một vạn năm, mười vạn năm, trăm vạn năm, trăm triệu năm... nhân loại chịu đựng khổ cực cùng tra tấn khó có thể tưởng tượng, thống khổ giãy dụa. Rồi cuộc, trong vô cùng tra tấn, vô vàn thống khổ, nhân loại cũng dần trở nên mạnh mẽ, dần hiểu ra, thay vì cầu người, không bằng cầu chính mình, có được lực lượng, mới có thể bảo vệ người bên cạnh, khi nhân loại gần như mất đi hy vọng, Bàn Cổ xuất hiện...

- Trong Vô hạn khủng bố cũng đã nói qua rồi, dưới đe dọa của vô vàn nguy hiểm, dưới áp lực sinh tử, một bộ phận rất nhỏ trong nhân loại khai mở được lực lượng ẩn náu trong gen, lực lượng này chính là mở cơ nhân tỏa. Mà người đầu tiên thành công mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, trở thành Thánh nhân chính là Bàn Cổ, hắn chiến đấu, hắn phấn đấu, hắn phấn nộ, hắn tuyệt vọng, hắn trưởng thành, trải qua thiên tân vạn khổ, hắn quen biết với rất nhiều đồng đội, nhóm người này triển khai một chiến dịch vô cùng lớn, từ xưa đến nay chưa từng có, chiến dịch này, tên là Khai Thiên...

- Bàn Cổ khai thiên, đánh nát Gaia, sáng tạo ra thế giới thuộc về nhân loại, sau trận chiến này, hầu như tất cả Thánh nhân phi nhân loại đều chết, ngay cả Hồng Hoang đại lực cũng tan nát, Hồng Hoang vạn tộc gần như bị diệt tuyệt, thế nhưng bản thân hắn cũng triệt để ngã xuống, tách thành ba phần, nhân cách chính nghĩa cùng nhân cách tà ác của hắn xuyên qua không gian thời gian, không biết đi về đâu, chỉ còn lại nội vũ trụ của hắn tiếp tục đắm nhận ý chí, dẫn dắt nhân loại chậm rãi đứng lên, trở nên mạnh mẽ...

- Về sau, nhân loại không ngừng đối kháng với dị tộc, số mệnh của nhân loại càng ngày càng lớn mạnh, đến khi Thánh nhân thứ hai xuất hiện, nhân loại đã không còn phải lo về chuyện bị dị tộc chăn nuôi, biến thành nô lệ, mà Thánh nhân thứ hai của nhân loại chính là đạo tổ Hồng Quân. Tuy Bàn Cổ đã phá nát Gaia, nhưng mà Gaia chính là ý thức của đa nguyên vũ trụ, vũ trụ bất diệt thì nó bất diệt, cho nên dù muốn hay không, không bao lâu sau nó sẽ lại trở về, khi đó nhân loại rất có khả năng sẽ rơi vào đại kiếp nạn, vì thế sau Bàn Cổ, Hồng Quân lại tiếp nhận nhiệm vụ...

- Lúc ấy, để tiến vào Vô hạn thế giới, ta giao lộ tuyển nhân quả cho Thánh nhân cùng tập đoàn Tu chân giả, sau đó lộ tuyển nhân quả bị chia năm xẻ bảy, một bộ phận lớn nhất đã trở thành Chủ thần, ước chừng khoảng 70%, đây là tồn tại của Chủ thần, người nghĩ những vật phẩm trong Chủ thần không gian có thể bỗng dưng xuất hiện từ hư vô sao? Không, tất cả đều là do các tiểu đội luân hồi tiến vào thế giới phim kinh dị, cải biến nội dung, thay đổi cốt truyện sau đó lấy được điểm nhân quả, Chủ thần chính là sử dụng điểm nhân quả để tạo ra vô vàn vật phẩm. Phần còn lại của lộ tuyển nhân quả thì trở thành những thứ khác, 10% kết hợp với một lượng nguyên lực khổng lồ tạo thành Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, 5% biến thành Hiền giả chi thạch, 15% còn lại dung hợp với bộ phận Gaia bị Hồng Quân phong ấn, tạo thành Phong Thần bảng, thế nhưng sau đó hắn cũng giống như Bàn Cổ, triệt để ngã xuống, tách thành ba phần...

- Đến lúc này, nhân vật chính của Hồng Hoàng thế giới đã từ Hồng Hoàng vạn tộc chuyển thành nhân loại, dưới sự dẫn dắt của Thánh nhân, nhân loại không ngừng phát triển, sau đó ba phân hệ lớn xuất hiện, theo thứ tự là tập đoàn Thánh nhân phân hệ da vàng lớn mạnh nhất, tiếp đến là tập đoàn Thánh nhân phân hệ da trắng, cuối cùng là tập đoàn Thánh nhân phân hệ da đen nhỏ yếu nhất. Trong hệ thống lực lượng của Vô hạn thế giới, tuy Thánh nhân có thể sử dụng ý thức để khống chế năng lượng, nhưng cũng có những biện pháp khác có thể đạt tới kết quả như vậy, ví dụ như nếu khoa học kỹ thuật phát triển đến mức cực hạn, khi đó khống chế năng lượng là chuyện bình thường, mà công nghệ văn tự ký hiệu chính là thể hiện cấp cao nhất của khoa học kỹ thuật, chẳng những có thể khống chế năng lượng, còn có thể cường hóa bản thân, lúc ấy ta để một số Thánh nhân nắm giữ công nghệ văn tự ký hiệu, sau đó những người này tạo ra tập đoàn Tu chân giả...

- Xét về phương diện thân thể, Tu chân giả xác thực thua xa Thánh nhân, trước mặt Thánh nhân, ngàn vạn Tu chân giả cũng chỉ là con sâu cái kiến, tuy vậy Tu chân giả có thể luyện chế các loại khí cụ tu chân, dung nạp công nghệ văn tự ký hiệu vào trong pháp bảo, giống như linh kiện điện tử của nền khoa học kỹ thuật hiện tại vậy, khoa học kỹ thuật hiện tại chính là sử dụng điện năng thông qua linh kiện điện tử, từ đó sinh ra các loại hiệu quả, mà đồng dạng, Tu chân giả truyền năng lượng của mình vào các loại khí cụ, xuyên suốt qua những ký hiệu bên trong, do đó sinh ra các loại hiệu quả, ví dụ như không gian, ví dụ như trọng lực, ví dụ như cực nóng, cực lạnh các loại, Tu chân giả cầm khí cụ đẳng cấp cao nhất có thể địch nổi Thánh nhân...

Khi nói đến đây, Trương Hằng ngừng lại một lát, sau đó mới khoát tay:

- Vì thế, sau khi tập đoàn Tu chân giả xuất hiện, mâu thuẫn bộc phát. Người ngấm lại một chút là có thể thấy, ngàn vạn nhân loại mới có thể thông qua khảo nghiệm sinh tử mà xuất hiện một Thánh nhân, nhưng còn Tu chân giả thì thế nào? Tuy cũng có dựa vào tư chất, nhưng trong một trăm nghìn người chỉ ít cũng có một nghìn người hợp cách, tu chân giống như cơ cấu của giáo dục hiện đại vậy, người có tư chất càng tốt càng có thể học tập đến cấp cao hơn. Tu chân giả cũng là như thế, cho dù tư chất hơi yếu, vẫn là Tu chân giả sơ cấp, người có tư chất cao có thể trở thành Tu chân giả cao cấp, cứ như vậy, không biết sẽ sinh ra mấy triệu Tu chân giả, nói không chừng toàn thể xã hội nhân loại sẽ phát sinh kịch biến, hình thành nên xã hội dùng công nghệ văn tự ký hiệu làm chủ, người người tu chân, nhà nhà tu chân. Khi đó, Thánh nhân sẽ biến thành cái gì đây? Đồ trang trí? Hay là trở thành nguồn cung cấp năng lượng cho xã hội? Dù sao năng lượng của Thánh nhân là vô hạn, còn Tu chân giả thì không có năng lượng vô hạn như vậy...

- Chính vì thế, mâu thuẫn giữa Thánh nhân và Tu chân giả dần tích lũy, khi mâu thuẫn tích lũy đến một mức độ nhất định, Hồng Hoàng đại chiến bắt đầu...

196. Chương 196: Chuẩn Bị (tứ)

Hồng hoang đại chiến, chiến tranh giữa Thánh nhân và Tu chân giả, vượt qua không gian, thời gian, thế giới... Ngẫm lại một chút là có thể thấy, sinh mạng thể đã đạt đến tầng thứ năm, có thể khống chế năng lượng, thời gian, không gian, một chiêu cũng đủ để kích phá một phần của Thái Dương Hệ, loại lực lượng này đã vượt qua tưởng tượng của phàm vật, hơn nữa Thánh nhân đã không cần tiếp tế cùng hô hấp các loại, có năng lượng vô hạn, chiến đấu kéo dài qua các thiên hà, thậm chí là qua hàng loạt thế giới cũng không sao.

Mà Tu chân giả cũng không kém, với tư cách tập đoàn duy nhất có thể địch nổi vũ lực của Thánh nhân, số lượng Tu chân giả vượt xa so với số lượng Thánh nhân, có công nghệ văn tự ký hiệu đủ để địch nổi kỹ xảo chiến đấu của Thánh nhân, mượn vô vàn thiên tài địa bảo của Hồng Hoang đại lục luyện chế ra những pháp bảo siêu cường ngay cả Thánh nhân cũng không dám ngán cản.

- Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp là pháp bảo cấp cao nhất, so với những pháp bảo đỉnh cấp khác, cái bảo tháp này 90% là phòng ngự, 10% công kích, cho dù có mười mấy Thánh nhân đồng loạt tấn công, trong thời gian ngắn cũng không thể phá vỡ được tầng phòng ngự của Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp. Đây là vật phẩm trọng yếu nhất ta lưu lại trong di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, những vật khác thì thôi, không lấy được cũng không sao, chỉ có duy nhất vật phẩm này là cho dù thế nào cũng phải lấy được!

Trương Hằng rất nghiêm túc nói với hai người còn lại. Lý Cương Lôi trầm mặc một chút sau đó mới hỏi:

- Vì sao Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp lại ở trong di tích của Thánh nhân phân hệ da đen? Thứ này bất kể nghe như thế nào cũng giống như là tạo vật trong truyền thuyết của Trung Quốc a? Dù thế nào cũng không thể rơi vào tay của Thánh nhân phân hệ da đen chứ?

Trương Hằng cười khổ một cái rồi nói:

- Cũng không phải là Thánh nhân phân hệ da đen lấy được Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, lúc trước Hồng hoang đại chiến, thực lực của phân hệ da đen là yếu nhất, chỉ có phân hệ này là không có Tu chân giả, ví dụ như phân hệ da trắng có ma pháp sư, thuật sĩ luyện kim, thậm chí một số phe phái nhỏ ví dụ như druid các loại cũng đều là phân nhánh của Tu chân giả. Tương tự, phân hệ da vàng có đạo sĩ, phù thuật sĩ, luyện khí sĩ, tu ma sĩ... rất nhiều phe phái, hai phân hệ da vàng và da trắng đều là những tập đoàn cực kỳ hùng mạnh, chỉ có phân hệ da đen là không chỉ số lượng Thánh Nhân ít ỏi, mà còn không có tập đoàn Tu chân giả, cho nên trong thời kỳ cao trào của Hồng hoang đại chiến, phân hệ da đen đã rút lui rất nhanh, giữ thái độ trung lập, kỳ thực rút lui là nói cho vãn vãn vậy thôi, chứ thực tế là bị đánh đến mức phải hàng phục.

Trương Hằng thở ra một hơi sau đó tiếp tục:

- Lúc đó nhân loại cực kỳ thịnh vượng, tổng cộng chia làm ba chủng tộc lớn, năm tập đoàn lớn, theo thứ tự là tập đoàn Thánh nhân cùng tập đoàn Tu chân giả phân hệ da vàng, tập đoàn Thánh nhân cùng tập đoàn Tu chân gia phân hệ da trắng, cuối cùng là tập đoàn Thánh nhân phân hệ da đen. Lĩnh vực tinh thông của năm tập đoàn cũng không giống nhau, ví dụ như lĩnh vực tập đoàn Thánh nhân phân hệ da vàng tinh thông nhất là thời gian, tạo vật, sinh mạng, linh hồn, công trình khổng lồ nhất trong lĩnh vực linh hồn là Lục đạo luân hồi...

Khi nói đến đây, Trương Hằng hơi nhíu lông mày một chút:

- Ách, vẫn phải giải thích cặn kẽ một lần về công trình linh hồn của phân hệ da vàng mới được, lúc trước cũng đã nói đến rồi, sinh ra Thánh nhân là chuyện cực kỳ khó, gần như trong hàng triệu người mới có một cường giả khai mở được cơ nhân tỏa tầng thứ tư, mà trong mấy chục triệu, thậm chí mấy trăm triệu cường giả mới có một người có thể trở thành Thánh nhân, cho dù để toàn thể nhân loại tham gia vào khảo nghiệm sinh tử cũng không quá đáng là sinh ra được mười mấy Thánh nhân mà thôi. Mặc cho nhân số của loài người lớn đến mức nào cũng không chịu tiêu hao như thế, do đó để mở rộng lực lượng, cũng để củng cố vị trí mạnh nhất, phân hệ da vàng bắt đầu xây dựng Lục đạo luân hồi. Mục đích là để giữ lại linh hồn của sinh mạng thể dưới tầng thứ năm, sau đó tiến hành nhân bản thân thể dùng cho quá trình hồi sinh, cũng tức là khi có người tử vong, lập tức ghi chép lại trạng thái, đến khi hồi sinh trực tiếp kéo linh hồn lướt qua

không gian thời gian đặt vào thân thể mới. Một công trình như vậy, thời gian cùng tinh lực tiêu hao gần như vô cùng vô tận, cuối cùng rốt cuộc cũng thành công, vì thế cách biệt thực lực giữa phân hệ da vàng với hai phân hệ còn lại càng lúc càng lớn, đúng rồi, cùng với Lục đạo luân hồi, kế hoạch chế tạo Clone cũng đồng thời lấy được thành công...

- Lĩnh vực Thánh nhân phân hệ da trắng tinh thông nhất thì là không gian, tiến hóa, tín ngưỡng lực, trong đó tín ngưỡng lực vô cùng thần diệu, dựa vào tín ngưỡng của sinh linh để đề cao chiến lực cá nhân, tuy không đạt đến cấp độ Thánh nhân, nhưng xét trên phương diện lực lượng mà nói cũng không thua gì, cũng tức là cái gọi là Thần. Rồi sau đó phân hệ da trắng càng là dựa vào tín ngưỡng lực chế tạo ra Kế hoạch hoàn thiện loài người, chỉ tiếc đó là một loại phản ứng dây chuyền không thể khống chế, không thể nghịch chuyển, một khi bắt đầu liền không cách nào dừng lại. Trên thực tế, đối với sự kiện của Adam ta vẫn luôn hoài nghi, những Thánh nhân cùng các Tu chân giả đang ẩn nấp nhất định là đang âm thầm quan sát những chuyện diễn ra trong Chủ thần không gian, còn Adam thì chỉ là một thí nghiệm nhỏ mà thôi, lúc trước Adam còn cách cấp độ đỉnh cao của mở cơ nhân tỏa rất xa, trên thực tế, ngay cả tầng thứ năm cũng mới chỉ chạm đến chứ chưa đạt tới, nếu không đã không thể dễ dàng thất bại như vậy.

Trương Hằng cười lạnh một chút, sau đó mới nói:

- Cho dù thế nào tập đoàn Thánh nhân phân hệ da trắng cũng không so được với phân hệ da vàng, vì thế bọn họ chỉ có thể chế tạo ra vũ khí đồng quy vu tận, cũng tức là kế hoạch hoàn thiện loài người, không đến vạn bất đắc dĩ, bọn họ sẽ không sử dụng. Mà so ra, phân hệ da đen là yếu nhất, lĩnh vực phân hệ da đen tinh thông là năng lượng cùng nguyên lực, điểm này ngay cả ta cũng rất kinh ngạc, trong ba chủng tộc lớn, tinh thông về lĩnh vực năng lượng nhất lại là phân hệ da đen. Có điều phạm là Thánh nhân đều có thể khống chế năng lượng, cho nên mặc dù phân hệ da đen có hiểu biết sâu đối với lĩnh vực này cũng không có được ưu thế mang tính áp đảo.

- Nguyên lực thì lại là một năng lực khác, sử dụng Phong thần bảng sẽ gặp phải công kích của thời không nghịch lưu, đây chính là một dạng công kích của nguyên lực, tuy phân hệ da đen tinh thông về nguyên lực, nhưng cũng không phải là nói bọn họ có thể sử dụng cùng khống chế nguyên lực. Trên thực tế, lúc đó phân hệ da đen chỉ là có thể tránh né cùng phân tán công kích của nguyên lực vào vũ trụ trong một mức độ nhất định mà thôi, dưới vũ lực tuyệt đối của hai phân hệ còn lại, hiểu biết này thật sự có cũng như không, vì thế sau khi Hồng hoang đại chiến bắt đầu không bao lâu, phân hệ da đen đã bị phân hệ da trắng và da vàng đánh đến mức vô cùng thê thảm, buộc phải hàng phục.

Trương Hằng dừng lại một lát, hẩn nhìn hai người đang chăm chú lắng nghe trước mặt, sau đó lại tiếp tục:

- Khi Hồng Hoang đại chiến bước vào giai đoạn cao trào, phân hệ da đen có thực lực yếu nhất không thể không đứng ở thế trung lập, cũng tức là không nhận được chút lợi ích nào, năng lượng vô cùng vô tận từ phản thế giới, nguyên lực, thậm chí là thiên tài địa bảo trên Hồng Hoang đại lục đều đã không còn dính dáng gì đến bọn họ. Nhưng dù sao phân hệ da đen vẫn có vài trăm Thánh nhân, đây cũng là một lực lượng khổng lồ, cho nên hai phân hệ còn lại vẫn lồi kéo, biến phân hệ da đen thành nơi chế tạo hoặc là gia công đạo cụ, vũ khí ình. Lúc này đã có nhắc đến, lĩnh vực phân hệ da đen am hiểu nhất là năng lượng cùng nguyên lực, tuy đối với chiến đấu mà nói hiểu biết này chỉ là gân gà, nhưng đối với gia công vật phẩm cùng vũ khí lại cực kỳ hữu hiệu, cũng chính vì vậy, Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp đã đến tay các Thánh nhân của phân hệ da đen, bất quá là vì để cho phân hệ da đen cải tạo cùng gia công mà thôi.

197. Chương 197: Chuẩn Bị (ngũ)

- Sau đó trải qua ngàn vạn năm, Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp vẫn ở lại trong di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, ngoài ra trong di tích còn có rất nhiều vật phẩm khác, đối với Chủ thần không gian mà nói đều là những tạo vật độc nhất vô nhị, bất kể là uy lực hay tác dụng đều mạnh hơn vô số lần so với những vật phẩm hoán đổi từ Chủ thần, nếu có thể, sau khi lấy được Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp chúng ta cũng nên cố gắng thu thập những vật phẩm này.

Trương Hằng tiếp tục nói, có điều Lý Cương Lôi lại hừ lạnh một tiếng:

- Cho dù thế nào đi nữa đó vẫn là di tích của Thánh nhân, theo thuyết pháp của người, thực lực của Thánh nhân còn mạnh hơn nhiều so với thần tiên ma quỷ trong truyền thuyết, di tích của bọn hần sao có thể tiến vào dễ dàng như vậy? Huống hồ... người không có nghi ngờ gì sao? Cái di tích này, bất kể xem xét như thế nào cũng giống như cạm bẫy, bên trong có thứ người cần nhất, có vô vàn tạo vật, vậy mà cái bán vị diện này lại bị vứt bỏ, không đáng ngờ sao? Ngoại trừ Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, chẳng lẽ cái bán vị diện này không quan trọng? Theo ta thấy, giá trị của bán vị diện này gần như không thua kém Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, nếu như có thể điều khiển được, ít nhất bảo đảm an toàn cho ba người chúng ta là chuyện tuyệt đối không thành vấn đề, lợi ích lớn như thế, nguy hiểm nhỏ như vậy, tùy tiện xem xét thế nào cũng giống như một loại bẫy do Thánh nhân cùng Tu chân giả hợp lực bố trí, mà mục đích của cái bẫy này chính là nhằm vào người.

- Xác thực là bẫy.

Trương Hằng khẳng định:

- Nội dung tự phát triển đã tiến hành che đậy một số điểm mấu chốt, những mấu chốt này đều do nội dung tự phát triển mà sinh ra, ta gần như không cách nào biết được, nhưng mà có một điểm mấu chốt trọng yếu bị ta biết... Cái bán vị diện này kết nối với Vực sâu không đáy.

- Vực sâu không đáy?

Lý Cương Lôi sửng sốt một chút, hần chăm chú nhìn Trương Hằng, sau đó mới lên tiếng:

- Vực sâu không đáy trong Dungeons & Dragons? Tại sao người lại nghĩ đến nơi đó chứ?

Trương Hằng lập tức nở nụ cười khổ:

- Không phải ta muốn như vậy, mà là do nội dung tự phát triển, hoặc có thể nói đây là nơi tự nhiên mà xuất hiện, bởi vì giống như vô cực sinh thái cực, thái cực sinh lưỡng nghi, đa nguyên vũ trụ cũng sẽ tự nhiên mà sinh ra phân hóa nào đó. Toàn bộ đa nguyên vũ trụ xuất hiện hai khu vực cực đoan, một là Vực sâu không đáy, nơi đó cực kỳ tiếp cận hắc ám nguyên lực, hai là Quang minh thiên đường, chỗ đó cực kỳ tiếp cận quang minh nguyên lực. Tuy sinh vật bản địa của Vực sâu không đáy xác thực rất cường đại, nhưng mà so ra, ở đó còn có một loại sinh vật kinh khủng hơn nhiều: Vu...

- Đúng vậy, trong Hồng hoang đại chiến, các tập đoàn đều trắng trợn chế tạo sinh vật chiến đấu, trong đó Vu là sinh vật chiến đấu siêu cường gần như có thể địch nổi Thánh nhân, chỉ là 99% Vu sẽ dần mất đi thần trí, thậm chí ngay cả tập đoàn Thánh nhân cũng chưa chắc đã có thể khống chế, mấu chốt hơn là, Vu còn có một loại phương thức phát triển đặc thù: thôn phệ vạn vật để tăng cường thực lực bản thân, theo thời gian trôi qua, thực lực của Vu sẽ ngày càng lớn mạnh, khả năng khống chế cũng sẽ ngày càng suy giảm, nói một cách khác, bọn họ đều là tiêu hao phẩm sử dụng một lần duy nhất, chỉ cần không phải Đại Vu, sau khi chiến đấu một thời gian ngắn đều bị xếp vào hàng ngũ cần phải tiêu hủy.

- Tuy vậy Đại Vu cũng là Vu, nhìn xem chiến hữu trước kia bị tiêu hủy, đây là chuyện bọn họ khó có thể tiếp nhận, cho nên sau khi cân nhắc rất lâu, một số lượng lớn Vu bị ném vào Quang minh thiên đường cùng Vực sâu không đáy, phần lớn vật chất tại đó đều là do năng lượng cực đoan cấu thành. Vu thực sự không phải là Đại Vu, ngoại đạo của Vu không đủ để thôn phệ năng lượng cực đoan, cho nên ở đó bọn họ không thể tiếp tục trở nên mạnh hơn, nhưng lại có thể sống sót. Nói một cách khác, Vực sâu không đáy chính là bãi phế liệu của Hồng hoang đại chiến, nơi đó cực độ nguy hiểm!

Trương Hằng suy nghĩ, sau đó thêm một kết luận:

- Nếu như có dưới 100 Thánh nhân rơi vào Vực sâu không đáy, trong một tháng không cách nào ly khai, lại không có ngoại viện, như vậy... bọn hần chết chắc rồi!

Lý Cương Lôi lại nhún vai, hần tiếp tục cố gắng tiêu hóa những tin tức Trương Hằng vừa nói, tuy không rõ mức độ nguy hiểm của Vực sâu không đáy, nhưng nếu như ngay cả Trương Hằng với thân phận tác giả mà cũng nói ra bốn chữ cực độ nguy hiểm, vậy có thể khẳng định nơi đó đặc biệt nguy hiểm, hần lập tức gật đầu nói:

- Bán vị diện kết nối với Vực sâu không đáy? Nếu như chỗ đó thật sự là di tích của Thánh nhân, sao có thể ở gần nơi nguy hiểm như vậy được, nói một cách khác, đây là cạm bẫy trắng trợn? Dương mưu sao?

Trương Hằng lại nở nụ cười khổ, hần gật đầu nói:

- Đúng thế, là dương mưu, nhưng ta lại không thể không đến đó, cho dù chỗ đó chính là Vực sâu không đáy, ta cũng nhất định phải đến. Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp chính là chỗ dựa duy nhất để ta có thể trở nên mạnh mẽ trong thế giới này, nếu như mất đi... đợi đến lúc bug kế tiếp xuất hiện, ta chỉ sợ mình không có số mệnh tốt như vậy, dù sao ta cũng không phải là vai chính.

Đối với vai chính, số mệnh, những thứ này Lý Cương Lôi đã sớm nghe Trương Hằng giải thích qua, hần cũng biết vai chính của thế giới này là Trịnh Xá, nói một cách khác, trước mắt đúng là thời điểm số mệnh của Trương Hằng nồng đậm nhất, nếu như hiện tại không đi lấy Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, như vậy tương lai sẽ không còn cơ hội, hoặc có khả năng sẽ bị người khác lấy đi, nghĩ tới đây, hần cũng chỉ có thể cắn răng nói:

- Tốt, cùng người mạo hiểm một chuyến! Có điều nên chuẩn bị mấy thứ...

Lời còn chưa dứt, Lý Cương Lôi chợt thấy Trương Hằng đang gần như trợn mắt há mồm, mà biểu lộ bình tĩnh này giờ của Nataya cũng biến đổi, không đợi hần kịp hỏi, Trương Hằng đã trước một bước hét lên:

- Không thể nào! Thế giới phim kinh dị ta xếp đặt tại sao lại bị thay đổi? Ta đã tiến vào Vô hạn thế giới, không thể có người động vào cốt truyện, nội dung tự phát triển cũng không thể sửa đổi đại cục, làm sao có thể! Tại sao lại biến thành cái này? Không có khả năng!

- Biến thành cái gì?

Lý Cương Lôi vội vã hỏi, trên thực tế, so với Trương Hằng hần còn nóng vội hơn, dù sao hần vẫn chỉ là một người bình thường, tư cách duy nhất để tranh đấu với Sở Hiên cũng chỉ là dựa vào hiểu biết cùng các xếp đặt sẵn của Trương mà thôi, lần này ngay cả xếp đặt của Trương Hằng cũng mất hiệu lực, nội tâm hần lập tức trở nên căng thẳng.

- Deep Rising!

Trương Hằng gần như nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Đây là một thế giới phim kinh dị ta từng xếp đặt, bởi vì nội dung tự phát triển, bạch tuộc khổng lồ không chỉ xuất hiện trong biển mà còn có thể lên đến tận lục địa, hơn nữa số lượng cũng trên mấy chục nghìn, đây là thế giới phim kinh dị mức độ diệt thế ta xếp đặt, phương pháp duy nhất có thể tiêu diệt bọn chúng chính là giết chết Queen, mà vị trí của Queen là... ngay tại Tam giác quỷ!

- Nói một cách khác, khi ta khai mở di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, Trịnh Xá cùng các tiểu đội luân hồi khác cũng sẽ tiến vào!

198. Chương 198: Deep Rising (nhất)

Trương Hằng giống như con gián không đầu, không ngừng chạy qua chạy lại trong phòng, thỉnh thoảng lại hét lớn, hoặc là lại nói với Lý Cương Lôi một câu:

- Người là trí giả của đội ngũ chúng ta cơ mà!

Lý Cương Lôi cũng quát lại:

- Người cho rằng trí giả là cái gì? Thần sao? Thánh nhân? Cái gọi là trí giả, chính là đổi cái giá nhỏ nhất lấy lợi ích lớn nhất mà thôi! Cho dù cái người gọi là trí giả mạnh nhất, gặp phải tình huống hiện tại của chúng ta hần cũng không có cách nào, không thể khiến người lập tức trở nên mạnh ngang ngửa với Trịnh Xá.

Trương Hằng ôm đầu nói:

- Dứt khoát đến chỗ Sở Hiên lấy mấy trái bom siêu trọng lực phá nổ Trái đất luôn cho rồi, đã đến mức này, mọi người cùng nhau game over đi!

Lý Cương Lôi còn chưa trả lời, Nataya đã bước một bước hoảng loạn lên, mà Lý Cương Lôi lại nhìn Trương Hằng với vẻ xem thường sau đó nói với Nataya:

- Đừng hoảng hốt, đội trưởng của chúng ta thuộc loại mắt to hơn bụng điển hình, lúc nói thì nghe có vẻ rất thuận lợi, đến khi bắt đầu thực hành lại luôn xảy ra vấn đề chỗ này chỗ nọ, cứ mặc kệ hử. À mà... Nataya, hành trình lần này sẽ rất nguy hiểm, ở lại Anh quốc sẽ an toàn hơn, người đồng ý không?

Nataya sững sốt một chút, nàng cẩn thận nhìn Trương Hằng rồi mới lên tiếng:

- Ta... ta là tinh thần lực khổng chế giả của Bắc Dương châu đội, Trương Hằng nói ta là thành viên phi thường trọng yếu...

Trải qua tiếp xúc lâu ngày, Trương Hằng cũng đã nắm rất rõ tính cách của Nataya, bình thường khi bắt màn nàng sẽ gọi Trương Hằng là đội trưởng, còn khi trong nội tâm có chút mong đợi sẽ gọi thẳng tên của hử, ví dụ như lúc này. Nghe Lý Cương Lôi nói như vậy, Trương Hằng cũng cảm thấy có chút uất ức thay cho Nataya, hử vỗ nhẹ vào vai nàng, sau đó mới nói:

- Ta hiểu ý người, tinh thần lực khổng chế giả rất có lợi đối với việc tránh né quái vật, nhưng thật xin lỗi, làm tinh thần lực khổng chế giả của Bắc Dương châu đội, Nataya là nhân tố vô cùng quan trọng trong hành trình của chúng ta, điểm này ta không cách nào đáp ứng người... Ta biết rõ ý của người, là lo cho an nguy của cha mẹ nuôi, đây cũng không phải điều gì xấu, có điều vì sao người không khuyên bọn họ đi tham quan du lịch một chuyến? Ta cảm thấy sa mạc phong tình rất không tồi, hoặc là cao nguyên cũng tốt, ý kiến của người thế nào?

Lý Cương Lôi vốn đang cau mày, sau khi nghe Trương Hằng nói, hử mới bỗng nhiên tỉnh ngộ:

- Sa mạc khô ráo nóng bức cùng cao nguyên lạnh lẽo? Người xếp đặt thiết kế đám bạch tuộc khổng lồ kia thuộc vào loại động vật lưỡng cư hô hấp qua da? Nhất định phải giữ thân thể ướt át, hoặc là trong một khoảng thời gian nhất định bắt buộc phải làm ướt thân thể? Đồng dạng, cũng phải bảo đảm nhiệt độ vừa phải, đặc biệt là với hoàn cảnh như cao nguyên... dưỡng khí, là như vậy phải không? Ta nhớ trên Trái đất thời cổ đại, khi đó hàm lượng oxy trong không khí vượt xa so với hiện nay, vì thế các loài sinh vật đều to lớn dị thường, theo hàm lượng dưỡng khí giảm bớt, sinh vật cũng phải trở nên nhỏ hơn để có thể sinh tồn. Hiện nay hàm lượng oxy trong không khí tương đối thấp, chỉ tầm 20%, trong thời gian ngắn phải hô hấp nhiều thì mới hấp thu được nhiều dưỡng khí, vì thế da của bọn nó nhất định phải bảo trì ướt át, là như vậy sao?

Trương Hằng cười hắc hắc nói:

- Đúng là như thế, ta đã nói rồi, nội dung tự phát triển, rất có thể xuất hiện tình huống ngay cả ta cũng không cách nào khổng chế, vì dự phòng những tình huống này, trên thực tế, các thế giới phim kinh dị đều có lời giải, chỉ cần tìm ra cái đáp án này là được. Hơn nữa nói chung, thế giới phim kinh dị loại hình tận thế, bình thường nhiệm vụ của Chủ thần đều là sinh tồn bao nhiêu ngày hoặc là đến nơi nào đó, cho nên chỉ cần tìm được bí quyết là có thể rất nhẹ nhàng vượt qua. Chỉ tiếc bây giờ là thế giới phim kinh dị trọng điệp, đây đã là một vấn đề hoàn toàn khác, nhất định phải tiêu diệt hết quái vật thì thế giới phim kinh dị mới kết thúc, đương nhiên, nếu như bên Trịnh Xá có người thông minh mà nói... thế giới phim kinh dị lần này ngược lại là một cơ hội.

Lý Cương Lôi lại nhú mày, hử suy nghĩ một lúc rồi mới lên tiếng:

- Khổng chế? Ý người nói là dùng phương pháp nào đó khổng chế đám bạch tuộc biến dị này, biến chúng thành quái vật của phe ta? Khi đó, bạch tuộc lớn mấy trăm mét sẽ trở thành trợ lực cực lớn, bất kể là để bảo vệ các thành phố hay đối kháng với thế giới phim kinh dị tiếp theo?

Hiển nhiên Lý Cương Lôi cũng đã xem qua Deep Rising, quái vật trong bộ phim này là một loại bạch tuộc biến dị sinh trưởng trong biển, hoặc có thể nói là một chủng loại sinh vật tương tự như bạch tuộc cũng được, xúc tu cực kỳ linh hoạt, mỗi xúc tu đều có cơ quan tiêu hóa, có thể trực tiếp hấp thu thức ăn bằng

xúc tu, mấu chốt nhất chính là, những xúc tu này cũng có đủ giác quan, nói một cách khác, một con quái vật có bao nhiêu xúc tu, tương đương với có bấy nhiêu binh sĩ, có lẽ là so với binh sĩ còn kinh khủng hơn... Một loại sinh vật khủng bố như vậy, không cần quá nhiều, chỉ cần nhân loại có thể khống chế được vài chục con, đối với phần lớn thế giới phim kinh dị mà nói đều là một trợ lực vô cùng lớn.

Cùng lúc đó, tại Bắc Kinh, các tiểu đội luân hồi cũng đang tề tụ tham dự hội nghị, trong mấy chục phút ngắn ngủi, phần lớn tiểu đội luân hồi đều đã đến phòng họp, khẩn cấp chạy đến còn có lãnh đạo của các quốc gia trên thế giới.

- ... Cho nên, hẳn mọi người đều đã biết? Thế giới phim kinh dị tiếp theo là Deep Rising, hiện tại cái ta muốn hỏi chính là, đội ngũ nào đã từng trải qua Deep Rising rồi thì xin mời giơ tay lên, sau đó nói sơ qua về mức độ nguy hiểm cùng nội dung cụ thể của bộ phim này.

Trịnh Xá đứng trên đài hội nghị nói với những người còn lại, trên thực tế, sau khi biết thế giới phim kinh dị tiếp theo là Deep Rising, trong lòng mọi người đều cảm thấy có chút nhẹ nhõm, dù sao cũng chỉ phải đối mặt với một con quái vật siêu biến dị khổng lồ mà thôi... Được rồi, Chủ thần tăng mạnh độ khó, cứ cho là Queen dài mấy chục nghìn mét đi, nhưng có thể ngăn cản được Trịnh Xá sao?

Ngay cả Trịnh Xá cũng cảm thấy rất lạc quan, tuy vậy sắc mặt của ba người Lăng Tân, Douglas, Hạo Thiên lại có chút không đúng, bất quá Hạo Thiên vẫn là cái gì cũng không nói, mà Douglas thì duy trì vẻ muốn nói nhưng lại thôi, chỉ có Lăng Tân trực tiếp nói với Trịnh Xá, tốt nhất nên hỏi xem có những đội ngũ nào đã từng trải qua thế giới phim kinh dị này.

Theo lời khuyên của Lăng Tân, Trịnh Xá lập tức đặt ra câu hỏi tại hội nghị, có điều kết quả lấy được lại khiến cho ngay cả hắn cũng cảm thấy kinh ngạc... Vậy mà không có một đội nào từng trải qua Deep Rising, tuy thế giới phim kinh dị xác thực rất nhiều, nhưng ở đây có tới mười bốn đội ngũ: Tây Hải đội, Đông Hải đội, Tây Mỹ Châu đội, Đông Mỹ Châu đội, Nam Viêm Châu đội, Bắc Viêm Châu đội, Đại Tây Châu đội, Bắc Hải đội, Ấn Châu đội, Sâm Châu đội, Sa Châu đội, Bắc Băng châu đội, ngoại trừ Trung Châu đội và Ác Ma đội, trên cơ bản mỗi đội đều đã trải qua ít nhất năm thế giới phim kinh dị, trong đó cũng có một vài đội đã trải qua gần mười thế giới, nhưng rõ ràng không có một đội ngũ nào, thậm chí không một người nào từng trải qua Deep Rising...

Sắc mặt Trịnh Xá cũng dần trở nên nghiêm túc, hắn quan sát ba trí giả, Lăng Tân, Hạo Thiên, Douglas, trong đó Hạo Thiên trên cơ bản chính là Từ Thứ nhập Tào doanh, ta không quấy rối người, nhưng mà cũng đừng nghĩ tới chuyện ta đưa ra kế hoạch hay bố cục gì, còn hai người kia, Lăng Tân xác thực mạnh hơn một ít so với Douglas, cho nên hắn trực tiếp nói với Lăng Tân:

* Từ Thứ nhập Tào doanh: Trong Tam quốc diễn nghĩa, Từ Thứ đi theo phò tá Lưu Bị, ông đã hiến kế cho Lưu Bị đánh bại tướng của Tào Tháo là Tào Nhân, đánh úp chiếm Phàn Thành. Tào Tháo lập mưu bắt mẹ Từ Thứ, nhưng mẹ của Từ Thứ nhất định không đồng ý cộng tác, Tào Tháo dùng mưu kế của Trình Dục, bắt chước nét chữ của bà để viết thư dụ Từ Thứ. Tưởng là thư của mẹ gửi nên Từ Thứ đành từ biệt Lưu Bị ra đi, ông tiến cử Gia Cát Lượng với Lưu Bị, sau đó đi Hứa Xương, khi thấy con trai đến, mẹ Từ Thứ rất tức giận, chửi mắng ông rồi tự vẫn. Biết mình bị lừa, Từ Thứ nguyện suốt đời không giúp gì cho Tào Tháo, sau khi sang Ngụy ông không có hoạt động gì nổi bật. Trước trận Xích Bích, biết được Bàng Thống bày kế liên hoàn để lừa Tào Tháo, nhưng Từ Thứ không tiết lộ cho Tào Tháo, giả vờ xin về phương Bắc để giữ hậu phương, nhờ đó ông thoát khỏi trận chiến Xích Bích, nơi một số lượng lớn quân Tào bị tiêu diệt. *

- Người cảm thấy như thế nào, có suy nghĩ gì thì cứ việc nói thẳng, tất cả mọi người cùng nhau thương lượng cho thật tốt.

Lăng Tân gật đầu nói:

- Cũng không có gì khó nói... nếu như ta đoán không sai, Deep Rising thuộc vào một trong hai trường hợp, trường hợp thứ nhất là vô cùng đơn giản, hoặc đây là thế giới phim kinh dị mang tính chất quá độ. Nếu như Deep Rising là thế giới phim kinh dị đầu tiên, Mars Attack là thế giới phim kinh dị thứ hai, vậy khả năng này là trên 80%, nhưng mà Mars Attack lại trọng điệp trước Deep Rising, từ khó đến dễ, quy luật của Chủ thần không phải là như vậy, vì thế ta cho rằng trường hợp thứ hai có khả năng lớn hơn.

- Trường hợp thứ hai?

Những người đang ngồi đều hồi với vẻ nghi hoặc, mà ở phía xa, lãnh đạo các quốc gia cũng đang căng tai căng mắt theo dõi, so với tiểu đội luân hồi, áp lực tâm lý của bọn họ còn lớn hơn, dù sao dưới chân bọn họ cũng là cả tỷ dân chúng.

- Deep Rising là thế giới còn nguy hiểm hơn so với Mars Attacks, độ khó lớn đến mức đủ để diệt thế!

199. Chương 199: Deep Rising (nhị)

Kế tiếp, màn hình lớn của phòng hội nghị bắt đầu chiếu phim, phần lớn những thành viên tiểu đội luân hồi đều đã xem qua Deep Rising, đó cũng không phải là một thế giới phim kinh dị quá nguy hiểm, chỉ cần là người mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, cường hóa thuộc tính cấp B trở lên hoặc có nhiều kinh nghiệm là có thể bình yên sống sót, độ khó thậm chí không bằng Alien, ít nhất so với alien ưa thích ẩn nấp tấn công bất ngờ thì bạch tuộc biển dị đơn giản hơn nhiều, chỉ cần có vũ khí nóng là tiêu diệt được.

Đây là một bộ phim kinh dị rất đơn giản, hầu hết đều nhất trí như vậy, thậm chí kể cả lãnh đạo các quốc gia cũng có suy nghĩ như thế, thứ không biết thường là thứ đáng sợ, nhưng mà hiện tại kẻ địch như thế nào, phương thức tấn công ra sao đều đã biết rõ, loại bạch tuộc khổng lồ này gần kề chỉ là có uy hiếp mà thôi, dùng trình độ khoa học kỹ thuật hiện tại của nhân loại cũng đủ để dọn dẹp hết quái vật, từng thấy bạch tuộc có thể ngăn cản súng máy, nhưng có ai từng thấy qua bạch tuộc có thể ngăn cản tên lửa hạt nhân? Huống hồ cho dù có thể ngăn cản tên lửa hạt nhân đi nữa, chung quy bạch tuộc vẫn là sinh vật sống dưới nước, không thể trèo vào chẳng lẽ còn không trốn nổi? Tối đa sau này không đặt chân xuống nước là được...

Sau khi phim chiếu xong, chỉ có những trí giả là trầm mặc, Lăng Tân nhú mày nói:

- Nếu như Chủ thần thay đổi độ khó, xuất hiện mấy chục nghìn quái vật một lúc, kích thước lớn hơn trong phim, phương thức công kích cũng mạnh hơn vài lần, ví dụ như có thể phun ra axit mạnh, thậm chí kinh khủng hơn... ví dụ như để cho loại bạch tuộc này có thể sống trên đất liền thì thế nào?

Trịnh Xá còn chưa đáp lời, bỗng nhiên đèn báo hiệu của lãnh đạo các quốc gia cách đó không xa chợt sáng lên, người giữ chức tổng thống nhiệm kỳ đầu tiên của chính phủ thế giới nói:

- Ta cũng đã nghe các vị nói về những chuyện trong thế giới phim kinh dị, không thể nhận định độ khó chỉ dựa vào việc xem phim, có khả năng một bộ phim kinh dị rất bình thường cũng sẽ đột nhiên thay đổi, trở nên vô cùng khó khăn. Theo đạo lý mà nói, chính phủ thế giới không nên xen vào, đây là chiến trường của các tiểu đội luân hồi, nhưng dù sao kết quả chiến đấu cũng liên quan đến tính mạng của tất cả, vì thế ta đề nghị tiểu đội luân hồi hợp tác với ban tham mưu mà chính phủ thế giới đã chuẩn bị.

Lăng Tân không nói gì, chỉ hơi nhú lông mày một chút, Hạo Thiên thì vẫn không màng đến thế sự, chỉ có mấy thành viên trong đội ngũ của Douglas là thì thầm với nhau, một người da trắng trong đó lên tiếng:

- E là không ổn, dù sao bọn họ cũng đều là người bình thường, rất có thể sẽ để lộ tin tức về hội nghị, huống hồ chúng ta cũng có ba trí giả.

Trịnh Xá gật gù đầu, khi hắn đang định cự tuyệt yêu cầu của chính phủ, bỗng nhiên Douglas lại vừa cười vừa nói:

- Cũng không đến nỗi, dù sao trong quá trình chiến đấu, có lúc sẽ cần phải phân đội chiến đấu, ba trí giả không thể chú ý đến tất cả các chiến trường, nếu như bọn họ đủ khả năng, như vậy cũng coi như có thêm một nguồn lực.

Trịnh Xá ngẫm nghĩ chốc lát, sau đó mới nói:

- Được, vậy thì chúng ta sẽ thử xem ban tham mưu của chính phủ thế giới có thể ứng phó với chiến đấu của thế giới luân hồi hay không.

Nghe Trịnh Xá nói lãnh đạo các quốc gia đều mừng thầm, có điều mỗi người đều là cao thủ chính trị lão luyện, do vậy trên mặt cũng không có biểu hiện gì khác thường, không bao lâu sau, trên màn hình lớn xuất

hiện hình ảnh của một người trung niên da trắng, ở phía sau hắn còn có hơn trăm người khác đang ngồi, da trắng da vàng da đen, nam nữ già trẻ gì cũng có.

Giờ phút này Trịnh Xá đã suy nghĩ cẩn thận, do đó hắn cũng không khách khí, trực tiếp nói với người trung niên trên màn hình:

- Thế giới phim kinh dị tiếp theo là Deep Rising, về cơ bản sẽ không có gì biến đổi quá lớn, sẽ không xuất hiện người máy, người ngoài hành tinh hoặc ác ma thiên sứ các kiểu, nhưng có thể xuất hiện một số thay đổi, ví dụ như độ lớn của bạch tuộc, ví dụ như bạch tuộc có thể biết bay, ví dụ như bạch tuộc có thể tiến hóa... Nói tóm lại, ta muốn các người mau chóng phân tích ra các loại biến hóa có thể của Deep Rising, bất kể là về hoàn cảnh, về hình thái của bạch tuộc hay về phương thức chiến đấu, tất cả mọi thứ, đây chính là nhiệm vụ đầu tiên của các người.

- Đồng dạng, sẽ có thù lao, nếu như các người có cống hiến đối với việc vượt qua thế giới phim kinh dị lần này, các tiểu đội luân hồi sẽ trích ra từ lượng điểm thưởng cùng chi tiết kịch tính công cộng 01 người các người 100 điểm thưởng, tại chỗ Chủ thần có thuốc kéo dài tuổi thọ, hoán đổi mất 300 điểm thưởng, nếu như đủ điểm các người có thể tùy thời yêu cầu chúng ta hoán đổi.

Khi Trịnh Xá vừa đưa ra yêu cầu của mình, giọng của Lăng Tân cùng Douglas đồng thời vang lên trong đầu hắn, hai người đều thông qua tinh thần lực khống chế giả truyền đạt thông điệp của mình. Tuy trong thời gian ngắn còn không biết tại sao hai người Lăng Tân cùng Douglas lại yêu cầu như thế nhưng hắn vẫn làm theo, sau khi vấn đề thù lao được nói ra, đám chính khách phía xa đều mắt trợn trừng miệng há hốc, thắc mắc trong lòng Trịnh Xá cũng nhanh chóng được tháo gỡ.

(Quả nhiên là thiên hạ đều rộn ràng vì lợi ích...)

Cùng lúc đó, tại Anh quốc, trong một căn biệt thự, Trương Hằng đang lửa giận bùng bùng, người khiến hắn giận dữ chính là Lý Cương Lôi, nguyên nhân thì là vì Lý Cương Lôi lùi thời điểm xuất phát lại bảy ngày.

- Không phải đã quyết định xong rồi sao? Ngày mai chúng ta sẽ xuất phát, đi đến Tam giác quỷ Bermuda, du thuyền cũng đã chuẩn bị xong, vì sao còn lùi lại? Trả lời ta!

Trương Hằng nổi giận đùng đùng, chất vấn Lý Cương Lôi. Lý Cương Lôi liếc mắt nhìn Trương Hằng một cái, hắn cũng không tức giận, chỉ thản nhiên nói:

- Ta là đồng đội của người, không phải là công cụ của người.

Toàn thân Trương Hằng lập tức chấn động, những lời này phảng phất như một chiếc chùy lớn đánh vào tâm linh hắn, khiến cho hắn bị chấn nhiếp rất lâu vẫn không thể thốt ra lời nào, một lát sau Trương Hằng mới cúi đầu nói:

-...Thật tình xin lỗi người, Lý Cương Lôi, là ta quá sốt ruột rồi, nhưng ta tuyệt đối không xem người như công cụ, khi ta nói ra tất cả bí mật cho người biết cũng đã thật tâm coi người là đồng đội của mình. Có thể người không tin nhưng mà... cho dù là chết, ta cũng sẽ tin tưởng người!

Lý Cương Lôi lại liếc mắt nhìn Trương Hằng vài lần, sau đó phát phát tay:

- Ta còn có một số việc chưa hoàn thành, cần phải thu xếp xong hết mới đi được, dù sao ta cũng là một người bình thường sinh ra và lớn lên tại thế giới này, không giống như các thành viên tiểu đội luân hồi, cũng không phải là không có chút gánh nặng nào như “tác giả” người.

Khi nói câu cuối cùng Lý Cương Lôi còn cố ý thêm chút châm chọc, Trương Hằng chỉ thở dài:

- Haiz, thôi được rồi, bảy ngày thì bảy ngày...

Lý Cương Lôi suy nghĩ trong chốc lát rồi hỏi:

- Theo người nói lúc trước, độ khó của Deep Rising còn khủng bố hơn so với Mars Attack?

Mặt mũi Trương Hằng tràn đầy sầu khổ, hắn gật đầu:

- Độ khó xác thực rất lớn, nhưng nếu như quân đội được trang bị đầy đủ vũ khí Gauss, vậy khi chính diện chiến đấu tuyệt đối sẽ không e ngại bạch tuộc biển dị, chỉ là số lượng bạch tuộc sẽ không ngừng tăng theo

thời gian, ấu thể chỉ cần chưa đến một trăm ngày là có thể lớn lên hoàn toàn, mà mỗi một lần Queen có thể sinh ra trên 10.000 bạch tuộc con, cho nên nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất tiêu diệt Queen, nếu không sớm muộn gì nhân loại cũng sẽ bị diệt sạch.

Thấy biểu lộ lẩn lộn của hai người trước mặt, Trương Hằng chỉ có thể tìm một vị trí ngồi xuống rồi cẩn thận nói:

- Cái gọi là thể giới phim kinh dị trọng điệp đã không còn đơn thuần là chạy trốn cùng ẩn nấp, hoặc hoàn thành một vài nhiệm vụ là xong việc, nhất định phải hoàn toàn tiêu diệt tất cả kẻ địch mới có thể vượt qua. Tại Chủ thần không gian, thể loại phim kinh dị khó khăn nhất chính là phim không có lời giải như Final Destination, tiếp theo là thể loại quỷ quái linh dị như The Grudge, sau đó mới đến thể loại sinh vật biến dị. Nhưng khi thể giới phim kinh dị trọng điệp, kinh khủng nhất lại là thể loại sinh vật biến dị, bất kể là Alien, Starship Trooper, hay là như Deep Rising lần này, tất cả đều là thể giới phim kinh dị cực nguy hiểm, bởi vì số lượng sinh vật biến dị trong những bộ phim này nhiều vô số kể, mấy chục mấy trăm thành viên tiểu đội luân hồi phải bảo vệ mấy tỷ người, đồng thời còn phải đối mặt với sinh vật biến dị gần như vô cùng vô tận... độ khó quả nhiên là lớn đến mức cực điểm.

- Hơn nữa còn một điểm quan trọng, mặc dù lúc đầu có thể dựa vào công nghệ cao chống đỡ với quái vật, thậm chí là chiếm ưu thế, ví dụ như khi khoa học kỹ thuật của nhân loại tiến bộ trên diện rộng, có thể chế tạo được SCV-70 Pegasus-Class, lúc đó đối phó với bạch tuộc là chuyện rất dễ dàng. Nhưng mà rất đáng tiếc, không có nhiều thời gian như vậy, nhân loại cần phải mất mấy chục năm mới có thể bồi dưỡng một người trở nên hữu dụng, bằng không thì cũng chỉ là trẻ nhỏ vướng víu tay chân mà thôi, so ra, alien chỉ cần mấy ngày là có thể trưởng thành, bạch tuộc cũng chỉ cần khoảng một trăm ngày, chính vì thế nên sinh vật biến dị là thể loại phim có độ khó lớn nhất.

Trương Hằng thở dài liên tục:

- Đã hiểu chưa? Khi vừa bắt đầu, Queen sẽ liên tục sinh sản, theo thời gian trôi qua, số lượng bạch tuộc sẽ ngày càng nhiều, thẳng đến khi bọn chúng xơi tái xong tất cả các sinh vật trên thế giới này mới thôi. Muốn vượt qua Deep Rising, nhất định phải tiêu diệt được Queen trong thời gian ngắn nhất có thể, nếu không chỉ cần thời gian một trăm ngày đầu tiên trôi qua, sau đó cứ mỗi ba ngày sẽ lại có thêm một đội quân 10.000 con quái vật khổng lồ xuất hiện, cứ như vậy... nhân loại chắc chắn sẽ diệt vong!

200. Chương 200: Deep Rising (tam)

Sắc mặt Lý Cương Lô cùng Nataya đều có chút tái nhợt, hai người có thể tưởng tượng được loại tình huống này, cho dù tiêu diệt Queen ngay ngày đầu tiên thì vẫn có hơn 10.000 ấu thể bạch tuộc đang phân tán trong biển rộng, sau khi trưởng thành sẽ là 10.000 con quái vật khổng lồ, còn sau mười ngày mới tiêu diệt được Queen, như vậy sẽ có ít nhất 30.000 bạch tuộc biến dị... Nếu như một tháng mới tiêu diệt được Queen thì thế nào? Hai tháng thì sẽ có bao nhiêu quái vật?

- Đây cũng chưa phải điểm mấu chốt, nếu mức độ nguy hiểm của bạch tuộc biến dị khi ở trên đất liền và trong nước biển không chênh lệch cho lắm, như vậy nhân loại có thể phái ra một lượng lớn tàu ngầm tiến hành vây công... Chỉ tiếc là, trong nước biển, bạch tuộc biến dị còn có một loại năng lực đặc thù khác, đó chính là biến đổi gen, chúng có thể dung hợp gen của bản thân với gen của bất kỳ sinh vật nào trong biển, kể cả nhân loại... Đã hiểu chưa? Nếu như chúng dung hợp với gen của nhân loại, chỉ trong thời gian cực ngắn trí lực sẽ tăng trưởng thêm vô số lần, biết điều này có ý nghĩa gì chứ? Bạch tuộc biến dị vốn liệu mạng tiến công sẽ bắt đầu ẩn nấp, chúng sẽ lẩn trốn trong đường cống ngầm của thành phố, hoặc là một số nơi khác, lúc đó tính nguy hại sẽ tăng thêm cả trăm lần, hơn nữa tuyệt đối không thể dùng vũ khí hạt nhân tấn công khi bạch tuộc ở dưới biển, bởi vì sẽ tạo ra cơ hội để gen của chúng có thể biến dị siêu cấp, khi đó... sẽ xuất hiện sinh vật gì ngay cả ta cũng không biết rồi.

Sắc mặt của Lý Cương Lô và Nataya lại càng trở nên khó coi hơn, lúc này Lý Cương Lô mới hỏi:

- Thì ra là thế, khó trách người lại vội vàng như vậy, người định trước một bước đi đến Tam giác quỷ, sau đó khi vị diện trọng điệp thì lập tức tiến vào di tích, là như thế phải không?

Trương Hằng lập tức gật đầu liên tục, không ngờ Lý Cương Lô lại trực tiếp nở nụ cười lạnh, một lát sau mới lên tiếng:

- Ta còn một vấn đề muốn hỏi... Khi thế giới phim kinh dị bắt đầu trọng điệp, Chủ thần sẽ rõ nói cho người biết sao?

Trương Hằng mờ mịt lắc đầu, tiếp đó thần sắc của hắn lập tức đại biến:

- Ta hiểu ý của người, nếu như không biết lúc nào thế giới phim kinh dị bắt đầu trọng điệp, khi du thuyền của chúng ta đến Tam giác quỷ, sẽ giống như đèn sáng trong đêm tối...

Càng nói sắc mặt của Trương Hằng càng tái nhợt, sau vài câu chính hắn cũng không thể nói thêm được gì nữa, chỉ có thể ngồi ngơ ngác tại chỗ, Chủ thần sẽ không tiến hành nhắc nhở thời gian chính xác khi thế giới phim kinh dị bắt đầu trọng điệp, có thể một giây trước vẫn hoàn toàn bình thường, nhưng một giây sau bạch tuộc biển dị đã xuất hiện khắp biển. Nói một cách khác, hắn không thể tiến vào di tích trước khi thế giới phim kinh dị bắt đầu trọng điệp, như vậy nhiều khả năng ba người sẽ bị tập kích bất ngờ, sau đó biến thành hài cốt trong bụng bạch tuộc, nói không chừng còn thảm hại hơn, bị kết hợp với bạch tuộc, dưới tình huống hoàn toàn thanh tỉnh, cảm giác từng chút từng chút thân thể của mình bị dung hợp...

- Vậy nên làm thế nào?

Trương Hằng nhìn về phía Lý Cương Lô, hắn vội vàng hỏi:

- Chẳng lẽ đợi sau khi xác định thế giới phim kinh dị đã trọng điệp rồi mới đi đến Tam giác quỷ? Như vậy quá mức nguy hiểm, cho dù tốc độ của du thuyền nhanh đến mức nào đi nữa cũng không thể nhanh bằng tốc độ di chuyển của bạch tuộc biển dị, khi thế giới phim kinh dị đã trọng điệp, quanh khu vực Tam giác quỷ ít nhất cũng có vài trăm con quái vật, lúc đó căn bản không thể đến gần...

Lý Cương Lô thở ra một hơi, hắn cười lạnh nói:

- Kỳ thực cũng không cần phức tạp như vậy... Nếu như có người thanh lý đám bạch tuộc biển dị hộ chúng ta thì thế nào? Hoặc là nếu như có mỗi nhử, thu hút hết bạch tuộc thì sao?

- Mỗi nhử?

Trương Hằng lập tức trầm tư, một lúc lâu sau mới nói:

- Ý của người là để lộ tin tức về Deep Rising cho các tiểu đội luân hồi khác? Nhưng nếu như vậy, sự tồn tại của chúng ta sẽ bại lộ, đến lúc đó thì làm thế nào?

Lý Cương Lô cười nhạo thoáng một phát rồi nói:

- Không phải người cũng định đập nồi chìm thuyền sao? Dù sao hành trình lần này cũng coi như là lấy số mệnh của người ra đánh bạc, hoặc là lấy được Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, hoặc là chết trong di tích. Bán vị diện kết nối với Vực sâu không đáy, đây vốn là chuyện cử tử nhất sinh rồi, nếu không lấy được Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, vậy chắc chắn người sẽ chết, còn nếu như lấy được bảo tháp, vậy còn sợ bị các tiểu đội luân hồi khác biết sao?

Trương Hằng lại yên lặng suy nghĩ một lúc lâu, sau đó mới gật đầu nói:

- Tốt, vậy thì để lộ tin tức cho Trung châu đội. Một là thành công, hai là chết! Tóm lại nhất định phải liều mạng, nếu không...

(Nếu không ngay cả cơ hội hồi sinh Anna cũng sẽ không có...)

Cứ như vậy, dưới sự thao túng của Lý Cương Lô, tin tức về Deep Rising nhanh chóng khuếch tán đến khắp nơi trên thế giới, sau đó dần hội tụ về Bắc Kinh, trên thực tế, hai ngày trước, ban tham mưu của chính phủ đã giao cho Trịnh Xá một bản phân tích kỹ càng, ghi rõ các khả năng biến hóa của Deep Rising. Tuy trí tuệ của từng người trong ban tham mưu không quá xuất sắc, nhưng sau khi ngưng tụ lại cũng không kém gì trí giả bình thường, ít nhất hầu hết các chi tiết được ghi trong bản phân tích đều giống như những gì Douglas

suy đoán, có điều cũng chỉ vển vển dừng tại đó, ban tham mưu tối đa chỉ có thể sử dụng với tư cách phụ tá, hơn nữa giới hạn ở cấp độ phân tích. Mà trí giả thì lại khác, trong chiến đấu của các tiểu đội luân hồi, rất nhiều khi sẽ phát sinh tình huống bất ngờ, chỉ có trí giả mới thích hợp để xử lý những tình huống này, so ra, có thể trên phương diện tri thức thì ban tham mưu biết nhiều hơn, nhưng đó là do ngưng tụ hiểu biết của nhiều người lại mà thành, không có khả năng phản ứng nhanh như trí giả, thậm chí ngay cả bố cục các loại cũng thua xa.

Trong lúc các tiểu đội luân hồi đang thảo luận làm thế nào để đối phó với Deep Rising, một số bản báo cáo đột nhiên xuất hiện khắp nơi, nguồn gốc của những báo cáo này cũng thật sự là thiên kì bách quái, có bỗng nhiên xuất hiện trên mạng nội bộ của chính phủ, có thông qua điện thoại, có tin tức lan truyền trắng trợn trong dân chúng, hơn nữa nội dung trong đó cũng làm cho chính phủ phải chú ý... chi tiết về Deep Rising.

Thế giới phim kinh dị tiếp theo là Deep Rising, đối với tiểu đội luân hồi cùng lãnh đạo các quốc gia, chuyện này cũng không phải là bí mật, nhưng đối với dân chúng mà nói, đây chính là bí mật cấp quốc gia, hơn nữa xét trên nội dung của báo cáo, dường như đối phương còn biết nhiều hơn so với tiểu đội luân hồi...

Giờ phút này Trịnh Xá cùng các tiểu đội luân hồi vẫn còn đang nghiên cứu bản phân tích của ban tham mưu, khi nhận được phần báo cáo này, biểu lộ của tất cả mọi người đều trở nên kinh ngạc, bởi vì phần lớn những tin tức ghi trên bản báo cáo này đều giống như những gì đã suy đoán, không chỉ như vậy, trong đó còn có một số vấn đề ngay cả mấy người Lăng Tân cũng không đoán ra được... ví dụ như khả năng sinh sản của bạch tuộc.

-... Số lượng của bạch tuộc biến dị ít nhất là 10.000 con, mỗi ngày Queen có thể sinh hạ thêm 10.000 bạch tuộc mới, thời gian từ khi sinh ra đến lúc hoàn toàn trưởng thành của ấu thể là 100 ngày...

-... Trên đất liền, bạch tuộc biến dị cũng không khác nhiều so với trong kịch bản gốc, chỉ cần cẩn thận bị đánh lén là được, nhưng khi ở trong nước biển, bạch tuộc biến dị có thể dung hợp với gen của bất cứ sinh vật nào, nếu như dung hợp với gen của nhân loại, trí lực sẽ tăng mạnh...

-... Trong nước biển, bạch tuộc có thể biến đổi gen, tuyệt đối không nên tấn công bằng tên lửa hạt nhân, nếu không, bạch tuộc biến dị sinh ra sẽ càng thêm kinh khủng...

-... Thực lực của Queen ước chừng khoảng tầng thứ tư trung cấp, sức chiến đấu dưới nước còn mạnh hơn so với chủ nhân thế giới Mars Attacks...

Trịnh Xá yên lặng nhìn xem tập tài liệu trong tay, một lúc lâu sau mới nói với những người còn lại:

- Đúng vậy, đây là báo cáo do tiểu đội luân hồi làm ra, cái khác ta không biết, nhưng trình độ mở cơ nhân tỏa là từ ngữ chỉ có tiểu đội luân hồi mới hiểu...

Trịnh Xá đang ngồi trong phòng họp với các tiểu đội luân hồi còn lại, vốn lúc đầu hắn cũng không để ý lắm đến bản báo này, nhưng sau khi xem xong, hắn lập tức trở nên kinh ngạc, tiếp đó hắn không nói hai lời, trực tiếp triệu tập tất cả mọi người đến phòng họp, những lời vừa rồi là các chi tiết hắn nhớ kỹ nhất. Tin tức trong bản báo cáo này còn nhiều hơn so với những gì các trí giả cùng bộ phận tham mưu đã phân tích, hơn nữa trong đó còn có những danh từ chỉ có tiểu đội luân hồi mới biết... ví dụ như mở cơ nhân tỏa, ví dụ như tinh thần lực khổng lồ chế giả, ví dụ như chi tiết kịch tính...

Khi Trịnh Xá nêu ra những ý chính trong báo cáo, tất cả những người có mặt đều sững sờ, phòng họp nhanh chóng trở nên ồn ào, không bao lâu sau, trong đầu tất cả mọi người đều đã có đáp án, một người nói thẳng:

- Chẳng lẽ là do tiểu đội luân hồi một mực chưa từng xuất hiện lúc trước gửi tới? Nếu như trong thế giới này còn có tiểu đội luân hồi nào khác, vậy chắc chắn chỉ có thể là đội ngũ này.

Trịnh Xá lại lắc đầu nói:

- Bất kể có phải là do tiểu đội luân hồi phát ra hay không, hiện tại ta chỉ quan tâm một chuyện... Nếu như những tin tức trên bản báo cáo này là sự thật, vậy chúng ta nên làm gì?

Ánh mắt mọi người đều nhìn về phía mấy người Lăng Tân, Lăng Tân cùng Douglas liếc mắt nhìn nhau, sau đó Douglas liền nói:

- Kỳ thực phương hướng suy nghĩ của mọi người đã sai rồi... Chuyện chúng ta cần cân nhắc không phải là tìm ra vị trí của Queen, cũng không phải làm thế nào để tiêu diệt bạch tuộc, mà là tại sao đối phương lại giao những tin tức này cho chúng ta, cùng với làm sao bọn hắc biết được những tin tức này?

Trịnh Xá hỏi với vẻ kỳ quái:

- Tại sao lại như vậy? Nguồn gốc của những tin tức này xác thực là cổ quái, nhưng mà chúng ta vẫn phải tập trung vào chuyện đối phó với bạch tuộc biển dị chứ? Nếu như ngay cả vượt qua thế giới phim kinh dị cũng làm không xong, vậy cho dù tìm ra được tiểu đội luân hồi kia cũng...

Hắn còn chưa nói xong, Lăng Tân đã lấy ra một mảnh giấy từ trong lồng ngực, mà mảnh giấy này đúng là một phần tám Phong Thần bảng vốn có của Lăng Tân.

- Tuy Phong Thần bảng không thể hiển thị thông tin về sinh vật đến từ thế giới khác, nhưng nếu như thay đổi phương thức dự đoán, vậy tìm ra vị trí của Queen cũng không phải là vấn đề gì quá khó khăn.

Lần này không chỉ Trịnh Xá, ngay cả những người còn lại cũng cảm thấy kỳ quái, trong đó Đạt Văn Hi càng không có chút khách khí nào, nằng giật lấy mảnh Phong Thần bảng của Lăng Tân, nhìn lên nhìn xuống rồi mới hỏi với vẻ khó hiểu:

- Trời đất, chẳng lẽ mảnh Phong Thần bảng này còn có thể tiến hóa hay sao chứ?

Lăng Tân cũng không lấy lại Phong Thần bảng, không biết vì sao, hắn luôn có một loại bao dung đối với Đạt Văn Hi, hắn trực tiếp nói:

- Chỉ cần đổi một phương thức dự đoán khác là được... Nếu những gì trên bản báo cáo kia là thật, như vậy xác suất tìm được Queen là trên 80%, chúng ta chỉ cần dự đoán mật độ phân bố của các loài cá trong biển là được.

Những người xung quanh đều có chút sững sờ, tiếp đó vẻ sững sờ nhanh chóng trở thành bội phục, mà giờ phút này Trịnh Xá đã mô phỏng phương thức suy nghĩ của Tiêu Hoành Luật, khi Lăng Tân vừa nói xong, hắn đã lập tức gật đầu:

- Đúng thế, để có thể sinh sôi nảy nở nhanh như vậy trong thời gian ngắn, số lượng thức ăn cần thiết của Queen cũng không phải là một con số nhỏ. Nói một cách khác, chúng cần một lượng lớn cá hoặc là các sinh vật biển khác, mà bên cạnh Queen khẳng định cũng có một lượng lớn bạch tuộc biển dị làm nhiệm vụ bảo vệ, do vậy, khu vực đó gần như sẽ không có cá biển tồn tại!

Khi nói đến đây, hắn lập tức vui tươi hơn hớn hỏ vỗ vỗ vai Lăng Tân với Douglas, hai người cũng không có né tránh, chỉ là Douglas lập tức nở nụ cười khổ, mà Lăng Tân thì lại không ngừng cười lạnh, hắn nói:

- Chính vì thế, chúng ta phải nhận thức được rằng điểm mấu chốt không phải là tìm ra vị trí của Queen, mà là tìm ra mục đích của tiểu đội luân hồi bí ẩn kia! Tại sao bọn hắc lại giao những tin tức này cho chúng ta? Nếu như phần báo cáo này chỉ qua loa không kỹ càng, vậy còn có thể cho là bọn hắc muốn trợ giúp... nhưng dựa trên mức độ chi tiết của những tin tức trong bản báo cáo này mà nói, thực lực của bọn hắc đã vượt qua tưởng tượng của chúng ta, hoặc là nguồn tin tức của bọn hắc đã vượt qua tưởng tượng của chúng ta, bất kể như thế nào, đều khẳng định bọn hắc có mưu đồ...

- Nếu là lúc khác thì cũng thôi, nhưng nếu như khi chúng ta đang quyết chiến với Queen và bạch tuộc biển dị lại đột nhiên bị tập kích thì sẽ thế nào?

Ánh mắt Lăng Tân bỗng có chút biến đổi, chỉ là sự biến đổi này vô cùng nhỏ, sau giây lát hắn lại tiếp tục:

- Vì lẽ đó, nhiệm vụ quan trọng nhất của chúng ta không phải là tìm ra Queen, hướng hồ hiện tại bạch tuộc biển dị còn chưa xuất hiện, ưu tiên hàng đầu trong lúc này chính là tìm ra tiểu đội luân hồi chưa từng xuất hiện!

201. Chương 201: Bắt Đầu (nhất)

Trong khi liên minh các tiểu đội luân hồi cùng chính phủ thế giới bắt đầu thương lượng về chuyện tìm kiếm tiểu đội luân hồi bí ẩn, bên kia mấy người Trương Hằng lại đang yên tĩnh nghỉ ngơi, trên thực tế, từ sau khi Lý Cương Lôi lập ra kế hoạch cho hành động tiếp theo, Trương Hằng chẳng làm gì cả, chỉ yên tĩnh hưởng thụ.

Lúc còn ở thế giới thực tế, hắn vốn là một người bình thường, sao có thể được hưởng thụ qua những vinh hoa phú quý này? Mà gia tộc của Lý Cương Lôi thì thế nào? Quý tộc của Anh quốc, hơn nữa còn là dòng dõi quý tộc lâu đời, không thể so sánh với những quý tộc mới nổi, bất kể là các loại rượu quý cất giữ lâu năm hay cao lương mỹ vị... Đây đều là những thứ Trương Hằng chưa bao giờ thử qua, đã không cách nào lập tức xuất phát, như vậy an tâm hưởng thụ một phen cũng được, đây chính là tâm lý hiện tại của Trương Hằng.

-... Người thật đúng là an tâm, không lo chuyện bọn họ thật sự tìm được chúng ta sao?

Trong phòng ngủ, Trương Hằng đang mải miết chơi game, vừa chơi vừa uống rượu vang, hắn lại không biết, bình rượu hắn uống nếu như bán ra ngoài, ít nhất cũng có giá 100.000 bảng Anh, mà hắn thì chỉ coi như đồ uống bình thường, hết ly này đến ly khác, một chút tiếc tiền cũng không có. Trương Hằng còn nhờ Lý Cương Lôi tạo ra một server World of Warcraft, tất cả trang bị đều là cấp cao nhất, hơn nữa còn cố ý an bài hàng chục người làm nhiệm vụ chơi cùng hắn, quả nhiên là vô cùng nhàn nhã.

Đối mặt với câu hỏi của Lý Cương Lôi, Trương Hằng chỉ cười nhẹ sau đó nói:

- Lo lắng có làm được cái gì? Người đã nắm chắc dẫn dụ bọn họ đối kháng với Queen, việc duy nhất ta có thể làm cũng chỉ là tín nhiệm người, cho nên thay vì lo lắng, chẳng thà an tâm tĩnh dưỡng còn hơn. Chuyển đi này có thể sẽ phải chết, cho nên trước khi chết tận lực hưởng thụ những thứ mình chưa bao giờ hưởng thụ qua, như thế không tốt sao?

Lý Cương Lôi chỉ là tùy ý hỏi, thấy Trương Hằng nói như thế hắn ngược lại cảm thấy có chút hứng thú, hắn cũng ngồi xuống rồi rót ỉnh một ly rượu đỏ, nhấp một ngụm sau đó mới hỏi tiếp:

- Chết... Từ khi biết người đến nay, tuy nhìn người có vẻ rất sợ chết, nhưng không biết có phải là do cảm giác của ta hay không... Người chỉ là không muốn chết mà thôi, chẳng lẽ người thật sự không sợ chết sao? Cho dù là chết, cũng nhất định phải lấy được thực lực tuyệt đỉnh? Cái đó và ham mê tiền tài quyền lực đến chết có gì khác nhau?

Thấy Lý Cương Lôi hỏi vậy, Trương Hằng liền trực tiếp rời tay khỏi bàn phím, không nhìn về phía màn hình máy tính nữa, chỉ nói:

- Kỳ thực ta cũng không biết có gì khác nhau... Nhưng ta nhất định phải trở nên mạnh mẽ, trở nên rất rất mạnh, hồi sinh năng, sau đó mang theo lực lượng trở lại thế giới của ta...

Lý Cương Lôi nhíu mày, hắn lắc lắc đầu:

- Chỉ đơn giản như vậy? Chỉ đơn thuần là tăng cường thực lực cùng hồi sinh năng... Nếu thật sự là như vậy, đi theo đội trưởng như người, thật đúng là không có tiền đồ gì a, hơn nữa cũng không có cảm giác an toàn, cảm thấy người chỉ xem tất cả mọi chuyện như trò chơi, thái độ của người như vậy... Ta thật sự nên xem người là đồng đội sao?

Trương Hằng lập tức rơi vào trầm mặc, mà Lý Cương Lôi cũng chờ đợi một lát rồi lắc lắc đầu đứng lên, khi hắn vừa đi đến cửa Trương Hằng lại bỗng nhiên mở miệng:

- Là tự do...

- Là tự do... Tại thế giới kia của ta, kỳ thực cũng giống như thế giới này, nếu như không tính đến thế giới luân hồi cùng các loại lực lượng siêu nhiên thì giống nhau như đúc, lạnh như băng, con người vô tình, thân bất do kỷ. Từ nhỏ đến lớn, vô luận là bị ép buộc học tập, vô luận là vì miếng cơm manh áo mà làm việc, vô luận là vì tích trữ chút tiền mà thất lưng buộc bụng, rất nhiều chuyện đều là như vậy, căn bản không có cái gọi là tự do, thậm chí ngay cả truy cầu tự do cũng gần như không thể, một khi không làm việc bất kể ngày đêm, như vậy ngay cả nuôi sống chính mình cũng khó có khả năng...

- Khi còn rất nhỏ, lần đầu đọc tiểu thuyết, thấy nhân vật bên trong có lực lượng phi thiên độn địa, tự do sống trong thế giới như vậy, tuy cũng có rất nhiều chuyện thân bất do kỷ, nhưng dù sao bọn họ cũng có được tự do, hơn nữa truy cầu tự do...

- Ta cũng muốn như vậy, trong thế giới này, ta nhìn thấy hi vọng, cho dù cái hi vọng này rất nhỏ, thậm chí có thể nói là chỉ có kỳ tích mới có thể để cho ta đạt thành lý tưởng, nhưng sở dĩ có kỳ tích, còn không phải là bởi vì chúng ta tin tưởng kỳ tích tồn tại? Vì thế, so với chuyện mất đi lý tưởng duy nhất trong nội tâm, ta thà rằng chết!

(Vì tự do mà truy cầu lực lượng sao?)

Lý Cương Lôi đã đi ra khỏi phòng, Trương Hằng cũng không biết hắn có cảm thấy thất vọng với mình hay không, nhưng những lời vừa rồi xác thực là những lời chân thật trong nội tâm của hắn. Trên thực tế, tại sao nhiều người lại nghĩ ra các loại võ học như vậy, tu chân, năng lực đặc biệt, thậm chí đột biến gen, còn không phải là vì truy cầu tự do sao? Chỉ là, tự do, hai chữ này, thật sự là quá xa vời rồi...

Mà Trương Hằng lại thấy được bóng dáng của tự do, hơn nữa chỉ tiến thêm một bước là đã mò tới biên giới tự do, cho nên mặc dù biết rõ bên trong di tích của Thánh nhân phân hệ da đen là nguy cơ trùng trùng điệp điệp, cử tử nhất sinh, hắn vẫn muốn đi, có thể nói, đó chính là lý do hắn tiến vào thế giới này: Tự do...

Sau khi Lý Cương Lôi đã đi rất xa, Trương Hằng vẫn tiếp tục ngồi trước máy vi tính, có điều hắn lại không đụng vào bàn phím nữa, chỉ ngồi yên lặng ngắm người, một lúc lâu sau mới thì thào:

-... Ta sẽ tin tưởng, tựa như chưa bao giờ bị phản bội. Lý Cương Lôi, ta tin người, người là đồng đội do chính ta lựa chọn, cho dù phải lấy tính mạng của mình ra đặt cược, ta cũng vẫn tin tưởng người...

Đúng vậy, tin tưởng, giống như tin tưởng nam nhân kia, làm bạn từ nhỏ với hắn, sau đó một kích phản bội hắn... Toàn tâm toàn ý tin tưởng, đây là một chuyện khó đến mức nào...

202. Chương 202: Bắt Đầu (nhị)

- Hiện tại là thời điểm nguy hiểm nhất của chúng ta.

Lúc ăn tối, Lý Cương Lôi vừa nhai bít-tết vừa nói với hai người còn lại:

- Lúc trước thì còn tốt, dù sao hành động của chúng ta cũng không khác biệt gì lớn so với người bình thường, nhưng hiện tại những việc chúng ta làm lại quá mức khiến cho người khác chú ý rồi, đầu tiên là các thành viên của gia tộc đều đã đi Tây Tạng, dưới tình hình hiện nay, đi Bắc Kinh còn dễ nói chứ đến Tây Tạng thì là lại chuyện lạ, hiện tại cũng không phải thời điểm hợp lý để đi du lịch, chỉ riêng điểm này đã đủ để khiến cho người khác phải chú ý...

- Tiếp theo là hướng đi của ba người chúng ta, chuẩn xác mà nói là hướng đi của ta, tại Tây Âu ta cũng coi như có danh tiếng, khi toàn bộ gia tộc của ta đều đi Tây Tạng, còn bản thân ta thì lại yên lặng không chút tung tích, người cảm thấy những nhân viên tình báo của chính phủ sẽ chú ý đến chúng ta hay không?

Lý Cương Lôi vừa nói vừa quan sát hai người trước mặt.

- Đây chẳng phải là tình huống người kỳ vọng sao?

Trương Hằng lại không thèm để ý, chỉ nói một câu như vậy. Lý Cương Lôi hơi sững sốt một chút:

- Ồ, tại sao người lại nghĩ như vậy chứ?

Trương Hằng cười hắc hắc nói:

- Nói thật, trong thế giới này, người quen thuộc với người nhất đoán chừng chính là ta rồi, dù sao ta cũng tham gia một nửa vào quá trình sáng tạo ra người. Hình dung như thế này đi, trong tất cả những trí giả ta biết, Sở Hiên là trí giả mạnh nhất, mưu kế của hắn, bố cục, phân tích, những điều này đều là tùy thủ triêm

lai, thủy vô định thể, không cần để ý đến âm mưu hay dương mưu gì, hoàn toàn dùng đại thể ép người. Thứ hai là Adam, cái hấn thích nhất chính là dương mưu, dùng âm mưu làm phụ trợ, thường khiến cho người khác không biết gì tự chui đầu vào bẫy, thậm chí cho dù biết là bẫy vẫn không biết nên phá giải như thế nào. Thứ ba thì là cấp bậc của Tiêu Hoành Luật, Nyos, Lăng Tân, cả người nữa, ách, có một sai sót, nhân cách chính của Lăng Tân thì hơi thấp hơn cấp bậc này một ít, còn nhân cách phụ của Lăng Tân thì trên căn bản là ngang với cấp bậc của Adam. Những người thuộc cấp bậc thứ ba thường chọn dùng âm mưu làm chủ, hiện tại người không có bất kỳ cử động nào, còn không phải là định dẫn những nhân viên tình báo kia tới sao?

* Tùy thủ triêm lai: tiện tay thì làm, ý nói là khi làm một mục đích chính mà lại đột nhiên xuất hiện lợi ích khác, nếu chiếm đoạt cũng không làm ảnh hưởng tới mục đích chính thì lấy luôn – thank to @walkinginthesun *

* Thủy vô định thể: nước thì không có hình dạng cố định, ý nói phải tùy cơ ứng biến, ở trong môi trường hay hoàn cảnh nào thì phải có phương thức và hình thái phù hợp với môi trường đó, giống như nước chứa trong vật gì thì sẽ hình dạng của vật đó – thank to @walkinginthesun *

(...Không phải cái gì cũng sai, xem ra hấn xác thực mạnh hơn không ít so với người bình thường)

Lý Cương Lôi khẽ gật đầu, hấn tiếp tục nói:

- Đúng vậy, chính là muốn dẫn dụ nhân viên tình báo đến đây. Lúc trước ta đã phân tích qua cho người, Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi muốn cướp được lực lượng của người, cũng tức là Thiên Ý, có thể tùy ý sửa chữa tất cả, không gì không làm được, như vậy là người cung cấp một phần tám Phong Thần bảng trong quá trình kéo người vào Vô hạn thể giới, Lăng Tân sẽ không thể không phát giác ra mục đích của bọn hấn. Mà tính cách của Lăng Tân thì... có chút không quả quyết, đồng thời cũng đặc biệt quyền luyến thân nhân, tương đối mà nói, Trần Hạo Thao cùng Vĩ Thi Thi là hai người thân duy nhất bên cạnh hấn mười mấy năm nay, còn ta bởi vì bị tách biệt với mấy người bọn họ quá sớm, cho nên cũng không quá thân thiết. Hiện tại Lăng Tân không biết rõ thực lực của người như thế nào, nói một cách khác, dưới tình huống như vậy tình cảnh của hai người Trần Hạo Thao và Vĩ Thi Thi thật sự là quá nguy hiểm, mà khi thân nhân gặp phải nguy hiểm, Lăng Tân tuyệt đối sẽ không ngồi yên. Hấn nhất định sẽ nghĩ biện pháp tìm ra người, bất kể người có phải là đại năng khổng lồ xoay chuyển tất cả hay không, hấn nhất định sẽ nghĩ biện pháp diệt trừ người, hoặc là lôi kéo người, cái này sẽ dựa trên lực lượng của người mà quyết định, trong đó, điểm quan trọng hàng đầu chính là tìm ra người!

Lý Cương Lôi cười nhạt một chút:

- Lúc này ta đã nhắc đến, tính cách thứ hai của Lăng Tân chính là không quả quyết, tuy trong nội tâm hấn xác thực là muốn tìm ra người, nhưng đồng thời hấn cũng không thể để đồng bọn hiện tại của mình rơi vào nguy hiểm, điều này sẽ khiến cho hấn đầu đuôi không đồng nhất, đã quyết tâm tìm ra người, lại không thể để ấy người Trịnh Xá phải mạo hiểm. Vì thế, hiện tại hấn chỉ có thể hi vọng người sẽ tự nhảy ra, mà phương thức khiến cho người phải nhảy ra thì... chính là bọn họ không làm theo kế hoạch của người, hấn sẽ hết lần này tới lần khác ngăn cản mấy người Trịnh Xá đi tập kích Queen, chỉ ngồi đợi bạch tuộc biến dị ngày càng nhiều, nhìn xem rốt cuộc là ai nhện không được.

Trương Hằng bỗng nhiên kỳ quái hỏi:

- Làm sao Lăng Tân lại biết ta muốn bọn hấn nhanh chóng đi tập kích Queen? Bọn hấn không thể biết được sự tồn tại của di tích a? Trừ phi...

Lý Cương Lôi gật đầu thừa nhận:

- Đúng vậy, ta đã tiết lộ bí mật... Không phải là bí mật về di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, mà là chuyện người có liên quan đến những tin tức về Deep Rising. Làm như vậy hậu quả đã rất rõ ràng rồi, Lăng Tân có thể dễ dàng đoán ra cạm bẫy của chúng ta, chúng ta vội vã muốn bọn hấn giải quyết Queen, muốn mượn thời cơ bọn hấn chiến đấu với Queen để làm chuyện gì đó, những điều ước chừng hấn đều đã đoán ra, nhưng mà, chúng ta vẫn chiếm ưu thế.

Khi nói đến đây Lý Cương Lôi lại nở nụ cười, hấn cảm thán:

- Loại cảm giác này thật sự là quá tuyệt vời, đứng tại cấp độ rất cao đấu trí với người khác, những chuyện đối phương biết ta đều biết, chuyện đối phương không biết ta cũng biết, loại cảm giác này thật sự quá tuyệt vời!

Trương Hằng bỗng nhiên ngắt lời của Lý Cương Lôi:

- Tuy rất không muốn hỏi, nhưng không phải những trí giả các người đều thích cạnh tranh công bằng à? Người làm như vậy, không phải là không còn chút khoái cảm nào từ việc đấu trí sao?

Lý Cương Lôi nhìn Trương Hằng với vẻ khinh thường sau đó mới lên tiếng:

- Có phải là người đã đọc quá nhiều tiểu thuyết không, hoặc là viết tiểu thuyết quá nhiều, trí giả không phải là vũ phu, trăm phương ngàn kế mưu đồ cùng tính toán, sắp xếp bố cục còn không phải là để đề cao ưu thế của bản thân, làm đối phương suy yếu? Chẳng lẽ còn muốn bởi vì bản thân chiếm ưu thế mà nói cho đối phương biết đáp án sau đó chiến đấu công bằng? Cái đó và những nhân vật trong tiểu thuyết, rõ ràng có được lực lượng siêu cường lại hết lần này tới lần khác phong ấn bản thân, sau đó để cho những kẻ ngu ngốc yếu đuối ngược đãi, có gì khác nhau?

Trương Hằng lập tức bó tay, hần vuốt vuốt huyệt thái dương sau đó mới mở miệng hỏi:

- Ý của người là nói chúng ta sẽ tiếp tục chờ ở chỗ này, thẳng đến khi nhân viên tình báo truyền tin tức về chúng ta cho các tiểu đội luân hồi tại Bắc Kinh mới thôi? Sau đó thì sao? Nên làm thế nào mới có thể khiến cho bọn hần đi tập kích Queen đây?

- Xuất phát... chúng ta xuất phát, minh xác nói cho bọn hần biết vị trí của chúng ta, đồng thời cũng nói cho bọn hần biết mục đích của chúng ta. Nếu như người đã có giác ngộ lấy tất cả ra đánh bạc, ngay cả chết cũng không sợ, vậy ta cũng sẽ không keo kiệt giao nửa cái mạng này cho người. Nhớ cho kỹ, mấy người chúng ta đều đã bạo lộ, nếu như không lấy được lực lượng từ di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, cho dù sống qua được thế giới phim kinh dị lần này, đoán chừng tương lai chỉ có thể là bị đuổi bắt cùng trốn tránh, không nói gì đến tự do, ngay cả sống sót cũng là hy vọng xa vời...

203. Chương 203: Bắt Đầu (tam)

Kế hoạch của Lý Cương Lôi rất đơn giản, cũng rất hữu hiệu, không phải người muốn tìm ra ta là ai sao? Như vậy ta sẽ xuất hiện, cho người thấy rõ ràng ta là ai, khi đó Lăng Tân sẽ không còn biện pháp ngăn cản Trịnh Xá xuất kích, lúc đó mấy người Trương Hằng mới có khả năng thừa dịp loạn tiến vào di tích.

Theo nhận thức của Trương Hằng đối với di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, đó là một bán vị diện, toàn bộ bán vị diện chỉ có một chỗ khiến cho người khác phải chú ý: một tòa kiến trúc kiểu Kim tự tháp. Trong kim tự tháp có sáu tầng, mỗi tầng là một thế giới riêng, sáu thế giới này phân biệt đối ứng với sáu tầng của Lục đạo luân hồi. Tầng dưới cùng, Địa ngục đạo kết nối với Vực sâu không đáy, mà tầng cao nhất, Thiên đạo, mặc dù không có kết nối với Quang minh thiên đường nhưng bên trong lại có đại lượng quang minh sinh vật. Bốn tầng còn lại là Ngạ quỷ đạo, Atula đạo, Súc sinh đạo, Nhân đạo, mà địa điểm tiến vào sau khi mở ra di tích chính là Nhân đạo.

- Tại đỉnh cao nhất, trong Thiên đạo có giấu các tri thức về khoa học kỹ thuật và nguyên lực của phân hệ da đen, đây cũng không phải là hệ thống tri thức bình thường, tuy không thể so được với công nghệ văn tự ký hiệu, nhưng nếu hoàn toàn nắm giữ cũng có được lực lượng không thua gì Thánh nhân. Theo Nhân đạo hướng xuống dưới, mỗi một tầng đều có giấu các vật phẩm Thánh nhân phân hệ da đen để lại, mức độ trân quý tùy theo vị trí cất giấu quyết định, theo đó thứ quý giá nhất nằm ở Địa ngục đạo, Thiên Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp. Căn cứ theo thực lực của chúng ta thì tuyệt đối không thể nào cưỡng ép tiến vào Địa ngục đạo, cho dù là Trịnh Xá, đoán chừng cũng phải rất lâu mới có thể đột phá tới, hơn nữa muốn toàn vẹn trở ra cũng vô cùng khó khăn...

Trương Hằng tiếp tục giải thích với Lý Cương Lôi và Nataya:

- Tại Atula đạo có phòng điều khiển của toàn bộ bán vị diện, chúng ta chỉ cần tìm được phòng điều khiển, như vậy sẽ có thể triệt để khống chế tất cả các tầng của Kim tự tháp, khi đó đi lấy bảo tháp sẽ an toàn hơn nhiều. Nhưng mà theo suy đoán của người, cái di tích này là cạm bẫy, như vậy chúng ta hẳn sẽ không thể nào tiến vào phòng điều khiển một cách đơn giản, cho nên trong lúc hành động còn cần người hảo hảo mưu đồ một phen.

Lý Cương Lôi lại nở nụ cười khổ:

- Không thể nào mưu đồ gì, thứ nhất, ta không quen thuộc đối với chỗ đó, thậm chí là ngay cả liếc qua cũng chưa từng, thứ hai, thực lực của chúng ta quá yếu, đã yếu đến mức mặc dù có mưu đồ cũng không làm được gì nhiều. Do vậy, tất cả đều tùy cơ ứng biến, chỉ có thể dựa vào sự quen thuộc của người đối với di tích để chiếm ưu thế trên một mức độ nhất định mà thôi.

Theo kế hoạch của Lý Cương Lôi, ba người sẽ lên máy bay đi đến một khu vực gần với Tam giác quỷ, bờ biển Virginia của Mỹ, sau đó yên lặng chờ đợi, đến khi các tiểu đội luân hồi giao chiến với Queen sẽ thừa dịp loạn tiến vào Tam giác quỷ. Lúc đó, Trương Hằng sẽ khai mở di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, tuy trải qua một loạt an bài, xác thực là loại bỏ được uy hiếp từ bạch tuộc biển dị, nhưng đồng thời có được cũng sẽ có mất, chính là mấy người Trịnh Xá cũng sẽ bị kéo vào trong di tích. Vì thế sau đó toàn bộ phải dựa vào sự quen thuộc của Trương Hằng đối với di tích, tuy nghe rất không đáng tin, nhưng có thể sống sót hay không đều phải nhờ vào trí nhớ của Trương Hằng.

- đương nhiên, trước khi đi đến nước Mỹ, chúng ta nhất định phải giao thủ với những nhân viên tình báo một lần, thứ nhất là biểu hiện ra sự tồn tại của chúng ta, thứ hai là để cho bọn hắn một lời nhắn.

Lý Cương Lôi nói với hai người còn lại. Kết quả là ba người tiếp tục ở lại trong biệt thự, chậm rãi đợi những nhân viên tình báo tìm đến, mà chờ đợi như vậy cũng không kéo dài, mấy ngày sau, khi chàng vạng tối, bên ngoài biệt thự của Lý Cương Lôi đã có một số người xuất hiện. Trên thực tế, khi những nhân viên tình báo này vẫn còn cách biệt thự hơn mười kilomet đã bị Nataya phát hiện, ba người đều bắt đầu chuẩn bị, Trương Hằng thì chuẩn bị chiến đấu, hai người còn lại thì thu dọn đồ đạc, tùy thời chuẩn bị chạy trốn.

-... Như vậy, kế tiếp phải nhờ vào người rồi, giải quyết đối phương trong thời gian ngắn, sau đó chúng ta sẽ lập tức xuất phát, máy bay đã chuẩn bị sẵn sàng.

Lý Cương Lôi vừa sửa sang hành lý vừa nói với Trương Hằng.

- Vốn cũng chỉ có thể chiến đấu trong 10 giây, người cảm thấy tốc độ như vậy còn chưa đủ nhanh sao?

Trương Hằng tức giận nói, trong lúc đang nói chuyện, sau lưng hắn xuất hiện sáu vật thể bằng kim loại dài nhỏ, vật thể màu trắng bạc bằng kim loại này liên tục chuyển động, trông có vẻ giống như xiên hai lưỡi, chỉ khác là không có phần chuôi cầm như vũ khí thông thường, phía đầu lõm vào tạo thành hình chữ U, mà giữa vết lõm hình chữ U này, hào quang năng lượng không ngừng lưu động, giống như là năng lượng hóa lỏng vậy.

Thứ này chính là kỹ năng mà Trương Hằng dùng phần lớn điểm thưởng và chi tiết kịch tính để hoán đổi: Niệm động phù du pháo, chính xác mà nói thì là pháo trôi nổi di chuyển theo ý nghĩ.

Ở chỗ Chủ thần, các hạng mục hoán đổi được chia làm ba loại lớn, một là thuộc tính cường hóa, ví dụ như vampire, ví dụ như người sói, các loại huyết thống. Hai là kỹ năng, ví dụ như nội lực, ví dụ như quả lôi điện, ví dụ như quả cát bụi... tuy những thứ này là kỹ năng, nhưng sau khi hoán đổi cũng có phần giống như thuộc tính cường hóa, bắt đầu tác động đến thân thể người sử dụng. Thứ ba là kỹ năng đơn thuần, ví dụ như Thiểm Linh của Triệu Anh Không, ví dụ như ma pháp của Tiêu Hoàn Linh, những thứ này đều là kỹ năng đơn thuần, phần lớn đều cần có thuộc tính hoặc là năng lượng mới có thể sử dụng, sẽ không cường hóa hoặc là ảnh hưởng đến thân thể, nhưng uy lực khi sử dụng lại mạnh hơn một chút so với hai loại trước.

Ngoài ra, tại chỗ Chủ thần còn có thể hoán đổi các loại vật phẩm, những vật phẩm trong hạng mục hưởng thụ như rượu, đồ ăn các loại đều rất rẻ, gần như là cho không. Hoán đổi vật phẩm, đặc biệt là hoán đổi vũ khí thì được xếp vào ngoại lực, ví dụ như súng vô hạn đạn, ví dụ như người máy, những thứ này đều không cách nào ảnh hưởng hoặc là cường hóa thân thể. Nói chung, ngoại trừ tân nhân, đa phần các thành viên tiểu đội luân hồi đều sẽ không lựa chọn hoán đổi vũ khí, cho dù có thì cũng là những tư thâm giả mạnh mẽ

hoán đổi vũ khí cấp độ A hoặc là cấp S, đối với vũ khí cấp B cấp C, hầu hết tân nhân và tư thâm giả đều bỏ qua.

Mà Trương Hằng chính là bắt được một điểm mù trong số những vũ khí trung cấp này, hắn đã sắp đặt sẵn một vũ khí đặc thù, thanh vũ khí này không đơn giản chỉ là cung cấp ngoại lực, nó còn bổ sung kỹ năng niệm động lực. Đường nhiên, theo thuộc tính của thanh vũ khí này mà nói, năng lực cường đại như vậy tự nhiên không thể nào là vật phẩm cấp B hoặc cấp C, cho dù là vũ khí cấp độ A cũng không nhất định sẽ mạnh hơn. Vì thế nội dung tự phát triển cũng ảnh hưởng đến, khiến cho thanh vũ khí này trở nên “hài hòa”, tuy không có biến mất, nhưng muốn sử dụng cần phải cung cấp năng lượng của bản thân, nếu bản thân không có năng lượng, như vậy nhất định phải cung cấp sinh mệnh lực. Theo tính toán bình quân, cứ mỗi hai tiếng đồng hồ có thể sử dụng khoảng 10 giây, nếu tiếp tục sử dụng không ngừng, như vậy rất có thể làm sinh mệnh lực suy kiệt mà chết, đây chính là điểm hạn chế của thanh vũ khí này.

- Nataya, truyền hình ảnh quét hình tinh thần lực vào đầu ta.

Sau khi triệu hồi tổ hợp sáu thanh niệm động phù du pháo, Trương Hằng lập tức mở cơ nhân tỏa, tiếp đó đứng tại chỗ với hai mắt mờ mịt. Nghe Trương Hằng nói Nataya chỉ nhu thuận gật đầu, truyền vị trí phân bố của những nhân viên tình báo vào trong đầu hắn, mà Trương Hằng cũng không lập tức tấn công, chỉ yên lặng chờ đợi đối phương đến gần. Bên trong hình ảnh của tinh thần lực, không chỉ có hơn mười chiếc xe con mà trên không trung còn có ba chiếc máy bay trực thăng, trong vòng mấy phút đồng hồ ngắn ngủi đám nhân viên tình báo đã hoàn toàn bao vây biệt thự của Lý Cương Lôi.

Trên xe con, một người trung niên da trắng đang cầm bộ đàm không ngừng nói:

- Xạ thủ bắn tỉa, vào vị trí, đối phương rất có thể là tiểu đội luân hồi, không chừng cũng có cái gọi là tinh thần lực khổng lồ giả, vị trí của các người có thể sẽ bại lộ, một khi phát hiện không ổn lập tức tiến hành di chuyển... Thiên Ưng số 1-2-3, tùy thời chuẩn bị phóng tên lửa... Chuyên gia đàm phán chuẩn bị xong chưa? Không cần có áp lực tâm lý, tuy đối phương là tiểu đội luân hồi nhưng phe ta còn có nhiều tiểu đội luân hồi hơn, chỗ dựa của chúng ta vô cùng vững chắc, cho nên đầu tiên tiên sẽ thử nghiệm giải trừ dịch ý...

Theo an bài của người trung niên da trắng, bên trong bộ đàm cũng không ngừng truyền đến các loại tin tức hồi báo, một lát sau hắn mới hỏi:

- Các thành viên Ấn châu đội cùng Bắc Băng châu đội đã đến sân bay chưa?

Đầu dây bên kia im lặng giây lát, sau đó lập tức trả lời:

- Vừa mới xuống máy bay, hiện đang sử dụng goblin glider bay về phía bên này...

Người trung niên da trắng suy nghĩ một lúc rồi mới lên tiếng:

- Bất kể như thế nào, đây là lần đầu tiên chúng ta phối hợp tác chiến với tiểu đội luân hồi, nếu có thể giải quyết chuyện này trước khi bọn hắn đến, như vậy không thể nghi ngờ sẽ đem lại cho chúng ta càng nhiều tôn trọng... Do vậy, bắt đầu hành động!

Theo mệnh lệnh của người trung niên da trắng, hơn mười chiếc xe con cấp tốc chạy đến trước biệt thự, ở trên không, ba chiếc máy bay trực thăng cũng lơ lửng tại chỗ, có điều không đợi những người trong xe bước xuống, bỗng nhiên có một thanh niên bay ra từ trên cửa sổ lầu ba. Người thanh niên này đứng trên một thanh vũ khí bằng kim loại, mà ở phía sau hắn thì có năm thanh vũ khí khác đang trôi nổi. Cái khác tạm thời không nói, chỉ phương thức xuất hiện này đã thể hiện rõ thân phận của hắn... Đây là thành viên tiểu đội luân hồi!

Sau khi xuất hiện thanh niên này chỉ yên lặng lơ lửng tại chỗ, hắn không nhìn đông nhìn tây, cũng không có gì ngạc nhiên, chỉ trầm mặc đứng vững trên bầu trời. Đến khi những người trong xe đã bước xuống, lúc này hắn mới nhìn về phía dưới, đồng thời nói một câu:

- Ta không muốn giết các người... Gọi Trịnh Xá đến gặp ta!

204. Chương 204: Bắt Đầu (tứ)

Trên thực tế, trước khi xuất hiện, Trương Hằng đã thông qua tinh thần lực tảo miêu biết được những lời người trung niên da trắng nói, rõ ràng thật sự có tiểu đội luân hồi tham gia vào, hơn nữa còn là hai tiểu đội luân hồi, Ấn châu đội cùng Bắc Băng châu đội... Lần này quả thực là chơi lớn rồi, căn cứ theo phỏng đoán của Lý Cương Lôi, tối đa sẽ chỉ có một tiểu đội luân hồi xuất hiện, mà khả năng xuất hiện chỉ khoảng 40%, dù sao hiện tại Deep Rising đã sắp bắt đầu, hơn nữa còn là đối mặt với một tiểu đội luân hồi thần bí, cho nên khả năng lớn nhất là sẽ để những nhân viên tình báo bình thường làm quân tiên phong, sau khi dò xét được thông tin mới tiến hành đuổi bắt.

Do vậy, tổng hợp lại, khả năng có tiểu đội luân hồi xuất hiện là rất thấp... Nhưng mặc dù thấp, cũng vẫn có một tỷ lệ nhất định, trên thực tế, chẳng những có tiểu đội luân hồi tham gia, mà còn là một lần xuất hiện đến hai tiểu đội...

Bắt quá câu trả lời của Lý Cương Lôi lại cực kỳ đơn giản, chỉ có ba chữ:

- Kế không thành...

- Không cái mẹ người...

Trương Hằng hùng hùng hổ hổ, nhưng theo các nhân viên tình báo tới gần, hắn không thể không bước ra, lại còn phải xuất hiện với dáng vẻ vô cùng dũng mãnh... Trương Hằng tận lực bảo trì bộ dạng không coi ai ra gì, đỉnh đặc xuất hiện trước mặt tất cả mọi người, trên thực tế, sau khi mở cơ nhân tỏa, vẻ mặt hắn thoát nhìn chính là không biểu tình, lạnh như băng, cho nên người thường không thể nhìn ra lo lắng trong lòng hắn, có điều cũng không phải hắn đang lo về mấy nhân viên tình báo bình thường này, mà là lo về hai tiểu đội sắp đến.

(Muốn giải quyết hai tiểu đội luân hồi trong vòng 10 giây... cơ hồ là vọng tưởng.)

Chuẩn xác mà nói, 10 giây là thời gian sử dụng an toàn của Trương Hằng, sử dụng niệm động phù du pháo trong vòng 10 giây sẽ không gây ra tổn thương nào lớn, nghỉ ngơi hai tiếng đồng hồ là có thể tiếp tục sử dụng. Nhưng một khi vượt qua giới hạn 10 giây, như vậy sẽ không ngừng tiêu hao sinh mệnh lực, dưới tình huống cách xa Chủ thần, một khi sử dụng niệm động phù du pháo trên một phút đồng hồ, vậy hắn nhất định là phải chết không thể nghỉ ngơi!

(Duy nhất một lần xuất hiện hai tiểu đội luân hồi, thoát nhìn... Số mệnh của ta đang suy yếu rất nhanh! Không được, nhất định phải mau chóng đi lấy Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp!)

Bảo vật cấp độ như Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp có một khả năng đặc biệt, chính là trấn áp được số mệnh, cũng tức là có thể khiến số mệnh của người sử dụng tăng lên hơn nữa một mức duy trì, luồng số mệnh này đến từ chính bản thân bảo tháp, hơn nữa còn là một lượng số mệnh vô cùng dày đặc, tuyệt đối không thua kém bao nhiêu so với nhân vật chính.

Trương Hằng cũng không phải là người của thế giới này, hơn nữa thứ nhất là hắn không có trí lực tuyệt đỉnh, hai là không có vũ lực tuyệt đối, ba là không có thể lực gì, nói một cách khác, đối với thế giới này, hắn chỉ giống như một nhân vật phụ mà thôi, gần như không có chút số mệnh nào.

Nhưng sau khi tiến vào Vô hạn thế giới, hắn chiếm cứ thân thể của “sát thủ Trương Hằng”, vì vậy biến tướng mà nói, hắn chính là Trương Hằng của thế giới này, cũng tức là có được số mệnh vai diễn phối hợp, chỉ là số mệnh này lại có một điểm hạn chế, đó chính là phải hành động dựa theo quỹ tích của nguyên chủ nhân thân thể, cũng tức là nguyên chủ nhân thân thể tìm kiếm muối muối, thì hắn cũng phải tìm kiếm muối muối...

Nếu như hoàn toàn làm theo quỹ tích này, hắn sẽ trở thành vai diễn phối hợp trọng yếu, được hưởng số mệnh của vai diễn phối hợp, có điều Trương Hằng lại không thể nào làm như thế, hắn có chuyện mình cần phải thực hiện. Bởi vậy, hành động của hắn càng ngày càng cách xa khỏi quỹ tích, do đó số mệnh của hắn cũng không ngừng suy yếu.

Chính bởi vì như thế, hắn nhất định phải đi đến di tích của Thánh nhân phân hệ da đen trong thời gian ngắn nhất có thể, lấy được Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, trấn áp số mệnh của chính mình, đây

là chuyện hán nhất định phải làm!

Trong đầu Trương Hằng sinh ra một suy nghĩ như vậy, có điều hiện tại cũng không phải lúc để suy nghĩ kỹ, hán vẫn đang còn phải biểu diễn phong phạm của cường giả siêu cấp, mặt không biểu tình nhìn những người trước mặt... Đây chính là hậu quả của kẻ không thành, rõ ràng bản thân chẳng có cái gì, lại bắt buộc phải biểu hiện như kiểu nắm toàn thế giới trong tay, đương nhiên, nếu như bị đối phương vạch trần, chắc chắn Trương Hằng chỉ có thể dốc sức liều mạng, hoặc là chạy trốn...

Quả nhiên, Trương Hằng biểu hiện uy thế như vậy, lập tức khiến cho những nhân viên tình báo này không dám cử động chút nào, tất cả đều đứng yên lặng, mà trong số mười mấy nhân viên tình báo này còn có ba người da vàng, vừa nhìn thấy tạo hình của Trương Hằng, nét mặt bọn họ đều có chút biến hóa, một người trong đó càng là nhỏ giọng nói thầm:

- Xem cái tạo hình này, người này... không phải là Tu chân giả đấy chứ?

(Đúng vậy, Tu chân giả... dù sao người đến cũng chỉ là Bắc Băng châu đội cùng Ấn châu đội mà thôi, đều chỉ là người nước ngoài, căn bản không biết rõ chi tiết về Tu chân giả, mà những người bình thường kia thì càng dễ gạt rồi, dù sao bọn họ cũng nhìn không ra có phải tu chân thật hay không... Quyết định vậy đi! Giả trang Tu chân giả!)

Nghĩ đến liền làm, Trương Hằng bày ra bộ dạng như cao thủ, đứng trên niệ động phù du pháo như kiểu đang đứng trên phi kiếm, chậm rãi bay tới trên đỉnh đầu những nhân viên tình báo rồi mới lên tiếng:

- Các người đi thôi, chiến đấu kế tiếp đã không phải là lĩnh vực người bình thường có thể tham dự, nếu không muốn chết... vậy có thể chạy được bao xa thì chạy.

Trong phạm vi quét hình của Nataya, ở phía xa đã có hơn mười chiếc goblin glider xuất hiện, gần ba mươi người đang bay về hướng biệt thực với tốc độ rất nhanh, ước chừng sau mấy phút đồng hồ sẽ đến, đối tượng chính thức Trương Hằng muốn lừa gạt chính là thành viên tiểu đội luân hồi, cho nên hán cũng không quan tâm đến chuyện những nhân viên tình báo đang suy nghĩ cái gì, chỉ hết sức chăm chú nhìn về phía xa.

Mà những nhân viên tình báo thì cũng không có cách nào, chiếu theo tư thế và khẩu khí của đối phương, không muốn giết người, lại đòi gặp Trịnh Xá, như vậy hán là có quen biết với Trịnh Xá, hoặc là chiến hữu trước đây, hoặc là kẻ địch, bất kể như thế nào, có thể có quan hệ với người mạnh nhất, đoán chừng đã không phải là đối tượng bọn họ đủ khả năng đối phó. Do vậy những nhân viên tình báo đều nhanh chóng làm theo mệnh lệnh, gấp rút lên xe, lập tức rời đi, chỉ có ba chiếc máy bay trực thăng là vẫn ở lại, có vẻ như người trung niên da trắng vẫn còn hy vọng gặp được may mắn.

- Nếu không muốn đi, vậy thì cứ ở lại.

Hai mắt Trương Hằng khép hờ, sau khi nói xong, hán vẫy tay một cái, năm thanh niệ động phù du pháo sau lưng lóe sáng, tiếp đó hóa thành năm luồng ánh sáng vọt tới với tốc độ nhanh đến mức mắt thường không thể nhìn rõ được, tất cả mọi người chỉ thấy năm luồng sáng vụt qua, không đợi bọn họ phục hồi lại tinh thần, ba chiếc máy bay đã tan nát giữa không trung, tiếp đó ba tiếng nổ ầm ầm bạo phát, mấy quả cầu lửa lớn xuất hiện, những người bên trong tuyệt đối không có khả năng sống sót.

Thấy tình cảnh như vậy, người trung niên da trắng phía xa lập tức hét vào bộ đàm:

- Đi mau, lập tức lui ra thật xa, còn lại để cho các tiểu đội luân hồi tự giải quyết. Quả nhiên là tiểu đội luân hồi, chúng ta đã quá ngây thơ rồi, xem nhẹ bọn hán, không, có lẽ so với các tiểu đội luân hồi bị Trịnh Xá áp chế, đây mới thật sự là tiểu đội luân hồi, cường đại, làm việc không hề cố kỵ...

205. Chương 205: Bắt Đầu (ngũ)

- Lập tức cho ta liên lạc với thủ lĩnh của hội nghị, có chuyện quan trọng cần thông báo.

Người trung niên da trắng cũng đã suy nghĩ thông suốt, hắn vừa nói vào bộ đàm với vẻ lo lắng vừa nhìn về phía người thanh niên đang mười phần uy thế. Mà hiện tại, Trương Hằng lại căn bản là không có tinh lực chú ý tới những chuyện này, trong lòng của hắn vẫn đang còn buồn nôn vì màn giết chóc vừa rồi, chỉ là hắn lại không thể không làm như vậy. Nhất định phải chấn nhiếp toàn trường, nếu không thể hiện khí thế cùng ra vẻ bạo ngược, để mặc áy bay trực thăng một mực lơ lửng trên đầu, đoán chừng hai tiểu đội luân hồi sắp đến đều sẽ cảm nhận được hắn chẳng có gì, cho nên hắn không thể không giết người, mặc dù trong nội tâm không hề dễ chịu.

- Vì sống sót, có thể làm dơ bẩn hai tay không?

- ... Câu trả lời của ta là, có thể làm dơ bẩn hai tay nhưng không thể làm dơ bẩn trái tim...

- Vậy thì, vì sống sót... Có thể làm dơ bẩn trái tim không?

Không biết vì sao, Trương Hằng chợt nhớ tới một đoạn đối thoại trong Vô hạn khủng bố, Sở Hiên ngẫu nhiên hỏi Trịnh Xá...

Không đợi hắn kịp suy nghĩ thêm, hơn mười chiếc goblin glider đã vụt đến, sau đó dừng lại tại vị trí cách Trương Hằng gần trăm mét, trên những chiếc goblin glider này có khoảng gần ba mươi người, xem chừng chính là toàn bộ thành viên của cả hai đội. Trong đó hơn phân nửa là người không mở cơ nhân tỏa, cho nên chỉ có thể đứng phía dưới goblin glider, tuy vậy mười một người mở cơ nhân tỏa, đây đã là một lực lượng rất lớn rồi, ít nhất Trương Hằng cũng không dám cam đoan có thể giải quyết hết trong vòng 10 giây.

Trương Hằng nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, áp chế sự lo lắng trong lòng, sau đó mới mở mắt ra bình thản nói:

- Tới rồi sao? Bắc Băng châu đội cùng Ấn châu đội... Ta vẫn nói như vậy, không muốn giết các người. Cút ngay, sau đó gọi Trịnh Xá tới gặp ta!

Lời này vừa nói ra, gần ba mươi người trước mặt đều sững sờ, trong lúc nhất thời toàn bộ tràng diện đều trở nên im ắng, ước chừng mấy giây sau, một người đồng âu cao to của Bắc Băng châu đội mới phá lên cười:

- Ha ha ha, đang đùa gì vậy? Bảo tất cả chúng ta biến khỏi đây? Sau đó để cho Trịnh Xá tới gặp người? Người nghĩ một mình người có thể đối kháng với hai đội ngũ chúng ta sao? Có vấn đề về đầu óc phải không?

- Đúng thế, đừng tưởng rằng tiêu diệt được ba chiếc máy bay trực thăng là ngon, chúng ta cũng có mấy người làm được như vậy.

- Còn gọi Trịnh Xá tới gặp, hắn nghĩ mình là ai chứ?

Sau khi người đồng âu cao to mở miệng nói chuyện, những thành viên không mở cơ nhân tỏa đều cười lớn, nói chuyện với vẻ hùng hùng hổ hổ, mấy người trong đó còn lấy vũ khí ra, giống như chỉ cần Trương Hằng nói một lời không hợp sẽ ra tay ngay lập tức, cho đối phương một trận, đương nhiên, bọn họ còn đang chờ đợi, chờ đợi những thành viên đã mở cơ nhân tỏa tấn công trước...

Có điều những thành viên đã mở cơ nhân tỏa lại không ra tay, cũng không trắng trợn uy hiếp như vậy, tâm lý của bọn họ đã thành thục hơn rất nhiều, cái khác không nói, chỉ riêng việc mở cơ nhân tỏa đã cho thấy bọn họ là người từng trải qua khảo nghiệm sinh tử nhiều lần, vì thế khi có tình huống bất ngờ càng có thể tỉnh táo đối mặt, đặc biệt là lúc nguy hiểm xuất hiện.

Người thanh niên trước mặt rõ ràng cũng là thành viên tiểu đội luân hồi, bộ dạng mở cơ nhân tỏa đã chứng minh rằng hắn là một tư thâm giả, mà sau khi đã thấy Trịnh Xá biểu lộ thực lực mấy lần, còn dám gọi Trịnh Xá tới gặp, như vậy người này hoặc là kẻ điên, hoặc là tuyệt đối có thực lực, hoặc là đang làm trò lừa gạt, khẳng định thuộc vào một trong ba trường hợp, nhưng mà đáp án chân thật là gì? Nếu là kẻ điên thì cũng may, như vậy thực lực sẽ không chênh lệch quá lớn so với bọn họ, nếu như đang làm bộ, vậy có thể cho rằng thực lực của đối phương chỉ thuộc loại bình thường, tập trung lực lượng của hai đội ngũ chắc chắn có thể giải quyết, nhưng mà nếu như đối phương là người có thực lực, vậy vận mệnh của tất cả mọi người sẽ... Nhìn xem tình cảnh của ba chiếc máy bay kia là biết, đối phương rõ ràng cũng không phải là người nhân từ biết nương tay.

Một thanh niên da trắng trong số những thành viên đã mở cơ nhân tỏa đột nhiên hỏi:

- Người một mực yêu cầu Trịnh Xá đến gặp, hẳn là người có quen biết với Trịnh Xá sao?

Trương Hằng nhìn hắn một cái với vẻ đăm đăm rồi nói:

- Ta biết trên người người có máy liên lạc đặc thù, có thể tùy thời liên lạc với Trịnh Xá, hoàn toàn không bị khoa học kỹ thuật của Trái đất quấy nhiễu, như vậy hiện tại các người có thể nói cho hắn biết... Ta là bạn đồng môn của La Ứng Long, người thừa kế hệ thống tu chân.

Những người đã mở cơ nhân tỏa lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, bọn họ xác thực là có mang theo máy liên lạc đặc thù, đây chính là máy liên lạc trực tiếp hoán đổi từ Chủ thần, tuy không so được với “điện thoại di động siêu cấp” có thể liên lạc xuyên thế giới của Hạo Thiên, nhưng dùng khoa học kỹ thuật hiện tại của nhân loại tuyệt đối không có biện pháp chặn đường cùng quấy nhiễu tín hiệu, mà ngay cả chuyện này thanh niên trước mắt cũng biết rõ?

Hơn nữa... tu chân...

Lông mày của một thanh niên da đen trong Ấn châu đội chột nhảy dựng, tiếp đó hắn liền ra vẻ như không có việc gì nhìn xem Trương Hằng, trong mắt rõ ràng mang theo vẻ chần chờ.

Thanh niên da trắng vừa nói chuyện cũng chần chờ một chút, sau đó mới lấy ra một khối kim loại màu bạc, hơn mười giây sau, từ bên trong máy liên lạc truyền đến giọng của Trịnh Xá:

- Này, bên các người thế nào rồi? Đối phương thật sự là thành viên tiểu đội luân hồi sao?

Thanh niên da trắng khẳng định:

- Đúng vậy, đối phương xác thực là thành viên tiểu đội luân hồi. Chỉ là... giữa hắn và nhân viên tình báo của chính phủ phát sinh xung đột, khiến ba chiếc máy bay trực thăng bị phá hủy. Hơn nữa hắn nói mình là bạn đồng môn của La Ứng Long, người thừa kế hệ thống tu chân, yêu cầu người đến đây gặp hắn.

- Cái gì!!!

Bên trong máy liên lạc lập tức truyền đến tiếng kinh hô của Trịnh Xá, còn có tiếng ghế ngã trên mặt đất, Trịnh Xá trực tiếp nói:

- Ta sẽ đến ngay lập tức, không được ra tay, đối phương không phải là người các người có thể đối phó. Nhớ rõ, ngàn vạn lần không được ra tay... Ách, có phải là hắn đứng trên một thanh phi kiếm không?

Thanh niên da trắng cũng sửng sốt, hắn thật sự không ngờ Trịnh Xá lại kích động đến vậy, xem ra La Ứng Long hẳn không phải là một cái tên bình thường, như vậy người thanh niên trước mắt... hẳn là có thực lực siêu cường? Thanh niên da trắng lập tức có chút run rẩy, hắn vội vã nói:

- Có phải là phi kiếm hay không ta cũng không biết, bất quá hẳn xác thực là đang đứng trên một thanh vũ khí, mà phía sau hắn còn có năm thanh vũ khí khác giống như vậy đang lơ lửng.

Trịnh Xá trầm mặc giây lát rồi nói:

- Giao máy liên lạc cho đối phương, để ta và hắn nói chuyện... nhớ rõ, không nên giao thủ, các người không phải là đối thủ của hắn.

Biểu lộ của thanh niên da trắng nhanh chóng trở nên thận trọng, hắn cẩn thận điều khiển goblin glider bay về phía Trương Hằng, vừa tới gần vừa nói:

- Trịnh Xá đồng ý nói chuyện với người, ta không có ác ý, không cần phải công kích chúng ta.

Trương Hằng vẫn duy trì vẻ mặt không biểu tình, hắn thuận tay cầm lấy máy liên lạc sau đó nói:

- Trịnh Xá, ta có biện pháp tiến vào Narnia truyền kỳ, nhưng mà phải vượt qua thế giới phim kinh dị lần này trước đã rồi mới nói được, hầu hết tin tức tình báo đều đã giao cho người rồi, hiện tại ta sẽ cung cấp thêm một thông tin cuối cùng, vị trí của Queen là ở khu vực Tam giác quỷ, ta sẽ lập tức tới đó, chúng ta sẽ gặp nhau... tại Tam giác quỷ.

Nói xong, Trương Hằng trực tiếp đập máy, vứt máy liên lạc qua cho thanh niên da trắng, hắn cũng mặc kệ ánh mắt phức tạp của những người xung quanh, chỉ xoay người lại khoan thai bay về hướng biệt thự. Sau

khi đã vào trong biệt thự, hấn lập tức không hề để ý đến hình tượng, trực tiếp nằm lăn xuống mặt thảm, tiếp đó mới thì thảo với Nataya:

- Phù, vượt qua kiểm tra rồi... Nataya, tiếp tục che đậy toàn bộ biệt thự.

Lý Cương Lôi đang ngồi trên ghế, nhân nhả thưởng thức một ly rượu vang màu đỏ, đợi Trương Hằng nói xong hấn mới cười nhạt một tiếng:

- Xem ra ta sẽ phải thay đổi cách nhìn đối với ngươi, không tệ, bắt đầu có hương vị của đội trưởng tiểu đội luân hồi...

- Lên đường, chúng ta đến Tam giác quỷ.

206. Chương 206: Xuất Phát (nhất)

- Giết người...

Trương Hằng ngồi trên bờ cát, hấn tùy ý ném chút đá vụn về phía mặt biển, thì thảo với Nataya đang ngồi bên cạnh:

- Tuy không phải là mặt đối mặt giết chết, nhưng dù sao bọn họ cũng chết trong tay ta, đã sớm nghĩ tới sẽ có ngày hôm nay, nhưng khi thật sự đến lúc, tâm tình vẫn vô cùng phức tạp...

Giết người... không phải chỉ là hai chữ đơn giản, Trương Hằng cũng không giống như những nhân vật trong tiểu thuyết, sau khi xuyên việt lập tức từ người bình thường biến thành nhân vật ra tay không chớp mắt, giết người giống như giết thú, hoàn toàn không có gánh nặng tâm lý gì, sao có thể đơn giản như vậy?

Trong bản năng của con người xác thực là có phần khát máu hung tàn, nhưng mà con người không phải là chỉ có mỗi bản năng, giáo dục cùng những điều trải qua từ nhỏ đến lớn sẽ quyết định tính cách cùng tư tưởng, mức độ ảnh hưởng của các quan niệm đạo đức còn lớn hơn so với bản năng. Dưới tình huống như vậy, trên 90% mọi người đều khó có thể bình tĩnh khi giết người, trừ phi là tự vệ hoặc là cực độ tức giận mới có thể ra tay, đây chính là sự trói buộc của đạo đức.

Đương nhiên, loại quan niệm đạo đức này cũng có thể bị phá hủy, lần đầu có thể run rẩy, nhưng lần thứ hai sẽ có thể áp chế sợ hãi, lần thứ ba thậm chí có khả năng không sợ, lần thứ tư, lần thứ năm... Khi một người đã quen với giết chóc, trong mắt hấn giết người và giết gà giết vịt đã không còn khác nhau, bởi như vậy, quan niệm đạo đức cũng có thể triệt để tan vỡ, khiến một người bình thường biến thành sát nhân cuồng.

Về phần Trương Hằng, tâm lý của hấn vẫn chỉ thuộc về phạm trù người bình thường, mặc dù đã gia nhập vào tiểu đội luân hồi, đã có chiến lực vượt qua người thường, nhưng phương diện tư tưởng của hấn vẫn không có thay đổi gì lớn. Lần đầu tiên hấn giết người là do đã hoàn toàn lâm vào cuồng nộ, thậm chí sau đó phân thân lột da đội trưởng tiểu đội chăn nuôi cũng là dựa vào loại phần nộ này, chỉ có lần tiêu diệt ba chiếc máy bay trực thăng, đây mới là chuyện hấn thực sự dùng bản tâm làm ra.

- Giết người...

Trương Hằng lại tiếp tục lẩm bẩm, đây đã là lần thứ mười hấn nhắc tới mấy chữ này rồi. Nataya chỉ lẳng lặng ngồi bên cạnh hấn, nàng cũng không biết nên nói gì, nhưng ít ra biểu lộ yên tĩnh của nàng vẫn khiến cho Trương Hằng cảm thấy có chút an ủi, ít nhất làm cho tâm tình của hấn không đến nỗi bức bối.

- Hối hận vì giết người?

Một giọng nói bỗng nhiên truyền tới từ sau lưng Trương Hằng, Lý Cương Lôi mặc một chiếc áo đuôi ngắn đang bước tới, hấn cười mà giống như không phải cười, nhìn về phía Trương Hằng rồi hỏi.

- Chưa nói đến hối hận... Chỉ là tâm tình rất phức tạp.

Trương Hằng cũng không quay đầu lại, chỉ vừa trả lời vừa quan sát mặt biển. Lý Cương Lôi lại xùy một tiếng, hắn cũng không nói chuyện, chỉ tùy ý ngồi xuống sau đó bắt đầu kể:

- Lần đầu tiên ta giết người là khi tầm mười lăm tuổi... Lúc ấy ta mới bước chân vào nghề buôn bán vũ khí, một là không hiểu quy củ, hai là ta cần lập uy, vì vậy sau một lần giao dịch, ta và một thương nhân buôn bán vũ khí khác đã tiến hành sống mái với nhau. Lúc ấy ta dẫn dụ thương nhân kia ra tay trước, để chiếm cứ đạo đức chí cao điểm cho nên nhân thủ ta mang theo hơi ít một chút, tuy cũng có binh lính mai phục ẩn nấp, nhưng lúc bắt đầu chiến đấu vẫn khiến cho ta rơi vào vòng nguy hiểm. Mà trong quá trình giao hỏa, ta bắn chết một người qua đường, dùng máu của hắn để dẫn dụ kẻ địch... đây chính là lần đầu tiên ta giết người, giết một người hoàn toàn vô tội...

Trương Hằng cũng trầm mặc, hắn cũng không biết nên đáp lại như thế nào, mấy giây sau, khi hắn đang định mở miệng, Lý Cương Lôi lại bất chợt cười lớn:

- Ha ha, ta là trí giả của đoàn đội, không phải bác sĩ tâm lý của người. Sao có thể có đạo lý như vậy, cầm một phần tiền lương, hơn nữa phần tiền lương này trước mắt vẫn trong trạng thái thiếu nợ, không biết đến khi nào mới trả, chỉ một phần tiền lương lại muốn làm hai phần công? Sao có thể có đạo lý như vậy... ha ha ha.

Lý Cương Lôi vừa nói vừa cười, sau đó hắn cũng mặc kệ vẻ kinh ngạc của Trương Hằng, trực tiếp bước xuống nước, thoải mái bơi lội.

Trương Hằng thật sự cảm thấy vô cùng kinh ngạc, vốn hắn còn muốn nghe phần tiếp theo, những chi tiết này đều là chuyện hắn không biết, đoán chừng là do nội dung tự phát triển mà xuất hiện, không ngờ Lý Cương Lôi lại trực tiếp cho hắn một câu chuyện không có phần tiếp theo. Nhằm không vậy? Kể chuyện mà cũng có thái giám sao?

Sau khi nghĩ đi nghĩ lại, Trương Hằng cũng phá lên cười, hắn đã minh bạch, phần tiếp theo của quá trình giết người xác thực là không có. Đúng? Sai? Áo nào? Vui mừng? Tất cả cũng chỉ là không nói gì mà thôi. Hắn cũng chỉ là một người muốn sống sót, giống như Trịnh Xá trước kia, chỉ là giấy dựa cầu sinh...

- Vì sống sót, có thể làm dơ bẩn hai tay không?

- ... Câu trả lời của ta là, có thể làm dơ bẩn hai tay nhưng không thể làm dơ bẩn trái tim...

- Vậy thì, vì sống sót... Có thể làm dơ bẩn trái tim không?

- Câu trả lời của ta là... không thể.

Trong tiếng cười lớn, Trương Hằng cũng đứng lên, sau đó chạy về phía biển...

Không đề cập đến Trương Hằng đã thoát khỏi khúc mắc của bản thân hay chưa, ở một nơi khác, bởi vì lời nhắn của Trương Hằng, có người đang giống như phát điên. Narnia truyền kỳ, Narnia truyền kỳ, Narnia truyền kỳ, mấy chữ này tràn ngập trong đầu của Trịnh Xá, khiến cho hắn hận không thể lập tức đi đến Tam giác quỷ, giữ chặt nam nhân không rõ lai lịch kia, hỏi rõ rốt cuộc hắn là ai, tại sao lại quen biết La Ứng Long, tại sao lại là người thừa kế hệ thống tu chân, cùng với một điểm tối trọng yếu nhất... làm thế nào để tiến vào Narnia truyền kỳ!

- ... Lỡ mãng đi đến Tam giác quỷ như vậy, rất có thể sẽ rơi vào bẫy của đối phương.

Lăng Tân cau mày nói với Trịnh Xá, Trịnh Xá không hề do dự đáp lại:

- Cho dù là cạm bẫy, ta cũng nhất định phải tới đó! Huống hồ chính người cũng nói, đối phương rất có thể thật sự biết làm thế nào để tiến vào Narnia truyền kỳ.

Lăng Tân lập tức trầm mặc, tuy rằng đối phương xác thực có thể biết rõ làm thế nào để tiến vào Narnia truyền kỳ, nhưng mà... thân phận của đối phương lại không phải là bạn bè gì của La Ứng Long a...

Lăng Tân không cách nào nói ra thân phận của đối phương, bởi vì mục tiêu của hắn từ khi bắt đầu đã không phải chỉ đơn thuần muốn tìm ra tiểu đội luân hồi bí ẩn, mà là muốn tìm ra “hắn”, hơn nữa hành động của hắn căn bản là vì trợ giúp Trần Hạo Thao cùng Vĩ Thi Thi, tuy không ảnh hưởng đến tiểu đội luân hồi, nhưng đây cũng là chuyện hắn không thể nói. “Hắn” trước một bước tuyên bố mình là bạn đồng

môn của một người nào đó thuộc thế giới luân hồi đời trước, lại còn là người kế thừa hệ thống tu chân, chưa nói đến chuyện thừa kế có phải chân thật hay không, nhưng mà một phen vừa rồi rõ ràng là “hắn” nói hươu nói vượn. Mà trong tất cả mọi người chỉ có duy nhất Lăng Tân là dám khẳng định, tuy vậy hắn lại không cách nào vạch trần đối phương, bởi vì sau khi vạch trần ”hắn”, mục đích của bản thân hắn cũng sẽ bại lộ, chuyện như vậy... thật sự là tiến thoái lưỡng nan.

Đặc biệt là khi Trịnh Xá hỏi phải chăng “hắn” thật sự biết rõ làm thế nào để tiến vào Narnia truyền kỳ, tuy rất không cam lòng nhưng Lăng Tân lại chỉ có thể nói thật, “hắn” xác thực là có 90% khả năng biết cách tiến vào Narnia truyền kỳ. Dù sao đi nữa, trong suy nghĩ của Lăng Tân, có thể làm một số chuyện mờ ám để trợ giúp thân nhân lúc nhỏ, nhưng lại không thể làm ảnh hưởng đến lợi ích của đồng đội hiện tại, âm thầm trợ giúp đã đủ rồi, nếu như còn thêm lừa gạt... đó sẽ không phải chỉ là vũ nhục Trịnh Xá, mà còn là vũ nhục chính bản thân hắn.

(Xem ra “hắn” xác thực đã được Lý Cương Lôi trợ giúp, chẳng những cực kỳ quen thuộc với hình thức suy nghĩ của ta mà còn có thể xếp đặt loại bố cục khiến cho đối phương không thể mở miệng. Từ nhỏ đến lớn, trong những người ta biết, chỉ có Lý Cương Lôi là thích dùng loại thủ đoạn lấy lực đả lực này, mỗi lần đều là mượn mưu kế của đối phương để phản đòn, hơn nữa cũng phi thường dễ dàng chiếm cứ đạo đức chí cao điểm, nhưng mà sắp xếp như vậy vẫn cần phải có đầy đủ tin tức mới được... Xem ra Lý Cương Lôi đã tìm được một đồng đội rất tốt, “hắn” và Lý Cương Lôi, đây chính là một tổ hợp hoàn mỹ.)

Lần giao thủ đầu tiên này, Lăng Tân xác thực là bại tâm phục khẩu phục, đối phương dựa vào mưu đồ của hắn mà thuận lợi tiến hành bước tiếp theo, nếu như lúc đầu hắn không cương quyết phải tìm ra đối phương đã rồi mới tác chiến với bạch tuộc biến dị, như vậy “hắn” cũng căn bản không cách nào trao đổi với Trịnh Xá, đồng thời cũng không thể để cho Trịnh Xá trước một bước đi đến Tam giác quỷ. Nói một cách khác, sắp xếp của Lăng Tân bỗng nhiên biến tướng trở thành trợ giúp cho đối phương, trên thực tế, khi các nhân viên tình báo tìm ra tên của Lý Cương Lôi, hắn biết bản thân đã tính sai...

(Thất bại thật thê thảm, bất quá càng làm cho ta hiểu kỳ hơn chính là, bọn hắn muốn đi đến Tam giác quỷ làm gì? Hơn nữa, Lý Cương Lôi, đến cùng người định làm gì? Dùng tính cách của người mà nói... thật sự có thể xem “hắn” như đồng đội sao?)

207. Chương 207: Xuất Phát (nhị)

(Ta thực sự xem người như đồng đội sao?)

Lý Cương Lôi nhàn nhã nằm trên một chiếc ghế bên bờ biển, ánh mắt của hắn như có như không nhìn về phía căn nhà gỗ đằng xa, nơi đó là chỗ ở tạm thời của ba người bọn họ, giờ phút này sắc trời đã tối, hai người Trương Hằng đã về nhà chuẩn bị đồ ăn, mà Lý Cương Lôi thì lấy lý do thân thể suy yếu, nằm lại trên bờ cát ngắm cảnh biển.

Đúng vậy, thân thể suy yếu, Lý Cương Lôi đã là gần đất xa trời rồi, mỗi ngày chỉ riêng uống thuốc đã khiến cho hắn no hết muốn ăn cơm, đó cũng không phải là chuyện đùa, trên thực tế, từ mấy năm trước, Lý Cương Lôi đã bắt đầu chấp chới bên làn ranh sinh tử. Trong trạng thái như vậy, nội tâm của hắn đã sớm lạnh như băng, ngoại trừ tình nghĩa đối với cha mẹ nuôi, tình nghĩa đối với bạn bè lúc nhỏ, tình cảm của hắn đã hoàn toàn tiêu tan...

(Ta quả thực xem người như đồng đội?)

Ánh mắt của Lý Cương Lôi lại đảo qua căn nhà gỗ, hắn khẽ thở dài, nhìn về phía biển cả, một mình yên lặng trong bóng tối...

Thời gian trôi qua nhanh chóng, sau khi ba người đến bờ biển Virginia được hai ngày hai đêm, sáng ngày thứ ba, trên TV bắt đầu xuất hiện hình ảnh về bạch tuộc biến dị, hơn nữa ra thông báo yêu cầu tất cả các điểm tị nạn gần biển nhanh chóng di dời, điều này có thể nói rõ, Deep Rising đã bắt đầu!

- Đã bắt đầu, hoặc có thể nói là đã bắt đầu từ đêm qua, chỉ là hôm nay chúng ta mới phát hiện ra mà thôi.

Lý Cương Lôi vừa uống thuốc vừa xem hình ảnh của bạch tuộc biến dị trên TV, đó là một loại quái vật khổng lồ khi duỗi thẳng xúc tu ra có thể dài tới gần ba trăm mét, thoát nhìn có chút tương tự với bạch tuộc, nhưng trên đầu lại có một cái miệng cực lớn đến mức khoa trương, bên trong miệng đầy răng nhọn lởm chởm, những xúc tu có khả năng tách mở và nuốt trọn một người trưởng thành, tổng hợp lại mà nói, sinh vật này đã không giống như cái gọi là bạch tuộc rồi, đây là một loại quái vật chỉ có thể tồn tại trong ác mộng!

Theo sự bắt đầu của Deep Rising, quân đội cũng nhanh chóng chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời đón đánh bạch tuộc biến dị, đương nhiên, với tư cách chủ lực tác chiến, ngoại trừ một số tư thâm giả có thực lực mạnh mẽ, phần lớn thành viên tiểu đội luân hồi đều bị phái đi bảo vệ một số đảo quốc trọng yếu như Nhật Bản, Ấn Độ, Úc... cũng có một bộ phận ở lại bảo vệ Bắc Kinh. Do vậy, thành viên tiểu đội luân hồi bị phân tán đi khắp nơi, gần như là nhìn không thấy tung tích, đối với đại cục mà nói các thành viên tiểu đội luân hồi cũng không có tác dụng quá lớn, lực lượng chính thức vẫn là quân đội, sau khi được trang bị vũ khí Gauss, bọn họ có thể đối phó được với phần lớn bạch tuộc biến dị, đây chính là quyết định của mấy người Trịnh Xá.

Đương nhiên, quyết định này cần phải thỏa mãn một điều kiện, đó chính là cho dù là xã hội loài người có được vũ khí Gauss, tiểu đội luân hồi cũng vẫn có ưu thế áp đảo, bằng không mà nói, tập hợp lực lượng quân sự của vài tỷ người, mấy trăm thành viên tiểu đội luân hồi hơi mạnh một chút có thể địch nổi hay sao? Điểm này mấy người Trịnh Xá đều hiểu rất rõ, bất kể như thế nào, thế giới phim kinh dị lần này, quân đội trang bị vũ khí Gauss tuyệt đối là chủ lực, do bọn họ chịu trách nhiệm bảo vệ các thành phố siêu cấp, nhờ vậy tiểu đội luân hồi cũng giảm bớt được một phần lo lắng, có thể phái ra lực lượng tinh nhuệ đến tập kích Queen.

Lúc này, trên mặt biển của vùng Tam giác quỷ, một chiếc chiến hạm vũ trụ đang lơ lửng ở độ cao hơn trăm mét. Chiến hạm vũ trụ này có tạo hình giống như trong phim khoa học viễn tưởng, dài khoảng vài chục mét, nhìn tổng thể có dạng khí động học thuần nhẵn hình tam giác, rất giống như một mũi tên khổng lồ bằng kim loại, đây chính là chiến hạm vũ trụ duy nhất ở thời điểm hiện tại của nhân loại. Vốn nó cũng không có tên, nhưng sau khi trải qua rất nhiều kiến nghị, chiếc chiến hạm loại nhỏ này lại bị đặt tên là Tàu Hi Vọng II.

- Vì sao hần còn chưa tới đây? Thật sự là chậm bấy sao?

Trịnh Xá đứng trên boong tàu, hần yên lặng nhìn vùng biển xanh trước mặt, một lúc lâu sau mới lên tiếng, Lăng Tân cũng đang đứng bên cạnh, hần đậm mạc nói:

- Cho dù thật sự là chậm bấy, chúng ta cũng không cách nào trốn tránh rồi... Ngươi cảm thấy chứ? Tại đây biển, sâu dưới chân chúng ta, loại cảm giác uy áp không cách nào hình dung này đã bắt đầu tồn tại từ đêm qua, nếu hần không đến, chúng ta cũng chỉ có thể trước tiên tiêu diệt con quái vật này.

Trịnh Xá cũng gật đầu, nói với vẻ hoàn toàn nghiêm túc:

- Xác thực như thế, bất kể hần có đến hay là không, chúng ta cũng phải giải quyết con quái vật này... Như vậy buổi tối hôm nay sẽ bắt đầu tác chiến, ta vẫn muốn chờ thêm một chút... Haiz, Narnia truyền kỳ, cho dù phải trả một cái giá vô cùng lớn ta cũng nhất định phải tới đó, cho dù là chết, ta cũng không hối hận, các đồng đội của ta đang chờ ta...

Lăng Tân há to miệng giống như muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng vẫn không nói ra lời, chỉ có thể thở dài bước vào trong khoang tàu. Mà giờ khắc này, ba người Trương Hằng đang chậm rãi ăn tối, Nataya thì nghe theo phân phó của Trương Hằng, thu hẹp tinh thần lực thành một đường thẳng, quét hình phạm vi một nghìn kilomet xung quanh, chỉ đợi khi trên mặt biển phát sinh chấn động sẽ lập tức xuất phát.

- Haiz, muốn đi vào di tích của Thánh nhân phân hệ da đen phiền toái nhất chính là điểm này rồi, cần phải đợi đến khi thế giới phim kinh dị trọng điệp mới có thể tiến nhập, bởi vì đó là thời điểm không gian bất ổn định nhất.

Trương Hằng cười khổ nói với hai người còn lại, Lý Cương Lôi tùy ý nháp mấy ngụm cà phê, vừa uống vừa hỏi:

- Làm thế nào để tiến vào di tích của Thánh nhân phân hệ da đen đây? Hẳn là sau khi bước chân vào Tam giác quỷ lập tức sẽ được dịch chuyển vào trong di tích?

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Sao có thể đơn giản như vậy? Muốn đi vào di tích của Thánh nhân phân hệ da đen cần phải khiến cho năng lượng trong phạm vi Tam giác quỷ đạt tới mức độ cộng hưởng mới được, nghe có vẻ rất khó khăn, nhưng thật ra là có bí quyết, nói một cách đơn giản thì chỉ cần một đoạn chú ngữ là được.

Thấy ánh mắt khó hiểu của hai người trước mặt, Trương Hằng lại nở nụ cười:

- Đoán chừng các người đều đã nghe nói về một số sự cố xảy ra tại Tam giác quỷ a? Một số máy bay đột nhiên truyền đến tín hiệu cầu cứu, tiếp đó biến mất tại khu vực Tam giác quỷ, cho dù phái ra đội tìm kiếm cứu nạn lớn, cũng không cách nào tìm được xác máy bay, kỳ thực những máy bay này đã bị dịch chuyển vào di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, không còn ở trong thế giới này nữa.

Khi nói đến đây Trương Hằng dừng lại một chút, đợi cho hai người Lý Cương Lôi và Nataya tiêu hóa những lời này xong rồi mới tiếp tục:

- Dù sao người kiến tạo di tích cũng là Thánh nhân, khổng chế năng lượng đã thành bản năng, chìa khóa tiến vào bán vị diện tự nhiên không thể nào là mật mã hay kiểm tra DNA các kiểu, bọn họ chỉ cần điều chỉnh năng lượng chấn động đến mức vừa vặn để mở ra kết nối của bán vị diện là được. Vì thế, muốn đi vào di tích của Thánh nhân phân hệ da đen, kỳ thực chỉ cần năng lượng cộng hưởng, nhưng mà dù sao đó vẫn là thủ đoạn của Thánh nhân, cho dù là Trịnh Xá cũng rất khó làm được chuyện như vậy, cho nên phân hệ da đen cũng lưu lại một cửa sau cho hậu thế của mình, mà cái cửa sau này chính là cộng hưởng sóng âm, cũng tức là chỉ cần đọc lên một đoạn chú ngữ, năng lượng bên trong di tích sẽ tự nhiên đạt tới trạng thái cộng hưởng.

Sau khi nghe xong những lời này, Lý Cương Lôi lại hỏi với vẻ kỳ quái:

- Nếu như phải đọc chú ngữ mới có thể khai mở được bán vị diện, vậy những tai nạn máy bay xảy ra là do cái gì?

Trương Hằng lập tức cười khổ:

- Bởi vì chú ngữ không đơn giản chỉ là ngôn ngữ mà thôi, kỳ thực chú ngữ cũng là tạo ra một bước sóng, người biết hiện tại trên Trái đất có bao nhiêu loại bước sóng không? Gần như là vô cùng vô tận, các bước sóng thì nhau xuất hiện khắp nơi, đôi lúc sẽ có một đoạn sóng ngẫu nhiên đạt đến yêu cầu mở ra bán vị diện, mà dưới tình huống như vậy, kết nối căn bản không được mở ra hoàn chỉnh, do đó máy bay cùng những hành khách chắc chắn không thể nào toàn mạng tiến vào bán vị diện, đoán chừng bọn họ đã sớm bị năng lượng lưu nuốt sống. Chỉ có khi thế giới phim kinh dị trọng điệp, không gian bất ổn định, kết nối với bán vị diện mới có thể mở ra một cách hoàn toàn, lúc đó cho dù là người bình thường cũng có thể bình yên đi vào, nếu không thì người cho rằng vì sao ta lại cần phải chờ đến sau khi Deep Rising trọng điệp mới bắt đầu xuất phát?

Lý Cương Lôi gật gù đầu, khi hắn đang định mở miệng nói chuyện, bỗng nhiên trong quét hình tinh thần lực xuất hiện từng đợt chấn động, ba người liếc nhìn nhau, rất nhanh đã vào trạng thái sẵn sàng... Chiến đấu giữa Trịnh Xá và Queen đã bắt đầu!

208. Chương 208: Xuất Phát (tam)

Bên cạnh rạn san hô gần căn nhà gỗ là một chiếc du thuyền không quá lớn, đây là phương tiện di chuyển mà Lý Cương Lôi đã chuẩn bị từ sớm, hơn nữa còn đặc biệt cải tiến dành riêng cho hành trình lần này, tốc độ nhanh hơn nhiều so với tàu thuyền bình thường, khoang tàu cũng được gia cố đến một mức độ nhất định. Trang bị đầy đủ hệ thống định vị bằng sóng âm cùng với một lượng lớn ngư lôi và thủy lôi, quá trình cải

tiến du thuyền mất gần một tháng trời, cũng may Lý Cương Lô vốn là đầu lĩnh trong lĩnh vực buôn bán vũ khí, do vậy mọi chuyện hầu như không gặp phải khó khăn gì.

Khi biết chiến đấu đã bắt đầu, ba người liền nhanh chóng chạy về phía du thuyền, bởi vì thời gian cấp bách, đồ ăn cùng nước uống vẫn chưa kịp chuẩn bị đầy đủ, có điều dù sao hành trình lần này chính là một lần đập nổi chìm thuyền, một là thành công hai là chết, hoặc là lấy được bảo tháp sau đó quay về, hoặc chính là chết trong di tích của Thánh nhân phân hệ da đen. Đương nhiên, cũng có thể là chết trong xúc tu của bạch tuộc biển dị, nói tóm lại, hành động lần này chính là cử tử nhất sinh, trong lòng ba người đều khó tránh khỏi có chút trầm trọng.

Trong lúc du thuyền lướt đi với tốc độ cao, Lý Cương Lô tập trung xem xét hệ thống định vị, Nataya toàn lực che đậy du thuyền, về phần Trương Hằng thì... đứng đặc đứng trên mũi du thuyền, bày ra tư thái của cao thủ... Cũng không phải là hấn muốn như vậy, mà là vì dự phòng tinh thần lực của Nataya bị người khác xuyên thấu, cho nên hấn lại phải thêm một lần ra về ta đây, hy vọng có thể chấn nhiếp được một vài người.

-... Lý Cương Lô, ta nhất định phải một mực giữ vững tạo hình này sao?

Trương Hằng có chút phát khổ nhưng hấn vẫn không hề dám có chút biểu cảm nào, chỉ toàn lực bày ra vẻ mặt ba không, trong đầu thì âm thầm trao đổi với Lý Cương Lô bằng tâm linh tỏa liên, Lý Cương Lô chỉ cười nhạo một tiếng:

- Cái này là do ngươi, nếu như ngươi có thực lực kháng cự được với Trịnh Xá... nói thật, ta cũng không muốn ngươi làm ra tạo hình như vậy, thoát nhìn vô cùng chướng mắt...

Trương Hằng lại âm thầm than thở vài câu, sau đó bỗng nhiên hỏi Nataya:

- Nataya, vẫn ổn chứ? Trước mất tinh thần lực của ngươi còn hơi yếu một chút, liên tục sử dụng tinh thần lực để che đậy du thuyền như vậy chính là làm khó ngươi rồi, tạm thời cố gắng kiên trì thêm một lúc nữa.

Nataya vốn đang duy trì vẻ trầm mặc, nghe Trương Hằng hỏi nàng cũng hơi sững sờ, giây lát sau mới nhu thuận nói:

- Không có gì, ta còn có thể tiếp tục...

Trương Hằng cười nhẹ, cũng không nói thêm gì nữa, trong lúc nhất thời mọi người đều chỉ nghe thấy tiếng gió thổi cùng tiếng động cơ của du thuyền, mấy phút sau, Lý Cương Lô mới bỗng nhiên vội vàng nói:

- Cẩn thận, có sinh vật cực lớn đang đến gần chúng ta, hướng sáu giờ, sau hai mươi giây sẽ tiếp cận với du thuyền!

Hai người Trương Hằng và Nataya lập tức vào trạng thái sẵn sàng, Nataya tách ra một phần nhỏ tinh thần lực tìm kiếm khu vực dưới đáy biển, sau một giây hình ảnh của bạch tuộc biển dị đã xuất hiện trong đầu Trương Hằng cùng Lý Cương Lô. Quả nhiên, đó là một con bạch tuộc cực lớn, đang dùng tốc độ cực nhanh lao về hướng du thuyền, hơn nữa phía dưới nó còn có hai con bạch tuộc khác nhỏ hơn đang theo sát phía sau, khỏi cần phải nói, dùng hình thể của mấy con bạch tuộc biển dị này, va chạm nhẹ một cái là đủ để du thuyền chìm ngấm rồi, khi đó ba người bọn họ sẽ chết chắc.

Trương Hằng lập tức nói với hai người còn lại:

- Lý Cương Lô, thả thủy lôi! Nataya, phân ra 50% tinh thần lực chuyên tâm quét hình, toàn lực giải quyết ba con quái vật này!

Khi Nataya thấp giọng đáp ứng, Lý Cương Lô lập tức nhấn nút phóng thích thủy lôi, mấy quả thủy lôi đã được cải tạo dần chìm vào biển cả, mà cùng lúc đó, hai mắt Trương Hằng cũng trở thành một mảng mờ mịt, sau lưng hấn hiện ra sáu vật thể bằng kim loại, niệm động phù du pháo.

Một tiếng vang nhẹ xuất hiện, ba trong số sáu thanh niệm động phù du pháo bắn ra, biến thành ánh sáng lấp lánh lao thẳng xuống đáy biển, trong hình ảnh tinh thần lực, niệm động phù du pháo trực tiếp đâm vào ba quả thủy lôi, khiến cho ba quả thủy lôi này bị thay đổi phương hướng, bay thẳng về phía đám bạch tuộc biển dị.

Tốc độ dưới biển của niệm động phù du pháo tự nhiên là kém hơn lúc ở trong không khí, nhưng mà so với vận tốc di chuyển của bạch tuộc biến dị thì vẫn nhanh hơn rất nhiều. Sau tối đa ba giây, một quả thủy lôi được niệm động phù du pháo thôi động đã đâm vào cơ thể của con quái vật đầu tiên. Khi thủy lôi tiếp xúc với bạch tuộc biến dị, vết lõm hình chữ U của niệm động phù du pháo lập tức lóe lên, một luồng laser trắng sáng bắn tới, thủy lôi phát nổ kịch liệt, uy lực không hề thua kém so với ngư lôi đương lượng cao, phạm vi ảnh hưởng lan đến hơn 300 mét. Tuy thân thể của bạch tuộc biến dị rất lớn, nhưng cũng không thể nào ngăn được uy lực phát nổ khủng bố như vậy, thậm chí là ngay cả giấy dựa một chút cũng không có, trực tiếp bị thủy lôi biến thành thịt nát.

Mặt khác, hai con bạch tuộc biến dị còn lại cũng chung số phận, tuy độ linh mãnh trong nước biển của chúng rất cao, nhưng cuối cùng vẫn không nhanh bằng tốc độ của niệm động phù du pháo, cứ như vậy bị thủy lôi biến thành thịt vụn. Cho đến lúc này, Trương Hằng và Nataya mới đồng thời thở ra một hơi, sắc mặt của hai người đều có chút tái nhợt, một người là do sử dụng tinh thần lực quá độ, may mà thời gian sử dụng cũng không dài, vẫn có thể miễn cưỡng tiếp tục che chắn được du thuyền.

Mà Trương Hằng thì là do sử dụng mất năm giây của niệm động phù du pháo, đây đã là một nửa thời gian an toàn của hắn, tuy còn chưa tiêu hao sinh mệnh lực, nhưng hắn vẫn cảm thấy có chút cảm giác mệt mỏi. Bất quá khá tốt, lần tập kích thứ nhất của bạch tuộc biến dị đã bị đẩy lui, những con quái vật này có trí tuệ tương đối cao, sau khi bị giải quyết mất ba con, trong thời gian ngắn sẽ không thể có thêm bạch tuộc biến dị khác đến đột kích. Vấn đề mấu chốt lúc này là... Ba người bọn họ còn có thể lẩn trốn được bao lâu?

Thực lực đạt tới trình độ của Trịnh Xá đã không còn phải dựa vào quét hình tinh thần lực, chỉ dựa vào cảm ứng cũng có thể cảm nhận được chấn động trong phạm vi xung quanh. Về phần “phạm vi xung quanh” thì... dùng thực lực của Trịnh Xá đến xem, cái phạm vi này ít nhất cũng bao trùm toàn bộ khu vực Tam giác quỷ, đây là điều chắc chắn không hề nghi ngờ, cho nên mặc dù Nataya dùng tinh thần lực che chắn du thuyền, nhưng cũng tuyệt đối không thể thoát khỏi tầm mắt của Trịnh Xá được bao lâu.

Trương Hằng hoàn toàn không cho là mình có thể ngăn cản được Trịnh Xá, đây đã là khác biệt về cấp độ rồi, giống như một con kiến nhỏ bé yếu ớt đo sức với nhân loại, hắn không tự đại đến mức độ như vậy. Do đó lúc này hắn chỉ hy vọng số mệnh của bản thân vẫn chưa suy yếu quá mức, có thể tiến vào di tích của Thánh nhân trước khi bị Trịnh Xá phát hiện, trên thực tế, đây cũng là hy vọng duy nhất trước mắt của hắn.

209. Chương 209: Xuất Phát (tứ)

(Cũng may lúc trước Lý Cường Lôi hảo hảo mưu đồ một phen, làm cho Trịnh Xá sớm đến giao chiến với Queen, nếu không thì chúng ta vừa tiến vào Tam giác quỷ đã bị phát hiện, hoặc là bị vô cùng vô tận bạch tuộc biến dị kéo xuống đáy biển, tóm lại, thực lực hiện tại của ta quá yếu quá yếu, gần như không thể làm được gì, chỉ có thể dựa vào cầu sinh...)

Trương Hằng âm thầm cảm thán trong nội tâm, nhưng mà hắn còn chưa kịp thở dài, bỗng nhiên một sinh vật hình con thoi có màu tuyết trắng chọt vọt lên khỏi mặt nước, sinh vật màu tuyết trắng này bay với vận tốc rất nhanh, gần như chỉ trong nháy mắt đã từ khoảng cách trăm mét đến sát du thuyền, mà mục tiêu của nó đúng là Trương Hằng đang đứng trên boong thuyền.

Khi sinh vật màu tuyết trắng này xuất hiện, cảm giác nguy hiểm lập tức tràn ngập trong nội tâm Trương Hằng, phẳng phát như thứ bay đến không phải sinh vật mà là một viên đạn đang vọt tới, hắn gần như không hề nghi ngờ, khẽ vẫy nhẹ tay theo bản năng, một thanh niệm động phù du pháo hóa thành ánh sáng lấp lánh bắn thẳng về phía trước, trực tiếp đâm xuyên qua sinh vật này sau đó tức tốc bay ngược trở lại trước mặt Trương Hằng.

- Quả nhiên!

Trương Hằng quan sát kỹ hình dạng của sinh vật màu tuyết trắng đang bị niệm động phù du pháo trời buộc, đây là một con bạch tuộc biến dị dữ tợn, chỉ là thân thể nó hình con thoi chứ không phải hình tròn giống như bạch tuộc biến dị bình thường, hơn nữa trên đỉnh đầu của nó còn có một thanh gai nhọn rất sắc bén, giữa các xúc tu thì có một cặp vây lớn, đây là nguyên nhân khiến nó có thể bay trên mặt biển.

- Bạch tuộc biến dị kiểu mới sinh ra từ sự dung hợp với gien của kiếm ngư và phi ngư sao?

Con bạch tuộc biến dị này rõ ràng chính là ấu thể mới sinh, nhưng mặc dù là ấu thể, mức độ kinh khủng vẫn tuyệt đối không thua gì bạch tuộc trưởng thành, nếu như người bình thường bị nó tiếp cận, chỉ cần bị xúc tu quấn quanh một vòng là tuyệt đối xong việc.

- Cẩn thận! Có mấy trăm sinh vật nhỏ đang nhanh chóng đến gần du thuyền!

Giọng nói của Lý Cương Lôi lại bỗng nhiên vang lên, Trương Hằng còn chưa kịp định thần lại, mặt biển cách đó không xa đã lập tức truyền đến tiếng thình thịch, từng con bạch tuộc biến dị lần lượt bay lên, tốc độ vô cùng nhanh, sau nháy mắt đã di chuyển được hơn trăm mét. Trương Hằng căn bản là không kịp nói gì với hai người còn lại, toàn bộ sáu thanh niệm động phù du pháo biến thành ánh sáng lấp lánh, từng chùm laser lớn như cánh tay bắn ra từ vết lõm hình chữ U. Chỉ trong một hai giây ngắn ngủi, đã có hơn mười con bạch tuộc biến dị bị đốt thành than, nhưng mà số lượng của đám ấu thể này lại giống như vô cùng vô tận, liên tục bay đến từ bốn phương tám hướng.

- Mẹ nó! Tính sai!

Trương Hằng toàn lực khống chế niệm động phù du pháo, vội vàng nói với hai người còn lại:

- Vốn cho rằng những con ấu thể này ít nhất cũng phải mất một trăm ngày mới có thể có sức chiến đấu, còn tất cả bạch tuộc trưởng thành đều sẽ đến tấn công mỗi uy hiếp lớn hơn... quả nhiên là chúng đều đã đến tấn công Trịnh Xá, nhưng mà toàn bộ ấu thể thì lại đến vây công chúng ta!

Ngay lúc Trương Hằng đang toàn lực vận dụng niệm động phù du pháo tiêu diệt ấu thể của bạch tuộc biến dị, giọng của Lý Cương Lôi lại bỗng nhiên vang lên trong kết nối tinh thần lực:

- Các người nhanh vào trong khoang, chỉ cần không phải là bạch tuộc biến dị trưởng thành sẽ không làm gì được du thuyền! Ta đã bỏ ra một số tiền rất lớn để cải tạo hoàn toàn chiếc du thuyền này, tất cả cửa sổ đều làm bằng sợi thủy tinh cao tụ hợp dùng cho tàu vũ trụ, ngay cả nhiệt độ siêu cao khi ra vào tầng khí quyển cũng chịu được, tuyệt đối có thể ngăn cản đám bạch tuộc này!

Trương Hằng cùng Nataya nhanh chóng bình tĩnh lại, hai người một trước một sau chạy vào trong khoang thuyền, trước khi nhảy vào, trong nội tâm Trương Hằng khẽ động, hắn để sáu thanh niệm động phù du pháo lại bên ngoài. Mà khi hắn vừa mới đóng cửa buồng, hơn mười con ấu thể đã lập tức rơi xuống boong thuyền, có điều cũng chỉ vền vện như vậy, mặc cho đám ấu thể này không ngừng lấy xúc tu đập vào cửa sổ thủy tinh, những cánh cửa này vẫn không hề có lấy một vết xước. Cho đến lúc này, ba người bên trong mới thở ra một hơi, Trương Hằng càng là co quắp ngã xuống, tai và mũi hắn liên tục chảy ra máu tươi, bộ dạng thật sự là dọa người, có điều lúc này hai người còn lại cũng không có tinh lực để ý đến hắn, bởi vì lực chú ý của họ đều đang tập trung vào tình hình chỗ cửa sổ.

Không thể vào trong khoang thuyền đã bị phong bế, ấu thể bạch tuộc bắt đầu tàn sát lẫn nhau, mấy con bạch tuộc biến dị lớn hơn bao vây tấn công một con nhỏ nhất, rất nhanh đã phân thây con ấu thể này. Máu bạch tuộc biến dị loang lên bề mặt kim loại, tiếp đó từng đợt khói xanh dần bốc lên, không ngờ máu của bạch tuộc biến dị cũng mang theo đặc tính giống như máu Alien, ăn mòn!

- Tính ăn mòn cũng không quá mạnh, ít nhất vẫn không đạt đến mức độ khoa trương như của Alien, ước chừng chỉ là acid hơi mạnh, nhưng mà...

Lý Cương Lôi nhìn kỹ một lúc, sau đó mới thở dài:

- Nhưng mà chúng ta cũng chỉ có thời gian từ ba đến bốn phút, một khi chúng xuyên thấu boong thuyền, tiếp xúc với động cơ, lúc đó du thuyền sẽ không thể tiếp tục tiến lên, còn bọn chúng thì hoàn toàn có thể giải thể du thuyền từng tắc từng tắc một.

Nataya cũng cảm thấy luống cuống, nàng vô thức hỏi:

- Chúng ta còn cách Tam giác quỷ xa lắm không? Trong vòng ba bốn phút có thể đến nơi không?

Lý Cương Lôi lắc đầu nói:

- Hoàn toàn không thể, ít nhất cần phải mất chừng hai mươi phút đồng hồ mới có thể đến nơi, hơn nữa dựa vào niệm động lực phù du pháo để giải quyết ấu tể bạch tuộc cũng là chuyện bất khả thi, sử dụng liên tục trong thời gian hai mươi phút... Trương Hằng khẳng định là chết chắc, bất quá, muốn đến nơi trong vòng ba bốn phút, chúng ta vẫn còn một biện pháp.

Không biết từ lúc nào Trương Hằng đã đứng sau lưng hai người Lý Cương Lôi và Nataya, hần cười khỏ một cái rồi nói:

- Ta hiểu ý của người, xác thực, dùng biện pháp này hẳn là có thể đến nơi trong vòng mấy phút đồng hồ, nhưng mà khi đó ta sẽ cần nghỉ ngơi ít nhất hai ba ngày mới có thể khôi phục sức chiến đấu, trong khoảng thời gian này, chúng ta hoàn toàn không thể nào bước vào kim tự tháp, điểm này người cần phải nghĩ kỹ, nếu để ấu người Trịnh Xá tìm được chúng ta, kết quả sẽ là...

Lý Cương Lôi lại trực tiếp hỏi:

- Ta biết, kết quả sẽ là game over, cái ta muốn biết lúc này chính là bán vị diện có lớn không? Rộng đến mức nào?

Trương Hằng hơi sửng sốt một chút:

- Bán vị diện lớn đến mức nào sao? Ách, ta cũng không có xem xét vấn đề này một cách cụ thể, bất quá bán vị diện khẳng định không lớn, bởi vì toàn bộ bán vị diện, ngoại trừ một tòa kim tự tháp ra thì chẳng có kiến trúc nào khác, còn lại phần lớn là đầm lầy cùng rừng rậm. Nhưng mà bên trong kim tự tháp lại là không gian vô cùng rộng lớn, sáu tầng bên trong chính là sáu thế giới, được Thánh nhân tạo ra nhờ áp dụng kỹ thuật không gian, mỗi một tầng ít nhất cũng rộng ngang với Châu Á...

Lý Cương Lôi lập tức quả quyết nói:

- Như vậy là được rồi, lập tức phát động đi, trước tiên phải vượt qua cửa ải này cái đã, nếu không ngay cả di tích cũng chẳng bước vào nổi thì còn nói gì đến chuyện lấy được bảo tháp?

Trương Hằng trầm mặc trong giây lát, sau đó liền lên tiếng:

- Như vậy mọi chuyện tiếp theo phải dựa vào các người rồi, nhớ rõ, ngàn vạn lần không nên dừng lại tại nơi có nguồn nước...

Nói xong hẳn cũng không đợi hai người còn lại đặt câu hỏi, cặp mắt của hẳn lại lần nữa trở thành một mảng mờ mịt, giờ phút này niệm động phù du pháo đang ở bên ngoài du thuyền, khi hai mắt Trương Hằng trở nên mờ mịt, sáu thanh niệm động phù du pháo cũng lập tức biến thành ánh sáng lấp lánh, nhưng niệm động phù du pháo lại không hề tấn công ấu tể của bạch tuộc biến dị, chỉ bay thẳng về phía sau du thuyền.

Trương Hằng lập tức nói với hai người còn lại:

- Giữ chặt... Kế tiếp chính là dốc sức liều mạng!

(Xác thực là dốc sức liều mạng, toàn lực vận hành niệm động phù du pháo trong thời gian ba phút, không cần tính toán đã biết, khả năng trực tiếp đột tử tương đối lớn, nhưng đây cũng là cơ hội duy nhất...

Như đã nói, một là thành công hai là chết, ngoài ra không còn con đường nào khác, vậy còn lo đến chuyện đột tử làm gì? Nếu như muốn vứt bỏ mộng tưởng mà sống sót, ta cần gì phải tiến vào Vô hạn thế giới? Vì thế, cho dù là chết...)

Sáu chùm laser đồng thời bộc phát, lực đẩy cực lớn sinh ra khiến du thuyền mãnh liệt bay thẳng về phía trước như tên lửa, rất nhiều bạch tuộc biến dị đều bị văng ra phía sau, tốc độ này quả thực đã vượt qua cực hạn có thể của phương tiện giao thông đường thủy, sau nháy mắt đã đi được mấy trăm mét, chỉ để lại vô số bọt nước trắng xóa trên mặt biển...

210. Chương 210: Xuất Phát (ngũ)

Cùng lúc đó, tại trung tâm của Tam giác quỷ, Tàu Hi Vọng II cũng đang rơi vào tình cảnh rối ren, tuy chiếc chiến hạm vũ trụ này có thể lơ lửng tại độ cao trăm mét trên mặt biển, nhưng vị trí này rõ ràng không phải là địa điểm an toàn. Phía dưới mặt biển có ít nhất trên trăm con bạch tuộc biển dị trưởng thành, những con bạch tuộc biển dị này đều có các loại hình thái khác nhau, rõ ràng đều là do dung hợp với gien của các loại sinh vật biển mà thành. Trong đó đáng sợ nhất là một loại bạch tuộc có thể phun nước, không, đã không thể nói là phun nước rồi, thứ nó phun ra là một loại acid mạnh, từ mặt biển phun lên, độ cao thậm chí đạt đến ba trăm mét. Tuy mỗi lần phun cần phải cần nuốt tất cả bạch tuộc biển dị xung quanh, nhưng khả năng ăn mòn của luồng acid mạnh do nó phun ra thật sự quá khủng bố, trong lúc không kịp đề phòng, đuôi cùng sàn của Tàu Hi Vọng II đã bị acid bắn trúng, toàn bộ chiến hạm lập tức rơi vào tình trạng báo động, hỏa hoạn cùng các vụ nổ xuất hiện khắp nơi.

-... Trên cơ bản chiến hạm vẫn còn nằm trong phạm vi khống chế, nhưng hệ thống phản lực và phản trọng lực lại gần như không thể chữa trị, hiện tại độ cao của chiến hạm sẽ không ngừng hạ thấp, ước chừng sau năm phút sẽ xuống đến độ cao cách mặt biển hai mươi mét. Ở vị trí này vẫn có thể miễn cưỡng chèo chống, nhưng lại không cách nào xê dịch, nếu như lại có thêm acid mạnh phun đến, hoặc là có bạch tuộc biển dị trực tiếp dùng xúc tu tấn công, đoán chừng tất cả chúng sẽ bị kéo xuống đáy biển...

Lăng Tân nhìn xem báo cáo về tình hình hỏng hóc của chiến hạm, hần dút khoát nói với những người còn lại, trên chiếc chiến hạm vũ trụ này có tổng cộng gần ba mươi người, ngoại trừ mười hai thành viên tiểu đội luân hồi, còn có hơn mười quân nhân chịu trách nhiệm điều khiển chiến hạm, sau khi nghe Lăng Tân nói xong, những người xung quanh đều cảm thấy sợ hãi, sắc mặt cũng có chút biến đổi.

Lăng Tân liếc mắt nhìn mọi người rồi nói tiếp:

- Chuẩn bị cho tốt, những người có kỹ năng thích hợp với chiến đấu trên mặt biển hoặc là dưới nước sẽ theo ta nghênh chiến, những người còn lại chịu trách nhiệm phòng ngự chiến hạm... Không nên chạy trốn, đây là lần đầu tiên, cũng là lần cuối cùng ta nói những lời này, nếu không các ngươi nhất định sẽ phải chết không thể nghi ngờ!

Lần tập kích Queen này, Trịnh Xá chỉ dẫn theo một trí giả là Lăng Tân, Hạo Thiên và La Cam Đạo toàn lực phòng thủ tại Bắc Kinh, còn Douglas thì mang theo đội trưởng Đông Mỹ châu đội David, cùng với một số thành viên có thực lực không kém khác làm nhiệm vụ cứu viện những nơi gặp nạn, vì thế ngoại trừ thành phần không thể thiếu là Trịnh Xá, nhiệm vụ tổng chỉ huy được giao cho Lăng Tân. Do biểu hiện thường ngày của Lăng Tân, những thành viên tiểu đội luân hồi đều coi như chịu phục đối với hắn, cũng có chút sợ hãi trí tuệ của hắn, cho nên sau khi hắn lạnh lùng cảnh cáo, một số người đang chần chờ hoặc định chạy trốn đều lập tức thu hồi cách nghĩ. Dù sao hiện tại cũng chỉ là tương đối nguy hiểm mà thôi, đã có Trịnh Xá chịu trách nhiệm tiêu diệt Queen rồi, điều bọn họ cần phải làm chỉ là sống qua khoảng thời gian này mà thôi.

Đúng lúc này, từ phía dưới truyền đến một tiếng nổ kịch liệt, vài giây sau, mặt biển dần dần lồi lên giống như có một quả bom nguyên tử vừa phát nổ dưới đáy biển, một cột nước có đường kính mấy trăm mét nhanh chóng dâng lên cao gần cả nghìn mét, hàng triệu tấn nước biển bật tung lên sau đó rơi xuống như mưa.

Những người trên chiến hạm, ai cũng biết nguồn gốc của vụ nổ này, khẳng định là Trịnh Xá đang chiến đấu với Queen, vừa nghĩ tới chiến lực vô địch của Trịnh Xá, mọi người đều cảm thấy phần chần chừ, cảm giác sợ hãi cũng phai nhạt, tất cả đều hét lớn sau đó đi lên boong tàu, chỉ đợi bạch tuộc biển dị kéo đến sẽ lập tức tấn công.

Trên thực tế, giờ phút này mà Trịnh Xá cũng không có thoải mái như những người trên chiến hạm tưởng tượng, đối chiến dưới biển với bạch tuộc biển dị hoàn toàn không giống như đối chiến trên mặt biển, đám quái vật này gần như là giết không chết. Mặc dù bị Trịnh Xá dùng một quyền đánh cho nát bét, nhưng đám thịt vụn này vậy mà lại tự kết hợp, tạo ra bạch tuộc biển dị mới hơi nhỏ hơn lúc đầu một chút, cứ như vậy đến khi nào mới giết xong? Nhưng mà không giết thì không được... bởi vì Queen căn bản không phải là một con bạch tuộc biển dị, chuẩn xác mà nói, hắn là tập hợp thể được tạo ra từ mười con bạch tuộc biển dị khổng lồ!

Đó là mười con bạch tuộc biến dị quần quít với nhau, tạo thành một đồng thit khổng lồ quỷ dị, xung quanh đồng thit gồm giếc là vô số xúc tu, không chỉ như vậy, trong nước bạch tuộc biến dị có thể biến đổi dung hợp gien, do đó khối thit khổng lồ này còn không ngừng kết hợp với các loại sinh vật bốn phía xung quanh, bất kể là tôm cá hay bạch tuộc. Mặc cho Trịnh Xá ra hết đòn này đến đòn khác, thậm chí còn sử dụng sức mạnh tiếp cận với Hồng hoang khai thiên tích địa, nhưng đồng thit ghê tởm này chỉ chia năm xẻ bảy sau đó tạo thành hơn mười con bạch tuộc biến dị mới rồi lại kết hợp với nhau, thoát nhìn có vẻ như Queen cũng không có yếu ớt giống trong tưởng tượng.

- Nhất định là thế, lúc trước ta cũng đã suy nghĩ về chuyện này rồi, trong số tất cả bạch tuộc, chỉ có Queen là có khả năng sinh sản, như vậy quần thể bạch tuộc biến dị cũng có chút giống với ong mật, nói một cách khác, là một loại ý thức tập hợp thể, bản thể của Queen... là ý thức thể thuần túy!

Một giọng nói vang lên bên tai Trịnh Xá, đây chính là giọng nói của Lăng Tân truyền đến thông qua tâm linh tỏa liên, với tư cách trí giả của đội ngũ, khi xuất hiện điểm đáng ngờ trong quá trình chiến đấu, ý kiến của hắn là yếu tố vô cùng quan trọng, mà sau khi nghe Lăng Tân nói, Trịnh Xá cũng nhanh chóng bắt đầu tập trung tư tưởng, quan sát bốn phía.

Giờ phút này Trịnh Xá đang ở độ sâu một nghìn mét dưới đáy biển, tại đây đã là một mảng đen kịt rồi, chẳng có chút ánh sáng nào, có điều hắn không chỉ dùng mắt thường để quan sát xung quanh, cũng không phải dựa vào quét hình tinh thần lực, hắn mới nghĩ ra một kỹ xảo mới cách đây không lâu, đó chính là năng lượng...

Đúng vậy, vạn vật trên thế gian đều do năng lượng tạo thành, bất cứ vật chất gì cũng có thể xem là năng lượng, thậm chí không gian, thời gian, cũng có thể chuyển đổi thành năng lượng, khi thực lực của hắn càng tới gần tầng thứ năm, khả năng cảm ứng đối với năng lượng lại càng thêm nhạy bén.

Trong mắt Trịnh Xá, sắc thái cùng hình thức của toàn bộ thế giới đều biến hóa, biến thành một màu quỷ dị, kỳ quái không nói nên lời, có điều Trịnh Xá là người đã sớm vượt qua tâm ma, không hề bị ảnh hưởng chút nào bởi cảnh tượng kỳ dị này, hắn chỉ yên lặng tra tìm một điểm mấu chốt. Sau giây lát, hắn lập tức mạnh mẽ nhìn về phía trên của Queen, ở vị trí cách Queen tầm mười mét có một đoàn tinh thần lực khổng lồ đang đứng vững, lúc này Trịnh Xá mới hét lớn một tiếng, thân hình biến đổi kịch liệt, Tiềm Long Biển đã hoàn toàn phát động, một giây sau, Hồng hoang khai thiên tích địa cũng được sử dụng.

Trịnh Xá không có bất kỳ năng lực đặc biệt nào khác, niệm động lực, sấm sét, băng tuyết, cái gì cũng không có, ngay cả ánh sáng tâm linh cũng thuần túy là tăng cường tổ chất thân thể, so với khả năng thiên biến vạn hóa của Lệ Viêm xác thực là thua kém không ít. Lĩnh vực hắn theo đuổi cũng chỉ là lực lượng cùng tốc độ mà thôi, theo đạo lý mà nói, nhược điểm lớn nhất của hắn chính là kẻ địch hư vô, thuần túy tạo thành từ tinh thần hoặc là ma quỷ các loại. Nhưng trên thực tế lại không phải như vậy, bởi vì khi lực lượng thuần túy đạt tới cấp độ nhất định, thực sự không tồn tại thứ không thể khắc chế, hiện tại Trịnh Xá đã có thể công kích được ở cấp độ nguyên tử, bất cứ dạng năng lượng hoặc là tinh thần thể nào, ở trước mặt hắn cũng chỉ cần một quyền là đủ.

Tuy đang ở sâu dưới đáy biển, nhưng khi Trịnh Xá sử dụng Hồng hoang khai thiên tích địa, một lực lượng vô cùng lớn vẫn lập tức xé rách mặt nước, dùng Trịnh Xá làm trung tâm, nước biển trong phạm vi cả nghìn mét giống như tự động tách xa khỏi vị trí của hắn, chỉ thấy Trịnh Xá đánh tới một quyền, lực lượng khổng lồ phảng phất như khai thiên tích địa nhanh chóng xé nát đoàn tinh thần lực của Queen, sau đó truyền về phía xa, tạo thành một dòng hải lưu xoắn ốc, xuyên thấu mặt biển cuốn về phía bầu trời.

- Mẹ nó, không có khả năng! Lại bắt đầu tụ tập?

Khi Trịnh Xá đang mừng rỡ chuẩn bị giải trừ Hồng hoang khai thiên tích địa, còn chưa kịp nói xong, hắn đã phát hiện đoàn tinh thần lực của Queen lại một lần nữa ngưng tụ từ bốn phương tám hướng, thoát nhìn không có chút suy yếu nào. Nhưng một quyền vừa rồi của Trịnh Xá cũng không phải đơn giản chỉ là đánh tan tinh thần lực, mà là thật sự quán chú năng lượng, triệt để chôn vùi tinh thần lực mới đúng, làm sao tinh thần lực đã bị chôn vùi còn có thể tiếp tục ngưng tụ? Hắn là phải giết chết hết tất cả bạch tuộc biến dị trên thế giới mới được sao?

- Tinh thần thể lại ngưng tụ? Quả nhiên, loại tình huống này ta cũng không rõ, vẫn phải mở ra hình thức nhân cách phụ...

Lăng Tân giống như đã đoán trước được tình huống này, giọng nói của hắn dừng lại một chút, khi lại lần nữa vang lên, thanh âm của hắn đã trở thành ngữ khí vô cùng đậm đặc. Mà thấy vậy trong nội tâm Trịnh Xá cũng lập tức vui vẻ, bởi vì nhân cách phụ của Lăng Tân mạnh hơn không ít so với nhân cách chủ.

Kỳ thực Trịnh Xá đã sớm có so sánh rõ ràng về các trí giả, trí giả mạnh nhất khẳng định không cần nhiều lời rồi, ngoại trừ Doraemon biến thái ra thật sự là không còn ai khác, về phần những trí giả còn lại... Adam là người có trí tuệ tiếp cận nhất với Sở Hiên, điểm ấy có thể miễn cưỡng nhìn ra được từ thái độ của Sở Hiên. Tiếp theo Tiêu Hoành Luật và Nyos thì là mỗi người mỗi vẻ, Tiêu Hoành Luật am hiểu tính toán, cũng tức là phân tích, Nyos thì am hiểu mưu, cũng tức là bố cục. Còn Lăng Tân thì lại bất đồng, nhân cách chủ của hắn vốn đã bất phàm, mà nhân cách phụ của hắn thì luôn tạo cho người khác một loại cảm giác giống như Sở Hiên, Trịnh Xá cũng đã thử qua rồi, dùng cơ nhân tỏa tầng thứ ba mô phỏng phương thức suy nghĩ của Lăng Tân còn được, chứ mô phỏng phương thức suy nghĩ của Lăng Tân nhân cách phụ thì lại không thể, điểm này xác thực là giống với Sở Hiên...

Vài giây sau, nhân cách phụ của Lăng Tân đã nói:

- Tin tức quá ít, nguồn cung cấp tin tình báo cũng chỉ nói thực lực của Queen là tầng thứ tư trung cấp, như vậy dùng chi tiết tầng thứ tư làm điểm mấu chốt, tiến hành phân tích... Đầu tiên, thực lực của nó chỉ ở tầng thứ tư trung cấp, vậy bản thân nó không thể nào là tập hợp thể của tất cả bách tuộc biến dị trên toàn thế giới, bởi vì như vậy cũng giống như là phân thân ngàn vạn, chỉ sợ ngay cả tầng thứ tư cao cấp cũng không làm được, nói một cách khác, ý thức tập hợp thể của nó có hạn chế khoảng cách!

- Hạn chế khoảng cách?

Trịnh Xá sững sờ một chút, Lăng Tân dứt khoát nói:

- Đúng vậy, chính là hạn chế khoảng cách! Đây cũng là nguyên nhân mà Queen một mực dừng lại tại Tam giác quỷ... Phạm vi khoảng cách của nó ước chừng chính là ngang với diện tích khu vực Tam giác quỷ!

Nghe vậy Trịnh Xá xác thực là ngây người mất một lúc, bởi vì khu vực Tam giác quỷ này, nói lớn cũng không lớn mà nói nhỏ cũng không nhỏ, nếu như Trịnh Xá bay ra ngoài không gian, dùng một kích toàn lực sẽ có thể phá hủy toàn bộ khu vực này. Có điều đây là Trái đất, không phải Sao Hỏa, một kích toàn lực của Trịnh Xá khẳng định ngang với sức công phá của sao chổi, đủ để làm biến đổi toàn bộ vùng biển này, cộng thêm hoàn cảnh của Nam Mỹ và Bắc Mỹ cũng bị ảnh hưởng, nói một cách khác... Không chừng thế giới phim kinh dị lần này đáng lẽ chỉ chết mấy chục triệu người, nhưng sau khi hắn sử dụng một kích toàn lực, lốc xoáy, sóng thần, cộng với động đất kịch liệt, khí hậu bị ảnh hưởng, nhiều khả năng số lượng người chết còn vượt xa so với Deep Rising, thật sự là được không bù mất.

Giờ phút này Tàu Hi Vọng II đã hạ xuống đến độ cao bốn mươi mét, Lăng Tân cùng Đạt Vân Hi đang lơ lửng trên mặt biển, toàn lực ngăn cản vô vàn xúc tu của bách tuộc biến dị, các thành viên tiểu đội luân hồi có thể tấn công từ xa cũng đang tận lực công kích về phía mặt biển, tạm thời vẫn có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Trịnh Xá cũng cảm thấy đau đầu, hắn chỉ có thể lao nhanh về phía mặt biển, định trước tiên đưa Tàu Hi Vọng II quay trở lại lục địa, nhưng khi hắn vừa mới lên đến mặt nước, bỗng nhiên bầu trời của toàn bộ khu vực Tam giác quỷ đột nhiên trở nên chói sáng lạ thường, vô số luồng năng lượng khổng lồ từ trên không vụt xuống. Tiếp đó tại trung tâm của luồng năng lượng lớn nhất xuất hiện một thông đạo màu đen, còn chưa kịp nhìn rõ chuyện gì xảy ra, tất cả mọi người đã bị hút vào trong thông đạo, chỉ sau nháy mắt, toàn bộ Tam giác quỷ, ngoại trừ vô số bách tuộc biến dị, ngay cả một người cũng không có.

211. Chương 211: Nhân Đạo (nhất)

Tốc độ của du thuyền còn nhanh hơn so với tưởng tượng của ba người Trương Hằng, dưới gia tốc hết mức của niệm động phù du pháo, toàn bộ du thuyền giống như tên lửa không ngừng bay về phía trước, tốc độ cực nhanh thậm chí khiến cho hầu hết ấu thể bách tuộc đều văng ra. Du thuyền dùng tốc độ như vậy lao

đi như điên liên tục vài phút, thẳng đến khi Lý Cương Lôi lớn tiếng nói dừng, mắt mũi miệng Trương Hằng đã đầy máu tươi, tóc trên đầu cũng đã bạc đi một ít, tuy vậy hắn vẫn gắng gượng không để rơi vào trạng thái hôn mê, khi giọng nói của Lý Cương Lôi truyền đến, hắn cũng lớn tiếng hét lên:

-...Tôn trọng khế ước viễn cổ, lấy máu và mắt ta làm bằng chứng, cùng ta đồng sinh, cùng ta cộng tử!

Khi Trương Hằng niệm xong đoạn chú ngữ, bầu trời bỗng nhiên trở nên sáng chói, vô số luồng năng lượng từ trên cao vụt xuống sau đó phát tán ra bốn phía, không bao lâu sau, một thông đạo màu đen xuất hiện, gần như chỉ trong nháy mắt, cả du thuyền và ba người bên trong đã bị hút vào.

Cũng không biết bao nhiêu lâu sau, lúc Trương Hằng tỉnh lại, sắc trời đã là một mảng đen kịt, chỉ có ánh đèn le lói của du thuyền, vài giây sau Trương Hằng mới hoàn toàn mở mắt ra, cho đến lúc này hắn mới nhìn rõ cảnh vật xung quanh, tại đây đúng là bên trong du thuyền, bên cạnh hắn, Lý Cương Lôi đang vừa đọc tiểu thuyết vừa quan sát tình hình bên ngoài, còn Nataya thì ngủ trên một chiếc ghế sofa.

-...Ta hôn mê bao lâu rồi?

Trương Hằng hỏi với giọng khàn khàn, khi nghe thấy âm thanh khàn khàn hắn lập tức giật mình ngậm miệng lại, đồng thời vuốt vuốt cổ họng với thần sắc phức tạp.

- Ước chừng khoảng bảy mươi hai tiếng đồng hồ, thời gian ba ngày cũng không phải là quá dài, ta còn tưởng rằng phải thêm mấy ngày nữa người mới có thể tỉnh lại.

Lý Cương Lôi cũng không kinh ngạc, hắn chỉ liếc qua phía Trương Hằng rồi nói, mà Trương Hằng lại không có chú ý tới ánh mắt của Lý Cương Lôi, hắn chỉ tập trung quan sát thân thể, ngoại trừ trên trán có chút tóc trắng, trên mu bàn tay thoáng xuất hiện nếp nhăn ra thì cũng không có biến đổi gì lớn.

- Tuổi thọ hiện tại của ta là khoảng bao nhiêu vậy?

Trương Hằng lại hỏi, Lý Cương Lôi nhìn kỹ hai mắt hắn rồi mới lên tiếng:

- Ước chừng hơn ba mươi tuổi, thoát nhìn cũng không phải là quá già.

Trương Hằng vuốt vuốt mấy nếp nhăn rồi gật đầu nói:

- Nếu như chỉ là hơn ba mươi tuổi thì vẫn còn may, thể lực hạ thấp cũng không lớn, sợ nhất là lên đến bảy tám chục tuổi, khi đó ngay cả đi đường cũng không nổi, đó mới thật sự là tuyệt lộ, hơn ba mươi tuổi... ước chừng còn có thể siêu phụ tải thêm một lần.

Lúc này, Nataya đã thức dậy, nàng lập tức nhìn về phía Trương Hằng với vẻ mặt lo lắng, khi thấy Trương Hằng già đi một ít nhưng tinh thần vẫn bình thường nàng mới nhẹ nhàng thở ra một hơi. Trương Hằng cũng nhìn thấy vẻ lo lắng của Nataya, hắn mỉm cười với nàng sau đó nói với Lý Cương Lôi:

- Quả nhiên là thực lực quá yếu, ngay cả sử dụng niệm động lực phù du pháo trong vài phút cũng không nổi, nếu như có thể duy trì liên tục được mười phút mà nói, khi đó ngoại trừ một số cường giả siêu cấp như Trịnh Xá, như Lăng Tân... những người còn lại đều không phải là đối thủ của ta.

Lý Cương Lôi tùy ý ậm ừ vài tiếng, hiển nhiên là chỉ ra vẻ đồng tình, dù sao ai cũng biết Trương Hằng chỉ là đang cầu nhàu mà thôi. Cái gọi là cường giả, có ai lại không phải vượt qua vô số nguy nan trắc trở, trải qua thiên chuy bách luyện mới đạt thành? Tuy Trương Hằng cực kỳ quen thuộc với thế giới này, nhưng chung quy lực lượng vẫn là lực lượng, không thể mưu lợi mà được.

Đợi đến khi Trương Hằng cầu nhàu xong, Lý Cương Lôi mới hỏi:

- Tiếp theo nên làm gì đây? Một số ấu thể bạch tuộc còn sót lại đã phân tán ra khắp khu vực rừng nhiệt đới xung quanh, có điều đoán chừng cũng sẽ không rời đi quá xa, sau khi chúng ta ra khỏi du thuyền có thể sẽ bị đánh lén, mà quét hình tinh thần lực thì ngay cả khoảng cách mười mét cũng không tới, tại sao lúc trước người lại không nhắc đến vấn đề này?

Trương Hằng lập tức kinh ngạc, hắn vội vàng lên tiếng:

- Chúng ta vẫn đang ở bên ngoài kim tự tháp sao? Khá tốt, nếu như có thể thuận lợi sử dụng tinh thần lực tẩy miêu, đoán chừng chúng ta đã sớm bị mấy người Trịnh Xá tìm được.

Lý Cương Lô cũng sững sờ, hần nhìn Trương Hằng một lúc lâu rồi mới lên tiếng:

- Ý ngươi là... ngăn cản quét hình tinh thần lực không phải là kiệt tác của ngươi? Không phải do ngươi xếp đặt trước khi tiến vào thế giới này?

- Đương nhiên là không phải.

Trương Hằng nói thẳng:

- Ta đã nói rồi, ta chỉ là một người bình thường mà thôi, làm sao có thể xếp đặt hoàn mỹ mọi chuyện? Ngăn cản quét hình tinh thần lực là do nội dung tự phát triển mà có, trong sáu tầng của kim tự tháp, nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, không có tinh thần lực tảo miêu, đoán chừng ngay cả Nhân đạo chúng ta cũng khó qua, còn nói gì đến chuyện đi lấy bảo tháp? Cho nên ngăn cản quét hình tinh thần lực tuyệt đối không đáng gì đến ta.

- Vậy sao?

Lý Cương Lô nheo nheo mắt, hần nhỏ giọng nói:

- Như vậy cơ bản đã có thể khẳng định... Sau lưng ngươi, không, bên cạnh ngươi còn có một tác giả khác rồi...

- Tác giả khác? Thế là có ý gì?

Trương Hằng sững sốt một chút, hần vội vàng hỏi, có điều Lý Cương Lô lại không trả lời, hần chỉ nhìn về phía bên ngoài cửa sổ thủy tinh:

- Hiện tại ngươi có thể sử dụng được niệm động lực phù du pháo không? Ba ngày đã trôi qua, nếu như có thể sử dụng, vậy thì chúng ta tiến vào kim tự tháp đi.

Trương Hằng thử sử dụng niệm động lực của mình, khi ý niệm của hần vừa mới khê động, sáu thanh niệm động lực phù du pháo đã hiện lên, hần gật đầu nói:

- Cũng may, có thể sử dụng, đoán chừng ngủ mê mết trong ba ngày đã làm tổn thương suy giảm bớt, mà ngươi xác nhận hiện tại là thời điểm thích hợp để tiến vào Kim tự tháp chứ? Sao không đợi mấy người Trịnh Xá tiến vào trước đã?

Lý Cương Lô cười lạnh:

- Đợi? Đợi ai? Mấy người Trịnh Xá khẳng định đã sớm tiến vào, ngươi cho là bọn họ nhàn rỗi không có việc gì làm sao? So với chúng ta mà nói, bọn họ phải gánh vác an nguy của toàn nhân loại càng không có tư cách dừng lại, lúc này bọn họ nhất định là rất sốt ruột muốn rời khỏi bán vị diện... Đúng rồi, hỏi một câu, không phải là ngay cả phương pháp rời khỏi cái bán vị diện này ngươi cũng không có thiết lập chứ? Nếu thật sự là như vậy, ta sẽ không keo kiệt bóp chết ngươi ngay tại đây.

Trương Hằng nở nụ cười khổ, hần vuốt vuốt tóc rồi mới nói:

- Làm sao có thể không thiết lập? Phương pháp rời khỏi rất đơn giản, tìm được phòng điều khiển, sau đó trực tiếp mang theo kim tự tháp quay trở lại thế giới thực tế. Cái kim tự tháp này cũng là một dạng phi thuyền vũ trụ, tuy kém hơn Côn Luân của phân hệ da vàng, cũng kém hơn một chút so với Vườn địa đàng của phân hệ da trắng, nhưng dưới tình huống đầy đủ năng lượng vẫn có thể tiến hành di chuyển trong vũ trụ, thậm chí là di chuyển giữa các thế giới, đây tuyệt đối là tạo vật của Thánh nhân.

212. Chương 212: Nhân Đạo (nhị)

Lý Cương Lô nhìn xem quang cảnh bên ngoài cửa sổ, giờ phút này ngoài trời đã trở nên tối đen, nhưng lúc trước khi trời còn sáng, hần từng thấy ở phía rất xa, có một tòa kiến trúc làm bằng đá xanh đứng vững, độ lớn quả thực là giống như một ngọn núi, so với kim tự tháp trên Trái đất thì lớn gấp trăm nghìn lần, mặc

dù cách rất xa, nhưng khí thế của tòa kim tự tháp này vẫn vô cùng kinh người, thật sự là khó có thể tưởng tượng được trình độ văn minh của thời đại Hồng Hoang đã đạt đến mức nào.

Nếu như Lý Cương Lôi đã quyết định rời khỏi du thuyền, Trương Hằng và Nataya tự nhiên cũng không có khả năng phản đối, mỗi người mang theo một cái túi du lịch, bên trong đựng một ít nước uống cùng đồ ăn đơn giản, sau đó do Trương Hằng dẫn đầu đẩy cửa khoang bước ra ngoài, Nataya thì tận lực sử dụng tinh thần lực tẩy diệu. Tuy chỉ có thể bao phủ phạm vi mười mét xung quanh, nhưng trong hoàn cảnh đêm tối như thế này, quét hình tinh thần lực vẫn là phương thức trinh sát tốt nhất có thể, Trương Hằng vừa tiến về phía trước vừa một mực tập trung quan sát bốn phía, điều khiển niệm động lực phù du pháo lơ lửng sau lưng, toàn thân ở trong trạng thái tùy thời đều có thể công kích.

- Lúc trước khi chúng ta bị hút vào không gian này, ước chừng có mấy chục con ấu thể bạch tuộc cũng bị kéo theo, thân thể của chúng cũng không lớn, nhưng một khi đến gần vẫn rất nguy hiểm, hơn nữa chính bởi vì thân hình rất nhỏ cho nên độ linh hoạt của chúng cũng cao đến mức đáng sợ. Lúc trước khi trời sáng, ta có rời khỏi du thuyền đi quan sát xung quanh, gần như tất cả cây cối đều là đại thụ che trời, không có thời gian mấy trăm năm cần bản không thể...

Lý Cương Lôi đi theo sau lưng Trương Hằng, hần nói thông qua tâm linh tỏa liên, mà Trương Hằng thì chỉ nhẹ giọng cười:

- Mấy trăm năm? Người xem thường nơi này rồi, nơi này chỉ ít đã mấy chục nghìn năm không có người đến, nếu cái bán vị diện này không có hệ thống tự động điều tiết, tại đây đã sớm trở thành rừng rậm nguyên thủy, không, hần là đầm lầy nguyên thủy, sao có thể chỉ là rừng rậm bình thường giống như hiện tại? Có điều trong rừng vẫn rất nguy hiểm, để tự nhiên hài hòa, tạo thành Thiên Nhân Hợp Nhất, lúc trước Thánh nhân phân hệ da đen đã bỏ vào nơi này không biết bao nhiêu sinh vật từ thời Hồng Hoang viễn cổ, sau nhiều vạn năm sinh sôi nảy nở như vậy, hơn nữa cái bán vị diện này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, đoán chừng số lượng sinh vật tại đây...

Trương Hằng còn chưa nói xong, trong phạm vi quét hình tinh thần lực đã xuất hiện một bộ da màu trắng đang treo vắt vẻo trên ngọn cây, vừa nhìn thoáng qua, cả ba người đều đã biết đó là thứ gì... Là da của ấu thể bạch tuộc, bộ da vẫn còn nguyên vẹn, không có bất kỳ vết thương nào, nhưng lượng thịt bên trong lại đã biến mất hoàn toàn.

Sắc mặt ba người đều có chút tái nhợt, con bạch tuộc biến dị này đã đủ đáng sợ rồi, cho dù chỉ là ấu thể, nhưng trong môi trường rừng rậm, độ linh hoạt lại vượt xa so với bạch tuộc biến dị trưởng thành, tính nguy hiểm cũng tương đương, không ngờ một sinh vật đáng sợ như vậy lại bị thứ gì đó hút khô, chỉ còn lại lớp da ngoài, điều này thật sự khiến cho cả ba đều cảm thấy kinh hãi không thôi.

- Đoán chừng là côn trùng như muỗi hoặc là nhện rết các loại, có trời mới biết những Thánh nhân phân hệ da đen suy nghĩ cái gì? Bọn hần thực sự hiểu được cái gọi là Thiên Nhân Hợp Nhất sao? Đoán chừng trong tưởng tượng của bọn hần, Thiên Nhân Hợp Nhất chính là vớt tất cả các loại sinh vật vào chung một chỗ...

Trương Hằng bất đắc dĩ nói thầm, trong lúc nói sự chú ý của hần vẫn được tập trung cao độ, dù sao so với ấu thể bạch tuộc, sinh vật không biết kia hiển nhiên càng thêm nguy hiểm, có điều khiến cho cả ba đều cảm thấy kỳ quái chính là, dọc đường đi tới rõ ràng ngay cả một con kiến cũng không thấy, giống như trong rừng ngoại trừ cây cối ra cũng chỉ còn lại có dây leo, không có bất kỳ loài động vật hoặc là côn trùng nào tồn tại. Thẳng đến sáng sớm hôm sau, khi ngồi lại ăn sáng, Trương Hằng vẫn y nguyên không phát hiện ra bất kỳ sinh vật nào, giờ phút này ba người còn cách kim tự tháp ước chừng khoảng một ngày đi đường.

- Thật đúng là vọng sơn bào tử mã, tuy từ rất xa đã nhìn thấy kim tự tháp, nhưng đến lúc đi mới phát hiện khoảng cách quả thực là xa đến mức khoa trương.

* Vọng sơn bào tử mã: ngựa nhìn núi chạy đến chết, tưởng gần mà xa

Trương Hằng đứng trên niệm động phù du pháo, bay lên ngọn cây nhìn về phía xa, tuy hần đã bay lên đến độ ấy chục mét, nhưng khoảng cách giữa mọi người và kim tự tháp vẫn giống như lúc trước, không chỉ vậy, lúc ở phía dưới Trương Hằng còn không cảm thấy, nhưng một khi bay lên quá khỏi ngọn cây, cứ tăng thêm một mét, áp lực đè nặng lên toàn thân hần sẽ gia tăng mãnh liệt. Dùng sức đẩy của niệm động phù du pháo

mà cũng chỉ có thể giúp hần bay lên được cách ngọn cây từ hai đến ba mét, xem ra muốn bay lên rất cao quan sát hoàn cảnh xung quanh, trên căn bản là không có khả năng thực hiện.

Mà so với việc bay lên cao thăm dò, Trương Hằng lại càng cảm thấy hứng thú đối với một chuyện, khi hần lên đến ngọn cây nhìn về phía xa, có thể thấy rất nhiều sinh vật tồn tại, ví dụ như một vài con muỗi lớn bằng cả cánh tay người đang đậu trên cây, một số sinh vật trông giống như chuồn chuồn phóng đại vài chục lần đang bay qua bay lại, còn có nhện lớn mấy mét đang giăng tơ, cái này thật sự là khiến Trương Hằng nổi cả da gà. Có điều chuyện kỳ quái hơn cả chính là chỉ có khu vực ở cách ba người một trăm mét mới có sinh vật tồn tại, mà theo hần nhích tới gần, những sinh vật kia cũng giống như bị sức đẩy nào đó tác động, không ngừng lui ra xa, bất kể làm thế nào khoảng cách giữa hai bên vẫn bảo trì ở mức một trăm mét.

-... Xem ra đây chính là chân tướng chúng ta an toàn.

Trương Hằng miêu tả lại những gì mình nhìn thấy cho hai người còn lại, tuy vậy chỉ có Nataya là kinh ngạc, còn Lý Cương Lôi thì giống như đã sớm đoán được chuyện gì đó, hần chỉ bình tĩnh ăn bánh mì. Trương Hằng cũng ngồi bên cạnh hai người, hần cầm lấy một chiếc bánh sandwich, vừa ăn vừa nói:

- Đoán chừng là do Thánh nhân phân hệ da đen thiết lập như vậy, dù sao những côn trùng kia cũng vô cùng nguy hiểm, người bình thường rơi vào phạm vi của chúng rất có thể ba giây cũng không sống nổi, như vậy hoàn toàn không phù hợp với thuyết pháp Thiên Nhân Hợp Nhất, cho nên bọn hần dứt khoát thực hiện một số biện pháp khiến cho những sinh vật này không cách nào tiếp cận nhân loại...

Lý Cương Lôi lại nở nụ cười thần bí:

- Có lẽ suy đoán của người đã sai rồi, thiết lập tại đây căn bản không phải vì Thiên Nhân Hợp Nhất... mà là vì người!

- Hả? Vì ta? Tại sao?

Trương Hằng hỏi với vẻ khó hiểu, mà Lý Cương Lôi thì chỉ liếc nhìn hần rồi nói với vẻ rất nghiêm túc:

- Vì để cho người tiến vào kim tự tháp, nếu dùng thực lực hiện tại của chúng ta, xuất hiện ở nơi này, khả năng mất mạng gần như là 80%, hơn nữa còn có khả năng bị mấy người Trịnh Xá tùy thời tóm được. Suy ngẫm lại một chút đi, thứ nhất, quét hình tinh thần lực bị ngăn cản, nói một cách khác, chính là khiến mấy người Trịnh Xá không tìm ra chúng ta. Thứ hai, khiến cho những sinh vật kia rời xa nhân loại, nói một cách khác, chính là bảo vệ tính mạng của chúng ta, bất kể suy nghĩ như thế nào, loại xếp đặt này đều vô cùng có lợi cho chúng ta, sao có thể trùng hợp đến mức như vậy? Sao có khả năng tất cả đều diễn biến theo chiều hướng tốt nhất? Nếu không phải là do người xếp đặt trước khi tiến vào Vô hạn thể giới, như vậy chính là có người giúp người thiết kế những chi tiết này, mà mục đích của hần chỉ có một... cho người tiến vào kim tự tháp.

213. Chương 213: Nhân Đạo (tam)

Tuy đã có chút chuẩn bị trong nội tâm, nhưng khi nghe Lý Cương Lôi nói như vậy, Trương Hằng vẫn cảm thấy vô cùng khiếp sợ, một lúc lâu sau mới miễn cưỡng nói:

- Có thể đây vốn là do ta xếp đặt a, là một mình ta sáng tạo ra thế giới này, làm sao có thể còn có người khác giúp ta thiết kế chứ? Tất cả đều là dựa theo ý nghĩ của ta mà.

Lý Cương Lôi lại quay đầu đi chỗ khác, hần chỉ tùy ý hỏi một câu:

- Thật sự là tất cả đều dựa theo ý nghĩ của người mà ra sao? Như vậy nội dung tự phát triển... chuyện đó nên được giải thích như thế nào đây?

Trương Hằng lập tức trầm mặc, hần không biết nên giải thích như thế nào, chuẩn xác mà nói, hần không cách nào giải thích được... có lẽ thật sự có một “hần” khác cũng nên.

Bất kể như thế nào, bọn họ đã thiên tâm vạn khổ đến tận đây, làm sao có thể bởi vì nguyên nhân khó hiểu nào đó mà từ bỏ? Cho dù thực sự là vận mệnh trong cõi tối tăm, cũng không thể quyết định được một số chuyện, ví dụ như nhân tâm...

Theo thời gian trôi qua, bởi vì không gặp bất kỳ nguy hiểm nào trên đường đi, rốt cuộc ba người cũng đến được phía trước kim tự tháp, đây là một tòa kiến trúc cao chọc trời, độ cao ít nhất cũng đạt tới mấy nghìn mét, con người đứng trước tòa kim tự tháp này phẳng phất như con kiến đứng trước con người vậy, loại cảm giác to lớn nguy nga này thật sự là khó có thể dùng ngôn ngữ để diễn tả, đứng dưới tòa kim tự tháp lớn đến mức khó có thể tưởng tượng này, suy nghĩ duy nhất trong đầu mọi người chỉ có thể là hai chữ nhỏ bé.

Nhìn tòa kim tự tháp trước mặt, trong lúc nhất thời cả ba người đều trầm mặc không ai nói gì, một lúc lâu sau, Trương Hằng mới lên tiếng trước:

- Đi thôi, vào bên trong, tầng đầu tiên, Nhân đạo...

Lý Cương Lôi lại đột nhiên hỏi:

- Cái không gian này đến cùng là tồn tại như thế nào, nghe ý của người, mỗi tầng trong kim tự tháp đều lớn ngang với Châu Á?

Trương Hằng cười khổ một cái:

- Có khi còn lớn hơn, nếu có thể triệt để nắm giữ cái kim tự tháp này, thế giới bên trong cũng đủ để sắp xếp toàn bộ dân cư của Trái đất, hơn nữa Nhân đạo tuyệt đối là Thiên Đường chân chính.

- Nhân đạo thiên đường?

Lý Cương Lôi thì thầm với vẻ khó hiểu, nhưng Trương Hằng lại không có chút ý định giải thích nào, chỉ cất bước đi về phía lối vào của kim tự tháp, mà thấy hẩn như thế, hai người còn lại cũng chỉ có thể đi theo, cùng nhau bước về phía cánh cửa lớn đen kịt.

Vừa bước vào kim tự tháp, mọi người liền cảm thấy trước mắt chợt tối đi, một loại cảm giác khó có thể hình dung lập tức bao phủ, nửa mơ nửa tỉnh, đến khi phục hồi lại tinh thần, ba người đã thấy mình đang đứng trên một thảo nguyên đầy hoa cỏ, xanh tươi vô biên, mặt trời sáng lạn.

- Nơi này chính là Nhân đạo trong Lục đạo luân hồi, là thế giới do Thánh nhân phân hệ da đen dùng kỹ thuật không gian tạo ra, nơi này... cũng có thể gọi là Nhân đạo thiên đường.

Trương Hằng hít một hơi thật sâu, không khí tại đây vô cùng trong lành, một chút xú ô nhiễm cũng không có, so với hít thở trên Trái đất thì tươi mát hơn không biết bao nhiêu lần, Lý Cương Lôi cau mày hỏi:

- Có ý gì? Vì sao lại gọi như vậy?

Trương Hằng thở dài, hẩn nhìn xem khung cảnh phía xa rồi nói:

- Trong cái thế giới này, có tổng cộng hơn một triệu người đang sinh tồn, bọn họ cũng không cần làm việc tay chân, chuẩn xác mà nói, tại đây giống như là Vườn địa đàng trong thần thoại, nhân loại không cần làm việc, không cần tranh đấu, không có thù hận, thậm chí... không có tử vong.

- Đây là một loại không gian đặc thù, bị Thánh nhân phân hệ da đen nghịch chuyển thời gian, tất cả sinh mạng bên trong Nhân đạo, cứ mỗi ba mươi ngày sẽ luân hồi một lần, cũng tức là nói, ba mươi ngày sau, người sẽ trở lại trạng thái của ba mươi ngày trước, cho dù là chết cũng sẽ trở lại trạng thái trước kia, đồng dạng, ngoại trừ tính mạng, còn có tư tưởng của người.

Trương Hằng nhìn xem biểu lộ vẫn chưa rõ của hai người còn lại, hẩn tiếp tục nói:

- Ngẫm lại a, những người ở đây đều giống như hài nhi vậy, nơi này không có bất kỳ nguy hiểm nào, không có thiên địch hay dã thú, không có ốm đau tra tấn, thậm chí ngay cả đồ ăn cũng có thể tìm được một cách đơn giản, cứ mỗi ba mươi ngày đều sẽ biến trở về nguyên dạng của ba mươi ngày trước, cho dù lâu lâu bọn họ phát minh ra cái gì đó, hoặc là hiểu được điều gì, ba mươi ngày sau tư tưởng cũng sẽ quay trở lại thành tờ giấy trắng. Bởi thế, bọn họ sẽ vĩnh viễn không phát triển, không có thù hận hoặc là đồ kị, không có cái gọi là tranh đấu, cơm áo không lo, không, không có quần áo, còn đồ ăn thì đầy đủ, thế giới như vậy không phải là Vườn địa đàng được nhắc đến trong Kinh thánh sao?

Khi nói đến đây, Trương Hằng lập tức nở nụ cười lạnh, Lý Cương Lôi suy nghĩ giây lát rồi gật đầu nói:

- Nếu là như thế, vậy quả thật là Thiên đường rồi, chỉ là... từ một góc độ khác mà nói, cực thiện kỳ thực cũng đại biểu cho cực ác, cực tình cũng đại biểu vô tình, cái Thiên đường này, đối với nhân loại mà nói kỳ thực cũng tương đương với Địa ngục.

- Đúng vậy.

Trương Hằng gật đầu khẳng định:

- Bọn họ quả thực còn sống sao? Kỳ thật chỉ giống như thi thể biết ăn biết ngủ mà thôi, nếu cả đời chưa từng trở nên mạnh mẽ, âm âm sùng sục, như vậy cái gọi là sống an bình cũng không quá đáng là thi thể chậm rãi mục nát... huống hồ ngay cả cái gì là thi thể bọn họ cũng không biết.

Lý Cương Lôi bỗng nhiên phục hồi lại tinh thần, hấn vội vàng hỏi:

- Đợi một chút, người nói là tất cả sinh mạng thể bên trong Nhân đạo... chẳng lẽ cái tất cả này bao gồm cả chúng ta?

Trương Hằng cười hắc hắc nói:

- Đây không phải nói nhầm sao? Chúng ta không phải là Thánh nhân, làm sao có thể địch nổi quy tắc của Thánh nhân? Muốn miễn dịch với quy tắc trong thế giới này, như vậy ít nhất phải mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp mới được, hoặc là vượt qua tâm ma, nếu không đều sẽ bị vây hãm trong chu kỳ ba mươi ngày, không đơn thuần là thân thể... còn kể cả tư tưởng.

Lý Cương Lôi trầm mặc một lát rồi mới lên tiếng:

- Nói một cách khác, nếu không đến được Súc sinh đạo trong vòng ba mươi ngày, như vậy chúng ta sẽ phải ở đây vĩnh viễn? Bởi vì sau ba mươi ngày, chúng ta căn bản cũng không biết lần luân hồi trước của mình như thế nào, còn cho là vừa mới tiến vào không gian này, sau đó lại một lần trải qua những điều giống như trước, đi tới đi lui không ngừng, là như vậy sao?

Trương Hằng gật đầu nói:

- Đúng vậy, chính là ý này, có điều... bất kể như thế nào chúng ta cũng có thể qua được Nhân đạo, cho dù là không có nhận thức của ta đối với nơi này, các người vẫn có thể đến được tầng tiếp theo, bởi vì trong không gian này có một người có thể miễn dịch... Trịnh Xá, khi tư tưởng của tất cả mọi người trở lại trạng thái ba mươi ngày trước, tư tưởng của hắn lại vẫn không hề thay đổi, nói một cách khác, chỉ cần có hắn ở trong thế giới này, bất kỳ ai cũng có thể theo hắn đi đến tầng tiếp theo, chỉ là cần nhiều hay ít thời gian mà thôi.

Lý Cương Lôi tưởng tượng thoáng qua một chút đã hiểu được ý tứ trong những lời của Trương Hằng, xác thực, cái thế giới này tương đương với một chương trình không ngừng lặp lại, chỉ cần lần đầu không vượt qua được, như vậy vĩnh viễn không cách nào vượt qua, nhưng nếu có một yếu tố không bị vòng lặp ảnh hưởng gia nhập vào, như vậy chương trình này nhất định sẽ bị đánh phá, chỉ là tiêu tốn bao nhiêu thời gian mà thôi.

- Đi thôi, ta không muốn bởi vì không vượt qua nổi Nhân đạo mà bị mấy người Trịnh Xá tìm được đâu, hơn nữa mục tiêu của chúng ta cũng không phải ở đây, mà là trong tầng sâu nhất mới đúng.

Trương Hằng cười lớn, tiếp đó đi về phía xa.

214. Chương 214: Nhân Đạo (tứ)

Một đường đi tới, Trương Hằng cũng không ngừng giảng giải về hoàn cảnh bên trong Nhân đạo cho hai người Lý Cương Lôi và Nataya, những người đang sinh sống trong Nhân đạo đều có nguồn gốc từ các thế giới khác, được các Thánh nhân phân hệ da đen tập trung lại một chỗ, ý nghĩ của Thánh nhân cũng rất đơn thuần, chỉ là định thành lập một nơi giống như kho lưu trữ gen. Tuy chỉ có hơn một triệu người, nhưng cơ

bản tất cả các loại gien của nhân loại đều đã ở đây cả rồi, hơn nữa sẽ không chết, không sinh ra biến hóa, ngay cả hoàn cảnh sinh tồn cũng không bao giờ thay đổi, cho nên những người ở đây đều có thể được xem là “tiêu bản”.

Về phần đồ ăn thì rất đơn giản, Trương Hằng tùy ý đi tìm trong những bụi cỏ, giấy lát sau đã thấy một số loại trái cây đủ mọi màu sắc kỳ dị, theo đạo lý mà nói, trái cây có màu sắc rực rỡ hầu hết đều không ăn được, càng đẹp thì càng độc, nhưng Trương Hằng lại không chút lo lắng nào, trực tiếp cắn một miếng. Kế tiếp nét mặt của hắn cũng rất đặc sắc, lập tức lại hái thêm một đồng lớn ôm vào ngực, vị của loại quả này thật sự là quá ngon, mang theo chút vị chua, ngọt nhưng không hề ngán, bên trong mọng nước, quả nhiên là loại trái cây cực phẩm hắn chưa bao giờ nếm qua.

Không chỉ như vậy, hắn tùy ý nhổ một đồng cỏ dại, dưới phần rễ của những bụi cỏ này có một loại củ lớn, thoát nhìn có chút giống như khoai tây, nhưng khi ăn lại mang theo vị bơ, mùi vị quả thực ngon lành đến mức không thể tưởng tượng nổi. Dọc đường đi, ba người đều là không ngừng ăn những loại thực vật này, theo thuyết pháp của Trương Hằng, cây cối trong Nhân đạo đều có chứa linh khí, trong đồ ăn cũng có mang theo năng lượng, ăn càng nhiều càng có lợi.

- Tầng không gian kế tiếp là Súc sinh đạo, muốn đến đó cũng rất đơn giản, chỉ cần đi xuống phía dưới, tuy là vượt qua không gian đến một thế giới khác, nhưng trong Nhân đạo không tồn tại tranh đấu, cho nên muốn đến không gian khác, chỉ cần đi đến địa điểm nào đó là được, chúng ta sẽ đi xuống.

Trong cả Nhân đạo căn bản không tồn tại cái gọi là núi, hầu hết mọi nơi đều là thảo nguyên xanh tươi, cũng có một số rừng rậm, bất quá là để cung cấp thêm một số loại đồ ăn cho nhân loại mà thôi, sống tuổi nhỏ, cũng không quá đáng là để cung cấp thức ăn. Đi xuống dưới? Trương Hằng chỉ biết là đi xuống phía dưới, nhưng có trời mới biết phía dưới là sâu bao nhiêu? Hắn là phải đào ra một cái hố sâu vài chục kilomet trong vòng ba mươi ngày sao?

Cho nên, mục tiêu hàng đầu của ba người là tìm ra một cái hang thông xuống phía dưới...

Không đề cập đến hành động nhân nhĩ của ba người Trương Hằng, một phương khác, mấy người Trịnh Xá đang nhìn nhau, sắc mặt ai cũng phát xanh, bọn họ tới Nhân đạo sớm hơn so với ba người Trương Hằng khoảng năm ngày. Cũng không thể trách được bọn họ lại xúc động, dù sao tình huống như vậy thật sự là quá mức quỷ dị rồi, vốn đang dốc sức liều mạng với bạch tuộc biển dị ở Tam giác quỷ, ai biết một giây sau bỗng nhiên đi tới cái thế giới này, chẳng những có một tòa kim tự tháp lớn đến mức khoa trương, bên trong kim tự tháp rõ ràng còn có một thế giới khác, thật sự làm ọi người đều thấy không thể hiểu nổi.

Chiến tranh ở thế giới bên ngoài vẫn còn tiếp tục, bọn họ cũng không có lòng dạ thanh thản mà ngao du khắp nơi, cứ mỗi ba ngày Queen lại sinh ra thêm 10.000 ấu thể, nếu bọn họ đợi hơn hai mươi ngày rồi mới đi ra ngoài, số lượng bạch tuộc biển dị đã lên đến trên 200.000 con, lúc đó thật sự là khủng bố khó có thể tưởng tượng!

-... Khi tiến vào kim tự tháp có phải là các ngươi cảm thấy nửa mơ nửa tỉnh không?

Trịnh Xá ngồi trên đồng cỏ, nhìn xem mọi người đang nghỉ ngơi, hắn bỗng nhiên mở miệng hỏi. Tất cả đều hơi sững sốt một chút, tiếp đó một thiếu nữ mới bừng tỉnh đại ngộ:

- Ừm, đúng vậy, ta nhớ ra rồi, loại cảm giác này rõ ràng là... giống như khi tiến vào thế giới phim kinh dị.

Thiếu nữ này là tinh thần lực khống chế giả của Nam Viêm châu đội, tuy nàng mới chỉ mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, nhưng lại thuộc vào loại hình tinh thần lực khống chế giả chuyên chiến đấu, đặc biệt am hiểu đối phó với sinh vật linh dị. Lúc ở Nam Viêm châu đội vốn là nhân vật so với đội trưởng còn quan trọng hơn, bản thân lại là một mỹ nữ dạng như hot girl, với tư cách tinh thần lực khống chế giả, đối với chuyện tiến vào thế giới phim kinh dị, cảm giác của nàng cũng nhạy cảm hơn nhiều so với người bình thường.

Sau khi thiếu nữ này nói xong, những người còn lại cũng đều lộ ra vẻ bừng tỉnh đại ngộ, chỉ có Lăng Tân cùng Đạt Văn Hi là thấy khó hiểu, hai người đồng thời nhìn về phía Trịnh Xá, Trịnh Xá cũng trực tiếp gạt đầu nói:

- Đây là cảm giác chỉ có những thành viên tiểu đội luân hồi từng từ Chủ thần không gian tiến vào thế giới phim kinh dị mới biết được, loại cảm giác này thật sự là khó có thể hình dung, nửa mê nửa tỉnh... Kỳ thực,

đều chỉ là ảo giác!

Trịnh Xá đập xuống mặt đất với vẻ vô cùng tức giận:

- Nửa mê nửa tỉnh cái gì chứ, cái gọi là tiến vào thế giới khác, kỳ thực chính là năng lượng cực kỳ khổng lồ, trong nháy mắt liền phân giải thân thể người thành năng lượng lưu, khi đã đến thế giới khác, luồng năng lượng này sẽ lại một lần nữa tổ hợp thành thân thể lúc trước, mà ý thức cũng sẽ trở về vị trí cũ cùng lúc, cho nên mới cảm thấy nửa mê nửa tỉnh, nhưng mà... Hiện tại ta đã không thể cảm nhận được nửa mê nửa tỉnh nữa rồi, cho nên mỗi lần đều thống khổ giống như bị lãng tri! Cảm giác đáng chết!

Nói xong hắn liền giống như muốn phát tiết, không ngừng đại não hét lớn, mà trên mặt những người quanh đều có mấy chữ “thì ra là thế”, bởi vì khi vừa tiến vào thế giới này, mặt mũi Trịnh Xá đã tràn đầy giận dữ, lúc trước mọi người còn tưởng rằng hắn đang lo về chiến đấu ở thế giới bên ngoài.

Trịnh Xá bỗng nhiên vuốt vuốt tóc nói:

- Hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Vốn cho rằng tiến vào trong cái kim tự tháp này sẽ có thể tìm thấy kẻ địch, tùy ý chiến đấu sau đó rời khỏi đây, nhưng mà ai ngờ... lại tìm thấy những thứ này!

Cách mọi người không xa, có hơn mười tuần nam mỹ nữ hoàn toàn khóa thân, bọn họ đang ăn uống, chơi đùa, nghịch ngợm, thậm chí là... Nói tóm lại, tư thái hoàn toàn yên vui, căn bản không thèm để ý đến mười mấy quái nhân mặc quần áo đang ngồi cách đó không xa.

Trên thực tế, trong thời gian qua, mấy người Trịnh Xá đã đi một đoạn đường dài, tìm được ít nhất cả trăm nghìn tuần nam mỹ nữ, nhưng những tuần nam mỹ nữ này căn bản không có ngôn ngữ, tất cả đều ngây thơ như hài nhi, mọi chuyện đều là thả lỏng mà làm, hoàn toàn không e ngại mấy quái nhân đột ngột xuất hiện, mấy người Trịnh Xá cũng vô cùng bất đắc dĩ, vốn cho rằng chỉ cần tìm được kẻ địch là có thể rời khỏi thế giới này, nhưng ai ngờ kết quả lại như vậy.

- Trên thực tế...

Lăng Tân bỗng nhiên mở miệng nói:

- Không nói đến cùng đây có phải là thế giới phim kinh dị hay không, nhưng mà... cho dù là thế giới phim kinh dị, cũng không nhất định sẽ có kẻ địch tồn tại.

Mọi người đều sững sờ, Trịnh Xá càng là trực tiếp hỏi:

- Có ý gì? Không có kẻ địch tồn tại? Đó còn gọi gì là thế giới phim kinh dị?

- Có chứ, ví dụ như Final Destination...

Lăng Tân vừa nói vừa đứng lên, hắn nhìn về phía xa:

- Biện pháp để rời khỏi thế giới này có thể là lấy được thứ gì đó, hoặc là đi đến địa điểm nào đó, tóm lại, chúng ta phải tìm hiểu xem... Đây là nơi nào?

215. Chương 215: Súc Sinh Đạo (nhất)

Nhân đạo thiên đường, thật sự là một vùng đất cho dù là kẻ ngốc cũng có thể sống hạnh phúc.

Có lẽ nhiều người sẽ xem đây là Thiên đường...

- Các người có nhìn thấy không? Thiếu nữ kia nhìn rất giống Cleopatra, còn nữ hài cổ điển mắt một mí kia, dung mạo quả là xinh đẹp đến mức yêu dị, đoán chừng là cấp bậc của Điều Thuyền...

Trên đường đi Trương Hằng đều là nhìn không được hết nhìn đông tới nhìn tây, cũng không phải hắn nhiều chuyện, mà là trên đường đi quả nhiên khắp nơi đều là tuần nam mỹ nữ đang hoàn toàn khóa thân... Ách, đối với tuần nam hắn tự nhiên là không hề hứng thú, thậm chí có thể nói là buồn nôn, do vậy ánh mắt của

Trương Hằng tự nhiên loại bỏ những nam nhân này, chỉ tập trung vào trên người những thiếu nữ đang đi tới đi lui.

Không thể không nói, mắt thẩm mỹ của Thánh nhân phân hệ da đen cũng không kém, bên trong Nhân đạo, tất cả mọi người, bất kể nam nữ đều là hoặc anh tuấn hoặc xinh đẹp, bất kể là da vàng, da trắng hay da đen. Thậm chí Trương Hằng còn nhìn thấy một thiếu nữ da đen ước chừng mười bảy mười tám tuổi, trái ngược với tóc quăn truyền thống của người da đen, mái tóc nàng vừa thẳng vừa mịn, bóng loáng như vải satin, đến mức có thể phản chiếu hình ảnh của người đối diện, mà nước da của nàng cũng vậy, mềm mại mịn màng, quả thực giống như ẩn ẩn mấy cái là có thể nặn ra nước. Thông thường ngũ quan của người da đen kém hơn nhiều so với hai màu da còn lại, nhưng dung mạo của thiếu nữ này lại vô cùng xinh xắn, so với người phương Đông còn tinh tế hơn, đôi mắt dài nhỏ cổ điển của nàng vũ mị đến mức khiến cho Trương Hằng gất gao nhìn chằm chằm cả chục phút, mãi đến khi Lý Cương Lô cùng Nataya đều không kiên nhẫn được nữa, lúc này hắn mới thở dài tiếp tục đi về phía trước.

Lý Cương Lô nói với vẻ khinh thường:

- Người thật sự khát khao đến vậy sao? Ngay cả những thiếu nữ tâm trí chỉ ngang với tiểu hài tử vài ba tuổi cũng không tha? Hơn nữa dù sao thế giới này cũng là do người tạo ra, hẳn là từ lúc bắt đầu đã quyết định sắp xếp sao cho có thể thỏa mãn nguyện vọng? Thỏa thích chọn lựa mỹ nữ?

Lý Cương Lô vừa dứt lời, tai của Nataya lập tức dựng đứng lên, tuy vậy nàng vẫn cố gắng duy trì vẻ mặt lạnh nhạt, giống như không nghe thấy Lý Cương Lô nói gì, mà Trương Hằng thì lại cười hắc hắc:

- Như ta thì đã là gì, đây bất quá là biểu hiện nam nhân bình thường nên có mà thôi, người không biết chứ trong Trung châu đội có một sắc lang a, nếu như hắn ở đây, đoán chừng sẽ trực tiếp chảy máu mũi mà chết, huống hồ, nam nhân háo sắc là tội sao?

- Không phải tội sao?

Lý Cương Lô thuận miệng đáp trả Trương Hằng.

- Là tội sao?

- Không phải tội sao?

- Không tranh luận nữa, ta chỉ là muốn thảo luận về sự phức tạp của nhân tính thôi.

Trương Hằng cũng thuận miệng đáp lại, mà trong khi nói chuyện, hắn lại không tự chủ được tiếp tục nhìn ngắm những mỹ nữ trên thảo nguyên, Lý Cương Lô chỉ có thể lắc đầu, hắn nói:

- Nói chuyện đứng đắn... người cảm thấy mấy người Trịnh Xá sẽ làm thế nào để đến được Súc sinh đạo?

Trương Hằng hỏi với vẻ khó hiểu:

- Có ý gì? Không phải bọn họ không đến được Súc sinh đạo là chuyện hợp ý với chúng ta sao?

Lý Cương Lô cười lạnh:

- Xác thực, bọn họ dừng lại ở Nhân đạo, đối với chúng ta là chuyện có lợi... Nhưng người cảm thấy bọn họ có thể một mực dừng lại ở Nhân đạo sao? Nếu như phỏng đoán lúc trước của ta là chính xác, vậy sẽ có đủ loại ngoài ý muốn khiến cho bọn họ luôn đi theo cước bộ của chúng ta, đến tận Súc sinh đạo, Atula đạo, Ngạ quỷ đạo, Địa ngục đạo... Nếu như sau lưng người thật sự còn có một tác giả!

Trương Hằng sửng sốt một lúc lâu, sau đó mới yên lặng gật đầu:

- Nếu như sau lưng ta thực sự có một tác giả khác, vậy... có thể nói rõ một vấn đề...

Lý Cương Lô nhìn Trương Hằng với vẻ tán thưởng, sau đó quay đầu qua chỗ khác rồi tiếp tục nói:

- Nếu quả thật có tác giả khác, vậy có thể nói rõ rất nhiều vấn đề, ví dụ như nội dung tự phát triển...

Ba người Trương Hằng tiếp tục cất bước trên thảo nguyên mênh mông, trong Nhân đạo, quét hình tinh thần lực cũng tốt hơn nhiều so với lúc còn ở bên ngoài kim tự tháp, tuy không cách nào làm được như khi ở thế giới thực tế, nhưng ít ra vẫn có thể tiến hành quét hình trong phạm vi ba kilomet. Sau khi tìm kiếm

vài ngày, rốt cuộc ba người cũng phát hiện ra một khu vực nửa đồi nửa núi, nếu như là tìm kiếm hang động mà nói, bên trong đồi núi xác thực có tỷ lệ cao hơn rất nhiều so với trên thảo nguyên.

Quả nhiên, theo hình ảnh của quét hình tinh thần lực, bên trong có một hang động xâm nhập sâu vào lòng đất mấy kilomet, trong hang động này cũng không có chỗ nào nguy hiểm, hơn nữa nhìn chiều sâu này, tuy không biết có thể đến được Súc sinh đạo hay không, nhưng ít ra cũng có hy vọng.

Mà vào lúc này, phảng phất như có vận mệnh trong cõi tối tăm sắp xếp, mấy người Trịnh Xá cũng đang theo con đường ba người Trương Hằng vừa đi, chỉ là thực sự không phải do trùng hợp, trong khi mọi người đi khắp nơi, ở biên giới của quét hình tinh thần lực lại xuất hiện một bóng người như có như không, cẩn thận quét hình lại thì cái gì cũng không có. Tuy rất quỷ dị, nhưng đã rơi vào đường cùng, bất kể như thế nào, mọi người cũng chỉ có thể theo bóng người này không ngừng đi về phía trước, bóng người này xác thực là chân thật tồn tại, ước chừng là một thiếu nữ trẻ tuổi, dung mạo mặt mũi luôn nhìn không rõ lắm, cái đó thì cũng thôi, nhưng mà bóng người này lại giống như đang chỉ dẫn phương hướng, mỗi khi mọi người đi chệch ra khỏi lộ tuyến, bóng người này lại xuất hiện ở biên giới của quét hình tinh thần lực, dẫn mọi người tiếp tục đi về một hướng khác.

- Không thể một mực tiếp tục như vậy, rốt cuộc thiếu nữ kia là ai?

Trịnh Xá thì thảo hồi, hần lại nhìn một chút về phía những người xung quanh rồi nói:

- Các người cứ tiếp tục đi về phía trước, lần sau khi nữ nhân này tái xuất hiện, ta sẽ lập tức đuổi đến xem là ai!

Tất cả mọi người đều yên lặng nhẹ gật đầu, bọn họ đều là những thành viên tiểu đội luân hồi thâm niên, trước kia khi ở trong thế giới phim kinh dị, có loại quỷ dị cùng khủng bố nào mà chưa từng gặp qua? Tuy tình huống trước mắt rất nan giải, nhưng cũng gần như không có nguy hiểm gì, do vậy mọi người cũng không quá hoang mang, hơn nữa còn có Trịnh Xá ở đây, cho dù là có một đoàn quái vật khủng bố xuất hiện bọn họ cũng không sợ, huống hồ chỉ là một thiếu nữ?...

216. Chương 216: Súc Sinh Đạo (nhị)

Mấy người Trịnh Xá đều yên lặng đi về phía trước, ước chừng hơn mười phút đồng hồ sau, khi bóng dáng thiếu nữ kia vừa mới xuất hiện tại biên giới của quét hình tinh thần lực, Trịnh Xá không hề chậm trễ, đạp mạnh dưới chân một cái, mặt đất lập tức phát nổ, tiếp đó thân ảnh của hắn biến mất, mà trong quét hình tinh thần lực, chỉ sau nháy mắt hắn đã đi được một khoảng cách hơn nghìn mét. Thời gian nhiều lắm cũng mới chỉ trôi qua một giây mà thôi, có thể thấy sau lưng Trịnh Xá xuất hiện từng vòng từng vòng chấn động, nhưng mà cho dù với tốc độ nhanh như vậy, khi đến nơi hắn vẫn không tìm thấy bất cứ người nào, hiện tại hai mắt hắn đã không phải giống như mắt của người bình thường, đến gần tầng thứ năm, hai mắt hắn đã có thể nhìn thấy mọi loại năng lượng, trước mặt hắn, tầng hình hay ảo giác đều không có tác dụng, nhưng theo những gì hai mắt hắn nhìn thấy lúc này, đừng nói đến người nào, ngay cả một con ruồi cũng không có.

- Không thể nào là ảo giác, trong hình ảnh tinh thần lực xác thực xuất hiện bóng người...

Trịnh Xá nhìn quanh với vẻ khó hiểu, nhưng bất kể hắn quan sát như thế nào, xung quanh thật sự là chẳng có ai cũng chẳng có dấu vết gì, rơi vào đường cùng hắn chỉ có thể đứng yên tại chỗ, chờ những người còn lại.

-... Tại đây không có bất kỳ ai, mắt ta có thể nhìn thấy tất cả năng lượng còn sót lại, nhưng nơi này lại không hề có dấu vết của bất kỳ năng lượng nào. Nói cách khác, ít nhất trong mấy tiếng qua, nơi này không có người nào đi qua... Đương nhiên, còn một khả năng, đó chính là đối phương có biện pháp xóa bỏ dấu vết của tất cả năng lượng.

Thấy mọi người đã đến, Trịnh Xá trầm giọng nói, tất cả đều cảm thấy vô cùng nghi hoặc, bắt đầu tranh luận đến cùng bóng người trong quét hình tinh thần lực có phải là ảo ảnh hay không, mấy giây sau, Lăng

Tân bỗng nhiên cắt ngang quá trình suy đoán của mọi người, hần chỉ về một gò đất cách đó không xa rồi nói:

- Tuy còn không rõ đối phương biến mất như thế nào, nhưng rất có thể vị trí hần muốn dẫn chúng ta đến chính là nơi này.

Những người xung quanh đều có chút sững sờ, Trịnh Xá lập tức hỏi với vẻ kỳ quái:

- Có ý gì? Nơi này có điểm gì khác thường sao?

- Đồi núi.

Lăng Tân dứt khoát nói:

- Là đồi núi! Chúng ta đã đến nhiều nơi như vậy, trên cơ bản đều là thảo nguyên cùng một vài khu rừng nhỏ, địa hình trong thế giới này chín mươi phần trăm là đồng bằng, khu vực đồi núi... Thật sự là thừa thớt đến mức kỳ quái.

Trong thế giới kỳ lạ này, đồ ăn đầy đất, độ ẩm vừa phải, cho dù ngủ suốt ngày, chỉ cần đào một ít cỏ dại rễ cây cũng đủ sống, mặt khác mọi người cũng không phát hiện ra bất kỳ loại dã thú nào, có thể nói, đây chính là mảnh đất hạnh phúc của nhân loại, bình thản đến mức giống như Thiên đường. Mà mục đích của mấy người Trịnh Xá cũng rất đơn giản, chính là rời khỏi cái Thiên đường này, hiện tại nghe Lăng Tân nói như vậy, tất cả mọi người đều cảm thấy chỗ này quả thực không giống với những nơi khác, ít nhất những nơi bọn họ đã đi qua đều không có bất kỳ đồi núi nào.

Trịnh Xá cũng thấy có chút không đúng, tuy chỉ như có như không, nhưng mà trong khu vực đồi núi kia xác thực có một vài hạt năng lượng còn sót lại, có thể thấy lúc trước chỗ đó có người đi qua, hơn nữa năng lượng của người này còn không yếu...

- Minia, quét hình tinh thần lực, xem khu vực đồi núi kia có gì khác thường.

Thiếu nữ tinh thần lực khổng lồ chế giả của Nam Viêm châu đội lập tức làm theo mệnh lệnh của Trịnh Xá, chỉ sau nháy mắt tinh thần lực đã triệt để bao phủ gò đất, quả nhiên, trong đầu mọi người xuất hiện một đường hầm uốn lượn, thông xuống phía dưới mấy ngàn mét vẫn không thấy điểm cuối. Thấy tình hình như vậy, trong lòng tất cả đều trở nên chấn phấn, bởi vì mặc kệ có nguy hiểm hay không, Trịnh Xá đang ở ngay bên cạnh, cho dù là xông vào Địa ngục bọn họ cũng không lo...

- Như vậy, chúng ta tiến vào lòng đất!

Giờ phút này ba người Trương Hằng đang ở dưới chân đám Trịnh Xá tầm bốn nghìn mét, căn cứ theo thuyết pháp của Trương Hằng, chỉ cần tiếp tục đi thêm khoảng bốn nghìn mét nữa là được, dưới đó sẽ có một cánh cổng không gian kết nối với Súc sinh đạo.

- Kỳ thực thay vì gọi là cổng không gian, chẳng thà nói là cổng ma pháp...

Trương Hằng đi phía trước hai người Lý Cương Lô và Nataya, vừa đi hần vừa nói chuyện:

- Đây là một loại cổng không gian do Thánh nhân nghiên cứu chế tạo ra dựa vào lý giải với không gian, nhưng mà loại cổng không gian này cần người sử dụng cung cấp năng lượng mới có thể hoạt động, nói một cách khác, thực sự không phải cổng không gian của hệ thống công nghệ văn tự ký hiệu, mà là cổng ma pháp hoạt động dựa vào năng lượng của người sử dụng. Từ điểm này mà nói, những thứ do tập đoàn Tu chân giả tạo ra mang tính nhân hóa cao hơn, phần lớn đều là những tạo vật người bình thường cũng có thể sử dụng.

- Kỳ thật, đây cũng chính là điểm khác nhau căn bản của hai tập đoàn. Thánh nhân, bọn họ là trong cả ngàn vạn nhân loại mới có thể tiến hóa ra một sinh mạng thể cao cấp. Kỳ thực bọn họ đã không còn là nhân loại nữa rồi, mà là một loại sinh vật năng lượng, có thể được xưng tụng là Thần trong truyền thuyết. Lực lượng thần thể vô cùng cường đại, bản thân đã là tồn tại vĩnh hằng bất diệt, cho dù cái thế giới này triệt để kết thúc, bọn họ cũng có thể rời khỏi, đến một thế giới mới.

- Mà Tu chân giả thì thế nào? Bọn họ dựa vào công nghệ văn tự ký hiệu, từng bước một cố gắng học tập, rèn luyện, nghiên cứu. So với Thánh nhân, bọn họ vẫn là nhân loại, chỉ đơn giản là thành phần tinh anh trải qua giáo dục mà ra, đây chính là khác biệt giữa hai bên.

Trương Hằng khoát khoát tay:

- Một bên muốn tạo ra xã hội thần giáo dùng Thánh nhân làm hạch tâm, một bên muốn tạo ra xã hội dùng hình thức giáo dục đại học làm hạch tâm. Hai bên đều muốn có được số lượng nhân loại vô cùng khổng lồ của Hồng Hoang đại lục, dùng để tăng cường lực lượng cho tập đoàn của mình, đây là mâu thuẫn không cách nào hoà giải.

Hai người Lý Cương Lô và Nataya vẫn yên lặng nghe những gì Trương Hằng nói, Nataya thì không có ý kiến gì cả, chỉ cần tiếp tục đi theo sau lưng Trương Hằng là được, mà Lý Cương Lô thì lại rất tha thiết lắng nghe, bởi vì từ trong những bí mật Trương Hằng kể, hẳn có thể lấy được vô số tin tức.

- Mâu thuẫn này quả nhiên là không thể hòa giải, đã thuộc vào phạm trù người sống thì ta chết, nhất định phải diệt trừ đối phương mới được... Bất quá lại nói, hai tập đoàn không thể tiến hành dung hợp sao? Cũng tức là Thánh nhân kết hợp với Tu chân giả?

Lý Cương Lô đột nhiên hỏi.

- đương nhiên là có thể dung hợp.

Trương Hằng hơi sững sốt một chút, hẳn nói tiếp:

- Trên thực tế, tu chân giả đầu tiên chính là đạo tổ Hồng Quân... Sau Hồng Quân, có tổng cộng sáu Thánh nhân khác gia nhập vào tập đoàn Tu chân giả, sau đó bảy người này cũng trở thành chiến lực mạnh nhất của tập đoàn Tu chân giả. Vì sao những Thánh nhân khác không gia nhập mà lại liều chết muốn hủy diệt tập đoàn Tu chân giả, chi tiết cụ thể trong chuyện này ngay cả ta cũng không biết, đại khái là nội dung tự phát triển, bất kể như thế nào, cũng chỉ có bảy Thánh nhân gia nhập vào tập đoàn Tu chân giả, dung hợp lực lượng của song phương.

- Vậy sao? Chỉ có bảy Thánh nhân gia nhập vào tập đoàn Tu chân giả...

Lý Cương Lô thì thảo, một lúc sau, hẳn bỗng nhiên nói với Trương Hằng:

- Những ngày này, ta cũng đã thẩm tra rất nhiều về thần thoại tu chân của Trung Quốc cổ đại, phát hiện trong đó xác thực là chỉ có sáu Thánh nhân cùng đạo tổ Hồng Quân, sáu Thánh nhân này theo thứ tự là Phục Hy, Nữ Oa, Hậu Thổ, Thông Thiên, Nguyên Thủy cùng Lão Tử. Mà ở trong thần thoại, sáu Thánh nhân này chính là được đạo tổ ban cho Thánh vị mới thành Thánh, nhưng phân tích tình huống trong đó, ta phát hiện thay vì nói là được đạo tổ ban cho Thánh vị, chẳng thà nói là được Thiên Đạo ban cho thánh vị, mà Thiên Đạo này, chính là tồn tại bí ẩn nhất trong thần thoại cổ đại...

- Hả? Có ý gì?

Trương Hằng hỏi với vẻ khó hiểu, Lý Cương Lô liếc mắt nhìn Trương Hằng sau đó nói:

- Người nghĩ thử xem, tại sao lại chỉ có bảy người gia nhập vào tập đoàn Tu chân giả? Có phải là do lực lượng nào đó chỉ cấp ra bảy Thánh vị? Vì sao mỗi lần Thiên đạo xuất hiện can thiệp vào thế sự trong truyền thuyết, đều là thời điểm người thay đổi nội dung cốt truyện?

- Vì cái gì?

Trương Hằng vẫn ngây ngốc hỏi lại.

- Ta cũng không biết.

Lý Cương Lô thở ra một hơi, hẳn nhìn về phía sâu trong lòng đất rồi nói:

- Vấn đề này cần phải do chính người đi tìm đáp án. Bất quá ta muốn nói, có lẽ khi người biết được đáp án, sẽ không bao giờ... tồn tại cái gọi là nội dung tự phát triển nữa.

217. Chương 217: Súc Sinh Đạo (tam)

Trong khi đang nói chuyện, ba người Trương Hằng, Lý Cương Lô và Nataya đã xuống đến độ sâu hơn năm nghìn mét dưới lòng đất, lúc này, phía dưới liên tục có những luồng không khí nóng xông thẳng lên, cả ba đều cảm thấy giống như đang ở bên cạnh một chiếc nồi hơi, hơn nữa, càng đi xuống, nhiệt độ cũng trở nên càng cao.

- Ô? Nham thạch sao? Nhưng mà không có mùi lưu huỳnh.

Lý Cương Lô khịt khịt mũi nói.

- Không, không phải nham thạch... Ta nghĩ ta đã đoán được có thứ gì dưới đó rồi.

Trương Hằng cười lạnh:

- Hỏa Kỳ Lân?

- Súc sinh đạo... Nơi đó tập trung một lượng lớn sinh vật từ thời Hồng hoang viễn cổ, cộng với rất nhiều loại sinh vật cải tạo gien do Thánh nhân cùng Tu chân giả chế tạo, thậm chí một số sinh vật tồn tại trong thần thoại cũng có. Lúc trước ta đã nói rồi, mục đích Thánh nhân phân hệ da đen chế tạo cái di tích này chính là để bảo tồn một số thứ trân quý, chẳng những có kho gien của nhân loại mà còn có kho gien của rất nhiều sinh vật kỳ dị.

Lý Cương Lô gật đầu nói:

- Đó không phải là điều ta muốn biết, vấn đề của ta chỉ có một... Những sinh vật này có nguy hiểm không?

- Làm sao có thể không nguy hiểm?

Trương Hằng cười khổ:

- Cho nên ta mới nói, hành trình lần này của chúng ta cơ bản chính là cứu tử nhất sinh. Nhân đạo thì không có nguy hiểm gì, chỉ cần quen thuộc với quy tắc của không gian này là được, nếu không nhất định cần phải có số mệnh vô cùng tốt, hoặc là thực lực đạt tới tầng thứ tư trung cấp mới được, tuy vậy ít ra cũng không có nguy hiểm đến tính mạng... Mà ở trên Nhân đạo, bên trong Thiên đạo, tất cả đều là sinh vật năng lượng, tuy sẽ không tận lực công kích những sinh vật khác, nhưng đến gần chúng vẫn là chuyện thập phần nguy hiểm, ách, giống như là đứng trong lò phản ứng hạt nhân vậy, người bình thường sẽ biến thành tro bụi ngay lập tức. Kế tiếp, bên trong Súc sinh đạo, tất cả đều là sinh vật khủng bố dị thường, một hai con thì còn không sao, nhưng nếu như gặp phải số lượng quá nhiều, vậy ba người chúng ta tuyệt đối là chết chắc.

- Về phần Atula đạo thì là tiến hóa chi đạo... hoặc có thể nói là sát phạt chi đạo.

Khi nói đến đây Trương Hằng liền thở dài:

- Cái Atula đạo này tương tự như Chủ thần không gian, nhưng dù sao số lượng Thánh nhân phân hệ da đen cũng không nhiều, trình độ khoa học kỹ thuật cũng không bằng hai phân hệ còn lại, cho nên bọn họ chỉ có thể trực tiếp đặt rất nhiều nhân loại vào trong Atula đạo. Những người này phần lớn là đến từ các thế giới phim kinh dị, phân biệt đại biểu cho nhiều hình thức văn minh, có người sử dụng đầu khí, có người sử dụng ma pháp, cũng có người sử dụng khoa học kỹ thuật. Ngoại trừ nhân loại, còn có người sói, tinh linh, người lùn cùng rất nhiều quái vật, trong Atula đạo, đồ ăn cùng tài nguyên cực kỳ thừa thớt, phần đông hình thức văn minh vì tranh đoạt lượng đồ ăn cùng tài nguyên cực nhỏ mà tạo thành những cuộc chinh phục mang tính tuyệt diệt, đây là một thế giới giết chóc điên cuồng.

- Về phần Nga quỷ đạo, thì là tiếp điểm giữa Atula đạo và Địa ngục đạo, chuẩn xác mà nói, Địa ngục đạo, Nga quỷ đạo, Atula đạo, ba thế giới này cũng không có ngăn cách như ba thế giới trước. Ba thế giới này gần như là thông suốt với nhau, chỉ có hạn chế duy nhất là sinh vật quá mạnh mẽ của Địa ngục đạo không cách nào đến Nga quỷ đạo mà thôi.

Lý Cương Lô suy nghĩ một chút rồi nói:

- Nói một cách khác, đây là ngoại lực cùng nội lực song trọng áp bách, khiến cho nhân loại bên trong Atula đạo nhanh chóng tiến hóa? Kết quả như thế nào?

- Rất đáng tiếc.

Trương Hằng nở nụ cười khổ:

- Có rất nhiều người mở cơ nhân tảo tầng thứ tư, nhưng người vượt qua tâm ma... lại rải rác gần như không có. Mà đạt tới cơ nhân tảo tầng thứ tư cao cấp, ngàn vạn năm ở Atula đạo cũng không có một người.

Lý Cương Lôi sửng sốt một chút, hần kỳ quái nhìn về phía Trương Hằng sau đó nói:

- Tại sao lại như vậy chứ? Không phải lúc trước người nói mở cơ nhân tảo có quan hệ trực tiếp với việc trải qua nguy hiểm sao?

Trương Hằng gật đầu nói:

- Đúng là như vậy, nhưng mà cần phải có một thứ tối trọng yếu mới được: chấp niệm! Trong thiết lập của ta, không phải là chỉ có nhân loại mới có thể mở cơ nhân tảo, tất cả các sinh vật đều có thể mở cơ nhân tảo! Nhưng vì sao đa số Thánh nhân đều là nhân loại? Không riêng gì do nhân loại đã giết sạch Thánh nhân của dị tộc, mà là do phần lớn nhân loại đều có thứ gọi là chấp niệm. Người suy nghĩ thử một chút mà xem, trên Trái đất, trong vòng một phút có bao nhiêu sinh vật gặp phải nguy hiểm sinh tử? Sợ là cả triệu cả tỷ a? Cá ăn sinh vật phù du, cá lớn nuốt cá bé, cá mập ăn cá lớn... các sinh vật trên đất liền cũng là như vậy, nhưng tại sao những sinh vật này lại không mở cơ nhân tảo? Nguyên nhân là do bọn chúng không có chấp niệm.

- Trong Vô hạn khủng bố, vì sao mấy người Trịnh Xá có thể không ngừng trở nên mạnh mẽ? Trừ nguyên nhân thường xuyên ở trong thời khắc nguy hiểm ra, càng bởi vì bọn họ có chấp niệm vượt xa tất cả những người còn lại, sống sót, báo thù, thậm chí là bảo vệ. Mà ở trong Atula đạo, xác thực là nguy hiểm tới cực điểm, nhưng mọi người chỉ vì giết mà giết, vĩnh viễn không có giết chóc cuối cùng, không có hy vọng trốn thoát, chỉ có thể trầm luân trong biển máu, không có tình bạn, không có tình yêu, không có tình thân, không có bất kỳ người nào đáng tin nhiệm. Một thế giới như vậy... bọn họ còn có thể có chấp niệm gì? Sống sót? Đó chẳng qua là kéo dài thống khổ mà thôi!

Khi nói đến đây Trương Hằng dừng lại giây lát, sau đó mới lên tiếng:

- Do đó, tuy Atula đạo là một thế giới cực độ nguy hiểm, nhưng lại xác thực thiếu khuyết chấp niệm, cũng tức là thiếu hi vọng. Chính vì vậy Chủ thần không gian mới đưa ra cái giá 50.000 điểm để rời khỏi thế giới luân hồi, đây chính là hi vọng, mà khi tuyển chọn tân nhân, Chủ thần cũng sẽ lựa chọn người đã cực độ thất vọng hoặc là tuyệt vọng đối với thế giới thực tế của mình. Chính bởi vì trước kia có hi vọng quá lớn, hoặc là nguyện vọng không thể hoàn thành, cho nên mới trở nên thất vọng cùng tuyệt vọng, mà người như vậy, có chấp niệm vô cùng lớn!

Lý Cương Lôi trầm tư một lát, sau đó mới gật đầu nói:

- Đúng vậy, nhân tâm vốn là thứ yếu ớt nhất, đồng thời cũng là thứ kiên cường nhất. Nếu có hi vọng tồn tại, như vậy nhân tâm có thể đối mặt với bất kỳ khổ cực nào. Nếu như đã mất đi hi vọng, không khỏi biến thành xác không hồn...

(Hi vọng sao? Chính như thế giới thực tế vậy, rất nhiều người đã là xác không hồn, bởi vì bọn họ đã mất đi hi vọng, hơn nữa cũng đã minh bạch, thế giới này vốn không tồn tại cái gọi là hi vọng...)

Trương Hằng âm thầm thở dài trong nội tâm, bất quá hần lại tự cảm thấy có chút may mắn, ít nhất hần đã đến Vô hạn thế giới, ít nhất hần đã có hi vọng...

Trong lúc Trương Hằng và Lý Cương Lôi nói chuyện, ba người đã đi được thêm gần nghìn mét, nhiệt độ xung quanh vẫn càng lúc càng cao, đã gần đạt đến năm mươi độ. Đừng nói là thân thể không chút sinh khí của Lý Cương Lôi, ngay cả thân thể trải qua vô số rèn luyện của Trương Hằng cùng NaTaya cũng sắp không chịu đựng nổi, cho dù như vậy Lý Cương Lôi vẫn cố gắng bước đi, chỉ là sắc mặt của hần càng lúc càng trở nên trắng bệch, xem bộ dạng phảng phất như tùy thời đều có thể ngã xuống đất.

Trên đường đi, Trương Hằng đã từng đề nghị để hần công Lý Cương Lôi, nhưng Lý Cương Lôi lại lấy lý do có thể Trương Hằng sẽ cần phải chiến đấu, cường ép cự tuyệt đề nghị, kiên trì dùng sức mình tự đi xuống,

dùng tổ chất thân thể của hắn mà nói, có thể đi đến vị trí này, đã là ý chí kiên cường người bình thường khó có thể tưởng tượng rồi, có điều thể lực của hắn xác thực là đã đạt tới cực hạn.

-... Người và Nataya chờ ta ở đây một lát, ta xuống giết chết Hỏa Kỳ Lân xong rồi sẽ quay lại, trong khoảng thời gian này các người cũng có thể nghỉ ngơi khôi phục lại thể lực.

Trương Hằng quay đầu sang nhìn Lý Cương Lôi cùng Nataya, sau đó tập trung quan sát Hỏa Kỳ Lân đang ở trong phạm vi quét hình tinh thần lực... Phía dưới vị trí của ba người vài trăm mét, một sinh vật dài hơn mười mét đang nằm, toàn thân sinh vật này là hỏa diễm đỏ rực, bùn đất cùng nham thạch dưới chân nó đều đã kết tinh hóa, mà ở phía sau lưng nó thì có một khu vực sương mù mờ mờ hình dáng không rõ, đó chính là cửa vào Súc sinh đạo!

218. Chương 218: Súc Sinh Đạo (tứ)

Theo vị trí của ba người Trương Hằng đi xuống vài trăm mét, chính là phạm vi của Hỏa Kỳ Lân, Lý Cương Lôi cùng Nataya cũng biết, hiện tại bọn họ cơ bản có thể xem như trời gà không chặt, tiếp tục bước xuống nhiều khả năng sẽ bỏ mạng oan uổng, do vậy hai người thật sự là miễn cưỡng một chút cũng không được, chỉ có thể để cho Trương Hằng một thân một mình đi xuống phía dưới.

Tuy biểu hiện của Trương Hằng rất dứt khoát, nhưng trong lòng của hắn cũng cảm thấy có chút rối bời, bởi vì cái gọi là nghề không sợ cạp, trên thực tế có đúng là cạp không đáng sợ? Rõ ràng là căn bản không biết đối phương lợi hại, cho nên mới không sợ, mà Trương Hằng là người nào? Hắn có thể xem như là người thiết kế thể giới này, có thứ gì mà hắn không biết? Hỏa Kỳ Lân là sinh vật cải tạo gen do tu chân giả phân hệ da vàng chế tạo, dụng ý là thử nghiệm việc nhân bản sinh vật siêu cường một thời của Hồng Hoang đại lục, Long tộc. Chỉ là Long tộc đã gần như bị diệt tuyệt, do vậy các tu chân giả chỉ có thể tìm được chút ít hài cốt cùng vài đoạn gen rời rạc, để sửa chữa khuyết điểm gen không trọn vẹn, các tu chân giả lại thêm vào đó một phần gen của một loại sinh vật siêu cường khác: Tỳ Hưu. Kết quả là tạo ra Kỳ Lân tộc, một giống loài không giống Long tộc mà cũng chẳng giống Tỳ Hưu.

Tuy vậy Kỳ Lân cũng không phải là thất bại phẩm, chuẩn xác mà nói, Kỳ Lân là một trong những tạo vật đỉnh cấp của tập đoàn tu chân giả, bởi vì Kỳ Lân có một loại đặc tính, đó chính là ý thức tập hợp thể... Kỳ Lân mới sinh đã có thực lực ngang với người mở cơ nhân tòa tầng thứ hai, thể chất đặc thù trời sinh, có thể hấp thu linh khí cùng năng lượng phiêu đảng trong hư không, từ đó tạo thành các phương thức công kích như hỏa diễm, băng giá, sấm sét, chỉ là thực lực cao nhất Kỳ Lân đạt được lúc bấy giờ chỉ ngang với tầng thứ tư sơ cấp, không có nhiều giá trị trong Hồng hoang đại chiến.

Bất quá bề ngoài của Kỳ Lân xác thực là uy vũ đẹp mắt, đặc biệt là Kỳ Lân cái màu tuyết trắng, được rất nhiều nữ nhân ưa thích, chọn làm thú cưng, do vậy Kỳ Lân tộc cũng không có bị tiêu diệt. Mà trong khi Hồng Hoang đại chiến kéo dài, Kỳ Lân tộc có ý thức tập hợp thể cũng chậm rãi phát triển, học tập ý thức cùng tinh cảm của nhân loại, học tập tri thức về công nghệ văn tự ký hiệu của nhân loại, thẳng đến một ngày... Một tu chân giả trong lúc không ngờ đã phát hiện ra có phản ứng năng lượng rất mạnh trên người Kỳ Lân, tiếp đó một cuộc điều tra âm thầm diễn ra, bọn họ phát hiện có một số lượng lớn tu chân giả đã bị hạ độc thủ, bởi vì bọn họ cũng đều phát hiện thấy phản ứng năng lượng rất mạnh của Kỳ Lân, mà kết quả điều tra cuối cùng cho thấy, Kỳ Lân mở cơ nhân tòa tầng thứ năm xuất hiện...

Đây là một hồi được gọi là Kỳ Lân loạn chiến, tập đoàn tu chân giả vốn đang hơi chiếm ưu thế trong Hồng hoang đại chiến, bởi vì Kỳ Lân loạn chiến mà suy yếu, cuối cùng lưỡng bại câu thương với tập đoàn Thánh nhân, khiến cho thực lực hai bên chỉ còn lại một phần mười lúc ban đầu.

Nói tóm lại, Kỳ Lân là một loại sinh vật vô cùng khủng bố, có điều sau đó Tu chân giả đã xử lý rất kịp thời, chẳng những tiêu diệt tuyệt đại bộ phận Kỳ Lân, mà còn cố ý nghiên cứu phát minh một loại virus, dựa trên tư liệu lúc chế tác Kỳ Lân mà tạo ra, chỉ có Kỳ Lân mới bị loại virus này tác động. Một khi trúng loại virus này, ý thức cùng trí lực sẽ tan biến trong vòng vài giây, trở thành nhúc nhích, hơn nữa ý thức tập hợp thể cũng sẽ bị phá hủy... Nhưng mà bất kỳ loại virus nào đi nữa, cũng chỉ có tác dụng đối với sinh vật mở cơ

nhân tỏa tầng thứ tư trở xuống, tuy Kỳ Lân tộc đã bị Tu chân giả thanh tẩy một lần, nhưng ai dám khẳng định trong số Kỳ Lân còn lại, nhất định không có Kỳ Lân mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư hoặc là rất cao?

(Cầu trời, không xuất hiện Kỳ Lân mở cơ nhân tỏa, hi vọng đây chỉ là Kỳ Lân không còn ý thức...)

Tình huống Trương Hằng sợ nhất, chính là con Hỏa Kỳ Lân này là sinh vật mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư tồn tại từ thời kỳ Hồng Hoang đại chiến. Mặc dù không đạt tới thực lực ngang với Thánh nhân, nhưng nó vẫn có được trí lực cùng trí nhớ thời kỳ Hồng Hoang đại chiến, rất có thể còn nắm giữ công nghệ văn tự ký hiệu...

Do vậy, dọc đường đi tới, Trương Hằng thật sự là cẩn thận từng li từng tí, đồng thời cũng âm thầm quan sát thần thái cùng động tác của Hỏa Kỳ Lân, bất kể che dấu cùng nguy trang thế nào, nếu như là sinh vật có thần trí, đều sẽ có dấu vết trí tuệ. Nhưng mà rất bất đắc dĩ, bất kể hẩn quan sát như thế nào đi nữa, con Kỳ Lân này vẫn nhìn giống y như Kỳ Lân... Ách, nói như vậy cũng không đúng, cái hẩn muốn nói là con Kỳ Lân này nhìn cũng không có gì đặc biệt.

(Mặc kệ, vẫn là câu nói đó, tốt xấu gì cũng phải liều mạng một phen, một là thành công hai là chết! Ta không tin số mệnh của mình chỉ có thể dừng tại đây!)

Trương Hằng mãnh liệt cắn răng một cái, sau lưng dần hiện lên vài thanh niệm động phù du pháo, hẩn nhảy lên một thanh, lập tức phóng xuống phía dưới, mặc kệ không khí kịch liệt nóng bỏng, chỉ sau mấy hơi thở ngắn ngủi đã xuống đến một quảng trường to lớn nằm dưới mặt đất. Mà ở phía cuối quảng trường, một con Kỳ Lân dài hơn mười mét đang nằm trong dòng nham thạch nóng chảy.

Theo Trương Hằng xông vào, Hỏa Kỳ Lân cũng mãnh liệt đứng lên, đồng thời nó còn lớn tiếng gầm thét, tiếng thét vô cùng kịch liệt, tạo thành sóng xung kích mắt thường có thể thấy được, dùng Kỳ Lân làm trung tâm, sóng xung kích điên cuồng tập kích bốn phía, nham thạch nóng chảy lập tức văng tung tóe, toàn bộ quảng trường giống như có vòi rồng cuốn qua, bị đất đá va đập biến đổi hoàn toàn. Mà Trương Hằng càng là không kịp nói một tiếng lập tức dậm vào vách đá, mặc dù cách Hỏa Kỳ Lân khá xa nên uy lực của sóng xung kích đã hạ thấp rất nhiều, nhưng một đòn này của Hỏa Kỳ Lân vẫn khiến cho hẩn rơi xuống từ trên cao, thiếu chút nữa đã trực tiếp ngất xỉu.

-... Quá khoa trương đi, tạm thời không tính đến chuyện nó thần trí cùng ý thức hay không... Nhưng mà mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, hơn nữa nhìn điệu bộ này đã là tầng thứ tư trung cấp, quái vật như vậy làm sao có thể bị nhốt tại Nhân đạo?!

Trương Hằng gần như là nghiêng răng nghiêng lợi hét lên, tuy còn chưa tiến hành chiến đấu với Hỏa Kỳ Lân, nhưng hẩn vẫn biết bản thân chết chắc rồi. Một sinh vật mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, bất kể nó có kỹ năng gì, bất kể nó có biết sử dụng lực lượng của mình hay không, cách biệt thực lực vẫn quá lớn!

Tuy nói thực lực mạnh hay yếu, cũng không phải chỉ đơn thuần xét trên lực lượng mạnh hay yếu, mà còn phải xem người sử dụng cùng phương pháp sử dụng, nhưng mà bất kể như thế nào, nhân loại cũng tuyệt đối không e ngại một con kiến, trừ phi là một người sắp chết toàn thân tê liệt.

Chỉ là con Kỳ Lân này... Bất kể xem xét thế nào cũng không giống như là Kỳ Lân tê liệt sắp chết!

Khi Trương Hằng mới vừa đứng lên, Hỏa Kỳ Lân đã phốc một cái, vọt tới trước mặt hẩn. Tuy Kỳ Lân đứng cách xa Trương Hằng mấy mét, nhưng nhiệt độ cao vẫn khiến cho tóc tai hẩn bắt đầu uốn lượn ngả sang màu vàng. Nếu như nó lại gần thêm một ít, nói không chừng toàn thân Trương Hằng sẽ lập tức bốc cháy.

- Là người sao? Chính diện...

Kỳ Lân có chút nhú hai hàng lông mày, xem biểu lộ của nó rõ ràng chính là Kỳ Lân có được thần trí, động tác nhú mày thật sự rất giống với nhân loại.

Trương Hằng cũng vô cùng sững sờ, vốn hẩn định lập tức phát động công kích, cho dù là chết, tốt xấu gì cũng phải là chết trận, nhưng mà hẩn còn chưa kịp có bất kỳ động tác nào, Hỏa Kỳ Lân trước mặt bỗng nhiên lại mở miệng nói chuyện, hơn nữa dường như còn có quen biết với hẩn... Chính diện?

- Người gọi ta là Chính diện? Người biết ta sao?

Trương Hằng lập tức bình tĩnh lại, hắn cũng không dám chọc giận Hỏa Kỳ Lân, chỉ có thể nhỏ giọng hỏi. Mà Hỏa Kỳ Lân thì lại tiếp tục nhú mào, một lúc lâu sau mới hỏi:

- Người biết ta là ai không?

Trương Hằng lại càng thêm sững sờ, hắn lập tức âm thầm suy nghĩ, hắn đây là nguyên nhân Kỳ Lân không tấn công hắn sao? Cần có mật mã mới có thể tiến vào Súc sinh đạo?

-...Ta.

Trương Hằng thật sự là gặp đến độ đầu đầy mồ hôi, có điều hắn lại hoàn toàn không biết con Kỳ Lân này là ai, cũng không biết ám hiệu kia rốt cuộc là cái gì, hắn chỉ có thể đáp:

- Ta không biết.

Kỳ Lân bỗng nhiên mở to hai mắt, nó cẩn thận nhìn Trương Hằng rồi nói:

- Người tới di tích của Thánh nhân để làm gì? Đừng có nói với ta, người không biết đây là nơi nào...

Khi Kỳ Lân nói ra những lời này, tuy đang bị nhiệt độ cao bao phủ, nhưng Trương Hằng vẫn cảm thấy một tia lạnh buốt xuyên thấu vào cơ thể. Đúng vậy, Hỏa Kỳ Lân đã tản mát ra sát ý, chỉ cần câu trả lời kế tiếp của hắn không đúng, như vậy nó sẽ lập tức tiến hành công kích.

Trương Hằng vốn định sử dụng niệm động phù du pháo, nhưng khi nhìn vào cặp mắt đang mở lớn của Hỏa Kỳ Lân, hắn lại chợt thấy trong mắt của Kỳ Lân mang theo chút chờ đợi, tuy không biết vì sao, nhưng hắn vẫn nói thẳng:

- Tổng cộng có Lục Đạo tồn tại, theo thứ tự là Thiên đạo, Nhân đạo, Súc sinh đạo, Atula đạo, Ngạ quỷ đạo, Địa ngục đạo... Mục đích ta đến đây là để lấy được Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, còn muốn hỏi gì nữa không?

Biểu lộ của Kỳ Lân giống như vừa nhẹ nhàng thở ra một hơi, nó quay đầu nhìn qua phía khác rồi mới lên tiếng:

- Không cần, trên cơ bản đã xác định là người rồi. Chính diện, người thật sự không biết ta là ai...

Trương Hằng cũng thở phào nhẹ nhõm, tuy rất khó hiểu, nhưng hắn vẫn đáp lại:

- Tại sao ta lại phải biết người là ai? Có nguyên nhân gì?

- Có nguyên nhân rất lớn, Kỳ Lân tộc chúng ta...

Kỳ Lân thở ra một hơi, hơi thở của nó dĩ nhiên là lửa đỏ rực, khiến cho Trương Hằng sợ tới mức vội vàng lui về phía sau mấy mét. Hỏa Kỳ Lân cũng không nhìn Trương Hằng nữa, nó chỉ tiếp tục hỏi:

- Như vậy đám người phía trên kia là đồng bọn của người?

Trương Hằng vội vàng gật đầu nói:

- Ừm, đúng vậy, hai người phía trên xác thực là đồng bọn của ta... Người không định tấn công chúng ta sao? Vì sao lại như vậy?

Kỳ Lân lại không có trả lời vấn đề của Trương Hằng, chỉ ngẩng đầu lên nhìn về phía trên, đồng thời mở miệng nói:

- Nói một cách khác... Đám người đang đi theo sau lưng các người, không phải là đồng bọn của người? Trong đó có một người rõ ràng so với ta còn mạnh hơn, không phải Thánh nhân cùng Tu chân giả đã rời khỏi địa nguyên vũ trụ rồi sao? Hoặc là Chủ thần không gian đã bắt đầu hoạt động trở lại?

Trương Hằng mãnh liệt cả kinh, hắn lớn tiếng hỏi:

- Rốt cuộc người là ai! Vì sao lại biết đến tồn tại của Chủ thần? Mặt khác, như lời người nói Thánh nhân cùng Tu chân giả ly khai địa nguyên vũ trụ là có ý gì? Đến tột cùng bọn hắn biến đi đâu? Còn có... Chính diện là có ý gì!

Kỳ Lân lại nhìn chằm chằm vào Trương Hằng, nó lắc đầu rồi mới nói:

- Người biết ta là ai không?

Trương Hằng gần như là hét lên:

- Ta đã bảo rồi, ta không biết người là ai a!

- Như vậy...

Kỳ Lân lại quay đầu qua chỗ khác rồi nói:

- Đợi đến khi biết ta là ai, người sẽ hiểu tất cả là có ý gì.

Trương Hằng lập tức ghen hòng, nhưng không đợi hắn tiếp tục hỏi, Kỳ Lân đã lại một lần nữa nói:

- Vào đi thôi, vào Súc sinh đạo cùng đồng bọn của người... Nhớ rõ, đạt được bao nhiêu thì cũng phải mất đi bấy nhiêu, nếu như không có giác ngộ mất đi tính mạng, sẽ không lấy được bảo tháp trấn áp số mệnh...

- Ý gì?... Aaaaaaaaaa!

Trương Hằng vừa định hỏi, bỗng nhiên Kỳ Lân đã đánh tới một trảo, trực tiếp đập Trương Hằng văng vào trong đoàn sương mù mông lung, mà một giây sau, Hỏa Kỳ Lân đã hóa thành một ánh lửa, lao lên phía trên thông đạo...

Sau khi hai người Lý Cương Lô cũng đã bị ném vào Súc sinh đạo, Hỏa Kỳ Lân cứ như vậy yên lặng ngồi trên quảng trường, cặp mắt cực lớn của nó mở to, thâm thúy mà nghiêm túc...

- Nhân vật chính, hy vọng của Kỳ Lân tộc chúng ta... không thể bị người hủy diệt.

219. Chương 219: Hồng Hoang Vạn Thú Trận (nhất)

Hồng Hoang... Kỳ Lân loạn chiến...

Ta, Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc vương tử giáng sinh hậu thế, thông qua ý thức tập hợp thể, ta đã biết... Kỳ Lân tộc chúng ta đang ở trong cực độ nguy hiểm!

Nhân loại sáng tạo ra Kỳ Lân tộc chúng ta... Không, bọn họ là Tu chân giả, không giống như nhân loại nhỏ bé yếu ớt, bọn họ là sinh vật cường đại đến mức đủ để bắt tinh cầm nguyệt, hủy thiên diệt địa, là người sáng tạo ra Kỳ Lân tộc, nhưng bọn họ lại không có ý thức tập hợp thể như chúng ta, ý thức tập hợp thể của nhân loại vẫn còn đang ngây thơ...

Trong đa nguyên vũ trụ rộng lớn vô biên, bất kể thân thể cường đại đến mức nào, cũng không thể đơn độc sống sót, bởi vì cô độc cùng tịch mịch đủ để phá hủy bất kỳ ý chí sinh tồn nào. Hơn nữa thiếu khuyết ý thức tập hợp thể, sẽ khiến cho nội bộ giống loài sinh ra mâu thuẫn, sẽ khiến cho tư tưởng phân nhánh, sinh ra tà ác, tàn bạo, các loại tư tưởng khác nhau, cũng sẽ sinh ra chiến đấu, chiến tranh, tàn sát, các loại hành động như vậy...

Tu chân giả cùng nhân loại, bọn họ thật sự là người sáng tạo ra Kỳ Lân tộc chúng ta sao? Mặc dù lực lượng của bọn họ mạnh hơn chúng ta gấp trăm lần, nhưng không có ý thức tập hợp thể, bọn họ vẫn chỉ là nhỏ yếu! Chỉ cần cho Kỳ Lân tộc đầy đủ thời gian... Đa nguyên vũ trụ, Hồng hoang đại lục, tất cả đều là sở hữu của chúng ta!

Cho nên... Kỳ Lân tộc chúng ta quyết định, phản loạn!

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc ngồi trong quảng trường trống trải, nó thống khổ nhắm hai mắt lại. Trí nhớ đã đình chỉ mấy ngàn vạn năm lại lần nữa quay về, Kỳ Lân tộc vọng tự tác loạn, phải gánh lấy kết cục diệt tộc, tuy cũng có một số lượng rất ít Kỳ Lân tránh được kiếp nạn, nhưng cuối cùng vẫn không thể khôi phục lại như trước kia, chỉ có thể kéo dài chút hơi tàn mà thôi, Kỳ Lân nhất tộc... Đã diệt!

Đúng vậy, Kỳ Lân tộc gần như đã tuyệt diệt, nhưng chúng ta vẫn còn một tia hi vọng..

- Biết Kỳ Lân tộc các người sai ở chỗ nào không? Thiên địa âm dương, cô âm không sinh, độc dương không dài...

- Đúng vậy, một cá thể đơn độc xác thực là phi thường tịch mịch, hơn nữa bởi vì ý thức ngăn cách, không thể trao đổi thật tâm cùng ý thức khác, từ đó tạo thành mâu thuẫn, cũng sẽ sinh ra tà ác. Nhưng mà đồng dạng, chính bởi vì ý thức thể có khuyết điểm, cho nên cá thể không có ý thức tập hợp thể mới cố gắng dựa sát vào nhau, cố gắng tiến bộ, cố gắng điều tiết mâu thuẫn, cố gắng tạo nên hoàn cảnh thích hợp hơn...

- Mà ý thức tập hợp thể thì thế nào? Không tệ, đúng là trong tộc sẽ không sinh ra mâu thuẫn, cũng sẽ không sinh ra khuyết điểm, một giống loài hoàn toàn liên kết chặt chẽ với nhau như nhiều lọn sợi bện chặt lại tạo thành dây thừng. Nhưng mà, điều này gần kề chỉ đại biểu cho bản thân Kỳ Lân tộc mà thôi, bởi vì đây là ý thức tập hợp thể của Kỳ Lân tộc, cho nên suy nghĩ đều là nhu cầu cùng khát vọng của Kỳ Lân tộc, nói một cách khác, bất cứ sinh vật nào không phải Kỳ Lân tộc cũng đều là kẻ địch của ý thức tập hợp thể này! Biết điều này đại biểu cho cái gì không? Đại biểu cho Kỳ Lân tộc các người xem đa nguyên vũ trụ là công địch!

- Vi phạm với Thiên định, trái với Đại Đạo, các người phải nhận lấy kết cục diệt tộc. Bất quá Đại Đạo năm mươi, thiên diễn bốn mươi chín, vạn vật đều có một đường sinh cơ. Cơ hội duy nhất của các người là gia nhập với Chính diện, trợ giúp hần viên mãn tại thế giới này, đến lúc đó trong đa nguyên vũ trụ sẽ không thể thiếu vị trí của Kỳ Lân tộc.

- Nhớ kỹ, ta là Phản diện, khi Chính diện biết người là ai, nói cho hần biết, ta đang chờ hần, quyết định kết cục cuối cùng của thế giới này, ta sẽ chờ hần...

Trong lúc Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đang chìm dần trong hồi ức, mấy người Trịnh Xá đã đi đến vị trí phía trên nó ba nghìn mét. Lúc mới tiến vào thông đạo, mọi người còn không cảm thấy gì, nhưng càng đi sâu xuống phía dưới, biểu lộ của Trịnh Xá lại càng trở nên nghiêm túc, đến thời điểm hiện tại, nét mặt của hần đã lạnh như băng như tuyết. Lúc đầu mọi người cũng không để ý, nhưng đến lúc này, tất cả đều đã phát hiện biểu lộ của Trịnh Xá dường như có gì đó không đúng, đó là một loại biểu lộ khi đối mặt với cường địch cực kỳ đáng sợ, ngay cả khi hần mặt đối mặt chiến đấu với chủ nhân thế giới Mars Attack lúc trước cũng chưa từng có biểu lộ như vậy.

- Các người đợi ta ở chỗ này... Không, lập tức quay ngược trở lại! Lăng Tân, đưa mọi người trở về mặt đất! Nhớ rõ, sau khi trở lại mặt đất lập tức điều khiển goblin glider bay về hướng đông, càng xa càng tốt. Nhớ rõ, bất kể có chuyện gì xảy ra cũng không được đến gần phạm vi mười kilomet quanh đây!

Nói xong Trịnh Xá liền một mình đi xuống, Lăng Tân nhìn Trịnh Xá thật sâu, sau đó hần không nói hai lời, lập tức xoay người bước ngược lại, vừa đi vừa nói:

- Tất cả mọi người đi theo ta!

Phản ứng của mọi người lại không có nhanh như Lăng Tân, đến khi nhìn thấy vẻ hoàn toàn nghiêm túc trên mặt Trịnh Xá, bọn họ mới giống như đã minh bạch chuyện gì đó, tất cả đều vội vàng theo sau Lăng Tân chạy ngược lên. Trong lúc mọi người đang nhanh chóng rút lui, Lăng Tân cũng thông qua tâm linh tỏa liên hỏi:

- Trịnh Xá, đối phương mạnh đến mức nào? Là Thánh nhân... Hay là tập đoàn Tu chân giả?

Trịnh Xá lắc đầu nói:

- Không biết, còn chưa nhìn thấy... nhưng mà đối phương ít nhất cũng là cường giả mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp đến cao cấp, cho dù không bằng ta thì cũng tuyệt đối không thua kém bao nhiêu. Nếu như ta toàn lực chiến đấu, phạm vi mấy trăm kilomet cũng sẽ không an toàn, do vậy ta sẽ tận lực kéo dài, các người có thể chạy được bao xa thì chạy!

Nghe xong, những người còn lại đều cảm thấy tâm tình của mình bỗng trở nên vô cùng phức tạp, vừa sợ hãi vừa vui sướng. Vui là vì tự nhiên lại có cơ hội chứng kiến thực lực chân chính của Trịnh Xá, sợ là vì không ngờ còn có người có thực lực gần như ngang ngửa với Trịnh Xá tồn tại, hơn nữa hai quái vật này còn sắp chiến đấu, nếu như chậm chân chạy trốn không kịp, vậy sợ là ngay cả chút tro bụi cũng chẳng còn.

Giờ phút này Trịnh Xá cũng không để ý đến những người còn lại, hắn chỉ tập trung cảm nhận uy thế cùng địch ý đang truyền đến từ vị trí mấy nghìn mét phía dưới, đó là một luồng khí thể mệnh mông cuộn trào như lửa. Tuy không rõ luồng khí thể này là của ai, nhưng hắn tuyệt đối khẳng định đối phương không phải là bất cứ ai hắn biết, trước mặt Trịnh Xá, mỗi người đều có khí thể cùng cảm giác lực lượng riêng biệt, cái này cũng giống như DNA hoặc là vân tay vậy, hoàn toàn là đặc trưng của từng người, khó có thể thay thế. Nói một cách khác, sinh mạng thể đang phát tán địch ý là đến từ thế giới này, thậm chí là chủ mưu kéo bọn họ vào thế giới kỳ quái này, đây là cách nghĩ của Trịnh Xá.

- Ta đã bảo rồi, tuy Deep Rising xác thực rất khủng bố cùng nguy hiểm, với tư cách chiến lược cao nhất, năng lực tái sinh của Queen quả thật không tệ, nhưng mà lực phá hoại thậm chí không bằng một phần mười của chủ nhân thế giới Mars Attacks, làm sao thế giới phim kinh dị lần này có thể đơn giản như vậy? Nếu như là sinh mạng thể này, vậy còn có thể giải thích được vấn đề độ khó của Deep Rising...

Trịnh Xá âm thầm suy đoán trong nội tâm, đương nhiên, suy đoán của hắn trên căn bản là sai lầm... Bất kể như thế nào, khi Trịnh Xá xác nhận sinh vật phía dưới không phải là bất cứ ai hắn biết, trong nội tâm đã trực tiếp coi đối phương là boss cuối của Deep Rising, đồng thời cũng đã quyết định sẽ toàn lực tiêu diệt đối phương.

220. Chương 220: Hồng Hoang Vạn Thú Trộn (nhị)

(Tuy đã tìm được boss cuối, nhưng thiếu nữ lúc trước là ai? Ngay cả ta cũng không tìm được tung tích, lại hết lần này tới lần khác dẫn chúng ta đến đây... Xuất hiện cùng biến mất vô thanh vô tức như vậy, rất thần bí, trong tất cả những người mà ta nhận thức, thực sự rất giống như là “hắn”...)

Trịnh Xá ngồi yên tại chỗ, chờ đợi mọi người chạy đến khoảng cách an toàn, trong nội tâm của hắn bỗng nhiên xuất hiện tên của một nam nhân nào đó, giây tiếp theo, hắn lập tức nhìn quanh, cẩn thận quan sát bốn phía với vẻ quỷ dị, một lúc lâu sau mới tiếp tục tập trung vào luồng khí thể phía dưới.

(Nếu quả thật thiếu nữ kia là “hắn” mà nói, như vậy ta dám thề! Nhất định là có âm mưu gì đó!)

Càng nghĩ Trịnh Xá càng kinh hồn táng đảm, khi mọi người đã rút lui ra khỏi thông đạo hắn lập tức lao nhanh về phía dưới, tuy hắn không dám khẳng định tất cả đều là do “hắn” giở trò sau lưng, nhưng đã có khả năng, cho dù cái khả năng này chỉ có 1% đi nữa, hắn cũng không dám tiếp tục trì hoãn, nói không chừng việc hắn ngồi chờ đã sớm nằm trong phạm vi tính toán...

- Mẹ, quá bất công! Người còn sống, người của Trung châu đội chúng ta thì lại chết rồi, đối chiến như vậy căn bản là không công bằng!

Trịnh Xá chửi thề trong miệng, nhưng động tác dưới chân vẫn không dám trì hoãn chút nào, sau mấy chục giây Trịnh Xá đã đến quảng trường, mà theo hắn xuất hiện, Hỏa Kỳ Lân cũng chậm rãi đứng lên, híp mắt nhìn về phía Trịnh Xá.

- Dừng lại! Người đang xâm nhập vào lãnh địa của Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc!

Hỏa Kỳ Lân trầm thấp quát, trong miệng phun ra khí lưu đỏ rực, vừa tiếp xúc với mặt đất luồng khí này đã làm tan chảy một khối đá lớn, lập tức phía trước Hỏa Kỳ Lân xuất hiện thêm một vùng nham thạch.

Vừa tiến vào quảng trường Trịnh Xá đã nhìn chăm chú vào Hỏa Kỳ Lân, trong lòng hắn thật sự vô cùng rung động, không ngờ đối phương lại là Kỳ Lân. Kỳ Lân a! Linh thú mang điềm lành trong truyền thuyết, đây chính là sinh vật trong truyền thuyết! Không ngờ lại có thể xuất hiện tại đây... Bất quá khiến cho hắn cảm thấy có chút buồn bực chính là, hình như trong truyền thuyết Kỳ Lân làm gì có liên quan đến bạch tuộc? Làm thế nào mà lão đại của bạch tuộc biến dị lại biến thành Kỳ Lân thuộc tính lửa cơ chứ...

Có điều hắn còn chưa kịp nghĩ ngợi lung tung, Hỏa Kỳ Lân đã trước một bước mở miệng, hơn nữa theo những gì nó nói, rõ ràng con Kỳ Lân này có ý thức, là sinh mạng thể có trí tuệ, Trịnh Xá lập tức nói thẳng:

- Nếu như người đã có trí tuệ thì tốt rồi, chỉ bằng chúng ta đàm phán thì hơn, người thả chúng ta ra khỏi không gian này, hơn nữa ước thúc đám bạch tuộc biến dị, lập tức đình chỉ việc tấn công nhân loại, mọi chuyện lúc trước ta sẽ xem như chưa bao giờ xảy ra, thậm chí sau này chúng ta còn có thể trợ giúp lẫn nhau...

Nghe Trịnh Xá nói Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc cũng cảm thấy không hiểu tí tẹo gì cả, có điều nó cũng mặc kệ, chỉ gầm nhẹ nói:

- Rời khỏi đây! Ta không định giao chiến với người, nhưng người cũng không nên khiêu chiến ta! Ta mặc kệ người có phải là vai chính hay không, tuyệt đối không được phép thông qua lãnh địa của ta!

Trịnh Xá lại càng thêm sững sờ, hình như con Kỳ Lân này không có liên quan gì đến Deep Rising a, ít nhất có vẻ như không dính dáng gì lắm đến boss cuối giống trong tưởng tượng của hắn... Một sinh vật có thực lực cường đại như vậy, tại sao lại phải nằm đây? Đây là nơi nào? Hơn nữa còn một điểm máu chốt nhất, nó vừa nhắc đến “vai chính”?

- Có ý gì? Đây là nơi nào? Nói tắt cả mọi chuyện người biết cho ta! Vô duyên vô cớ bị ném vào thế giới này! Vô duyên vô cớ phải đi dạo vài ngày! Lại còn vô duyên vô cớ xuất hiện người giống như “hắn”! Ta chết! Tốt nhất người đừng có thử khiêu chiến cực hạn nhãn nại của ta!

Trịnh Xá lạnh lùng nói, Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc híp mắt lại, tiếng gầm gừ trong miệng cũng biến thành gào thét, một luồng sóng xung kích tập kích về bốn phía, mà đứng mũi chịu sào dĩ nhiên là Trịnh Xá ở cách nó tầm trăm mét, tuy vậy cũng rất đáng tiếc, người đang đứng lại không phải Trương Hằng, mà là người mạnh nhất thế giới luân hồi.

Trịnh Xá tùy ý khê vươn tay, khi sóng xung kích vụt đến, hắn nhẹ nhàng vung tay lên, không gian phía trước hắn chừng mấy centimet lập tức bị bóp méo, tiếp đó sóng xung kích trực tiếp biến thành hư vô.

Hai bên đều có thể cảm giác được thực lực của nhau, Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc cũng không kỳ vọng một chiêu vừa rồi có thể đánh bại đối phương, do đó trong khi gầm thét, bốn chân nó cũng đồng thời đập mạnh một cái, thân thể cao lớn lao về phía Trịnh Xá với tốc độ nhanh như chớp, khoảng cách trăm mét chỉ mất không đến một giây, sau nháy mắt đã vọt đến trước mặt Trịnh Xá, chân trước mang theo ngọn lửa đỏ rực lập tức đánh tới.

-... Xác nhận là chiến đấu với ta? Hơn nữa còn là cận chiến?

Trịnh Xá lại căn bản là không để ý đến đòn tấn công của Hỏa Kỳ Lân, hắn chỉ đứng yên tại chỗ, khi móng vuốt của Kỳ Lân đánh tới trước mặt hắn mới đưa tay ra nhẹ nhàng bắt lấy, nhìn dáng vẻ của hắn phẳng phất như chỉ đang cầm một trái táo thôi.

- Chiến đấu không phải là đùa giỡn, người quả thực không muốn ngồi lại nói chuyện sao?

Trịnh Xá vẫn lạnh lùng nhìn Hỏa Kỳ Lân, tay hắn vừa dùng lực một cái, lực lượng khổng lồ không thể tưởng tượng nổi lập tức bộc phát khiến cho Kỳ Lân trực tiếp bay ra vài trăm mét, đập mạnh vào vách đá. Rầm~ một tiếng, tường đá cũng vỡ vụn, mà Hỏa Kỳ Lân thì đã bị lún vào tận sâu trong vách đá không biết bao nhiêu mét.

Tuy chỉ đơn giản ném một cái đã khiến đối phương văng ra xa, nhưng Trịnh Xá vẫn đứng tại chỗ với vẻ mặt hết sức nghiêm túc, hắn cũng không khinh địch, trên thực tế thực lực của hai bên cũng không hơn kém nhau bao nhiêu, chỉ là lĩnh vực thông thạo của mỗi bên khác nhau. Tuy thân thể của Hỏa Kỳ Lân lớn gấp cả chục lần so với Trịnh Xá, nhưng nếu như muốn so sánh về mặt lực lượng mà nói... Đoán chừng cho dù là Thánh nhân đi nữa, Trịnh Xá cũng chưa chắc đã thua, bởi vì hắn là người ngoại trừ lực lượng ra thì chẳng còn gì khác, lực lượng, đây chính là lĩnh vực của hắn.

Mà trước mắt lĩnh vực chiến đấu của Hỏa Kỳ Lân rõ ràng không phải là về mặt lực lượng, vậy mà lại hết lần này đến lần khác so đấu lực lượng với Trịnh Xá. Đây cũng không phải là chuyện quyết định dựa vào thân thể lớn hay nhỏ, nếu thật sự dùng lực lượng để ví von với độ lớn thân thể, vậy Hỏa Kỳ Lân có thể ngang với một ngọn núi, còn Trịnh Xá thì tuyệt đối ngang với một hành tinh, đây chính là ưu thế áp đảo.

Nhưng mà như vậy cũng không phải là nói Hỏa Kỳ Lân rất yếu, trái lại, nó phi thường am hiểu về một lĩnh vực khác...

- Grào!

Bỗng nhiên, ánh sáng lóe lên từ trong hốc đá mới vỡ ra lúc trước, một cột sáng màu đỏ rực bắn thẳng về phía Trịnh Xá với tốc độ cực nhanh, chỉ mới chớp mắt một cái đã bắn trúng Trịnh Xá, tiếp đó mấy tiếng nổ ầm~ ầm~ bạo phát, toàn bộ quảng trường lập tức rơi vào trong biển lửa.

- Không đủ...

Trong lúc vụ nổ vẫn đang diễn ra một cách kịch liệt, ở trung tâm của vụ nổ, một cánh tay bỗng nhiên vươn ra, dùng cánh tay này làm trung tâm, lực lượng khổng lồ lập tức xé rách phạm vi bao trùm của ngọn lửa. Ánh lửa nhanh chóng bị luồng lực lượng này phá tan, tiếp đó hoàn toàn chìm vào lòng đất, mà Trịnh Xá thì vẫn bình yên vô sự đứng nguyên tại chỗ, trên người hắn thậm chí không có vết nám đen do bị lửa đốt, hoàn toàn không có dấu vết nào, phẳng phất như vụ nổ vừa rồi không hề tồn tại.

Nhưng mà Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc lại biết rõ, vụ nổ lúc này căn bản không phải ảo ảnh, mà là cột lửa Kỳ Lân chân chính, công pháp chiến đấu thiên phú của Kỳ Lân tộc, cũng tức là hấp thu năng lượng rồi rạc trong trời đất, sau đó sinh ra công kích mang các thuộc tính khác nhau. Nó là Hỏa Kỳ Lân, phương thức công kích đều liên quan đến hỏa diễm cùng nhiệt độ cao, tuy không so được với cực nhiệt do Thánh nhân sử dụng, nhưng đối với thực lực tầng thứ tư vẫn là đòn tấn công thuộc vào cấp độ số một số hai. Chỉ là người nam nhân trước mắt không ngờ lại khủng bố đến vậy, gần như hoàn toàn bỏ qua đòn tấn công của nó, quả nhiên là “vai chính”.

- Nhân vật chính, ngươi là con cưng của Đại Đạo, ngươi là sủng nhi của Vận Mệnh, cho dù thế giới này bị hủy diệt, ngươi vẫn sẽ sống sót, lần này đối chiến với ngươi, ta đã đoán trước được kết quả...

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đứng trước hốc đá, nó ngẩng cao đầu, kiêu ngạo nhìn Trịnh Xá:

- Theo tập tục tộc của ta, người có giác ngộ chết trận có quyền biết tên đối thủ. Ta là Kỳ Lân chi Vương, Hỏa Kỳ Lân - Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc. Hôm nay, ta nguyện hy sinh! Hy vọng của Kỳ Lân tộc chúng ta... tuyệt đối không thể bị ngươi hủy diệt!

221. Chương 221: Hồng Hoang Vạn Thú Trận (tam)

Trịnh Xá trầm mặc nhìn xem hai mắt của Hỏa Kỳ Lân, trong mắt nó đã chỉ còn lại có kiêu ngạo cùng kiên trì. Có thể thấy, con Kỳ Lân này đã hạ quyết tâm, nhất định là sẽ liều mạng, người không chết thì ta vong, mà trên thực tế Trịnh Xá cũng chẳng hiểu sao lại có trận chiến này, hắn căn bản không biết mình đắc tội với con Kỳ Lân này khi nào.

- Nói cho ta biết đây là nơi nào! Vì sao ngươi cứ phải liều chết chiến đấu với ta! Ta không nhớ đã từng gặp qua ngươi!

Trịnh Xá lớn tiếng nói, Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc trầm mặc mất một lúc, đồng thời ngọn lửa trên người nó cũng càng lúc càng mãnh liệt, ánh lửa từ màu cam đỏ dần dần biến thành đỏ thẫm, cuối cùng biến thành ngọn lửa trắng sáng rực rỡ. Cho đến lúc này, nó mới lên tiếng:

- Nơi này là di tích Thánh nhân phân hệ da đen: Lục đạo luân hồi. Đằng sau ta là cổng vào Súc sinh đạo, toàn bộ Lục đạo thế giới hoàn toàn ngăn cách với ngoại giới, ngoại trừ Thánh nhân cùng Tiên nhân, không ai có thể rời khỏi sáu không gian này, cho nên ngươi không cần phải uống phí tâm cơ...

Trịnh Xá trực tiếp cắt đứt lời nó:

- Nhất định là ngươi đang nói láo, nếu như không có phương pháp ly khai, vậy vì lý do gì mà ngươi phải làm người thủ vệ tại cửa vào Súc sinh đạo? Đừng có nói với ta là để phòng ngừa những người ngậy ngậy ngơ ngơ phía trên kia xâm nhập. Còn nữa, tại sao đột nhiên ta lại xuất hiện trong không gian này? Nhất định là có người kéo ta vào, hơn nữa ngươi còn luôn miệng gọi ta là nhân vật chính, ta không tin ai người cũng gọi là nhân vật chính!

-... Chiến đi, đánh thắng ta, người sẽ có thể thông qua!

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc gào thét một tiếng, ngọn lửa bên ngoài thân thể lập tức điên cuồng bốc cháy, tạo thành từng vòng sóng năng lượng mắt thường có thể thấy được, tiếp đó bắt đầu khuếch tán về bốn phía, bất cứ vật gì tiếp xúc với đợt sóng năng lượng này đều bị biến thành nham thạch nóng chảy, chỉ sau mấy giây ngắn ngủi, quảng trường rộng lớn đã biến thành biển nham thạch.

Trịnh Xá vẫn đứng nguyên tại chỗ, hần yên lặng nhìn Hỏa Kỳ Lân, bên ngoài thân thể của hần hiện ra ánh sáng màu trắng không ngừng chớp động, mặc cho sóng năng lượng ập tới, ánh sáng màu trắng này chỉ lóe lên, sóng năng lượng đến gần thân thể lập tức bị đánh tan không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

- So với việc đánh bại hoặc là giết chết người, ta càng muốn biết đến cùng là có chuyện gì xảy ra? Ví dụ như tại sao ta lại ở đây? Tại sao người phải ngăn cản ta tiến vào Súc sinh đạo? Còn nữa tại sao người lại biết ta? Ta sẽ đánh bại nhưng không giết người, chỉ cần người trả lời các vấn đề của ta là được, còn nếu như người đánh bại ta, vậy ta sẽ lập tức rời khỏi đây, đợi trên mặt đất vĩnh viễn không bước xuống. Ý kiến của người thế nào?

Trịnh Xá vẫn tiếp tục nói, giờ phút này Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đã biến toàn bộ quảng trường thành biển dung nham nóng chảy, khi Trịnh Xá nói xong, nó hơi dừng lại một chút rồi mới lên tiếng:

- Đã không thể nào rồi, nếu như ta thất bại, hy vọng cuối cùng của Kỳ Lân tộc chúng ta sẽ triệt để mất đi. Việc duy nhất người có thể làm chính là giết chết ta, sau đó bước qua xác ta tiến vào Súc sinh đạo, ngoài ra... Không còn con đường nào khác!

- Càn Khôn mượn lực. Bát quái thành hình!

- Hỏa ngục!

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc lẩm nhẩm trong miệng, đồng thời trước người nó không ngừng xuất hiện đồ hình văn tự ký hiệu màu trắng sáng rực rỡ. Những văn tự ký hiệu này giống như có sinh mệnh lực, không ngừng tổ hợp, thẳng đến khi tạo thành một trận đồ bằng lửa trắng mới thôi. Tiếp đó trận đồ này đột nhiên vỡ vụn, toàn bộ nham thạch nóng chảy trong quảng trường bỗng nhiên chuyển động, dùng Trịnh Xá làm trung tâm, từng vòng nham thạch không ngừng xoay tròn, sóng năng lượng mắt thường có thể thấy được cũng bao phủ phạm vi mười mét xung quanh hần.

- Ách? Tu chân? Ta từng thấy La Ứng Long dùng qua, như vậy người quen với La Ứng Long, sau đó nghe hần nói mà biết ta sao? Nhưng mà dường như người lợi hại hơn hần nhiều... Tu chân, thật là lợi hại, rõ ràng ép ta đến mức không thể động đậy.

Đến khi từng luồng sóng năng lượng cùng với nham thạch xoay quanh, Trịnh Xá mới phát hiện thân thể của mình giống như nặng cả ngàn vạn tấn, ngay cả động đậy một chút cũng không thể. Phải biết rằng hiện tại Trịnh Xá đã không còn như khi mới tiến nhập thế giới luân hồi, cho dù có một ngọn núi đè lên người, hần cũng có thể nhẹ nhàng ném văng ngọn núi ra xa, vậy mà không ngờ hiện tại lại bị kỹ năng tu chân của Hỏa Kỳ Lân chế trụ, thật sự là khiến hần cho hần phải tán thưởng.

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc lại chỉ cười lạnh, nó cũng mặc kệ Trịnh Xá, chỉ ngửa đầu lên trời gào thét, một viên nội đan màu trắng cùng một lá cờ nhỏ màu xanh từ trong miệng phụt ra. Viên đan màu trắng chỉ lớn ngang với quả trứng gà, sau khi được phun ra liền huyền phù lơ lửng giữa không trung, mà lá cờ nhỏ màu xanh thì chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, khắp nơi thêu những ký hiệu kỳ quái, sau khi được phun ra cũng không lơ lửng trong không trung, ngược lại liều mạng may lên cao. Khi lá cờ nhỏ cách nội đan nửa mét, ngay lập tức một ngọn lửa màu trắng sáng xuất hiện trước quỹ tích di chuyển, cưỡng ép lá cờ lui lại, tiếp đó ngọn lửa màu trắng sáng biến mất trong hư không, mà lá cờ màu xanh lại bắt đầu chạy trốn, cứ liên tục như vậy, lá cờ nhỏ màu xanh giống như bị viên nội đan màu trắng trời buột.

- Không hổ là một trong bảy Hồng Hoang đại trận, mặc dù lúc trước bị mấy Thánh nhân phá hủy, bộ phận không trọn vẹn còn lại bị ta luyện hóa mấy ngàn vạn năm vẫn không thể thành công... Bất quá mặc dù không cách nào sử dụng toàn lực của trận đồ này, dùng nội đan ngự sử vẫn có thể phát huy được một phần...

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc âm thầm suy nghĩ, nó lại nhìn một chút về phía Trịnh Xá, giờ phút này Trịnh Xá đang đứng bên trong đại trận, toàn thân tỏa ra ánh sáng trắng, mà sóng năng lượng đang bao quanh đã bị

hắn phá vỡ ra một lỗ lớn, ước chừng chỉ cần thêm mười giây nữa sẽ bị phá hủy hoàn toàn.

- Đây vốn là nơi hỏa diễm từ dưới lòng đất bốc lên, ta lại mượn lực, tập trung tất cả hỏa diễm trong phạm vi mấy trăm kilomet lại một chỗ, dưới Thánh nhân trên cơ bản đều không thể phá, không ngờ lại chỉ có thể vây khốn hắn hơn mười giây, bất quá dù sao hắn cũng là nhân vật chính... Cũng được, dùng thực lực Đại Thừa sơ kỳ của ta, cộng thêm Hồng Hoang Vạn Thú trận, nói không chừng vẫn có thể thắng người...

Chủ ý đã định, Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc lập tức không hề chần chừ, nội đan màu trắng sáng mang theo lá cờ xanh vụt bay về phía đỉnh đầu Trịnh Xá, tuy Trịnh Xá nhìn thấy mọi chuyện rõ như ban ngày, nhưng hắn lại không thể động đậy. Vốn hắn định vừa chiến đấu vừa dò hỏi Hỏa Kỳ Lân chút ít nội tình, nói không chừng trong lúc bất tri bất giác nó sẽ để lộ tin tức, do vậy đến giờ phút này hắn vẫn chưa dùng toàn lực, thậm chí ngay cả một chút lực lượng cũng chưa có sử dụng, nhưng mà ai ngờ rõ ràng bị ám toán... Thừa dịp hắn vừa mới bị nhốt, Hỏa Kỳ Lân đã chuẩn bị xong đại chiêu.

- Triệu hoán tứ thần. Lập tức tuân lệnh!

Thanh âm của Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc vô cùng xa xưa, phẳng phất như truyền đến từ tinh không vô tận, theo thanh âm này phát ra, nội đan màu trắng đột nhiên rực sáng chói chang giống như mặt trời, lá cờ nhỏ màu xanh cũng bắt đầu bành trướng mãnh liệt, thẳng đến khi đã lớn hơn mười mét mới thôi, những ký hiệu thêu trên lá cờ cũng phát sáng. Một con phượng hoàng lửa màu đỏ thoát ra, sau đó phượng hoàng nhanh chóng biến lớn, thậm chí ngay cả quảng trường rộng lớn cũng không chứa nổi thân thể khổng lồ của nó, theo tiếng kêu của phượng hoàng lửa phát ra, một ngọn lửa đỏ thắm kỳ lạ cũng bốc lên.

- Càn Khôn mượn lực. Thiên Đạo thành hình!

- Triệu hoán! Tứ thần chân hỏa!

- Chu Tước!

Lập tức, nhiệt độ trong không gian vụt tăng, đất đá xung quanh không ngừng tan chảy, tạo thành nham thạch cuộn cuộn, quảng trường rộng lớn bắt đầu sụp đổ.

Sau phượng hoàng lửa, một con hổ trắng cũng thoát ra, vừa ra khỏi lá cờ, con hổ này lập tức ngửa mặt lên trời gầm thét, tiếng gầm thậm chí còn khoa trương hơn của Hỏa Kỳ Lân lúc trước, từng vòng sóng xung kích không ngừng lao về bốn phía, những khối đá đang sụp đổ trực tiếp bị sóng xung kích phá nát vụn, tiếp đó hổ trắng cũng bắt đầu biến lớn, đến khi thân hình đạt đến mức mấy trăm mét vẫn chưa dừng lại.

- Càn Khôn mượn lực. Thiên Đạo thành hình!

- Triệu hoán! Tứ thần thực phong!

- Bạch Hổ!

Kế tiếp, một con rồng màu xanh dài không biết bao nhiêu mét lao ra, quả nhiên là thần long kiến thủ bất kiến vĩ, thân thể dài mấy trăm mét của nó liên tục xoay vần, tiếp đó rồng xanh mãnh liệt gào thét, ngàn vạn luồng lôi điện chợt hiện ra, mà theo thân thể rồng xanh liên tục trở nên to lớn, tiếng nổ ầm ầm của lôi điện cũng không hề ngừng lại.

- Càn Khôn mượn lực. Thiên Đạo thành hình!

- Triệu hoán! Tứ thần chân lôi!

- Thanh Long!

Cuối cùng, một con rùa lớn màu đen huyền bước ra, chỉ là con rùa lớn này không mang theo khí phách cuồng bạo như rồng xanh lúc trước mà lại có phần hùng hậu rắn chắc, nó cũng không phát ra âm thanh hung hăng điên cuồng càn quấy, chỉ không ngừng trở nên to lớn, đồng thời từng vòng huyền băng màu đen cũng bắt đầu phát tán về bốn phía, đất đá vốn đã hóa thành nham thạch nóng chảy tiếp xúc với huyền băng màu đen lập tức đông lại, một mảng không gian lớn hóa thành khu vực băng giá.

- Càn Khôn mượn lực. Thiên Đạo thành hình!

- Triệu hoán! Tứ thần chân thủy!

- Huyền Vũ!

Bốn Thánh thú liên tục trở nên to lớn, xích diễm, bạch phong, thanh lôi, huyền băng, bốn loại năng lượng thay nhau kích phá khắp nơi, mà cùng lúc đó, vô cùng vô tận quái thú cũng không ngừng thoát ra từ trong lá cờ xanh, có rắn chín đầu, có hồ ly chín đuôi, có sư tử ba đầu, có nhện bảy màu...

Vừa ra khỏi lá cờ, những sinh vật Hồng Hoang này cũng lập tức gào thét, không gian nhanh chóng biến thành hỗn loạn, vô vàn thuộc tính biến không khí xung quanh trở nên hỗn độn, đủ loại năng lượng lan tràn khắp nơi, trên cao dưới thấp, liên tục khuấy động.

- Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, triệu hồi tứ thần, vạn thú tề tụ!

- Lập! Hồng Hoang Vạn Thú trận!

222. Chương 222: Hồng Hoang Vạn Thú Trận Vs Hồng Hoang Khai Thiên Tích Địa (nhất)

-... Ồ? Chính diện? Con Kỳ Lân kia gọi người như vậy sao?

Lý Cương Lôi cau mày nói, đồng thời hắn cũng không ngừng chạm vào mấy chỗ bầm tím trên người.

Ba người gần như là không thể chống cự, bị cưỡng ép ném vào Súc sinh đạo, thật sự là bị ném vào, thê thảm nhất chính là Trương Hằng, bị Kỳ Lân đập ột phát, đâm vào một cây đại thụ sau đó hôn mê, nếu không phải nhờ hai người Lý Cương Lôi tìm được, đoán chừng hắn đã xong đời vì mất máu.

Hai người còn lại thì đỡ hơn một chút, bất quá bộ dạng cũng hơi thảm, Hỏa Kỳ Lân thật sự là ngay cả Nataya cũng không nường tay, đối xử như nhau toàn bộ, một phát ném vào Súc sinh đạo. Hai người đều bị va đập làm choáng váng đầu óc, sau khi cứu được Trương Hằng thì ngay cả chút khí lực để nhúc nhích cũng không còn, chỉ có thể ngồi ngủ ngay tại chỗ, không biết bao nhiêu lâu sau, thẳng đến khi Trương Hằng lớn tiếng hét lên, hai người Lý Cương Lôi và Nataya mới dần tỉnh lại.

- Nóng?

Nơi ba người bị ném vào là một khu rừng lá kim, tuy không có băng tuyết tuyệt động các loại, nhưng nhiệt độ vẫn vô cùng thấp, hai người Lý Cương Lôi đều lạnh đến phát run, chỉ có Trương Hằng là toàn thân đầy mồ hôi, nhìn dáng vẻ của hắn giống như là đang ở trong nhà tắm hơi vậy.

- Nóng quá, nóng quá!

Vừa tỉnh lại Trương Hằng đã hét lớn, đồng thời không ngừng cởi quần áo trên người, xem bộ dạng toàn thân mồ hôi nhễ nhại của hắn, thật sự là đã nóng đến mức không chịu nổi, về phần hai người còn lại thì hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

- Nóng quá, mọi người mau cởi quần áo ra đi... Ách, Nataya, ý ta là cởi áo ngoài thôi. Hả? Sao các người lại run rẩy như vậy?

Trương Hằng hỏi với vẻ khó hiểu, Lý Cương Lôi cũng không để ý đến câu hỏi, chỉ nói:

- Chuyện gì xảy ra? Tại sao con Kỳ Lân kia lại giúp chúng ta? Người mô tả kỹ càng những chuyện xảy ra cho ta.

Trương Hằng cũng bất chấp toàn thân đang nóng đến mức phát sốt, hắn lập tức kể lại những chuyện đã xảy ra, mà Lý Cương Lôi thì trầm tư mất một lúc, sau đó mới nói:

- Tuy chưa xác định được tại sao con Kỳ Lân kia lại giúp chúng ta, nhưng chỉ cần tìm được điểm mấu chốt là sẽ có thể thông suốt được toàn bộ suy luận, mà điểm mấu chốt này chính là hai chữ... Chính diện.

- Theo như lời người nói, con Kỳ Lân kia nhất định là biết một số chuyện ngay cả người cũng không biết, hoặc là nó đã sớm biết thân phận đặc biệt của người, nhưng mà tại sao nó lại biết người sẽ xuất hiện tại vị trí đó? Tiên đoán? Tu chân? Hay là... Phản diện?

- Phản diện? Có ý gì?

Trương Hằng hỏi với vẻ khó hiểu, Lý Cương Lôi trực tiếp lắc đầu:

- Chịu, người biết Chính diện là có ý gì không? Ngay cả Chính diện là có ý gì chúng ta cũng không biết, nhưng xét trên mặt chữ mà nói, đã có Chính diện, vậy thì cũng sẽ có cái gọi là Phản diện.

Trương Hằng vỗ vỗ đầu, ngồi xuống bên cạnh hai người Lý Cương Lôi và Nataya, hần suy nghĩ một lúc rồi mới nói:

- Sự hiện hữu của ta, ách, cũng tức là thân phận tác giả của ta, trong thời kỳ Hồng Hoang đại chiến Thánh nhân cùng Tu chân giả đã sớm phát giác, nói một cách khác, có thể là con Hỏa Kỳ Lân này biết đến sự tồn tại của ta từ tập đoàn Tu chân giả, đây cũng không phải là không có khả năng.

- Là có loại khả năng này, nhưng mà như vậy không đủ để nói rõ tại sao nó lại phải ở trong di tích của Thánh nhân phân hệ da đen? Tại sao phải một mực dừng lại ở lối vào Súc sinh đạo? Giống như nó đã sớm biết người sẽ xuất hiện tại đó nên mới chờ đợi, đây không hề giống như là trùng hợp gặp nhau, vì cái gì? Ta cảm thấy tất cả đáp án đều nằm ở chỗ hai chữ Chính diện.

Lý Cương Lôi suy nghĩ một chút sau đó nói, Trương Hằng cũng yên lặng nhẹ gật đầu, mấy phút sau mới lên tiếng:

- Thực lực của con Hỏa Kỳ Lân này quá kinh khủng, tầng thứ tư trung cấp thậm chí cao hơn, trong Hồng hoang đại chiến, nhân vật có thực lực tầng thứ tư trung cấp trở lên đều là chiến lực hàng đầu rồi, hần là nó thoát được khỏi trường hạo kiếp Kỳ Lân loạn chiến, sau đó đầu phục Thánh nhân phân hệ da đen?

Lý Cương Lôi lại lắc đầu, hần nói:

- Căn cứ theo như kết cục của Kỳ Lân loạn chiến mà người nói, khi đó Tu chân giả phát minh ra một loại virus mang tính hủy diệt đối với tất cả Kỳ Lân có thực lực tầng thứ tư trở xuống, hơn nữa loại virus này còn dùng một loại phương thức lượng tử để lây lan, nói một cách khác, chỉ cần là Kỳ Lân đều không thể thoát. Kỳ Lân trúng loại virus này, cho dù có sinh sản thì đời sau cũng bị nhiễm virus, không có trí lực, mà con Hỏa Kỳ Lân này chính là có thần trí, nói cách khác, trong thời kỳ Hồng hoang đại chiến nó đã có thực lực tầng thứ tư, nó biết rõ về Kỳ Lân loạn chiến, tuy không biết tại sao nó lại ở trong di tích, nhưng mục đích của nó chắc chắn không phải là làm chó giữ nhà cho Thánh nhân phân hệ da đen, mà là để gặp người! Nó ở đó chính là để đợi người đến, tuy còn không biết làm thế nào mà nó biết người nhất định sẽ xuất hiện tại địa điểm đó, nhưng mục đích của nó thì đã rất rõ ràng rồi...

- Nó muốn mượn lực lượng của người để khôi phục Kỳ Lân tộc!

- Nhân vật chính!

Toàn thân Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đều là máu tươi màu lửa đỏ, bên ngoài thân thể khắp nơi đều là vết rách, theo nó phun ra nội đan, sử dụng cờ xanh, thân thể cũng bắt đầu xuất hiện vô số vết thương rất nhỏ.

- Hi vọng của Kỳ Lân tộc chúng ta... tuyệt đối không thể để người cướp đi!

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đứng giữa hư không, nó cũng không để ý đến máu tươi đang không ngừng chảy, chỉ lớn tiếng gầm thét.

(Quả nhiên, vẫn quá miễn cưỡng, thương thể từ ngàn vạn năm trước vẫn chưa khỏi hẳn)

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc mãnh liệt cắn răng một cái, mặc cho thân thể bắt đầu xuất hiện những vết rách chẳng chịt, nó vẫn toàn tâm toàn ý điều khiển nội đan ngự sử lá cờ màu xanh, vô số quái thú hình thái khác nhau không ngừng thoát ra, khu vực dưới lòng đất đã triệt để sụp đổ, không khí trở nên hỗn loạn, vô cùng vô tận năng lượng bộc phát, đỏ, trắng, xanh, đen, đủ mọi màu sắc, ánh sáng xuyên phá ra khỏi khu vực sâu mấy nghìn mét dưới lòng đất, bao phủ toàn bộ bầu trời...

223. Chương 223: Hồng Hoang Vạn Thú Trận Vs Hồng Hoang Khai Thiên Tích Địa (nhị)

Giờ phút này mấy người Lăng Tân đã chạy ra khỏi thông đạo dẫn xuống lòng đất, nhanh chóng sử dụng goblin glider bay ra khỏi phạm vi mười kilomet, thẳng đến khi vô vàn ánh sáng đủ loại màu sắc xông lên bao phủ cả bầu trời, tất cả mọi người mới kinh hoàng nhìn lại. Tiếp đó một con phượng hoàng lửa lớn vài trăm mét từ dưới lòng đất vọt thẳng lên, theo sát phía sau nó là một con rồng xanh dài cả nghìn mét, một con hổ trắng cùng một con rùa đen khổng lồ, bốn con thú này bay thẳng lên trời sau đó phân biệt hướng về bốn phía Đông Tây Nam Bắc. Không chỉ thế, ở phía dưới bốn con thú khổng lồ còn có rậm rạp chằng chịt, hàng hà sa số độc trùng mãnh thú, hình thù mỗi loại đều vô cùng kỳ quái, trong thế giới thực tế căn bản chưa từng thấy qua mãnh thú đáng sợ như vậy.

Tại trung tâm của bốn con thú khổng lồ, một quả cầu ánh sáng màu trắng đang liên tục xoay tròn, do khoảng cách quá xa nên mọi người cũng không rõ rốt cuộc quả cầu ánh sáng đó là cái gì, tuy vậy bất cứ độc trùng mãnh thú nào đến gần đều lập tức tan nát, do vậy trong lòng tất cả đều thầm nghĩ quả cầu ánh sáng này có liên quan đến Trịnh Xá.

Khi bốn Thánh thú xuất hiện, Trịnh Xá đã xé nát vòng sóng năng lượng bao bọc của Hỏa Kỳ Lân, nhưng lúc hắn định tấn công lại chợt phát hiện Hỏa Kỳ Lân đã biến mất không còn tăm tích, ở bên cạnh hắn chỉ có vô số quái thú cùng bốn Thánh thú đang liên tục biến lớn, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, quả nhiên là Thánh thú trấn áp thiên địa tứ phương vạn cực trong truyền thuyết.

Lúc Trịnh Xá định rời khỏi khu vực quảng trường đã hoàn toàn sụp đổ, bốn Thánh thú lại bỗng nhiên đồng loạt gào thét, năng lượng bốn màu xanh đỏ trắng đen mãnh liệt trói chặt hắn, trói buộc của bốn loại năng lượng này cực kỳ kiên cố, so với sóng năng lượng lúc trước trước còn mạnh hơn vạn lần, cho dù Trịnh Xá đã sử dụng sức mạnh cấp độ Hủy Diệt vẫn bị vây khốn tại chỗ không thể động đậy. Mà sau khi giam cầm Trịnh Xá, bốn Thánh thú lập tức phá vỡ mặt đất bay thẳng lên trời, dưới sức mạnh khổng lồ của Thánh thú, tầng đất đá dày mấy nghìn mét chỉ giống như giấy mỏng, sau vài giây đã bị phá thủng.

Vừa lên đến trên không trung, bốn Thánh thú lại tiếp tục gầm gừ, chúng đồng thời tập trung nhìn về phía Trịnh Xá, lập tức năng lượng trói buộc Trịnh Xá càng trở nên kịch liệt, lực ép khiến cho toàn thân Trịnh Xá run rẩy, phẳng phất như toàn bộ bầu trời đã sập xuống đang đè lên người hắn. Không chỉ vậy, trong miệng bốn Thánh thú còn đang ngưng tụ bốn loại năng lượng màu sắc khác nhau, phương hướng nhắm vào chính là vị trí của Trịnh Xá, vô số độc trùng mãnh thú cũng không ngừng phun ra các loại độc tố, nội đan hoặc là năng lượng, trong chốc lát, đất trời cũng trở nên ảm đạm, tất cả mọi người đều chỉ nhìn thấy vô số loại năng lượng đủ mọi màu sắc đang liên tục xoay chuyển.

Trịnh Xá đang bị giam cầm cũng thấy cực kỳ không ổn, một loại cảm giác nguy hiểm tràn ngập trong nội tâm của hắn, đã rất lâu rồi hắn không cảm thấy như vậy, kể từ khi leo lên đến địa vị người mạnh nhất thế giới luân hồi, đã không còn nhiều thứ có thể uy hiếp được hắn... Mà trận pháp này lại khiến cho hắn nhớ tới một lần nguy hiểm nhất từng gặp phải, đó là khi hắn giao chiến lần đầu với La Ứng Long, bị nhốt trong Đấu suất bát quái lô.

Trịnh Xá cũng bắt đầu hét lên, giờ phút này hắn không thể lưu thủ được nữa, chân nguyên lực và ma lực hội tụ lại rồi mãnh liệt va chạm với nhau, tạo ra sức mạnh vô cùng khổng lồ, quá trình va chạm của hai luồng năng lượng thuộc tính hoàn toàn trái ngược nhau này giống như quá trình lưỡng nghi hóa thái cực, thái cực chuyển vô cực, vô cực biến hỗn độn...

- Hồng Hoang! Khai thiên tích địa!

Một tiếng nổ kịch liệt xuất hiện, năng lượng đang bao vây Trịnh Xá bị xé rách, biến thành hư vô, cùng lúc đó bốn luồng năng lượng của bốn Thánh thú cũng được phun ra, cộng thêm vô số loại năng lượng rời rạc của độc trùng quái thú cũng vụt đến, tình cảnh hỗn độn lại một lần nữa xuất hiện, phẳng phất như có một hành tinh mới vừa ra đời, ánh sáng không cách nào hình dung đột nhiên bộc phát, những thành viên tiểu đội luân hồi đang ở cách đó hơn mười kilomet đều thống khổ gào thét, tất cả lần lượt ngã xuống từ giữa

không trung, luồng ánh sáng này thật sự là quá mức kịch liệt, khiến cho thị giác của mọi người đều bị tổn thương, hầu hết đều đã rơi vào trạng thái mù lòa.

Trong tất cả mọi người chỉ có Lăng Tân và Đạt Vân Hi là ngoại lệ, bọn họ là những người có thực lực mạnh nhất, cảm giác đối với nguy hiểm cũng rõ ràng nhất, khi bốn Thánh thú bay lên từ dưới lòng đất, hai người đã bắt đầu vận hành tinh thần ẩn ký, do vậy khi ánh sáng cực độ xuất hiện, mắt của hai người chỉ bị đau nhức kịch liệt. Tinh thần ẩn ký là tinh thần lực của trời đất, có thể điều động năng lượng của tự nhiên, cũng có thể quan sát bốn phía như quét hình tinh thần lực, do đó khi mất đi thị giác, hai người vẫn có thể dựa vào tinh thần ẩn ký “quan sát” được hoàn cảnh xung quanh, một giây sau Lăng Tân và Đạt Vân Hi đã từ trên không lao về phía mặt đất, toàn lực cứu viện những người đang rơi xuống.

Mà cả hai người đều không thấy, sau khi năng lượng của bốn Thánh thú hội tụ ở trung tâm, theo thời gian dần trôi, quả cầu tích tụ vô cùng vô tận năng lượng này bắt đầu chậm rãi xoay tròn, tốc độ càng lúc càng nhanh, đến khi cầu năng lượng đã biến thành hình đỉnh ốc, một luồng sức mạnh cuộn cuộn đột nhiên bộc phát, cầu năng lượng bị luồng sức mạnh khổng lồ này đẩy bay về phía mặt đất. Dưới sự kích phá của cầu năng lượng, mặt đất lập tức bị xé ra thành một rãnh sâu nghìn mét, dài mấy chục kilomet giống như có thiên thạch rơi xuống, thẳng đến khi đã trượt ra xa vài trăm kilomet, cầu năng lượng mới bắt đầu có dấu hiệu phát nổ. Tiếng nổ tạm thời còn chưa truyền tới, nhưng toàn bộ mặt đất lại liên tục phát sinh chấn động, không ngừng vỡ ra sau đó khép lại, bầu trời phía xa cũng xuất hiện từng vòng sóng xung kích, hơn mười giây sau vòi rồng đầu tiên đã thổi đến, các thành viên tiểu đội luân hồi lại một lần nữa được Lăng Tân và Đạt Vân Hi cứu giúp, kéo ra xa mấy kilomet.

-... Đây là thực lực của tầng thứ tư cao cấp sao?

Lăng Tân run rẩy đứng trên mặt đất, hắn cố gắng xoa xoa hai mắt mình, muốn khôi phục thị giác để nhìn về phía hiện trường chiến đấu. Tinh thần ẩn ký của hắn không thể “quan sát” được xa như vậy, quét hình tinh thần lực cũng bị hạn chế khoảng cách, do vậy biện pháp duy nhất chỉ có thể là nhanh chóng khôi phục thị giác.

- Đây là thực lực tiếp cận với Thánh nhân? Đây là chiến lực thực sự của Trịnh Xá sao? Nhưng mà... đáng giận, chênh lệch quá khoa trương!

Lăng Tân không ngừng thì thào.

- Đây là sức mạnh thực sự của công pháp tu chân sao?

Trịnh Xá huy động cánh, lơ lửng giữa không trung, hắn yên lặng nhìn xem vô số quái thú ở khắp bốn phía, trong miệng thì thào:

- Đây là sức mạnh thực sự của công pháp tu chân? Quả nhiên, so với rét đầu xanh La Ứng Long thì mạnh hơn rất nhiều...

Giờ phút này Trịnh Xá đã biến thành trạng thái Tiềm Long biến, cặp cánh rồng cực lớn không ngừng vũ động sau lưng, thân thể hắn đã cao đến năm mét, so với thân thể ba mét trước kia thì to lớn hơn rất nhiều, mà không chỉ là khác biệt về hình thể, tổng số năng lượng trong thân thể hắn cũng hoàn toàn vượt xa so với trước kia...

Có điều mặc dù đã biến thành trạng thái Tiềm Long biến, toàn thân Trịnh Xá vẫn đầy thương tích, vô số lỗ thủng cực lớn, có vết do bị đốt cháy, có vết do bị đóng băng, có vết do bị chấn động ép thành thịt nát, tóc tai cũng dựng đứng như bị điện giật, thoạt nhìn thật sự rất thê thảm.

- Thật sự rất khủng bố, tổng năng lượng phát ra trong thời gian ngắn đã vượt Hồng Hoang khai thiên tích địa của ta, thậm chí vượt qua Ma động pháo của Sở Hiên, chỉ là...

Trịnh Xá bỗng nhiên nói:

- Không biết có phải là do cảm giác của ta hay không, dường như người cũng không thể khống chế được hoàn toàn trận pháp này, nếu không dùng tổng số năng lượng vừa rồi, muốn khiến ta trọng thương là chuyện hoàn toàn có thể.

Trên thực tế, trong chiến đấu của tầng thứ tư trung cấp và cao cấp, bản chất chính là chiến đấu bằng năng lượng, nhưng mà đó cũng không phải là nói ai nhiều năng lượng hơn thì lợi hại hơn. Nếu vậy thì còn cần chiến đấu làm gì? Trực tiếp chế tạo một dụng cụ chứa đựng năng lượng rồi so sánh xem của ai chứa được nhiều hơn là xong rồi, vì thế mấu chốt vẫn nằm ở chỗ phương pháp sử dụng năng lượng.

Ví dụ như phương pháp sử dụng của Trịnh Xá chính là dùng năng lượng trái ngược va chạm chôn vùi lẫn nhau, từ đó có được sức mạnh khổng lồ, mà phương thức sử dụng của Phục Chế Thể Trịnh Xá thì là nén ép năng lượng đến mức vô hạn, thẳng đến khi hình thành sụp đổ mới thôi. Đây là nguyên nhân thực lực của cả hai người mạnh đến mức độ như vậy, so với Thánh nhân phổ thông mà nói... kỳ thực cũng không kém hơn bao nhiêu.

Mà cái Hồng Hoang Vạn Thú trận này không hổ là công pháp dùng “Hồng Hoang” làm tên mở đầu, uy lực của nó xác thực là lớn đến mức kinh khủng. Chỉ là tuy tổng số năng lượng rất lớn, nhưng người sử dụng lại không bằng Trịnh Xá, ít nhất Hỏa Kỳ Lân không cách nào nén ép hoặc là chuyển đổi được số năng lượng này, nếu không với năng lượng khủng khiếp như vậy, chỉ sợ ngay cả Trịnh Xá cũng chưa chắc đã có thể thoát thân.

- Người đã sử dụng tuyệt chiêu, vậy thì ta cũng không cần phải khách khí nữa.

Trịnh Xá lớn tiếng hét lên, tiếp đó hắn dùng sức đạp mạnh dưới chân, một vòng sóng xung kích lập tức xuất hiện trong không khí, mọi quái thú ở trong phạm vi cách hắn vài trăm mét đều hóa thành bột phấn. Mà một giây sau, hắn đã vọt đến trên đỉnh đầu Thanh Long, sau đó đánh một quyền từ trên hướng xuống.

Thanh Long dài hơn một nghìn mét so với độ cao năm mét của Trịnh Xá, mức độ đối lập của hai bên thật sự là có chút khoa trương, giống như là một con kiến đang đối mặt với con voi vậy, chỉ là sau khi con kiến này đánh tới một quyền nhẹ nhàng, bắt đầu từ trên đỉnh, Thanh Long lại trực tiếp tan biến thành năng lượng lưu, mà uy lực một quyền của Trịnh Xá vẫn không hề ngừng lại, từ trên không xuyên thẳng xuống mặt đất, mấy tiếng nổ ầm~ ầm~ vang vọng, mặt đất lập tức xuất hiện một hố lớn sâu đến mức không thấy đáy...

- Kế tiếp!

Đánh nát xong Thanh Long, chớp mắt sau Trịnh Xá đã vọt đến trước mặt Bạch Hổ, mà phản ứng của Bạch Hổ cũng rất nhanh, khi Trịnh Xá tiếp cận nó cũng giữa đầu lớn tiếng gào thét, năng lượng màu trắng mang thuộc tính gió lập tức bao phủ phạm vi mấy nghìn mét, điên cuồng tập kích về phía Trịnh Xá. So với phạm vi mấy nghìn mét của năng lượng màu trắng, thân thể cao năm mét của Trịnh Xá thật sự là nhỏ bé đến mức đáng thương, phảng phất như sẽ bị luồng năng lượng khổng lồ này cuốn trôi sau nháy mắt, tuy vậy Trịnh Xá lại vẫn không hề hoang mang, chỉ nhẹ nhàng đánh một quyền về phía trước. Ngay lập tức, vòng năng lượng bao phủ mấy nghìn mét xuất hiện một điểm lốm nhốm, tiếp đó toàn bộ năng lượng lưu hoàn toàn chảy ngược lại, tất cả đồng loạt lao về phía Bạch Hổ, một quyền của Trịnh Xá cộng thêm tập kích ngược của năng lượng lưu, chỉ sau chớp mắt Bạch Hổ đã hoàn toàn tiêu tán, mà dòng năng lượng vẫn không ngừng lại, bay ra thêm cả trăm kiomet, biến toàn bộ mây trời thành hư không...

- Đây là... Không có khả năng! Chiêu thức này là...

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc vẫn âm thầm nấp trong mắt trận, toàn lực điều khiển Hồng Hoang Vạn Thú trận, nhưng khi Trịnh Xá bắt đầu phản kích, nó vẫn bị dọa đến mức không nói nên lời, bởi vì một màn này thật sự là quá mức đáng sợ rồi. Cũng không phải do thực lực của Trịnh Xá quá khủng bố, trong thời kỳ Hồng Hoang đại chiến, có cấp độ thực lực nào mà nó chưa từng thấy qua? Thực lực của Trịnh Xá gần kề cũng chỉ là tới gần cấp độ Thánh nhân mà thôi, thứ chính thức khiến cho nó cảm thấy sợ hãi chính là... chiêu thức này, rõ ràng là chiêu thức của “hắn”...

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc căn bản là ngay cả danh tự của “hắn” cũng không dám nhắc tới, đây là cấm kỵ của cả hai tập đoàn Thánh nhân và Tu chân giả, Thánh nhân đầu tiên, cũng là Thánh nhân mạnh nhất trong truyền thuyết...

224. Chương 224: Hồng Hoang Vạn Thú Trận Vs Hồng Hoang Khai Thiên Tích Địa (tam)

-... Không, không phải là “hắn”, trong truyền thuyết, ngoại trừ sức mạnh khai thiên tích địa, “hắn” còn có sức mạnh vũ trụ chung kết, không phải “hắn”...

Trong lúc Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc chần chờ, Bạch Hổ đã bị Trịnh Xá đánh nát, thấy vậy nó lập tức không dám thất thần thêm giây phút nào nữa, mãnh liệt cắn mạnh đầu lưỡi một phát, máu tươi trong miệng phun thẳng về phía nội đan cùng lá cờ màu xanh, vô số đồ hình văn tự ký hiệu lại một lần nữa xuất hiện.

- Càn Khôn mượn lực. Thiên Đạo thành hình!

- Ngưng tụ anh linh. Yêu thú nhất thể. Hồi hồn triệu hoán. Lập tức tuân lệnh!

- Triệu hoán! Khổng Tước!

- Triệu hoán! Côn Bằng!

- Triệu hoán! Ưng Long!

- Triệu hoán! Đại Bằng!

Khi tiếng nói hạ thấp, viên nội đan màu trắng liền trở nên ảm đạm, một vết nứt nhỏ xuất hiện, mà Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc càng là nằm bẹp xuống, tiêu hao của một chiêu này thật sự là quá lớn. Chỉ có lá cờ màu xanh là vẫn tỏa sáng mãnh liệt, lại bắt đầu điên cuồng bành trướng, ở phía xa, Chu Tước cùng Huyền Vũ chưa bị phá nát lập tức hóa thành năng lượng lưu màu đỏ và đen, tiếp đó hai luồng năng lượng khổng lồ tụ hợp vào một điểm, đồng thời, tất cả những quái thú Hồng Hoang xung quanh cũng tụ lao vào điểm hội tụ này.

Mắt thấy vậy, sắc mặt của Trịnh Xá càng trở nên nghiêm túc, theo điểm năng lượng kia không ngừng ngưng tụ, Trịnh Xá rốt cuộc không còn cảm thấy năng lượng đơn nguyên tố rõ ràng như lúc trước, ví dụ như lửa Chu Tước, băng Huyền Vũ... tất cả đều biến mất không thấy gì nữa, mà sau khi các loại năng lượng đơn nguyên tố ngưng tụ, thứ hình thành rõ ràng chính là chân nguyên lực!

- Mẹ, người muốn phá hủy toàn bộ không gian này sao?

Trịnh Xá giận dữ hét lên, so với năng lượng đơn nguyên tố, chất lượng của chân nguyên lực cao gấp trăm lần, nếu như điểm chân nguyên lực ngưng tụ này đột nhiên bộc phát mà nói, uy lực của nó tuyệt đối không thua gì bom siêu trọng lực hủy diệt Sao Hỏa lúc trước. Nói một cách khác... Trịnh Xá còn có thể thoát được chứ mấy người Lăng Tân thì sẽ chết là cái chắc, sinh mạng trong phạm vi mấy trăm kilomet đều sẽ triệt để tiêu tán, uy lực của nó thậm chí có thể ảnh hưởng đến độ ổn định của không gian, làm cho không gian này sụp đổ.

Trịnh Xá mãnh liệt lao đến chụp lấy điểm năng lượng, hắn không cách nào ngăn cản điểm năng lượng này phát nổ, nhưng ít nhất vẫn có thể đem theo nó bay lên cao, chỉ cần có thể lên đến độ ấy chục nghìn mét, như vậy uy lực phát nổ của nó cũng sẽ bị hạ thấp không ít. Trong tích tắc hắn vừa mới tiếp cận, bỗng nhiên bên trong điểm năng lượng truyền đến tiếng rít gào, đồng thời, năm luồng ánh sáng xanh, vàng, đỏ, trắng, đen cuốn thẳng về phía Trịnh Xá. Trịnh Xá chỉ kịp vội vàng đánh tới một quyền, ánh sáng màu xanh trực tiếp bị sức mạnh khổng lồ của Hồng Hoang Khai thiên tích địa đánh tan nát, ánh sáng màu vàng và đỏ chống cự được giây lát rồi cũng tan nát, có điều sau đó lực đạo một quyền của Trịnh Xá cũng hoàn toàn tan biến, hai loại ánh sáng trắng và đen lập tức cuốn hắn vào bên trong.

Vừa vào trong quang sáng, Trịnh Xá đã cảm thấy thần trí mình trở nên mơ hồ, hắn lập tức vô cùng hoảng hốt, cảm giác này rõ ràng chính là cảm giác khi tiến nhập thế giới phim kinh dị, nửa mơ nửa tỉnh, một giây cũng có thể là một ngàn một vạn năm, có trời mới biết tại sao quang sáng này lại khủng bố đến vậy, ngay cả tầng thứ tư cao cấp như hắn cũng có thể phong ấn.

- Phá!

Trịnh Xá cắn mạnh đầu lưỡi, đau đớn kịch liệt khiến hắn dần khôi phục thần trí, hắn rút Hổ Hồn Dao ra, năng lượng Hổ Độn tạo thành từ chân nguyên lực cùng ma lực không ngừng truyền vào Hổ Hồn, tiếp đó

hắn vung đao chém mạnh, khi thấy một kẻ hỏ nhỏ xuất hiện, Trịnh Xá lập tức dùng toàn lực xé rách quần áo sáng rồi tức tốc vọt ra ngoài.

Sau khi ra ngoài hắn căn bản là cái gì cũng không quan tâm, lập tức nâng đao quét về hướng đoàn ánh sáng năm màu, phía đó là một con Khổng Tước khổng lồ, sau lưng nó có năm sợi lông vũ màu sắc khác nhau, theo thứ tự là xanh, vàng, đỏ, trắng, đen, chỉ thấy nó cúi người giương năm sợi lông vũ sau lưng lên, lập tức lại có năm luồng ánh sáng bắn về phía Trịnh Xá. Nhìn xem đoàn ánh sáng năm màu đang đến gần, Trịnh Xá lại căn bản không hề né tránh, chỉ chém ra một đao trực diện trăm phá đoàn ánh sáng, sau đó tiếp tục chém một đao về phía Khổng Tước.

(Khổng bố... Ngũ sắc thần quang trong Hồng Hoang đại chiến, không biết bao nhiêu Thánh nhân cũng bị cuốn vào, mặc dù hiện tại thực lực của ta đã chỉ còn lại có 40%, nhưng mà hắn ngay cả Thánh nhân cũng không phải, cứ thế đơn giản vọt ra, thật sự quá kinh khủng, quả nhiên không hổ là “vai chính”...)

Trên người Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đã xuất hiện mấy lỗ thủng lớn, máu tươi phun mạnh ra nhưng nó vẫn không hề nhúc nhích, nó lại mãnh liệt cắn răng một cái, một ngụm máu tươi phun lên nội đan cùng lá cờ màu xanh, đến lúc này, nội đan rốt cuộc không chịu nổi sự sử dụng điên cuồng, rắc~ một tiếng hóa thành bột phấn. Tất cả bột phấn đều chảy vào trong lá cờ màu xanh, lập tức, lá cờ xanh giống như vừa uống thuốc kích thích, bắt đầu điên cuồng biến lớn, sau chốc lát đã che phủ hơn nửa bầu trời.

- Tứ thần hợp nhất. Chủ tinh hiện hình.

- Triệu hoán. Thái Cổ Kim...

Lời của Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc còn chưa dứt, bỗng nhiên Khổng Tước lại không tiếp tục tấn công, cơ thể của nó bắt đầu xoay tròn, đây là loại lực hút khủng bố đến mức nào, ba sinh vật Hồng Hoang viễn cổ vốn đang dần xuất hiện trong đoàn chân nguyên lực lập tức bị hút vào vòng xoáy bên người Trịnh Xá. Tiếp đó đoàn chân nguyên lực cũng bị kéo vào, bên cạnh Trịnh Xá xuất hiện một cái kén năng lượng xoay tròn với tốc độ cực nhanh, không ngừng lôi kéo tất cả vật chất cùng các loại năng lượng bốn phía. Sức mạnh khổng lồ này đã không chỉ đơn thuần ảnh hưởng đến những thứ giữa không trung, ngay cả nham thạch cùng bùn đất dưới chân Trịnh Xá cũng chung số phận, phẳng phất như trọng lực đã biến mất, toàn bộ những thứ trên mặt đất đều bị kén năng lượng hút vào.

- Phá...!

Giờ phút này Trịnh Xá đang toàn lực xoay tròn, thân thể hắn vẫn giống như lúc trước, vẫn trong trạng thái Tiềm Long biến, chỉ là không biết vì sao, cặp mắt của hắn lại trở thành một mảng bao la, không còn trắng đen giống như mắt người, trong mắt chỉ còn lại có Hỗn Độn, trong Hỗn Độn có sấm sét lóe lên, dần biến thành đất, lửa, nước, gió...

Trịnh Xá bỗng nhiên mãnh liệt ngừng lại, Hồ Hồn Đao trong tay toàn lực chém về phía trước, dưới một đao vạn vật đều diệt, ngay cả kén năng lượng, vô số quái thú, đất đá cây cối, thậm chí còn có rất nhiều nhân loại bị cuốn lên, dưới một đao đều cùng biến mất. Trong toàn bộ trời đất ngoại trừ Trịnh Xá ra, cái gì chân nguyên lực, cái gì Hồng Hoang quái thú, cái gì nham thạch các loại, đều triệt để biến mất...

Cùng lúc đó, lá cờ màu xanh khổng lồ cũng bắt đầu rách ra từ vị trí trung tâm, sau chốc lát đã tan nát thành mấy mảnh, ngoại trừ cột cờ vẫn còn nguyên, mặt cờ đã hoàn toàn hư hỏng. Nháy mắt sau lá cờ xanh lập tức co lại, trở nên nhỏ như lòng bàn tay, cùng rơi về phía mặt đất với Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đã sắp hôn mê...

(...Kỳ Lân Tộc...)

Lúc này Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đã không cách nào xoay chuyển tình thế, lá cờ màu xanh chính là chủ kỳ cùng mất trận của Hồng Hoang Vạn Thú trận, một khi bị nghiền nát, toàn bộ trận đồ sẽ nhanh chóng sụp đổ. Kỳ thực mặc dù lá cờ màu xanh cũng chưa bị nghiền nát, nhưng Trịnh Xá rõ ràng đã đạt đến loại trình độ này, ngay cả Thánh nhân cũng không có nhiều người linh ngộ được, năng lượng yên diệt, hắn đã thuần thực đến mức độ như vậy, hoàn toàn yên diệt năng lượng trong pháp trận, hơn nữa nội đan của Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đã tan vỡ, không thể tiếp tục triệu hồi thần thú, cho nên, nó đã hoàn toàn thất bại...

Trong lúc Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đang nhắm mắt chờ chết, bỗng nhiên có một bàn tay đặt lên hông nó, Trịnh Xá đang một tay cầm lá cờ màu xanh, một tay kéo Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc bay về phía mặt đất.

- Người thua rồi, hiện tại nói tất cả mọi chuyện người biết ra cho ta.

Trịnh Xá vừa tùy ý nói vừa nhìn về phía lá cờ đã hư hỏng trong tay, hẳn là người đã nhìn thấy nhiều mặt của xã hội, đương nhiên biết thế nào là khủng bố, đại trận lúc trước đã đủ để nói rõ tất cả rồi, lá cờ màu xanh này ắt hẳn phải là pháp bảo cực phẩm.

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc mở hai mắt ra, nhìn chăm chăm vào Trịnh Xá, đồng thời cố gắng đứng thẳng lên từ trên mặt đất, nhưng mà thương thế của nó đã quá nghiêm trọng, ngay cả nội đan cũng đã tan vỡ, tuy còn bảo trụ được tính mạng, nhưng tu vi mấy ngàn vạn năm đã tan thành mây khói, thương thế trong cơ thể nó đã không thể áp chế thêm được nữa.

- Người thắng... Giết ta đi, đừng nghĩ đến chuyện lấy được bất cứ tin tức gì!

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc cũng mặc kệ thân thể bắt đầu tan vỡ, chỉ bình tĩnh nhìn thẳng vào mắt Trịnh Xá. Trịnh Xá kinh ngạc liếc nhìn nó, sau đó mới suy nghĩ một chút rồi nói:

-... Được rồi, ta sẽ không hỏi người những tin tức nội tình nữa, nhưng mà ít nhất người cũng phải nói cho ta biết, tại sao phải làm đến một bước này? Vì sao lại phải đánh với ta một trận? Với tư cách người chiến thắng, yêu cầu như vậy không đến nỗi quá phận chứ?

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc vẫn bình tĩnh nhìn Trịnh Xá, mặc áo tước không ngừng phun trào, một lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Ta không thể để người đến gặp “hắn” sớm như vậy, trước khi “hắn” lấy được Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, nếu để cho người gặp “hắn”, như vậy “hắn” sẽ không cách nào trở thành “hắn” chính thức... Kỳ Lân tộc của ta đã gần như rơi vào tình trạng tuyệt diệt, đồng bọn của ta đang phải sống không thần trí như dã thú, chỉ có “hắn”, chỉ có khi “hắn” đã trở thành “hắn” chính thức, tộc của ta mới có thể khôi phục...

- Đến đây đi, ra đòn cuối cùng! Hi vọng của Kỳ Lân tộc do ta thủ hộ! Đây là sứ mạng ngàn vạn năm của ta, cũng là lý do ta có thể kiên trì cho đến lúc này!

- Do vậy, cho dù chỉ còn một tia hy vọng cuối cùng, cho dù phải lấy tính mạng ra đánh bạc, cho dù vĩnh bất siêu sinh, thân thể và tinh thần đều tan nát, cho dù là như vậy, ta...

- Vẫn không hối tiếc!

Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc kiêu ngạo ngẩng đầu lên, nó chậm rãi nhắm hai mắt lại, mặc cho Trịnh Xá từng bước một đi tới.

- Tiếp tục sống...

Trịnh Xá đặt tay lên đầu Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc rồi nói:

- Sở dĩ trách nhiệm quan trọng, đó là bởi vì chúng ta còn sống, chỉ có còn sống mới có thể gánh chịu trách nhiệm, chỉ có còn sống mới có thể bảo vệ thứ trọng yếu nhất, chỉ có còn sống mới có thể cứu vớt thứ mình trân trọng. Nếu như đã chết... tất cả đều đã không còn ý nghĩa gì nữa, người mang trên lưng gánh nặng tồn vong của cả Kỳ Lân tộc, vậy hãy tiếp tục sống sót, chỉ có như vậy, Kỳ Lân tộc mới có hy vọng cuối cùng...

Trong khi nói chuyện, máu tươi trên thân thể Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đã dần ngừng lại, không biết Trịnh Xá đã làm trò gì, thương thế trong cơ thể nó dần bị áp chế, ngay cả nội thương vẫn còn lại từ thời kỳ Hồng Hoang đại chiến lúc trước cũng bị áp chế, tuy mất đi nội đan, nhưng tính mạng Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đã không còn gặp nguy hiểm.

Một lát sau, khi Trịnh Xá giơ tay lên, Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc không nói một tiếng lập tức hôn mê, tuy Trịnh Xá đã áp chế thương thế cho nó, nhưng dù sao thương thế như vậy vẫn là quá nặng, hôn mê cũng là phản ứng bình thường.

Trịnh Xá nhìn xem quang cảnh lộn xộn trên mặt đất, hẳn bỗng nhiên cười lạnh:

- Chẳng những kéo chúng ta vào thế giới này, lại còn từ bỏ đồng đội một mình chạy trốn, người như vậy căn bản không xứng trở thành địch nhân của ta! “Hắn”, ta muốn tận mắt nhìn xem, rốt cuộc người là thần thánh phương nào! Chuẩn bị sẵn sàng đi! Đối với loại người vứt bỏ đồng đội, ta tuyệt đối sẽ không tha thứ!

- Ách... ách xì!

Trương Hằng hắt hơi một cái, hắn vừa xoa mũi vừa quan sát xung quanh, mà người bị cái hắt xì của hắn văng vào... Lý Cương Lôi đang đứng bên cạnh vừa lau nước miếng trên mặt vừa nói:

- Người xác nhận là không cần mặc quần áo sao? Có khi nào là do cảm giác của người có vấn đề?

Trương Hằng xoa mũi nói:

- Đương nhiên là không phải rồi, chẳng lẽ ngay cả nhiệt độ ta cũng không thể phân biệt sao? Các người cũng thấy rồi, phía sau lưng ta có một đoàn máu tươi, hơn nữa vết máu này có màu lửa đỏ, ta dám khẳng định đó là máu của con Hỏa Kỳ Lân kia, lúc đập ta bay xuống nó đã cố ý lưu lại trên thân thể ta. Máu của nó mang tính thuần dương, đừng nói là nhiệt độ của khu vực này, chỉ cần xoa vài giọt lên người, cho dù đi đến Nam Cực Bắc Cực cũng hoàn toàn không có vấn đề gì, cái là ta ngạc nhiên chính là, tại sao nó lại phải giúp chúng ta? Phải biết rằng máu Hỏa Kỳ Lân tự nhiên là mang theo mùi của nó, chỉ cần là dã thú có thực lực tầng thứ tư trở xuống, căn bản không dám tới gần chúng ta nửa bước, nói một cách khác, chúng ta xem như đã triệt để an toàn tại Súc sinh đạo, tại sao nó lại làm như vậy chứ?

Trương Hằng suy nghĩ một lát, khi thấy Lý Cương Lôi cũng đang trầm tư hắn mới khoát khoát tay:

- Thôi kệ, tạm thời bỏ qua, chúng ta vẫn phải nhanh chân lên một chút. Đoán chừng con Kỳ Lân kia cũng không phải là đối thủ của Trịnh Xá, chúng ta nhất định phải tiến vào Atula đạo trước khi đám Trịnh Xá đuổi đến...

- Lên đường, mục tiêu... Atula đạo!

225. Chương 225: Atula Đạo (nhất)

- Từ nơi này đi xuống phía dưới mấy nghìn mét sẽ có cửa vào Súc sinh đạo... Nhưng mà người cảm thấy có thể làm được chuyện này trong thời gian vài ngày sao?

Lăng Tân mặt không biểu tình nhìn về hướng Trịnh Xá, hắn hỏi với vẻ lạnh nhạt.

- Ách, lối đi phía dưới vẫn còn tồn tại, nếu như ta toàn lực đào bới mà nói... ước chừng trong vòng vài ngày là sẽ có thể đã thông được đường xuống.

Trịnh Xá hơi có chút xấu hổ nói.

- Vài ngày? Cho dù là người toàn lực làm công nhân bốc vác, muốn đào lên hết lớp đất đá dày mấy nghìn mét, ít nhất cũng phải mất trên mười ngày, hơn nữa người nên nhớ một chuyện... toàn bộ chúng ta đều đã thành người mù cả rồi.

Lăng Tân chỉ chỉ vào hai mắt của mình, nguyên lai hắn thực sự không phải là cố ý giả bộ lạnh nhạt, mà là do mắt hắn đã mù hoàn toàn, không nhìn thấy gì, do vậy biểu lộ tự nhiên là rất lạnh nhạt.

- Ta biết, ta biết.

Trịnh Xá phát phát tay:

- Ta biết mắt của các người đã không còn nhìn thấy gì, tiếp tục đi tới đúng là hơi nguy hiểm một chút, nhưng mà không phải chúng ta vẫn còn quét hình tinh thần lực sao? Đối với các tiểu đội luân hồi chúng ta, tình huống như vậy cũng không phải là chưa từng trải qua...

Lăng Tân thở dài, hắn không tiếp tục tranh chấp với Trịnh Xá nữa, chỉ nói:

- Theo đạo lý mà nói, cửa vào Súc sinh đạo hẳn không chỉ có một chỗ này, nếu như chúng ta tìm được lối vào khác, cũng đồng dạng có thể đến Súc sinh đạo, chỉ là khả năng địa điểm tiến nhập sẽ khác nhau mà thôi, vội vàng muốn xuống dưới như vậy... Là vì “hắn” sao?”

Trịnh Xá nghiêm túc gật đầu:

- Ừm, cũng là bởi vì “hắn”, không phải do hắn là kẻ chế tạo cái hộp, cũng không phải do hắn kéo chúng ta vào thế giới này... mà bởi vì hắn từ bỏ đồng đội của mình!

Khi nói đến đây Trịnh Xá hung hăng cắn răng một cái, hắn cố gắng đè nén lửa giận rồi mới tiếp tục:

- Nói thật, đối với kẻ chế tạo cái hộp, Sở Hiên đã sớm phỏng đoán qua khả năng tồn tại của hắn, nhưng ta cũng không có địch ý gì đối với hắn. Mặc dù tất cả những gì ta trải qua đều là do hắn xếp đặt, nhưng mà hắn không cách nào điều khiển tư tưởng cùng tâm lý của ta, cho nên ta không có phần nộ, thậm chí còn có thể nói là có chút cảm kích hắn, cảm kích hắn đã để cho ta một lần nữa có được tình yêu, có được tình bạn, có được đồng đội...

- Chính thức khiến cho ta phần nộ! Là vì hắn từ bỏ đồng đội của mình! Nếu tất cả những gì ta trải qua đều là do hắn xếp đặt thiết kế... như vậy vì sao người làm cho ta hiểu được tình đồng đội, lại có thể vứt bỏ đồng đội của chính mình? Nói một cách khác, đối với hắn đồng đội của ta cùng những gì chúng ta trải qua chỉ là một trò chơi sao? Chỉ là thứ không đáng để ý sao? Ta không cách nào tiếp nhận người xếp đặt vận mệnh của mình chỉ là một kẻ sợ chết, một kẻ nhu nhược vứt bỏ đồng đội!

Khi nói đến đây Trịnh Xá liền hét lớn lên, hắn thật sự cảm thấy rất kích động.

Lăng Tân lại trầm mặc, hắn hiểu rõ cảm xúc của Trịnh Xá, thay vì nói là phần nộ, chẳng thà nói là sợ hãi... Đối với Trịnh Xá Lăng Tân cũng coi như là có chút quen thuộc, hắn biết thứ trọng yếu nhất của Trịnh Xá chính là những đồng đội đã chết trận, đó là nguồn gốc khiến cho Trịnh Xá dốc sức liều mạng chiến đấu, cố gắng trở nên mạnh mẽ, do đó Trịnh Xá mới phần nộ đến vậy, hoặc có thể nói là sợ hãi... Hắn sợ kẻ chế tạo cái hộp sẽ thay đổi nội dung cốt truyện, khiến cho biện pháp phục sinh bằng Narnia truyền kỳ mất đi hiệu lực... đây là chuyện khiến cho hắn thực sự sợ hãi, do vậy, mắt thấy “hắn” rõ ràng từ bỏ đồng đội một mình đào tẩu, điều này lập tức khiến cho Trịnh Xá không thể không truy kích đến cùng.

- Đã minh bạch, như vậy đi xuống từ vị trí này đi.

Lăng Tân yên lặng nói, chốc lát sau hắn lại bỗng nhiên hỏi:

- Trịnh Xá... chúng ta cũng là đồng đội của người sao?

Trịnh Xá sững sốt một chút, tiếp đó liền gật đầu:

- Đúng thế! Các người cũng là đồng đội của ta, chỉ cần các người không phụ ta, ta cũng sẽ vĩnh viễn không phụ các người...

Mà ở trong Súc sinh đạo, ba người Trương Hằng đã cuộc bộ liên tục mấy ngày mấy đêm, mặc dù không phải lo bị dã thú tấn công, nhưng mà đồng dạng... bọn họ cũng không có cơ hội bắt được dã thú, bất kỳ dã thú nào cũng lập tức chạy trốn ngay từ khi còn cách ba người mấy kilomet, bay lên trời, chui xuống đất, chạy ra xa, bất cứ sinh vật nào cũng không dám đến gần nửa bước, mà Súc sinh đạo lại không có thực phẩm đầy đất như Nhân đạo, cho nên sau mấy ngày đi đường, cả ba thoát nhìn đều vô cùng chật vật, trên mặt mỗi người đều mang vẻ xanh xao.

Bất quá trong vài ngày này, ba người cũng coi như có chút thu hoạch, sau khi phân tích từng câu từng chữ của Hóa Kỳ Lân, Lý Cương Lôi đã suy ra được một vài kết luận trọng yếu.

- Căn cứ trên những gì người biết, Kỳ Lân tộc đã gần như đến tình trạng tuyệt diệt? Ngoại trừ còn lại một số lượng nhỏ được bảo tồn trong thế giới Thực Sơn Kỳ Hiệp, các thế giới khác hầu như đều không có, trong toàn bộ đa nguyên vũ trụ nhiều nhất cũng chỉ có vài trăm còn, trên cơ bản đều là không có ý thức cùng thần trí.

Lý Cương Lôi nói với vẻ rất nghiêm túc:

- Nói một cách khác, còn Kỳ Lân này vẫn còn có thần trí, hơn nữa thực lực cũng rất mạnh, có thể nó đã là hi vọng cuối cùng của Kỳ Lân tộc, như vậy... vì sao nó lại phải đợi ở cổng vào Súc sinh đạo? Tại sao phải gặp mặt với người? Lấy giả thiết lúc trước làm điều kiện tiên quyết, nó làm như vậy là để khôi phục Kỳ Lân tộc, đây là khả năng lớn nhất.

- Tiếp tục suy luận, tập đoàn Tu chân giả nghiên cứu chế tạo ra virus lây lan theo phương thức lượng tử dựa trên nền tảng công nghệ văn tự ký hiệu, chỉ cần có Kỳ Lân xuất hiện, loại virus này sẽ tiến hành lây nhiễm, phạm vi lây nhiễm đã vượt ra khỏi trói buộc của thế giới, chỉ cần là Kỳ Lân chưa đạt tới tầng thứ tư, không thể thay đổi gen của chính mình, vậy sẽ không thể chữa trị được, là như thế đúng không?

Khi nghe đến đây Trương Hằng liền gật đầu, hắn vẫn đang một mực chăm chú nghe Lý Cương Lôi phân tích, loại phương thức suy nghĩ này thật sự phải khiến cho người khác cảm thấy sợ hãi cùng thán phục, ít nhất hắn chắc chắn không thể suy nghĩ sâu xa được như vậy, mà đối với Lý Cương Lôi thì lại chỉ là một chuyện rất nhẹ nhàng.

- Nói một cách khác, Kỳ Lân tộc gần như đã diệt vong, hơn nữa không có loại thuốc nào chữa trị được virus, chỉ còn lại một cá thể mạnh mẽ cuối cùng, nó định tìm kiếm biện pháp để khôi phục Kỳ Lân tộc... Những điều này đều là điều kiện tiên quyết đã phân tích, mà theo cái điều kiện tiên quyết này tiếp tục suy luận, phương pháp xử lý nó tìm được chính là người, nó cho rằng người có thể chữa trị cho Kỳ Lân tộc...

Khi nói đến đây Lý Cương Lôi hơi nhíu mày, hắn nhìn chăm chăm vào Trương Hằng mấy lần, trong miệng lẩm bẩm hai chữ gì đó, một lát sau mới tiếp tục:

- Suy luận đến đây lại lâm vào một góc chết, nếu không cách nào giải thích được góc chết này, như vậy tất cả suy luận đều không thể thành lập.

Trương Hằng hơi sững sốt một chút:

- Hả? Góc chết gì?

- Thực lực của người, không, hắn là năng lực của người...

226. Chương 226: Atula Đạo (nhị)

Lý Cương Lôi nhíu mày nói:

- Căn cứ theo tình huống chúng ta phân tích lúc trước, muốn chữa trị được cho Kỳ Lân tộc, ít nhất cũng phải có thực lực mạnh hơn so với tập đoàn Tu chân giả, không đơn thuần là năng lực trị liệu, còn nhất định phải có đủ thực lực để địch nổi tập đoàn Tu chân giả mới được, mà người có loại thực lực này sao? Đây chính là tập đoàn khủng bố ngang ngửa với tập đoàn Thánh nhân, dùng thực lực của người bây giờ mà nói, so với con kiến còn không bằng.

Trương Hằng vuốt vuốt trán:

- Tuy người nói không sai, nhưng trong lòng ta vẫn cảm thấy tức giận phát sợ.

Lý Cương Lôi khoát tay, cũng không để ý đến Trương Hằng, chỉ tiếp tục nói:

- Nói cách khác, tại đây xuất hiện một góc chết, đó chính là dựa vào cái gì mà con Kỳ Lân kia lại khẳng định người có thể đối với kháng tập đoàn Tu chân giả? Dựa vào cái gì mà nó nhất định cho rằng người có thể chữa trị cho Kỳ Lân tộc? Nó tuyệt không giết mình khi thấy thực lực của người nhỏ yếu, cái nó quan tâm gần kề chỉ là bản thân người, nói một cách khác, nó đã sớm biết sẽ như vậy, mà mặc dù là đã biết, nó vẫn lựa chọn người, đây chính là điểm mâu thuẫn... bất quá còn một giải thích duy nhất.

Trương Hằng nhếch miệng nói:

- Còn có thể có giải thích gì, đơn giản chính là nó tin tưởng vào tương lai của ta, theo thực lực của ta càng ngày càng mạnh, cuối cùng tự nhiên sẽ có thể trợ giúp Kỳ Lân tộc.

Lý Cương Lôi khẳng định:

- Đúng vậy, cũng chỉ có thể là giải thích này, nó tin tưởng vững chắc vào sự phát triển của người, tin tưởng một mình người có thể địch nổi tập đoàn Tu chân giả, đủ để che chở Kỳ Lân tộc, cho nên mới phải xuất hiện tại thời điểm người nhỏ yếu nhất, cần có trợ giúp nhất... Nhưng mà suy luận như thế này lại làm nảy sinh một vấn đề khác, đó là làm thế nào nó biết được tất cả những chuyện này? Sau khi loại bỏ tất cả khả năng không thể, bất kể khả năng còn lại không thể tưởng tượng nổi đến mức nào, đó cũng là đáp án duy nhất...

- Đáp án này chính là Phản diện nói cho nó biết tất cả, kể cả sự tồn tại của người, kể cả việc người sẽ xuất hiện tại đây, kể cả thực lực hiện tại cùng thực lực trong tương lai của người... chỉ có như vậy mới có thể giải thích tại sao nó lại phải làm tất cả những chuyện này, mới có thể giải thích tất cả giả thiết cùng những suy luận lúc trước.

Trương Hằng lại càng thêm sững sờ, hần suy nghĩ kỹ cả buổi rồi mới lên tiếng:

- Như vậy ta có thể hỏi cái này không, làm thế nào Phản diện lại có thể biết rõ tất cả những chuyện này chứ? Dựa vào cái gì mà Phản diện có thể dự đoán được thời gian cùng địa điểm xuất hiện của ta? Hơn nữa ngay cả mục đích của ta cũng dự đoán được, người cảm thấy có khả năng này sao?

Lý Cương Lôi lắc đầu nói:

- Ta đã nói rồi, sau khi loại bỏ tất cả khả năng không thể, bất kể khả năng còn lại không thể tưởng tượng nổi đến mức nào, đó cũng là đáp án duy nhất!

Trương Hằng hỏi với vẻ không tin:

- Như vậy cái đáp án duy nhất này là gì? Phiền người nói cho ta biết một chút.

- Tuy rất không thể tưởng tượng nổi, nhưng đây đáp án duy nhất ta có thể nghĩ tới, Phản diện cũng là tác giả, thế giới này là do hai người đồng sáng tạo, người là Chính diện, sáng tạo thế giới, sáng tác cốt truyện, hần là Phản diện, thêm thắt các chi tiết, nội dung tự phát triển... Đáp án của ta chính là như thế, Phản diện cũng là người cùng thế giới với người, thậm chí có thể là người thân quen với người!

Lý Cương Lôi chỉ thẳng vào Trương Hằng, nói với vẻ rất nghiêm túc, mà Trương Hằng thì lập tức bị đáp án Lý Cương Lôi đưa ra triệt để chấn trụ, mấy ngày kể tiếp, hần không ngừng suy nghĩ về khả năng của đáp án này, nhưng mà khả năng không lớn a, sở dĩ hần có thể sáng tạo thế giới này, hoàn toàn là vì năng lực đặc biệt của bản thân hần, làm sao có thể có người khác cùng sáng tạo đây? Hần lại không có tìm người khác cùng viết tiểu thuyết, cũng không có nhờ ai viết thay, cái đáp án duy nhất này thật sự là vớ vẩn hết mức có thể... Bất kể như thế nào đi nữa, ít nhất Trương Hằng cũng coi như biết được mục đích của Hỏa Kỳ Lân, cứu vớt Kỳ Lân tộc.

- Ngược lại cũng không phải là không có biện pháp cứu vớt Kỳ Lân tộc. Trong thế giới quan ta sáng tạo, tổng cộng có ba hệ thống lực lượng tồn tại, theo thứ tự là mở cơ nhân tỏa của Thánh nhân, công nghệ văn tự ký hiệu của tập đoàn Tu chân giả, còn có Lộ tuyến nhân quả thần bí nhất. Mở cơ nhân tỏa có sức chiến đấu mạnh nhất, công nghệ văn tự ký hiệu có sức sáng tạo mạnh nhất, mà lộ tuyến nhân quả thì có tính cải biến mạnh nhất. Lộ tuyến nhân quả, kỳ thật chính là hình chiếu của đa nguyên vũ trụ, cho nên mới có thể cải biến vạn vật, cho nên mới có thể dự đoán tương lai, nếu như có được lộ tuyến nhân quả, như vậy xoay chuyển nhân quả, thay đổi hiện trạng của Kỳ Lân tộc cũng không phải là không được.

Lúc Trương Hằng đang định nói tiếp, bỗng nhiên từ đằng xa truyền đến một tiếng gầm gừ, ước chừng là ở khoảng cách bảy tám kilomet, thanh âm này lập tức làm cho cả ba người đều hoảng hốt, bởi vì bọn họ đều là dựa vào máu của Hỏa Kỳ Lân mới có thể thuận lợi đi qua Súc sinh đạo. Theo thuyết pháp của Trương Hằng, sinh vật trong Súc sinh đạo cũng không phải là quá lợi hại, nhưng mà phương thức tấn công của bọn chúng lại thiên kì bách quái, có nhiều sinh vật mặc dù không mở cơ nhân tỏa cũng vẫn rất khó chơi, hơn nữa trong Súc sinh đạo còn có một số lượng rất ít quái thú của Hồng Hoang đại lục... Tuy không so được với Ác ma viễn cổ có thể địch nổi thánh nhân, nhưng đối với ba người Trương Hằng vẫn có thực lực mang tính áp đảo, hần là tiếng gầm gừ này chính là của quái thú Hồng Hoang sao?

- Làm sao bây giờ?

Trương Hằng vội vàng hỏi một câu, hắn cũng không đợi Lý Cương Lô trả lời, trước một bước triệu hồi ra niệm động phù du pháo, sau đó đứng chắn trước hai người còn lại, hết sức chăm chú nhìn về phương hướng tiếng gầm vừa phát ra.

- Làm sao cái gì? Con quái thú đó căn bản là không phải đang lao về phía chúng ta.

Lý Cương Lô nhìn về nơi xa xăm, tiếp đó lười biếng nói.

Trương Hằng sững sốt một chút, hắn cũng cẩn thận quan sát tình hình phía xa, chỉ thấy ngoại trừ bụi đất tung bay, vô số cây cối ngã đổ cùng với tiếng dã thú rít gào thì còn có một vài tiếng động lớn giống như sét đánh hoặc là tiếng đạn pháo.

- Xem ra là dã thú chiến đấu với nhau... Không, là người của Atula đạo đi ra săn thú!

Trương Hằng bỗng nhiên nói với vẻ hưng phấn, y theo những gì Trương Hằng nói lúc trước, tài nguyên của Atula đạo cực kỳ thiếu thốn, chỉ có loại hoàn cảnh tàn khốc tới cực điểm này mới có thể tạo nên hiện trạng tự giết lẫn nhau của Atula đạo, nhưng mà chung quy tàn sát thì tàn sát, chứ cũng không thể không ăn uống a? Cho nên trong Atula đạo có cổng không gian thông với Ngạ quỷ đạo và Súc sinh đạo, chỉ là số lượng cổng không gian dẫn tới Súc sinh đạo cực ít, hơn nữa vị trí cũng bất định, cho nên vì sinh tồn người của Atula đạo chỉ có thể bắt dặc dĩ chém giết với Ngạ quỷ đạo... Lại nói tiếp thật sự là châm chọc, tài nguyên của Ngạ quỷ đạo cũng đồng dạng cực kỳ thiếu thốn, tên như nghĩa, vốn chính là thế giới của quỷ đói, rõ ràng còn muốn chém giết cướp bóc Ngạ quỷ đạo. So ra, đối với người đến từ Atula đạo, hoàn cảnh của Súc sinh đạo thực sự là tốt gấp trăm nghìn lần, cho nên chỉ cần tìm được cửa vào, người của Atula đạo sẽ chen nhau đến Súc sinh đạo săn bắn, nếu không phải do quy tắc trói buộc mà nói, thậm chí bọn họ căn bản không muốn trở về.

- Quy tắc? Quy tắc gì?

Lý Cương Lô kỳ quái hỏi.

- Quy tắc tử vong...

Trương Hằng nói thẳng:

- Không khác lắm với quy tắc của Chủ thần không gian, chỉ cần là nhân loại bước vào Atula đạo, tất cả đều sẽ bị đặt một ấn ký lên cơ thể, phàm là người có loại ấn ký này, chỉ cần rời khỏi Atula đạo ba ngày lập tức sẽ bị gạt bỏ, cái đó và quy tắc delete của Chủ thần có chút cùng loại. Do vậy người của Atula đạo chỉ có thể đến Súc sinh đạo săn bắn một phen sau đó lại trở về, bọn họ cũng rất sợ chết a, hơn nữa loại ấn ký này còn có tác dụng kích phát tâm ma, khiến cho nhân loại lâm vào giết chóc không cách nào kiềm chế, có thể nói là chính loại ấn ký này thúc đẩy sự sinh tồn ở Atula đạo.

Lý Cương Lô bỗng nhiên nhíu mày hỏi:

- Nói một cách khác, khi chúng ta tiến vào Atula đạo cũng sẽ bị nhiễm loại ấn ký này?

Trương Hằng gật đầu nói:

- Đúng vậy, ngay cả chúng ta cũng sẽ bị nhiễm loại ấn ký này, bất quá người yên tâm, sinh ra tâm ma không phải là chuyện dễ dàng như vậy, ít nhất cần vài tháng mới có thể sinh ra tâm ma hoàn chỉnh, nhưng mà đoán chừng trước đó chúng ta đã đến được phòng điều khiển rồi. Tại đó có thể giải trừ ấn ký trên người chúng ta một cách đơn giản, đây cũng là biện pháp duy nhất của chúng ta, bằng không mà nói, chỉ có người đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp mới có thể bỏ qua loại ấn ký này.

Lý Cương Lô tiếp tục nhìn về phía xa rồi nói:

- Chuyện về ấn ký tạm thời không đề cập tới, đằng xa có thể là người của Atula đạo, như vậy nói một cách khác, cổng không gian đang ở ngay gần đó, cổng vào Atula đạo có điểm gì đặc thù không?

Trương Hằng lại cười khổ một cái:

- Nếu như muốn nói về đặc thù, kỳ thực cũng có một điểm tương đối đặc thù, đó chính là cổng không gian từ Súc sinh đạo vào Atula đạo rất dễ bị khí tức nhân loại hấp dẫn, chỉ cần là nơi có nhiều người, cái cổng

không gian này sẽ xuất hiện rất dễ dàng... Mà ở Atula đạo thì hoàn toàn ngược lại, nơi càng ít người thì càng có khả năng xuất hiện cổng không gian.

Lý Cương Lôi lại nhíu mày, hắn thì thào nói:

- Như vậy người đi một chuyến đi, tùy tiện bắt vài người đem về đây.

Trương Hằng gật đầu nói:

- Cũng tốt, ta đi bắt mấy người đem về đây, để cho bọn họ dẫn chúng ta đi tìm cổng không gian, hắc hắc, ta cũng không tin là tùy tiện đi một chuyến lại gặp phải sinh vật còn mạnh hơn so với ta.

Lời còn chưa dứt, Trương Hằng đã đứng trên niệm động phù du pháo, bay về phía xa.

227. Chương 227: Atula Đạo (tam)

Trương Hằng thật sự cảm thấy rất phiền muộn, thực lực của hắn cũng không phải là yếu, trái lại, còn có thể xem là tương đối mạnh, nếu như không tính đến trình độ mở cơ nhân tỏa mà nói... trong các tiểu đội luân hồi, thực lực của hắn cũng coi như xếp trong top đầu. Dù sao uy lực của niệm động phù du pháo cũng không tệ, tuy gánh nặng đối với thân thể rất lớn, nhưng trong vòng mười giây, uy lực của niệm động phù du pháo đủ để địch nổi người mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba. Chỉ tiếc là... người hắn cần đối mặt thường không phải là đối tượng hiện tại hắn có thể ứng phó, bất kể là Trịnh Xá, Clone Sở Hiên hay thậm chí là con Hỏa Kỳ Lân kia cũng vậy, thực lực đều vượt qua hắn rất nhiều, trước mặt những người này niệm động phù du pháo thật sự là không khác cây tầm cho lắm...

- Phiền muộn a!

Trương Hằng lớn tiếng hét lên, nhanh chóng bay về hướng phát ra tiếng gầm rú, không bao lâu sau hiện trường chiến đấu đã ở trước mặt hắn, một sinh vật cùng loại với voi ma mút đang mạnh mẽ lao về phía trước, xung quanh thì có hơn mười nam tử cầm đủ loại vũ khí trong tay đang không ngừng vây công. Ngoại hình của những nam tử này đều rất khác nhau, ngay cả phương thức tấn công cũng hoàn toàn bất đồng, có mấy nam tử cầm vũ khí trông giống như súng, chỉ là súng này không bắn ra đạn, mà là một quả cầu lửa, vừa chạm đến thân thể quái thú lập tức phát nổ mãnh liệt, uy lực của nó ước chừng tương đương với tên lửa chống tăng loại nhỏ.

Còn có mấy nam tử tay cầm pháp trượng, mỗi lần lảo bảo chú ngữ là lại có một vài trụ băng bén nhọn bỗng nhiên xuất hiện bên cạnh quái thú, chỉ là uy lực của những trụ băng này kém hơn nhiều so với cầu lửa, hắn là chỉ dùng để quấy nhiễu. Mấy nam tử còn lại thì toàn thân có ánh sáng nhàn nhạt bao phủ, tốc độ di chuyển của bọn họ đều rất nhanh, hơn nữa khi mấy nam tử này tiến hành công kích, ánh sáng nhàn nhạt liên tục tập trung về phía vũ khí, tuy mỗi người đều chỉ sử dụng vũ khí làm bằng sắt thép bình thường nhưng vẫn có thể phá vỡ lớp da cứng rắn của quái thú, xem ra hắn là do tác dụng của loại ánh sáng nhàn nhạt kia.

- Người của nhiều hình thức văn minh khác nhau sao...

Trương Hằng đứng từ xa quan sát phương thức tấn công của từng người, mấy nam tử cầm súng hắn là người của nền văn minh sử dụng công nghệ văn tự ký hiệu cấp thấp nhất, thuộc phân nhánh luyện kim thuật của phân hệ da trắng, mà những người sử dụng chú ngữ ma pháp cùng những người sử dụng đấu khí còn lại thì đều thuộc nền văn minh sử dụng năng lượng, nhìn phương thức sử dụng đoán chừng cũng là một nhánh của Thánh nhân phân hệ da trắng.

Trương Hằng cũng không vội vã xuất hiện, chỉ tập trung nhìn kỹ tình hình chiến đấu, âm thầm ước lượng một chút trong nội tâm, một lúc sau hắn mới hoàn toàn yên lòng, trước mắt thực lực của những người này vẫn kém hơn nhiều so với hắn, nếu như hắn toàn lực công kích mà nói... sau tối đa vài giây đồng hồ tất cả đều sẽ bị hắn tiêu diệt. Xem ra tình hình của Atula đạo cũng không có khác biệt gì quá lớn so với thiết kế của hắn, vẫn bảo trì hình thức cạnh tranh tàn khốc nhưng không có hiệu quả, chỉ là vì giết chóc mà giết chóc.

- Như vậy tùy tiện bắt một hai người... Không đúng, phía sau bọn họ là thứ gì?

Khi Trương Hằng đang định bắt đầu tấn công, hần lại chợt nhìn thấy ở một vị trí xa hơn có bảy người đang đứng giống như chờ đợi thứ gì đó, trang phục của bọn họ có vẻ hoàng hơn so với những người đang chiến đấu với quái thú, hần là những người đang chiến đấu này chỉ là chút ít tép riu, chủ lực thực sự là bảy người đang đứng phía sau?

Nghĩ tới đây, Trương Hằng cũng không dám vội vàng tiến công, chỉ ẩn nấp sau bóng đại thụ, âm thầm di chuyển, bay đến sau lưng bảy người kia nhìn kỹ... không nhìn còn không sao, sau khi nhìn một cái lửa giận trong lòng Trương Hằng lập tức tràn ngập.

Sau lưng bảy người này có một số thiếu nữ đang bị trói, nếu chỉ như vậy thì coi như bỏ qua, nhưng mà trên cơ thể mấy thiếu nữ này lại có vô số miệng vết thương kỳ quái, hoặc là mất một khối thịt trên cánh tay, hoặc là thiếu một khối thịt lớn trên đùi, thậm chí còn có một thiếu nữ có đầy vết cắt trên ngực, phần da thịt chỗ đó cũng không còn...

Khi nhìn đến đây, Trương Hằng đã hiểu rõ có chuyện gì xảy ra, những thiếu nữ này rõ ràng chính là bị trở thành đồ ăn, bị những người khác ăn!

Tài nguyên của Atula đạo cực kỳ thiếu thốn, hơn nữa còn là thế giới dùng giết chóc làm mục đích tồn tại, tại đó, thực lực đại biểu cho tất cả, không có thực lực sẽ không có quyền, mà so ra, ngoại trừ một số lượng rất nhỏ, thể lực cùng thực lực của hầu hết nữ nhân đều không cách nào so sánh được với nam nhân. Điều này cũng tạo thành một kết quả đáng sợ, đối với nữ nhân, cuộc sống ở Atula đạo quả thực là giống như Địa ngục, bọn họ chỉ là tồn tại lệ thuộc, chỉ có thể trở thành thực phẩm, bị người khác ăn thịt... Tình huống như vậy thật sự làm cho sát ý của Trương Hằng tuôn trào.

Nghĩ đến liền làm, Trương Hằng không thể áp chế sát ý trong nội tâm thêm được nữa, hần đứng lên niệm động phù du pháo vút bay tới, trực tiếp hướng về phía bảy người đang đứng, mà đám người này cũng không hổ là thành phần dày dặn kinh nghiệm chiến trận, khi Trương Hằng vừa mới bay ra từ trong rừng cây, ba người trong số bảy người lập tức đồng thời giơ vũ khí trong tay lên, thoát nhìn cũng là vũ khí cùng loại với súng ống, có điều ba khẩu súng này lớn hơn nhiều so với súng của những người đang vây công quái thú, thoát nhìn giống như kiểu ống phóng tên lửa vác vai.

Ba người này cũng không nói chuyện, vừa nhìn thấy Trương Hằng xuất hiện, bọn họ lập tức phát động tấn công, lập tức, ba luồng sáng thoáng hiện ở vị trí nòng súng, vô số điểm sáng ngưng tụ lại, có điều mấy chùm sáng còn chưa kịp bắn ra, niệm động phù du pháo đã xuất hiện, vút vút mấy tiếng, đầu của ba người này lập tức nát vụn, thậm chí cả súng của từng người cũng bị phá nát, cho đến lúc này, mấy người còn lại mới nhìn rõ hình dạng của Trương Hằng.

- Gia tộc chúng ta phát hiện ra vùng đất màu mỡ trước, dựa theo quy định, các hạ có thể lấy đi một phần ba thu hoạch.

Mất thấy sau khi giết chết ba người Trương Hằng không có tiếp tục công kích nữa, trên mặt mấy người còn lại liền xuất hiện biểu lộ giống như vừa trút được gánh nặng, một thanh niên bỗng nhiên mở miệng nói.

Trương Hằng sững sốt một chút, hần vốn cho rằng sau khi giết chết ba người kia, mấy người còn lại sẽ hoặc là lập tức chạy trốn, hoặc là quỳ xuống cầu xin tha thứ, hoặc là toàn lực phản kích, chỉ có thể là một trong ba loại tình huống này, nhưng mà ai ngờ, rõ ràng chẳng những không phản kích không chạy trốn, ngược lại còn ra điều kiện với Trương Hằng bằng vẻ mặt thản nhiên, giống như vừa rồi Trương Hằng căn bản không có giết chết người của bọn họ.

Trong nội tâm Trương Hằng quả thực là buồn bực, tuy vậy hần cũng không phải là người tối dạ, tuy vẫn chưa rõ vì sao đối phương lại phản ứng như vậy, nhưng hần là có liên quan gì đó đến Atula đạo, đoán chừng là do hoàn cảnh của Atula đạo cực kỳ tàn khốc, cho nên mới tạo ra phản ứng coi thường nhân mạng của những người này... Nhưng mà Trương Hằng cũng không phải là đến yêu cầu chia chác đồ ăn hay tài nguyên gì, hần chỉ là định bắt vài người dẫn mình đến chỗ cổng không gian.

Do vậy hần không thêm quan tâm đến lý lẽ của thanh niên kia, một tay vừa nhấc lên, niệm động phù du pháo lại một lần nữa vút đến, mấy người còn lại đều không kịp đề phòng bị nổ đầu mà chết, chỉ còn lại có thanh niên vừa lên tiếng lúc trước, tuy đang bị một thanh niệm động phù du pháo chĩa vào đầu nhưng

người thanh niên này lại không hề có bất kỳ biểu lộ sợ hãi nào, thậm chí ngay cả thân thể cũng không hề run rẩy, hắn chỉ nhìn xem những thi thể đang nằm la liệt trên mặt đất rồi nói:

- Đáng tiếc, tại sao các hạ lại lãng phí như thế chứ? Muốn giết cũng không nên giết tại vùng đất màu mỡ, tại đây đầy đất đều là đồ ăn, ai lại nguyện ý ăn thịt những người này? Nếu như để trở lại chủ thành đã rồi hãy giết, khi đó có thể đổi được nước sạch dùng trong năm đến mười ngày, thật là quá mức lãng phí...

Sát ý của Trương Hằng vốn đang sôi trào mãnh liệt, nhưng sau khi nghe người thanh niên này nói, sát ý trong lòng hắn lại dần trở nên phai nhạt, trái lại, nội tâm hắn dần bị một loại bi thương chiếm cứ. Có lẽ đối với thế giới thực tế mà nói, ăn thịt người quả thực là tội ác tày trời, nhưng đối với Atula đạo, thịt người bất quá là một loại đồ ăn tuần hoàn rất bình thường mà thôi, tại đó ăn thịt người cũng không phải tội, chỉ có nhỏ yếu mới là tội...

- Người không sợ chết sao?

Trương Hằng dần hạ xuống từ giữa không trung, hắn bay đến trước mặt người thanh niên, lạnh lùng hỏi. Thanh niên nghi hoặc nhìn Trương Hằng hơn mấy chục giây, sau đó mới nói:

- Ta không sợ chết, dù sao ta cũng là phế vật, không có sức lao động gì, ngược lại chính người mới khiến cho người khác cảm thấy kỳ quái, rõ ràng có thực lực mạnh như vậy, vì sao còn muốn giết chết bọn họ? Dùng thực lực của người mà nói, thành lập một gia tộc mới cũng hoàn toàn không có vấn đề gì, tại sao lại phải giết chết toàn bộ những người trợ lực này?

Trương Hằng trầm mặc mất một lúc, sau đó mới tiếp tục nói:

- Nếu như người đã không sợ chết thì tốt rồi, người biết đường trở về chứ? Biết thì nói một tiếng, ta không có nhiều thời gian ở đây tán chuyện nhảm.

Thanh niên sững sốt một chút, hắn nhìn mấy thanh niệm động phù du pháo đang lơ lửng rồi mới lên tiếng:

- Ừm, ta biết rõ đường trở về... Không lẽ người là người sống ở vùng đất màu mỡ này?

Trương Hằng cười lạnh, hắn cũng không trả lời câu hỏi, chỉ giơ tay lên chỉ về phía xa, trừ thanh niệm động phù du pháo đang ở dưới chân hắn ra, tất cả những thanh còn lại đều hóa thành ánh sáng lấp lánh bay về hướng chiến trường, mấy chùm laser lớn bắn ra, chỉ vài giây sau, khu vực chiến trường đã trở nên hoàn toàn yên tĩnh, tiếng gầm gừ của quái thú cũng biến mất. Mà cho đến lúc này, trên mặt thanh niên mới xuất hiện biểu lộ kinh ngạc, có điều cũng chỉ là kinh ngạc, ngoài ra không hề có chút sợ hãi, giống như hắn thật sự không biết chữ chết viết như thế nào.

- Dẫn đường, đưa chúng ta đến Atula đạo.

Lúc này Trương Hằng mới nhìn về phía thanh niên trước mặt rồi lạnh lùng nói. Thanh niên yên lặng thì thầm mấy chữ "Atula đạo" vài lần, sau đó bỗng nhiên mãnh liệt ngẩng đầu lên:

- Người là người đến từ Thiên Đường? Thế giới này thật sự có Thiên Đường sao?

228. Chương 228: Tiến Vào (nhất)

- Thiên Đường?

Thiên Đường... Có lẽ đối với người của Atula đạo mà nói, thế giới thực tế thật sự là Thiên Đường chỉ tồn tại trong truyền thuyết, nơi đó có tài nguyên dồi dào, nơi đó có đất đai màu mỡ, nơi đó có ánh mặt trời tươi đẹp, nơi đó có cỏ cây xanh tươi, nơi đó có sông suối xanh biếc, nơi đó có bình yên cùng an toàn...

Người sống trong Atula đạo, tổ tiên của bọn họ đều đến từ các thế giới khác nhau, tuy lịch sử những thế giới này đều bất đồng, ngay cả hình thức văn minh cũng có khác biệt rất lớn, nhưng tương đối mà nói, phần lớn thế giới của những người này cũng giống như thế giới thực tế vậy. Sinh tồn trên Trái đất, có nguồn nước

cùng đất đai, có thực vật cùng động vật, tương đối mà nói, chênh lệch tài nguyên giữa những thế giới này cũng không phải là quá lớn.

Do vậy những người này vì nhớ về thế giới trước kia của chính mình, khó tránh khỏi có chút đồn đại lưu truyền, có lẽ đã trải qua rất nhiều chuyển biến, cũng có lẽ toàn bộ hậu thế của những người này đều đã chết, cho nên những lời đồn đại đều đã có cực biến hóa lớn, ví dụ như thế giới nguyên bản được gọi là Thiên Đường, đây là chuyện hoàn toàn có khả năng.

Trương Hằng nhìn thật sâu vào người thanh niên trước mặt, hắn cũng không nhiều lời, chỉ khẽ vẫy nhẹ một tay, trực tiếp khống chế một thanh niệm động phù du pháo nâng thanh niên lên, tiếp đó hai người bay với tốc độ cao, sau chốc lát đã đáp xuống một rừng cây, hai người Lý Cương Lôi vẫn đang yên lặng ngồi đợi.

- OK.

Trương Hằng nói với hai người còn lại:

- Mọi chuyện đều làm tốt rồi, người này biết rõ vị trí cổng không gian, để cho hắn dẫn chúng ta đến Atula đạo... Nhưng mà hơi phiền phức một chút, tại Atula đạo, địa vị của nữ nhân rất thấp kém, Nataya, ta sợ nếu như ngươi không che mặt lại có thể sẽ gặp chút phiền toái.

Thanh niên kia bỗng nhiên xen vào nói:

- Sẽ không có phiền toái gì... Thực xin lỗi, ta không biết quy tắc của Thiên Đường như thế nào, nhưng mà thế giới của chúng ta cũng có quy củ riêng: Thịt của người khác là của người khác, trừ phi người biến luôn người khác thành thịt, nếu không thì đừng có động vào, đây là một câu ngạn ngữ của thế giới ta. Chỉ cần nữ nhân này cải trang thành thịt người, trong thời gian ngắn nàng sẽ tuyệt đối an toàn, trước khi người bị giết chết sẽ không có ai động vào nàng.

Hai người Trương Hằng cùng Lý Cương Lôi liếc mắt nhìn nhau, Lý Cương Lôi trực tiếp hỏi:

- Cải trang thành thịt người? Cải trang thành thịt người là như thế nào?

Thanh niên cũng không chậm trễ, trực tiếp mở miệng nói:

- Chỉ cần để nàng hoàn toàn khóa thân, lấy dây thừng trói hai tay lại, tiếp đó...

Còn chưa có nói xong, người thanh niên đã trực tiếp ngừng lại, bởi vì ở bên cạnh hắn, sát ý của Trương Hằng lại một lần nữa tuôn trào, thanh niên giống như rất miễn cảm đối với sát ý, tuy hắn cũng không biết mình đã mạo phạm Trương Hằng lúc nào, nhưng vẫn ngay lập tức im miệng.

Trương Hằng nhìn xem sắc mặt trắng bệch của Nataya, hắn nói:

- Nataya, không nên suy nghĩ lung tung, ngươi là tinh thần lực khống chế giả của Bắc dương châu đội, ngươi là đồng đội của ta, không cần phải lo lắng. Vấn đề này rất dễ giải quyết, nhiều nhất là giết một vài người mà thôi, ta thật sự muốn nhìn xem ai dám không có mắt động vào ngươi. Tóm lại không cần lo lắng gì, chúng ta cũng không phải là đi khiêu chiến toàn bộ Atula đạo, chỉ cần đi đến phòng điều khiển là được.

Nói xong, Trương Hằng lại nhìn về phía tên thanh niên, biểu lộ của thanh niên này vẫn không hề có chút sợ hãi, hắn nhìn thẳng vào mắt Trương Hằng rồi nói:

- Ta rất quen thuộc với đường đi trong các chủ thành ở Atula đạo, cũng biết rất nhiều mật đạo cùng di tích, nếu như các ngươi muốn tìm kiếm thứ gì đó, ta có thể dẫn đường...

Khi nói đến đây người thanh niên dừng lại một chút, Trương Hằng nhìn thanh niên trước mặt, hắn lạnh lùng hỏi:

- Sau đó thì thế nào? Ngươi cung cấp trợ giúp cho chúng ta là muốn nhận được thứ gì sao?

Biểu lộ một mực thản nhiên của thanh niên rốt cuộc trở nên chần chờ, hắn im lặng một lúc lâu rồi mới nhìn hướng về phía Trương Hằng nói:

- Nếu các ngươi thật sự đến từ Thiên Đường, như vậy xin hãy dẫn ta rời khỏi cái thế giới này, cho dù chỉ có một giây cũng được, ta muốn nhìn thấy cỏ cây hoa lá, ta muốn nhìn thấy nước sông xanh biếc, ta muốn

nhìn thấy ánh mặt trời tươi đẹp, ta muốn được nhìn thấy Thiên Đường trong truyền thuyết, cho dù chỉ có một giây cũng được... xin các người dẫn ta rời khỏi Atula đạo!

Ba người Trương Hằng đều rất kinh ngạc, bởi vì câu trả lời của thanh niên này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của bọn họ, vốn ba người còn tưởng rằng người thanh niên này chỉ đơn giản là muốn lực lượng cường đại hoặc là quyền cao chức trọng. Dù sao theo như miêu tả của Trương Hằng về Atula đạo, nơi đó vốn không tồn tại tình bạn, không tồn tại tình yêu, không tồn tại tình thân, con người đều chỉ giống như xác không hồn, người như vậy rõ ràng cũng có cái gọi là mộng tưởng?

Trương Hằng thở dài, hần quay sang nhìn Lý Cương Lôi một chút sau đó nói thẳng:

- Ta muốn đi hoàn thành một chuyện rất nguy hiểm, Atula đạo bất quá là trạm trung chuyển mà thôi. Nếu như ta có thể còn sống trở về mà nói... ta đáp ứng người, đưa người đến Thiên Đường.

Thanh niên nhìn thật sâu vào mắt Trương Hằng, một lúc sau hần nhẹ gật đầu rồi nói:

- Như vậy chúng ta lập tức đi Atula đạo, gia tộc ta đến vùng đất màu mỡ này đã hai ngày một đêm rồi, hi vọng lối về vẫn chưa biến mất.

Nói xong, hần liền dẫn đầu đi về hướng rừng cây, ba người Trương Hằng liếc mắt nhìn nhau, sau đó cũng đều đi theo sau lưng người thanh niên. Mà cho đến lúc này, Trương Hằng mới phát hiện trên cơ thể người thanh niên này vậy mà không hề có dấu khí tồn tại, cũng không có pháp lực, ngay cả tinh thần lực cũng chỉ ở mức của người bình thường. Nói một cách khác, người thanh niên này quả thật giống như chính hần đã nói vậy, phế vật... ít nhất tại Atula đạo hần chính là phế vật.

Bất quá gia thế của thanh niên này dường như rất tốt, tuy tài nguyên tại Atula đạo xác thực là thiếu thốn, nhưng theo tập tục của nhân loại, những người có quan hệ huyết thống thường sẽ đoàn kết chung một chỗ. Sau khi trải qua nhiều năm diễn biến, xã hội tại Atula đạo trở thành phương thức do các gia tộc thống trị, dùng lực lượng quân sự của gia tộc tạo nên chủ thành. Mà gia tộc của người thanh niên này đúng là gia tộc nhập chính của một chủ thành nào đó, do vậy mặc dù là phế vật, hần vẫn có được quyền sống sót.

Trên đường đi, để tìm hiểu thêm thông tin, ba người Trương Hằng cũng không ngừng hỏi han thanh niên về tất cả các loại tình huống của Atula đạo. Mà thanh niên này quả nhiên là không biết không nói, biết gì nói nấy, không hề lừa gạt, tất cả những chuyện hần biết đều được kể lại một cách rõ ràng rành mạch, kể cả lịch sử, nhân văn, tài nguyên... của Atula đạo.

-... Mẹ của ta là thịt người, hoặc có thể nói là thịt người dự bị, bị bắt về từ một gia tộc nhỏ của chủ thành khác, sau đó bị cha ta chọn trúng, sau đó thì có ta. Từ khi ta có trí nhớ cho đến nay, mỗi tối mẹ ta đều là mỉm cười ôm ta, sau đó không ngừng kể cho ta sử thi cổ đại. Tổ tiên của chúng ta là tội nhân bị đày xuống từ trên Thiên Đường. Bởi vì đắc tội với Thần, không tuân theo ý chỉ của thần, cho nên bị đày xuống trần gian, để cho chúng ta chịu khổ vô thời hạn.

Trong đêm cùng ngày, chỉ còn cách cổng không gian hơn hai mươi kilomet nên mọi người cũng dừng lại nhóm lửa ăn tối, thuận tiện nghỉ ngơi một đêm lấy sức, mà người thanh niên cũng vừa ăn vừa tiếp tục kể về hoàn cảnh ở Atula đạo.

- Thần bảo là có tội... Đến cùng là tội gì!

Thanh niên nói với ánh mắt mờ mịt:

-... Khi ta lên năm tuổi, trong một lần cướp đoạt cổng dẫn đến vùng đất màu mỡ, gia tộc của ta bị mấy gia tộc khác mai phục, sau đó địa vị của gia tộc lập tức tuột dốc, trong thời điểm khó khăn nhất, để bảo tồn thực lực, tất cả nam nhân đều được giữ lại, mà tất cả nữ nhân thì bị trở thành thịt người... Mẹ của ta cũng bị giết chết, sau đó bị cha ta ngâm muối, nói là có thể ăn càng lâu một chút... Đến lúc chết mẹ ta vẫn mỉm cười, nói với ta nhất định phải sống sót, cho dù phải ăn phân, cho dù bị người khác đạp đầu, cũng nhất định phải sống...

Khi nói đến đây nước mắt trong mắt thanh niên đã chậm rãi chảy ra.

- Mẹ của ta có nói, từng có một vị tổ tiên trong gia tộc mẹ ta đã quay về Thiên Đường, mẹ ta nói vị tổ tiên kia có để lại một ít ghi chép. Trong ghi chép chỉ nói vị tổ tiên kia không hợp với những người xung quanh,

hắn quý trọng sinh mạng, thích giúp đỡ người khác, không chịu ăn thịt người, trong thời điểm nguy hiểm nhất cũng không chịu ăn. Mà người này lại càng ngày càng mạnh, mạnh đến mức toàn bộ thế giới không có ai là đối thủ của hắn, sau đó hắn rút cuộc thoát ly khỏi trần gian, quay về lại Thiên Đường... Cho nên mẹ của ta nói cho ta biết, cái thế giới này còn có một thứ được gọi là tình cảm, được gọi là lương thiện, là tâm tình muốn bảo vệ người quan trọng nhất đối với mình, là tâm tình muốn sống sót, là một thứ như vậy. Mẹ của ta nói cho ta biết, chỉ cần có loại tình cảm này, con người sẽ có thể không ngừng trở nên mạnh mẽ, thẳng đến khi trở về Thiên Đường mới thôi.

Thanh niên vừa rơi lệ vừa nói, Trương Hằng cùng Lý Cương Lôi đều kìm nén sự ngạc nhiên của mình, bởi vì những lời người thanh niên này nói hoàn toàn giống như những gì bọn họ suy đoán lúc trước. Tuy nhân loại trong Atula đạo không ngừng phân tranh cùng loạn chiến, nhưng lại không có người mở cơ nhân tỏa đạt tới thực lực Thánh nhân, nguyên nhân duy nhất là do bọn họ không có chấp niệm, không có chấp niệm vì bảo hộ cùng sống sót mà trở nên mạnh mẽ. Vậy mà không ngờ trong đó rõ ràng có một người đã rời khỏi Atula đạo, như vậy thực lực của người này ít nhất cũng phải là tầng thứ tư trung cấp...

Thanh niên lại tiếp tục nói:

- Mẹ ta đã chết rồi, bị người trong gia tộc ăn hết, vậy ta nên bảo hộ cái gì đây? Ta còn có thể có được thứ tên là tình cảm sao? Cho dù thế nào đi nữa ta vẫn là phế vật, người trong gia tộc nói ta bất quá là thịt người dự trữ mà thôi, chỉ cần gia tộc cảm thấy cần, như vậy ta sẽ tùy thời bị ăn. Ta không biết nên sống vì cái gì, ta cũng không có người mình muốn bảo vệ, mẹ ta nói nhất định phải sống, cho dù là phải chịu đựng tất cả, nhưng mà tại sao ta lại phải sống đây? Ta đã không muốn sống... Thiên Đường, thật muốn nhìn một chút, cho dù chỉ có một giây cũng được...

229. Chương 229: Tiến Vào (nhị)

- Được!

Trương Hằng bỗng nhiên mãnh liệt đứng lên, hắn nhìn thẳng vào thanh niên đang rửa nước mắt trước mặt rồi lớn tiếng nói:

- Được! Chỉ cần ta không chết, ta nhất định sẽ cho người nhìn thấy Thiên Đường... Không có người mình muốn bảo vệ cũng không sao, thứ bản thân muốn bảo vệ không nhất định phải là người, người có thể bảo vệ tín niệm của mình... vì bảo vệ tín niệm muốn nhìn thấy Thiên Đường mà sống!

- Còn có, những cái gọi là Thần kia, sớm muộn gì cũng có một ngày bọn hắn sẽ gặp quả báo.

Khi nói đến đây Trương Hằng liền ngẩng đầu nhìn hướng về phía bầu trời, hắn cười lạnh.

- Những cái khác thì cũng thôi, duy chỉ có chuyện như vậy là ta không cách nào tha thứ!

Trương Hằng lớn tiếng quát:

- Đám súc sinh phân hệ da đen, các người rửa sạch cổ đi, sớm muộn gì cũng sẽ có một ngày, ta cho các người biết thế nào là báo ứng!

Trương Hằng cũng không phải người tàn khốc, khi hắn thiết kế cái di tích này chỉ mơ hồ xếp đặt ra thế giới quan của Lục đạo luân hồi, sau đó do nội dung tự phát triển hình thành nên các chi tiết cụ thể. Mà thế giới quan của Atula đạo chính là do nội dung tự phát triển mà ra, Trương Hằng chỉ biết đại khái rằng Atula đạo là một thế giới giết chóc điên cuồng, còn lại đối với những chi tiết cụ thể thì hắn hoàn toàn không biết gì cả. Hắn cũng là từ miệng thanh niên trước mặt mới biết được tường tận về thế giới này... một thế giới tàn khốc!

- Tên ta là Trương Hằng, hắn là Lý Cương Lôi, nàng là Nataya, bọn họ đều là đồng đội của ta, người tên là gì?

Thanh niên ngậy ngốc một chút, hắn hỏi ngược lại:

- Đồng đội? Đồng đội là cái gì?

Trương Hằng hơi sững sờ, hần trực tiếp nói:

- Đồng đội chính là người kề vai chiến đấu, là người ta có thể phó thác tính mạng, cũng có thể gọi là chiến hữu, gọi là sinh tử chi giao. Tóm lại là người ta có thể yên tâm giao phó phía sau lưng, hoàn toàn không hề phòng bị, đó chính là đồng đội.

Thanh niên trầm mặc một lúc, sau đó mới rất nghiêm túc nói:

- Tên ta là Axis Baal.

(Đồng đội sao? Phó thác tính mạng... Thủ hộ tín niệm...)

Cả Axis và Lý Cương Lô đều nhìn về phía Trương Hằng, hai người đều yên lặng thật lâu...

Giữa trưa hôm sau bốn người thuận lợi đi đến chỗ cổng không gian tiến vào Atula đạo, cánh cổng không gian này đã trở nên vô cùng mờ nhạt, giống như tùy thời đều có thể biến mất, cả bốn người đều nhẹ nhàng thở ra một hơi, nếu như cánh cổng này biến mất mà nói, có trời mới biết đến khi nào mới có thể tìm được một cánh cổng khác, hơn nữa đối với Axis, đó cũng sẽ là dấu chấm hết. Chính vì thế không thể không thừa nhận, vận khí của mọi người cũng không tệ, tất cả đều không hề chần chừ, từng người một bước vào bên trong tầng sương mù mờ nhạt, chỉ trong nháy mắt, thân ảnh của bốn người đều đã biến mất không còn dấu vết. Mà sau khi bốn người Trương Hằng biến mất không lâu, một thiếu nữ xinh đẹp có vẻ mặt lạnh như băng chậm rãi đi tới trước cổng không gian, chỉ thấy nàng lấy ra một mảnh giấy nhỏ, cũng không biết nàng làm trò gì, lớp sương mù vô cùng mờ nhạt bỗng nhiên lại trở nên nồng đậm, mà sau khi làm xong tất cả, thiếu nữ này mới cất mảnh giấy đi, đồng thời ngẩng đầu nhìn hướng về phía cực xa xôi, tại đó đúng là một trong số những cánh cổng tiến vào Súc sinh đạo.

Giờ phút này tại Nhân đạo, Trịnh Xá đang khiêng một ngọn núi nhỏ bay vút lên bầu trời, ngọn núi nhỏ này cao tầm hai trăm mét, tình cảnh Trịnh Xá khiêng ngọn núi quả thật là giống như con kiến đang khiêng quả bóng đá, hiệu quả thị giác của chuyện này thật sự là kinh người đến mức không thể chịu được, chứng kiến quá trình thông qua quét hình tinh thần lực, tất cả mọi người đều vô cùng yên lặng.

Trịnh Xá khiêng ngọn núi bay ra xa khoảng độ mấy kilomet rồi mới quăng xuống, khi ngọn núi nhỏ này vừa chạm đất, lập tức một tiếng động đình tại như óc xuất hiện, tất cả mọi người đang đứng cách xa mấy kilomet đều cảm thấy mặt đất dưới chân mình rung lên, lại nhìn thấy tro bụi phía xa đang dâng cao ngất trời, biểu lộ yên lặng của mọi người lại càng thêm nghiêm trọng.

- Thật đúng là vũ khí quy mô lớn hình người.

Lăng Tân cảm thán một câu với vẻ mặt trào phúng, sau đó mới nói với Trịnh Xá thông qua tâm linh tỏa liên:

- Còn bao nhiêu mét nữa? Đến khi nào thì xong?

Trịnh Xá cười hắc hắc nói:

- Ừm, còn cần phải đi thông hơn một nghìn mét nữa, khi đó chúng ta có thể sử dụng goblin glider bay đến chỗ cổng không gian, ước chừng phải mất thêm 24 tiếng đồng hồ nữa.

- Như vậy cần phải nhanh lên một chút.

Lăng Tân lắc lắc đầu nói:

- Nếu như ta đoán không lầm mà nói, chúng ta đã không còn nhiều thời gian nữa rồi.

- Đúng vậy, hiện tại chúng ta không phải lo chuyện bị đám Trịnh Xá đuổi kịp nữa, chuẩn xác mà nói, bọn họ đã không còn nhiều thời gian.

Trương Hằng cười nói, sau khi tiến vào Atula đạo, tinh thần Trương Hằng bỗng nhiên trở nên bớt căng thẳng hơn nhiều, Nataya tò mò hỏi thử, mà Trương Hằng cũng không giấu diếm, trực tiếp thừa nhận:

- Lúc trước khi ở trong Nhân đạo và Súc sinh đạo, sở dĩ ta khấn trương như vậy chính là vì sợ gặp phải Trịnh Xá. Nếu như gặp hắn, tuy khả năng lớn là hắn sẽ không giết ta, nhưng mà khi đó ta sẽ không còn

cơ hội lấy được Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp nữa, càng có thể là bị mấy người Trịnh Xá giam lỏng, khi đó chúng ta chính là trốn không thoát, đánh cũng không thắng. Nói một cách khác, chỉ cần bị hắn bắt gặp, chúng ta sẽ triệt để thua!

Trương Hằng rất nghiêm túc nói:

- Nhưng mà ở Atula đạo thì lại khác, bởi vì ở đây khắp nơi đều là nhân loại, đâu đâu cũng là giết chóc cùng phân tranh. Nếu như chúng ta cẩn thận một chút, cho dù là mặt đối mặt đi ngang qua, đoán chừng đám Trịnh Xá cũng sẽ không chú ý đến chúng ta.

Khi nói đến đây Trương Hằng lập tức cười hắc hắc, hắn nói tiếp:

- Đồng thời, chúng ta cũng đang ở rất gần phòng điều khiển rồi, chỉ cần lấy được quyền khống chế đối với Lục đạo luân hồi, khi đó cho dù là Trịnh Xá cũng sẽ không làm gì được chúng ta nữa, do vậy thời gian của bọn họ đã không còn nhiều rồi, ít nhất đã không còn kịp ngăn cản chúng ta.

Lý Cương Lôi đột nhiên hỏi:

- Như vậy phòng điều khiển nằm ở nơi nào trong Atula đạo? Sẽ không phải là tự động di chuyển lung tung giống như cổng không gian đấy chứ?

Trương Hằng lắc đầu nói:

- Làm sao có thể, phòng điều khiển nằm ở phía dưới tòa chủ thành đầu tiên của thế giới này. Ha ha ha, chúng ta có người dẫn đường mà đúng không, Axis, tòa chủ thành đầu tiên nằm ở đâu? Chúng ta lập tức đến đó!

Axis lại trực tiếp lắc đầu:

- Ta không biết.

- Ha ha, không biết sao... Hả? Không biết? Người là người dẫn đường cơ mà, tại sao lại không biết? Không phải thế giới này dùng chủ thành để tiến hành phân chia khu vực sao?

Trương Hằng nhìn về phía Axis với vẻ kinh ngạc, mà Axis thì lại cay đắng nói:

- Ta thật sự không biết, bởi vì tất cả chủ thành đều tuyên bố mình chính là chủ thành tạo dựng sớm nhất, tất cả chủ thành còn lại đều là thành thị lệ thuộc, cho nên ta thật sự không biết chủ thành đầu tiên là cái nào...

230. Chương 230: Tiến Vào (tam)

Trương Hằng lập tức cảm thấy máu xộc lên não, khi hắn thiết kế Lục đạo luân hồi, xác thực là đã cẩn thận xếp đặt một vài chi tiết, ví dụ như để phân biệt rõ vị trí của phòng điều khiển, hắn cũng không có đặt phòng điều khiển ở khu vực hoang dã, mà là đặt phía dưới tòa chủ thành đầu tiên, nhưng mà ai ngờ lại có thể xảy ra chuyện như vậy, rõ ràng tất cả các chủ thành đều tuyên bố mình chính là chủ thành xây dựng đầu tiên... Trương Hằng thật sự cảm thấy vô cùng phẫn uất, mà ở phía sau hắn Lý Cương Lôi lại đang không ngừng bĩu môi giống như đã thành thói quen.

- Lẽ nào lại như vậy!

Trương Hằng phẫn nộ hét lên hai tiếng, sau một lát cuối cùng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp nhận sự thật. Bọn họ phải đi một vòng lần lượt, cẩn thận kiểm tra từng chủ thành, như vậy tính ra mà nói, đám Trịnh Xá chẳng những không lo thiếu thời gian, trái lại, thời gian của bọn họ còn vô cùng dư dả...

-... Nói một cách khác, có tổng cộng mười ba tòa chủ thành?

Trương Hằng khổ sở ôm mặt:

- Nếu như vận khí tốt, nói không chừng có thể tìm được phòng điều khiển ngay phía dưới tòa chủ thành đầu tiên, nhưng nếu như vận khí không tốt mà nói, sẽ cần phải tìm kiếm hết cả mười ba chủ thành... Haiz, tính toán a, kiểm tra chủ thành cần khoảng hai ngày, mà di chuyển từ một tòa chủ thành đến một tòa chủ thành khác, cho dù không có bất kỳ ngoài ý muốn nào cũng phải tiêu tốn tầm bảy ngày, nói một cách khác, có khả năng chúng ta sẽ phải mất đến hai tháng để tìm kiếm phòng điều khiển.

Lý Cương Lôi cười với vẻ trào phúng:

- Vấn đề mấu chốt ở đây là người định để ẩn ký ảnh hưởng đến chúng ta sao? Tâm ma a, nếu như bị tâm ma ảnh hưởng trước khi tìm được phòng điều khiển thì thế nào? Khi đó chúng ta còn có thể nhớ tới nhiệm vụ tìm kiếm phòng điều khiển sao? Sợ không có thời gian vì còn đang bận vui đầu vào giết chóc ấy chứ.

Trương Hằng khoát khoát tay nói:

- Sao có thể khoa trương như vậy, tâm ma bất quá là do dục vọng thúc đẩy, ảnh hưởng đến tâm tình mà thôi, chúng ta chỉ cần khắc hạ là được, đợi đến khi tìm được phòng điều khiển sẽ có thể giải trừ tâm ma một cách đơn giản. Nói đến tâm ma, Axis, có khi nào người cảm thấy muốn giết chóc một cách điên cuồng không? Muốn giết chết tất cả những người xung quanh, từng có ý nghĩ như vậy bao giờ chưa? Hoặc là có bao giờ mẹ người điên cuồng như vậy không? Muốn giết chết người khác, có không?

Axis lập tức sững sờ, hần suy nghĩ một lúc rồi mới lên tiếng:

- Không, ta chưa bao giờ có ý nghĩ như vậy, hơn nữa mẹ ta ôn nhu như vậy, làm sao có thể muốn giết chóc điên cuồng? Không có khả năng.

Trương Hằng gắt gao nhìn chăm chăm vào mắt Axis, một lúc lâu sau cười khổ nói:

- Nếu như người không có nói dối mà nói, vậy tổ tiên của người, người đó mà là tầng thứ tư trung cấp cái gì nữa, rõ ràng đã là Thánh nhân... hoặc là vô cùng tiếp cận Thánh nhân. Năng lượng của hần vẫn một mực tồn tại ở trong huyết mạch còn sót lại, chỉ cần là huyết mạch trong vòng mười đời sẽ không lo bị tâm ma ảnh hưởng, người này thật đúng là khủng bố, rõ ràng tại Atula đạo mà cũng có thể đạt tới trình độ này, có điều vì sao ta lại không biết là có một Thánh nhân như vậy tồn tại chứ? Nếu như Atula đạo thật sự xuất hiện một Thánh nhân mà nói, ta không thể nào không biết được, đám súc sinh phân hệ da đen cũng không có khả năng mặc kệ chuyện này, làm sao có thể đây?

Mặc kệ Trương Hằng nghi hoặc như thế nào đi nữa, Axis xác thực là không hề có dấu hiệu của tâm ma các loại, có điều đây cũng không phải là vấn đề trọng yếu, trước mắt chuyện quan trọng nhất vẫn là lập tức tìm đến phòng điều khiển. Cứ như vậy, bốn người xuất phát hướng về tòa chủ thành gần nhất, cánh cổng không gian lúc trước mọi người đi qua xuất hiện ở một cánh đồng hoang vu, khu vực này phẳng phất như bị đạn pháo cày qua cày lại vài trăm lượt, đất đai đều tản ra mùi lưu huỳnh, toàn bộ mặt đất đều mang màu vàng tro, ngay cả một ngọn cỏ dại cũng không có thì đừng nói gì đến cây cối các loại rồi. Mà bầu trời của Atula đạo cũng không tồn tại trời xanh mây trắng, chỉ có một màu tro ảm đạm kéo dài vô biên, đây còn là ban ngày, đến ban đêm thì chắc chắn là đưa tay không thấy được năm ngón, hoàn toàn chả có mặt trăng hay ngôi sao nào. Màu sắc chủ đạo của toàn bộ Atula đạo chính là màu vàng tro, thoạt nhìn qua còn không sao, nhưng sau khi ba người Trương Hằng quan sát tầm một buổi, nhìn đến mức chán chê rồi mà ngay cả một xíu màu xanh cũng vẫn không thấy đâu, loại cảm giác này thật sự là khiến cho người khác phải cảm thấy bức bối.

- Ở đây thì còn cần gì tâm ma nữa, chỉ riêng cái hoàn cảnh này đã đủ khiến cho người ta phát điên rồi.

Trương Hằng cười khổ, tài nguyên của Atula đạo xác thực là vô cùng thiếu thốn, chỉ có một số lượng rất ít thực vật hoang dã, hơn nữa những thực vật này phần lớn là toàn gai nhọn chi chít, hoặc là mang theo kịch độc. Do thiếu ánh sáng mặt trời, nhân loại không thể gieo trồng mà sống, do vậy trong Atula đạo, nắm là loại thực vật phổ biến rộng rãi duy nhất, loại nắm này cực kỳ ưa thích sinh trưởng từ trong xác chết, hơn nữa chỉ cần có chút nước, tốc độ sinh trưởng sẽ cực kỳ nhanh. Sau khi một xác chết bị phân hủy, thường có thể sinh ra số lượng nắm đủ cho hàng chục người ăn, vì thế lúc trước Axis mới bảo Trương Hằng là lãng phí, hơn mười xác chết, tại Atula đạo cũng là một tài sản rất lớn.

So ra, tại Atula đạo thịt người chính là một loại xa xỉ phẩm, bởi vì mỗi một xác chết có thể đổi thành lượng nắm cho hơn mười người, vì thế đối với Atula đạo mà nói, thịt người vẫn là đái ngộ chỉ có thành viên của

gia tộc mới có thể hưởng thụ. Về phần xa xỉ phẩm cao cấp thì là thịt của sinh vật bắt được từ Ngạ quỷ đạo cùng Súc sinh đạo, dù sao đi nữa, đối với thịt đồng loại, nhân loại đều có một loại tư tưởng chống lại trời sinh, nếu như có lựa chọn khác mà nói, ai lại nguyện ý ăn thịt đồng loại của chính mình?

-... Nói cách khác, ở trong cái thế giới này hai tháng, chúng ta nhất định phải ăn nấm mọc ra từ xác chết? Hoặc là ăn thịt người? Ta không muốn!

Sau khi nghe Axis giới thiệu những nơi cung cấp lương thực thực phẩm xong, Trương Hằng lập tức sợ choáng váng, mà Lý Cương Lôi ở bên cạnh thì chỉ cười lạnh:

- Đúng vậy, đồ ăn của chúng ta chỉ có thể duy trì thêm bốn ngày, nếu như không tìm thấy nguồn cung cấp thực phẩm trong vòng bốn ngày, chúng ta nhất định là phải chịu đói.

Mặt mũi Trương Hằng tràn đầy sầu khổ, thịt người, đó là thứ cho dù chết đói hắn cũng không muốn ăn, về phần nấm mọc ra từ xác chết thì... chỉ vừa nhắc đến đã khiến cho người khác phải nôn ọe liên tục, tuy ở thế giới thực tế đa số loài nấm cũng là mọc ra từ thực vật hư thối, nhưng mà cho dù như thế nào cũng không thể mọc ra từ xác chết thối rữa a!

Về phần những loại thực phẩm còn lại, nếu như là thịt của các loại thú trong Súc sinh đạo thì còn có thể tiếp nhận, chẳng qua thịt động vật thường đều là xa xỉ phẩm rất cao cấp, không nói đến chuyện giá trị cực cao, ngay cả số lượng cũng cực nhỏ. Thật sự không ngờ, tiểu đội luân hồi mà cũng có ngày đau đầu vì chuyện ăn uống, quả thực là một loại châm chọc!

Trương Hằng hỏi Axis với vẻ khổ sở:

- Axis, trong thế giới này còn đồ vật gì có giá trị cao ngang với thịt động vật? Hoặc là giá trị rất cao? Nếu thật sự không được mà nói, chúng ta dứt khoát đi cướp giữa ban ngày, cướp xong thì bỏ chạy, xem ai dám đuổi theo!

Axis chống cằm suy nghĩ kỹ cả buổi rồi mới nói:

- Năng lượng thạch, kim loại, thịt quỷ đói... Giá trị của ba thứ này đều không thua kém thịt động vật là bao, thậm chí giá trị của năng lượng thạch còn cao hơn một chút.

Trong Atula đạo, ngoại trừ đồ ăn thiếu thốn, các loại vật chất khác cũng vô cùng nghèo nàn, ví dụ như khoáng vật, ví dụ như nguồn năng lượng, về phần thịt quỷ đói thì khỏi cần nghĩ tới rồi, chỉ có năng lượng thạch cùng kim loại là còn có khả năng suy xét. Tuy tài nguyên của Atula đạo rất hạn hẹp, nhưng cũng không phải là không hề tồn tại, trái lại, để thúc đẩy nhân loại tiến hành đối chiến, Thánh nhân phân hệ da đen cố ý chôn giấu các loại khoáng sản một cách rộng khắp dưới lòng đất của Atula đạo. Chỉ là những khoáng sản này thường ở rất rất sâu, dùng trình độ sản xuất của Atula đạo mà nói, trên cơ bản là không thể nào lấy được, trừ phi là xảy ra nham thạch phun trào thì còn có thể lấy được chút ít năng lượng thạch, chính vì thế trong Atula đạo năng lượng thạch cũng là thứ cực kỳ trân quý, giá trị còn đắt đỏ hơn so với đồ ăn cao cấp nhất.

- Năng lượng thạch sao?

Trương Hằng suy nghĩ một lát sau đó lập tức nói với Nataya:

- Nataya, trong Atula đạo đã không còn hạn chế tinh thần lực tảo miêu, người thử xem quét hình tinh thần lực có thể đạt đến được độ sâu nào.

Nataya lập tức nhu thuận gật đầu, một giây sau, tinh thần lực của nàng liền lan tỏa về phía lòng đất, mà theo kết nối của tâm linh tỏa liên, tất cả cũng dần nhìn thấy được tình cảnh ở độ sâu hai nghìn mét dưới lòng đất, dưới chân mọi người có một mỏ kim loại nhỏ, hơn nữa cái mỏ kim loại này còn là mạch khoáng chất lượng cao, trong đó thậm chí có một số khối kim loại lớn tồn tại.

- Quá sâu... Chúng ta tiếp tục tìm kiếm, xem chỗ nào có mỏ tinh thạch nằm ở độ sâu vừa phải, tùy tiện đào một ít lên đem đổi lấy thịt động vật, ít ra vẫn có thể sống khá giả hơn là ăn nấm với thịt người.

Trương Hằng có chút cười hắc hắc vì tự mãn, dù sao đề nghị này chính là do hắn tự nghĩ ra, hơn nữa cũng chỉ có niệm động phù du pháo của hắn mới có thể đào xuống lòng đất tìm kiếm năng lượng thạch, chỉ có Lý Cương Lôi đứng bên cạnh hắn là không ngừng bĩu môi giống như rất khinh thường.

Bất kể như thế nào, cuối cùng mọi người cũng vượt qua cửa ải đồ ăn, về phần các vấn đề khác thì đành phải tùy cơ ứng biến rồi, so ra, Axis cũng rất là phần chấn, dù sao tinh thần lực tảo miêu, tâm linh tỏa liên, còn có niệm động phù du pháo, tất cả đều là những thứ hần mới thấy lần đầu trong đời, chút ít nghi hoặc đối với lai lịch của mọi người trong lòng hần cũng lập tức tiêu tán, trên đường đi người cao hứng nhất ngược lại chính là Axis.

Bốn người cách tòa chủ thành gần nhất chừng năm ngày đi đường, mọi người cũng không dám trì hoãn lộ trình, dù sao lượng đồ ăn dự trữ cũng đã không còn lại bao nhiêu, hơn nữa còn phải mất chút thời gian để tìm kiếm năng lượng thạch. Sau khi tìm kiếm liên tục mấy ngày, rốt cuộc đến ngày thứ tư mọi người cũng tìm được một mỏ tinh thạch loại nhỏ nằm cách mặt đất mấy trăm mét, Trương Hằng lợi dụng lực đâm xuyên của niệm động phù du pháo, cứ như vậy đào lên mấy khối năng lượng thạch lớn cỡ lòng bàn tay. Sau đó lại thêm một ngày đi đường, đến khi mọi người đều đã đói bụng đến mức hoa mắt chóng mặt, bóng dáng tòa chủ thành đầu tiên cuối cùng cũng xuất hiện.

Bất quá Axis lại ngăn cản mọi người vào thành, theo thuyết pháp của hần, đối một hai ngày chỉ là chuyện bình thường mà thôi, mấy khối năng lượng thạch này là một lượng tài sản kếch xù, nếu như không có đủ thực lực để bảo hộ, bốn người coi như là khởi nghĩ đến chuyện bước ra khỏi tòa chủ thành này nữa. Mà sau khi đào bới được mấy khối năng lượng thạch lên từ dưới lòng đất, đến bây giờ Trương Hằng cũng chỉ mới khôi phục được 60% thực lực, do đó tốt nhất là nên chờ đợi thêm một ngày, rạng sáng hôm sau hãy vào trong chủ thành, khi đó thực lực của Trương Hằng đã gần như khôi phục hoàn toàn, đến lúc đó bốn người mới coi như có khả năng tự bảo vệ, tuy phải chịu đói một đêm, nhưng mà sự chịu đựng này là hoàn toàn giá trị.

Kỳ thực Axis nói hoàn toàn chính xác, nhưng mà làm người sinh ra lớn lên tại Atula đạo, sao hần có thể hiểu được người của thế giới bình thường sẽ như thế nào? Người bình thường đừng nói là đói một ngày, chỉ cần đói một bữa đã vô cùng hoảng hốt rồi, mà ba người Trương Hằng thì đã đói sẵn lại còn phải chịu thêm một đêm... Một đêm này thật đúng là dài đằng đặc...

Trong đêm cùng ngày, Lý Cương Lôi trầm mặc nhìn về phía tường thành, sau khi quan sát một lát, phát hiện Trương Hằng đã đứng bên cạnh, hần lập tức nói:

- Thế nào? Người cũng không ngủ được? Nghĩ đến hành trình lần này sao?

Trương Hằng dùng sức gật đầu nói:

- Xác thực là không ngủ được... Đây đầu đều là thịt, cá, bánh ngọt, bánh bông lan, cái chủ thành này thoát nhìn rất giống như một khối bánh nướng...

Lý Cương Lôi lại một lần nữa bĩu môi...

Sáng sớm ngày hôm sau, bốn người bắt đầu tiến vào tòa chủ thành đầu tiên của Atula đạo, mà cùng lúc đó, đám Trịnh Xá đã bắt đầu tìm kiếm cổng không gian trong Súc sinh đạo...

231. Chương 231: Nhập Thành (nhất)

Sáng sớm hôm sau, bốn người Trương Hằng, Nataya, Lý Cương Lôi và Axis bước vào tòa chủ thành thứ nhất, theo thuyết pháp của Axis, tòa chủ thành này có tổng cộng mười tám gia tộc, trong đó không có kẻ địch của gia tộc hần, cho nên cũng không cần phải lo lắng quá mức, chỉ là chất lượng của mấy khối năng lượng thạch này vô cùng tốt, đây cũng là hàng nóng bỏng tay, do vậy cả ba người vẫn cần phải chú ý duy trì cảnh giác.

Ba người Trương Hằng đều không có ý kiến gì, trên thực tế, tuy chỉ mới tiếp xúc với Axis không lâu, nhưng thứ nhất là hiện tại ba người đều không quen thuộc với cuộc sống tại Atula đạo, ngay cả vị trí của từng chủ thành cũng không biết, thứ hai là do Axis có một loại tính cách đặc biệt, đó chính là đơn thuần... Nghe quả là buồn cười, người sinh tồn trong Atula đạo mà cũng có tính cách đơn thuần?

Kỳ thực so với người của thế giới thực tế, những người sinh ra và lớn lên tại Atula đạo lại đơn thuần hơn rất nhiều, dù sao ở đây chỉ cần sống sót là được, không giống như trong thế giới thực tế, nội bộ lục đục, dơ bẩn xấu xa. Mặc dù thế giới này cực kỳ tàn khốc, nhưng xét về mức độ đơn thuần mà nói... người của thế giới thực tế thật sự là thua xa. Mà Axis chính là một người như vậy, đơn thuần, tuy tư duy của hắn vẫn là tư duy của Atula đạo, nhưng kỳ thực bản tính của hắn cũng không xấu, tính cách của hắn thật sự chính là những gì hắn biểu hiện ra ngoài.

Dưới tình huống như vậy, ba người Trương Hằng chỉ có thể tin tưởng Axis, hơn nữa Trương Hằng cũng không lo lắng gì nhiều, dù sao bên cạnh hắn vẫn có Lý Cương Lôi, nếu như có gì cổ quái, nhất định Lý Cương Lôi sẽ sớm phát giác. Vì thế Trương Hằng liền trực tiếp giao mấy khối năng lượng thạch cho Axis, sau đó để cho Axis đóng vai người bán hàng, còn ba người bọn họ thì đóng giả làm tùy tùng.

- Đúng rồi, đơn vị vật giá cơ bản của Atula đạo là cái gì?

Lúc bước gần đến cửa thành, Trương Hằng bỗng nhiên nhỏ giọng hỏi hướng về phía Axis.

Axis cũng không chậm trễ, trực tiếp trả lời:

- Đơn vị vật giá cơ bản? Ý người là đơn vị tài sản nhỏ nhất của gia tộc? Một xác...

- Không cần phải nói nữa.

Trương Hằng che miệng lại, hắn thì thầm nói:

- Ta có thể tưởng tượng được là đơn vị gì rồi... Hiện tại ta đã đói bụng đến mức có thể ăn hết một con trâu, nhưng mà như vậy không có nghĩa là ta không buồn nôn đối với những thứ này, hơn nữa càng đói bụng, đối với những thứ này lại càng cảm thấy buồn nôn...

Axis nói như không có việc gì:

- Đó chính là tài nguyên chiến lược quan trọng nhất, nếu như lượng tồn kho của một gia tộc quá ít, vậy gia tộc này sẽ không cách nào thu hút được một lượng lớn người trợ lực.

- Người trợ lực?

Trương Hằng hỏi với vẻ kỳ quái.

Axis nhìn về phía Trương Hằng rồi nói:

- Chính là những người mà người giết chết mấy hôm trước, sau khi giao nộp lượng thịt động vật hoặc thịt quý đắt nặng gấp mười lần trọng lượng thân thể, bọn họ sẽ có thể tìm nữ nhân sinh con nối dõi, cũng tức là chính thức trở thành một thành viên của gia tộc.

Trương Hằng gật gù đầu, xem ra nhân loại quả thực là sinh vật có sức chịu đựng cao đến mức không tưởng tượng nổi, cho dù ở trong hoàn cảnh ác liệt như Atula đạo vẫn có thể sống sót, hơn nữa còn từng bước phát triển... Trước mắt tòa chủ thành này cũng có thể xem là khá lớn, ước chừng tương đương với một thị trấn của thế giới thực tế, bên trong có đến mấy chục nghìn người, hơn nữa tường thành cũng cực kỳ kiên cố, được tạo thành từ từng khối đá lớn mấy mét, độ cao thậm chí đạt đến hơn hai mươi mét. Ở Atula đạo, cho dù là cư dân bình thường, nếu như có thể sống sót, không bị trở thành thịt người, thực lực ít nhất cũng đạt đến trình độ mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, tổ chất thân thể cũng tốt gấp bốn đến năm lần so với người bình thường của thế giới thực tế, do đó đối với bọn họ, xây dựng thành thị như vậy cũng không phải là chuyện quá khó khăn.

Sở dĩ phải xây dựng tường thành chắc chắn đến mức đó, kỳ thực là cũng có lý do, ở Atula đạo, ngoại trừ chiến tranh cướp đoạt giữa các chủ thành ra, thỉnh thoảng còn có sinh vật của Nga quý đạo đến thế giới này tìm kiếm thức ăn, tài nguyên của Nga quý đạo cũng cực kỳ thiếu thốn, do vậy đối với sinh vật đến từ Nga quý đạo, nhân loại trong Atula đạo quả thực chính là mỹ vị cực phẩm, song phương căn bản đều là thức ăn của nhau.

Khi bốn người đến chỗ cửa thành, tại đây có một đội hộ vệ đang canh gác, số lượng ước chừng khoảng ba mươi người, thực lực của những người này cũng không tệ, người trông có vẻ giống như thủ lĩnh ước chừng

đã đạt đến trình độ mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, nếu như Trương Hằng không sử dụng niệm động phù du pháo, đoán chừng thực lực cũng không chênh lệch gì nhiều lắm so với hắn.

- Xem ra thực lực ở Atula đạo cũng không kém, chỉ là một đám giữ cửa thành, vậy mà thực lực cũng đạt tới mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai...

Trương Hằng lẩm bẩm, trên thực tế, đối với trình độ mở cơ nhân tỏa, trước khi đạt đến tầng thứ tư, trên cơ bản đều là dựa vào nguy cơ sinh tử để kích thích. Mà Atula đạo đã trải qua mấy ngàn mấy vạn năm đấu tranh cùng giết chóc, nếu như thực lực vẫn còn nhỏ yếu mà nói, vậy Thánh nhân phân hệ da đen cũng không tránh khỏi xin lỗi hai chữ Thánh nhân rồi.

Lúc mọi người bước tới, người cầm đầu trong đám hộ vệ lập tức nhìn kỹ bốn người một lúc lâu, có điều hắn cũng không nhìn kỹ Axis, ngược lại một mực tập trung vào trên người Trương Hằng, Lý Cương Lôi và Nataya. Chẳng tới khi Axis đi đến trước mặt, nói ra tên gia tộc của mình đồng thời lấy ra một tấm huy chương in hoa văn kỳ lạ, lúc này hắn mới gật gật đầu nhìn về phía cuộn da thú trong tay.

- Đúng vậy, gia tộc của ngươi còn mười hai lần vào thành. Ngươi muốn dùng một lần vào thành sao? Hay là chỉ có mình ngươi cần vào thành, ba người kia là phí tổn?

Viên thủ lĩnh nhìn kỹ tấm da thú một lúc, sau đó mới ngẩng đầu nhìn về phía Axis nói, Axis lắc lắc đầu:

- Không, dùng một lần vào thành của gia tộc ta làm phí tổn.

Nói xong, hắn không để ý đến viên thủ lĩnh nữa, trực tiếp quay người bước vào bên trong, mà ba người Trương Hằng cũng rất bình tĩnh, chỉ yên lặng đi sau lưng Axis.

- Chỉ như vậy thôi sao?

Sau khi đã cách cửa thành khá xa, Trương Hằng mới bỗng nhiên tò mò hỏi, Axis hỏi ngược lại:

- Chứ không thì thế nào nữa?

Trương Hằng hỏi với vẻ kỳ quái:

- Phí vào thành, tại sao lại có phí vào thành?

Axis không chút nghĩ ngợi, trực tiếp mở miệng:

- Có chủ thành có mỏ khoáng sản, nhưng mà gần khu vực có quặng sắt, đồ ăn lại không thể phát triển được, ách, cũng chính là thứ tên là nấm mà các ngươi nói, do vậy bọn họ đều vận chuyển quặng sắt đến các chủ thành khác để đổi lấy đồ ăn, có chủ thành có mạch nước ngầm, đó là thương phẩm khá trân quý, có chủ thành thường gặp được đường dẫn đến vùng đất màu mỡ, ở đó có nhiều thịt động vật hơn những chủ thành khác. Tóm lại, chủ thành không thể tồn tại độc lập, nhất định phải trao đổi với các chủ thành khác, có điều tài nguyên trong chủ thành của mình thì không thể để cho gia tộc khác dùng thoải mái, do vậy, muốn vào chủ thành một lần, nhất định phải giao ra ba xác chết mới được. Mà trong thành phố này, gia tộc của ta vẫn còn một ít xác chết, cho nên ta có thể sử dụng quyền vào thành.

Trương Hằng thật sự cảm thấy bó tay, xem ra lúc trước Axis đúng là không nói bừa, coi bộ trong Atula đạo, đơn vị vật giá cơ bản nhất thật sự là xác chết... Không biết những Thánh nhân phân hệ da đen nghĩ gì mà lại sáng tạo ra thế giới như vậy, một thế giới với nền văn hóa “xác chết”, thật đúng là biến thái...

232. Chương 232: Nhập Thành (nhị)

Axis không biết tại sao ba người Trương Hằng lại cảm thấy hiếu kỳ cùng phiền muộn như vậy, bất quá hắn cũng không nghĩ nhiều, chỉ tiếp tục nói:

- Chúng ta đến gặp một gia tộc từng có giao dịch với gia tộc của ta, sẽ tiến hành mua bán năng lượng thạch với bọn họ.

Trương Hằng gật gật đầu, khi hắn đang định đồng ý, Lý Cương Lôi lại bỗng nhiên cau mày hỏi:

- Thực lực của gia tộc người chọn như thế nào?

Axis hơi ngạc nhiên một chút, hắn ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

- Thực lực coi như cũng được, không thua kém lắm so với gia tộc của ta, chỉ là số xác chết dự trữ ít hơn, dù sao đó cũng chỉ là một gia tộc mới thành lập vài chục năm mà thôi, nếu như có phát sinh chiến tranh giữa các gia tộc, trong thời gian rất ngắn gia tộc này sẽ tụt dốc rồi biến mất...

Lý Cương Lôi lắc lắc đầu nói:

- Ta không có hỏi về thực lực khi chiến tranh, mà là hỏi người thực lực của những thành viên trong gia tộc này như thế nào, nói đơn giản một chút, so với thực lực của Trương Hằng thì thế nào?

Nghe Lý Cương Lôi nói xong, Trương Hằng cũng vội vàng hỏi:

- Đúng rồi, quên hỏi người vấn đề này, trong tất cả những người người biết, người có thực lực mạnh nhất là ở mức nào? So với ta thì sao?

Axis chăm chú quan sát Trương Hằng, hắn cau mày suy ngẫm cẩn thận, vừa nghĩ vừa lẩm bầm một vài cái tên nào đó, một lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Trong số những người ta quen, không có ai phân cao thấp được với Trương Hằng, kể cả những người có thực lực mạnh mẽ trong gia tộc của ta cũng không được, thực lực của bọn họ chỉ mạnh hơn một ít so với những vệ quan trước của thành mà thôi, cũng chính là người cầm cuộn da thú lúc này, giữ cửa thành là một chức vụ rất cao, cần phải là người có thực lực mạnh mẽ mới có thể đảm nhận.

- Về phần những người ta biết, có mấy người có thực lực mạnh hơn so với Trương Hằng, bất quá những người này đều là nhân vật trong truyền thuyết, đều là cường giả có thể lấy một địch vạn, nhân vật như vậy ta biết tổng cộng bốn người, có điều bốn người bọn họ đã xa lánh thế gian từ vài chục năm trước, nghe nói là do thực lực của bọn họ quá mạnh mẽ, Thần không cho phép bọn họ tiếp tục tham gia vào chiến đấu của nhân loại.

Trương Hằng cùng Lý Cương Lôi liếc mắt nhìn nhau, xem ra tình huống của Atula đạo cũng giống như những gì mọi người đã biết, sinh tồn trong hoàn cảnh ác liệt như vậy, mỗi ngày đều có rất nhiều người phải trải qua thời khắc sinh tử, nếu như không có một vài cường giả tầng thứ tư xuất hiện, đó mới thật sự là chuyện kỳ quái. Nhân loại là sinh vật yếu ớt nhất, yếu đến nỗi nhiều khi chỉ cần một hòn đá bay đến cũng sẽ có người chết, nhưng mà đồng thời, nhân loại cũng là sinh vật cứng cỏi nhất, bất kể trong hoàn cảnh nguy hiểm đến mức nào, nhân loại vẫn có thể sinh tồn, thậm chí còn chậm rãi phát triển.

Mà nhân loại của Atula đạo cũng là như thế, trong hoàn cảnh thường xuyên bị nguy hiểm đe dọa đến tính mạng, có rất nhiều người đạt đến trình độ mở cơ nhân tảo tầng thứ tư, có điều tình huống ở Atula đạo lại không giống như trong Chủ thần không gian, ở đây gần như không có cái gọi là hi vọng tồn tại, cũng không có tình yêu, tình bạn hay tình thân, tại đây không có những thứ “vương víu” này. Do vậy, muốn vượt qua tâm ma trong Atula đạo gần như chính là một chuyện không thể nào, mà các cường giả đạt đến tầng thứ tư, kết cục cuối cùng của bọn họ chỉ có thể là bị tâm ma ăn mòn, sau đó phát cuồng mà chết.

Nhưng mà đến con sâu cái kiến còn muốn sống tạm bợ, nhân loại lại càng thêm quý trọng tính mạng của chính mình, những người đã đạt đến tầng thứ tư của Atula đạo, cho dù là trong Chủ thần không gian, bọn họ cũng có thể xưng là tuyệt đỉnh cường giả, bọn họ là thiên tài, vì thế tự nhiên là không cam lòng cứ như vậy chậm rãi chết đi, cho nên bọn họ hi vọng đạt được đột phá, vượt qua tâm ma, nhưng mà vượt qua tâm ma sao có thể dễ dàng như vậy? Tuy có ví dụ lấy lực thành đạo tồn tại, Phục Chế Thể Trịnh Xá cũng là vượt qua tâm ma bằng cách này, nhưng mà chẳng lẽ ai cũng có thể đạt tới thực lực như Phục Chế Thể Trịnh Xá sao? Đây chính là người mạnh nhất thế giới luân hồi, cho dù giao chiến với Thánh nhân phổ thông cũng tuyệt đối không rơi vào thế hạ phong, vì vậy, phần lớn những người đã mở cơ nhân tảo tầng thứ tư của Atula đạo đều lựa chọn ẩn cư. Tâm ma của những người này hầu hết đều có liên quan đến giết chóc, vì thế biện pháp tốt nhất để làm sự ăn mòn của tâm ma chậm lại là tận lực tránh giết chóc, bọn họ trên cơ bản không có khả năng ở trong chủ thành.

Nghĩ thông suốt điểm này, Trương Hằng cùng Lý Cương Lôi đều nhẹ nhàng thở ra một hơi, trên đường đi chuyện bọn họ sợ nhất chính là đột nhiên gặp phải cường giả tầng thứ tư của Atula đạo. Chênh lệch thực lực giữa người mở cơ nhân tòa tầng thứ hai và tầng thứ ba cũng không lớn, có thể được quyết định dựa trên kỹ năng cá nhân mạnh hay yếu. Nhưng mà tầng thứ tư thì lại là một đường ranh giới, thực lực có ưu thế mang tính áp đảo so với những người mở cơ nhân tòa cấp thấp hơn, không thể lấy nhân số để đối kháng. Đương nhiên, thực lực của cường giả tầng thứ tư trung cấp đã vượt qua tâm ma cũng mang tính áp đảo so với tầng thứ tư sơ cấp, tầng thứ tư cao cấp so với tầng thứ tư trung cấp cũng là như vậy, bắt đầu từ sau tầng thứ tư, mỗi một bước tiến đều là sự thay đổi về chất.

Giờ phút này thực lực của Trương Hằng cũng có thể xem là cường hãn... Ít nhất trong lúc hãn còn đang không chế được niệm động phù du pháo thì chính là như vậy, gần như là tồn tại vô địch đối với những người mở cơ nhân tòa dưới tầng thứ tư, nhưng mà một khi gặp phải cường giả tầng thứ tư, có được năng lực nhập vi, niệm động phù du pháo lập tức trở nên giống như một món đồ chơi. Bởi vì ưu thế lớn nhất của niệm động phù du pháo chính là tốc độ cực nhanh, cộng thêm khả năng di chuyển và biến đổi theo ý niệm của người sử dụng, đối với người không có năng lực nhập vi, tốc độ như vậy gần như không cách nào quan sát được bằng mắt thường, cũng không cách nào phòng bị cùng phản kích.

Đã biết trong chủ thành không có cường giả tầng thứ tư, Trương Hằng cùng Lý Cương Lôi đều cảm thấy an tâm, dưới tình huống tâm tình được buông lỏng, cảm giác đói khát lại càng thêm nghiêm trọng. Miễn cưỡng áp chế cái đói, ba người không ngừng bước đi dưới sự dẫn dắt của Axis, phân bố nhà cửa bên trong tòa chủ thành này không khác lắm so với những thành phố thời kỳ phong kiến của thế giới thực tế, đều là vừa bần thủ vừa hỗn loạn, nhà cửa phòng ốc tràn lan, ngoại trừ đường lớn nằm chính giữa, căn bản là không nhìn ra được sự sắp xếp gì, hoàn toàn chính là tùy ý xây dựng khắp nơi.

Theo bốn người xâm nhập vào càng sâu, nhà cửa tại đây cũng miễn cưỡng khá hơn một chút, ít nhất không đến nỗi cong vẹo, cũng có một số rất ít kiến trúc thoát nhìn coi như không tệ, cao ba bốn tầng lầu, xây bằng đá đen dài mảnh, theo như Axis nói, đó cũng là tổng bộ của một vài gia tộc.

- Đã đến.

Khi bước đến trước một căn nhà lớn, Axis nhanh chóng nói ra tên gia tộc của mình, đồng thời lấy ra huy chương chứng nhận, bốn người được dẫn vào trong một căn phòng đợi, Axis vẫn duy trì vẻ thản nhiên, chỉ có ba người Trương Hằng là đứng ngồi không yên, bọn họ đã đói khát đến mức gần chết, vậy mà ở đây lại ngay cả một chén nước trà cho khách cũng không có. Sau khi thắc mắc với Axis, mọi người mới biết, tuy nguồn nước của Atula đạo không ít, nhưng phần lớn đều là nước có độc, nước sạch để uống thì hơi khan hiếm một chút, do đó tuy nước uống không phải là thứ quá trân quý, nhưng mà vẫn là sản phẩm chiến lược của gia tộc nào có được, là thứ để bọn họ tiến hành giao dịch với các chủ thành khác, thứ như vậy tự nhiên là không có khả năng tùy tiện lấy ra cho người khác dùng. Huống hồ cái thế giới này căn bản không có tập tục đãi khách, ngược lại là giết người biến khách tới chơi thành xác chết để sử dụng, chuyện như vậy lại càng thông thường hơn một ít...

233. Chương 233: Nhập Thành (tam)

Sau khi bốn người ngồi chờ trong phòng hơn mười phút đồng hồ, rốt cuộc ngoài cửa cũng truyền đến một vài tiếng động, tiếp đó năm nam tử nhanh chóng bước vào, người cầm đầu thoạt nhìn có chút mập mạp trắng trẻo, người như vậy ở Atula đạo thật sự rất hiếm thấy, hơn nữa sau khi bước vào, người này lập tức nhìn về phía Trương Hằng, hành động như thế lập tức khiến cho hai người Lý Cương Lôi và Nataya đều cảm thấy bất ổn, thẳng đến khi giọng của Trương Hằng truyền tới thông qua tâm linh tòa liên, hai người mới xem như đã yên tâm.

- Không sao, thực lực của người này chỉ ở mức mở cơ nhân tòa tầng thứ ba, còn chưa uy hiếp được ta, nếu như muốn giết hãn, chỉ cần một hai giây là đủ rồi.

Trương Hằng nói như vậy, nhưng mà nội tâm của hắn cũng cảm thấy có chút bất đắc dĩ, trước mắt tình huống của hắn cũng giống như khi Sở Hiên sử dụng drive, muốn sử dụng lực lượng mạnh mẽ thì phải mất đi sinh mệnh lực. Hơn nữa tình huống khi đối mặt với địch nhân cũng rất quý dị, nếu như là người không có đạt tới tầng thứ tư, gặp phải hắn trên căn bản chỉ có thể bị miểu sát, mà một khi gặp cường giả đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, như vậy hắn trên căn bản là chết chắc.

Nam tử mập mạp này nhìn kỹ Trương Hằng vài lần, trên mặt lộ ra biểu tình kỳ quái, tuy vậy hắn cũng không nhiều chuyện, chỉ ngồi xuống một chiếc ghế đối diện với bốn người rồi lên tiếng hỏi:

- Axis, mấy hôm trước người dẫn đầu đoàn người trợ lực của gia tộc đi tìm cửa vào vùng đất màu mỡ, thế nào, tìm được rồi sao? Lần này là đến bán thịt động vật cao cấp cho gia tộc ta?

Axis lắc đầu, hắn nhanh chóng đáp lại:

- Tộc trưởng tôn kính, người không cần suy đoán lung tung về nhiệm vụ gia tộc giao cho ta, lần này ta đến đây là để giao dịch một vài thứ... Ta cần thịt động vật cao cấp, nước uống, cộng với hai người trợ lực trẻ tuổi.

Nam tử mập mạp ngạc nhiên một chút, hắn nhìn kỹ thần sắc của Axis, một lúc sau mới cười lớn:

- Ha ha ha, được rồi, chuyện của gia tộc các người do các người tự đầu tư, nói tiếp đi, người muốn dùng cái gì để đổi lấy những thứ này? Đầu tiên ta sẽ nói trước, giá trị của thịt động vật cao cấp và nước có thể sẽ không thấp, còn cần hai người trợ lực trẻ tuổi, đoán chừng là người sợ khi về đến gia tộc sẽ bị trừng phạt?

Axis cũng không nhiều lời, chỉ lấy khối năng lượng thạch ra từ trong lồng ngực, hắn nói với nam tử mập mạp:

- Ta biết gia tộc của người định khiêu chiến gia tộc nháp chính, nếu như không có vật này... Đoán chừng lần này các người sẽ bại nhiều thắng ít? Ta định dùng năng lượng thạch để đổi lấy thịt động vật cao cấp, nước uống, cùng với hai người trợ lực trẻ tuổi, người thấy thế nào?

Nam tử mập mạp cẩn thận nhận lấy khối năng lượng thạch, hắn quan sát kỹ càng một lúc, sau đó nói vài câu với một người thủ vệ đứng bên cạnh, người thủ vệ này gật gù đầu, tiếp đó lập tức chạy ra ngoài, nhanh chóng dẫn theo hai nam tử một già một trẻ đến.

Hai nam tử mới đến đều khá gầy yếu, bọn họ đều mặc một chiếc trường bào bằng vải bố, vừa bước vào phòng nam tử già hơn liền nhìn chăm chú về phía khối năng lượng thạch, có điều nam tử mập mạp vẫn đang ngồi đó nên hắn cũng không dám tùy tiện lộn xộn, thẳng đến khi nam tử mập mạp yêu cầu kiểm tra, hắn mới vội vàng cầm lấy khối năng lượng thạch, tiếp đó thè lưỡi ra liếm, sờ sờ vuốt vuốt, lắc qua lắc lại, một lúc lâu sau mới gật đầu khẳng định:

- Đúng vậy, đây là một khối năng lượng thạch có độ tinh khiết cực cao, hắn là lấy được từ mạch khoáng dưới lòng đất.

Nam tử mập mạp gật đầu thỏa mãn, hắn cầm khối năng lượng thạch lên rồi nhìn về phía Axis:

- Tốt, ta đồng ý dùng thịt động vật cao cấp và nước uống để trao đổi năng lượng thạch, đúng rồi, còn có hai người trợ lực, có điều về số lượng thì...

Khi nói đến đây, nam tử mập mạp liền cười hắc hắc, ba người Axis, Trương Hằng, Lý Cương Lôi đều đồng thời nhún mày. Biểu lộ của nam tử mập mạp đã cho thấy hắn không có hảo ý, tuy còn không biết đến cùng hắn định làm gì, nhưng mà nhiều khả năng là định gian thương ép giá.

Axis hít sâu một hơi, biểu lộ vẫn vô cùng thản nhiên, dù sao hắn cũng là dân bản địa của thế giới này, tố chất tâm lý vững vàng hơn so với Trương Hằng và Lý Cương Lôi, hắn nhìn nam tử mập mạp, bình tĩnh nói:

- Như vậy theo người giá cả như thế nào là thích hợp nhất?

- Một khối năng lượng thạch, chúng ta sẽ đổi cho người lượng thịt động vật cao cấp và nước uống dùng trong hai mươi ngày, mặt khác cấp cho người hai người trợ lực trẻ tuổi, ta thấy giá cả như vậy là ổn lắm rồi.

Nam tử mập mạp chậm rãi nói, ba người Trương Hằng đều không có ý kiến gì, dù sao đối với mức giá cả của thế giới này bọn họ cũng không rõ ràng cho lắm, chỉ có sắc mặt của Axis là biến đổi, hắn nói với vẻ giận dữ:

- Gia chủ, giá như vậy không hợp lý! Chỉ bằng một phần mười giá thị trường, chưa kể đây còn là năng lượng thạch có độ tinh khiết cực cao...

Nam tử mập mạp cũng không nóng nảy, hắn vừa nuốt khối năng lượng thạch vừa nói:

- Theo như tin tức ta nắm được, người mang theo người trợ lực của gia tộc đến vùng đất màu mỡ, nhưng vài ngày sau người lại cầm năng lượng thạch đến chỗ ta đổi lấy thịt động vật cao cấp, như vậy chuyện gì đã xảy ra hắn không cần phải đoán nữa rồi đúng không? Người trợ lực của người có vẻ đã chết gần hết, chỉ còn lại ba người này, hơn nữa ngay cả xác chết cũng không đem về... Quay về gia tộc với trạng thái như vậy, ta nghĩ khả năng người trở thành thịt người sẽ tương đối lớn?

- Mặt khác nói cho người biết, nếu như người cự tuyệt giao dịch này, ta sẽ lan truyền tin tức về thất bại ở vùng đất màu mỡ của người, đến lúc đó cho dù mua được thịt động vật cao cấp, người cũng không có biện pháp thoát khỏi tội tự tiện bán năng lượng thạch. Là sống, hay là chết... tự suy nghĩ cho thật kỹ.

Sắc mặt của Axis tuyệt đối không đẹp mắt, có điều biểu hiện của Trương Hằng và Lý Cương Lôi lại vẫn giống như không hề có chuyện gì, bởi vì chỉ cần có tinh thần lực khống chế giả cùng niệm động phù du pháo, tốn chút thời gian là có thể lấy được vô số năng lượng thạch, do vậy cho dù chỉ đổi được một phần mười giá thị trường cũng được, mục đích của bọn họ chỉ là tìm ra phòng điều khiển Lục đạo mà thôi, những chuyện linh tinh này căn bản không phải là vấn đề gì lớn.

Khi Trương Hằng đang định thông qua tâm linh tỏa liên nói Axis đồng ý với điều kiện này, bỗng nhiên nam tử mập mạp lại nhìn về phía Trương Hằng rồi nói:

- À quên mất, còn một chuyện nữa, lưu lại cả thịt người này luôn cho ta.

Trương Hằng lập tức sững sờ một chút, hắn ngây ngốc chỉ vào chính mình:

- Ta? Tại sao phải lưu ta lại? Trên người của ta có gì dị thường sao? Hơn nữa vì sao người lại khẳng định ta là thịt người? Chẳng lẽ trông ta không giống như người trợ lực?

Nam tử mập mạp liếc nhìn Trương Hằng với vẻ khó chịu, hắn cũng không trả lời câu hỏi của Trương Hằng, chỉ trực tiếp nói với Axis:

- Axis, lưu lại nữ thịt người người mang theo cho ta, ta sẽ thêm cho người một phần thịt động vật cao cấp, có điều tốt nhất người nên biết giữ mồm giữ miệng, ta không hi vọng bên ngoài lưu truyền về chuyện này.

Trương Hằng, Axis và Lý Cương Lôi đều sững sờ, đến lúc này bọn họ mới phát hiện người nam tử mập mạp chú ý căn bản không phải Trương Hằng, mà là Nataya đang cẩn thận nấp sau lưng Trương Hằng. Axis vội vàng nói:

- Không thể, hơn nữa nàng cũng không phải thịt người, mà là một trong số những người trợ lực ta mang theo.

Nam tử mập mạp hơi ngạc nhiên, hắn trầm ngâm suy nghĩ, một lúc sau mới lên tiếng:

- Hóa ra gia tộc người cũng phát hiện ra tồn tại của người có thiên phú tinh thần lực, ta còn tưởng rằng chỉ có gia tộc bọn ta mới phát hiện... Có điều nghĩ đến cũng đúng, cách đây ít năm gia tộc của người hình như thiếu chút nữa là bị tiêu diệt, hiện tại rõ ràng lại một lần nữa leo lên đến vị trí gia tộc nhấp chính, hẳn là gia tộc các người đã biết sử dụng người có thiên phú tinh thần lực từ lâu rồi sao? Bất quá người vẫn phải lưu nữ nhân này lại đây cho ta, ta sẽ tặng thêm mười phần thịt động vật cao cấp, lần này gia tộc bọn ta lấy yếu đánh mạnh, khiêu chiến với gia tộc nhấp chính, thêm lực lượng của người có thiên phú tinh thần lực, như vậy khả năng thành công sẽ lớn hơn một ít, dù sao cũng chỉ là thịt người có chút năng lực mà thôi, mười phần thịt động vật cao cấp đã là một khoản...

Còn chưa kịp nói xong, nam tử mập mạp đã bị một quyền của Trương Hằng đánh bay ra ngoài.

- Người đang sỉ nhục chúng ta sao?

Sau khi đánh bay nam tử mập mạp, Trương Hằng lập tức triệu hồi sáu thanh niệm động phù du pháo, hắn nhìn nam tử mập mạp rồi lạnh lùng nói:

- Ta hỏi ngươi, ngươi đang sỉ nhục đồng đội của ta sao? Thịt người?!

Sau khi bị đánh văng ra ngoài, nam tử mập mạp cũng không có tức giận, hắn chỉ lau máu tươi trên miệng, sau đó ngồi dậy cười lạnh:

- Axis, y theo quy củ, hiện tại ngươi đã biết nên làm gì, năng lượng thạch là của ta, cả nữ thịt người kia cũng...

Lời còn chưa dứt, một thanh niệm động phù du pháo đã vụt tới, ghim chặt bắp đùi của nam tử mập mạp xuống sàn nhà, đồng thời những thanh niệm động phù du pháo còn lại cũng biến thành ánh sáng lấp lánh, chỉ sau một giây, những người trợ lực làm nhiệm vụ hộ vệ đều không kịp hét lên một tiếng, tất cả đều bị niệm động phù du pháo đánh nát đầu.

Khi ra tay tới đây, Trương Hằng quay người sang hỏi Axis:

- Vừa rồi quy củ mà con heo mập này nói là có ý gì?

Axis nhìn xem xác chết đầy đất rồi nói với vẻ bất đắc dĩ:

- Nếu như giữa hai gia tộc không có mâu thuẫn, không phát động chiến tranh, bên nào động thủ trước sẽ phải chịu trách nhiệm, bồi thường tổn thất cho đối phương.

- Bồi thường?

Trương Hằng lại khẽ vẩy nhẹ một tay, ba thanh niệm động phù du pháo khác trực tiếp đâm xuyên vào tứ chi nam tử mập mạp, nhấc hắn bay đến trước mặt Trương Hằng.

- Ngươi vũ nhục đồng đội của ta! Lại còn muốn bồi thường! Dám gọi nàng là thịt người! Aaaa!

Trong tiếng hét giận dữ của Trương Hằng, nam tử mập mạp không kịp nói nửa câu, trực tiếp bị bốn thanh niệm động phù du pháo phanh thây, máu thịt cùng nội tạng văng tung tóe.

- Ta thật sự là ngu ngốc!

Trương Hằng lớn tiếng gầm thét, tất cả lo lắng cùng sợ hãi vẫn đi theo hắn từ lúc tiến vào Lục đạo luân hồi đều hóa thành lửa giận bạo phát, hắn hét lớn:

- Ta rõ ràng còn một mực dùng tư duy của thế giới thực tế để suy nghĩ trong cái thế giới này! Axis! Nếu như gia tộc của ngươi thiếu khuyết vật chất, các ngươi sẽ làm gì!

Axis thở dài, hắn nhìn về phía Trương Hằng rồi nói:

- Chúng ta sẽ tụ tập tất cả những người trợ lực, tập kích một vài gia tộc nhỏ, giết chết tất cả thành viên của gia tộc đó, hấp thu số người trợ lực còn lại của bọn họ, đồng thời chiếm đoạt toàn bộ tài sản, đây là chuyện gia tộc của ta làm lúc không có tài nguyên.

Trương Hằng mãnh liệt gật đầu một cái:

- Đúng vậy, ta vẫn nghĩ đến chuyện giao dịch với người của thế giới này, con mẹ nó, ta thật sự là ngu ngốc! Đây là nơi nào? Là Atula đạo! Lực lượng, tử vong, sinh tồn! Đây chính là một thế giới dùng lực lượng vì tôn, lấy cường giả vi tôn! Tại đây không có đạo nghĩa, không có tin tưởng, chỉ có thực lực, chỉ có cường đại!

* Lực lượng vi tôn, cường giả vi tôn: sức mạnh là tối thượng, kẻ mạnh là tối cao

Trương Hằng lớn tiếng gầm thét, mà theo tiếng hét của hắn phát ra, rất nhiều người hộ vệ bên ngoài cũng cầm vũ khí chạy tới.

Hành động của Trương Hằng khiến cho Axis cũng có chút sững sờ, mà Lý Cương Lôi cùng Nataya thì lại biết được nhiều hơn một ít, suy nghĩ cũng càng sâu xa hơn. Đầu tiên, bọn họ đều đã biết rõ thực lực của Trương Hằng, đối với những người có thực lực dưới tầng thứ tư, hắn chính là tồn tại vô địch, hơn nữa gần như có thể bỏ qua uy hiếp từ nhân số. Chỉ là thời gian Trương Hằng có thể duy trì thực lực này quá ngắn, nhiều nhất là mười mấy hai chục giây mà thôi.

Thứ hai là do Nataya, sở dĩ Trương Hằng phát ra lửa giận lớn đến mức độ như vậy, nguyên nhân lớn nhất là do nam tử mập mạp kia nói Nataya là “thịt người”. Phải biết rằng nơi này chính là Atula đạo, giờ phút này ba người đã bị nhiễm ấn ký, nói một cách khác, nếu không thể tiêu trừ ấn ký trong vòng hai ba tháng, như vậy ba người rất có thể sẽ rơi vào tâm ma. So ra, trong ba người, tâm ma của Nataya là nguy hiểm nhất, những điều từng trải qua lúc ở trong đội ngũ chăn nuôi đã khiến cho nàng không cách nào dựa vào lực lượng của chính mình vượt qua tâm ma. Một khi rơi vào trạng thái tâm ma, như vậy nàng gần như là chết chắc.

Lý Cương Lôi cũng không có ý định tiến hành khuyên bảo gì, những gì Trương Hằng nói lúc trước kỳ thực rất chính xác, quả thật, tài nguyên của Atula đạo cực kỳ thiếu thốn, nhưng chính bởi vì cực kỳ thiếu thốn, cho nên ở thế giới này, giết người không phải là tội, chỉ có nhỏ yếu mới là tội! Chỉ cần người có thực lực, như vậy căn bản không cần tiến hành giao dịch gì cả, ở cái thế giới này, thực lực chính là tiền để mua sắm tất cả!

- Trương Hằng, tàn sát dân chúng trong thành, giết chết bất kỳ sinh vật nào người nhìn thấy, giữ lại một nửa thời gian sử dụng niệm động phù du pháo.

Lý Cương Lôi nhìn xem Trương Hằng, hần bình tĩnh nói.

234. Chương 234: Giết Chóc (nhất)

Trương Hằng không phải một người hiếu sát khát máu, nhưng từ sau khi cướp đoạt tư cách thành viên tiểu đội luân hồi, hắn đã không còn là newbie không dám giết người nữa rồi, vì vậy trong một vài thời điểm, hắn sẽ không ngại dùng giết chóc để xử lý một số chuyện, ví dụ như lúc này.

Đề nghị của Lý Cương Lôi rất đơn giản, chính là để cho Trương Hằng bắt đầu đồ sát, đã xác định trong chủ thành không có cường giả tầng thứ tư, như vậy tại đây Trương Hằng chính là tồn tại vô địch. Đương nhiên, lực lượng cũng không phải vạn năng, nhưng mà trong nhiều thời điểm, lực lượng lại là con đường ngắn nhất dẫn đến mục tiêu.

Phản ứng của Trương Hằng cũng rất nhanh, sau giây lát hắn đã hiểu ra ý định của Lý Cương Lôi.

- Là tạo thế sao?

Trương Hằng nhìn về phía Lý Cương Lôi với vẻ kỳ quái, sở dĩ kỳ quái, là vì hắn biết rõ Lý Cương Lôi là một trí giả ưa thích tính trước làm sau, phương diện hắn am hiểu là âm mưu, chi tiết. Không giống như Sở Hiên thích dùng đại thế ép người, giờ phút này Lý Cương Lôi lại bỗng nhiên ném ra một phương thức hành động của Sở Hiên, điều này thật sự là khiến cho Trương Hằng kinh ngạc không thôi.

Lý Cương Lôi hơi nở nụ cười, hắn nhìn Trương Hằng với vẻ tán thưởng, sau đó mới gật đầu nói:

- Không hoàn toàn là để tạo thế, nguyên nhân lớn hơn là do phía sau chúng ta có một thứ đáng sợ đang đuổi theo, lúc trước ta vốn cho rằng sau khi tiến vào Atula đạo không bao lâu sẽ đến được phòng điều khiển, nhưng xem xét tình huống trước mắt, đoán chừng không có thời gian hơn một tháng là không thể nào làm được. Nói một cách khác, trước khi chúng ta tìm thấy phòng điều khiển, rất có thể đám Trịnh Xá cũng sẽ tiến vào Atula đạo, khi đó hoàn cảnh của chúng ta sẽ trở nên nguy hiểm hơn rất nhiều, dù sao hiện tại người không thể gặp mặt với Trịnh Xá.

Trương Hằng cũng gật đầu nói:

- Đúng vậy, nhưng mà chính bởi vì như thế, cho nên chúng ta mới cần phải che giấu tung tích chứ.

Lý Cương Lôi lắc lắc đầu:

- Cách nghĩ của người là chính xác, nhưng mà cách làm thì lại sai rồi. Đúng vậy, chúng ta tự nhiên là không có khả năng ngênh ngang nói cho đám Trịnh Xá biết vị trí của mình, nhưng mà lại không thể nào che giấu một cách đơn giản, như vậy sẽ rất dễ lộ ra sơ hở. Trong đội ngũ của Trịnh Xá có những ai ta không biết,

nhưng ắt hẳn phải có một trí giả, chênh lệch duy nhất giữa các trí giả chỉ ở chỗ phương thức suy nghĩ mạnh hay yếu mà thôi. Nói một cách khác, dưới tình huống nguồn tin tức gần như giống nhau, vậy trên phương diện phân tích tin tức, quy nạp tin tức, chênh lệch giữa các trí giả cũng không lớn, đã hiểu chưa? Chúng ta không thể nào che giấu một cách đơn giản, nhất định phải có biện pháp làm di chuyển chú ý lực của bọn họ.

Tiếng vang ngoài cửa đã trở nên rất lớn, càng lúc càng có nhiều người trợ lực tập trung lại, mà ba người Trương Hằng thì vẫn rất bình tĩnh, bởi vì bọn họ biết rõ thực lực của Trương Hằng như thế nào, chỉ có Axis là hơi bối rối một chút, tuy vậy sau chốc lát hẳn cũng nhanh chóng bình tĩnh lại, yên lặng lắng nghe kế hoạch, Trương Hằng chỉ chỉ xuống đất rồi nói:

- Chẳng lẽ đại khai sát giới tại đây cũng là một loại biện pháp sao?

- Đúng vậy.

Lý Cương Lôi gật đầu khẳng định:

- Đại khai sát giới, thứ nhất là có thể tạo thế, để cho người của thế giới này biết rõ thực lực của chúng ta, khiến cho bọn họ hoài nghi người là cường giả tầng thứ tư, kể từ đó, sẽ không có quá nhiều phiền toái tìm đến. Đồng thời chúng ta có thể vớt vát đầy đủ đồ ăn cùng nước uống, thu nạp đầy đủ người trợ lực làm nhiệm vụ vận chuyển lương thực, kể từ đó, chúng ta sẽ không cần phải trao đổi năng lượng thạch trong vòng một hai tháng. Thứ hai, chúng ta làm chuyện này trở nên náo loạn đến mức âm ỉ, khiến ột khi đám Trịnh Xá tiến vào Atula đạo, tùy tiện hỏi thăm bất kỳ ai cũng có thể biết rõ chuyện xảy ra, kể từ đó, chúng ta có thể lấy được từ một đến hai tháng yên bình.

Trương Hằng suy nghĩ một chút, sau đó lập tức nói:

- Ý người là tạo dựng nên một tin tức tại đây để thu hút đám Trịnh Xá, như thế sẽ khiến cho bọn họ nói lỏng giám sát đối với nơi khác, là như vậy phải không? Ta hiểu rồi, một mũi tên trúng nhiều con chim, người quả nhiên là người nắm chắc nhất về chi tiết, âm mưu, Sở Hiền là đại cục, Adam là lừa gạt, Lăng Tân thì là phân tích suy luận, quả nhiên các trí giả đều bất phàm...

Khi nói đến đây Trương Hằng liền đứng dậy, mấy thanh niệm động phù du pháo vẫn lơ lửng phía sau lưng, hần lăm bầm:

- Như vậy thì... giết.

Vì vậy giết chóc bắt đầu...

Lần đầu tiên uy lực chân thật của niệm động phù du pháo hoàn toàn bạo phát... quần chiến, mục đích thiết kế của niệm động phù du pháo vốn là để chiến đấu với số đông. Khi Trương Hằng toàn lực vận dụng niệm động phù du pháo, mấy luồng ánh sáng rực rỡ vụt ra khỏi phòng, tốc độ nhanh đến mức chỉ cần là người không có năng lực nhập vi, đều chỉ có thể nhìn đến một luồng sáng vắn vẹo, một giây sau, người bị công kích lập tức đầu một nơi thân một nơi. Rõ ràng chỉ có mấy thanh niệm động phù du pháo thôi, vậy mà lại xuất hiện ảo ảnh màu bạc đầy trời, phẳng phát như có đến mấy trăm thanh niệm động phù du pháo, chỉ trong vòng một giây ngắn ngủi, toàn bộ khu nhà đã không còn bất kỳ sinh vật sống nào, sau khi thanh lý sạch sẽ tất cả những người trong nhà, niệm động phù du pháo lại vụt bay ra bên ngoài, bắt đầu tấn công dân chúng trong thành.

Niệm động phù du pháo là một loại vũ khí cần có lực khống chế cực độ nhạy cảm mới có thể sử dụng, nếu người phát động không có năng lực nhập vi của tầng thứ tư, như vậy ngay cả chính hắn cũng chưa chắc đã thấy rõ quỹ tích tấn công, vì thế nhất định phải phối hợp với tinh thần lực khống chế giả mới có thể toàn lực sử dụng. Đương nhiên, bán kính công kích của niệm động phù du pháo chính là bán kính của quét hình hình tinh thần lực, mà phạm vi quét hình trong Atula đạo không bị hạn chế, do vậy toàn bộ chủ thành đều nằm trong phạm vi tấn công.

Nói chung, niệm động phù du pháo có hai phương thức tấn công, một là trực tiếp đâm xuyên, loại phương thức công kích này hoàn toàn dựa vào tốc độ siêu nhanh của niệm động phù du pháo, dùng động năng để tạo nên thương tổn, đối với người có thực lực yếu thì không sao, chứ còn đối với sinh vật có lực phòng ngự mạnh, phương thức công kích này gần như không đem lại hiệu quả. Phương thức tấn công thứ hai, cũng là phương thức tấn công chính thức của niệm động phù du pháo, sinh ra chùm laser từ vết lõm hình chữ

U, uy lực của phương thức tấn công này cực lớn, cho dù là đối với cường giả tầng thứ tư cũng có thể tạo thành uy hiếp. Chỉ là loại phương thức này sẽ tạo ra gánh nặng rất lớn đối với bản thân người sử dụng, vì thể bình thường Trương Hằng đều sử dụng phương thức thứ nhất, nhờ vậy thời gian hấn toàn lực vận dụng niệm động phù du pháo cũng được lâu hơn gấp đôi.

Sau khi phạm vi công kích mở rộng đến toàn bộ quảng trường, hiệu suất giết chóc vẫn không hề suy giảm, niệm động phù du pháo chính là vật phẩm Trương Hằng xếp đặt dùng để tác chiến trên phạm vi quần thể, chỉ cần không ngăn cản được uy lực của nó, như vậy nhân số bao nhiêu cũng không có ảnh hưởng gì. Mỗi giây đều có cả trăm người chết, cho dù là người có kỹ năng phòng ngự đặc thù, dưới tình huống không cách nào nhìn thấy quỹ tích của niệm động phù du pháo, cũng không quá đáng là chống cự được một hai giây mà thôi, kết cục vẫn là bị nổ đầu mà chết.

Không thể không nói một phen, Atula đạo thật sự là một thế giới kỳ quái, tư tưởng của những người sống trong thế giới này rất mâu thuẫn, vừa quý trọng tính mạng mà cũng vừa coi thường nhân mạng. Ở Atula đạo, sống sót là chuyện cực kỳ gian nan, rất nhiều người không thoát khỏi sự đào thải mà chết, cho nên người sống sẽ càng thêm quý trọng tính mạng. Bởi vì hầu hết người có thực lực yếu ớt cùng ý chí yếu mềm đều đã chết, những người còn sống sót tự nhiên đều là thành phần có thực lực mạnh mẽ, có ý chí cầu sinh. Tuy có ý chí cầu sinh cũng không có nghĩa là sợ chết, nhưng mà ít nhất phần lớn trong đó đều rất sợ chết.

Một phương diện khác, trong Atula đạo, thực lực là quan trọng nhất, giết người không phải là tội, vì thế những người này cũng cực độ coi thường nhân mạng, vì vậy khi Trương Hằng bắt đầu giết chóc, toàn bộ chủ thành lập tức rơi vào hỗn loạn cực độ, rất nhiều người bắt đầu liều mạng chạy trốn, số lượng còn lại thì lấy vũ khí ra điên cuồng tấn công những người xung quanh, dưới tình huống không cách nào nhìn thấy đối tượng ra tay là ai, tất cả bọn họ đều hoài nghi người bên cạnh. Quý trọng tính mạng của mình, coi thường tính mạng người khác, trong thời điểm hỗn loạn, tính chất mâu thuẫn đặc biệt như vậy được thể hiện một cách vô cùng rõ ràng.

235. Chương 235: Giết Chóc (nhị)

Giết chóc tới nhanh mà đi cũng nhanh, trong vòng bảy tám giây ngắn ngủi, đã có hơn nghìn người chết dưới niệm động phù du pháo của Trương Hằng. Không chỉ như vậy, sau khi niệm động phù du pháo đã dừng lại, chủ thành vẫn tiếp tục ở trong trạng thái hỗn loạn, thậm chí xu thế hỗn loạn này còn đang không ngừng lan tràn, thẳng đến khi toàn bộ chủ thành đều rơi vào trạng thái bạo loạn, giết chóc điên cuồng không thể khống chế mới thôi, chỉ sau gần một phút, nhân số tử vong đã chạm mốc vài chục nghìn.

Trên thực tế, Trương Hằng cũng rất kinh ngạc khi thấy tình cảnh trở nên hỗn loạn đến mức khó có thể tưởng tượng, chỉ có Axis là giống như đã sớm dự liệu được sẽ xuất hiện chuyện như vậy, hấn chỉ bình tĩnh ngồi yên tại chỗ, sau khi sống sót hơn mười giây Trương Hằng mới mở miệng nói:

- Ta còn tưởng dân chúng sẽ đến vây quanh tòa nhà này, không ngờ bọn họ lại bắt đầu ra tay chém giết đối với người bên cạnh... thật là khó hiểu.

Lý Cương Lôi lại cười lạnh:

- Khi tinh thần của một người luôn ở trong trạng thái áp lực căng thẳng, tùy thời đều có thể nguy hiểm đến tính mạng, như vậy chỉ cần một biến cố nhỏ xảy ra cũng sẽ khiến cho người này trở nên cuồng bạo. Trong doanh trại quân đội thời cổ cũng là như thế, chỉ cần có một âm thanh hơi lớn phát ra, lập tức toàn bộ binh sĩ trong doanh trại đều sẽ điên cuồng giết chóc. Hiện tại xem ra người của Atula đạo cũng giống vậy, có điều cũng tốt, tiết kiệm được khá nhiều công sức cho chúng ta.

Nói xong, hấn liền dẫn đầu đi về hướng cửa phòng, mắt thấy vậy Trương Hằng liền trước một bước đi ra ngoài, trong bốn người chỉ có mình hấn là có sức chiến đấu. Ba người còn lại, một người là trí giả chưa từng cường hóa qua bất kỳ kỹ năng hay thuộc tính nào, một người là tinh thần lực khổng lồ giả không có sức

chiến đấu, một người khác thì là cá thể đặc biệt của Atula đạo, cũng gần như chẳng có chút chiến lược nào, vì thế một mình Trương Hằng là chiến lực duy nhất gánh vác cả đội ngũ.

Khi bốn người bước ra ngoài, cảnh tượng lọt vào tầm mắt là xác chết đầy đường như rạ, tuy đã sớm nhìn thấy hiện trường từ trong quét hình tinh thần lực, nhưng tận mắt quan sát vẫn khiến cho nội tâm của mọi người rung động. Cũng may tâm chí của ba người Trương Hằng, Lý Cương Lôi và Axis đều rất kiên định, chỉ có sắc mặt Nataya là trở nên tái nhợt, tuy vẫn còn có thể miễn cưỡng cheo chống, nhưng nhìn bộ dạng của nàng chỉ sợ cũng kiên trì không được bao lâu.

-... Người nhắm chặt hai mắt lại, chỉ quan sát xung quanh bằng quét hình tinh thần lực, tập trung suy nghĩ, che giấu tất cả những xác chết này lại là được.

Trương Hằng cũng phát hiện ra trạng thái của Nataya, hần thở dài, đi tới bên cạnh Nataya rồi vỗ vỗ vào lưng nàng, nhẹ giọng nói.

Nataya gật đầu với Trương Hằng, sau đó yên lặng nhắm mắt lại, mà ở trong hình ảnh tinh thần lực mọi người nhìn thấy, quả nhiên tất cả xác chết đều lập tức biến mất. Bất quá đối với ba người còn lại, có nhìn thấy xác chết hay không cũng chẳng phải vấn đề gì quan trọng, chỉ cần theo đường lớn không ngừng tiến về phía trước là được, không bao lâu sau, bốn người đã bước tới khu vực quảng trường.

- Kế tiếp thì thế nào?

Trương Hằng quay đầu lại nhìn về phía Lý Cương Lôi, Lý Cương Lôi nhếch miệng, hần nói thẳng:

- Đương nhiên là bắt đầu thu thập đồ ăn và nước uống, thêm cả một lượng lớn người trợ lực nữa. Chúng ta cần nhiều người làm nhiệm vụ vận chuyển, sẽ phải mang theo đồ ăn cùng nước uống đủ dùng cho hai tháng, người tự tính xem cần phải mang theo bao nhiêu người.

Trương Hằng cũng không để ý đến biểu lộ khinh bỉ của Lý Cương Lôi, hần chỉ trầm tư suy nghĩ giây lát rồi nhanh chóng nói:

- Đồ ăn và nước uống dùng trong hai tháng... ước chừng cần mười người, tính toán như vậy không có vấn đề gì chứ?

Lý Cương nhẹ gật đầu, Trương Hằng lập tức điều khiển niệm động phù du pháo bay về phía quảng trường đang hỗn chiến, chỉ sau chốc lát, phía sau hần đã có hơn mười người đi theo, tất cả đều là những người trẻ tuổi, có tố chất thân thể tốt. Trên thực tế Trương Hằng cũng không tốn công sức gì nhiều, chỉ điều khiển niệm động phù du pháo lơ lửng sau lưng, còn bản thân thì đứng nguyên tại chỗ, bất cứ người nào lao đến tấn công hần đều lập tức nổ đầu mà chết, sau khi có vài chục người chết, những người còn lại đều không dám tấn công nữa. Hần dựa theo những gì Axis căn dặn lúc trước, nói thẳng với những người này, bảo họ có thể trở thành người trợ lực cho hần, mà sau khi nghe vậy tất cả đều vô cùng vui mừng, đồng loạt nhất trí đi theo phía sau Trương Hằng, phảng phất như lúc này hần căn bản không hề giết chết người bên cạnh bọn họ.

Sau khi tập hợp đủ người trợ lực, mấy người Trương Hằng cũng không hề cố kỵ, trực tiếp bước vào kho dự trữ của một số gia tộc, chất từng túi thịt động vật cao cấp cùng nước uống lên xe đẩy rồi đi về hướng cửa thành. Đoạn đường đi tới này vẫn là giết chóc không ngừng, hỗn loạn trong chủ thành vẫn tiếp diễn, người chết nhiều vô số kể, chỉ có khu vực cửa thành là vẫn ổn định một chút. Bất quá phần ổn định này cũng theo bước chân của mấy người Trương Hằng mà biến mất vô tung, hiện tại khắp nơi đều là hỗn loạn cùng giết chóc, chỉ có mấy người Trương Hằng là bình tĩnh bước đi, hơn nữa sau lưng còn có khoảng chục người khác đang kéo mười chiếc xe đẩy. Tình cảnh như vậy thoạt nhìn thực sự rất kỳ quái, thậm chí có chút giống như một đám người trợ lực vô chủ vừa cướp bóc chiếm đoạt tài sản, sau đó kéo nhau chạy ra khỏi chủ thành.

- Dừng lại! Các người...

Khi mấy người Trương Hằng đi đến cửa thành, một gã thủ vệ lập tức bước tới hỏi chuyện, có điều hần còn chưa nói xong, mấy luồng sáng rực rỡ đã lóe lên, người này lập tức bị đâm xuyên qua tim mà chết, nháy mắt sau mấy chục người thủ vệ còn lại cũng chung số phận, tất cả đều mất mạng vì bị niệm động phù du pháo đâm xuyên qua thân thể.

Bốn người Trương Hằng đều không có biểu lộ gì, chậm rãi bước ra khỏi cổng thành, chỉ có vẻ mặt của những người trợ lực đang đi theo là trở nên hưng phấn, trong nội tâm mỗi người đều âm thầm suy đoán về thực lực của Trương Hằng, đồng thời suy tính về tương lai của mình. Sau khi ra khỏi chủ thành, mọi người tiếp tục đi thêm một đoạn đường dài, đến khi trời gần tối mới dừng bước tại một sơn cốc, bắt đầu nhóm lửa chuẩn bị đồ ăn.

Trong lúc chờ thịt động vật được nướng chín, bốn người Trương Hằng đều ngồi yên lặng nghỉ ngơi dưỡng sức, mà những người trợ lực còn lại cũng tự giác, chỉ lấy ra một ít nắm từ trên xe đẩy, tiếp đó phái một người tới xin chỉ thị, nhờ mấy người Trương Hằng đến phân phối đồ ăn.

-... Không ngờ những người này lại hiểu quy củ như vậy, nhờ chúng ta phân phối đồ ăn? Đói rồi thì tự mình lấy đồ ăn là được mà?

Trương Hằng hỏi với vẻ khó hiểu, Axis nghe thấy vậy thì lập tức lắc đầu:

- Đồ ăn chính là đại biểu cho tính mạng, tất cả đồ ăn đều là tài sản chung của gia tộc, cần phải do thành viên của gia tộc phân phối. Những người trợ lực này bất quá là nô lệ mà thôi, không có tư cách phân chia tài sản chung, như vậy đi, để ta đến phân phát đồ ăn cho bọn họ.

Ba người Trương Hằng lại một lần nữa im lặng, giây lát sau, khi Axis đang định đến phân phối đồ ăn, Trương Hằng mới bỗng nhiên đứng dậy:

-... Bọn họ đã quy phục chúng ta, như vậy cũng không thể quá mức keo kiệt, các người lấy một chiếc nồi loại lớn nhất ra cho ta.

Lời này vừa nói ra, Axis cùng người trợ lực kia đều cảm thấy khó hiểu, chỉ có Lý Cương Lô và Nataya là biết ý tứ đại khái của Trương Hằng, hai người cũng không có ý định ngăn cản, chỉ yên lặng ngồi tại chỗ, chờ đồ ăn được nướng chín.

Bên kia, tuy tất cả những người trợ lực đều không biết Trương Hằng đang định làm gì, nhưng nếu như gia chủ đã ra lệnh, bọn họ cũng chỉ có thể tuân theo. Vài người chạy đến chỗ xe đẩy lấy một chiếc nồi sắt loại lớn xuống, mấy người còn lại thì bắt đầu đào lên rất nhiều bùn đất màu đen, đây là đặc sản chính gốc của Atula đạo, một loại bùn đất cháy được, có thể dùng làm nhiên liệu.

Trương Hằng lấy ra một chiếc túi da đựng nước uống, mở nắp rồi đổ vào trong nồi, thấy vậy vẻ mặt của những người trợ lực đều có chút thất vọng, tuy vậy bọn họ vẫn dứt khoát, đến bên cạnh nhìn vào nồi sắt, giống như định uống nước trừ bữa. Có điều tiếp đó bọn họ lập tức kinh ngạc, không ngờ Trương Hằng lại lấy ra rất nhiều nắm, bỏ toàn bộ vào trong nồi sắt, đồng thời còn lấy ra một khối thịt động vật lớn, sau khi xé nhỏ cũng ném vào trong nồi.

Đến lúc này Trương Hằng mới lên tiếng nói với những người xung quanh:

- Nấu nắm và thịt lên thành cháo, mọi người ăn uống thống khoái một bữa đi, các người đã quyết định gia nhập vào đội ngũ của ta, ách, vào gia tộc của ta, như vậy ta cũng sẽ không bạc đãi các người. Hiện tại ta đồng ý cho các người trở thành thành viên của gia tộc, không còn là người trợ lực, tùy thời bị biến thành thịt người.

Axis vẫn một mực đứng bên cạnh Trương Hằng, sau khi nghe Trương Hằng nói như thế, hắn lập tức thêm vào một câu:

- Nếu như có người làm ra chuyện nguy hại đến gia tộc, chúng ta sẽ thông báo cho tất cả các chủ thành. Ta nghĩ hậu quả của chuyện này các vị cũng biết đúng không? Chỉ có thể có người trợ lực phản bội, tuyệt đối không thể có thành viên của gia tộc phản bội, đây là chuyện tất cả các gia tộc đều không thể chịu đựng được!

Hầu hết những người trợ lực đều đã kinh ngạc đến mức choáng váng, một nam tử cường tráng tầm ba mươi tuổi bỗng nhiên nói với vẻ vui mừng:

- Gia chủ, nói như vậy chúng ta chính là thành viên đời thứ hai của gia tộc?

Trương Hằng hơi sửng sốt, Axis đứng bên cạnh hắn khẽ gật đầu một cái, mắt thấy vậy, hắn cũng dứt khoát nói:

- Đúng vậy, từ giờ trở đi, các người chính là thành viên đời thứ hai, nồi cháo thịt này là khẩu phần hàng ngày của thành viên đời thứ hai, cứ yên tâm ăn uống.

Cho đến lúc này, những nam tử này mới yên lòng ngồi xuống, nguyên một đám vừa nhìn nồi sất vừa chảy nước miếng, trong đó cũng có vài người không ngừng lẩm bẩm hai chữ lãng phí, theo thuyết pháp của bọn họ, nấu cả nấm và thịt động vật cao cấp cùng lúc như thế này quả thực là quá lãng phí, nên ăn nấm trước, sau đó nhắm nháp từng miếng thịt động vật thì tốt hơn. Mới không lâu trước đây bọn họ vẫn còn là người trợ lực, thường xuyên phải lo lắng vì bữa ăn, không ngờ đột nhiên lại trở thành thành viên đời thứ hai của một gia tộc, chuyện này thật sự giống như ăn may bỗng nhiên trúng số độc đắc, bất ngờ này khiến cho tất cả đều vui mừng tột độ.

Khi về đến chỗ Lý Cương Lô và Nataya, Axis mới thấp giọng hỏi Trương Hằng:

- Vì sao lại tuyển nhận nhiều thành viên của gia tộc như vậy? Thực lực của những người này cũng không phải là quá mạnh, cho bọn họ trở thành thành viên...

Trương Hằng lập tức cười nói:

- Không sao cả, đối với chúng ta Atula đạo chỉ là một trạm trung chuyển mà thôi, trong vòng một hai tháng tới chúng ta sẽ không tiến vào chủ thành, nếu như chỉ là người trợ lực, rất có thể sẽ khiến cho bọn họ sinh nghi mà chạy trốn, hoặc là tìm kiếm một vài biện pháp để lại đầu mối cho ngoại giới, đối với chúng ta mà nói đều là nguy hiểm trí mạng. Nếu như để cho những người trợ lực này trở thành thành viên của gia tộc, các tai hoạ ngầm đều sẽ được tiêu trừ, hơn nữa sự trung thành của bọn họ cũng sẽ được đề cao. Huống hồ lượng thức ăn và nước uống của chúng ta rất nhiều, cho dù bọn họ trở thành thành viên của gia tộc, lượng đồ ăn tiêu hao mỗi ngày nhiều hơn một ít, cũng vẫn không có vấn đề gì.

- Một lý do nữa, sau khi thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, ta cũng định mang cả những người này trở về thế giới thực tế, tuy thực lực của bọn họ kém hơn thành viên tiểu đội luân hồi, nhưng mà so với người bình thường thì vẫn mạnh hơn nhiều, có thể dùng làm chiến lực dự phòng.

Đến lúc này Axis mới nhớ tới chuyện bọn họ sẽ quay về Thiên Đường, nghĩ tới đây khuôn mặt hắn lập tức hưng phấn đến mức đỏ bừng, tiếp đó hắn cũng không nói thêm gì nữa, chỉ ngồi xuống vừa chảy nước miếng vừa quan sát thịt nướng trên bếp lửa. Mà mấy người Trương Hằng cũng đã sớm mệt mỏi, giờ phút này thấy thịt sắp chín, mỡ vàng óng ánh không ngừng chảy xuống, mùi thơm cũng dần lan tỏa, cả bốn người đều cảm thấy không thể chờ đợi thêm. lát sau Axis lấy ra một con dao nhỏ cắt khối thịt làm đôi, thấy bên trong đã hoàn toàn nướng chín, bốn người lập tức thi nhau ăn uống, cho dù không có mắm muối hay gia vị gì, nhưng tất cả đều cảm thấy khối thịt nướng này quả thực là món ngon không gì sánh bằng, chỉ sau vài phút ngắn ngủi, bốn người đã ăn no căng, ngay cả bước đi cũng không nổi.

Không chỉ có mấy người Trương Hằng vui vẻ ăn uống, ngay cả những người trợ lực ở phía xa cũng ăn uống vô cùng thống khoái, đối với bọn họ thịt động vật chính là mỹ vị cực phẩm mười năm chưa chắc đã được ăn một lần, cả đám đều ăn uống với vẻ mặt vô cùng hạnh phúc, thấy tình cảnh như vậy Axis cũng thở dài:

- Không phải lo về bữa ăn tiếp theo, không phải sợ bản thân bỗng nhiên bị biến thành thịt người, cuộc sống thế này thật sự có chút giống như ở Thiên Đường...

- Thiên Đường sao? Chỉ cần chúng ta có thể sống sót...

Trương Hằng nằm trên một khối đá, hắn vừa nhìn lên bầu trời vừa thì thào. Cùng lúc đó, tại một vị trí trong Súc sinh đạo, đang bước đi trong rừng, bỗng nhiên thân sắc của Trịnh Xá khẽ động, hắn lập tức nhấc chân nhảy lên trên một cây đại thụ, đôi mắt nhìn về phía xa, sau đó vui vẻ nói với những người còn lại:

- Ta nhìn thấy rồi, cổng không gian!

236. Chương 236: Lý Cường Lôi Vs Lăng Tân (nhất)

Trịnh Xá mang theo mấy người Lăng Tân tiến vào Súc sinh đạo, trên thực tế, trước đó mọi người cũng đã thảo luận kỹ càng một phen, đến tột cùng là tất cả mọi người cùng nhau tiến vào Súc sinh đạo, hay là chỉ để Trịnh Xá mang theo trí giả và tinh thần lực khổng chế giả tiến vào Súc sinh đạo.

Chỉ là thị giác của mọi người đều đã bị ánh sáng cực độ lúc trước phá hủy, tuy có thể quan sát hoàn cảnh xung quanh bằng quét hình tinh thần lực, nhưng đối với những thành viên tiểu đội luân hồi đã quen xem xét bằng mắt, mất đi thị giác cũng đại biểu ất đi một phần sức chiến đấu. Hơn nữa nếu Trịnh Xá đem cả tinh thần lực khổng chế giả và trí giả đi, những người ở lại gần như sẽ không có sức chiến đấu nào nữa, chỉ cần một người nào đó cầm súng hoặc là cung tên cũng đủ để giết chết tất cả, để mọi người ở lại chính là giao bọn họ cho vận mệnh xử lý, điều này Trịnh Xá thật sự không cách nào tiếp nhận.

-... Không được, các người phải theo cước bộ của ta cùng nhau tiến lên, mặc kệ phía trước có kẻ địch hay khó khăn nào, ta vẫn sẽ bảo vệ các người một cách chu toàn, muốn ta giao sinh tử của đồng đội mình cho vận mệnh quyết định, chuyện như vậy ta không làm được!

Đây chính là tín niệm mà Trịnh Xá vẫn luôn giữ vững, cũng là nguyên nhân khiến hắn một mực cố gắng phấn đấu, không ngừng trải qua thời khắc sinh tử, cho đến khi trở thành người mạnh nhất. Bởi vì Trịnh Xá nhất quyết như vậy cho nên những người còn lại không thể không tiến vào Súc sinh đạo, bất quá dù sao bọn họ cũng đều là thành viên tiểu đội luân hồi, cho dù đã mất đi thị giác, nhưng ít ra vẫn còn có quét hình tinh thần lực, hơn nữa tố chất tâm lý của từng người cũng rất cứng cỏi. Khi chọn lựa thành viên cho đội ngũ tập kích, Trịnh Xá đã cố ý chọn những tư thâm giả của các tiểu đội luân hồi, bọn họ đã trải qua vô số thế giới phim kinh dị, tự nhiên là không có khả năng bị tình cảnh trước mắt quấy nhiễu. Sau khi lặn lội trong Súc sinh đạo vài ngày, giết chết vài chục con quái thú khổng lồ gặp dọc đường, rốt cuộc mọi người cũng tìm được cổng không gian.

Vừa tìm thấy cổng không gian, Trịnh Xá liền trước một bước tiến vào, vài phút sau lại trở về, đối với chuyện hắn một mình tiến vào thế giới khác, mọi người đều yên tâm đến cực điểm. Ngẫm lại a, thế giới nào có thể giết chết Trịnh Xá cơ chứ? Bất kể là thế giới ác liệt đến cỡ nào, cho dù trực tiếp ném hắn lên Mặt trời, đoán chừng khả năng giết được hắn vẫn chỉ ở mức 0%.

- Ừm, là cổng không gian tiến vào thế giới khác, sẽ không quay ngược lại thế giới lúc trước. Nhưng mà ta rất lo lắng, nhiều thế giới như vậy, vạn nhất “hắn” tiến vào thế giới khác chứ không phải thế giới này, vậy chúng ta sẽ càng đuổi càng xa.

Lăng Tân là trí giả, mà trí giả chính là bộ não của tiểu đội luân hồi, tác dụng căn bản của hắn chính là ở trong những lúc như thế này, khi đội ngũ rơi vào trạng thái do dự, trí giả sẽ là người quyết định thành quả chiến đấu thậm chí là tồn vong của cả đội.

Có huyết thống của Sở Hiên, Lăng Tân được Trịnh Xá hoàn toàn tin tưởng, mà Lăng Tân quả nhiên cũng không phụ lòng tin tưởng của hắn, sau khi nghe Trịnh Xá nói, hắn lập tức trả lời:

- Ta đã có chút suy đoán đối với thế giới này rồi, tuy còn không dám khẳng định, nhưng nếu tiến vào thêm từ một đến hai thế giới nữa, như vậy sẽ có thể khẳng định... Người cảm thấy thế giới này lớn đến mức vô hạn?

Trịnh Xá sửng sốt một chút, sau đó liền gật đầu:

- Thế giới này đương nhiên là vô cùng lớn rồi, chẳng lẽ điều này còn có nghi vấn gì sao?

Lăng Tân lại lắc lắc đầu:

- Vô cùng lớn chỉ là một loại khái niệm mà thôi, hình dung như thế này đi, về mặt vật chất, đa nguyên vũ trụ là vô cùng lớn, bất kể là đối với thế giới, không gian hay thời gian, đều là vô hạn. Nhưng đối với sinh mạng thể mà nói, không thể tồn tại cái gọi là vô hạn, bởi vì nếu thế giới nằm ngoài cảm giác và nhận thức, vậy đối với sinh mạng thể cũng tương đương với không tồn tại. Ví dụ như một người nông dân sinh ra và lớn lên tại Trung Quốc, làm ruộng từ sáng đến tối ngày này qua ngày khác, trong đầu hắn sẽ có khái niệm Tuần lễ thời trang Paris là cái gì sao? Không có khả năng, cho nên đối với hắn, thế giới chính là phố xá thị trấn xung quanh và mấy mẫu ruộng, chỉ như thế mà thôi.

Khi nói đến đây Lăng Tân liền chỉ vào xung quanh:

- Đồng dạng, dùng tin tức trước mắt chúng ta biết, đây là một thế giới nhân tạo, cũng tức là có người kết nối nhiều thế giới lại chung một chỗ, đây là điều kiện tiên quyết chúng ta đã biết, như vậy dùng điều kiện tiên quyết này để tiến hành suy luận, có vô số thế giới kết nối với nhau sao? Đáp án nhất định là không, nếu như cái thế giới này là do tự nhiên mà hình thành, vậy sẽ có khả năng có vô vàn thế giới kết nối với nhau, nhưng nếu như do sinh mạng thể xây dựng, vậy tuyệt đối không có khả năng xuất hiện tình huống vô hạn. Không phải là nghi ngờ đối với năng lực của sinh mạng thể xây dựng nên thế giới này, mà là vì không có bất kỳ sinh mạng thể nào chấp nhận được việc tạo vật của mình lại không nằm trong tầm khống chế.

Trịnh Xá trầm ngâm một lúc rồi mới lên tiếng:

- Nói một cách khác, thế giới này là có giới hạn?

Lăng Tân khẳng định:

- Không chỉ có hạn, mà hẳn là còn có trật tự cùng phương thức sắp xếp nhất định, chỉ là chúng ta còn chưa biết rõ trật tự này là gì mà thôi. Bất quá ta nghĩ, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, trật tự này hẳn là...

Trịnh Xá lập tức cảm thấy hứng thú, hẳn vội vàng hỏi:

- Là gì? Rốt cuộc trật tự sắp xếp của thế giới này là gì?

Lăng Tân khoát khoát tay:

- Cứ mô tả những gì người nhìn thấy khi tiến vào cổng không gian trước đã, thế giới bên đó như thế nào?

Thấy Lăng Tân không muốn trả lời, Trịnh Xá cũng không thể làm gì hơn, hẳn cau mày nói:

- Đó là một thế giới vô cùng hoang vu, rất bụi bặm, không có chút sinh khí nào, đúng rồi, thế giới đó gần như không có thực vật tồn tại, ít nhất trong phạm vi mấy kilomet xung quanh vị trí của ta chẳng hề có lấy một ngọn cỏ, ngoài đất ra thì chỉ còn sỏi đá.

Lăng Tân cũng không chen vào, đến khi Trịnh Xá nói xong, hẳn mới hỏi:

- Không khí chỗ đó như thế nào? Chúng ta có thể hít thở trong thế giới đó hay không?

Trịnh Xá gật đầu khẳng định:

- Ừm, không khí tại đó có thể hô hấp được, chỉ là trong không khí có mùi lưu huỳnh.

Lăng Tân thở ra một hơi, hẳn đứng lên nhìn trái phải một chút rồi nói:

- Như vậy chúng ta đóng quân tại đây.

Trịnh Xá lập tức ngạc nhiên, bản ý của hẳn là định lập tức tiến vào thế giới tiếp theo, như vậy có thể nhanh chóng xác nhận phải chăng “hắn” cũng đang ở trong thế giới đó, ai ngờ Lăng Tân lại yêu cầu đoàn đội dừng chân tại đây? Hẳn là thế giới kia có gì nguy hiểm sao?

- Đồ ăn!

Lăng Tân cũng hết chịu nổi tình trạng không chịu động não của Trịnh Xá, hẳn gần như là hét lên:

- Sao người không dùng cơ nhân tỏa tầng thứ ba mô phỏng thoáng qua một chút? Dù gì người cũng là người mạnh nhất thế giới luân hồi, sắp trở thành Thánh nhân, chẳng lẽ bên trong đầu người chỉ toàn là cơ bắp?

Trịnh Xá cũng có chút xấu hổ, không phải do đầu hẳn đầy cơ bắp, mà là do hẳn xác thực đã quen với tồn tại của trí giả, kỳ thực thói quen ý lại này của hẳn cũng có phần do Sở Hiên mà ra. Đối với đội ngũ có Sở Hiên làm trí giả, các thành viên còn lại gần như chẳng phải suy nghĩ gì cả, chỉ cần hoàn thành chức trách của mình là được.

Thấy vẻ xấu hổ của Trịnh Xá, Lăng Tân cũng chỉ có thể xoa xoa thái dương rồi nói:

- Thế giới trước, thế giới này và thế giới kế tiếp, xuôi theo ba thế giới này là một quy luật, đó chính là hoàn cảnh sinh tồn ngày càng ác liệt. Thế giới đầu tiên lúc chúng ta tiến vào gần như chỉ cần duỗi tay ra là có thể lấy được đồ ăn, đến thế giới này nhất định phải đi săn mới có cái ăn. Theo như người nói, hoàn cảnh

của thế giới kế tiếp thậm chí có thể so sánh với sa mạc, như vậy chúng ta có thể có đủ đồ ăn để lần mò tìm kiếm cổng không gian sao?

Trịnh Xá búng tỉnh đại ngộ, hần vỗ mạnh tay một cái:

- Đúng vậy, xác thực là cần có đầy đủ lương thực thực phẩm, tuy thế giới này không so được với thế giới lúc trước, nhưng vẫn có rất nhiều dã thú, trong nấp giới của ta có vài cái túi không gian, có thể dùng để tích trữ một ít đồ ăn, thêm cả nước uống nữa... Được rồi, các người nghỉ ngơi một chút đi, ta sẽ bắt vài con thú hoang về, tối hôm trước hình như ta có nhìn thấy một loại động vật trông giống đà điểu khổng lồ, nghe nói thịt đà điểu rất giống thịt bò...

Còn chưa nói xong hần, Trịnh Xá đã hấp tấp chạy ra xa, dùng tốc độ di chuyển của hần mà nói, có gọi với theo đi nữa thì tốc độ của âm thanh cũng không đuổi kịp.

- Vô cùng tốt đẹp, rất nhiều nhân loại... Dã thú cực lớn, rừng rậm khắp nơi... Không cần bụi bặm, sa mạc hoang tàn... Thế giới quan như vậy không phải là...

Lăng Tân tự thì thảo với bản thân, trong lúc thì thảo tay hần cũng không ngừng vẽ mấy vòng tròn trên mặt đất, đến khi ngón tay của hần nhắc lên, trên mặt đất đã xuất hiện sáu vòng tròn từ trên xuống dưới...

237. Chương 237: Lý Cương Lôi Vs Lăng Tân (nhị)

Cùng lúc đó, tại Atula đạo, mấy người Trương Hằng vẫn đang không ngừng đi về hướng tòa chủ thành thứ hai, tuy giờ phút này mọi người có đầy đủ đồ ăn, đầy đủ nước uống, đồng thời có cả người dẫn đường, nhưng như vậy cũng không có nghĩa là mọi người không có cảm giác khẩn trương. Trên thực tế, cứ nghĩ tới có một quái vật như Trịnh Xá đang đuổi theo, Trương Hằng lại ước gì có thể lập tức tìm được phòng điều khiển. Đây là một loại cảm giác bị uy hiếp đến tính mạng, do đó hằng ngày hần đều bắt buộc tất cả mọi người phải di chuyển liên tục từ mười hai đến mười bốn tiếng đồng hồ, gần hai phần ba thời gian trong ngày chỉ dùng vào một việc duy nhất là chạy qua chạy lại.

Dưới tình trạng hành quân gấp gáp như vậy, những thành viên gia tộc đời thứ hai và Axis đều giống như vốn đã quen, không có chút than vãn nào, ngược lại càng lúc càng thêm kính trọng đối với Trương Hằng, chỉ có Lý Cương Lôi và Nataya là không ổn, mới chỉ sau mấy ngày cả hai đều đã hộc hác tàn tạ đi thấy rõ, nếu tiếp tục như vậy, đoán chừng hai người đều sẽ rơi vào tình trạng sức cùng lực kiệt.

- Hay là cứ nghỉ ngơi một ngày cho thật tốt đi, tuy chúng ta xác thực cần tranh thủ thời gian tìm kiếm phòng điều khiển, nhưng nếu các người ngã bệnh tại đây mà nói... như vậy thật sự là không xong.

Trương Hằng thở dài, nói với hai người Lý Cương Lôi và Nataya. Lý Cương Lôi nở nụ cười khổ, hần vỗ vỗ hai chân đang không ngừng run rẩy của mình rồi nói:

-...Đã không còn nhiều thời gian nữa rồi.

Trương Hằng sững sốt một chút, hần vội vàng hỏi:

- Có ý gì? Chẳng lẽ là đám Trịnh Xá sắp đuổi tới rồi sao? Không thể nào? Cổng không gian tiến vào Atula đạo sẽ tùy thời biến mất, cho dù bọn họ đã vào đến Súc sinh đạo, đoán chừng phải cần ít nhất mười ngày mới đến được Atula đạo, thời gian hần là vẫn còn đủ mà?

Nụ cười của Lý Cương Lôi lại càng thêm cay đắng, hần chỉ nói:

- Là thời gian của ta đã không còn nhiều nữa rồi... Mặc kệ người có tin hay không, ta có một loại trực giác kỳ lạ đối với tử vong, lúc nào tình trạng đột nhiên trở nên xấu đi, lúc nào khỏe mạnh như người bình thường, mỗi lần bệnh tình chuyển biến ta đều có thể cảm giác được, nhưng mà lần này... Ta cảm thấy thời gian của mình đã không nhiều nữa rồi, tối đa trong vòng một hai tháng, ta sẽ chết...

Lúc này Trương Hằng mới mãnh liệt giật mình tỉnh lại, Lý Cương Lôi là nhân vật do chính hắn thiết kế, hắn tự nhiên biết rõ Lý Cương Lôi là người thân mang bệnh nan y. Đây là một loại bệnh trên phương diện gien, nguyên nhân đến từ bộ phận gien không kết hợp hoàn chỉnh của Sở Hiên, với trình độ khoa học kỹ thuật hiện tại, không thể chữa trị được loại bệnh này. Lý Cương Lôi vẫn luôn chịu đựng được đau yếu, cho tới nay đều dùng tư thái kiên cường xuất hiện trước mặt người ngoài, bất luận là khi bày mưu tính kế, khi phân tích tin tức, thậm chí là khi theo Trương Hằng chiến đấu. Trong tất cả mọi tình huống hắn đều biểu hiện giống như người bình thường, vì vậy cũng khiến Trương Hằng gần như quên mất, Lý Cương Lôi, hắn không phải là người bình thường, sức khỏe và thể lực của hắn thậm chí không bằng được một góc của người bình thường.

Đúng vậy, Lý Cương Lôi đã gần đất xa trời rồi, nếu như Trương Hằng không xuất hiện trên thế giới này mà nói... ước chừng trong vòng một năm Lý Cương Lôi nhất định sẽ chết.

Nghĩ tới đây nội tâm Trương Hằng lập tức như bị xiết chặt, đây chính là đồng đội của hắn, đây chính là người hắn đã quyết định toàn tâm toàn tin tưởng, nếu cảm giác của Lý Cương Lôi không sai, vậy nhiều khả năng hắn thật sự sẽ chết trong vòng một hai tháng. Ngoại trừ do bệnh tình của hắn, nguyên nhân lớn hơn còn là vì mệt mỏi khi đi tìm phòng điều khiển, đối với người bệnh nan y như Lý Cương Lôi, bất kỳ mệt mỏi nào cũng chính là thuốc độc.

- Đã minh bạch, như vậy bắt đầu từ ngày mai, ngươi và Nataya sẽ di chuyển bằng niệm động phù du pháo, nếu chỉ để chờ người... ta có thể kiên trì tầm sáu tiếng đồng hồ, thời gian còn lại các người sẽ ngồi trên xe đẩy, do bọn họ đẩy các người đi, chúng ta sẽ không dừng lại nghỉ ngơi, liên tục tìm kiếm tất cả các chủ thành. Yên tâm đi, sau khi hoàn thành nhiệm vụ lần này, ta nhất định sẽ để người gia nhập Bắc Dương châu đội, nhờ Chủ thần chữa trị toàn thân cho ngươi! Đến lúc đó bất kể là báo thù Clone Sở Hiên, hay là báo thù những phòng thí nghiệm của Trung Quốc, ta đều giúp ngươi hoàn thành! Ta hứa với ngươi!

Trương Hằng vỗ nhẹ vào vai Lý Cương Lôi, hắn nói với vẻ rất nghiêm túc. Biểu lộ của Lý Cương Lôi có chút thất thần, trong mắt chớp động thần sắc phức tạp khó tả, một lúc sau hắn mới tiếp tục nói:

- Làm vậy sẽ tạo ra gánh nặng quá lớn đối với ngươi, cho dù không ở trong trạng thái chiến đấu, nhưng sử dụng niệm động phù du pháo trong thời gian dài như vậy... ta sợ khi gặp phải tình huống cần thiết ngươi sẽ không có sức chiến đấu, hiện tại tính mạng của tất cả chúng ta đều nằm trong tay ngươi, nếu như ngươi không còn chiến lực, chúng ta có thể sẽ bị bắt làm tù binh, bị biến thành thịt người...

Trương Hằng cười hắc hắc:

- Không sao, khi giết chóc trong chủ thành lúc trước, ngươi có yêu cầu ta giữ lại một nửa thời gian sử dụng niệm động phù du pháo, để dự phòng có tình huống bất ngờ phát sinh, tuy lúc đó rất mệt mỏi, nhưng đến chiều hôm sau ta đã khôi phục xong rồi. Ngủ một giấc là có thể khôi phục hoàn toàn, hơn nữa làm như vậy còn có thể khiến cho thể lực và tinh thần lực của ta chậm rãi tăng trưởng, cho nên ngươi không cần phải lo lắng.

Đã nói đến mức này, Lý Cương Lôi cũng không có lý do để tiếp tục cự tuyệt ý kiến của Trương Hằng nữa. Bắt đầu từ ngày hôm sau, mỗi sáng Trương Hằng đều triệu hồi ra niệm động phù du pháo, để cho Lý Cương Lôi và Nataya ngồi lên, sau một thời gian ngắn hai người đều dần dần khôi phục sinh khí. Ngoài ra, bởi vì Trương Hằng triệu hồi niệm động phù du pháo, mặc dù chỉ để chờ hai người Lý Cương Lôi và Nataya, nhưng vẫn khiến cho những thành viên gia tộc đời thứ hai vui mừng tung tăng như chim sẻ, phăng phất như kiêu chính bọn họ có thực lực như vậy, vì thể tốc độ di chuyển của mọi người lại nhanh hơn rất nhiều, chỉ sau vài ngày đã đến tòa chủ thành thứ hai.

Bề ngoài của tòa chủ thành thứ hai này có khác biệt rất lớn so với tòa chủ thành thứ nhất, bởi tòa chủ thành này là nơi khai thác khoáng sản, gần như chịu trách nhiệm cung cấp kim loại và vũ khí cho toàn bộ Atula đạo. Cách tòa chủ thành này không xa, có vài mỏ khoáng sản lớn ở khá gần mặt đất, chính vì vậy tầm quan trọng của chủ thành này là rất lớn, bề ngoài tòa chủ thành này cũng cao lớn hơn nhiều so với tòa chủ thành lúc trước mấy người Trương Hằng đi qua, chỉ là cả chủ thành đều bị ẩn giấu sau một lớp bụi mù và khí thải sinh ra từ các lò rèn vũ khí.

- Như vậy mọi người hạ trại tại vị trí cách chủ thành năm mươi kilomet.

Trương Hằng cẩn thận quan sát tòa chủ thành sắt thép này thông qua quét hình tinh thần lực, đồng thời nói với những người còn lại:

- Sau khi hạ trại phải bảo trì cảnh giác, ngày mai... chúng ta sẽ tiến vào trong thành điều tra cẩn thận!

238. Chương 238: Lý Cường Lôi Vs Lăng Tân (tam)

Ngày hôm sau, Trương Hằng chỉ dẫn theo Nataya tiến vào trong chủ thành, hai người sử dụng tinh thần lực tảo miếu điều tra khu vực dưới lòng đất một lượt, cuối cùng chỉ có thể ảm đạm khẳng định dưới tòa chủ thành này không có phòng điều khiển tồn tại, hành động thăm dò đã được tuyên cáo thất bại.

- Đi thôi, chúng ta đến chủ thành khác.

Sau khi trở lại nơi trú quân, trạng thái tinh thần của Trương Hằng vô cùng náo nê, hơn nửa ngày sau hắn mới lấy lại được chút tinh thần, ủ rũ nói với những người còn lại.

Bởi vì không biết phòng điều khiển nằm ở đâu, do vậy mỗi lần tìm kiếm đều giống như một lần đánh bạc, tuy trước đó luôn có cảm giác mong chờ, nhưng một khi phát hiện phía dưới không có phòng điều khiển, thời gian mấy ngày đường lập tức trở nên vô dụng, cảm giác như vậy khiến cho trong lòng mọi người đều rất phiền muộn. Huống hồ thời gian của mấy người Trương Hằng vốn đã không nhiều, ngoại trừ sau lưng có Trịnh Xá đuổi theo, ngay cả tính mạng của Lý Cường Lôi cũng đang ngàn cân treo sợi tóc, loại cảm giác gấp rút này khiến cho Trương Hằng thật sự không biết phải làm sao.

Bất kể như thế nào, vẫn chỉ có thể tiếp tục tìm kiếm phòng điều khiển, mọi người vẫn bước về hướng tòa chủ thành tiếp theo, chỉ là không hiểu vì sao, trong lòng Trương Hằng lại dấy lên cảm giác không ổn, đó là một loại trực giác đối với nguy hiểm, bất tri bất giác, tâm tình của Trương Hằng cũng càng lúc càng trầm trọng.

Mà bên kia, sau khi thu thập đầy đủ đồ ăn và nước uống, rốt cuộc đám Trịnh Xá cũng đã đến Atula đạo, chỉ là sau khi vừa tiến vào Atula đạo, sắc mặt Trịnh Xá lập tức trở nên rất khó coi, hắn gắt gao nhìn về phía bầu trời, toàn thân đều bắn ra khí thể làm cho người khác phải sợ hãi. Khí thể này thậm chí ảnh hưởng đến ngay cả những người bên cạnh hắn, người có thực lực càng mạnh càng cảm thấy rõ ràng, lúc này Lăng Tân và Đạt Vân Hi đã bị luồng khí thể khổng lồ ép chặt xuống đất, tiếp theo là hot girl tinh thần lực không chế giả của Nam viêm châu đội, kế tiếp mới đến các thành viên tiểu đội luân hồi còn lại, mỗi người đều cảm thấy như có một ngọn núi đang đè lên cơ thể, ngay cả hít thở cũng khó khăn.

- Trịnh Xá!

Đối với luồng khí thể này, cảm giác của Lăng Tân là rõ rệt nhất, chỉ sau vài giây ngắn ngủi, ngoài da hắn đã xuất hiện vô số đường đỏ sậm, đây là biểu hiện các mạch máu bị phá vỡ. Lăng Tân lập tức không hề nghĩ ngợi, hoàn toàn vận hành tinh thần ẩn ký, cứng rắn chống lại luồng uy áp này, sau đó lớn tiếng hét lên.

Toàn thân Trịnh Xá chấn động, hắn quay đầu lại nhìn về phía mọi người, đến lúc này hắn mới phát hiện mình vừa gây ra chuyện gì. Hắn lập tức thu hồi khí thể lại, sau đó lí nhí nói:

- Thật xin lỗi, ta vô ý quá, khiến ọi người bị thương...

Luồng khí thể như núi Thái Sơn vừa biến mất, mọi người lập tức khụy xuống, cả đám đều thở dốc kịch liệt, tuy không bị thương tích gì, nhưng loại áp bức thuần túy trên phương diện tinh thần này còn kinh khủng hơn. Mới chỉ vài giây ngắn ngủi trôi qua, nhưng mọi người lại cảm thấy giống như đã cả tuần không hề chớp mắt, tinh thần vô cùng mệt mỏi, thân thể cũng rã rời.

Lăng Tân thở ra một hơi, hắn cố gắng đứng lên từ trên mặt đất rồi nói:

- Phát hiện ra kẻ địch sao?

Nghe vậy Trịnh Xá lập tức cười khở, hần lắc đầu, không biết nên nói như thế nào, một lát sau mới mở miệng:

- Lúc trước khi ta tiến vào thế giới này một mình, hoàn toàn không phát hiện ra chuyện gì khác thường, nhưng mà khi các người vừa tiến vào, toàn bộ thế giới dường như sống dậy, để lại trên người các người một loại ấn ký tạo thành từ năng lượng. Loại ấn ký này rất giống ấn ký của Chủ thần.

Khi nói đến đây, Trịnh Xá liền chỉ vào chính mình:

- Thực lực của ta là tầng thứ tư cao cấp, chỉ cách tầng thứ năm một đường tơ kẽ tóc, cảm giác đối với năng lượng đã vô cùng nhạy cảm, trước kia ta cũng nói rồi, Chủ thần không delete được ta, nguyên nhân chính là vì Chủ thần đã không thể đặt ấn ký năng lượng lên cơ thể ta. Cấp độ của loại năng lượng này còn kém hơn so với chân nguyên lực của ta, do đó ta tự nhiên là không ngại ấn ký, nhưng còn các người thì... Mỗi lần tiến nhập thế giới phim kinh dị, Chủ thần đều đặt một loại ấn ký năng lượng lên cơ thể của mỗi người, hiện tại các người cũng bị thế giới này áp đặt ấn ký, không biết hạn chế delete của loại ấn ký này là cái gì, ta rất lo lắng.

Vừa nghe đến đây, mặt mũi các thành viên tiểu đội luân hồi đã tràn đầy hoảng sợ cùng lo âu, ngoại trừ Lăng Tân và Đạt Văn Hi, những người còn lại đều xuất thân từ thế giới luân hồi, bọn họ tự nhiên là biết rõ Chủ thần thường xuyên đưa ra các hạn chế delete. Bất quá mỗi lần như vậy Chủ thần đều sớm nói rõ hạn chế delete là cái gì, chỉ cần không vi phạm, hoặc là hoàn thành nhiệm vụ quy định, như vậy sẽ không lo bị delete. Lần này thì lại khác, khi tiến vào thế giới này mọi người đều không thấy có nhắc nhở gì về hạn chế delete, nói một cách khác, có thể là nói một câu, ăn một miếng, thậm chí đi vài bước cũng có khả năng bị delete. Thứ không biết chính là thứ đáng sợ nhất, những thành viên tiểu đội luân hồi quả nhiên đều đã khiếp sợ đến mức mặt không còn hột máu.

- Chúng ta vẫn chưa bị delete.

Lăng Tân bỗng nhiên mở miệng nói, những người xung quanh vốn đang hoang mang đều không tự chủ được, lập tức tập trung chú ý về phía hắn, mà biểu lộ của Lăng Tân vẫn rất bình thản, hắn nói một cách chậm rãi:

- Chúng ta vẫn chưa bị delete, nói một cách khác, bản ý của người sáng tạo ra thế giới này không phải là muốn giết chết chúng ta, hắn là định ra một vài quy tắc nào đó mà thôi.

Sau khi nghe Lăng Tân nói, lập tức trên mặt mọi người đều lộ ra vẻ mong đợi, hi vọng hắn có thể suy đoán ra được quy tắc của thế giới này. Mà Lăng Tân thì giống như đã sớm biết suy nghĩ của mọi người, hắn cũng không khách khí, trực tiếp nói thẳng:

- Không thể nào phỏng đoán được quy tắc delete, không có bất kỳ vật tham chiếu nào, không có bất kỳ tin tức gì, nếu có thể suy đoán ra đáp án trong tình huống này, như vậy ta đã không phải là trí giả, mà chính là dự ngôn giả, là thần tiên tri. Trước mắt chỉ có thể đi một bước tính một bước, tạm thời chú ý không để lộ chuyện chúng ta là người đến từ thế giới khác, đồng thời cũng không được ra tay giết chóc sinh mạng thể của thế giới này.

Mang theo tâm trạng lo lắng bất an, Trịnh Xá và các thành viên tiểu đội luân hồi đi một bước lại nhìn một bước, đến khi trời chập choạng tối mới tìm một khu vực bằng phẳng để hạ trại nghỉ ngơi. Có điều khi định đốt lửa, mọi người lại phát hiện không thể tìm đâu ra được một cành cây hay cỏ khô lá khô, bốn phía xung quanh chỉ toàn là đất với đá. Tình hình như vậy khiến ọi người muốn nướng đồ ăn cũng chẳng được, thức ăn trong túi không gian đều là các loại thịt động vật tươi sống, tuy tất cả đều đã đói bụng, nhưng nghĩ đến chuyện phải ăn thịt sống, sắc mặt ai cũng trở nên khó coi.

Cuối cùng nhờ Trịnh Xá nghĩ ra một biện pháp, do hắn sử dụng năng lượng vampire tạo thành Hồng viêm, theo thực lực hiện tại của Trịnh Xá, cho dù liên tục sử dụng kỹ năng này hai bốn tiếng một ngày cũng hoàn toàn không vấn đề gì, mọi người lấy Hồng viêm trên tay hắn để nướng thịt, nhờ vậy vấn đề ăn uống xem như được giải quyết.

- Nơi này còn hoang vu hơn so với tưởng tượng của chúng ta, có khi nào đây là một thế giới không có nhân loại?

Trịnh Xá vừa ăn thịt nướng vừa thì thào với Lăng Tân.

- Có khả năng.

Không đủ tin tức để phân tích, Lăng Tân chỉ có thể trả lời như vậy.

Bởi vì bốn phía vô cùng hoang vắng, hơn nữa uy hiếp từ ẩn ký vẫn chưa bị tiêu trừ, do vậy tất cả đều không có tâm tình nói chuyện phiếm, mỗi người chỉ nói qua loa vài câu, sau đó nhanh chóng chìm vào giấc ngủ. Một đêm hoàn toàn yên tĩnh không có chuyện gì xảy ra, sáng sớm hôm sau, Trịnh Xá và các thành viên tiểu đội luân hồi lại tiếp tục quá trình tìm kiếm.

Bất kể như thế nào, một thế giới vẫn là quá lớn, cho dù với thực lực của Trịnh Xá, muốn chạy đi chạy về vài vòng là chuyện dễ dàng, nhưng muốn cẩn thận tìm kiếm vài người, độ khó của chuyện này lại rất cao. Vì thế sau khi thương lượng, mọi người liền quyết định chọn đại một phương hướng, nếu như đi theo hướng đã chọn năm ngày mà không phát hiện ra được sinh vật nào, khi đó sẽ cẩn thận bàn tính sau.

Bất quá vận khí của mọi người cũng không tệ, sau khi lần mò như vậy vài ngày, đến ngày thứ ba, trong phạm vi quét hình tinh thần lực đã phát hiện ra được dấu vết của nhân loại. Ở vị trí cách mọi người tương đối xa có một đội ngũ gồm hơn ba mươi người, xem thần thái và động tác của bọn họ, tất cả đều là người có thần trí và ý thức.

- Tốt! Đã tìm được người của thế giới này, hơn nữa nhìn dáng vẻ của bọn họ tuyệt đối không giống như đám người ngây ngây ngơ ngơ lúc trước chúng ta gặp.

Nhìn thấy đoàn người thông qua quét hình tinh thần lực, Trịnh Xá lập tức vô cùng vui vẻ, có điều biểu lộ của những người còn lại thì đều có chút cổ quái. Biểu lộ như vậy cũng khiến cho Trịnh Xá nhớ tới ẩn ký khó hiểu trên thân thể mọi người, tuy bản thân hấn sợ cái ẩn ký này, nhưng mà hấn lại không cách nào giải trừ giúp mọi người. Đây rõ ràng là thủ đoạn của tầng thứ năm, tuy thực lực của Trịnh Xá đã đến rất gần với Thánh nhân, nhưng đối với một số phương thức vận dụng năng lượng, hấn xác thực là không bằng, ngộ nhờ hạn chế delete là không thể gặp người của thế giới này, như vậy tiếp tục đi tới sẽ chính là tìm chết.

Lăng Tân đột nhiên lên tiếng hỏi:

- Trịnh Xá, lần trước ta nghe ngươi nói, khi thế giới luân hồi chưa dung hợp với thế giới của ta, Chủ thần thường xuyên tăng mạnh độ khó thế giới phim kinh dị Trung châu đội trải qua. Vì vậy tất cả những tân nhân của Trung châu đội đều bị delete, chỉ có ngươi và hai người còn lại là không sao, nói như vậy, ngươi có thể giúp người khác không bị delete?

Trịnh Xá hơi ngạc nhiên, hấn ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

- Có thể giúp người khác không bị delete, nhưng mà thực lực của ta có hạn, chỉ có thể bảo vệ một hai người thôi, nếu toàn bộ các người đều bị delete mà nói...

Nghe đến đây Lăng Tân lập tức gật đầu:

- Như vậy ta và ngươi đến gặp những người kia, ta sẽ nói chuyện với bọn họ, nếu xảy ra delete, ngươi lập tức bảo vệ ta. Kể từ đó, chúng ta có thể biết rõ quy tắc delete, cũng có thể thông qua những người kia biết được thông tin chi tiết về thế giới này.

239. Chương 239: Lý Cường Lôi Vs Lăng Tân (tứ)

Sau khi nghe Lăng Tân nói trên mặt mọi người đều lộ vẻ vui mừng, tất cả đều đồng ý với đề nghị này, nếu mọi chuyện thuận lợi, uy hiếp từ nguy cơ delete sẽ lập tức được hóa giải, hơn nữa dùng trí tuệ của Lăng Tân mà nói, do hấn đi hỏi chuyện những người kia là tốt nhất, nói không chừng lừa gạt vài câu là có thể tìm ra nội tình của thế giới này, đây là kết cục tất cả đều vui vẻ.

Mắt thấy mọi người đều tán thành, Trịnh Xá và Lăng Tân liền lấy goblin glider ra, trước một bước bay về hướng đám người kia, do năng lượng của goblin glider có hạn, hơn nữa cũng không biết sẽ phải ở lại trong thế giới này bao lâu, vì vậy để tiết kiệm năng lượng cho goblin glider, bình thường mọi người không thể không cuộc bộ ròng rã.

Quá trình di chuyển chỉ mất một khoảng thời gian rất ngắn, chốc lát sau hai người Trịnh Xá và Lăng Tân đã bay đến trên đỉnh đầu đám người kia, mà phản ứng của những người này cũng rất nhanh, chỉ sau giây lát mỗi người đều đã lấy vũ khí của mình ra. Giây tiếp theo một loạt đạn năng lượng lập tức được bắn lên từ phía dưới, đám người kia căn bản không cho hai người Trịnh Xá cơ hội nói chuyện, vừa gặp mặt đã bắt đầu công kích, không hề có ý định đàm phán trao đổi gì cả.

Tốc độ của loạt đạn năng lượng cực nhanh, có điều công kích như vậy không làm khó được Trịnh Xá, hắn chỉ nhẹ nhàng đưa tay về phía trước, không gian trước mặt phẳng phất như bị bóp méo, loạt đạn năng lượng vừa bay đến lập tức tiêu tán, biến mất không còn tung tích.

- Trong các người ai có thể nói chuyện rõ ràng thì bước lên phía trước.

Trịnh Xá không tấn công, hắn chỉ thu hồi goblin glider rồi tùy ý nói một câu.

Đám người kia hiển nhiên là đang bị Trịnh Xá chấn nhiếp, không ngờ đối phương chỉ phất tay một cái mấy viên đạn năng lượng đã giống như không hề tồn tại, chưa từng xuất hiện, bọn họ căn bản không cách nào lý giải ảo diệu trong đó, do vậy trong lúc nhất thời không ai dám tiếp tục tấn công. Sau khi nghe Trịnh Xá nói, tuy những người này vẫn tập trung chú ý vào hai người Trịnh Xá và Lăng Tân, nhưng khóe mắt lại nhìn về phía một nam tử trẻ tuổi.

Nam tử trẻ tuổi này hơi chần chờ một chút, sau đó lập tức bước tới nói:

- Xin hỏi các vị là người của gia tộc nào?

Lúc này Lăng Tân bỗng nhiên mở miệng nói chuyện:

- Gia tộc là cái gì? Nói rõ ra cho ta.

Khi tiếng nói hạ thấp, hắn và Trịnh Xá đều thở ra một hơi, bởi vì khi nói chuyện cũng không xảy ra delete, xem ra có thể tiếp xúc và trao đổi được với người của thế giới này.

Đám người kia lập tức sững sờ, trong mắt mỗi người đều lộ ra vẻ nghi hoặc, thanh niên cầm đầu lên tiếng hỏi:

- Hai vị không phải là người của gia tộc khác sao? Như vậy hai vị từ đâu đến?

Trong lúc thanh niên này nói chuyện, hai người Trịnh Xá đã cẩn thận quan sát đám người kia vài lần, khi nhìn thấy chiếc xe chở hàng hoá sau lưng bọn họ, thần sắc hai người đều mãnh liệt đại biến, bởi vì trên xe, ngoại trừ hơn mười xác chết, còn có mấy thiếu nữ đang bị trói. Một thiếu nữ trong đó chỉ còn mỗi một cánh tay, tay bên kia và hai chân đều đã biến mất, bên cạnh còn có một con dao lớn, trên dao đầy vết máu loang lổ. Hiển nhiên chính con dao này là thủ phạm cắt đứt tay và chân của thiếu nữ, hơn nữa người thiếu nữ này rõ ràng vẫn chưa chết, đang nằm tại chỗ hữu khí vô lực rên rỉ. Thân thể mấy thiếu nữ bên cạnh nàng cũng mất chỗ này thiếu chỗ nọ, chỉ cần động não một chút là biết có chuyện gì xảy ra, mấy thiếu nữ này rõ ràng là bị người khác ngang nhiên ăn thịt trong khi vẫn còn sống!

- Cầm thú!

Lăng Tân phản ứng rất nhanh, hắn lập tức sử dụng tinh thần ẩn ký, sau đó đánh một quyền về phía đám người trước mặt. Tinh thần ẩn ký vốn có thể điều động đại năng của trời đất, một quyền này đánh tới, uy lực sinh ra cũng giống như đạn chống tăng loại nhỏ, mấy vụ nổ âm âm liên tiếp xuất hiện, lập tức có bảy tám người bị nổ tan xương nát thịt.

- Trên đời này ta hận nhất là những chuyện bất bình, bất kể những nữ hài này có tội gì, nhưng giết người lấy thịt, các người thật sự là một đám súc sinh!

Trong khi nói chuyện, Lăng Tân lại đánh tới thêm một quyền nữa, mấy vụ nổ tung lại xuất hiện, mà đến lúc này, đám người kia rốt cuộc cũng phục hồi lại tinh thần, mỗi người đều cầm vũ khí, đồng loạt lao về

phía Lăng Tân và Trịnh Xá.

Trịnh Xá không ra tay, mà cũng không có ý định ra tay, hắn chỉ đứng yên một chỗ, để mặc cho Lăng Tân tự xử lý, nguyên nhân thứ nhất là do hắn cũng căm ghét đối với những chuyện như vậy, thứ hai là do hắn tin tưởng vào thực lực của đồng đội, thứ ba thì là do... hắn không có hứng thú giao chiến với con sâu cái kiến.

Lăng Tân không tiếp tục tấn công từ xa nữa, hắn gầm lên một tiếng rồi nhảy vào giữa đám người, người lao đến đầu tiên cầm một thanh đao lớn, trên thân đao còn có một tầng ánh sáng nhàn nhạt bao phủ, mà Lăng Tân căn bản là không để ý đến thanh đao, hắn chỉ giơ một tay ra với tốc độ cực nhanh, người này lập tức bị chụp đầu. Tiếp đó, Lăng Tân kéo một cái, nhẹ nhàng như hái táo, đầu người này liền rời khỏi cổ, máu tươi lập tức phun trào, nháy mắt sau hắn lại lao đến trước mặt một người khác, nhẹ nhàng đá ra một cước, thân thể người này trực tiếp đứt thành hai đoạn.

Có tinh thần ẩn kỵ, thực lực của Lăng Tân đã sớm nằm trong khoảng tầng thứ tư sơ cấp đến trung cấp, hiện tại những người trước mặt này còn kém hơn so với thành viên tiểu đội luân hồi, dưới tay hắn cũng không quá đáng một quyền là xong việc. Sau khi thấy mấy người lao đến trước bị Lăng Tân một quyền đánh chết, những người còn lại đều không dám bước tới nữa, chỉ liều mạng lui về phía sau. Nhưng mà đâu có dễ dàng như vậy, Lăng Tân không hề có ý định buông tha, hắn vẫn bước đến ra tay từng phát một. Thẳng đến khi chỉ còn lại ba người đang quỳ trên mặt đất, lúc này hắn mới dừng tay, mà ở sau lưng Lăng Tân, xác chết đã ngổn ngang...

Lăng Tân nhìn về phía ba người đang quỳ, hắn bước tới rồi vỗ nhẹ một cái khiến hai người hôn mê, sau đó trực tiếp nói với thanh niên cầm đầu.

-... Ta hỏi một câu ngươi đáp một câu.

Nội tâm thanh niên cầm đầu lập tức giật nảy lên, có trời mới biết tại sao bọn họ lại đụng phải một Sát thần như vậy, hơn nữa hai người còn lại không bị giết, mới chỉ rơi vào hôn mê. Hiển nhiên hành động như vậy là để phòng ngừa, nếu hắn nói không đúng sự thật hoặc tìm cớ thoái thác, vậy sẽ đánh thức hai người còn lại để tra hỏi, còn bản thân hắn thì sẽ cầm chắc cái chết.

- Đây là nơi nào?

Lăng Tân hỏi như vậy, thanh niên kia không dám chậm trễ, lập tức trả lời:

- Nơi này cách chủ thành tầm ba ngày đường...

Lăng Tân cắt ngang lời hắn:

- Câu hỏi của ta không phải như vậy. Đây là thế giới nào?

Thanh niên sững sốt một chút, sau đó lập tức nói với vẻ kích động:

- Thế giới nào? Thế giới nào... A, không lẽ hai vị là người đến từ Thiên Đường? Thiên Đường quả thực tồn tại sao?

Lăng Tân nhíu mày suy nghĩ một lúc rồi mới nói:

- Thiên Đường... Thiên Đường là cái gì, người kể lại thần thoại cổ đại của thế giới này cho ta.

Thanh niên vội vàng nói:

- Trong truyền thuyết, Thiên Đường có thực vật xanh tươi, có tài nguyên màu mỡ, có nơi nước uống hội tụ, được gọi là dòng sông hoặc hồ nước, nhân loại sinh sống tại đó, không lo không buồn, sung sướng vô biên. Chỉ tiếc là nhân loại lại phạm phải một sai lầm, do vậy bị Thần đuổi xuống trần gian, chịu khổ vô thời hạn...

Lăng Tân cùng Trịnh Xá liếc mắt nhìn nhau, hai người đều thấy được vẻ kinh ngạc trong mắt đối phương, Lăng Tân gật đầu nói:

- Nói rõ mọi chuyện về thế giới này cho ta biết, chủ thành, gia tộc, địa vị... tất cả.

Khi những thành viên tiểu đội luân hồi còn lại đến nơi, toàn bộ hiện trường đã là xác chết đầy đất, ngoại trừ hai người đang hôn mê và một thanh niên đang quỳ, cũng chỉ có mấy thiếu nữ trong xe là còn sống. Chỉ tiếc vết thương của thiếu nữ bị mất chân tay quá sâu, đã không thể nào chữa trị, do đó Lăng Tân chỉ có

thể làm cho nàng chết một cách nhẹ nhàng, mà mấy thiếu nữ còn lại đều toàn thân run rẩy quỳ rạp xuống, ngay cả liếc nhìn Lăng Tân một cái cũng không dám.

- Tất cả mọi người nên biết tình huống của cái thế giới này, đây là một thế giới tàn khốc đến cực điểm, những xác chết kia đều là chất dinh dưỡng cơ bản để người khác tồn tại, mấy nữ nhân này cũng bị trở thành thịt người, đây quả thực không phải là nơi nhân loại có thể sinh tồn. Hơn nữa theo như lời bọn họ, cái thế giới này được kết nối với hai thế giới khác, một là thế giới đầy các loại động vật kỳ quái mà chúng ta đi qua lúc trước, một là thế giới tràn ngập quỷ đói cùng quái vật ghê tởm.

Khi nói đến đây Lăng Tân liền dừng lại một chút, sau đó mới tiếp tục:

- Hiện tại ta đã có thể khẳng định được đây là nơi nào rồi, mấy thế giới này liên kết lại, cấu thành một thế giới quan trong truyền thuyết: Lục đạo luân hồi. Thiên đạo, Nhân đạo, Súc sinh đạo, Atula đạo, Ngạ quỷ đạo, còn có Địa ngục đạo, nếu như ta đoán không sai... Mục đích của “hắn” rất có thể là Địa ngục đạo.

240. Chương 240: Lý Cường Lôi Vs Lăng Tân (ngũ)

Từ lúc mấy người Trịnh Xá rơi vào Lục đạo luân hồi đến nay, vẫn luôn không biết đây là thế giới nào, cũng không biết tại sao mình lại ở đây, thậm chí bết bát hơn, không biết làm thế nào để rời khỏi. Mặc dù có chiến lược vô địch của Trịnh Xá bảo vệ, nhưng mà tình cảnh của mọi người vẫn không có chút thay đổi nào, vẫn không biết đi đâu về đâu, nhận thức đối với tất cả vẫn chỉ là một mảng mờ mịt.

Mãi cho tới khi tiến vào Atula đạo, bắt được vài người để tra khảo, hơn nữa nhờ phân tích của Lăng Tân, cuối cùng mọi người mới có được chút khái niệm trực quan đối với thế giới mình đang ở. Bất quá cũng chỉ vờn vờn là như vậy, làm thế nào để rời khỏi cái thế giới này, làm thế nào tìm được “hắn”, thậm chí là làm thế nào đến được thế giới kế tiếp, mọi người vẫn chưa rõ ràng cho lắm.

- Kỳ thực cũng không cần phải suy đoán những vấn đề này, chỉ cần có thể tìm được “hắn”, nếu như “hắn” thật sự là người sáng tạo ra thế giới này, thật sự là chủ nhân cái hộp, vậy chúng ta sẽ có thể trực tiếp biết được mọi chuyện.

Biểu hiện của Lăng Tân vẫn rất thản nhiên, hắn trực tiếp nói với những người còn lại. Mọi người đều không có lý do gì để phản đối ý kiến này, đã rơi vào tình trạng như hiện tại, lên không nổi, xuống không xong, ra không được, trốn không thoát, tự nhiên là chỉ có thể tiếp tục tiến về phía trước. Dù sao cũng có thực lực của Trịnh Xá và trí tuệ của Lăng Tân đi đầu, bọn họ chỉ cần đi theo là được, tất cả đều nhất trí, trước tiên cứ bước vào một chủ thành của thế giới này đã rồi tính tiếp, khi đó sẽ có thể lấy được một lượng lớn tin tức, tốt hơn nhiều so với việc lang thang trong hoang mạc. Do vậy mọi người cũng không chậm trễ, lập tức mang theo ba nam tử cùng vài thiếu nữ kia, xuất phát hướng về một tòa chủ thành của Atula đạo.

Chỉ là trước lúc đi có vài vấn đề nhỏ, ba gã nam tử kia, bọn họ rõ ràng nhìn xem xác chết đầy đất với vẻ mặt tiếc tiền phí của, sau đó mới chạy lại chỗ chiếc xe chở hàng lấy ra một đám nấm. Vừa liên tưởng đến những gì nghe được từ miệng mấy người này, các thành viên tiểu đội luân hồi đều cảm thấy buồn nôn không chịu được, chỉ có Trịnh Xá và Lăng Tân là thờ dãi, hai người đều có chút lắc đầu.

Có lẽ thật sự là tính cách bổ sung trời sinh, Lăng Tân là kết quả từ sự kết hợp giữa gien của Trịnh Xá và Sở Hiên, hắn chú trọng vào thiện ác có báo, căm ghét cái ác, ở phương diện này xác thực là có bảy tám phần tương tự với Trịnh Xá. Có điều một nửa gien của Sở Hiên trong cơ thể lại ảnh hưởng tới hắn, ngoại trừ cho hắn có được trí tuệ siêu việt, vượt trội hơn người bình thường, càng làm cho hắn có chút coi thường đối với nhân mạng. Do vậy bất đồng lớn nhất giữa hắn và Trịnh Xá là Trịnh Xá chỉ có thể đại khai sát giới khi tính mạng mình và đồng đội bị uy hiếp, còn hắn thì sẽ lập tức đại khai sát giới khi thấy có chuyện trái với tín niệm nghĩa hiệp của mình.

Nhưng mà bất kể như thế nào, Lăng Tân và Trịnh Xá vẫn đều là người tâm địa lương thiện, có giết chóc cũng sẽ chỉ ra tay đối với những kẻ ác nhân, sở dĩ lúc trước Lăng Tân giận dữ như vậy, là vì hắn nhìn thấy thảm trạng của mấy thiếu nữ, do đó mới tàn sát gần hết đám người kia. Nhưng mà sau khi hắn biết rõ tình

huống của Atula đạo, tự nhiên cũng có thể lý giải được thể giới quan của đám người kia, đối với người của thế giới này, xác chết không phải thứ gì ghê tởm, mà là chất dinh dưỡng giúp duy trì tính mạng, giúp nuôi nấng sinh mạng... Có lẽ đối với bọn họ mà nói, ăn thịt người thực sự không phải là tội!

- Kẻ đáng trách thực sự là những Đại năng sáng tạo ra thế giới này, Thánh nhân hoặc là Tu chân giả, đùa bỡn sinh mạng, vũ nhục tính mạng... Đáng chết!

Lăng Tân nói với sát ý tuôn trào, Trịnh Xá vỗ vỗ vai hắn:

- Đúng vậy! Đầu nhập tính mạng vào Atula đạo, sau đó thông qua giết chóc điên cuồng hỗn loạn để lấy được cường giả tay chân... Những Thánh nhân cùng Tu chân giả cao cao tại thượng, coi chúng ta là công cụ, biến chúng ta thành vật thí nghiệm, Thần, Thánh, Tiên... Tất cả đều đáng chết!

Lăng Tân kiềm chế cơn giận dữ lại rồi nói:

- Sẽ có cơ hội, hoặc có thể nói là cơ hội đã ở ngay trước mắt... Người cảm thấy “hắn” có thể tiến vào thế giới của chúng ta một cách đơn giản dễ dàng, vô thanh vô tức như vậy sao? Nếu như ta đoán không sai, ánh mắt của những Thánh nhân và Tu chân giả đã sớm quy tụ đến xung quanh chúng ta rồi, chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi là được...

Xác thực, nếu như “hắn” là chủ nhân cái hộp, vậy nguyện vọng của Trịnh Xá có lẽ cũng không còn xa, nguyện vọng hồi sinh những đồng đội, Sở Hiên, Bá Vương, Vương Hiệp, Zero, Chiêm Lam, Triệu Anh Không, Trương Hằng, Trình Khiếu, Tiêu Hoàn Luật, Tề Đăng Nhất... bọn họ, những người đã vào sinh ra tử với hắn.

- Có điều người cũng không nên hy vọng quá lớn, theo hành động hiện tại của “hắn” có thể nhìn ra được, cho dù “hắn” thật sự là chủ nhân cái hộp, đoán chừng cũng sẽ không có đại uy năng như trong tưởng tượng của người. Lần xuất hiện tại Lục đạo luân hồi này, có lẽ là hành trình để hắn tìm kiếm lại đại uy năng của mình...

Lăng Tân tùy ý nói, cũng không phải hắn muốn đả kích Trịnh Xá, chỉ là hắn sợ đến lúc gặp được “hắn”, Trịnh Xá sẽ quá mức thất vọng, cho nên mới phải rào trước đón sau.

Thế nhưng mà ngoài dự đoán của Lăng Tân, Trịnh Xá lại bỗng nhiên gật đầu khẳng định:

- Ta cũng biết “hắn” không thể vừa tiến vào thế giới này đã có đại uy năng, lấy được bao nhiêu thì cũng phải mất đi bao nhiêu. Tuy đây là thế giới hắn sáng tạo, nhưng mà nơi này vẫn là một thế giới thực sự, một thế giới cân bằng, quy tắc của thế giới là do người sáng tạo đặt ra, như vậy muốn duy trì cái thế giới này, bản thân người sáng tạo cũng nhất định phải tuân thủ quy tắc. Có điều dù sao hắn vẫn là kẻ chế tạo cái hộp, chắc chắn là vô cùng quen thuộc đối với cái thế giới này, chỉ cần cho hắn thời gian phát triển, sớm muộn gì hắn cũng sẽ tìm được thực lực phù hợp với thân phận... Nhưng mà cái ta quan tâm không phải thực lực, cái ta quan tâm chính là những điều hắn biết, đặc biệt là làm thế nào để đến được Narnia truyền kỳ...

Lăng Tân lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, biểu lộ của hắn giống như là ngày đầu tiên nhìn thấy Trịnh Xá vậy, không ngừng chăm chú quan sát, thẳng đến khi Trịnh Xá đã sợ xanh cả mặt, hắn mới lên tiếng:

- Xem ra ta sẽ phải thay đổi cách nhìn đối với người, quả nhiên... Ngay cả Trương Phi thời Tam quốc cũng có lúc nhanh trí, trí lực của đại tinh tinh hắn là không thể nào thua Trương Phi.

-... Chẳng lẽ trong suy nghĩ của những trí giả các người, ta chỉ là một nam nhân đầu đầy cơ bắp?!!

-... Điều này chẳng lẽ còn phải nói gì nữa sao?

Bất kể như thế nào, dưới sự dẫn đường của cư dân Atula đạo, sau vài ngày rớt cuộc mọi người cũng đặt chân đến được tòa chủ thành đầu tiên, tiếp đó do Trịnh Xá dẫn đầu, các thành viên tiểu đội luân hồi chiếm lĩnh tòa chủ thành này một cách nhẹ nhàng...

Quả thực là vô cùng nhẹ nhàng, bởi vì khi tiến vào chủ thành, mấy người Trịnh Xá căn bản không biết phí vào thành là cái gì, mà đối phương thì lại nói muốn biến vài thành viên tiểu đội luân hồi thành thịt người, kết quả là khiến cho Trịnh Xá hất tay một cái, một phần tư tòa chủ thành lập tức biến thành tro tàn gạch vụn. Chuyện kể tiếp thì rất đơn giản rồi, tôn trọng kẻ mạnh, phẩm chất tốt đẹp của Atula đạo được phát huy rất nhanh, toàn bộ chủ thành đều tuyên thệ thuần phục với Trịnh Xá.

Đương nhiên, trước khi thuần phục, trước cửa vào của những gia tộc kia lại có thêm một đồng xác chết la liệt...

241. Chương 241: Lý Cường Lôi Vs Lăng Tân (lục)

- Tòa chủ thành này vừa trải qua một hồi rối loạn cách đây không lâu?

Sau khi ổn định tình hình, đám Trịnh Xá tự nhiên là bắt đầu tìm kiếm các tin tức trong Atula đạo, tất cả những chuyện lớn nhỏ xảy ra gần đây đều được thu thập lại. Kỳ thực cũng không có gì hơn là nơi nào đó gặp được cổng không gian dẫn đến vùng đất màu mỡ, nơi nào đó bị quỷ đói xâm lấn lần nữa, nơi nào đó phát hiện ra mỏ khoáng sản loại nhỏ... Chỉ có duy nhất một sự kiện đáng chú ý, tòa chủ thành mọi người đang ở vừa rơi vào hỗn loạn cách đây vài ngày, một số nhân vật thần bí đột phá hàng rào phòng ngự tại cửa thành, giết hết tất cả thành viên của một gia tộc, sau đó dẫn phát đại rối loạn khiến cả chục nghìn người chết.

- Nói cách khác... đối tượng gây ra trận hỗn loạn này chính là “hắn” và đồng đội của “hắn”?

Trịnh Xá ngồi trên một chiếc ghế đặt chính giữa phòng họp, hắn cau mày hỏi, trong phòng họp này, tất cả đều là thành viên tiểu đội luân hồi, mà vấn đề mọi người thảo luận chính là chuyện khẩn yếu nhất trước mắt, về hành tung của “hắn”.

Lăng Tân ngồi đối diện với Trịnh Xá, trên tay cầm vài trang giấy chi chít chữ, hắn lật qua lật lại một lát, cẩn thận xem xét đồng tin tức rồi mới lên tiếng:

- Rất có thể, chính xác mà nói, có tám mươi phần trăm khả năng, căn cứ theo như trong tin tức chúng ta thu được, có tổng cộng bốn người tiến vào tòa chủ thành này trước khi rối loạn xảy ra. Ngoại trừ một người là thành viên của gia tộc nào đó, ba người còn lại đều không phải, ba người này theo thứ tự là hai nam tử trẻ tuổi và một thiếu nữ. Điều này cũng ăn khớp với tin tức về “hắn” của chúng ta: “hắn”, Lý Cường Lôi, cùng với một tinh thần lực không chế giả, cho nên rất có thể bọn họ là đối tượng dẫn phát hỗn loạn.

Trịnh Xá hỏi với vẻ kỳ quái:

- Thế nhưng mà tại sao bọn họ phải dẫn phát rối loạn? Bại lộ hành tung của chính mình, hành động như vậy thật sự là không khôn ngoan...

Lăng Tân lắc lắc đầu:

- Không, không phải đối phương không khôn ngoan, mà là do chúng ta được người ngoài trợ giúp... Ta biết rõ Lý Cường Lôi, hắn là một trí giả vô cùng quật cường, thậm chí xét trên một phương diện khác mà nói, bởi vì khuyết điểm của thân thể, do vậy cũng khiến cho trí lực hắn có thể sử dụng vượt qua trình độ hắn vốn có. Theo tin tức ta thu thập được, cổng không gian từ Súc sinh đạo tiến vào Atula đạo chỉ tồn tại trong vòng ba đến năm ngày, sau đó sẽ biến mất, ít nhất một tháng sau mới xuất hiện lại, nói cách khác, lẽ ra hiện tại chúng ta không phải là đang ở đây.

Mọi người đều cảm thấy khó hiểu, có điều cũng không ai đặt câu hỏi, chỉ cùng nhau nhìn về phía Lăng Tân, Lăng Tân đặt mấy trang giấy xuống bàn, sau đó tiếp tục nói:

- Căn cứ theo mốc thời gian mà nói, “hắn” và đồng đội của “hắn” tiến vào Atula đạo trước chúng ta tầm mười ngày, điều này có nghĩa là gì? Có nghĩa là cánh cổng không gian chúng ta dùng để tiến vào thế giới này đã tồn tại mười ngày, như vậy chỉ có hai khả năng, hoặc là cổng không gian sinh ra đột biến, hoặc chính là có người giúp chúng ta ổn định cánh cổng không gian này...

- Cổng không gian sinh ra đột biến, khả năng này là cực thấp, nếu như muốn tính toán cụ thể, xác suất xảy ra đoán chừng chỉ ở một phần triệu. Khả năng cổng không gian đột biến xác thực là tồn tại, nhưng mà muốn sinh ra đột biến đúng lúc “hắn” và chúng ta tiến vào, theo quy tắc xác suất của hai biến cố độc lập thì khả năng này là một phần nghìn tỷ, đã vô cùng tiếp cận với không, do đó khả năng lớn hơn là có người giúp chúng ta duy trì sự tồn tại của cổng không gian...

Khi nói đến đây Lăng Tân dừng lại một chút, sau đó nhìn về phía Trịnh Xá rồi nói:

- Còn nhớ bóng người thần bí mà chúng ta gặp trong Nhân đạo không? Nếu không phải là nhờ bóng người đó dẫn đường, chúng ta chưa chắc đã tìm được thông đạo dưới lòng đất, ít nhất không thể tìm được sớm như vậy, cũng không có khả năng đến đúng cổng không gian “hắn” vừa mới tiến vào. Nói một cách khác, bóng người bí ẩn đó đang giúp chúng ta truy đuổi “hắn”, tuy không biết là ai, nhưng mà hắn là chính bóng người này giúp chúng ta duy trì cánh cổng không gian vốn nên biến mất, để cho chúng ta đạp lên dấu chân của “hắn”, đi tới Atula đạo trong thời gian ngắn nhất.

- Chính vì thế, cổng không gian lẽ ra phải sớm biến mất, điều này đại biểu cho cái gì? Đại biểu cho chúng ta rất có thể sẽ phải tiêu tốn một tháng thậm chí càng lâu hơn mới tiến vào được Atula đạo, sau đó nhận được tin tức về tòa chủ thành xảy ra hỗn loạn, lại phải lặn lội đến nơi tra tìm tin tức, như vậy phải mất một khoảng thời gian dài, mà trong khoảng thời gian này, có trời mới biết đã xảy ra chuyện gì, rất có thể “hắn” đã rời khỏi Atula đạo. Đây chính là bố cục của Lý Cương Lô, đổi một manh mối để lấy được thời gian, chỉ tiếc bố cục của hắn bị người bên ngoài can thiệp, chúng ta gần như không mất bao nhiêu thời gian để tiến vào Atula đạo, hơn nữa còn trực tiếp xuất hiện cạnh tòa chủ thành này, cho nên bố cục của hắn mới có vẻ như không khôn ngoan. Một nguyên nhân nữa, sở dĩ hắn phải để lại dấu mối ở đây, đoán chừng cũng có liên quan đến vấn đề đồ ăn, nhiều khả năng do là bọn họ không có đạo cụ chứa đựng một lượng lớn thịt động vật như chúng ta, vì vậy chỉ có thể cướp bóc đồ ăn của thế giới này.

Nghe đến đây, Trịnh Xá lập tức cảm thấy hứng thú, hắn nói với vẻ hưng phấn:

- Tạm thời bỏ qua chuyện bóng người bí ẩn kia là ai, nhưng mà “hắn” đã ở rất gần đây, vậy sao chúng ta không thừa thắng xông lên, trực tiếp tìm ra bọn họ?

Lăng Tân nở nụ cười khổ, hắn lại lắc đầu:

- Sao có thể đơn giản như vậy được, ta và Lý Cương Lô đều là trí giả, cho nên cũng có thể dự đoán đại khái được cách suy nghĩ của nhau. Tuy do ngoại lực xâm nhập làm ảnh hưởng đến kế hoạch, nhưng mà Lý Cương Lô là người cẩn trọng, bố cục của hắn sẽ có lưu lại chỗ trống, vẫn đủ chỗ để lùi lại. Cướp bóc hết lương thực của một gia tộc, hơn nữa thu nạp một đám người trợ lực, kể từ đó, bọn họ có thể vận chuyển được số lương thực này, lại có đầy đủ người dẫn đường, có thể ẩn tàng trong Atula đạo.

Trịnh Xá cũng chỉ có thể thở dài, nói với giọng ảm đạm:

- Nếu không cách nào đuổi theo bắt “hắn” lại, chúng ta không phải chỉ có tiếp tục tiến vào Ngạ quỷ đạo sao? Nhưng mà nếu như vậy, nguy hiểm đối với các người sẽ càng lớn.

Lăng Tân lắc lắc đầu, hắn cầm mấy trang giấy lên nhìn kỹ, một lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Mang theo một lượng đồ ăn lớn, đủ dùng trong hai đến ba tháng, như vậy nhiều khả năng là bọn họ muốn dừng chân một thời gian tại thế giới này...

Khi nói tới đây, Lăng Tân bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía Trịnh Xá, hắn hỏi:

- Trịnh Xá, lúc trước ngươi có cảm giác được khí thế của “hắn” không? Cho dù là khí thế tầng thứ tư cũng được, thực lực của “hắn” ở mức nào?

Trịnh Xá sững sốt một chút, hắn cẩn thận suy ngẫm một lát rồi mới nói:

- Ta chưa chạm mặt với “hắn” nên cũng không rõ, bất quá ta nghĩ là “hắn” sẽ không quá mạnh, ít nhất là không mạnh bằng con Kỳ lân kia. Khi chưa tiến vào Lục đạo luân hồi, đang còn ở Tam giác quỷ, “hắn” khẳng định là phải động thủ với bạch tuộc biển dị, nhưng mà lúc đó ta lại không cảm giác được gì, nói một cách khác, thực lực của hắn mạnh nhất cũng chỉ ở mức tầng thứ tư sơ cấp, hoặc là càng yếu hơn.

- Ta đã biết!

Lăng Tân đập mấy trang giấy trên tay xuống mặt bàn, hắn cười lạnh:

- Tại Atula đạo có thứ hắn cần, có người hắn cần gặp, hoặc là có nơi hắn cần đến... Bởi vì theo người nói, thực lực của hắn cao nhất cũng chỉ là tầng thứ tư sơ cấp, như vậy tiến vào Ngạ quỷ đạo sẽ vô cùng nguy hiểm, ít nhất đối với đồng đội của “hắn” sẽ là rất nguy hiểm. Ta không biết nữ tinh thần lực khổng lồ chế giả

kia thế nào, nhưng mà Lý Cương Lôi chỉ là người bình thường thôi, không có năng lực đặc biệt, cũng không có kỹ năng hay thuộc tính cường hóa, càng không có Phong Thần bảng. Dùng thực lực đội ngũ của bọn họ mà nói, Ngạ quỷ đạo đã là thế giới cực độ nguy hiểm, vậy thì càng không cần đề cập tới Địa ngục đạo. Nói một cách khác, nhất định có bí quyết để tiến vào Địa ngục đạo, mà cái bí quyết này hẳn là nằm trong Atula đạo, đủ để cho bọn họ bình yên bước xuống Địa ngục rồi lại an toàn trở về!

- Tất cả manh mối đều đã sáng tỏ, bọn họ có được lợi thế về tin tức, có ưu thế về thời gian và địa lý, nhưng mà chúng ta có... đại thế!

Lăng Tân vuốt vuốt sống mũi rồi nói:

- Lấy thế đè người, để cho toàn bộ cư dân Atula đạo giúp chúng ta tìm kiếm!

242. Chương 242: Lý Cương Lôi Vs Lăng Tân (thất)

Lăng Tân xác thực là thí nghiệm thể hoàn mỹ nhất của kế hoạch Long Hống, chuẩn xác mà nói, hẳn là người tiếp cận nhất với Sở Hiên, đặc biệt là sau khi phân liệt ý thức, nhân cách phụ của hắn càng thêm tiếp cận với nguyên ý thức của Sở Hiên... Do vậy bố cục nhân cách phụ của hắn bày ra cũng càng thêm phóng đảng, càng thêm điên cuồng, đây là nói dễ nghe, nếu như muốn trực tiếp hình dung mà nói, vậy thì chính là càng thêm biến thái, càng thêm không phải người!

Chính như lời Trương Hằng nói, trong tất cả những người hắn biết, Sở Hiên là trí giả mạnh nhất, những chuyện hắn xếp đặt hoàn toàn là tiện tay mà làm, căn bản không quan tâm phương diện chi tiết, trực tiếp dùng đại thế ép người. Bất kể đối phương tính toán sâu xa cẩn thận đến cỡ nào, dưới đại thế vẫn chỉ giống như con sâu cái kiến, giờ phút này Lăng Tân cũng có mấy phần khí thế của Sở Hiên.

Kế hoạch của hắn rất đơn giản, trực tiếp làm cho toàn bộ Atula đạo trở nên hỗn loạn.

- Chúng ta công khai tuyên bố mình là người đến từ Thiên Đường, muốn đuổi bắt phản đồ chạy trốn. Người nào cung cấp manh mối của những phản đồ này, hoặc là trợ giúp bắt giữ phản đồ, sẽ được chúng ta đưa đến Thiên Đường, thiên hạ đều rộn ràng vì lợi ích, do vậy chúng ta chỉ cần nắm chắc đại lợi ích trong tay là được.

- Đồng dạng, không tin, giết. Hoài nghi, giết. Không phục, giết. Bất tuân, giết. Lạnh nhạt, giết... Nhiệm vụ của chúng ta chính là ra tay hành quyết tại Atula đạo với tư cách Thần!

Lăng Tân nói như thế, những thành viên tiểu đội luân hồi còn lại đều hoảng sợ, ai cũng nghi ngờ khả năng thành công của bố cục quá mức khoa trương này, chỉ có Trịnh Xá là không phản đối, trải qua quá nhiều đau khổ từ những bố cục của Sở Hiên, hiện tại thần kinh của hắn đã cứng cõi đến mức độ không thể tưởng tượng nổi rồi. Do đó bố cục khoa trương như vậy ngược lại khá hợp với khẩu vị của Trịnh Xá, hắn lập tức gật đầu đồng ý, tán thành với kế hoạch, sau khi hội nghị kết thúc một ngày, tin tức về sứ giả đến từ Thiên Đường đã bắt đầu lan truyền ra ngoài.

Hành động lần này của mấy người Trịnh Xá vừa vặn có thiên thời và nhân hòa, Atula đạo là một thế giới vô cùng kỳ quái, đây là nơi do đủ loại hình thức văn minh dung hợp lại mà thành, khoa học kỹ thuật cơ giới cũng có, công nghệ văn tự ký hiệu cũng có, ma pháp Tây phương trung cổ cũng có, trong đó hình thức văn minh sử dụng hệ thống sức mạnh mở cơ nhân tỏa của Thánh nhân chiếm vị trí chủ đạo. Cái thế giới này thực sự là một nơi không thể tưởng tượng được, tuy có thuyết pháp dung hòa văn minh, nhưng mà đó bất quá là hình thức văn minh yếu thể dung nhập vào hình thức văn minh lớn mạnh hơn, hiếm có nơi nào như Atula đạo, các hình thức văn minh vẫn được giữ lại đầy đủ, không có hình thức nào triệt để tiêu tan. Không thể không nói, tại Atula đạo, tài nguyên chính là yếu tố quyết định tất cả, ở đây chỉ có sống sót mới có thể phát triển, tài nguyên vô cùng thưa thớt khiến cho người của thế giới này phải vô cùng thực tiễn, hết sức thực dụng, toàn bộ công cụ, kỹ năng có thể sử dụng đều phải bảo tồn lại, tiết kiệm tất cả những gì có thể. Do đó trong Atula đạo, thứ từ qua lại xác thực là có, nhưng mà bởi vì cần phải tiêu hao một lượng lớn

năng lượng thạch, cho nên dưới tình huống không khẩn cấp, các chủ thành tự nhiên là không có khả năng sử dụng thư từ để trao đổi tin tức.

Nhưng mà tình huống hiện tại có thể xem là đủ khẩn cấp chưa? Đúng vậy, đây đã là tin tức khẩn cấp đủ để toàn bộ thế giới nghiêng ngả: Thiên Đường quả thực tồn tại, rừng rậm, động vật, trái cây, dòng sông, hồ nước, hóa ra tất cả đều thật sự tồn tại... Chẳng lẽ còn có thể có tin tức nào khác khiến cư dân Atula đạo kích động hơn sao?

Người không bị mất đi vĩnh viễn không cách nào biết rõ được mức độ quý giá của những thứ này, đối với thế giới thực tế, những thứ này đều là bình thường, chẳng có gì quý hiếm, nhưng đối với cư dân của Atula đạo mà nói, những thứ này chính là báu vật, đôi khi... uống ngụm nước trong, ăn một miếng bánh, như vậy đã là Thiên Đường...

Đương nhiên, chỉ dùng ngôn ngữ để làm toàn bộ thế giới trở nên hỗn loạn là chuyện không thực tế, do vậy Trịnh Xá cũng phải phát huy ra lực lượng phi nhân loại, trực tiếp nhắc một khu đất trống lên cao, chẳng qua là khu đất trống này không khối hơi quá lớn một chút. Bề dày khu đất này đâm xuyên vào lòng đất khoảng vài nghìn mét, Trịnh Xá phẳng phất như đang nhắc núi Phú Sĩ lên, sau đó ném bay ra xa mấy trăm kilomet, một màn này quả nhiên là rất giống Thần Thánh, khiến cho toàn bộ những người chứng kiến đều sợ đến mức không thể nào sợ hơn. Rồi sau đó theo nền đất bị nhắc lên, một dòng nước mãnh liệt phun trào, có thể nhìn thấy một mạch nước ngầm cực lớn thông qua quét hình tinh thần lực, mà cùng với sự xuất hiện của dòng nước này, cả tòa chủ thành bắt đầu cực độ hỗn loạn.

* Núi Phú Sĩ trải dài trên địa phận tỉnh Shizuoka và tỉnh Yamanashi, cách phía Tây Nam Tokyo khoảng 60 dặm (100 km). Đây là một núi lửa còn hoạt động và là ngọn núi cao nhất của Nhật Bản với độ cao tuyệt đối: 3.776 mét. Dưới chân núi có 5 hồ nước ngọt lớn là: Kawaguchi, Yamanaka, Sai, Motosu và Shoji.

Phải biết rằng tất cả các loại tài nguyên của Atula đạo đều rất khan hiếm, không đơn thuần là đồ ăn, khoáng sản, ngay cả nguồn nước cũng rất ít ỏi. Có mỗi hai chủ thành là có được mạch nước ngầm, chỉ là lượng nước này dù sao cũng là khai thác lên từ độ sâu vài trăm mét dưới lòng đất, cần tiêu hao rất nhiều nhân lực vật lực. Mà hiện tại chỗ nước này lại có thể lấy được một cách nhẹ nhàng, Trịnh Xá đã trực tiếp nhắc mặt đất lên, tạo thành một khu vực trống rỗng như biển hồ, chỉ cần mạch nước ngầm kia không dừng lại, như vậy sớm muộn gì khu vực này cũng sẽ hình thành nên một hồ nước lớn. Khi đó nguồn nước sạch duy nhất trên mặt đất của toàn bộ Atula đạo sẽ xuất hiện, dù là một người ngu ngốc cũng biết, đây là một nguồn lợi ích khổng lồ đến mức nào.

Tuy cư dân Atula đạo vẫn có chút hoài nghi đối với lai lịch của mấy người Trịnh Xá, nhưng mà dù thế nào đi nữa chuyện xảy ra cũng đã khiến cho thế giới này phải chấn động, có lẽ... Thiên Đường thực sự tồn tại. Ít nhất theo biểu hiện thực lực của những người này mà nói, bọn họ tuyệt đối không giống như là nhân loại.

Bất kể nói như thế nào, toàn bộ Atula đạo quả thực đã hỗn loạn đến mức điên cuồng rồi, sau khi tin tức được lan truyền, dân chúng đều lục tục xuất phát, hoặc là đi về hướng chủ thành mấy người Trịnh Xá đang ở, hoặc là bắt đầu tìm kiếm đội ngũ phản đồ thần bí. Tóm lại, toàn bộ Atula đạo đều chuyển động theo kế hoạch của Lăng Tân, nói một cách khác, hiện tại đám Trịnh Xá đã đứng ở đỉnh cao của thế.

- Như vậy người sẽ làm thế nào đây, Lý Cương Lôi? Hơn nữa, người thật sự muốn làm đồng đội của “hắn” sao? Hay là người định...

Lăng Tân vừa nhìn xấp giấy ghi chép tin tức trong tay vừa thì thào, mà ở trong đầu hắn, dung mạo của thiếu niên quật cường kia cũng dần hiển hiện, người luôn lớn tiếng nói mình sẽ thành công, luôn vui vẻ cười đùa, xem tất cả bạn bè lúc nhỏ như thân nhân. Hiện tại, đã trở thành địch nhân rồi sao?...

243. Chương 243: Lý Cương Lôi Vs Lăng Tân (bát)

Theo toàn bộ Atula đạo trở nên hỗn loạn, rốt cuộc mấy người Trương Hằng cũng nhận ra một tia không đúng. Khi bọn họ bắt đầu điều tra tại chủ thành thứ tư, cả tòa chủ thành đã tiến vào trạng thái giới nghiêm,

Lý Cương Lô lập tức yêu cầu Trương Hằng bắt một gã thủ vệ, tiếp đó ba người âm thầm dò xét. Nhưng mà rất đáng tiếc, phía dưới tòa chủ thành này vẫn không có phòng điều khiển, bất quá khi bọn họ trở lại nơi trú quân, lại có thêm một gã tù binh được mang về.

- Nói, đến cùng có chuyện gì xảy ra?

Lý Cương Lô lau mồ hôi trên trán, hần hỏi gã tù binh, nam tử này nhìn trái nhìn phải một chút, sau đó mới lên tiếng:

- Không có chuyện gì lớn, hai gia tộc nháp chính trong thành sống mái với nhau, cho nên chủ thành có chút rối loạn...

Lý Cương Lô lắc đầu:

- Đừng nói linh tinh, ta không có thời gian nói chuyện tào lao với ngươi, tranh chấp giữa hai gia tộc nháp chính không thể khiến toàn thành giới nghiêm, hơn nữa ngoại trừ trật tự nghiêm ngặt trong thành, còn có rất nhiều người xuất phát rời khỏi chủ thành, không thể nào là hai gia tộc sống mái với nhau. Hay là, ngươi muốn xem thử cục hình?

Thần sắc nam tử này có chút nhúc nhích, tuy vậy hần vẫn im bất, mặc cho Lý Cương Lô tra hỏi, hần đều chỉ giống như người điếc, không hề phản ứng.

Lý Cương Lô lại lắc đầu, hần quay ra sau nói với Axis:

- Các ngươi có những loại cục hình tra khảo nào? Không được giết chết người, ta muốn biết vì sao tòa chủ thành kia lại giới nghiêm, vì sao bọn họ lại đồng loạt rời khỏi chủ thành.

Axis cũng không hỏi nhiều, đây là ưu điểm của hần, nên hỏi mới hỏi, không nên hỏi thì sẽ không hỏi, hần và vài tên thành viên gia tộc đời thứ hai lôi người này đi. Không bao lâu sau, tại cách đó không xa, tiếng gào thét thảm thiết vang lên, đến khi tiếng gào thét này đã trở nên khàn đục, lúc này Axis mới đi tới:

- Xem ra có chút phiền phức rồi, theo như lời hần, có người đến từ Thiên Đường tuyên bố muốn truy đuổi phản đồ, chỉ cần trợ giúp bọn họ tìm được phản đồ, lập tức có thể đến Thiên Đường... Đó là địch nhân của các ngươi sao?

Biểu tình của ba người Trương Hằng đều trở nên kinh ngạc, mấy giây sau Trương Hằng mới thì thào:

- Đã đến a, không ngờ lại nhanh như vậy.

Về mặt của Lý Cương Lô cũng hơi ảm đạm một chút, hần gật đầu:

- Đúng vậy, vốn có thể kéo dài ít nhất một tháng, đây quả thực là chuyện không hợp logic, làm sao có thể nhanh như vậy được? Cho dù bọn họ có goblin glider, nhưng cũng không thể nhanh đến mức này, trừ phi là bọn họ theo sát cước bộ của chúng ta, đi thẳng đến tòa chủ thành đầu tiên...

Lý Cương Lô bỗng nhiên mãnh liệt nhìn về phía Trương Hằng rồi nói:

- Cổng không gian tiến vào Atula đạo thật sự chỉ có thể tồn tại mấy ngày sao? Sau đó sẽ biến mất một khoảng thời gian dài, hơn nữa mỗi lần cổng không gian xuất hiện, vị trí tiến vào Atula đạo cũng sẽ không giống nhau, là như vậy đúng không?

Trương Hằng hơi ngạc nhiên một chút, hần lập tức nói:

- Nhất định là thế, lúc ấy thiết lập của ta chính là như vậy.

- Như vậy... có người trợ giúp bọn họ, kéo dài sự tồn tại của cổng không gian, tuy không biết hần làm cách nào, nhưng mà chỉ khả năng này mới có thể giải thích tại sao bọn họ lại đến Atula đạo nhanh như vậy. Thật sự là khiến cho người ta phải cảm thán a, giống như ngay cả số mệnh cũng đã đứng về phe đối phương.

Lý Cương Lô liên tục xoa xoa huyệt thái dương, những ngày này trạng thái tinh thần của hần càng lúc càng không tốt, số lần đau đầu mỗi ngày cũng càng nhiều. Đối với hần suy nghĩ đã là một loại cục hình rồi, nhưng mà lúc này hần lại không thể không suy nghĩ.

Trương Hằng thở dài:

- Đúng vậy, lúc trước còn không nhận thấy rõ, nhưng mà từ sau khi tiến vào Atula đạo, chúng ta vẫn một mực không tìm được phòng điều khiển, còn đám Trịnh Xá thì lại đuổi đến nhanh như vậy, số mệnh của chúng ta quả nhiên là càng ngày càng suy yếu. Trên thực tế, ta nghi ngờ số mệnh cá nhân của ta đã là giá trị âm, hiện tại đoán chừng là chèo chống dựa vào số mệnh của người và Nataya, nhưng mà làm sao có thể chống đỡ được số mệnh vai chính của Trịnh Xá đây? Haiz.

Lý Cương Lôi chăm chú nhìn Trương Hằng rồi mới lên tiếng:

- Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp có khả năng trấn áp số mệnh, cái khả năng này là hy vọng cuối cùng của chúng ta... Trước tiên vẫn phải vượt qua cửa ải trước mắt cái đã, tình huống trước mắt rất rõ ràng rồi, hiện tại đám Trịnh Xá đã lấy được đại thể. Cái đại thể này không chỉ đơn giản là ảnh hưởng tới cư dân Atula đạo, ngay cả những người trợ lực bên cạnh chúng ta cũng có thể bị ảnh hưởng. Phải biết rằng truyền thống của cái thế giới này chính là phục tùng cường giả, hiện tại chúng ta đã bị gán thân phận phản đồ, nhưng lại không dám đến tìm đám Trịnh Xá để lý luận, nói một cách khác, hiện tại chúng ta chính là kẻ yếu, bởi như vậy, độ trung thành của bọn họ sẽ xuất hiện vấn đề, rất có thể sẽ tùy thời phản bội chúng ta.

- Đây cũng chưa phải là điểm mấu chốt, ta sợ sẽ có cường giả tầng thứ tư xuất hiện. Trong Atula đạo cũng có cường giả tầng thứ tư tồn tại, tuy bình thường bọn họ đều ẩn nấp ở những chỗ hiểm yếu của thế giới này, nhưng mà hiện tại toàn thế giới đã bị đám Trịnh Xá làm cho hỗn loạn rồi, nhiều khả năng bọn họ sẽ xuất hiện. Nói tóm lại, ngoại trừ yếu tố tin tức và thời gian ra, gần như tất cả các ưu thế còn lại đều đã bị đám Trịnh Xá chiếm hết.

- Vậy chúng ta nên làm gì bây giờ?

Mặt mũi Trương Hằng tràn đầy lo lắng, hần hủi với vẻ bất đắc dĩ.

- Chỉ có thể theo đại thể, như vậy kế tiếp sẽ khiến cho thế cục càng thêm hỗn loạn, càng thêm điên cuồng!

Trong mắt Lý Cương Lôi lóe lên hàn quang, hần cười lạnh.

Lại nói tiếp, tuy gien trong cơ thể Lý Cương Lôi không ổn định, nhưng mà dù thế nào đi nữa hần vẫn là người có huyết thống của Clone Sở Hiên...

Toàn bộ Atula đạo thêm một lần nữa hỗn loạn, bởi vì lại có tin tức mới lan truyền từ chủ thành khác, sau khi công chiếm tòa chủ thành này, những người bị gọi là phản đồ cũng đồng dạng phát ra tin tức, bọn họ gọi đám Trịnh Xá là đạo tặc, từ Thiên Đường xuống Atula đạo để cướp đoạt bảo tàng... Đúng vậy, một tòa di tích cổ đại của Atula đạo, nghe nói bên trong di tích có Thần cách của một vị Thần đến từ Thiên Đường, một khi lấy được bảo tàng bên trong di tích, như vậy sẽ lập tức trở thành Thần...

- Dungeons & Dragons sao? Còn cả Thần cách? Vậy mà bọn họ cũng nghĩ ra được.

Trịnh Xá vừa nói vừa nhìn xem những tin tức thu thập được, mặt mũi tràn đầy quỷ dị, Lăng Tân lắc lắc đầu:

- Chuyện này cũng không phải là không có khả năng, dù sao “hần” cũng là chủ nhân cái hộp, cái gọi là Thần cách này có thể là phục bút hần chôn giấu để đạt được lực lượng. Nhưng mà vấn đề mấu chốt không phải ở bảo tàng hay Thần cách, mấu chốt chính là bọn họ đã đảo loạn đại thể của chúng ta.

Trịnh Xá đặt mấy trang giấy xuống, hần suy nghĩ chốc lát rồi gật đầu nói:

- Xác thực là như vậy, ta cũng có thể tưởng tượng ra được, lúc trước chúng ta tuyên bố mình là người từ Thiên Đường xuống, vốn những người này còn cho là chúng ta đến cứu vớt bọn họ, nhưng mà hiện tại thế cục đã thay đổi, chúng ta lại trở thành đạo tặc đến cướp đoạt bảo tàng của bọn họ. Ta nghĩ trong nội tâm những người này đều cho rằng nếu như cái Thần cách này nằm trong thế giới của bọn họ, vậy nhất định là thứ thuộc về bọn họ, chúng ta ngược lại trở thành tội nhân.

Lăng Tân nói với vẻ khẳng định:

- Đúng thế, bởi như vậy, cho dù cư dân của Atula đạo phát hiện ra tung tích của “hần” và đồng đội “hần”, đoán chừng cũng sẽ không báo cáo cho chúng ta, thậm chí còn có thể tiến hành che giấu. Nhưng mà thế cục này cũng không phải là tuyệt đối, Lý Cương Lôi chính là đang đùa với lửa, thực lực của bọn họ chưa

đủ, theo tin tức tình báo ta thu thập được, cái thế giới này cũng có cường giả tầng thứ tư. Lý Cương Lôi làm như vậy, có thể sẽ tránh được chúng ta, nhưng mà rất có thể sẽ dẫn xuất những cường giả tầng thứ tư của Atula đạo.

Trịnh Xá lập tức tò mò hỏi:

- Thế cục đã hỗn loạn rồi, vậy hiện tại chúng ta nên làm gì đây?

Lăng Tân gật đầu nói:

- Chúng ta trực tiếp tuyên bố mình xác thực là đến tìm kiếm Thần cách, đó là nhiệm vụ Chủ Thần của Thiên Đường giao phó cho chúng ta, cho nên chỉ cần cung cấp manh mối, chúng ta sẽ mang người trợ giúp trở lại Thiên Đường, mà nếu như bắt được phản đồ, vậy chúng ta sẽ dùng một Thần cách hơi yếu để trao đổi!

Vì vậy, tin tức nóng hổi lại một lần nữa xuất hiện, đoán chừng đã rất lâu Atula đạo không có sôi nổi như vậy rồi. Nghe nói chỉ cần cung cấp tin tức, sẽ vẫn được sứ giả dẫn về Thiên Đường, còn nếu như bắt được phản đồ, sẽ có thể đổi lấy Thần cách hơi yếu...

Kể từ đó, những thành phần có thực lực nhỏ yếu lập tức tập trung ánh mắt về phía trở lại Thiên Đường, mà thành phần có thực lực tầng trung thì chú ý về phía Thần cách hơi yếu, chỉ có những gia tộc lớn mạnh nhất là vẫn lựa chọn độc chiếm Thần cách, bất quá điều kiện tiên quyết vẫn là trước một bước tìm được mấy người Trương Hằng...

244. Chương 244: Liều Mạng (nhất)

Thế cục Atula đạo càng thêm hỗn loạn, gần như tất cả mọi người đều dừng công việc của mình lại, chuyên tâm vào chuyện tìm kiếm mấy người Trương Hằng, Thiên Đường, Thần cách, sức hấp dẫn của những thứ này đã khiến cho trong lòng mỗi người đều sôi sục như có lửa đốt. Bởi vì song phương triển khai bố cục, khiến cho toàn bộ Atula đạo trở nên vô cùng hỗn loạn, nội thành ngoại thành, sơn cốc hoang dã, bất kỳ nơi nào cũng có người điên cuồng tìm kiếm.

- Rất khó khăn.

Trương Hằng nói với vẻ ủ rũ, hần nhắm mắt lại cẩn thận xem xét hình ảnh tinh thần lực trong đầu, một lúc sau mới tiếp tục nói:

- Vị trí hơn mười kilomet phía trước có một đoàn người, đằng sau cũng có một đám người, trong sơn cốc bên kia cũng có... Haiz, vì cái gọi là Thần cách, những người này ngay cả mạng cũng đã không cần.

- Đó là chuyện đương nhiên, chưa cần nói đến Thần cách, chỉ riêng việc trở về Thiên đường đã đủ sức hấp dẫn rồi, dù sao tại Atula đạo, sinh tồn hàng ngày cũng đã rất nguy hiểm, như vậy chẳng thà đánh cược tất cả một lần.

Lý Cương Lôi trả lời, Trương Hằng lập tức nhìn về phía Lý Cương Lôi với vẻ lo lắng:

- So với chuyện này, ta càng lo lắng hơn về sức khỏe của ngươi, sáng sớm hôm nay ngươi đã ho ra máu rồi, ngươi còn chịu được không? Cố gắng thêm một chút, sau khi lấy được Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, ta sẽ có thể tạo ra Khí tức huyền hoàng lúc thiên địa sơ khai, tuy ta cũng không rõ lắm về công hiệu của Khí tức huyền hoàng, nhưng mà để ổn định bệnh tình của ngươi thì hẳn là vẫn có thể.

Lý Cương Lôi lại có chút cúi đầu, ánh mắt của hắn tràn đầy thần sắc phức tạp, một lúc sau lâu sau mới thì thào:

- Đó không phải vấn đề lớn, vấn đề mấu chốt hiện tại là đến khi nào chúng ta mới tìm được phòng điều khiển? Đã đi qua tám chủ thành rồi...

Mấy người Trương Hằng đã đến Atula đạo được hơn một tháng, bởi vì dùng niệm động phù du pháo để chở hai người Lý Cương Lô và Nataya nên tốc độ di chuyển của đội ngũ tăng lên rất nhiều so với dự đoán, trong một tháng mọi người đã dò xét được tám tòa chủ thành. Chỉ là không biết phải chăng số mệnh của Trương Hằng đã thật sự rút xuống giá trị âm, phía dưới những chủ thành này vậy mà đều không có phòng điều khiển, xui xẻo như vậy thật sự là khiến cho trong lòng mọi người đều phiền muộn. Mà theo thời gian trôi qua, số lượng cư dân Atula đạo đổ xô đi tìm kiếm ngày càng nhiều, tốc độ tiến lên của mọi người cũng ngày càng chậm.

- Haiz, có lẽ phía dưới chủ thành tiếp theo sẽ có phòng điều khiển... Cần thận, có người đang di chuyển rất nhanh về phía chúng ta!

Khi Trương Hằng đang định nói vài câu động viên tinh thần mọi người, bỗng nhiên trong phạm vi quét hình tinh thần lực xuất hiện một đám người đang di chuyển với tốc độ rất nhanh. Mà cùng lúc đó, sắc mặt của Nataya cũng biến động, nàng vội vàng nói:

- Có tinh thần lực quét hình xâm nhập vào phạm vi tinh thần lực của ta, bọn họ phát hiện ra vị trí của chúng ta rồi!

Trương Hằng mãnh liệt đứng lên từ dưới mặt đất, toàn bộ sáu thanh niệm động phù du pháo lập tức hiển hiện sau lưng, mà những thành viên gia tộc đời thứ hai cũng đều cầm vũ khí của mình lên. Tại vị trí cực xa xôi, dùng mắt thường cũng có thể thấy bụi đất dâng cao, hiển nhiên phía đó có một đám người đang chạy như bay về hướng này.

- Tinh thần lực khổng lồ thế nào? Đúng rồi, khi chúng ta bước vào tòa chủ thành đầu tiên, tộc trưởng gia tộc kia cũng có nhắc đến, xem ra một số gia tộc lớn của thế giới này đã nắm giữ tinh thần lực khổng lồ thế nào.

Trương Hằng vừa nhìn về phía xa vừa tự thì thào với bản thân, phía sau hắn, Lý Cương Lô đang cố gắng đứng lên, chỉ là toàn thân hắn run rẩy mãnh liệt, không thể đứng vững, sắc mặt cũng tái mét giống như tùy thời đều có thể hôn mê, hắn lấy hết sức nói:

- Tạm thời không thể giết bọn họ, nơi này đã rất gần tòa chủ thành thứ chín, hơn nữa xung quanh còn có rất nhiều người đang tìm kiếm, chúng ta không có thời gian để xử lý xác chết. Hơn nữa cho dù là xử lý xác chết, dấu vết chiến đấu cũng vẫn...

Chưa nói xong Lý Cương Lô đã không thở ra hơi, hô hấp rơi vào hỗn loạn, toàn thân run rẩy vô cùng kịch liệt, sắc mặt cũng càng trở nên xanh xao, một lúc lâu sau mới dần ổn định lại, chỉ là toàn thân hắn đã đầy mồ hôi hột từ trên xuống dưới, Trương Hằng đặt Lý Cương Lô xuống đất, nghiêm túc nói:

- Ngồi nghỉ ngơi ở đây cho thật tốt, phía trước đã là chủ thành thứ chín rồi. Trong nửa tháng... trong nửa tháng chúng ta nhất định có thể đến được phòng điều khiển. Không nên nóng vội, như vậy thân thể của người sẽ không kiên trì được... Còn nhớ lời hứa của ta không? Ta đã đáp ứng nhất định sẽ giúp người báo thù, xin hãy tin tưởng ta!

Toàn thân Lý Cương Lô vẫn run rẩy, biểu tình của hắn đã có chút tuyệt vọng:

- Người không hiểu rồi, hiện tại chỉ cần chúng ta để lộ một sơ hở, Lăng Tân sẽ phát hiện ra chúng ta ngay lập tức. Lúc trước so đấu bố cục với Lăng Tân, ta đã thua mấy lượt, tiếp đó tuy hòa một ván, nhưng mà đó là do ta đập nổi chìm thuyền, một là thành công hai là chết, quyết định đánh cược một ván, chỉ là ai ngờ số mệnh của ta cũng đã suy yếu đến mức này... Tối đa đến chủ thành thứ mười, Trịnh Xá nhất định có thể đuổi kịp chúng ta, khi đó lên trời không đường, xuống đất không cửa, trốn cũng không thoát...

Trương Hằng nhìn xem vẻ lo âu của Lý Cương Lô, hắn âm thầm thở dài trong lòng. Giây lát sau Trương Hằng bỗng nhiên vỗ nhẹ vào gáy Lý Cương Lô, khiến hắn ngất đi, sau đó nói với Nataya:

- Người chăm sóc Lý Cương Lô, tuy nói mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, nhưng mà không liều mạng... Ta thật sự không cam lòng!

Khi nói đến đây Trương Hằng đã hét lớn một tiếng, sử dụng niệm động phù du pháo lao về hướng đoàn người đang chạy đến, mấy luồng ánh sáng lấp lánh vụt đi với tốc độ như gió bão, sau chốc lát, phía đó đã chỉ còn lại gió tanh mưa máu...

(Chỉ để lại chút dấu vết mà thôi, cho dù đám Trịnh Xá truy được đến đây, chúng ta đã sớm đi xa, nhưng mà... Lý Cương Lô đã khẳng định như vậy, chẳng lẽ trí giả thật sự khùng bỏ đến thế sao? Chẳng lẽ chúng ta thật sự không có hi vọng? Từ thế giới thực tế đến Vô hạn thế giới, mang theo hi vọng, truy cầu tự do, ta có mộng tưởng, ta có đồng đội! Nhưng mà số mệnh... Số mệnh! Con người khi còn sống chính là do số mệnh chi phối sao? Tất cả đều đã sớm được quyết định?! Ta không phục!)

Trong nội tâm Trương Hằng tràn ngập bi thương, nghĩ đến những nguy hiểm trên đoạn đường vừa qua, nghĩ đến người yêu vì mình mà hi sinh, nghĩ đến hai đồng đội vì mình mà liên quan, nếu như hấn thất bại trong việc lấy được bảo tháp, tất cả, đều sẽ tan biến...

245. Chương 245: Liều Mạng (nhị)

- Đã tìm được!

Lăng Tân nhìn xem mấy trang giấy ghi chép tin tức trên tay, một lúc lâu sau, hấn mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía những người xung quanh rồi nói:

- Đã tìm được vị trí của bọn họ!

Trịnh Xá kỳ quái cầm lấy mấy trang giấy từ tay Lăng Tân, phía trên chỉ có vài đoạn tin tức mà thôi, nội dung cụ thể là bên ngoài chủ thành nào đó phát hiện một lượng lớn xác chết, hơn nữa những xác chết này đều là thành viên của cùng một gia tộc, tất cả xác chết đều được để lại ở hiện trường, không bị mang đi làm nguyên liệu trồng nấm, nói một cách khác, hung thủ giết chết đám người này không phải cư dân của Atula đạo.

- Phát hiện ra xác chết, hơn nữa người ra tay rất có thể không phải là cư dân Atula đạo, nói như vậy... đây là tác phẩm của “hấn”?

Trịnh Xá hưng phấn đứng lên, hấn lớn tiếng nói với mọi người:

- Đi thôi, chúng ta sử dụng goblin glider lập tức đuổi đến đó!

Lăng Tân liếc mắt nhìn Trịnh Xá một cái khiến hấn phát run, sau đó mới thở dài:

- Động não một chút giúp ta đi, sao có thể đơn giản như người nghĩ? Không có khả năng “hấn” vừa giết người, chủ thành gần đó lập tức tìm được xác chết, thời gian để phát hiện ra những xác chết kia đoán chừng từ ba đến năm tiếng đồng hồ, chậm nhất là mười tiếng. Mà tòa chủ thành này còn muốn thu thập xác chết về sử dụng, hơn nữa vì khoe công lao, những gia tộc trong chủ thành sẽ tranh đoạt quyền thông báo tin tức, có lẽ bọn họ đã tiến hành một số đàm phán và giao dịch, vì thế đến khi tin tức đến tay chúng ta, thời gian đã qua từ hai mươi đến ba mươi tiếng đồng hồ. Nếu hiện tại chúng ta dùng goblin glider bay đến đó, ít nhất cũng phải mất vài tiếng đồng hồ, nói một cách khác, đã cách thời điểm “hấn” giết người hơn ba mươi tiếng đồng hồ, khoảng thời gian này đủ cho “hấn” đi được một đoạn đường dài, chúng ta không biết hướng đi cụ thể của “hấn”, như vậy có đuổi đến cũng không thể tìm thấy.

Nghe vậy Trịnh Xá lập tức ngồi xuống lại với vẻ chán chường, hấn nói:

- Vậy mà người còn nói là tìm được rồi, như thế căn bản không tính là tìm được.

Lăng Tân cũng không để ý đến Trịnh Xá, chỉ lấy ra một tấm bản đồ từ trong đồng tin tức hỗn độn, đây là bản đồ phân bố các chủ thành của Atula đạo, hấn vừa chỉ vào bản đồ vừa nói:

- Đây là vị trí của chúng ta, đây là vị trí phát hiện ra xác chết, tuy không biết “hấn” đang tìm cái gì, nhưng mà có thể chắc chắn một điều, thứ bọn họ tìm nằm trong chủ thành, chỉ là đoán chừng ngay cả “hấn” cũng không biết là trong tòa chủ thành nào... Lại nói tiếp, vận khí của chúng ta thật đúng là tốt, hơn một tháng rồi, không ngờ người đánh bạc thắng rõ ràng là chúng ta...

- Đánh bạc?... Hả, đánh bạc! Khốn kiếp, Lăng Tân, người đã làm nên trò gì!

Đã chịu quá nhiều đau khổ từ những bố cục của Sở Hiên, hiện tại đối với Trịnh Xá bất kỳ hình thức đánh bạc nào cũng đều gợi nên cảm giác căm hận sâu sắc, cho nên hắn lập tức hỏi với vẻ vô cùng tức giận.

Lăng Tân đẩy đẩy sống mũi rồi nói:

- Cũng không có gì, chỉ là so đấu số mệnh với Lý Cương Lôi thôi, xem ra số mệnh nhân vật chính của chúng ta quả nhiên là hùng hậu... Vấn đề này tạm thời không cần đề cập tới, hiện tại chúng ta đã thắng, hành tung của bọn họ đã triệt để bại lộ, y theo thời gian đến suy tính, “hắn” và đồng đội của “hắn” đã tiến vào Atula đạo hơn một tháng, vị trí của chúng ta cũng là tòa chủ thành đầu tiên bọn họ bước vào. Theo như trên bản đồ, chủ thành của chúng ta nằm tại vị trí này, mà từ tòa chủ thành này đến tòa chủ thành phát hiện ra xác chết, bọn họ đã tiêu tốn hơn một tháng, nói cách khác, bọn họ đã đi qua những tòa chủ thành này...

Lăng Tân vẽ lên bản đồ vài đường, mà những đường này chính là lộ tuyến di chuyển của mấy người Trương Hằng, sau vài phút, hắn mới nhíu mày nhìn về phía những người còn lại:

- Bọn họ đã đi qua tổng cộng chín chủ thành, chỉ còn lại vài tòa chủ thành này, một chủ thành khai thác nước ngầm, một chủ thành ở gần cổng không gian tiến vào Ngạ quỷ đạo, nếu như ta đoán không sai, mục tiêu tiếp theo của bọn họ chính là một trong hai tòa chủ thành này.

Trịnh Xá cầm lấy bản đồ nhìn kỹ, trong lúc quan sát bản đồ hắn cũng sử dụng khả năng của mở cơ nhân tòa tầng thứ ba, mô phỏng phương thức suy nghĩ của Tiêu Hoàn Linh, chốc lát sau, hắn rốt cuộc gật đầu nói:

- Đúng vậy, hai chủ thành này là nơi có khả năng lớn nhất, nếu bọn họ lướt qua hai tòa chủ thành này đi đến mấy chỗ còn lại, vậy tính nguy hiểm sẽ quá lớn, dù sao hiện tại bọn họ đã là được ăn cả ngã về không rồi, nếu còn kéo dài thời gian, khả năng bị phát hiện sẽ càng cao, cho nên chỉ có thể đánh cược một phen, phải chăng trong hai tòa chủ thành này có thứ “hắn” tìm kiếm.

- Như vậy, chúng ta cũng lên đường đi, hiện tại ta sẽ tiến hành phân đội, ta và Minia đến chỗ tòa chủ thành khai thác nước ngầm. Lăng Tân, tinh thần ẩn ký của người và Đạp Vân Hi cũng có thể sử dụng như tinh thần lực tẩy miêu, tuy phạm vi nhỏ hơn một chút, nhưng nếu cả hai người đồng thời quét hình, vẫn có thể bao trùm toàn bộ chủ thành. Do đó người mang theo những người khác đến chỗ tòa chủ thành còn lại, chúng ta chia binh làm hai đường chặn bọn họ lại!

Do Lăng Tân có tinh thần ẩn ký, cho nên Trịnh Xá lập tức quyết định phân đội, mà hắn thì chỉ đem theo một người duy nhất là Minia, nguyên nhân thì là do hắn cần có hỗ trợ từ quét hình tinh thần lực để tìm kiếm “hắn”.

- Mọi người nhớ kỹ hai chuyện, thứ nhất là không rõ thực lực của “hắn” như thế nào, cho nên nếu gặp phải nguy hiểm lập tức rút lui bằng mọi cách, thà rằng để cho hắn chạy trốn, chứ tuyệt đối không được phép liều mạng. Thứ hai, nếu như bị “hắn” bắt giữ, vậy thì nói cho hắn biết, nếu hắn dám làm thương tổn đồng đội của ta, giữa ta và hắn sẽ không còn chỗ trống nào để hòa hoãn nữa, tương lai khi gặp mặt, bất kể hắn mạnh đến mức nào, bất kể hắn có bao nhiêu thần thông quảng đại, cũng chỉ có thể là kết cục không chết không thôi!

Trịnh Xá nhìn thật sâu vào những người trước mặt, hắn thở ra một hơi, tiếp đó lớn tiếng nói:

- Như vậy... Lên đường!

246. Chương 246: Liều Mạng (tam)

Tại một khu vực hoang vu cách đám Trịnh Xá rất xa, Trương Hằng đang di chuyển bằng niệm động phù du pháo, trên lưng là Lý Cương Lôi đã rơi vào hôn mê, mà ở phía sau của hắn, Nataya cũng đang đứng trên một thanh niệm động phù du pháo khác, ngoại trừ ba người ra thì không còn người nào nữa, kể cả Axis cũng không có, chuẩn xác mà nói, là do Trương Hằng đã không còn thời gian.

- Axis, ta phải tìm được phòng điều khiển ngay lập tức... Có lẽ người không biết phòng điều khiển là cái gì, nhưng mà thứ này quan hệ đến tính mạng của đồng đội ta, thời gian đã không còn nhiều, ta phải giành giật từng phút từng giây. Đã chỉ còn lại vài toà chủ thành, tuy không biết dưới chủ thành nào có phòng điều khiển, nhưng mà rất rõ ràng, ta đã càng ngày càng tiếp cận với phòng điều khiển, chỉ là thời gian cũng càng lúc càng ít ỏi. Vì vậy... rất khó mở miệng, nhưng ta hi vọng người và những thành viên gia tộc kia có thể dừng lại đây, ẩn nấp đến khi ta quay trở về, ta sử dụng niệm động phù du pháo đưa hai người bọn họ đi, tốc độ sẽ nhanh gấp mười mấy lần so với hiện tại, đây là cách xử lý duy nhất ta có thể nghĩ đến...

- Nhưng mà cũng không phải là ta từ bỏ người và bọn họ, chỉ cần có thể còn sống trở về, ta nhất định sẽ đưa các người đến Thiên Đường, đi đến thế giới của ta! Cho nên, thật xin lỗi, chúng ta tạm thời phân ly, nếu có thể sống sót trở về, ta nhất định sẽ hoàn thành hứa hẹn!

Đây là những lời Trương Hằng nói với Axis, sau khi nói xong tất cả, hắn cũng không dám nhìn vào mắt Axis nữa, chỉ mang theo hai người Nataya bay về phía trước với tốc độ cao. Sau khi ba người đi được một ngày một đêm, Lý Cương Lôi vẫn y nguyên trong trạng thái hôn mê, không có dấu hiệu nào cho thấy sẽ thức tỉnh, mạch đập của hắn cũng đã càng lúc càng hư nhược.

- Chịu đựng a, Lý Cương Lôi, người còn phải báo thù, người còn phải tiếp tục sống sót! Làm thế nào có thể chịu thua gien của bản thân như vậy chứ? Người là trí giả do ta thiết lập, người là đồng đội của ta!

Trương Hằng ngồi bên đồng lửa, hắn nhìn Lý Cương Lôi với thần sắc ảm đạm, đây là đồng đội của hắn, cũng là trí giả do hắn sớm xếp đặt, nam nhân này đã bị bệnh tật quán thân từ nhỏ, mà cho dù như vậy hắn vẫn chưa bao giờ chịu khuất phục, chỉ là hiện tại Tử thần đã sắp tóm được hắn, chiếu theo trạng thái này mà nói, thời gian còn lại của Lý Cương Lôi tối đa là một hai ngày. Nghĩ tới đây trong lòng Trương Hằng lập tức tràn ngập ảo não cùng thống khổ, hành trình tìm kiếm bảo tháp lần này, nếu không có Lý Cương Lôi sắp xếp mưu đồ bố cục, nhiều khả năng hắn đã sớm bị Trịnh Xá bắt được, thậm chí là đã mất mạng, có thể ngay cả Lục Đạo luân hồi cũng không bước vào nổi, chính là nhờ trợ giúp của Lý Cương Lôi hắn mới có thể đi đến một bước này.

Trương Hằng lại vác Lý Cương Lôi lên, đồng thời nói với Nataya:

- Đi thôi, chúng ta tiếp tục di chuyển thêm hai tiếng đồng hồ, sau đó sẽ dừng lại nghỉ ngơi bốn tiếng, gần đây tinh lực của ta càng lúc càng được tăng cường, ngày mai vẫn có thể tiếp tục di chuyển với tốc độ cao.

Nataya vẫn luôn ngơ ngác nhìn Trương Hằng, đến khi Trương Hằng nói mấy câu này, nàng mới thấp giọng đáp lại:

- Trương Hằng, người nghỉ ngơi một đêm cho thật tốt đi, hôm nay người dốc sức liều mạng sử dụng niệm động phù du pháo bảy tám tiếng đồng hồ, thiếu chút nữa đã ngất đi, tinh thần và thể lực đã vô cùng suy yếu rồi, cần phải nghỉ ngơi một đêm, nếu không lỡ như người hoàn toàn kiệt sức, ngay cả một tia hy vọng cuối cùng cũng sẽ không còn...

Trương Hằng mãnh liệt cắn răng một cái, hắn vẫn cố gắng đi về phía trước, chỉ là mỗi một bước đều vô cùng run rẩy, khi đi đến bước thứ ba, toàn thân hắn lập tức mềm nhũn khuỵu xuống đất, mà Lý Cương Lôi cũng ngã xuống từ trên lưng hắn, cũng may phản ứng của Trương Hằng vẫn còn kịp thời, hắn lập tức vọt qua lấy thân mình chắn phía dưới Lý Cương Lôi.

Hức...

Một tiếng khóc như có như không truyền đến từ phía dưới thân thể Lý Cương Lôi, khi Nataya đang định lại gần, Trương Hằng đã yên lặng chui ra, hắn cũng không nói chuyện, chỉ cúi đầu trầm mặc, một lúc sau mới nhỏ giọng thì thào:

-... Không có lực lượng để bảo vệ tín niệm của mình, không có lực lượng để bảo vệ đồng đội, không có lực lượng để bảo vệ mộng tưởng, ta thật sự là một phế vật. Ta còn tưởng rằng mình đã thay đổi, không còn giống như lúc nhỏ, nhưng mà hóa ra chỉ là lừa mình dối người, hóa ra ta vẫn luôn nhu nhược như vậy... Ngay cả đồng đội của mình cũng không thể bảo vệ, ta thật sự là phế vật!

Khi nói đến đây, Trương Hằng đã lớn tiếng gào thét như điên dại, chỉ là... trong tiếng thét của hắn chỉ còn lại có bi thương...

Nataya yên lặng đi tới bên cạnh Trương Hằng, nhẹ nhàng ôm hân vào trong lòng, sau đó mới nói:

- Không sao cả, ta vẫn một mực bên cạnh ngươi mà, như ngươi đã nói, ta cũng là đồng đội của ngươi. Vì thế, cho dù thất bại, cho dù tử vong, ta vẫn sẽ làm bạn với ngươi, mãi cho đến chết...

Sáng sớm hôm sau, Trương Hằng lại cùng Lý Cương Lôi lên, cùng Nataya bay về hướng tòa chủ thành tiếp theo, dọc đường đi cũng gặp phải vài đoàn người tìm kiếm, nhưng Trương Hằng đã bất chấp tất cả, hân chỉ tăng tốc bay về phía trước với tốc độ như gió bão. Không hiểu vì sao, trong lòng hân bỗng nhiên có một loại hiểu ra, đúng vậy, phía dưới tòa chủ thành tiếp theo, nhất định sẽ có phòng điều khiển!

(Mọi sự vạn vật đều có nhân quả, ta sẽ không thể dễ dàng chết tại đây như vậy, nhất định sẽ có cơ hội, cho dù thiên tân vạn khổ, cho dù cứu tử nhất sinh, chỉ cần còn một tia hy vọng, ta cũng tuyệt không buông bỏ!)

Không biết có phải là ảo giác hay không, khi tâm trí Trương Hằng trở nên kiên định hơn, hân cũng cảm thấy thể lực và tinh thần lực của mình được tăng lên, mà tốc độ di chuyển của niệm động phù du pháo cũng càng lúc càng nhanh. Rốt cuộc, trước khi tốc độ của niệm động phù du pháo đạt đến mức hân không điều khiển nổi, tòa chủ thành tiếp theo đã xuất hiện trong phạm vi quét hình tinh thần lực của Nataya, cứ theo đà này, tối đa sau mấy chục phút, bọn họ sẽ có thể tiến vào trong chủ thành.

- Nataya, chúng ta dừng lại nghỉ ngơi một chút.

Trương Hằng vốn đang vội vã lại bỗng nhiên yêu cầu nghỉ ngơi, hân cũng không nói gì với Nataya, chỉ lấy ra chút đồ ăn nước uống, sau khi ăn xong trực tiếp nằm lăn xuống đất ngủ say như chết... Thấy vậy Nataya chỉ có thể cẩn thận quét hình khu vực xung quanh, đề phòng có người đột nhiên tìm đến, gần hai tiếng sau Trương Hằng mới tỉnh dậy.

- Nataya, ngươi là đồng đội của ta.

Trương Hằng bỗng nhiên nhìn về phía Nataya, hân trầm mặc một lát, tiếp đó mới nói.

Nataya ngạc nhiên một chút, nàng gật đầu:

- Ta biết, ngươi vẫn luôn xem ta là đồng đội, chân thật hay giả dối, ta có thể cảm nhận rõ ràng.

Trương Hằng lại trầm mặc, hân không biết nên nói như thế nào, một lúc lâu sau mới thở dài:

- Nataya, ngươi có tin tưởng ta không? Giống như tin tưởng chính bản thân mình, ngươi có thể toàn tâm toàn ý tin tưởng ta không?

Nataya lập tức gật đầu với vẻ dứt khoát, thấy nàng như thế, lúc này Trương Hằng mới nói với giọng run run:

- Ta... ta... ta hi vọng ngươi có thể trở thành mối nhử... Thật sự xin lỗi, nhưng xin ngươi tin tưởng ta, ta tuyệt đối không vứt bỏ ngươi, tuy rất khó hiểu, nhưng mà ta cảm giác được, Trịnh Xá đang ở bên trong tòa chủ thành kia, hân đang đợi ta bước vào. Hơn nữa phía dưới tòa chủ thành này chính là phòng điều khiển, tuy dùng quét hình tinh thần lực chỉ có thể thấy một khu vực trống rỗng, nhưng kỳ thực khu vực trống rỗng đó chính là phòng điều khiển. Chúng ta thật là khờ, tòa chủ thành này khai thác nước ngầm, như vậy nhất định sẽ có mạch nước dưới lòng đất, nói một cách khác, phía dưới tòa chủ thành này xuất hiện khu vực trống rỗng cũng là chuyện bình thường, cho dù có tinh thần lực khổng lồ giả dò xét, cũng sẽ không cảm thấy có gì đáng ngờ, chỉ cho rằng đó là khu vực hình thành một cách tự nhiên do bị nước ngầm bào mòn...

Nataya nhìn thẳng vào mắt Trương Hằng rồi nói với vẻ rất nghiêm túc:

- Ta hiểu, ta sẽ thu hút lực chú ý của Trịnh Xá, trong khoảng thời gian này do ngươi mang theo Lý Cương Lôi tiến vào phòng điều khiển... Ngàn vạn bảo trọng, nhất định phải sống...

Thấy Nataya bình tĩnh như vậy, Trương Hằng chỉ cảm thấy mắt mình đau xót, nước mắt cũng chảy ra, hân hít một hơi rồi nói:

- Ta biết rõ tính cách của Trịnh Xá, chỉ cần ngươi không làm gì hân, hân nhất định sẽ không ra tay giết ngươi, mặt khác ngươi không cần giấu diếm chuyện gì, nếu hân hỏi thì cứ trực tiếp nói ra toàn bộ mục đích

của ta, hẳn nhất định sẽ không làm khó người. Nataya, thực sự xin lỗi... cũng cảm ơn người, chỉ cần ta không chết, ta nhất định sẽ trở lại cứu người, ta...

Trương Hằng rốt cuộc không nói thêm được lời nào nữa, bởi vì Nataya bỗng nhiên nở nụ cười, nụ cười thản nhiên vô tận, không chỉ như vậy, nàng còn đi đến bên cạnh, nhẹ nắm tay hắn, nàng đã biểu lộ thái độ của mình, không có thất vọng, không có trách móc...

- Đi thôi, Nataya, đồng đội vĩnh viễn của ta!

247. Chương 247: Liều Mạng (tứ)

Trương Hằng chỉ là một bình thường người mà thôi, mặc dù khi còn bé hắn đã trải qua một số khó khăn trắc trở, nhưng mà đó cũng chỉ là những trắc trở người bình thường sẽ gặp phải mà thôi, trên thế giới còn cả triệu cả tỷ người bất hạnh hơn nhiều so với hắn. Nếu ai cũng vì thế mà than thân trách phận, như vậy thế giới hẳn là không tồn tại được bao lâu, do đó Trương Hằng cũng không tự làm khổ bản thân, cho rằng mình là người bất hạnh tới cực điểm, hắn vẫn chỉ coi mình là người bình thường...

Nhưng chính vì hắn là người bình thường, cho nên mới càng kỳ vọng có được thực lực vượt qua người bình thường, đạt tới bất diệt vĩnh hằng, có được tự do thực sự, đây là truy cầu cuối cùng của tất cả sinh mạng thể, vì vậy Trương Hằng đi đến Vô hạn thể giới, thể giới trong mơ mà hắn vẫn hằng theo đuổi...

Nhiều lần bị tổn thương, nhiều lần bị phản bội lúc còn ở thế giới thực tế, bất kể là trên phương diện tình bạn hay phương diện tình yêu, những điều này đã làm cho Trương Hằng rơi vào tuyệt vọng. Nhưng hai thứ này cũng chính là thứ hắn muốn lấy được nhất, do vậy sau khi tiến vào Vô hạn thể giới, có được khởi đầu mới, hắn vẫn luôn tự nói với mình: người muốn yêu, giống như chưa từng bị tổn thương, vậy người nhất định phải tin tưởng, tựa như chưa bao giờ bị phản bội...

Vì vậy, hắn đã có Anna. Vì vậy, hắn đã có Nataya và Lý Cương Lôi...

Lơ lửng giữa không trung, Trương Hằng nhìn Nataya thật sâu, đồng đội đầu tiên của hắn, tại thời khắc này, đã vì hắn mà trở thành môi nhũ...

Trương Hằng thở dài, tập trung điều khiển niệm động phù du pháo, tức tốc bay về hướng về tòa chủ thành cách đó không xa. Khi Trương Hằng bắt đầu di chuyển, tinh thần lực của Nataya đã thu hẹp lại thành một đường thẳng, toàn lực che phủ cho hắn, kể cả niệm động phù du pháo cũng được che đậy, đồng thời nàng cũng đứng lên một thanh niệm động phù du pháo Trương Hằng để lại, mặc cho thanh niệm động phù du pháo này đưa mình đi.

Trương Hằng và Nataya, mỗi người bay về một hướng khác nhau của chủ thành, chỉ là một người được tinh thần lực che chắn, còn người còn lại thì trực tiếp hiển lộ hành tung của mình. Một trái một phải phân biệt đi tới như vậy mới có thể cho khiến đối phương bị mê hoặc, không phán đoán được vị trí thực sự của Trương Hằng.

Mà giờ phút này bên trong chủ thành, Trịnh Xá đang ngồi trên nóc nhà với Minia, tuy tài nguyên của Atula đạo cực kỳ thiếu thốn, nhưng mà kiến trúc của thế giới này thì lại không hề nhỏ bé đơn sơ. Nghe qua có vẻ rất mâu thuẫn, nhưng trên thực tế lại đúng là như vậy, thực lực của cư dân Atula đạo đều mạnh gấp nhiều lần so với người của thế giới thực tế, cho dù không dựa vào các loại máy móc công cụ, vẫn có thể vận chuyển được những khối đá nặng cả nghìn cân, vẫn có thể xây nên tường thành ấy chực mét.

Mà Atula đạo cái gì cũng thiếu, chỉ có đất đá là thừa, do vậy chỉ cần đủ nhân lực là có thể xây nên những công trình kiến trúc rất cao lớn, mà hiện tại Trịnh Xá và Minia chính là đang ngồi trên một tòa kiến trúc cao hơn hai mươi mét. Tuy đứng trên nóc tòa kiến trúc này không cách nào thu hết được toàn bộ chủ thành vào đáy mắt, nhưng tương đối mà nói, vẫn đủ để quan sát hơn phân nửa. Đó là còn chưa tính đến chuyện Minia vẫn liên tục sử dụng tinh thần lực tẩy diệu, phạm vi quét hình tinh thần lực của nàng có thể bao

phủ toàn bộ chủ thành, kể từ đó, cho dù có một con ruồi bay vào, Trịnh Xá cũng có thể nhìn thấy một cách rõ ràng.

- Haiz, rất đáng lo.

Tập trung chú ý cao độ, liên tục quan sát đã mười mấy tiếng đồng hồ, cho dù là Trịnh Xá cũng khó tránh khỏi cảm thấy mệt mỏi, cho nên sau khi lơ lửng một chút, hắn cũng thở dài một hơi, đồng thời mở miệng than phiền với Minia.

Nghe Trịnh Xá nói Minia hơi ngạc nhiên, dung mạo của nàng vốn rất xinh đẹp, chỉ là thoát nhìn hơi quá xì tin, nàng che miệng cười hì hì:

- Không nên lo lắng như thế, ngươi là người mạnh nhất của thế giới luân hồi, nếu ngay cả ngươi cũng thất bại, vậy những thành viên bình thường như chúng ta nên làm gì đây? Hì hì, ngươi chính là thần tượng trong lòng ta đấy nhé, cao to đẹp trai, thực lực mạnh mẽ, lòng dạ lại tốt, vì thế đừng có cau mày như vậy.

Trịnh Xá lập tức có chút đỡ khóc đỡ cười, hắn chỉ có thể thở ra một hơi rồi nói:

- Không phải lo về chúng ta, mà là lo ấy người Lăng Tân, bên chúng ta thì không sao, thực lực của ta ít nhất cũng có thể bảo vệ chu toàn được cho ngươi, nhưng còn bên Lăng Tân thì lại khác. Thực lực của Lăng Tân không tệ, nếu có thêm Đạt Văn Hi giúp đỡ, như vậy hai người bọn họ ít nhất có thể đối chiến một trận với cường giả tầng thứ tư trung cấp, thực lực của “hắn” nhiều khả năng vẫn chưa đạt tới tầng thứ tư, hai người bọn họ hẳn là sẽ không thua.

Khóe miệng Minia hơi cong lên, nàng suy nghĩ giây lát rồi mới hỏi:

- Như vậy thì còn gì đáng lo, hơn nữa Lăng Tân rất thông minh, ta nghĩ là hắn đang lo lắng về ngươi thì đúng hơn?

Trịnh Xá lại càng cảm thấy đỡ khóc đỡ cười, hắn vuốt vuốt huyệt thái dương:

- Kỳ thực không phải ta không muốn động não, chỉ là do bình thường luôn có trí giả bên cạnh nên không muốn lãng phí đầu óc thôi, khi ta sử dụng khả năng mô phỏng của cơ nhân tỏa tầng thứ ba, ít nhất cũng mạnh hơn nhiều so với người bình thường... Tóm lại, ý của ta là về thực lực của Lăng Tân thì không có gì đáng lo, cái khiến cho ta lo lắng là những người còn lại, thực lực của bọn họ không có được ưu thế mang tính áp đảo. Lỡ như “hắn” điên cuồng phản kích, liệu mạng muốn kéo theo một hai người chết chung, như vậy có khả năng sẽ xuất hiện thương vong.

Minia chớp chớp đôi mắt to tròn, nàng nói với vẻ kỳ quái:

- Người chết, thế giới luân hồi vẫn thường xuyên có người chết mà? Tuy xác thực là bi thương, nhưng chết người vẫn là chuyện không thể tránh khỏi, tâm địa của ngươi cũng không khỏi quá mềm yếu...

Nghe Minia nói, Trịnh Xá không cười khổ nữa, biểu lộ của hắn bỗng nhiên rất nghiêm túc:

- Biết tại sao ta lại trở thành người mạnh nhất không? Đến khi nào mình bạch được ý nghĩa của hai chữ đồng đội, hơn nữa mang theo loại tâm địa mà ngươi gọi là mềm yếu, cố gắng giãy dụa cố gắng sống sót, đó chính là thời điểm ngươi bắt đầu trở nên mạnh mẽ...

Minia gật gật đầu như đang suy nghĩ, có điều nàng còn chưa kịp nói thêm câu nào, sự chú ý của hai người đã đồng thời bị một phương hướng khác thu hút, ở bên ngoài chủ thành, một thiếu nữ đứng trên vật thể bằng kim loại màu trắng bạc đang bay về phía chủ thành với tốc độ cao.

- Đến rồi? Hình như lúc ở Anh quốc, thứ “hắn” sử dụng chính là loại vũ khí này... nhưng mà vũ khí ở đây, còn “hắn” thì đang ở đâu?

Trịnh Xá nhìn thiếu nữ đang càng lúc càng đến gần chủ thành, giây lát sau hắn bỗng nhiên cười lạnh:

- Lại từ bỏ đồng đội? Hơn nữa còn biến đồng đội thành môi nhử? Đây là “hắn” sao? Đây là người sáng tạo ra chúng ta?!

- Đi, chúng ta tìm cho ra “hắn”, hỏi rõ phương pháp tiến vào Narnia truyền kỳ, sau đó giết chết “hắn”! Vứt bỏ đồng đội, chuyện như vậy ta tuyệt đối không tán thành, vĩnh viễn không tán thành!

248. Chương 248: Liều Mạng (ngũ)

Ẩn nấp trong màn chắn tinh thần lực của Nataya, Trương Hằng âm thầm bay về hướng chủ thành, có điều hắn cũng không dám bay quá nhanh, bởi vì như vậy phải sử dụng một lượng lớn tinh thần lực và thể lực để điều khiển niệm động phù du pháo, mà Trịnh Xá thì lại chính là chuyên gia về năng lượng, do vậy để an toàn đạt được mục đích, hắn phải tìm mọi cách khiến cho lực chú ý của Trịnh Xá bị phân tán.

Chỉ là tuy đã sắp xếp xong, trong nội tâm Trương Hằng vẫn vô cùng lo lắng, hận không thể lập tức tiến vào chủ thành, mâu thuẫn như vậy khiến cho tâm tình cũng bắt đầu trở nên bức bối, thẳng đến khi một cảm giác an ủi truyền đến từ kết nối tinh thần lực, tâm tình của hắn mới dần bình tĩnh lại.

(Vận mệnh trong cõi tối tăm, đã để cho ta tìm được đồng đội, đã cho ta có được hi vọng, vậy thì xin đừng cướp đi, nếu không đối với ta thật sự là quá tàn khốc rồi...)

Trương Hằng cắn chặt răng, toàn tâm toàn ý khống chế niệm động phù du pháo, chậm rãi tiếp cận với chủ thành, ước chừng mấy phút đồng hồ sau, bỗng nhiên bên trong chủ thành xuất hiện một luồng khí thể ngất trời, mang theo chút hương vị cổ xưa, phảng phất như truyền đến từ Hồng Hoang thế giới. Dưới sự áp bức của luồng khí thể này, tòa chủ thành rộng lớn chỉ giống như căn nhà nhỏ dưới chân núi, mà người phát ra luồng khí thể này thì giống như người khổng lồ đầu đội trời chân đạp đất thời Hồng Hoang viễn cổ, cao lớn không thể tưởng tượng được...

- Trịnh Xá, thực lực như vậy đã không thua kém gì Thánh nhân phổ thông, một khi người từ bỏ chấp niệm cuối cùng, lập tức sẽ trở thành Thánh, hơn nữa còn là Thánh nhân cấp bậc mạnh nhất, thật sự quá kinh khủng...

Tuy Trương Hằng không nhìn thấy Trịnh Xá, nhưng dựa vào luồng khí thể này, hắn vẫn có thể cảm giác được thực lực Trịnh Xá kinh khủng đến mức nào. Thực lực của Thánh nhân đều không giống nhau, cũng như trong mỗi giống loài đều có mạnh có yếu, có nhiều chức vụ khác nhau, trong Thánh nhân cũng có người thích nghiên cứu thích chế tạo...

Bất quá dù sao Thánh nhân cũng không giống như Tu chân giả, số lượng của Thánh nhân ít hơn rất nhiều, hơn nữa muốn khai mở được cơ nhân tỏa tầng thứ năm cũng cần phải trải qua vô số chiến đấu, trải nghiệm vô vàn thời khắc sinh tử, do vậy cho dù chỉ là Thánh nhân phổ thông, cơ bản vẫn sẽ mạnh hơn so với tầng thứ tư cao cấp...

Nhưng mà cũng có một vài người là ngoại lệ, bọn họ chỉ mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư cao cấp, tuy vậy thực lực lại mạnh hơn nhiều so với Thánh nhân phổ thông. Trước kia cũng đã nói, thứ quyết định thực lực mạnh hay yếu, chính là người sử dụng và phương pháp sử dụng, người sử dụng là chỉ ý chí và kinh nghiệm, mà phương pháp sử dụng thì là chỉ kỹ năng chiến đấu...

Kinh nghiệm của Trịnh Xá cực kỳ phong phú, ý chí chiến đấu của hắn cũng vượt xa so với tất cả, cho dù phải chết vẫn sẽ không bỏ cuộc. Kỹ năng chiến đấu của hắn càng là năng lực siêu cường, tuyệt đối hung hãn, ngay cả Thánh nhân cũng không bì được, nếu như hắn thành Thánh mà nói, chắc chắn sẽ nằm trong cấp bậc mạnh nhất. Mà không phải chỉ mình Trịnh Xá là ngoại lệ, còn một người nữa cũng giống như hắn, Phục Chế Thể, người từng là mạnh nhất, có lẽ vẫn luôn là mạnh nhất...

- Không có bất kỳ phần thắng nào, hiện tại đối mặt với Trịnh Xá, ngay cả động tác của hắn ta cũng không nhìn thấy, chỉ cần không đến một giây, hắn có thể trực tiếp thối nhẹ khiến ta bay lên tận mây xanh sau đó ngã xuống đất mà chết. Trước mặt hắn ta thật sự chỉ giống như con sâu cái kiến, căn bản không cách nào phản kháng... nhưng mà kể cả như vậy, ta vẫn sẽ không buông bỏ, tuyệt không! Cho dù phải chết, ta vẫn sẽ không từ bỏ, tình bạn thật vất vả mới tìm được, đồng đội thật vất vả mới tìm được!

Trương Hằng biết mình không có kinh nghiệm tàn khốc từ thế giới luân hồi, cũng không trải qua tẩy lễ chiến đấu như Trịnh Xá, nhưng đó không phải là cái cơ để hắn có thể từ bỏ. Đặc biệt là dưới tình huống đã từng mất đi tình bạn, đã từng mất đi tình yêu, hoàn toàn tuyệt vọng... một lần nữa lấy được tất cả, đây là lý do hắn nhất định phải giữ vững!

Chủ thành đã càng lúc càng gần, mà tốc độ của Trương Hằng cũng càng lúc càng chậm, tuy hắn vẫn ở trong màn chắn tinh thần lực, nhưng vẫn khó qua mắt được Trịnh Xá, đã vô cùng tiếp cận với cấp bậc Thánh nhân, cảm giác đối với năng lượng của Trịnh Xá đã rất nhạy bén. Chỉ cần Trương Hằng để lộ ra một chút sơ hở, tiến vào chủ thành trước khi Trịnh Xá đuổi theo Nataya, cái chờ đợi hắn chắc chắn là bị tóm được một cách đơn giản, mà như vậy cũng đại biểu cho tính mạng của Lý Cương Lôi sẽ kết thúc.

- Chờ đợi, chờ đợi, chờ đợi...

Trương Hằng không ngừng tự nói với bản thân, phảng phất như người bị thôi miên, hiện tại đối với hắn mỗi giây đều dài như một năm, trạng thái như vậy giằng co không biết bao lâu, thẳng đến khi luồng khí thể khổng lồ cách đó không xa bắt đầu di động, Trương Hằng mới mãnh liệt giật mình, đồng thời tính toán khoảng cách giữa luồng khí thể kia và vị trí trung tâm của chủ thành.

Bình thường Trịnh Xá sẽ không ở trong trạng thái Hồng hoang khai thiên tích địa, cho dù có thực lực tăng thứ tư cao cấp, liên tục ở trong trạng thái Hồng hoang khai thiên tích địa vẫn sẽ tạo ra tổn thương nhất định đối với thân thể, nếu như không cần thiết, hắn sẽ không tiến vào trạng thái chiến đấu. Huống hồ trong chủ thành còn có mấy người khác, ít nhất có một tinh thần lực khổng lồ chế giả, nếu Trịnh Xá muốn trực tiếp giết chết Trương Hằng, những thành viên tiểu đội luân hồi đang ở trong chủ thành sẽ trở thành vật bồi táng, chuyện như vậy Trịnh Xá sẽ không làm, cho nên khả năng hắn sử dụng Hồng hoang khai thiên tích địa là rất nhỏ.

(Nói một cách khác, hắn chỉ có thể sử dụng sức mạnh cấp độ Hủy diệt, tốc độ của “thể” xác thực là rất nhanh, nhưng mà gần kề cũng chỉ nhanh hơn một chút so với niệm động phù du pháo thôi. Chỉ sợ hắn sử dụng Hồng hoang khai thiên tích địa trong nháy mắt, tuy loại kỹ xảo sẽ tạo ra gánh nặng rất lớn, nhưng nếu như hắn quyết tâm giết chết ta, vậy Hồng hoang trong nháy mắt sẽ là một cơn ác mộng, dưới trạng thái đó của Trịnh Xá, ta không thể nào trốn thoát...)

Trương Hằng âm thầm tính toán trong nội tâm, sử dụng niệm động phù du pháo bay đến trung tâm của chủ thành cần từ 7-12 giây, sau khi đến nơi cần có 3 giây để đọc chú ngữ, tất cả mọi việc sẽ mất khoảng 10-15 giây. Nói cách khác, cần phải khiến cho Trịnh Xá rời khỏi khu vực chủ thành từ 11-16 giây, mà với tốc độ của Trịnh Xá, khoảng thời gian như vậy tương ứng với gần mười kilômét.

- Căn bản không thể nào làm được điểm này, chỉ cần ta không xuất hiện, Trịnh Xá sẽ không đi xa khỏi chủ thành mười kilômét...

Trương Hằng nói với vẻ ảo não, mà khi hắn vừa thốt ra mấy câu này, bỗng nhiên từ sau lưng lại truyền đến một giọng nói yếu ớt.

- Ngu ngốc, khoảng cách theo phương ngang đã không được, vậy tại sao không thử suy nghĩ đến khoảng cách theo chiều dọc?

Đây là giọng nói của Lý Cương Lôi, Trương Hằng vui mừng quay đầu lại, vừa nhìn thấy ánh sáng thoáng chiếu qua gương mặt của Lý Cương Lôi, nội tâm hắn lập tức giật nảy lên, trong nội tâm cũng xuất hiện cảm giác đau xót vô tận. Đúng vậy, Lý Cương Lôi đã trong trạng thái hồi quang phản chiếu rồi, tối đa vài phút sau, thậm chí có thể là mười giây, hắn nhất định sẽ chết...

249. Chương 249: Liều Mạng (lục)

- Không! Ta sẽ không để ngươi chết!

Trương Hằng lớn tiếng gầm thét, sau đó lập tức ngẩng đầu nhìn trên nhìn dưới một chút, hắn đã minh bạch lời nói của Lý Cương Lôi rồi, đã không cách nào khiến Trịnh Xá rời khỏi chủ thành, như vậy thì phải khiến hắn chui xuống đất...

- Nataya, đứng vững, niệm động phù du pháo chuẩn bị hạ xuống. Nhớ rõ những gì ta nói, tuyệt đối không được tấn công dưới bất kỳ hình thức nào với Trịnh Xá và những đồng đội của hắn, chờ ta, ta sẽ trở lại cứu ngươi, ta hứa...

Trương Hằng nói với Nataya thông qua tâm linh tỏa liên, đồng thời, độ cao của thanh niệm động phù du pháo dưới chân nàng cũng bắt đầu hạ thấp. Sau khi thả Nataya xuống, thanh niệm động phù du pháo này trực tiếp chui xuống mặt đất, cứ như vậy đâm xuyên vào lòng đất, hướng về khu vực trống rỗng phía dưới chủ thành.

Hai người Trịnh Xá và Minia bên trong chủ thành đều có chút ngạc nhiên, bọn họ vẫn một mực chờ trong chủ thành, mục đích của “hắn” đúng là tòa chủ thành này, như vậy mặc kệ có mỗi nhử gì xuất hiện, cứ tiếp tục đợi trong chủ thành là được. Trên thực tế, cách làm này của Trịnh Xá rất chính xác, chỉ là tình huống kế tiếp lại nằm ngoài dự đoán của hắn, không ngờ sau khi thả thiếu nữ phía trên xuống, thanh vũ khí màu bạc kia lại trực tiếp đâm xuyên vào lòng đất.

- Làm sao có thể? Hắn là mục đích của bọn họ không phải chủ thành, mà là thứ gì đó dưới lòng đất?

Nghe Trịnh Xá nói, Minia lập tức tập trung quét hình tinh thần lực vào niệm động phù du pháo, theo niệm động phù du pháo càng lúc càng xâm nhập, tình cảnh khu vực dưới lòng đất cũng hiện rõ trong đầu hai người. Phía dưới lòng đất có một khu vực trống rỗng rất lớn, ngay phía trên mạch nước ngầm, nhìn thoáng qua giống như được tạo ra do sự vận động bào mòn của dòng nước ngầm.

Thẳng đến khi dùng tinh thần lực tảo miêu quét hình khu vực trống rỗng này một cách cẩn thận, hai người Trịnh Xá và Minia mới kinh ngạc nhận ra, quét hình tinh thần lực có thể phát hiện khu vực trống rỗng, nhưng lại không thể thấy được bên trong có thứ gì... Cũng tức là nói, bên trong khu vực trống rỗng có thứ gì đó tồn tại, mà thứ này được che chắn khỏi quét hình tinh thần lực, khiến cho tinh thần lực không chế giả tưởng rằng đó chỉ là một khu vực trống rỗng mà thôi!

- Mẹ nó, hóa ra mục đích của “hắn” chính là khu vực trống rỗng này!

Trịnh Xá lập tức nói với Minia:

- Người tự ẩn nấp, đồng thời giúp ta giám sát toàn bộ chủ thành...

Lời còn chưa dứt, Trịnh Xá đã mãnh liệt nhảy lên sau đó đâm thẳng xuống, giống như tuyển thủ nhảy cầu vậy, chỉ khác ở chỗ thứ hắn nhảy vào là một tầng đất đá.

Trịnh Xá vừa đâm sâu vào lòng đất, toàn bộ chủ thành lập tức rơi vào chấn động kịch liệt, nhà cửa phòng ốc đều rung chuyển hoặc sụp đổ, phẳng phất như có một trận động đất lớn đang diễn ra. Dĩ nhiên người dẫn phát tất cả những chuyện này không còn ai khác ngoài Trịnh Xá, tốc độ di chuyển của hắn xác thực là nhanh hơn rất nhiều so với niệm động phù du pháo, sau tối đa bảy tám giây, Trịnh Xá đã đến được khu vực trống rỗng dưới lòng đất.

- Ngay lúc này!

Trương Hằng hét lớn một tiếng, tập trung toàn bộ tinh lực vào niệm động phù du pháo, trong nháy mắt đã khiến tốc độ của niệm động phù du pháo đạt đến cực hạn, chỉ sau vài giây ngắn ngủi hắn đã vào đến phạm vi bên trong chủ thành. Cùng lúc đó, Trịnh Xá đang ở dưới lòng đất cũng mãnh liệt giật mình, trên đỉnh đầu hắn bỗng nhiên xuất hiện một phản ứng năng lượng tương đối mạnh, có điều quan sát bằng quét hình tinh thần lực thì lại không thấy gì cả, như vậy chỉ có một khả năng, vị trí đó bị tinh thần lực che chắn, mà người tạo ra phản ứng năng lượng này chính là “hắn”!

- Khốn kiếp!

Trịnh Xá gần như là gào lên, hắn dùng sức đạp mạnh dưới chân, lòng đất dưới sâu lập tức phát nổ kịch liệt, một giây sau hắn đã vọt lên trên, bất chấp tất cả đất đá chặn đường, không ngừng lao về phía trước với tốc độ điên cuồng. Nếu như giờ phút này có người từ trên không trung nhìn xuống, nhất định sẽ thấy trong chủ thành có một vị trí đang dần nhô lên, giống như có một quái vật khổng lồ đang dần thoát ra từ dưới lòng đất.

- Còn 3 giây, 2 giây...

Trương Hằng không ngừng tính toán khoảng cách, mà điểm nhô lên trên mặt đất đã càng lúc càng lớn, nhà cửa phòng ốc trong toàn bộ chủ thành đều đã bị đẩy nghiêng ngả, hắn không biết Trịnh Xá còn cách mặt đất bao xa, nhưng mà hắn có thể cảm giác được lửa giận bùng bùng của Trịnh Xá... Có trời mới biết hắn đã chọc phải Trịnh Xá lúc nào, Trương Hằng có thể thề, từ khi tiến vào Vô hạn thế giới đến giờ, việc đáng nói duy nhất mà hắn làm là giết chết tiểu đội chăn nuôi kia, còn lại hoàn toàn là công dân gương mẫu, tuân thủ kỷ cương pháp luật, chẳng lẽ như vậy cũng khiến cho Trịnh Xá tức giận?

Nhưng mà bất kể là do nguyên nhân gì đi nữa, lúc này chỉ cần hắn dừng lại một tích tắc, vậy kết quả tuyệt đối sẽ là bị một quyền đánh thành hai cái tiểu bánh bánh. Hiện tại đối với Trương Hằng, mỗi giây đều dài như cả một trăm năm, vừa đến vị trí trung tâm của chủ thành, cũng tức là phía trên khu vực trống rỗng, hắn lập tức hét lớn:

- Tôn trọng khế ước viễn cổ, lấy máu và mắt ta làm bằng chứng...

- Cùng ta đồng sinh, cùng ta cộng tử!

Theo đoạn chú ngữ được đọc lên, một luồng năng lượng lưu bỗng nhiên đột ngột xuất hiện trong lòng đất, bắt đầu cuốn về vị trí của hai người Trương Hằng và Lý Cương Lôi. Mà ngay lúc này, một bóng người cũng mãnh liệt lao lên cao, toàn bộ mặt đất đều vỡ tung, bóng người kia căn bản là không hề chần chờ giây phút nào, một chân hắn đạp mạnh lên không trung, lốc xoáy lập tức xuất hiện, lao về hướng hai người Trương Hằng với tốc độ không thể tưởng tượng nổi.

Khi luồng khí thế khổng lồ này xuất hiện, Trương Hằng cũng vô thức quay đầu lại, dùng thực lực hiện tại của hắn mà nói, không có năng lực nhập vi, căn bản không thể nào thấy được thân ảnh của Trịnh Xá, tốc độ của Trịnh Xá đã nhanh hơn tốc độ di chuyển của niệm động phù du pháo mấy chục lần rồi, nhưng trong nháy mắt hắn quay lại, quả thật thấy được Trịnh Xá một cách rõ ràng, có lẽ đây là nháy mắt trước khi chết trong truyền thuyết, có thể để người sắp chết nhìn thấy được toàn bộ cuộc đời của mình. Đồng dạng, với cấp độ thực lực của Trịnh Xá, không đơn thuần là có thể nhìn thấy Trương Hằng, ngay cả Lý Cương Lôi đang được Trương Hằng công sau lưng, hắn cũng có thể thấy rất rõ.

(Trịnh Xá, vai chính ta xếp đặt...)

(Tác giả, người sáng tạo ra ta...)

Trong giây lát ánh mắt của hai người gặp nhau, trong lòng mỗi người đều sinh ra ý niệm riêng biệt, bất quá chỉ sau nháy mắt, Trương Hằng đã dứt khoát quay đầu lại, toàn lực bay về hướng luồng năng lượng lưu, mà Trịnh Xá cũng lập tức đánh một quyền về phía trước.

-... Dừng lại!

-... Tuyệt không!

Trương Hằng lớn tiếng gào lên, giờ phút này hắn chỉ còn cách luồng năng lượng lưu mấy mét, cho dù tốc độ của Trịnh Xá nhanh đến mức nào đi nữa, cũng tuyệt đối không kịp ngăn cản. Nhưng khi Trịnh Xá đánh ra một quyền, trong lòng Trương Hằng vẫn xuất hiện cảm giác nguy hiểm cực độ, sức mạnh của một quyền kia vô cùng lớn, tốc độ lao tới cũng nhanh đến mức kinh người, dùng thực lực của hắn căn bản là không thể tránh được.

- Tuyệt không trốn tránh!

Trương Hằng điên cuồng hét lên một tiếng, hắn mãnh liệt xoay người lại, mấy thanh niệm động phù du pháo còn lại cũng lập tức hiện ra, những thanh niệm động phù du pháo này sắp xếp theo bốn góc của hình thoi. Đồng thời từng chùm laser cũng được bắn ra từ trong vết lõm hình chữ U, chỉ là những chùm laser này không sinh ra hiệu quả xuyên thấu hoặc thiêu đốt như trước kia, mà lại giống như nước chảy di chuyển từ vết lõm hình chữ U này đến vết lõm hình chữ U khác, một tấm chắn hình thoi tạo thành từ năng lượng lập tức hiện lên trước mặt Trương Hằng.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, từ lúc Trịnh Xá tấn công, đến khi Trương Hằng quay người lại triệu hồi niệm động phù du pháo, sau đó tạo thành tấm chắn năng lượng, tất cả những chuyện này đều chỉ phát sinh trong nháy mắt mà thôi. Chưa đến một giây sau lực quyền của Trịnh Xá đã lao thẳng vào tấm chắn năng

lượng hình thoi, mấy tiếng nổ mạnh xuất hiện, tám chấn năng lượng chỉ ngăn cản được trong một chớp mắt, sau đó lập tức tan vỡ thành từng mảnh, mấy thanh niệm động phù du pháo cũng đồng thời tan nát.

Trương Hằng mượn lực lượng sinh ra từ vụ nổ lao thẳng vào trong luồng năng lượng lưu, nháy mắt sau hắn và Lý Cương Lôi đã triệt để biến mất, mà khi hai người vừa mới biến mất, Trịnh Xá cũng lập tức nhảy vào bên trong luồng năng lượng lưu, có điều hắn lại trực tiếp xuyên qua luồng năng lượng rồi mãnh liệt đâm vào mặt đất phía dưới. Dùng tốc độ lao đến của hắn mà nói, lần va chạm này quả thực giống như thiên thạch rơi xuống, tòa chủ thành này xem như đã hoàn toàn biến thành bãi đổ nát.

Mà bên kia, sau khi lao vào luồng năng lượng lưu, chớp mắt sau hai người Trương Hằng và Lý Cương Lôi đã xuất hiện trong một không gian cực lớn, bao quanh bởi vô vàn thủy tinh trong suốt tỏa sáng lấp lánh. Do lực đẩy tới quá mạnh nên hai người không cách nào dừng lại, mắt thấy sắp va vào một trụ thủy tinh trước mặt, thanh niệm động phù du pháo dưới chân Trương Hằng lập tức vụt lên, trực tiếp chĩa thẳng vào cánh tay của hắn.

Khi hai người còn cách trụ thủy tinh tầm mười mét, từ trong vết lõm hình chữ U của niệm động phù du pháo chợt bắn ra một chùm laser, sức mạnh cực lớn sinh ra hoàn toàn quán chú lên cánh tay của Trương Hằng, một tiếng nổ nhẹ vang lên, xương tay hắn lập tức gãy làm hai đoạn. Có điều lực đẩy cực mạnh theo chiều ngược lại này cũng khiến cho tốc độ bay tới của hai người chậm lại, vốn có thể tan xương nát thịt khi đâm vào trụ thủy tinh, hiện tại chẳng qua là va đập bề đầu chảy máu, trạng thái như vậy đã là kết quả tốt nhất rồi.

Nếu như Lý Cương Lôi là sắp chết, vậy hiện tại Trương Hằng cũng là cách cái chết không xa, liên tục sử dụng niệm động phù du pháo, toàn lực tạo ra tám chấn năng lượng, tiếp đó lại va đập mạnh vào trụ thủy tinh, giờ phút này hắn chỉ cảm thấy trước mắt là một mảng vụn vụn mơ mơ hồ hồ, bất kể là thân thể hay ý thức đều đã đạt đến mức cực hạn. Nếu như là thời điểm bình thường, hắn chắc chắn đã ngất đi từ lâu, bất quá giờ phút này Trương Hằng lại gạt gao kiên trì bằng tất cả nghị lực, hắn cố gắng đứng lên, lấy hết sức ra lệnh:

- Phòng điều khiển, tiến vào trạng thái kết nối, khai mở hình thức vận hành.

- Mục tiêu... Địa ngục đạo!

250. Chương 250: Địa Ngục Đạo (nhất)

Trương Hằng lơ lửng giữa những trụ thủy tinh trong suốt, dùng ý niệm khống chế toàn bộ phòng điều khiển, chỉ sau vài giây ngắn ngủi phòng điều khiển đã rời khỏi Atula đạo, xuất phát hướng về Địa ngục đạo. Phía dưới Trương Hằng, Lý Cương Lôi đang cố gắng ngồi dậy, trên thực tế, hiện tại đối với hắn, ngay cả ngồi dậy cũng là chuyện rất miễn cưỡng.

- Lý Cương Lôi, cố gắng chịu đựng! Còn một hai phút nữa chúng ta sẽ đến nơi, nhưng mà... đáng giận! Tổng năng lượng của phòng điều khiển đã chỉ còn lại 3-4% , nếu như dịch chuyển tức thời, rất có thể sẽ không đủ...

Trương Hằng lơ lửng trong không trung, hắn lớn tiếng nói với Lý Cương Lôi, đây chính là một chuyện xấu hắn không tính đến, năng lượng của phòng điều khiển!

Trước khi tiến vào Vô hạn thế giới, Trương Hằng xác thực đã suy tính rất nhiều, xếp đặt cẩn thận tất cả các chi tiết có thể, cố gắng sao cho thập toàn thập mỹ, nhưng mà dù sao hắn cũng không phải là trí giả, do vậy tự nhiên là có rất nhiều chi tiết bị bỏ sót, mà mức năng lượng của phòng điều khiển rõ ràng là một trong số đó...

Không thể làm gì hơn, Trương Hằng thở dài rồi nói:

- Yên tâm đi, mặc dù không đủ năng lượng để dịch chuyển tức thời, nhưng mà phi hành thì vẫn không thành vấn đề, kỳ thực phòng điều khiển cũng là một bán vị diện đơn giản, tốc độ phi hành chỉ thua vận tốc ánh

sáng một ít, rất nhanh sẽ đến Địa ngục đạo, khi lấy được Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp sẽ có thể sử dụng khí tức huyền hoàng để bảo trụ tính mạng cho người...

Lý Cương Lô ngồi dưới đất không nói gì, cũng không biết là do hắn không có sức nói chuyện, hay là do có chuyện gì đó băn khoăn.

- Trương Hằng...

Cũng không biết cách bao lâu, Lý Cương Lô mới thì thào:

- Tại sao phải lựa chọn ta? Tại sao lại chọn ta? Trong số những nhân vật người xếp đặt có nhiều người mạnh hơn ta, bất kể là trí lực hay thực lực, cũng không có bệnh tật... Hắn là có rất nhiều, tại sao phải chọn ta?...

... Bởi vì người trân trọng đồng đội nhất.

Hai mắt Trương Hằng nhắm nghiền, giờ phút này ý thức của hắn đang kết nối với toàn bộ phòng điều khiển, hắn cũng thì thào:

- Trước kia ta cũng đã nói rồi, đối với Vô hạn thế giới, ta chỉ giống như Đại Đạo mà thôi, ta có thể thiết lập thế giới quan, thiết lập hệ thống sức mạnh, thiết kế nhân vật, xếp đặt cốt truyện, nhưng mà các chi tiết thì hầu như đều do nội dung tự phát triển khổng chế. Ví dụ như khi ta thiết kế người, thân thể của người là do nội dung tự phát triển đặt ra, bao gồm cả bệnh tật của người, kể cả trận hoả hoạn kia, việc duy nhất ta có thể làm là bảo vệ người, khiến người không chết, chỉ vậy không hơn...

- Trong số các thí nghiệm thể, tuy người là người cao ngạo nhất, nhưng nội tâm của người lại lương thiện nhất, ví dụ như một lần khi người còn bé, muội muội của Trần Hạo Thao nắn nỉ người hái cho nàng chút quả dại, tiểu hài tử đều rất thích ăn đồ ngọt, nhưng khi đó căn bản đã hết mùa quả dại, người thẳng thừng cự tuyệt nàng, nhưng sau đó lại lén lút đi kiếm tổ ong, kết quả bị ong đốt chỉ chút...

Khi nói đến đây Trương Hằng ngừng lại một chút rồi mới tiếp tục:

- Sở dĩ lựa chọn người, là vì người quý trọng đồng đội nhất, cho dù là nhiều năm sau hỏa hoạn, người cũng vẫn liều mạng khuếch trương thế lực, nung nấu ý định báo thù cho thân nhân, báo thù cho bằng hữu, trên phương diện này xác thực là mạnh hơn rất nhiều so với mấy người Lăng Tân, chính vì thế nên người mới là người ta tin tưởng.

Lý Cương Lô cúi đầu, hắn nhỏ giọng nói:

... Nếu như là do người nhìn lầm người thì sao? Có lẽ ta căn bản không phải người quý trọng đồng đội, chỉ là do thống hận chuyện bản thân là vật thí nghiệm, cũng thống hận tuổi thơ bị phá hủy, cho nên mới thành lập thế lực ý định trả thù. Lỡ như là do người đoán sai thì thế nào?

- Ta sẽ không nhìn lầm...

Sau khi yên lặng giây lát, Trương Hằng lại nói tiếp:

- Mặc kệ người có hiệp nghị gì với Clone Sở Hiền, ta vẫn một mực tin tưởng. Tại thời điểm tuyệt vọng nhất trong đời, ta đã từng tự hỏi, nếu mọi chuyện quay lại như lúc đầu, ta còn có thể một lần nữa, tin tưởng người yêu, tin tưởng bằng hữu? Câu trả lời của ta là... Tất nhiên, ta sẽ vẫn tin tưởng...

- Bởi vì tình yêu, tình bạn, chính là vì tin tưởng nên mới tồn tại, là kỳ tích vì tin tưởng mà có, nếu như ngay cả bản thân cũng không tin tưởng, vậy những thứ này còn có giá trị tồn tại sao? Ta đã trả lời với chính mình như vậy...

- Người muốn yêu, giống như chưa từng bị tổn thương, vậy người nhất định phải tin tưởng, tựa như chưa bao giờ bị phản bội!

Trương Hằng mở mắt ra, nuốt dòng nước mắt đang chảy xuống, nhưng biểu lộ của hắn lại vô cùng bình tĩnh, tuyệt đối bình thản. Tiếp đó hắn lại một lần nữa nhắm mắt lại, toàn tâm toàn ý khổng chế bán vị diện, hướng về phía Địa ngục đạo.

Lý Cương Lôi gắt gao cắn môi, mặc dù thân thể đã suy yếu đến cực hạn, nhưng trong thời khắc này, ngón tay hắn vẫn nắm rất chặt, gần như in sâu vào trong lòng bàn tay, bờ môi hắn cũng bị cắn nát, máu tươi đã nhỏ thành giọt, mà cho dù như vậy, hắn vẫn không hề hay biết...

Thời gian vài phút trôi qua, một thế giới hoang vu đỏ như máu đã mờ hiện lên, từng con quái thú khổng lồ dữ tợn cũng xuất hiện, trên người những con quái thú này đều mang theo năng lượng hắc ám, bất quá chúng không thể khống chế năng lượng như Thánh nhân, chỉ hấp thu vật chất hắc ám bằng bản năng, nhưng mà kể cả như vậy, thực lực của những con quái thú này vẫn tuyệt đối khủng bố, cho dù là con yếu nhất cũng ngang với tầng thứ tư sơ cấp.

Nơi này là Địa Ngục, là nơi lắng đọng hắc ám của vũ trụ, tiếp cận nhất với hắc ám nguyên lực, mục đích của Trương Hằng chính là chỗ này, theo thực lực của hắn mà nói, ngay cả một con quái thú bất kỳ cũng không ngăn cản nổi, hắn căn bản không thể nào tự đến đây bằng lực lượng của mình. Phòng điều khiển chính là phức bút hắn khổ công chôn dấu trước khi tiến vào Vô hạn thế giới, sau đó trải qua vô vàn nguy hiểm, gần như là hiểm tử hoàn sinh hắn mới có thể đi đến phòng điều khiển, giờ phút này Trương Hằng đã vô cùng tiếp cận với mục tiêu của mình.

Tại chỗ sâu nhất của Địa ngục đạo là một mảng không gian đen kịt vô biên, không hề có chút ánh sáng, tất cả đều đen kịt như mực, nhưng chính tại chỗ sâu nhất này, một tòa bảo tháp lớn cỡ bàn tay đang lơ lửng, từ trên đỉnh rủ xuống khí tức huyền hoàng. Vô cùng vô tận khí tức hắc ám không ngừng cuốn về hướng bảo tháp, nhưng lại không thể đến gần phạm vi mười kilômet, khí tức huyền hoàng nhẹ thổi tới, tất cả hắc ám đều lập tức tan biến.

Mà ở phía dưới khí tức huyền hoàng, một viên ngọc màu tuyết trắng đang tỏa sáng, có điều viên ngọc này dường như rất e ngại khí tức hắc ám, chỉ dám đứng trong phạm vi bao phủ của khí tức huyền hoàng, một khi khí tức hắc ám tới gần, viên ngọc này lại đến gần bảo tháp hơn một ít, mà mỗi lần khí tức hắc ám bị tách ra, nó lại rời xa bảo tháp thêm một chút.

Ngoài ra, bên trong khí tức huyền hoàng, còn có một đoàn không gian mờ lung tồn tại, đoàn không gian này không hề động đậy, cũng không nghiêng ngả, chỉ một mực đứng yên, phẳng phất như chỉ là ảo ảnh thị giác do không khí vận vẹo mà thành.

Tại khu vực sâu nhất của Địa ngục đạo, ngoại trừ khí tức hắc ám có mặt khắp nơi, cũng chỉ có mỗi ba vật này tồn tại, ngay cả một con quái thú cũng không có, chẳng qua là tại biên giới của khí tức hắc ám, một vài con quái thú có hình thể cực lớn đang liên tục hấp thu khí tức hắc ám, nhưng mà dường như trong chỗ sâu nhất của Địa Ngục Đạo có thứ gì đó rất kinh khủng, những con quái thú này thậm chí đến gần một chút cũng không dám.

Bỗng nhiên, một quả cầu màu đen có đường kính khoảng vài trăm mét vụt đến từ chân trời phía xa, lao thẳng vào khu vực tràn ngập khí tức hắc ám với tốc độ cực nhanh, chỉ sau nháy mắt đã bay đến phía trước tầng phòng ngự đầu tiên của bảo tháp. Trong tiếng vang thật lớn, quả cầu màu đen này trực tiếp đâm vào tầng phòng ngự, khí tức huyền hoàng nhìn như hư vô mờ ảo vậy mà lại cứng rắn ngăn cản lần va chạm này, căn bản không hề hư hại chút nào, thậm chí ngay cả lệch qua một chút cũng không có, mà quả cầu màu đen thì hoàn toàn bị khí tức huyền hoàng cố định trong hư không.

- Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, đệ nhất chí bảo, phòng ngự vô song, ngay cả vị diện hủy diệt cũng không hề bị tổn hại. Bất quá đoán chừng phải là Thánh nhân nội vũ trụ như Hồng Quân mới có thể sử dụng hoàn toàn, người bình thường đoán chừng chỉ có thể sử dụng được một phần mười công hiệu...

Trương Hằng nhìn xem tòa bảo tháp đang lơ lửng, Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, tạo vật cao cấp nhất của tập đoàn Tu chân giả, trình độ công nghệ văn tự ký hiệu trong tòa bảo tháp này còn vượt xa so với kế hoạch hoàn thiện loài người. Đây chính là khí cụ tu chân cùng đẳng cấp với Đông Hoàng Chung, bất quá muốn sử dụng Đông Hoàng Chung cần phải cung cấp năng lượng cực khổng lồ, còn cái bảo tháp này thì không như vậy, đây là tạo vật đỉnh cấp ngay cả người bình thường cũng có thể sử dụng!

Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp có thể trấn áp số mệnh, khí tức huyền hoàng càng có thể rèn luyện thân thể, trở thành thể chất của Đại Vu, xấp xỉ với thân thể Thánh nhân, đây là mục tiêu của Trương Hằng, hiện tại, rốt cuộc đã sắp lấy được rồi sao?

Khởi động kho tin tức trong phòng điều khiển, Trương Hằng quả nhiên tìm thấy một đoạn ẩn ký năng lượng kỳ dị, đây là chìa khóa tập đoàn tu chân phân hệ da vàng lưu lại để khai mở tầng phòng ngự của Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp.

Trương Hằng không chế phòng điều khiển kích hoạt đoạn ẩn ký năng lượng, vài giây sau, bán vị diện chậm rãi trượt vào bên trong tầng khí tức huyền hoàng, mà đồng thời trượt vào còn có cả một chút khí tức hắc ám. Hiện tại tính năng phòng ngự của bảo tháp đã biến mất, chỉ là tầng khí tức huyền hoàng bên ngoài còn chưa hoàn toàn tan biến, do đó khí tức hắc ám bốn phía vẫn chưa tiến vào được, cần phải mất một lúc mới có thể, mà khoảng thời gian này đã đủ cho Trương Hằng lấy được bảo tháp rồi.

Tiếp đó, từ trong bán vị diện bắn ra một thông đạo ánh sáng, Trương Hằng theo thông đạo ánh sáng này bay về phía bảo tháp, thời gian dần qua, hắn đã càng lúc càng đến gần bảo tháp, càng gần, rất gần...

Bỗng nhiên, vô cùng đột ngột, một thiếu nữ dung mạo thanh tú, mái tóc đen dài óng mượt xuất hiện giữa hắn và bảo tháp, thiếu nữ này đeo một cặp kính phẳng, trên tay cầm một mảnh giấy, hình tượng người này rõ ràng là...

Trương Tiểu Tuyết! Không, hắn là đã chuyển hóa thành Clone Sở Hiên rồi!

251. Chương 251: Địa Ngục Đạo (nhị)

- Clone Sở Hiên?

Trương Hằng nhìn về phía Clone Sở Hiên, hắn cười lạnh:

- Ta biết ngươi nhất định sẽ đến, người giúp đám Trịnh Xá tiến vào Atula đạo chỉ có thể là ngươi, đang chờ cơ hội này đúng không, chờ ta khai mở tầng phòng ngự của bảo tháp? Hoặc là ngươi muốn lấy được quyền điều khiển Lục đạo?

- Tiếc là khẩu lệnh tiến vào phòng điều khiển nằm trong đầu ta, không có ta, ngươi không thể nào tiến vào. Đương nhiên, ngươi cũng có thể uy hiếp ta, thậm chí giết chết ta, nhưng mà tại sao ngươi lại không làm như vậy? Bởi vì Phong Thần bảng không có hiệu quả đối với ta, hơn nữa...

Clone Sở Hiên bỗng nhiên cắt đứt lời Trương Hằng, hắn nói với vẻ lạnh nhạt:

- Ta không có ý định lấy được bảo tháp, mục tiêu của ta là thứ kia.

Nói xong, hắn chỉ về hướng đoàn không gian vạn vạc đang nằm yên một chỗ, Trương Hằng lập tức hỏi với vẻ kỳ quái:

- Nguyên lực? Ngươi muốn lấy thứ đó làm gì? Có điều thật xin lỗi, tuy năng lượng của phòng điều khiển không còn nhiều, nhưng mà bài xích ngươi ra khỏi Lục đạo luân hồi vẫn là chuyện đơn giản...

Biểu lộ của Clone Sở Hiên hoàn toàn giống như một khối băng, thật sự là khiến cho nội tâm người đối diện phải phát lạnh, hắn khẽ đẩy nhẹ cặp kính mắt rồi nói:

- Hơn nữa ta cũng không có ý định giết ngươi, ngươi là tài liệu thí nghiệm quan trọng.

Trương Hằng đang định sử dụng phòng điều khiển bài xích Clone Sở Hiên, khi nghe thấy mấy câu này hắn liền trở nên sững sờ. Đồng thời, một giọng nói cũng vang lên trong không gian... đó là Lý Cương Lôi, bên trong phòng điều khiển, Lý Cương Lôi đang lơ lửng giữa những trụ thủy tinh, hắn đã không chế phòng điều khiển.

- Sở Hiên! Theo ước định, ta đã đưa “hắn” đến, ta đã đưa nguyên lực cho ngươi, ta cũng đưa cả Lục đạo luân hồi với tư cách lễ vật cho ngươi rồi...

Giọng của Lý Cương Lôi không ngừng vang lên, chỉ là thanh âm này vô cùng khàn đặc:

- Như vậy lời hứa của ngươi thì thế nào? Chuyện ngươi đáp ứng với ta thì sao?!

Không kinh ngạc hay sợ hãi như lần đầu nói chuyện với Clone Sở Hiên, lúc này biểu lộ của Trương Hằng lại vô cùng bình tĩnh, chỉ là hai tay của hắn hơi run run, có điều đây không phải run rẩy do sợ hãi, mà là run rẩy vì mong chờ, run rẩy vì hi vọng...

Clone Sở Hiên chỉ nhìn lướt qua Trương Hằng một cái, sau đó lập tức trả lời:

- Đáp ứng chuyện của người, ta sẽ khởi động lộ tuyến nhân quả, chỉ cần người cung cấp năng lượng vô cùng lớn, như vậy ta sẽ khiến ý thức của người vượt qua không gian thời gian, quay trở lại trước khi cô nhi viện xảy ra hoạ hoạn... Giác mộng của người sẽ có thể thực hiện, bọn họ cũng có thể sống sót.

Nói xong, hắn liền trực tiếp bay về hướng đoàn không gian vận vạo, Lý Cương Lôi trầm mặc một lát rồi mới nói:

- Đúng vậy, hiền giả chi thạch, tạo vật luyện kim của phân hệ da trắng, có vô cùng vô tận năng lượng, trở về quá khứ, bạn bè của ta, thân nhân của ta...

- Mặt khác hỏi người một chuyện, ta trợ giúp người hoàn thành bố cục, thực hiện tất cả những sắp xếp này, tỷ lệ thành công là bao nhiêu? Sở Hiên, trí giả mạnh nhất!

Clone Sở Hiên trả lời với vẻ lãnh đạm:

- Bảy mươi phần trăm.

- Vậy sao? Bảy mươi phần trăm, hơi thấp một chút a, ta vốn không quen không biết gì Trương Hằng, là hắn tạo ra ta, là hắn xếp đặt những chuyện ta trải qua... Thân nhân của ta, bạn bè của ta, ta tận mắt chứng kiến cái chết của bọn họ, tận mắt thấy bọn họ tan biến khỏi thế gian, đúng vậy, chỉ có người mới có thể giúp ta vẫn hồi tất cả... Bảy mươi phần trăm, hơi thấp một chút a...

-... Biến mẹ mày đi bảy mươi phần trăm!

- Người muốn yêu, giống như chưa từng bị tổn thương, vậy người nhất định phải tin tưởng, tựa như chưa bao giờ bị phản bội!

Lý Cương Lôi lớn tiếng gầm thét:

- Trương Hằng! Ta là đồng đội của người! Ta vĩnh viễn là đồng đội của người?!

Nước mắt Trương Hằng trào ra, hắn cũng hét lên:

- Đúng vậy, ta sẽ vĩnh viễn tin tưởng người!

Thông đạo ánh sáng chiếu thẳng về phía Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, vài giây sau, bảo tháp đã tự động bay vào trong lòng bàn tay Trương Hằng, đồng thời hiền giả chi thạch cũng bị lực hút mãnh liệt tác động, trôi bồng bềnh đến trước mặt hắn.

- Sở Hiên! Bất hạnh của ta, bất hạnh của bạn bè ta, bất hạnh của thân nhân ta! Đều là vì người! Ta đã mở ra khe hở kết nối với Vực sâu không đáy, cũng đã đóng cửa kết nối với Ngạ quỷ đạo! Người sẽ không thể rời khỏi không gian này! Hoàn lại tội lỗi của người! Theo ta cùng chết!

Theo thanh âm gào thét của Lý Cương Lôi, tại chỗ sâu nhất của Địa ngục dần dần nứt ra một khe hở nhỏ, từng luồng khí tức vừa cổ xưa vừa thê lương mơ hồ truyền ra, đó là khí tức của Hồng Hoang đại lục... Đó là khí tức của Vu!

- Còn có Trương Hằng...

- Xin lỗi, không thể tiếp tục làm trí giả của người được nữa rồi... Ta sẽ tiễn người về Atula đạo, khi đến nơi người lập tức đưa Nataya và Axis trở về thế giới thực tế đi, Lục đạo luân hồi sắp bị hủy diệt, có Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, người sẽ có thể ngăn cản...

- Có thể gặp mặt với người, là chuyện vui vẻ nhất trong những năm vừa qua của ta...

- Đồng đội, vĩnh biệt...

Trong tiếng nói, Trương Hằng chỉ cảm thấy tất cả mọi thứ trước mắt càng lúc càng xa xôi, khi phục hồi lại tinh thần, hắn đã thấy mình đang đứng trên mặt đất màu vàng tro, nơi này là Atula đạo...

- Không!!!

Trương Hằng điên cuồng kêu gào, nhưng không có âm thanh nào đáp lại, bốn phía xung quanh hoàn toàn yên lặng, không có bất kỳ động tĩnh gì, ngoại trừ Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp đang tỏa sáng và hiền giả chi thạch đang trôi nổi.

Nước mắt Trương Hằng không ngừng tuôn trào, Anna vì hắn mà chết, Lý Cương Lôi bỏ hắn mà đi... Hắn còn phải trải qua bao nhiêu thống khổ nữa đây? Hắn là phải đạp lên thi thể của đồng đội, mang theo di nguyện của đồng đội, dựa vào vô vàn thống khổ mà trưởng thành như Trịnh Xá sao?...

- Trịnh Xá... Trịnh Xá!

Trương Hằng bỗng nhiên mãnh liệt đứng lên, hắn ném bảo tháp trong tay qua một bên, dùng ý niệm khổng lồ lơ lửng trên đỉnh đầu, khí tức huyền hoàng lại một lần nữa rủ xuống bốn phương tám hướng, mà tay còn lại của hắn thì lập tức bắt lấy hiền giả chi thạch đang lơ lửng giữa không trung.

- Trịnh Xá, nếu như là ngươi, nhất định có thể ngăn cản Clone Sở Hiên! Nếu như là ngươi, nhất định có thể phá vỡ vị diện tinh bích! Nếu như là ngươi, nhất định có thể đánh bại Vu tộc! Nếu như là ngươi, nhất định có thể cứu Lý Cương Lôi ra! Nếu như là ngươi... nhất định có thể minh bạch ý nghĩa của đồng đội!

252. Chương 252: Địa Ngục Đạo (tam)

Trương Hằng nhắm hai mắt lại, tập trung toàn bộ ý thức của mình vào Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, phân bổ năng lượng trong Atula đạo lập tức xuất hiện trong đầu hắn, nháy mắt sau, khí tức huyền hoàng bao bọc Trương Hằng bên trong đã bay ra mười mấy kilomet, hướng về một điểm năng lượng khổng lồ ở phía xa.

Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp là tạo vật cao cấp nhất của tập đoàn Tu chân giả, gần như là dung hợp tất cả khoa học kỹ thuật cấp cao nhất của thời kỳ Hồng Hoàng, công nghệ ẩn nấp bên trong thậm chí có rất nhiều văn tự ký hiệu tối cao ngay cả tập đoàn Tu chân giả cũng không giải thích nổi, đây là khí cụ được chế tạo với mục tiêu tạo ra vật phẩm nội vũ trụ, nói cách khác, tòa tháp màu vàng kim này chính là một phiên bản thu nhỏ của vũ trụ!

Đương nhiên, Trương Hằng còn chưa biết sử dụng tất cả các tính năng của Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, hắn chỉ là dựa vào thiết lập của mình trước khi tiến vào Vô hạn thế giới, miễn cưỡng nắm giữ một vài phương pháp sử dụng mà thôi, ví dụ như tính năng phòng ngự của bảo tháp, giam cầm sinh vật, giam cầm không gian, giam cầm thế giới.

Mà không chỉ đơn giản như vậy, khí tức huyền hoàng cũng là một loại năng lượng kỳ lạ, luồng năng lượng này chính là tính năng phòng ngự trụ cột của Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, đồng thời cũng có thể để cho Trương Hằng sử dụng một phần nhỏ, ví dụ như dùng luồng năng lượng này để phi hành, hoặc là giam cầm bất cứ sinh vật nào. Tuy chỉ sử dụng được tối đa 1-2% khí tức huyền hoàng, nhưng vẫn đủ để khiến cho tốc độ của hắn nhanh đến mức kinh người, tuy kém hơn so với tốc độ trong trạng thái Hồng hoang khai thiên tích địa của Trịnh Xá, nhưng vẫn nhanh hơn rất nhiều so với khi Trịnh Xá sử dụng Hủy diệt.

Bảo tháp lơ lửng trên đỉnh đầu Trương Hằng, khí tức huyền hoàng phảng phất như rủ xuống từ chín tầng trời, kéo dài qua phạm vi mấy chục kilomet, hoàn toàn bao bọc Trương Hằng, không ngừng bay về phía điểm năng lượng khổng lồ. Trên thực tế, địa điểm Trương Hằng xuất hiện cũng không cách chủ thành Trịnh Xá đang ở quá xa, ước chừng chỉ vài trăm kilomet, cho nên khi hắn bắt đầu sử dụng bảo tháp, Trịnh Xá cũng lập tức ngẩng đầu lên nhìn về phương hướng của Trương Hằng.

Giờ phút này Trịnh Xá đang nói chuyện với Nataya, kỳ thực hoàn toàn giống như Trương Hằng dự đoán, Nataya không hề bị thương tổn trên bất kỳ hình thức nào, Trịnh Xá không phải là người bạo ngược, cũng

không giống như đám súc sinh trong đội ngũ chăn nuôi. Trái lại, hắn là người tâm địa vô cùng lương thiện, do vậy Nataya chỉ bị hạn chế tự do, không gặp phải tình huống bạo lực hay biến thái nào.

Trịnh Xá cố gắng hỏi Nataya một số chuyện, nhưng mà Nataya hiển nhiên không làm như lời Trương Hằng căn dặn, chỉ ngậm chặt miệng ngồi yên không nhúc nhích, nếu như lâu lâu mắt nàng không chớp một cái, như vậy thoát nhìn thực sự giống y như là tượng người.

Tình huống như vậy khiến Trịnh Xá không biết phải làm sao, đánh không được, trừng phạt không xong, mắng cũng không có tác dụng, hơn nữa Lăng Tân lại đang ở chủ thành khác, muốn đấu trí cũng không thể, có trời mới biết vì sao nữ nhân trước mặt lại căn bản không sợ hắn?

- Haiz, người thật đúng là ngoan cố a, tại sao phải giữ bí mật cho người như hắn chứ? Không lẽ người bị hắn khống chế? Mẹ nó, ta biết ngay mà, đúng là súc sinh...

Sau khi ngẫm nghĩ giây lát Trịnh Xá đột nhiên trở nên phần nộ, thanh âm của hắn cũng càng lúc càng lớn.

- Không phải!

Nataya bỗng nhiên mãnh liệt đứng lên, nàng nhìn chằm chằm vào Trịnh Xá, sau đó lớn tiếng nói:

- Trương Hằng không phải người như vậy! Ta không có bị hắn khống chế, ta là đồng đội của hắn!

Trịnh Xá nhìn Nataya với vẻ kinh ngạc, thiếu nữ này vốn đang yên lặng, bất động như tượng, bỗng nhiên lại nổi giận đùng đùng, bắt đầu la hét với hắn... Trong lúc nhất thời Trịnh Xá không kịp phản ứng, khi hắn đang định mở miệng nói chuyện, bỗng nhiên từ phía xa truyền đến khí tức của một luồng năng lượng khổng lồ, hơn nữa khí tức này vô cùng cổ quái, yên lặng tương hòa, phẳng phất như tồn tại vĩnh hằng, hoàn toàn khác biệt so với tính chất kịch liệt của năng lượng bình thường, thuộc tính như vậy thật sự là ngay cả Trịnh Xá cũng mới thấy lần đầu tiên.

Trịnh Xá vội vàng xoay đầu lại nói với Minia:

- Minia, người ở đây canh giữ nàng, thuận tiện cũng tự chú ý đến an toàn của bản thân, ta đi gặp sinh vật kia một chút, xem thử nó là địch nhân hay bằng hữu.

Hắn cũng không đợi Minia trả lời, đạp nhẹ dưới chân một phát lao lên không trung, sau đó lập tức lấy goblin glider ra, vụt bay về hướng phát ra nguồn năng lượng kỳ quái.

Tốc độ di chuyển của Trương Hằng và Trịnh Xá đều cực nhanh, không bao lâu sau hai người đều đã nhìn thấy nhau, Trịnh Xá thấy một đoàn khí tức huyền hoàng khổng lồ, mà Trương Hằng thì thấy goblin glider, vật phẩm đại biểu cho thành viên tiểu đội luân hồi, đến khi nhìn thấy Trương Hằng bên trong tầng khí tức huyền hoàng, Trịnh Xá lập tức quát lên:

- Lấy được thứ người muốn rồi sao? Đến đây đi, hi vọng lần này người sẽ không tiếp tục vứt bỏ đồng đội, chạy trốn một mình!

Nói xong, hắn trực tiếp bỏ goblin glider vào trong nạp giới, đồng thời một chân điểm nhẹ trong hư không, vụt tới mãnh liệt đánh một quyền về phía Trương Hằng, mà Trương Hằng thì lại nở nụ cười khổ, cuối cùng hắn cũng biết được lý do mình đắc tội với Trịnh Xá, hắn đúng đã là phạm vào chuyện đối phương kiêng kỵ nhất, vứt bỏ đồng đội. Kể từ đó Trịnh Xá nhất định sẽ cho rằng hắn là hèn nhất đáng khinh, có điều nếu chỉ như thế thì cũng thôi, miễn sao Trương Hằng không gây nên chuyện gì bất lợi với Trịnh Xá, như vậy Trịnh Xá cũng sẽ không đuổi tận giết tuyệt. Có điều hết lần này tới lần khác thân phận của hắn lại là người sáng tạo Vô hạn thể giới, chính vì vậy, Trịnh Xá căn bản không có khả năng chấp nhận hắn, bởi vì e ngại hắn sẽ thay đổi cốt truyện...

Một tiếng nổ lớn bạo phát, quyền vừa rồi của Trịnh Xá đã đánh trúng khí tức huyền hoàng, có điều lực đạo vạn quân lại bị khí tức huyền hoàng làm tan biến một cách nhẹ nhàng, mà không đơn thuần là triệt tiêu lực đạo, thậm chí ngay cả bản thân Trịnh Xá đang trong trạng thái Hủy diệt cũng bị giam cầm, không thể động đậy.

- Không tệ, quả nhiên là có vài phần thực lực...

Khi Trịnh Xá đang định gia tăng sức mạnh, Trương Hằng lại bỗng nhiên lẳng không quỳ xuống, đồng thời khí tức huyền hoàng đang giam cầm hắn cũng lập tức biến mất.

Trương Hằng trầm giọng nói:

- Trịnh Xá, ta không biết ngươi có hiểu lầm gì đối với ta, nhưng ta tin mình chưa từng làm qua bất cứ chuyện gì thương tổn đến ngươi hoặc là đồng đội của ngươi. Tuy thân phận của ta là người sáng tạo Vô hạn thể giới, ngươi và đồng đội của ngươi đều do ta thiết kế, kể cả cốt truyện cũng do ta xếp đặt, nhưng mà ta quỳ xuống không phải là để xin ngươi tha mạng, ta chỉ là muốn xin ngươi giúp đỡ!

Khi Trương Hằng quỳ xuống, trên mặt Trịnh Xá lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, nháy mắt sau liền biến thành phần nộ, nhưng theo lời nói của Trương Hằng, vẻ phần nộ lại trở thành nghi ngờ. Kinh ngạc là do hắn không biết Trương Hằng mạnh đến mức nào, cũng không biết khí tức huyền hoàng kia rốt cuộc là cái gì, nhưng đã có thể ngăn cản được một quyền trong trạng thái Hủy diệt, đồng thời còn có thể giam cầm hắn, thực lực như vậy đã không hề thua kém cường giả tầng thứ tư sơ cấp, mà đã là cường giả thì cho dù như thế nào cũng không thể quỳ xuống.

Phần nộ thì là do giờ phút này tâm trạng của Trịnh Xá rất phức tạp, trên một phương diện hắn cần biết được cách tiến vào Narnia truyền kỳ từ Trương Hằng, thậm chí còn cần Trương Hằng cung cấp một ít hỗ trợ, như vậy mới có thể phục sinh lại những đồng đội của hắn. Nhưng mà trên một phương diện khác, thân phận của Trương Hằng lại quá mức đặc thù, người sáng tạo, trên thế gian này có ai lại nguyện ý hợp tác với kẻ điều khiển vận mệnh của mình?

Vừa nghĩ tới quá khứ, tương lai, tất cả đều là do người khác xếp đặt, bất kể bản thân cố gắng như thế nào, kỳ thực đều chẳng qua là tiếp tục làm theo xếp đặt mà thôi, cảm giác như vậy quả thực là chán nản. Không chỉ thế, người sáng tạo ra hắn lại còn là kẻ nhu nhược vứt bỏ đồng đội, như vậy tương lai của hắn thực sự đáng lo, vì thể biếu lộ của Trịnh Xá mới biến thành phần nộ, hắn không thể tưởng tượng được giao tương lai của mình cho người như vậy sẽ có kết quả gì.

Thẳng đến khi Trương Hằng nói xong, biểu lộ của Trịnh Xá mới từ phần nộ trở thành nghi ngờ, hắn hỏi với vẻ kỳ quái:

- Có ý gì? Không phải ngươi đã lấy được thứ mình muốn rồi sao? Còn muốn gì nữa?

- Clone Sở Hiên!

Trương Hằng bỗng nhiên gào lên:

- Lẳng Tân luôn ở bên cạnh ngươi, như vậy nhất định là ngươi đã nghe về Lý Cương Lôi, hắn là đồng đội của ta, là trí giả của Bắc Dương châu đội, Clone Sở Hiên lợi dụng hoài niệm đối với thân nhân lúc nhỏ của Lý Cương Lôi, xếp đặt bố cục muốn hắn bán đứng ta. Chỉ cần Lý Cương Lôi giao ta và Lục đạo luân hồi cho Clone Sở Hiên, như vậy hắn sẽ giúp ý thức Lý Cương Lôi vượt qua không gian thời gian, quay trở lại thời điểm mười năm trước, tiến hành thay đổi quá khứ, cứu thân nhân bạn bè thoát khỏi trận hỏa hoạn!

Trịnh Xá hơi khẽ cau mày, sau đó lập tức đi về phía trước kéo Trương Hằng đứng dậy, đồng thời nói:

- Nam nhân không thể quỳ xuống, cho dù là thỉnh cầu cũng vậy. Tiếp đó xảy ra chuyện gì? Clone Sở Hiên sao? Quả nhiên, tên ma quỷ u hồn này vẫn lượn lờ bốn phía, phiêu du khắp nơi...

- Lý Cương Lôi không phản bội ta, cho dù Clone Sở Hiên đã tìm được nhược điểm lớn nhất trong lòng hắn, tìm được nguyên vọng bao năm qua của hắn, nhưng hắn vẫn không phản bội ta! Lý Cương Lôi lấy được quyền khống chế phòng điều khiển, phong tỏa Clone Sở Hiên trong Địa ngục đạo, đồng thời mở ra khe hở kết nối với Vực sâu không đáy, Vu tộc vốn bị Thánh nhân và tập đoàn Tu chân giả phong ấn sẽ thoát ra, hắn định dùng tính mạng của mình để tiêu diệt Clone Sở Hiên, hắn định đồng quy vu tận! Trịnh Xá, ta xin ngươi, giúp đỡ ta, nếu như là ngươi, nhất định có thể phá vỡ vị diện tinh bích, nhất định có thể đánh bại Vu tộc, nhất định có thể cứu được Lý Cương Lôi!

Trương Hằng nói với vẻ vội vàng, giờ phút này Trịnh Xá đã bình tĩnh lại, hắn yên lặng nhìn Trương Hằng một lát rồi mới hỏi:

- Tại sao lại liều mạng muốn cứu hắn? Là vì thân phận trí giả? Có đáng giá không?...

- Hấn là đồng đội của ta!

Trương Hằng lớn tiếng gào lên, nước mắt lại một lần nữa chảy ra, hấn gào thét:

- Hấn là đồng đội kẻ vai, đồng sinh cộng tử của ta! Trịnh Xá, người muốn ta thất vọng về người sao? Đây là lời người có thể nói sao? Hay là người vẫn hoài nghi ta vứt bỏ đồng đội của mình?!

Trịnh Xá nhìn Trương Hằng đang nước mắt nước mũi giàn dụa, hấn dùng lực vỗ vai Trương Hằng một cái, đồng thời nói:

- Không, đã không cần hoài nghi nữa, có thể vứt bỏ mơ ước lớn nhất của mình, Lý Cương Lôi đã dùng tính mạng của bản thân để nói cho ta biết, người là người như thế nào...

- Đi thôi, chúng ta xuống Địa ngục, đánh Clone Sở Hiên thành hai cái tiểu bánh bánh!

253. Chương 253: Địa Ngục Đạo (tứ)

Khi Trương Hằng và Trịnh Xá đến được cổng không gian kết nối với Nga quỷ đạo, cánh cổng không gian này đã trở nên rất mờ ảo rồi, sương mù đã gần tan hết, phẳng phất như chỉ cần vài phút nữa sẽ hoàn toàn tan biến. Trương Hằng nhìn cánh cổng không gian đã vô cùng mờ ảo, hấn vội vàng vỗ đầu một cái, bảo tháp lập tức bay đến phía trên cổng không gian.

- Ta sẽ dùng bảo tháp giam cầm cánh cổng không gian này, sương mù đang tán loạn sẽ tự nhiên kết hợp lại, khi đó người chỉ cần dùng sức mạnh Hồng hoang khai thiên tích địa phá thủng cổng không gian là được, vượt qua cánh cổng không gian này chúng ta sẽ đến được Nga quỷ đạo.

Theo sự vận hành của Trương Hằng, từ trên đỉnh bảo tháp lập tức rú xuống vô số khí tức huyền hoàng, lớp sương mù vốn đã sắp tan biến lập tức bị giam cầm, chậm rãi kết hợp lại, thấy cảnh tượng này trong lòng Trịnh Xá cũng âm thầm hiếu kỳ, phải biết rằng trên tay hấn cũng có một khí cụ tu chân cao cấp, Đông hoàng chung, đây chính là tạo vật tu chân đỉnh cấp, trấn Đại thiên vũ trụ, trấn Hồng mộng vạn vật. Nhưng so với bảo tháp của Trương Hằng mà nói, hấn lại cảm giác thấy Đông hoàng chung của mình yếu hơn một chút, dù sao Đông hoàng chung cũng cần cung cấp năng lượng vô cùng lớn, căn bản không phải là thứ hấn đủ khả năng sử dụng, thậm chí ngay cả Thánh nhân phổ thông cũng không nhất định có thể hoàn toàn phát huy uy lực của nó.

Nhưng mà cái bảo tháp trước mặt hấn thì lại khác biệt, tuy chưa biết phương diện công kích như thế nào, nhưng lực phòng ngự, lực giam cầm đã đạt tới trình độ vô cùng đáng sợ, bản thân Trương Hằng rất yếu ớt, mà thực lực như vậy cũng có thể điều khiển được bảo tháp, như vậy điều kiện sử dụng của cái bảo tháp này hẳn là cực thấp.

Bất quá Trịnh Xá là người quang minh chính đại, hấn chỉ hâm mộ mà không hề ghen tị, trực tiếp mở miệng hỏi Trương Hằng lai lịch cùng công hiệu của cái bảo tháp này. Trương Hằng cũng không hề giấu diếm, hấn vừa nhìn bảo tháp vừa nói:

- Đây là Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, chính là tạo vật ngang cấp với Đông hoàng chung, ta biết rõ ý của người, sử dụng Đông hoàng chung cần tiêu hao năng lượng cực khổng lồ, mà ta lại sử dụng cái bảo tháp này một cách nhẹ nhàng, kỳ thực chính là vì Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp được tạo thành từ lộ tuyến nhân quả, vì thế bản thân bảo tháp chính là một vũ trụ thu nhỏ. Đông hoàng chung thì lại khác, tuy trình độ công nghệ văn tự ký hiệu không thua gì cái bảo tháp này, nhưng mà thiếu đi lộ tuyến nhân quả với tư cách nguyên liệu, vì thế tự nhiên là cần phải do người sử dụng cung cấp năng lượng...

Trương Hằng hơi suy nghĩ một chút, sau đó bỗng nhiên ném Đá hiền giả trong tay qua cho Trịnh Xá:

- Trịnh Xá, đây là Đá hiền giả, là vật phẩm được tạo thành từ một phần lộ tuyến nhân quả phân hệ đa trắng lấy được, cũng có vô hạn năng lượng, nếu như dùng thứ này cung cấp năng lượng cho Đông hoàng

chung mà nói, dùng lực khổng lồ chế hiện tại của người, có thể sử dụng được khoảng ba mươi phần trăm uy lực, như vậy đã đủ để định tinh định nguyệt rồi.

Trịnh Xá cũng không từ chối, hắn liền bỏ viên ngọc màu tuyết trắng này vào trong nạp giới, tiếp đó cẩn thận quan sát Trương Hằng sử dụng Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, sau khi khí tức huyền hoàng đã hoàn toàn giam cầm cổng không gian, sương mù đã ngưng tụ lại thành thực thể, Trương Hằng lập tức quát lớn:

- Ngay lúc này! Trịnh Xá!

Đã sớm chuẩn bị, sau khi nghe Trương Hằng nói, chân nguyên lực và ma lực trong cơ thể Trịnh Xá lập tức va chạm mãnh liệt với nhau, thân hình hắn cũng nhanh chóng trở nên to lớn, tiến vào trạng thái Tiềm long biến. Trịnh Xá đánh một quyền về hướng cổng không gian, không gian phía trước nắm đấm của hắn không ngừng tan vỡ, tất cả đều hóa thành hư vô, đất gió lửa nước tuôn trào, một quyền này đánh tan cả khí tức huyền hoàng, cổng không gian kết nối thế giới cũng bị phá vỡ. Mà phía sau hắn, tuy chỉ bị dư âm còn lại trùng kích, hơn nữa còn có khí tức huyền hoàng bảo vệ, Trương Hằng vẫn bị đẩy bay ra xa mười mấy kilomet.

(Vẫn là đánh giá thấp hắn, vốn cho là ta đã hiểu rõ thực lực của hắn, nhưng mà ai ngờ hắn lại tiến bộ nhanh đến mức này, dưới một quyền Hỗn Độn xuất hiện, đất gió lửa nước tuôn trào. Uy thế này còn mạnh hơn so với thủ đoạn của Thánh nhân phổ thông, huống hồ hắn vẫn còn chưa thành Thánh...)

Khiếp sợ trong nội tâm Trương Hằng e là vô pháp diễn tả, có điều hiện tại không phải thời điểm thích hợp để suy nghĩ về chuyện này, hắn lập tức vận hành Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp bay ngược trở lại. Trương Hằng cũng không đợi Trịnh Xá nói thêm gì, dẫn đầu lao vào trong lỗ thủng của cổng không gian, lọt vào tầm mắt hắn là cát bụi đầy trời, toàn bộ mặt đất vẫn đang không ngừng chấn động, có trời mới biết một quyền của Trịnh Xá đã tạo ra bao nhiêu hư hại. Mà Trương Hằng cũng không thể đợi đến lúc tro bụi hạ xuống, hắn lập tức sử dụng bảo tháp, khí tức huyền hoàng nhanh chóng phân tán ra khắp nơi, tro bụi vô biên đều bị cố định trên mặt đất, chỉ sau mấy chục giây, trước mắt Trương Hằng đã hiện ra một rãnh sâu rộng mấy ngàn mét, bắt đầu từ vị trí của cổng không gian, kéo dài đến gần như vô tận, phẳng phất như một đường thẳng chia mặt đất ra làm hai phần.

Nga quỹ đạo là một thế giới rất hoang vu, nếu như nói màu sắc chủ đạo của Atula đạo là vàng tro, vậy màu sắc chủ đạo của nơi này chính là đỏ máu, phẳng phất như có vô số máu tươi nhuộm đỏ mặt đất, toàn bộ Nga quỹ đạo thoát nhìn đàng đàng sát khí. Dù loại sinh vật hình thể hoặc là dữ tợn, hoặc là khổng lồ, hoặc là quái dị, may mà một quyền lúc trước của Trịnh Xá đã giết chết không biết bao nhiêu quái vật, những quái vật còn lại cũng đều bị khí thể lan tràn của hắn chấn nhiếp, tất cả đều điên cuồng chạy trốn.

Sau khi hai người đứng giữa không trung giây lát, Trương Hằng cũng không đợi Trịnh Xá lên tiếng hỏi, hắn lại lập tức nói:

- Kế tiếp vẫn phải nhờ người phá vỡ vị diện tinh bí, ta sẽ dùng khí tức huyền hoàng giam cầm thế giới này, chỉ là một thế giới thì quá lớn mà khí tức huyền hoàng ta có thể sử dụng lại hơi yếu, cần mất vài phút mới có thể giam cầm hoàn tất, trong lúc đó an toàn của ta phải dựa vào người rồi.

Nói xong, hắn cũng mặc kệ câu trả lời của Trịnh Xá là gì, lập tức toàn lực sử dụng Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, phát huy hoàn toàn uy lực mình có thể vận dụng, từng luồng khí tức huyền hoàng không ngừng rủ xuống từ chín tầng trời, phân tán ra bốn phương tám hướng của Nga quỹ đạo, ngay cả bầu trời đỏ như máu cũng bị che đầy hoàn toàn, chỉ còn hiện ra màu sắc của khí tức huyền hoàng...

254. Chương 254: Địa Ngục Đạo (ngũ)

Bên kia, chiến đấu giữa Lý Cương Lô và Clone Sở Hiên vẫn tiếp tục, trên thực tế, đều là Lý Cương Lô tiến hành công kích, Clone Sở Hiên chỉ đứng yên không nhúc nhích phía trước đoàn nguyên lực, phẳng phất như đang tập trung cẩn thận quan sát. Chỉ mỗi khi đòn tấn công của Lý Cương Lô có thể tạo ra nguy hiểm,

Phong Thần bằng trên tay hắc mới rung lên, lập tức tất cả công kích đều lướt qua thân thể hắc đánh về bốn phương tám hướng.

Giờ phút này Lý Cương Lô đang ở trong phòng điều khiển của Lục đạo, mà phòng điều khiển vốn là tạo vật của Thánh nhân, mặc dù trình độ khoa học kỹ thuật có thể thua kém so với một vài tạo vật của Tu chân giả, nhưng thủ đoạn của Thánh nhân sao có thể tầm thường? Cái phòng điều khiển này chính là hạch tâm của toàn bộ Lục đạo luân hồi, tuy đã chỉ còn lại một ít năng lượng, nhưng vẫn đủ để điều động các phương thức tấn công của thế giới, từng luồng lôi điện từ trên cao không ngừng đánh xuống, cuồng phong quét qua, không gian vặn vẹo, tuy chỉ có thể đến được phạm vi vài trăm mét quanh Clone Sở Hiên, nhưng uy lực cùng thanh thế vẫn khiến cho người khác phải sợ hãi.

Chỉ tiếc người bị công kích là Sở Hiên, mặc dù là Clone, nhưng hắc vẫn được gọi là Doraemon, có trời mới biết đến cùng hắc chế tạo ra thứ gì, từng quả cầu ánh sáng lơ lửng khắp xung quanh, mỗi luồng lôi điện đánh xuống đều bị những quả cầu này hấp thu. Tiếp đó năng lượng bị hấp thu lại chuyển hóa thành vòng bảo vệ, ngăn cản tấn công từ gió lốc cùng không gian vặn vẹo, chỉ đến khi năng lượng của cầu ánh sáng đã hết hắc mới sử dụng Phong Thần bằng. Thủ đoạn quả thực là bất phàm, mà năng lượng của phòng điều khiển cũng dần dần tiêu hao, Lý Cương Lô thực sự không nghĩ ra phải dùng thủ đoạn công kích nào mới có thể giết chết Sở Hiên.

-... Bất quá cũng không sao, ta đã khởi động chương trình tự hủy của phòng điều khiển, khe hở kết nối với Vực sâu không đáy cũng đã càng lúc càng lớn, đợi sau khi Vu tộc xuất hiện, cho dù người có Phong Thần bằng cũng không còn là vấn đề.

Trong phòng, Lý Cương Lô đang tập trung tâm thần, không ngừng tấn công Clone Sở Hiên, tuy hắc biết rõ công kích như vậy căn bản không có khả năng khiến đối phương bị thương tổn, nhưng mà những đòn tấn công này vẫn có thể cầm chân được Clone Sở Hiên, không cho hắc có cơ hội chạy trốn trước khi Vực sâu không đáy mở ra, đây là chuyện duy nhất hắc có thể làm trong thời điểm hiện tại.

Chỉ là tâm thần Lý Cương Lô đã bắt đầu tan rã, đau đớn trên phương diện thân thể đã hoàn toàn không cảm nhận được nữa rồi, hắc chỉ cảm thấy cảnh vật trước mắt dần trở nên tối tăm, một mối không cách nào kháng cự. Lý Cương Lô thật sự là hận không thể lập tức nhắm mắt ngủ say một giấc, nhưng nghĩ đến kẻ địch vẫn chưa bị tiêu diệt, hắc lập tức cắn mạnh vào đầu lưỡi, mượn cảm giác đau đớn mở nhại để miễn cưỡng mở mắt ra.

- Hận ta đến vậy sao?

Ngay lúc tinh thần và thân thể của Lý Cương Lô đều đã đạt đến cực hạn, bỗng nhiên một giọng nói trong trẻo vang lên, Lý Cương Lô đã từng gặp Clone Sở Hiên tại Châu Âu, biết đây là giọng nói của Sở Hiên, hắc lập tức cười lạnh:

- Không cần phải dùng ngôn từ để đầu độc ta, chúng ta đều là trí giả, có lẽ người xác thực là mạnh hơn không ít so với ta, nhưng mà muốn dùng ngôn ngữ để đầu độc ta, khiến ta bị người tính toán như người bình thường, vậy thì không nên mơ tưởng, tốt nhất là im lặng chờ Vực sâu không đáy mở ra đi, cho dù thế nào ta cũng phải nhìn thấy người chết!

Giờ phút này Clone Sở Hiên đang đứng từ xa nhìn về phía phòng điều khiển, hắc nói với vẻ lãnh đạm:

- Người nghĩ ta sẽ dùng ngôn ngữ để đầu độc người sao? Không lẽ Trương Hằng chưa từng nói cho người biết khác biệt giữa các trí giả?

Lý Cương Lô lại cười lạnh:

- Khác biệt giữa các trí giả? Đơn giản là phương thức suy nghĩ bất đồng mà thôi, ví dụ như ta là chi tiết, người là đại thể... Đại thể? Hiện tại người có thể có đại thể nào? Trương Hằng chẳng những nói với ta ưu thế của người, mà còn nói ta biết nhược điểm của người! Không tình cảm, không cảm giác, sao có thể cảm nhận được mức độ quan trọng của những thứ này? Nguyên nhân người thất bại chính là vì không hiểu được nhân tâm cùng tình cảm, tỷ lệ? Sao có thể tính toán tình cảm bằng tỷ lệ, bằng xác suất?

Clone Sở Hiên chỉ lắc lắc đầu:

-... Đúng vậy, không thể tính toán được tình cảm, thậm chí cũng không thể thay đổi nhân tâm bằng Phong Thần bảng, nhưng tình cảm chỉ ảnh hưởng đến cá nhân, đối với thế giới, sức mạnh của một cá nhân là không có ý nghĩa. Có lẽ người biết lý luận hồ điệp? Nhưng cũng không nên quên lý luận hỗn độn, cái gọi là đại thể, là chỉ lực lượng một khi đã hình thành sẽ không cách nào nghịch chuyển, sẽ không bởi vì cá nhân thay đổi mà biến đổi, đó mới là đại thể...

Trong lòng Lý Cương Lôi khẽ động, hần mơ hồ cảm giác như mình đã tính thiếu chuyện gì đó, nhưng mà cẩn thận suy nghĩ thì lại không thấy có gì bị bỏ sót, trước mắt kết quả của Clone Sở Hiên chắc chắn là phải chết rồi. Tuy năng lượng của phòng điều khiển không còn nhiều, nhưng dù sao đây cũng là tạo vật của Thánh nhân, một khi bị giam cầm, cho dù Clone Sở Hiên có Phong Thần bảng cũng không thể thoát, chỉ cần đợi Vu tộc xuất hiện, Clone Sở Hiên nhất định sẽ xong đời, hần còn có thể sử dụng biện pháp gì để chạy trốn đây?

(Nơi này còn có đại thể gì, tại đây ngoại trừ ta và hần, một người cũng không có, huống hồ Trương Hằng đã nói, một khi bị phòng điều khiển giam cầm, trừ phi là có Thánh nhân cường ép phá vỡ vị diện tinh bích, nếu không căn bản không có khả năng chạy trốn ra ngoài...)

Trong lúc Lý Cương Lôi đang rơi vào trầm tư, bỗng nhiên trên bầu trời phía xa xuất hiện từng vòng chấn động như gợn sóng, từng vòng rồi lại từng vòng, chấn động càng lúc càng trở nên kịch liệt, thẳng đến khi toàn bộ bầu trời đều vỡ vụn ra như thủy tinh, khí tức huyền hoàng vô biên lập tức xuyên qua từ trong hư không tối đen, trực tiếp dừng quá trình sụp đổ của không gian lại, tiếp đó một nam tử lưng mọc hai cánh, thân cao năm mét mảnh liệt lao đến, khoảng cách mấy chục kilomet chỉ mất vài giây đã vượt qua.

- Clone Sở Hiên!

Nam tử này đúng là Trịnh Xá, hần hét lớn một tiếng, sau đó lập tức bay đến đánh thẳng một quyền về phía Clone Sở Hiên, lực đạo bá tuyệt vô song mạnh mẽ đập thẳng vào vòng bảo vệ bên ngoài cơ thể Clone Sở Hiên, một tiếng nổ nhẹ vang lên, vòng bảo vệ này ngay cả ngăn chặn một giây cũng không thể, lập tức bị chôn vùi.

Tuy vậy sau khi vòng bảo vệ bị phá vỡ, Clone Sở Hiên lại rõ ràng không hề né tránh, thậm chí ngay cả Phong Thần bảng cũng không sử dụng, cứ thế đứng yên tại chỗ, cứng rắn tiếp nhận một quyền của Trịnh Xá, mà cùng lúc đó, giọng nói trong trẻo lại một lần nữa vang lên bên tai Lý Cương Lôi.

- Lý Cương Lôi, muốn biết cái gì là đại thể sao? Đây chính là đại thể.

- Nói đùa gì vậy, sắp chết rồi còn đại thể cái gì...

Lý Cương Lôi cười lạnh, nhưng mà hần còn chưa nói xong, vô cùng đột ngột, một bàn tay bỗng nhiên xuất hiện phía trước Trịnh Xá, lực đạo vạn quân lập tức biến mất, cái này cũng chưa tính, bàn tay này nhẹ nhàng ấn lên ngực Trịnh Xá, nhìn như không có gì khác thường, nhưng lại khiến cho Trịnh Xá phải lập tức rút lui hướng về bầu trời phía xa với vẻ mặt kinh ngạc, tốc độ rút lui của hần thậm chí không thua gì tốc độ lao đến lúc trước.

- Đến rồi sao?

Clone Sở Hiên giống như không hề bất ngờ, thản nhiên quan sát chủ nhân bàn tay vừa xuất hiện, đây là một thanh niên anh tuấn, thoạt nhìn cũng không có điểm nào đặc biệt, hần nở nụ cười ôn hòa:

- Ta thật sự là hiểu kỳ a, làm sao người có thể biết được sự tồn tại của ta?

Không trả lời câu hỏi, Clone Sở Hiên chỉ liếc nhìn Phong thần bảng trên tay, thấy vậy thanh niên anh tuấn cũng không nói thêm gì nữa, hần phất phất tay, một thông đạo màu đen xuất hiện, tiếp đó hai người đồng thời bước vào.

Trịnh Xá đang ở chân trời phía xa lập tức hét lớn:

- Đứng lại! Clone Sở Hiên, đừng tưởng có thể trốn thoát, cho dù người chạy đến chân trời góc biển, ta cũng nhất định sẽ đuổi theo!

- Trí tuệ của người bình thường, đây không phải thông đạo có tính định hướng, mà là một loại thông đạo bất định, một khi tiến vào lập tức bị truyền tống ngẫu nhiên, cho dù là người cũng không thể đuổi theo.

Clone Sở Hiên trả lời với vẻ lạnh nhạt, giấy lát sau đã biến mất trong thông đạo cùng với thanh niên anh tuấn, Trịnh Xá sững sốt một chút, sau đó mới lớn tiếng chửi với vẻ rất không cam lòng, do đang tập trung quan sát về một hướng khác nên hắn cũng không nhìn thấy biểu lộ khác thường của Trương Hằng.

- Làm sao có thể? Làm sao có thể là người? Làm sao người có thể ở đây? Không lẽ, người chính là Phản diện? Không lẽ, lúc trước người cố ý làm như vậy để bức ép ta? Khiến ta tiến vào Vô hạn thể giới...

Trương Hằng tự thì thảo một mình với thần sắc ảm đạm, trong lúc hắn đang đau khổ suy tư, bỗng nhiên tại nơi sâu nhất của Địa ngục đạo, mặt đất mãnh liệt tan vỡ, hai bàn tay màu xanh nhạt lớn tầm trăm mét vươn ra từ trong khe hở, mà theo bàn tay khổng lồ vươn ra, vô số âm thanh gào thét khủng bố cũng truyền đến...

Vực sâu không đáy đã mở ra!

255. Chương 255: Trở Về (nhất)

Vực sâu không đáy...

Toàn bộ đa nguyên vũ trụ vô cùng vô tận, rộng lớn vô biên, vô hạn thể giới, nhưng mà trong hằng hà sa số thể giới, lại có hai thể giới cực đoan khác thường, hai thể giới này chính là âm dương cực hạn của đa nguyên vũ trụ, giống như trong Thái cực đồ vậy, một âm một dương đối ứng với nhau.

Mà Vực sâu không đáy chính là cực âm của đa nguyên vũ trụ, sinh mạng thể sinh ra tại đây đều là quái vật cùng hung cực ác, hơn nữa trong thời kỳ Hồng Hoang, nhân loại vì tranh thủ địa vị nhân vật chính, không ngừng giao chiến với Hồng Hoang vạn tộc. Dưới sự lãnh đạo của Thánh nhân, nhân loại lấy được thắng lợi, nhưng mà dù sao Hồng Hoang vạn tộc vẫn là giống loài mạnh mẽ dị thường, sinh mệnh lực vô cùng ngoan cường, do đó Thánh nhân chỉ có thể ném rất nhiều chủng tộc vào Vực sâu không đáy, bởi vậy cũng càng khiến cho thực lực của sinh vật trong Vực sâu không đáy thêm kinh khủng.

Tiếp đó Hồng Hoang đại chiến diễn ra, chiến tranh giữa Thánh nhân và tập đoàn Tu chân giả, vô số thể giới bị hủy diệt, hai phe đều chém giết đến đỏ cả mắt, mãi đến khi sinh mạng thể chiến đấu được chế tạo thành công mới có chuyển biến. Sau khi Vu được tạo ra, Thánh nhân và Tu chân giả càng giao chiến dữ dội hơn, hai phe đều tổn thất vô cùng lớn, thực lực hai bên gần như chỉ còn lại một phần mười lúc đầu, do vậy Hồng Hoang đại chiến cuối cùng cũng dừng lại. Hồng Hoang đại chiến kết thúc, Vu tộc vẫn còn khá nhiều thành viên, trải qua rèn luyện từ vô số chiến đấu, thực lực những Vu còn lại đều bất phàm, hơn nữa bằng vào công pháp đặc biệt, cắn nuốt thiên địa vạn vật, thực lực của Vu ngày càng trở nên mạnh mẽ, rất cuộc, hai tập đoàn lớn chỉ có thể bất đắc dĩ ném Vu tộc vào Vực sâu không đáy.

Kể từ đó, Vực sâu không đáy phảng phất như một bãi phế liệu khổng lồ, chỉ có điều thứ bị đổ vào không phải rác rưởi, mà là các loại sinh mạng thể khiến cho Thánh nhân và Tu chân giả cũng phải kiêng kị, cho dù là tại Vực sâu không đáy, nơi các chủng tộc đều vô cùng cường đại, Vu tộc vẫn là một trong những giống loài mạnh mẽ nhất, thực lực mỗi Vu đều không thua gì Thánh nhân phổ thông hay Tiên nhân.

Mà tại chỗ sâu nhất bên trong Địa ngục đạo, có lưu lại một khe hở kết nối với Vực sâu không đáy, tuy không biết ý định của Thánh nhân phân hệ đa đen là gì, nhưng khe hở này lại kết nối với đúng lãnh địa của Vu tộc. Một khi khe hở này bị khai mở, Vu tộc sẽ chen nhau thoát ra, đến lúc đó toàn bộ Lục đạo luân hồi đều sẽ bị cắn nuốt, Trương Hằng cùng với đám Trịnh Xá cũng chưa chắc có thể chạy thoát.

Chỉ đơn thuần xét về chiến lực, so với Thánh nhân đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, Trịnh Xá cũng không thua kém bao nhiêu, nhưng nếu như thật sự chiến đấu với Thánh nhân, đoán chừng người thua cuộc vẫn sẽ là Trịnh Xá. Dù sao đi nữa, Thánh nhân đã có thể khống chế năng lượng, hấp thu năng lượng vô cùng vô tận từ vũ trụ, bản thân bị thương tổn có thể dùng năng lượng tiến hành chữa trị. Phảng phất như Phục Chế Thể của Trịnh Xá lúc trước vậy, cho dù thân thể bị phá hủy, vẫn có thể dựa vào Lệ Viêm lập tức khôi phục, kể từ đó, chỉ cần không bị công kích khủng bố như Hồng hoang khai thiên tích địa hủy diệt bản chất là sẽ không chết.

Mức độ bạo lực của Trịnh Xá xác thực là khủng bố, Hồng hoang khai thiên tích địa vừa đánh ra không gian lập tức tan vỡ, đất gió lửa nước đều xuất hiện, ngay cả Thánh nhân cũng không chịu nổi công kích trực diện như vậy. Nhưng chỉ cần duy trì tính cơ động, tấn công bất ngờ, không trực diện chiến đấu, không bị đánh chết trong nháy mắt, tiếp tục như vậy một lúc, sau khi năng lượng của Trịnh Xá bị tiêu hao hoàn toàn sẽ chính là thời điểm hấn tử vong. Vì thế tuy chiến lược của Trịnh Xá còn mạnh hơn so với Thánh nhân phổ thông, nhưng nếu muốn chiến đấu thực sự mà nói... rất có thể vẫn chưa phải là đối thủ.

Tình hình hiện tại cũng tương tự như vậy, tuy thực lực của Trịnh Xá đã mạnh hơn không biết bao nhiêu lần so với khi mới tiến vào thế giới Eragon, hẳn chắc chắn không e ngại Vu tộc... nhưng mà, song quyền nan địch tứ thủ, cho dù Trịnh Xá mạnh đến mức nào đi nữa thì vẫn chưa phải là Thánh nhân, chỉ cần thời gian chiến đấu kéo dài, nhất định hấn sẽ bị Vu tộc đánh bại.

* Song quyền nan địch tứ thủ: hai nắm đấm khó mà địch lại bốn tay.

Mắt thấy khe hở kết nối với Vực sâu không đáy đã mở ra, Vu tộc sẽ tùy thời xuất hiện, Trương Hằng lập tức mặc kệ tất cả, không suy nghĩ gì nữa, chỉ lớn tiếng nói với Trịnh Xá:

- Trịnh Xá, người nhanh ngăn cản đám Vu này đi, không cần vội vã giết chết bọn chúng, chỉ là ngàn vạn đừng để chúng ra khỏi Vực sâu không đáy! Ta đến chỗ Lý Cương Lô, chỉ cần có thể khống chế phòng điều khiển, ta sẽ lập tức tách Địa ngục đạo ra khỏi Lục đạo! Khi đó sẽ có thể quay về Ngũ đạo còn lại, Vu tộc cũng sẽ không làm gì được chúng ta!

Giờ phút này sắc mặt của Trịnh Xá cũng rất nặng nề, thực lực của những sinh vật đang chui ra từ trong khe hở kia như thế nào, hẳn cảm nhận sơ qua một chút là đã sáng tỏ, kém cỏi nhất cũng là tầng thứ tư trung cấp, trong đó có mấy sinh vật còn mạnh hơn so với hấn. Tuy nói thực lực mạnh hay yếu còn phải xem xét người sử dụng và phương pháp sử dụng, Trịnh Xá và Hồng hoang khai thiên tích địa tự nhiên là không e ngại bất luận kẻ nào, nhưng nếu như đối phương xuất hiện hàng loạt không dứt... đoán chừng cho dù là hấn cũng sẽ rơi vào nguy hiểm.

- Người cần bao nhiêu thời gian? Những quái vật này thật sự là... khủng bố! Ta sợ mình không ngăn cản được bao lâu.

Trương Hằng hơi trầm tư một chút sau đó lập tức nói:

- Phòng điều khiển Lục đạo luân hồi đã đóng cửa, muốn tiến vào cần phải cưỡng ép phá vỡ, nhưng mà Hồng hoang khai thiên tích địa của người quá kinh khủng, cưỡng ép phá vỡ sẽ làm hỏng phòng điều khiển, cho nên ta sẽ dùng khí tức huyền hoàng chậm rãi xâm nhập. Năm phút... ta cần năm phút để xâm nhập vào phòng điều khiển, xin nhờ người, giúp ta sáng tạo năm phút đồng hồ!

Trịnh Xá cũng không nhiều lời, hấn hít một hơi thật sâu, sau đó mãnh liệt lao xuống từ giữa không trung, giờ phút này hấn đang ở trong trạng thái Tiềm long biến, cũng đang sử dụng Hồng hoang khai thiên tích địa, chiến lược đã được đẩy tới mức độ mạnh nhất. Tốc độ lao xuống của Trịnh Xá vô cùng nhanh, sau nháy mắt hấn đã đập mạnh vào bàn tay màu xanh khổng lồ đang vươn ra, chủ nhân bàn tay này cũng không yếu, khi Trịnh Xá vụt đến, trên tay nó lập tức xuất hiện một vòng bảo vệ bằng năng lượng dày đặc như thủy tinh.

Thấy đối phương đã sẵn sàng đón nhận công kích của mình, Trịnh Xá âm thầm cười lạnh, trong lòng cũng quyết định sẽ thử xem thực lực của Vu tộc trong truyền thuyết một lần, hấn toàn lực đập mạnh vào bàn tay khổng lồ, được khống chế bằng năng lực nhập vi, một kích vô cùng uy lực chỉ khiến mặt đất trong phạm vi nghìn mét hơi lún xuống mà thôi, gần như 99% lực đạo đều truyền thẳng vào bàn tay khổng lồ.

Gần như ngay lập tức, vòng bảo vệ bằng năng lượng bắt đầu tan vỡ, bất quá xem như vẫn có thể trì hoãn được công kích của Trịnh Xá trong một tích tắc, sau khi vòng bảo vệ hoàn toàn biến mất, lực đạo trong một cước của Trịnh Xá lập tức phát huy tác dụng, trong tiếng nổ lớn, bàn tay khổng lồ bị cắt đứt làm hai đoạn bắt đầu từ chính giữa.

- Cũng không quá đáng...

Còn chưa kịp nói xong, bỗng nhiên dòng chảy thời gian xung quanh Trịnh Xá trở nên bất thường, toàn thân hấn bị cố định tại chỗ, đây là năng lực của Vu tộc, ngưng đọng thời gian, tuy không thể tạm dừng một

khoảng thời gian dài, nhưng thủ đoạn như vậy vẫn thuộc vào lĩnh vực của tầng thứ năm. Trong nháy mắt quả nhiên khiến Trịnh Xá không thể nhúc nhích, cùng lúc đó, bàn tay màu xanh khổng lồ còn lại lập tức chụp về phía Trịnh Xá, trong lòng bàn tay còn mang theo lôi điện chớp động.

Có điều dù sao Trịnh Xá cũng không còn giống như khi chiến đấu với Satan, giờ phút này thực lực của hắn đã đạt đến tầng thứ tư cao cấp, chỉ còn chênh lệch một bước nhỏ với Thánh nhân, khi bàn tay màu xanh ép xuống, không gian xung quanh thân thể Trịnh Xá đột nhiên tan vỡ, đất gió lửa nước đồng thời tuôn trào, ngưng đọng thời gian cũng vô pháp trói buộc được hắn, lập tức lại có một tiếng nổ lớn xuất hiện, bàn tay màu xanh khổng lồ còn lại cũng bị phá nát.

Tuy ngưng đọng thời gian không trói buộc nổi Trịnh Xá, nhưng nếu như bị một tát kia đập trúng... nhiều khả năng hắn cũng sẽ trọng thương, cho nên giờ phút này hắn cũng giống như phát điên, mãnh liệt chụp lấy phần còn lại của bàn tay màu xanh khổng lồ, điên cuồng kéo lên, sức lực của Trịnh Xá lớn đến mức nào? Tuy không dám nói có thể bắt tinh cầm nguyệt, nhưng nhắc một khối đại lục lên cũng hoàn toàn không thành vấn đề, lực đạo khổng lồ vừa sử dụng, chủ nhân của bàn tay màu xanh lập tức bị kéo lên từ dưới khe hở, đây là một người khổng lồ siêu cấp cao trên nghìn mét, toàn thân tràn đầy các loại văn tự ký hiệu kỳ lạ, quả nhiên là Vu tộc khủng bố thời kỳ Hồng Hoang.

Chỉ là Trịnh Xá không sợ Vu tộc, hắn hét lớn một tiếng, sức mạnh của Hồng hoang khai thiên tích địa cuộn tuôn trào, cứ như vậy cầm cánh tay màu xanh, giờ người khổng lồ siêu cấp lên cao rồi đập xuống, chẳng những liên tục phá nát tầng năng lượng bảo vệ trên thân thể người khổng lồ, mà còn đập ột đám Vu đang ngoi lên khỏi khe hở phải quay lại. Toàn bộ tràng diện thoát nhìn vừa khoa trương vừa quái dị, bất quá cho dù thế nào đi nữa, trong lúc nhất thời Trịnh Xá xem như vẫn nắm giữ được thế cục, có thể thủ vững tại khe hở kết nối với Vực sâu không đáy.

256. Chương 256: Trở Về (nhị)

Bên kia, Trương Hằng đang dùng khí tức huyền hoàng bao trùm toàn bộ phòng điều khiển, tuy quả cầu màu đen này đã bị hư hại một số chỗ, nhưng dù sao cũng vẫn là tạo vật của Thánh nhân, hơn nữa còn là hạch tâm quan trọng nhất của Lục đạo luân hồi, có rất nhiều cấm chế. Trong lúc nhất thời Trương Hằng cũng không cách nào phá vỡ được tầng phòng ngự của phòng điều khiển, chỉ có thể dùng khí tức huyền hoàng xâm nhập vào từng tầng một, chiếu theo tốc độ này mà nói, chưa chắc năm phút đồng hồ đã đủ.

- Lý Cương Lôi! Nhanh khai mở cấm chế của phòng điều khiển, ta là Trương Hằng! Ta đến cứu ngươi theo hứa hẹn!

Trong lòng Trương Hằng vô cùng lo lắng, hắn chỉ có thể vừa vận hành khí tức huyền hoàng vừa la hét, trong nội tâm thật sự gấp đến mức không lời nào có thể diễn tả.

Bên trong phòng điều khiển, Lý Cương Lôi xác thực là đã hấp hối, mà giống như truyền thuyết, người sắp chết sẽ nhìn thấy cả cuộc đời của mình, giờ phút này Lý Cương Lôi cũng nhìn thấy những chuyện mình đã từng trải qua...

- Lý Cương Lôi! Ngươi lại dẫn mấy đứa nhóc kia ra ngoài chơi đúng không? Đã nói nhiều lần rồi, viện trưởng không thích chúng ta tùy tiện ra khỏi cô nhi viện, sao ngươi cứ không nghe lời như vậy?

Một thiếu nữ không ngừng dùng khăn tay lau mặt cho Lý Cương Lôi, toàn thân Lý Cương Lôi đều là bùn đất cùng với tro bụi, vết bẩn trên mặt càng là trộn lẫn với mồ hôi trở thành một mảng lấm lem, tuy vậy thiếu nữ này lại tuyệt đối không e ngại, chỉ vừa lau mặt mũi cho hắn, vừa thì thào vài câu.

Lý Cương Lôi đứng tại chỗ với vẻ mặt kiêu ngạo, mặc cho thiếu nữ nói gì đi chăng nữa hắn cũng không đáp lại một lời, mãi đến khi thiếu nữ lau xong, mặt mũi đã sạch sẽ hắn mới lên tiếng:

- Nhưng mà rồi sẽ có ngày chúng ta phải rời khỏi cô nhi viện, hiện tại suốt ngày bắt chúng ta ở đây không được đi đâu, sau này ra ngoài xã hội chúng ta biết phải làm thế nào? Đại thiếu gia một chút cũng không

hiếu sao? Đáng tiếc, chúng ta lại là thiếu gia không một xu dính túi.

Nghe vậy thiếu nữ lập tức mỉm cười, nàng dùng ngón tay gõ gõ lên trán Lý Cương Lôi rồi nói:

- Tiểu quý, người mới có mấy tuổi thôi, nhỏ như vậy đã bắt đầu nghĩ đến chuyện ra ngoài xã hội rồi, bây giờ cứ đọc sách vở cho thật tốt đi đã...

Lý Cương Lôi nhếch miệng nói:

- Gì chứ những sách vở kia thì quá đơn giản, ta chỉ cần đọc qua là hiểu, trong vài ngày là có thể học xong vi phân và tích phân, tỷ tỷ nghĩ ta là ai cơ chứ, ta chính là thiên tài!

- Ủ, người chính là thiên tài, chỉ là thân thể không được tốt, ngày bình thường ngoại trừ đọc sách và chơi đùa, phải chú ý rèn luyện cả thân thể nữa, đã nhớ chưa...

Thiếu nữ lại mỉm cười không ngừng, đồng thời dắt Lý Cương Lôi đi về hướng phòng tắm...

Cảnh vật chậm rãi trở nên mơ hồ, tiếp đó lại lần nữa chuyển đổi...

Lý Cương Lôi kéo mấy đứa bé nhỏ tuổi hơn một chút so với mình đi đến vị trí phía sau núi, tại đó có một loại quả dại, đây là đồ ăn vật duy nhất của đám trẻ trong cô nhi viện, Lý Cương Lôi tự nhiên là sẽ không bỏ qua.

Chỉ là thân thể của hắn càng ngày càng không tốt, mới đi đến chân núi đã không ngừng ho khan, toàn bộ khuôn mặt nhỏ nhắn đều trở nên đỏ bừng, mấy đứa bé bên cạnh đều nhu thuận vỗ lưng cho hắn, đợi đến lúc đã đỡ hơn hắn mới đẩy tay của mấy đứa bên cạnh ra, sau đó bấu môi nói:

- Không cần vỗ lưng cho ta, chỉ là bị sặc nước miếng một phát thôi... Không phải các người nói muốn ăn quả dại sao? Đi thôi, ta dẫn các người đi tìm vài loại quả có thể ăn, đúng rồi, ngoại trừ quả dại, ta sẽ cho các người ăn một loại mỹ vị a. Có điều nói trước nhé, lúc về không được nói cho viện trưởng, tất cả người lớn đều không thể nói, nếu không sau này ta sẽ không bao giờ dẫn các người ra ngoài nữa!

Trẻ em, đặc biệt là trẻ em trong cô nhi viện tự nhiên là tham ăn rồi, sau khi nghe vậy đứa nào cũng vui vẻ ra mặt, ngoan ngoãn đi theo sau lưng Lý Cương Lôi, lên đến trên núi, ngoại trừ hái quả dại, Lý Cương Lôi càng là dẫn đám nhỏ đi hái thật nhiều nấm, sau khi đã loại bỏ những cây nấm có độc, tất cả liền thu gom lá khô, nhóm lên một đồng lửa, cứ như vậy nướng nấm ăn... Trong trí nhớ của Lý Cương Lôi, chỉ một món ăn vô cùng đơn giản, không có gia vị hay hương liệu gì, cũng không có thịt cá ăn kèm, lại chính là mỹ vị cả đời khó quên...

Cảnh vật lại thay đổi...

Khi Lý Cương Lôi lớn hơn một chút, muối muối của Trần Hạo Thao năn nỉ hắn đi hái ỉnh chút quả dại, lúc đó bệnh của Lý Cương Lôi cũng tương đối nghiêm trọng, nhưng mà so ra, tiểu cô nương này đã chỉ có thể nằm trên giường rồi...

Gien Sở Hiên trong cơ thể nàng phản phệ, làm cho bệnh tình của nàng còn nghiêm trọng hơn so với Lý Cương Lôi, chỉ là khi đó không phải mùa quả dại, đám nhỏ của cô nhi viện lại không có xu nào trong tay, không thể đi mua hoa quả. Lý Cương Lôi nhìn ánh mắt năn nỉ của tiểu cô nương, hắn chỉ bấu môi cự tuyệt, tiểu cô nương lập tức khóc thút thít, Trần Hạo Thao đám hắn một phát, mà hắn thì chỉ yên lặng rời đi...

Mấy ngày sau, Lý Cương Lôi về đến cô nhi viện với mặt mũi sưng phù, trong tay cầm một cái bình sứ, chậm rãi đi tới trước giường của tiểu cô nương, hắn vừa nhìn về phía tiểu cô nương vừa nói với vẻ tức giận:

- Đáng ghét, đám ong mật kia rõ ràng dám đốt ta, ta cũng không phải là không có cách trị bọn nó, hun khói là được rồi... Thuận tiện tìm thấy chút mật ong, thích thì ăn đi, ta không thích đồ ngọt...

Trong mắt tiểu cô nương dần dần tràn đầy nước mắt, nàng vuốt vuốt bàn tay sưng phù của Lý Cương Lôi, sau đó dùng ngón tay chấm một chút mật ong bỏ vào miệng, vừa khóc vừa nói:

- Cảm ơn ca ca... ngọt lắm... ừm, rất ngọt...

Cảnh vật chuyển đến ngày đó, cô nhi viện xảy ra hoả hoạn...

Lý Cương Lôi tự nhiên là đang ở cùng một chỗ với thiếu nữ vẫn chăm sóc hắn, bởi vì tính cách trời sinh, hắn không quen ở chung với người khác, do vậy chỉ có thiếu nữ này là một mực chăm lo cho hắn. Khi hỏa hoạn xảy ra, lối dẫn đến cửa lớn đã bị lửa bao trùm, thiếu nữ kéo Lý Cương Lôi chạy vào trong nhà, đồng thời liên tục lấy nước từ những bình hoa dọc đường tạt vào người mình và Lý Cương Lôi, thẳng đến khi một tấm ván gỗ từ trên nóc nhà rơi xuống, lúc này nàng mới mãnh liệt lao tới đè lên Lý Cương Lôi, dùng chính thân thể của mình làm vật che chắn...

- Tỷ tỷ, hức, tỷ tỷ, đừng chết mà, ta hứa sau này sẽ nghe lời, ta sẽ không kiêu ngạo nữa... Tỷ tỷ, xin đừng bỏ ta lại!

Lý Cương Lôi bắt đầu dốc sức liều mạng giãy dụa, nhưng có trời mới biết tại sao thiếu nữ này lại có khí lực lớn như vậy, cứ thế đè lên Lý Cương Lôi, khiến hắn căn bản không thể nhúc nhích.

- Lý Cương Lôi, ngươi còn muốn ra ngoài xã hội mà, cho nên nhất định phải sống, chờ đến sau khi ngươi ra ngoài, lúc đó sẽ có thể tự do tự tại...

Thiếu nữ mỉm cười yên nhiên, một khắc này phẳng phất như vĩnh hằng, in vào chỗ sâu nhất trong nội tâm của Lý Cương Lôi, vĩnh viễn không thể nào quên...

- Sống sót nhé...

- Nhất định phải sống sót nhé...

Lý Cương Lôi chậm rãi mở mắt ra, hai mắt đã tràn ngập nước mắt, hai tay vốn đã mất đi tri giác cũng cố gắng giơ về hướng không trung...

- Tỷ tỷ, mọi người...

- Xin lỗi, hiện tại ta chưa thể đến với mọi người, trước khi giúp mọi người báo thù, ta vẫn chưa thể đến...

- Cho nên... ta phải tiếp tục sống!

257. Chương 257: Trở Về (tam)

Bên ngoài phòng điều khiển, Trương Hằng đã rơi vào trạng thái tuyệt vọng, tầng phòng ngự của phòng điều khiển còn kiên cố hơn so với trong tưởng tượng của hắn, không nói gì đến bốn năm phút đồng hồ rồi, thời gian có tăng gấp đôi đi chăng nữa cũng không nhất định có thể khai mở được.

- Thật vất vả mới tìm được đồng đội, thật vất vả mới lại tin tưởng, tại sao lại cứ mất đi như vậy?!

Trương Hằng ngửa mặt lên trời gào thét, thanh âm càng lúc càng khàn đục, mà theo tâm trạng hắn trở nên kích động, khí tức huyền hoàng cũng dần trở nên hỗn loạn, bắt đầu thoát khỏi sự khống chế. Tuy vậy may mà khí tức huyền hoàng vốn tường hòa bình thản, sẽ không phát nổ như các loại năng lượng khác, nếu không Trương Hằng khẳng định là chết chắc.

Mà trong lúc Trương Hằng đang vô cùng ảo não, tầng phòng ngự lại bỗng nhiên bắt đầu chậm rãi biến mất, Trương Hằng lập tức sững sờ, sau đó liền trở nên vui mừng tột độ, hắn vội vàng khống chế khí tức huyền hoàng xâm nhập thật sâu, chỉ sau vài giây cửa phòng điều khiển đã mở ra. Cửa vừa mở, Trương Hằng lập tức lao vào, thứ đầu tiên lọt vào tầm mắt của hắn chính là Lý Cương Lôi đang lơ lửng giữa không trung, hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt vô cùng nhợt nhạt, giống như ngay cả hô hấp cũng chuẩn bị dừng lại.

Trương Hằng vội vàng bay đến bên cạnh, khống chế khí tức huyền hoàng lập tức bao trùm Lý Cương Lôi, thời gian dần trôi qua, sắc mặt của Lý Cương Lôi dần trở nên có sinh khí, mí mắt cũng có chút cử động.

- Lý Cương Lôi! Ngươi còn sống, ha ha ha, ngươi quả nhiên còn sống!

Trong lòng Trương Hằng vô cùng vui mừng, nhưng hắn cũng không dám tùy ý đụng vào Lý Cương Lôi, chỉ có thể đứng cạnh đoàn khí tức huyền hoàng, nhìn vào trong hết lớn.

-Ồn ào quá...

Một lát sau, Lý Cương Lô mới mở mắt ra, hần lên tiếng hỏi:

- Ta còn chưa chết?

Trương Hằng lập tức ngẩng cao đầu nói với vẻ tự hào:

- Ha ha, đúng thế, ta dùng Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp cứu được người, lúc trước cũng đã nói rồi, khí tức huyền hoàng có thể ổn định bệnh tình giúp người, giống như trong truyền thuyết...

Lý Cương Lô nhìn Trương Hằng rồi bĩu môi:

- Nói nhiều như vậy làm gì, mặc kệ nó là vật phẩm gì trong truyền thuyết, rốt cuộc người cũng chỉ có thể sử dụng được một phần mười uy lực. Dùng thân phận tác giả xếp đặt ra vật phẩm bug, kết quả cũng chỉ đến thế...

Về mặt Trương Hằng lập tức trở nên khó coi, hần thì thào:

- Nói cái gì vật phẩm bug chứ, người cho rằng xếp đặt ra một vật phẩm rất đơn giản sao? Mấu chốt chính là phải hợp tình hợp lý mới được! Ta dĩ nhiên là muốn thiết kế ra một vật phẩm siêu cấp, vậy tay một cái hủy diệt thế giới, đạp chân san bằng vũ trụ, sau khi lấy được thì nuốt vật phẩm này vào bụng, lập tức trở thành Thánh nhân cấp độ mạnh nhất...

- Sao có thể đơn giản như vậy? Quy tắc của Vô hạn thế giới chính là muốn lấy được bao nhiêu thì cũng phải mất đi bấy nhiêu, các loại vật phẩm cũng không nằm ngoài quy tắc này. Nếu như muốn có lực công kích mạnh, như vậy nhất định cần tiêu hao năng lượng cực khủng bố, mặc dù Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp được gọi là vật phẩm nội vũ trụ, kỳ thực cũng không quá đáng là do có lộ tuyến nhân quả thôi, sao có khả năng giống như Thánh nhân nội vũ trụ được? Cái bảo tháp này đã là vật phẩm tốt nhất ta có thể thiết kế rồi, ngày đó vì thiết kế thứ này, ta không ngủ được liên tục mấy ngày mấy đêm, đây đã là cố gắng hết mức có thể...

Lý Cương Lô cũng không để ý tới vẻ oán giận của Trương Hằng, hần chỉ trầm tư giây lát rồi bỗng nhiên mở miệng nói:

-... Clone Sở Hiên... hần chạy trốn rồi đúng không?

Trương Hằng vốn đang định tiếp tục thao thao bất tuyệt, nhưng sau khi nghe câu hỏi của Lý Cương Lô, hần lập tức trầm mặc, một lúc sau mới lên tiếng:

- Ừm, hần xác thực là chạy trốn, trong lúc này phát sinh một số chuyện... Haiz, nói thẳng đi, Phản diện xuất hiện cứu Clone Sở Hiên, mà Phản diện thì lại chính là...

Lý Cương Lô bỗng nhiên phát phát tay cắt đứt lời hần:

- Bây giờ không phải là thời điểm nói những chuyện này, chờ chúng ta thoát khỏi hiểm cảnh đã rồi tính sau... Ta có một vấn đề muốn hỏi, khí tức huyền hoàng này có thể tồn tại bao lâu? Ta có thể sống đến khi nào?

Trương Hằng gật gật đầu:

- Khí tức huyền hoàng này gần như vô cùng vô tận, chỉ cần người không ở xa ta quá một nghìn kilomet, như vậy ta vẫn có thể khống chế bảo tháp, khóa người bên trong khí tức huyền hoàng, vì thế không cần phải lo lắng, hơn nữa chỉ cần còn ở trong khí tức huyền hoàng, tính mạng của người sẽ không có gì đáng ngại. Đợi đến lúc vượt qua Deep Rising, ta sẽ lập tức hoán đổi vật phẩm để người gia nhập vào Bắc Dương châu đội, khi đó chỉ cần Chủ thần chữa trị toàn thân một lần, bệnh tình của người sẽ được chữa khỏi hoàn toàn.

Lý Cương Lô thở dài, hần nhắm mắt lại một lát, sau đó mới nói với Trương Hằng:

- Như thế là tốt rồi, vẫn chưa báo thù được, ta có chết cũng không yên... Vậy còn khe hở kết nối với Vực sâu không đáy thì thế nào rồi?

Trương Hằng lập tức cười khổ:

- Khe hở kết nối với Vực sâu không đáy đã không cách nào đóng lại, mặc dù Vu tộc không có lý trí, nhưng bản năng vẫn khiến chúng tập trung về nơi có năng lượng và tài nguyên khổng lồ nhất. Cho dù chúng ta cưỡng hành yếu thế đóng khe hở này lại, Vu tộc cũng sẽ dùng toàn lực ngăn cản, chúng nó nhất định sẽ khiến khe hở kết nối với Vực sâu không đáy trở nên càng lúc càng lớn, cuối cùng hoàn toàn mở ra, sau đó tiến vào thế giới này. Chỉ có thể vứt bỏ Địa ngục đạo, cắt đứt kết nối của Địa ngục đạo với Lục Đạo luân hồi, khi đó Ngũ đạo còn lại sẽ an toàn.

Lý Cương Lôi nhắm mắt cẩn thận cảm giác phòng điều khiển một lát rồi mới lên tiếng:

- Năng lượng còn lại của phòng điều khiển đã không còn đủ để chia cắt thế giới, nhất định phải có ngoại lực hỗ trợ thì mới được.

Trương Hằng lập tức nói:

- Ta sẽ thử dùng khí tức huyền hoàng của bảo tháp, có thể giam cầm không gian, giam cầm thế giới, như vậy chia cắt thế giới chắc là không có vấn đề gì... Nhất định phải thử, mộng tưởng vẫn còn chưa hoàn thành, do vậy cho dù như thế nào cũng phải sống sót!

Lý Cương Lôi cũng không nhiều lời, giờ phút này ý thức của hắn vẫn đang kết nối với phòng điều khiển, sau khi hắn thao tác giây lát, toàn bộ Địa ngục đạo đều lập tức rung chuyển kịch liệt. Đây là một loại cảm giác rất quý dị, động đất bình thường thì chỉ có mặt đất chấn động mà thôi, nhưng hiện tại ngay cả bầu trời, không khí, mặt đất, thậm chí cả những sinh vật trong thế giới này cũng đều rơi vào chấn động. Cũng may những người đang ở trong thế giới này đều không bình thường, bất kể là Trương Hằng và Lý Cương Lôi được khí tức huyền hoàng bảo vệ, hay là Vu tộc và Trịnh Xá, không ai bị chấn động ảnh hưởng. Nhưng nếu như có một người bình thường ở trong thế giới này mà nói... chấn động kịch liệt như vậy, nhất định sẽ tan xương nát thịt mà chết trong nháy mắt.

Theo Địa ngục đạo bắt đầu rung chuyển, Vu tộc cũng giống như đã nhận ra điều gì đó, nguyên một đám căn bản không để ý đến ngăn cản của Trịnh Xá, điên cuồng lao ra từ trong khe hở, vô số các loại năng lượng thi nhau oanh kích về hướng Trịnh Xá, mà Trịnh Xá thì chỉ dùng thân thể của người khổng lồ siêu cấp trên tay để ngăn cản. Người khổng lồ màu xanh siêu cấp này quả không hổ là một thành viên của Vu tộc, mức độ cứng rắn của thân thể nó khiến cho Trịnh Xá cũng phải tán thưởng không thôi, bị hắn huy động lâu như vậy, nó rõ ràng vẫn còn sức kháng cự, công kích do những Vu khác đánh trúng thân thể cũng chỉ khiến nó đau không thương, sau chốc lát, ngay cả bàn tay bị Trịnh Xá đánh nát lúc trước cũng đã phục hồi lại như cũ.

Có lẽ dùng thực lực của Trịnh Xá mà nói, muốn giết chết người khổng lồ siêu cấp này cũng không khó khăn, chỉ cần tập trung sức mạnh tiến hành đả kích toàn diện là được. Chẳng qua là địch nhân không phải chỉ có mỗi người khổng lồ màu xanh này, phía dưới vẫn còn không biết bao nhiêu Vu đang liều mạng xông lên, số lượng quái vật chen chúc trong khe hở đã lên đến mấy chục con rồi. Cho dù là Trịnh Xá đi nữa, số lượng như vậy cũng là một mối uy hiếp cực lớn, hắn có thể dùng Hồng hoang khai thiên tích địa tiêu diệt mười mấy hai chục con, nhưng số còn lại tuyệt đối có thể làm thịt hắn.

Vu tộc, sinh mạng thể chiến đấu thời kỳ Hồng Hoang đại chiến, là sinh vật khủng bố tiếp cận nhất với Thánh nhân, ngoại trừ khuyết điểm duy nhất là không có thần trí, sức chiến đấu đã tương đương với Thánh nhân. Khổng chế năng lượng, ngưng đọng thời gian, gia tốc thời gian, chữa trị thân thể, cộng thêm cả kỹ xảo chiến đấu vốn có, nếu có quái vật như vậy xuất hiện tại thế giới thực tế, chỉ cần một con thôi cũng đủ để cắn nuốt toàn bộ Trái đất rồi... Đây chính là Vu, sinh mạng thể sinh ra với mục đích duy nhất là chiến đấu, cũng chỉ có loại biến thái như Trịnh Xá mới ngăn cản được, nếu như đổi một người khác đến mà nói... cho dù là cường giả tầng thứ tư có ánh sáng tâm linh vô hạn như La Cam Đạo đi chăng nữa, cũng nhất định sẽ bị đánh thành tiểu bánh bính.

258. Chương 258: Trở Về (tứ)

- Trương Hằng! Người còn cần bao lâu nữa? Ta sắp không chịu được rồi!

Trịnh Xá đang cầm người khổng lồ siêu cấp trong tay, điên cuồng vung qua vung lại, bỗng nhiên thân thể của hắn trở nên bất động, ngưng đọng thời gian lại một lần nữa khiến hắn không thể nhúc nhích, tuy chỉ sau nháy mắt Trịnh Xá đã thoát ra được, nhưng chính trong nháy mắt này, mấy luồng năng lượng đã đánh trúng thân thể hắn. Một quái vật có thân hình nhỏ nhắn, nhưng sau lưng lại mọc lên vô số xương cốt, một quái vật có thân hình và dung mạo hoàn toàn tương tự như người bình thường, nhưng dưới chân lại là hai con rắn lớn, một quái vật cao tầm mười mét, toàn thân là hỏa diễm trắng sáng rực rỡ, ba con quái vật này thừa dịp Trịnh Xá bị bất động lập tức tấn công, đánh cả Trịnh Xá cùng với một mảng thân thể lớn của người khổng lồ màu xanh văng ra xa.

Phản ứng của Trịnh Xá coi như là kịp thời, trước khi mấy luồng năng lượng chạm vào, hắn đã trải đều chân nguyên lực và ma lực lên toàn thân thể cách da vài milimet, nhờ thế mới có thể ngăn cản được mấy luồng năng lượng này, nhưng mà cho dù như vậy, năng lượng khổng lồ vẫn đánh hắn bay ra ngoài, đồng thời cũng tạo ra thương tổn nghiêm trọng đối với thân thể hắn. Ngẫm lại một chút là có thể thấy, người khổng lồ siêu cấp kia chỉ bị dư âm của mấy luồng năng lượng này ảnh hưởng, thân thể đã lập tức biến thành hai mảnh, mà Trịnh Xá chính là đối tượng hứng chịu toàn bộ, nếu như hắn không bị chút thương tổn nào, vậy thực lực của hắn chắc chắn không phải tăng thứ tư cao cấp nữa, mà tuyệt đối là cấp độ cao nhất của Thánh nhân...

Ngay lúc Trịnh Xá phun ra một ngụm máu rút lui, hắn rốt cuộc không nhịn được hét lớn lên, trong lúc bất tri bất giác, hắn rõ ràng sử dụng giọng điệu vẫn nói với Trương Hằng của Trung châu đội lúc trước.

Giờ phút này hai người Trương Hằng và Lý Cương Lôi cũng đang vô cùng khổ sở, tuy vậy nỗi khổ của hai người lại không giống nhau, Lý Cương Lôi phải toàn lực vận hành phòng điều khiển, mà năng lượng của cái phòng điều khiển này chỉ còn chưa đến 2%, muốn hoàn thành nhiệm vụ chia cắt thế giới căn bản là không có khả năng. Vì vậy Lý Cương Lôi chỉ có thể sử dụng năng lượng để cắt đứt một số điểm kết nối quan trọng nhất, đồng thời phải tính toán xem cắt đứt điểm này cần tiêu hao bao nhiêu năng lượng, bao nhiêu thời gian, tuy phòng điều khiển có vi xử lý siêu cấp, nhưng muốn vừa tiết kiệm năng lượng vừa chọn đúng điểm kết nối hợp lý nhất, đồng thời cũng là phương án nhanh nhất, quá trình tính toán như vậy quả thực là không dễ dàng.

Đồng dạng, Trương Hằng cũng đang khổ sở không thôi, chỉ khác ở chỗ hắn không phải tính toán vô số khả năng trong thời gian ngắn, mà là phải tiêu hao một lượng tinh lực lớn để điều khiển Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp. Bởi vì cái bảo tháp này vẫn chưa được luyện hóa, Trương Hằng không thể điều khiển một cách tự nhiên như cử động cơ thể, cần phải dùng ý thức cẩn thận khống chế từng luồng khí tức huyền hoàng mới được. Mà hắn cần điều khiển vài luồng khí tức như vậy một lúc, một luồng là để bảo trụ tính mạng cho Lý Cương Lôi, một luồng để bảo vệ phòng điều khiển, mấy luồng còn lại thì để cắt đứt kết nối. Đồng thời phân tán chú ý lực đến mấy phương hướng, chỉ sau hơn mười giây, Trương Hằng đã cảm thấy đầu mình đau như búa bổ, hắn vẫn chưa mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, chia tách tinh thần ra như vậy là chuyện vô cùng khó khăn.

Khi thanh âm của Trịnh Xá truyền đến, Lý Cương Lôi lập tức sử dụng tính năng quét hình của phòng điều khiển, từ lúc thân thể Trịnh Xá bỗng nhiên bất động, đến khi hắn bị mấy luồng năng lượng đánh bay sau đó hét lớn, một loạt quá trình này hai người Trương Hằng và Lý Cương Lôi đều nhìn thấy rõ ràng. Thừa dịp Trịnh Xá bị văng ra xa, mấy chục con quái vật hình thái khác nhau đồng loạt bay lên từ dưới khe hở, hơn mười con lao nhanh về hướng phòng điều khiển, mấy chục con khác thì lao về phía Trịnh Xá. Trong mắt của mấy con quái vật này, phản ứng năng lượng tại vị trí của Trịnh Xá vô cùng khổng lồ, đối với Vu tộc mà nói, đây chính là mỹ vị không gì sánh bằng, vì thế bọn chúng tự nhiên là muốn cắn nuốt Trịnh Xá trước tiên.

- Nguy rồi!

Trương Hằng vội vàng dừng quá trình cắt đứt kết nối lại, vô số khí tức huyền hoàng lập tức rủ xuống từ trên đỉnh bảo tháp, đám quái vật đang lao đến thậm chí ngay cả trốn tránh một chút cũng không thể, trực tiếp bị khí tức huyền hoàng cố định trên mặt đất không thể động đậy. Có điều dù sao Trương Hằng vẫn chưa thể sử dụng hoàn toàn năng lực của bảo tháp, theo thời gian dần trôi, một số con đã bắt đầu đứng

dậy, chuẩn bị tiến hành công kích với phòng điều khiển, mà bên kia, Trịnh Xá lại nhắc người khổng lồ màu xanh lên, quật qua quật lại vài vòng, đánh mấy chục con quái vật khác vắng ra.

- Trương Hằng! Vẫn chưa xong sao? Nhanh lên một chút, nếu không... chúng ta nhất định sẽ chết!

Trương Hằng đang ở trong phòng điều khiển cũng không phản bác được, sao hắn có thể không biết tiếp tục kéo dài thêm nữa là chết chắc? Nhưng mà sức người thì có hạn, do đó hắn cũng chỉ có thể hét lớn:

- Mẹ kiếp, Trịnh Xá, người kiên trì thêm 30 giây cho ta! Chỉ cần 30 giây! Đừng có làm ta phân tâm, nếu không thì không chỉ chúng ta xong đời, những người đang ở Atula đạo cũng sẽ chết chắc!

Sau khi nói xong, hắn cũng mặc kệ phản ứng của Trịnh Xá như thế nào, lại toàn lực vận dụng khí tức huyền hoàng cắt đứt kết nối của Địa ngục đạo. Vốn đã bị đánh đến mức nổi giận, nghe Trương Hằng nói như vậy, sự tức giận của Trịnh Xá cũng càng bạo phát, hắn không hề nghĩ ngợi rút Hổ Hồn đạo ra chém thân thể người khổng lồ siêu cấp thành hai đoạn, sau đó hét lên:

- Đến đây, không đại khai sát giới là không được, cho các người xem, thế nào là sức mạnh của thế giới luân hồi!

Khi tiếng nói vừa dứt, hắn đã lao đến phía trước một con quái vật gần nhất, dưới một đạo không gian lập tức bị nghiền nát, đất gió lửa nước đều xuất hiện, mà con quái vật kia ngay cả chống cự một chút cũng không thể, trực tiếp bị một đạo chém thành hư vô. Sau khi giết chết con quái vật này, Trịnh Xá vẫn không hề ngừng lại, một giây sau đã tiếp tục xông tới trước mặt một con quái vật cực lớn khác, lại một đạo chém ra, con quái vật này cũng lập tức tan biến.

Hai con quái vật bị chém chết trong thời gian ngắn, những con còn lại đều lập tức gào thét, tuy Vu tộc không có thần trí, nhưng chúng lại có bản năng chiến đấu, có thể cảm nhận được thực lực của Trịnh Xá. Vì vậy khi thấy có nguy hiểm đến tính mạng, tất cả quái vật đều lập tức mặc kệ phòng điều khiển, đồng thời sử dụng công kích mạnh nhất của bản thân đánh về hướng Trịnh Xá, từng luồng năng lượng khổng lồ điên cuồng bay đến, chấn động, hỏa diễm, băng sương, lôi điện... gần như tất cả các loại thuộc tính đều xuất hiện. Sức chiến đấu kết hợp của mấy chục con quái vật này thật sự là khủng bố, cho dù là Trịnh Xá cũng không dám cứng rắn ngăn cản, chỉ có thể sử dụng tốc độ của Hồng hoang khai thiên tích địa tránh né bốn phía. Mà ở sau lưng hắn, đất trời đều tan nát, những nơi năng lượng đi qua đều biến thành không gian vụn vụn, chỉ sau mấy giây ngắn ngủi, vô số đám mây hình nấm đã xuất hiện, thế giới này đã triệt để tan vỡ rồi, hơn nữa theo ảnh hưởng của năng lượng cùng các vụ nổ khổng lồ, những nơi còn lại của Địa ngục đạo cũng dần sụp đổ.

Chiến đấu của cấp bậc tiếp cận với Thánh nhân chính là như vậy, cường độ chiến đấu, phạm vi ảnh hưởng đều vô cùng kịch liệt, chiến trường tan nát, thế giới cũng tan vỡ. Khó trách lúc trước chiến đấu của hai tập đoàn Thánh nhân và Tu chân giả lại phá nát vô số hành tinh, hủy diệt vô số thế giới, đây là mức độ của Hồng Hoang đại chiến, mặc dù dùng thực lực của Trịnh Xá, cũng không đủ để thay đổi chiến cuộc, trước mắt hắn gần kề chỉ là kéo dài thời gian mà thôi...

Ở một vị trí khác, Trương Hằng và Lý Cương Lôi cũng đang liều mạng hết cỡ, hai người không ngừng cắt đứt các điểm kết nối của Địa ngục đạo, hoặc là dùng phòng điều khiển, hoặc là dùng khí tức huyền hoàng cưỡng ép cắt đứt. Cứ liên tục như vậy, mấy chục giây sau, rốt cuộc Địa ngục đạo cũng bị tách ra khỏi Lục đạo, mà theo điểm kết nối cuối cùng bị cắt đứt, trên đỉnh của bầu trời, thông đạo kết nối với Ngạ quỷ đạo do Trịnh Xá và Trương Hằng liên hợp tạo ra cũng dần trở nên nhỏ bé. Chiều theo khuynh hướng này, trong vòng tối đa 10 giây, thông đạo liên kết này sẽ triệt để biến mất, lúc đó Địa ngục đạo sẽ trở thành một thế giới trôi dạt, rất có thể sẽ rơi xuống, trở thành một bộ phận của Vực sâu không đáy.

- Trịnh Xá!

Trương Hằng hét lớn một tiếng, bởi vì thời gian khẩn cấp, hắn không thể giải thích được gì, chỉ hét lớn một câu sau đó lập tức dùng khí tức huyền hoàng bao trùm phòng điều khiển, đẩy phòng điều khiển bay về phía thông đạo trên bầu trời với tốc độ nhanh nhất có thể.

Giờ phút này Trịnh Xá ở phía dưới đang bị vô số năng lượng đủ loại thuộc tính bao vây, nếu không phải là hắn có thể phá vỡ không gian, chỉ sợ đến lúc này đã không toàn mạng. Chiến đấu với Vu tộc chiến đấu thực sự quá kịch liệt, giờ phút này năng lượng trong cơ thể Trịnh Xá đã tiêu hao 80%, nếu còn tiếp tục kéo

dài nữa, sau tới đa mươi giây năng lượng của hắn sẽ cạn kiệt. Một khi hắn không thể duy trì Hồng hoang khai thiên tích địa, như vậy Vu tộc sẽ lập tức xé hắn thành mảnh nhỏ, hiện tại chính là thời khắc sinh tử của Trịnh Xá rồi...

Có điều Trương Hằng đang chạy trốn cũng không có ý định vứt bỏ hắn, khi Trịnh Xá đang định liều mạng phá vỡ vòng vây, vô số khí tức huyền hoàng bỗng nhiên rủ xuống từ trên đỉnh phòng điều khiển, cứ như vậy cản trở công kích của Vu tộc. Tuy chỉ vài ba giây sau khí tức huyền hoàng đã bị đánh nát, nhưng cũng đủ cho Trịnh Xá trốn thoát, hắn lập tức điên cuồng bay về phía phòng điều khiển. Tốc độ của Trịnh Xá còn nhanh hơn rất nhiều so với tốc độ của phòng điều khiển, mắt thấy thông đạo đã càng lúc càng nhỏ, hắn lập tức nói:

- Trương Hằng! Người chịu trách nhiệm ngăn cản Vu tộc, ta chịu trách nhiệm đẩy phòng điều khiển vào Nga quỹ đạo!

Nói xong, hắn cũng mặc kệ câu trả lời của Trương Hằng là cái gì, chỉ điên cuồng vận hành ma lực cùng chân nguyên lực, sau đó trực tiếp dùng tay đẩy phòng điều khiển bay về phía trước, tốc độ của quả cầu màu đen này lập tức được gia tăng gấp cả chục lần, càng lúc càng đến gần thông đạo trên bầu trời...

Thế nhưng chính vào lúc mọi người vô cùng tiếp cận với thông đạo, động tác của Trịnh Xá và cả ba người trong phòng điều khiển đều bỗng nhiên dừng lại, quả cầu màu đen đang toàn lực lao về phía trước cũng đứng yên tại chỗ. Mà ở cách đó không xa, mấy chục con quái vật đang lao tới với tốc độ cực nhanh, bọn chúng đã sử dụng một trong những năng lực của tầng thứ năm, gia tốc thời gian, đẩy mạnh tốc độ của bản thân, tốc độ như vậy đã gần như không chênh lệch gì so với trạng thái Hồng hoang của Trịnh Xá!

- Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp!

- Hồng hoang khai thiên tích địa!

Ở thời khắc cuối cùng này, vô số khí tức huyền hoàng lại một lần nữa tuôn trào, mấy chục con quái vật lập tức bị giam cầm, tuy chỉ có thể ngăn trở trong giây lát, nhưng chính giây lát này là cơ hội để Trịnh Xá phá vỡ cấm chế ngưng đọng thời gian, đất gió lửa nước đồng thời xuất hiện, Trịnh Xá dùng toàn lực ném quả cầu màu đen về phía thông đạo, khí tức huyền hoàng cũng liều mạng cường ép ngăn thông đạo không tiếp tục thu nhỏ, trong một sát na như vậy, rốt cuộc quả cầu màu đen cũng mang theo ba người đột phá ra khỏi Địa ngục đạo, nháy mắt sau, thông đạo kết nối đã biến mất, mơ hồ trong đó vẫn còn tiếng gào thét của Vu tộc...

- Sống sót rồi.

Lý Cương Lôi lơ lửng giữa các trụ thủy tinh, hắn nhắm mắt lại, nói với vẻ hữu khí vô lực.

- Sống sót...

Trương Hằng không còn chút sức lực nào, đổ ầm xuống đất giống như động vật không xương sống, hắn chỉ thốt ra được hai chữ như vậy.

- Ách, sống sót.

Sau khi tiến vào phòng điều khiển Trịnh Xá giống như đã mệt mỏi tới mức sắp chết đến nơi, hắn cũng nằm lăn ra đất không hề giữ hình tượng, ngửa đầu lên trời thì thào.

Sống sót rồi... Thật sự sống sót rồi.

259. Chương 259: Trở Về (ngũ)

Sau khi trải qua thời khắc sinh tử, ba người thậm chí sức lực để nói chuyện cũng không có, chỉ nằm lăn trên mặt đất thở dốc kịch liệt, không biết bao nhiêu lâu sau, đến khi có vài tiếng gầm rú truyền đến từ bên ngoài phòng điều khiển, Trịnh Xá mới uể oải đứng dậy, đi đến lối vào phòng điều khiển sau đó quát lớn:

- Tất cả biến ngay cho ta!

Bên ngoài phòng điều khiển là một số loại quái vật của Nga quý đạo, tuy hình thể xác thực rất khủng bố, nhưng đối với Vu tộc hoặc là Trịnh Xá mà nói, những sinh vật này thật sự không đáng để vào mắt, sau khi Trịnh Xá hét một tiếng, tất cả đều vội vàng chạy trốn, thậm chí một vài sinh vật có thực lực mạnh hơn càng là bị đè sấp xuống đất, cử động một chút cũng không thể.

Trịnh Xá thở ra một hơi, hần bước đến trước mặt Trương Hằng, sau đó nói:

- Chúng ta lập tức trở về thế giới thực tế đi, thế giới phim kinh dị trọng điệp vẫn đang tiếp diễn, chúng ta đã ở trong Lục đạo luân hồi khoảng hai tháng rồi, có trời mới biết bên ngoài đã xảy ra những chuyện gì...

Do lúc trước không chế Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp tiêu hao quá nhiều tinh lực, hiện tại Trương Hằng ngay cả sức lực để đứng dậy cũng không có, khi nghe Trịnh Xá nói như thế, hần chỉ có thể cười khổ:

- Yên tâm đi, khi chúng ta tiến vào Lục đạo luân hồi, thời gian bên ngoài đã tạm thời đình chỉ, tương tự như lúc ở trong Chủ thần không gian, một thành viên hoán đổi thời gian tiến vào thế giới phim kinh dị để nghỉ ngơi hoặc là rèn luyện, tuy cá nhân người đó đã trải qua thời gian rất dài, nhưng đối với những người ở lại thì chỉ là một nháy mắt mà thôi.

Nghe vậy Trịnh Xá lập tức thở phào nhẹ nhõm, có điều hần vẫn tiếp tục nói:

- Tuy là như thế, nhưng mà chúng ta cũng không thể ở trong thế giới này mãi được, chừng nào còn chưa giải quyết xong thế giới phim kinh dị, ta thực sự là không thể ngủ yên!

Trương Hằng trầm mặc một lúc, sau đó mới lên tiếng:

- Vậy còn ta thì thế nào? Người chuẩn bị ta xử lý ra sao? Ha ha, sẽ không phải là giam ta tại Bắc Kinh chứ? Cho dù ta có Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, nhưng mà nếu người thực sự định làm như vậy... ta căn bản là không có sức phản kháng.

Không trả lời câu hỏi của Trương Hằng, Trịnh Xá chỉ ngồi xuống rồi lấy ra một ít đồ ăn từ trong nạp giới, sau đó lại tiếp tục lấy ra một bình rượu, hần vừa mở nắp bình rượu vừa nói:

- Chiến đấu lâu như vậy ta đói bụng lắm rồi, chúng ta ăn chút gì đó đi.

Trương Hằng sững sốt một chút, hần quay đầu nhìn về phía Trịnh Xá rồi nói:

- Đây, ta hỏi ngươi là định xử lý ta như thế nào cơ mà?

Trịnh Xá lại vỗ vai Trương Hằng một cái khiến hần muốn gãy cả xương, đồng thời cao giọng nói:

- Không phải ngươi đã cùng kẻ vai chiến đấu với ta rồi sao? Ta không nhớ đã từng xử lý chiến hữu sòng vai với mình khi nào? Ngươi là người xếp đặt những chuyện xảy ra với ta, có lần nào thấy ta xử lý đồng đội của mình?

Trương Hằng cứ như vậy sững sốt một lúc lâu, sau đó mới phá lên cười, không tiếp tục bàn về vấn đề này nữa, chỉ cầm lấy bình rượu uống một ngụm lớn, vị cay tinh khiết của rượu chảy vào yết hầu lập tức khiến hần ho đỏ cả mặt mũi.

Trịnh Xá lập tức cười lớn, hần đoạt lấy bình rượu trên tay Trương Hằng rồi nói:

- Ha ha, ngươi chưa từng uống qua rượu Mao Đài hai trăm năm tuổi bao giờ đúng không? Đây chính là rượu cực phẩm hoán đổi từ chỗ Chủ thần, người bình thường căn bản là muốn uống một ngụm cũng khó.

Nói xong, hần trực tiếp nốc một ngụm lớn từ miệng bình, động tác và khí chất đều vô cùng hào sảng, Trương Hằng thì vẫn đang ho sặc sụa, sau khi ho xong hần mới nhìn về phía Lý Cương Lôi với vẻ khó xử. Tuy Lý Cương Lôi vẫn được khí tức huyền hoàng bao bọc, không cần phải lo về vấn đề tính mạng, nhưng mà tinh thần của hần thì đã cạn kiệt rồi. Sau khi giành giật từng giây, toàn lực tập trung cắt đứt kết nối của Địa ngục đạo, Lý Cương Lôi đã rơi vào hôn mê, đoán chừng trước khi được Chủ thần chữa trị toàn thân, hần sẽ không thể nào tỉnh lại.

Trương Hằng thở dài:

- Lúc trước bởi vì tình huống khẩn cấp, có rất nhiều chuyện chưa kịp nói với người. Hiện tại ta sẽ nói cho người biết rõ thân phận của mình, cùng với cả lai lịch của Vô hạn thế giới...

-... Đó là khi ta còn nhỏ, do bị người khác khi dễ, coi thường, không có cách nào phản kháng, cho nên ta bắt đầu viết tiểu thuyết, mà nội dung của những tiểu thuyết ta viết, lại có thể tự phát triển...

-... Sau đó ta thiết kế thế giới quan của Vô hạn khủng bố, từ lúc vũ trụ sơ khai cho đến khi Hồng Hoang đại chiến chấm dứt, Thánh nhân và Tu chân giả biến mất...

-... Vô hạn khủng bố kết thúc, phần tiếp theo xuất hiện, lúc này ta liên lạc với một thí nghiệm thể của kế hoạch Long Hồng, yêu cầu người này giúp ta hoàn thành một chuyện...

-... Thẳng đến khi bọn họ sử dụng Phong Thần bảng kéo ta vào Vô hạn thế giới, bản thân ta cũng không ngờ mình có thể thật sự đến thế giới này, đây chính là những chuyện ta đã trải qua.

Trương Hằng nói tất cả mọi chuyện với Trịnh Xá, không hề có chút giấu diếm nào, mà sau khi nói xong, hắn cũng mặc kệ phản ứng của Trịnh Xá như thế nào, chỉ cầm lấy đồng hồ ăn Trịnh Xá lấy ra từ nệm gối, bắt đầu ăn ngấu nghiến... Hắn thực sự rất đói bụng, một trường chiến đấu vừa rồi đã gần như hút cạn tinh lực cùng thể lực của hắn, giờ phút này hắn chỉ quan tâm đến chuyện ăn thật no ngủ thật ngon.

Mà sau khi nghe Trương Hằng nói, Trịnh Xá lại kinh ngạc không thôi, tuy lúc Sở Hiên còn sống đã suy đoán đại khái về kẻ chế tạo cái hộp, nhưng mà đồng dạng, ngay cả Sở Hiên cũng không thể suy đoán bên ngoài cái hộp là thế giới như thế nào. Giống như là một người từ khi sinh ra đã mù lòa sẽ không cách nào hình dung màu sắc là thứ gì, sinh vật bên trong cái hộp vĩnh viễn không cách nào biết được bên ngoài cái hộp rốt cuộc ra sao.

Nhưng mà ai ngờ đáp án lại đơn giản như vậy? Bên ngoài cái hộp rõ ràng cũng là một thế giới thực tế khác, chỉ là một thế giới bình thường mà thôi, mấu chốt vấn đề chỉ là do năng lực “tác giả” của Trương Hằng, ít nhất là Trịnh Xá nghĩ như vậy.

- Được rồi, về vấn đề cái hộp cứ để cho những trí giả đau đầu đi, có điều ta rất ngạc nhiên, vì sao bọn họ lại dùng Phong Thần bảng kéo người vào Vô hạn thế giới? Chẳng lẽ bọn họ không biết sao? Người là chuyện xấu lớn nhất, dù sao người cũng là người sáng tạo, giống như cái Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp này vậy, chỉ cần cho người thời gian phát triển, đối với bọn họ mà nói sẽ là một uy hiếp cực lớn.

Trịnh Xá hỏi với vẻ khó hiểu, Trương Hằng nở nụ cười lạnh, hắn vỗ vỗ vào vai Trịnh Xá rồi nói:

- Không phải ai cũng hảo tâm như người đầu, người biết tại thế giới thực tế, những người đọc Vô hạn khủng bố gọi người là cái gì không? Thánh mẫu a, đại tinh tinh, đầu đầy cơ bắp, còn nói số phận của người chính là bị Sở Hiên tính kế, có lẽ nên kéo người ra ngoài thế giới thực tế một lần, cho người tận mắt nhìn xem độc giả hình dung mình như thế nào... Hắc hắc, người cho rằng Clone Sở Hiên, cùng với những người giữ Phong Thần bảng còn lại đều là hảo tâm sao? Không, mục đích của bọn họ là lấy được những bí mật của Vô hạn thế giới, lấy được lực lượng của ta, hoặc là năng lực của ta.

- Phong Thần bảng là vũ khí xác suất nhân quả mạnh nhất, là tạo vật cao cấp hơn cả Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, Đông hoàng chung, ngoài việc dùng để xoay chuyển nhân quả, thay đổi càn khôn, Phong Thần bảng còn có một cách sử dụng khác. Đó chính là nếu như dung hợp Phong thần bảng với thân thể, cho dù là người thường, cũng sẽ có thể sử dụng lực lượng cấp độ của tầng thứ năm, lập tức trở thành Thánh nhân vĩnh hằng bất diệt!

Trịnh Xá nhún vai với vẻ bất đắc dĩ:

- Những cái gì Thánh mẫu, đại tinh tinh, đầu đầy cơ bắp... là người nói đùa đúng không? Hình tượng của ta hẳn không thể nào kém cỏi đến mức như vậy a? Mà trở lại chuyện chính, Phong Thần bảng lợi hại như vậy, người lại là tác giả, có thể xếp đặt cốt truyện, vì cái gì người không xếp đặt để lấy được Phong thần bảng sau đó dung hợp với bản thân? Không phải làm như vậy sẽ có thể lập tức đạt thành mục tiêu của người sao?

Trương Hằng lắc lắc đầu:

- Làm sao có thể xếp đặt một cách đơn giản như vậy? Hơn nữa muốn lấy được bao nhiêu thì cũng phải mất đi bấy nhiêu, đây chính là định luật lớn nhất của Vô hạn thể giới, người cho rằng ta là tác giả thì có thể là ngoại lệ chắc? Ngay cả ta cũng phải tuân thủ quy luật mình đã định ra lúc ban đầu, đồng dạng, Thánh nhân sinh ra nhờ dung hợp với Phong thần bảng, kỳ thực cũng chỉ là ngụy Thánh nhân mà thôi, không phải Thánh nhân chân chính, hơn nữa còn có một tai hoạ ngầm tiềm ẩn rất lớn. Khi bọn họ sử dụng năng lượng của đa nguyên vũ trụ đến một mức độ nhất định, toàn bộ vũ trụ đều sẽ tiến hành bài xích đối với bọn họ, khi đó sẽ phát sinh chuyện gì ngay cả ta cũng không thể tưởng tượng được. Bởi vì lúc trước ta chỉ thiết lập đến đó thôi, kế tiếp có chuyện gì xảy ra là do nội dung tự phát triển quyết định.

Nghe được một số bí mật của Vô hạn thể giới, Trịnh Xá cũng rất hứng thú, khi Trương Hằng nói xong, hắn mới cầm thức ăn lên, bắt đầu ăn một cách ngon lành, kể cả bình rượu Mao Đài cũng uống cạn, sau đó vừa vỗ bụng vừa nói:

- Lúc trước người có nói đến Thánh nhân nội vũ trụ, đó là cấp độ như thế nào? Với lại sau khi Hồng hoang đại chiến kết thúc, những Thánh nhân của nhân loại đã đi đâu? Đối với những vấn đề liên quan đến Thánh nhân và hệ thống lực lượng ta còn muốn hỏi người rất nhiều, dù sao người cũng là tác giả.

Trương Hằng lại lắc đầu, hắn thở dài:

- Sau khi Hồng hoang đại chiến chấm dứt có chuyện gì xảy ra, vì sao Thánh nhân và tập đoàn Tu chân giả lại biến mất, bọn họ đang ở đâu. Những điều này ta đều không biết, nhưng mà ta cảm thấy, có một âm mưu phía sau tất cả những chuyện này, một kế hoạch rất lớn...

- Có lẽ, Thánh nhân và tập đoàn Tu chân giả đang chăm chú quan sát chúng ta từ nơi nào đó... Có lẽ, chúng ta gần kề chỉ là quân cờ mà thôi.

260. Chương 260: Kết Thúc (nhất)

- Quân cờ sao? Từ khi tiến vào thể giới luân hồi, ta đã sớm trở thành quân cờ, nhưng mà trở thành quân cờ và mặc cho người định đoạt lại là hai chuyện khác nhau, có lẽ có đại năng giả dùng chúng ta làm quân cờ, như vậy hắn cũng nên chuẩn bị tinh thần có lúc bị cắn ngược trở lại... Khi đồng đội của ta hồi sinh, chính là thời điểm chúng ta bắt đầu phản kích! Cứ chờ xem, xem nhẹ Trung châu đội, xem nhẹ ta, còn có xem nhẹ Sở Hiên, bọn hắn nhất định sẽ rất thảm!

Đây là câu trả lời của Trịnh Xá, chỉ là bỗng nhiên Trương Hằng lại cảm thấy mình bị nhiễm thói quen bủn rủn của Lý Cương Lô... Ách, mặc dù thực lực của người rất mạnh, nhưng mà đối mặt với Thánh nhân và tập đoàn Tu chân giả, thực sự là không có tác dụng gì, người duy nhất có thể khiến cho đám đại năng giả này chịu đau khổ... đoán chừng vẫn chỉ có tên biến thái Doraemon, hơn nữa cũng chỉ có hắn, mới có thể đối kháng với Clone Sở Hiên đã đi theo Phản diện.

- Bất kể như thế nào, ta cũng nhất định sẽ giúp người nhanh chóng hồi sinh thành viên Trung châu đội, đặc biệt là Sở Hiên.

Trịnh Xá lập tức trở nên hưng phấn, hắn cũng mặc kệ trạng thái của Trương Hằng và Lý Cương Lô như thế nào, chỉ thúc giục Trương Hằng dịch chuyển những thành viên tiểu đội luân hồi còn lại đến đây, sau đó lập tức trở lại thể giới thực tế. Hiện tại Trương Hằng đã nắm giữ phòng điều khiển, chỉ cần có đầy đủ năng lượng, như vậy cái phòng điều khiển này có thể khống chế toàn bộ các thể giới của Lục đạo, dịch chuyển trong phạm vi nghìn kilomet chỉ là chuyện vặt, đương nhiên, điều kiện tiên quyết vẫn là phải có năng lượng.

- Nói đến năng lượng thì... Đá hiện giả ta đưa cho người lúc trước cũng có thể xem như một loại vật phẩm vô hạn năng lượng, là tạo vật do thuật sĩ luyện kim phân hệ da trắng dùng lộ tuyến nhân quả chế tạo ra. Tuy so với Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp thì xác thực là kém xa vạn dặm, nhưng đối với người mà nói lại là cực phẩm số một, ít nhất người không cần lo lắng về vấn đề năng lượng cho Đông hoàng chung nữa.

Trương Hằng nói với Trịnh Xá, tiếp đó lại giật dây, nhờ Trịnh Xá nạp thêm năng lượng cho phòng điều khiển...

Điểm này không thể không đề cập một chút về nguồn năng lượng của Đá hiền giả, chính như lời Trương Hằng nói, nguồn gốc năng lượng của Đá hiền giả là lộ tuyến nhân quả, mà đặc điểm lớn nhất của lộ tuyến nhân quả chính là phải có người sử dụng mới có thể khởi động. Nói một cách khác, Đá hiền giả không cách nào hoạt động như pin, chỉ cần lắp đặt là xuất hiện năng lượng, nhất định phải có một người sử dụng ý thức hấp thu năng lượng.

- Nói cách khác... Ý người là ta phải đưa ý thức của mình vào Đá hiền giả, sau đó đóng vai trò vật dẫn, truyền luồng năng lượng này vào phòng điều khiển? Tại sao ta lại bỗng nhiên có cảm giác rất xấu chứ? Trường hợp như vậy hình như trước đây ta đã từng gặp qua rồi.

Trương Hằng cười hắc hắc:

- Yên tâm đi, ta không phải là Sở Hiền, không có khả năng biến người thành vật thí nghiệm, thứ này rất an toàn, đối với cường giả đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư cao cấp như người, chỉ cần không cưỡng ép hấp thu, chỉ làm vật dẫn mà nói... luồng năng lượng này nhất định không gây nên thương tổn cho người, chẳng qua là có thể trong quá trình truyền năng lượng sẽ có chút không thoải mái...

Lúc này Trịnh Xá mới mãnh liệt vỗ đầu một cái rồi nói:

- Nghĩ ra rồi, tình cảnh này thật sự là cực kỳ giống như khi Sở Hiền tiến hành trúc cơ cho ta... Người xác nhận thứ này rất an toàn sao?

Trương Hằng lập tức cảm thấy đầu đầy mồ hôi, trên thực tế, nếu đặt bản thân bên cạnh Trịnh Xá, dùng góc độ của hắn để cảm nhận vấn đề, như vậy có thể lập tức minh bạch nguyên nhân của cảm giác bị phẫn trong lòng hắn, nếu đổi một người khác vào vị trí của Trịnh Xá mà nói... rất có thể đã chết dưới tay Sở Hiền từ lâu.

- Yên nào, ta không phải là Sở Hiền, cũng không có biến thái như hắn, thứ này tuyệt đối an toàn!

Trương Hằng khẳng định, có điều trong quá trình truyền năng lượng có thể có chút ít khổ sở, những lời này hắn lại chỉ nói thầm trong lòng.

Trịnh Xá nhìn Đá hiền giả với vẻ rất nghi ngờ, có điều hắn lại không thể không làm theo lời Trương Hằng, hiện tại Lục đạo chỉ còn lại Ngũ đạo, tuy Ngạ quỷ đạo và Atula đạo đều không thích hợp với nhân loại, thậm chí ngay cả Súc sinh kia cũng vô cùng nguy hiểm, nhưng chỉ mình Nhân đạo đã tương đương với một châu lục rồi. Hơn nữa hoàn cảnh rất thích hợp, khí hậu ôn hòa, đất đai màu mỡ, dư sức cho vài tỷ người sinh sống, nếu thật sự gặp phải thế giới phim kinh dị cấp độ diệt thế, ngay cả các thành viên tiểu đội luân hồi cũng bất lực, như vậy có thể sử dụng Nhân đạo làm nơi lánh nạn, đây cũng là tác dụng của Lục đạo mà Trương Hằng đã nói với Trịnh Xá lúc trước.

- Vậy thì... người bước vào đi.

Nghĩ đến liền làm, Trịnh Xá cầm Đá hiền giả đứng tại một khu vực được tạo thành từ tinh thạch, còn Trương Hằng thì lơ lửng giữa những trụ thủy tinh, dưới sự khống chế của hắn, mặt đất dưới chân Trịnh Xá dần sáng lên. Theo Trịnh Xá nhắm hai mắt lại, đưa ý thức của mình vào trong Đá hiền giả, một luồng năng lượng thuần khiết vô cùng khổng lồ lập tức xuất hiện. Đẳng cấp của luồng năng lượng này cũng không quá cao, ít nhất là thấp hơn không ít so với chân nguyên lực và ma lực trong cơ thể hắn, nhưng vẫn cao hơn nhiều so với nội lực và năng lượng vampire. Tuy đẳng cấp không cao, nhưng mà tổng lượng thì lại vô cùng khổng lồ, giống như trời như biển, có điều may mà đúng như lời Trương Hằng nói, luồng năng lượng này không tạo nên thương tổn gì với thân thể hắn, chỉ dần truyền xuống mặt đất bằng tinh thạch dưới chân, quá trình tựa hồ rất thuận lợi, chẳng qua là... cảm giác đáng chết!

Trịnh Xá chỉ cảm thấy giống như có vô số kiến bò trên người, lại vừa giống như có vô số người đang dùng tay chà xát vào thân thể hắn, tất cả các bộ phận... thậm chí là những khu vực ẩn cảm, loại cảm giác này quả thực là không xong cực độ, hắn thật sự là hận không thể vứt Đá hiền giả qua một bên, sau đó dùng tay gãi ngứa trên người.

Chỉ là lúc trước Trương Hằng đã từng nói, tuy Đá hiền giả rất ổn định, nhưng mà năng lượng thì vẫn là năng lượng, chỉ sợ trong toàn bộ đa nguyên vũ trụ, cũng chỉ có khí tức huyền hoàng của Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp là bình hòa yên tĩnh. Vì thế hiện tại Trịnh Xá quả thực chính là bị cố định tại chỗ, trừ phi quá trình truyền năng lượng hoàn tất, còn không thì hẳn nhất định phải đứng yên bất động.

Không thể cử động, cũng không thể mở miệng nói chuyện, Trịnh Xá chỉ có thể cắn răng chịu đựng, hẳn thực sự là rơi vào tình cảnh muốn sống không được, muốn chết cũng không xong, đối với hắn mỗi một giây đều giống như ở trong Địa ngục. Không biết bao nhiêu lâu sau, đến khi Trương Hằng hét lớn đã xong, lúc này Trịnh Xá mới nằm lún xuống đất, hắn cũng bất chấp có mất hình tượng hay không, bắt đầu điên cuồng gãi khắp thân thể.

- Trương Hằng! Người muốn bị ta đánh thành tiểu bánh bánh đúng không? Thứ này thống khổ như vậy, người lại rõ ràng không nói cho ta biết một tiếng!

Trương Hằng cũng cảm thấy có chút đuối lý, hắn chỉ cười khổ vài tiếng, một lát sau mới nói:

- Năng lượng của phòng điều khiển đã đầy, cũng may người là Trịnh Xá, nếu đổi một người khác đến, căn bản là không cách nào chịu được năng lượng khổng lồ như vậy, nhất định sẽ bị chôn vùi trong nháy mắt. Tốt, hiện tại ta sẽ dịch chuyển tất cả mọi người đến đây, chúng ta sẽ nghỉ ngơi hai ngày, sau đó lập tức trở về thế giới thực tế!

Nói xong, Trương Hằng cũng không dám để ý đến Trịnh Xá vẫn đang nổi giận dè dè nữa, chỉ toàn lực vận hành phòng điều khiển, tìm kiếm dấu hiệu của sinh mạng thể bên trong Lục đạo, tiếp đó khởi động tính năng dịch chuyển, đưa tất cả đến phòng điều khiển.

261. Chương 261: Kết Thúc (nhị)

Chỉ sau chốc lát, trong phòng điều khiển đã xuất hiện nhiều khu vực không gian vắng vẻ, tiếp đó một đám người sắc mặt mơ màng xuất hiện, phân đội do Lăng Tân dẫn đầu, cùng với hai người Minia và Nataya đang ở chung một chỗ. Tất cả đều bị Trương Hằng dịch chuyển đến trong nháy mắt, trong lúc nhất thời bởi vì hoàn cảnh thay đổi quá kịch liệt, mọi người đều chưa phục hồi lại được tinh thần.

Vài giây sau, khi nhìn thấy Trịnh Xá đang nằm dưới đất, cùng với Trương Hằng đang lơ lửng giữa không trung, mọi người đều lập tức tiến vào trạng thái đề phòng, hết sức chăm chú nhìn về phía Trương Hằng. Tuy vậy cũng có mấy người toàn thân như nhũn ra không ngừng lui về phía sau, theo như tình hình trước mắt mà nói, thanh niên đang lơ lửng giữa không trung này rõ ràng là đánh bại Trịnh Xá... Tạm thời không tính đến chuyện Trịnh Xá thua như thế nào, hoặc là Trịnh Xá còn sức chiến đấu hay không, nhưng Trịnh Xá xác thực là đang nằm bẹp dưới đất, còn người thanh niên kia thì đang lơ lửng giữa không trung, ai cao ai thấp vừa nhìn đã hiểu ngay. Cách nghĩ của mấy người này cực kỳ đơn giản, ngay cả Trịnh Xá cũng đánh không thắng, như vậy bọn họ khẳng định không quá đáng là con sâu cái kiến, cho nên chẳng thà lập tức chạy trốn. Chẳng qua là bọn họ lại không cẩn thận suy nghĩ, nếu như ngay cả Trịnh Xá cũng bị đánh bại, vậy bọn họ còn có thể chạy trốn được sao?

Tuy vậy cũng may, Trịnh Xá kịp thời mở miệng, mọi người còn chưa có hành động gì, Trịnh Xá đã ngồi dậy từ trên mặt đất rồi nói:

- Đã xảy ra một vài chuyện, có điều vấn đề đã được giải quyết triệt để, mấy người này đều là chiến hữu của chúng ta, lúc trước có chút hiểu lầm, mọi người không cần tiếp tục phòng bị nữa... Tóm lại chúng ta sẽ nghỉ ngơi thật tốt một hai ngày, đợi đến khi tinh lực của mọi người đều đã khôi phục, sẽ lập tức rời khỏi thế giới này.

Tất cả mọi người đều nhìn Trịnh Xá với vẻ kỳ quái, sau đó lại nhìn về phía Trương Hằng đang lơ lửng giữa không trung, phảng phất như đang suy đoán tình trạng của Trịnh Xá, muốn nhìn xem đến tột cùng Trịnh Xá có phải là bị bức ép hay không, hoặc là có bị giả dạng hay không.

Suy đoán như vậy tự nhiên là không có kết quả, có điều theo Lăng Tân dẫn đầu thu hồi động tác đề phòng, những người còn lại cũng dần dần buông lỏng, nhưng mà buông lỏng thì buông lỏng chứ mọi người vẫn nhìn về hướng Trịnh Xá. Nói đùa, người mạnh nhất thế giới luân hồi cho dù thế nào cũng không thể bị đánh nằm bẹp trên mặt đất như vậy à? Tóm lại, trong nội tâm những thành viên tiểu đội luân hồi đều là nghi hoặc trùng trùng điệp điệp, tất cả đều bắt đầu thi nhau thảo luận xem đến cùng có chuyện gì xảy ra.

Bên kia, Trương Hằng cũng chẳng muốn quản những việc này, hắn chỉ yên lặng đi về hướng Nataya, thiếu nữ này vẫn duy trì bộ dạng mây trôi nước chảy, mãi đến khi Trương Hằng từ giữa không trung rơi xuống, trên mặt Nataya mới lộ ra vẻ giống như vừa trút được một gánh nặng, nhẹ thở ra một hơi. Tại thời điểm nguy hiểm nhất, có trời mới biết thiếu nữ này có bao nhiêu dũng khí, đồng ý trở thành mồi nhử hấp dẫn lực chú ý của đối phương, trong nội tâm Trương Hằng thực sự là có ngàn lời muốn nói, nhưng hắn cũng không biết nên mở miệng như thế nào, một lúc lâu sau mới thốt ra được ba chữ:

- Nataya, cảm ơn.

Nataya vẫn một mực nhìn thẳng vào Trương Hằng, khi nghe thấy mấy chữ này, hai mắt nàng cũng trở nên mờ mờ, nước mắt không ngừng rơi xuống, mà nàng lại giống như không hề hay biết, trên mặt vẫn là nụ cười rạng rỡ...

Một phía khác, Trịnh Xá cũng miễn cưỡng trả lời rõ ràng được những câu hỏi của mọi người, trong đó vấn đề chủ yếu là tình trạng của Trịnh Xá cùng với tình hình hiện tại, thêm cả thân phận của mấy người Trương Hằng.

- Tên hắn là Trương Hằng, hắn là...

Khi thấy Trương Hằng khẽ lắc đầu, lúc này Trịnh Xá mới thở dài:

- Hắn là đội trưởng Bắc Dương châu đội, cũng là thành viên tiểu đội luân hồi giống như chúng ta, lúc trước đã xảy ra chút hiểu lầm, khiến cho hắn và đồng đội của hắn lầm tưởng chúng ta là địch nhân. Tuy vậy hiện tại hiểu lầm đã được hóa giải, hơn nữa vừa rồi chúng ta cũng đã hợp lực giết chết boss cuối của thế giới này, sau đó cướp được phòng điều khiển. Nói tóm lại, hiện tại đã không còn vấn đề gì đáng lo, mọi người chỉ cần nghỉ ngơi cho thật tốt là được, đợi đến khi tinh lực của chúng ta khôi phục đến trạng thái tốt nhất sẽ trở về thế giới thực tế, cho đám bạch tuộc biến dị kia một bài học!

Tất cả đều đồng ý với đề nghị của Trịnh Xá, tiếp đó mỗi người tự tìm một nơi để nghỉ ngơi, thân là thành viên tiểu đội luân hồi, đã trải qua không ít thế giới phim kinh dị, cho dù là ở trong khung cảnh kỳ lạ như hiện tại, mọi người vẫn có thể nghỉ ngơi một cách tự nhiên, mà giả sử có trời sập đi chẳng nữa, chỉ cần Trịnh Xá vẫn còn, bọn họ vẫn không thấy có gì đáng lo.

Duy chỉ có hai người Lăng Tân và Đạt Văn Hi là tiếp tục ở lại bên cạnh Trịnh Xá, mà Lăng Tân cũng không hề nhìn về phía Trịnh Xá, chỉ quan sát Trương Hằng vài lần rồi nói:

- Hắn là Trương Hằng... là một sát thủ ta từng thuê trước đây, khi đó hắn cũng không có điểm gì thần kỳ, đúng rồi, ta nhớ người từng nói trong Trung châu đội cũng có một người tên là Trương Hằng?

Trịnh Xá gật đầu nhẹ một cái, sau đó mới nói bằng giọng nhỏ nhất có thể:

- Trương Hằng là tên của hắn, lúc ở bên ngoài cái hộp tên hắn cũng là như vậy, nghe nói trong tất cả tiểu thuyết hắn viết đều có một nhân vật tên là Trương Hằng, đó là phục bút hắn lưu lại in để tiến vào bên trong cái hộp. Mặt khác, không nên nói ra thân phận của hắn, có thể sẽ gây ra ảnh hưởng không tốt, thân phận của hắn quá mức đặc thù, không nên để nhiều người biết, cứ để cho hắn dùng thân phận thành viên tiểu đội luân hồi tiếp tục tồn tại đi.

Lăng Tân gật đầu, đồng thời nói:

- Kể lại cho ta nghe những chuyện người trải qua sau khi chúng ta phân đội, ta muốn biết đến cùng có chuyện gì xảy ra.

Khi nói lời này, ánh mắt của Lăng Tân lại không tự chủ được nhìn về phía cụm khí tức huyền hoàng đang lơ lửng giữa không trung, tuy do bị khí tức huyền hoàng ngăn cách, hắn không thấy rõ được bên trong có

cái gì, nhưng mà căn cứ trên số lượng thành viên hiện thời của mấy người Trương Hằng, Lăng Tân vẫn lập tức đoán được người đang bị khí tức huyền hoàng bao phủ... Lý Cương Lôi sao?

Trịnh Xá lại lắc đầu, hắn vẫn nói với giọng rất nhỏ:

- Hiện tại không phải thời điểm thích hợp để nói mấy chuyện này, đợi sau khi mọi chuyện hoàn tất đã, đến lúc đó ta sẽ kể chi tiết lại cho người.

Lăng Tân nhìn Trịnh Xá với vẻ kinh ngạc, một lúc sau mới lên tiếng:

- Chỉ trong một thời gian rất ngắn mà người đã tán thành với hắn đến mức như vậy rồi? Xem ra... hắn thật đúng là hợp khẩu vị với người.

Trịnh Xá cười khổ một cái, hắn nhìn Lăng Tân rồi nói:

- Hắn là người càng đáng tin cậy hơn so với trong tưởng tượng của ta, cũng là một người biết quý trọng đồng đội, chỉ như thế là đủ rồi, thế sự không như ý mười phần, không lẽ người còn kỳ vọng hắn là nhân vật có trí tuệ siêu cấp, có vũ lực tuyệt đối?

Lăng Tân gật gật đầu, sau đó không hỏi thêm gì nữa, hắn cũng tùy ý tìm một nơi để nghỉ ngơi, trong lòng lặng lẽ nghĩ đến những lời của Trịnh Xá.

Trong lúc mọi người đều nghỉ ngơi, Trương Hằng cũng dịch chuyển Axis cùng những thành viên gia tộc đời thứ hai đến phòng điều khiển, chỉ là tất cả những thành viên gia tộc kia đều đã sớm phân tán đi khắp nơi, chỉ còn mỗi Axis là vẫn đang tiếp tục chờ đợi, mà Trương Hằng cũng chẳng quan tâm đến những người đã rời đi, đó là lựa chọn của bọn họ, bất kể là sướng hay khổ, đều do bọn họ tự chịu.

Sau khi nghỉ ngơi đến ngày thứ hai, Trịnh Xá và Trương Hằng đã khôi phục hơn phân nửa tinh lực, tuy không thể nói là đã đạt đến trạng thái hoàn mỹ nhất, nhưng đối mặt với một hồi chiến đấu kịch liệt cũng vẫn không thành vấn đề, vì thế sau khi thương lượng sơ qua một chút, hai người liền tụ tập tất cả thành viên tiểu đội luân hồi đến, cùng nhau bàn bạc về hành động kế tiếp.

- Như vậy sau khi ăn trưa chúng ta sẽ trở về thế giới thực tế, tuy thời gian bên ngoài vẫn một mực tạm dừng, nhưng chưa giải quyết xong Deep Rising, trong lòng ta vẫn không thể nào thoải mái.

Các thành viên tiểu đội luân hồi còn lại tự nhiên là không có ý kiến gì, tất cả đều gật đầu đồng ý, chỉ có Lăng Tân là chen vào hỏi:

- Đây là phòng điều khiển của Lục đạo, đưa chúng ta trở lại thế giới thực tế chỉ là chuyện nhỏ, nhưng mà vấn đề mấu chốt là... Có thể khống chế được Lục đạo vĩnh viễn không? Hay là sau khi tất cả chúng ta đều rời đi, Lục đạo sẽ trở lại trạng thái phong bế như trước kia, không thể khống chế được nữa?

Trương Hằng lập tức nói:

- Yên tâm đi, Lục đạo đã thuộc quyền khống chế của chúng ta, trong phòng điều khiển này đã để lại ấn ký của ta và Lý Cương Lôi, đúng rồi, có thể lưu lại tổng cộng ấn ký của năm người, trừ ấn ký của ta và Lý Cương Lôi ra còn có thể lưu thêm ba ấn ký nữa. Trịnh Xá, các người cũng chọn ra ba người đi, lưu ấn ký lại, sau này khi các người muốn đưa người của thế giới thực tế vào Lục đạo, có thể tự mình vận hành phòng điều khiển.

Lăng Tân gật gật đầu, hắn cũng không đợi Trịnh Xá đáp ứng, sau chốc lát lại hỏi tiếp:

- Như vậy còn một vấn đề... Nên làm gì với người của Atula đạo? Nếu như không biết thì còn có thể thờ ơ, nhưng nếu như đã biết rõ tất cả, ta không thể làm như không thấy, phòng điều khiển có biện pháp nào giải quyết chuyện này không?

Lời vừa nói ra, Trịnh Xá cũng nhìn về phía Trương Hằng với vẻ rất nghiêm túc, mà Trương Hằng lại nở nụ cười khổ:

- Những người này đều là do Thánh nhân phân hệ da đen dịch chuyển đến từ nhiều thế giới khác nhau, tương tự như tuyển chọn thành viên tiểu đội luân hồi của Chủ thần, tuy phòng điều khiển xác thực có thể đưa những người này về lại thế giới ban đầu, nhưng có một vấn đề các người cần phải suy nghĩ kỹ càng... Đó chính là thế giới hiện tại của bọn họ và thế giới ban đầu quá khác biệt, nếu như đưa từng người bọn họ

về thế giới ban đầu, như vậy không đơn thuần là hại người của thế giới kia, cũng đồng dạng là hại cả bọn họ, các người đã suy nghĩ kỹ về chuyện này chưa?

Lăng Tân nhìn Trương Hằng một lúc lâu rồi mới lên tiếng:

- Xác thực, nếu không giải quyết vấn đề này, vậy thì tương đương với làm hại vô số tính mạng, thế này đi, người có thể chọn một thế giới ổn định hoang vắng không? Dịch chuyển người của Atula đạo đến đó thì thế nào? Dù sao bọn họ cũng đã có kết cấu xã hội, dịch chuyển toàn bộ đến một thế giới khác, dựa vào tài nguyên phong phú của nơi ở mới, kết cấu xã hội của bọn họ cũng nhất định sẽ dần thay đổi.

Trương Hằng lắc đầu, hắn nói với vẻ bất đắc dĩ:

- Đây đúng là một biện pháp tốt, nhưng mà chúng ta chỉ có thể vận hành phòng điều khiển ở một mức độ nhất định, nói cách khác, giống như có một chiếc xe, chúng ta chỉ biết là lái xe như thế nào, nhưng mà sửa xe hoặc là nâng cấp cải tiến xe thì lại không phải là chuyện chúng ta đủ khả năng làm được. Cái phòng điều khiển này chính là như thế, chúng ta không cách nào làm được những chuyện như Thánh nhân phân hệ đa đen, ví dụ như tìm kiếm thế giới, ví dụ như dịch chuyển tất cả bọn họ đến một thế giới bất kỳ, chỉ có thể dịch chuyển bọn họ về thế giới ban đầu của tổ tiên từng người, bởi vì bọn họ có ấn ký đặc thù của thế giới ban đầu, muốn tìm kiếm một thế giới bất kỳ... Thật xin lỗi, chuyện này chúng ta không cách nào làm được.

Khi nói đến đây, Trương Hằng bỗng nhiên nhìn về phía Lăng Tân với vẻ nghi ngờ:

- Lăng Tân, không lẽ... người đang lừa ta? Bởi vì thế giới phim kinh dị trọng điệp? Một khi nhận định nhiệm vụ thất bại, Chủ thần sẽ rời khỏi thế giới của người, hắn là người định dùng phòng điều khiển tiến hành dịch chuyển toàn bộ dân chúng của Trái đất đến một thế giới khác? Như vậy sẽ có thể cứu được thế giới, cứu được nhân loại... Vì muốn biết phòng điều khiển có thể làm được chuyện đó hay không, cho nên mới hỏi như vậy?

Lăng Tân vẫn nhìn thẳng vào Trương Hằng, hắn gật đầu, sau đó lại lắc đầu:

- Xác thực là muốn lấy được những tin tức này, nhưng cũng không tính là lừa gạt người, bởi vì chuyển dân cư của Atula đạo đến một thế giới khác cũng là kết quả mà ta mong muốn... Đã làm không được, vậy thì cứ tạm thời để cho bọn họ sinh sống ở Atula đạo đi, nhưng mà cần cung cấp cho bọn họ một số tài nguyên, không thể duy trì thế giới quan tàn khốc như vậy được, cho dù thế nào đi nữa, thịt người vẫn là thứ không thể ăn...

Trong nội tâm Trương Hằng có chút tức giận, bất quá nghĩ lại, Lăng Tân không hoàn toàn tín nhiệm hắn cũng là chuyện có lý, dù sao không phải ai cũng giống như Trịnh Xá, nghĩ tới đây hắn cũng cảm thấy bình tĩnh hơn, chỉ nói với vẻ thản nhiên:

- Đương nhiên, lúc trước ta đã cân nhắc đến chuyện này, khai mở cổng không gian kết nối Súc sinh đạo và Atula đạo, hủy bỏ ấn ký trên người bọn họ, sẽ không bởi vì rời khỏi Atula đạo ba ngày mà bị delete. Như vậy bọn họ có thể chuyển đến sinh sống tại Súc sinh đạo, tài nguyên tại đó rất đầy đủ, thậm chí còn phong phú hơn so với Trái đất, mặt khác cũng phong ấn tất cả cổng không gian kết nối với Nhân đạo, phòng ngừa bọn họ tiến vào Nhân đạo đồ sát người vô tội, đây chính ý định của ta.

Lăng Tân nhẹ gật đầu, lần này hắn không có dị nghị gì nữa, Trịnh Xá đứng bên cạnh hắn cũng thở ra một hơi, sau đó lập tức nói với những người còn lại:

- Như vậy chúng ta lập tức chuẩn bị cơm trưa, sau khi ăn xong sẽ trở về.

262. Chương 262: Kết Thúc (tam)

Mọi người nhanh chóng làm theo mệnh lệnh của Trịnh Xá, mỗi người đều bận rộn chuẩn bị đồ ăn, chỉ có Trương Hằng là lại vận hành phòng điều khiển, một khu vực không gian vặn vẹo xuất hiện, không bao lâu sau, một con Hỏa Kỳ Lân cực lớn toàn thân màu đỏ thẫm đã hiện ra. Trương Hằng dùng khí tức huyền

hoàng của bảo tháp bao phủ cơ thể của Hỏa Kỳ Lân, mấy phút sau, khi thấy Hỏa Kỳ Lân đã tỉnh lại, hắn mới nhìn thẳng vào mắt nó rồi nói:

- Về chuyện của người, nếu Kỳ Lân tộc có thể từ bỏ dã tâm, buông tha tranh đoạt, vứt bỏ quyền lực cùng địa vị, như vậy ta hứa hẹn! Nhất định sẽ tìm biện pháp giải cứu Kỳ Lân tộc! Cho dù là lấy lộ tuyến nhân quả thay đổi tất cả... ta cũng hứa với người!

Hỏa Kỳ Lân nhìn Trương Hằng với vẻ sững sờ, một lúc sau nó mới mãnh liệt quỳ rạp xuống đất rồi nói:

- Ta chính là Kỳ Lân vương, Hỏa Kỳ Lân, Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc, vì tương lai của tộc chúng ta, chỉ cần người trước mặt có thể cứu vớt được Kỳ Lân tộc chúng ta, như vậy Kỳ Lân tộc chắc chắn sẽ trở thành lợi kiếm trong tay hắn, trở thành hộ thuẫn trước người hắn. Vì hắn mà ngăn cản bất cứ địch nhân nào, cho dù là đối mặt với Thánh nhân chí cao vô thượng, cho dù là đối mặt với Tu chân giả vĩ đại vĩnh hằng, tộc của ta cũng sẽ không hề chùn bước! Ta! Hiện tại tuyên thệ!

Sau khi tuyên thệ, Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc cũng nói với Trương Hằng một số chuyện, trên thực tế, Kỳ Lân tộc thật sự đúng là đã sắp tuyệt diệt.

Theo như lời Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc, sau Kỳ Lân loạn chiến, Kỳ Lân tộc chỉ còn lại ba thành viên đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trở lên, trong đó thành viên có thực lực mạnh nhất đã đạt đến cấp độ Thánh nhân, cũng là thần thủ hộ cuối cùng của Kỳ Lân tộc. Nhưng sau mấy lần bị tập đoàn Tu chân giả đuổi bắt, con Kỳ Lân cấp độ Thánh nhân này cuối cùng cũng bị giết, tuy vậy may là trước khi chết nó đã dịch chuyển Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc và con Kỳ Lân tầng thứ tư còn lại đến thế giới khác, nhờ vậy mới tránh được đuổi giết của tập đoàn Tu chân giả.

- Nói cách khác, trừ ta ra, còn một con Kỳ Lân khác vẫn còn sống, hơn nữa cũng có thần trí. Chỉ tiếc là virus lượng tử của tập đoàn Tu chân giả đã phá hủy ý thức tập thể của Kỳ Lân tộc, nếu không thì bất kể nó ở thế giới nào, ta cũng có thể lập tức gọi nó về.

Nói tóm lại, Kỳ Lân tộc đã chỉ còn lại hai thành viên có sức chiến đấu, hơn nữa nội đan của Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đã tan vỡ, giờ phút này nó chỉ có tu vi Kim đan sơ kỳ. Đương nhiên, nếu có khí cụ tu chân cao cấp, Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc vẫn có thể liều mạng với cường giả tầng thứ tư cao cấp, chỉ là Hồng Hoang Vạn Thú trận cũng đã bị nghiền nát, tuy vẫn còn chủ kỳ, nhưng muốn chữa trị trận đồ này không phải là chuyện có thể hoàn thành trong vòng một hai năm. Trừ phi là gọi được con Kỳ Lân còn lại đến, nếu không thì trợ lực của Trương Hằng có khả năng sẽ hơi thiếu một chút.

Tuy vậy Trương Hằng cũng không quá lo lắng về chuyện này, dù sao hiện tại hắn đã có Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, đợi vài tháng nữa, khi thời gian cooldown của bụi luân hồi hoàn tất, lúc đó hắn sẽ có thể một lần nữa sử dụng Hậu Nghệ chân thân. Có bảo tháp cùng với Đại Vu chân thân, hắn có can đảm đối mặt trực diện với bất kỳ kẻ địch nào!

Huống hồ không phải là chỉ có mình Trương Hằng, Trịnh Xá cũng là minh hữu của hắn, chỉ cần hồi sinh Sở Hiên lại, như vậy âm mưu dương mưu cái gì cũng sẽ không cần phải lo... ách, chỉ cần lo cho bản thân không bị Sở Hiên tính kế đến chết là được. Về phần lực lượng thì, Trịnh Xá vốn chỉ thiếu chút nữa đã bước vào tầng thứ năm, một khi chấp niệm cuối cùng của hắn biến mất, cũng tức là khi những đồng đội của Trịnh Xá hồi sinh, hắn sẽ lập tức trở thành Thánh nhân. Dùng thực lực của hắn mà nói, trở thành Thánh xong sẽ đạt đến một mức độ không thể tưởng tượng được, chắc chắn không thua gì Thánh nhân cao cấp, thậm chí là so với Thánh nhân tiên thiên cũng không hề thua kém...

-... Hiện tại đáng lo nhất chính là Phản diện, cộng với chiến lực siêu cường của tập đoàn Thánh nhân và tập đoàn Tu chân giả, haiz.

Trương Hằng nói với vẻ chán nản, mọi người đều đang chú ý lắng nghe Trương Hằng giải thích về hệ thống sức mạnh của Vô hạn thế giới, sau khi nghe xong mỗi người đều trở nên ngu ngơ, một lúc lâu sau mới bắt đầu phá lên cười... Bất quá đoán chừng ngay cả bọn họ cũng không biết tại sao mình lại cười.

Tại đây vẫn là trong phòng điều khiển, những thành viên tiểu đội luân hồi đều đang ăn trưa, chỉ có Trịnh Xá, Lăng Tân, Đạt Văn Hi, Trương Hằng, Nataya, Axis và Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc tụ tập lại với nhau. Mọi người đã cố ý chọn một căn phòng bằng thủy tinh nằm ở chỗ cao nhất bên trong phòng điều khiển để thảo

luận, dù sao thân phận của Trương Hằng cũng kinh thế hãi tục quá mức, những chuyện hần nói đừng để cho người khác nghe được thì tốt hơn.

Trong lúc dùng Hồng viêm nướng đồ ăn, Trịnh Xá cũng thuận tiện hỏi Trương Hằng về một vài nội tình của Vô hạn thể giới, hỏi ai cũng không bằng trực tiếp hỏi người thiết kế ra cái thể giới này, mà Trương Hằng quả nhiên không làm hần thất vọng, trước một bước đã giới thiệu xong hệ thống sức mạnh của Thánh nhân, rồi sau đó càng là bắt đầu nói về hệ thống sức mạnh của tập đoàn Tu chân giả.

- Hệ thống sức mạnh của Tu chân giả hoàn toàn khác với hệ thống sức mạnh của Thánh nhân, các cấp độ của Tu chân giả theo thứ tự là Trúc cơ, Tâm động, Kim đan, Nguyên anh, Phân thần, Hợp thể, Độ kiếp, Đại thừa, Tiên nhân sau đó đến Kim tiên. Nói chung, Kim đan kỳ là một ngưỡng cửa lớn, sau khi vượt qua Kim đan kỳ, thẳng tới khi đạt đến Hợp thể kỳ cũng sẽ không có biến hóa quá lớn. Nhưng một khi đạt đến Độ kiếp cùng Đại thừa, có thể sử dụng toàn bộ uy lực của hầu hết khí cụ tu chân, lúc đó sẽ có thể sinh ra uy hiếp với tầng thứ tư cao cấp. Mà vượt qua Đại thừa thì sẽ trở thành Tiên nhân, chẳng những có thể sử dụng hầu hết khí cụ tu chân, càng có thể sử dụng những tạo vật đỉnh cấp, ví dụ như Đông hoàng chung của Trịnh Xá, có lẽ vẫn không cách nào sử dụng toàn bộ uy lực, nhưng vẫn đủ để tạo ra uy hiếp đối với Thánh nhân. Về phần Kim tiên thì là cấp bậc rất ít người đạt tới, đối với Kim tiên mà nói, những tạo vật đỉnh cấp chính là vũ khí của bọn họ, mấy người này đều là chủ lực khiến tập đoàn Tu chân giả có thể đối kháng với Thánh nhân. Về phần cấp độ cao nhất của Tu chân giả, Đại la kim tiên thì... ta cũng không biết là có ai đạt đến cấp độ này hay không.

Mọi người đều vừa ăn vừa nghe Trương Hằng nói chuyện, đến khi đã sắp ăn xong, Trịnh Xá mới hít một hơi, sau đó hỏi Trương Hằng với vẻ vô cùng nghiêm túc:

- Mọi chuyện đều đã được nói rõ, như vậy ta cũng có thể chính thức hỏi ngươi rồi, chuyện quan trọng nhất đối với ta... Làm thế nào để tiến vào Narnia truyền kỳ? Ngươi là tác giả, hần là phải biết điều này chứ?

Trương Hằng gật đầu khẳng định, hần cũng không chậm trễ, trực tiếp trả lời với Trịnh Xá:

- Xác thực, ta biết rõ phương pháp tiến vào Narnia truyền kỳ, nhưng mà vấn đề là... ngươi đã chuẩn bị xong chưa?

263. Chương 262: Kết Thúc (tam)

Mọi người nhanh chóng làm theo mệnh lệnh của Trịnh Xá, mỗi người đều bận rộn chuẩn bị đồ ăn, chỉ có Trương Hằng là lại vận hành phòng điều khiển, một khu vực không gian vắng vẻ xuất hiện, không bao lâu sau, một con Hỏa Kỳ Lân cực lớn toàn thân màu đỏ thẫm đã hiện ra. Trương Hằng dùng khí tức huyền hoàng của bảo tháp bao phủ cơ thể của Hỏa Kỳ Lân, mấy phút sau, khi thấy Hỏa Kỳ Lân đã tỉnh lại, hần mới nhìn thẳng vào mắt nó rồi nói:

- Về chuyện của ngươi, nếu Kỳ Lân tộc có thể từ bỏ dã tâm, buông tha tranh đoạt, vứt bỏ quyền lực cùng địa vị, như vậy ta hứa hẹn! Nhất định sẽ tìm biện pháp giải cứu Kỳ Lân tộc! Cho dù là lấy lộ tuyến nhân quả thay đổi tất cả... ta cũng hứa với ngươi!

Hỏa Kỳ Lân nhìn Trương Hằng với vẻ sững sờ, một lúc sau nó mới mãnh liệt quỳ rạp xuống đất rồi nói:

- Ta chính là Kỳ Lân vương, Hỏa Kỳ Lân, Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc, vì tương lai của tộc chúng ta, chỉ cần người trước mặt có thể cứu vớt được Kỳ Lân tộc chúng ta, như vậy Kỳ Lân tộc chắc chắn sẽ trở thành lợi kiếm trong tay hần, trở thành hộ thuẫn trước người hần. Vì hần mà ngăn cản bất cứ địch nhân nào, cho dù là đối mặt với Thánh nhân chí cao vô thượng, cho dù là đối mặt với Tu chân giả vĩ đại vĩnh hằng, tộc của ta cũng sẽ không hề chùn bước! Ta! Hiện tại tuyên thệ!

Sau khi tuyên thệ, Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc cũng nói với Trương Hằng một số chuyện, trên thực tế, Kỳ Lân tộc thật sự đúng là đã sắp tuyệt diệt.

Theo như lời Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc, sau Kỳ Lân loạn chiến, Kỳ Lân tộc chỉ còn lại ba thành viên đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trở lên, trong đó thành viên có thực lực mạnh nhất đã đạt đến cấp độ Thánh nhân, cũng là thần thủ hộ cuối cùng của Kỳ Lân tộc. Nhưng sau mấy lần bị tập đoàn Tu chân giả đuổi bắt, con Kỳ Lân cấp độ Thánh nhân này cuối cùng cũng bị giết, tuy vậy may là trước khi chết nó đã dịch chuyển Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc và con Kỳ Lân tầng thứ tư còn lại đến thế giới khác, nhờ vậy mới tránh được đuổi giết của tập đoàn Tu chân giả.

- Nói cách khác, trừ ta ra, còn một con Kỳ Lân khác vẫn còn sống, hơn nữa cũng có thần trí. Chỉ tiếc là virus lượng tử của tập đoàn Tu chân giả đã phá hủy ý thức tập thể của Kỳ Lân tộc, nếu không thì bất kể nó ở thế giới nào, ta cũng có thể lập tức gọi nó về.

Nói tóm lại, Kỳ Lân tộc đã chỉ còn lại hai thành viên có sức chiến đấu, hơn nữa nội đan của Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc đã tan vỡ, giờ phút này nó chỉ có tu vi Kim đan sơ kỳ. Đương nhiên, nếu có khí cụ tu chân cao cấp, Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc vẫn có thể liều mạng với cường giả tầng thứ tư cao cấp, chỉ là Hồng Hoang Vạn Thú trận cũng đã bị nghiền nát, tuy vẫn còn chủ kỳ, nhưng muốn chữa trị trận đồ này không phải là chuyện có thể hoàn thành trong vòng một hai năm. Trừ phi là gọi được con Kỳ Lân còn lại đến, nếu không thì trợ lực của Trương Hằng có khả năng sẽ hơi thiếu một chút.

Tuy vậy Trương Hằng cũng không quá lo lắng về chuyện này, dù sao hiện tại hắn đã có Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, đợi vài tháng nữa, khi thời gian cooldown của bụi luân hồi hoàn tất, lúc đó hắn sẽ có thể một lần nữa sử dụng Hậu Nghệ chân thân. Có bảo tháp cùng với Đại Vu chân thân, hắn có can đảm đối mặt trực diện với bất kỳ kẻ địch nào!

Huống hồ không phải là chỉ có mình Trương Hằng, Trịnh Xá cũng là minh hữu của hắn, chỉ cần hồi sinh Sở Hiên lại, như vậy âm mưu dương mưu cái gì cũng sẽ không cần phải lo... ách, chỉ cần lo cho bản thân không bị Sở Hiên tính kế đến chết là được. Về phần lực lượng thì, Trịnh Xá vốn chỉ thiếu chút nữa đã bước vào tầng thứ năm, một khi chấp niệm cuối cùng của hắn biến mất, cũng tức là khi những đồng đội của Trịnh Xá hồi sinh, hắn sẽ lập tức trở thành Thánh nhân. Dùng thực lực của hắn mà nói, trở thành Thánh xong sẽ đạt đến một mức độ không thể tưởng tượng được, chắc chắn không thua gì Thánh nhân cao cấp, thậm chí là so với Thánh nhân tiên thiên cũng không hề thua kém...

-... Hiện tại đáng lo nhất chính là Phản diện, cộng với chiến lực siêu cường của tập đoàn Thánh nhân và tập đoàn Tu chân giả, haiz.

Trương Hằng nói với vẻ chán nản, mọi người đều đang chú ý lắng nghe Trương Hằng giải thích về hệ thống sức mạnh của Vô hạn thế giới, sau khi nghe xong mỗi người đều trở nên ngu ngơ, một lúc lâu sau mới bắt đầu phá lên cười... Bất quá đoán chừng ngay cả bọn họ cũng không biết tại sao mình lại cười.

Tại đây vẫn là trong phòng điều khiển, những thành viên tiểu đội luân hồi đều đang ăn trưa, chỉ có Trịnh Xá, Lăng Tân, Đạt Văn Hi, Trương Hằng, Nataya, Axis và Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc tụ tập lại với nhau. Mọi người đã cố ý chọn một căn phòng bằng thủy tinh nằm ở chỗ cao nhất bên trong phòng điều khiển để thảo luận, dù sao thân phận của Trương Hằng cũng kinh thế hãi tục quá mức, những chuyện hắn nói đừng để cho người khác nghe được thì tốt hơn.

Trong lúc dùng Hồng viêm nướng đồ ăn, Trịnh Xá cũng thuận tiện hỏi Trương Hằng về một vài nội tình của Vô hạn thế giới, hỏi ai cũng không bằng trực tiếp hỏi người thiết kế ra cái thế giới này, mà Trương Hằng quả nhiên không làm hắn thất vọng, trước một bước đã giới thiệu xong hệ thống sức mạnh của Thánh nhân, rồi sau đó càng là bắt đầu nói về hệ thống sức mạnh của tập đoàn Tu chân giả.

- Hệ thống sức mạnh của Tu chân giả hoàn toàn khác với hệ thống sức mạnh của Thánh nhân, các cấp độ của Tu chân giả theo thứ tự là Trúc cơ, Tâm động, Kim đan, Nguyên anh, Phân thân, Hợp thể, Độ kiếp, Đại thừa, Tiên nhân sau đó đến Kim tiên. Nói chung, Kim đan kỳ là một ngưỡng cửa lớn, sau khi vượt qua Kim đan kỳ, thăng tới khi đạt đến Hợp thể kỳ cũng sẽ không có biến hóa quá lớn. Nhưng một khi đạt đến Độ kiếp cùng Đại thừa, có thể sử dụng toàn bộ uy lực của hầu hết khí cụ tu chân, lúc đó sẽ có thể sinh ra uy hiếp với tầng thứ tư cao cấp. Mà vượt qua Đại thừa thì sẽ trở thành Tiên nhân, chẳng những có thể sử dụng hầu hết khí cụ tu chân, càng có thể sử dụng những tạo vật đỉnh cấp, ví dụ như Đông hoàng chung của Trịnh Xá, có lẽ vẫn không cách nào sử dụng toàn bộ uy lực, nhưng vẫn đủ để tạo ra uy hiếp đối với Thánh nhân. Về phần Kim tiên thì là cấp bậc rất ít người đạt tới, đối với Kim tiên mà nói, những tạo vật đỉnh

cấp chính là vũ khí của bọn họ, mấy người này đều là chủ lực khiến tập đoàn Tu chân giả có thể đối kháng với Thánh nhân. Về phần cấp độ cao nhất của Tu chân giả, Đại la kim tiên thì... ta cũng không biết là có ai đạt đến cấp độ này hay không.

Mọi người đều vừa ăn vừa nghe Trương Hằng nói chuyện, đến khi đã sắp ăn xong, Trịnh Xá mới hít một hơi, sau đó hỏi Trương Hằng với vẻ vô cùng nghiêm túc:

- Mọi chuyện đều đã được nói rõ, như vậy ta cũng có thể chính thức hỏi ngươi rồi, chuyện quan trọng nhất đối với ta... Làm thế nào để tiến vào Narnia truyền kỳ? Ngươi là tác giả, hẳn là phải biết điều này chứ?

Trương Hằng gật đầu khẳng định, hẳn cũng không chậm trễ, trực tiếp trả lời với Trịnh Xá:

- Xác thực, ta biết rõ phương pháp tiến vào Narnia truyền kỳ, nhưng mà vấn đề là... ngươi đã chuẩn bị xong chưa?

264. Chương 263: Kết Thúc (tứ)

Nghe Trương Hằng hỏi, Trịnh Xá hơi sững sốt một chút, hắn lập tức trả lời:

- Ta đương nhiên là đã chuẩn bị xong, vì tiến vào Narnia truyền kỳ, ta đã một mực chuẩn bị từ rất lâu! Chẳng lẽ ngươi còn không biết quyết tâm của ta? Cho dù là...

- Cho dù là chết sao?

Trương Hằng lắc lắc đầu:

- Đây không phải là vấn đề chết hay không, mấu chốt là ngươi có đủ năng lực để tiến vào hay không... Lúc trước đã nói về hệ thống sức mạnh của Vô hạn thể giới, như vậy hiện tại ta sẽ nói một chút về phân bố sức mạnh. Muốn tiến vào Narnia truyền kỳ, chuyện này quan hệ đến tất cả các thể lực của Vô hạn thể giới.

Nhìn về phía những người còn lại, Trương Hằng nói với vẻ rất nghiêm túc:

- Vô hạn thể giới có hai thể lực lớn, một là tập đoàn Thánh nhân, hai là tập đoàn Tu chân giả, đây là hai thể lực lớn mạnh nhất, bởi vì kết quả của Hồng hoang đại chiến là cao thấp bất phân, lưỡng bại câu thương cho nên hai phe chỉ có thể thừa nhận thực lực của lẫn nhau, không ai làm gì được ai. Ngoài hai tập đoàn lớn mạnh nhất này, vẫn còn những tập đoàn khác nhỏ hơn tồn tại, đây có thể coi là thể lực thứ ba, thành phần của thể lực thứ ba này vô cùng phức tạp.

- Có những Tu chân giả không gia nhập vào tập đoàn Tu chân giả, bọn họ tự xưng là Tán tiên, không thích tranh đấu, hoặc là do cạnh tranh quyền lực nội bộ thất bại nên đã rời khỏi tập đoàn Tu chân giả, đây là loại thứ nhất.

- Cũng có những Thánh nhân thất bại trong chiến tranh nội bộ của nhân loại, tức là những Thần hệ đã bị mai một trong thần thoại, cùng với phân hệ nhân loại do bọn họ phù hộ. Về điểm này thì, trên thực tế nhân loại không chỉ có ba phân hệ da trắng, da vàng, da đen, mà còn có cả phân hệ da đỏ, da xanh, da nâu... Chỉ là thực lực của những phân hệ này quá yếu, hầu hết đều đã bị ba phân hệ lớn thôn tính, tuyệt diệt hoặc là sát nhập, đây là loại thứ hai.

- Cuối cùng chính là Thánh nhân của Hồng hoang vạn tộc, trong thời kỳ Hồng hoang viễn cổ, khi đó nhân loại quả thực nhỏ yếu đến mức không cách nào hình dung, thân phận của nhân loại lúc đó chỉ là thức ăn hoặc nô lệ của Hồng hoang vạn tộc, mãi đến khi Thánh nhân đầu tiên của nhân loại là Bàn Cổ xuất hiện mới thôi, đến lúc đó nhân loại mới bắt đầu quật khởi.

Khi Trương Hằng nói đến đây, Tát Khắc Duy Nhĩ Đặc lại bỗng nhiên như có như không liếc nhìn Trịnh Xá, có điều những người còn lại đều không chú ý tới chuyện này, tất cả vẫn đang tập trung lắng nghe giải thích của Trương Hằng.

- Rồi sau đó chính là đại chiến không ngớt kéo dài hàng ngàn vạn năm với Hồng hoang vạn tộc, nhờ năng lực học tập và sức sinh sản mạnh, nhân loại không ngừng sản sinh ra Thánh nhân mới, cuối cùng lấy được thắng lợi. Vô số chủng tộc bị tuyệt diệt, vô số chủng tộc bị đuổi vào Vực sâu không đáy, hoặc là một số chủng tộc thấy không ổn mà đã sớm trốn vào Thời không loạn lưu, tóm lại tất cả đều không còn ở trên Hồng Hoang đại lục. Chỉ là cho dù nhân loại mạnh mẽ đến mức nào, cũng không thể tuyệt diệt được tất cả các chủng tộc khác, vì vậy Hồng hoang vạn tộc vẫn có cực đại bộ phận tồn tại, mà bọn họ cũng có Thánh nhân, nhân loại gọi những chủng tộc phi nhân loại này là Yêu tộc, Thánh nhân của Yêu tộc chính là loại thứ ba.

- Ba loại này hợp lại trở thành thế lực thứ ba, tuy thực lực cũng không yếu, nhưng mà bản thân thế lực thứ ba này thì lại khá bất ổn. Tán tiên không tin Thánh nhân, Thánh nhân của nhân loại thấy Thánh nhân của Yêu tộc không vừa mắt, mà Thánh nhân của Yêu tộc thì nhất định là căm hận nhân loại sâu sắc, vì vậy thế lực thứ ba trên cơ bản là một tổ chức rời rạc.

Khi nói đến đây, Trương Hằng vẽ lên mặt đất ba vòng tròn, hai vòng tròn trước vô cùng lớn, mà vòng tròn thứ ba thì nhỏ hơn nhiều, sau khi vẽ xong hắn mới lên tiếng:

- Thánh nhân và Tu chân giả biến mất, ngay cả ta cũng không biết bọn họ ở đâu, nhưng mà như vậy cũng không có nghĩa là ta không cách nào tìm được bọn họ, có lẽ khi còn ở thế giới thực tế ta xác thực là không tìm được, nhưng sau khi đã tiến vào Vô hạn thế giới, ta lại có thể tìm được bọn họ... Nghe rất mâu thuẫn đúng không? Không, tuyệt không mâu thuẫn, bởi vì lúc ở bên ngoài Vô hạn thế giới, tuy là tác giả, nhưng ta lại không phải là không gì không làm được, ví dụ như nội dung tự phát triển làm cho ta rất phiền muộn, hơn nữa ta cũng không thể tra tìm từng chữ một. Tuy vậy sau khi tiến vào đến Vô hạn thế giới, ta lại có thể tự mình tra tìm vị trí của Thánh nhân và Tu chân giả, cho dù bọn họ có thể biến mất khỏi “giác quan của tác giả”, nhưng lại không thể che dấu được toàn bộ đại lục... Hồng hoang đại lục! Chúng ta chỉ cần đi đến Hồng hoang đại lục, nhất định có thể tìm thấy Thánh nhân và Tu chân giả!

Sau khi nghe Trương Hằng nói xong, tất cả mọi người đều cảm thấy không hiểu, Trịnh Xá càng là trực tiếp hỏi:

- Nhưng mà không phải chúng ta đang thảo luận về Narnia truyền kỳ sao? Cái đó và Hồng Hoang đại lục có liên quan gì?

Trương Hằng lại lắc lắc đầu:

- Dĩ nhiên là có liên quan, bởi vì Narnia truyền kỳ, Thực Sơn, Indiana Jones, ba thế giới này chính là thông đạo kết nối với Hồng hoang đại lục do ba phân hệ da trắng, da vàng và da đen xây dựng. Ba thế giới này kết nối với Hồng hoang đại lục, mà Narnia truyền kỳ càng là kết nối với di tích của Thánh nhân phân hệ da trắng, biết điều này có ý nghĩa gì không?

- Có nghĩa là khi chúng ta bước vào Narnia truyền kỳ, rất có thể sẽ bị Thánh nhân phân hệ da trắng công kích, không, ngoại trừ Thánh nhân phân hệ da trắng, có thể còn có cả thế lực thứ ba, lấy thực lực của chúng ta mà nói... Hỗn chiến như vậy thực sự là dữ nhiều lành ít!

Tất cả mọi người đều cảm thấy kinh ngạc, Trịnh Xá lại hỏi với vẻ kỳ quái:

- Nhưng lúc trước mấy người Adam cũng đã tiến vào Narnia truyền kỳ cơ mà, vì sao bọn họ lại không gặp chuyện gì?

Trương Hằng nở nụ cười khổ, hắn chỉ chỉ vào da mình, sau đó lại chỉ vào da của Trịnh Xá rồi nói:

- Chúng ta là phân hệ da vàng a, giống như là người và Trung châu đội tiến vào di tích của phân hệ da vàng vậy, mấy người Adam và Nyos là người da trắng, tự nhiên sẽ có thể tiến vào Narnia truyền kỳ. Hơn nữa đó vẫn là tiến vào dưới sự khống chế của Chủ thần, nếu như tự tiến vào, vậy có khả năng sẽ bị phân hệ da trắng tiêu diệt trong nháy mắt hoặc là trực tiếp delete. Vì thế lúc trước ta mới hỏi người là đã chuẩn bị xong chưa, nếu thực lực của chúng ta không đủ mà nói, tiến vào Narnia truyền kỳ hoàn toàn chính là muốn chết.

Thần sắc Trịnh Xá lập tức trở nên ảm đạm, hai tay cũng nắm lại thật chặt, một lúc lâu sau hắn mới nói với vẻ hung hăng:

- Mặc kệ! Không phải chỉ là vấn đề thực lực sao? Bên cạnh ta vẫn còn rất nhiều đồng đội, nếu chúng ta có mười mấy người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp và cao cấp, tập kích Narnia truyền kỳ, sử dụng Hậu thổ luân hồi dài sau đó lập tức rút lui, như vậy đoán chừng cũng không phải là khó khăn quá lớn?

Những người xung quanh đều lập tức cười khở, Trương Hằng cũng nói thẳng:

- Người cho rằng tầng thứ tư là rau cỏ chắc? Rõ ràng còn mười mấy người! Tuy sau khi Hồng hoang đại chiến kết thúc, số lượng của Thánh nhân đã ít đi nhiều, nhưng mà cho dù chỉ có một Thánh nhân đi nữa, số lượng tùy tùng của hắn ít nhất cũng phải đến vài trăm. Trong đó thậm chí có vài chục cường giả tầng thứ tư sơ cấp, cường giả tầng thứ tư trung cấp đã vượt qua tâm ma cũng có thể có mấy người, về phần cường giả tầng thứ tư cao cấp thì không có nhiều khả năng xuất hiện. Đây chính là lý do vì sao số lượng Thánh nhân ít hơn rất nhiều so với Tu chân giả, nhưng trong Hồng hoang đại chiến vẫn địch nổi tập đoàn Tu chân giả với số lượng khổng lồ, không phe nào có ưu thế áp đảo, nguyên nhân là như thế, một Thánh nhân chính là một quân đoàn!

- Còn cả một vấn đề mấu chốt nữa, sau khi hồi sinh được mấy người Sở Hiên, chúng ta nên tránh né đuổi giết của tập đoàn Thánh nhân hoặc là tập đoàn Tu chân giả như thế nào đây? Vì thế nói tóm lại, không có phương pháp xử lý thích hợp cùng với chuẩn bị hoàn toàn thì vẫn chưa thể tiến vào Narnia truyền kỳ. Trừ phi người trở thành Thánh nhân thì còn may ra, dùng thực lực của người mà nói, một khi thành Thánh, chắc chắn sẽ nằm trong cấp độ cao nhất, lúc đó chúng ta mới có cơ hội thử một lần.

Trịnh Xá cũng lập tức cười khở, hắn biết rõ bước cuối cùng trước khi trở thành Thánh nhân, từ bỏ chấp niệm hoặc là chặt đứt chấp niệm cuối cùng, một khi chấp niệm cuối cùng này biến mất, như vậy sẽ lập tức thành Thánh. Chỉ là từ bỏ chấp niệm cuối cùng này sao mà quá khó khăn, người bình thường thì đừng nói rồi, ngay cả bản tâm của mình cũng không biết thì càng không cần đề cập đến tâm ma. Trịnh Xá đã sớm vượt qua tâm ma, cộng thêm hắn đã đạt đến tầng thứ tư cao cấp nhất, lúc này mới có thể nhìn thấy được chấp niệm của chính mình... Chỉ cần hồi sinh lại đồng đội, chỉ cần bọn họ sống lại, chấp niệm cuối cùng của hắn sẽ biến mất.

- Trương Hằng, phương pháp để thành Thánh của ta, ngoại trừ cắt đứt chấp niệm cuối cùng, còn cách nào nữa không?

Trịnh Xá hỏi với vẻ chán nản, nghe vậy Trương Hằng cũng gật gật đầu:

- Có, chỉ là biện pháp này còn khó khăn hơn, nếu thực lực của người vượt xa Thánh nhân, như vậy cho dù vẫn còn chấp niệm cuối cùng cũng không sao. Không chế năng lượng, vận dụng năng lượng, chuyển đổi năng lượng, cùng với các thủ đoạn khác của tầng thứ năm, linh ngộ được tất cả những điều này sẽ khiến nước chảy thành sông. Dùng lực phá xảo, đoán chừng Phục Chế Thể của người có thể...

- Dùng lực phá xảo, dùng lực phá xảo, dùng lực phá xảo...

Trịnh Xá liên tục lẩm bẩm, xem ra chỉ đầu đầy cơ bắp vẫn chưa đủ, đoán chừng hiện tại hắn đang hận là không thể ngay cả linh hồn cũng tràn ngập cơ bắp...

Trong lúc Trịnh Xá đang tự nói một mình, Lăng Tân cũng bỗng nhiên mở miệng hỏi:

- Lúc này người nhắc đến Hồng hoang đại lục... Hồng hoang không phải chỉ thời đại sao?

Trương Hằng lại lắc lắc đầu rồi nói:

- Hồng hoang là một danh xưng đặc biệt, vừa là thời đại, mà cũng là đại lục, lúc trước khi xếp đặt thế giới quan của Vô hạn không bố, ta đã nghĩ đến một vấn đề vô cùng quan trọng. Đó chính là Trái đất thật sự quá nhỏ, một hành tinh như vậy hoàn toàn không cách nào dung nạp được tranh đấu giữa Thánh nhân và Tu chân giả. Mà những chủng tộc viễn cổ cũng không thể nào tồn tại trên một hành tinh nhỏ nhỏ như thế, dù sao khi nhân loại tranh đoạt không gian sinh tồn với các chủng tộc khác, mỗi phe đều khó có khả năng tác chiến một cách dè chừng, lúc đó Trái đất nhất định sẽ hoàn toàn tan nát. Vấn đề này khiến cho ta vô cùng đau đầu, thẳng đến khi xem qua một quyển tiểu thuyết ta mới nghĩ ra phương pháp xử lý, nhân bản Tiên giới, tạo thành Hồng hoang đại lục.

- Giống như hai đầu của đa nguyên vũ trụ có hai cực âm dương, chính giữa cũng sẽ có một thế giới đặc thù, mà cái thế giới đặc thù này chính là Hồng hoang đại lục, rộng lớn vô biên, vô cùng vô tận. Chiến tranh với

Hồng hoang vạn tộc, Hồng hoang đại chiến của Thánh nhân và Tu chân giả đều phát sinh trên đại lục này. Ta nói như thế này chắc các người sẽ hiểu... căn cứ của Thánh nhân và tập đoàn Tu chân giả đều ở trên Hồng hoang đại lục, chỉ cần tìm được Hồng hoang đại lục, cũng sẽ lập tức tìm được Thánh nhân và Tu chân giả. Chỉ là bọn họ dùng phương pháp nào đó che đậy bản thân khiến ta không cách nào tìm được tung tích, do đó biện pháp duy nhất có thể tìm thấy Thánh nhân và Tu chân giả chính là tiến vào Hồng hoang đại lục từ Narnia truyền kỳ, Thục Sơn và Indiana Jones.

Cứ như vậy, cuộc thỏa luận của mọi người rơi vào kết cục bế tắc, bởi vì tính nguy hiểm của Narnia truyền kỳ quá cao, ngay cả Lăng Tân cũng không tán thành chuyện tiến vào thế giới như vậy. Mọi người thật sự không có thực lực để đến Narnia truyền kỳ, cũng giống như Trương Hằng đã nói, ngay cả Phục Chế Thể của Trịnh Xá và Clone Sở Hiên mà cũng chỉ dám cúp đuôi chạy trong Thục Sơn. Tuy thế lực phía sau Narnia truyền kỳ là phân hệ da trắng, yếu hơn không ít so với phân hệ da vàng, nhưng đó vẫn là một tập đoàn khổng lồ, thực lực của các tiểu đội luân hồi hiện tại đều không thể nào so được.

- Mọi chuyện chính là như vậy, Thế giới luân hồi, Chủ thần không gian đều là do ta thiết kế, nhưng khi đó mục đích của ta chỉ đơn giản là để khai triển cốt truyện của Vô hạn khủng bố mà thôi. Theo như nội dung trong Vô hạn khủng bố, tác dụng của thế giới luân hồi là để thức tỉnh tiềm năng của nhân loại, để cho thế lực của nhân loại có thể bảo tồn. Nói như vậy hoàn toàn không chính xác, ta thậm chí cho rằng, tác dụng của Thế giới luân hồi và Chủ thần, phải là để bồi dưỡng thế lực đủ để địch nổi tập đoàn Thánh nhân và tập đoàn Tu chân giả...

265. Chương 264: Kết Thúc (end)

Những lời cuối cùng của Trương Hằng chính là như vậy. Tóm lại, sau khi nghe xong tất cả mọi người đều có chút ngơ ngẩn, lần thảo luận này thật sự là quá kinh thế hãi tục rồi, rất nhiều nội tình đều được đề cập, Thánh nhân, Tu chân giả, Hồng hoang đại lục, Hồng hoang viễn cổ, Hồng hoang vạn tộc, thậm chí kể cả Chủ thần không gian.. Mỗi người đều cảm thấy bỗng nhiên có quá nhiều tin tức cần tiếp thu, ai cũng thấy đầu mình phát đau, chỉ có Lăng Tân là một mực trầm tư, mà sau khi Trương Hằng nói xong, đang định đi về bình đài tinh thạch của phòng điều khiển, Lăng Tân mới bỗng nhiên đặt câu hỏi:

- Trương Hằng... Trần Hạo Thao, Vĩ Thi Thi, bọn họ đều đã phát hiện ra tác dụng đặc thù của Phong Thần bảng đúng không?

Trương Hằng sửng sốt một chút, hần nhìn thần thái rất nghiêm túc của Lăng Tân một lát, sau đó chỉ có thể gật đầu:

- Ừm, đúng vậy, trước khi ta tiến vào Vô hạn thế giới, chính là vì bọn họ biết được tác dụng của Phong Thần bảng cho nên mới kéo ta vào, bởi vì nếu ta không ở trong Vô hạn thế giới, bọn họ cũng không cách nào thành Thánh... Nói tóm lại, gần đây người một mực không sử dụng Phong Thần bảng, là do đã phát hiện ra phương pháp sử dụng khác của Phong Thần bảng?

Lăng Tân thở dài, hần gật đầu:

- Đúng vậy, ta xác thực là tìm ra phương pháp sử dụng khác của Phong Thần bảng.

- Như vậy hãy quên tất cả đi.

Trương Hằng không tiếp tục nhìn về phía Lăng Tân nữa, hần quay đầu bước đi, vừa đi vừa nói:

- Đó là một cạm bẫy, chỉ có người tham lam mới đạp vào, người cũng là đồng đội của ta, vì vậy hãy nghe một lời khuyên chân thành của ta, không nên học theo mấy người Trần Hạo Thao... Bọn họ đã bị mộng tưởng làm mê muội, chuyện trong quá khứ đều đã qua, chỉ có hiện tại mới đáng quý trọng. Giờ phút này đoán chừng bọn họ đều đã đến bên cạnh Phản diện và Clone Sở Hiên, tuy ta không biết làm thế nào Phản diện có thể tiến vào Vô hạn thế giới, nhưng mà hần nhất định không phải là một nhân vật đơn giản. Nếu như ta đoán không sai, kết quả của mấy người Trần Hạo Thao nhất định sẽ rất thảm, quên bọn họ đi, bọn

họ đã sớm không xem ngươi là đồng đội, nếu có thì đã nói trước cho ngươi một tiếng rồi, đối với loại người phản bội đồng đội... vĩnh viễn không đáng tha thứ!

- Vĩnh viễn!

Trương Hằng cũng mặc kệ Lăng Tân đang nghĩ gì, hắn chỉ trực tiếp đi tới khu vực bình đài bằng tinh thạch, bắt đầu lơ lửng giữa không trung, ý thức cũng lập tức kết nối với toàn bộ phòng điều khiển. Đợi đến khi tất cả những thành viên tiểu đội luân hồi còn lại cùng mấy người Nataya chuẩn bị xong, lúc này hắn mới vận hành phòng điều khiển.

- Trở về... Deep Rising.

Toàn bộ quả cầu màu đen lập tức rung chuyển như gợn sóng, giống như là không gian và phòng điều khiển đều bị bóp méo, thẳng đến khi mức độ vặn vẹo càng lúc càng khoa trương, một tiếng nổ nhẹ xuất hiện. Trong cảm giác nửa mở nửa tỉnh, mọi người dần phục hồi lại tinh thần, giấy lát sau tất cả đều lập tức quan sát tình cảnh bên ngoài xuyên qua phòng điều khiển, phía dưới đã là biển xanh vô tận.

- Đi thôi, chúng ta sẽ đánh cho Queen của đám bạch tuộc biển dị kia thành tiểu bánh bánh! Trương Hằng, dùng Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp của ngươi giam cầm tất cả bạch tuộc biển dị trong phạm vi Tam giác quỷ!

Trịnh Xá là người phản ứng nhanh nhất, sau khi xác nhận vị trí, hắn lập tức ra lệnh theo thói quen, không hề để ý đến chuyện Trương Hằng còn không phải là thủ hạ của mình. Nháy mắt sau hắn đã ra khỏi phòng điều khiển, trong khi đang ở giữa không trung đã sử dụng ánh sáng tâm linh Tiềm long biển, lao về phía mặt biển như sao băng rơi.

Trương Hằng cười khổ, hắn cũng không có ý kiến gì với tác phong lãnh đạo của Trịnh Xá, chỉ tập trung vận hành bảo tháp, bay ra khỏi phòng điều khiển. Khi Trịnh Xá rơi xuống mặt biển, vô số khí tức huyền hoàng cũng đồng thời rũ xuống từ trên cao, bao trùm phạm vi mấy trăm gần cả nghìn kilomet. Khí tức huyền hoàng bao phủ toàn bộ khu vực Tam giác quỷ, cho dù là dân chúng đang ở trên lục địa xa xôi cũng có thể nhìn thấy, lập tức không biết bao nhiêu người rơi vào sợ hãi, những phóng viên ký giả thì không ngừng quay chụp kỳ quan siêu tự nhiên.

Trương Hằng tự nhiên là không biết một cử động của hắn đã đưa tới vô số chấn động, mà không chỉ những dân chúng bình thường, ngay cả các thành viên tiểu đội luân hồi đang ở trong phòng điều khiển cũng thần phục không thôi, khi bọn họ biết được đây là một khí cụ tu chân đỉnh cấp, gần như tất cả đều vô cùng ước ao thêm muốn.

Khí tức huyền hoàng rũ xuống vạn trượng, biển xanh vô biên phía dưới lập tức trở nên bất động không còn một ngọn sóng, phẳng phai như thời gian cũng dừng lại, giấy lát sau đã có vài trăm con bạch tuộc biển dị lớn mấy trăm mét bắt đầu lơ lửng, bị nhấc lên khỏi mặt biển.

- Trịnh Xá! Nhanh lên một chút, phạm vi lớn như vậy, giam cầm quá nhiều sinh vật một lúc, lực khống chế của ta có thể sẽ không đủ!

Sau khi giam cầm tất cả bạch tuộc biển dị, Trương Hằng đang định giam cầm luôn cả Queen, chỉ là đầu hắn bỗng nhiên đau nhức, tinh thần cũng có chút hỗn loạn không thể khống chế, xem chút nữa thì để cho đám bạch tuộc biển dị đang bị giam cầm chạy thoát, hắn lập tức không dám tiếp tục thử nghiệm nữa, chỉ hét lớn về phía Trịnh Xá.

Nghe vậy Trịnh Xá cũng không dám chậm trễ thêm giây phút nào, lập tức tiến vào trạng thái Hồng hoang khai thiên tích địa, chỉ nghe thấy mấy tiếng nổ âm~ âm~, tất cả những con bạch tuộc biển dị đang bị giam cầm lập tức biến thành một đoàn huyết nhục mơ hồ, lần lượt rớt xuống đáy biển, mà Trương Hằng lại tiếp tục nhấc bạch tuộc biển dị lên khỏi mặt biển, hắn và Trịnh Xá một giam cầm một chém giết, phối hợp vô cùng chặt chẽ.

Cũng không biết bao nhiêu lâu sau, Trương Hằng mới nhấc con bạch tuộc biển dị cuối cùng tại Tam giác quỷ lên, đây là điểm khó khăn nhất của Deep Rising, Queen của bạch tuộc biển dị, hình thể vô cùng khổng lồ, sức sinh sản cũng cực mạnh. Thực lực của sinh vật này đã đạt tới tầng thứ tư, với thực lực hiện tại của Trương Hằng vẫn chưa thể hoàn toàn giam cầm, vì thế mỗi lần vừa mới nhấc lên được đến mặt nước, khí

tức huyền hoàng đã bị Queen đánh phá tán loạn. Nhiều lần liên tục như vậy, Trương Hằng đã mệt mỏi đến mức muốn ngất đi, rốt cuộc tại thời khắc cuối cùng, hắn lấy hết sức bình sinh vận dụng Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, nhắc Queen lên khỏi mặt nước bằng tốc độ nhanh nhất có thể, mà Trịnh Xá cũng không phụ hành động lần này của Trương Hằng, lập tức sử dụng Hổ hồn đao chém tới, biến cả Queen lẫn một mảng khí tức huyền hoàng thành hư vô.

Hành động lần này coi như đã diệt trừ bạch tuộc biến dị tận gốc rồi, tuy vẫn không thiếu bạch tuộc biến dị đang còn sống tại nhiều vùng biển khác, nhưng đã mất đi Queen, không thể sản sinh ra bạch tuộc biến dị mới, như vậy chỉ cần chết một con là sẽ ít đi một con. Dưới sự phối hợp của các thành viên tiểu đội luân hồi và tinh thần lực khổng lồ chế giả, đoán chừng sau không bao lâu sẽ có thể tiêu diệt hoàn toàn. Thế giới phim kinh dị trọng điệp lần này, nhờ trợ giúp của Trương Hằng và Thiên địa huyền hoàng lung linh bảo tháp, đã vượt qua một cách rất nhẹ nhàng.

- Chuyện ở đây đã xong rồi, như vậy ta cũng sẽ bắt đầu chuẩn bị, cố gắng trở nên mạnh mẽ... Trịnh Xá, ta sẽ tạm thời định cư tại Italy, sẽ không về Bắc Kinh cùng các người, ta cần đến đó che chở ột số người, là gia tộc của nàng... Sau khi dàn xếp ổn thỏa mọi chuyện ta sẽ tới tìm người, đến lúc đó chúng ta lại cẩn thận thương lượng về phương thức để nhanh chóng đề cao thực lực. Sau đó sẽ... đến Narnia truyền kỳ!

* Vô hạn tương lai đã kết thúc, một khoảng thời gian dài đã qua kể từ khi chương đầu của VHTL được đăng tại Bạch ngọc sách, trong thời gian này chúng ta đã có nhiều kỷ niệm với Lăng Tân, Trịnh Xá, và cả “hắn”. Cho dù không nhiều, nhưng cũng không ít, xét cho cùng thì số lượng nhiều hay ít không phải một vấn đề quá lớn, bởi vì chỉ có những gì đọng lại trong tâm tưởng mới là quan trọng. Độc giả của VHTL, đặc biệt là những người thường xuyên tham gia thảo luận và góp ý cho bản dịch của VHTL, và cả BQT của BNS, cảm ơn tất cả mọi người. Chúng ta đã có những thời khắc rất vui vẻ, chỉ là, thế gian không có bữa tiệc nào không tàn, bắt đầu và kết thúc là hai khái niệm tương đương không thể tách rời, ly biệt, là vì ngày gặp lại, vì thế...

-... Chiến hữu, tạm biệt!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-han-tuong-lai>